

இதனடியிற் குறித்துள்ள புத்தகங்கள் வை. மு. கோபால
கிருஷ்ணமாசார்யர், 17-தேனிசிங்கப்பெருமாள் கோயில் தேரு, திரு
வல்லிக்கேணி என்ற விலாசத்திற் கிடைக்கும்.

கம்பராமாயணம்:—

	ரூ.	அ.	பை.
பாலகாண்டம்	...	௫	0 0
அயோத்தியாகாண்டம்	...	௫	0 0
ஆரணியகாண்டம்	...	௪	0 0
கிட்கிந்தாகாண்டம்	...	௪	௮ 0
சுந்தரகாண்டம்	...	௫	0 0
வரேழுபதுஉரையுடன்			அச்சில்
நாலடியார் உரையுடன்	...	௨	0 0
நன் னூற்காண்டிகையுரை	...	௧	௮ 0
வில்லிபாரதம் உத்தியோகபருவம் உரையுடன்	...	௨	௮ 0
சபாபருவம்	...	௩	0 0
திருப்பாவை உரையுடன்	...	0	௬ 0
சடகோபரந்தாதி உரையுடன்	...	0	௧0 0
சரசுவதியந்தாதிஉரையுடன்	...	0	௩ 0
திருவேங்கடக்கலம்பகம் உரையுடன்	...	0	௧0 0
அழகர்கலம்பகம் உரையுடன்	...	0	௧0 0
மதுரைக்கலம்பகம் உரையுடன்	...	0	௧0 0
அஷ்டப்பரந்தம் விரிவுரையுடன்	...	௩	0 0
ஐந்திணையெழுபது உரையுடன்	...	0	௪ 0
சோழமண்டலசதகம் பாடப்பட்டோர் வரலாற்றுடன்	...	0	௮ 0
புறத்திரட்டு (முதற்பகுதி)	...	0	௬ 0
நாலாயிரதிவ்யப்பரந்தம்	...	௩	௮ 0
தனிக்த்தனியாயிரம் ஒரு ரூபாய்வீதம்			
நித்யா நுசந்தானம்	...	0	௧0 0
திருமந்ரார்த்தம்	...	௧	௮ 0
குருபரம்பராப்பரபாவம் ஆராயிரப்படி	...	௩	0 0
யதீந்தர்ப்ரவணப்பரபாவம்	...	௧	0 0
திருப்பாவைவ்யாக்யாநம்	...	௨	0 0
ஆசார்யஹ்ருதயம் வ்யாக்யாநம்	...	௨	௮ 0
ஸ்தோத்ரபாடம்	...	0	௬ 0
முகுந்தமாலை உரையுடன்	...	0	௬ 0

5447a

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை:—

பக்கம்.

முகவுரை 1

சோதனபத்திரம் 9

அயோந்தியா காண்டம்:—

க மந்திரப்படலம் க

உ மந்தரைசூழ்ச்சிப்படலம் ௭௬

ஊ கைகேசி சூழ்வினைப்படலம் ௧௩௩

ச நகர்நீங்குபடலம் ௨௧௧

நு தைலமரட்டுபடலம் ௩௬௬

௬ கங்கைப்படலம் ௪௩௬

௭ வனம்புகுபடலம் ௪௮௬

அ சித்திரகூடப்படலம் ௫௧௬

௯ பள்ளிபடைப்படலம் ௫௫௩

௧௦ ஆறுசெல்படலம் ௬௩௭

௧௧ குகப்படலம் ௬௭௪

௧௨ திருவடிசூட்டுபடலம் ௭௩௧

செய்யுண்முதற்குறிப்பகராதி ௮௧௬

அரும்பதவகராதி முதலியன ௮௨௫

மு க வு ளை ர

“ ஒன்றா யிரண்டே சுடராயொரு மூன்று மாகிப்
பொன்றாத வேத மொருநான்கோடைம் பூத மாகி
யன்றாகி யண்டத் தகத்தாகியப் புறத்து மாகி
நின்றா னொருவன் னவனீள்கழ னெஞ்சில் வைப்பாம்.”

“தோத்தலர்பூஞ் சரிசூழற் கைகேசி சோல்லாற் றென்னக ரந்
துறந்து துறைக்கங்கை தன்னைப், பத்தியுடைக் குகன்கடத்த வனம்
போய்ப் புக்குப் பரதனுக்குப் பாதுகழு மரசு மீந்து, சித்திர கூடத்
திருந்தான் றன்னைத் தில்லைநகர்த் திருச்சித்திர கூடந் தன்னு,
ளெத்தனையுங் கண்குளிரக் காணப் பெற்ற விருநிலத்தார்க் கிமைய
வர்டே ரோவ்வார் தாமே.”

அயர்வறுமமரர்கட்கு அதிபதியான திருமால் நல்லோரைப்பாதுகாக
கவும் தீயோரைவலியவும் அறத்தைநிலைநாட்டவும் தான் மேற்கொண்ட அவ
தாரங்கள் பலவற்றுள் பூர்ணாவதாரமாகப் பிரசித்தமான அவதாரங்கள், ராமாவ
தாரமும் கருஷ்ணாவதாரமும் மாகும். அவற்றுள்ளும், மானுடத்தன்மையில்
தெய்வத்தன்மை மறைந்துநிற்கத் தன்னுடைய மாசற்ற ஒழுக்கத்தால் உலகத்
தோர்க்கு நல்லறிவூட்டியது இராமாவதாரமேயாகும். ஆனதுகுறித்தே, பல
பாஷைகளி லுமுள்ள கவிஞர்பலரும், இந்த ராமமூர்த்தியினிடம் ஈடுபட்டுத்
தம்முடைய வாகைகை அந்தப்பிரான்திறத்துத் தந்து தமதுவாய்படைத்த பய
னைப் பெறுவாராயினர்.

ஆயினும், இராமசரிதத்தைச் செய்யுளாலியற்றியவர்களுள் முதன்மையான
கவி, ஸ்ரீவான்மீகிமுனிவரேயாவார்: வடமொழியில் வேதத்தில் மாத்திரமிருந்த
செய்யுண்டையை இவர்தாம் உலகத்திலும் இயற்றியவராவார். ஆனதுபற்றியே
இவரை ஆதிகவி யென்பது.

நமது அமிழ்தினுமினிய தமிழ்மொழியில் வடமொழிவான்மீகத்தோடு
ஒப்பத் துலங்குஞ் சீர்மையையுடையது, கம்பரென்னும் பெருங்கவிஞர் செய்த
இராமாயணமாகும்: இந்தப்பெருங்கவிஞர் வான்மீகிமுனிவர் வடமொழியிற்
கூறியதை யொட்டித் தமிழில் இராமசரிதையைக் கூறவேணுமென்று கருதினா
ரென்றாலும், படிப்போர்க்கு இனிமைதோன்றுமாறு கதைப்பகுதியை நயம்
படுத்துப் பேசுவாராயினர். இத்தன்மையைப் பாலகாண்டத்திற்கு உரையெழுதி
வெளியிட்டதில் ஆவகாங்குக் காட்டியுள்ளேன்.

இந்த அயோத்தியா காண்டத்திலும் துட்பமாக ஒப்பிட்டுப்பார்க்குமிடத்
துப் பாலகாண்டத்திற்போலவே யுள்ளமையை இயன்றவரையிலுன்றினோக்கி

ஆங்காங்குக் காட்டியுள்ளேன். பெரும்புலவராகிய இந்தக்கம்பர் அங்குநம் மாற்றியதற்குக் காரணம் என்னவாயிருக்கலாமென்று கற்போர் ஆராய்ந்தால், ஆங்காங்குத் தக்க காரணம் புலப்படும்; அங்குநம் கம்பர் மாற்றிக்கூறுவது மேற் கோளில்லாமலேயாகுமென்று திண்ணமாய்ச் சொல்லுதற்கும் இயலாது. வடமொழியில் இராமபிரான்விஷயமாகவுள்ள புலனூல்களைப் படித்துப்பார்த்துச் செல்வோமாயின், ஒவ்வோரிடத்து இக்கம்பர் மாற்றிக்கூறியதுபோலவே கூறியிருப்பதைக் காணலாகும்; தென்மொழியில் ஆழ்வார்ஸ்தோத்திரங்களிலும் இரண்டொன்று காணப்படும். படிப்போர்க்கு இப்பொருள் விளங்குமாறு பெரியதொருவிஷயத்தைத் திருட்டாந்தமாகக் கூறுவேன்: உலகமாதாவாகிப் புருஷோத்தமனது பத்தினியாகிய ஸ்ரீசானகிப்பிராட்டியாரை நீசனாகிய இராவணன் கையால்தீண்டியெடுத்துச் சென்ற நென்று கூறுவதற்குக் கூசிய இந்தமகாகவி “ஆண்டாயிடை தீயவ னாயிழையைத், தீண்டாலெனு மேலுரை சிந்தைசெயாத், தூண்டானெனலாமுயர்தோள் வலியாற், கீண்டானிலம்போ சீனை கீழொடுமேல்,” “கொண்டானுயர்தோர் மிசை” என்றுகூறினார்; இவ்விஷயம் வடமொழியில் அந்நாயகமாயணத்திலே நாயகசீதையைப் பூமியோடு பிளந்து தேரினீய்துவைத்துச் சென்ற நென்னும் பொருள் பட, ‘‘ததோவி தாரயதரணீம் நகைருந்தீருத்யபாஹுபி—தோலயித்வாரதேகநிப்த்வாயயென ஈதிப்ரம் விஹாயஸா’’ என்றுகூறியுள்ளது. ந்ருவிம்ஹபுராணத்திலும் இவ்வண்ணமே கூறியுள்ள தென்கின்றனர். இக்கம்பர்கூறிய சரிதை மாறுதல்களும் சிற்சில வருணனைப்பகுதியும் வடமொழியிலுள்ள நூல்களின் காணப்படுவது கொண்டு, மகாகவியாகிய இந்தக்கம்பர் வடமொழியிலும் வல்லவரென்று சிலர் சொன்கின்றனர்; கேள்வியின்மூலமாகக் கதைப்பகுதிகளின் மாறுதல்களை எளிதிலறிந்துகொள்ள வியலுமாதலாலும், பெருங்கவியாகிய இக்கம்பர்க்கு வருணனைப் பகுதியிற் பிற்கூறியதைக்கொண்டு கூறவேண்டுவதின்றித் தமது இயற்கைப்பேரறிவாலேயே கற்பித்துக் கூறுதற்கு ஏற்ற பேராற்ற விரும்ப நாலும் வடமொழியிலிருந்தே இங்ஙனம் இசைத்தன ரென்று கொள்ளவேண்டுவது அவசியமன்று.

இம்முறைபற்றியே, நாட்டைவிட்டுப் புறப்பட்ட இராமபிரானைக் கங்கைக் கரைவரையிலுந் தோரின்மீது ஏற்றிச்சென்ற சமந்திரன் கங்கையைத் தேரைக் கொண்டு கடத்தலியலாதாகையால் இராமனைடத்துப் பேரண்புழுண்ட ருகப் பெருமானுடனே தங்கியிருந்து இராமபிரான் சித்திரகூட்டு சேர்ந்தானென்ற செய்தியை அந்தக்குகனுடைய ஒற்றர்வந்துகூறவே ‘இனி இராமன் வணத்தினின் மீண்டுவான்’ என்று துணிவுகொண்டு பின்னர் அங்குகின்ற மீண்டு வந்து அயோத்திசார்ந்து தசரதனுக்குச் செய்திசொல்ல அச்செய்தியைக் கேட்டபிறகே தசரதனது ஆவி நீங்கிற் றென்று ஸ்ரீவான்மீகிமுனிவர் கூறியிருக்கவும், ஒப்புயர்விஸ்ஸாப்பண்புகன்யாவும் நிறைந்து தனது அன்பிற்கெல்லாம் ஒரேபற்றுக்கோடான இராமனைப்பிரிந்து அவனதுதந்தையான தசரதன்

பலகான் உயிரோடிருந்தா னெனின் அவனை வன்கண்ண னெனக் கூறியதாகு மெனக்கொண்டு, மகாகவியாகிய கம்பர், கானகம்புறப்பட்ட அன்று இரவில்தானே சுமந்திரன் இராமனைவிட்டுப்பிரிந்து அயோத்தி வந்துசேர்ந்து இராமன் வனத்திற்குச் சென்றிட்டானென்ற செய்தியைத் தெரிவிக்க, உடனே தசரதசக்கரவர்த்தியின் ஆவியோயிற்றென்று கூறு கின்றார்: இவ்வாறான கோட்பாட்டுடனேதான் மகாகவியாகிய கம்பர் தாம் கூறியிருக்கின்ற ரென்பது “கேட்டேயிருந்தேனெனினுங் கிளர்வானீர் நேயடைய, மாட்டேனுகிலன்றே வன்கணைக்கண்மைந்தா” என்று தசரதன்புலம்பலில் அம்மன்னவர்பிரான்வாக்காகக் கூறியுள்ளதிற் புலனாதல் காண்க. இங்ஙனம் கம்பர் கூறுவதனால் தசரதன் இராமபிரானிடத் துக் கொண்ட பேரன்பு எவ்வளவு விளங்குகின்றதுஎன்பது, வான் மீகத்தையும் கம்பர்கவியையும் ஒப்புநோக்கிப் படிப்போர்க்கு நன்கு விளங்கும். இவ்வண்ணம் சுவையிருமாறு இனிமைப்படுத்துக் கூறுவதையே கம்பர் மேற்கொண்டிருத்தலால், இவரது காப்பியத்தைக் கம்பநாடகமென்றும் சிலர் வழங்குவாராயினர். இங்குப் படிப்போர் ஊன்றி நோக்கற்பாலது ஒரு பொருளுண்டு. கம்பர் ‘சுமந்திரன் வனத்திற்குப்பிறப்பிட்ட அந்நாளே இராம பிராணை ஒரு சோலையில்விட்டுத் திரும்பிவந்தான்’ என்றுகூறி, பரதன் இராம பிராணை மீட்டு அழைத்துக் கொண்டுவேணுமென்று செல்லுகையிற் கங்கைக் கரை சேர்ந்தபின், குகனைப்பற்றி “உங்கன் குலத்தனிகாதற் குயிர்த்துணைவன்” என்று பரதனுடன் சென்ற அச்சுமந்திரன் கூற்றாகச் சொல்லுவது எங்ஙனம் பொருந்து மென்பது: இதற்குச் சமாதானம் ஆங்குக் கூறியுள்ளேன்.

இந்த ராமாயணத்தில் இவ்வயோத்தியாகாண்டமே, உயிர்நிலையானது : எவ்வாறெனில், கூனியின் சூழ்ச்சியாற் கைகேயி தன்மனம் மாறுபட்டு இராம பிராணை வனத்திற்செலுத்த, அதுவே இராவணவதத்துக்கு ஏதுவாகி இராம பிராணது சரித்திரத் தோன்றக் காரணமாதலா லென்க. இவ்விஷயத்தைப் பெரும்புலவராகிய கம்பரே “அரக்கர்பாவமு மல்லவரியற்றியவறமுந், தூரக்க நல்லருமறந்தனை தூய்மொழிமடமா, னிரக்க மின்மையன்றே வின்றிவ்வுல கங்களிராமன், பரக்குந்தொல்புக முமுநினைப் பருகுகின்றதுவே” என்ற பாசு ரத்தினுற் சொல்லிப்போந்தார்.

இந்தக்காண்டத்தில் தசரதகுமாரராகப்பிறந்த நால்வர்களுமும், “அகல கில்லேனிறையும்” என்றிருக்கும் பிராட்டியின் தன்மையும் விளங்குவது காண லாம். அன்றியும், அரசியலநடத்தவேண்டியமுறை அரசர்தமதுமுதுமைக் காலத்து நிகழ்த்தவேண்டியவகை அரசுபுரிவோர்மேற்கொண்டவேண்டிய தன்மை அரசனில்லாச்சமயத்து நாட்டை நடத்தவேண்டிய நீதி பணியானார் நடந்தகொண்டவேண்டியநிலை முதலிய அரசக்குரியனவும், நடப்பின் சிறப்பு, பகவானுடைய சம்பந்தம் முக்கியகேயன்றிப் பிறப்பினுற் பயனின்மையென் பது, ஒருத்தர் ஒரு நீமையைச்செய்வது அவரைச்சார்ந்தார்க்குந் நீமைவிளைப்ப

தாக்க, பெரியோரிடத்து நடந்தகொன்னவேண்டியவிதம், பாகவதர்களின் சிறப்பு முதலியனவும் ஆங்காங்குவெளியாம். அன்றியும் வசிட்டமுனிவன் இராமனுக்கு உபதேசித்தது, இராமபிரான் தன்வனவாசத்தைக் குறித்து வருந்திய கோசுலயாராத் தேற்றியது, வனவாசத்தைச் செவியேற்றுச் சீற்றங் கொண்ட இலக்குமண்ணது சினத்தை இராமபிரான் மாற்றியது, சுயத்திரை இலட்சுமணனுக்குச்சொன்னது, சீதைதான் கானகஞ்செல்வேனென்னப்போர்த்தது, சுமந்திரனை மீண்டுசெல்லுமாறு பணிக்கையில் அவன் வருந்தத் தேற்றியது, பரதன் தன்னைப் பிறர்அயிர்க்கப்போகின்றனரே யென்று ஐயுற்றுப் பிரதிஞ்ஞையெய்தது, தசரதமரணத்தா லிராமன் வருந்துகையில் வசிட்டமுனிவன் அவனைத் தேற்றியது, இராமபரத சம்வாதம் முதலிய இடங்களில் பற்பல நீதிகள் செம்பொருளாகவும் கருத்துப்பொருளாகவும் விளங்குவதைக் காணலாம். இந்த அயோத்தியாகாண்டத்தில் “நகுவான் சேதனை யங்கீகரித்தால் இச்சேதநனுக்கு உய்யுண்டாகலாமெனவிர, இச்சேதநனுடைய முயற்சியால் எம்பெருமானைக் கால்கட்டிக்கொள்ளுகிறோமென்பது இயலாது” என்ற அரும்பொருள், முக்கியமாக விளங்குமென்பர். இவ்வனம் அறத்தையுணர வேணுமென்னுங் கருத்துக்கொண்டார்க்குப் பொதுவாகவும் சிறப்பாகவுமுள்ள தருமத்தைத் தெரிவிப்பதும், ஆத்திரர்க்கு இம்மைமறுமைப்பயனை விளைப்பதும், பிறவிப்பெருங்கடலை நீந்துவார்க்குப் புணைபோல்வதுமாகிச் சுவைமிஞ்சுது துலங்குகின்றது, இந்த அயோத்தியாகாண்டம்.

பாலகாண்டத்தை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியபின் அயோத்தியாகாண்டத்தையும் அங்ஙனமே அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தவேணுமென்னும் விருப்பத்துடன் அடியேன் உரையெழுதிவருகையில், எனது உத்தியோகசாலையில் தலைவராயுள்ள திருவாளர் S. வைபாபுரிகளை B. A, B. L., அவர்கள் தாம் பலவாட்டுப் பிரதிகளை யொப்புநோக்கிப் பாடபேதங்களைக் குறித்துவைத்திருப்பதாகச் சொல்லி, அங்ஙனங்குறித்துள்ள தமதுபுத்தகத்தைத் தந்தனர்: அந்தப்புத்தகத்திற் பாடபேதங்குறிக்கப்பட்டிருந்ததோடு, அக்காண்டத்தில் முன்பின்வரும் ஒப்புமைப்பகுதிகளும் பிறநூலின் ஒப்புமைப்பகுதிகளும் சில குறிக்கப்பட்டிருந்தன: அவர்களது அருமையான உழைப்பு அவர்களின் புத்தகத்தை நேரிற்கண்டோர்க்குத்தான் தெரியும். இதுவேயுமன்றி, இந்தந்தம்பராமாயண அயோத்தியாகாண்டத்தை ஒப்பிட்டுப்பார்க்க, எனது உத்தியோகசாலையில் தலைமைப் பண்டிதராயிருக்கும் ஸ்ரீ உ. வே. மு. ராகவையங்கார் ஸ்வாமிகளின் ஏட்டுப் பிரதியும், அரசாங்கக்கையெழுத்துப் புத்தகசாலையினின்று ஐந்து ஏட்டுப் பிரதிகளும் கிடைத்தன: இவற்றோடு திருவாளர் மயிலே-ஸி. சிவநானம் பிள்ளையவர்கள் ‘தி. அ. கணகசுந்தரம்பிள்ளையவர்களின் திருத்தங்குறிக்கப்பட்ட பிரதி’ என்று ஒருபிரதியும், வேறொரு அச்சிட்டபழம்பிரதியும் தந்தனர்: பிறகு, எனது உத்தியோகசாலையில்நானே பண்டிதராகவுள்ள இலக்கண விளக்கபரம்பரை - சோமசுந்தரதேசிகரவர்கள் தமது ஏட்டுப்பிரதியை

யுதவினாக்கள். யான் முன்னமே அவ்வப்போது ஆராய்ச்சியிற் குறித்திருந்த வற்றோடு கிடைத்த இந்தப்பிரதிகளின் பாடங்களும் இந்தப்பதிப்பிற்கு உதவின. இவ்வயோத்தியாகாண்டப்பதிப்பு திருத்தம்பெறவேண்டுமென்ற ஒன்றையே கருதி தமது பிரதிகளை இம்மகோபகாரிகள் உதவியதற்காக, யானும் இப்பதிப்பாற் பயனை நுகர்வோரும் இவர்கள்திறத்து நன்றிபாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

இந்தக் காண்டத்தில் முழுவதையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்தவிடத்துப் பெரும்பாலும் எல்லாப்பாடல்களிலும் பாடபேதம் காணப்பட்டதோடு அச்சிட்ட பிரதியிற் காணப்படாத சிலபாடல்களும் காணப்பட்டன. அவை - மந்திரப் படலத்தில் “மன்னமேதினியை”, “தீங்கிழை” என்று தொடங்கும் பாடல்களும், “நறைக்குழல்” என்பது முதலாகவுள்ள பதினான்குபாடல்களும்: நகர் நீங்குபடலத்தில் “என்றென்றறிவித்து” “வானமேயனையதோர்” என்று தொடங்கும் பாடல்களும், தைலமாட்டுபடலத்தில் “வந்தமுனிவன்” என்ற பாடலும்: கங்கைப்படலத்தில் “நின்றானெஞ்சிற்”, “அடி தொழுது”, “வெயில்விரி”, “மறக்கண்வான்”, “மற்றவளிறைஞ்சி” என்ற பாடல்களும்: சித்திரகூடப்படலத்தில் “எய்தவின்னல்” என்ற பாடலும்: பள்ளிபடைப்படலத்தில் “கவ்வரவிதுவென்”, “என்று கொண்டுமாதவன்” என்ற பாடல்களுமாம். சீவகசிந்தாமணியில் கந்தியார்பாடல் இடைச்செருகலாய்ச் சேர்ந்திருப்பதுபோல, இந்தக் கம்பராமாயணத்தில் வெள்ளியம்பலத்தம்பிராணென்ற ஒருவர் இடைச்செருகலாய்ச் சிற்சில பாடல்களைப் பாடிச்சேர்த்தா டொன்பது, பிரசித்தமாக வழங்குகின்றது. அவை இன்னவையென்று இக் காலத்துப் பிரித்து எல்லாவற்றையுந் சொல்லமுடியாவிடினும், மந்திரப் படலத்தில் “மூவெழுமுறைமை” என்பதன் பின் “நறைக்குழற் சீதையும்” என்பது முதலாகவுள்ள பதினான்குபாடல்கள் அவ்வகைப்பாடலாக இருக்க லாமென்று தோன்றுகின்றது.

இக்காண்டத்திலுள்ள பன்னிரண்டுபடலங்களுள் க-மந்திரப்படலம், எ-வன்ம்புகுபடலம், அ-சித்திரகூடப்படலம் என்பவைதவிர மற்றையவற்றில் படலப்பெயரும் மாறிக்காணப்பட்டன; எங்ஙனமெனின்?—உ-ஆவது மந்தரைப்படலம் என்றும், கூ-ஆவது கைகேசிப்படலம் என்றும், ச-ஆவது நகரி னீங்குபடலம் என்றும், டி-ஆவது இலம்பாட்டுப்படலம் என்றும், சு-ஆவது குகப்படலம் என்றும், க-ஆவது பள்ளிபடைப்படலம் என்றும், க0-ஆவது ஆறு செல்படலமென்றும், கக-ஆவது கங்கைப்படலம் அல்லது கங்கைகாண்படலம் என்றும், கஉ-ஆவது திருவடிசூட்டுபடலம் என்றுமாம். இங்ஙனம் அச்சிட்ட பிரதிக்கு மாறாகக் காணப்பட்டவைகளுள் கூ-ஆவது பள்ளிபடைப்படலம் என்ற பெயரையும், க0-ஆவது ஆறுசெல்படலம் என்ற பெயரையும், கஉ-ஆவது திருவடிசூட்டுபடலமென்ற பெயரையும் இந்தப்பதிப்பிற் பிரதானமாகக் கொண்டு அதற்குக் காரணமும் ஆங்காங்குக் கூறியுள்ளேன். மற்றவற்றுள்

டு-ஆவது இலம்பாட்டுப்படலம் என்பது - தசரதன் இல்லாமற்பட்டதை [இறந்ததை]த் தெரிவிக்கும்படல மெனப் பொருள்பட்டு இனிது கதைப் போக்கைத் தெரிவிப்பதற்கு உதவுவதாயினும், இலம்பாடு என்பது மரண மென்ற இப்பொருளில் வழங்கியதற்கு மேற்கோள் கிடைக்காமையால் அதனைக் கொன்னவில்லை; மேற்கோள்கிடைப்பின் இலம்பாட்டுப்படலமென்பதே மிகவும் பொருத்தமானதாகும். 'பல ஏட்டுப்பிரதிகளிலும் சு-ஆவது கங்கைப்படலமென்பதற்குக் குகப்படலம் என்ற பெயர் காணப்படுவது மிகவும் பொருத்தமாயிருப்பினும் அச்சிட்டபிரதிகளின்மூலமாய் கக-ஆவது படலத்திற்கே குகப்படலமென்றபெயர் உலகத்திற் பரவியிருத்தலால், இப்போது மாற்றி சு-ஆவதுபடலத்திற்குக் குகப்படலமென்றும் கக-ஆவது படலத்திற்குக் கங்கைப்படலமென்றும் பதிப்பித்தால், உலகத்தோர்க்கு மயக்கமுண்டாகக்கூடுமென்று கருதி யான் அங்ஙனஞ் செய்திலேன்: ஆயினும், சு-ஆம்படலத்திற்குக் குகப்படலமென்றபெயரும், கக-ஆம் படலத்திற்குக் கங்கைப்படலம் அல்லது கங்கைகாண்படலமென்ற பெயருமே யமையுமென்று வற்புறுத்துக் கூறுகின்றேன். மற்றை உ - ஈ - ச - படலங்கட்கு எங்ஙனமிருப்பினும் வேற்றுமை யில்லையாதலால், முன்னுள்ளவாறே பதிப்பிக்கலாயிற்று. அன்றியும், படலமுடிவு மற்றைப்படலங்களிலெல்லாம் ஒத்துக்காணப்படினும், சிலபிரதிகளில் மந்தரைசூழ்ச்சிப்படலம்மாத்திரம் "நன்றுசொல்லினை" என்ற (அசு) பாடலோடு முடிய, கைகேசிசூழ்வினைப்படலம் "கூனிபோனபின்" என்ற மந்தரைசூழ்ச்சிப்படலத்து எண்பத்தைந்தாம் பாடல்முதற்கொண்டே தொடங்கியுள்ளது.

பலபாடங்களுள்ளவிடத்துப் பொருட்பொலிவு சொற்செறிவு ஓசைநயம் பிரசித்தமாகவழங்குகை பொருள்கூறாரியதாகை முதலிய காரணங்களை முன்னிட்டு இந்தப்பதிப்பில் ஒருபாடத்தை முக்கியமாகக்கொண்டு, மற்றவற்றைப் பிரதிபேதத்திற் கூறியுள்ளேன். பிரதிபேதத்திற்காட்டியவற்றிற் சில பிரதானமாகக் கொன்னத்தக்கனவாகவுஞ் சிலர்க்குத் தோன்றலாம். "லோகோபிந்நருசி [உலகம் பல்வேறுசுவையுடைத்து]" என்பவாதலால் எல்லாவிடத்தும் யாவரும் இதுவே தக்கதென்று ஒருமனமாக எங்கும்ஒப்புமாறுசெய்வது, இயலாதசெயலாகுமன்றோ?

இவ்வாறு பாடபேதம் மிகுதியாகத்தோன்றுவதற்கு யாதுகாரணமென்ற ஆராய்ச்சி கற்போர்மனத்துத் தோன்றலாம்; ஒருதால் மிகச்சுவையுடைத்தாய் அந்நாட்டுப்பேரறிஞர் பலராலும் பெரிதும்போற்றப்பட்டு, இக்காலத்துப்போல அச்சின்மையால், ஒன்றைப்பார்த்து ஒன்றாகப் பலபிரதிகள்செய்யப்படுமிடத்து எழுதுவோர் யாவரும் தக்கநல்லறிவுவாய்ந்தவராக இராமைபற்றி உள்ளதையுள்ளபடியே படித்து எழுதுவது அருமையாதலும், அறிஞர் பிரதிசெய்யினும் ஒவ்வோரிடத்து மூலப்பிரதிக்கு வேறாக ஒருசொல்லுள்ளவிடத்து வேறொரு சொல் எழுத்திலவந்து விடுவது முதலியன இயல்பேயாதலும், ஏட்டுப்பிரதி

களைப் படிக்கும் அறிஞரும் படித்துச்செல்கையில் ஒரொழுத்தை மற்றொழுத் தாக மாறுபடக்கருதிப்படித்தலும், படிப்போர்கள் தத்தமது அறிவுக்குவற்பச்சிற் சிலஇடத்து இவ்வண்ணமிருப்பின் நலமென்றுகருதித் திருத்துவதும், இயற் றிய கவியே தாம் முன்எழுதியபாடம் உலகத்திற்பரவியிருக்க அவ்வப்போது தமக்குத்தோன்றிய திருத்தங்களைச் செய்துகொண்டுவர அத்திருத்தமானபாட மும் பரவுவதும் என்ற இன்னோரன்னவை யென்க.

கிடைத்த பிரதிகளிலுள்ள பாடபேதங்களுையல்லாம் விடாமற்பதிப்பிக்க வேணுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்நூலைப் பரிசோதித்துள்ளேன்: ஆயினும், தக்கதுணையின்மையால் என்கருத்து முற்றிலும்நிறைவேற்றிற்று என்று துணிந்து சொல்ல இயலவில்லை: இன்னும் பலபிரதிகளைத் தேடிப்பெற்று ஒப்பிட்டுப் பார்த்தாலும், ஆங்காங்குச் சிறந்த பாடபேதங்கள் இரண்டொன்றுகிடைக் கக்கூடும்.

என்போன்றார்க்கு இராமாயணத்துக்குத் திருத்தமுற உரைகாண்டல் இயலாதாயினும் இந்நூலினிடமுள்ள விருப்பத்தால் அடியேன் இராமபிரானது திருவருளைமுன்னிட்டு இப்பெருந்தொழிலில் தலையிடலானேன். அடியே னுக்குத் தமிழாசிரியரும் தமையன்முறையானவரும் உரையெழுதுவதில் மிக்க சீர்த்திவாய்ந்தவரும் கும்பகோணம் கவரன்மெண்டி காலேஜில் தமிழ்ப்பண்டித ராகவிளங்கி எம்மனோரது தீப்பேற்றால் இளம்பிராயத்திற்குநே பரமபதித்த வருமான ஸ்ரீ உ. வே. வை. மு. சுடகோபராமாநுஜாசார்ய ஸ்வாமிகளும், அந்தச்சுவாயிகளுடைய தமிழாசிரியரும் சென்னை பிரவியென்ஸி காலேஜில் தமிழ்ப்பண்டிகராயிருந்து காலஞ்சென்றவருமான ஸ்ரீ உ. வே. பு. மா. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யஸ்வாமிகளும் இந்தக்காண்டத்திற் சிற்சிலபடலங்கட்கு எழுதி வெளியிட்டிருந்த உரைகள் இங்ஙனம் யான் அயோத்தியாகாண்டம் முழுவதற்கும் உரையெழுதி வெளியிடுவதற்குப் பெருந்துணையாயுகவின.

இந்த அயோத்தியாகாண்டத்திலும் பாலகாண்டத்திற் போலவே, சீர்பிரி த்தசெய்யுளும் பதவுரையும் என்பவற்றோடு பாடலிற்கூறியுள்ள விடயம் விளங்கு மாறு எல்லாச்செய்யுட்டுந் தலைப்பு, கருத்து பதசாரம் தொனிப்பொருள் மற்றுங் கூற்றுகுரியஉரைகள் இலக்கணக்குறிப்புக்கள் அணிகள் ஒத்தபகுதிமேற் கோள்கள் புராணகதைகள் முதலியன காட்டப்பட்டுள்ளன: அன்றியும் ஒவ் வொரு படலத்துக்கும் அவ்வப்படலத்துக் கதைச்சுருக்கமும் காட்டப்பட்டுள்ளது. பள்ளியிற்படிக்கும் மாணவர்க்கு விலக்குதற்குஉரிய பாடல்கள் தலையில் இவ்வுடுக்குறியிடப்பெற்றுள்ளன: அன்றியும், செய்யுண்முதற்குறிப் பகராதியும் அரும்பதவகராதி முதலியனவுஞ் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

பெரியோரிடத்துக் கற்றுக்கேட்டுமுன்னவற்றில் மறப்பெணும் பகைவன் வாரிக்கொண்டதொழிய அவன்கையில் அகப்படாதபடி நெஞ்சென்னுத்துணை வன் நிறுத்திவைத்தவற்றைக்கொண்டு எழுதிய இந்தவுரையில், சிறப்புக்கள் காணப்படின் அவை எனது ஆசிரியர் முதலியோருடையனவென்றும், குற்றங்

காண்ப்படின அனவ என்னுடையன் வென்றுங் கருதுக. என்னுடைய திரி புணர்ச்சி சோர்வு அறியாமை முதலியவற்றால் இவ்வுரையிற் காணக்கூடிய குற்றங்குறைகளை விவேகிகள் பொறுப்பதன்றி, தாம் கண்ட அக்குறைவுகளை யேனும் அடியேனுக்குப்பலப்படாத அரியபெரியவிஷயங்களையேனும் எடுத்து எவரேனும் தெரிவிப்பராயின், அவர்களிடத்துப் பெருமகிழ்வோடு நன்றி பாராட்டி இனி எழுதுமாறுகருதியிருக்கும் பகுதிகளில் அவ்வகைக்குறைகள் நேராவண்ணம் இயன்றவரை முயல்வதோடு அவ்விஷயங்களை அவர்பெய ருடனே பிரசுரஞ்செய்து உலகோர்க்குப் பயன்படுமாறு செய்யவும் முயல் வேன்.

எமது உரைகளை உபயோகித்தும் உபயோகிக்குமாறு துண்டியும் எமக்கு ஊக்கத்தைவிளைத்துவருகிற மகான்கள்திறத்தில் என்றும் நன்றிபாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காப்பியச்சிரேட்டமாகிய இந்தக் கம்பராமாயணத்துக்கு உரையெழுது மாறு சிற்றறிவுடைய 'சிறியேனுக்கு விருப்பையுண்டாக்கி, விக்கினகாரியென்று பிரசித்தமாகிய இந்த அயோத்தியாகாண்டத்தின் உரையை முற்றுமாறு தோன்றாத்துணையாய்கின்று திருவருள்புரிந்த ஸ்ரீராமபிரானது திருவடித் தாமரைகளை என்றுங் கருத்திற்கொண்டு வழத்துவேன்.

“குற்றங்களைந்து குறைபெய்து வாசித்தல்
கற்றறிந்த மாந்தர்கடன்.”

இங்ஙனம்

வை. மு. கோடாலக்ருஷ்ணன்.

சோதன பத்திரம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்	பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
9	8	ஞ்ணையின்	ஞ்ணையிற்	301	5	தாகிய	ளாகிய
10	31	னுமும்	மும்	309	2	இன் ச	அன் சா
11	6	முதல்	முதல	324	23	என்னுடன்	நான் உடன்
16	4,5	வாராயிருத்த	வாராயிருந்த	332	12	அழிக்குந்	ஒட்டுந்
19	21	ருப்	ருட்	339	4	ஸ்ரீராமன்	
26	15	நிறைது	நிறைகுணத்து	360	28	ராய ¹	¹ ராய
31	38	மெதலாழி	தொழிலும்	374	33	நீங்கியதனு	நீங்கியதனா
49	2	வேண்டி	வேண்டிய	376	34	வுயிர்	வுயர்
53	24	ஒரோபாரா		„	36	யரல	யிரல
66	34	வுயிர்	வுயிர்	382	14	நிலை	க்சொல்
84	2	ஆவ்	அவ்	383	7	கொண்டுள்ள	கொண்டு
89	32	செம்	கரும்	„	19	முதம்	முதல்
90	3	உஉஎ	உஉ	413	34	முதன்	முகன்
„	37	யென்றதற்கு	யென்றற்கு	428	4	கரத்தை	நகரத்தை
94	2	உசு	உசு	429	14	யாகுமெ	யாகுமாதலால்
102	8	தாயைக்	தாயை	438	24	வன்ன	வன்னமு
105	33	பெருமைக	பெருமைத்	440	18	மிளர்	மிளிர்
107	14	எக்குன	எனக்கு	449	8	போக்கி	போக்கிக்
109	19	அணை	அணை	474	13	பரிகாரம்	பரிகாரம்
111	28	அ கூனி	அக்கூனி	486	16	செய்து	சுரந்து
115	17	உறுக வின்	உறு கவினர்	501	7	பல்கி	மல்கி
119	10	உயிர்முதலிய	உயிரும்மூ	534	26	(உசு)	(உசு)
		கிறந்தபொருள்கள்	லதனமும்	544	12	தமரை	தாமரை
128	6	கரசு	குரித்தரசு	566	38	யலுப்பது	யறுப்பது
141	4	⁵ இன்று	⁵ அன்று	567	30	கொணா	கொண்
157	2	கைகே	கைகேயி	588	26	மூன்றையும்	மூன்றாமே
„	31	யுரைத்தலு	யுரைத்தலும்	589	15	பரதன்	
164	33	தீயோ	தீ	603	17	நேரன்	நேன்
170	14	பபட்டற்	ப்பட்டற்	614	37	ப்ருண	சுசு
199	10	சில	சிலர்	620	24	என்	தன்
205	6	த்த கோலச்	ந்தகோலச் ⁴	622	17	வெளி	வெள்ளி
„	21	வல்லவ	வல்லவர்	647	17	புவு	புவி
208	30	ராடி,	நீராடி,	662	6	அரிவையம்	அரிவையர்
213	14	தத்துக	தக்கது	671	22	கட..மாறுக-	கெட..மாறு
217	18	மும்மை	உண்டுமும்மை	681	7	வாழும்	வாடும்
252	11	பதினோரு	பன்னிரண்டு	692	4	தின்று	துன்று
260	31	த்தான்	க்	705	15	அன்ன	
270	5	சுரோசனன்னன்	சுரோச	753	8	குனிப்பன்	குனிப்பன
			[ன்னன்ன]	754	30	மிக	மிக்க
271	26	காண்டிட	கொண்டிட	756	26	வாய	வாயு
280	29	கைக்	கைம்	764	8	புணல்	புணல்
289	7	கை	கைக்	864	2	இத்திர	சித்திர
297	13	முடி	முடி				

மற்றும் காணப்படாது நினைத்திருக்கொள்க.

கம்பராமாயணம்.

இரண்டாவது

அயோத்தியாகாண்டம்.

அயோத்தியில் நிகழ்ந்த விருத்தாந்தங்களைத் தெரிவிக்கும் பாகமென்பது பொருள். இராமன் கங்காநதியைத்தாண்டியது முதல் நடந்தவையெல்லாம் அரணியசம்பந்தமானவை யாயினும், பரதன் அயோத்தியிலிருந்துவருதல் முதலியகதைகள் கூறப்படுதலால் அவையனைத்தும் அயோத்தியாகாண்டத் தின்பாற் பட்டன.

கீழ்ப் பாலகாண்டத்தில் வசுபமாணதர்மாநுஷ்டானஉபயோகமாக ராமா யணபுருஷர்களுக்கு மஹாகுலப்ரஸூதத்வம், மஹாகுருக்ரூபாலப்தததூர் வேதாஹஸ்யத்வம், தத்ஸம்வாதபூத தாடகாதாடகேயாதிராஸம், ஹரததூர்ப் பங்கம், வைஷ்ணவசாபபரிக்ரஹம் முதலிய குணங்களும் தர்மபத்நீயோக மும் ஸவிஷ்ணுரமாகச் சொல்லப்பட்டன; இக்காண்டத்தில் அவர்களால் அதுஷ்டிக்கப்பட்ட பித்ருவசநபரிபாலனம்முதலிய சமாமானியதருமங்களும், பக வச்சேஷத்வம், பாரதந்தர்யம், பாகவதாபிமாநநிஷ்டை முகலிய விசேஷதர்ம ங்களும் சொல்லப்படுகின்றன. முன்காண்டத்தில் லக்ஷ்மீயோகமும் இதில் பூமி யோகமுஞ் சொல்லப்படுகின்றன என்றும், முன் பரத்வமும் இங்குச் சொல்லப் பியமுஞ் சொல்லப்படுகின்றன என்றுஞ் சொல்வர். முன் லக்ஷ்மீவிசிஷ்டமான ப்ராப்யஸ்வரூபம் [சேதநன் அடையவேண்டியபொருள்] சொல்லப்பட்டது; இங்கு ப்ராப்தாவின் [கடவுளைப்பேற்றின்பொருட்டுப் பற்றுபவனான சேதந னது] ஸ்வரூபம் சொல்லப்படுகின்றது என்றஹ் முண்டு.

க - ஆவது மந்திரப் படலம்.

சக்கரவர்த்தி தன்திருமகனுக்கு முடிசூட்டக்கருதிச் சூலகுருவாகிய வசிஷ்டனோடும் சமந்திரன் முதலிய மந்திரிகளோடும் ஆலோசித்த கதையைச் சொல்லும் சிறிய பிரிவுஎன்பது பொருள்: மந்திரம் - ஆலோசனை. தசரதசக்கர வர்த்திக்கு நரைதோன்றியதாக, அச்சக்கரவர்த்தி ஒருநாள் தன்வடிவத்தைக் கண்ணாடியிற்கண்டு நரைதோன்றியதை நன்குணர்ந்து மகனுக்கு முடிசூட் டித் தான் பரகதிக்குவேண்டியவற்றைத்தேடுமாறு முயலக் கருதிச் சபாமண்ட பத்தையடைந்து மந்திரிமாரை வரவழைக்க, அவர்களயாவரும் வந்துகூடிய பின், தன்கருத்தை அவர்கட்குத் தெரிவித்து அவர்களயாவரும் இராமனுக்கு முடிசூட்டுவதையிகப்பாராட்டியதுகண்டு, சமந்திரனைக்கொண்டு இராமனைவா வழைத்து அப்பிராணிதத்துத் தன்கருத்தைத் தெரிவிக்க, அவ்விராகவிராமனும் தந்தையின்பணியென்றகாரணத்தினால் மறுக்காமல் முடிசூடுவதற்கு இசையு,

சக்கரவர்த்தி மனமுவந்து எல்லாவாசர்க்கும் ஒலைபோக்கிவாவழைத்து யாவர்க்கும் தான் இராமபிரானுக்குமுடிசூட்டக்கருதியிருப்பதைத் தெரிவிக்க, யாவரும் மகிழ்ச்சியோடு உடன்படவே, சோதிடம் வல்லோரைக்கொண்டு பட்டாபிஷேகத்துக்கு நானேற்படுத்தச் சென்றான். இது இங்ஙனமாக : நால்வர் பெண்பிள்ளைகள் கோசலையிடஞ்சென்று இராமனுக்குப்பட்டங்கட்டச் சக்கரவர்த்தி கருதியிருப்பதைத் தெரிவிக்க, அந்தத்தேவி அரசன்துறப்பானென்பதனால் ஒருபால்துயரம்தோன்றவும் மங்கனச்செய்திசொன்னவர்க்கு வெகுமதியளித்து அந்தணர்க்குப்பலவகைத்தானங்களைச்செய்து, இட்சுவாகுவமிசத்தார்க்குக்குலதெய்வமான ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியின் சந்நிதிக்குச்சென்று அப்பரமனது திருவடிகளை வணங்கி வலம்வந்து தன்மகனது நன்மையின்பொருட்டுப் பலவகைநோன்புகளை நோற்றுக்கொண்டிருந்தன னென்ற செய்தி இப்படலத்துக் கூறப்படுகின்றது.

க.—கடவுள் வாழ்த்து.

வானின் நிழிந்து ¹வரம்பிகந்த மாபூ தத்தின் வைப்²பெங்கு முனு முயிரு முணர்வும்போ லுள்ளும் ³புறனு முள⁴னென்ப கூனுஞ் சிறிய கோத்தாபுங் கொடுமை ⁵யிழைப்பக் ⁶கோற்றுறந்து காணுங் கடலுங் கடந்திமையோ ரிடுக்கண் ⁷உர்த்த கழல்⁸வேந்தே.

(இதன்பொருள்.) கூன்உம் - கூனியும், கோ சிறிய தாய்உம் - கூத்திரதர் மத்தையுடைய சிற்றன்னையும், கொடுமை இழைப்ப - பொல்லாங்கான காரியத்தைச் செய்தமையால், கோல் துறந்து - (தனக்குடைய) செங்கோன்மையைவிட்டு, காண் உம் - காட்டையும், கடல்உம் - கடலையும், கடந்து - தாண்டி, இமையோர் - தேவர்களுடையவும், (இம்மையோர்) - இவ்வுலகத்தவர்களுடையவும், இடுக்கண்தீர்த்த - துன்பத்தைப்போக்கியருளிய, கழல் - திருவடிகளையுடைய, வேந்தே - ஸ்ரீராமபிரானே, —வான்நின்று - மூலப்பிரகிருதியிலிருந்து, இழிந்து - தோன்றி, வரம்பு இகந்த - வரம்புகடந்துபார்த்த, மாபூதத்தின் வைப்பு எங்குஉம் - ஐம்பெரும்பூதங்களின் காரியமாய்ப் பரவியிராநின்றன்ன பெனதிக பதார்த்தங்கள் தோறும் [ஐகமெங்கும்], ஊன்உம் உயிர்உம் (போல்) - உடலும்கூடும் போலவும், (உயிர்உம்) உணர்வு உம்போல் - உயிரும் உணர்வும் போலவும், உன்உம் புறன்உம் - உள்ளும் புறத்தும், உளன் - (நிறைந்து) இருப்பான், என்ப - என்று சொல்லுவர் (ஞானிகள்); (என்றவாறு.)

பரமபுருஷனாகிய மன்றலர்துளவினானே, தசரதன் மதலையாய் ஸ்ரீராமனாகத்திருவவதரித்து இந்தக்காப்பியவரதனத்துக்குக் கதாநாயகனாக இருத்தலால், கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பர் ஈடுமெடுப்புமில்லாத இவ்வுத்தமராயகனையே வாழ்த்தல் வேண்டுதலின் காண்டந்தோறும் அவன் விஷயமாகவே கடவுள் வாழ்த்துக் கூறத்துணிந்து, பாலகாண்டத்தில் சுவரூபோபாயபுருஷார்த்தங்களைச் சொல்லுகிற முறையாலே மூன்றுகவிகளாற் கடவுள் வாழ்த்துக்கூறி அயோத்தியா

காண்டத்தின் இம்முதற்கவியால், அவன் தன்மையைக்காட்டும் முகத்தாலே இக்காப்பியத்தலைவனாகிய ஸ்ரீராமபிரான் ஜக்ச்சரீரக்ஞன ஸர்வேசுவரனென்கிறார்.

வான் - மூலப்பிரகிருதி; அது “சுரறிவருநிலை” என்னும் திருவாய் மொழிப்பாசரத்தில் விண்ணென்னும் பதத்திற்குப் பூர்வாசார்யர்கள் செய்தருளிய வியாக்கியானங்களா லறிக. பஞ்சபூதவிகாரமன்றிப் பிரபஞ்சமென்பது ஒன்று இல்லையாதலாலும், இப்பிரபஞ்சகாரணமாகிய அவைதாம் இத்துணையவென இவ்வுலகத்து எவராலும் துணியப்படாமையாலும் ‘வரம்பிகந்தமாபூதம்’ என்றார். ஆகாயத்திலிருந்து வாயுவும், வாயுவிலிருந்து அக்கினியும், அக்கினியிலிருந்து அப்பும், அப்பிலிருந்து பூமியுமெனப் பூதங்கள் தோன்றும் முறையை வேதங்கூறுதலால் ‘வானின் நிழிந்து...மாபூதம்’ என்று ரெனினும்பொருந்தும்: “வானும்நிலனும்முதலீநில் வரம்பில்பூதம்” என்பர், மேல் நகர்நீங்குபடலத்தில், இங்கு உணர்வென்பது - தர்மபூதஜ்ஞாநம். ‘ஊனுமுயிருமுணர்வும்போ லுள்ளும் புறனு முளனென்ப’ என்னுமிடத்து “திடவிசும்பெரிவளி நீர்நிலமிவை மிசைப், படர்பொருண்முழுவதுமா யவையவைதொறு, முடன்மிசை யுயி ரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன்” என்னும் பாசரத்தின் விசேஷார்த்தங்கள் விசாரித்தறியத்தகும். உன்னையிருப்பதற்கு ஊனுக்குள் உயிரிருப்பதும், வெளிப்பட்டும் இருப்பதற்கு உயிரில் உணர்வு இருப்பதும் உவமையென்க, உயிரும் என் பதை ஆவ்ருத்தி செய்துகொண்டு பொரு ளுரைக்கப்பட்டது.

கூனி - மந்தரை; கைகேயிக்குச் சூழ்ச்சி கூறினவ ளாதலின் இவளை முற்கூறினர். சுமித்திரையும் ஸ்ரீராமனுக்குச் சிறியதாயாதலின் அவளை விலக்குதற்கு “கோத்தாய்” என்றார். சக்கரவர்த்தி சம்பராசரனுடன் அமர் புரிகையில், கைகேயி, கூத்தரியாணியாய் அவனுக்குப் போர்த்துணையாகி கூத்தர குணத்தைக்காட்டினவ ளாதலின் கோத்தாயாயினன்: அவன் அக்காலத்துப் பெற்றவரங்களாலே ஸ்ரீராமபிரானுக்குக்கொடுமையிழைக்கநேர்த்ததென்பதைக் குறிக்கின்றதனால், கருத்துடையடைகொளியணி இது. ஸ்ரீராமபிரான் திருவவதரித்தகாரியம் தலைக்கட்டுதற்குக் காரணமாயிருந்தவனாதலின், கோத்தாயென்று ரென்னவுமாம்; அன்றிக்கே, சிறியகோத்தாய் எனக்கொண்டு, இளவரசனாபரத்தாய் என்று ரென்னவுமாம்; இனி, இகழ்ச்சிக்குறிப்பாய்க் கோத்தாயென்று ரெனக்கொண்டு, அற்பகுணமுள்ள தாய் எனவும் பொருள்கொள்ளலாம். கொடுமையிழைத்தல் - மாலேமுடி நீத்து மலர்ப்பொன்னடிநோவப் பெருவனத்திடைப் பதினான்கு வந்துநடங்கள் நகரிலிருந்துபெயர்ந்து திரிதாசு செய்தது. கோலுதறத்தல் - அரசாட்சியை அகங்குளிர்ந்து தானேநீக்கல். காட்டைக் கடத்தல் - தண்டகம்முதலிய அரணியங்களைக் கடத்தல். கடலைக்கடத்தல் - கடலில் திருவணைகட்டி இலங்கைசேறல். இரட்டீற மொழிதலால் இமையோர்க்கு என்பதற்கு - இவ்வுலகத்திலுள்ள தண்ட காரணியவாசிகளாகிய மாமுனிகட்கு எனவும் உரைக்கப்பட்டது. அவரிடிக்

கண்தீர்த்தலாவது - இராவணன் முதலிய இராக்கதரால் நேர்த்த துன்பத்தைப் போக்குதல். அண்டர்புகழும் அயோத்திமாநகரத்துறந்து தண்டகாரணியஞ்சென்று தாரமிழந்து வானரசேனையோடு வாரிதியில் வாரதிகட்டி இலங்கையைக்கிட்டித் தன்மனைவியைக்கவர்ந்த மாபாதகனைமான்வித்து, அவற்கு ஈனத் தொழில் புரிந்துநின்ற இந்திராதியரை விடுவித்துத் தற்கொழியில் நிறுத்திய பின்பு அயோத்தியடைந்து பட்டாபிஷேகம்பெற்றுப் பதினாயிரம்வருடம் அரசு புரிந்தமைதோன்ற 'வேந்து' என்றார்.

இனி இக்கவியுள் 'வானின்றிழிந்து' என்றதனால் தருமத்தை நிலைநாட்டுகைக்காக ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஆகியஞ்சோதியுருவை யங்குவைத்து இங்கு அயோத்தியில்சக்கரவர்த்தித்திருமகனையவதரித்துப்போந்த பாலகாண்டசரிதையும், 'கூனுஞ்சிறியகோத்தாயுங் கொடுமையிழைப்பக் கோற்றறந்து' என்றதனால் இய்வயோத்தியாகாண்டசரிதையும், புருஷகாரபூதையான பிராட்டியின்பிரிவுக்கஞ்சி 'கானும்' என்ற ஒரேசொல்லால் ஆரணியகாண்டசரிதையும், கைங்கரியதுரந்தரர்களான சிறியதிருவடிமுதலியோரைக் கண்டது பிராட்டியைத்தேடுகைக்காதலின் அங்கருத்தையுன்னடக்கி 'கடலுங் கடந்து' என்னும் இரண்டுமொழிகளால் கிஷ்கிந்தாகாண்ட சுந்தரகாண்டசரிதைகளும், இராவணன் வதைக்குப்பயன் தேவர்துயர்தீர்தலும் பெரும்புகழ்விளைதலும் அனைத்துயிரும் அடிபணிய வீற்றிருத்தலுமே யாதலின், 'இமையோரிடுக்கண்தீர்த்த கழல்வேந்து' என்றதனால் யுத்தகாண்டசரிதையும், பெருநாடுகாணச் சராசரங்களைவைகுந்தத்துவற்றித் தானும் அங்குச்சென்றிருத்தல்தோன்ற, 'உளன்' என்றதனால் உத்தரகாண்டசரிதையும் ஆக ஸ்ரீராமாயணசரிதமுழுதும் ஒருவாறு குறிப்பிக்கப்பட்டமை காண்க.

எங்கும்-முற்றும்மை. ஊன், கூன், கொடுமை, கோல், கழல், வேந்து-ஆகு பெயர்கள். என்ப என்னும் முற்றச்சொல்லுக்கு, ஞானிகள்என்னும்தோன்றா வெழுவாய் வருவித்து முடிக்க. பிரதிபேதம்:— ¹வரம்பிகழ்கத. ²எய்தி. ³புறத்தும். ⁴என்பான். ⁵உரைப்ப. ⁶குடை. ⁷காத்த. ⁸வேந்தை, வேந்தன்.

இது-மூன்றுஞ்சீரும் ஆறுஞ்சீரும்காய்ச்சீர்களும், மற்றைநான்கும் மாச்சீர் சுருமாய்நின்ற அறுசீர்க்கட்டிநேடிலடியாகிரியவிருத்தம். மேலும் இங்ஙனமே கண்டுகொள்க.

(க)

உ.—தசரதமன்னவனுக்கு நரை தோன்றுதல்.

வேறு.

† மன்ன¹னே யவனியை மகனுக் கீந்துநீ

பண்ணருந் தவம்புரி பருவ மீதெனக்

† இச் செய்யுளும், அடுத்த செய்யுளும், சில எட்டுப்பிரதிகளிற் காணப் படுகின்றன. இவை கதைதொடரீச்சிக்குப்பொருத்தமாயிருத்தலாற் கொள்ளத் தக்கன.

கண்ண²மூலத்தினிற் கழற³வந்தென

⁴மின்னருங் கருமைபோய் வெளுத்த தோர்மயிர்.

(இ - ன்.) 'மன்னனே - அரசனே ! நீ—, அவனியை - பூமியை [இராச்சிய பாரத்தை], மகனுக்கு - (மூத்த) குமாரனாகிய இராமனுக்கு, ஈந்து - கொடுத்துவிட்டு, பன்ன அரு தவம் புரி - சொல்லுதற்குமுடியாத (பெருஞ் சிறப்பையுடைய) தவத்தைச் செய்வதற்கு ஏற்ற, பருவம் - காலமாகும், இது - இந்தக் கிழப்பருவம்,' என - என்று, கண்ணமூலத்தினில் - காதினடியிலே, கழற-(இரகசியமாகச்)சொல்ல, வந்தது என - வந்ததுபோல, மயிர் - மயிரானது, கருமை -(தனது)கழுத்திருக்குந்தன்மை, போய்-நீங்கி, மின் என - மின்னலைப்போல, வெளுத்தது - வெளுத்துத்தோன்றலாயிற்று ; (எ - று.)—தூர் - அசை.

தசரதமன்னவனுக்குக் காதினடியில் நரைதோன்றியது, இராமனுக்கு அரசைக் கொடுத்திட்டுத் தவஞ்செய்யச்செல்வாயென ஒருவன் உபதேசிப்பதைப் போல மெனக் குறித்தார் ; தந்தறிப்பேற்றவணி. காதினடியில் நரைதோன்றியது இனி நாம் இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்யவேணுமென்று கருத்துத் தசரதனுக்குத் தோன்றக் காரண மாதலின், இங்ஙனம் வருணிக்கப்பட்டது. பன்னவரு என்பது, பன்னரு என விகாரப்பட்டது. கண்ணமூலம் - கண்ணமூலம் என்ற வடசொல் திரிந்துவந்தது. பி-ம்;—, ¹மேதினியையும், ²மூலத்திலே, ³வந்தன, ⁴மின்னெனக், மென்னருங். (உ)

உ.—தனக்கு நரைதோன்றியதைத் தசரதன் கண்ணுடியிற் காணுதல்.

தீங்¹கிழை யிராவணன் செய்த ²தீமைதா

னாங்கொரு ³நரையதா ⁴வணுகிற் ருமெனப்

பாங்கில்வர் திருநரை ⁵படிமக் கண்ணடி.

⁶பாங்கதிற் கண்டன னவனி காவலன்.

(இ - ன்.) 'திவ் கு இழை- (உலகத்தார்க்கெல்லாந்) தீமையைச்செய்கின்ற, இராவணன்-, செய்த - செய்துள்ள, தீமை - பாவமானது, தான்-, ஆங்கு-அப் பொழுது, ஒருநரையது ஆ - ஒருநரையாக, அணுகிற்றுஆம் - நெருங்கிவந்து சேர்ந்ததாகும்', என - என்று கருதும்படி பாங்கில் வந்திடு நரை - தன்னிடத்தே வந்துசேர்ந்த நரையை, படிமம் கண்ணடி அதில் - வடிவத்தைக் காணக்கூடிய கண்ணடியிலே, அவனி காவலன் - பூமியைப்பாதுகாத்துக்

கொண்டிருந்தவனை தசரதன், கண்டனன்—; (எ - மு.)—நான்காமடியில், ஆங்கு - அசை: அப்பொழுது எனினுமாம்.

இத்தத்தசரதன் தான் நரையுற்றிருப்பதைக் கண்ணுயிற்கண்ட காரணத்தினால் 'இனி இராச்சியபாரத்தை இராமபிரானிடத்து வைக்கவேண்டுமெதவிர, நாம் கைக்கொண்டிருத்தல் தகாது' என்ற எண்ணத்தைக் கொண்டு இராமபட்டாபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய செயலை மேன்மேற்செய்ய, அதனால் இராமபட்டாபிஷேகத்தை யுணர்ந்த மந்தரையென்ற கூனியான கைகேயியின்தோழி கைகேயியின்புத்தியைக்கலைத்து இராமபிரானைக் காணக் கம் புத்த, அந்தஇராமபிரானது வனவாசமே இராவணசங்காரத்துக்குக் காரணமாதல்பற்றி, 'இராவணன்செய்ததீமைதா ஞங்கொருநரையதா வணுகிறோ' என்று நினைக்குமா றுயிற் றென்க. பி - ம்:—¹உழல், ²பாவம், ³நரையதாய், ⁴அணுகிறுலென, அணுகிறோவென, ⁵படிவக்கண்ணடி, படிமத்தின் வடிவு, ⁶ஆங்கெதிர்.

(ங)

சு.—தன் நரையைக் கண்ட தசரதசக்கரவர்த்தி

இராமபட்டாபிஷேகத்தைக்குறித்துஆலோசிக்க மந்திரச்சபைசேர்தல்.

மண்ணுறு முரசின மழையி னூர்ப்புறப்

பண்ணுறு படர்சினப் பரும யானையான்

கண்ணுறு ¹கவரியங் கற்றை சுற்றுற

வெண்ணுறு சூழ்ச்சியி னிருக்கை பெய்தினான்.

(இ-ள்.) பண் உறு - அலங்கரிக்கப்பட்ட, படர் சினம் - மிக்க கோபத்தையும, பருமம் - தவிசினையுமுடைய, யானையான் - யானைப்படையையுடைய தசரத சக்கரவர்த்தி, -மண்உறு-மார்ச்சினையமைந்த, முரசினும் - பேரிகைக்கூட்டம், மழையின் ஆர்ப்புற - மேகம்போல் முழங்கவும், கண் உறு - பெருமைபொருந்திய, கவரிக்கற்றை சுற்றுற-சாமரைத்திரள் சூழ்ந்துவரவும், (அரண்மனையினின்றும் புறப்பட்டுவந்து), எண்உறு-(காரியங்களை) ஆலோசித்தற்குப் பொருத்தமாகிய, சூழ்ச்சியின் இருக்கை - மந்திராலோசனைச்சபையை, எய்தினான் - அடைந்தான்; (எ - மு.)

முரசினமார்ப்பக் கவரிக்கற்றைவீசத் தசரதன் சூழ்ச்சியிருக்கையைடைத்தனனென்க. சூழ்ச்சியிருக்கை-ஆலோசனையண்டபம், கவரி - சமரமென்னும்

மானின் வால்மயிரைக்கொண்டு செய்யப்படுவதோரிராசனின்னம், பருமம் - கல்லணை: அது யானைமுதுகின் முற்புறத்து அரசர் ஏறிவீற்றிருத்தற்கு அமைக்கும் ஆசனம். முரசு-முரஜம்: இது, மற்றைவாத்தியங்களுக்கும் உபலக்ஷணம்; அன்றி, முரசு இனம் என்பதற்கு-பேரிகையும் அதற்கு இனமாகிய மற்றைவாச்சியவிசேடங்களும் எனினும் பொருந்தும். கண் உறு என்பதற்கு வினக்கம்பொருந்திய எனினுமாம். கவரியங்கற்றை—அம்-அல்வழிச்சாரியை; அழகுமாம். தன்கோபத்தை மறைத்தற்குரியகாலத்தேமறைத்து வெளிப்படுத்தற்கு உரியகாலத்தே வெளிப்படுத்தலால், 'படர்சினயானை' என்றார்; "கடுஞ்சினங்கழந்த காட்சியர்" என்றஇடத்து ஆசிரியர்நச்சினூக்கினியர் 'சினமென்பது கோபத்தின்பின்பினாகச் சிறிதுபொழுதுநிற்பது' எனக்கூறியது இங்குக்காணத்தக்கது. 'யானையான்' என்றது, நாவலகைப்படையுள்ளும் யானை சிறந்தமைபற்றி; அது "படைதனக்கியானை வனப்பாரும்" என்பதனாலறிக்க. யானையான் - யானைபோன்றவன் என்றுரைத்தலுமொன்று. ஆர்ப்புற, சுற்றிற - வினைச்செவ்வெண். பி-ம்:—1 கவரியின். (ச)

நூ.—மந்திராக்ஷபையை யடைந்த மன்னவன் யாவரையும்

போக்கித் தனிய னுதல்.

புக்கபின் நிருபரும் பொருவில் சுற்றமும்

பக்கமும் 1 பெயர்கெனப் பரிவி னீக்கினு

னொக்கபின் னுலகளித் தி²யோகினெய்திய

சக்கரத் தவனெனத் தமிழ னாயினான்.

(இ - ன்.) புக்க பின் - (அவ்வாறு) மந்திராலோசனைச்சபையை அடைந்த பின்பு, நிருபர் உம் - (தன்னுடன்வந்த) அரசர்களையும், பொருவுஇல்-ஒப்புஇல்லாத, சுற்றம் உம்-உறவினரையும், பக்கம் உம்-சினேகிதர்களையும், பெயர்களென-நீங்குக வென்றுசொல்லி, பரிவின் - அன்புள்ளவசனங்களால், நீக்கினான்-நீக்கி, —ஒக்க நின்று - (யாவரிடத்துஞ்) சமமாகநின்று, உலகு அளித்து - உலகங்களைக் காக்க, யோகின் எய்திய - யோகநித்திரைசெய்கின்ற [அறிதுயிலமர்கின்ற], சக்கரத்தவன் என - சக்ரபாணியாகிய திருமாலைப்போல, தமிழன் ஆயினான் - தனித்தவனானான்; (எ-று.)

சருவேசவரனான அச்சக்கரத்தவன் சகலலோகங்களையுங் காத்தற்குத் தமிழனாகி யோகநித்திரைசெய்யுமாறுபோல் இச்சக்கரத்தவனும் தன்நாடு காத்தற்கு வேண்டும் உபாயத்தை ஆலோசித்தத் தனித்திருந்தா னென்றவாறு. அச்சக்கரத்தவன் என்றதில் சக்கரம் - திருவாழி: இச்சக்கரத்தவன் என்றதில், சக்கரம்-ஆஜ்ஞாசக்கரம். சகலஜகத்காரணனான சருவேசவரனைத் தனக்குப் புத்திரனாகப்பெற்ற புண்ணிய முடைமைநோக்கி, இச்சக்கரத்தவனுக்கு அச்சக்கரத்தவனை உவமை கூறினார்; உவமையணி. பெருங்காரியமெண்ணுவோர்

தனித்திருந்து என்னுதல் வழக்காதலால், தமிழனுயினுனென்றார். அதிகாரத்தினால் யாவரையும் போகச் செய்தல் சக்கரவர்த்திக்கு அமையுமாயினும் அவனது நற்குணந்தோன்றப் பரிவினீக்கினுனென்க. நிருபர் என்றது - சக்கரவர்த்தியாகிய தமக்குத் திறையுக்கவந்த அந்நியதேசத்தரசர்களை. பக்கம் - அன்பு என்னும் பொருளுள்ள பக்ஷமென்ற வடசொல்லின் சிலதவு. சுற்றம், பக்கம் - ஆகுபெயர்கள். பெயர்கென - வியங்கோள்விகாரம். யோகு-யோகமென்னும் வடசொற்றிரிப்பு. உலகளித்தியோகு - குற்றியலுகரம்: இயோகு என்று பிரித்தலுமாம். திருமால் யோகத்திரை புரிபவனென்பதை “உறங்குவான் போல்யோகசெய்தபெருமான்”, “யோகொடு கறையற முயல்வதோர்கடவுள்” என்றவிடங்களிலுங் காண்க, 11-ம்:—¹பெயர்கென, ²யோகம், (இ)

சு.—தனித்திருந்த மன்னவன் ‘மந்திரிமாள்வருக’ என்று ஏவுதல்.

சந்திரற் குவமைசெய் தரள வெண்குடை
யந்தரத் தளவுதின் றளிக்கு மாணையா
னிந்திரற் கிமையவர் குருவை ¹யேய்ந்ததன்
மந்திரக் கிழவரை வருகென் ²றேவினன்.

(இ - ன்.) சந்திரற்கு உவமை செய் - சந்திரனுக்கு உவமையாக்துதற் குரிய, தரளம் - முத்துக்களாலாகிய, வெண் குடை - வெண்மையாகிய குடையானது, அந்தரத்து அளவுடம் - ஆகாயத்தளவும், நின்று - (ஒங்கி நிழலிச் செய்து) நிற்ப, அளிக்கும் - (அங்குள்ள தேவர்களையும்) காக்கின்ற, ஆணையான் - ஆணையையுடையவனாகியசக்கரவர்த்தி, —இந்திரற்கு - தேவராட்சனுக்கு, இமையவர் குருவை ஏய்த - பிருஹஸ்பதிபகவானையொத்த, தன் மந்திரம் கிழவரை - தன்மந்திராலோசனைக்குடரியவர்களை, வருக என்று ஏவினன் - வருகவென்று நியமித்தான்; (எ-று.)

தசரதசக்கரவர்த்தியின் குடைக்குச் சந்திரனும் உபமானமாயிருக்கக்கக்கதல்ல வென்பது தோன்ற, அதனை உபமையாகக் கொண்டு ‘சந்திரற்குவமை செய் தரளவெண்குடை’ என்றார்: இது, எதிர்நிலையுவமையணியாம். சம்பரணைத்தொலைத்து வாசவன்முடியை நிலைநாட்டியமை தோன்ற ‘அந்தரத்தளவுதின் றளிக்குமாணையான்’ என்றது. தசரதனுடையமந்திரக்கிழவர்தவ்வொருவரும் பிருஹஸ்பதிபகவானுக்குச்சமானரென்பது ‘இந்திரற்கிமைய வர்குருவையேய்த மந்திரக்கிழவர்’ என்றதன் பொருள். மந்திரக்கிழவர் - புரோகிதரும், மந்திரிகளும்: திருவ்ஷ்டி ஜயந்தன் விசயன் சித்தார்த்தன் அர்த்தசாதகன் அசோகன் மந்திரபாலன் சமந்திரன் என்று எண்மர் மந்திரிமாரும், வசிஷ்டர் வாமதேவர் என்று இருவர் புரோகிதரும் முக்கியமாக இருந்தன ரென்றும், இவர்களைத் தவிரவும் வேறும் மந்திரிமாரும் புரோகிதருமிருந்தன

ரென்றும் வான்மீகத்தா லுணரப்படும், இமையவர்குரு - ப்ருஹஸ்பதிபகவா னுக்கு ஒருபெயர்; இது ஸுராசார்ய; என்னும் வடசொல்லின் மொழி பெயர்ப்புகின்று-செய்வெனெச்சத்திரிபு. 1-ம்:—¹வயந்தனன், வயந்தன, எய்தன. ²வயினுன்.

எ.—வசிட்டமுனிவன் வந்தல்.

பூவரு ¹பொலங்கழற் பொருவின் மன்னவன்

²காவலி ³ஆணையின் கடவு ளாமெனத்

தேவரு முனிவரு ⁴முணருந் தேவர்கள்

மூவரி ⁵னல்வனா முனிவன் தெய்தினுன்.

(இ - ன்.) பூ வரு-அமுதபொருந்திய, பொலம் கழல் - பொன்னாற்செய்த வீரக்கழலையணிந்த, பொருவு இல் மன்னவன் - ஒப்பில்லாத தசரதசக்கரவர்த் திக்கு, காவலின் - (புரோகிதமாகிய) காவலினாலும், ஆணையின் - கட்டளையினாலும், தேவர்தம் முனிவர்தம் - தேவர்களும் இருமுகனும், கடவுள் ஆம் என உணரும் - (அவனதுகுல)தெய்வமென்று மதிக்கத்தக்கவனும், தேவர்கள் மூவரின்நால்வன் ஆம்-திரிமூர்த்திகளிடையே (சேர்த்துச்சொல்லத்தக்க) நான் காமவனுமான, முனி-வசிட்டமாமுனிவன், வந்து எய்தினுன் - வந்துசேர்ந்தான்; (எ - று.)

மந்திரியருள் முக்கியனும், புரோஹிதனும், குலகுருவும், பிரமரிவியுமான தலைமைநோக்கி வசிட்டன் வரவு முதலிற் கூறப்பட்டது. பூவரு - பூவின்தன்மை யமைந்த என்றும், பூஅரு - பூவையொத்த அரிய என்றும் உரைத்தலுமாம். பொன்+கழல்=பொலங்கழல்; “பொன்னென்கிளவியீறு கெடமுறையின், முன்னர்த்தோன்றும் லகாரமகாரஞ், செய்யுண் மருங்கிற் றொடரியலான” என்பது விதி: பொலம் என்றே தனியாக ஒருசொல் கொள்ளுவர் பிற்காலத்தார். பொரு வில் எனக்கொண்டு - யுத்தஞ் செய்தற்குரிய வில் லேத்தாங்கிய என்றுகூறலு மொன்று. மன்னவன் காவலி ஆணையின் கடவுள் ஆம் என என்பதற்கு - சக்கரவர்த்தியினது காவற்ருழிலில் ஆணையின்கடவு ளாவன் என்று உலகத்தோர்சொல்ல, தேவரும் முனிவரும், உணரும் - தியானிக்கின்ற, தேவர்கள்மூவரின் - மூன்றுதேவரோடுசேர்த்துச்சொல்லத்தக்க, நால்வன்ஆம் முனி என்றும் உரைக்கலாம். ஆணையின்கடவுள் - ஆஜ்ஞா சக்கரத்துக்கு அதிதேவதை. முனிவர்—மன்னசீலர். என என்னும் எச்சம் உணரும் என்பதனோடு முடியும். மும்மூர்த்திகளிடத்துத் தனித்தனியே முக்கியமாயுள்ள ஆக்கலும் காத்தலும் அழித்தலுமாகிய மூன்றுசக்திகளையும் இவன் ஒருங்கேயுடையனென்பார், ‘மூவரினல்வனா முனிவன்’ என்ற ரென்னலுமாம். 1-ம்:—¹ பொலன், ² காவலில், ³ ஆணைசெய், ஆணையங், ஆணையே, ⁴ தேடும் ⁵ நால்வராம்.

(எ)

அ.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள்-ஒருதொடர்: பல்வகைக் துணங்களும் நிரம்பிய மந்திரிமார் வநகையைக் கூறும்.

குலமுதற் றென்மையுங் கலையின் குப்பையும்
பலமுதற் கேள்வியும் ¹பயனு மெய்தினார்

நலமுத னலியினு நடுவு நோக்குவார்
சலமுத லறுத்தருந் தருமந் தாங்கினார்.

(இ - ள்.) குலம் முதல் தொன்மை உம் - குலத்தினது முதன்மையாகிய பழமையையும், கலையின் சூப்பை உம் - அறுபத்தினுன்குலைகளின் மிகுதியையும், பலமுதல் கேள்வி உம் - பலசிறந்த கேள்விகளையும், பயன் உம் - (அவற்றையுள்ள வாம்) பயனையும், எய்தினார் - அடைந்தவர்களும், நலம் முதல் நலியின் உம் - (தமக்குவரும்) நன்மைகள் அடியோடு அழிவதாயிருப்பினும், நடுவு நோக்குவார் - நடுவு நிலைமையையே நோக்குபவர்களும், சலம் முதல் - கோபம் முதலானவைகளே, அறுத்து - வேரோடுகளைத்து, அரு தருமம் - அருமையாகிய தருமங்களே, தாங்கினார் - மேற்கொண்டவர்களும், — (எ - று.) இதனால், குடிப்பிறப்பு கலைஞானம் கேள்வி மேற்கொண்ட செயலுடையனதோன்றாமலும் முயல்கை நடுவுநிலை சினமின்மை அறச்செயலை மேற்கொள்கை என்ற குணங்களைப் பெற்றுள்ளார் அந்த அமைச்ச ரென்க.

தசாதனுக்கு மந்திரிமார் அறுபத்தினுபிரவர் வந்தனரென்பதைக்கூறத் தொடங்கிய கவி முதலேத்துகலிகளால் அம்மந்திரிமார் அமைச்சர்க்குணம் நிரம்பியவ ரென்பதைக் காட்டுகின்றார். தொல்குடிப்பிறந்தோர் கருத்தும் சொல்லும் செயலும் தம்முண்மாராகாமையையும் பழிபாவங்கட்கு அஞ்சுதலையும் பிறர்கற்பித்தலாலும் கல்வியாலுமன்றி இயற்றையில் தாமே யுடையராதல் நோக்கி 'சுலமுதற் றென்மை' என்றும், யாவர்க்கும் நன்மை புக்கடிவயப்படுத்தற்கும் எல்லாவிடத்துந் சென்று ஆவ்வெத்தாந் நல்லோரிடத்து மிகப்பயின்று ஐயத்திரிபறப் பொருள்கொடற்கும் பலகலகள் இன்றியமை யாதிருத்தல் நோக்கி 'கலையின்கூப்பை' என்றும், கல்வி கற்றவழியும் ஊழ்வினையுத்தால் மதியவஞ்சுகையில் நிலி ழுத்துவனவும் அடக்கம் முதலிய பயப்பனவும் ஆன்றோரிடத்துக்கேட்ட வெளிநிலாக்கேள்வியேயாதலின் 'பலமுதற் கேள்வி' என்றும், அரிய கல்விகேள்விகளையுடையார்க்கும் வினையுத்தால் தக்கபயன்கிடைத்தல் அருமையாயினும் இவர்களுக்கு அது அருமையின்றி எளிதாகக்கிடைத்தலின் 'பயனும்' என்றும், தங்களுக்குப் பெரும்பொருளழிவதாகவரினும் ஊசுமுனையளவும் தமதுசமநிலைமாருமைநோக்கி 'சலமுதலியி நடுவுநோக்குவார்' என்றும், எல்லா நன்மைகளையும் அழிப்பதற்கு வறுவாகிய கோப னுமும் அதனோடு ஒற்றுமையுடையனவாகிய காமலோபமோகமதமாற்சரியங்களும் ஒருங்குசேர்ந்து, கோள் ஸாஹஸம் துரோகம் பொருமை பிறன்ருணஞ்சகியா ளுமை ஒருவன்பொருளையகரித்தல் காரணமின்றியடித்தல் திட்டுதல் ஆகிய எட்டுத்துக்கங்களையும் உண்டாக்குத்தன்மையனவாதலின் அவற்றை நீக்கினாரென்ற மைதோன்ற 'சலமுதலறுத்து' என்றும், பிறராலறிதற்கும் அதுட்டித்தற்கும் அரிய தருமங்களை யறிந்து அவற்றிற்கு வற்பு ஒழுக்கு ஊடைமைதோன்ற 'அருந் தருமந் தாங்கினார்' என்று கூறினார். 'சலமுதலறுத்தருதருமந் தாங்கினார்' என்பதற்கு - அரசன் தன்மைக்கோபித்தபோதிலும் அதனை நோக்காது தருமத்தையே

நாடிச் சொல்வரென்றும், நலம்முதல்கலியினுள்ளன்பதற்கு-தமதுநன்மைக்குக் காரணமான செல்வம் அழிவதாயிருந்தாலும் என்றும் உரைகூறுவதுமுண்டு. குப்பை-கும்பம்என்றவடசொல்திரிந்துவந்தது. கலம்என்றவடசொல்லுக்கு - வஞ்சனையென்றும்பொருள்கூறலாம். கலை-கலாசப்பலம். நோக்குவார்என்பது எதிர்காலத்தைக்குறியாது தன்மை குறித்து நின்றது. முதல்-முதல் வென்ப தன் விகாரமாகக்கொண்டு, முதலியவையெனவும் கொள்ளலாம். பி - மி:— 1 பலனும்.

வேறு.

கூ. உற்றது கொண்டு மேல்வந் துறுபொரு ¹ ளுணருங் கோளார்
மற்றது வினையின் வந்த தாயினு மாற்ற லாற்றும்
பெற்றியர் பிறப்பின் மேன்மைப் பெரியவ ரரிய நூலுங்
கற்றவர் மான நோக்கிற் கவரிமா வீனைய ரீரார்.

(இ-ள்.) உற்றது கொண்டு - நேர்ந்தகாரியத்தைக்கொண்டு, மேல்வந்து உறு பொருள் - மேல்வினையுந்தாரியத்தை, உணரும் - ஊகித்தறியவல்ல, கோளார் - புத்தி பலமுள்ளவர்களும், அது - அந்த (வேண்டாத) காரியம், வினையின்வந்தது ஆயின் உம் - கர்மாதுகுணமாக வந்ததானாலும், மாற்றல் ஆற்றும் - (அதனை) மாற்ற வல்ல, பெற்றியர் - முயற்சித்திருமுடையவர்களும், பிறப்பின்மேன்மை பெரியவர் - குடிப்பிறப்பிற்குத்தக்க மேம்பாடு அமைந்த பெரியோர்களும், அரிய நூல் உம் கற்றவர் - கற்றற்கு அருமையான அறிவுநூல்களையும் கற்றவர்களும், மானம் நோக்கில் - மானத்தை நோக்குமிடத்தில், கவரி மா அனைய ரீரார் - கவரிமாவை ஒத்தகுணமுடையவர்களும், — (எ - று.)

இச்செய்யுளினால், அந்தமந்திரிமார்களின் ஊகிக்குத்திறனும் பின்வாங்காது முயலுத்தன்மையும், குடிப்பிறப்பிற்கு ஏற்ற ஒழுக்கமுடைமையும், கல்வியறிவும், மானமுடைமையும் கூறப்பட்டன. தனது ஊழ்வினைக்கு ஏற்ப வந்த காலனையும் கண்ணுதற்கடவுளாற் கடிவித்த காலையாகிய மார்க்கண்டேயனைப்போல் ஊழையும் உப்பக்கந்தாணவல்லா ரென்பது தோன்ற, 'வினையின்வந்ததாயினு மாற்ற லாற்றும்பெற்றியர்' என்றார்: "ஊழைய முப்பக்கங்காண்ப ருலையிந்தித், தாழாது ஒற்றுபவர்" என்றார் நாயனாரும். அரியநூலாவன - பரஹ்மவித்தையாகிய வேதாந்தம் முதலியன: அமைச்சர்க்கு உரியநூலுமாம். மானமாவது - எந்நாளும் தந்திலையிற்றாழாமையும் ஊழாற்றாழ்வு வந்தவிடத்து உயிர்வாழாமையுமாம். மயிரீப்பின் வாழாக் கவரிமாப்போல மாணங்கெடவரின் இவர உயிரீப்பெரென்பது தோன்ற, 'மானநோக்கிற் கவரிமாவ னையரீரார்' என்றார். பி - மி:—¹ ஒன்றுக்கொள்ளார். (க)

கூ. காலமு மிடனு ¹ மேற்ற கருவியுந் தெரியக் கற்ற
நூலுற நோக்கித் தெய்வ ² நுணித்தறங் ³ குணித்த மேலோர்
சிலமும் புகழ்க்கு வேண்டுஞ் ⁴ செய்கையுந் தெரிந்து ⁵ கொண்டு
பால்வரு முறுதி யாவுந் ⁶ தலைவற்குப் பயக்கு ரீரார்.

(இ - ன்.) ஏற்ற காலம்உம் - (வினைசெய்தற்கு) ஏற்ற காலத்தையும், இடன் உம்-அதுசெய்தற்கேற்ற இடத்தையும், கருவிஉம்-(அதற்கேற்ற) சாதனங்களையும், கற்ற - (தாம்) படித்த, தால்உம்-அரசநீதி நூற்பொருள்களுக்கு ஏற்ப, தெரிய நோக்கி - தெளிய ஆலோசித்து, தெய்வம் துணித்து - தெய்வாதுகூல்யத்தையும் துட்பமாக ஆராய்ந்து, அறம் குணித்த - இராசதருமத்தைப் பெருக்கிய, மேலோர்-பெரியோர்களும், சீலம்உம் - நல்லொழுக்கத்தையும், புகழ்க்கு வேண்டும் செய்கைஉம் - (தமக்கும் தம்மிறைவற்கும்) கீர்த்தியுண்டாதற்குக் காரணமான காரியத்தையும், தெரிந்துகொண்டு - அறிந்துகொண்டு, பால் வரும் - (அவைகளின்) பங்காக வருகின்ற, உறுதி யாஉம்-உறுதிப்பொருள்களெல்லாவற்றையும், தலைவற்கு-(தம்) இறைவனுக்கு, பயக்கும்-கொடுக்கின்ற, நீரார்-குணமுள்ளவர்களும், — (எ - று.)

இதனால் அவ்வமைச்சர் தொழில்செய்யும்வகை உரைக்கப்பட்டது. ஒருகாரியத்தைச் செய்யுங்கால், அதற்குத்தக்க காலத்தையும் இடத்தையும் கருவியையும் தாம் படித்த ராஜநீதிசாஸ்திரங்களுக்கு ஏற்பத் தெளிந்து, ஊழ்வினைகளை யாலோசித்துத் தருமங்களை விருத்திசெய்து, நல்லொழுக்கமும் நற்செய்கையுமுடையராய், அக்காரியத்தில் வரும் நற்பயனைச் தம்மிறைவற்குச் சேர்க்குந்தன்மையுடையவர் அவ்வமைச்சர் என்பதுகருத்து. பால் - பலனென்றுமாம். உறுதி - ஆகுபெயர். ஏற்ற வெண்பதனைக் காலமும் இடமும் என்பவற்றோடுங் கூட்டுக. 1-ம் : —¹பெற்ற. ²துணித்து. ³குறித்தமேலோர், குறித்து நல்லோர். ⁴செல்வமும். ⁵கொண்டே. ⁶தலைவற்கே. (க0)

கக. தம்முயிர்க் குறுதி யெண்ணர் தலைமகன் வெகுண்ட போதும்
¹வெம்மையைத் தாங்கி நீதி விடாதுநின் றுரைக்கும் ²வீரர்
 செம்மையிற் றிறம்பல்³ செல்லாத் தேற்றத்தார் தெரியுந்⁴கால
 மும்மையு முணர வல்லா ⁵ரொருமையே ⁶மொழியு நீரார்.

(இ - ன்.) தலைமகன் வெகுண்ட போதுஉம் - (தம்) இறைவன் கோபித்த காலத்திலும், தம் உயிர்க்கு உறுதி எண்ணர் - தம் பிராணனுக்கு நன்மையை நினையாராய், வெம்மையை தாங்கி-(அக்கோபத்தினது) கொடுமையைத் (தாம்) ஏற்றுக்கொண்டு, விடாது நின்று - (தம்கொள்கையைக்) கைவிடாமல் நின்று, நீதி உரைக்கும் வீரர்-நீதியையே யிடித்துச்சொல்லும் வீரத்தன்மையுள்ளவர்களும், செம்மையில் திறம்பல் செல்லாத் தேற்றத்தார்-சன்மார்த்தத்தினின்று தவறாத தேர்ச்சியுள்ளவர்களும், தெரியும் காலம் மும்மைஉம் - (நூல்களால் அறியத்தக்க) முக்காலக்காரியங்களையும், உணரவல்லார்-அறியவல்லவர்களும், ஒருமை ஏ மொழியும் நீரார் - ஒரு பரிசே பேசுமியல்பினரும், — (எ - று.)

இதனால், அவ்வமைச்சர்கள் தலைவனுறுதியையே நாடி மந்திராலோசனை சொல்லுந் தன்மை விளக்கப்பட்டது. வெகுண்டபோதும் வெம்மையைத் தாங்கி நீதிவிடாது நின்றுரைக்குந் வீரரெனவே, அரசன்முனியினும் உறுதி நோக்கி யிடித்துக்கூறல் அமைச்சர்க்கு இன்றியமையாக்குணமென்பது பெறப்

பட்டது. தம் நிலை மாறக்கூடியகாலத்தும் மாறாதுநின்று இடித்துச் சொல்ல வல்ல மனத்திப்பமுடையராதல்பற்றி, வீரரெனப்பட்டார். வெம்மை, செம்மை - ஆகுபெயர்கள். மும்மை, ஒருமையென்பன - தன்மையுணர்த்தாது “இருமை வகைதெரிந்து” என்ற இடத்திற்போல எண்ணினையுணர்த்தி, ஆகுபெயரான் எண்ணுடைப்பொருளைக் காட்டின. ஒருமையேமொழியுநீரார் என்றது - ஒருகாலக்குஒருகால் மாறிப்பேசுமியல்பினரல்லரென்றபடி; அமைச்சர் பலராயிருந்தும் ஒருபடிப்பட ஆலோசனை கொல்பவ். ரெனினுமாம். 1 - மீ:—¹ மெய்ம்மையை. ² நீரார். ³ செய்யா. ⁴ காலே. ⁵ ஒருமையும். ⁶ மொழியவல்லார். (கக)

கஉ. நல்லவர் தீயவு நாடி நாயகந்

கெல்லையின்¹ மருத்துவ னியல்பி னெண்ணுவா

ரொல்லவர் துறுவன வுற்ற பெற்றியிற்

ரொல்லநல் வினையென வுதவுஞ் சூழ்ச்சியார்.

(இ - ள்.) நாயகந் - (தம்)இறைவனுக்கு, நல்லஉம் - நன்மையைத்தருவனவற்றையும், தீயஉம் - தீங்கைத்தருவனவற்றையும், நாடி - ஆலோசித்து, எல்லையில் - கடைசியில், மருத்துவன் இயல்பின் - வைத்தியன் சபாவம்போல, எண்ணுவார் - இதத்தையே எண்ணுபவர்களும், — ஒல்ல வந்து உறுவன - விரைவில் வந்து நேர்பவையாகிய துன்பங்கள், உற்ற பெற்றியின் - நேர்ந்தகாலத்தில், (அவற்றைப்போக்குதற்கு), தொல்ல நல்வினை என உதவும் - பூர்வபுண்ணியப் பயன்போல, வந்துதவுகின்ற சூழ்ச்சியார் - ஆலோசனைத்திறமுள்ளவர்களும், — (எ - று.)

பிணியானனுக்கு விருப்பமில்லாவிடினும் மருத்துவன் அவனுக்கு இதுமானவற்றையே செய்ய முயலுதல்போல, இம்மந்திரிமாரும் அரசனுடைய விருப்பத்தைப்பற்றிக் கருதாமல் அவனுக்கு அகிஷ்டமாக இருப்பினும் நன்மைபயக்குஞ்செயலையே யெண்ணிச்சொல்லுந் தன்மைய ரென முன்னிரண்டடிகளால் விளக்கியவாறு. கீழ்ச்செய்யுளில் முன்னிரண்டடிகளாற் கூறியதையே இங்குக் கூறினும், உபமானமுகத்தால் வேறுவகையாகவிளக்குதல்பற்றிக் கூறியதுகூறலென்னுங் குற்றத்திற்கு இடமின்மை யறிக. ஆபத்துநேர்த்திடினும் அவற்றைப் போக்க முயலுந் தன்மை பின்னிரண்டடிகளிற்கூறப்பட்டது. 1 - மீ:—¹ மருத்துவர். (கஉ)

கங். அறுபதி னியிர ¹ரேனு மாண்டகைக்

²குறுதியி லொன்றிவர்க்குணர்வென் றுன்ன³லாம்

பெறலருஞ் சூழ்ச்சியர் திருவின் ⁴பெட்டினர்

மறிதிரைக் கடலென வந்து சுற்றினார்.

(இ - ள்.) திருவின் பெட்டினர் - செல்வப்பெருக்கமுள்ளவர்களும் ஆகிய, அறுபதினியார் என்உம் - அறுபதினியாவரேயாயினும், ஆண்டகைக்கு - சக்கரவர்த்திக்கு, உறுதியில் - நன்மைபயக்கும்விஷயத்தில், இவர்க்கு - இவர்க்கு

னெல்லாருக்கும், உணர்வு-அறிவானது, ஒன்று என்று உன்னல் ஆம் - ஒன்றே என்று நினைக்கத்தக்க, பெறல் அரு சூழ்ச்சியர் - பெறுதற்கரிய மந்திராலோசனையையுடைய மந்திரிகள், மறி நிரை கடல் என - மடங்கி வீழ்கின்ற அலைகளையுடைய கடல்போல், வந்து சுற்றினார் - வந்து (ஆலோசனைமண்டபத்தில்) நிறைந்தார்கள்; (எ - று.)

ஆண்டகை - ஆண்மைக் குணமுள்ளவன் : தகை - தகுதி-அதாவது சற் குணம் ; உடையவனுக்கு ஆகுபெயர். அறிவுசூழ்ச்சிகளையுடையரோனும், வறிய ராயின் ஒருகால் மாறுவராதலின் இவர் அப்பொழுது மாறுதற்கு உரியரல்லரென்பார் 'திருவின்பெப்பினர்' என்றார். கடல்-பரந்தகாட்சிக்கு உவமம். பி-ம்:—
1 எனினும், எண்ணும், என்னும். 2 உறுதியின், 3 ஆய். 4 பெப்பினார்.

யெதினரும் கோக்குவாரும் தாங்கினரும், (அ) கோனாரும் பெற்றியரும் கற்றவரும் நீராரும், (க) மேலோரும் நீராரும், (க0) வீராரும் தேற்றத் தாரும் வல்லாரும் நீராரும், (கக) எண்ணுவாரும் சூழ்ச்சியாரும், (கஉ) பெப்பினரும் ஆகிய சூழ்ச்சியர் வந்து சுற்றினார் (கக) என முடிக்க. (கக)

கச.—வந்த அமைச்சர்கள் வசிட்டனையும் மன்னவனையும்

தொழுது வான்முறையே யிருத்தல்.

முறைமையி னெய்தினர் முந்தி யந்தமி

லறிவனை வணங்கித்தம் மரசைக் கைதொழு

திறையிடை வரன்முறை யேறி யேற்றசொற்

முறையறி பெருமையா னருளுள் சூடினார்.

(இ - ன்.) முறைமையின் எய்தினர் - (சூழ்ச்சிமண்டபத்துக்குச் செல்ல வேண்டிய) முறைப்படியே வந்தடைந்த அவ்வமைச்சர்கள், — முந்தி-முற்பட்டு, அந்தம் இல் அறிவனை வணங்கி - முடிவில்லாத பேரறிவுடையனாகிய வசிட்ட மாமுனிவனைப் பணிந்து [தண்டனிட்டு], தம் அரசை கைதொழுது-(பிந்தித்) தம்மிறைவனைக் கையாற்றொழுது [அஞ்சலிசெய்து], இறையிடை - (தத்தமக் குரிய) இருக்கைகளில், வரல் முறை ஏறி - வரலாற்றுமுறையே யேறி, ஏற்ற சொல் துறை அறி பெருமையான் - தகுதியாகிய சொற்றுறைகளை முற்று முணர்ந்த பெருமையுள்ள தசரதசக்கரவர்த்தியினது, அருள் உம் - அருள்நோக்கத்தையும், சூடினார் - பெற்றார்கள்; (எ - று.)

வந்த அமைச்சர்கள் வசிட்டனையும் தசரதனையும் வணங்கித் தமக்குரிய ஆசனத்தையடைந்தவனாவில், 'வரவேண்டியவர் யாவரும் வந்தனரா?' என்று அறியத் தசரதமன்னவன் தன் திருவருளுக்கத்தைச் செலுத்தினனென்க. வந்த வர்கள் வசிட்டபகவானுக்குத் தண்டன்சமர்ப்பித்துச் சக்கரவர்த்திக்கு அஞ்சலி பண்ணினார்களென்பது தோன்ற 'வணங்கி' என்றும், 'கைதொழுது' என்றும் கூறினார். முந்தி யென்பதற்கேற்பப் பிந்தியென்பது வருவிக்கப்பட்டது இறையிடைவரன்முறையேறி யென்பதற்கு - சக்கரவர்த்தியினிடத்து வரன்

முறையாக் கிட்டிச்சென்று என்றும் உரைக்கலாம். குடினொன்பதற்கேற்ப அருளைப் பூவாகக்கொள்க. முன் கடவுளென்றதற்கேற்ப, இங்கு, அந்தமில்லிவ னென்றார். அரசு - ஆகுபெயர். எய்தின றொன்பதை, முற்றெச்சமாகக் கொண்டுஉரைப்பது முன்பு. அருள்-இங்கே, அருளோடுகூடிய பார்வை. (கச)
கடு.—வந்தவர்களைநோக்கித் தசாதன் தன் கருத்தைக்கூறுவேனெனல்.

அன்னவ னருளமைந் திருந்த வாண்டையின்

¹மன்னவ னவர்முக மரபி னோக்கின

னுன்னிய ²தரும்பெற லுறுதி ³யொன்றுள

தென்னுணர் வனையீ ரினிது ⁴கேண்மென.

இதுமுதல் “ஆதலாலிராமனுக்கு (கக)” என்னுள் கலியனவும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) அன்னவன்-அத்தத்தசாதமன்னவனது, அருள் அமைந்து-அருளைப் பெற்று, இருந்த - (மந்திரிகள் ஆசனத்து) இருந்த, ஆண்டையின்-காலத்தில், மன்னவன் - சக்கரவர்த்தி, அவர் முகம் - அவர்களுடைய முகங்களை, மரபின் நோக்கினான் - முறையாகப்பார்த்து, ‘உன்னியது-(என்னால்)நினைக்கப்பட்டதாகிய, அரும் பெறல்உறுதிஒன்று - பெறுதற்குஅரிய உறுதிப்பொருளொன்று, உளது-உள்ளது; (அதை), என் உணர்வு அனைய நீர்-என்னறிவையொத்த நீங்கள், இனிது‘கேண்ம-நன்றாகக் கேட்பீர்கள்,’ என் - என்று சொல்லத்தொடங்கி,—(எ - று).—கக ‘ஆங்கவியில் “யாது நுங்கருத்தேன்” என்பதிலுள்ள என என்பதனோடு தொடரும்.

தசாதமன்னவன் அமைச்சர்யாவரும் தத்தமக்கு ஏற்றஇடத்துஇருந்தபின் அவர்முகங்கனையெல்லாம் பார்த்து ‘ஓர்உறுதிப்பொருளொண்ணியுள்ளேன்: அதனைக் கேண்மின்’ என்று கூறலாயின னென்க. அறிவு நன்மைதிமைகளைப்பாரு படுத்துணர்த்துமாறுபோலப் பாருபடுத்துணர்த்த வல்லுநராதவின் ‘என்னுணர் வனைய நீர்’ என்றான். உறுதிப்பொருள் இனிது கேட்டற்குஅரியதாதலால், ‘கேண்மின்’ என்றான். கேண்ம - கேளுமென்னுஞ் செய்யுமென் முற்றின் சுற்றியிர் சென்றதில் அடக்கலாம்: கேண்மினென என்பதன் விகார மென்னலுமுண்டு: “இரித்தேன்” என்னுஞ் சிந்தாமணிச்செய்யுளில், ‘கொண்மென்’ என்ற விடத்து, ‘கொண்மின்-விகாரம்’ என நச்சினர்க்கினியர் கூறியிருத்தல் காண்க. பி - ம:—¹ மன்னனும். ² தரும்போல். ³ என்று. ⁴ கேட்கென. (கடு)

கக.—இது முதற் பதினெட்டுக் கவிகளால், தசாதன் மந்திரமாய

நோக்கி, தான் வெதுகாலம் அரசுசெய்து கிழத்தனத்தை

யடைந்தமையால் இராமனுக்கு முடிநட்டி இன்

தீருக்க எண்ணியதைத் தெரிவிக்கின்றன்.

வெய்யவன் குலமுதல் வேந்தர் மேலவர்

செய்கையி னொருமுறை திறம்ப லின்றியே

**1வையம்பா னுண்டவாண் டுங்கண் மாட்சியா
லையமி லறுபதி னாயி ரம்மரோ.**

(இ-ன்.) வெய்யவன் குலம் முதல் வேந்தர் - சூரியகுலத்தில் முதல்வாராய்
ருத்த அரசர்களுடைய, மேலவர் - (மனு இட்சுவாகுமுதலிய) மேலோர்களது,
செய்கையின் - ஒழுக்கத்தில், ஒரு முறை திறம்பல் இன்றிவ - ஒருமுறையும்
வழுவுதலில்லாமலே, உங்கள் மாட்சியால் - உங்கள்பெருமையால், யான் வையம்
ஆண்ட ஆண்டு - நான் உலகையாண்ட வருடங்கள், அறுபதினாயிரம் - அறுப
தினாயிரமாகும்; ஐயம் இல் - (இஃதும்) சந்தேகமில்லை; (எ-று.)

யான் அறுபதினாயிரம் வருடம் உங்கள் துணையைக்கொண்டு அரசு
ஆட்சிசெய்தே நென்பதாம். முறையும் என்னும் உம்மை விகாரத்தாற்
றொக்கது. உங்கள் மாட்சியால் - உங்கள்பெருதவியாலென்றபடி, ஆயிரம்
மரோ-விரித்தல். வெய்யவன் - தபநன் என்னும் வடமொழியின் மொழி
பெயர்ப்பு. 19-11:—1வையகமாண்டதும் துங்கண், வையமென்புயத்திடை
துங்கண். 2ஐரண்டாயிரத்தாறுதாங்கினேன். (கசு)

கசு. கன்னியர்க் கமைவருங் கற்பின் மாநிலந்

1தன்னையித் தகைதரத் தருமங் கைதர

மன்னுயிர்க் குறுவதே செய்து வைகினே

னென்னுயிர்க் குறுவதுஞ் செய்ப வெண்ணினேன்.

(இ - ன்.) கன்னியர்க்கு - பெண்களுக்கு, அமைவு அரு கற்பின் - பொருந்
துதலையுடைய அரிய கற்பினோடு, மா நிலந்தன்னை - பெரிய பூமியை, இ தகை
தர - இத்தன்மையான அன்பு பொருந்தவும், தருமம் கைதர - தருமத் தழைக்க
வும்(தாங்கி), மன் உயிர்க்கு - நிலபேறுடைய உயிர்களுக்கு, உறுவதுவ செய்து
வைகினேன் - இதத்தையே செய்துகொண்டிருந்தேன்; (இனி), என் உயிர்க்கு
உறுவதுஉம் செய்ய-என்னுயிர்க்கு இதத்தையுஞ் செய்வதற்கு, எண்ணினேன்
—கருதினேன்; (எ-று.)

இதுவரையில் உலகிலுள்ள ஜீவராசிகளுக்கு ஹிதம்செய்துவந்தேன்: இனி
என்னுயிர்க்கு ஹிதம்செய்துகொள்ள வெண்ணினேனென்பதாம். மாற்றரசு
ரின்றி நானே ஏகசக்திராஜபதியாய் ஆண்டுவந்தன நென்பான். 'கன்னியர்க்கமை
வருங் கற்பின்' என்றும், அன்பும் அறனும் வழுவது அரசுபுரிந்துவந்தனனென்
பார் 'இத்தகைதரத் தருமங்கைதர என்றுங் கூறினான்.' முன்னிரண்டடிகளில்
"கட்டுடைக்காவலிற் காமர்கன்னியே" என்ற சிந்தாமணியடி ஒப்புநோக்கத்தக்
கது. மாநிலந்தன்னை யென்பதற்குத் தாங்கியென ஓர்முடிக்குஞ்சொல்வருவித்து
உரைக்கப்பட்டது. என்னுயிர் - இராகுதலையென்றுற்போல, ஒற்றுமைக்கிழ
மைப்பொருளில்வந்த ஆறும்வெற்றுமைத்தொகை. கன்னி - கர்யா; ஆரியந்
திரிந்தவடசொல். அமைவரும் என்பதனை வரிப்புனைபந்து என்பதுபோலக்
கொண்டு, பொருந்திவருங் கற்புஎன்றலுமாம். கற்பு - தொழிற்பெயர்; பாகிவரத்

யத்துக்கு ஆகுபெயர். பாதிவரத்யத்தைக் கற்பென்ற தென்னையெனின்,—கொண்டானிற் சிறந்த தெய்வம் இன்றெனவும் அவனை இன்னவாறு வழிபடுகவெனவும் இருமுதுகுரவர் கற்பித்தலானும், அந்தணர்திறத்தும் சான்றோர்தேத்தும் ஐயர்பாங்கினும் அமரர்ச்சுட்டியும் ஒழுகும் ஒழுக்கக் தலைமகன் கற்பித்தலானும் என்க. உடம்பு அழியினும் உயிர் தானழியாது வேறு உடம்பு பெற்றுநிற்கு மாதலின், 'மன்னுயிர்' என்றான். உயிரெனப்பொதுப்படக்கூறியவதனால், விலங்கு, பறவை முதலியவும் கொள்க. உறுவது செய்தல் - பகை பிணி முதலியவற்றால் துன்பம் வராமற் காத்தல். பி-ம்:—¹தன்மையிற்றைகதர. (க௭)

கடி. விரும்பிய மூப்பெனும் வீடு ¹கண்டயா
²னிரும்பிய லனந்தனு ³மிசைந்த யானையும்
 பெரும்பெயர்க் கிரிகளும் ⁴பெயரத் தாங்கிய
 வரும்பொறை யினிச்சிறி தாற்ற வாற்றலேன்.

(இ - ன்.) விரும்பிய - (தயத்தை) விரும்புமாறு, மூப்பு எனும் வீடு - மூப்பென்ற வீட்டை, கண்ட - யான் - நான், இரு பியல் அனந்தன் உம்-பெரியபிடரையுடைய ஆதிசேஷனும், இசைந்த யானை உம்-(திக்குக்களிற் பொருத்திய)யானைகளும் [திக்கஜங்களும்], பெரு பெயர் கிரிகள் உம் - மிக்க பரசித்திபெற்ற குலாசலங்களும், பெயர - (தம் பாரம்)நீங்கியிருக்கும்படி, தாங்கிய-சுமத்திருந்த, அரு பொறை-(பொறுத்தற்கு)அரிய இவ்விராச்சியபாரத்தை, இனி - இனிமேல், சிறிது - கொஞ்சமும், ஆற்ற - சுமக்க, ஆற்றலேன் - வல்லேனல்லேன்; (எ-று.)

தன்னுயிர்க்கு உறுதிசெய்யவெண்ணினே னென்ற மன்னவன், இப்போது மூப்புமேவிட்டுள்ளதனால் இராச்சியபாரத்தைச் சுமத்தல் தனக்கு வருத்தமாயிருக்கின்ற தென்கின்றான். 'மூப்பெனும் வீடுகண்ட' என்றமையால், புருஷார்த்தங்களிற் சிறந்தவீடு காணமை சொல்லாமலேயமையும். பிரவிருத்திமார்க்கத்தைவிட்டு நிவிருத்திமார்க்கத்திற் செலுத்துவதனால் 'மூப்பெனும்வீடு' எனப்பட்டது. தவத்தில் மனஞ்செல்லும்படி செய்கின்றது மூப்பு என்பான் 'விரும்பிய மூப்பு' என்றான்; இராச்சியத்தை யாண்டு அலுத்தவனுக்கு இளைப்பாறுவற்கு ஏது வாதலால், அம்மூப்பு விரும்பப்படுவதாயிற் நென்றலும் ஒன்று. ஆதிசேஷனும், திக்கஜங்களும், குலாசலங்களும் தாங்கும் பூபாரத்தை அரசன் தன்மகிமையால் தாங்குகிறனென்பது, நூற்றுணிபு. பொறை-சுமக்கப்படுவது; செயப்படுபொருள்விகுதிபெற்றுநின்றபெயர். பி-ம்:—¹ கண்டு. ² இரும்பயில். ³ இனத்த, எழினல். ⁴ பெரிதும். (கடி)

கக. † நங்குலக் குரவர்க ணவையி னீங்கினார்
 தங்குலப் புதல்வரே தரணி தாங்கப்போய்

† "குணவத்துரோபிதஸ்யித பரிஸ்ரமேஷிதிலீபவம்ஸஜா-பதவீம்தருவல்சு வாஸஸாம் ப்ரயதாஸ் ஸம்யமிநாம்ப்ரபுஷரே" என்ற ரகுவம்ஸஸ்ஸலோகம் இங்குக்

வெங்ஞலப் புலன்கெட வீடு நண்ணினு

1 ரெங்குலப் புறுவரென் 2 நெண்ணி 3 நோக்குகேன்.

(இ-ள்.) நவையின் கீங்கினார்-குற்றமற்றவர்களாகிய, நம் குலம் குரவர்கள் - எங்கள் குலத்திலவதரித்த பெரியோர்கள், முதுமைப்பருவத்தில், தம் குலம் புதல்வர் - தம்முடைய மேலான புத்திரர்களே, தரணி தாங்க - பூபாரத்தைத் தாங்க, போய்-(தாம் அரணியத்திற்குப்) போய், வெம் குலம் புலன் கெட-வெவ் விய கூட்டமாகிய ஐம்புலவாசை கெட, வீடு நண்ணினார் - மோக்ஷடைந்தார்கள், எங்கு உலப்பு உறுவர் - எவ் குழு உறு பெறுவார்கள், என்று -, எண்ணி நோக்குகேன் - எண்ணிப்பார்க்கின்றேன் [சிந்திக்கிறேன்]; (எ - று.)—எண்ணிப்பார்க்க, அவர்கள் உலப்பற்றவரா யிருக்கின்றன ரென்றபடி.

எங்கன்குலத்துமுன்றோர் குற்றமற அராசட்சி செய்து மூப்பு அடைந்தபிறகு தமது புதல்வர் அராசனத் தாம் தவஞ்செய்து மோட்சுமடைந்தவரை எண்ணிப் பார்க்க, அவர்கள் மிகப்பலராயிருக்கின்றன ரென்பதாம். “நங்குலத்து தித்தவர் நவையுணீங்கின, ரெங்குலப்புறுவர்களெண்ணி” என்று மேல் கிளை கண்டுநீங்கு பட்டத்தில் இச்செய்யுளடிகளின் சொல்லும்பொருளும் அமைந்துவருதல்காண்க. எங்கு உலப்புறுவர் - அளவிட முடியாது மிகப்பல ரென்றவாறு. 1 எங்கு உலப் புறுவனென்று பாடங்கொண்டு - (நான்) எவ்வாறு ஒழிவுபெறுவேனென ஒதுவாருமுளர். குரவர் - (குரவ) என்னும் வடமொழியின்திரிபு. ஐம் புலன் - ஈவையொளியூறேசைநாற்றமென்பன. பி. ம. :—2 எண்ணின். 3 நோக்குவேன், நோக்கிலென். (கக)

உ௦. வெள்ளரி 1 நுலகினில் விண்ணி னுகரிற்

றள்ளரும் பகையெலாந் தவிர்த்து நின்றபான்

2 கள்ளரிற் கரந்துறை காம 3 மாதிரி

4 முள்ளுறை 5 பகைநுருக் கொதுங்கி வாழ்வெனே.

(இ-ள்.) வெள்ளம் நீர் உலகினில்-கடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்திலும், விண் (உலகு) இல் - சுவர்க்கலோகத்திலும், நாகர் (உலகு) இல் - பாதாள லோகத்திலும், தன்ன அரு பகை எலாம் - நீக்குதற்கு அரிய பகைவரையெல் ளாம், தவிர்த்து நின்ற - ஐயித்து நின்ற, யான்-நான், கள்ளரின் - கன்வர்போல, கரந்து உறை - மறைந்துவசிக்கிற, காமம் ஆகி ஆம் - காமம் முதலாகிய, உன் உறை பகைநுருக்கு - உட்பகைவர்க்கு, ஒதுங்கி வாழ்வென்று - அஞ்சி வாழ் வேனோ? [வாழ்தல்தக்கதன்று என்றபடி]; (எ - று.)

மூவுலகிலுமுள்ள புறப்பகைக்குப் பின்னிடாது பொருது வெற்றிபெற்ற நான் அகப்பகைக்கு அஞ்சி வாழ்தல் தகுதியோ? அன்று; ஆகலால், இது வரைப் புறப்பகைவரை வென்றயான் அகப்பகையை வெல்லக்கருதியுள்ளே னென்றவாறு. காமமாதிரி என்றது - காமம், குரோதம், லோபம், மோஹம் மதம், மாத்ஸரியம் என்பவற்றை; இவைகளை வடநூலார் அரிஷ்டவர்க்கமென்

பர். தமிழ்நூலார் காமம், வெருளி, மயக்கம் என்ற மூன்றில் அவ்வாறையும் அடக்குவர். ஞானவாசனைக்கண்டு பயப்படுதலின் 'கன்னரின்' என்றும், அஃ ஞானவிருளிநூல்மறைந்துகிடத்தலின் 'காந்து' என்றும் கூறினார். வாழ்வெனோ, ஓகாரம் - தகுதியின்மை குறிக்கும். 15 - மீ:—1 உலகிடை. ² கன்வரிற். ³ ஆகியா. ⁴ உள்னாறும். ⁵ முற்பகைக்கு, பகைவருக்கு. ⁶ வாழ்வதோ, வாழ்வனோ.

உக. ¹ பஞ்சிமென் நளிர் அடிப் பாவை கோல்கொள
வெஞ்சினத் தவுணர்தேர் பத்தும் வென்றுளேற்
கெஞ்சலின் மனமெனு மிழுதை ² யேறிய
வஞ்சதேர் வெல்லுமீ தருமை ³ யாவதோ.

(இ-ள்.) பஞ்சி மென் தளிர் அடி - செம்பஞ்சுண்டிய மெதுவாகிய தளிரை யொத்த பாதங்கையுடைய, பாவை - கைகேயியானவன், கோல்கொள-சாட் டைக்கொண்டு சாரத்தியஞ்செய்ய, வெம் சினத்து - அவுணர் தேர் பத்துஉம் - வெவ்விய கோபத்தையுடைய அசுரர்களின் பத்துத்தேர்களையும், வென்று உளேற்கு - வென்றிருப்பவனாகிய எனக்கு, எஞ்சல் இல் - குறைவு அற்றமனம் எனும் - மனமென்கிற, இழுதை - பேய், ஏறிய - ஏறிடத்துகிற, அஞ்ச தேர் - ஐத்துதேர்களே, வெல்லும் ஈது - வெல்லுத்தொழிலாகிய இது, அருமை ஆவ துஞ் - அருமையாகக்கூடியதோ? [அருமையன் நென்றபடி]; (எ - று.)

சம்பராதிபரது பத்துத்தேர் வென்ற எனக்கு ஐத்துதேர் வெல்லுவது அரு மையாகக்கூடுமோ? கூடாதென்பதாம். இது - தொடர்நிலைச்செய்யுட் பொ ருப்பேறணியாம். இதனால் ஐம்பொறிகளையடங்குதல் தனக்கு எளிது என்கின் றனன். அவுணர் தேர்பத்து என்றது-அவுணரைக்கொல்லப் பத்துத்திசையிலுஞ் சென்றதேர் என்றவாறு; இதுபற்றியே, இவனுக்குத் தசரதனென்ற பெயர்வந் ததும். பத்துத்திசையாவன - நான்குபெருந்திக்குக்களும், நான்குமூலத்திக்கு களும், விண்ணும், மண்ணும். மனத்துக்கு எஞ்சலின்மையாவது - புலநூர்ச்சி யின் பூர்த்தி. அஞ்சதேர் ஐம்பொறி; அவை - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி யென்பன. பாவை - ஆகுபெயர். பாவை கோல்கொள - "மடந்தைகோல் கொள்ள" என்றார் சிந்தாமணிபாரும். கோல்கொள்ளுதலாகிய காரணம் தேரைச் செலுத்தலாகிய காரியத்தை யுணர்த்திற்று; உபசாரவழக்கு. மன மெனுமிழுதை - "இழுதைகெஞ்சினோன்" என்பர் பன்னியடைப்படலத்தில். 15 - மீ:—1 பஞ்சின், பஞ்ச. ² ஏவிய. ³ ஆவதே. (உக)

உஉ. ஒட்டிய ¹ பகைஞர்வந் துருத்த போரிடைப்
பட்டவ ரல்லரேற் பரம ஞானம்போய்த்
தெட்டவ ரல்லரேற் செல்வ ² மீண்டென
விட்டவ ரல்லரே லியாவர் ³ வினோர்.

(இ - ன்.) ஒட்டிய - (நால்வகைச்சேனையுடன்) பொருந்திய, பகைஞர் - பகைவர், வந்து - எதிர்த்துவந்து, உருத்த-சினந்துசெய்த, போரிடை - போர்ச்

கனத்தில், பட்டவர் அல்லர்வல் - இறந்தவரல்லராயின், -பரமம் ஞானம் போய்
தெட்டவர் அல்லர்வல் - மேலாகியஞானமானது கைவந்து தெளிந்தவரல்ல
ராயின், -செல்வம் ஈண்டு என விட்டவர் அல்லர்வல் - சகலஐசுவரியமும் இவ்
வுலகத்ததே யென்று (அந்தச் சகல ஐசுவரியத்தையும் துறந்து) கைவிட்டவர்
அல்லராயின், யாவர் வீடு உளார் - யாவர் மோகூத்தை யடைபவ ராவார் ?
(எ - மு.)

மன்னராயினோர், கனத்திடைமடிந்தாயினும் உண்மைஞானம்பிறந்து
தெளிந்தாயினும், செல்வநிலையாமைநோக்கித் துறந்தாயினும் வீடுபெறலாமே
யன்றி வேறுவகையால் வீடுபெற முடியா தென்பது கருத்து. பரமஞானமா
வது - ஈசுவரனே உபாயமும் உபேயமு மென்றிருக்கை. முன்னிரண்டு
தனக்குஇல்லாமைமையால், மூன்றும்வழியே தான் மேற்கொள்ளவேண்டிய
தாயிற்றெனத் தீசராதன் கூறுகின்ற நென்க. ஈண்டென - விரைவாகஎனினு
மாம், தெட்டவர் - தெளிவு என்னும் பொருளுள்ள தெட்டுஎன்னும் பெயர்ச்
சொல்லினடியாகப் பிறந்தபெயர். 1 - மீ :—¹ பகைவர். ² உண்டென. ³ வீடு
னோர், வீட்டுளார். (உஉ)

உரு. ¹இறப்பெனு ²மெய்ம்மையை ³யிம்மை யாவர்க்கு
மறப்பெனு மதனின்மேற் கேடு மற்றுண்டோ
⁴துறப்பெனுந் தெப்பமே ⁵துணைசெ யாவிழந்
பிறப்பெனும் பெருங்கடல் பிழைக்க லாகுமோ.

(இ - ன்.) இம்மை - இப்பிறப்பில், யாவர்க்குஉம - எல்லாருக்கும், இறப்பு
-மரணம்(உண்டு), எனும்-என்கிற, மெய்ம்மையை-உண்மையை மறப்பு எனும்
அதனின் மேல் - மறத்தலென்பதற்கு மேற்பட, கேடு - கெடுதி, மற்று உண்
டு - வேறுண்டோ ? [இல்லை]; துறப்பு எனும் - துறத்தலென்கிற, தெப்பம்
எ - மிதவையே, துணை செயாவிடில் - உதவிசெய்யாவிட்டால், பிறப்பு எனும்
பெரு கடல் - பிறவியென்கிற பெரியகடலினின்று, பிழைக்கல் ஆகும் -
தப்புதல் கூடுமோ ? [கூடாது]; (எ - மு.)

“சாவாதவிலே பிறந்தவயிரெல்லாம்” என்பது முதலியவற்றாற் கூறிய
இறப்புண்மையை ஒருவன் மறந்தானாயின், அவனுடைய மனம் திடங்கொண்டு
மிக்கநீவினையுட் புகுத்த, அதனாற் பெரும்பாவம் விளைந்து நாகத்துள்
அழுந்திகிற்குமாறு நேரும் : ஆகையால், உலகத்திற் பிறந்தோன் ‘மரணம்
நோவது திண்ணம்’ என்ற இவ்வுண்மையை மறவாது மனத்துக்கொண்டு, பிறவி
யை யொழித்தற்கு இன்றியமையாத துறவினை மேற்கொள்ளவேண்டும்.
அங்ஙனம் துறவை மேற்கொண்டால், பிறப்பெனும்பெருங்கடலைப் பிழைக்க
லாகு மென்றவாறு. மற்று-இங்கு, பிறிதென்னும் பொருளது. ஓகாரமிரண்டும்-
எதிர்மறைப்பொருளான. துறத்தலைத் தெப்பமாகவும், பிறவியைக்கடலாகவும்
உருவகப்படுத்தினமையின், இது - உருவகவணி. துணைசெய்தல் - கடத்

தற்குக் கருவியாய்நின்றல். பிழைத்தல் - கரைசேர்தல். பிறவியைப் பெருங்கட
லென்றது - காரணகாரியத்தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றிவருதலின்: “பிறவிப்
பெருங்கடல்” என நாயனார் கூறியதுங் காண்க. 1 - மீ:—1 இறப்பரு.
2 மெய்ம்மையே, மேன்மையை. 3 இன்மையென்றதை. 4 துறப்பரு. 5 துணைச்.
6 ஆவதோ. (உக)

உச. அருள்¹சிறப்பு அமைவருந் துறவு மவ்வழி
தெரிஞ்²சுற வெனமிகுந் தெளிவு மாய்வரும்
பெருஞ்³சிறை யுளவெனிற் பிறவி யென்னுமில்
விருஞ்சிறை⁴ கடத்தவி⁵ னினியதி⁶ யாவதே.

(இ-ள்.) அரு சிறப்பு அமைவரும் துறவுஉம்-(அடைதற்கு) அரிய சிறப்புப்
பொருந்திய துறவும், அ வழி-அந்தத்துறவுமார்க்கத்தை, தெரிஞ்சு - தெரிந்து
கொள்ளுதலால் (உண்டாகிற), உறவு என - (அத்துறவுமார்க்கத்துக்கு)
இனமென்று, மிகும் - சிறந்துள்ள, தெளிவுஉம் - தெள்ளுணர்வும், ஆய்-
ஆகி,வரும் - வருகின்ற, பெரு சிறை-பெரியசிறைகள் [சிறகுகள்], உளஎனின்
- உண்டாயின், பிறவி என்னும் - பிறப்பென்கிற, இ இரு சிறை கடத்தலின்-
இர்தப் பெரியசிறையை [காவற்சாலையை]க் கடப்பதினும், இனியது - இனி
மையைத்தருவது, யாவது - எது? [ஒன்றுமில்லை]; (எ - மு.) ஏ - ஈற்றகை.

ஆன்மாவாகிய பறவைக்குத் துறவையடைதலே மறுமைப்பயனைக்கூட்டு
விக்கு மென்கிற தெளிந்தஅறிவும், அத்தெள்ளுணர்வினைப் பெற்றதற்கு
ஏற்பத் துறவினை மேற்கொள்ளுதலு மென்ற இருசிறைக ளுளவாயின், பிறவிச்
சிறையிலிருந்து சுப்பி விண்ணுலகத்திற்குப் பறந்துசெல்லலா மென்றவாறு.
“பாடக்ரமத்தினும் பொருள்கொள்ளும்முறையே மிக்கது [பாடக்ரமபேக்யா
அர்த்தக்ரமஸ்ய பஸ்யஸ்த்வம்]” என்ற நியாயம்பற்றித் துறவினைமுந்திக்கூறி,
அதனைப் பெறுதற்குடரிய தெள்ளுணர்வைப் பிந்திக்கூறினாராயினும், தென்
ளுணர்வே துறவைமேற்கொள்ளுதற்குக் காரணமாகையால், இங்ஙன கருத்துக்
கொள்ளப்பட்டது: “உபாய்யாமேவபட்சாய்யம்ஆகாரோபட்சினும்கதி3-ததை
வஜ்ஞாக்ரமப்யாம் ப்ராய்யதேபுருஷோத்தம3 [வானத்தில் இரண்டுசிறகுகளி
னால் பறவைகட்குச் செல்லுதல் இயலும்: அவ்வாறே தெள்ளுணர்வும் அதற்கு
ஏற்ற செயலும் என்பவைகளால்தான் (இந்த ஸம்ஸாரத்தினின்று) புரு
ஷோத்தமமான திருமலை யடைதல் கூடும்]” என்ற மேற்கோள் இங்குக்
காணத்தக்கது. அருள் சிறப்பு அமை வரும் என்பதற்கு - அடை
தற்குஅரிய மோட்சத்தை யடைதற்குக் காரணமான என்றும் உரைக்க
லாம். சிறப்பென்பது மோட்ச மென்னும் பொருள தாதலை “சிறப்
பீனும்” என்ற குறளிலும் காண்க. இது - ஏகதேசவுருவகம், சிறையென்
பது - தடுத்துக்காத் தல்: இது இப்பொருளதாதலை “சிறைகாக்குங்காப்பெவன்
செய்யும்,” “சிறைகளியுடைந்த சேயரிமழைக்கண்,” “கொலைச்சிறையுயர்ந்து
போகுமொருவனை” என்றாற்போல்வன பல்செய்யுளாலும், ‘சிறைக்கால், நீர்ச்

சிறை' என்னும் வழக்காலும் உணர்க. இஃது - ஆகுபெயராய்ச் சிறைவைத் தானென்றதிற்போலச் சிறைக்கோட்டத்தை யுணர்த்திற்று. தெரிஞ்சு-தெரிந்து என்பதன் போலி. பி-ம்:—¹சிறை. ²உறவாவரும், உறவாமிகு. ³சிறகு. ⁴கிடத்தலின். ⁵இனிது. ⁶யாவதோ. (உச)

உரு. இனியது போலுமில் வரசை யெண்ணுமோ
துனிவரு ¹நலனெனத் தொடர்ந்து ²தோற்கலா
நனிவரும் பெரும்பகை ³நவையி னீங்கியத்
தனியா ⁴சாட்சியிற் றுழு முள்ளமே.

(இ-ள்.) து(ன்)னி வரும் - நெருங்கி வருகின்ற, நலன் என-இன்பம் என்று சொல்லும்படி, தொடர்ந்து-(ஒன்றன்பின்னொன்றாகத்)தொடர்ந்து,தோற்கலா-தோல்வியடையாது, நனி வரும் - மிகுதியாகவருகின்ற, பெரு பகை - (விஷயங்களாகிய) பெரியபகைவர்களால் வரும், நவையி ன் நீங்கி - குற்றத்தினின்று நீங்கி, அ - அந்த, தனி - ஒப்பற்ற, அரசு ஆட்சியில் - மோகசாமராஜ்யத்தை யாளுவதில், தாழும் - விரும்புகின்ற, உன்மம் - (என்)மனமானது, இனியது போலும்-இனியது போலக்காணப்படுகிற, இ அரசு-இவ்வுலகத்தரசாட்சியை, எண்ணும்-ஒ-(ஒருபொருளாக) மதிக்குமோ?[மதியாது]; (எ-து.)

சுகதுக்கங்களைவிட்டு மோட்சத்தையடைய விரும்பும் என் மனம் இவ்வுலக வாழ்வை விரும்பா தென்பதாம். விஷயசுகங்கள் இன்பம்பயப்பனபோலத் தோன்றி ஆன்மாவை கற்கதியிற் சேரவொட்டாது கெடுத்தலால் அவற்றை 'நலனெனத் தொடர்ந்து தோற்கலா'நனிவரும் பெரும்பகை' என்றும், இவ்வுலகத்தரசாட்சி விளைவில் துன்பநயமாயிருக்கலால், 'இனியதுபோலு' மில் வரசு' என்றும் கூறினார். கீழ் முன்னுரையினால் துறவின்கிறப்பை யுணர்த்தி, இக்கவியால் அவ்வகைத்தறவில் தன்மனம் செல்வகைத் தெரிவிக்கின்றான். பகை - ஆகுபெயர். பி-ம்:—¹புலனென. ²தோற்கிலா. ³நவையு னீங்கிய. ⁴ஆட்சியுட்டாழும். (உரு)

உசு. ¹உம்மைபா ²னுடைமையி னுலகம் யாவையுஞ்
செம்மையி னேம்பினல் லறமுஞ் ³செய்தனெ
னிம்மையி னுதவி⁴நல் லிசை⁵ந டாயநீ
ரம்மையு ⁶முதவுதற் ⁷கமைய ⁸வேண்டுமால்.

(இ-ள்.) யான் - நான், உம்மைஉடைமையின்-உங்களை(மந்திரக்கிழவராகப் பெற்றிருத்தலால், உலகம் யாவையும் - எல்லாவுலகங்களையும், செம்மையின் தும்பி-முறைமைப்படி பாதுகாத்து, நல் அறம்உம் செய்தனென் - சிறந்த தருமங்களையும் செய்தேன்; (இப்படிஎனக்கு), இம்மையின்உதவி - இவ்வுலகத்துக்கு வேண்டுங்ாரியங்களில் உதவிசெய்து, நல் இசை நடாய- நல்லபுகழை யுண்டாக்கிய, நீர் - நீங்கள், அம்மைஉம்- அவ்வுலகப்பேற்றுக்கும், உதவுதற்கு - துணை செய்தற்கு, அமைய வேண்டும் - உடன்படவேண்டும்; (எ-து.)

நீங்கள் துணையாயமைந்தமையால் முறைதிறம்பாது இராச்சியத்தைப் பாதுகாத்து அறத்தையும்பேணினைன். அப்படிப்பட்ட நீங்கள் மறுமையில் நற்சதி யடைவதற்கும் துணைசெய்யவேண்டு மெனத் தசரதன் அமரத்திரிமாரை வேண்டுகின்றனனென்க. சகலசமரகுண ஸாகரமாகிய சருவேசுவரனைப் பின்னாயாகப் பெற்றுவந்த புகழுக்கு இவர்களேகாரணமென்பார் ‘இம்மையினுதவி நல்லிசை நடாயனீர்’ என்றான். அமையமேண்டும் - வியங்கோண்முற்று. ௧-ம்:—¹உம்மையே. ²உடைமையிவ், உடைமையால். ³செய்தனன். ⁴என்னிசை. ⁵நடாயனீர்க்கு, நடாயனீர். ⁶அருளுதற்கு. ⁷அருள், ஐயம். ⁸வேண்டுமோ. (௨௬)

௨௭. இழைத்த¹தீ வினைதனைக் ²கடக்கு மெண்ணுறத் தழைத்தபே ரருளுடைத் தவத்தி னாகுமேற் குழைத்ததோ ³ரமிர்தினைக் கோட னீக்கிவே ரழைத்ததி லிடத்தினை யருந்த ⁴லாவதே.

(இ-ள்.) இழைத்த - ஒருவன் தான்) செய்த, தீவினைதனை - பாவத்தினின்று, கடக்கும் - தப்பவேண்டுமென்கின்ற, எண் - நினைவு, உற - தோன்ற, (அதாவண்ணத்தை விறைவேற்றுகல்), தழைத்த - மிகுந்த, பேர் அருள் உடை - பெரிப அருளையுடைய, தவத்தின் - தவத்தினால், ஆகும்வல் - அமையுமானால், — குழைத்தது - அமைக்கப்பட்டதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, அமிர்தினை - அமிருதத்தை, கோடல் - பெற்றுக்கொள்வதாக, நீக்கி - விட்டிட்டு, வேறு அழைத்த - (அதற்குப்) பிரதியாகச் சொல்லப்பட்ட, தீ விடத்தினை - கொடிய விஷத்தை, அருந்தல் - உண்ணுதல், ஆவது - தகுமோ [தகாது]; (௭-து.)—அதுபோலத் தவத்தினைச்செய்யாது சமூசாரத்துள் முழுகியிருத்தல் கூடாது என்றபடி.

தவத்தினால் எல்லாம்எய்தலாயிருக்க அதனைவிட்டு வேறுகருமங்களில் முயலுதல், அமுதத்தைவிட்டு விஷத்தை புண்பதுபோலு மென்பது கருத்து. குழைத்தல் - முக்கனி சர்க்கரை கற்கண்டு பால் முதலியவற்றைக் கூட்டிக்குழைத்தலுமாம். இத்தச்செய்யுளில், தீவினையைக்கடத்தல் தவத்தாலாவதாயிருக்க, அமுதத்தினைநீக்கி விடத்தை யருந்தலாகாது என்று முன் ஷிரண்டடிகளற் கூறியவாற்றியத்தில் வர்ண்யமல்லாத ஒன்றைத் தொடர்புபடுத்திக் கூறியது-வண்புநிலையென்னும் லலிதாலங்காரம். “தவத்தின்முன்னில்லாதாம்பாவம்” என்ற நாலடியாராலும் தவத்தினால் தீவினையைப்போக்கலாகுமென்பதை யறியலாம். தவமுடையார்க்கு அருள் சிறந்ததாகலின், ‘பேரருளுடைத்தவம்’ எனப்பட்டது. ௧-ம்:—¹தொல்வினையையும், தீவினையையும். ²கடக்கவெண்ணுதல். ³அமுதுடைக்கோரநீக்கி. ⁴ஆகுமோ. (௨௭)

௨௮. ¹கச்சையங் கடகரிக் ²கழுத்தின் ³கண்ணுறப் பிச்சமுங் கலிகையும் பெய்யு மின்னிழ

னிச்சய மன்றெனி னெடிது நாளுண்-
வெச்சிலை ⁴ துகருவ ⁵ தின்ப மாகுமோ.

(இ - ள்.) கச்ச - கழுத்திடுகயிற்புடைய, கடம் கரி-மதயானையின், கழுத்தின்கண் - பிடர்மீது, உற - பொருத்த, பிச்சம்உம் கவிகைஉம் பெய்யும்-பீலிக்குஞ்சவ்ளும் வெண்கொற்றக்குடையும் கொடுக்கின்ற, இன் நிழல் - இனியநிழலானது, நிச்சயம் அன்று எனின் - சாசுவதமல்லவென்றால், நெடிது நான் உண்ட - அநேகநாள்களா யதுபலித்த, எச்சிலை - உச்சிட்டத்தை [மிருதியை], துகருவது - உண்பது, இன்பம் ஆகும்ஓ - இன்பத் தருவ தாகுமோ? [ஆகாது]; (எ - று.)

யானையின்மே லேறிக்கொண்டு குடை சாமரை முதலிய வீருதுகளுடன் பவனிவரும் இவ்வரச்செல்வம் நிலையிலே யென்றால், வெகுநா ளனுபவித்த இதையே மறுபடியும் அனுபவித்துக்கொண்டிருத்தல் இன் பத் தராதது; ஆதலால், மறுமையை நாட வேண்டுவதே நல மென் பது கருத்து. “ஒருநாயகமா யோட வலகுடனுண்டவர், கருநாய் கவர்ந்த காலர் சிதைகியபானையர், பெருநாடுகாண விம்மையிலே பிச்சைதாங்கொள்வர். திருநாரணன்றான் காலம்பெறச்சித்தித்துடம்மினே,” “யானையெருத்தம்பொலி யக் குடைநிழற்கீழ்ச், சேனைத்தலைவராய்ச் சென்றோரும் - ஏனை,வினையுலப்ப வேறுகிவீழ்வர் தாங்கொண்ட, மனையானை மாற்றார்கொள்” என்பவை முத லியன காணத்தக்கன. முதலடி - முற்றுமோனை. கச்சையங்கடகரி, அம் - அல்வழிச்சாரியை. பிச்சம் - பிஞ்சுமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. பி-நி:—
¹ கச்சு. ² பிடரில். ³ கண்ணகன். ⁴ துகர்வதின, துகருமது. ⁵ இழுக்கமாவ தோ.
(௨௮)

௨௯. மைந்தரை ¹யின்மையின் வரம்பில் காலமு
நொத்தன னிராமனென் னோவை நீக்குவான்
வந்தன ²னினியவன் வருந்த யான்பிழைத்
துயந்தனன் போவதோ ருறுதி யெண்ணினேன்.

(இ-ள்.) மைந்தரை இன்மையின் - புத்திரரை யுடையனையில்லாமையால், வரம்பு இல் காலம்உம் - அளவற்றகாலமும், நொத்தனன் - (மனம்)வருத்தினே ன்; என் னோவை நீக்குவான் - என்மனவருத்தத்தைத் தீர்க்கும் பொருட்டு, இராமன் வந்தனன் - இராமன் வந்துபிறந்தான்; இனி அவன் வருந்த-இனி அவன் வருத்தப்பட, யான் பிழைத்து - நான் பிழைத்து, உயந்தனன் போ வது - கடைத்தேறிப்போவதாகிய, ஓர் உறுதி - ஓர் உறுதியான காரியத்தை, எண்ணினேன் - ஆலோசித்தேன்; (எ-று.)

இராமனிடத்துப் பூமியைக்காக்கும் பொறுப்பை வைத்திட்டு நான் துறக்க வெண்ணினே னென்பது கருத்து. மற்றைச் செல்வமனைத்தும் இருந் தும் மக்கட்செல்வம் ஒன்று இல்லையானால் அவையனைத்தும் இல்லையானாற்போ

லாகி மனத்துப் பெருவருத்தத்தை விளைக்கு மாதலால், 'மைந்தராயின்மையின் வரம்பில்காலமும் நொந்தனன்' என்றும், இராமனென்றசொல்-மகிழ்ச் செய்புவ னென்று பொருள்படுதலால், அவன் என்னேவை நீக்க எனது தவத்தினு லன்றித் திருவுளமிரங்கித் தானேவந்து தோன்றினென்பார், 'இராமன் வந்தன ன்' என்றும் கூறினான். தசரதன் மனம் நொந்ததற்குக்காரணம் தான் காத்து வந்த பிரசைகள் தன்காலத்துக்குப்பின் காப்பாரில்லாமற்போவரேயென்ற கருத்தினாலாகும். 1-ம்:—¹ இன்மையின், ² அவனின்.

இனி இப்பாட்டில், அவன்வருந்த யான்பிழைத்துயந்தனன்போவதோ ருறுதி யெண்ணினேன் என்னுஞ் சொற்றொடரால்-அவன் நாடுதுறந்து காடு சென்று வருந்த, யான் அச்சமயத்தில் இவ்வுடலைத்துறந்து பொன்னாடுபோவ தாகிய ஒருறுதியை யெண்ணினே னென மேல்வினாவைக் குறிப்பிக்கும் ஓர் கருத்துத் தோன்றுதலும் காண்க. (உக)

10. இறந்திலன் செருக்களத் திராமன் றுதைதா
னறந்தலை ¹நிரம்பமூப் படைந்த பின்னருந்
துறந்தில னென்பதோர் சொல்லுண் டாயபின்.
²பிறந்தில னென்பதிற் பிறிதுண் டாகுமோ.

(இ-ள்.) 'இராமன் தாதை-இராமன்தந்தையான தசரதன், செரு களத்து இறந்திலன் - போர்க்களத்தி லிறந்தானில்லை; நிரம்ப மூப்பு அடைந்த பின்னர் உம் - மிகுதியாகக் கிழத்தனத்தை யடைந்த பிறகும், அறந்தலை-தருமமார்க்கத் தினின்று, துறந்திலன் - (இருவகைப்பற்றுக்களையும்) துறந்தானில்லை,' என் பது - என்பதாகிய, ஓர் சொல் - ஒருபழிச்சொல், உண்டு ஆய பின்-உண்டான பின்பு, பிறந்திலன் என்பதின் - பிறந்திலே னென்பதிலும், பிறிது உண்டா கும்ஒ -வேறுஉண்டோ? (எ-று.)

பிறவிப்பயனெய்தாமையின் 'பிறந்திலனென்பதிற்பிறிதுண்டாருமோ' என் றான். "ஒட்டிய பகைஞர்" என்னும் கவியிற் சொல்லிய பொதுத்தன்மையை இவ்ருத் தனக்குஆக்கிக்கூறுகின்றான். பிறத்தன் பயனையடையாத மாந்தர் பிறத் தும் பிறவாதாரேயாவரென்க: "ஆற்ற,வறஞ்செய் தருளுடையீராகுமின் யா ரும், பிற்த்தும்பிறவாதாரில்" என்ற நாலடி இவ்ருக் காணத்தக்கது. அறமாவது- மதுமுதலியதூல்களில் விதித்தன செய்தலும், விலக்கியனஒழித்தலும். தாதை - தாதே என்னும் வடமொழிச்சிதைவு. 1-ம்:—¹ நிரம்பி, ² பிறத்தன் னென்றலாற். (க0)

11. பெருமக னென்வயிற் பிறக்கச் சீதையாந்
திருமகண் மணவினை தெரியக் கண்டயா
னரு ¹மக ணிறைகுணத் தவனி மாதெனு
மொருமகண் மணமுங்கண் ²டுவப்ப ³வுன்னினேன்.

(இ-ள்.) பெரு மகன்-ஆணிற்கிறந்தோனாகிய ஸ்ரீராமன், என் வயின் பிற க்க - என்னிடத்திற் பிறக்க, (அவ்விராமனுக்கு), சீதையும் - சீதையாகிய, திரு

மகள் - திருமகனது, மணவினை-மணக்கோலத்தை, தெரிய கண்ட யான்-என் னாக் கண்ட நான், அரு மகள் - அருமையாகிய பெண்ணிற்குரிய, நிறை குணத்து - நிறைந்தகுணத்தையுடைய [கற்பையுடைய], அவனி மாது எனும்- பூமிதேவியென்கிற, ஒருமகள் - ஒருபெண்ணினது, மணம் உம் - மணக்கோலத் தையும், கண்டுஉவப்ப-கண்டுகளிக்க, உன்னினேன் - எண்ணினேன்; (எ-று.)

கீழே தான் துறந்து நந்திபெறவேண்டு மெனக் கூறின தசரதன், 'இராம னுக்குத் திருமணம் நடந்ததைக் கண்டு களித்த யான் பட்டாபிஷேகஞ் செய் வித்துப் பார்க்கவும் பேரவாக்கொள்கின்றேன்' என்கின்றன னென்க. பெரு மகன், திருமகன், அவனிமாது என்னுஞ் சொன்னிலையால் 'பெருமானுக்குப் பிராட்டிகளிருவருள் பூதீதேவியின்யோகத்தைக் கண்டு களித்தேன்; இனிப் பூதேவியின் யோகத்தைக் காணவிரும்புகிறேன்' என்றாகப் பொருள் தோன்று மாதுஅறிக. பெருமகன் = புருஷோத்தமன். அகழ்வாரையும் தாங்குமவனாத லால், பூமிதேவியை, 'நிறைகுணத்தவனி' என்றது. 1-கீ:—1 மறை நிறைது. 2 உவப்பது. 3 ஆயினேன், ஓங்கினேன். (நக)

நட, நிவப்புறு நிலனெனு நிரம்பு நக்கையுஞ்
சிவப்புறு மலர்மிசைச் சிறந்த செல்வியு
முவப்புறு கணவனை யுயிரி னெய்திய
தவப்பயன் தழுப்பது தரும மன்றரோ.

(இ-ள்.) நிவப்புறு - உயர்வுபெற்ற, நிலன் எனும் - பூமி யென்கிற, நிரம்பும் - (பெண்மைக்குணங்கள்) நிறைந்த, நக்கைஉம் - பெண்ணும், சிவப்பு உறு மலர்மிசை சிறந்த செல்விஉம் - செந்தாமரைமலரின்மேல் வீற்றிருக்கிற மேலான சீதேவியும் [சம்பத்தும்], உவப்பு உறு - விரும்பத்தக்க, கண வனை—, உயிரின் எய்திப - (தம்) உயிர்போல அடைவதற்குக் காரணமான, தவம் பயன் - தவப்பலனை, தாழ்ப்பது - (நான்) தாமதிக்கச்செய்வது, தருமம் அன்று - தருமமல்ல; (எ-று.)—அரோ-சுற்றகை.

கீழே தான் இராமபிரானுக்கு முடிசூட்டிச் சகலஐசுவரியங்களையும் ஆட்சி புரியுமாறு செய்யவேண்டுமென்று விரும்பியதைத் தெரிவித்த தசரதன், இத னால் அந்தமுடிசூட்டுவிபவத்தைத் தாழ்க்காது விரைவிற்கெய்யவேண்டுமென் கின்றன னென்க. தனக்குக் கிழத்தன்மை தோன்றியதோடு தான் கண்ட தீக்களுக்களும் பூமியில்தோன்றும் உற்பாதங்களும் தனக்கு மாணவோ பட்டாபிஷேகத்துக்கு இடையூறே உண்டாகு மெனத் தெரிவிப்பதுபற்றி இராமனுக்கு முடிசூட்டத் தசரதன் விரைகின்ற னென்பது, முதலாலாற் பெறப்படும். பட்டாபிஷேகஞ் செய்யப்பெறுகின்ற அரசனைப் பூமியோடு சகலஐசுவரியங்களும் அடைவதால் மண்மகளுக்கும் பொன்மகளுக்கும் அவன் கணவனாவ னென்க. பூமிக்கு உயர்வாவது - எல்லாப்பொருள்களையும் தாங்கும் ஆற்றலுடைமை, வனம் முதலியவற்றும் சிறந்திருத்தல். சீதேவிக்குச் சிறப்பாவது-யாவர்க்குஞ் செல்வப்பெருக்கையுண்டாக்கி இகபர-சுகங்களை யனு

பவிச்சச்செய்தல். உயிரினெய்திய - உயிர்போல மகனாகப்பெற்ற எனப்பொருள் கொண்டு, இவ்விராமனை என்உயிரினும் அரியமகனாகப்பெற்ற, தவத்தின் பவனை யான் பெறுது வீணிற்கழிப்பது தரும் மன்றெனக் கூறினானெனவும் கொண்க வாம். தவப்பயன் தாழ்த்தலாவது - அவனுக்கு முடிசூட்டாமலும் தான் தவம் புரியாமலுமிருத்தல். உயர்ந்தமக்களைப்பெறுதல் உயிர்க்கு உறுதிதேடுகைக்கு ஆதலின், உடனே அதனை நிறைவேற்றிக்கொள்ளவேண்டுமென்றெண்ணுகிறே னென்றா னென்க. வேந்தர்க்குச் சிறந்தது புவிபாதலின் அதனை முற்கூறினார். இனி, 'நிவப்புறுநிலனெனு நிரம்புநங்கையும் சிவப்புறுமலர்மிசைச் சிறந்த செல் வியும் உவப்புறுகணவனை யுயிரினெய்திய' என்பதற்கு-நிலமகளும் மலர்மகளும் உவந்து கொண்ட கணவனாகிய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவை மகனாகப்பெற்ற எனவும் பொருள் தோன்றுமாற்றிக. 19-ம்:—¹பெரிய, ²இழப்பது, (௩௨)

௩௩. ¹ஆதலா விராமனுக் கரசை நல்கியிப்

²பேதமை தாய்வரும் பிறப்பை ³நீக்குவான்

மாதவர் ⁴தொடங்கிய வனத்தை ⁵நண்ணுவேன்

யாதுறுங் கருத்தென ⁶வினைய கூறினன்.

(இ-ள்.) ஆதலால் - ஆகையால், இராமனுக்கு அரசை நல்கி - இராமனு க்கு அரசாட்சியைக்கொடுத்து, இ - இந்த, பேதமை தாய் வரும்-அறியாமை தாவிவருவதால் தோன்றுந் தன்மையதான, பிறப்பை-பிறவியை, நீக்குவான் - நீக்குதற்கு, மா தவம் தொடங்கிய-பெரியதவத்தைச் செய்யத்தொடங்க, வன த்தை நண்ணுவேன் - அரணியத்தை யடையப்போகின்றேன்; (இவ்விஷயத் தில்), தும் கருத்து யாது - உங்கள் கருத்து என்ன? என - என்று, இனைய கூறினன் - இவைகளைச் சொன்னான்; (எ-து.)

பேதமை—பேதைமை-அஞ்ஞாநம்: அது நிலையில்லதை நிலையுள்ளதென மாறிநினைக்கும் அவ்வேகம் அது, பிறவிக்கு வித்தாகலின், 'பேதைமை தாய்வ ரும் பிறப்பு' என்றார். 'பிறப்பென்னும் பேதைமை' என்றார், நாயனாரும். இனி, பேதைமைதாய்வரும் என்பதற்கு - பேதைமை நிறைந்துவரும் எனப்பொருள் கொண்டு, நிலையாப்பொருளை நிலையினவாகவேண்ணி அதனைத் தேடுகைக் காக மிக்கவருத்தமுற்றுப் பண்டே அவன்றெண்டாம் உயிரைத் தன்னதென் னுங் களவுமுதலியன செய்து மிக்கபாவந்தேடி நாகிற்புகப்பண்ணும் பிறப்பு எனவும் கருத்துக்கொள்ளலாம்; இனைய என்பது - கீழ் "வெய்யவன் குல முதல்" (௧௯) என்பதுதொடங்கி இச்செய்யுள்வரையுங் கூறியதைச் சுட்டும். ஸ்ரீராமனுக்கு இளவரசுப்பட்டங்கட்டமாத்திரம் ஆலோசித்ததாக முதலூலிற் பெறப்படும். தொடங்கிய - செய்யியவென்னும் வினையெச்சம். 19-ம்:—¹ஆத லின். ²பேதைமைத்தா. ³நீக்குதும். ⁴தொடங்குவான். ⁵நண்ணுவேற்கு, ⁶இனிது.

இனி, இக்கவியுள்—பேது அமை தாய்-கூனியால்(மனம்) பேதித்தலமைந்த தாயான கைசேயி, வரும்-(கொடியவார்த்தைகளைச் சொல்ல)வரும்: (ஆதலால்),

இராமனுக்கு - அப்போது அவ்விடத்திலில்லாத அரசனாகியபரதனுக்கு, அரசை நல்கி-இராச்சியங்கொடுத்து, பிறப்பை நீக்குவான்-(என்) பிறப்பை நீக்கும்பொருட்டு உதித்தவனாகிய[தான் இல்லாச்சமயத்து என்னை உயிர் துறக்கப் பண்ணுவனாகிய] ஸ்ரீராமன், மாது அவம் தொடங்கிய-சீதையாகியபெண் தன்னிடத்து இல்லாமற் போதலாகிய தன்மையைத் தொடங்கும்பொருட்டு, வனத்தை, நண்ணுவேற்கு (=நண்ணுவிப்பேற்கு)-அடைவிக்க எண்ணங்கொண்ட என்விஷயத்தில், துங்கருத்துயாது-? என்று தசரதன் கூறினான் என்று ஓர் அமங்கலப் பொருள் தோன்றுமாறு அமைந்துள்ளதென்பர். மாதவர்தொடங்கிய வனத்தை நண்ணுவேற்கு என்பதில் ஒற்றொழித்துப் பதினான்கெழுத்துக்களுள் வாதலின் வனத்தைநண்ணுதல் பதினான்குவருடகால மென்பதும் குறிப்பிக்கப்பட்டதென்பர். (கக)

கச.—தசரதனுடைய சொல்லைக் கேட்ட அமைச்சரது மனநிலை.

வேறு.

திரண்ட ¹தோளின னிப்படிச் ²செப்பலுஞ் சிந்தை
புரண்டு ³மீதிடப் பொங்கிய ⁴வெருண்ட விரண்டு
மன்னவன் ⁵பிரிவெனும் விம்முறு ⁶நிலையா
கன்றினுக் கிரங்குமோ ராவென விருந்தார்.

(இ-ள்.) திரண்ட தோளினன் - திரண்ட தோள்களை யுடையவனாகிய சக்ரவர்த்தி, இப்படி செப்பலும் - இவ்வாறு சொல்லுதலும், சிந்தை புரண்டு மீதிட பொங்கிய - மனத்தினின்றிப்பொங்கி மேலிடவழிந்த, உவகையர் - சந்தோஷத்தையுடையவர்களாய், (அம்வமைச்சர்),—ஆவது-அப்பொழுது, மன்னவன் - சக்ரவர்த்தியின், பிரிவுளனும் - பிரிவென்கிற, விம்முறு நிலையால் - இரங்குதற்குரிய நிலைமையால், வெருண்டு - பயந்து, இரண்டு கன்றினுக்கு - இரண்டு கன்றுகளுக்கு, இரங்கும் - இரங்குகின்ற, ஒரு ஆ என - ஒருபசுவைப் போல, இருந்தார்—; (எ-று.)

ஸ்ரீராமபட்டாபிஷேகத்தைக் கருதுவதற் பொங்கிய வுவகையராயினும், மன்னவன் பிரிவிற் பிரியமில்லாது வருந்தின ராதலின், இரண்டு கன்றினுக்கு இரங்கும் ஆ அம்மந்திரிகளுக்கு உபமானமாக்கப்பட்டது. இரண்டு கன்றினுக் கிரங்கும் ஆ - இளைய கன்றினிடத்தே மிக்க அவாவுடையதாயினும், மூத்த கன்றை மறுத்துவிட மனமில்லாத பசு: இதனால், அதிகாரத்துக்கு அடங்கியவராகாது அன்புக்கு அடங்கியவரென்றதாயிற்று. (இ-ள்:—¹தோளணல், ²செப்பலும், ³உவகையாங்கெய்த, உவகையாங்கெய்தா, ⁴பிரிவென, ⁵நிலையார். (கச)

கரு.—தசரதனது சொல்லுக்கீது மந்திரிமா நடன்படுதல்.

அன்ன ராயினு ¹மரசனுக் கதுவல துறுதி

பின்ன ரில்லெனக் கருதியும் பெருநில வரைப்பின்

மன்னு மன்னுயிர்க் கிராமனிற் ²சிறந்தவ ரில்லை

யென்ன வுன்னியும் விதியது வலியினு மிசைந்தார்.

(இ-ள்.) (மந்திரிமார்), அன்னர் ஆயின்உம்-அத்தன்மையராயினும், அரசனுக்கு - சக்ரவர்த்திக்கு, அது அலது - அவ்வாறுசெய்வதன்றி, உறுதி-இதம், பின்னர் இல் - வேறில்லைஎன-என்று, கருதிஉம் - ஆலோசித்தும், பெருநிலம், வரைப்பில்-பெரிய நிலவுலகத்தில், மன்னும்-அதிகரித்திருக்கிற, மன்உயிர்க்கு-நிலைபேறுடைய உயிர்களுக்கு, இராமனின் - ஸ்ரீராமபிரான்போல, சிறந்தவர்-சிறந்துதோன்றுபவர், இல்லை—, என்ன - உன்னிடம்-நினைத்தும், விதியது வலியின்உம் - விதிபலத்தினாலும், இசைந்தார் - (சக்கரவர்த்தியின் கருத்துக்கு) இணங்கினார்கள்; (எ-று.)

கருதியும் உன்னியும் வலியினும் இசைந்தா ரென வியைக்க. இங்கு விதியென்றது - எம்பெருமான் ஆகியிற்கொண்ட சங்கற்பவிசேடத்தை. 1-ம்.—
1 அரசற்கும், அதுவலதரசனுக்கு. 2 மன்னவர். (௩௫)

௩௬.—வசிட்டன் கூறத்தொடங்குதல்.

இருந்த மந்திரக் 1கிழுவர்த மெண்ணமு 2மகன்பாற்
பரிந்த 3சிந்தனை மன்னவன் கருதிய பயனும்
பொருந்து மன்னுயிர்க் குறுதியும் பொதுவுற நோக்கித்
4தெரிந்து நான்மறைத் திசைமுகன் 5மகனிவை செப்பும்.

(இ-ள்.) நால்மறை - நான்கு வேதங்களுையுடைய, திசைமுகன் - பிரமதேவனுக்கு, மகன் - புத்திரனாகிய வசிட்டமுனிவன், - இருந்த-(அவ்வாறிசைந்து) இருந்த, மந்திரம்கிழுவர்தம் எண்ணம்உம்-மந்திரிகளுடைய கருத்தையும், மகன்பால் - (தன்) மகனிடத்தில், பரிந்த - விசுவாசம்பூண்ட, சிந்தனை - மனத்தையுடைய, மன்னவன் - அச்சக்கரவர்த்தி, கருதிய நினைத்த, பயன்உம் - நினைப்பையும், பொருந்தும் - பொருந்திய, மன் உயிர்க்கு உறுதிஉம் - நிலைபேறுடைய உயிர்களுக்கு இத்தத்தையும், பொது உற நோக்கி - பொதுவாகப் பார்த்து, தெரிந்து - (சாரம் இதுவென்று) தெளிந்து, இவை செப்பும் - இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்பவனான; (எ-று.)—அது மேற்கூறுகின்றார்.

பொதுவுறநோக்கல் - பகூபாதமின்றி நாடல். திசை - நான்கு; நான்கு முகங்களையுடையமையால் பிரமதேவனுக்குத் திசைமுகனென்பது, ஒருபெயர். பிரமதேவனுடைய மானஸபூர்த்திஞாதலின், வசிட்டனை 'திசைமுகன்மகன்' என்றார். 1-ம்:—1கிழுவரது. 2தன்பால். 3சிந்தையம். 4தெரிந்த. 5திருமகன்.

௩௭.—இதுமுதல்-ஏழகவிகள் ஒருதொடர்: வசிட்டன் தான் இராம பட்டாபிஷேகத்தை யுடன்பட்டதைக் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

நிருப நின்குல 1மன்னவர் நேமிபண் பெருட்டிப்
பெருமை பெய்தினர் யாவரே யிராமனைப் பெற்றார்
2கரும மேயிது 3கற்றுணர்ந் தோய்க்கினிக் கடவ
தரும மும்மிது தக்கதே 4நினைத்தனை 5தகையோய்.

(இ-ள்.) நிருப - சக்கரவர்த்தியே! பண்டு-பூர்வத்தில், நின்குலம் மன்னவர்-உன்வமிசத்து அரசர்களாகத் தோன்றி, நேமி உருட்டி - ஆஜ்ஞாசக்கரத்

தைச் செலுத்தி, பெருமை எய்தினர் - பெருமையடைந்தவர்களுக்குள்ளே, இராமனை பெற்றார் - ஸ்ரீராமனைப் போன்ற புதல்வனைப் பெற்றவர்கள், யாவர்-எவர்? [ஒருவருமில்லை]; கற்றுஉணர்ந்தோய்க்கு - (கற்றற்குரிய தூல்களைக்) கற்று (அவற்றின் பொருளையுள்ளவாறு) அறிந்த உனக்கு, இது கருமம் ஏ - இது தகுதியான காரியந்தான்; இனி கடவ தருமம்உம் இது-இனிச்செய்யத் தக்கதாகிய தருமமும் இது தான்; தகவோய் - அறிவுடையோனே! தக்கது ஏ நினைத்தனை - தக்க காரியத்தையே (செய்ய) ஆலோசித்தாய்; (எ-று.)

உனக்கு முன்னிருந்த சக்கரவர்த்திகள் உன்னைப்போற்றபெருமைமாத்திரம் பெற்றனரேயன்றி ஸ்ரீராமனைப்போன்ற சகலகுணசம்பந்தனானபுதல்வனைப் பெற்றிலர் என்பதாம். இராமனது குணத்தில் ஈடுபட்டிருந்தலால் அவனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வதைப்பற்றி மாறானகருத்து எவர்க்கும்சிகழாதென்று தெரிவிக்கும்பொருட்டு 'இராமனை யாவரே பெற்றார்' என்று அவனது பிறர்க் கிலாச்சிறப்பைத் தொனிக்கவைத்தான். சக்கரவர்த்தி யெண்ணத்துக்கு மகிழ் கூடாதவனதலால் நிருபவென்றவனவிலமையாது 'தகவோய்' எனவும் கூறினான். ஆணையைச் சக்கரமென்றல் வழக்கு. இது—தான் மறுமைக்கு முயலுமாறு புதல்வனிடத்து இராச்சியபாரத்தை வைத்தல். இதுதருமம் - மறுமையின் பொருட்டுத்துறத்தல்முறைமையே. கற்றற்குரியதூல்களாவன-அறதூலும் நீதி தூலும் யானை குதிரை தேர் படைக்கலம்என்ற இவற்றின்தூல்களும் முதலிய அரசுக்கு உரியனவும், மறுமைக்கு உரிய வேதாந்தமும். 1-ஃ—1மரபினோர், முதலினோர். 2கருமமும்மிது. 3கற்றுணர்ந்தோர்க்கு. 4உரைத்தனை. 5தகவாய்.

100. புண்ணியப்¹தொடர் வேள்விகள் யாவையும் புரிந்த
வண்ண லேயினி யருந்தவ மிபற்றவு மடுக்கும்
வண்ண மேகலை நிலமகன் மற்றுனைப் பிரிந்து
கண்ணி முந்தில னெனச்செயு நீ தந்த கழலோன்.

(இ . ன்.) புண்ணியம் தொடர் - புண்ணியத்தோன்றக் காரணமான, வேள்விகள் யாவைஉம் - யாகங்கள் எல்லாவற்றையும், புரிந்த - முட்டின்னி முடித்த, அண்ணலே - பெரியோனே! இனி-இனிமேல், அரு தவம் இயற்ற உம் அடுக்கும்-(நீ) செய்தற்குஅரிய தவத்தைச் செய்யவுந் தரும்; நீ தந்த - நீ பெற்ற, கழலோன் - வீரக்கழலை யணிந்த ஸ்ரீராமபிரான், வண்ணம் - அழகிய; மேகலை - மேகலாபரணத்தை யணிந்த, நிலமகன் - பூமிதேவி, உனை பிரிந்து - உன்னை நீங்கியதனால், கண் இழந்திலன் என - கண்ணிழவாதவளாயிருக்கிறு னென்று சொல்லும்படி, செய்யும் - இராச்சியபாலனஞ் செய்வான்; (எ-று.)

கீழ் இராச்சியபாரத்தை இராமனிடத்துவைத்துத் துறந்துசெல்லுதல் தக்கது, என்ற வசிட்டமுனிவன் இனி இராமன் ஒரு குறைவின்றி அரசு செலுத்தவல்லவனென்பதைச் சுரணத்தோடு நிரூபிக்கின்ற நென்க. வேள்வியைச் செய்வதினுஞ் சிறந்ததென்பார் 'அருந்தவம்' என்றும், சிற்றின்ப்பயிற்சி

யற்றுப் பேசினப் பெய்த வழிதேடுதல் இன்றியமையாததலின் 'அடுஞ்ஞம்' என்றும், நிலமகன் எண்ணப்பிரிந்து யாதாவனோ வென்று நீ கலங்கவேண்டா; உன்னினும் உன்மகன் ஆயிரமடங்கு அதிகமாக அரசுபுரிவனென்பான் 'கண்ணிழந்திலனாமெனச் செய்யும்' என்றும், அவன் அத்துணையாற்றலுடையனோ வென்று நீ அதிகங்கை செய்யவேண்டா வென்பார் 'கழலோன்' என்றுங் கூறி ஞன். அரசன் அன்பாளுயினும் அச்சத்தாளுயினும் குழுகளை அறத்தின்வழிநிறுத்தி அவனியைப் புரத்தலால், அவனை நிலமகளுக்கு நேத்திரஸ்தானமாகச்சாஸ் திரஞ் சொல்லுகையால், 'கின்னைப்பிரிந்து நிலமகன் கண்ணிழந்தவனல்லனாகச் செய்வன்' நின்மகன்' என்றான். "யாருஞ்செய்யாத யாகமிவன்செய்து மறந்த" என்று பாலகாண்டத்துக் கூறியபடி எல்லாயாகமுஞ் செய்த நீயே அருந்தவம் முயலுவதற்குத் தக்கவனென்பது 'வேள்விகன்யாவும் புரிந்தஅண்ணலே! இனியருந்தவம் மியற்றவுமடுக்கும்' என்ற தொடரிற் போதரும். கண் - பெருமையுமாம். மேகலை - மாதரிடையிலணியும் எண்கோவையணி; "எண்கோவை மேகலை" என்றது காண்க. 13-ம்:—1 புரி.

இனி, கழலோனென்ற சொல்லாற்றலால்-சரணுகதாக்கூதனை ஸ்ரீராமன் ஞானக்கணத்தது சராசரமனைத்தையும் வைகுந்தத்தேற்றி வீழ்பெறச்செய்ய முன்னடியிடுந்தன்மையுடையோ னென்னும் விசேஷார்த்தத்தையும் உட்கொண்டு வசித்த-முனிவன் வெளியிட்டதாக உய்த்துணரக்கிடக்கின்றது இத்தச்செய்யு ளென்பார்.

(கூஅ)

105. புறத்து நாமொரு 1பொருளினிப் புகல்கின்ற தெவனோ
வறத்தின் மூர்த்திவந் தவதரித் தானென்ப தல்லாற்
2பிறத்தி யாவையுங் காத்தவை 3பின்னுறக் குடைக்குந்
4திறத்து மூவருந் 5திருத்திடத் திருத்தாமத் திறலோன்.

(இ-ள்.) 'அறத்தின் மூர்த்தி-தருமமூர்த்தியே, வந்து அவதரித்தான்—,' என்பது அல்லால் - என்று சொல்லுவதன்றி, இனி-, நாம் - யாம், ஒரு பொருள் புறத்து புகல்கின்றது - ஒருபொருளைப் புறத்ததாக எடுத்துச்சொல்லுவது, எவன்-யாது? அ திறலோன் - அந்தவெற்றியுடையான், யாவைஉம் - எல்லாப் பொருள்களையும், பிறத்து - உண்டாக்கி, காத்து - காப்பாற்றி, பின்-முடிவில், அவை உறதுடைக்கும் திறத்து - அவற்றை மிகவும்அழிக்குந்திறனுள்ள, மூவர் உம் - மும்மூர்த்திகளின்செயலும், திருத்திட - திருத்தமடைய, திருத்தும்- திருத்துவான்; (எ-று.)

இராமபிரான் காக்குந் தொழிற்கடவுளாகிய திருமாலேயென்று கூறிவிட்டால், பிறகு 'இராச்சியபாரத்தை அவனிடத்து யைக்கலாமா? அவனும் காக்க முடியுமா?' என்பவை முதலிய வினாக்கட்கு வழியில்லையென்பது, 'புறத்து நாமொரு பொருளினிப்புகல்கின்ற தெவனோ?' என்பதன் கருத்து. பிரமணுக்குள் அந்தர்யாமியாகிப் படைத்தும், உபேந்திரமூர்த்திக்குள் அந்தர்யாமியாகித் தாத்தும், உருத்திரமூர்த்திக்குள் அந்தர்யாமியாகி அழித்தும் முத்தெய்வாழி

ஒழுங்குபெற நடக்குமாறு செய்தவின் 'மூவருந் திருந்திடத்திருத்தும்' என்றார்; "மூவர்காரியமுந் திருத்து மம்முதல்வன்" என்றார் பெரியாரும். பிறத்து - பிறந்தென்னுந் தன்வினையின் பிறவினை; பிறப்பித்து என்பதன் விகாரம் எனவுங்கூறலாம். யாவையும் எனப் பொருட்டன்மைநோக்கிக் கூறின ராயினும், இயங்கியற்பொருள் நிலையிற்பொருள் என்னும் இருவகைப் பொரு ளுந் கொள்க. பிரமவிருடி யாதவின், வசிஷ்டமகாமுனிவன் ஸ்ரீராம னுடைய நற்குணக்கடலி லாழ்ந்து மெய்ம்மறந்து தத்துவத்தைத் தசரதனுக்கு ஒருவாற்றால் விளக்குகின்ற நென்க. ௧-௩:—¹பொருளினே. ²பிறத்தல். ³பின்னின்று. ⁴திறத்தின். ⁵திருத்தின், திருத்திய. (௩௬)

சு௦. பொன்னு யிர்த்தபூ மடந்தையும் புலியெனுந் திருவு மின்னு யிர்த்துணை யிவனென நினைக்கின்ற விராமன் நன்னு யிர்க் கென்கை புல்லிது தற்பபந் தெடுத்த வுன்னு யிர்க்கென நல்லன்மன் னுயிர்க்கெலா ¹முரவோய்.

(இ-ள்.) உரவோய் - அறிவின்திட்பமுடையாய்! பொன் உயிர்த்த - அழ கைப்பெற்ற, பூ மடந்தை உம் - சீதேவியும் [செல்வமும்], புலி எனும் திரு உம் - பூதேவியும், 'இவன் - இவனே, இன் உயிர் துணை - இனிய உயிர் போன்ற துணைவன் [பிராணநாயகன்]' என - என்று, நினைக்கின்ற - நினைக்கப்பெறுகின்ற, இராமன் - ஸ்ரீராமன், தன் உயிர்க்கு (நல்லன்) என்கை புல்லிது - தன்னுயிருக்கு இனியானென்று சொல்லுவது தகுதியற்றது; தன் பய ன்து எடுத்த - தன்னைப்பெற்றெடுத்த, உன் உயிர்க்கு என - உனது உயிர்க்கு (நல் லனாதல்) போல, மன் உயிர்க்கு எலாம் - நிலைபெறுகூடிய உயிர்களுக்கெல்லாம், நல்லன் - நல்லவன்; (எ-று.)

கீழ் இராமபிரானேத் திருமாலினவதாரமென்றுகூறிய வசிட்டமுனிவன் அவ்விராமனதுகுணங்களைத் தொகுத்துச்சொல்லுகின்றான். உன்னுயிர்க்குறுதி செய்யுமாறுபோல உலகத்துயிர்க்கெல்லாம் இராமன் உறுதியேசெய்வானென்ற வாறு. உலகத்துமன்னவர் மன்னுயிரைக் காப்பினும் தன்னுயிரினிடத்தும்நசை யுன்னவராவார்; இவ்விராமனே தனக்குரித்தல்லாப் பிறர்க்குரியானென்பான், 'தன்னுயிர்க்கென்கைபுல்லிது' என்றான். 'இறந்துபோகினுந்நிதுவல்லது, பிறந்துயான்பெறும்பேறென்பதியாவதோ,' "ஆவுக்காயினும்தணர்க்காயினும், யாவர்க்கேனுமெளியவர்க்காயினுஞ், சாவப்பெற்றவரேதகைவானுறை, தேவர்க் குந்தொழுந்தேவர்களாகுவார்" என்று மேல்அகத்தியப்படலத்து ஸ்ரீராமபிரான் கூறுவதால், அப்பிரான் பிறர்பொருட்டுத் தன்னுயிரையும் சுயம் கருத்துள்ள வனாதல் பெறப்படுத லறிக. உடற்றிட்டபம் இம்மைமறுமைகளைப்பயவாமை யின், உரமென்பதற்கு - அறிவின்றிட்டபம் என்று உரைக்கப்பட்டது; இனி அரியாசனத்தின்மேலிருந்து அரசுபுரிந்து ஒன்னலரையொறுத்து உடலைப் பாதுகாத்துவந்த உனக்கு அவ்வுத்தமன்செயல் தெரியுமோவென ஓர்பொருள்

தொனிக்குமாறு 'உரவோய்' என விளித்துக் கூறினா நென்னவுமாம். நல்லன் என்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. ௫-ம்:—¹உரவோன். (௪௦)

சுக. வார மென்னினிப் பகர்வது வைகலு மனையான்

பேரி னால்வரு ¹மிடையுறு ²பெயர்கின்ற பயத்தால்

வீர நின்குல மைந்தனை வேதியர் முதலோர்

யாரும் ³யாஞ்செய்த நல்லறப் ⁴பயனென விருப்பார்.

(இ-ள்.) வீர - பராக்கிரமசாலியே! வைகல்உம் - நாடோறும், வரும் - உண்டாகின்ற, இடையுறு - துன்பங்கள், அனையான் பேரினால் - அந்த ஸ்ரீராமனது திருநாமத்தை யுச்சரிப்பதனால், பெயர்கின்ற - விலகிப்போகின்ற, பயத்தால் - பயனுள்ளதால், வேதியர் முதலோர் யார்உம் - அந்தணர் முதலியோரெல்லாரும், நின் குலம் மைந்தனை - உனதுஜ்யேஷ்டகுமாரனை, யாம் செய்த நல் அறம் பயன் என-நாங்கன்செய்த சிறந்த தருமபலன் என்று, இருப்பார்-நினைத்திருப்பார்கள் : (என்றால்), இனி—,வாரம் - (பிரஜைகளுக்கு அவன்விஷயத்திலுள்ள) அன்பை, என் பகர்வது - என்னசொல்லுவது? (எ-று.)

ஒருவனுடையபேரைச் சொன்னமாத் திரத்திலேயே இடையுறுயாவும் போமாயின், நேரே அவனைக்காண்பவர்க்கு எவ்வளவு அன்பு என்று அளவிட்டு நம்மாற் கூறமுடியுமோ? என்று கைமுதிகளியாயத்தால் யாவருக்கும் அவ்விராமனிடத்து அன்புடைமையை எடுத்துக்காட்டுகின்றான். வாச்யப்ரபாவத்தைவிட தாரகயந்திரமான வாசகத்தின் ப்ரபாவமே சிறந்தமையின், 'பேரினால்வருமிடையுறு பெயர்கின்றபயத்தால்' என்றான். இடையுறு-இடையுறு என்பதன் விகாரம். 'வீர' என விளித்தலால், பகைவரைப்புடைக்குந்தொழிலை மேற்கொண்ட உனக்குப் பத்தரைப் புரக்குந்தொழிலேமேற்கொண்ட அப்புருஷோத்தமனது அவதாரப்பயன் தெரியாது என ஒருபொருள் தொனிக்குமாறு கூறினா நென்னவுமாம். ௫-ம்:—¹இடையுறு. ²பெயர்க்கின்ற. ³தாம், நாம். ⁴ஆமென, தவனென.

சுஉ. மண்ணினு ¹நல்லன் ²மலர்மகள் கலைமகள் கலையூர்

பெண்ணினு ¹நல்லன் பெரும்புகழ்ச் ³சனகியோ நல்லன்

கண்ணினு ⁴நல்லன் கற்றவர் கற்றிலா தவரு

முண்ணு நீரினு ⁵முயிரினு ⁶மவனை யே⁷யுவப்பார்.

(இ-ள்.) பெரு புகழ் - பெருங்கீர்த்தியையுடைய, சனகிது - ஜாநகியோவென்றால், மண்ணின்உம் நல்லன்-பூமிதேவியினும் நல்லவன் : மலர்மகள் கலைமகள் கலை உயர் பெண்ணின்உம் நல்லன் - திருமகள் சரசுவதி பார்வதி என்னும் இவர்களினும் நல்லவன் : (ஸ்ரீராமனே), நல்லன் கண்ணின்உம் - (அத்திறத்த) நல்லவளுடைய கண்களைக்காட்டிலும், நல்லன் - நல்லவன்; (ஆகையால்), கற்றவர் கற்றிலாதவர்உம் - கற்றவரும் மற்றவரும், உண்ணும் நீரின்உம் - பருகுகின்ற நீரைப்பார்க்கினும், உயிரின்உம் - உயிரைப்பார்க்கினும், அவனை ஏ உவப்பார்-அவனையே (மேலானவ்ளுகவெண்ணி) விரும்புவார்கள்.

அரசன் நல்லவனாயினும் இராணி நற்குணமுடையவனாகாதிருப்பின் அரசன் மனத்திரிய நல்லரசாட்சியின்றி விடு மாதவின், இச்செய்யுளில் இராம பிரானோடு அவனதுமனைவியுங் குணஞ்சிறந்திருத்தலைக் கூறுகின்றான். பொறுமையிற் சிறந்தமையின் 'மண்ணினும் நல்லன்' என்றும், அழகிற் சிறந்தமையின் 'மலர்மகளினும் நல்லன்' என்றும், ஞானத்திற் சிறந்தமையின் 'கலைமகளினும் நல்லன்' என்றும், கற்பிற்சிறந்தமையின் 'கலையூர் பெண்ணினும் நல்லன்' என்றும் கூறினான். எல்லாப்பெண்களிடத்துமுள்ள நற்குணங்கள் யாவும் ஒருங்கேயுடைய இவன் பிறவிப்பெருங்கடலைநீந்திக் கரையேறமாட்டாத ஆன்மாக்களைக் கண்டு கண்கலுழ்த்து தன்கணவற்கு உரைத்து சுடேற்றிவைக்கும் இலக்குமியைப்போலன்றி, வானவர்துயர்தீரத் தானே சிறையிருந்தமையால் விசேஷமுடைய ஞானியன்: ஆயினும், இவன் தன்றிறந்து அபராக்மபண்ணின இராவணன் இறந்ததற்குச்சிறிதும் இரங்காதிருக்க, தான் இரங்கி மிக்கலுழ்த்து அவன் தம்பியை அவற்குச் சரமக்கிரியை செய்யும்படி யேவினா தைலால், அவளினும் இவ்விராமனிடத்து இரக்கமுடைமை யதிகரித்திருப்பதை யோகத்தாலறிந்தவளுதலின் 'நல்லன் கண்ணினும் நல்லன்' என்றான்; "தன்னடியார் திறத்தகத்துத் தாமரையானாகிலுஞ் சிதகுரைக்குமே, லென்னடியா ரதுசெய்யார் செய்தாரேல் நன்றுசெய்தா ரென்பர்போலும்" என்ப வாதலால் இவ்வாறு கூறினானாம். ராமநாமம் நூதத்துக்கு ஒப்பாவ தின்றதலானும், அவ்விராமன் உயிர்க்கு உறுதிசெய்பவளுதலானும், 'உண்ணுநீரினு முயிரினு முவப்பார்' என்றான்; யாவரும் இராமனிடத்திலே அன்புகொண்டிருக்கின்ற ரென்பது கருத்து. இனி, உண்ணுநீரினும் உயிரினும் அவனையே உவப்பார் என்பதற்கு - உண்ணுநீரைப்போலவும் உயிரைப்போலவும் அவ்விராமனை மகிழ்த்துபோற்றுவா ரென்றலுமுண்டு: "உண்ணுஞ்சோறுபருகுநீர் தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாம், கண்ணன்" என்பது, ஆழ்வார்பாசரம். கலையூர் பெண் - மாணவாகனமாகவுடைய பார்வதி. சனகி—ஜாகதி: ஜகனது மகன்: தந்திதாந்தநாமம். பி-ம்:—¹நல்லன். ²கலைமகன் மலர்மகன். வானினும் நல்லன், நாமகன் மலர்மகன். ³சனகியும் நல்லோர், சனகியுந் நல்லன், சனகியின் நல்லன், சனகி பேருலகின். ⁴நல்லர். ⁵உவரினும். ⁶இவனை. ⁷உவப்பார். சா. மனிதர் வானவர் ¹மற்றுளா சற்றற்காத் தளிப்பா ரினி ²யிம் மன்னுயிர்க் கிராமனிற் சிறந்தவ ரில்லை ³யனைய னாதவி ⁴னரசநிற் குறுபொரு ளறியிற் புனித மாதவ மல்லதொன் றில்லெனப் புகன்றான்.

(இ-ள்.) அரச - சக்கரவர்த்தியே! மனிதர்-மானுடரும், வானவர்-தேவரும், மற்றுடனோர் - வேறுள்ளதாகரும் ஆகிய, இ மன் உயிர்க்கு - இந்த நிலைபேறுள்ள ஆயிர்களுக்கு, அற்றம் - வருத்தங்களை, காத்து - வரவொட்டாமல் தடுத்து, அளிப்பார் - பாதுகாப்பவர், இராமனின் இனி சிறந்தவர் - ஸ்ரீராம பிரானினும் மேலாகச்சிறப்புற்றவர், இல்லை - (ஒருவரும்) இல்லை; அனையன்

ஆகவின் - (இராமபிரான்) அப்படிப்பட்டவனாதலால், நிற்கு உறு பொருள் அறியின் - உனக்குச் செய்யவடுப்பதாகிய காரியத்தை ஆலோசிக்குமிடத்து; புனிதம் - பரிசுத்தமான, மா தவம் அல்லது - பெரிய தவமன்றி, ஒன்று இல் - வேறென்றில்லை, என-, புகன்றான் - சொல்லி முடித்தான், (வசிட்டன்).

மக்கள் தேவர் நாகர் என்னும் மூவுலகத்தோடையும் யாதொருவருத்தமும் நேராதபடி பாதுகாப்பதில் இராமனைவிடச் சிறந்தவ ரில்லையாதலால், அவ னிடத்து இராச்சியத்தை யொப்புலித்து விட்டு, நீ தவஞ்செய்யச் செல்லுதல் தகுதியென்று வசிட்டன் கூறிமுடித்தன னென்க. கீழ் ௩௫—ஆம் பாடலில் “அரசனுக்கதுவலதுறுதி, பின்னரில்லெனக்கருதியும்....., மன்னுமன்னுயிர்க் கிராமனிற் சிறந்தவரில்லை, யென்ன வுன்னியும்” என வந்தது காண்க. வேண்டிய வேண்டியாங்கெய்தற் பயத்ததாகலின், ‘புனிதமாதவம்’ என்றான். பி-ம்:—¹மற்றுளவறங்கள் காத்தளிப்போர், மற்றுளாரறங்கள் காத்தளிப்பார். ²அம். ³அனையது. ⁴அரசனுக்கு. (௪௩)

௪௪.—அதுகேட்டு மன்னவன் மகிழ்ச்சியடைநல்.

மற்ற வன்சொன்ன வாசகங் கேட்டது மகனைப்
பெற்ற வன்றினும் பிஞ்ஞகன் ¹பிடிக்கும்பு பெருவி
லிற்ற வன்றினு மெறிமழு ²வாளவ னிழுக்க
முற்ற வன்றினும் பெரியதோ ருவகைய னுண்.

(இ-ள்.) அவன் - அவ்வசிட்டமுனிவன், சொன்ன—, வாசகம் - வார்த்தையை, கேட்டலும் - (சக்ரவர்த்தி) கேட்டவனாவில்,—மகனை - புத்திரனை, பெற்ற அன்றின்உம் - பெற்ற அந்நாளினும், பிஞ்ஞகன் பிடிக்கும்-உருத்திரன் (கையிற்)பிடிப்பதான, அ பெரு வில்-அந்தப்பெரிய வில்லானது. இற்ற-ஒடிந்த, அன்றின்உம் - அந்நாளினும், எறி மழுவானவன் இழுக்கம் உற்ற அன்றின்உம்-வீசுகின்ற குந்தாலிப்படையையுடைய பாசராமன் தோல்வியடைந்த அந்நாளினும், பெரியது - பெரியதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, உவகையன் - சந்தோஷத்தை யுடையவனாக, ஆனான்—; (எ-று.)

பிஞ்ஞகன் வில்லென்றது-மயனாற்செய்யப்பட்டதும் சிவன் எடுத்து யுத்தஞ்செய்து நிமிவமிசத்தில் தேவராதனிடத்திற் கொடுக்கப்பட்டு குலமுறை யாய்ச் சனகனாற் பூசிக்கப்பட்டவந்ததுமாகிய ஜானகியின்மணத்துக்கு வீரசுந்தர மாக ஏற்படுத்தியிருந்த வில்: ஸ்ரீராமன் கையி லெடுக்க அது முறிந்த தென்க. மகனைப்பெற்ற உவகையிலும் மருமகனைப்பெற்றஉவகை மேலதாய், மாற்றான முகம்வணக்கப் பார்த்த உவகை அதனினும் மேலதாயினும், இப்போது வசிட்டன்வார்த்தையாலுண்டாகிய உவகை அதனினும் மேற்பட்ட தென்க: மேன்மேலுயர்ச்சியணி. ஈன்றகாலத்திலும் வீரனென்று கேள்விப்பட்டபோது மகனிடத்துமகிழ்ச்சி மிக, அவ்வீரத்தன்மையோடு சான்றோனெனப் பெரியோர் தன்மகனைப் புகழ்ந்து கூறக் கேட்டபோது உவகை விஞ்சியதென்க. “தந்தைமகற்காற்று நன்றியவையத்து, முந்தியிருப்பச்செயல்”

என்றவாறு தான் செய்யவேண்டிய கடமை நிரம்பியமைபற்றி உவகையுற
யினனுமாம். மற்று - வினைமாற்று. பி-ம்:—¹பிடித்த. ²வானவன். (சச)
சரு.—இதுவும் அடுத்த கவியும் குளகம் - தசரதன் வசிட்டீனப் புனைந்து
கூறுதல்.

அனைய தாகிய யுவகையன் கண்கணி ரரும்ப
¹முனிவன் மாமலர்ப் பாதங்கண் முறைமையி னிறைஞ்சி
யினிய சொல்லினை யெம்பெரு மானருள் ²வழியின்
றனிய னுனிலந் தாங்கிய தவற்³கிது தகாதோ.

(இ-ள்.) அனையது ஆகிய உவகையன் - அத்தன்மையதாகிய சந்தோ
ஷத்தையுடையவனாகிய தசரதன், கண்கள் நீர் அரும்ப - கண்கள் நீர்சொரியா
நிற்க, முனிவன் - வசிட்டமுனிவனது, மா - பெருமையமைந்த, மலர் - தாம
ரைமலர்போன்ற, பாதங்கள் - அடிகளை, முறைமையின் இறைஞ்சி - (வணங்க
வேண்டிய) முறைமையோடு வணங்கி, —எம்பெருமான் - எம்மிறைவனே !
இனிய சொல்லினை—இனியனவே சொன்னாய் : அருள் வழியின் - (தேவரீரது)
அருள் ஞல், தனியன்—அடியேன், நானிலம் தாங்கியது - பூபாரத்தைச்சமர்த்தது;
அவற்கு - அந்த இராமனுக்கு, இது தகாது - இச்செய்கை தகுதியற்றதோ ?

ஒருபாற்கோடாது உரைத்ததுபற்றி வசிட்டீனவணங்கி, யானே துமது
கருணையால் இவ்வுலகத்தை யாண்டிருக்க, சகலகுணசம்பன்னனான அவ்விரா
மனுக்கு இவ்வரசாட்சி மிகவும் ஏற்கு மென்றன னென்றவாறு. ஆந்தாதி
சயத்தாற் கண்கள் நீரரும்பின. இனி, இப்பாட்டின் சொற்போக்கினால், இரா
மன் இனியுடையுந்தன்மை நோக்கிக் கண்களில் நீர்பெருக வசித்தமுனிவ
னுடைய திருவடித்தாமரைகளை முறைமையின் வணங்கி, 'தேவர் முனிவர்
துயர்தீர்தலாகிய இனியகாரியத்துக்குத் தக்கபடியேசொல்லியருளினீர் ; உலக
முழுதும்உண்டுமிழ்ந்தளிக்கும் உத்தமன் இவ்வுலகத்தை யளித்தற்கு வந்தவ
னாதலின் உம்முடையஅருள்நோக்கால் தாங்கிய என் அரசாட்சி இராமனுக்கு
உடனே தகாது' என்றதாக வேறொர்பொருள்படு மென்பர். இறைஞ்சியென்ற
வினையெச்சம், அடுத்த செய்யுளில் என்றுரைசெய்து என்றதனோடு இயையும்.
பி-ம்:—¹முனைவன். ²அன்றோ, வழியின். ³அது. (சரு)

சக. எந்தை நீயுவந் திதஞ்சொல வெங்குலத் தரச
ரந்த ¹மில்லரும் பெரும்புக முவனியி ²னிதுவி
முந்து ³வேள்வியு முடித்துத்தம் மிருவினை முடித்தார்
வந்த தவ்வரு ளெனக்குமென் றுரைசெய்து மகிழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) எந்தை - எந்தத்தைபோன்றவனே! நீ—, உவந்து - மனம்
மகிழ்ந்து, இதம் சொல - நன்மைகளைச் சொல்ல, எம் குலத்து அரசர் - எங்
கன்குலத்துத்தோன்றியவேந்தர்கள், அந்தம் இல் - முடிவில்லாத, அரு பெரு
புகழ் - பெறுதற்கரிய பெருங்கீர்த்தியை, அவனியில் நிறுவி - உலகத்தில்
நிலைபெறுத்தி, முந்து - முற்பட்ட, வேள்விஉம் - யாகங்களையும், முடித்து-

நிறைவேற்றி, தம் - தம்முடைய, இரு வினை - இருவினைகளையும், முடித்தார் - வென்றார் ; எனக்கு உம் - அடியேனுக்கும், அ அருள் வந்தது - அந்தக்கிருபை வாய்த்தது, என்று -, உரைசெய்து - சொல்லி, மகிழ்ந்தான் - களித்தான், (தசரதன்); (எ-று.)

அரசாண்டுபெரும்புகழ்படைத்து வேள்விமுற்றியிருந்த தசரதன் தான் இருவினை நீங்கிப் பேரின்பமடையுமாறு, வசிட்டன் 'புனிதமாந்வ மல்லதொன்று இல்' என்று புகன்றனாலால், 'வந்ததவ்வருனெனக்கும்' என்று பாராட்டிக் கூறுகின்றான். இதஞ்சொல்வதில் தந்தை சிறந்தவனாலால், 'எந்தை நீயுந்திதஞ்சொல்' என்றான். இம்முனிவனது ஹிதவார்த்தை பிறரது ஹிதவார்த்தை போலாது இம்மையிற் பெரும்புகழ்நிறுவதற்கும் முத்துவேள்வி முடித்தற்கும், மறுமையில் இருவினை யொழித்து இன்பமடைதற்கும் உதவின வென்பதாம், முத்துவேள்வியென்றது-அரசர்க்குச் சிறந்த அசுவமேதம் முதலாயினவற்றை, பி-ம்:-¹இல்லதோர்பெரும், இல்லவாரும்.²நிதுத்தி, ³வேள்விகள்.

சுஎ.--மந்திரமார்கருத்தைச் சுமந்திரன் கூறத்தொடங்குதல்.

பழுதின் மாதவன் பின்னொன்றும் பணித்தில நிரந்தான் முழுது ¹மெண்ணுது ²மந்திரக் கிழவர்தம் முகத்தா லெழுதி நீட்டிய விங்கித மிறைமகற் ³கேசுக்கத் தொழுத கையினன் சுமந்திரன் முன்னின்று சொல்லும்.

(இ-ள்.) பழுத இல்-குற்றமற்ற, மாதவன்-பெருந்தவத்தோனான வசிட்ட முனிவன், பின் - அதற்குமேல், ஒன்று உம் பணித்திலன் நிரந்தான்-ஒன்றுஞ் சொல்லாதிருந்தான் ; (அப்பொழுது), முழுது உம் எண் உதும் - (ராஜகாரியம்) முழுதும் ஆலோசிக்கவல்ல, மந்திரக்கிழவர் - மந்திரிகள், தம் முகத்தால் எழுதி நீட்டிய - தங்கள்முகத்தினு லெழுதிக்கொடுத்த [குறிப்பித்த], இங்கிதம்-அபிப்பிராயத்தை, இறைமகற்கு - சக்கரவர்த்திக்கு, ஏற்க - பொருந்த, சுமந்திரன் - சுமந்திரனென்னும் முதன்மந்திரி, தொழுத கையினன்-கூப்பின கைகளையுடையவனாய், முன் நின்று - எதிரிலின்று, சொல்லும் - சொல்லுபவனான ; (எ-று.)—அதனை மேல் இரண்டுகவிகளாற் கூறுகின்றார்.

புரோகிதனாகிய வசிட்டன் தன் கருத்தைத் தெரிவித்த பின், மற்றை மந்திரிமார் குறிப்பாகத் தெரிவித்த கருத்தை மன்னவனிடத்துச் சுமந்திரன் கூறத் தொடங்கலாயின னென்க. தவமாவது - “உற்றோய் கோன்ற லுயிர்க் குறுகண் செய்யாமை, யற்றே தவத்திற்கு” என்பதனா லறிக. தவத்திற்குப் பழுதாவன - பொய் வெகுளி முதலியன, இங்கிதம் - குறிப்பினிகழும்உறுப் பின்தொழில்; அது, இங்கு அவ்வுறுப்பின்றொழிலாற் குறிக்கப்படும் கருத்திற்கு ஆகியது. சுமந்திரன் - எல்ல ஆலோசனையுடையவன். பி-ம்:-¹எண்ணும், ²மந்திரி, ³ஏற.

சஅ.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - கும்பதிரன் வார்த்தை.

உறத்த கும்மர சிராமற்கென் றுவக்கின்ற மனத்தைத்
துறத்தி நீயெனுஞ் சொற்சுடு ¹நின்றுலத் தொல்லோர்
மறத்தல் ²செய்கிலாத் தருமத்தை ³மறப்பதும் வழக்கன்
றறத்தி ⁴ஹாங்கினிக் கொடிதென லாவ ⁵தொன்றி ⁶யாதோ.

(இ-ள்.) அரசு - அரசுச்செல்வம், இராமற்கு—, உற - பொருத்தல், தகும்—, என்று—, உவக்கின்ற - சந்தோஷிக்கிற, மனத்தை—, நீ துறத்தி எனும் சொல் - நீ (எவ்கலைப்) பிரிகிறு யென்கிற சொல்லானது, சுடும் - சுடா நிற்கும்; நின் குலம் - உன்குலத்தில்தோன்றிய, தொல்லோர் - பெரியோர், மறத்தல் செய்கிலா - மறவாத, தருமத்தை - , மறப்பது உம் - (நீ) மறந்து விடுவதும் வழக்கு அன்று - முறைமையல்ல; (ஆகலால்), இனி—, அறத்தின் ஊங்கு - தருமத்தின் மேற்பட, கொடிது எனல் ஆவது - கொடியதென்று சொல்லுதற்கு ஏற்றதாகிய, ஒன்று - ஒரு பொருள், யாது - எது? (எ-று.)

இராமன் அரசனாகின்றனென்பதை நினைக்க மனம் உவக்கின்றது; நீ துறக்கின்றயென்பதை நினைக்க, அது மனத்தைச் சுடுகின்றது; ஆனால், இப்போது செய்யவேண்டுவது எது என்பாயோ, பெரியோர்கள் பூண்ட தருமத்தை மேற்கொள்ளவேண்டுவதே யாகும். அறத்தை நோக்குமிடத்து நீ துறக்கவேண்டுவது இன்றியமையாததென்று ஏற்படுவதனால், அறம் மிகக் கொடிதெனத் தோன்றுகின்ற தென்றன னென்க. மறத்தல் செய்கிலாத்தரும மாவது-மூத்தமகனுக்கு முடிசூட்டித் தாம் இப்பேதைமை தாய்வரும் பிறப்பை நீக்குவான் வனத்தைநண்ணி மாதவமியற்றுகதல். 1-ம்:—1 உன். ²செய்கிலா, செய்கிலா, ³மறப்பது, ⁴ஈங்கினி, ⁵இங்கு, ⁶யாதே. (சஅ)

சக. புரசை ¹மாகரி கிருபர்க்கும் ²புரத்துறை வேர்க்கு
முரசைச் செய் மந்திரக் கிழவர்க்கு முனிவர்க்கு ³மகிழ்வாய்
முரசு மார்ப்பின் முதன்மணிப் புதல்வனை முறையா
லரசு னுக்கிப்பின் னப்புறத் தடுத்தது புரிவாய்

(இ-ள்.) புரசை - கழுத்தணிகயிறையுடைய, மா - பெரிய, கரி-யானைச் சேனையையுடைய, கிருபர்க்கு உம்-அரசர்களுக்கும், புரத்து உறையோர்க்கு உம்- பட்டணத்து ஜனங்களுக்கும், உரை செய் மந்திரக்கிழவர்க்கு உம் - (இப்படித் தமது அபிப்பிராயத்தைக்) குறிப்பித்த மந்திரிகளுக்கும், முனிவர்க்கு உம் - (வசிட்டன் முதலிய) முனிவருக்கும், மகிழ்வு ஆய்-சந்தோஷமாக, முரசம் ஆர்ப்ப- மங்களவாத்தியம் ஒலிக்க, நின் - உனது, மணி - நீலமணிபோன்ற மேனியை யுடைய, முதல் புதல்வனை - மூத்தகுமாரனை, முறையால் - கிரமமாக, அரசன் ஆக்கி - அரசனாக்கியது, பின் - பின்பு, அ புறத்து அடுத்தது - (உனக்கு) மறுமைக்கு ஹிதமானதை, புரிவாய் - செய்யக்கடவாய்; (எ-று.)

கீழ்ச்செய்யுளில் இராமனுக்குப்பட்டாபிஷேகமும் தசரதமன்னவனுக்குத் திறவும் ஆக இரண்டு நேர்பட்டுள்ளன என்று கூறிய சுமந்திரன், இதனால், இராமபட்டாபிஷேகத்தை முதலில் நடத்திவிட்டுப் பிறகு துறவுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்கிறான். ஸ்ரீராமன் நீலமணிபோலுநிறமுன்னவனென்பதை “நின் சிறுவர் நால்வரினுங் கரியசெம்மல் ஒருவனைத் தந்திடுதி” என முன் விசுவாமித்திரன் கூறியதனால் முணர்வு, பி-ம்:—¹மாற். ²புறத்து ³உள்ளம். (சக)

நூ.—அரசன் சுமந்திரனை நோக்கி இராமனையழைத்துவருக வெனல்.

என்ற வாசகஞ் சுமந்திரனியம்பலு மிறைவ
என்று சொல்லினை நம்பியை ¹நளிமுடி சூட்டி
நின்று நின்றது செய்வது விரைவினி னீபே
சென்று கொண்டனை திருமகள் கொழுநனை யென்றான்.

(இ-ள்.) என்ற வாசகம் - என்ற வார்த்தையை, சுமந்திரன்-, இயம்பலும் - சொன்னவனில்,—இறைவன் - சக்ரவர்த்தி, (சுமந்திரனை நோக்கி), ‘நன்று சொல்லினை - நல்லதையே சொன்னாய்; நம்பியை - இராமனுக்கு, நளிமுடி சூட்டினின்று - பெருமைபொருந்திய கிரீடத்தைச் சூட்செய்து, (பின்), நின்றது செய்வது - எஞ்சினின்றது செய்க: (அதற்குவற்ப), நீயே -, விரைவினில் சென்று - விரைவாகப்போய், திருமகள்கொழுநனை கொண்டு அனை - திருமகளையொத்த பெண்ணாகிய சீதையின் நணவனை [இராமனை] அழைத்துக்கொண்டுவா,’ என்றான்—; (எ-று.)

சுமந்திரன் சொல்லியதை இசைந்து தசரதமன்னவன் அவனையே இராமனையழைத்து வருமாறு கூறின நென்க. மதுமுதற்கொண்டு வருஞ் சிறப்பினை யுடைய முடி யென்பார் ‘நளிமுடி’ என்றார்: “தடவுங்கயவும் நளியும்பெருமை” என்பது, தொல்காப்பியம். செய்வது-வியங்கோன்: திருக்கோவையாரில் “மறப்பதறிவிலேன் கூற்றுக்களை” என்றவிடத்து ‘மறப்பது-வியங்கோன்’ என்று பேராசிரியர் உரைத்தமை காண்க; செய்வது - செய்யத்தக்கது எனக் கொள்ளுதலும் ஒன்று. பி-ம்:—¹நளிர். (நூ)

நூ.—சுமந்திரன் அவ்விடத்தினின்று தேருடன்

இராகவன் திருமனையிற் புதுதல்.

அலங்கன் மன்னனை யடிதொழு தவன்மன மனையான்
விலங்கன் மாளிகை ¹வீதியின் விரைவொடு ²சென்றான்
றலங்கன் ³யாவையும் பெற்றன ⁴னாமெனத் தளிர்ப்பான்
⁵பொலங்கொ டேரொடு மிராகவன் திருமனை புக்கான்.

(இ-ள்.) (அதைக்கேட்டு), அலங்கல் மன்னனை - பூமாலையை யணிந்த சக்ரவர்த்தியை, அடி தொழுது - அடிவணங்கி, அவன் மனம் அனையான் - அத்தசரதன் மனத்தை யொத்தவனான சுமந்திரன், விலங்கல் மாளிகை வீதியின் - மலைபோன்ற மாளிகைகளுக்கிடையே ராஜவீதியில், விரைவொடு சென்

ரூன் - விரைவாகப்போய்,- தலங்கள் யாவை உம் பெற்றனன் ஆம் என - உலகங்களெல்லாவற்றையும் அடைந்தவன்போல, தளிர்ப்பான் - உள்ளங் கிளர்பவனாகி, பொலம் கொள் தேரோடும் - பொன்மயமான தேருடன், ஸ்ராக வன் திருமனை புக்கான் - ஸ்ரீராமனது திருமாளிகைக்குட் பிரவேசித்தான்.

இராமபிரானுக்குப் பட்டாபிலேஷகம் நடக்கப்போவதைக் கருதித் தனக்குத்தான் இராச்சியங் கிடைப்பதுபோல மனக்கிளர்ச்சியடைந்தவனாகிச் சுமந்திரன் தசரதனது திருமாளிகைக்கு இராமபிரானே அழைத்துக்கொண்டு போக ஒரு தேருடனே இராமனது திருமாளிகைவாயிலே யடைந்து தேரை நிறுத்திவிட்டுத் தான் மனையினுள்ளே சென்றன நென்க. அரசன் தான் வேண்டும்பொருளைப் பெறுதல் எளிதாக இயலு மாதலாலும், இராமபிரான் அவ்வவர்குறையை வினவி அவற்றைத்தீர்க்க முயல்பவ னாதலாலும், தலங்கள் யாவையும் பெற்றனனானெனத் தளிர்ப்பானுயினனென்க : “தக்தமக்குற்ற வர செனத் தழைக்கின்ற மனத்தர்” என எஅ - ஆங் கலியில் வருவதுங் காண்க. மன்னவன் குறிப்பறிந்த நடப்பவ நென்பார், ‘அவன் மனமனையான்’ என் றார். இராகவன் - இரகுவயிசத்திற் பிறந்தவன்; இது தத்திதாந்தநாமபதம். பி-ம்:—¹வீதியில். ²செல்வான். ³ஏழையும். ⁴தானென. ⁵புலன். (ருக)

ருஉ.—இலக்துமணனோடும் மனைவியோடும் இருந்த ஸ்ரீராமன்
சுமந்திரன் காணுதல்.

பெண்ணி னின்னமு தன்னவ டன்னொடும் பிரியா
வண்ண வெஞ்சிலைக் குரிசிலு மருங்கினி திருப்ப
வண்ண லாண்டிருந் தானழ கரு¹நற வெனத்தன்
கண்ணு முள்ளமும் வண்டெனக் களிப்புறக் கண்டான்.

(இ-ள்.) பிரியா-(தன்னைவிட்டு ஒருகாலும்) நீங்காத, வண்ணம் - அழகிய, வெம் சிலை குரிசில் உம் - உக்திரமான வில்லையெந்திய இலக்குமணனும், மருங்கு - பக்கத்தில், இனிது இருப்ப - இனிதாக இருக்க, -பெண்ணின் இன் அமுது அன்னயன் தன்னொடும்-பெண்களுக்குள் இளிய அமிருதத்தை ஒக் தவளாகிய சீதாபிராட்டியோடும், அண்ணல் - ஸ்ரீராமபிரான், ஆண்டு இருந் தான் - அம்விடத்திருந்தான்; அழகு - (அச்சேர்த்தியின்) அழகானது, அரு நறவு என - அரிய தேன்போன்று இருக்க, தன் கண்டம் உள்ளம் உம் வண்டு என - தன்கண்களும் மனமும் (அத்தேனை யுண்ணும்) வண்டுகள்போல, களிப் புற - சந்தோஷிக்க, கண்டான் - (சுமந்திரன்) பார்த்தான்; (எ-று.)

எல்லாநிலயிலும் பிரியாதிருந்து தொண்டுபூண்டுநடக்கும் இளையபெரு மாரும் “அகலகில்லேனிறையும்” என்று உறையும் அம்மலர்முகளும். தன் னிடத்துஒக்கவிருக்கப் பச்சைமாமலைபோன்மேனியச்சுதன் இவ்வயோத்தியுள் ளும் அத்திருமாணமிண்டபச்செல்வச்சிறப்பை யனுபவித்துக்கொண்டிருக்க, அவ்வழகை நித்தியகுரிகள் கண்டு அனுபவிக்குமாபோல், கொற்றவனகத்துக்

குற்றேவல்புரியுஞ் சுமந்திரனும் தன்தவப்பயனாற் கண்டு மகிழ்ந்தனனென்க. அங்ஙனம் அவ்வழகைக்கண்டு களிப்படைந்த சுமந்திரனுக்கு நறவுண்டுகளிக் கும் வண்டை உவமைகூறினார். பெண்ணின் இன் அமுது அன்னவன் என்ப தற்கு-பெண்ணுருவத்தையுடைய இனிய அமிருதமொன்றிருத்தாயின் அதனை ஒத்தவன் என்றலு மொன்று; இது. இல்பொருளுவமை. பி-ம்:—¹நறவென்ன.

ருஉ.—தந்தையி ள்கட்டளையைச் சுமந்திரன் நேரிவிக்க,
ஸ்ரீராமன் தேரீமீது ஏறுதல்.

கண்டு கைதொழு தையவி¹க் கடலுடைக்² கிழவோ
னுண்டொர் காரியம் வருகென வுரைத்தன னெனலும்
புண்ட ரீகக்கட் புரவலன் பொருக்கென ³வெழுந்தோர்
கொண்டல்⁴ போலவன் கொடிநெடுந் தேர்மிசைக் கொண்டான்.

(இ-ள்.) கண்டு - (அச்சேர்த்தியிலே ஸ்ரீராமனைப்) பார்த்து, கைதொழுது - கைகூப்பிவணங்கி, 'ஐய - ஐயனே! இ கடலுடை - இந்தஉலகத்துக்கு, கிழவோன் - உரியவனாகிய சக்ரவர்த்தி, ஓர் காரியம் உண்டு - ஓர்காரியமுள்ளது: (ஆசலால்), வருக - (ஸ்ரீராமனை) அழைத்துவருக, என - என்று, உரைத்தனன் - நியமித்தார்', எனலும் - என்றுசொன்ன அளவில், புண்டரீகம் கண் புரவலன் - தாமரைக்கண்ணனாகிய ஸ்ரீராமபிரான், பொருக்கென எழுந்து - விரைவாக எழுந்து, ஓர் கொண்டல் போல் - ஒருகரியமேகம்போல, அவன் - அந்தச் சுமந்திரனது, கொடி நெடுந் தேர் மிசைக்கொண்டான் - கொடிகள் கட்டிய நெடியதேரை மேற்கொண்டான்; (எ-று.)

சுந்தை வரச்சொன்னென்றதைக் கேட்டுப் பொருக்கென ஸ்ரீராமன் எழுந்து தேர்மீதுஏறின னென்க. இராமபிரானுப்போது எழுந்துசெல்வது அரக்கராகியகோடையால் வாடியுள்ள தேவர் முனிவர்களாகிய பயிர்க்கு அவ்வெப்பச் சணிவதற்குப் பரம்பரையாகக்காரணமாகப்போவதனால், 'கொண்டல்போல் தேர்மிசைக்கொண்டான்' என்றார். ஐய-அழகுள்ளவனே! என்றலுமாம். கடலுடை - கடலைஆடையாகவுடையது: பூமி: வடமொழியில் 'அப்திமேகலா' என ஒருபெயர் பூமிக்கு உள்ளதுங் காண்க. ¹கடலிடை என்றபாட்டுக்கு—“பணிவரும்” என்று தொடங்குஞ் சிந்தாமணிச்செய்யுளில் கடலைத்தன்னிடத்துடைய தென்பதுபற்றி 'கடலகம்' என்றதொடர்க்கு-உலகு எனப் பொருள்கொண்டாற் போலப் பூமியென்றேபொருள்கொள்க. மிசைக்கொள்ளல்-ஏறுதல். “பழமுதிர் சோலை மலேகிழவோனே” என்றதிற்போல், கிழவன் - கிழவோனாயிற்று. புண்டரீகம் என்னும் பெயர் வெண்டாமரைக்கே வழங்குவதாயினும், இங்கு ஸ்ரீராமபிரானது திருக்கண்களுக்கு ஒப்பிடப்பட்டமையின், செந்தாமரைக்குக் கொள்ளத்தக்கது: “செந்தாமரைக், கண்ணன் செங்கனிவாய்க்கருமாணிக்கம்” என்றார் பெரியோரும். கொண்டல்-கார்மேகம். பி-ம்:—¹கடற்புவி, ²கிழவன். ³எழுந்தான். ⁴போல்பவன், போற்சென்று. (ருஉ)

ஞசு.—இராமபொய் தேர்மிது செல்லுதல்.

முலறயின் மொய்ம்முகி லெனமுர சார்த்திட மடவா
ரிறை¹க முன்றுசங் கார்த்திட விமையவ ரெங்கள்
குறைமுடிந்ததென் றூர்த்திடக் குஞ்சியைச் சூழ்ந்த
நறைய லங்கல்வண் டார்த்திடக் தேர்மிசை நடந்தான்.

(இ-ள்.) முரசு - பேரிகைகள், முறையின் - வரிசையாக, மொய் முகில்
என - நெருங்கிய மேகம்போல, ஆர்த்திட - முழங்கவும்,—மடவார் - மாதர்களு
டைய, இறை கழன்று - முன்னங்கையினின்றும் கழன்று, சங்கு - சங்கவளை
யல்கள், ஆர்த்திட - (ஒன்றோடொன்று தாக்குண்டு)ஒலிக்கவும்,—இமையவர் -
தேவர்கள், எங்கள் குறை முடிந்தது என்று - எங்கள் குறைநீர்ந்ததென்று
சொல்லி, ஆர்த்திட-ஆரவாரிக்கவும்—குஞ்சியை சூழ்த்த-(சனது)கிருமுடியைச்
சுற்றியிருந்த, நறை அலங்கல் - தேனுள்ள பூமாலையில், வண்டு - (மொய்த்த)
வண்டுகள், ஆர்த்திட-ஒலிக்கவும், தேர்மிசை நடந்தான்-தேரேறிச் சென்றான்.

இடியுண்டாவது நீர்க்கொண்ட மேகத்தினிடத்திலேயே யாதலால், நீர்
கொண்ட மேகத்தை 'மொய்ம்முகில்' என்றார். முரசு - மங்களமுரசு. அரசு
குமாரன் செல்வதுகோங்கி முரசறைத்தனலென்க. மடவார் இறைகழன்று சங்கு
ஆர்த்திட என்றது-மாதர் இராமனதுஅழகிலீடுபட்டு மெலியக் கழன்ற சங்கு
வளையல்கள் ஒலித்துக்கொண்டு வீழ்வதனை. இமையவர்-கண்ணிமையாமை
யாகிய விசேடமுடையவர் ; தேவர். சூழ்த்த அலங்கல் என இயையும். ஆர்க்க
என்னது ஆர்த்திட என்றது, இடையறாமையுணர்ந்துதற்கு. சங்கு-ஆகுபெயர்.
தங்கள் பிரார்த்தனையால் இவ்வுலகில் அவதரித்த எம்பெருமான் அக்காரியத்தைத்
தலைக்கட்டநினைத்துச் செல்கின்ற னென்னு முண்மை யுணர்ந்தவராதலின்,
தேவர் ஆர்த்தனர்.சமங்கலிகளின் கைவளைகழலுதலும், தலையிலுள்ள பூக்களில்
வண்டுமிதித்துக்கூவுதலும் அபசகுனங்க னென்பர். ஒலிக்கஎன்னும் பொருளு
ள்ள ஆர்த்திடஎன்றசொல்பலமுறைவந்தது-சொற்பொருட்பின் வருநிலையணி
பி-ம்:—¹கழன்ற.

(இச)

ஞரு.—இதுமதல் ஐத்துகவிகள் - ஸ்ரீராமனை விதியீழ்செல்லும்போது
கண்ட மாதார நிலைமையைக் கூறும்.

பனை¹நி ரந்தன பாட்டொலி²நிரந்தன வனங்கள்
கனை¹நி ரந்தன நானொலி கறங்கின நிறைப்பே
ரனை¹நி ரந்தன வறிவெனும் பெரும்புன ல்ளையார்
பனை¹நி ரந்தனப் பரந்தன நானமும் பிரிந்தார்.

(இ - ள்.) பனை நிரந்தன - வாத்தியகோஷங்கள் நிரம்பின ; பாட்டு
ஒலி நிரந்தன - பாடலின்ஒசைகள் நிரம்பின; அனங்கன் கனை நிரந்தன - மன்
மதபாணங்கள் நிரம்பின ; நான் ஒலி கறங்கின - நானொசை நிரம்பின ; (அங்
குள்ளமாதர்களுது), அறிவுள்ளும் பெரு புனல் - இராமனைப்பற்றிய எண்ண

மாகிய வென்னம், நிறைமன்னவடக்கமாகிய, பேர் அணை-பெரிதாகிய அணையை. நிரந்தன - கடந்தன ; அனையார் - (அறிவு அணைகடக்கப்பெற்றவராகிய) அம் மாதர்கள், நாணம் உம் பிரிந்தார் - நாணத்தையும் விட்டவர்களாய், பிணை நிரந்து என-பெண்மாண்கள் நிரம்பினபோல, பரந்தனர்-(வீதியில்வந்து) நிறைந்தார்கள் ; (எ - று.)

ஸ்ரீராமன் வீதியிலெழுந்தருளுகையில் பலவாத்தியங்கள் முழங்கவும் மங்களவாழ்த்துப் பாடல் பாடவும், அவைகேட்டு அங்குள்ளமகளிர் தமதுநிறையைக் கடந்து வீதிவழியேசென்று அவ்விராமபிரானுக்கிலீடுபட்டு நாணத்தை விட்டு எங்கும்பரந்தன ரென்பது கருத்து. பிணை - கருவியாற்பிறப்பதற்கும், பாட்டு - கண்டத்தாற் பிறப்பதற்குங் கொள்க. அனங்கன் - உருவில்லாதவன், அனங்கனுக்கு மலர்கள் கணையும் வண்டுகள் நாணியுமாதலின், கணை நிரந்தன ஸ்ரீராமனாகிறவனென்பதற்கு-அப்பொழுது பூமாரிபொழிய, அவற்றின் தேனுண்ணவந்த வண்டுகள் ஒலித்தன வெனப் பொருள்கொள்ளினுமையும. அறிவைப்புனலென்றமைக்கேற்ப, நிறையை அணையென்றார். அறிவுஎன்பது-இராம பிரானிடத்து ஈடுபாடு. எல்லாரிடத்துங் கலந்து நிற்கும் புருஷோத்தமனாதலின், இராமபிரானிடத்து ஈடுபாட்டினால் மகளிர்கற்புக்கு இழுக்கின்றமையறிக. நாணமும், உம்-உயர்வுகிறப்போடு இறந்ததுதழுவியது. 1-1:—'நிரைந்தன' 2நிரம்பின, நிரைந்தன. (100)

ருக். நீளே முத்தொடர் 1வாயினுங் குழையொடு நெகிழ்ந்த
வாள கத்தினொ டரமியத் தலத்தினு மலர்ந்த
வாள ரத்தவேல் வண்டொடு கெண்டைகண் 2மயங்கச்
சாள ரத்தினும் பூத்தன தாமரை மலர்கள்.

(இ-ள்.) தாமரை மலர்கள்—, நீள் எழு தொடர் வாயின் உம் - நீண்ட துண்கள் அமைந்த வாயில்களிலும், குழையொடு - குண்டலங்களோடும், நெகிழ்ந்த ஆளகத்தினொடு-அவிழ்ந்தகூந்தலோடும், அரமியம் தலத்தின் உம்-உபரி கைகளிலும், அலர்ந்த - மலர்ந்தன ; வண்டொடு - வண்டுகளோடு. வான்-வான் களும், அரத்தம் வேல் - உதிரத்தோய்ந்த வேல்களும், கெண்டைகண் - கெண்டைகளும், மயங்க - கலந்துநிற்க, சாளரத்தின் உம் - பலகணிகளிலும், பூத்தன—; (எ-று.)

நிறைகடந்து வீதியில்வந்து ஸ்ரீராமனைப் பார்க்கத்துணியாத பெண்கள் வாயில்களிலும், உபரிகைகளிலும், சாளரங்களிலுமிருந்து பார்த்தன ரென்பது கருத்து. தாமரைமலர்கள் - பெண்களின் முகங்கள். பெண்களின் முகத்தைத் தாமரையாக உருவகஞ் செய்தமைக்கேற்ப, வாயில் முதலியவற்றை நீர் நிலையாக உருவகஞ்செய்யாமையின், இது-ஏகதேசவுருவகவணி. நீர்த்தாமரை மலர்களில் வண்டொன்றுமே தங்குவதாயிற்று; இம்முகத்தாமரைமலர்களிலோ வண்டொடு வாளும் வேலும் கெண்டைகளும் மயங்கின என்றது, உருவக வயர்வுநவீர்த்தியணி. புருவம் வாளாகவும், செவ்வரிபடர்ந்த கண் அரத்த

வேலாகவும், கருவிழி வண்டாகவும், இடம்வலமாகப் பிறழ்தல்வாய்ந்த கண்கள் கெண்டையாகவும் கொள்ளப்பட்டன. வாள்முதலியமூன்றும் கண்களையே குறிக்குமெனக்கொண்டு, இயற்கையாகக்காணப்படும்போது கண்கள் வாளையும், பிறர்மீதுபடும்போது அரத்தவேலையும், பிறழும்போது கெண்டையையும் போலு மென்னலும் ஒன்று. மயிரின் நீட்சிதோன்ற அளகமென்ற வடசொல்லே 'ஆளகம்' என நீட்டல்விகாரங் கொடுத்துக் கூறினார். அரமியம் - ஹர்மயம் : வடசொல். இனி, தாமரைமலர்கள் வாயிலே குழையோடு நெகிழ்ந்து [மலர்ந்து] இருந்தன : அரமியத்தலத்து அளகத்தினோடு மலர்ந்திருந்தன : சான்றத்தில் மயங்கப் பூத்திருந்தன என மூன்றுமுற் றுக்கவுமாம். ²மறுகஎன்ற பாடத்திற்கு, முன்னிரண்டடி - மாதாரர் முகத்தையும், பின்னிரண்டடி - அவர்கண்களையும் கூறியனவாக வுரைக்க. இனி இச்செய்யுட்டு- தாமரைமலர்கள் குழையோடும் நெகிழ்த்தவாளகத்தி னோடும் மலர்ந்த[விளக்கமுள்ள]வாள் அரத்தவேல் கெண்டைகள் மயங்க, எழுத்தொடர்வாயினும் அரமியத்தலத்தினும் சான்றத்தினும் பூத்தன என்று ஒருமுடிபாக்கி யுரைத்தலும் ஒன்று. 15-ம்:—¹வாயினில். (ருச)

ருள. மண்ட லந்தரு மதிகெழு மழைமுகி லீனைய

வண்டர் நாயகன் ¹வரைபுரை ²யகலத்து எலங்கற்

றெண்டை வாய்ச்சியர் ³நிறையொடு நானொடுந் தொடர்ந்த கெண்டை யும்முள கிளைபயில் ⁴வண்டொடுங் கிடந்த.

(இ-ள்.) மண்டலம் தரு மதி கெழு - வட்டவடிவாகிய சந்திரனமைந்த [சந்திரனைப்போலும் முத்தையுடைய], மழை முகில் அனைய - கார்மேகத்தையொத்த, அண்டர் நாயகன் - தெய்வநாயகனாகிய ஸ்ரீராமபிரானது, வரை புரை அகலத்துள் - மீலப்போன்ற மார்பிலுள்ள, அலங்கல்-பூமாவில், தொண்டை வாய்ச்சியர் - கொய்வவர்க்கனிப்போன்ற வாயையுடைய மாதரது, நிறையொடும நானொடும தொடர்ந்த-நிறையும் நாணமும் பின்தொடரப்பெற்ற, கெண்டைம - (விழிகளாகிய) கெண்டைகளும், உள - (அவ்வலங்கலில்) உள்ளனவாகிய, கிளை பயில் வண்டொடும - கிளையென்னும் இசையைப் பழகின வண்டுகளோடு, கிடந்த - தங்கின; (எ-து.)

தேனை நாடிவந்த வண்டுகளோடு மார்பழகை நாடி வந்த கெண்டைகளும் மயங்கிக் கிடந்தன என்பதாம். ஸ்ரீராமனைக் கண்டவுடனே நிறையும்நாணும் மகளிரினின்று நீங்கின வென்பார் 'நிறையொடு நானொடுந் தொடர்ந்த கெண்டை' என்றார்; எனவே, மகளிர் ஸ்ரீராமனைப் பார்த்தவுடனே அவ்விராமபிரானழகிலீடுபட்டு ஆசைகொண்டன ரென்றதாயிற்று. முழுமதியென்பார் 'மண்டலந்தருமதி' என்றார். மண்டலந்தருமதி இராமனுடைய திருமுகத்துக்கும், மழைமுகில் - திருமேனிக்கும் உவமை. பரிபாடலில் "கிளைக்குற்றவுழைச் சுரும்பின்" என்றற்போல, 'கிளைபயில்வண்டு' என்றார். 15-ம்:—¹மீல. ²ஆகத்துள். ³நிறையொடுந். ⁴வண்டொடு. (ருள)

ருஅ. *சரிந்த பூவுள ¹மழையொடு ²கலையுறத் ³தாழப்
பரிந்த பூவுள பனிக்கடை முத்தினம் படைப்ப
வெரிந்த பூவுள விளமுலை ⁴யிழையிடை துழைய
விரிந்த பூவுள ⁵மீனாடை ⁶வானின்தும் வீழ்வ.

(இ-ள்.) மழையொடு-மேகங்களோடு, கலை - சந்திரகலைகள், உற தாழ - மிகத்தாழ்தலால், சரிந்த-கீழேசுந்திய, பூ-புட்பங்கள், உள-உள்ளன;(அங்ஙனம் தாழ்நோக்கிய முகத்தினின்று), பரிந்த பூ உள - இரங்கிய குவளைப் பூக்களின் றன்மை யுள்ளனவாகிய, பனி கடை - குளிர்ச்சிபொருந்திய கடைக்கண்கள், முத்து இனம் படைப்ப - முத்துக்கூட்டங்களை யுண்டாக்கு வன; எரிந்த பூ உள - தீந்த பூக்களுள்ளனவாகிய, இள முலை - இளமை பொருந்திய தனங்கள், இழை இடை துழைய - (பூரித்து) ஆபரணங்களி னிடையே துழைய,—விரிந்த பூ உள - மலர்ந்த தாமரைப்பூக்களுள்ளன வாகி, மீன் உடை - மின்னுதலையுடைய வஸ்திரங்கள், வானின்தும் - ஆகாயத் தினின்தும், வீழ்வ - வீழ்வன; (எ-று.)

கலை - சந்திரன்பங்கு. மீன் - முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர். கூந் தலை மழையாகவும், நெற்றியைக் கலையாகவும், கண்களைக் குவளைமலராகவும், கண்ணீரை முத்தினமாகவும், கைகளைத் தாமரைப்பூக்களாகவும் இடையை வாளுகவும் உருவகித்தார். 'மழையொடு கலையுறத்தாழ' எனவே, மகளிர் மேன் மாளிகைகளினின்று குளிந்துகோக்கி ரென்றதாயிற்று; கோக்கின வள வில் அல்விராம்பிரா னழகி லீடுபட்டு ஆகைகொண்டா ரென்க. கண்ணீர்துளித் தலும், இளமுலை பூரித்தலும், கலைநெகிழ்தலும் - ஸ்திரீகளுக்குக் காமவிகா ரங்களால் நிகழ்ந்தன, உடைநெகிழ்வதனையறிந்து கரங்களாற்பற்றிக்கொண்டும் அவைநெகிழ்ந்தன வென்பார், 'விரிந்தபூவுள மீனாடைவானின்தும் வீழ்வ' என் றார். விரிந்த பூக்கள்-கைகளென்க. இனி, மழையொடு-(அவிழ்ந்த) கூந்தலுட னே, கலை - உடைகளும், தாழ்-சோர்ந்துநிற்க, சரிந்த - (அக்கூந்தலினின்று) சொரிந்த, பூ உள-; பனிகடை முத்துஇனம் படைப்ப-குளிர்ந்த ஓரங்கள் முத் தினம்போலும் கண்ணீரைச் சொரிய, பரிந்த-வருந்திய, பூ-குவளைமலர்போலும் கண்கள், உள-; இளமுலை-, இழை இடை துழைய-(தாம் பூரித்து) அணிவடத் திலேதுழைந்து வெளிவர, (அம்முலையிலே), எரிந்த பூ உள-மதனவெப்பத்தால் தீய்த்துபோன மலர்களுள்ளன; (இராமபிரான்மீது மகளிர் மேன்மாளிகையி னின்று சொரிதலால்), மீனாடைவானின்று வீழ்வனவாகிய விரிந்த பூவுள என ப்பொருள் காணலாமாம்: சொற்பொருட்டின் வருநிலையணி. இழை அணிவட மாதலை "ஆரம்...மாலை யிழைமாதரணிவடப்பெயரே" என்ற பிங்கலந்தை யாலும் அதிக, மீனாடைவானின்தும் வீழ்வ என்ற தொடர்-ஆகாயத்தினின்று நட்சத்திரங்கள் வீழ்வன வென்றும் பொருள்கொள்ளக் கிடத்தலின்,

இராமனுக்கு அபசுதனமாயிற்றென்ற பொருளும் தோன்மையுண்பார். 1-ம்:—
1மழையொடும். 2கலையற. 3தாழ்வ. 4இடையொடு. 5வியனுடை, அந்தர.
6வானின்னு. (௫௮)

ருக். *வள்ளு றைகழித் தொளிர்வன 1வாணிமிர் மதியந்
தள்ளு றச்சுமந் 2தெழுதருந் தமனியக் கொம்பிற்
புள்ளி துண்பனி பொடிப்பன 3பொன்னினிற் பொதிந்த
வெள்ளு டைப்பொரி 5விரிவன வுளசில விளநீர்.

(இ-ள்.) வன் உறை கழித்து-வாரினாலியன்ற உறைகளாகி, ஒளிர்வன-
பிரகாசிக்கின்றனவாகிய, வான் - வாங்களுடன், நிமிர் - நிமிர்ந்த, மதியம் -
சந்திரனை, தள்ளு-தள்ளாடும்படி, சுமந்து-சுமந்துகொண்டு, எழுதரும் - எழு-
கின்ற, தமனியம் கொம்பில் - பொற்கொடிகளில், உள சில இளநீர் - உள்ளன
வாகிய இரண்டு இளநீர்கள், —புள்ளி துண்பனி பொடிப்பன-புள்ளிகளாகிய
துப்பமான பனி யரும்புவனவும், பொன்னினில் பொதிந்த-(இடையிடையே)
பொற்பொடிபொதியப்பெற்றனவுமாய், என் உடை பொரி விரிவன - எட்-
பொரி ஆங்காங்கு விரியப்பெற்றன; (எ-று.)

தமனியம்-தபநீயம் என்னும் வடமொழிச்சிதைவு. இமைகளை உறையாக
வும், கண்களை வாணாகவும், முகத்தை மதியாகவும், மாதரைக் கொம்பாகவும்,
வியர்வையைப் பனியாகவும், தேமலைப் பொன்னாகவும், பசுலையை எட்பொரி
யாகவும், தனங்களை இளநீராகவும் உருவகப்படுத்தினார்; உருவகவுயர்வுதலிற்
கீயணி. இராமனைக்கண்டமாதாரரின் தேமலைக்கொண்டதனங்களில் வியர்வை
யும் பசுலையும் உண்டாயினவென்றவாறு. மகளிர் இவ்வாறுனது ஸ்ரீராமனிடத்
துக்கொண்ட ஆதையினாலென்க. சில என்பது இரண்டு என்னும் பொருளில் வரு-
தலை திருமுருகாற்றுப்படையில் 'சில்காழல்துல்' என்பதற்கு "சில்காழ்—இரண்-
மெணிடவடங்கன்" என்று ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் உரைத்துள்ளமையாலும்
அறிக. 1-ம்:—1வானுறை, வாண்மிளிர், வாண்மிளிர். 2எழுதரு, எழுதர.
3பொன்னிடைப். 4எள்ளிடை. 5விரவின. (௫௯)

கூ0.—இராமன் தம்பியோடு தேர்லேறிச்சேன்று தசாதனிநந்த

இடத்தைச் சேந்தல்.

ஆய தவ்வழி நிகழ்தர வாடவ ரெல்லாம்
தாயை முன்னிய கன்றென நின்றுயிர் 1தளிர்ப்பத்
தூய தம்பியுந் தானுமச் சுமந்திரன் தேர்மேற்
பேரய கங்குளிர் புரவல னிருந்துழிப் புக்கான்.

(இ-ள்.) ஆபது - அத்தன்மையதாகியசெய்தி, அ வழி - அவ்விடத்து,
நிகழ்தர - நிகழாநிற்க, —ஆடவர் எல்லாம் - புருஷரெல்லாம், தாயை முன்னிய-
தாய்ப்பசுவை நீனைத்த, கன்று என நின்று-கன்றைப்போல நின்று, உயிர் தளி-
ர்ப்ப - மனம் மகிழாநிற்க, —தூய - பரிசுத்தனாகிய, தம்பிடம் - தம்பியாகியலக்ஷ-
மன்னும், தான்டம் - தானுமாக, அ சுமந்திரன் தேர்மேல்போய்—, அசம்

குளிர் - மனங்குளிர்ந்திருக்கின்ற, புரவலன் சக்கரவர்த்தி, இருந்தஉழி-இருந்த விடத்தில், புக்கான் - பிரவேசித்தான்; (எ-று.)

இணைபிரியாத் தம்பியாதலின், தசரதன் இராமனையழைத் துவரக்கட்டளை யிட்டபோது இலக்குமணனும் உடன்சென்ற நென்றார். இலக்குமணனும் உடன் சென்றதாக முதலாவில் கூறப்பட்டிலது. சீவாத் துமாக்கன் பரமத்து மாவைக் கண்டுழிக் களித்த வியல்பாதலின், 'சாயைமுன்னிய கன்றெனநின்று உயிர்தளிர்ப்பு' என்ற ரொன்னலாம். உயிர்-நண்டு, மனத்தின்மேற்று. தம்பி யுத்தானும் புக்கான் என்றது - "தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென்னவனுண் டான்" என்புறிப்போலப் பால்வழுவமைதி. இருந்துழி - விகாரம். பி-ம்:—
1. தரிப்ப. (சு0)

சுக — ஸ்ரீராமன் வசிட்டமுனிவனை வணங்கிவிட்டுத் தசரதனை வணங்கினனாக, அச்சக்கரவர்த்தி இராமனைத் தழுவிக் கொள்ளுதல்.

மாத வன்றனை வரன்முறை வணங்கிவா ஞ்ருவன்
பாத பங்கயம் பணிந்தனன் பணிதலு மனையான்
காதல் பொங்கிடக் கண்பனி யுகுத்திடக் கவிர்வாய்ச்
சீதை கொண்கனைத் திருவுறை மார்பகஞ் சேர்த்தான்.

(இ-ள்.) (அவ்வாறு புகுத்த இராமன்), மாதவந்தனை - பெரிய தபோ நிதியாகிய வசிட்டமுனிவனை, வரன்முறை - முறைப்படி, வணங்கி-தொழுது, (பிறகு), வான் உழுவன் - சக்கரவர்த்தியின், பாதம் பங்கயம் - தாமரைமலர் போன்ற பாதங்களை, பணிந்தனன் - வணங்கினான்: பணிதலும் - வணங்கின வளவில், அனையான் - அச்சக்கரவர்த்தி, காதல் பொங்கிட - அன்பு மிகவும், கண்பனி உகுத்திட-(சுண்) கண்கள் நீர்த்துளிகளைச் சிந்தவும், கவிர் வாய் சீதை கொண்கனை - முருக்கமலர்போன்ற [சிவந்த] வாயையுடைய சீதா பிராட்டிக்கு நாயகனாகிய ஸ்ரீராமபிரானை, திருஉறை மார்பு அகம் சேர்த்தான் - அரசச்செல்வி வீற்றிருக்கப்பெற்ற மார்பினிடத்து அணைத்துக்கொண்டான்.

வான்உழுவன் - வாட்போரில் சமர்த்தன்; "வில்லேருழுவர்" என்றார் நாயனாரும். பாதபங்கயம்-வடநூன்முடிபு. இனி, பொங்கு+இடக்கண் என்று பிரித்து, இடக்கண் துடிப்பதோடே நீரைப்பெருக்க எனவும் பொருள்படும்; ஆகவே, இடக்கண் துடித்தல் ஆடவர்க்கு அபசகுன மாதலால், சக்கரவர்த்தி இராமனைத்தழுவும்பொழுது அபசகுனமாயிற் றென்னவுமாம். பி - ம்:—
1. கனிவாய். (சுக)

சுகஉ.—சக்கரவர்த்தி இராமபிரானைத் தழுவியதன் வருணனை.

நலங்கொண் மைந்தனைத் தழுவின நென்பதென் னனளிசீர்
நிலங்க டாங்குறு நிலையினை நிலையிட நினைந்தான்
விலங்க லன்னதின் டோடையு மெய்த்திரு விருக்கு
மலங்கன் மார்பையுந் தனதுதோள் மார்புகொண் டனந்தான்.

(இ-ள்.) நலம் கொள் மைந்தனை - நன்மைகளைத் (தன்னிடத்துக்) கொண்டிருக்கிற புத்திரனாகிய ஸ்ரீராமபிரானை, தழுவினன்-தழுவிக்கொண்டான், என்பது என்-என்று சொல்வது என்ன? நளி நீர் - கடல்கூழ்ந்த, நிலங்கள் - நிலவுலகங்களை, தாங்குறும்-சுமத்தற்கு உரிய, நிலையினை -நிலையை, நிலையிட - அளவிட்டறிய, நினைந்தான் - நினைந்து, (அவ்விராமபிரானுடைய), விலங்கல் அன்ன தின்ன தோளையம் - மலையையொத்த திடமான தோள்களையும், மெய் திரு இருக்கும் அலங்கல் மார்பையம் - உண்மையாகிய திருமகன் தங்குகிற பூமாலையையணிந்த மார்பினையும், தனது தோள் மார்புகொண்டு - தனது தோளையும் மார்பையும் (அளவுகோலாகக்) கொண்டு, அனந்தான் - அளவிட்டான், (தசரதன்); (எ-று.)

இப்பூபாரத்தைத் தாங்குவதற்கு உரிய தோள்களின் பார்ப்பும், மார்பின் பார்ப்பும் உள்ளனவோ என்று தன் தோள்மார்புகளால் அளந்து பார்ப்பதற்காகவே இராமனைத் தசரதன் கட்டிக்கொண்டான் போலு மென்பது கருத்து. தழுவுகிலைமறுத்து மார்புல்காண்டனத்ததாகக் கூறியது, அபநுதியணியாம். நலமாவன - நல்லறிவு அடங்கம், பொறுமை, வல்லமை, மனவுறுதி முதலியன. திருமகளுக்குத் தன் மார்பைப் படைவீடாக்கித் தந்து சகலசுவரிய சம்பன்னனாபச் சகலலோகரியத்தாவா யிருக்குங் கள்ள மாயப்பிரானுடைய கனத்த தோள்களையும் மார்பையும், சுள்ளி கொண்டு கடலாழம்பார்ப்பாரைப்போலச் சக்கரவர்த்தி அளந்து பார்த்தது, பிள்ளையென்றெண்ணிப் பேரபிமானமென்று விபக்கின்றூர் கவி யென்க. நளி - பெரு ம: கடலிலும் பெரு நீர் இன்மையின், 'நளிகீர்' என்றது-கடலுக் காயிற்று; நளி-குளிர்ச்சிபுமாம். விலங்கல் தாங்குறும்விலங்கேற்பு, மைத்தன்னன்ப தற்கு-திண்ணியன் என்று உரைப்பினும் அமையும். பி - ம்:—1 நளிர். (கஉ)

கூஉ.—தசரதன் தான் சொல்லவேண்டுவது ஒன்று உண்டு என்று

இராமனிடம் கூறத்தோடங்குதல்.

ஆற்று தன்மருங்¹கிரீஇபுவத் தன்புற நோக்கிப்

பூண்ட போர்மழு வுடையவன்²பெரும்புகழ் குறுக

நீண்ட³தோளினுப் நிற்பபர் தெடுத்த⁴பா னின்னை

வேண்டி பெய்திட⁵விரைவதொன்⁶றுளதென விளம்பும்.

(இ-ள்.) ஆண்டு-அவ்விடத்து, தன் மருங்கு இரீஇ - (இராமனைத்)கன்பக் கத்தில் இருத்திக்கொண்டு, உவந்து-மன மகிழ்ந்து, அன்பு உற-அன்புமிக, நோக்கி-பார்த்து, பூண்ட-தரித்த, போர் - போர்க்கு உரிய, மழு - மழுவாயுதத்தை, உடையவன் - உடையவனாகிய பாசராமனது, பெரு புகழ் குறுக - பெரிய கீர்த்தி சுருங்கும்படி, நீண்ட-நிமிர்ந்த, தோளினுப் - தோள்களையுடையவனே! நின் பயந்து எடுத்த யான் - உன்னைப் பெற்றெடுத்த நான், நின்னை வேண்டி எய்திட - உன்னைப் பிரார்த்தித்து அற-புறாறு, ஒன்றுவிரைவது - விரை

ந்து நிகழவேண்டி செயல் ஒன்று, உனது - , என - என்று, விளம்பும்-சொல்லு வான்; (எ-து.)—அது மேற்கூறுகின்றார்.

மாமுடிபுனைந்து மாநிலம்புரக்க வேண்டு மென மேற்கூறுதலின், அதற்கு உரிய ஆற்றல் இராமனிடத்து அமைந்துனதென்பதை அவனுக்கு அறிவிக்கு மாறு பரசுராமனை வென்றதைக் கூறுகின்றான். முன்னவதர்மமான பரசுராம னதுவலியும் பின்னவதாரமான ஸ்ரீராமனுக்கு வந்துவிட்ட தென்பது தோன்ற, 'குறுக நீண்ட தோள்' எனப்பட்டது. இத்தொடரில் ழாண்டொடை காண்க. உன்னைப் பெற்றதற்குப்பயன் இப்போது யான் வேண்டுவதைத் தருவதே யென்பான் 'நிற்பயந்தெடுத்தான், நின்னை வேண்டியெய்திட விரைவது' என்றான். இரீஇ-இருத்தியென்பது விகாரப்பட்டு அனபெடுத்தது. எப்திட-எய்தியிடஎன்பதன்விகாரம். விளம்பும்-செய்யுமென்றும் ஆண்பா லுக்குவந்தது. பி-ம்:—¹இருத்தியங்கு. ²நெடும். ³தோளைய. ⁴நான். ⁵சுவது. ⁶உண்டென.

(சுக)

சுக.—இதுமுதல் எட்டுக்கவிகள்-ஒருதொடர்: தசாதன் தான் வேண்டுவதைக் காரணத்தோடு விரித்துரைத்தல்.

ஐய சாலவு ¹மலசின னரும்பெரு ²மூப்பும்
³மெய்ய தாயது ⁴மேவிடப் பெரும்பரம் ⁵விசித்த
⁶தொய்யன் மாநிலச் ⁷சுமையுறு சிறைதுந் தினியா
னுய்ய லாவதொர் நெறிபுக ⁸உதவிட வேண்டும்.

(இ-ள்.) ஐய - ஐயனை! சாலஉம் அலசின் - மிகவும் வருத்தினேன்; அரு பெரு மூப்புஉம்-(நீக்கிக்கொள்வதற்கு) அரிதாகிய பெரிய முதுமையும், மெய்யது ஆயது-(என்)உடம்பில் தோன்றிவிட்டது; (ஆதலால்), பெரு பரம் மேவிட விசித்த - பெரியபாரத்தைப்பொருத்தத் தொடக்கிய,தொய்யல்-துன்பத்திற்குக் காரணமாகிய, மா நிலம் சுமை - பெரியபூபாரமென்கிற, உறு சிறை - மிக்க சிறையை, துந்து-நீங்கி, இனி யான் உய்யல் ஆவது-இனிநான் பிழைக்கலாவ தாகிய, ஒர் நெறி புக-ஒப்பற்ற நன்மார்க்கத்திற் ப்ரவேசிக்க, உதவிடல் வேண் டும் - உதவியெய்யவேண்டும்; (எ-து.)

பலநாள் பூபாரத்தைத் தாங்கி யினத்த நிலையில் முதுமையும்மிக்குத்தோள் நியதனால், யான் இந்தப்பூமியைத் தாங்குவதாகியசிறையினின்று விடுபட்டு மோட்சநெறிக்குச் செல்லும்வழியைத் தேடுமாறு நீ உதவவேண்டுமென்று இத னால் தன்கருத்தைத் தசாதன் சுருக்கமாகக் கூறுகின்றனனென்க. அலசினதே யன்றி எனப்பொருள்தரலால் 'மூப்பு' என்றஉம்மை - இறந்துதழுவியது. தொய்யல் - துவட்சியாய், நிலையற்றதென உரைப்பினும் ஆம். நன்னெறிக்கு ஒப்பின்மையின் 'ஒர்நெறி' என்றான். பி-ம்:—¹அலசினென். ²மூப்பு.³வெய்யது. ⁴வியனிடம், வியலிடப். ⁵விசித்த. ⁶தொய்யுறும்புதகம், தொய்யன்மாளிலஞ். ⁷முழுவதுஞ்சுமையுறுசிறை. ⁸உதவிடல்,

(சுக)

௬௫. ¹உரிமை மைந்தரைப் பெறுகின்ற துறுதுயர் நீங்கி
²யிருமை யும்³பெற்ற கென்பது ⁴பெரியவ ரியற்கை
 தரும மன்னநிற் றந்தயான் றளர்வது தகவோ
 கரும மென்வயிற் ⁵செய்யிலென் கட்டுரை கோடி.

(இ-ள்.) உரிமை மைந்தரை பெறுகின்றது - எல்லாவுரிமைகளையு
 முடைய புத்திரரை ஒருவர் பெறுவது, உறு துயர் நீங்கி - மிக்க துன்பத்தி
 னின்று நீங்கி, இருமைஉம்-இருமையின்பங்களையும், பெற்றது - அடைதற்பொ
 ருட்டாகும், என்பது-என்று சொல்லுவது, பெரியவர் இயற்கை-பெரியோரது
 இயல்பாயிருக்கின்றது; (அங்குணமாக), தருமம் அன்ன நின் தந்த யான்-தரும
 தேவதையையொத்த உண்ணப் பெற்ற நான், தளர்வது - தளர்ச்சியடைவது,
 தகவு-தகுதியோ? [அன்று]; (ஆதலால்), என்வயின்-என்னிடத்து, கருமம்செய்
 யில்-உரிய தொழிலைச்செய்ய விரும்பினாயின், என் கட்டுரை கோடி-எனது
 உறுதிவார்த்தையைக்கொள்வாயாக; (எ-று.)

சாமானியமாகப் புத்திரரைப்பெறுதல் இருமையும் பெறுதற்கு என்பது
 பிரசித்தமாயிருக்க, தருமமே வடிவுபடைத்தாற்போன்றுள்ள நான் இங்ஙனம்
 தளர்வது தகுதியுடையதல்ல, யான் வேண்டியதை நிறைவேற்றவேண்டுமென்
 கின்றான் தசரதன். கல்லிகேள்விகளால்நிறைத்து சகலசற்குணங்களுக்கும்
 இருப்பிடமாகிச் சற்காரியங்களைச் செய்து சான்றோரார் புகழ்ப்பெற்று அகவ்
 களிக்கச் செய்தலின் இம்மையையும், நீர்க்கடன் முதலியன செய்து நற்கதி
 யடைவித்தலின் மறுமையையும் பெரிச்செய்தலின் 'மைந்தரைப்பெறுகின்றது
 இருமையும் பெற்றது' என்றார்; "பராவரும் புதல்வரைப் பயக்கயாவரு, முரா
 வருந்துயரைவிட்டுறுதிகாண்பரால்" எனக் கைகேசி சொல்லாக வருவதும்
 இங்குக் காணத்தக்கது. பி-ம்:—¹உருமை. ²பிணி, வலி. ³பெருமையும்,
⁴பெறும். ⁵முன்பினோர். "செய்யின். (சு-ரு)

௬௬. மைந்த நங்குல ¹மரபினின் ²வந்தருள் வேந்தர்
 தந்த மக்களே கடைமுறை நெடுநிலந் தாங்க
 வைந்தொ ³டாகிப முப்பகை மருங்கற வகற்றி
 யுயர்ந்து ⁴போயின ருழிநின் றெண்ணினு முலவார்.

(இ-ள்.) மைந்த - புத்திரனே! நம் குலம் மரபினில் - நமது சிறந்த வமி
 சத்தில், வந்தருள் - தோன்றிய, வேந்தர்-அரசர், தம்மம் மக்கள்-தந்தம்புதல்
 வரே, கடைமுறை - முதுமைப்பருவத்தில், நெடுநிலம் தாங்க - நெடிய பூபா
 ரத்தை வகிக்க, ஐந்தொடு ஆகிய-பஞ்சேந்திரியங்களாலுண்டாகிய, முப் பகை.
 முப்பகையையும், மருங்குஅற அகற்றி - சுவடுகெட நீக்கி, ஊழி நின்று - (மறு
 மைக்குவேண்டிய) முறைமையிலிருந்து, உயர்ந்து போயினர்-பிழைத்துப்போனா
 ர்கள்; (அவ்வாறு உயர்ந்துபோயினவர்), எண்ணின்உம் - எண்ணினாலும், உலவார்-
 குறையார் [எண்ணிந்தோரென்றபடி]; (எ-று.)

பஞ்சேந்திரியங்களிலாகிய முப்பகைகளை அடியோடறுத்தாலல்லது துறவுண்டாகி முத்திபெறுதல் அருமைபற்றி 'மருத்தவகற்றி' என்றார். "மெய்வாய் கண் மூக்குச் செவி யெனப்பேர்பெற்ற, வைவரய வேட்கையவாவின்னைக்-கைவரய்க், கலங்காமற் காத்துய்க்குமாற்றலுடையான், விலங்காது வீடுபெறும்" என்றார் பிறரும். முன் கக-ஆங் கவியில் "நங்குலக்குரவர்கள்" என்று சொல்லிய விஷயத்தையே இங்குத தன்மநனுக்குச் சொல்லுகின்றான். ஊழிஎன்ப தற்கு-இவ்வுலகத்திலிருந்து என்றுமாம். ஊழி உலகென்னும் பொருள் தாதலை "ஊழியேழானவொருவா" என்ற இடத்துங் காண்க. இனி ஊழிநின்று எண்ணினும் உலவாள் என்று இயைத்து-ஊழிக்காலமிருந்து எண்ணினாலும் குறைபடா ரென்றுமாம். ஐந்தொடு என்புழி ஒரு உருபு ஐந்தாலெனப் பொருள்பட்டு வினைமுதற்பொருளாயிற்று; "கொடியொடுதுவக்குண்டான்" என்புழிப்போல். முப்பகை-காமம், வெகுளி, மயக்கம். 19-ம்:—¹மரபினில். ²மணிமுடி. ³ஆதி. ⁴போயினார். (சுசு)

சுஎ. முன்னே யூழ்வினைப் ¹பயத்தினு முற்றிய வேள்விப் பின்னை யெப்திப நலத்தினு மரிதினிற் பெற்றே ²னின்னம் யானிந்த வரசிய ³இடும்பையி னின்ற னின்னை யின்னுள ⁴பயத்தினி ⁵நிரம்புவ தியாதோ.

(இ-ள்.) முன்னே ஊழ் வினை பயத்தின்உம் - முற்பிறப்பிற் செய்த நல்வினைப்பயனாலும், பின்னை முற்றிய வேள்வி எய்திய நலத்தின்உம் - இப்பிறப்பில் முடித்த யாகங்களின்பயனை யடைந்த நன்மையாலும், அரிதின் - அருமையாக, நின் பெற்றேன் - உன்னைப் பெற்றேன்; (பெற்றும்), இன்னம் - இன்னமும், யான்—, இந்த அரசு இயல் - இந்த அரசியலைப்பற்றிய, இடும்பையில் - துன்பத்தில், நின்றால் - இருந்தால், நின்னை ஈன்று உள பயத்தினின்-உன்னைப்பெற்ற பயனல், நிரம்புவது - நிறைவது, யாதா—? (எ-று.)

உன்னைப் பெற்றதற்குப் பயன், இந்த அரசியலிடும்பையிலிருத்தலோ? அன்று: இன்னினின்று நீய்துவதே என்பது கருத்து. முற்றியவேள்வி-அசுவமேதம், புத்திரகாமேஷ்டி முதலியன. பின்னையின்றி வெகுதூரம் வருத்திப் பெரும்பேறுகப்பெற்றன னென்பான் 'அரிதினிற் பெற்றேன்' என்றான். 19-ம்:—¹பயத்தினே. ²இன்னும். ³இடும்பையனென்றால், இடும்பையனின்றால். ⁴பயத்தினுள். ⁵நிரம்பியது. (சுஎ)

சுஅ. ஒருத்த லைப்பாத் ¹தொருத்தலைப் பங்குவி னார்தி ²பெருத்தி னீங்குதின் றியல்வரக் ³குமைத்திட ⁴நுழக்கும் வருத்த ⁵நீங்கியவ் வரம்பறு திருவினை மருவு மருத்தி யுண்டெனக் கைபயி தருளிட வேண்டும்.

(இ-ள்.) ஒரு தலை பார்த்து-ஒருபக்கம் பாரத்தையும், ஒரு தலை பங்குவின் - ஒருபக்கத்தில் கொண்டியிருக்குத்தன்மையுங்கொண்ட, ஊர்தி எருத்

தின் - பண்டியிற்கட்டிய எருத்தினுடைய, இயல் - தன்மை, வர - பொருந்த, சங்குநின்று-இவ்வுலகத்திலிருந்து, குழைந்து - வாடி, இடர் உழக்கும் - துன்பத்தை யனுபவிக்கச் செய்கின்ற, வருத்தம் - துக்கரூபமாகிய அரசாட்சியினின்று, நீங்கி -, வரம்பு அறு - எல்லையற்ற, அ திருவினை - அந்தமோட்ச சாமிராச்சியத்தை, மருவும்-அனுபவிக்கவேண்டுமென்கிற, அருத்தி - ஆசை, எனக்கு உண்டு - எனக்கு உள்ளது; ஐய - இராமா! சுது - இதனை, அருளிட வேண்டும் - (ஈ) கொடுக்கவேண்டும்; (எ-று.)

அறுபதினாயிரமாண்டு அருந்துயருழந்து அரியகிழவனுன நான் ஒருபக்கம் பாரமும் ஒருபக்கம் கொண்டிக்காலுமாயுள்ள வண்டியிற்கட்டிய எருது எவ்வாறுகுழைவுறுமோ அவ்வாறு குழைவுற்றுள்ளேன்; என்னை இதனினின்று விடுவிப்பாயாக என்கிறான் தசரதன். பாரத்தைத்தாங்கும் வல்லமை போன கிழத்தனத்தோடு தான் இராச்சியச்சுமையைத் தாங்கிற்றவின், தசரதன் தனக்குப் பெரும்பாரத்தைக் கொண்ட பண்டியிற் பூட்டிய கொண்டியெருத்தை உவமையாகக் கூறுகின்றான். வண்டியிற்பூட்டிய எருதுக்குப் பெரும் பாரமும் கொண்டித்தன்மையும் என்று இருவகையானவருத்தமும் நேரப்பட்டாற் போலுமென்பான் 'ஒருத்தலைப்பரத்தொருத்தலைப்பங்குவினுர்தியெருத்தினி யல்வர' என்றான். எருது என்னும் உயிர்த் தொடர்க்குற்றிய லுசரத்தின் தகரவொற்று வேற்றுமையில் இரட்டி, 'இன்'சாரியை பெற்று எருத்தின் என வந்தது. ஊர்தி - ஏறிச்செல்லுதற்கு உரியது என்ற காரணம்பற்றி, பண்டியைக் காட்டிற்று, இனி, ஊர்தி எருத்து என்பதற்கு - எருதினது கழுத்து [ஊர்தி - எருது; எருத்து - பிடர்] என்று பொருள்கொண்டு, இத் தொடர்க்கு-ஒருபக்கமான பாரத் தசுமைய வண்டியில் ஒருபக்கத்துப்பூட்டிய பங்குவாகிய எருதினுபிடரின்தன்மைபொருந்த என்று கூறுவாருமுள். அரசாட்சி சகடமாகக் கூறப்படுவதை "கால்பார்க்கேத்து ஞாலத்தியங்குங், ளாவற்சாகாடு" என்ற புறநானூற்றிலும் காண்க. இனி, முதலடிக்கு - ஒருபக்கமான பாரத்தைக்கொண்ட வண்டியிற்பூட்டிய ஒருத்தலை [எருதை]ப் போலவும், கொண்டியைச் சுமக்கின்ற வாகனத்தின் எருத்தம் [பிடரி] போலவும் என்று இரண்டு உவமை வந்துள்ளனவாக உரைகூறினாருமுள். அன்றா மிக்கவருத்தத் தையுண்டாக்குதற்கு முதலுபமானமும், எங்ஙனம்முடவன் ஊர்தியின்மூலமாகவே செல்லவேண்டுமோ அங்ஙனமே அரசும் ஆள்வோன்மூலமாகவே செல்லவேண்டு மென்பதற்கு இரண்டாவதுஉபமானமும் கூறிய தென்பர். அத்தமில்பேரின்பமென்பான் 'வரம்பறுதிரு' என்றான். சுட்டு, உலகறிபொருண்மேற்று, பெருவீடாகிய மோட்சத்துக்கு உடையவனுக்கி கண்டாரை நிலைகலங்குங் கட்டடிகுமைந்த கருமாணிக்கத்தைக் காணவே தான் மெய்ம்மறந்து உடலுருகி ஞானந் தலைசிறப்ப நின்ற தசரதனது வாக்கில் 'அருளிடவேண்டும்'என வந்ததென்னலாம். ஒருத்தலை யெனத்தகரமிரட்டியது, எதுகைகோக்கியும் சந்தவின்பகோக்கியு மென்க, பங்குவின், இன்-அசை. பங்கு - உடசொல். பி-ம் :-1ஒருத்தலை, 2எருத்தம் வீங்க

நின் றலம்வர, எருத்தம் வீங்கிநின்ற யல்வர, எருத்தம் வீங்கிநின் றலமர. ³சுமந்
திடர், ⁴உழைக்கும், ⁵நீக்கி, ⁶அதருளிட, ஈதருளிடல். (சஅ)

ககக. ஆளு நன்னெறிக் கமைவநு ¹மமைதியின் றுக
நாளு நங்குல நாயக நறைவிரி கமலத்
தாளி னல்கிய கங்கையைத் ²தந்துதந் தையரை
³மீள்வி வின்னுல கேற்றினு நெருமகன் மேனன்.

(இ-ள்.) மேல் நாள் - முற்காலத்தில், ஒரு மகன்-ஒருபுருடன் [பகீரதன்],
ஆளும் - பெறுதற்குரிய, நல் நெறிக்கு - நல்லவழிக்கு, அமைவரும் - பொருக்
திய, அமைதி - தன்மை, இன்று ஆக - (தனது மூதாதையர்க்கு) இல்லாமற்
போனதனால், (அவர்களை நற்கதியிற்சேர்க்க விரும்பி), நாள்உம் - எந்நாளும்,
நம் குலம் நாயகன் - நம்முடைய குலத்தெய்வமாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய,
நறைவிரி கமலம் தாளின் - கேளுமலர்கின்ற திருவடித்தாமரையினால், நல்
கிய - தரப்பெற்ற கங்கையை-கங்காநதியை, தந்து-(இவ்வுலகிற்) கொணர்ந்து,
தந்தையரை-(தன்) மூதாதைகளை [சகரபுத்திரர்களை], மீள்வு இல் இன்உலகு -
மீளுதலில்லாத இனியமுத்தியுலகத்தில், ஏற்றினான்-ஏற்ச்செய்தனன்; (எ-று.)

‘உய்யலாவதோர் நெறிபுக வுதவிடுதல் என்னாற் கூடுமோ?’ என்னும்
ஆசங்கையைப் பரிகரித்தற்கும், அரியபெரியகாரியஞ்செய்தாயினும் தந்தை
யை மகன் நல்வழியிற் சேர்க்கவேண்டு மென்பதை வற்புறுத்தற்கும், அது நம்
முடைய குலவழக்க மென்று உணர்த்தப் பகீரதன்சரிதையை யெடுத்துக்காட்டு
கின்றான் தசரதன். திருமால் மாவலிவேள்வியிற்புக்கு ஒரு துறளாய் மூவடிமண்
வேண்டி உலகினைத்தும் ஈரடியா யளந்தநாளில் அவன் சேவடியை நான்
முகன் குண்டுகைநீர்பெய்து மறைகொண்ட மந்திரத்தால் வாழ்த்திக் கழுவிய
நீரான கங்கையைச் சிவபெருமான் ஒரோபாரா சென்னிமேலேறக் கொணர்ந்து
கபிலசாபத்தாலிறத்த நன் மூதாதையரைப் பகீரதன் பரகதியடைவித்தானென்
பது இங்குக்குறித்த ககக. இது, பாலகாண்டத்தி லுணர்த்தப்பட்டது. பிரமன்
ஆராதித்த திருமால் இட்சுவாகுமன்னவனால் தவஞ்செய்து சத்தியலோகத்தி
னின்று திருவயோத்திக்குக் கொணரப்பெற்றுச் சூரியகுலமன்னவரால் ஆரா
திக்கப்பட்டதனால், ‘நங்குலநாயகன்’ என்கிறான். அபேதம்பற்றித் திரிவிக்கிர
மனீயும் இத்திருமாலையும் ஒன்றாகக்காண்க. மீள்விலின்னுலகு-பரமபதம்.
பலதந்தையரைக்காத்த பகீரதன்குலத்துதித்த உனக்கு என்னெருவனைக்
காத்தல் அரிதன் மென்று குறிப்பித்தபடி, பி-நி:—¹அமைவினனாகி. ²தாழ்த்து.
³மீள்விலா.

(சக)

௭௦. மன்னர் ¹வானவ ரல்லர்மேல் வானவர்க் கரசாம்

பொன்னின் வர்க்குழற் புரந்தான் ²போலிய ³ரல்லர்

பின்னு மாதவர் ⁴தொடங்கி நோன் பிழைத்தவர் ⁵பிறார்

சொன்ம ரு⁶மகற் பெற்றவ ருந்துயர் ஹந்தார்.

(இ-ள்.) அரு துயர் துறந்தார் - துறத்தற்கரியது என்பத்தினின்று நீங்கினவர்கள், —மன்னர் (அல்லர்) - இவ்வுலகத்தரசரல்லர்; வானவரல்லர் - தேவர்களல்லர்; மேல் - மேலும், வானவர்க்கு அரசுஆம்-தேவர்க்கரசுகூடிய, பொன்னின் வார் கழல் புரந்தரன் போலியர் - பொன்னுற்செய்த நெடிய வீரக் கழலையணிந்த இத்திரனைப் போன்றவரும், அல்லர்-; பின்-உம்-அன்றியும், மாதவம் தொடங்கி நோன்பு இழைத்தவர் (அல்லர்) - பெரியதவத்தைத் தொடங்கி வீரதங்களை யதுஷ்டித்தவரு மல்லர்; பிறர் ஆர் - வேறுயாவரெனில், சொல்மற மகன் பெற்றவர் - தஞ்சொல்லை மறுக்காத புத்திரனைப்பெற்றவரே யாவர்.

மண்ணவரும் விண்ணவரும் மாதவரும் துயர்துறந்தா ரல்லர்; தஞ்சொன்மற மகற் பெற்றவரே துயர்துறந்தவராவரென்பது கருத்து. “ எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழி பிறங்காப், பண்புடை மக்கட்பெறிந்” என்ற திருக்குறள் இங்குக் காணத்தக்கது. எவ்வகைச் செல்வமிருப்பினும் பயனில்லை; நற்குணமுள்ள மகனைப்பெற்றால் எவ்வகைத் தீமையும் தீண்டப்பெறாது இனிது வாழ லாகு மென்க. “யாமெய்யாக் கண்டவற்றினில்லை யறிவறிந்த, மக்கட்பேறல்லபிற” என்றது திருக்குறள். இனி, இச்செய்யுட்கு-அருந்துயர்துறந்தாரும் மாதவந்தொடங்கினோன்புஇழைத்தவரும் மன்னர்முதலியோரல்லர்; சொன்மறமகற் பெற்றவரே : பிறரில்லையெனப்பொருள்கூறலுமாம். 1-1:—¹ஆனவர். ²நேரியர். ³அல்லால். ⁴தொடங்கி நோய் பிழைத்தவர், தொடங்கினோர் பிழைத்தவர். ⁵அல்லர். ⁶மகப். (எ0)

எக. அனைய தாதவி னருந்துப் ப் பெரும்பா மரசன்

வினையி னென்வயின் வைத்தன னெனக்¹கொளல் ²வேண்டா புனைபு மாமுடி புனைந்திந்த நல்லறம் ³புரக்க
⁴வினைய வேண்டும்பா னின்வயிற் பெறுவதீ தென்றான்.

(இ-ள்.) அனையது ஆதவின் - அப்படியானையினால் [தந்தையின் பாரத்தைத் தனயன் நீக்குவதே அரசுசுலத்தார்க்கு முறையாதலால்], அரசன்—, அரு துயர் - அரிய துன்பத்தையுடைய, பெரு பரம்-பெரியபூபாரத்தை, வினையின் - கபடத்தினால், என்வயின் - என்னிடத்தில், வைத்தனன்—, என-என்று, கொளல்வேண்டா - நினைத்துக்கொள்ளவேண்டா; புனையும் - அலங்கரிக்கின்ற, மா முடி - பெருமைபெற்ற கிரீடத்தை, புனைந்து - அணிந்துகொண்டு, இந்த நல் அறம் புரக்க-இந்த (அரசுபுரிதலாகிய) நல்லதருமத்தைப் பரிபாலிக்க, நினையல்வேண்டும் - நினைப்பாயாக; யான்—, நின்வயின்-உன்னிடத்து, பெறுவது - பெறத்தக்கது ஈது - இதுவே, என்றான்—; (எ-று.)

உட்பகை புறப்பகைகளைக் களைந்து எவரெவர் எத்திறத்தரோ அவரவர்க்கு அத்திறத்தகை நன்று ஆவனசெய்து அறம்வழுவது நடத்தல் மிகக் கடுமைபற்றி, ‘பெரும்பரம்’ என்றான். தருமவியாசத்தால் அரசாட்சியைத்

தன்னிடத்துவைத்தா னென்றெண்ணுது அரசற்கு ஈது இன்றியமையாத் தரும
மென வெண்ணி இதை மேற்கொள்ளவேண்டு மென்றா னென்க. ‘கருமமென்
வயிற் செய்யின் என்கட்டுரைகோடி’ என்றதை, இதனால் தசாதன் விளக்கு
கின்றா னென்க. பி-ம்:—¹கொள, ²வேண்டாம். ³புகழீ. ⁴நினைப. (எக)

எஉ.—தாதைகட்டளையென்ற காரணத்தால் பட்டாபிஷேகந்
செய்துகொள்ள இராமன் இசைதல்.

†தாதை யப்பரி சரைசெய்த தாமரைக் கண்ணன்
காத லுற்றில னிகழ்ந்திலன் கடனிடென் ¹றுணர்ந்தும்
யாது கொற்றவ ²னேவிய ததுசெய லன்றோ
நீதி பெற்கென ³நினைந்துமப் பணிதலை நின்றான்.

(இ-ள்.) தாதை - தகப்பன், அபரிசு - அவ்விதமாக, உரை செய - சொ
ல்ல, தாமரை கண்ணன்-புண்டரீகாட்சனான ஸ்ரீராமன், காதல் உற்றிலன்-(இரா
ச்சியங்கிடைத்தது என்ற) விருப்பத்தைக் கொள்ளாதவனாகியும், இகழ்ந்திலன் -
(இராச்சியத்தைவகித்தல் பாரமாயிற்றே என்று) மறுக்காதவனாகியும், இது -
இப்பூபாரந்தாங்குதல், கடன் என்று உம் - கடமையென்றும், —கொற்றவன் -
அரசன், உணர்ந்து - ஆராய்ந்து, எவியது - எவின்து, யாது-எதுவோ, அது-
அதனை, செயல்அன்றோ - செய்தலல்லவா, எற்கு - எனக்கு, நீதி - நியாயம்,
என-, நினைந்து உம்—, அபணி-(இராச்சியத்தையாள் ஒப்புக்கொள்ளுதலாகிய)
அக்காரியத்தை, தலைநின்றான் - மேற்கொண்டு நின்றான் ; (எ-று)

அரசைக் கைக்கொண்டு தந்தையின் துயரத்தை நீக்கல் தனக்குக்கடமை
யாயினும், பித்ருவாக்கிய பரிபாலனரூப தருமத்தையே மேலாகக் கருதியிருந்த
மையைத் தோற்றுவிக்க, ‘யாது கொற்றவனேவியது அதுசெயலன்றோ நீதி
பெற்கென நினைந்து தலைநின்றான்’ என்றார்; விருப்பம் வெறுப்பும் உண்டாய
வழி அதன் குணதோஷச் தோன்றா வாதலினாலும், பெரியவரியற்கை யவ்வா
றுதலினாலும் அவ்விரண்டினின்றிக் கடனெனத் தான் ஒப்புக்கொண்டமை
தோன்றின்றனென்பதாம். பி-ம்:—¹உணர்ந்து, உணர்ந்தது, உணர்ந்தே.
²எவின்ன், ³நினைந்துதன், நினைத்துமப். (எஉ)

எஉ.—இராமன் உடன்பாட்டையுணர்ந்த தசாதன் அவனைத் தழுவி
விட்டுத் தன்னரண்மனையைச் சேர்தல்.

¹சூரிசில் சிந்தையை மனக் ²கொண்ட கொற்றவென் குடையான்
றகுதி யிவ்வா மெனச் ³சொலி யுயிருறத் தழுவிச்
சுருதி யன்னதன் ⁴மந்திரச் சுற்றமுஞ் சுற்றப்
பொருவின் மேருவும் பொருவருங் கோயில் ⁵போய்ப் புக்கான்.

† “துரிதரபிகர்த்துமாத்மஸாத் ப்ரயத்தேந்த்ருபஸூலவோஷியத-தது
பஸ்திகமக்ரவீதஜு³ ப்ரதுராஜ்ஞேதிநபோகத்ருஷ்ணயா ” என்ற ரகுவம்ஸா
ஸ்ஸோகம் இங்குக் காணத்தக்கது.

(இ-ள்.) குரிசில் - ஸ்ரீராமனுடைய, சிந்தையை = மனக்கருத்தை, மனம் கொண்ட - மனத்துட்கொண்ட, கொற்றம் வெண் குடையான் - சயம்பெற்ற வெள்ளியகுடையையுடையவனாகிய தசரதன், 'இ வரம்-இந்தவரத்தை, தருதி-தருவாய்', என சொலி - என்று சொல்லி, உயிர் உற தழுவீ - (அவனைத்) தன்னுயிரோடுபொருந்தும்படி கட்டிக்கொண்டு [இறுகப்புல்லி], (பின்பு), சுருதி அன்ன-வேதத்தையொத்த, மந்திரம்சுற்றம்உம்-மந்திரிகளின்கூட்டமும், தன் சுற்ற-தன்னைச்சூழ்ந்துவர, பொருவு. இல் மேருஉம் - ஒப்பில்லாத மேருமலையும், பொருவு அரு - ஒப்பாவதற்கரிய, கோயில் - (சன்) அரண்மனையில், போய் புக்கான் - போய்ச்சேர்தான் ; (ஈ-று.)

இங்கித்தால் பட்டாபிஷேகஞ்செய்துகொள்ளுவதற்கு இராமன் இசைந்ததை உணர்ந்த தசரதன் வற்புறுத்துதற்பொருட்டு 'நான் வேண்டும் இவ்வரம் தரவேணும்' என்று மீண்டுஞ்சொல்லி இறுகத்தழுவிப் பிறகு மந்திரிமார் சூழ்ந்துவர அலோசனைமண்டபத்தினின்று அரண்மனைபோய்ச் சேர்ந்தானென்க மாற்புடன் இறுகப்புல்லிக்கொள்ளுதலா லுண்டாகிய சுகத்தை யறு பலித்தது உயிராதல் பற்றி, 'உயிருறத்தழுவீ' என்றார்; உயிரோடொப்பத்தழுவியென்றுமாம். நன்மைசீமைகளையாராய்ந்து நடுவுநிலையாய்ச்சொல்லி அரசனை நீதிவழிநிறுத்துதல் பற்றி, மந்திரிகளுக்குச் சுருதியை யுவமையாக்கினார். அன்றி, "திருவுடைமன்னரைக்காணிற் திருமலைக்கண்டேனே" என்றபடி மன்னவர் திருமாலின்அம்ச யாதலாலும், திருமால் இத்தசரதனைத் தகப்பனாகக்கொண்டமையாலும் இவனை மந்திரிகள் சூழ்ந்துவருவதற்குச் சுருதியை யுவமையாக் கூறினா ரென்னவுமாம். மேருவை வாசத்தலமாகக்கொண்டிருக்கும் வானவர்க்கரசனை இந்திரன் இத்தசரதனிடத்தும் இவனுடைய வமிசத்தாரிடத்தும் யாசகனாகியும், வாகனமாகியுங்கிடத்தலால் அவனது வாசத்தலம் எவ்வாறுஒக்கு மென்பார், 'மேருவும் பொருவருங் கோயில்' என்றார். பி.ஓ.:1குருசில், "கொண்டு. 3சொல்லி. 4மந்திரத்தலைவரும், 5சென்றடைந்தான்.

௭௪ — இராமன் தன்னரண்மனையைச் சேர்தல்.

நிவந்த வந்தணர் நெடுந்தகை மன்னவர் நகரத்

துவந்த மைந்தர்கண் மடந்தைய 1ருழையுழை தொடரச்

சுமந்தி ரன்²றடந் தேர்மிசைச் சுந்தரத் ³திரடோ

⁴ளமைந்த மைந்தனுந் தன்னெடுங் கோயில்சென் றடைந்தான்.

(இ-ள்) நிவந்த - மேலான, அந்தணர் - வேதியரும், நெடுந் தகை மன்னவர் - பெருங்குணமுள்ள அரசர்களும், நகரத்து - நகரத்திலுள்ள, உவந்த - (சுன்னை) விரும்பின, மைந்தர்கள்-புருஷர்களும், மடந்தையர் - பெண்களும், உழை உழை தொடர-அருகே தொடர்ந்துவர, சுந்தரம் திரன் தோள் அமைந்த அழகாகிய - திரண்ட தோள்களையுடைய, மைந்தன்உம் - ஸ்ரீராமபிரானும், சுமந்திரன் - சுமந்திரனது, தட தேர் மிசை - பெரியதேரின்மீது (வறி), தன்

நெடு கோயில் சென்று அடைந்தான் - தனது பெரியதிருமாளிகையிற்சென்று சேர்ந்தான் ; (எ-று.)

மன்னவர் முதலியோர் அன்போடு அருகேதொடர்ந்துவர, சுமந்திரன் கொணர்ந்த தேரின்மீது இராகவபிரான் ஏறிக்கொண்டு தன்னாண்மனைக்குச் சென்றன னென்க. மைந்தனும், உம்மை - இறந்துதழுவினது. அழகிய தட்பத்தினையுடையராய் அதனாண்டயர்ந்தவராதலால், 'நிவந்த அந்தணர்' என்றார். தாடகை முதலியோர் மிடுக்கையழித்து நீலகண்டன்வில்லை நீறுபடவொழித்துப் பரசுராமன்வலியைப் பழித்துப் பரந்துதிரண்டு பார்த்தவர்களைக் கவரும் பேரழகுஅமைந்த தோ னென்பார் 'சுந்தரத்திரடோன்' என்றார். மு-ம்:—¹உழையுயரின், ²தனி, ³தடந்தோன், ⁴இவரந்த... இருந்தான். (எச)

எரு.—தசரதன் மன்னவர்க்குச் செய்திநேரிவிக்குமாறு ஓலைபோக்கி, முடிசுவித்திற்குவேண்டுவன இயற்றுமாறு வசிட்டனிடங் கூறுதல்.

வென்றி வேந்தரை ¹வருகென ²வுவணம் ³விற்றிருந்த பொன்றி ணிந்ததோட்டரும்⁴பெற விலச்சினை போக்கி நன்று சித்திர ⁵நளிமுடி கவித்தற்கு ⁶நல்லோய் சென்று வேண்டுவ வரன்முறை யமைக்கெனச் ⁷செப்ப.

இதுவும் அடுத்த கவியும்—குளகம்.

(இ-ள்.) (தசரதன் தன்கோயிலை யடைந்தபின்), வென்றி வேந்தரை - வெற்றிபொருந்திய அரசர்களை, வருக-(இவ்விடத்திற்கு) வரவேண்டும், என- என்று எழுதி, பொன் திணிந்த தோடு - (அவ்வணம் கட்டளையெழுதப் பெற்ற)பொன்னாலாகிய பத்திரிகைகளில், உவணம் - கருடனதுவடிவம், வீறு இருந்த - பெருமையோடிருந்த, பெறல் அரு - பெறுதற்குஅரிய, இலச்சினை - முத்திரையை (இட்டு), போக்கி - அனுப்பி,—(பின்பு வசித்த முனிவனை நோக்கி), 'நல்லோய் - பகவானே ! நன்று-என்மையாகிய, சித்திரம் - விசித்திரமாகச் செய்யப்பட்ட, நளி முடி - பெருமை பெற்ற கிரீடத்தை, கவித்தற்கு - (இராமனுக்குச்) சூட்டுதற்கு, வேண்டுவ - வேண்டியவைகளை, வரன்முறை-கிரமப்படி, சென்று அமைக்க-சென்று சித்தஞ் செய்தருள்க,' என செப்ப-என்று சொல்ல,—(எ-று.)—'உரியமாகவ நெள்ளிதென்றுவந்தனன்' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

கீழ்மந்திரிமாரோடுஆலோசித்து இராமனுக்குப்பட்டங்கட்டுவதைத் தீர்மானித்தபின், பலநாட்டுவேந்தர்கட்கும் தான்இராமபிரானுக்குமுடிசூட்டக்கருதியிருப்பதைத் தெரிவித்து அவர்களுடைய உடன்பாட்டையும் பெறக்கருதிய தசரதன், அவ்வரசர்கட்கெல்லாம் பொன்னுலகையில் 'இங்கேவருக' என்று தன்கட்டளையெழுதித் தனக்குஉரிய கருடமுத்திரையை அவற்றின்மேலிட்ட அனுப்பியபின்னர், வசிட்டபகவானேநோக்கி மருடாபிஷேகத்திற்கு வேண்டிய

வற்றையெல்லாஞ் சித்தஞ்செய்யுமாறு கூறினனென்பதாம். பலநாட்டிலுமுள்ள அரசர்களையும் ஜநங்களையும் தன்கருத்தைத் தெரிவிக்குமாறு பத்திரிகையெழுதி வரவழைத்த தசரதன் கேகயதேசத்தரசனுக்கும் மிதிலாநகரத்தரசனாகிய ஜநகனுக்கும் அவர்கள்நாடுவெகுதூரத்திலிருப்பதுபற்றிச் செய்தி தெரிவிக்காது இந்தநற்செய்தியைக் கேகயநாட்டரசனும் ஜநகனும் கேட்டுப் பின்னர் இன்பம் அடையட்டு மெனக் கருதினா னென்று முதலூலி லுள்ளது. அரசர்முதலியோர் பிறர்க்கு எழுதும் ஒலையில் தமது இலச்சினையையிட்டுப் போக்குதல், மரபு. குரியதலத்துட்சுவாகுமன்னவன் முதல் மன்னவரையாவரும் சிருமாலேக் தமக்குக் குலதெய்வமாகக்கொண்டு பூசித்துவந்த வைஷ்ணவராதலால், அம்மன்னவர்கள் அத்திருமாலினது கொடியாகிய கருடபகவானையே தமது இலச்சினையாகக்கொண்டுள்ளா ரெனக் கம்பர் கருதினர் போலும், உவணம்—உபரணம் : இலச்சினை - லாஞ்சகம் என்ற வட்சொற்களின் கிதைவுகள். ¹வீற்றிருந்து என்ற பாடத்தைக்கொண்டு, “உவணம்உயர்ச்சி” என்று திவாகரச்சிறிற் கூறியிருத்தலால், உவணமென்ற சொல்—ஆதபெயரால் உயர்ந்த ஆசனமாகிய சிங்காசனத்தை யுணர்ந்த, உபதாசக்கொண்டு, சிங்காதனத்து வீற்றிருந்து என்று உரைகூறினாரு முளர். பி-ம்:—¹வருகுவென்று. ²அவணம். ⁴பெறும், ⁵களர். ⁶கல்லீர். ⁷செப்பும்.

(எடு)

ரக:—வசிட்டன் ரெல்ல, வந்த மன்னவரிடம் இராமனுக்கு முடிவளிக்கக் கருதியதைத் தசரதன் தெரிவித்தல்.

உரிய மாதவ னெள்ளிதென்¹றுவந்தனன் விரைந்தோர்
பொருளி நேர்மிசையந்நணர் குழாத்தொடும் போக
நிருபர் கேண்மின் ந விராமற்கு நெறிமுறை மையினாற்
நிருவும் பூமியுந், சிந்தையிற் சிறந்தன வென்றான்.

(இ-ள்.) (அதைக்கேட்டு), உரிய மாதவன் - (குரியவயிசத்தரசர்களுக்குப் புரோகிதஞ் செய்தற்கு) உரியவனாகிய வசிட்டபகவான், ஒள்ளிது என்று உவந்தனன் - கல்லதென்று மகிழ்ந்தவனாகி, விரைந்து—, பொருவுஇல் - ஒப்பில்லாத, ஓர் நேர்மிசை - ஒருதேர்மேல் (வறி), அந்நணர் குழாத்தொடும் போக—வேதியர்கூட்டத்தோ டும்போக, -(சக்கரவர்த்தியானவன் தான் ஒலைபோக்கியதனால் வந்துசேர்ந்த அரசர்களோடு), ‘நிருபர்—அரசர்களே ! கேண்மின்கள் - கேளுங்கள்; நெறி முறைமையினால் - அரசநீதிமுறைப்படி, இராமற்கு - இராமனுக்கு, நிருபம் பூமிஉம்—தசவரியமும் இராச்சியமும், சிந்தையின் சிறந்தன—(என்)மனத்திற் சிறந்தன’, என்றான் - என்று சொன்னான்; (எ-று.)

இராச்சியத்தையும் அதற்குஉரியசெல்வத்தையும் தொண்டதொட்டு வந்த முறைப்படியே இராமனுக்குத் தருதல் தக்கதாகு மென மனத்திற் கருதியுள்ளே னென்று தசரதன் வந்த மன்னவர்களிடம் தன்கருத்தைத் தெரிவித்தானென்க. சிந்தையின்—மனம்போல என்று உரைத்து, என் மனம் இராமபிரானிடத்துச் சிறந்து நிற்பதுபோலத் திருவும் பூமியும் இராமபிரானிடத்துச்

சிறந்துநிற்கு மெனப் பொருள் காணலு மாம். நெறிமுறைமையினால் இராமற்குத் திருவும் பூமியுஞ் சிந்தையிற் சிறந்தன என்னுஞ் சொற்றொடரால், கைகேயிகூடும் வரமென்னும் வழிமுறையால் சங்கிராத மன்னனாகிய பரதனுக்குக் [இரா-இங்கேயிராத, மன்-அரசன்.] கொடுக்க அரசச்செல்வமும் பூமியும் என்மனத்திற் சிறந்தன என அத்தகராதன்கருத்துக்கு மாறாக வேறோர் பொருள் தோன்றுதல் காண்க. பி-ம்:—¹அமைந்தனன். (எசு)

எள.—அச்சோல்லைக் கேட்டவர் யாவரும் பெருமகிழ்ச்சியடைதல்.

இறைவன் சொல்லெனு மின்னற வருந்தினர் யாரு முறையி னின்றிலர் ¹முந்துறு ²களிப்பிடை மூழ்கி நிறையு நெஞ்சிடை யுவகை போய் மயிர்வழி நிமிர வுறையும் விண்ணக ³முடலொடு மெய்தின ரொத்தார்.

(இ-ள்.) இறைவன் சொல் எனும் - சந்தரவர்த்தியின் சொல்லென்கிற, இன் நறவு - இனியமதுவை, அருந்தினர் யார் உம் - (செவியாகிய வாயினால்) உண்டவர்களெல்லாரும், —முறையில் நின்றிலர்-முறையில் நில்லாதவர்களாய், முந்து உறு களிப்பிடை மூழ்கி - விரைந்துதோன்றுகின்ற களிப்புக்கடலில் முழுகி, நிறையும் நெஞ்சிடை உவகை - நிறைந்த மனத்தின் சந்தோஷம், போய்-மிகுந்து, மயிர் வழி நிமிர - (தம்மனவில் நில்லாது) உரோமங்களின் வழியாய் வெளிப்பட, உடலொடு உம் - சரீரத்தோடும், உறையும் விண்ணகம் - (யாவரும்) தங்குதற்குரியிரும்புகின்ற சுவர்க்கலோகத்தை, எய்தினர் - அடைந்தவர்களை, ஒத்தார்; (எ-று.)

அரசன்பேச்சுக்கேட்டோர் யாவரும் நறவருந்தினர்போலகிழைதருமாறி ஆரந்தத்துண்மூழ்கித் தம்மனத்துள்ளதோன்றிய உவகையானது உன்னடங்காது மயிர்க்கூச்சமென்ற வியாசத்தால் வெளிப்பட்டிடுத் தோன்ற, இவ்வுடம்புடனே சுவர்க்கலோகத்தைச் சார்ந்தவர்போன்று பெருமகிழ்ச்சியடைந்தனரென்பதாம். “உடம்பொடுதுறக்கக ருற்றவரை யொத்தார்” என்றார், கடிமணப்படலத்தும். ஆரந்தாநுபவத்துக்குக்காரணமாகிய சுவர்க்கம் உடலொழிந்தபின் கிடைப்பதன்றி முன்புகிடைத்த லருமைபற்றி இவர் உடலொடு விண்ணக மெய்தினரொத்தார் என்றார். மூழ்கிபென்றதற்கேற்ப, களியைக் கடலென்க, முறையினில்லாமைக்குக் காரணமாயினமையால், நறவு என்றதற்கு - மது வென்று உரை கூறப்பட்டது. மயிர்வழிநிமிர்தல் - மயிர்க்கூச்செறிதல். பி-ம்:—¹முகந்துறு, முந்துறை. ²களியிடை. ³உயிரொடும். (எள)

எஅ.—அவர்கள் யாவரும் தசரதனைத் தொழுது நீ செய்யக்கருதியது நன்றெனத் தெரிவிக்கத் தொடங்குதல்.

ஒத்த ¹சிந்தைய ²ருவகையி ³னொருவரி ⁴னொருவர் தத்தமக் குற்ற வரசெனத் ⁵தழைக்கின்ற ⁶மனத்தார்.

முத்த வெண்குடை மன்னனை முறைமுறை ⁶தொழுகா
ரத்த நன்றென வன்பினெ ⁷டறிவிப்ப தானார்.

(இ-ள்.) ஒத்த சிந்தையர் - (இராமனுடைய பட்டாபிஷேக விஷயத்தில்) ஒரு தன்மையாக இசைந்த எண்ணத்தை யுடையவர்களும், ஒருவரின் ஒருவர் அரசு தத்தமக்கு உற்ற(து)என உவகையின் தழைக்கின்ற மனத்தர்-ஒருவரைக் காட்டிலும் ஒருவர் இராச்சியம் தத்தமக்குக்கிடைத்ததுபோல (நினைத்து) மகிழ்ச்சிகொண்டு களிக்கின்ற மனத்தையுடையவர்களுமான அவ்வரசர்கள், முறைமுறை - வரிசைவரிசையாய்வின்று, முத்தம் வெள் குடை மன்னனை - முத்தினுற்செய்த வெண்கொற்றக்குடையையுடைய சக்கரவர்த்தியை, தொழு தார் - வணங்கி, (அவனைநோக்கி), 'அத்த - ஐயனே! நன்று - (நீர் நினைத்தது) நல்லகாரியமே,' என-என்று, அன்பினெ-உள்ளன்போடு, அறிவிப்பது ஆனார்-விண்ணப்பஞ் செய்வராயினர்; (எ-து.)—அதனை மேற்கவியிற் காண்க.

இராமபிரான் செருக்கின்றி யாவரோடும் ஒருகீரனாகப் பயின்று அவர் கள் குறைவைநீக்குவதனால் அவனுக்கு அரசு கிடைப்பதைத் தமக்குக் கிடைப் பதுபோல யாவரும் பாராட்டுவாராயின ரென்க; கீழ்ச் சுமந்திரனைப்பற்றி “தலங்கள் யாவையும் பெற்றனன் றுனெனத் தளிர்ப்பான்” என்று கூறிய துங் காண்க. பி-ம்:—¹சிந்தையின். ²உவகையர் ³ஒருவர்க்கங்கொருவர், ஒருவரையொருவர். ⁴தளிக்கின்ற. ⁵மனத்தார். ⁶தொழுவார். ⁷அறிவிக்கலுற்றார்.

எகா.—இவ்விராமனுக்கு மதுபாபிஷேகஞ் செய்தல் தக்கதேயென்று மன்னவ் கூறுதல்.

வேறு.

முவெழு முறைமையெங் குலங்கண் ¹முற்றுறப்

பூவெழு மழுவினாற் பொருது போக்கிய

சேவகன் சேவகஞ் செகுத்த சேவகற்

²காவவிவ் வுலகீ தறனென் றாரோ.

(இ-ள்.) மூ எழு முறைமை - இருபத்தொரு தலைமுறை, எம் குலங்கள் முற்றற - எம்முடைய [ராஜ]குலங்கள் முடிவையடைய, பூ எழு மழுவினால்-கூர்மைமிசுந்த மழுவாயுத்தால், பொருது - சண்டைசெய்து, போக்கிய - அழிந்த, சேவகன் - பராக்கிரமசாலியாகிய பரசுராமனது, சேவகம்-வீரத்தை, செகுத்த - கெடுத்த, சேவகற்கு - மகாவீரனாகிய ஸ்ரீராமனுக்கு, இ உலகம் - இந்த ராஜ்யம், ஆவ - அதினைமாகக்கடவது; ஈது - இது, அறன் - தருமமே, என்றார்—; (எ-து.)

இவ்விராமபிரான் மன்னவர் யாவரையும் இருபத்தொருதலைமுறை கட்டழித்த பரசுராமனையும் வலியடக்கிய மகாவீர னாகலால், இவனுக்கு இப்பூமியை யதினமாக்குதல் தக்கதென்றா ரென்க. மூன்றாமடி - முற்று மோனை. தமது துயரத்தைத் தீர்த்த மகாவீர னென்பதும், இனியும் எம்

குறைகளைத் தீர்த்தருளத்தக்கவனென்று தாம் கருதியமையும் தோன்ற, 'மழுவினாற் போக்கிய சேவகன் சேவகஞ்செகுத்த வீரன்' என்றார்கள். ஆவ - அகரவீற்று வியங்கோள்-பூ கூர்மை யாதலை "மலருங்கூர்மையும்...பூவெனல்" என்ற நிகண்டினாலும், "பூவாட்கோவலர்" என்ற புறநானூற்றாலும் அறிக. பி-ம்:—¹மூப்புற. ²ஆவல், ஆக.

க. நறைக்குழற் சீதைபு ஞால நங்கையு
மறுத்துமிங் கொருவற்கு மணத்தின் பாலரோ
கறுத்தமா மிடறுடைக் கடவுட் ¹காலவில்
விறுத்தவற் கன்றியென் றிரட்டர் கூறினார்.

பி-ம்:—¹காவல்லில்.

உ. எத்தவந் துலகெலா மீன்ற வேந்தனைப்
பூத்தவ னல்லனேற் புனித வேள்வியைக்
காத்தவ னுலகினைக் காத்த னன்றென
வேத்தவை வியப்புற விதர்ப்பர் கூறினார்.

ஈ. பெருமையா னுலகினைப் பின் னு முன் னுநின்
றுரிமையொ டோம்புதற் குரிமை பூண்டவத்
தருமமே தாங்கலிற் றக்கதிண்டொரு
கருமம்வே றிலதெனக் கலிங்கர் கூறினார்.

சு. ¹கேடகல் படியினைக் கெடுத்துக் கேடிலாத்
தாடகை வலிக்கொரு சரமன் றேவிய
வாடக வில்லிகே யாக பாரெனாத்
²தோடவிழ் மலர்முடித் துருக்கர் சொல்வினார்.

பி-ம்:—¹கேடகமணியினை. ²தோடகமலர்.

ரு. கற்றநான் மறையவர் கண்ணை மன்னுயிர்
பெற்ற¹தா யெனவருள் ²பிறக்கும் வாரியை
யுற்றதே னுலகினி வுறுதி யாதெனக்
கொற்றவேற் கணிகழற் குருக்கள் கூறினார்.

பி-ம்:—¹தாயினை. ²பிறக்கும்.

கூ. வாட்டொழி லுழுவரீ ¹யுலகை வைகலு
மூட்டினை யருளமு துரிமை மைந்தனைப்
பூட்டினை யாதலிற் பொருவி னன்னெறி
காட்டினை நன்றெனக் கலிங்கர் கூறினார்.

பி-ம்:—¹உலகின்.

எ. †தொழுகழல் வேந்தரின் றொல்கு லத்துளோர்
முழுமுத லீழித்தகை முறைமை யாக்கியிண்

† இப்பாடல் தஞ்சைப்பிரதியி லுள்ள தென்கின்றனர்.

டெழுமுகில் வண்ணனுக் களித்த விச்செல்வம்
விழுமிது பெரிதென மிலேச்சர் கூறினார்.

அ. கொங்கலர் நறுவிரைக் கோதை ¹மோவியாய்
சங்கரீ ²ருலகத்துட் டவத்தின் றன்மையா
லங்கண னரச்செய் தருளு மாயிடிற்
சிங்கள ரிங்கிதிற் சிறந்த தில்லென்றார்.
பி-ம்:—¹மோவியாய். ²உலகத்து.

க. ஆதியின் ¹மனுவுடின் னரிய மைந்தற்குட்
பாதியு மாகிலன் பரிந்து²வாழ்த்துதல்
வேதியர் தவப்பயன் விளைந்த தாமெனச்
சேதிபர் ³சிரந்தனை தெரியச் சேப்பினார்.
பி-ம்:—¹மனுவினுலமைந்த. ²வாழ்த்துமன். ³சோதனை.

கஃ. அளம்படு குரைகட லகழி பேமுடை
வளம்படு நெடுநில மன்னர் மன்னனே
¹புளம்படிந் துயிரெலா முவப்ப தேர்பொருள்
விளம்பினை பெரிதென விராடர் கூறினார்.
பி-ம்:—¹உளம்படியிர்.

கக. ஡்வாய்நனி புரந்தமா மனுவி னான்முறைத்
தாய்நனி ¹புரந்தனை தரும ²வேலினாய்
நீநனி புரத்தலி னெடிது காலநின்
சேப்நனி புரக்கெனத் தெலுங்கர் கூறினார்.
பி-ம்:—¹புரந்தனைத். ²வேலியாய்.

கஉ. வையமும் வானமு மதியு ஞாயிறு
மெய்திய வெய்துப ¹நிகழும் யாண்டெலா
நெய்தவழ் வேவினுப் நிற்கும் வாசகஞ்
செய்தவம் பெரிதெனச் சேரர் கூறினார்.
பி-ம்:—¹நிகழும்.

கஈ. பேரிசை பெற்றனை பெறாத தென்னினிர்
சீரிய தெண்ணினை செப்புகின்றதெ
¹ஞரிய நங்குடிக் கதிப ரீயுமொர்
¹ஞரிய னாமெனச் சோழர் சொல்லினார்.
பி-ம்:—¹ஆரியனங்குடிக்கமானீயும்.

† இது முதலுள்ள நான்கு பாடல்கள் சில பிரதியில் ௫ - ஆவது
பாடலுக்குப் பின் காணப்படுகின்றன.

கசு. ஒன்றிய வுவுகைய ரொருங்கு சிந்தையர்
தென்றமிழ் சேணுற வளர்த்த தென்னரு
மென்றுநின் புகழொடு ¹தரும மேமுற
நின்றது நிலையென நினைந்து கூறினார்.

பி-ம்:—¹தருமமேமுற.

என்கிற இப் பதினான்கு கவிகள் “மூவெழுமுறை” என்ற இப்பாடலுக்குப்பின் சிலபிரதியிற் காணப்படுகின்றனவாயினும் பல பிரதிகளிலும் இல்லை; இவை பயிலவழங்கா வென்பர்; மேல் “வேறெலா மன்னரும்” என்று பாடமிருப்பதை நோக்குமிடத்து இப்பாடல்கள் இருக்கக்கூடுமெனத் தோன்றினமையால், உரையெழுதாவிடினும் பதிப்பிக்கப்பட்டன. (எக)

அ௦.—தசரதன் அவர்கள் கருந்தையறிய மீண்டும் வினவத்தேடங்கல்.

¹வேறிலா ²மன்னரும் விரும்பி ³யன்னது

கூறினா ரது⁴மனங் கொண்ட கொற்றவ

⁵னூறிய வுவுகையை பொளிக்குஞ் சிந்தையான்

மாறுமோ ரளவைசால் வாய்மை கூறினான்.

(இ-ள்.) வேறு இலா மன்னர் உம்-மாறுபடுதலில்லாத அரசரும், அன்னது-அத்தன்மையான வாங்கியத்தை, விரும்பி கூறினார் - விரும்பிச்சொன்னார்கள்; அது மனம் கொண்ட கொற்றவன் - அதனை உள்ளத்தடைத்த சக்கரவர்த்தி ஸூறிய - (உள்ளே) சுரங்கின்ற, உவகையை - சந்தோஷத்தை, ஒளிக்கும் - அடக்கிக்கொண்ட, சிந்தையான் - மனத்தையுடையவனாகி, மாறுஉம் - மற்றும், ஸ்ரீ அளவை சால் வாய்மை கூறினான் - ஒரு பிரமாணமான வார்த்தையைச் சொன்னான்; (எ-று.)

இராமனுக்குப் பட்டங்கட்டத் தசரதன் கருதியதை யாவரும் மாறுபடாது ஒரேமனமாக ஒப்பித் தனதுபுத்திரனதுபெருமையைப் புகழ்ந்து கூறக் கேட்ட சக்கரவர்த்தி பெருங்களி கூர்ந்தும், அதனை மனத்திலடக்கிக் கொண்டு அவர்களுக்கை உள்படி யுணருமாறு வேறுவகையாக வினவுகின்றனனென்பதாம். ¹வேறெலாமன்னரும் என்ற பாடத்துக்கு - வெவ்வேறு நாட்டினராக வுள்ள எல்லா அரசர்களும் இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்வது தகுதியே என ஆமோதித்தனரென்க. பி-ம்:—¹வேறலா. ²மன்னவர். ³இன்னது. ⁴மனங். ⁵ஊறினான். (அ௦)

அக.—நீங்கள் இராமனுக்குப் பட்டங்கட்ட விரும்புவது எதனுலென்று மன்னவன் மீளவும் வினவுதல்.

¹மகன்வயி ²னன்பினான் மயங்கி யா³னிது

புகலரீர் புகன்ற¹விப் பொம்மல் வாசக

முகவையின் மொழிந்ததோ வுள்ள நோக்கியோ

தகவென ⁵நினைந்ததெத் தன்மையா லென்றான்.

(இ-ள்.) (அரசர்களே!) யான் மகன்வயின் அன்பினால் மயங்கி - புத்திர னிடத்து அன்பினால் மதிமயங்கி, இது புகல - இந்தவார்த்தையைச் சொல்ல, (கேட்டு), நீர் புகன்ற - நீங்கள் சொல்லிய, இ பொம்மல் வாசகம் - இந்தப் பொலிவாகிய வார்த்தை, உகவையின் மொழிந்தது ஒ-மனஞ்சுந்தோஷித்துச் சொன்னதோ? உன்னம் நோக்கி ஒ - என்கருத்து நோக்கியோ? தகவு என நினைந்தது - தகுதியென்று நினைத்தது, எ தன்மையால் - எவ்வகையினால்? என்றான் - என்று (உண்மை கூறுமாறு) வினவினான், (தசாதன்); (எ-று.)

எனக்கு இராமனிடத்துள்ள அன்பினால் அவனை இராச்சியத்தை யாளும் வல்லமையுடையவ னென்று எண்ணி அவனுக்குப் பட்டங்கட்ட வேணுமென்று கருதியிருக்கின்றேன். 'இந்த என்கருத்து தக்கதோ அல்லது தகுதியற்றதோ?' என்பது எனக்குத் தெரியாது. நீங்கள் நடுநிலையாகச் சொல்லுவீர்களென்ற எண்ணத்தினால்தான் உங்களை வினாவினேன். நீங்கள் இராமனுக்குப் பட்டங்கட்டுதல் தக்க தென்பது, மனமுவந்து சொன்ன சொல்லா? அன்றி, என்முகத்துக்கு இச்சையாகச் சொல்லவேணுமென்று சொன்ன சொல்லா? எந்தக்காரணத்தால் இராமனுக்கு மகுடாபிஷேகஞ்செய்வது தகுதியென்கிறீர்கள்? இதனைப் பிரமாணமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று தசாதன் வினவின னென்க. ஒ - ஐயப்பொருளான. உகவை - தொழிற் பெயர்; உக - பகுதி. 1-ம்:—1மக. 2நாளிலம்மழங்க. 3அது. 4அப்பொருமல். 5நினைந்ததோ தன்மையென். (அக)

அஉ.—இதுமதல் நான்குவிகள் - ஓநதோடர் : மன்னவர்

இராம மகுடாபிஷேகத்திற்கு இசைந்ததற்குக்

காரணம் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

இவ்வகை யுரைசெய விருந்த 1வேந்தவை

2செவ்விய நின்றிரு மகற்குத் 3தேயத்தோ

4ரவ்வவர்க் 5சவ்வவ ராற்ற 6வாற்றுறு

மெவ்வமி லன்பினை யினிது 7கேளென.

(இ-ள்.) இ வகை உரைசெய - இந்தப்பிரகாரம் (சக்ரவர்த்தி) கேட்க. - இருந்த வேந்து அவை - (அவ்விடத்து) இருந்த அரசாச்சபை, (சக்ரவர்த்தியை நோக்கி), செய்விய நின் திருமதற்கு - செய்வைக்குணமுள்ள உனது புதல்வன்மீது, தேயத்தோர் அவ்வவர்க்கு - அங்கங்கே பற்பல தேசத்துள்ளோருள், அவ்வவர் - யாவரும், ஆற்ற - மிகவும், ஆற்றுறும் - செய்கின்ற, எவ்வம் இல் அன்பினை - குறைவில்லாத அன்பின் தன்மையை, இனிது கேள்-இனிதாகக் கேட்பாய், என - என்று சொல்லத்தொடங்கி, - (எ-று.)—“என்றன ” என - அந் ஆங்கவியில் முடியும்.

இராமபிரானிடத்து எல்லாத் தேயத்தவரும் அன்புசெய்யுந் தன்மையைக் கூறுவோ மென்றன ரென்க. தேயத்தோரவ்வவர்க்கு என்பதில் அவ்வவர்க்கு என்பது சொல்லுருபா யுடன்வந்தது : இச்சொல்லில் 'கு' ஏழனுருபில் வந்தது,

உருபுமயக்கம், அவ்வவர் - யாவருமென்றபடி. 1-ம்:—¹வேந்தர்கள். ²செவ்வி
யோய். ³தேர்த்துளோர். ⁴அவ்வவர். ⁵அவ்வவர்க்கு. ⁶ஆற்றமென்று.
⁷கேளென்றார். (அஉ)

அரு. தானமுந் தருமமுந் ¹தகவுந் தன்மைசேர்
ஞானமு நல்லவர்ப் ²பேணு நன்மையு
மானவ ³வெவையுநின் மகற்கு ⁴வைகுமார்
லீனமில் செல்வம்வந் ⁵திபைக வென்னவே.

(இ-ள்.) மானவ - மதுவமிசத்துக்குத்தலைவனே ! தானம்உம் - கொடை
யும், தருமம்உம் - அறமும், தகவுஉம் - ஒழுக்கமும், தன்மை சேர் ஞானம்உம்-
மென்மைபொருத்திய மெய்யுணர்வும், நல்லவர் பேணும் நன்மைஉம் - பெரி
யோர்களை விரும்பி வழிபடுகின்ற நலமும், (முதலிய), எவையுமும் - எல்லாக்
குணங்களும், 'சுனம் இல் - குறைவற்ற, செல்வம் - அரசுச்செல்வம், வந்து
இயைக - வந்து பொருத்தக்கடவது,' என்ன - என்றுசொல்வதுபோல,
நின் மகற்குஉன் பிள்ளைக்கு, வைகும் - நிலையாகப் பொருத்தியுள்ளன; (எ-து.)
—ஆல் - ஈற்றை.

நாங்கள் உன்மகனது மருடாபிஷேகத்தைப்பற்றி மகிழ்ந்து கூறுவதற்
குக் காரணம் அவனிடத்துள்ள நற்குணங்களையொரு மென்றன ரென்க.
இராமனதுகுணம் எங்களை மகிழ்த்துகூறுமாறு செய்ததன்றி வேறு உன்முகத்
துக்கு இச்சகமாகச் சொல்லவேண்டு மென்று இராமபட்டாபிஷேகத்தை
மகிழ்த்துகூறினே மில்லை யென்றன ரென்றவாறு. 'பஹுவோ ந்ருப கல்யாண
குணா புக்ரஸ்யஸத்திதே [மன்னவனே ! உன் புதல்வனிடத்துப் பல கல்யாண
குணங்கள் உள்ளன]' என்று வான்மீகத்திற்கூறியது கருதத்தக்கது. நல்ல
வர்ப்பேணும் நன்மையாவது-மூவிருகுற்றமும் முறைமையிற்கடிந்து காவற்
சாகாடு உகைத்தற்குடரியகுப், தன்னைத்தீரெறிவில்லக்கி நன்னெறிச்செலுத்துந்
தவத்தாற் பெரியராய முனிவர்மேலும் ஆற்றலாற்சிறந்தோராய அரசர்மேலும்
அறிவாற்சிறந்தோராய அமைச்சர்மேலும் பிழைபாராட்டித் தவறுகூறித் தவி
யாது, பலவூசிகளையுந் தன்வயத்துக்கவாவல்ல காந்தம்போல யாவருடைய
கருத்தையும் தன்பணிவாற்கவர்ந்து ஒழுகுந் திற மென்பர். 1-ம்:—¹தவமும்.
²பேறும், ³ஐய, கேட்டி, ⁴வைகலும். ⁵இயைவது, எதிர்த்தது. (அக)

அசு. ஊருணி நிறையவு முதவு ¹மாயெயர்
பார்²கெழு ³பயன்மரம் பழுத்தற் றுகவுங்
கார்மழை பொழியவுங் கழனி ⁴வாய்நதி
வார்புனல் பெருகவு மறுக்கின் றார்கள்⁵யார்.

(இ-ள்.) உதவும் - (யாவர்க்கும்)உதவுகின்ற, ஊருணி-குளம், நிறையஉம்-
நீர்நிறையவும்,—பார் - ஊரின், மாடு - நடுவே, கெழு - பொருத்திய, உயர் -
உயர்ந்த, பயன் மரம் - பயன்படுமரம், பழுத்தற்று ஆகஉம் - பழுத்ததாகவும்,
-கார்-மேகம், மழை-மழையை, பொழியஉம்-சொரியவும்,—கழனிவாய்-கழனி

களில், நதி - ஆற்றின், வார் புனல் - மிக்கநீர், பெருகஉம்—, மறுக்கின்றார்கள்—
(வேண்டாமென்று) தடுக்கின்றவர்கள், யார் - யாவர்? (எ-று.)

பாழ்போகாதுநெடிதுகின்று எல்லார்க்கும் எளிதில் வேண்டும் பலன்
களைத் தப்பாது கொடுத்து உதவுகின்ற ஊருணிமுதலியனவற்றிற்கு நீர்நிரம்
புகைமுதலியன நேர்படுகையில் அவற்றைத் தடைசெய்வார் இல்லையானாற்
போல, பெருநன்மைசெய்ய நின்மகன் மன்னுயிர்களைப் பாதுகாக்குமாறு மகு
டஞ்சூடுதல் உலகத்துப்பிராணிகள் நன்மைபெறுதற்கே காரணமா மாதலால்
அதனை மறுப்பார் ஒருவருமில்லை பென்றதாயிற்று. உபமானங்கள் உபமேயப்
பொருளைத் தெரிவித்தலால், இச்செய்யுள் - பிறிதுமோழிதலணி. ஊருணி
யும் பயன்மரமும் எல்லாராலும் எளிதிற்கொள்ளுமாறு உதவுதலும்,
கார்மழை கைம்மாறு கருதாது சுவதிலும், கழனிபிற்பெருகும் நதிப்
புனல் யாவார்க்கும் பெரும்பயன்விளைத்தலிலும் உவமையாம். மாடு உயர்
எனஎடுத்து - பக்கங்களுபாந்த [சுற்றிலும் வேதிகை போடப்பட்ட] எனினு
மாம். “ஊருணி நீர்நிறைந்தற்றே யுலகவாம், பேரறிவாளன் திரு”, “நடு
ஞருள் வேதிகைக் சுற்றுக்கோட்டிந், படுபனையன்னர் பலர் நச்சவாழ்வார்,
குடிகொழுத்தக் கண்ணுங் கொடுத்துண்ணு மாக்க, னிடுகாட்டுளெற்றைப்பனை”,
“கற்றையஞ் சுடர்மணி கனகமேனைய, பிற்றையென்னு, கருள் பெரியர் வண்
மை போன், மற்றவனுள்ளபன் மரமுந்தம்பய, நெற்றையு முலப்புரு தீகை
சான்றவே” என்றவை இங்கு ஒப்பு சோக்கத்தக்கவை. ஊருணி - ஊராரால்
நீருண்ணப்படுவது; குளம்; இ-செப்பப்படுபொருள்விததி. நிறைதலென்னும்
இடத்துநிகழ்பொருளின்னொழில் இடத்தின்மே லேற்றப்பட்டது. பார்-
பூமியின் ஏக தேசத்தைக் காட்டிற்று. பி-ந:-¹ஆயுயர். ²துகர். ³பழு. ⁴பாய்.
⁵ஆர். (அச)

அரு. பனை¹யவா நெடுங்கரப் பரும யானையாய்

நினையவாந் ²தன்மைபை ³நிமிர்ந்த மன்னுயிர்க்

கெனையவா நன்பின னிராம னீண்டவற்

கனையவா நன்பின வவைபு ⁴மென்றனர்.

(இ-ள்.) பனை அவாம் நெடு கரம் பருமம் யானையாய் - பனைபோன்ற
(நீண்ட)கைகளையும் ஒப்பினையுமுடைய யானைப்படைமையுடையவனே!
நினை அவாம் தன்மைபை - உன்னை விரும்புத் தன்மைபை, நிமிர்ந்த - மிகுதி
யாகக் கொண்டிருந்த, மன் உயிர்க்கு - நிலபேறுடைய உயிர்களிடத்தில்,
இராமன்—, எனைய ஆறு அன்பின்ன் - எத்தன்மையான அன்புடையவனா
யிருக்கின்றனனோ, அவை உம் - அவ்வாய்களும், சுண்டு - இவ்வுலகத்தில்,
அவற்கு - அந்த இராமனிடத்தில், அனைய ஆறு அன்பின் - அத்தன்மையான
அன்புடையவனாயிருக்கின்றன, என்றனர் - என்று சொன்னார்கள்; (எ-று.)

நின்னிடத்து விருப்பம் வைத்திருக்கும் உலகத்துயிர்களிடத்தெல்லாம்
இராமன் பேரன்பு காட்டி வருதலால், அவ்வுயிர் யாவும் இராமபிரானிடத்துப்

பேரன்பு பூண்டுள்ளன : ஆதலால், அவ்வுயிர்கள் இராமன் மருட்டு ருடுதவிற் பெருமகிழ்ச்சிகொள்ளலாயினவென வேத்தவையோர் கூறின ரென்க, என் னரென்பதற்கு, அஉ - ஆங்கவியிலுள்ள வேத்தவை என்பது எழுவாய். இராமபிரான் இளம்பிராயத் தொடங்கி யாவரிடத்தும் அன்பு பூண்டு விசாரிக் குந் தன்மையுட னிருக்கின்றனனென்பதையும், உலகத்தவர் அவ்விராமன் இராச்சியத்தை யாட்சிபுரிய வேணுமெனக் கருதியிருக்கின்றனரென்பதையும், கீழ்த்திருவவதாரப்பலத்தில் “எதிர்வருமவர்களை யெமையுடை யிறைவன், முதிர்ந்தரு கருணையின் முகமலரொளிரா, வெதுவினையிடரிலை யினிது துமனை யும், மதிதருகுமாரும் வலியர்கொலெனவே,” “ அஃகைய நினதெமதரசென வுடையே, மிஃதொருபொருளால் வெமதுயிருடனேழ், மகிதலமுமுதையுமுறுக விமலரோ, னுகுபகலனவென வுரைநனி புரிவார் ” என்று வந்தவற்றாலு முணரலாம். பனையவாநெடுங்கர பருமயானையாய் என்ற இயல்பான பாடத் துக்கு, பனையவாநெடுங்கர - பனையையொத்த நீண்டகைகளை யுடையவனே! என்று விளியாகக்கொள்க; “பனைந் திரண்டனையதோளாய்” என்றார் சிந்தா மணியாரும். அவாம் - அவாவமென்பது சுற்றுமிசையுசுரம் மெய்யொடுங் கெட் டது. சுண்டு உயிரென்றது பெரும்பாலும், மக்களுயிர்மேனின்றது, உயிர்க்கு, அவற்கு என்பன - உருபுமயக்கம். 1-1:—¹இவர். ²தன்மையின். ³நினைந்த, ⁴கினைந்து. ⁵என்பவே.

(அரு)

அக.—அரசன் வேத்தவையோர் சொற்கேட்டு மகிழ்ந்து

கூறத்தொடங்குதல்.

மொழிந்தது கேட்டலு ¹மொய்த்து ²நெஞ்சினைப்
பொழிந்தபே ³ருவகையிற் பொங்கு ⁴காதலன்
கழிந்த⁵தோ ⁶ரிடரினன் களிக்குஞ் ⁷சிந்தையன்
வழிந்தகண் ⁸ரினின் மன்னன் கூறுவான்.

(இ-ள்.) மொழிந்தது - (அவ்வாறு சபையில் வந்தவர்) சொன்னதை, கேட்டலும் - கேட்டவுடனே, -மன்னன் - தசரதன், நெஞ்சினை - மனத்தி னில், மொய்த்து - நெருங்கி, பொழிந்த - சொரிந்த, பேர்உவகையின் - மிக்க களிப்பினால், பொங்கு காதலன் - அதிகரிக்கின்ற அன்பையுடையவனும், கழிந்தது ஓர் இடரினன் - கீங்கின ஒப்பற்ற துன்பத்தையுடையவனும், களிக் கும் சிந்தையன்-சந்தோஷிக்கும் மனமுடையவனும், வழிந்த கண் ரீரினன் - ஆநந்தத்தால் (தன்னடையே) பெருகின கண்ணீரையுடையவனுமாகி, கூறுவான் - (அவர்களைநோக்கிச்) சொல்வானாயினன் ; (எ-து.)—அதனை மேற்கவியிற் காண்க.

தன்மகனைப்பற்றி வேத்தவையோர் கொண்டாடிச் சொன்னது கேட்ட தசரதன், தன் மனத்தினுள்ளடங்காது மிக்குத் தோன்றிய மகிழ்ச்சியினால் இராமபிரானிடத்துப் பரிவு பொங்கத் தான் கொண்ட துயரமெல்லாம் தீர்ந்து தனதுமிக்கமகிழ்ச்சி ஆனந்தபாஷ்பமாக வெளிப்பட்டுத் தோன்ற அந்த

வேத்தவையோரை நோக்கிக் கூறலானு னென்க. எல்லா வலகத்தை யும் பாதுகாக்கும் பேராற்றல்வாய்ந்த ஸ்ரீராமனை அவ்வேத்தவையோரின் கையடை யென மேற்கூறுவது அவ்விராமனிடத்துப் பெருவிருப்பத்தினு லெழுந்த பேரன்பின்செய லென்பார் 'பேருவகையிற் பொங்கு காடலன் கூறுவான்' என்றார். கழிந்ததோரிடரினன் - வடமொழிநடை. இடர் - தன்மூப்பைக் கருதியதனான துன்ப மென்னலாம். பி-ம்:—
¹மொய்த்த. ²நெஞ்சினில். ³உவகையான். ⁴காதலான். ⁵பேர். ⁶துயரினன், இடரினன். ⁷சிந்தையான். ⁸நீரினன். (அசு)

அ.எ.—தசரதன் தன் மகனை வேந்தவையோர்கீது அடைக்கலமெனல்.

செம்மையிற் தருமத்திற் செயலிற் ¹நீங்கின்பால்
 வெம்மையி னொழுக்கத்தின் ²மேன்மை³மேவினீ
 ரென்மக னென்பதென் ⁴நெறியி னீங்கிவ
 னும்மகன் கையடை ⁵நோக்கு மீங்கென்றான்.

(இ-ள்.) 'செம்மையின் - நடுவுநிலையாலும், தருமத்தின் - அறத்தினாலும், செயலின் - நற்செய்கையினாலும், தீங்கின்பால் வெம்மையின் - தீயவைகளி னிடத்துக் கடுமையாகக் காட்டும், வெறுப்பினாலும், ஒழுக்கத்தின்-ஆசாரத்தினாலும், மேன்மை மேவினீர்- மேன்மையைப் பொருந்தியிருக்கின்ற அரசர்களே! ஈங்கு இவன் - இதோ இருக்கிற இவன், என் மகன் என்பது என் - என் புதல்வனென்று சொல்லுவதென்ன? நெறியின் - முறைமையினால், தும் மகன் - (இவன்) தும் புதல்வனே; (இவனை), கையடை - அடைக்கலமாகக் கொண்டு, ஈங்கு - இங்கே, நோக்கும் - பார்த்துக்கொள்ளுங்கள்', என்றான் - என்று சொன்னான், (தசரதன்); (எ-று.)

இவனை என்மக னென்னவேண்டா : உம் மகன் போலவே கருதி, இவ னுக்கு யாதொருகுறையும் வராமல் நோக்குங்க னெனத் தசரதன் கூறின னென்க. நோக்கும் என்னும் உம்மீறு பன்மையுணர்த்தி முன்னிலையாய் நின்றல் "இர் ஈர் மின்னென வருஉ மூன்றும், பல்லோர் மருங்கினும் பலவற்று மருங்கினுஞ், சொல்லோரைய வென்மனார் புலவர்" என்றதனான் ஆசிரியர் கச்சினுர்க்கினியர் கூறியதன லுணர்க. பி-ம்:—¹தீங்கென்பார், தீர்கிற்பான். ²மெய்ம்மை. ³மேயனீர். ⁴இனிதினாங்கவன், அறியிநீதிவன். ⁵நோக்குமங் கென்றான், துமக்கென்றேறினான். (அஎ)

அ.அ.—அரசர்களை யனுப்பிவிட்டுத் தசரதன் இராமபட்டாபுஷேகத், துக்கீதீ சோதிடரைக்கொண்டு நல்ல நாள் நோக்குதல்.

¹அரசவை விடுத்தபி னானை ²மன்னவன்
 புரைதபு ³நாடொடு பொழுது ⁴நோக்குவா
 னுரைதெரி கணிதரை யொருங்கு கொண்டொரு
 வரைபொரு மண்டப மருங்கு போயினான்.

(இ-ள்.) அரசஅவை - இராசசபையை, விடுத்த பின்-அனுப்பியபின்பு,- ஆணை மன்னவன் - ஆளுகையையுடைய தசரதன், புரை தடி நானொடுகுற்ற மற்ற தினத்தோடு கூடிய, பொழுது - ஒருசுபமுகூர்த்தத்தை, நோக்குவான் - பார்ப்பதற்கு, உரை தெரி கணிதரை - சோதிடநூலை யறிந்தவர்களை, ஒருங்கு கொண்டு - உடன் அழைத்துக் கொண்டு, ஒரு-ஒப்பற்ற, வரை பொரு மண்டபம் மருங்கு - மலைபோன்றமண்டபத்தில், போயினான் - போய்ப்புக்கான்.

பட்டாபிலேஷகத்துக்கு ஏற்ற நல்லநாளைப் பார்க்கும்பொருட்டுச் சோதிடரையழைத்துக்கொண்டு அரசன் ஒருமண்டபஞ் சேர்ந்தான். நானொடு பொழுது - நட்சத்திரத்தோடு முகூர்த்தத்தையும் எனினுமாம். நானொடு பொழுது ¹போக்குவான் என்ற பாடத்துக்கு, நானொடு-நாளில் [நான் பார்ப்பதில்], பொழுது போகருவான் - பொழுதுபோக்கும்படி என்று வலிந்து பொருள் கொள்ளவேணும். “உப்பகார மொன்றென மொழிப, விருவயினிலையும் பொருட்டா ரும்மே” என்றதனால், இங்கு ‘தடி’ என்பது, படுத்துக் கூறுதலாகிய ஓசைவேற்றுமை பற்றித் தன்வினையிடத்து வந்தது. ஆணை - ஆஜ்ஞா என்பதன் சிதைவு. நோக்குவான் - எச்சம். 1-ம்:—¹அரசரை. ²மன்னனும். ³நானொடும்.

(அஅ)

அக. — பட்டாபிலேஷகச்செய்தியையுணர்ந்த மங்கையர் நால்வர்

அதனைக் கோசலேக்கு அறிவிக்கச் செல்லுதல்.

வேறு.

* 1ஆண்ட வந்நிலை யாக ²வறிந்தவர்

பூண்ட காதலர் பூட்டவழி கொங்கையர்

நீண்ட கூந்தலர் நீன்கலை தாங்கல

நீண்ட வோடின ³ரிட்டிடை ⁴யிற்பிலர்.

(இ-ள்.) ஆண்டு-அவ்விடத்து, அநிலை ஆக-அவ்வாறிருக்க,—அறிந்தவர்- (இராம பட்டாபிலேஷ சமாசாரத்தை) அறிந்தவர்களாகிய, (மங்கையர் நால்வர்) - நான்குபெண்கள், பூண்ட காதலர் - அன்பு கொண்டவர்களும், பூட்டு அவிழ் கொங்கையர் - (கச்சின்)முடி அவிழ்ப்பெற்ற தனங்களையுடையவர்களும், நீண்ட கூந்தலர் - தாழ்த்த கூந்தலையுடையவர்களும், நீன்கலை தாங்கலர் - நீண்ட ஆடைகளைத் தாங்காதவர்களும், இட்டிடை இற்றிலர் - நேரிய இடையிறுத்தவர்களுமாய், சுண்ட - நெருங்க ஓடினர் - (கோசலையின் கோயிலுக்கு) ஓடினார்கள்; (எ-று.)

மங்கையர்க்குக் களிப்பின்மிகுதியால் உடல்பூரித்துப்பெருக்கக் கச்சின்முடி தானே யவிழ், ஓடுகின்ற விசையால் தலைபவிழ்ந்து கலைநெகிழ்ந்த தென்பதாம். இவரைக் கோசலையின்சேடிய ரென்னலாம். மங்கையர்நால்வ ரென்பது, மேலக்கவியால் விளங்கும். இட்டிடை - இப்பொருட்டாதல் “இட்டிடைப், பின்னைகேள்வன்” என்னுந் திருச்சந்தவிறுத்தத்திலுங் காண்க. ஓடுகின்ற விசையைப் பார்த்தால் இடை இற்றுவிடுமோ என்று கருதுமாறு இருந்த

தென்பது, 'இட்டிடையிற்பிலர்' என்பதன் கருத்து. ஓடினர் என்பதற்கு
எழுவாய் வருவிக்க. பி-ம்:—¹ஆண்டவன்னிலை, ஆண்டையநிலை, ஆண்டை-
யானிலை, ²அறிந்தனர். ³இற்றிடை. ⁴இற்றிலார். (அக)

கூ.0.—செய்தியறிவிக்கக் கோசலையிடஞ் சென்ற மங்கையர் மகிழ்ச்சி.

ஆடு கின்றனர் ¹பண்டையி னன்றியே
பாடு கின்றனர் பார்த்தவர்க் கேகரஞ்
சூடு கின்றனர் சொல்லுவ ²தோர்கிலர்
மாடு சென்றனர் மங்கையர் நால்வரே.

(இ-ள்.) ஆடுகின்றனர் - ஆடுகின்றவர்களும், பண்டையின் அன்றி
- இத்தற்குமுன் தாங்கள் இருந்த நிலையாகவல்லாமல் [பெருமகிழ்ச்சியால் தம்நிலை
மாறி யென்றபடி], பாடுகின்றனர் - பாடுகின்றவர்களும், பார்த்தவர்க்கு - (தாங்
கள்) பார்த்தவரெல்லாருக்கும், காம் சூடுகின்றனர் - அஞ்சலிசெய்கின்றவர்க
ளும், சொல்லுவது ஓர்கிலர்-சொல்லுவது இன்னதென்று அறிபாதவர்களு
மாகி, மங்கையர் நால்வர் - அந்நான்கு பெண்களும், மாடு - (கோசலையின்)
சமீபத்தில், சென்றனர் - போயினர்; (எ-று.)

ஆடுதல் முதலிய இச்செயல்களெல்லாம் ஆகந்தப்பெருந்தா லுண்டான
வை யென்க. பி-ம்:—¹பண்ணடையின்றியே. ²ஓர்கிலர். (கூ.0)

கூ.க.—உமது உவகைக்கார னத்தைச் சொல்லுங்களென்று

கோசல வினாவுதல்.

கண்ட மாதரைக் காதலி னோக்கினாள்
கொண்டல் யண்ணனை நல்கிய கோசலை
யுண்டு பேருவ கைப்பொரு ¹ளன்னது
தொண்டை வாயினிர் சொல்லுமி னீண்டென்றாள்.

(இ-ள்.) கொண்டல் யண்ணனை - நீலமேகவண்ணகுதிய ஸ்ரீராமனை, நல்
கிய-பெற்ற, கோசலை—,—கண்ட - (இவ்வாறுகவந்து)தன்னைக் கண்ட, மாத
ரை - பெண்களை, காதலின்-விருப்பத்தோடு, நோக்கினாள்-பார்த்தவளாகி,—
தொண்டை வாயினிர் - கொய்வையக்கனரிபோன்ற வாயை யுடையவர்களே!
(உங்களைப்பார்த்தால்), பேர் உவகை பொருள் - பெரியசந்தோஷ சமாசாரம்,
உண்டு - உள்ளதாகத் தோன்றுகின்றது. அன்னது - அதனை, சுண்டு - இப்
பொழுதே, சொல்லுமின்-சொல்லுங்கள், என்றாள்—என்றுவினவினாள்; (எ-று.)

"இங்கிதஜ்ஞாஸ்து கோஸலா3 [கோசலகாட்டவர் இங்கிதத்தினால் அறி
பவர்கள்]" என்பதற்கு ஏற்ப, அம்மங்கையர் கருதியவதனை அவர் கூறாமலே
குறிப்பான் அறிந்தாளாதலின், 'பேருவகைப்பொருள்உண்டு' என்று நென்ன
லாம். தொண்டை - ஆகுபெயர். கோசலை-கௌஸல்யா என்னும் வடசொல்
லின்திரிபு; கோசலதேசத்தரசன்மகள் என்பது பொருள். கோசலம் - உத்
தரகோசலம், தக்ஷிணகோசலம் என இரண்டு பிரிவுள்ளது: அவற்றுள் தக்ஷிண
கோசலத்தரசன்மகள் இவள். பி-ம்:—¹என்றலும். (கூ.க)

கூஉ.—தசரதன் இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகத் செய்ய
நிச்சயித்திருப்பதை மங்கைமாரீ தெரிவித்தல்.

மன்னெடுங்கழல் வந்து வணங்கிடப்

பன்னெடும்பகல் பாரளிப் பாயென்

நின்னெடும்புதல் வன்றனை நேமியான்

றென்னெடுமுடி ¹சூட்டுகின் றுனென்றார்.

(இ-ள்.) ‘மன் - அரசர்கள், நெடு கழல் - பெரியவீரக்கழலையணிந்த பாதங்களில், வந்து வணங்கிட—, பல் நெடு பதல் - அனேகநாள்கள், பார் அளிப் பாய் - பூமியைக் காப்பாய்,’ என என்று சொல்லி, நின் நெடு புதல்வன்தனை - உனது ஜ்யேஷ்டகுமாரனாகிய ஸ்ரீராமனுக்கு, நேமியான் - சந்திரவர்த்தி, தொல் நெடு முடி - பழமையாகிய பெரிய கிரீடத்தை, சூட்டுகின்றான் - சூட்டப்போகின்றான்,’ என்றார் - என்று (அம்மங்கையர்) செய்தி தெரிவித்தார்கள்; (எ-று.)

தசரதன் இராமனை வரவழைத்து ‘நீ இத்தப் பூமியை யரசாட்சிசெய்வாய்’ என்று சொன்னான்: இனி விரைவில் தானே குலமுறையாய்வந்த முடியைச் சூட்டப்போகின்றான் என்று அம்மங்கையர் கோசலைபிடம் நிகழ்த்த செய்தியைத் தெரிவித்தன ரென்க. கோசலை இராமன் முதலிய நால்வரையும் தன் புதல்வர்போலவே கருதி அன்புசெய்ப்பவனாதலின் ‘நின்னெடுங் புதல்வன்றனை’ என்றது. மன், கழல் - ஆகுபெயர்கள். வணங்கி—இட எனப் பிரித்து, வணங்கிக் காணிக்கைகளைக் கொணர்ந்துகொடுக்க என்று பொருள் உரைத்தலுமாம். தொழுத்தையர் சந்திரவர்த்தியின் இயற்பெயரைச் சொல்லார்களாதலால், ‘நேமியான்’ என்றார். பரம்பரையாய்வந்த தென்பது விளங்க ‘தொன்முடி’ எனப்பட்டது. முடி - முடிக்கப்படுவதென்னும் பொருளில் ‘ஐ’ விசுதி புணர்ந்துகெட்ட காரணச்சிறப்புப்பெயர். புதல்வன்றனை - உருபுமயக்கம். நெடுமுடி - விரித்தல். விரைவில் நிகழுமென்பதுபற்றி, சூட்டுகின்றானென்று நிகழ்காலத்தாற் கூறியது. பி-ம்:—¹சூட்டுகென்றான். (கூஉ)

கூங்.—கோசலைக்கு இராமபட்டாபிஷேகத்தால் தோன்றிய

உவகையை மன்னவன் துறப்பானென்ற கருத்து மீற்றுதல்.

சிறக்குஞ் செல்வ ¹மகற்கெனச் சிந்தையிற்

பிறக்கும் பேருவகைக்கடல் பெட்பற

வறக்கு மாவடவைக்கன ²லானதாற்

துறக்கு மன்னவனென்னுந் துணுக்கமே.

(இ-ள்.) (அதைக்கேட்ட கோசலைக்கு), மன்னவன்-சக்கரவர்த்தி, துறக்கும் என்னும் துணுக்கம் - துறந்துசெல்வா என்னும் அச்சமானது, மகற்கு - ஸ்ரீராமனுக்கு, செல்வம் சிறக்கும் என - அரசச்செல்வம் சிறக்குமென்று, சிந்தையில் பிறக்கும் - மனத்திற் றோன்றுகின்ற, பேர் உவகைக்கடல் - பெரிய சந்தோஷமாகிற கடலானது, பெட்பு அற - பெருமையற,

வறக்கும் ஆ - வற்றும்படி, வடவை கனல் ஆனது - வடவைத் தீயையொத் திருந்தது; (எ-று.)

மகன் முடிசூடுவானென்றதனாலுண்டாகிய களிப்பு, மன்னவன் துறப் பானென்றதனாலுண்டாகிய அச்சத்தால் மிகுதிப்படாமல் அடங்கி நின்ற தென்க. வடவை - வடமொழிச்சினைதவ; இஃது, கடலினிடையில் நின்று அதிகரிக்கும் நீரை உறிஞ்சிப்பருகுமாறு முகத்துக்கனல்பெற்றதோர் பெண்குதிரை. வறக்கும் மா வடவைக்கனல் - வற்றச்செய்கின்ற பெரிய பட பாக்கியென்றுமாம். ௧-ம்:—¹மகற்கெனுஞ் ²ஆகுமால். (கூ)

கூச:—கோசலை மங்கலச்செய்தி சொன்னவர்கட்கு வேதமத்யளித்துச் சுமித்தியையோடு ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியின் கோயிலுக்குப் போதல்.

அன்ன ளாயு மரும்பெற லாரமு

¹நன்னி திக்குவை யுந்²நனி நல்கித்தன்

முன்னு காதற் சுமித்திரை யோடும்போய்

மின்னு நேமியன் ³மேவிட ⁴மேவினான்.

(இ-ள்.) (கோசலை), அன்னன் ஆயும் - அத்தன்மையனாகியும், அரு பெறல் - அரியபெறுதலையுடைய, ஆரம்உம்-மணிவடங்களுையும் நல் நிதி குவை உம் - உயர்ந்த திரவியங்களின் குவியல்களையும், நனி நல்கி - (செய்தி சொன்ன மங்கையர்நால்வர்க்கு) மிகவும் கொடுத்து, (அவர்களை யனுப்பி விட்டு), தன் காதல் முன்னு - தன்னாசைக்கு விஷயமாகிய, சுமித்திரை யோடும் - சுமித்திரையுடனே, போய் —, மின்னும் நேமியன் - விளங்குகின்ற (சுதரிசனமென்னுஞ்) சக்கரத்தைக் (கையில்)தரித்த ஸ்ரீரங்கநாதன், மேவு இடம்-பொருந்தியிருக்கும் திருக்கோயிலை, மேவினான் - அடைந்தான்; (எ-று.)

தன்கணவன் துறக்கப்போகின்றானே யென்பதைக் கருதி மனத்திற் றுணுக்க மெய்தினளாயினும், கோசலை மங்கலச்செய்தி சொன்னவர்கட்குச் சிறந்த மணிவடம் முதலியன கொடுத்துப் பின்பு தன்புதல்வனுக்கு நன் மையைவேண்டி, இடச்சுவாகுலாந் தொடங்கிச் சூரியகுலமன்னர்க்குக் குலதெய்வமாகவிளங்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியின் கோயிலுக்குச் சுமித் திரையோடு சென்றனனென்பதாம். கைகேயி இப்பொழுதே வேறாயிருந் தனனென்பது குறிப்பு. நனி - விசேடித்த வுரிச்சொல். முதலடி - முற்று மோனை. சுமித்திரை—ஸுமித்ரா: நல்லமத்திரையுடையவன்; இயற்கையில் நற்குணமுடையவனேயன்றிச் செயற்கையிலும் அவ்வாறிருப்பவனென்பது பொருள். ௧-ம்:—¹பன்மணி, ²பல நல்கி, ³வைகிடம், ⁴மேயினான். (கூச)

கூரு.—கோசலை திருமாலின்திருவடிகளை வணங்குதல்.

மேவி மென்மல ராணில மாதெனுந்

தேவி மாரொடுந் தேவர்கள் யாவர்க்கு

மாவி யும்மறி வும்¹முதலாயவன்

²மாவு லாமலர்ப்பாதம் வணங்கினான்.

(இ-ள்.) (கோசலை), மேவி - (அங்ஙனம்) அடைந்து, மலரான் - திருமகள், நிலமாத-நிலமகள், எனும்—, தேவிமாரொடுஉம்-தேவியர்களோடும்,—தேவர்கள் யாவர்க்குஉம் - எல்லாத்தேவர்களுக்கும், ஆவிஉம் - உயிரும், அறிவுஉம் - ஞானமும், முதல்(உம்) - ஆதியும், ஆயவன் - ஆனவனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய, மா உலாம் மலர் பாதம் - வண்டுகள் (தேனை யுண்ணும்பொருட்டு) உலாவுகின்ற தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களை, வணங்கினான்—; (எ-று.)

தேவிமாரொடுமுள்ள முதலாயவன் பாதங்களைக் கோசலை வணங்கினுள் என்பதாம். 'வாவிமாமலர் என்ற பாடத்துக்கு, வாடாமலரென்பார்'வாவிமாமலர் என்றாரென்க. தேவர் முகவிய யாவர்க்கும் ஆவியும் அறிவும் நாதனும் நம்நாராயணனேயாவ னென்பது, மூன்றாமடியிற் கூறிய பொருள். 13-ம்:—
1அமுதாயவன். (கூடு)

கூகூ,—வணங்கிய பெருமானிடத்துக் கோசலை இராமனுக்குத் திருவருள்புரியவேண்டுதல்.

என்வ யிற்றரு மைந்தற் கினியரு

1ஞன்வ யத்ததென் றுஞ்ல கியாவையு

மன் 2வ யிற்றி னடக்கிய மாயனைத்

தன் 3வ யிற்றி னடக்குந் தவத்தினான்.

(இ-ள்.) உலகு யாவையும் - எல்லாவுட்கங்களையும், மன் வயிற்றின் - பெருமைபெற்ற (தன்) திருவுகாத்தன், அடக்கிய - அடக்கிக்கொண்ட, மாயனை - நாராயணனை, தன் வயிற்றின் - தன்னுடைய வயிற்றிலே, அடக்கும் - அடக்கிய, தவத்தினான் - தவத்தையுடைய கோசலை,— (அத்தேவர் பிரானேனோக்கி), இனி - இப்பொழுது, என்வயின் தரும் மைத்தற்கு - என்னிடத்துப் பிறந்த ஸ்ரீராமனுக்கு, அருள் - அதுக்கிரகம்புரிவது, உன் வயத்து-உன்னதீனத்துளது, என்றான் - என்றுபிரார்த்தித்தனன்; (எ-று.)

இராமபிரானது நன்மை உன்திருவருளாற் குறைவின்றிப் பெருக வேண்டுமெனத் திருமாலினிடத்து வேண்டின னென்க, இந்தச் செய்யுளின் பின்னிரண்டடிகளில், உலகியாவையு மன்வயிற்றினடக்கிய மாயவனென்று ஆதேயத்திற்குப் பெருமையைக் கூறி, அப்படிப்பட்டவனை யடக்கிய வயிற்றவனென்று, ஆதாரத்துக்கு [ஆதேயம்—தாங்கப்படு பொருள்: ஆதாரம் - தாங்கும்பொருள்.] மேன்மையைக் கூறியதனால், இது பெருமையணி: ஊழிக் காலத்துஉறங்கிக்கிடந்த ஆவிலேபோலேயாயிற்று, இவன் வயிறு; அதில், வினையானன்றி இச்சையாலே இவன்தவத்தாற் பிணிப்புண்டு கிடந்தா னென்பது தோன்ற, 'தவத்தினால்' என்றார்: இதுபற்றியே, “என்ன நோன்பு நோற்றான் கொலோ விவனைப் பெற்ற வயிறுடையான்” என்றார் பெரியோரும். மாயன் - மாயையையுடையவன்; மாயையாவது - கூடாததையுங் கூட்டுவிக் குத்திற், அகடிக் கடநாஸாமர்த்தியம்; பிரபஞ்சகாரணமாகிய பிரகிருதியு

மாம். மாயவன் என்பதற்கும் இதுவே பொருள்: கருநிறமுள்ள வனென்றது முண்டு. பி-ம்:—¹உன்வயிற்றது, உன்வயத்தன். ²வயிற்றில். (கசு)

கசு. —கோசலை திருமாவை வணங்கியபின், தவசியர்க்குக்

கோதரினங்களை புரிதல்.

என்றி றைஞ்சியவ் விந்திரை கேள்வனுக்கு

கொன்று நான்மறை யோதிய பூசனை

நன்றி னுழத்தவ ¹ணல்ல தவர்க்கெலாம்

கன்று டைப்பசு வின்கட னல்கினான்.

(இ-ள்.) என்று—, இறைஞ்சி - வணங்கி, அ இந்திரை கேள்வனுக்கு - அந்த இலக்குமிநாயகனாகிய நாராயணனுக்கு, ஒன்றும் - தகுந்த, நால் மறை ஓதிய பூசனை - நான்குவேதங்களிலுஞ் சொல்லிய ஆராதனையை, நன்று இழைத்து - விசேஷமாகச் செய்வித்து, அவன் - அவ்விடத்திருந்த, நல்ல தவர்க்கு எலாம் - நல்ல தவசிகளுக்கெல்லாம், கன்று உடை பசுவின் கடல் - கன்றையுடைய பசுவின் திரள்களை, நல்கினான் - (தானஞ்) செய்தான்; (எ-து.)

அவன்—நல்ல எண்பிரித்து, எழுவாயாகவுமாம். பசு - பால்பகாவஹி ணைப் பெயர். கடனல்கினான் என்பதைக் கடன் நல்கினான் என்று பிரித்து, பசுவின் என்பதிலுள்ள 'இன்' சாரியையைக் கடன் என்பதனோடு கூட்டி, பசு - பசுவை, கடனின் - முறைப்படி, நல்கினான் என்று உரை கூறினாரு முனர். பி-ம்:—¹நல்கித். (கசு)

கசு. —கோசலை அந்தணர்க்குப் பலவகைத் தானங்களைப் புரிதல்.

பொன்னு மாமணி யும்புனை சாந்தமுங்

கன்னி மாறொடு காசினி யீட்டமு

மின்ன யாவையு மீந்தன ளந்தணர்க்

கன்ன¹முந் தளி ராடையு நல்கினான்.

(இ-ள்.) அந்தணர்க்கு - வேதியர்களுக்கு, பொன்உம் - பொன்னையும், மா மணிஉம் - பெருமைபெற்ற நவரத்தங்களையும், புனை - பூசதற்குரிய, சாந் தம்உம் - சந்தனத்தையும், கன்னிமாறொடு - பெண்களையும், காசினி ஈட்ட உம்—பூமியின் கூட்டத்தையும், இன்ன-இவைபோல்வனவாய், யாவைஉம்-எல் லாவற்றையும், சந்தனன் - கொடுத்தான்; (பின்னும்), அன்னம்உம் - அந்தந் தையும், தளிர் ஆடைஉம் - தளிர்போன்றுள்ள வஸ்திரத்தையும், நல்கினான் - கொடுத்தான்; (எ-து.)

முதலில் நற்றவர்களுக்குத் தானஞ் செய்து, பின் மற்றவர்களுக்கெல் லாம் பொன்முதலிய கணக்கிறந்தன தந்து அன்னவஸ்திராதிகளும் அளித்தன னென்க. கன்னிமார், மார் - பலர்பார்ப்பெயர்விகுதி. உம்மைகள் - எண்ணுப் பொருளான. மா-உரிச்சொல்; மஹாஎன்னும் வடமொழிச்சிதைவுமாம். நவரத் தங்கனாவன—கோமேதகம், நீலம், பவளம், புட்பராகம், மரகதம், மாணிக்

கம், முத்து, வைடுரியம், வைரம் என்பன. சாந்தம், காசினி, சந்தநம், காப்யப் எனும் வடசொற்களின் சிதைவு; காப்யப் - பரசுராமனால் கப்யப் முனிவனுக்கு யஜ்ஞதக்ஷிணையாகக் கொடுக்கப்பட்டது. ஈட்டம் - தொழிற்பெயர்; ஈண்டு - முதனிலை. இவை போன்ற தானங்கள் - பூதானம், தானியதானம் முதலியன. அந்தத்தை அணவுவார்-அந்தணர் : என்றது, வேதாந்தத்தையே பொருளென்று மேற்கொண்டு பார்ப்பாரென்றவாறு; “அந்தணரென்போரறவோர் மற்றெவ்வயிர்க்குஞ், செந்தண்மை பூண்டொழுக்கலான்” என்றவாறு அழகியதப்பத்தை [அருளை] யுடையா ரென ஏதுப்பெயராகவு மாம், பி-ம்:—¹தானமும்.

(கஅ)

கூக.—நீருமலை வணங்கி வலஞ்செய்து பின் கோசலை

நோன்புகள் தொடங்குதல்.

நல்கி நாயக னுண்மலர்ப்¹பாதத்தைப்

புல்லிப் போற்றி வணங்கிப்²புரையிலா

மல்லன்³மாளிகைக் கோயில் வலங்கொளாத்

தொல்லை நோன்புகள் யாவுந்தொடங்கினான்.

(இ-ள்.) நல்கி-(அங்ஙனம்) தானஞ்செய்து, நாயகன்-அவ்வாங்கநாதனது, நான் மலர் பாதத்தை-அன்றலர்ந்த தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகள், புல்லி - தழுவி, போற்றி - (பலவகையாகத்) துதித்து, வணங்கி - சேவித்து, கோயில்-அவ்வாலயத்தை, வலங்கொளா - பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, (பின்), புரைஇலா - குற்றமற்ற, மல்லல் - வளப்பம்பெற்ற, மாளிகை - அரண்மனையில், தொல்லை - பழைய, நோன்புகள் யாடம் - விரதங்களெல்லாவற்றையும், தொடங்கினான் - (செய்யத்) தொடங்கினான்; (எ-று.)

தானங்களெல்லாஞ் செய்தது கோயிலிலேயே யென்க. கோசலை அங்ஙனம் தானஞ்செய்தபின் மீண்டும் அத்திருமாலின் பாதங்களைச் சென்று அடைந்து வணங்கி வலஞ்செய்து தன்னிருக்கை சேர்ந்து நோன்புகள் நோற்றிருந்தனனென்க. இக்குலத்துதித்த அரசர்க்கெல்லாம் முடிசூட்டுங்கால் அவ்வவர் தாய்மார் செய்துவந்த நோன்பென்பார் ‘தொல்லேனோன்பு’ என்றார். மாளிகைக்கோயில் - அரண்மனையிலுள்ள எம்பிரான்கோயி லென்னவுமாம். ‘நல்கினான்’ என்ற முற்றுக்கு எழுவாய் வருவிக்க; சென்ற பாடலிலும் இங்ஙனமே. இப்பாடல் சிலபிரதியிலில்லை. பி-ம்:—¹பாதங்கள். ²புரையிலான். ³மாமணி.

(கக)

மந்திரப்படலம் முற்றிற்று.

உ.—ஆவது மந்தரைகுழ்ச்சிப் படலம்.

ஸ்ரீராமபட்டாபிஷேகத்தையறிந்து, கைகேயியின் தாதுயாகிய மந்தரையென்பான் கைகேயிக்குக் கலகஞ்செய்த கதையைச் சொல்லுஞ் சிறிய பிரிவென்பது பொருள். (மந்தரை - மனத்தைக்கலக்குபவன் என்று காரணப் பொருள்படும் மந்தரா என்ற வடசொல்லின் திரிபு: இவன்—கைகேயியின் பாங்கி. குழ்ச்சி யென்பது-சுழற்சி: குழுவருவானைச் சுழல்வருமென்பவாகலின்; அஃதாவது-மனத்தொழற்சும். அது விசாரம், ஆலோசனை; இது இப்பொருட்டாதல் “குழுவார் கண்ணாக வொழுக்கலான் மன்னவன், குழுவாரைச் சூழ்ந்து கொளல்,” “குழ்ச்சிமுடிவதுணியிவயத்தல்,” “சொல்லாது கேளானனி குழ்ச்சியுட்டோற்றவாறும்” என்பவற்றானு முணர்க. இங்கே குழ்ச்சி-தூராலோசனை.)

தசரதசக்காவர்த்தி சோதிடர்களை நோக்கி ‘நல்லநாளையாராய்ந்து சொல்லுக’ என்று வினாவ, அச்சோதிடர்களும் ஆராய்ந்து ‘நாளைக்கு நல்ல நாள்’ என்றாராக, பிறகு சக்காவர்த்தி வசிட்டனை வரவழைத்து ‘மகுடாபிஷேகத்திற்கு ஏற்ற நாள் நாளைக்கு ஆகலால், இராமபிரானுக்கு முதனாளே செய்யவேண்டிய சடங்குகளைச் செய்து உறுதிப்பொருளாயும் உபதேசிக்க’ என்ன, வசிட்டனும் உயகை மேலிட்டவனும் இராமபிரானிருக்குமிடஞ் சென்று தன்னை வணங்கி வழிபட்ட அப்பிரானை நோக்கி, ‘உத்தம! நாளைக்கு மன்னவன் உனக்கு முடிசூட்டப்போகின்றான்: ஆகலால், சில உறுதிப்பொருள் கூறுகின்றேன்’ என்று சிறந்த உபதேசமொழிந் பலகூறிப் பின்பு அவ்விராமபிரானோடு ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியின் தோயிலுக்குச்சென்று அப்பிரானுக்குத் திருமஞ்சனம் முதலியன செய்து வழிபட்டுப் பிறகு இராமபிரானுக்கு மகுடாபிஷேகத்தினத்துக்கு முன்னால் செய்யவேண்டிய சடங்குகளைச் செய்து அப்பால் மன்னவனுக்கு அறிவிக்க, அத்தசரதமன்னவன் நகரத்தை யலங்கரிக்குமாறு பறைசாற்றிக் தெரிவிக்கும்படி கட்டளையிட, வள்ளுவர் தசரதனது அக் கட்டளையைப் பறைசாற்றிக் தெரிவித்தனர். இராமபிரானுக்கு மணமுடிபுனையுந் திருவிழா நாளைக்கு என்றதைக் கேட்ட நகரத்து மாந்தர் யாவரும் பெருங் குதூகலத்துடன் நகரத்தை யலங்கரிக்கலாயினர். இராமன் பாலகனையிருக்கையில் சுண்டுவில்லில் மண்ணுண்டை வைத்துத் தன் கூனின்மேலெய்ததனால் அயன்மீது கறுவுகொண்டிருந்த கூனியானவன் நகரத்தவர் அங்ஙனம் பேரார்ப்பரவத்துடன் நகரத்தை யணிவதைக் கண்டு, இராமபட்டாபிஷேகத்தை யுணர்ந்து மனம்பொருது வெதும்பி, கைகேயியின் அரண்மனைக்குச் சரேலென்றுபோய் அணையிற் பள்ளிகொண்டிருக்கும் அக் கைகேயியை விரைவிலணுகித் துயின்றுகொண்டிருந்த அவளை யெழுப்பி, ‘பெருந்துயரமேர விருக்கையிலும் இங்ஙனம் துயில்வது தகுதியோ?’ என்று கூறி இராமன் பட்டம் புனையப்போவதைத் தெரிவிக்க, கைகேயி அகமகிழ்ந்து சிறந்ததோராரத்தை அந்தக் கூனிக்குத் தந்தனள். அப்போது அந்தக் கூனி

அதனைக் கழற்றி யெறிந்துவிட்டுப் பலவகைத் தூர்ப்போதனைநளாற் கைகேயி யின் மனத்தைக் கலங்க, முதலில் மந்தரையின் பேச்சுக்குச் சிறிதும் இணங்காதிருந்த கைகேயி பிறகு மனங் கலங்கி அவள் பேச்சுக்கு இசைந்து அவளை நோக்கி, ‘இப்போது யான் செய்யவேண்டிய உபாயம் யாது?’ என்ன, முன்னே சம்பராசரயுத்தத்திலே உதவியதற்காக மன்னவன் இரண்டுவாங் கள் உனக்குக் கொடுத்திருக்கின்றானே, அவற்றில் ஒன்றினால் இராமனைப் பதி னான்குவருஷம் காட்டிற்குச் செல்லவும், மற்றொரு வரத்தினால் பரதனுக்கு முடிசூட்டவும் வேண்டுவாய்’ என்று உபாயங்கூறினான். அங்ஙனம் உபாயங் கூறிய கூனியைக் கைகேயி புதூற்று கொண்டாடிச் சற்கரித்து அனுப்பி விட்டுப் பின் தன் ஆபரணங்களையெல்லாவ் களைந்தெறித்து தலைவிரி கோலத் துடன் பூமியின்மீது புரண்டவண்ணம் மூதேவிபோற் கிடந்தன னென்பது, இப்படலத்திற் கூறும் பொருள்.

க.—சோதிடர்களை முடிபுனைய நல்லநாள் கூறுமாறு தசரதன் வினாவுதல்.

வேறு.

கடி.கமழ் தாரினான் ¹கணித மாக்களை

²முடிவுற நோக்கியோர் ³முகமன் கூறிப்பின்

வடிமழு வளவற் கடந்த மைந்தற்கு

முடிபுனை ⁴முதன்மைநான் மொழியி னென்றான்.

(இ-ன்.) (கணிதரை ஒருங்குகொண்டு ஒரு மண்டபத்தின் மருங்குபோன), கடி. கமழ் தாரினான்—பாசனை வீசுகின்ற மாலையையுடைய சக்கரவர்த்தி,—கணி தம் மாக்களை - அச்சோதிடதூலவல்லோரை, முடிவு உற நோக்கி - கடை பொருந்தப்பார்த்து, ஓர் முகமன் கூறி - (முன்னே) சிறப்பு வார்த்தையைச் சொல்லி, பின் - பின்பு, ‘வடிமழு வளவன் கடந்த மைந்தற்கு - கூர்மை பொருந்திய மழுவாயுத்தையுடையவனை [பரசராமனை] வென்ற வீரனாகிய இராமனுக்கு, முடி புனை முதன்மை நான்-முடிசூட்டுதற்குரிய சிறந்த நாளே, மொழியின் - சொல்லங்கள்,’ என்றான் - என்றான்; (எ-று.)

இச்செய்யுள் “உரைதெரிகணிதரை யொருங்குகொண்டொரு, வரை பொருமண்டப மருங்குபோயினான்” என்று வந்த அக - ஆஞ் செய்யுளோடு தொடர்புடையது. கணிதமாக்கள் - சோதிடர். மாக்கள் - மக்களென்பதன் விகாரம். மாக்களென்பபடுவார் மனவுணர்ச்சியில்லாதார், மக்களெனப்படுவார் ஐம்பொறி யுணர்வேயன்றி மனமென்பதோரறிவுமுடையார்; இதனை “மாவு மாக்களுமையறிவினவே,” “மக்கடாமேயாற்றிவுயிரே” என்னும் மரபியற் சூத்திரங்களுமுணர்ச்சி; ஆதலின், இவரை மாக்களென்பது பொருந்தாமை தெற்றென வுணர்க. இனி இச்சோதிடர் கூறுஞ்சோதிடம் பயன்படாமை பற்றிக் கவி ‘மாக்கள்’ எனப் பழித்துக்கூறின ரென்னலுமாம். முடிவுற நோக்கி - நன்குநோக்கியென்றபடி, ‘பின்’ என்றதனால், முன் என்பது

வருவிக்கப்பட்டது, வான் - இங்கு ஆயுதமென்னும்மாத்திரையாய் நின்றது, மழு ஆளவன் எனப் பிரித்து, மழுளவயாளுதலையுடையவன் என்றுமாம். “மெல்லெழுத்து மிகுவழி” என்னுஞ் சூத்திரத்து “உயர்நீணைமருங்கி னொழியாதுவருதலும்” என்றதன்கண் ஒழியாது என்னும்இலேசால் வானவனை என்னும் உருபுதொக்கது. வடிமழுவானவற் கடந்தமைந்தனென அவன் இளமையிற்புரிந்த ஆண்டொழிலையெடுத்துக் கூறவே, முடிபுனைந்து மூவுலகுங் காக்கும் வீரமுடைய நென்பது கூறியதாயிற்று. கீழ் எக்-ஆஞ் செய்யுளில் “மழுவினாற் பொருதுபோக்கிய சேவகன் சேவகஞ் செருத்தவீரற்கு ஆவ இவ்வுலகம்” என வந்ததுங் காண்க. ௮-ம்:—¹கழகை. ²முதன்மை. ³முடியற. ⁴கழகை.

உ.—நானே நல்லநாளென்று கணிதமாக்கீகள் கூறவே,
தசாதன் வசிட்டனை வாவழைத்தல்.

பொருந்துநா ணை ¹புன் புதல்வற் ²கென்றலுந்
திருந்தினு ³ரினியசொற் கேட்ட செய்கழற்
பெருந்தின் ⁴மா லியானையான் பிழைப்பில் ⁵செய்தவ
மருந்தனன் வருகென வசிட்ட நெய்தினான்.

(இ-ள்.) திருந்தினர்- (தூல்களில்) தேறினவராகிய முகூர்த்தவிதானிகள், ‘உன் புதல்வற்கு-உனதுபுத்திரனுக்கு (பட்டாபிஷேகஞ் செய்தற்கு), பொருந்தும்-(எல்லாதன்மைகளும்) பொருந்திய, நான்-முகூர்த்தத்தினம், நானே-நானேக் கேயாகும்’, என்றலும் - என்று சொன்ன வளவில்,—இனிய சொல் கேட்ட-அந்த இனிமையான வார்த்தையைக் கேட்ட, செய் கழல் - செம்மையாகிய வீரக்கழலையணிந்த, பெரு தின் மால் யானையான் - பெரிய வலிய மதயானே போன்ற சக்கரவர்த்தி, பிழைப்புநில் செய் தவம் - குற்றமில்லாத தவத்தைச் செய்துள்ள, மருந்து அனன் - தேவாமிருதம்போற்சிறந்தவனான, வசிட்டன் - வசிட்டபகவான், வருக - வருவாளுக, என - என்று கூற, எய்தினான் - (அம்முனிவன்) வந்தான்; (எ-று.)

விரைவில் இராமபிரானுக்கு முடிசூட்டவேணுமென்று கருதியிருக்கையில், ‘உன்புதல்வற்குப் பொருந்துநான் நானே’ என்று முகூர்த்தவிதானிகள் சொல்லியதனால் ‘இனிய சொல்’ என்றார். முகூர்த்தவிதானிகள்-முகூர்த்தம் விதிப்பவர். கழல் - வீரகாலணி; அது “வீரத்தில்வீக்கியகழலே, யாடவர் கான்மிசையணிவடம்” என்பதனானறிக. செம்பொற்கழலாதலால் ‘செய்கழல்.’ என்றார்; செம்மையின் ‘மை’போய் முன்னின்றமெய் திரிந்தது; வினைத்தொகையாய்க் கட்டியகழல் என்றும், கழல்-ஆகுபெயராய், அழகியபாதங்களு என்று மாம். வசிட்டன் - ஞானம்தன்னிடத்துக்குடிக்கொண்டவன். ௮-ம்:— ¹நின், ²என்றனர், என்றுவந்து. ³அன்னீ. ⁴மால்யானே. ⁵செய்தவம் வருந்தினான்.

௩.—நானைக்குப் பட்டாபிஷேகமாதலால் இன்று செய்வீக்கவேண்டிய
சடங்களை இராமனுக்குச் செய்வீக்க என்று தசரதன் சொல்லுதல்.

நல்லியன் மங்கல நாளு நாளையல்

வில்லிய ரோளவற் ¹கின்று வேண்டுவ

²வொல்லையி ³னியற்றிநல் லுறுதி ⁴வாய்மையுஞ்

⁵சொல்லுதி ⁶பெரிதெனத் தொழுது சொல்லினான்.

(இ-ள்.) (அப்பொழுது சக்காவர்த்தி வசிட்டனை நோக்கி); 'நானே நல் இயல்
மங்கலம் நான்உம் - நானே நல்லமுகூர்த்தத்தையுடைய சுபதினம்: (ஆதலால்),
அ வில் இயல் தோளவற்கு - அந்தக்கோதண்டம்பொருந்திய புயங்கலையுடைய
இராமனுக்கு, இன்று - இன்றையதினம், வேண்டுவ - செய்யவேண்டுவனவா
கிய சடங்குகளை, ஒல்லையின் - விரைவாக, இயற்றி - செய்து, நல் உறுதி
வாய்மைஉம் - மிக்க நன்மையைத்தருவனவாகிய உபதேசவார்த்தையையும்,
பெரிது சொல்லுதி-மிகுதியுஞ்சொல்லுவீராக,' என - என்று, தொழுது - அஞ்
சலி செய்து, சொல்லினான் - சொன்னான்; (௭-அ.)

வில்லியல்தோளென்றது - சிவனுடையவில்லை யொடித்ததற்கும், விஷ்
ணுவினதுவில்லை வளைத்ததற்கும் குறிப்பு. மகுடாபிஷேகத்து முன்னாளிற்
செய்யவேண்டிய விரகம்முதலியனவகளை இராமனுக்குச் செய்வீத்து, இராச
சியத்தை நடத்தவேண்டிய முறைமையைப்பற்றி உறுதியுக்கும் நீதிகளையும்
உபதேசிக்குமாறு வசிட்டனை வேண்டினான் தசரத னென்க. பட்டங்கட்டுப
வர்க்குப் பலவகை அரசுநீதிகளை யுபதேசித்தல், இயல்பு: அங்ஙனம் உபதே
சிப்பதைப் பலதூல்கள் லுங் காணலாம். தசரதன் தானே பலவகைநீதிகளை யுப
தேசித்தனனென்று முதலூல் கூறும். நாளும், உம்மை - உயர்வுகிறப்பு;
அசையுமாம். ¹பி - பி:— ¹சுண்டு. ²ஒல்லையில். ³இயற்றிய. ⁴வார்த்தையும்.
⁵சொல்லுதிர். ⁶நீயென, போயென. (க௦உ)

௪.—இராமபிரானது மாளிகைக்கு வசிட்டன்செல்ல, ஸ்ரீராமன்

முனிவனை யெதிர்கொண்டு தன்னிருக்கைசேர்தல்.

முனிவனு முவகையுந் தானு முந்துவான்

மனுகுல நாயகன் ¹வாயின் ²மன்னினு

னனையவன் வரவுகேட் டலங்கன் ³மார்பனு

மினிதெதிர் கொண்டுதன் னிருக்கை யெய்தினான்.

(இ-ள்.) முனிவன்உம் - வசிட்டமுனிவனும், உவகைஉம் தான்உம்
முந்துவான் - சந்தோஷமுந் தானும் முற்பட்டுச்செல்பவனும், மனு குலம் நாய
கன் - வைவசுவுதமனுவினதுவமிசத்திற் பிறந்தவனாகிய ஸ்ரீராமனது, வாயில்
மன்னினான் - மாளிகைவாயிலை யடைந்தான்; அனையவன் வரவு கேட்டு -
அம்முனிவனதுவரவைக் (கடைகாப்பாளர் சொல்லக்) கேட்டு, அலங்கல் மார்
பன்உம் - மாலையையணிந்த மார்பையுடைய ஸ்ரீராமனும், இனிது எதிர்கொ

ண்டு - இனிதாக எதிர்கொண்டு (எழுந்தருளப்பண்ணி), தன் இருக்கை - தன்னிருப்பிடத்தை, எய்தினான் - அடைந்தான்; (எ-று.)

வசிட்டமுனிவன் தேசின் மீது ஏறியவண்ணம் இராமபிரானது அரண்மனையினுள்ளே சென்றனனென முதலூல் கூறும். முனிவனு முவகையுந்தானு முந்துவான் - முனிவன் மிக்ககளிப்போடு விரைவிற்கென்றென்றபடி. முந்துவான் - முற்றெச்சம், அலங்கல் - தொழிலாகுபெயர். பி-ம்:—¹வாயல். ²முன்னினன், ³வீரனும். (௧௦௩)

நு.—நானைக்கு உனக்குப் பட்டாபிஷேகமென்று வசிட்டன்

தேரிவித்தல்.

வேறு .

ஒல்க லில்தவத் துத்தம தோது நான்
மல்கு ¹கேள்விய வள்ளலை நோக்கினான்
புல்கு காதற் புரவலன் போர்வலாய்
நல்கு நானில் நாளை ²நினக்கென்றான்.

(இ-ள்.) ஒல்கல் இல் தவத்து - நளர்ச்சியில்லாத தவத்தையுடைய, உத்தமன் - உத்தமனாகிய வசிட்டன், ஒதும் நூல் - கற்றற்குரிய நூல்களையும், மல்கு கேள்விய - நிறைந்தகேள்வியையுமுடைய, வள்ளலை - அவ்விராமனை, நோக்கினான் - பார்த்து, 'போர் வலாய் - யுத்தத்தில் வல்லவனே! புல்கு காதல் புரவலன் - (நின்னிடத்து) விருப்பத்தையுடைய அரசன், நினக்கு - உனக்கு, நாளை - நாளைக்கு, நானிலம் - பூமியை, நல்கும் - கொடுப்பன்', என்றான் - என்று சொன்னான்; (எ-று.)

அரசன் அன்போடு உனக்கு நானிலத்தைத் தருதலால், அவனது அன்பு பெருக நீ நானிலத்தையானவேண்டுமென்பான் 'புல்கு காதற் புரவலன் நல்கு நானிலம் நாளை நினக்கு' என்றும், உனதந்தையின்வேண்டுகோளையும் மறுக்காமல் நிறைவேற்றவேண்டு மென்பான் 'வள்ளல்' என்றும், ஆளவல்ல வல்லமையுள்ளவன் நீ மென்பான் 'போர்வலாய்' என்றுங் கூறினான். கேள்வியாவது - கேட்கப்படும் நூற்பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் கூறக் கேட்டல்; கற்றவழி அந்நிறை அறிவை வலியுறுத்தலானும், கல்லாதவழியும் அதனையுண்டாக்குதலானும் இது நூலின்பின் வைக்கப்பட்டது. வள்ளல் - வரையாது கொடுப்பவன். நானிலம் - பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழிக்கொகை; நான்காகிய நிலத்தினையுடையது; ஆகுபெயருமாம். நான்கு நிலங்களாவன—குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் என்பவைகளில், பாலைநீங்க நன்மக்கள் குடியிருப்பதற்குரிய மற்ற நான்குமாம்; பாலைக்கு நிலமில்லை: "நடுவணைந்திணை நடுவணதொழியப், படுதிரைவையம் பாத்தியபண்பே," "மாயோன் மேய காடுறையுலகமுஞ், சேயோன்மேய மைவரையுலகமும், வேந்தன்மேய திம்புனலுலகமும், வருணன்

மேய பெருமண லுலகமு, முல்லைகுறிஞ்சிமருதநெய்தலெனச், சொல்லியமுறை யாற் சொல்லவும்படுமே” என்றார், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார், “நானிலம் வாய்க்கொண்டு நன்னீ ரறமென்று கோதுகொண்ட, வேனிலஞ் செல்வன் சுவைத்துமிழ்பாலை” என்பதும் இக்கருத்தேபற்றி வந்தது. நானிலம் - நாற் கடல்கூழ்ந்த நில மென வுரைப்பாருமுளர். கேள்விய - குறிப்புப்பெயரெச்சம். பி-ம்:—¹கேள்வியவ்வன்னலை, கேள்வியன்வன்னலை, ²நினக்கென. (க0ச)

கூ.—இராமனைநேர்க்கி, வசிட்டன் உறுதிப்பொருளைக்

கூறுவேன் எனல்.

என்று பின்னு பிராமனை ¹நோக்கிநா

னென்று கூறுவ ²துண்டுறு திப்பொரு

ணன்று கேட்டுக் கடைப்பிடி ³நன்கெனாத்

துன்று ⁴தாரவற் சொல்லுதன் மேற்பினன்.

(இ-ள்.) என்று - என்று சொல்லி, பின்உம்—, இராமனை நோக்கி - இராமனைப்பார்த்து, ‘நான் கூறுவது - நான் சொல்லவேண்டுவதாகிய, உறுதி பொருள் ஒன்று - நன்மையைத்தருவதாகிய ஒருவிஷயம், உண்டு - உளது; (அதனை), நன்று கேட்டு - நன்றாகக்கேட்டு, நன்கு கடைப்பிடி-நன்றாய் உறுதியாகக்கொள்’, என - என்று, துன்று தாரவன் - நெருங்கியமாலையை யுடைய அவ்விராமனைக்குறித்து, சொல்லுதல் மேற்பினன்-(வசிட்டன்) சொல்லத்தொடங்கினான்; (எ-று.)—உறுதிப்பொருள் கூறுவதை மேற்பதினைந்து கவிகளிற் காண்க.

‘நானென்று கூறுவதுண்டுறுதிப்பொருள்’ என்றதனால், இதனை அவட் சியஞ் செய்யலாகா தெனக் குறிப்பித்தபடியாம். ஒன்று என்பதை உறுதிப் பொருளோடுகூட்டி, வினைத்தொகையாக, ஒன்று - பொருந்திய [கூறுவேண்டுவதாகிய], உறுதிப்பொருள் உளது எனினுமாம். கேட்டவரெல்லாம் அவ்வாறு நடத்த லரிதாதலின், ‘நன்குகடைப்பிடி’ என்றான். பி-ம்:—¹நோக்கி ஒன். ²ஒன்று. ³நன்றெனத். ⁴தாரவன். (க0இ)

எ.—இதுமுதற் பதினைந்துகவிகள்-இராமபிரானுக்கு வசிட்டன்

கூறிய உறுதிமொழிகளைத் தெரிவிக்கும்.

† கரிய மாஸினுங் கண்ணுத லானினு

முரிய தாமரை மேலுறை வானினும்

விரியும் பூநமொ ரைந்தினு மெய்யினும்

பெரிய ரந்தணர் ¹பேணுதி யுள்ளத்தால்.

இதுமுதல் “ஏனைதி” (உஉ) என்னுங் கவியளவும்-ஒருதொடர்.

† “தைவாதீநம் ஐகத்ஸர்வம் மந்த்ராதீநம் துதைவதம் - தம்மந்த்ரம் ப்ராஹ்மணாதீநம் ப்ராஹ்மண மம தேவதா” என்று ஸ்ரீமஹாபாரதத்திலே ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபகவான் அருளிச் செய்துள்ளது கருத்தக்கது. இதன் பொருள் - உலகமுழுதுந் தெய்வத்தின்வயத்தது; அத்தெய்வம் மந்திரத்தின் வயத்தது; அம்மந்திரம் அந்தணர் வயத்தது; அவ்வந்தணர் எமக்குக் கடவுளாவ ரென்பது,

(இ-ள்.) அந்தணர் - வேதியர், கரிய மாலின் உம் - கருநிறத்தை யுடைய திருமால்காட்டிலும், கண் துதலானின் உம் - நெற்றிக்கண்ணாகிய பரம சிவனைக் காட்டிலும், உரிய தாமரைமேல் உறைவானின் உம் - (இருத்தற்கு) உரிய (திருமாலினது திருவுத்திக்) கமலத்தில் வசிக்கின்ற பிரமதேவனைக் காட்டிலும், விரியும் பூதம் ஓர் ஐத்தின் உம் - விரிகின்ற ஒப்பற்ற பஞ்சபூதங்களைக் காட்டிலும், மெய்யின் உம் - சத்தியத்தைக் காட்டிலும், பெரியர் - பெருமையையுடையர்; (ஆதலின் அவ்வந்தணரை), உள்ளத்தால் பேணுதி-நன்மனத்தோடு ஆகரிப்பா யாக; (எ-று.)

பூதமைத்து-இலக்கணையால், பாஞ்சபெனதிசமயமான லோகம்: இது வடிவத் தாற்பெரியது. அந்தணரதுபெருமை இந்தவுலகத்திலும் அடங்காது; ஏனெனின் வானுலகத்துத் தேவர்களினும் பெரியர் அந்தண ரென்று நூல்கள் ஒதுதலா லென்க. அந்தணர் பெருமையைக் கூறவந்தவர் சத்தியம் மிகச் சிறத்தென்று அதன்பெருமையையும் பெற வைத்தார். மெய்யினும் பெரியர் அந்தண ரென்று அந்தணரைச் சார மெய்யை வைத்தது, அவர்க்குச் சத்தியமவேண்டு மென்பதைக் குறிப்பிக்கும். மும்மூர்த்திகளெனவே, பிரபஞ்ச காரணங் கூறியதாயிற்று; விரியும் பூதமொரத்தெனவே, காரியமாகிய பிரபஞ்சங் கூறியதாயிற்று. மெய் - பிரபஞ்சத்திற்கு ஆகாரமாகிய சத்தியம்: இவை யினைத்தினும் உயர்ந்தோர் அந்தணரெனவே, அவரைய ற்றி உலகம் நின்று நிலவா தாதலின், உலகம் அரிக்கும் அரசர்க்கு அவரைப் பேணுதல் இன்றி யமையாத தென்றதாயிற்று. பூதமைத்து - நிலம், நீர், தீ, காற்று, விசம்பு என்பன. உள்ளத்தால் என் ஆலுருபு உடனிகழ்ச்சிப்பொருளில் வந்தது. உரிய - உரிமையான எனினுமாம். பி-ம்:—¹பேசதி. (க0க)

௮. அந்த ணார் முனியவு மாங்கவர்

சிந்தை யாலருள் செய்வுந் ¹தேவரி

²நெஞ்சு ளாரையு நொய்துயர் தாரையு

மைந்த வெண்ண வரம்பு³முண் டாங்கொலோ.

(இ-ள்.) மைந்த - குழந்தாய்! அந்தணர்-அந்தணர், முனியும்கோபி க்கவும், சிந்தையால் - மனத்தால், அவர்—, அருள் செய்பும - கருணையுரிய வும், தேவரில் - தேவர்களுள், நொதுஉளாரை உம் - வருத்தியிருப்பவரையும், நொய்து உயர்த்தாரை உம் - விரைவாக உயர்வுபெற்றவரையும், எண்ண - கணக்கிட, வரம்பு உம் - உண்டு-அளவும் இருக்கின்றதோ? [இல்லை யென்றபடி].

தேவர்களில் அந்தணரின்முனியால் இழிந்தோரும் அதுக்கிரகத்தால் மேன்மையடைந்தோரும் பலர் காணப்படுகின்றனரென்று காரணங்காட்டிக் கீழ்ச்செய்யுளில் தேவரைக்காட்டிலும் பெரியர் அந்தணரென்றதனை நிலைநாட்டு கின்றான் வசிட்டனென்க. அருளிக்கூறினும் வெகுண்டு கூறினும் அவ்வப்பயன் களைப் பயந்தேவிலும் நிறைமொழிமாந்தராதலின், இவ்வாறுகூறினார். நொய் தை நொந்துளாரோடுங்கூட்டுக. நொந்துளார்க்கு - துருவாசமுனிவன் சாபத்

தினால் இந்திரன் தன்பதமிழ்ந்து தாமரைத்தண்டி லொளித்ததும், இந்திர பதவிபெற்ற ரகுஷன் அகத்தியமுனிவன்சாபத்தினால் மலைப்பாம்பாயின மையும் : அருளினால் மேம்பட்டதற்கு-பிருதுமுனிவனால் திருமால் பரம்பொரு ளென்று விளக்கப்பட்டமையும் முதலியன காண்க. ௩-௩:—¹தேவருள். ²உந்தினாரையும் ³உணர்ந்தாரையும். ⁴உண்டாகுமோ. (௧0௭)

கூ. ¹அனைய ராதவி னைய²விவ் வெய்யதீ
வினையி னீங்கிய ³மேலவர் ⁴தாளினைப்
புனையுஞ் சென்னிபை ⁵யாய்ப்பு⁶புகழ்ந் தேத்துதி
யினிய கூறியின் ⁷ரேயின ⁸செய்தியால்.

(இ-ள்.) அனையர் ஆகவின் -(அந்தணர்) அத்தன்மையராதலால், ஐய-குழற் தாய் ! வெய்ய தீவினையின் - கொடியபாவத்தினின்று, நீங்கிய - விலகின, இ மேலவர் - இம்மேன்மையையுடைய அந்தணரது, தாளினை - திருவடிகளை, புனையும், சென்னிபை ஆப் - அனையும் முடிபையுடையவனாகி, புகழ்ந்து ஏத் துதி - மிகவும் துதிப்பாயாக; (இன்னும்), இனிய கூறி-இனியமொழிகளைச் சொல்லி, நின்று - (நல்லொழுக்கத்தில்) நின்று, வயின-(அவர்) வயினைக்காறி யங்களை, செய்தி - செய்வாயாக; (எ-று.)

முதலில் அந்தணுள் பெரியராதலால் அவரைப் பேணவேண்டுமென்று கூறி, கீழ்ச் செய்யுளால் தேவர்களைக்காட்டிலும் அவர் சிறந்தவரென்பதற்குக் கார ணங் கூறி, இதனால் அந்த ஏழாஞ் செய்யுளின் கூறிய விஷயத்தை முடிந் கின்றான். ஐயவென்றது - மரபுவழுவுமைநி. இன் - நீக்கம். சென்னியை, ஐ - முன்னிலையொருமைவிகுதி. ௩-ம்.—¹அனையது. ²இயைய நீ, அவ் வெய்யதீ. ³வேதியர். ⁴தாளினை. ⁵வாய். ⁶புகன்று. ⁷ஏயது. ⁸செய்தியே. (௧0௮)

கூ. ஆவ தற்கு மழிவ தற் கும்மவ
ரேவ நிற்கும் ¹விதியுமென் றுவினி
யாவ ²தெப்பொரு ³ளிம்மைபு ⁴மம்மையுந்
தேவ ரைப்பர வுந்துணை சீர்த்ததே.

(இ-ள்.) 'ஆவதற்கு உம்-(ஒருவர்) மேம்படுதற்கும், அழிவதற்கு உம் - கெடு வதற்கும், அவர் ஏவ - அவ்வந்தணரேவலின்படி, விதி உம் - ஊழும், நிற்கும் - காத்திருக்கும்,' என்றால்-, இனி—, இம்மை உம் - இப்பிறப்பிலும், அம்மை உம் - மறுபிறப்பிலும், தேவரை - (பூமி)வான்வரான அந்தணரை, பரவும் - கொண்டாடுகின்ற, துணை - அளவு, சீர்த்தது - சிறப்பினை யுடையது,—ஆவது - பொருத்திய, எப்பொருள்-எந்தப்பொருள்? [எதுவுமில்லை]; (எ-று.)

கீழ் இரண்டுகூறியுளின் கூறியதே மனத்திற்படும் பொருட்டு வேறு வகையாகக் கூறப்படுகின்றது. நல்லொழுக்கமுடைய அந்தணர் ஒருவனைப் பார்த்து இவனுக்கு நன்மை பெருகவேண்டுமென்று கூறினாலும் இவன் அழிந்திடவேண்டுமென்று கூறினாலும், விதியும் அவர் ஏவலின்படி நிற்ப

தால் ஆவ்வந்தணரைக்காட்டிலுஞ் சிறந்தது எப்பொருள்? எதுவுமில்லை; தேவர்களைப்பாவுவது இவ்வந்தணரைப் பேணுவதைக்காட்டிலுஞ் சிறந்த அளவையுடையதாகுமோ? என்பது, பொருளாகும். ஆகூழ், போகூழ் என்பனபற்றி, 'ஆவதற்கு மழிவதற்கும்' என்றான். செய்வமும் தான் அந்தணர்க்கு எவல் செய்யு மென்பதாம். விதியும் - உயர்வுசிறப்பு. பின்னிரண்டடிகள் - 'யாவதிப்பொருளின்மையத் தன்மையாற்.....செய்தியோ' என்றுங் காணப்படுகின்றன. பி-ம்:—¹வினையும், ²இப்பொருள், ³எம்மையும், இம்மைக்கும், ⁴அம்மைக்கும், மெய்ம்மைக்கும். (க0க)

கக. உருளு நேயியு மொண்கவ ரெஃகமு

¹மருளில் வாணியும் வல்லவர் மூவர்க்குந்

தெருளு நல்லற மும்மனச் ²செம்மையு

³மருளு நீத்தபி னுவதுண் டாகுமோ.

(இ-ள்.) உருளும் நேயிடம் - வட்டவடிவாகிய சக்கரத்தையும், கவர் ஒன் எஃகம்உம் - (பகைவருயிரைக்) கொள்ளையிடுகின்ற ஒள்ளிய மழுவையும், மருள் இல் வாணிடம்-மயக்கமில்லாத சரச்சுவதியையும், வல்லவர்-படையாகக் கொண்டு வல்லமைபெற்றவராகிய, மூவர்க்குஉம் - மும்மூர்த்திகட்கும், தெருளும் - தெளிவாகிய, நல் அறம்உம் - நல்ல தருமமும், மனம் செம்மைஉம் - மனத்தினதுசெப்பமும், அருள்உம் - தயையும், (ஆகிய இவற்றை), நீத்த பின்-விட்டபின்பு, ஆவது - நன்மையாவது, உண்டாகும்ஒ - உளதாகுமோ? [ஆகா தென்றபடி]; (எ-று.)

முத்தேவரும் தாம் மேற்கொண்டுள்ள தொழில் இனிது நிறைவேறுதற்கு அறம் முதலியவற்றைக் கைக்கொண்டிருக்கின்றனர்; எனவே, தன்னுயிர்க் கேயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுகின்ற அரசர்க்கு, நல்லறமும் செம்மையும் அருளும் இன்றியமையாவென்றானுபிற்று. "சீலமுந் தருமமுந் சிதைவில்செய்கையும், சூலமுந் திகிரியுந் சொல்லுந்தாங்கிய, மூலம்வந்துதலிய மூவர்" என்று கிளைகண்டுநீங்குபடலத்து வருவது இங்கு நினைக்கத்தக்கது. எஃகு - ஆகு பெயர்; அம் - அசை. அரியும்அரணும் நேயியையும் எஃகத்தையுங்கொண்டு துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ் செய்தல்போல, வாய்மொழியைக்கொண்டே அதனைச்செய்தலால், அயனை 'வாணிவல்லவன்' என்றார். முதலில் அந்த னுளரைப் போற்றவேண்டுமென்பதைக் காரணத்தோடு கூறி, இதனால் அறம் முதலிய நற்குணங்களைக் கைக்கொள்ள வேண்டுமென்கிறான். நீத்தபின்-வினை யெச்சம். பி-ம்:—¹மருளும்பாசமும். ²செய்கையும். ³அருளின். (கக0)

கஉ. குது முந்துறச் சொல்லிய ¹மாத்துயர்

நீதி மைந்த ²நினக்கிலை யாயினு

மேத மென்பன யாவையு மெய்துதற்

கோது மூல³மவையென ⁴வோர்தியே.

(இ-ள்.) நீதி மைந்த - நியாயமுறைமையையுடைய குழந்தாய்! குது முந்தற - குது முதலாக, சொல்லிய - சொல்லப்பட்ட, மா துயர் - பெரிய துன்பங்கள், நினக்கு இலை ஆயின்உம் - உன்னிடத்தில் இல்லையானாலும், எதம் என்பன யாவைஉம் - குற்றமென்னப்பட்ட அனைத்தையும், எய்துதற்கு - அடைவதற்கு, ஒதம் மூலம் - சொல்லப்படுகின்ற காரணம், அவை - அவை யாகும், என-என்று, ஒர்தி - அறிவாயாக; (எ-று.)

குது முதலிய துயரங்கள் பெருங்குற்றத்தைவிடோக்கு மாதலால் என்றும் அவை உன்னிடத்துச் சேராது பார்த்துக்கொள்ள வேண்டு மெனக் கூறியபடியாம். மிக்க துன்பத்தை வினைக்குஞ் குது முதலியன இன்னவையென்பதை “வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டம் குது பொரு, ளீட்டங் காமமோடேழு” என்பதனுணரிக. இவற்றை வடநூலார் வ்யஸநமெனக் கூறுவாராதலின், ‘குதுமுந்தறச் சொல்லிய மாத்துயர்’ என்றார். குதாடுதல், வேட்டையாடுதல், பகலிற்றுக்குதல், வம்பளத்தல், ஸ்திரீலோலனயிருத்தல், குடித்தல், பாட்டு, கூத்து, வாத்திய முதலியவற்றில் பெருவிரும்பமுள்ளவனு யிருத்தல், வீணைதிரிச்சல் என்னுவ் காமத்தினாலுண்டாகும் பத்துத்துக்கங்கனென்றலு முண்டு. சொல்லிய-செயப்பாட்டு வினைப்பொருளில் வந்த செய்வினை. நினக்கு - உருபுமயக்கம் யாவிலு-எஞ்சாமைப்பொருளது. 1-ம்:—¹மாதுயர், ²நினைந்து புரிவரேல், நினக்கிலையாமெனின். ³அதுவென. ⁴ஒதிதே. (ககக)

கந, ¹யாரொ டும்²மனக் கோளில் தென்றபின்
போரொ டுங்கும் புகழொடுங் காதுதன்
றாரொ டுங்கல்³செய் யாதது ⁴தக்கபின்
வேரொ டுங்கெடல் வேண்ட⁵லுண் டாகுமோ.

(இ-ள்.) (ஒருவனுக்கு, யாரொடும் - எவரோடும், மனம் கோள்-நெஞ்சில்மாறுபாடு [விரோதம்], இலது - இல்லை, என்ற பின்-, போர் ஒடுங்கும் - யுத்தம் அடங்கும்; தன் புகழ் ஒடுங்காது - அவனது கீர்த்திசுருங்காது [வளரும்]; தார் ஒடுங்கல் செய்யாது - (அவனது) படையும் கெடாது; அது தக்க பின் - அத்தகைய நன்மை யுண்டான பின்பு, வேரொடும் கெடல் - (பகை) வேரொடுகெடுதலை, வேண்டல் - விரும்பவேண்டியது, உண்டாகுமோ—? (எ-று.)

மனத்தின்மாறுபாடே போர்நிகழ்ச்சிக்குக் காரணமாதலால், எவரோடும் மனம்மாறுபாடுகொள்ளாவிடின், போர் உண்டாவதற்கே வழியில்லை: எவரோடும் பொருவதில்லாவிடின் புகழ் குறையுமோ என்று கருதவேண்டா: சந்தியைநாடுவது சாதுக்களின் செயலாதலால், அதனாற் புகழே பெருகும்: மேலும், படைகட்குஞ் சேதமில்லை: யாவரும் நண்பினராகவே யிருத்தலால் பகைவர் வேருடன் அழியவேணுமென்று கருதுதற்கும் இடனில்லை யென்ற படி. இதனால், காணமின்றிப் பகைகொள்ளாதிருக்கவேணு மெனக் கூறிய

வாறு, புகழ்வுவது + இம்மைப்பயனாகி இவ்வுலகின்கண் நிகழ்ந்து இறவாது நிற்குங் கீர்த்தி. பி:-ஃ—¹ஆரோடும். ²பகைகொள்ளிலனென்றபின், மனக் கோளிலதானபின். ³செல்லாது. ⁴தந்தபின். ⁵கெட. ⁶உண்டாகுமே. (ககஉ)

கசு. கோளு மைம்பொறி யுங்குறை யப்¹பொரு
ணாங் ²கொண்டு ³நடுவுறு நோன்மையி
ணா மவ்வர ⁴சேயர சன்னது
வாளின் மேல்வரு மாதவ ⁵மைந்தனே.

(இ-ள்) கோளும் - (தத்தமக்கேற்ற புலன்களைக்) கொள்ளுகின்ற, ஐம் பொறியும் - பஞ்சேந்திரியங்களும், குறைய - தணிந்திருக்க, பொருள் - சம்பத்தை, நாள்உம் கொண்டு - தினந்தோறும் சுட்டி, நடுவுறு நோன்மையின் ஆளும் நடுவிலையோடு பொருந்திய மனவுறுதியோடு ஆளுகின்ற, அ அரசு - அந்த அரசாட்சியே, அரசு - அரசாகும்; மைந்தனே - குழந்தாய்! அன்னது - அப்படிப்பட்ட அரசாட்சி, வாளின்மேல் வரும் மாதவம் - வானாயுதத்தின் மேல் நின்றுசெய்யும் பெருந்தவமாகும்; (எ-று.)

ஐநங்களைப் பாதுகாத்தற்குப் பொருள் வேண்டியிருப்பதுபற்றி நாடோறும் வருவாயைப் பெருக்கி ஐம்புலன்களை யடக்கி நடுவுறியைப் பொருத்த மனவுறுதியோடு இராச்சியத்தைப் பாதுகாப்பது, வாங்கொண்டு செய்யுந்தவ மென்றவாறு. இங்ஙனம் அரசாட்சிசெய்யின் முனிவர் ஐம்பொறிகளை யொறுத்துப் புரியும் தவத்தாற் பெறலாகும் பயனைப் பெறலாமென்பது, கருத்து. இதனால், அரசு புரியவேண்டிய வகை உணர்த்தப்பட்டது. கோளும் - கொள்ளுமென்பதன்விதாரம். வாளின் மேல்வரும் மாதவம் என்பதற்கு - வாளைக்கொண்டு ஆள்வதைக் காட்டிலும் சிறந்துள்ளதாகித் தவ மென்று சொல்லத் தக்கதா மென்று உரைத்தலும் ஒன்று. பி:-ஃ—¹பெரு. ²கண்டு. ³நடுக்குறு, நகைக்குறு. ⁴எய்தரிது. ⁵மன்னனே. (ககங)

கரு. உமைக்கு நாதற்கு மோங்குபுன் னுர்கிக்கு
மிமைப்பி னாட்டமொ ரெட்டுடை யானுக்குள்
1சமைத்த ²தோள்வலி தாங்கின ³ராயினு
மமைச்சர் சொல்வழி யாற்றுக லாற்றலே.

(இ-ள்.) உமைக்கு நாதற்குஉம் - பார்வதிக்குக் கணவனாகிய சிவபெருமானுக்கும், ஒங்கு புன் னுர்கிக்குஉம்-உயர்ந்த கருடவாகனனாகிய திருமாலுக்கும், இமைப்பு இல் நாட்டம் ஓர் எட்டு உடையானுக்குஉம்-இமைத்தலில்லாத ஒப்பற்ற எட்டுக்கண்களையுடைய பிரமனுக்கும், சமைத்த - உள்ள, தோள் வலி - புஜபலத்தை, தாங்கினர் ஆயின்உம்-பெற்றிருந்தாராலும், (அம்மன்னவர்), அமைச்சர் சொல் வழி ஆற்றாதல் - மந்திரிகளினது சொற்படி (காரியங்களைச்) செய்தல், ஆற்றல் - (அவர்க்கு) வலியைத்தருவதாகும்; (எ-று.)

தரிமூர்த்தியர்போலத்தோள்வலி பெற்றிருப்பாராயினும் அமைச்சர் சொல்வழி மன்னர் நிற்கவேண்டுமென்று இதனாற் கூறப்பட்டது. உமை - உமா: மலைகளான இவள் இளம்பிராயத்தில் தவஞ்செய்யச் சென்றபோது பெற்றோர்கள் 'உ[அம்ம]! மா[வேண்டா]' என்று கூறியதுபற்றி, இவட்கு இப்பெயர் வந்தது. முகம் நான்காதலால் கண்டட்டாயின, சமைந்த வெண்பாலது சமைத்த வெண வலிந்து நின்றது. அமைச்சர் = அமாத்யர்; ஆலோசனை சொல்லுமாறு அரசனுடைய அருகிலேயிருப்பவரென்று பொருள். ஆற்றலுத்தருவதனை ஆற்றலென்று உபசரித்தார். பி-ம் :- 1 சமைக்கும், 2 தொல்லினை, 3 தாயினும். (ககச)

கக. என்பு தோலுடை யார்க்கு 1 மிலார்க்குந் 2 தம்
வன் 3 பு லப்பகை மாசற 4 மாய்ப்பதென்
முன்பு 5 நின்றுயிர் 6 மூன்றுல கத்தினு
மன்பி 7 னல்லதொ ராக்கமுண் டாகுமோ.

(இ-ள்.) என்பு தோல் உடையார்க்கு உம் - எலும்பையும் தோலையும் உடையவர்களுக்கும் [மனிதர்க்கும்], இலார்க்கு உம் - அனை யில்லாதவர்களுக்கும் [தேவர்க்கும்], தம் வன் பகை புலன் - தமதுவலியுடையருவாகிய இந்திரியங்களை மாசுஅற- குற்றமில்லாமல், மாய்ப்பது - நிக்கிரகிப்பது, என்-யாதுபயினைத் தரும்? முன்பு நின்று உயர் - வெகுநாளமாக [அனையாக] உயர்ந்து தோன்றுகின்ற, மூன்று உலகத்தின் உம் - மூன்றுலோகங்களிலும், அன்பின் அல்லது - அன்பினால்லாமல், ஓர் ஆக்கம் - ஒரு செல்வம், உண்டாகுமோ—? [உண்டாகாது]; (எ-று.)

என்பு, தோல் என்பன - மற்றைத்தாதுக்களுக்கும் உபலக்ஷணம் : அவற்றையுடையார் என்றது - எழுவகைத்தாதுக்களாலமைந்த யாக்கையை யுடையமானுடையார். இலார் என்றது அத்தன்மைய யாக்கைய ரல்லாத தேவர்களை. யாவராயினும் அன்பி லார்க்கு ஆக்கமில்ல யென்பதாம். அன்பு இல்லாவிடின் ஆக்கமறுமென்பதும், அதுதான் மண்ணுலகத்தோர்க்கு அன்றி மற்றையவுலகத்தோர்க்கும் இன்றியமையாததென்பதுத் தோன்ற 'மூன்றுலகத்தினும்' என்றுங் கூறினார். அன்பால் அருளும், அருளால் அறமும், அறத்தால் நற்கதியும் உளவாதல் பற்றி, அன்பே எல்லாவற்றிற்கும் மூலமென்க. இனி என்புதோலுடையார் என்றதற்கு - காயிலேதின்றுத் தீரிடையின்றிங் கானிலுறைத்தும் ஐம்புலவாசையை ஆசறவதுத்து உடலையுடர்த்தி முற்றத் துறந்த முனிவ ரெனவும் பொருள்கொள்ளலாம். முற்றத்துறந்த முனிவர்க்கே அன்பு இன்றியமையாதெனின், மன்னுபிரிந்துத் தன்னுபிரிப்போலக் காக்கும் மன்னவர்க்குச் சொல்லவேண்டாதாயிற்று. உடையார்க்கும் இலார்க்கும் மாய்ப்பது - நான்கனுருபு வினைமுதற்பொருளில் வந்தது: "ஒன்று மூன்று நான் காறெனு முருபொடு வருமீ வினைமுத லென வகுத்தனரே"

என்பது இலக்கணக்கொத்து. 1-ம்:—¹எவர்க்கும், ²தன், ³பகைப்புலன். ⁴மாய்ப்போன். ⁵பின்பற்றி, பின்பது, பின் பின்றி. ⁶மூவுலகத்தினும். ⁷அன்றி யோர். (ககடு)

க௭. வைய மன்னுயி ¹ராகவம் மன்னுயி
ருப்பத் தாங்கு முடலன்ன² மன்னனுக்
கைய மின்றி யறங்கட வாதருள்
மெய்யி னின்றபின் வேள்வியும் வேண்டுமோ.

(இ-ள்.) வையம் மன் உயிர் ஆக - உலகத்தவர் பெருமையையுடைய உயிராக, அ மன்உயிர் - அந்த நிறைந்த உயிர்களை, உய்ய தாங்கும் - பிழைக்கும்படி தரிக்கின்ற, உடல் அன்ன மன்னனுக்கு - உடம்பையொத்த அரசுக்கு, அறம் கடவாது - தருமத்தைத் தவறாமல், அருள் - கருணை, மெய்யின் - உண்மையாக, ஐயமின்றி - சந்தேகமில்லாமல், நின்ற பின் - இருந்த பின்பு, வேள்வி உம் வேண்டும் ஒ - யாகமும் வேண்டுமோ? [வேண்டுவ தில்லை]; (எ-று.)

எனவே, அசுவமேதம் வாஜபேயம் முதலிய யாகக்களாற் பெறும் பயனை, உயிர்கள்மாட்டு அருள் மெய்மையாயிருக்குமாயின் அதுவே தரு மென்றபடி. வையம் - ஆகுபெயர். “தன்னுயி ராமென வுலகிற் நற்கிய, மன்னுயிரினத்தையும் புரக்கு மாட்சியான்” என்றது, முதலிரண்டடியில் ஒரு சார் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. அருள் - அருளானது, மெய்யின் - வாய்மையோடு என்று உரைத்து அருளும் வாய்மையும், இருக்குமாயின், வேறு வேள்விகள் வேண்டா எனக் கூறினுமாம். உயிரைத்தாங்குதல் - காத்தல். உயிரில்லாதவழி உடல்இல்லாதது போலக் குடிகளில்லாதவழி அரசு னில்லை யாதலின், உலகை அரசர்க்கு உயிரெனக் கூறினார். வேள்வியும்வேண்டுமோ எனலால், அருள் மெய்யினில்லாதாயின் அருள்கடந்த அம்மன்னவன் எத்துணை வேள்விகளைப் புரிந்தாலும் அவற்றார் பயனெய்தா நென்பதும் பெறப்படும்; நின்றபின் - இல்லாதுவிட்டபின் என்க. 1-ம்:—¹ஆகவும், ²மன்னருக்கு, (ககசு)

கடி. ¹இனிய சொல்லின னீகைய நெண்ணினன்
²வினையன் நாயன் விழுமியன் வென்றிய
வினையு நீதி நெறிகட வா³னெனி
லினைய மன்னற் கழிவு⁴முண் டாங்கொலோ.

(இ ள்.) (ஒருமன்னவன்),—இனிய சொல்லினன் - (கேட்பவர்க்கு இனிய) மொழியை யுடையவன்: ஈகையன் - தானத்தையுடையவன்: எண்ணினன் - ஆராப்ச்சியையுடையவன்: வினையன் - முயற்சியையுடையவன்: தாயன் - பரிசுத்தியையுடையவன்: விழுமியன் - சீர்மையையுடையவன்: வென்றியன் - வெற்றியையுடையவன்: நீதி வினையும் - நியாயமுறைமையை நினைப்பவன்: நெறி கடவான் - சன்மார்க்கத்தினின்றும் விலகான், எனில் - என்றால், அனைய மன்னற்கு, - அத்தகைய அரசனுக்கு, அழிவு உம் உண்டு ஆம் கொல் - கேடுண்டாகுமோ [உண்டாகாது] (எ-று.)

தீழ்ப்பாடல்களில் அன்பும் அருளும் இன்றியமையாவெனக் கூறிய ஆசிரியர் இச்செய்யுளினால் மன்னவர்க்கு இன்சொல்முதலியன வேண்டுமென்கிறார். இனியசொல் - மனத்தின்கண் உவகையை வெளிப்படுப்பனவாகிய இனிய சொற்களைச் சொல்லுதல். ஈகையாவது - வறியராய் ஏற்றார்க்கு மாற்றாது கொடுத்தல். எண் - தான் செய்யும் வினைகளை யாராய்ந்து செய்யுத்திறம்; வலியறிதல், காலமறிதல், இடனறிதல் முதலியன இதனுடங்கும். வினையாவது - மேற்சேறன்முதல் வேறலீரைய தொழில்; எனவே-இடைவிடாத மெய்முயற்சியுடையதைவெண்டு மென்க. விழுமியன், விழுமமென்னும் பண்படியாகப் பிறந்த பெயர். விழும் என்பது இப்பொருட்டாதல் “விழுமஞ் சீர்மையுஞ் சிறப்புமிடும்பையும்” என்றதனாலுணர்க. நினையும் நீதி நெறியைக் கடவான் எனவுங் கூட்டிப்பொருள் கூறலாம். இனிய சொல் முதலியனஉடையனேனும். நீதியிறத்தவழி நித்தையும் கேடு முண்டாதல்பற்றி ‘நெறிகடவானெனில்’ என்றார். 1-ம்; 2-வீனையுந், 3-வீனையின், 4-எண்டாகுமே, உண்டாகுமோ. (ககஎ)

கக. சில மல்லன நீக்கிச் செம்பொற்றுலைத்

தால 1மன்ன 2தனிநிலை தாங்கிய

ஞால 3மன்னற்கு நல்லவர் நோக்கிய

கால மல்லது கண்ணுமுண்டாகுமோ.

(இ-ள்.) சிலம் அல்லன நீக்கி - நல்லொழுக்கத்தின்பாற் படாதவைகளை யகற்றி, செம் பொன் துலை தாலம் அன்ன - சிவந்த பொன்னை நிறுக்கின்ற துலைநாவை யொத்த, தனி - ஒப்பற்ற, நிலை - நடுவுநிலைமையை, தாங்கிய - உடைய, ஞாலம் மன்னற்கு - உலகத்தாசனுக்கு, நல்லவர் - நன்மையையுடைய அமைச்சரின், நோக்கிய - நோக்கம்பெற்ற, காலம் அல்லது - பொழுது அல்லாமல், கண்டம் - வேறேகண்ணும், உண்டாகுமோ - ? [இல்லை]; (எ-று.)

நடுவுநிலைமையாவது - பகை, பொதுமல், நண்பு என்னும் மூன்றுபகுதியினிடத்தும் அறத்தின்வழுவாது ஒப்பநிற்கும் நிலைமை; சமன்செய்தலும், சீர்க்குத்தலும், அமைத்தலும் ஒருபாற்கோடாமையும், ஐயத்திரப்பொருளை யுணர்த்தலும், மெய்நடுநிலையும், மிகினுங்குறையினும் நில்லாதாகலும் முதலியபற்றி, நடுவுநிலைமைக்குத் துலாக்கோல் உவமையாக்கப்பட்டது; “சமன்செய்து சீர்க்குங் கோல்போலமைந்தொருபாற், கோடாமைசான்றோர்க்கணி” என்றார் நாயனாரும். செம்பொன், வெண்பொன் முதலிய நிறுக்குங்கால் தாலஞ்சிறிது கோடினும் அதனைவரும் ஊதியக்குறையு சிறிதேயாதலின், இது மிகப் பெரிதெனத் தோன்ற, ‘செம்பொற்றுலைத்தாலம்’ என்றார். துலை - துலாஎன்னும் வடமொழித்திரிபு. தாலம் - தாலு என்னும் வடமொழிச்சிதைவு. காலம் - வலியினால் மிகுந்தவனுய்ப் பகைமேற்சேறலுற்ற அரசனுக்கு அச்செலவுக்கு ஏற்ற

காலம், வெற்றியைக்காண்டற்குக் கருவியாகவும், அது கண்ணெனப்பட்டது. இது, சிலபிரதிகளில் உஉஎ-வது பாடலாக வுள்ளது. பி-ம்:—¹என்னத். ²தனிநிலம், தரணியைத். ³மன்னர்க்கு. (ககஅ)

உ0. ¹ஒர்வி னல்வினை ²பூற்றத்தி னாருரை
³பேர்வி ரொல்விதி பெற்றுள ⁴தென்றரோ
 தீர்வி லன்புசெ லுத்தவிற் செவ்வியோ
 ரார்வ⁵ மன்னவற் ⁶காயுத மாவதே.

(இ-ள்.) 'ஒர்வு இல் நல் வினை ஊற்றத்தினர் - ஆராய்தற்கு இடமில்லாத நல்லதொழில்களாகிய பற்றுக்கோட்டையுடைய முனிவருடைய, உரை - வார்த்தையை, பேர்வு இல் தொல் விதி - (தன்னிலையினின்று) பெயர்தலில் லாத பழைய ஊழும், பெற்று உளது - (அடைந்து) அங்ஙனமே நடக்கின்றது, என்று-என்றெண்ணி, தீர்வு இல் அன்பு-நீங்குதலில்லாத பக்தியை, செலுத்த லின் - (அவரிடம்) செய்வதனால், செவ்வியோர் ஆர்வம் - நன்மையையுடைய அப்பெரியோராதன்பு, அன்னவற்கு - அவ்வாறு பக்திசெலுத்துகின்றவனுக்கு, ஆயுதம் ஆவதே - படைக்கலமாகும்; (எ-று.)

தன்னுபதேசத்தை முடிக்கப்போவதனால், முனிவன், இதனால் இதனைக் கொள்ளவேண்டுமென்றும், அடுத்தசெய்யுளால் தள்ளவேண்டியது இது வென்றுத் தொகுத்துக் கூறுகிறான். ஆர்வமன்னவற் காயுதமாவதே - ழ்ந்துமோனை. ஆர்வம் மன்னவற்கு எனவும்பிரிக்கலாம். அவரான் பகைவரையழித்தற்குக் கருவியாய்நின்றலால், 'ஆயுதமாவது' என்றார். பி-ம்:—¹ஒரின். ²ஊற்றத்தினால். ³சோர்விரொல்வினை. ⁴அன்று. ⁵மன்னவர்க்கு. ⁶அற்புதமாயதே. (ககக)

உக. * தூம ¹கேது ²புவிக்கெனத் தோன்றிய
 வாம மேகலை மங்கைய ரால்வருங்
 காம மில்லை யெனிற்கடுங் கேடுடைய
 நாம மில்லை நரகமு மில்லையே.

(இ-ள்.) புவிக்கு - பூமியில், தூமகேது என - வால்மீசத்திரம் போல, தோன்றிய-உண்டான, வாமம் மேகலை மங்கையரால்-அழகிய மேகலாபரணத் தையுடைய மகளிரால், வரும்—, காமம் - காமநோய், இல்லை எனில்-இல்லையா னால், கடுங் கேடு எனும் - மிக்ககெடுதியென்கிற, நாமம் - பெயரும், இல்லை - ; நரகமும் இல்லை - நரகத்துன்பமும் இல்லை; (எ-று.)

கீழ் அரசர்க்கு அன்பு இன்றியமையாதது எனக்கூறியதனால், அந்த அன்பு மாதராபிட்டு மிகுதியாகக் கொள்ளலாகாதென இதனால் மறுத்தவாறு. தூம கேது தோன்றுமாயின், பின் பெருங்கேடு விளைதற்கு அது ஓர் உத்பாதமாகு மென்பது தூற்றுணிபு. இங்குக் காமமென்பது - பெண்ணுசையின் மிகுதி யை. அதனால் விளையுங்கேட்டினும் பெருங்கேடு பிறிதில்லை யென்றதற்கு, 'கடுங்கேடு' என்றான். காமமிகுதி அரசர்க்கு அநர்த்தமேனது என்பதனைச் சச்சந் தன் முதலானார் சரித்திரத்துக் காண்க. மங்கை - வேட்கைபிறந்தபருவத்து

பெயர்; மடர்கை, அரிவை, தெரிவை என்பனவும் இவ்வாறே. காமத்தால் வருவன நேரேபகையல்லவாயினும், ஆக்கஞ்சிதைத்தல் அழிவுதலைத்தருதல் என்னுந் தொழில்களாற் பகையோடொத்தவின் இவ்வாறு கூறினார். மேற் கிட்கிந்தாகாண்டத்தில் “மங்கையர்பொருட்டா லெய்து மாந்தர்க்கு மாண மென்றல், சங்கையின்றுணர்ந்தி வாலிசெய்கையாற் சாலுமின்னு, மங்கவர் திறத்தினுனே யல்லலும் யழியுமாத, லெங்களிற் காண்டியன்றே யிதற்குவே ரேதியாதோ” என்பதும் இதுபற்றி யென்க. நாம் - அச்சமாயின், அம் - அசை. நாம் என்பனும் எச்சவும்மையாற் றழுவப்படும் எஞ்சுபொருட் கிளவி உம்மையிற்சொல்லாதலால், அவ்வும்மையிற்சொல் அவ்வும்மைத்தொடர்க் குப் பின்சொல்லாது முன்சொல்லப்பட்டது. பி-ம்:—¹ஏது. ²தழற்கு, கணற்கு, புகழ்க்கு. (கஉ௦)

உஉ.—உபதேசித்தபிறகு வசிட்டமுனிவன் ஸ்ரீராமனோடு

ஸ்ரீமந்தநாராயணனது கோயிலுக்குச் செல்லுதல்.

ஏனை நீதி ¹யினியன ²வையகப்

போன கற்கு விளம்பிப் ³புலன்கொளீஇ

யான வன்னொடு மாயிர ⁴மௌலியான்

ஞான நண்ணினன் தத்துவ ⁵நண்ணினான்.

(இ-ள்.) தத்துவம் நண்ணினான்-தத்துவத்தையறிந்த வசிட்டமுனிவன், - இனியன - இனிமையைத் தருவனவாகிய, ஏனை நீதி - இவைபோன்ற பல நீதிகளை, வையகம் போனகற்கு - உலகங்களை யுண்டியாகக்கொண்ட இராமனுக்கு, விளம்பி—, புலன் கொளீஇ - அறிவு கொஞ்சி, ஆனவன்னொடு உம் - அவனுடன், ஆயிரம்மௌலியான் - திருமாலினது, தானம்-கோயிலை, நண்ணினன் - அடைந்தான்; (எ-று.)

ஊழியியுதியில் உலகமுண்டபெருவாயனது ஓரவதாரமாதலால், ஸ்ரீராமனை ‘வையகப்போனகன்’ என்றார். “ஸஹஸ்ர ஸரீர்ஷா புருஷஃ [புருஷனென்னத்தக்க கடவுள் ஆயிரஞ்சிரசைக் கொண்டவன்]” என்று வேதங் கூறுவதற்கு ஏற்ப ‘ஆயிர மௌலியான்’ என்றார். ஆயிரமென்றது - மிகப்பலவாய எண்ணிற்கு ஒன்றுகாட்டியவாறு. தத்துவநண்ணுதல் - தத்துவஞானம்: அஃதாவது - பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் ஐயத்திரிபுகளானன்றி உண்மையானுணர்நல்; இதனை மெய்யுணர்வென்பர். இங்கு ஆயிரமௌலியான் என்றது, இங்ஙனாகுசகரவர்த்தி பிணியரங்கவினையகல்ப பெருங்காலத் தவம் பேணி மலரயினைவழிபட்டுக் கொண்டிருந்த பணியரங்கப்பெரும்பாயற் பாஞ்சுடராகிய அணியரங்கநாதனை. ஸ்ரீராமன் திருமாலாக இருந்தும் அவன்கொண்ட வேஷத்திற்கு ஏற்ப உபதேசித்தனனே யன்றி இராமன் பரம்பொருளென்பதை யுணராதவ னல்லன் வசிட்டமுனிவ னென்பார் ‘தத்துவ நண்ணினான் வையகப் போனகற்கு விளம்பிப்புலன்கொளீஇ’ என்றார். பி-ம்:—¹இனியன. ²வையகம். ³புலன்கொளீஇ, பொலன்கொளீ. ⁴மோலியான், ⁵நண்ணுவான். (கஉ௧)

உ.உ.—வசிட்டன் இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகத்தின் முன்னுட்
செய்யவேண்டிய சடங்கு செய்வித்தல்.

நண்ணி நாகனை வள்ளலை நான்மறைப்
புண்ணி யப்புன லாட்டிப் ¹புலமையோ
ரெண்ணு நல்வினை முற்றுவித தேற்றினான்
²வெண்ணி றத்த தருப்பை விரித்தரோ.

(இ-ள்.) நாகம் அனை வள்ளலை நண்ணி - பாம்பினையிற்பள்ளிகொள்ளும்
அரங்கநாதனைச் சேர்ந்து சேவித்து, (அக்கடவுளின்முன் இராமனை), நான்
மறை - நான்குவேதங்களால் மந்திரிக்கப்பட்ட, புண்ணியம்புனல் - பரிசுத்த
மான தீர்த்தத்தால், ஆட்டி - ஸ்நானஞ் செய்வித்து, புலமையோர் எண்ணும் -
அறிவையுடையவர் (அரசனுக்கென்று) எண்ணுகின்ற, நல் வினை - நல்ல
சடங்குகளை, முற்றுவித்து - முடியச்செய்து, வென் றிறத்த தருப்பை விரித்து-
வெண்மையாகிய நிறத்தையுடையனவாகிய தர்ப்பைகளைப் பரப்பி, ஏற்றினான்-
அவற்றில் ஏறப்பண்ணினான், (வசிட்டன்); (எ-று.)

பூமீமநாராயணனது சன்னிதியில் இராமபிரானை நீராட்டுவித்து, பட்டங்
கட்டுவோர்க்கு முன்னர் செய்யவேண்டிய காப்புநாண் முதலிய சடங்குகளே
யும் அப்பிரானுக்குச் செய்வித்து அய்விராமனை உபவாசமிருக்கும்படி தருப்பா
சனத்திலிருக்கச் சொல்லினன் வசிட்டமுனிவ னென்க. நாகனை வள்ளலை -
இராமபிரானை யென்று உரைத்தலும் ஒன்று. நாகனை - விகாரம். தருப்பை-
தர்ப்பம். இனி, இச்செய்யுளுக்கு - நாகனை வள்ளலைநண்ணி, வெண்ணிறத்த
தருப்பைவிரித்து, அவற்றில் அவனை நான்மறைப் புண்ணியப்புனலாட்டிப்
புலமையோரெண்ணும் நல்வினையாகிய வேதாட்சோபசாரங்களையும் முடியச்
செய்து விளக்கேற்றினான் என்பது பொருளாக உரைப்பாருமொர். புலமை
யோர்-ரவ்வீற்றயலாகாரமோவாயிற்று. இச்செய்யுள் அந்தாதித்தொடையாக
வந்தது. ப்-ம் :-¹புலமையோடு. ²வெண்ணிறத் தருப்பை விரித்தானரோ.

உ.ச.—தான் முன்னுட் சடங்கு செய்வித்ததை முனிவன் அறிவிக்க,
பின் தசாதன் நகைய லங்கிரிக்க ஏவுதல்.

வேறு.

¹ஏற்றிட வாண்டகை யினி²தி ருந்துழி
நூற்றட மார்பனு நொய்தி ³னெய்தப்போ
⁴யாற்றல்சா ⁵லரசனுக் ⁶கறிவித் தானவன்
சாற்றுக் நகரணி சமைக்க வென்றான்.

(இ-ள்.) ஏற்றிட - (வசிட்டன் தருப்பாசனத்தில்) இருக்கச்செய்ய, ஆண்
ககை - இராமன், இனிது இருந்த உழி - இனிமையாகவிருந்தகாலத்தில்,—
நூல் தட மார்பன்உம் - முப்புரிநூலைத்தரித்த அகன்றமார்பினையுடைய வசிட்

டனும், நெய்தின் எய்த போய் - விரைவாக அடையச்சென்று, ஆற்றல் சால்
அரசனுக்கு-வலிமை மிகுத்த சகரவர்த்திக்கு, அறிவித்தான் - (அதனைத்) தெரி
வித்தான்; அவன்-அம்மன்னவன், நகர் அணி சமைக்க - பட்டணத்தை அலங்
காரச்செய்யும்படி, சாற்றுக - பறையறைவிப்பீராக, என்றன்ன-; (எ-று.)

கீழ்ச் செய்யுளிற் கூறியவாறு முன்னுட் செய்பவேண்டிய சடங்குகளை
முற்றுவித்து அவனை உபவாசமிருக்குமாறு சொல்லித் தருப்பாசனத்தில்
வீற்றிருக்கச் செய்தபின், வசிட்டமுனிவன் அதனைத் தசரதமன்னவனுக்குத்
தெரிவிக்க, தசரதன் நகரத்தை யலங்கரிக்குமாறு பறைசாற்ற வலின்னென்க.
ஏற்றிட, இருந்துழி - விகாரம். 1-ஓ:—1ஏற்றிப. 2இருந்தபினூற்றொடர்.
3எய்தி. 4ஆற்றலின். 5மன்னவற்கு. 6உணர்த்தினான். (கஉக)

உரு.—வள்ளுவர் நானே இராமபட்டாபிஷேகமென்று
பறையறைத்து தெரிவித்தல்.

1ஏவின 2வள்ளுவ ரிராம னானேயே
பூமகன் கொழுநனப் புனையு 3மௌலியிக்
4கோநக ரணிகெனக் கொட்டும் 5பேரியர்
6தேவரும் களிகொளத் 7திரிந்து சாற்றினார்.

(இ-ள்.) ஏவின வள்ளுவர் - (அரசனால்) ஏவப்பட்ட வள்ளுவர்கள், 'இரா
மன்—, நானே—, பூமகன் கொழுநன் ஆய் - நிலங்களுக்கு இறைவகை,
மௌலி புனையும் - முடி தரிக்கப் போகிறான்: (ஆதலால்), இ கோ நகர் -
இந்தச் சிறத்தநகரத்தை, அணிக - அலங்கரிப்பீராக,' என - என்று சொல்லி,
கொட்டும்-முடிக்குகின்ற, பேரியம்-முரசத்தை, தேவர்உம் களி கொள - தேவர்
களும் ஆரத்தத்தையடையும்படி, திரிந்து - (நாற்புறமும்)ஒடி, சாற்றினார் -
அறைந்தார்கள்; (எ-று.)

வள்ளுவர் பறையறைத்து இராமபட்டாபிஷேகத்தைத் தெரிவிக்க,
அதனையுணர்ந்து இவ்வுலகத்தவரே யன்றி விண்ணுலகத்தவரும் களிகொள்வா
ராயின ரென்பதாம். இராமன் அடவிசென்று அரசர்க்குலம் அழிக்குஞ்
சமயம் அணுகியதெனவுணர்ந்து தேவர் களிகொள்ள லாயின ரென்றற்கு,
'தேவரும் களிகொள்' என்றாரென்னலாம். வள்ளுவர்-பறையறைவோர். ஆய்-
ஆக: எச்சத்திரிபு. பேரியம்-பேரிகா என்றவடசொல்லின் விகாரம்: பெருஇயம்
என்று பிரித்து உரைத்தலும் ஒன்று. தேவரும் என்ற எச்சவும்மை முனிவர்
முதலிய கணங்களையும் உணர்த்துகின்றது; உயர்வு சிறப்புமாம். இவ்வுலகத்
தோர் யாவரும் தவஞ்செய்து ஏறுவா ஞாதரிக்கின்ற அவ்வுலகத்தோரும் இழி
வதற்கு அருத்திபுரிகின்ற நகர மாதலால், அயோத்தியை 'கோநகர்' என்றார்.
1-ஓ:—1ஏவிய, ஏவலின். 2வள்ளுவன். 3மோலி. 4கோவணிககர். 5பல்லியர்,
பேரியர். 6ஏவரும், 7திரிந்ததெற்றினார், திரிந்து சாற்றினான். (கஉஉ)

உச.—நகரத்தவர்கீது வள்ளுவர்கீசொல் மகிழ்ச்சியளித்தல்.

கவியமை கீர்த்தியக் காளை நாளையே

புவியமை மணிமுடிபுனையு மென்றசொல்

¹செவியமை ²துகர்ச்சிய தெனினுந் தேவர்த

மவியமு ³தானதந் நகரு ளார்க்கெலாம்.

(இ-ள்.) 'கவி அமை கீர்த்தி அ காளை - பாடல்களிலமைத்துப் பாடப் படுகின்ற புகழையுடைய அவ்விராமன், நாளை எ புவி அமை மணி முடி புனையும் - நாளைக்கே இராச்சியபாரத்துக்கு உரிய அரசனாகிரீடத்தைச் சூழக் கொள்வான்,' என்ற-என்று (பறையறைந்து) தெரிவித்த, சொல் - வார்த்தை, செவி அமை துகர்ச்சியது எனின் உம் - காதுகளுக்கு இனிய இன்பத்தை யுடையதாயினும், அ நகர் உனார்க்கு எலாம்-அந்தப்பட்டணத்திலுள்ளவர்களுக் கெல்லாம், தேவர்தம் அவி அமுது ஆனது - தேவர்களுடைய அவியுணவையும் அமிருதத்தையும் ஒத்திருந்தது; (எ-று.)

செவியினால் துகரும் 'துகர்ச்சியினும் நாவில்துகரும் துகர்ச்சி மிக்க இன்பத் தருவ தாதலின், 'தேவர்தம் அவியமுதானது' என்றார். எனவே, அச்சொல்லைக் கேட்டவுடனே அந்நகரத்தாரனைவரும் தேவர்கள் அவிகைப் பெற்றாற்போலவும் அமிருதபானம்பண்ணினாற்போலவும் பேராந்தமடைந்தனரென்றதாயிற்று. கவி - ஆசு, மதுரம், சித்திரம், விஸ்தாரம் என்பன. புகழ்தான் - உரையும் பாட்டு மென இருவகைப்படும்: அவற்றுள், 'கவியமைகீர்த்தி' எனப் புலவர்க்கே யுரிய செய்யுளையே யெடுத்தா ராயினும், இனம்பற்றி எல்லார்க்கு முரிய வழக்குங் கொள்ளப்படும்; ஆகவே, உரையமை கீர்த்தி யென்பதா உம் பெற்றும். காளை - உவமவாகுபெயர். வமிசபரம் பரையாய் வருதல்பற்றி, 'புவியமை முடி' என்றார். அவி, அமுது - ஹவீஸ், அம்ருதம் என்னும் வடமொழிச்சிதைவுகள். அவி - தேவர்க்கு மந்திரபூர்வகமாகத் தீயிற்கொடுப்பது. அமுது-திருமாலாற் பாற்கடலைக் கடைத்தெடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டது. அவியமுது - உம்மைத்தொகை. ௫-ம்:—¹செவியுற. ²துகர்ச்சிய. ³ஆன, அன்ன.

(கஉரு)

உஎ.—நகரத்தவர்க் பேருங்களிப்புச்செயல்.

ஆர்த்தனர் களித்தன ராடிப் பாடினர்

வேர்த்தனர் தடித்தனர் ¹சிலிர்த்து மெய்ம்மயிர்

²போர்த்தனர் மன்னனைப் புகழ்ந்து வாழ்த்தினர்

தூர்த்தனர் ³நீணிதி சொல்லி னார்க்கெலாம்.

(இ-ள்.) (அச்சொல் அமுதம்போன்றிருந்ததனால் அதனைப்பருகிய அந்நகரத்துமார்தர்),—ஆர்த்தனர் - ஆரவாரித்தனர்; களித்தனர் - ஆந்நித்தனர்; ஆடி பாடினர் - கூத்தாடுதலும் பாட்டுப்பாடுதலுஞ் செய்தனர்; வேர்த்தனர் - உடல் வியர்த்தனர்; தடித்தனர் - (ஆந்நத்தால் உடல்) பூரித்தனர்; மெய் .

உடம்பில், மயிர் சிலிர்த்து போர்த்தனர் - மயிர்க்கூச்சக்கொண்டு மூடப்பெற்றனர்; மன்னனை - அரசனை, புகழ்ந்து - துதித்து, வாழ்த்தினர்—; சொல்லி னோர்க்கு எலாம் - (இம்மக்களத்தைச்) சொல்லினவர் யாவர்க்கும், நீன் நிதி - மிகுந்த திரவியத்தை, துர்த்தனர் - நிரப்பினார்கள்; (எ-று.)

அமிருதபானஞ்செய்ததனால் அவர்கள் மெய்ம்மறந்து இய்வாறாயின ரென்க. இது-தக்ஷணமூர்த்தியை. மெய்-மங்கலவழக்கு எல்லாமென்பது- இருதிணைக்கும்பொது. இச்செய்யுள் ஒரு பிரதியில் இல்லை. ௫-ம் :—¹சிலிர்த்த மெய்யினர், சிலிர்த்த மெய்ம்மயிர். போர்த்தொழில். ³இருநிதி. (கஉச)

உஅ.—மாந்தர் நகரின் யலங்கரித்தல்.

திணிகுட ரிரகிபைத் திருத்து ¹மாறுமப்

பணி²யிடைப் பள்ளியான் ³பரந்த மார்பிடை

⁴மணியினை வேகடம் வகுக்கு ⁵மாறும்போ

லணிநக ரணிந்தன ரருத்தி மாக்களே.

(இ-ள்.) அருத்தி மாக்கள் - அன்பையுடைய அந்நகரத்துமாந்தர்,—திணிகுட ரிரவியை - கெருங்கிய கிரணங்களுடைய குரியனை, திருத்தும் ஆறு உம் - சீர்திருத்தலையும், அ பணியிடை பள்ளியான் - அந்த ஆதிசேஷனில் அறிதுயிலமர்ந்த திருமாவினது, பரந்த மார்பிடை - அகன்ற மார்பிலுள்ள, மணியினை-கொளஸ்துபமணியை, வேகடம் வகுக்கும் ஆறுஉம் - சாணைபிடித்த லையும், போல் - போல, அணி நகர் - அழகிய பட்டணத்தை, அணிந்தனர் - அலங்கரித்தார்கள்; (எ-று.)

ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாத மாமாயனுதித்தாளுதலாலும், அவ்வயோத்தியின் [வைகுண்டத்தின்] பெயரைத் தான் பூண்டிருப்பதனுலுமே இயற்கையழகு பெறப்படும்: அவ்வழகிய நகர்க்கு இப்போது செயற்கையழகு செய்தாரென்பதாம். உவமைபணி சந்திராக்கினியர்போலப் பதினாறு ஏழுகிரணங்களை யுடையதாகாமல், அவர்க்குக் கொடுத்து மீளவும் கவர்கின்ற ஆயிரங்கதிர்களுையுடைமை தோன்ற, 'திணிகுடரிரவி' என்றார். பணி-பணத்தையுடையது; பணம் - படம். அதரச்சுட்டு, பணியை விசேடித்து நின்றது. திருவீற்றிருக்கு மாற்பென்பார் 'பரந்தமார்பு' என்றார். அருத்தி - 'அர்த்தி' என்னும் வடமொழிச்சிதைவு. மாக்கள் - விகாரம் அருத்திமாக்கள் - கருத்துடையடைகோளி. ௫-ம்:—¹ஆறுபைப், ஆறுமைப். ²உடை, அடை. ³பாரம். ⁴மணியுடை. ⁵ஆறு. (கஉஎ)

உக.—இதுமுதல் “ஏய்த்தெழ்செல்வழம்” (உஅ) என்னுங்கவியளவும் அந்நகரை அலங்கரித்த சிறப்புக் கூறப்படுகின்றது.

வெள்ளிய கரியை ¹செய்ய வேறுள

கொள்ளுவான் கொடி²நிறைக் ³குழாங்க டோன்றுவ

களளவிறு கோதையான் செல்வங் காணிய

புள்ளெலாந் ⁴திருநகர் புகுந்த போன்றவே.

(இ-ள்.) வெள்ளிய - வெண்ணிறத்தை யுடையனவும்; கரியன் - கருநிறத்தை யுடையனவும், செய்ய - செம்மைநிறத்தை யுடையனவும், வேறுஉன் - வேறுநிறங்களை யுடையனவுமாகி, தோன்றுவ - தெரிவனவாகிய, கொள்ளை - மிகுதியையுடைய, வான் - பெரிய, நிரை - வரிசையாகிய, கொடி - துவசங்களின், குழாங்கள் - கூட்டங்கள், —கள் அவிழ் கோதையான் - தேனெழுதுகின்ற மலர்மாலையையுடைய ஸ்ரீராமனது, செல்வம் - ஐசுவரியத்தை, காணிய - பார்க்கும்பொருட்டு, புள் எலாம் - பறவைகளெல்லாம், திரு நகர் - அழகியபட்டணத்தை, புகுந்த போன்ற - அடைந்தவைபோன்றன ; (எ-று.)

இது, பலவகைக்கொடிகள் கட்டப்பட்டவற்றின் வருணனை. புள் பலவேறுநிறமுடையன. புள்ளரசையூர்தியாகவுடையவ னாதலின், அவன் செல்வத்தைப் பார்க்க, 'புள்ளெலாம்புகுந்தபோன்ற' என்றார். வேறு - பசுமை, பொன்மைமுதலியன. நிரை - ஒன்றன்கூட்டம். குழாம் - பலவினீட்டம். தோன்றுவ - படுத்தலோசையாற் பெயராய் நின்றது. திருவென்பது - கண்டாரால் விரும்பப் படுத்தன்மைநோக்கம்; அழகு; திருமகன்தங்கும் நகரெனினுமமையும், தந்திறிப்பேற்றவன். வெள்ளிய கரியன் செய்ய - ஸ்ரீராமனோடே. பி-ம்:—¹செவந்த. ²நகர். ³குழாங்கொண்டாடுவ, குழாங்கொண்டோடுவ, குழாங்கொடாடுவ. ⁴ஒருவழி. (கஉஅ)

நா. *மங்கையர் குறங்கென வகுத்த வாழைக

ளங்கவர் கழுத்தெனக் ¹கமுக மார்த்தன

தங்கொளி முறுவலிற் றும நான் றன

²கொங்கையி னிரைத்தன ³கனக கும்பமே.

(இ-ள்.) அங்கு - அந்நகரத்தில், மங்கையர் குறங்கு என - மாதாது தொடைபோல, வாழைகள் - வாழைமரங்கள், வகுத்த - அமைக்கப்பட்டன ; அவர்கழுத்து என - அவரது கழுத்துப்போல, கமுகம் - பாக்குமரங்கள், ஆர்த்தன - நிறைத்தன ; தங்கு ஒளி முறுவலின் - (அவரது) நிறைந்த காந்தியையுடைய பல்வரிசைபோல, தாமம் - முத்துமாலையின், நான் றன - தொங்கின ; கொங்கையின் - (அவரது) ஸ்தனங்கள் போல, கனக கும்பம் - பொன்மயமான பூர்ண கும்பங்கள், நிரைத்தன - வரிசையாயமைக்கப்பட்டன ; (எ-று.)

இதனால், அந்நகரத்தவர் ஆங்காங்கு வாழைமரங்களையும் கமுகமரங்களையும் கட்டி, முத்துமாலையின் நாலவிட்டுப் பூர்ணகும்பங்கள் அமைத்தமை கூறப்படுகின்றது. வாழை - திரட்சிக்கும், கமுகம் - வரையிற்கும் நெய்ப்பிற்கும், தாமம் - வெண்மைக்கும் வரிசைக்கும் உவமை. குறங்குமுதலியன - சாதிப் பெயர். வகுத்த - முற்றுவினை. கமுகம் = காமுகம்; வடமொழி. இங்கு உபமானங்களாகிய வாழைமுதலியவற்றை உபமேயங்களாகக்கூறியது - எதிர்நிலையுபமையணி. செய்பவன்வினையாகிய வகுத்தல்முதலியவற்றைச் செயப்படுபொருளின் வினையாகக்கூறியது, செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலத் தொழிற்படக்கினத்தலும் வழக்கியன் மரபு ஆகலின். நான் றன, நால்-முதனிலை. பி-ம்:—¹கமுகுமான் றன, கமுகுமான் றன. ²கொங்கையை நிகர்த்தன. ³கனகக்.

நக. முதிரொளி ¹புயிர்த்தன முடுகிக் காலையிற்
கதிரவன் வேறொரு ²கவின்கொண் டானென
மதிதொட ³நிவந்தன மகர தோரணம்
புதியன வலந்தன ⁴புதவ ராசியே.

(இ-ள்.) மதி தொட நிவந்தன-சந்திரனைத் தீண்டும்படி புயர்ந்தனவும், புதியன-புதியவையும், மகரதோரணம் அலந்தன - மகரதோரணங்கள் விளங்கப் பெற்றனவுமான, புதவம் ராசி - கோபுரவாயிலிலெழுங்குகள்,—காலையில் கதிரவன் - விடியற்காலத்திலுள்ள இளஞ்சூரியன், முடுகி - விரைந்து, வேறு ஒரு கவின - முன்னினும் வேறுகிய ஒப்பற்ற அழகை, கொண்டான் என - கொண்டன னென்று சொல்லும்படி, முகிர் ஒளி - மிக்ககாத்தியை, உயிர்த்தன - வீசின; (எ-று.)

இதனால், கோபுரவாயில்கள் விளங்கியமை வருணிக்கப்படுகின்றது. புதா-கதவு; இச்சொல், குறியதன்கீழ் ஆக் குறுகி அம்முச்சாரியைபெற்று 'புதவம்' என்றாகி, இலக்கணையாற் கதவுகளைக்கொண்ட கோபுரவாயிலைக் காட்டிற் றென்பர்: தோரணவாயிற்கதவுகளின் வருணனை யெனக் கொள்ளினுமாம். மேன்மேலும் விளங்கின என்பதாம். புதவு கதவாதலை "கதவு மொரு விகற் பப் புள்ளும் புதவே" என்னும் பிங்கலந்தையாலும் அறிக. மகரதோரணம் - வாயலிற்றுக்குக் தோரணம்: மகரவடிவத்தைத்தாங்கிய கட்டுவாயி லென்றல் பொருந்தும். பி-ஃ—¹நிகர்த்தன. ²கவின்கள் காட்டின. ³நிவந்துயர், நிவந்த தோர். ⁴புலவராகியே. (கநு)

நஉ. ¹துனியறு செம்மணித் தூண நீறுதோய்
வனிதையோர் ²கூற்றினன் வடிவு காட்டின
புனைதுகி ³உறைதொறும் ⁴பொதிந்து ⁵தோன்றின
பனிபொதி கதிரெனப் பவளத் ⁶தூண்களே.

(இ-ள்.) துனி அறு செம் மணி தூணம் - குற்றமற்ற சிவந்தரத்தினமயமான கம்பங்கள்,—தொறும்-இடங்கள்தோறும், புனை துகில் உறை பொதிந்து-அலங்கரிக்கப்பட்ட வெள்ளைவஸ்திரத்தினாலாகிய உறைகளில் மறைத்து, நீறு தோய்-திருநீற்றைப் பூசிய, வனிதை ஓர் கூற்றினன் - பார்வதியை யொருபக் கத்திற்கொண்ட சிவபெருமானது, வடிவு-உருவத்தை, காட்டின-ஒத்து விளங்கின; பவளம் தூண்கள்-பவழமயமான கம்பங்கள், (புனைதுகில் உறைதொறும் பொதிந்து), பனி பொதி கதிர் என - (பெய்) பனியில் மறைந்த சூரியனைப் போல, தோன்றின—; (எ-று.)—புனைதுகிலுறைதொறும் பொதிந்து-மத்திம தீபம்.

இதனால், செம்மணித்தூண்களும் பவளத்தூண்களும் உறையோடுவிளங்கியமை வருணிக்கப்படுகின்றது. செம்மணித்தூண்கள் வெள்ளுறைபொதிந்தவை-மேனிமுழுதும் திருநீறுபூசிய சிவபெருமானையும், அங்ஙனம் உறைபொதிந்துள்ள பவளத்தூண்கள் - பனிபொதிகத்திரினையும் போலு மென்றார்: தம்

தறிப்பேற்றவுவமையணி. தூணம் - ஸ்தூண என்னும் வடமொழிச் சிதைவு. ஓர்கூறு - வாமபாகம். துகில் - வெண்டுகில். உறை - மூடும்உறை. பவனம் - பர்வானம் என்னும் வடமொழிச்சிதைவு. 15-ம்:—¹துனியுறு. ²கூறினன். ³அணி. ⁴பொலிந்து. ⁵தோன்றுவ. ⁶தூணலாம். (ககக)

ககக. ¹முத்தினின் முழு²நில வெறிப்ப மொய்யம்மணிப்

³பத்தியி னிளவெயில் பரப்ப நீலத்தின்

⁴றொத்தின மிருள்வரத் துண்டச் சோதிட

வித்தகர் ⁵விரித்தநா ளொத்த விதியே.

(இ-ள்.) வீதி - அந்தரத்துத் தெருக்கள்,—முத்தினின் முழு நிலவு எறிப்ப - (அலங்கரித்திருக்கும்) முத்துக்களினால் (ஒருபுறத்தில்) பூரணசந்திர கிரணத்தை வீசுதலாலும், மொய் மணி பத்தியின் - நெருங்கிய (பதுமராக) மணிகளின்வரிசைகளால், இள வெயில் பரப்ப - (ஒருபுறத்தில்) இளஞாயிற்றி நொளியை வீசுதலாலும், நீலத்தின் தொத்து இனம் - நீலமணிகளின் பூங்கொத்துப்போன்ற நிரள், இருள் வர துண்ட - (ஒருபுறத்தில்) அந்தகார முண்டாம்படி விளங்குதலாலும், சோதிடம் வித்தகர் விரித்த நாள் ஒத்த-சோதிடசாஸ்திரஜ்ஞர்கள் விளங்கச்செய்த தினங்களை யொத்தன; (எ-று.)

முத்து - முத்தா என்னும் வடமொழிச்சிதைவு. வீதிகள் தமது இரு புறத்துமுள்ள மாளிகைகளிலும் கட்டுபாயில்களிலும் முத்து பதுமராகம் நீலமணி என்பவற்றால் அலங்கரிக்கப்பெற்று நிலவு வெயில் இருள் என்ற இவைகளையுண்டாக்குதலால், அய்வீதியை நாளையாக்குமென வருணித்தார்; தந்தறிப்பேற்றவணி. இரத்தபாடல் சிலபிரதிகளில் 100-ஆம் பாடலுக்குப் பின்னே காணப்படுகின்றது. பத்தி - பங்க்தி யென்னும் வடமொழிச் சிதைவு. நீலம் - ஆடுபெயர். நீலத்தின்தொத்து இருளினம்வர எனவுங் கூட்டலாம். 15-ம்:—¹முத்தினன், முத்திடை. ²நிலாமுளைத்த. ³பத்தியான், பத்தியால். ⁴தொத்தினால். ⁵விதித்த. (ககஉ)

ககச. ஆடன்மான் தேர்க்குழா மவணி காணிய

¹யீடெனு முலகின்வீழ் விமானம் போன்றன

வோடை²மாக் கடகளி றுதய மால்வரை

தேடருங் கதிரோடுந் திரிவ போன்றவே.

(இ-ள்.) ஆடல் மான் தேர் குழாம் - கூடநாடுதலை யுடைய குதிரைகளைப் பூட்டிய இரதங்களின் சமூகம்,—அவணி காணிய - பூமியைப் பார்க்கும்பொருட்டு, வீடு எனும் உலகின் வீழ் - சுவர்க்கமென்ற உலகத்தினின்றும் இறங்குகின்ற, விமானம் போன்றன - தேவரதங்களை யொத்தன; ஓடை மா கடகளிற்று - முகபடாத்தையுடைய பெரிய மதயானைகள்,—உதயம் மால் வரை - பெரிய உதய பருவதங்கள், தேடு அரு கதிரோடும் திரிவ - (உவமை) தேடு தற்குஅரிய சூரியனோடும் திரிவனவற்றை, போன்ற - ஒத்தன; (எ-று.)

கீழே வீதியை வருணித்த கவி, இச்செய்யுளினால் அவ்வீதியிற் செல்லு வனவான நேரிலே பூட்டப்பட்டிச் செல்லுங்குதிரைகளையும், முகபடாத்தைக் கொண்டுள்ள மதயானைகளையும் வருணிக்கின்றார். பொற்றேராதலின், பொ ன்னுல்கினின் றும்வீழ்கின்ற விமானத்தை யுமமான மாக்கினார். வீடு - இலக் கணையால், சுவர்க்கத்தைக் காட்டிற்று. இன் - நீக்கம். கடம் - மத்தகமுமாம். உதயமால்வரைகள் தேடருங்கதிரோடுந்திரிதல் - இல்பொருளுவமை. மயூர கதி, மல்லகதி, வாநாகதி, விடபகதி, வியாக்கிரகதி என்னும்ஐங்கதியு முடை மைபற்றி 'ஆடண்மான்' என்றார்; ஐங்கதியை " விக்கிதம் வற்கிதம் வெல்லு முபகண்ட, மத்திமஞ் சாரியோடைந்து " என்றலு முண்டு. திரிவ - பெயர். பி-ம்:—¹வீடுசேர். ²ஒண், வெங். (கக௯)

௩௩. வளங்கெழு திருநகர் வைகும் வைகலும்
பளிங்குடை நெடுஞ்சுவ ¹ரடுத்த பத்தியிற்
கிளர்ந்த²தெரி சுடர்மணி யிருளைக் கீறலரற்
³றளர்ந்தில ⁴பிரிந்தில ⁵சக்கர வாளமே.

(இ-ள்.) வளம் கெழு திரு நகர் - வளப்பம்மிருந்த அழகிய அந்தநகரத் தில், வைகும் - பொருந்திய, பளிங்கு டுடை நெடு சுவர் - பளிங்குக்கற்களோ யுடைய உயர்ந்த சுவர்களினது, அடுத்த பத்தியில் - சேர்ந்த வரிசைகளில், கிளர்ந்து - நிறைந்து, சுடர் - பிரகாசிக்கின்ற, எரி மணி - பதுமராகங்கள், இருளை கீறலால் - அந்தகாரத்தைப் பிளத்தலால்;—வைகல்உம்-எந்நாளும், சக்கரவாளம்-சக்கரவாகப் பறவைகள், பிரிந்தில - (ஆணும் பெண்ணும்) விட்டுநீங்காதனவாகி, தளர்ந்தில-மனத்தளர்ச்சியின்றி மகிழ்ச்சிபுற்றிருந்தன ; (எ-று.)

பளிக்குச்சுவரிற் பதிததுள்ள பதுமராகக் கற்களினொளி இருளைப் போக்குவதுபற்றி எப்போதும் பகல்போலவே யிருத்தலால், பகற்பொழு தெல்லாம் ஆணும்பெண்ணுமாயிருக்கும் தன்மையவான சக்கரவாகப் பறவை கள் இரவிலும் பிரியாது மகிழ்ந்திருந்தன வென்றபடி. சுற்றடியில், 'வளர்ந் தில பிரிந்தில செக்கர்வானமே' என்ற பாடத்திற்கு—செவ்வானம் அந்தகரில் புதிதாகத் தோன்றியனவு மில்லை, நீங்கினவுமில்லை யென்க : இப்பொருளில், பதுமராகத்தின் செந்நிறத்தை வானம் எப்பொழுதும் பெற்றிருந்ததாகக் கூறியது - அறிந்தித் துணம்பெயலண்: இது, உவமையோடு கலந்து வந்தது. வளம் - ஆகரங்களிற்படுவனவும், வயலினுந்தண்டலையினும் விளைவனவுமாம். வைகுஞ் சுவரொள இயையும். வைகலும் - முற்றும்மை. பளிங்கு - ஸ்படி கம்: வடமொழிச்சிதைவு. உதயகிரியில் சிந்தூர அருவீவீழ்ந்த சிந்தூராகரத்திற் பிறந்து பதினாறு சதுரயுகம் சிவப்பேறின முழுமாணிக்கம் இருளைக் கெடுத் தலின் 'மணியிருளைக் கீறலால்' என்றார். செக்கர்-சிவப்பு : பண்புப்பெயர். பி-ம்:—¹முத்தின். ²எழு. ³தெளிந்தில. ⁴பிரிந்தில. ⁵சக்கரவானமே. (கக௯)

௩௬. பூமழை புனன்மழை புதுமென் சுண்ணத்தின்
நாமழை தரளத்தின் ¹ரோமில் வெண்மழை
தாமிழை ²நெரிதலிற் தகர்ந்த பொன்மழை
மாமழை நிகர்த்தன மாட வீதியே.

(இ-ள்.) மாடம் வீதி - மாளிகையையுடைய தெருக்களில், பூ மழை - புஷ்ப வர்ஷமும், புனல் மழை - நீரின் வர்ஷமும், புது மென் சுண்ணத்தின் - புதிய மெல்லிய வாசனைப்பொடியின், தா மழை - பரிசுத்தமான வர்ஷமும், தோம் இல் வெண் தரளத்தின் மழை-குற்றமற்ற வெள்ளிய முத்துவர்ஷமும், இழை தாம் நெரிதலின் - ஆபரணங்கள் நெருங்குதலால், தகர்ந்த - (அவை) உடைந்து தோன்றிய, பொன் மழை - சுவர்ணங்களின் வர்ஷமும், மா மழை-பெரியமேகவர்ஷத்தை, நிகர்த்தன - ஒத்தன; (எ-து.)

அந்நகரத்தவர் நீர்தெளிந்து மலர்களையும் சுண்ணங்களையும் முத்துப் பவழங்களையும் தூவி வீதியை யலங்கரித்தன ரென்க. புனல் - பனிரீருமாம். இராமபிரான் கானகஞ்சென்று ராவணசங்கரரஞ்செய்வானென்ற மகிழ்ச்சியால் தேவர்கள் கற்பகமலர்மாரி பொழிந்தாரெனக் கொள்ளத்தலும் உண்டு. சுண்ணத் திற்கு மென்மை-கண்களுக்கினிதாகிய மென்மையும், தன்னைமோந்தார் பிறிது மோவாமல் தடுக்கும் மென்மையும். சுண்ணம் - சூர்ணம்; வடமொழிச்சிதைவு. பொன்னணிகலங்களைப் பூண்ட ஜனங்கள் வீதியில் மிதுநியாகநெருங்கிச் செல் லும்போது அபவணிகலங்கள் ஒன்றோடொன்று தாக்கித் தகர்ந்துபொடியாக மழையோலப் பொற்பொடி யுயிர்கின்ற தென்பது, 'தாமிழை நெரிதலிற் தகர்ந்த பொன் மழை' என்பதன் பொருள். தாம் - அசை. ௩-ம்:— ¹தொழில். ²நெரித்தலின், நெரிதர்த். (ககடு)

௩௭. *¹காரொடு தொடர்மதக் களிறு சென்றன
²வாரொடு தொடர்கழன் மைந்த ராமெனத்
தாரொடு நடந்தன ³பிடி கடாழ்கலைத்
தேரொடு நடக்குமத் தெரிவை மாரினே.

(இ-ள்.) காரொடு தொடர் மதம் களிறு - மேகத்தையொத்த மதத்தை யுடைய யானைகள்,—வாரொடு தொடர் கழல் மைந்தராலும் என - கவசத்தோடு பொருத்திய வீரக்கழலையுடைய வீரர்போல, சென்றன—; பிழுகள் - பெண் யானைகள், தாழ் கலை தேரொடு நடக்கும் அ தெரிவைமாரின் - தொங்குகின்ற மேகலையையுடைய அலங்காரம் செல்கின்ற அங்காட்டுமகளிரைப்போல, தா ரொடு - கிண்கிணிமாலையுடன், நடந்தன—; (எ-து.)

விலங்குகளும் இராமபட்டாபிஷேகத்தை யுணர்ந்து குதூகலங்கொண்டு திரிந்த தென்பதற்காகக் களிறும் பிடியும் உல்லாசமாகநடப்பதைக் கூறினர். களிறு-கம்பீரத்தன்மைக்கும், பிடி-நடைக்கும் உவமம்; இங்கு உபமானங்களை உபமேயங்களாகக் கூறினர்: எதிரீதிலையுலமையணி. காரொடு, ஒடு - உருபு

மயக்கம். தொடர்-உவமவுருபு. யானைக்கும், மேகத்திற்கும்-கருமை, பொதுத் தன்மை. இனி, காரொடுதொடர் மதக்களீறுஎன்பதற்கு - மழைநீரையொத்த மதநீரையுடைய களிநென்றுமாம். வாரொடு தொடர் கழல் - கயிற்றூற் கட்டிய கழல் என்றுமாம். ஆம் - அசை. கலை - மேகலையென்பதன் முதற் குறை. தேர் - உவமவாகுபெயர். தெரிவையென்பது, வேட்கைபிறந்த பருவத்துப்பெயர். பி-ம்:—¹காரொடும். ²வாரொடும். ³பிழகண்மேகலேத். (ககசு)

நாடி. ஏய்ந்தெழு செல்வமு மழகு மின்பமுந்

¹தேய்த்தில வணையது ²தெரிகி லாமையா

³லாய்த்தனர் பெருகவு மமர ⁴ரிம்பரிற்

போந்தவர் போந்தில மென்னும் புந்தியால்.

(இ-ள்.) ஏய்ந்து எழு செல்வமும் பொருந்தி மென்மேலும் வளர்கின்ற ஐசுவரியமும், அழகுமும் - செளந்தரியமும், இன்பமும்-சுகமும், தேய்த்தில- (பொன்னகரத்தினும் இரங்கரில்) குறைந்திருக்கவில்லை; அணையது தெரிகி லாமையால் - அதனை யறியாமையால், இம்பரில் போந்தவர் - (இராம பட்டா பிஷேகங் காண) இவ்வுலகத்திலுழிந்து வந்தவராகிய, அமரர்-தேவர், போந்திலம் என்னும் புந்தியால்-(இன்னும் திருவயோத்தி) வந்தோமில்லையெ யென்னு மெண்ணத்தால், பெருகும் ஆய்த்தனர் - மிகவும் ஆலோசித்தனர்; (எ-று.)

செல்வம் முதலிய தேய்த்திலாமையால் தேவர்க்குத் திருவயோத்தி பொன்னகரெனத் தோன்ற, மயங்கின ரென்பது கருத்து. பொன்னகரம் போன்றிருந்தது, இரங்கரமென்பதாம். இச்செய்யுளில், செல்வம்முதலியவை சுவர்க்க லோகத்தோடொப்ப இவ்வயோத்திமாநகரிலும் சுருங்காது நிரம்பியிருத்தல் பற்றி, ஒப்புமையால், வானவர் சுவர்க்கத்திற்கும் இந்த அயோத்திக்குமுள்ள வேறுபாட்டையுணராமையால் இங்குவந்தும் தம்நகரத்திலிருந்து இன்னும் வந்துசேரவில்லையெ யெனக் கருதிஞராகக்கூறிய இது - மறைவணியாம். இதனை வடநூலார் மீலிதாலங்காரமென்பர். பி-ம்:—¹தேய்த்திலர், தேய்த்திலர். ²தெரித்திலாமையால், தெரிகலாமையின், தெரிக்கிலாமையின். ³ஆய்த்துணர், ஆய்த்தன. ⁴உம்பரில். (ககசு)

நகரம்.—நகரலங்கரிக்கப்படுதலைக் கூனி காணுதல்.

அந்நகர ¹ரணிவுறு மமலை வானவர்

. பொன்னகர ²ரியல்பெனப் பொலியு ³மெல்வையி

வின்னல்செ யிராவண னிழைத்த ⁴திமைபோற்

றுன்னருங் கொடுமனக் கூனி தோன்றினான்.

(இ-ள்.) அநகர்-அவ்வயோத்திமாநகரத்தை, அணிவுறும்-அலங்கரிக்கின்ற, அமலை-பேராவாரத்தால்,—வானவர் பொன்னகர் இயல்பு என-தேவலோகத்தினதுதன்மைபோல, பொலியும் எல்லையில் - (அந்நகர்) விளங்குங்காலத்தில்,—இன்னல் செய் - (எல்லாவுலகத்துக்கும்) துன்பத்தைச் செய்

கின்ற, இராவணன் - தசமுனன், இழைத்த - (முற்பிறப்பிற்) செய்த, தீமை போல்-தீவினை (இப்பிறப்பில் ஒருருவத்தை யெடுத்து வந்தது) போல், துன்ன அரு கொடு மனம் கூனி - (பிறரார்) பெறுதற்கரிய கொடுமையையுற்ற மனத் தையுடைய மந்தரூ, தோன்றினான் - வெளிப்பட்டுப்பார்த்தான் ; (எ-று.)

மந்தரையென்று பேருள்ள கூனி, அரசமாளிகையின் உபரிகைமீது ஏறி நகரம் அலங்கரிக்கப்படுவதையும் யாவருங் குதூகலத்துட னிருப்பதையும் கண்டு, தன்னருகேயிருந்த இராமனது செவிலித்தாயைக்கோக்கி 'இராம னைதாய் செல்வத்தை மிகுதியாகக் கொடுப்பதற்கும் ஐநங்கள் குதூகலமா யிருப்பதற்கும் நகரம் அலங்கரிக்கப்படுவதற்கும் யாது காரணம்?' என்று வினாவி, அவளால் இராமபட்டாபிஷேகத்தை யுணர்ந்தா னென்று முதலுந் கூறும். இப்பொழுது மந்தரை செய்யுஞ்சூழ்ச்சியால் இராமன் நாட்டை விட்டுக் காட்டையடைந்து இராவணனைச் சங்கரிப்பதனால் 'இராவண னிழைத்த தீமைபோல்' என்றார். ஒப்புயர்வில்லாத கொடுமையென்பார் 'துன் னருக்கொடுமை' என்றார். இனி, கிட்டி நட்புக்கொள்ளுதற்குத்தக்காத கூனி யென்றுமாம்: நாமத்தாலும், ரூபத்தாலும் கூனியாதலன்றி மனத்தாலும் கூனி யென்பதாம்; கூன் - வளைவு. "கூனுலாவிய மடந்தை" என்றார் பெரியாரும். இராமனது பட்டாபிஷேகத்தைக் கெடுப்பதற்கு எங்கிருந்தோ இந்தக்கூனிவர் தானோ என்று வெறுப்பினால், கவி, 'கூனி தோன்றினான்' என்கிறார். இராம பிரான் இராவணனைத் தொலைப்பதற்காகக் கைகேயிக்கும் ஸ்ரீராமனிடத்து மனமாறுபாடு உண்டாகுமாறு தேவதைகளே அவளை யனுப்பினார்களா கையால், அந்தத் தேவரகசியத்தை மனத்துட்கொண்டு 'கூனி தோன்றி னான்' என்றருமாம். அமலையால் தோன்றினானென்க ராவணன் - கூலின் வன், கூச்சலிடச்செய்தவன்; கைலாசமலையின் கீழ்க்கையகப்பட்டுக் கொண்ட போது பேரரவமிட்டாளுதலாலும், அதனாற்சுகமெல்லாவ் கூச்சலிடும்படியான தாதலாலும், அதுமுதல் இவனுக்கு இப்பெயர் வழங்கிற்று என்றும், விச்சிர வசின்மகனென்னும் பொருளில் ஆதேசம்வந்து ராவணனென்றாயிற்று என் றும் இப்பெயர்க்குக் காரணங் கூறுவர். 1-ம்:—¹அணியுறுமமலை, அணியு மவ்வமலை. ²இதுவென. ³எல்லையின், காலையின். ⁴தீமையால். (ககஅ)

ச0.—இதுமுதல் முன்றுகவிகள் ஒருதொடர்: கூனி
கெஞ்சினங்கொண்டு கைகேயி படுத்திருக்கும் இடத்தைச் சேர்நல்.

தோன்றிய கூனியுந் துடிக்கு ¹நெஞ்சினு
ளுன்றிய ²வெகுளியா ³ளுளாக்கு ⁴முள்ளத்தாள்
கான்மெறி ⁵நயனத்தாள் ⁶கவிக்குஞ் ⁷சொல்லினுண்
முன்⁸றுல கினுக்குமோ ⁹ரிடுக்கன் முட்டுவான்.

(இ-ள்.) தோன்றிய கூனிஉம் - அங்ஙனம் வெளிப்பட்டு (நகர்அலங்கரிக்க ப்படுவது) கண்ட கூனியும்,—(இராமபட்டாபிஷேகத்தை யுணர்ந்து), துடிக் கும் நெஞ்சினுள்-(கோபத்தால்)துடிக்கின்ற மனத்தையுடையவரும், ஊன்றிய

வெகுளியான் - நிலைநின்ற கோபமுடையவனும், உளைக்கும் உன்னத்தான் - வேதனைப்படுகின்ற மனமுடையவனும், எரி கான்ற நயனத்தான்-தீயைக் கக் குகின்ற கண்களையுடையவனும், கவிக்கும் சொல்லினான் - தடுமாறுகின்ற பேச்சையுடையவனும், மூன்று உலகினுக்கு உம்—, ஓர் இடுக்கண்-ஒப்பற்றதுன்பத்தை, மூட்டுவான் - செய்யப்போகின்றவனும்,—(எ-று.)

யாவரும் மகிழ்ச்சியோடிருக்கையில், கூனி இராமபட்டாபிஷேகத்தை யுணர்ந்து பொறுமையால் நெஞ்சுதுடிக்க மனக்கொதிப்பால் மிகவருந்திக் கண்களில் தீப்பொறிபறக்க உரைதடுமாற, மூன்றுலகிற்கும் பெருந்துயரத்தை விளைக்குமாறு வழிதேடுவானாயின் னென்க. கவித்தல்-ஸ்கவித்தல். இது கீழ்ச் செய்யுளோடு அந்தாதித்தொடையா னமைந்தது; பின்னுஞ் சிலவிடத்து இது வரும். 1. மீ-மீ:-1. நெஞ்சினன். 2. வெகுளியன். 3. கொதிக்கும், உழைக்கும், 4. உன்னத்தன், 5. நயனத்தன். 6. கதிக்கும், 7. சொல்லினன். 8. உலகிற்கும், 9. உறுதி. (கடுங்)

சுக. தொண்டைவாய்க் 1. கோகபன் றேகை 2. கோயின்மேன் மண்டினான் வெகுளியின் மடித்த 3. வாயினான் பண்டைநா ளிராகவன் பாணி வில்லுமி 4. முண்டையுண் டதனைத்தன் னுள்ளத் துள்ளுவான்.

(இ-ள்.) பண்டை நான்-முற்காலத்தில், இராகவன் - ஸ்ரீராமனது, பாணி வில்-கையிலுள்ள வில்லினால், உமிழ்-வெளிப்படுத்தப்பட்ட, உண்டை-திரளை, உண்டதனை-(மேற்பட்டதனை, தன் உள்ளத்து - தன்மனத்தில், உள்ளுவான்-நினைத்து, வெகுளியின் - கோபத்தினால், மடித்த வாயினான்-மடிக்கப்பட்ட வாயையுடையவனாகி,—தொண்டை வாய் கோகபன் தோகை-கொவ்வைக்கனி போன்ற அதரத்தையுடைய கைகையினது, கோயின்மேல் - மாளிகையில், மண்டினான்-நெருங்கி,—(எ-று.)—‘எய்தினான்’ என அடுத்தகவியோடு முடியும்.

தொண்டை - முதலாகுபெயர். வாய் - அதரம். தோகை - இரு மடியாகுபெயர். பண்டை-ஐயீற்றுடைக்குற்றுகரம். பண்டென்றது-இளமையிலென்றபடி. இராகவன்-இராகமகாராஜனின் வமிசத்திலவதரித்தவன். ஸ்ரீராமன், சிறுவனாயிருந்தகாலையில், கையிற்சிறுவில்லும் மண்உண்டையுங்கொண்டு குளத்தினருகே விளையாடி வருகையில், இக்கூனி குடங்கொண்டு நீர்மொண்டு மங்கையர்குழாத்துட் கலந்து நடக்க, இவன் ‘தன் வீட்டுவெலைக்காரிதானே இவன்’ எனச் சொந்தம்பாராட்டி மண்ணுண்டையை இவன்மேல் லேவ, அதனால் இவன்கைநெகிழ்ந்து குடம்வீழ யாவரும் பெருநகை நகைத்தன ராக, இவன் கடுங்கோபமுற்று அரசன்மைந்ததைவின் ஒன்றுஞ்செய்ய இயலாது வானாசென்று தனக்கு வாய்க்குந்தருணத்தை நோக்கிக்கொண்டிருந்தனனென்பது கதை. இந்த விருந்தாந்தம் முதலூலாகிய வான்மீகத்தி வில்லையாகிலும், “கூனகம் புகத்தெறித்த கொற்றவில்லி” என்றும், “கொண்டைகொண்ட கோதைமீது தேனூலாவுகனிகு, னுண்டைகொண்ட டாங்குவோட்டியுண் மகிழ்ந்த நாதன்” என்றும், “கூனேசிடையவுண்டைவின் னிறத்திற்பெறித்

தாய்” என்றும் மயர்வறமதிரலமருளப்பெற்ற ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்திருக்கின்றனர். தேவர்களாலனுப்பப்பட்டுவந்த அக்கூனிக்கு, இராமபட்டாபிஷேகத்தைக் கலைப்பதற்கு, அப்பிரான் சிறுபிராயுத்திற்செய்த இந்த விளையாட்டுத்தொழில் ஒரு வியாஜமாயிற் றென்க. 1-ம்:—¹கைகயன். ²கோயிலின். ³வாயினர். ⁴உண்டையான் மெலிந்ததை. (கசு0)

சுஉ. நாற்கடற் படுமணி நளிணம் பூத்ததோர்
பாற்கடற் படுதிரைப் பவள வல்லியே
போற்கடைக் ¹கண்ணளி பொழியப் பொங்களை
மேற்கிடற் தாடனை விரைவி னெய்தினுள்.

(இ-ள்.) நால் கடல்படு மணி-நான்குமூத்திரங்களிலுமுண்டாகிய ரத்நங்களோடுகூடி, நளிணம் - தாமரை, பூத்தது - மலரப்பெற்றதாகிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, பால் கடல் - பாற்கடலின், திரை-அலையில், படு - அமைந்த, பவளம் வல்லிய போல் - பவழக்கொடிபோல, கடைக்கண் அளி பொழிய - கண்ணின் கடை அருளச் சொரிய, பொங்கு அணைமேல் கிடந்தாந்தனை - விளங்குகின்ற பேரணைமேற் சயனித்துக்கொண்டிருந்த கைகேயியை, விரைவினெய்தினுள் - சீக்கிரமாக அடைந்தாள்; (எ-று.)

படுக்கையிற் சயனித்திருந்த கைகேயியை மந்தரை கிட்டினனென்க. நளிணம் பூத்ததோர் பாற்கடற் படுதிரைப் பவளவல்லி-இல்பொருளுவமை. நாற்கடற்படு மணி என்றது - ஆபரணங்களை. கடலில் மணியுண்டாகு மென்பதனை, ரத்நாகரம் என்னும் அதன்பெயரானு முணர்க. நாற்கடல் - நான்கு புறத்தினுள் சூழ்ந்த கடல் நளிணமென்றது - கண், கை, கால், முகம்கிய அவயவங்களை. பாற்கடல் என்றது - பள்ளியை. பவளவல்லி யென்றது - சரீரத்தை. படுக்கை பாற்கடற் படுதிரைபோலிருக்க, கைகேயி பவளக்கொடி போன்றிருந்தன னென்க. இனி, பாற்கடலிற் படுதிரையிற் றோன்றிய பவளக்கொடி என்றே, ஸாயருவத்துத் தோன்றிய கைகேயியைக் கவி கூறின ரெனினுமாம். “பாற்கடன் முளைத்ததோர் பவளப் பூக்கொடி, போற்சுடர்ந் திலவ்கொளிப்பொன்செய்கோதை,” “பொவளவீர்ப் பவளக்கொடி போல்பவள்” என்ற கித்நாமணிப் பகுதிகள் இவ்வுக் காணத்தக்கன. அளி - அன்பு காரணத்தாற் றோன்றும் அருள். மந்தரையின் தீய உபதேசத்தின் பின்பே கைகேயியின் மனம் மாறுதலால் அதற்குமுன் அருளோடு இருந்தனள் என்பார் ‘கடைக்கண்ணளி பொழிய’ என்றார். அவளைக் காணும்பொழுதே இவளிடத்து அருளுள்ளதெனத் தெரியுமென்க. இராமனது நாயகத்தன்மையும், இலக்குவனது அடிமைத்திறமும், பாதனது கட்டளைகடவாப்பெருந்தன்மையும், சத்துருக்கனது அடியார்க்கடிமைசெய் திறமும், ஆஞ்சநேயரின் சிறந்தபக்தியும், மகாராசரின் நட்புத்திறனும், இன்னும் மற்றுமுள்ளோர்களின் மங்கலகுணங்களும் வெளிப்படுகைக்கும், இராவணாதியர்களின் இழிவு தோற்றுகைக்கும், இமையோரிடுக்கண் நீங்குதற்கும், காரணமாய்த் திருமா

வின் ஆகிசங்கற்பத்தோடொக்கநின்று தக்க காலத்தே யுதவினமையின், அக்கருத்தையுட்கொண்டு ‘அளிபொழிய’ என்ற ரென்னலும் ஒன்று. ஐந்தாயவொன்றும் மும்மூன்றாகப் படுத்த வமனியாதலால், ‘பொங்களை’ என்றார். தன் - அசை. இனி, நாற்கடற் படு மணி பொங்களையென்றுங் கூட்டலாம். படுதிரையென்பதுக்கு-ஆற்றொழுக்காக “படுதிரைவையம்” என் புழிப்போல ஒவிக்குத் திரை யென்னவு மாம். பி-ம்:—¹தண்ணருள், கண்ணொளி. (கசக).

சங.—கைகேயியின் பாதங்களை மந்தரை மெல்லந்தீண்டுதல்.

1எய்தியக்²கேகயன் மடந்தை யோடனிழ்
நொய்தலர் தாமரை நோற்ற நோன்பினுற்
³செய்தபே ருவமைசால் செம்பொற்⁴சீறடி
கைகளிற் தீண்டினுள் காலக்கோளானுள்.

(இ-ள்.) காலம் கோள் அனல் - உட்பாதகாலத்தைக் குறிக்கத்தோன்றுந் தீக்கோளைப் போன்றவளாகிய அக்கூனி, எய்தி - (அவ்வோ) அடைந்து,—அ கேகயன் மடந்தை - அந்தக்கைகேயியினது, எடு அவிழ் - இடழ் செழித்திற், நொய்து அலர்-மென்மையாக மலர்ந்த, தாமரை - தாமரைமலர்கள், நோற்ற - செய்து, நோன்பினுல்-தவத்தினுல், செய்த பேர் உவமை சால் - பெற்ற மிக்க உவமத்தன்மை பொருத்திய, செம் பொன் சிறுஅடி-சிவந்த பொண்ணினாலாகிய ஆபரணங்களையணிந்த சிறிய பாதங்களை, கைகளின் தீண்டினுள் - (தன்) இருகைகளாலும் தடவினாள்; (எ-று.)

கைகேயி படுக்கையிற் கண்ணயர்ந்திருந்தாலுல் மந்தரை அவளை யுணர்ந்துமாறு அவளுடைய சீறடிகளைக் கைகளினுல் தீண்டின னென்க. மகாசுகுமாரனான இராமபிரானைக் காட்டிற்குச்செலுத்தும்படி தோன்றின பாலி யாதலால், மந்தரையை ‘காலக்கோளானுள்’ என்றார்: எங்கேயோ கிடந்தவன் இங்குத் தோன்றியது, பெருந்துன்பத்தை விடோக்கும் உற்பாதக் கோள்தோன்றியதுபோலு மென்க. தாமரைமலர் வளத்திற்கென்று ஒருநாளா னின்று மனங்குழைந்து சூரியனை நோக்கி ஆனந்தக்கண்ணீர் பொழிந்து யோகஞ்செய்து அந்தயோகத்திற்குப் பயனாகக் கைகேயியின் பதவாரூப் யத்திற் சிறிது பெற்றனவென்னும் தற்குறிப்பேற்றவனின் பொருள்கொள்ள ‘எடவிழ் தாமரை நோற்ற நோன்பினுற் செய்த பேருவமைசால் செம்பொற் சீறடி’ என்றார்; சீறடி - “நுதலடிதுசுப்பெனும் மூவுழிச்சிறுகு” என்ற கவித்தொகை காண்க. பி-ம்:—¹எய்திய, ²கைகயன், ³செய்தவப்பெருமைக் காம், ⁴சீறடி. (கசஉ)

சச.—கைகேயி சிறிது துயிலுணர்கையில் மந்தரை

கூறத்தொடங்குதல்.

தீண்டலு முணர்ந்தவத் தெய்வக் கற்பினு
ணீண்டகண் ணனந்தரு¹நீங்கு கிற்றிலள்
முண்டெழு பெரும்பழி முடிக்கும்²வெவ்வியை
தூண்டிடக் கட்டுரை சொல்லன் மேயினாள்.

(இ-ள்.) தீண்டலும்-(அவள்) தடவியவனவில், -(துயிலினின்று), உணர்ந்த - உணர்ச்சி பெற்ற, அ தெய்வம் கற்பினுள்-அந்தத்தெய்வத்தன்மை பொருந்திய கற்பினையுடைய கைகேயி,-நீண்ட கண் - நீட்சியையுடைய கண்களினின்று, அனந்தர்உம் நீங்குகிறிலன்-துயிலும் நன்கு நீங்கப்பெற்றாள்வலை; (அவ்வனவில் தானேகூனி), மூண்டு எழு பெரு பழி-அதிகரித்தெழுகின்ற மிக்க நிகையை, முடிக்கும் - சூட்டுதற்காகிய, வெவ் வினை-பாவம், தூண்டிட - ஏவுதலால், கட்டுரை - கட்டிக்கூறுஞ் சொல்லை, சொல்லல் மேயினுள் - சொல்லத்தொடங்கினுள் ; (எ-று.)—அதனை மேற்கவியிற் காண்க.

அனந்தர் - தூக்கமயக்கம். மத்தரைபின் துரப்போதனையேறாத நிலையில் கணவன்சொன்கைக்கு மாறுபடாதிருப்பவ னென்பதைக் குறிப்பிக்க, இங்குக் கைகேயியை 'தெய்வக் கற்பினுள்' என்கிறார். தெய்வக்கற்பு-தெய்வத்தன்மையையுடைய அருந்தநிபோலும் கற்பென்றுமாம். கண் அனந்தர் நீங்குகிறிலன்-சினேவினைமுதலொழுமித்தது. பி-ம்:—¹நீங்குகிற்கலான். ²வல்வினை. (கசக)

சுரு.—'பேரிடர் வரவும் வந்தாது துயிலலாமோ'

என்று கூனி கூறுதல்.

அணங்குவாள் விடவரா வணுகு மெல்லையுங்
குணங்கெடா தொளிவிரி ¹குளிர்வெண் டிங்கன்போற்
பிணங்கு²வான் பேரிடர் பிணிக்க நண்ணவு
முணங்குவா யல்லை³ யுறங்கு வாயென்றான்.

(இ-ள்.) 'அணங்கு - துன்பஞ்செய்கின்ற, வாள் - வாள்போன்ற, விடம் அரா - விஷத்தையுடைய பாம்பாகிய இராகு, அணுகும் - சமீபிக்கின்ற, எல்லை உம் - வரையிலும், குணங்கெடாது - தன்மை மாறாமல், ஒளி விரி - கிரணங்களை வீசுகின்ற, குளிர் வெண் டிங்கன்போல் - குளிர்ச்சியையுடைய வெள்ளிய சந்திரன்போல, பிணங்குவான் - வருந்துமாபடி, பேர் இடர் - பெருந்துன்பம், பிணிக்க - கட்ட, நண்ணஉம் - சமீபிக்கவும், உணங்குவாய் அல்லை - (அதற்கு) வருந்துவாயல்லை ; நீ உறங்குவாப் - நீ தூங்குவாய்,' என்றான்—; (எ-று.)

விடவராவணுகும் எல்லையும் ஒளிவிரிகின்ற திங்கன்போல், நீ செல்வ மெல்லாம் இழக்கவருகின்றஇப்போதும் சிறிதுங் கவலைகொள்ளாமல்பெரு மகிழ்ச்சியோடு தூங்குகின்றாயே யென்றன னென்பதாம். உவமையணி. உணங்குவாய், உறங்குவாய் - காலவழுவமைதி. பெரும்பழிப்பை யுண்டாக்குஞ் செயலை முடித்தற்கு உரிய தீவினை மத்தரைக்குக் கிடத்தலால், அது தூண்டக் கைகேயி துயிலுணர்ந்தும்உணராதும்கிருக்கையில்தானே ஒரு சொல்லைக் கட்டிச் சொல்லலாளு னென்க. கட்டுரை - தானே படைத்துக் கொண்டு சொல்லுஞ் சொல். அணங்கு என்பதற்கு - கைகேயியை விளிக்கும் விளியாக, தெய்வப்பெண்ணே! என்றும், பிணங்குவானென்றதற்கு - மனம் மாறுபட்டவனாகிய சக்ரவர்த்தியென்றும் பொருள் கூறுவாரு முனர். பி-ம்:—¹கொழு, ²வான்.

சசு.—கைகேயி என் புதல்வர் யாவரும் அறந்திறம்பாதவராயிருக்கையில்
எனக்கீது என்ன துன்ப மெனல்.

வெவ்விட மனையவள் விளம்ப வேற்கணு
டெவ்வடு சிலைக்கையென் ¹சிறுவர் செவ்விய
ரவ்வவர் துறைதொறு மறந்தி றம்பல
ரெவ்விட ரெனக்குவர் தடுப்ப ²திண்டென.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) வெவ்விடம் அனையவள்-கொடிய நஞ்சையொத்த கூனி, விளம்ப-
அங்ஙனஞ்சொல்ல, -வேல் கணுள் - வேல்போலுங்கண்களையுடைய கைகேயி,
(அவளேநோக்கி), தெவ் அடு சிலை கை என் சிறுவர் - பகைவரை வெல்லு
கின்ற வில்லைத்தாங்கிய கையையுடைய என்மைத்தர்கள், செய்வியர் - சுகமா
விருக்கின்றனர்; அ அவர் - அத்தலைந்தர்கள், துறைதொறும் - தொழில்களி
லெல்லாம், அறம் திறம்பலர்-தருமத்தினின்று தவறாமலிருக்கின்றனர்; எக்கு
- இத்தகைய எனக்கு, ஈண்டு - இப்பொழுது, வந்து அடுப்பது-வந்துநேர்வது,
எ இடர் - என்னதுன்பம்? எஹ - என்றுகூறி, -(எ-று) - 'என்றான்' என
அடுத்த கவியோடு முடியும்.

தன்சொல்லைக் கேட்டார்க்குக் கேடுஉண்டாகுமாறு துன்பஞ்செய்தலால்,
'வெவ்விடமனையவள்' என்றும், கடுஞ்சொற் கூறிய கூனியை விழித்துப்
பார்த்தனர் கைகேயி யென்பார் 'வேற்கணுள்' என்றுங்கூறினார். வேற்க
ணுள்—கருத்துடையடைகோள். வெவ்விடம் என்றது-பாற்கடலிற் பிறந்த
ஹாலாஹலத்தை. 'தெவ்வடுசிலைக்கைச் சிறுவர்' என்பதனால், பிறரால் தீங்கு
வாராது பாதுகாத்துக்கொள்ள வல்லவ ரென்றவாறு. சிறுவர்க்கு 'தெவ்வடு
சிலைக்கை' என்று அடைமொழிகொடுத்தது—கருத்துடையடைமொழி; நால்
வரையுங்குறித்து 'சிறுவர்' எனப் பன்மையாற் கூறினார். அவ்வவர் துறை
யென்றது - ஸ்ரீராமன் பெற்றோர் சொல்லப் பேணுதல், இளையபெருமான்
ஸ்ரீராமனிடத்து அடிமை பூண்டொழுங்கை, பரதன் இராமன் சொன்ன
சொற்படியே அவனுக்குப் பரதந்திராக நடக்கை, சத்துருக்கினன் ஸ்ரீராம
பிரானிடத்துப் பரதன்போலப் பரதனிடத்துப் பரதந்திராக இருக்கை
முதலியன. வந்தடுப்பதென்றதனால், இதுகாறும் இடரின்மை யுணர்க.
இரண்டாமடி-முற்றுமோனை. பி-ம்:—¹மைத்தர். ²சங்கென, ஈண்டென்றான்.

சஎ.—இராமன் புதல்வனுயிருக்கையில் கைகேயி தனக்கு
இடருண்டாகா தெனல்.

பராவரும் புதல்வரைப் பயக்க யாவரு
முராவருந் ¹துயரைவிட்டுறுதி காண்பரால்
விராவரும் புனிக்கெலாம் வேத மே ²யன
விராமனைப் பயந்தவெற் கிடருண் டோவென்றான்.

(இ-ள்.) பராவ அரு புதல்வரை - புதழ்தற்கு அரிய புத்திரர்களை, பயக்க - பெறுவதனால், யாவர் உம் - எவரும், உராவ அரு துயரம் விட்டு - வருதற்கரிய [மிக்க] துன்பத்தை நீங்கி, உறுதி காண்பர் - நன்மையை யடைவர் ; ஆல் - ஆதலால், விராவ வரு புவிக்கு எலாம் - பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கையால் தோன்றவதான பூமியிலெல்லாம், வேதமே அன - வேதத்தையேயொத்துத்தோன்றுகின்ற, இராமனை—, பயந்த - பெற்ற, எற்கு - எனக்கு, இடர் உண்டு ஒ - துன்பம் உளதாகுமோ ? என்றான் - என்றுங் கூறினான் ; (ஏ-று.)

‘முறைதிறம்பாதவராய்ப் பெருவீரரான புதல்வர் நால்வர் இருக்கையில் இடருண்டோ ?’ என்று கீழேகூறிய கைகேயி, இச்செப்புவில் ‘மற்றவர்களைப் பற்றி’ நான் நினைக்கவேண்டியதும் இல்லை; இராமபிரான் எனக்குப் புதல்வனாக இருக்கையில், எனக்குத் துயரம் உண்டாகுமோ ? உண்டாகாது’ எனத் தான் இராமபிராணிட்டுப் பேரன்புவைத்திருத்தல்தோன்றக் கூறினான் என்க. பராவரும் புதல்வர்-தற்குணமுள்ள புதல்வனென்றபடி. புதல்வர் இம்மையில் மனத் துயரையகற்றிப் பெருமகிழ்ச்சியை விளைத்தலாலும், மறுமையில் புத்தென்னும் கரகம் நேரவொட்டாது பெற்றோர்களைக் காத்தலாலும், ‘பராவரும் புதல்வரைப் பயக்க யாவருமாவருத்துயரை விட்டு உறுதி காண்பர்’ என்றது. முன்னிரண்டடிகளில் கூறிய பொதுப்பொருள் பின்னிரண்டடிகளில் கூறிய சிறப்புப்பொருள் சமர்த்தித்துகின்றது: வேற்றுப்பொருள் வைப்பவையின்பாற்படும், வேதமேயன்ன இராமன்-வேதம் போல் நித்தியமான பரபிரமசொருபமாகிய இராமன்: ‘சருதியின்னசேவகன்’ என்பர். கடறவுபடலத்தும், விதிவிலக்குக்களை யுணர்ந்து அறிவிப்பவ் எனினுமாம். பராவரும், உராவரும், விராவ அரும் எனப் பிரித்துப் பொருள்கூறலாம். காண்பர், காணுதல்-இலக்கணையாய்ப், பெறுதற்பொருட்டாயிற்று. வேதம் - நன்மை தீமைகளை யறிவிப்பது. 11-ம்:—¹துயரை. ²என. (கசக)

சஅ.—மந்தரை கைகேயிக்குப் பொறுமைதோன்றமாறு கோசலை வாழ்ச்சிப் பேற்றனளெனல்.

ஆழ்ந்தபே ரன்பினு ள்ணைய கூறலுஞ்
சூழ்ந்தநீ வினைநிகர் கூனி சொல்லுவாள்
வீழ்ந்தது நின்னலந் திருவும்¹ வீந்தது
வாழ்ந்தனள் கோசலை² மதியி னுலென்றாள்.

(இ-ள்.) ஆழ்ந்த பேர் அன்பினுள் - (இராமனிடத்து) மிகுந்த அன்பாகிய கடலில் அழுத்தினவளாகிய கைகேயி, அணைய - அவ்வார்த்தைகளை, கூறலும் - சொன்னவளாய், - சூழ்ந்த தீவினை நிகர் கூனி - வீளைந்துகொண்ட (அவளது) பாவத்தையொத்த மந்தரை, சொல்லுவாள் - பேசத்தொடங்கி, ‘நின் நலம் வீழ்ந்தது - உனது நன்மை யழிந்தது ; திருஉம் - ஐசுவரியமும் வீழ்ந்தது - (உனக்கு) ஒழிந்தது; கோசலை - கௌசல்யை, மதியினால்-புத்தியினால், வாழ்ந்தனள் - செல்வம்பெற்றவாழ்ந்தாள்,’ என்றாள்—; (ஏ-று.)

இராமபிரானிடத்து அன்புபொங்கக் கைகேயி அங்ஙனம்கூறினவளவில், கூனி, அந்தக்கைகேயிக்குப் பொருமையுண்டாக்கவேணுமென்ற கருத்தினால் அவளை நோக்கி, உன்செல்வாக்கும் செல்வமும் ஒழிய, உன்சக்களத்தியாகிய கோசலை தன்மதியின்வல்லமையால் எல்லாநன்மையும் பெற்றுவிட்டாளாதலால், இனிவாழ்வான் என்று கைகேயியைத்தாழ்த்திக் கோசலைமேம்படுவதைக் குத்துப்பாடாக எடுத்துக்கூறின னென்க. ஆழ்ந்தபேரன்பினான்-விசுநி பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. பழியையுண்டாக்குதலால், தீவினையை யுவமையாக்கினார். வீழ்த்து முதலியன - தெளிவினால் எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகச் சொல்லப்பட்டன; விரைவினாலும். மதியாவது - நல்லதனலான தீபதன் மீமையும் உள்ளவாறு உணர்தல்; சாமர்த்தியமுமாம். பி-ம்:—1வீழ்த்தது, வீய்த்தது. 2மதியினான். (கச௭)

சகூ.—கோசலைக்கு ஏற்கவே ஏற்பட்டுள்ள பெருவாழ்வினைக்கைகேயி பாராட்டிக்கூறுதல்.

1அன்ன சொ லீனபவன்² கூற வாயிழை
மன்னவர் மன்ன³னேற் கணவன் மைந்தனேற்
பன்னரும் பெரும்புகழ்ப் பரதன் பார்தனி
லென்⁴னிதன்⁵ மேலவட் கெப்தும் வாழ்வென்றான்.

(இ-ள்.) அணையவன்-அந்தக்கூனி, அன்ன சொல் கூற - அந்தவார்த்தையைச் சொல்ல, —ஆயிழை - ஆராய்ந்தெடுத்தணிந்த ஆபரணங்களை யுடைய கைகேயி, 'கணவன்-நாயகன், மன்னவர் மன்னன் ஏல்-சக்கரவர்த்தியானால், மைந்தன்-புத்திரன், பன்ன அரு பெரு புகழ் பரதன்ஏல் - புகழ்த்தற்குரிய மிக்க கீர்த்தியையுடைய பரதனானால், - இதுதன்மேல் - இதனினும்மேலாக, அவட்கு-அக்கோசலைக்கு, பார்தனி - பூமியில், எய்தும் - வரக்கடவதாகிய, வாழ்வு—, என் - யாது?' என்றான்; (எ-து.)

சக்கரவர்த்தி கணவன்: பரதன் மைந்தன் என்றால், இதனினும் மேலாக அவளுக்கு வரும் வாழ்வுயாது? என்பதாம்: புதிதாக அந்தக்கோசலைக்கு வாழ்ச்சி வரவேண்டியது இல்லை; ஏற்கவே, நல்வாழ்வு அமைந்திருக்கின்ற தெனக்கூறியவாறு. அன்புடைமைபற்றிக் கௌசல்யையைப் பரதன்தாயாகக் கூறினான். இனி எனக்குக் கணவன் மன்னவர்மன்னவனென்றால், மைந்தன் பன்னரும் பெரும்புகழ்ப் பரதன் என்றால், என்னினும் மேலாக அவளுக்கு வரும் வாழ்ச்சி யாது? என்பது கருத்தாக வுரைப்பாரு முளர். பரதன்-பரம்-பாரம், இதனையுடையவன், பரதன்: லௌகிகவைதிகாரியங்களை நிர்வகிக்கவல்லவன் என்பது கருத்து; இராச்சியபாரத்தை எம்பெருமான் திருவடிநிலையில்வைத்து ஆண்டவன் என்றுங் கொள்ளலாம். பி-ம்:—1அன்ன வளவுவரை, 2உரைப்ப, 3என், எங், 4அதன், 5மேலும்வந்து. (கச௮)

ரு0.—மந்தரை கௌசலைக்குவரும் வாழ்வை எடுத்துக்கூறுதல்.

ஆடவர் நகையுற வாண்மை ¹மாசுறத்
தாடகை பெனும்பெயர்த் தைய லாள்படக்
கோடிய வரிசிலை யிராமன் கோமுடி
சூடுவ னுளைவாழ் ²கீதெனச் சொல்லினார்.

(இ-ள்.) (கூனி), 'ஆடவர் நகை உற - வீரர்கள் பரிக்கசிக்கவும், ஆண்மை மாசுஉற - ஆண்தன்மை குற்றமடையவும், தாடகை எனும் பெயர் தையலாள்-தாடகையென்னும் பெயரையுடையபெண், பட - அழியும்படி, கோடிய - வளைந்த, வரி சிலை - கட்டமைந்தவில்லினையுடைய, இராமன்—, நாளை—, கோமுடி - அரசுக்குடைய கிரீடத்தை, சூடுவன் - சூடிக்கொள்வான் : இதுவாழ்வு - (அவளுக்கு வரும்) வாழ்வு இதுவே, 'என - என்று, சொல்லினார்—; (எ-று.)

புத்திரன் பட்டமடைதல் உன்வாழ்வினும் மேலானவாழ்வென்பதாம். இராமன் பெண்பாலார்திறத்தில் இரக்கமின்றித் தவறுசெய்பவனென்பான், 'தாடகையெனுந்தையலாள்படக் கோடியசிலையிராமன்' என்றான்: இந்த அடைமொழி கொடுத்துக்கூறியது, உன்திறத்துக் கொடுமைபுரிதலிலும் பின்வாங்க மாட்டான் அவ்விராம னென்பதை யுணர்த்தற்பொருட்டாகும். மாசுறுதற்குக் காரணம், பெண்கொலைபுரிதல். தையலாள் - அழகுடையவள். கோடியசிலை-அநீதியாகிய தொழிலில் முயன்ற சிலை யென்றுமாம். பி.ம்:—¹மாசுண. ²இது வெனச்சொல்லினார், இதுவெனச்சொன்னார், இதுவெனச் சொன்னார். (கசக)

ருக.—இராமபட்டாபிஷேகத்தைக் கேட்டுக் கைகேயி கோசலைபோல மகிழ்தல்.

மாற்றமஃ துரைசெய மங்கை யுள்ளமு
மாற்றல்சால் கோசலை யறிவு ¹மொத்தவால்
வேற்றுமை² யுற்றிலள் ³வீரன் றுதைபுக்
⁴கேற்றவ ⁵ளிநுதயத் திருக்க வேகொலாம்.

(இ-ள்.) அஃது மாற்றம் உரை செய-அந்தவார்த்தையை(கூனி)சொல்ல, மங்கை உள்ளமடம் - கைகேயியின்மனமும், ஆற்றல் சால் கோசலை அறிதம் - பெருமைமிகுந்த கௌசலையினதுபுத்தியும், ஒத்த - ஒத்திருந்தன; ஆல்-ஆதலால், வேற்றுமை உற்றிலள் - (கைகேயி) வேறுபாடுஅடையவில்லை; (அதற்குக் காரணம்), வீரன் தாதை-இராமன்தந்தையாகிய தசரதன், அவள் இருநயத்து-அவள் மனத்தில், புக்கு ஏற்று-புகுந்து இணங்கி, இருக்கவகொல்லும்-இருந்ததற்ற்போலும்; (எ-று.)

இது-கவிக்கூற்று வீரமாதாவாதலாலும், சருவேசுவரீனத் திருமகனாகப் பெற்றதனாலும், தசரதன்மனைவியர் அநேகர்க்குள் பிரதானமானவர் மூவருள்ளும் முதல்தாரமாய்ப் பட்டம்பெற்றவனாதலாலும், 'ஆற்றல்சால்கோசலை' என்றார். இராமபட்டாபிஷேகத்தைச் செவியுற்றதனால் கோசலைக்கு எவ்வளவு

களிப்புண்டாயிற்றே, அவ்வளவுகளிப்பு கைகேயிக்கும் உண்டாயிற்று என்ற வாறு. இங்ஙனம் மாற்றாப்புதல்வனுக்கு முடிசூடுதலிற் பெற்றதாய்போல் இந்தக் கைகேயிக்கு மனமகிழ்ச்சி தோன்றிய காரணம், எப்பொழுதும் அக் கைகேயியின் மனத்தில் தசரதனிருப்பதால், அவன் மனமே அவன் மனமாவ தன்றி வேறு இல்லாமையாலெனக் கவி பின்னடிசுளால் வருணிக்கின்றாரென்க. ஆல் - விகாரம். இராமன் தன்னறிவும்ஒழுக்கமுங்கண்டார் 'இவன்தந்தை இவனைப்பெறுதற்கு என்னதவஞ்செய்தான் கொல்லோ' என்றுசொல்லுஞ் சொல்லே நிகழ்த்தியொழுதுமவ னுதலால், தயரதனை 'வீரன்தாளை' என்றார். நான்காமடி-முற்றுமே 1-ன் 13-ம்:—¹ஒத்ததால். ²உற்றில. ³இராமனாறுதையும், வீரவீரனும், வீரர் வீரன்புக்கு ⁴உற்றவர். ⁵இதயத்தில் இதயத்தின். (கரு)

ருஉ.—இராமபட்டாபிஷேகச் செய்தியைக் கூறியநிற்காகக் கைகேயி மந்தரைக்கு மணிமாலையளித்தல்.

ஆயபேரன்பெனு மளக்க ரார்த்தெழத்
தேய்வினா முகமதி விளங்கித் தேசுறத்
தூயவ 1. ஞவகைபோய் மிகச்சுடர்க்கெலா
நாயக மனைபதோர் மாலை நல்கினான்.

(இ-ள்.) தூயவன் - கைகேயி, —ஆய-உண்டாகிய, பேர் அன்பு எனும் - மிக்க விருப்பமாகிய, அளக்கர் - கடல், 'ஆர்த்து எழ - ஒலித்துக்கொண்டு கிளரவும், தேய்வு இலா மதி முகம் - (கிருஷ்ணபட்சத்திலும்) தேய்தல் இல்லாத பூர்ணசந்திரன்போன்ற முகம், விளங்கி தேசு உற - தெளிந்து ஒளியடையவும், உவகை போய் மிக - மகிழ்ச்சி எல்லாகடந்து அதிகரிக்கவும், சுடர்க்கு எலாம் நாயகம் அனையது - முச்சுடர்க்கும் தலைமைபெற்று போன்றதாகிய, ஓர் மாலை - ஒருஇரத்தினமாலையை, நல்கினான் - (இராமபட்டாபிஷேகமென்ற மகிழ்ச்சிச்செய்தியைக் கூறிய அந்த மந்தரையென்னுங் கூனிக்குக்) கொடுத்தான்; (எ-று.)

இராமபட்டாபிஷேகத்தைச் செவியுற்றதனால் கைகேயிக்கு மனத்துக்கு உள்ளே மகிழ்ச்சியடங்காது முகத்தில்வெளித்தோன்ற, அகூனி சொல்லிய கொடுஞ்சொல்லைப் பொருட்படுத்தாது கைகேயி பேரொளியுள்ள அரதனமாலையை மகிழ்ச்சியைத்தெரிவித்த அவட்குக் கொடுத்தனனென்க. முகத்தின் ஒளி நாடோறும் வளர்ந்துவருதலே யன்றிக் குறைதலில்லையாதலால் தேய்வி லாமதியை யுயமை யாக்கினர். தூயவன் - சுத்தமுடையவன் : மனத்திற் களங்கமற்றவன்; கருத்துடையடைகோவி. முச்சுடராவன - சந்திரன் சூரியன் அக்கினி யென்பன. இனி, சுடர் - துவாதசாதித்தருமாம். சுடர்க்கு எலாம்நாயகம் - சூரியனென்னுங்கடவுள் எனினுமாம். 13-ம்:—¹உவகையான்.

ருங்.—மந்தரை பெருவருந்தமடைந்து செய்த செயல்.

தெழித்தன 1. ஞரப்பினன் ²சிறுக்கண் டியுக்
விழித்தனள் வைதனள் வெய்து யிர்த்தன
ளழித்தன ளழுதன ளம்பொன் மாலையாற்
குழித்தன ணிலத்தையக் கொடிய கூனியே.

(இ-ள்.) கொடிய அகூனி—, தெழித்தனன் - இரைந்தான் ; உரப்பினன் - அதட்டினான் ; சிறு கண்டி உக - சிறிய கண்களினின்றும் நெருப்புப் பொறி சிந்த, விழித்தனன் - பார்த்தான் ; வைதனன் - திட்டினான் ; வெய்து உயிர்த்தனன்-வெப்பமாகப் பெருமூச்சுவிட்டான்; அழித்தனன் - (தன்கோலத்தைக்) கெடுத்தான் ; அழுகனன் - புலம்பினான் ; அம் பொன் மாலையால் - (உவகைச்செய்தி)சொன்னதற்காகக் கைகேயி கொடுத்த அழகிய பொன்ஐரத்தினால், நிலத்தை - பூமியை, குழித்தனன் - குழியாக்கினான் ; (எ-று.)

நிலங்குழிபடப் பொன்மாலையைத் தரையி லெறிந்தா னென்பார், 'குழித்தனனிலத்தை' என்றார். அரசனமாலையேயாயினும் பொன்னிற்பித்ததுச்செய்ய வேண்டுதலால், அவ்வரசனமலை பொன்மலை யெனப்பட்டது. கொடுமை-பெயரிலும், உடலிலும், சொல்லிலும், குணத்திலும், செயலிலுமுள்ளது. பி-ம்:—¹உயிர்த்தனன், ²சிறுகண், ³உரப்பினன். (கருஉ)

ருசு.—கூனி, 'நீ துயர்ப்பாடீசம்மத்தாலும் கோசலையின் தாதியர்க்கு அடிமைசெய்ய நான் உடம்படேனெனல்.

வேதனைக் கூனிபின் ¹வெகுண்டு நோக்கியே

²பேதைநீ பேதன்றிப் பிறந்த சேயொடு

³மாதூயர் படுகநா ⁴னெடிதுன் மாற்றவ

டாதியர்க் காட்செயத் தரிக்கி லேனென்றார்.

(இ-ள்.) வேதனை கூனி-துயரத்தைச் செப்கின்ற கூனிபான்வன், பின் - பின்பு, வெகுண்டு நோக்கி-(அந்தக்கைகேயியைக்)கோபித்துப் பார்த்து, 'நீ—, பேதை-அறிவுகெட்டவன் : பேது இனறி-(நாம் வேறு கௌசலையேறு என்ற) பேத புத்தியில்லாமையால், பிறந்த சேயொடுஉம் - (கி-து வயிற்றிற்) பிறந்த மகனாகிய பரமனோடும், மா துயர் படுக-பெருந்துன்ப மடைவாயாக ; நான்—, உன் மாற்றவன் தாதியர்க்கு - உனது சக்கனத்தி (கௌசலையின்) தாதிசுருக்கு, நெடிது - வெகுதாலும், ஆள் செய - அடிமைசெய்ய, தரிக்கிலேன் - பொறுக்க மாட்டேன்,' என்றான்—; (எ-று.)

அந்தக்கூனி கைசேயியைச்சினந்துநோக்கி 'நீ அறிவுகெட்டவன் : அதனால், 'நாம் வேறு, கௌசலை வேறு: அவளுக்கு ஏற்றம்வந்தால் அது நமதுவாழ்வுக்குக் குறைவே' என்ற உண்மையைறியமாட்டாமல் மகிழ்கிறாய்: கௌசலையும் அவளைச் சேர்ந்தவர்களும் உன்னைத் தாழ்மைப்படுத்த, நீ இனி உன் மகனோடு துயரமுற்றுக்கிடப்பாய்: நானோ தன்மகன் இராச்சியம் பெற்றதனாற் பெருமிதக்கொண்ட கோசலையின் தாதியர்க்கு அடிமைசெய்து பிழைக்க மனம்பொறேன்' என்றன னென்க. மாற்றவளின் தாதியர்க்கு ஆட்செயப் பொறேன் என்று மந்தரை கூறியது-நீ கோசலையின் தாதியர்க்கு ஆட்செய்யும் படி நேரு மெனக் குறிப்பித்தபடியாம். பி-ம்:—¹வெகுண்ட நோக்கியப், வெகுண்டநோக்கியப். ²பேதைநீ பித்தனில், 'பேதையைப்பித்திநிற், ³நீ துயர்ப், நீ துயர். ⁴நெடிதுமற்றவன். (கருக)

௫௫.—இராமன் பத்தினியுடன் சிங்காசனத்திருக்க, நீன்மகன் தரையிலிருக்கவேனுமேயெனல்.

சிவந்தவாய்ச் சீதையுங் கரிய செம்மலு

நிவந்த¹வா சனத்தினி ²திருப்ப நின்மக .

³னவந்தனும் ⁴வெறுநிலத் ⁵திருக்க லானபோ

துவந்த⁶வா ⁷நென்னிதற் குறுதி யாதென்றான்.

(இ-ள்.) சிவந்த வாய் சீதைஉம் - சிவந்தவாயினையுடைய சீதையும், கரிய செம்மலுஉம் - கருநிறத்தையுடைய இராமனும், நிவந்த ஆசனத்து - உயர்ந்த சிங்காதனத்தில், இனிது இருப்ப - இனிமையாகவீற்றிருக்க,—நின்மகன் - பாதன், அவம் ஆம் - வீணும், வெறு நிலத்த - சிங்காதனமில்லாத நிலத்தில், இருக்கல் ஆன போது - இருக்க நேர்ந்த காலத்தில், உவந்த ஆறு - சந்தோஷித்த காரணம், என் - யாது? இதற்கு உறுதி யாது-இதனுக்கு நீ கொண்ட மனவுறுதி யென்ன? என்றான்—; (எ-று.)

சக்கரத்திமகனான இராமன் தன்மனைவியோடு சிங்காதனத்திலேறி வீற்றிருக்க, அவர்கள் பாதத்தின் கீழ் வெறுத்தரையில் உன் மகன் யாதொரு பெருமையுமின்றி கைகட்டிவிற்கவேனுமே! இவ்வாறான நிலை நிகழ்வதாயிருக்கவும் மனத்தில் என்ன உறுதிக்கொண்டு மகிழ்கின்ற யென மந்தரை வினாவுகின்றன னென்க. சிவந்த வாய்ச் சீதை யென்பதனால் அவளது இனிதிரும்பையும், இராமபிரானிடத்துள்ள சினத்தினால் 'கரியசெம்மல்' என்று அவளது கொடுமையையும் விளக்குகின்றன னென்பர். அவம்என்பதன்பின் தன் - சாரியை. அவந்தன் - அவத்தனென்பதன் வீகாரமுமாம்: வீணானவன்: அவந்தயன் என்ற வடபொழித் திரிபாகக்கொண்டு - வணங்குதற்கு உரிய நல்லாதலன் [அதாவது - எவராலும் இலட்சியம் பண்ணப்படாதவன்] எனக் கூறுதலு மொன்று. ௧-ம்:—¹ஆசனத்தின்மேல். ²இருக்க. ³அவந்தனும். ⁴வறு. ⁵இருக்க. ⁶ஆள். ⁷என்னிதின், என்னிழுத்து. (கருசு)

௫௬.—கோசலையினால் இராமன் அகபெற்று மேலீமையடையப் பாதன் தாழ்த்திப்பெறுவதை மந்தரை யெடுத்துக்காட்டல்.

மறந்திலன் கோசலை யுறுதி மைந்தனுஞ்

¹சிறந்தனன் திருவினிற் திருவு ²நீங்கின

னிற்றதில் ³னிருந்தில் நென்செய் தாற்றுவான்

பிறந்திலன் பாதனீ ⁴பெறுத லாலென்றான்.

(இ-ள்.) கோசலை - கௌசல்யை, உறுதி - நன்மையை, மறந்திலன் - மறந்தாளில்லை; (அதனால்), மைந்தன்உம் - அவன் மகனும், திருவினில் - இராச்சிய சம்பந்தால், சிறந்தனன் - மேம்பட்டான்; பாதன்—பாதனே, திரு உம் நீங்கினான் - செல்வத்தையும் இழந்தான்; (செல்வமில்லாத அவன்), இறந்

திலன் - செத்தானில்லை ; இருந்திலன் - (நல்வாழ்க்கையோடு) இருந்தானுமில்லை ; என் செய்து - என்ன செய்து, ஆற்றுவான் - துயர் தீர்வான்; நீ பெறுதலால் - நீ யின்றதனால், பிறந்திலன் - உற்பவித்தானில்லை, என்றான்—.

கோசலை தன்னுறுதியை நாடுபவளாய்த் தசரதசக்கரவர்த்தியைக்கொண்டு தன்மகனுக்குப் பட்டங்கட்டுவித்தலால், இராச்சியசம்பத்தை யெல்லாம் பெற்று இராமன் மேம்பட்டு நிற்க, பரதன் இப்போதிருக்குஞ் செல்வ வாழ்க்கையும் குறைய உயிர்ப்பிணம்போல இய்வுலகில் தடுமாறித் திரியுமாறு நேருமென மந்தரை குத்திக் காட்டுகின்றன னென்க. பரதனுக்கு இராச்சியத்தை வாங்கித்தருமாறு கைகேயிக்குத் தூர்ப்போதனைசெய்யும் மந்தரை, கோசலை தன்னுறுதியைநாடி இராமனுக்கு இராச்சியத்தை வாங்கித்தருதல் கூறுகின்றனள். பரதன் இறந்திருப்பானாயின் துயர்தீர்வான் என்று இரங்குவார்போன்று 'இறந்திலன்' என்றும், நல்வாழ்வின்றியிருப்பது இறந்துபோலவேயாகு மென்பான் 'இருந்திலன்' என்றும், இத்தீங்கு தந்தைதாயர் காரணமாக வந்ததனால் 'என்செய்தாற்றுவான்' என்றும் கூறினாள். நீ - மாற்றாளின் செல்வங்கண்டுகளிக்கும் நீ. உலகிற்பிறந்ததனால் ஒருபயனையும் எய்தாமைபற்றிப் பரதன் பிறந்திலன் என்கிறாள்; முன் "பிறந்தில நென்பதிற்பிறிதுண்டாகுமோ" என்றதூஉம் இக்கருத்தே பற்றி வந்தது. இரண்டாமடியில், சிறந்தநற்றிருவிளிற் றிருவு மெய்தினாள் என்ற பாடத்திற்கு - சீதையாகிய இலக்குமியோடு ராஜலக்ஷ்மியுஞ் சேர்ந்தானென்று பொருள் காண்க. 12-ம்:—
1சிறந்தநற். 2நீங்கினாள், எய்தினாள். 3இறந்தான். 4பெற்றதால். (கடுகி)

ருள.—மந்தரை பரதசத்துருக்களை¹ நவநீசெய்யச் செல்லலாமெனல்.

சரதமிப் புவிவெலாந் தம்¹9 ரோடு¹மில்
வரதனே காக்கு²மேல் வரம்பில் காலமும்
பரதனு மிளவனும் பதியி னீங்கிப்போய்
விரதமா தவஞ்³செய ⁴விடுத னன்றென்றாள்.

(இ-ள்.) இ புவி எலாம் இ வ்வுலகமனைத்தையும், சரதம்-மெய்யாக, இ வரதன் - இவ்விராமனே, தம்பியோடுஉம்-தம்பியாகிய லக்ஷ்மணனுடன், காக்கும்எல்-ஆள்வானானால், வரம்பு இல் காலம் உம்-அளவில்லா, காலமுழுவதிலும், பரதன்உம் இளவன்உம் - பரதனும் அவன் தம்பியாகிய சத்துருக்கினனும் (ஆகிய இவர்களிருவரையும்), பதியின் நீங்கி போய் - நாட்டினின்றும் பிரிந்துபோய், விரதம் மா தவம் செய - விரதனோடுகூடிய பெரியதவத்தைச் செய்வதற்கு, விடுதல் - (காட்டுக்கு) அனுப்புதல், நன்று-நல்லதாகும், என்றான்—; (எ-று.)

“பரதனுமிளவனு மொருகொடிபகிரா திரதமுமிவளியு மிவரினுமறைதூ, ஹரைதரு பொழுதினு மொழிகிலரெனையான், வரதனுமிளவனு மெனமருவின் ரே” என ஒருவரையொருவர் விடாதுதொடர்தல் கூறப்பட்டதனால், இலக்கு

மணனை இராமன்றம்பியென்றும், சத்துருக்கினைப் பரதன்றம்பியென்றும் கூறினான். பதியின்ரீங்கி-அரசனினின்றும் ரீங்கியென்றமாம். இன் - ரீக்கம். அரசினி நகரவாசஞ்செய்வதினும் வனவாசஞ்செய்தல் மேன்மையுடைத்து என்பதாம். பரதனல் யாதுநேருமோ என்று அச்சங்கொண்டு இராமன் பரதனை உயிர்மாய்த்தலுங் கூடுமாதலால், அங்ஙனம்நேராதபடி அந்தப் பரதனைத் தம்பியோடு தவஞ்செய்யுமாறு காட்டுக்கு அனுப்புவது நன்று என மந்தரை கூறினான் என்று முதனூல்கொண்டு கருத்துக்காண்க. பி-ம்:—¹அங்.² ஆல்.³செய்து.⁴விடுகை. (கருசு)

ருஅ.—பரதன் அரசர்வரிசையால் சேரப்பெறுவியில் இறத்தலே

நன்று எனல்.

பண்ணுறு கடகரிப் பரதன் பார்மகள்
கண்ணுறு கவினரா யினிது காத்தலம்
மண்ணுறு முரசுடை மன்னர் ¹மாலையி
லெண்ணுறப் பிறந்தில நிறத்த னன்றென்றான்.

(இ-ள்.) ‘பரதன்—, பண் உறு கடம் கரி-கல்லணைபொருந்திய மத யானைச்சேனையையுடையதுகி [அரசனாக],—பார்மகள் கண் உறுக வின்னாய் இனிது காத்த - நிலமகள் விரும்பத்தக்க அழகையுடையவராய் இனிமையாக ஆண்ட, மண் உறும் முரசு உடை - மார்க்கணைபொருந்திய பேரிகைகளையுடைய, அ மன்னர் மாலையில் - அவ்வரசரது வரிசையில், எண் உற - கணக்கிடும்படியாக, பிறந்திலன்—; (ஆகலால்), இறத்தல்—, நன்று—,’ என்றான்.

உலகத்திற் செல்வமில்லாதிருப்பது உயிர் ரீங்கிய நிலைக்கே ஒப்பாமாதலால் அரசர்செல்வமின்றிக் கிடக்கும் பரதன் இவ்வரவேபோல உயிர்வைத்துக் கொண்டிருப்பதினும் இறந்துவிடுவதே நல மென்று மந்தரை கூறுகின்றன னென்க. மஹ இட்சுவாகு மாந்தாதா முதலாகக் குலமுறைகிளத்துபடலத்திற் கூறியவாறு சொல்லப்படும் அரசர்கோஷ்டியிற் சேரப்பெற்றிலனெனென்பான் ‘மன்னர்மாலையி லெண்ணுறப் பிறந்திலன்’ என்றான். இப்பாடலினெதுகை மந்திரப்படலத்தின் ச-ஆஞ்செய்யுளோடு ஒத்துவருதல் காண்க. கரி - மற்றையங்கங்களுக்கும் உபலட்சணம். ஈண்டுக் கவின் என்றது-ரீதிமுறை பிறழாத செங்கோலினதழகை. மிக்கபெயல், பெயலின்மை, எலி, விட்டில், கிளி, அரசன்மை என்றிவற்றான்வருங் கேடு தோன்றாதபடி காக்கவேண்டுவதின், ‘இனிதுகாத்த’ என்றார். இதனானே, ஆறலப்பார் கள்வர் குறளை கூறுவார்முதலிய மாக்களும், பன்றி புலி கரடி முதலியவிலங்குகளுமாகிய பகையின்மையும் பெற்றும். மண்ணுறுத்தல் - “ஆவுகிமண்ணி” என்றும் போலப் பண்ணுதலுமாம். இறத்தல்கன்று என்றவிடத்து இறத்தலே நன்று என்றுபொரு ளாதலால், ஏகாரம்-விகாரத்தால் தொக்கதென்க. “தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார், தோன்றலிற் றேளுள்ளமை நன்று” என்ற திருக்குறள் இங்குக் காணத்தக்கது. பி-ம்:—¹மாலையின். (கருசு)

நக. — கேகயநாட்டிற்குப் பரதனையனுப்பியதன் காரணம்
விளங்கிற்றென்றல்.

பாக்கியம் ¹புரிந்திலாப் பரதன் தன்னைப்பண்
டாக்கிய பொலங்கழ லரச னுணையாற்
²தேக்குயர் ³கல்லதர் கடிது சேணிடைப்
போக்கிய பொருளெனக் கின்று ⁴போந்ததால்.

(இ-ள்.) பாக்கியம் புரிந்து இலா பரதன் தன்னை - (அரசாளுதற்குப் பொருத்திய) நல்வினையைச் செய்யாத பரதனை, பொலம் ஆக்கிய கழல் அரசன் - பொன்னாற்செய்த வீரக்கூலையணிந்த சக்ரவர்த்தி, பண்டு - முன்னே, ஆணையால் - (தன்னு) ஏவலினால், தேக்கு உயர் கல் அதர் - தேக்குவரங்கள் உயரப் பெற்ற மலையைச்சார்ந்த பெருவழியாக, சேணுடை - வெகுதூரத்தில், [கேகய நாட்டில்], கடிது - விரைவாக, போக்கிய - அனுப்பிய, பொருள் - காரணம், எனக்கு இன்று போந்தது - எனக்கு இப்பொழுது தெரியவந்தது ; (என்று மந்தரை கூறினான்); (எ-று.)

சேணிடைப்போக்கியது என்றது, தசரதன் பரதனைக் கேகயதேசத்தரசனாகிய அவன்மாமன் யுதாஜித்து அழைக்கச் சத்துருக்களோடு கூட்டி யனுப்பியதனை; இதனை 'ஆணையின்றன் முதுதாதையைவிற், காணியவிழுவதோர் கருத்தனாலாற், கேணியில்வளைமுரல் கேகயம்புகப், பூனொளீமார்பீ போதியென்றான்' என்பது முநலாகப் பரசராமப்படைத்திற் கூறியதனானுணர்க. இராமனுக்குப் பட்டங்கட்டித்தற்குப் பரதன் ஒருகால் தடையாயிருப்பானே என்ற காரணத்தினால் யனுப்பியதாக மந்தரை கூறுகின்றான். சில பிரதிகளில் "கல்வியும்" என்று தொடங்கும் கூட ஆம் பாடல் இங்கேயுள்ளது. 13-ம். — ¹புரிந்திலான். ²தேக்குயர், தேக்கிய. ³கவலதர். ⁴போயிற்றால், போய்த் தென்றான்.

(கருஅ)

கரு. — பரதனைக் குறித்து மந்தரை யிரங்குதல்.

மந்தரை பின்னரும் ¹வகைந்து கூறுவா
ளந்தரந் ²தீர்த்துல களிக்கு நீரினாற்
³தந்தையுள் ⁴கொடியன் றுபுத் தீயனா
லெந்தையே பரதனை யென்செய் வாயென்றான்.

(இ-ள்.) மந்தரை —, பின்னர்உம் - பின்பும், வகைந்து கூறுவான் - வகைப்படுத்துச் சொல்லுவவனாகி, — 'அந்தரம் தீர்த்து - வேற்றுமை கொண்டு, உலகு-இராச்சியத்தை, அளிக்கும் - (இராமனுக்குக்) கொடுக்கின்ற, நீரினால் - தன்னையினால், தந்தைமம் கொடியன் - தகப்பனும் கொடியவன்; (அது கேட்டு மனம் உவங்கிற்று), நல் தாய் உம் - பெற்ற தாயும், தீயன் - கொடியவன்; எந்தையே - எந்ததந்தையே! பரதனை! என்செய்வாய் - (இனிநீ) யாதுசெய்வாய்?' என்றான் —; (எ-று.)

தகப்பனான தசரதனோ உன்னிடத்து அன்பின்றிப் பட்சபாதமாக இரா மனுக்கு முடிசூட்டுகின்றான்: பெற்றதாயாகிய இரத்தக்கையியாவது அதனைத் தடுத்து உனக்குமுடிசூட்ட முயலலாமே; நான் சொல்லியும் அவ்விஷயத்திற் சிறிதும் இவன் மனத்தைச் செலுத்துகின்றாளில்லை; அந்த இராம பட்டாபி ஷேகத்துக்கு மனமுவக்கின்றான்; இப்படி தகப்பனோடு பெற்றதாயோடு வாசியறக்கொடியராயிருக்கப்பெற்ற நீ, ஐயோ இனிஎன்செய்வாய்! என்று பரதனைக் குறித்து மந்தரை இரங்கிக்கூறினனென்க. எந்தையேயென்றது மரபுவழு வமைதி. பி-ம்:—¹வகுத்து, வரைந்து. ²தீர்த்துலகு, இனிதுனக்கு, ³எந்தையும், ⁴கடியன்.

கா.க.—மீண்டும் மந்தரை கைகேயியை யிடிந்துக்கூறுநல்.

¹அரசரிற் பிறந்துபின் அரசரில்வளர்ந்
தரசரிற் புதுந்துபே ரரசி யானநீ
கரைசெயற் கருந்துயர்க் கடலில் வீழ்கின்ற
யுரைசெயக் கேட்கிலே ²புணர்தி போவென்றான்.

(இ-ள்). (மந்தரை) மீண்டும் கைகேயியைப்பார்த்து, அரசர் இல் பிறந்து - அரசவமிசத்தில் உற்பவிந்து, பின்—, அரசர் இல் வளர்ந்து-வேந்தர்வீட்டில் வளர்ந்து, அரசர் இல் புதுந்து - வேந்தர்வீட்டில் வாழ்க்கைப்பட்டு, பேர் அரசி ஆன நீ - பெரிய ராஜமகிஷிபான நீ, கரை செயற்கு அரு - கரைகாணுதற்கு அரிதாகிய, துயர் கடலில் - துக்கசாகரத்தில், வீழ்கின்றாய் - விழப்போகின்றாய்; உரை செய் கேட்கிலே - (நான்) சொல்லவும் கேட்கின்றாயில்லை; உணர்திஇ- (உனக்கு) உணர்ச்சியுள்ளதோ? [இல்லையென்று தோன்றுகின்றது], என்றான்—.

சாமானியமானதலத்துப் பெண்ணிருந்தால் அவன் அரசியலையறியா ளாதலால் மாற்றாளின்மகன் அரசனாய்தைப்பற்றி அப்படிப்பட்டவட்குக் கவலை யுண்டாகாமலிருப்பது இயற்கையே; நீ அரசதுலத்திற்பிறந்தாய்: பிறந்தது மாத்திரமன்றி அரசரில்விலையே வளர்ந்தாய்: அம்மாத்திரமன்றி அரசரில்விற் புதுந்து பட்டமகிஷிபுமானாய்: இப்படிப்பட்ட நீ உன்மகனுக்கு அரசியல் நேராத மாற்றாளின்மகன் அரசாட்சியைப்பெறுவது உனக்குப் பெருந்துயரை விளைக்கப்போகின்ற தென்பதையும் உணராமலிருக்கின்றாயே! என்று கைகே யிக்கு இடித்து மந்தரை மதி புகட்டியவாறு. வீழ்கின்றாய் - தெளிவுபற்றி எதிர்காலம் சிகழ்காலமாகக் கூறப்பட்ட காலவழுவமைதி. உணர்தியோ, ஒ- எதிர்மறை. பி-ம்:—¹அரசரிற், அரசியற். ²உணர்விலோயென்றான். (கசு0)

கா.உ.—மந்தரை பரதனது அரசியற் குணங்கள் எல்லாம்

பயனற்றுப்போவந்தது இரங்குநல்.

கல்வியு மிளமையுந் கணக்கி லாற்றலும்

வில்வினை யுரிமையு மழகம் வீரமு

மெல்லையில் குணங்களும் பரதற் ¹கேயது

²புல்லிடை யுகுத்தமு தேயும் போலென்றான்.

(இ-ள்.) கல்வி உம் - வித்தையும், இளம் உம் - யௌவனமும், கணக்கு இல் ஆற்றல் உம் - அளவில்லாத வல்லமையும், வில் வீணை உரிமை உம் - தனார் வித்தையிலுள்ள சாமர்த்தியமும், அழகு உம் - எழிலும், வீரம் உம் - வீரியமும், எல்லை இல் குணங்களும் - மற்ற அளவில்லாத நற்குணங்களும், பரதற்கு ஏயது-பரதனுக்குப் பொருந்தியுள்ளது, புல் இடை உகுத்த அமுது ஏயும் - புல் தரையில் சொரிந்த அமிருதத்தையொக்கும், என்றான்—; (எ-று.)

அரசர்க்கு உரிய கல்வி முதலிய யாவும் பரதனிடத்து அமைந்திருந்தும் அரசு பெற்றாலன்றி வேறு வகையில் அவை விளங்காவாதலால் புல்லிலே கிந்திவிட்ட அமுதம்போல் வீணாகுமென்பதாம். உகுத்தவென்னும் பெயர் சொச்சத்து அகரவீறு தொகுத்தல். போல் - அசை. உம் என்பதைப் போல் என்பதோடு இயைத்து அமுதேபோலும் என்று உரை கூறுவாருமுனர். பி-ம் :—¹எய்திய, எய்துபு. ²புல்லிடையுக்கமுதேயும், புல்லிதுபுல்லுகுமமுதம்.

கூஉ.—மந்தரையின்கொடுஞ்சொற் கேட்குக் கைகேயி சினந்து
கூறத்தொடங்குதல்.

வாய்க் கயப்புற மந்தரை வழங்கிய வெஞ்சொல்
காய்க் கனற்றலை நெய்சொரிந்தெனக்கதங் கனற்றக்
²கேக யர்க்கிறை திருமகள் கிளரின வரிக
டோய்க் கயற்கண்கள் சிவப்புற நோக்கினள் சொல்லும்.

(இ-ள்.) வாய் கயப்பு உற-வாய் கசக்கும்படி, மந்தரை—, வழங்கிய-கூறிய, வெம் சொல் - கொடிய வார்த்தை, காய் கனற்றலை - எரிகிற நெருப்பில், நெய் சொரிந்து என - நெய்யைவார்த்தாற்போல், கதம் கனற்ற - கோபத்தை மிகுவிக்க, கேகயர்க்கு ஆறையிருமகள்-கைகேயி, கிளர் இன வரிகள் தோய் - விளங்குகின்ற சிறிய செவ்வரிகள் பொருந்திய, கயல் கண்கள் - கெண்டை போன்ற கண்கள், சிவப்பு உற - (கோபத்தாற்)செம்மையடையும்படி, நோக்கினள் - பார்த்தவளாய், சொல்லும் - சொல்லுவாள்; (எ-று.)—கைகேயி சினந்து கூறுவதை மேல் நான்கு கவிகளிற் கூறுகின்றார்.

நெய்விடுந்தோறும் தீ முண்டெரிதல்போல மந்தரை நடுஞ்சொல் வழங்குந்தோறும் கைகேயிக்குச் சினம் மிகுந்துவருதலின் ‘காய்கனற்றலை நெய் சொரிந்தெனக் கதங்கனற்ற’ என்று உவமைமுதத்தால் விளக்கினார். மந்தரை கைகேயிக்கும் அவன்மகனுக்கும் மேன்மையுண்டாகுமாறு கூறினோயாயினும், இராமனிடத்துச் சினங்கொண்டு கூறியசொற்களாதலின், “யாவ ரேதினினுங் கைக்குமாம் வேம்பு” என்ற வியாயம்பற்றி அக்கடுஞ்சொற்கள் சொன்ன அவட்குங் கயப்பை விளைக்கு மென்பார், கவி ‘வாய்க் கயப்புற’ என்றார் : இதனால் அவன் கூறிய இன்னஞ்சொல்லினதீமை விளக்கப்பட்டது. கயப்பு - கசப்பு. சொரிந்தென - விகாரம். பி-ம் :—¹எரித்தலை, ²கேகயத் திறை.

கூசு.—இதுமுதல் நான்குவிகள் - ஒருதோடர் :

கைகேயி மந்தரையைக் கடிந்து கூறுதல்.

வெயின்மு றைக்¹குலக் கதிரவன் ²முதலிய மேலோர் .
ருயிர்³மு தற்பொரு டிறம்பினு ⁴முறைதிறம் பாதோர்
மயின்மு றைக்குலத் துரிமையை மனுமுதன் மரபைச்
⁵செயிரு றப்⁶புலைச் சிந்தையா லென்⁷சொனாய் தீயோய்.

(ஆ-ன்.) வெயில் முறை குலம் கதிரவன் முதலிய மேலோர் - கிரணங்
களின் வரிசையையுடைய சிறந்த சூரியன் முதலாகிய பெரியோர், உயிர் முதல்
பொருள் திறம்பின்உம்-உயிர்முதலிய சிறந்தபொருள்கள் தவறினாலும், முறை
திறம்பாதோர் - நீதிமுறை தவறாதவர்; மயில் முறை குலத்து உரிமையை -
(நான்பிறந்த) கேசயகுலத்தினது உரிமையையும், மனு முதல் மரபை - வைவச்
சுவதமனுவினது சிறந்தவமிசத்தையும், செயிர் உற - குற்றமடையும்படி, தீ
யோய் - கொடியவனே! புலை சிந்தையால் - புன்மைக்குணமுள்ள மனத்தினால்,
என் சொனாய் - யாது சொன்னாய்? (எ-று.)

குலத்திற்கு ஆதிபுருஷனுதலாற் சூரியனையும், அவன்மகளுதலாலும்
அவனே அரசாட்சியை மேற்கொண்ட முதல்வனுதலானும் மனுநாயுடும்
கூறினார். உயிர்முதல்பொருள் - உம்மைத்தொகை. இனி, உயிர்முதலிய
சிறந்த பொருள்க ளென்றுமாம். பிறந்தஇடத்திலும் நான்புக்கஇடத்திலும்
நிகழும் நிகழ்ச்சிக்கு மாறுபாடாக முத்தவனிருக்க இனையவனுக்குப் பட்டங்
கட்ட முயலுமாறு உன் இழிந்த மனப்போக்கின்படி தூராலோசனை கூறுகின்
றாயே; அடி துவட்டை! யாரிடத்தில் என்ன சொன்னாய்? என்று கைகேயி
மந்தரையை யதட்டுகின்றன ளென்க. அரசகுலங்களில் தான்பிறந்தகுலம் புக்க
குலம் இவ்விரண்டின் முறைமையை நன்கு உணர்ந்தவ ளாதலால், அவ்விரண்
டை யெடுத்துக் கூறினார். மயின்முறைக்குலத்துரிமையை மனுமுதன்
மரபை யென்பதற்கு - மயிலினது முறைமையைக்கொண்ட குலத்துரிமையை
யுடைய மனுமரபையென்று கூறி, மயில் முட்டையிட்டுப் பொரிக்கும்போது
முதற்பார்ப்பின் கலாபத்துப் பீலி பொன்னிறமடைய மற்றைப்பார்ப்புக்களின்
கலாபங்களின் பீலிகள் பொன்னிறமடையாதவாறு போல, முதற்குமாரனே
மணிமுடிபுனைய மற்றையோர் முடிபுனையாமையை யுடையது மனு குலமெனக்
கருத்துவிரிப்பார்; இத்தொடர்க்கு, இன்னும் வெவ்வேறு வகையாகவும் உரைப்
பார். செயிராவது - முறைபிறழ்வும், உலகநிந்தையும். 1-ம்:—¹குலத்திறை
யவன், குலத்திறைவனே. ²முதலினர். ³முறைப். ⁴உரை. ⁵செயிர்முறைப்.
⁶புலவு. ⁷சொன்னாய்.

(ககக)

கூரு. எனக்கு நல்லையு மல்லையீ யென்மகன் பரதன்

றனக்கு நல்லையு மல்லையீயத் தருமமே நோக்கி

னுனக்கு நல்லையு மல்லையீவந் தூழ்வினை தூண்ட

மனக்கு நல்லன சொல்வினை ³மதியிலா ⁴மனத்தோய்.

(இ-ள்.) நீ எனக்கு நல்லே உம் அல்லே - நீ எனக்கு நன்மையைச் செய்பவ னுமன்று; என் மகன் பரதன் தனக்கு உம் நல்லே உம் அல்லே—; அ தருமம் நோக் கின் - அந்தராஜதருமத்தை நோக்குமிடத்து, உனக்கு நல்லே உம் அல்லே—; மதி இலா மனத்தோய் - அறிவில்லாத நெஞ்சினையுடையவனே! ஊழ்வினை வந்து தூண்ட - பழவினை வந்து தூண்டுகவினால், மனக்கு நல்லன - (உன்) மனத் துக்கு நன்றாயிருப்பவைகளே, சொல்லினை - சொன்னாய்; (எ-று.)

நீ எனக்கு நல்லவன்போலவும் என்மகனிடத்து நல்லவன்போலவுஞ் சொல்லுகின்றாயானாலும் உன்சொற்களோக்கேட்டு நாய்கள் நடந்தால் அது பழி பாவங்கட்கு ஏதுவாததால், 'நீ எனக்கு நல்லையுமல்லே பென்மகன் பரதனுக் கும் நல்லையுமல்லே' என்கின்றான். தன் தலைவிக்கும், அவன்மகனுக்குமே தீங்கி னைத்தல்பற்றி 'அத்தருமமேகோக்கின் உனக்கு நல்லையுமல்லே' என்கிறு னென்க. தீயவற்றை மனத்தினுற் கருகிச்சொல்லுதலும் பாவத்தை விளைக்குமாந லின் உனக்கு நல்லவழியில் மனஞ்செல்லாதது உன்னுள் வினையே யென்பான், 'ஊழ்வினை தூண்ட மனக்கு நல்லன சொல்லினை' என்றான். மனக்கு - அத்துச் சாரிபை பெறு துவின்றது. 'உன்மனத்துக்கு நல்லன' என்றதனால், சொல்லிற் குந் செயலுக்கும் நல்ல நாயல்லாதவை யென்பதனும், பிறர்மனத்திற்கு நல் லவையல்லாதவை யென்பதனும் பெற்றும், 13-ம்:—1. நீ 2. நீ 3. மதியிவி. 4. மறந்தாய். (ககச)

கக பிறந்தி லாந்தபோய்ப் பெறுவது மிழப்பதும்¹ புகழே னிறந்தி றம்பினு நியாயமே திறம்பினு நெறியின் றிறந்தி றம்பினுஞ் செய்தவந் திறம்பினுஞ்² செயர்தீர் மறந்தி றம்பினும்³ வரன்முறை திறம்புகல் வழக்கோ.

(இ-ள்) பிறந்து இறந்து போய் - (மனிதர்) பிறந்தாயினும் இறந்தாயி னும், பெறுவது உம் - அடையும் பயனும், இழப்பது உம் - இறந்து போகும் பயனும், புகழ்வுல் - கீர்த்தியென்றால், நிறம் திறம்பின் உம் - குணம் மாறுபடி னும், நியாயம் திறம்பின் உம் - நீதி மாறுபடினும், நெறியின் நிறம் திறம்பின் உம் - சம்மார்க்கத்தினது தன்மை மாறுபடினும், செய் தவம் திறம்பின் உம் - செய்யப்படுவதாய் தவம் மாறுபடினும், செயர்தீர் மறம் திறம்பின் உம் - குற்ற மற்ற வீரம் மாறுபடினும், வரன்முறை திறம்புகல் - தன்குலத்தினது ஒழுங்கு தவறுதல், வழக்கு - நியாயமோ? (எ-று.)

ஒருவர் கருத்தோடு பெறவேண்டுவது புகழே யாதலால், எதுபோவதான லும் புகழ்போகாமற் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்; வரன்முறை தவறிடக்க முயன்றாற் புகழ்க்கெடு மாதலால் அங்ஙனம் புகழ்க்கெட வரன்முறைதிறம்புகல் வழக்கன்று என்றவாறு: "தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக" என்றது, குறள், திறம்பினும் என்றவுண்மைகள், திறம்பாமையுணர்த்தி நின்றன. செய்தவம் திறம்புகல் - மேற்கதி வீடுகேறு முதலியவற்றைப் பெறுவித்தலில் மாறுபடல்

வழக்குத்திறம்புதல் வரன்முறையோ என்றுங் கூட்டியுரைக்கலாம். ஒ - எதிர் மறை. பி-ம்:—¹புகழே. ²மைதீர், தீரா. ³மயின்முறை, உயர்முறை. அறன் முறை. (கசுரு)

கசு. போதி யென்னெதிர் ¹நின்றுநின் புன்பெர்றி நாவைச்
சேதி யாதிது ²பொறுத்தனன் புறஞ்சில ரறியி
னீதி ³யல்லவு நெறிமுறை ³யல்லவு நினைந்தா
யாதி யாதவி நறியிலி யடங்குதி யென்றான்.

(இ-ள்.) என் எதிர் நின்று - என்னெதிரிலிருந்து, போதி - (அப்புறம்) போகக்கடவை; நின் புன் பொறி நாவை - அற்பப்பேச்சுக்களுக்கிடமாகிய உன் புல்லியகாக்கை, சேதியாது-அறுத்தெறியாமல், இது-இக்குற்றத்தை, பொறுத்தனன் - சகித்துக்கொண்டேன்; புறம் சிலர் அறியின் - (என்னையன்றி) வேறு சிலர் இதனையறிந்தால், நீதி அல்லஉம் நெறி முறை அல்லஉம் - நியாயமல்லாதவையும் நல்லொழுக்கமல்லாதவையுமாகியவற்றை, நினைந்தாய் ஆதி - 'நினைந்து சொன்ன குற்றத்துக்கு உள்ளாவாய்; ஆகவின் - ஆகையால், அறிவிலி-அறிவு கெட்டவனே! அடங்குதி - வாயைமூடு: என்றான்—; (எ-று.)

நீ சொன்னதற்கு உன் நாவைத் தோண்டிபறுக்கவேணும்: என் தோழி யாதவின் பொறுத்தேன்: புறந்தாரறியின் குற்றத்திற்கு உள்ளாவாய்; புறந்தா ரறியாதபடி உண்வாயைமூடு என்று கைகேசி மந்தரையைக் கடிந்து கூறின னென்க. இராமன் முடிபுனைவதற்குப் பொறுதுகூறின நாவாதவின், 'புன் பொறி நா' என்றான். பொறிநா - இருபெயரொட்டு. பி-ம்:—¹நின்றுமுன், நின்றநின். ²பொறுத்தனன். ³அல்லன். (கசுக)

கசுஅ.—நீ சினந்தாலும் உனக்கு உறுதிகூறப் பின்பவங்கே
னென்று காலில்வீழ்ந்து மந்தரை கூறத்நோடங்குதல்.

அஞ்சி மந்தரை யகன்றில ளம்மொழிகேட்டு
நஞ்ச தீர்க்கினுந் தீர்கிலா ததுநலிந் தென்னத்
தஞ்ச மேபுனக் குறுபொரு ளுணர்த்துதை தவிரேன்
வஞ்சி போலியென் ¹றடிமிசை ²வீழ்ந்துரை வழங்கும்.

(இ-ள்.) நஞ்ச தீர்க்கின்உம் - விடத்தை நீக்கினாலும், அது தீர்கிலாது - அது நீங்காது, நலிந்(து)துன்ன - வருத்துதல்போல், மந்தரை—, அ மொழி கேட்டுஉம்—, அஞ்சி அகன்றிலன் - பயந்து விலகாதவனாகி, 'வஞ்சி போலி-வஞ்சிக்கொடி போல்பவனே! தஞ்சமே - (எனக்குப்) பற்றுக்கோடா யிருப்பவனே! உனக்கு உறு பொருள் உணர்த்துதை-(நீ சினந்தாலும்) உனக்குப் பொருத்திய நற்காரியங்களை அறிவித்தலினின்று, தவிரேன் - நீங்கேன்', என்று—, அடி மிசை வீழ்ந்து-(அக்கைகேயியின்) காலில்வீழ்ந்து, உரை வழங்கும் - (மீண்டுஞ் சில)சொற்களைச் சொல்வான்; (எ-று.)—கூறுவதை மேல் எட்டுச் செய்யுள் களிற்காண்க.

கழந்துகூறினும் மந்தரை மீண்டுபோகாமல் கைகேயியின் மனத்தைக் கெடுக்குமாறு மறுபடியும் கூறுவதனால், 'நஞ்சுதீர்க்கினுங் தீர்க்கிலாதது நலிந் தென்ன' என்றார். நலிந்து - நலிந்தது : விகாரம். தஞ்சமே - துணையாக என்றமாம். சிலப்பரதிகளில், ஈற்றடி 'பஞ்சகோலியவடிமிசைப்படிந்திவை பகரும்' என்று காண்கிறது. பி-ம்:—¹அடியினை. ²வீழ்ந்திவை. (௧௬௭)

௧௬௮.—இதுமுதல் எட்டுக்கவிகள்-மந்தரையின் துப்போதனை.

மூத்த வற்குரித் தர¹செனு முறைமையி னுலகங்
காத்த மன்னனி விளையன் றோகடல் வண்ண
னேத்து ²நீண்முடி புனைவதற் ³கிசைந்தன நென்றான்
⁴மீத்தருஞ் செல்வம் பரதனை விலக்குமா நெவனோ.

(இ-ள்.) 'மூத்தவற்றை அரசு உரித்து - (வயதில்) முதிர்ந்தவனுக்கு இராச்சியபாரம் உரிமையுடையது', எனும்-என்கிற, முறைமையின்-கிரமப்படி (பார்த்தால்), உலகம் காத்த மன்னனில் - இராச்சியத்தையாண்ட சக்ரவர்த்தியினும், கடல்வண்ணன் - கடல்போலும் நிறத்தைடைய இராமன், இளையன் அன்றோ-சிறியவ னல்லவோ; (அவ்வாறிருக்கச் சக்ரவர்த்தி அவனுக்கு), ஏத்தும் நீன் முடி புனைவதற்கு இசைந்தனன் - (யாவராலும்) புகழ்ப்படுகின்ற பெரியகிரீடத்தைச் சூட்டுவதற்குச் சம்மதித்தனன் : என்றால் - ஆனால், மீதரும் செல்வம் - மேன்மைபுத்தருகின்ற அபிவைசயரிபம், பரதனை விலக்கும் ஆறு - (அவனினும் இளையோனை) பரதனை (த் தகாத பனென்று) நீக்கும்விதம், எவன் னெ - எவ்வனமோ? (எ-று.)

¹ மூத்தவனிருக்க இளையவன் அரசுபுரிதல் கோத்தரும் மன்று என்றால், மூத்தவனாகிய சக்ரவர்த்தி நான் இருக்கத் தன்னினும் இளையவனாகிய இராமனுக்கு முடிசூட்ட முயலுதல் எவ்வனம்? அது அமையுமொழுது அவனினுஞ் சிறியனைபரதனுக்கு முடிசூட்டத் தடையாது?' என்பதாம். கடல்வண்ணன் என்ற தொடர்-கடல்போன்ற தன்மையுடையவனெனப் பொருள்பட்டு, கடலைக் கடைந்தபோது அது அமுதத்தைப் படந்ததுபோல இராமபிரானைக் காட்டிற் சூப்போமாறு அலைத்தால் அரசச்செல்வத்தைப் பரதனுக்குத்தருவா நென்ற கருத்தைப்புலப்படுத்து மென்பர், ஒருசாரார். பி-ம்:—¹எனின். ²நன். ³இயைந்தனன். ⁴பார்த்தரும், பாத்தரும். (௧௬௮)

௭௦. ¹அறநி ரம்பிய வருளுடை யருந்தவர்க் கேனும்
பெறல் ருந்திருப் பெற்றபின் சிந்தனை பிறிகா
மறநி னைந்து²மை வலிகில ராயினு மனத்தா
விறலு றும்படி யியற்றுவ ரிடையறு வின்னல்.

(இ-ள்.) அறம் நிரம்பிய - துறவறம் நிறைவதற்குக் காரணமாகிய, அருள் உடை - கருணையையுடைய, அரு தவர்க்கு ஏன் உம் - செய்தற்கு அரிய தவத்தினையுடைய முனிவர்க்காயினும், பெறல் அரு திரு பெற்றபின் - பெறுதற்கு அரிய[மிக்க] செல்வத்தை யடைந்தபின்பு, சிந்தனை பிறிது ஆம் - எண்ணம்

வேறாகும்; (ஆதலால், இராமன் முதலியோர்), மறம் நினைந்து - கொடுமையை யெண்ணி, உமை வலிகிலர் ஆயின் உம் - (இதுவரை) உங்களை உபத்திரவப்படுத்தாதவர்களானாலும், மனத்தால் இறல் உறும்படி - நெஞ்சினால் துன்பமடையும் படி, இடை அற இன்னல் - நீங்காத தீங்கை, இயற்றுவர் - (கிருப் பெற்றபின்) செய்வர்; (எ-று.)

பாதன் அரசினைப் பெறவா மென்று காட்டிய மந்தரை, இராமன் அரசைப்பெற்றால் உண்டாகுந் தீமைகளை இனி எடுத்துக்காட்டுகின்றான். 'அருந்தவர்க்கேனும்' என்றதனால், முற்றத்தூற்றத் முனிவர்க்கே இங்ஙன மாயின் துறவாத இல்லறத்தார்க்குக் கூறல்வேண்டுமோ? என்றதாயிற்று. கைமுதிகநியாயம்பற்றி முன்னடிகள் பின்னடிகளைச் சமர்த்தித்துநின்றது - தோடநிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணி: வடதூலார் காவ்யார்த்தாபத்தியென்பர். "என் சிறுவர் செய்வியர், அவ்வயர்துறைதொறு மறத்திறம் பவர்," "விராவரும்புவிக்கெலாம் வேதமே பன, விராமனைப்பயக்க வெற்கிட ருண்டோ" என்று கைகேயி கொண்டுள்ள எண்ணத்தை மாற்றக் கூனி கூறிய தாகும், இது. இறல் - சாவுஎனினுமாம். பி-ம்:—¹அறனிரம்பிய²மெய் வலியிலர், உமைநலிகிலர். (கசக)

எக. புரிபுந் ¹தன்மக னரசனெறிந் பூதல மெல்லா

²மெரியுஞ் சிந்தனைக் கோசலைக் குடைமையா மென்றூற்

பரியு நின்குலப் புதல்வற்கு ³முனக்குயிப் ⁴படிமே

⁵வூரிய தென்னவ னுதவிய வொருபொரு ளல்லால்.

(இ-ள்.) தன் மகன் அரசு புரியும் எனின் - தன்புத்திரன் அரசையாளுவ னென்றால், பூதலம் எல்லாம் - இந்நிலவுலகமுழுவதும், எரியும் சிந்தனை கோச லைக்கு - (பிறருடையபெருமையிற்) பொறுமைகொள்ளும் மனத்தையுடைய கௌசல்யைக்கு, உடைமை ஆம் - உரிமையாகும்: என்றால்—, நின் பரியும் குலம் புதல்வற்கு உம்—உனது அன்பற்கு உரிய சிறந்த புத்திரனுக்கும் [பாத னுக்கும்], உனக்கு உம்—, இ படிமேல் - இவ்வுலகத்தில், அவன் உதவிய ஒரு பொருள் அல்லால் - அவன் கொடுத்த ஒரு (சிறிது) செல்வ மல்லாமல், உரியது என் - உரிமையையுடையது (வேறு)யாது? (எ-று.)

கௌசலை பிற்பெருமையைப் பொறுநாதலால், தன் சொற்படிசேக்கும் மகன் இராமன் அரசுபெற்று நென்றால், அக்கௌசலை இப்போது இருப்பது போலச் செல்வாக்கு உனக்கு இருக்கும்படி விடான்: அவன்பார்த்துக் கொடுத்த சிறுபொருளைக்கொண்டே நீயும் உன்மகனும் வாழவேண்டுமென்ற னன் மந்தரையென்க. "பிறத்த சேயொடும், நீதுயர்ப்படுக (இச)" "கரை செயற்கருந்துயர்க்கடலில் வீழ்கின்றாய் (சுக)" என்று கீழ்க்கூறியவற்றை இனி மந்தரை விவரித்துக்காட்டுகின்றனனென்க. இவ்வுலகத்துக்கு இன்றியமையாத பொருளை விருப்பின்படி இனிப்பெற முடியாத தென எடுத்துக்காட்டியவாறு. ³வீரியுஞ்சிந்தனை என்ற பாடத்திற்கு - பிறமேற்றத்தைக்கண்டாற் பொருமல்

விரிந்துபோகும்மனத்தையுடைய என்றுபொருள்காண்-: விசாலித்த மனத்தையுடைய என்று பொருள்கொள்வது மேற்கூறுவதோடு பொருந்தாதாம். 1-நம்:- 1.தன்மகற்கு. 2.இரியும். 3.கினக்கும். 4.பார்மேல். 5.உரிய. 6.அவர். (௧௭0)

எ.உ, தூண்டு மின்னலும் வறுமையுந் தொடர்தரத் 1.துயரா
லீண்டு வந்துணை யிரந்தவர்க் கிருநிதி 2.யவனீ
வேண்டி யீதியோ 3.வெள்குதி யோவிம்ம னோயான்
மாண்டு போதியோ மறுத்தியோ வெவ்வனம் வாழ்கி.

(இ-ள்.) தூண்டும் - (பிறரிடத்துப் போய் இரக்குமாறு) ஏவுகின்ற, இன்னல்உம் - துன்பமும், வறுமைஉம் - இல்லாமையும், தொடர்தர-(தம்மிடத்துத்) தொடர்ந்துநிற்க, துயரால் - துன்பத்தோடு, ஈண்டு வந்து - இவ்விடத்தில் வந்து, உனை-, இரந்தவர்க்கு - யாசித்தவர்க்கு, இரு நிதி - மிக்கசெல்வத்தை, அவனீ வேண்டி. ஈதிஓ - அக்கோசலையை யாசித்து (அவளிடத்தினின்றிப்பெற்றுக்) கொடுப்பாயோ? வெள்குதி ஓ - (ஒன்றும் கொடுக்க இயலாதிருப்பது பற்றி) நாணுவாயோ? விம்மல் நோயால் மாண்டுபோதிஓ - (இரப்பவர்க்குக் கொடுக்க இயலவில்லையே என்ற காரணத்தினால் மனத்துத்தோன்றுகின்ற) வருத்தமாகிய நோயினால் இறந்துபோவாயோ? மறுத்தி ஓ - (அவர்க்கு இல்லபென்று) கொடாதிருப்பாயோ? எவ்வனம் வாழ்தி - எவ்வாறு சீவிக்கப் போகிறாய்? (எ-று.)

இராமன் அரசுபுரிவானாயின், தென்குலை தத்த சிறுபொருளே பெற்று வாழ வேண்டுமென்று கூறிய மத்தரை, சிறுபொருளைப் பெறுவதால் விளையும் வருத்தத்தை இவ்ரு எடுத்துக்காட்டுகின்றான். பொருள் சுருங்குவதால் நேருந் தீங்கை இதனாலும் அடுத்த செய்யுளினாலும் எடுத்துக்காட்டியவாறு. ஈண்டு - சுட்டு நீண்டது. 'புகழே இன்றியமையாதது' என்று கூறிய கைகேயிக்கு, பொருளில்லாவிடின் இரப்பார்க்கொன்றீவார்மேல் நிற்கும் புகழ் எய்தலாகாதென்றுணர்த்த, இரப்போர்க்கிய வியலாதெனக் காட்டுகின்றான் நென்னலாம். "சாதவி னின்னா தில்லை யினிததுஉ, மீத வியையாக் கடை" என்பவாகலான், 'மாண்டுபோதியோ' என்றான். 1-நம்:- 1.துயராப். 2.முகத்து. 3.வெள்குதியோ. (௧௭௧)

எஈ, சிந்தை 1.யென்செய்த் திகைத்தனை யினிச்சில நாளிற்
றந்த மின்மையு மெளிமையு நிற்கொண்டு தயிர்க்க
வுந்தை 2.புண்ணையுன் கிளைஞர்மற் றுன்குலத் 3.துள்ளோர்
வந்து 4.காண்பதுன் மாற்றவன் செல்வமோ மதிபாய்.

(இ-ள்.) என் செய் - என்ன செய்யலாமென்று கருதி, சிந்தை - உன் மனம், திகைத்தனை - திகைப்படைந்தாய்? இனி சில நாளில்—, தம் தம் இன்மைஉம் - தத்தம் இல்லாமையையும், எளிமைஉம் - (அதனாலுண்டாகிய) தாழ்வையும், நின் கொண்டு தவிர்க்க - உன்னுற் போக்கிக் கொள்ள, உந்தை -

உந்தந்தையோ, (அல்லது), உன்னை - உன்அன்னையோ, (அல்லது), உன்
கிளைஞர் - உனதுசுற்றத்தவரோ, மற்று உன் குலத்து உன்னோர் - (அன்றி)
உன்னுடைய குலத்துஉள்ளவராகிய மற்றவரோ, வந்து-உன்னிடம்வந்தால்,
காண்பது-அவர்கள் பார்ப்பது, உன் மாற்றவன் செல்வம் ஒ-நினது சக்கனத்தி
யினது செல்வத்தையோ ? மதியாய் - ஆராய்ந்துபார்; (ஏ-று.)

பொருளில்லாமையால் வந்த இரப்பானர்க்கு உதவஇயலாது என்று காட்
டிய மந்தரை, இதனால் உன்னைச்சார்ந்தவர் ஒருகால் குறையுற்று வந்தாலும்
உதவவியலா தென்கி ன்றனனென்க. உன்னைச்சேர்ந்தவரெளிமையைப் போக்க
வியலாது அவரெதிரில் நீ இளிவரவுட னிருக்கநேருமெனக் காட்டிய
வாறு. இன்மை - நுகரப்படுவன யாவுயில்லாமை. மதியாய் எனஇகழ்ந்து
விளித்தன னென்னவுமாம். சிந்தையென்செய எனத் தனிவாக்கியமுமாம்.
பி-ம்:—¹செய்கையில். ²அன்னை. ³உள்ளார். ⁴காண்பது மாற்றவன். (கஉஉ)

எசு. காத லுன்பெருங் கணவனை யஞ்சியக் கனிவாய்ச்
சீதை தந்தையுன் றுதையைத் தெறுகில னிராமன்
மாது லன்னவ ¹னுந்தைக்கு வாழ்வினி யுண்டோ
பேதை யுன்றுணை யாருளர் ²பழிபடப் பிறந்தார்.

(இ-ள்.) காதல் உன் பெரு கணவனை - விருப்பத்தினையுடைய உனதுபெ
ருமையையுடைய கணவனுக்கு, அஞ்சி - பயந்து, அ கனி வாய் சீதை தந்தை-
கொவ்வைக்கனிபோன்ற அதரத்தினையுடைய அந்தச்சீதையினது தகப்பனும்,
இராமன் மாதுலன்-இராமனுக்குமாமனுமாகிய, அன்னவன்-அந்தச்சநகராசன்,
உந்தாதையை தெறுகிலன்-உந்தந்தையை அழித்தானில்லை; இனி நுந்தைக்கு
வாழ்வு உண்டு ஒ-இனிமேல் நினதுதந்தைக்கு வாழ்த லுளதோ ? (இல்லையா
தலால்), பேதை - அறிவிலாய் ! உன் துணை - உன்னைப்போல, பழிபட பிறந்
தார் - நின்தையடையும்படி பிறந்தவர், யார் உளர் - எவரிருக்கின்றனர் ?
[ஒருவருமில்லை]; (ஏ-று.)

நீ பொருளின்மையால் வருத்தவேண்டு மென்று காட்டிய மந்தரை, உன்
பெற்றோரையும் வருத்தத்திற்கு உள்ளாக்குபவ ளாவா யென்று இதனாற் காட்டு
கின்றனனென்க. புகழே இன்றியமையாததென்று கூறிய கைகேயிக்கு இரா
மன் அரசபெற்றால் உனக்குப் புகழைப்பெறுதலாகாதென்று கீழே நிரூபித்துக்
காட்டி, இதனாற் பழியு முண்டாகு மென்று காட்டுகின்றான். தசரத
னுடைய தாட்சிணியத்துக்குக் கட்டுப்பட்டுச் சனகமகாராசன் கேகயவாசன்
மீது படையெடாதிருக்கின்ற னாதலால், தன்மருமகன் அரசுக்குவந்தால் உட
னே உன் தந்தையின் இராச்சியத்தைச் சனகன் கைப்பற்றுவான். ஆதலால் இனி
அவனுக்கும் வாழ்வில்லாது போகும்: ஆகவே, பெற்றோரின் தீமைக்குக் காரண
மான நீ பெரும்பழிக்கும் பாத்திரமாவா யென்றவாறு. மாதுலன் என்பதற்குத்
தாயோடுபிறந்தவ னென்பதே பொருளாயினும், அம்மான்பெண்ணை மணம்
புரிவது தென்னாட்டவர் வழக்க மாதலானும், மாமனென்று மனைவியின் தகப்

பணுக்கும் வழங்குதலானும் ஈண்டு மனைவியின்தந்தையை மாதவ னென்றார் ; கீழ்ப்பாலகாண்டத்திலும் “ நம்பன்மாதவன் ” என்றது காண்க. இராமன் மாதவன் - இராமனதுமரதுலனாகிய கோசலதேசத்தரசன் எனப் பொருள் கொள்வாரு முனர். உந்தைக்கு என்றும் பிரிக்கலாம். பி-ம்:—¹உந்தை வாழ்வுண்டதுமதியாய், ²வழிகெட, (கஎக)

எடு. ¹மற்று துந்தைக்கு வரன்பகை பெரிதுள ²மறத்தார் செற்ற போதிவர் சென்றுத வாரெனிற் செருவிற் கொற்ற மென்பதொன் நெவ்வழி யுண்டது கூறப் சுற்ற முங்கெடச் ³சுடுதுயர்க் கடல்விழுத் துணிந்தாய்.

(இ-ள்.) மற்றுமும்—, துந்தைக்கு - உந்தந்தைக்கு, பெரிது வரன்பகை உள - மிகவும்பெரியபகைவராகவுள்ள, மறத்தார் - கொடுமையையுடையவர், செற்றபோது - நெருங்கிப்போர்செய்கின்றகாலத்தில், இவர் - இந்தக்கோசல நாட்டரசர், சென்று உதவார் எனின்—, செருவில் - போரில், கொற்றம் என்பது ஒன்று - வெற்றியென்று சொல்லப்படுகின்ற ஒருபொருள், எவ்வழி உண்டு - எவ்விதத்தினு ளுளதாகும்? அது கூறப் - அதனைச்சொல்லு; (கீ), சுற்றம்உம் கெட-உறவினருங் கெடும்படி, சுடு துயர் கடல் - அழிக்கின்ற துன்பமாகிய கடலில், விழ - விழுவதற்கு, துணிந்தாய் - உறுதிகொண்டாய் போலும்; (எ-று.)

இராமன் உலகாள்வானுறால் நின்தந்தைக்குப் போர்த்துணை யாகான் ; ஆதலால் நின்தந்தையும் உறவினருங் கெடுவ ரென்பதாம். சனகன் பொரா விட்டாலும் மற்றும்இருக்கின்ற பல பகைவரும் பொருவராயின், அப்போது துணையாவா ரில்லையே யென்று எடுத்துக்காட்டியவாறு. என்னுடைய பெற்றோர்கள் பேரரசராதலால் யான் உதவவேண்டிய நிலைமை அவர்கட்கு நேரா தேயென்று கைகேயி கருதக்கூடுமாதலால், போன செய்யுளாலும் இந்தச் செய்யுளாலும் பெற்ற குலத்தோர்க்கு இழிவிலேநேர்த்தற்குடரிய வழிபை மந்தரை யெடுத்துக்காட்டின னென்க. துணிந்தாய் - விளிபாகவுமாம். சுற்றமும் - எச்சவும்மை. பி-ம்:—¹மற்றுன்றந்தைக்கும், ²மறத்தார். ³சுடுதுயர். (கஎச)

எக. கெடுத்தொ ழிந்தனை யுனக்கரும் புதல்வனைக் கிளர்நீ
ருடுத்த ¹பாரக முடையவ னொருமகற் கெனவே
கொடுத்த ²பேர சவன்குலக் கோமைந்தர் தமக்கு
மடுத்த ³தம்பிக்கு மாம்பிறர்க் காகுமோ வென்றான்.

(இ-ள்.) உனக்கு அரு புதல்வனை - நினது பெறுதற்கரிய புத்திரனை [பர தனை], கெடுத்து ஒழிந்தனை - அழித்து விட்டாய்; கிளர் நீர் உடுத்த பார் அகம் உடையவன்-விளங்குகின்ற கடலை யாடையாகவுடுத்திய பூமியை யுடைய சக்ரவர்த்தி, ஒரு மகற்கு என. ஏ - ஒப்பற்றபுத்திரனுக்கென்றே, கொடுத்த—, பேர் அரசு - பெரிய இராச்சியபாரம், அவன் குலம் கோமைந்தர் தமக்குமம்.

அம்மகனது குலத்திற் பிறந்த சிறந்த புத்திரர்க்கும், அடுத்த தம்பிக்கு உம் - அடினைச்சார்த்த தம்பிக்கும், ஆம் - (உரியது) ஆகும் ; பிறர்க்கு ஆகும் ஒ - அயலார்க்கு உரியதாகுமோ? [ஆகாது] : என்னுன்-என்று (மந்தரை) கூறினான்,

“ பரதர்ஸாபிராமஸ்ய தீருவம் வர்ஷஸுதாத்பரம் - பித்ருபைதாஸாஹம் ராஜ்யம் அவாப்தாபுருஷர்ஷபு [இராமன் தூறுவருஷம் ஆண்டபின் புருஷ சிரேஷ்டனான பரதனும் குலமுறையாகவந்த இராச்சியத்தை யடையப்போகிறான்] ” என்று சொன்ன கைகேயியின் சொல்லு மறுத்து, “ பவீதாராக வோராஜா ராகவஸ்யாதுபஸ்ஸுதஃ - ராஜவம்ஸாத்துகைகேயி பரதஃபரிஹாஸ யதே-நஹிராஜ்ஞஸ்ஸுதாஸஸர்வே ராஜ்யேதிஷ்டந்திபுமிசி [இராமன் அரச ளாகப்போகிறான்; அவன்பின் அவனது மகன்: ஆதலால், அரசர் மாலையினின்று பரதன் நீக்கப்படுவான். செல்வீ! அரசரின் எல்லாப் புதல்வரும் இராச்சியத் தைப்பெற்றா] ” என்று மந்தரை கூறிய சொல்லின் கருத்தை உட்கொண்டது, இச் செய்யுள் : ஆகவே, தசரதன் இராமனுக்குக்கொடுத்த இராச்சியம் அவ் விராமனுக்கும் அவனைவிட்டுப் பிரியாத தம்பியாகிய இலக்குமணனுக்கும், அவ் விராமன் காலத்துக்குப்பின் அவன் சந்ததியார்க்கும் அதுபவிக்க உரியதாகுமே யன்றி, பரதனுக்கு வருமாறு இல்லை; பரதனுக்கு இராச்சியங்கிடைக்க உபாயந் தேடாமையால் அப்பரதனையுங் கெடுத்து நீயும் கெட்டொழிகின்றாயென்று கூனி கூறுகின்றனென்பதே இச் செய்யுளின் பொருள். இச்செய்யுட்டு வேறு வகையாகப் பொருள்கூறுவது, கவியின் கருத்துக்கும் முகனாலுக்கும் முரண் படுவதாகும். இராமன் அரசையெய்தினால் விளையுந்தீவது இன்னவையென்று கூறிய மக்கரை, இதனால் பரதனுக்கும் அவன்வழியில்வருபவர்க்கும் அரசவுரிமையெய்தாதென்கூறித் தன்பேச்சை முடிக்கின்றனென்க. கோமைந்தரென்றது-அரசாள்வதற்குரிய முத்தமைந்தரை. அடுத்ததம்பியென்றது- “ நெய்குழலுறுமிழையெனகிலைதிரிவார் ” என்றவாறு விடாதுபின் சென்று தொடர்ந்து கைவசர்யஞ்செய்யுந் தம்பியாகிய இலக்குமணனை. 13-ம்:—1பாரேலாம் 2போதவன்றன், 3தம்பிக்கும், (௧௭௭)

௭௭.—மந்தரையின் போதனையினுந் கைகேயியின் மனம் மாறுபடுதல்.

தீய மந்தரை யிவ்வுரை செப்பலுந் தேவி
தூய 1சின்தையுந் திரிந்தது சூழ்ச்சியி னிமையேயர்
மாயை யும்மவர் 2பெற்றுள 3வரமுண்மை யாலு
மாய வந்தண ரியற்றிய 4வருந்தவத் தாலும்.

(இ-ள்.) தீய மந்தரை இ உரை செப்பலும் - கொடிய கூனி இவ்வார்த்தையைச் சொன்னவுடனே, இமையேயர் மாயை உம் - தேவர்களினது மாயத் தாலும், அவர் பெற்றுள வரம் உண்மையால் உம்-அத்தேவர் பெற்ற சிறந்த வரந்தவருமையினாலும், ஆய அந்தணர் - அறவோராகிய வேதியர், இயற்றிய-

‘செய்த, அரு தவத்தால்உம் - (செய்தற்கு) அரிய தவத்தினாலும், தேவி தூய சிந்தைஉம் - கைகேயியினது நல்லமனமும், சூழ்ச்சியின் - (மந்தரையின்) தீய ஆலோசனைப்படி, திரிந்தது - மாறிற்று ; (எ-று.)

இதுமுதல் இரண்டுகவிகள் - கவிக்கூற்று. இவ்வுரையென்றது - மூத் தவற்காச (சுக) என்று தொடங்கி, “கெடுத்தொழிந்தனை” (எசு) என்ற பாடல் வரையிற் கூறிய விஷயங்களை யெல்லாஞ் சுட்டும் : அவையாவன— மூத்தவரிருக்க இளையவர் அரசு புரியலாமென்பதும், அரசினால் எப்படிப்பட்ட வரும் சிந்தனைமாறி இடரியற்றுவரென்பதும், கோசுலையின் பொருளாலேயே நீ வாழவேண்டுமென்பதும், இரப்பவர் சுற்றத்தாரோனும் மற்றையோரோனும் அவர்க்கு உதவ வியலாதென்பதும், மாற்றால் உன்னைப்பெற்றோன் இராச்சிய மிழக்கவேரு மென்பதும், இனி ஒருகாலும் பரதனுக்கு இராச்சியம் வரு மாறில்ல யென்பதும். இமையோர் வரமென்றது - இந்திராதிதேவர் பாற்கடலிற் கண்வளரும் பரமேனையடைந்து பணிந்து அரக்கர்தங் கொடு மையைப் பகர, அதற்கு அவன் “வளையொடுதிகிரியும் வடவைதீதர விளைதரு கடுவுடை விரிகொன்பாயலு, மிளைஞர்களைவடி பரவ வேகி நாம், வளைமதிலையோத்தியில் வருதும்,” “வஞ்சகர்த்தலை யறுத்துடர் தணிப் பென்” என்றதனை. திரியாத மனந்திரிந்தது என்பார் ‘தூயசிந்தையுந் திரிந் தது’ என்றார். அரக்கர்மாயையே கூனியாய்வந்து கைகேயிக்குப் போதிக்க, மூத்தியே அரக்கரைக் கொல்லுமாறு இமையோர் திருமாலினிடத்து வரம் பெற்றிருத்தலால், அரக்கராலில்புண்ட அத்தணர்கள் தவம்பலிக்கின்ற அக் காலத்துக்கு ஏற்ப, இராமபிரானிடத்துத் தன்புதல்வனிடத்திற்காட்டிலும் பேரன்புகொண்டிருந்த கைகேயியின் மனமும் அப்பிரானைக் காணகம்புருத்து மாறு திரிந்ததென்க. மூன்றாமடி சிலிரதிகளில் ‘மாயையுந்தவம் வரம்பெற்ற வரன்முறையாலும்’ என்றும், ‘மாயையுந்தவமவர்பெற்றவர வுண்மையாலும்’ என்றும் காண்கிறது. அத்தணர் - தண்டகாரணியவாசிகளாகிய மாமுனிவர். பி-ம்:—¹சிந்தனை. ²பெற்றநல். ³வரவு. ⁴நல்லறத்தானும். (கஞச)

எஅ.—இதுவும் அது.

அரக்கர் பாவமு மல்லவ ரியற்றிய வறமுந்
தூரக்க ¹நல்லரு நெந்தன ²நுமொழி ³மடமா
னிரக்க மின்மைபன் றோவின்றிவ் வுலகங்க ளிராமன்
பார்க்குந் தொல்புக முமுதினைப் பருகுசின் றதுவே.

(இ-ள்.) அரக்கர் (இயற்றிய) பாவம்உம் - இரக்கதர்செய்த தீவினையும், அல்லவர் இயற்றிய அறம்உம் - தேவரும் முனிவருஞ் செய்த நல்வினையும், தூரக்க - எவ்வதலால், நல் அருள் துறத்தான் - நல்லகருணையை விட்டவனாகிய, து மொழி மடமான் - பரிசுத்தமாகிய வார்த்தைகளையுடைய இளமையை யுடைய மான்போன்ற கைகேயியினது, இரக்கம் இன்மை அன்றோ - கருணையில்லாமையினு லன்றோ, இன்று - இப்பொழுதும், இ உலகங்கள் - இவ்வுலகத்

தவர், இராமன் - ஸ்ரீராமபிரானது, பரக்கும் தொல் புகழ் - பரவிய பழைய
சீர்த்தியாகிற, அமுதினே-அமிருகத்தை, ப்ருகுகின்றது-குடிக்கின்றது; (எ-அ.)

கைகேயியின் மனம் மாறுபடாதிருப்பின் சிறையிருந்தவளினேற்றத்தைத்
தெரிவிக்கின்ற ஸ்ரீராமாயணமென்ற காவியரத்நமே தோன்றாததால், கைகே
யியின் மனத்திரிவிலும் உலகோர்க்கு நன்மையுண்டாயிற்றென்று நன்மையைத்
தெரிந்து எடுத்து ஒதுகின்றனர் நூலாசிரிய ரென்க. இங்ஙனம் கைகேயியின்
குற்றத்தைக் குணமாகக் கல்பித்துக் கூறியது—இலேசுவணி யெனப்படும்.
அரக்கரையழித்தற்கும், முனிவரையுந் தேவரையும் அளித்தற்கும், இராமன்
புகழினிப்பெறுதற்கும், வனம்புகுவித்த கைகேயியே காரண மாதலின் இங்ங
னங் கூறினர். அரக்கர்-ரக்ஷஸ் என்னும் வடமொழிச்சொல்லு, புகழை யமுதென்
றார், கேட்போர்க்கு இனிமையுத்தலும் பவத்துபர்துடைத்தலு முடைமை
நோக்கி. பி-ம்:—¹நல்லறம். ²தாய்மொழி. ³மடமாறு. (கஎஎ)

எக — கூனியைக் கைகேயி மனமுவந்துநோக்கிப் பரதனுக்கு

முடிதட்ட உபாயம்கூறுமாறு வேண்டிதல்.

அனைய தன்மைய ளாகிய கைகய ¹என்னம்

வினைநி ரம்பிய கூனியை விரும்பின னேன்கி

யெனையு வந்தனை ²யினியையென் மகனுக்கு மனையான்

புனையு நீண்முடி பெறும்படி புகலுதி யென்றான்.

(இ-ள்.) அனைய தன்மையள் ஆகிய - அப்படிப்பட்ட [மனநிலைமாரின்]
தன்மையுடையவளாகிய, கைகயன் அன்னம் - கைகேயி,—வினை நிரம்பிய -
திவினை நிறைந்த, கூனியை—, விரும்பினள் னோக்கி - விரும்பிப்பார்த்து,
(நீ), எனே உவந்தனை - என்னிடத்து விரும்பம்வைத்தாய்; என் மகனுக்குஉம்
இனியை-என்புத்திரனுக்கும் நல்லவன்; அனையான் - அவன், புனையும் நீள்
முடி - அலங்கரிக்கப்பெற்ற அழகிய கிரீடத்தை, பெறும் - அடைகின்ற, படி-
விதத்தை, புகலுதி - சொல்லு, என்றான்—; (எ-அ.)

‘வினைநிரம்பிய கூனி’ என்றதன்கண் கைகேயிக்குச் சூழ்ச்சிகூறினமை
யால் இராம வைதரித்த தொழில் நிரம்புதற்குக் காரணமாகியவ னென
ஒருபொருளுந் தோன்றுமா றறிக. “கண்கள் சிவப்புறநோக்கினன்” என்ற
தற்கு மாறாக ‘விரும்பினனேன்கி’ என்றும், “எனக்குநல்லையும்ல்லீ”
என்றதற்கு மாறாக ‘எனையுவந்தனை’ யென்றும், “என்மகன்பாதன் நனக்கு
நல்லையும்ல்லீ” என்றதற்கு மாறாக ‘இனியை என்மகனுக்கும்’ என்றும், “வான்
முறைதிறம்புகல்வழக்கோ” என்றதற்கு மாறாக ‘புனையுநீண்முடி பெறும்படி
புகலுதி’ என்றும் கூறுகின்றான் : மனந் திரித்தது லென்க. மகனுக்கும் எச்ச
வும்மை. அனையான் - ஸ்ரீராமனுமாம். பி-ம்:—¹தனையை, தனயன். ²என்
மகனுக்குமிவ்வனையான். (கஎஅ)

அ0.—என்சொல்லக்கேட்டால் உன்மகந்த முடிதட்டிவிட்பெனென்று
மந்தரை கூறுதல்.

¹மாழை யொண்கணி யுரைசெயக் கேட்டமந் தரையென்
றோழி வல்லளென் ²துணைவல்ல ளென்றடி தொழுதா
டாமு ³மென்னினி யென்னுரை தலைநிற்பி னுலக
மேழு ⁴முன் னொரு பெருமகந் ⁵காக்குவெ னென்றான்.

(இ-ள்.) மாழை ஒண் கணி - மாவடுப்போலும் அழகிய கண்களையுடைய
கைகேயி, உரை செய - அவ்வார்த்தையைச் சொல்ல, கேட்ட—, மந்தரை—,
'என் தோழி வல்லன் - எனது தோழி சமர்த்தை; என் துணை வல்லன் - என
க்கு உதவியாயவன் சமர்த்தை,' என்று - என்று (கைகேயியைப் புகழ்ந்து)
சொல்லி, அடி தொழுதான் (அவன்)பாதங்களை வணங்கி, 'என் இனி தாமும்-
என்ன இனித் தாழ்ச்சியுண்டாகும்? [உனக்கு இனி ஒரு தாழ்வும் உண்டாகா
தென்றபடி]; என் உரை தலைநிற்பின் - என் வார்த்தையின்படி நின்று செய்
தால், உலகம் ஏழ்உம் - ஏழுலோகங்களையும், உன் ஒரு பெருமகற்கு - நினது
ஒப்பற்ற பெருமையுள்ள புத்திரனுக்கு [பரதனுக்கு], ஆக்குவென் - உரியன
வாகச்செய்வேன்,' என்றான்—; (எ-று.)

தன்கருத்துக்குக் கைகேயி இயைத்தமைபற்றி நயப்புரைத்தான். என்,
துணைவல்லன்' என்பதற்கு-என்னைப்போலச் சமர்த்தை யென்று உரைத்தலு
மொன்று. ³மென்னிலையென்றபாடத்திற்கு, மன் ஆகுபெயராய், மன்னிலை -
(இராமனுக்கு முடிசூட்டக்கருதிய தசரத)மன்னவனது மனநிலைமை, தாமும் -
மாறுமென்க; இனி, இராமன் இக்காட்டைவிட்டுக் காட்டையடைவன் என்
றும் உரைக்கலாம். தலைநிற்பின், தலை - தமிழரசருக்கம். உலகம் ஏழ் - ஏழு
திவுகளாகவுள்ள பூமி யென்னலாம். 13-ம்:—¹மாழையுண். ²என்றடியினை
யிறைஞ்சின டொழுதான். ³அந்நிலை. ⁴ஏழுமுன்னொருமகற்கு. ⁵ஆக்குவன்.

அக.—முன் மன்னவ னளித்துள்ள இரண்டுவரங்களைக் கேட்குமாறு
மந்தரை கூறுதல்.

நாடி யொன்று¹நன் குரைசெய்வ னகும்ணியினைபாய்
தோடி வரந்ததாரச் சம்பரன் றெலையுற்ற வேலை
யாடல் வென்றியா னருளிய வர²மவை யிரண்டும்
கோடி யென்றன னுள்ளமுங் கோடிய கொடியான்.

(இ-ள்.) உன்னம்உம் கோடிய கொடியான் - மனமும் கோணியிருக்
கின்ற கொடிய மந்தரை, 'நகு மணி அனையாய் - விளங்குகின்றஇரத்தினம்
போன்றவனே! நன்கு நாடி ஒன்று உரைசெய்வன் - நன்றாக ஆராய்ந்து
(உனக்கு) ஒருதாரியத்தைச் சொல்லின்றேன்: தோடு இவரந்த தார் சம்பரன் -
பூவிதழ்கள் நெருங்கிய வெற்றிமாலையையணிந்த சம்பராசுரன், தொலைவு உற்ற

வேலை - (யுத்தத்தில்) மடிந்த காலத்தில், ஆடல் வென்றியான்-போரில் வெற்றி யையுடைய சகரவர்த்தி, அருளிய-(உனக்குக்) கொடுத்த, வரம்அவை இரண்டு உம்-இரண்டுவரங்களையும், கோடி-(இப்பொழுது) கொள்வாயாக, என்றான் - என்று (கைகேயியை நோக்கித்) கூறினான்; (எ-று.)

அருளிய என்பது - அவன்தானே உள்ளமுங்ந்து தந்ததாகையால் மறுக் கொணுது என்பதைக் குறித்தது: சம்பராசரயுத்தத்தில் கைகேயி பிராணபா யத்தினின்று மீட்டுச் சாரத்தியஞ்செய்ததற்காகக் கொடுத்த வரம் என்பதாம், அவை-பகுதிப்பொருள்விசூசி, உள் ளமும் என்ற எச்சவும்மை, உடலுஞ் செய லும் பெயருங் கொடியவனென்பது குறித்துநின்றது. 17-18:—¹உனக்குரை செய்வெ னளிர்மலர்க்கையாய், நின்றுரைசெய்வ னலர்கதிரனையாய், உரை செய்குவெ னளிர்மணிநகையாய், நின்றுரைசெய்வனளிர்மதிநகையாய், நன் றுரைசெய்வெ னளிர்மலர்க் கையாய். ²இவை. (கஅ0)

அஉ.—மந்தரை இரவரங்கள் இன்னவையெனக் குறித்தல்.

இரு¹ வரத்தினு மொன்றினு லரசுகொண் டிராமன் பெருவ னத்திடை ²யேழிரு ³பருவங்கள் பெயர்ந்து திரித ரச்⁴செய்வ தென்றினுற் ⁵செழுநில மெல்லா மொருவ ழிப்படு முன்மகற் குபாய⁶மீ தென்றான்.

(இ-ள்.) ‘இரு வரத்தின்உம் - அவ்விரண்டுவரங்களுள், ஒன்றினுல் - ஒருவரத்தினுல், அரசு கொண்டு - இராச்சியபாரத்தை நினதாக்கிக்கொண்டு, ஒன்றினுல் - மற்றொன்றினுல், இராமன்—, பெரு வனத்திடை - பெரிய காட்டில், ஏழ் இரு பருவங்கள்-பதினான்கு வருஷங்கள், பெயர்ந்து-(அ-யாத் தியினின்று) நீங்கி, திரிதர - அலையும்படி, செய்வது - செய்க; (செய்தால்), உன் மகற்கு - நினதுபுத்திரனுக்கு, செழு நிலம் எல்லாம் - வளத்தையுடைய உலகமுழுவதும், ஒருவழிப்படும் - அனுகூலமாய்விடும்; சுதுஉபாயம்-இதுவே உபாயம்,’ என்றான்—; (எ-று.)

‘நீ முதன்முதலில் முன்னர்ச் சம்பராசரயுத்தத்தில் எனக்குத்தந்த வரங்க ளிரண்டையும் இப்போது தா? என்று மன்னவனைக் கேள்: அவன் தருகிறே னென்றதும், அப்போது பாதனுக்குப் பட்டங்கட்டாமாறு ஒரு வரமும் இராமன் பதினான்குவருடம் வனஞ்செல்லுமாறு மற்றொருவரமும் கேட்டுப்பெறுக; இவ்வாறு இரண்டுவரமும் பெற்றால், உன் மகன் அரசுபுரிய இராமன் பதி னான்குவருடம் நாட்டிலில்லாமற் கானகஞ்சென்றுவிடுவன்: அதனால், அரசின் கீழ்வாழும் ஐங்கனெல்லாம் பாதனுக்கு வசமாகி அனுகூலமாவார்: இதுவே செய்யத்தக்க உபாயம்’ என்று மந்தரை கூறின னென்க. வழிப்படும் - பெய ரெச்சமாய், உபாயமென்னும் பெயரோடு முடிதலுமாம், பெயர்ந்து - முடி குட்டும்நிலையினின்றும் மாறியென்றுமாம். செய்வது-வியங்கோன்; திருக்கோ வ்வயாரில் “கொள்ளப்படாது மறப்பதறிவிலேன் கூற்றுக்களே” என்ற விடத்து மறப்பது என்பதுபோல. 17-ம்:—¹வரத்தினில், ²செழு, பதினாறு. ³பருவமும், ⁴செய்தி, ⁵செல, ⁶இது, (கஅக)

அங்.—இதுவும் அடுத்த கவியும்—நா தொடர்: கைகேயி

• கூனியைக் கொண்டாடுதல்.

உரைத்த கூனியை யுவந்தன ¹நாயிருறத் தழுவி

நிரைத்த மாமணி யாரமு நிதியமு நீட்டி

யிரைத்த வேலைகு முலகமென் னொருமகற் கீந்தாய்

தரைக்கு நாயகன் ²நாயினி நீயெனத் ³தணியா.

(இ-ள்.) உரைத்த கூனியை - (இவ்வுபாயத்தைச்)சொன்ன மந்தரையை (கைகேயி), உவந்தனள் - மகிழ்ந்தவளாய், உயிர் உற தழுவி - இறுகத் தழுவிக் கொண்டு, மணி நிரைத்த - நவரத்தினங்களுமிகழ்த்த, மா ஆரம்உம் - விலையுயர்ந்த மாலையையும், (மா) நிதியம்உம் - மிக்க திரவியங்களையும் நீட்டி - கொடுத்து, 'என் ஒரு மகற்கு-எனது ஒப்பற்ற புத்திரானுக்கு, இரைத்த வேலை குழ் உலகம் - ஒலிக்கின்ற கடலாற்குமுந்த உலகத்தை, கந்தாய் - கொடுத்தாய்; (ஆதலால்), இனி - இனிமேல், தரைக்கு நாயகன் தாய் நீ - பூமிக்கரசனாகிய அவனைப் பெற்றவன் நீயே' என - என்று, தணியா - மகிழ்த்து,—(எ-து.)— 'என்றான்' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

தன்மகனுக்குப் பட்டம் வருமாறு ஆலோசனை சொல்லித்தந்ததனால், கைகேயி மந்தரையை இறுகத்தழுவிக்கொண்டு அவளுக்கு ஆரமும் நிதியமும் கொடுத்து-அவளைப் புகழ்ந்தன னென்க. ப்-ம்:—¹உள்ளுற, ²தாயுநீயேயென, ஆகுவனினியென. ³தணியா, தணியாய், தனித்தாய். (கஅஉ)

அங்.—கைகேயி நன் துணியை மந்தரைக்குக் கூறுதல்.

¹நன்று சொல்லினை நம்பியை நளிர்முடி ²சூட்ட

முன்று நானத்தி லிராமனைத் துரத்த வில்லிரண்டு

மன்ற தாமெலி லரசன்மு ³னென்னுயிர் துறந்து

பொன்றி நீக்குதல் ⁴புரிவென்யான் போதிகீ பென்றான்.

(இ-ள்.) 'நன்று சொல்லினை - (நீ) நல்லஉபாயத்தைச் சொல்லினாய்; நம் பியை நளிர் முடி சூட்டல் - பரதனைப் பெருமையையுடைய கிரீடத்தைச் சூட்டுதலும், இராமனை துன்று நானத்தில் துரத்தல் - இராமனை நெருங்கிய காட்டில் ஒட்டுதலும், இ இரண்டும்—, அன்று எனில்-கைகடாமற் போமாயின், அரசன்முன் - சக்ரவர்த்தியினெதிரில், என் உயிர் துறந்து - எனது பிராணனை விட்டு, பொன்றி - இறந்து, நீக்குதல் புரிவென்யான் - நான் ஒழிவேன்: நீ போதி - நீபோ, என்றான்—; (எ-து.)—ஆம் - அகை.

நீ சொல்லியவாறு எங்கணவனிடம் பரதனுக்கு முடிசூட்டவும் இராமனைக் காட்டுக்குஅனுப்பவும் இருவரங் கேட்பேன்: இவ்விருவரங்களையும் மன்னவன் கொடுத்தானுறச் சரி: கொடாவிடின் அவன்முன்னிலைபில்தானே என்னுயிரை விடுவேன்: இதுவே என்னுணிபு: நீ போய்வருக என்றன்கைகேசி யென்க. நம்பியை - நம்பிக்கு: உருபுமயக்கம். அன்று - ஐம்பான்மூவிடத்துக்கும்பொது. அது - பகுதிப்பொருள் விசுதி. முன்-இடமுன். ப்-ம்:—¹நன்கு, ²சூட்டி. ³ஆகுயிர், ⁴புரிசுவென், புரிவென்யான். (கஅக)

அரு.—இதுமுதல் முன்றுகவிகள் - கைகேயி தன்னை
யலங்கோலமாகச் செய்துகொண்டதைத் தெரிவிக்கும்.

கூனி போனபின் குலமலர்க் குப்பைநின் நிழிந்தாள்
சோனை வார்குழற் கற்றையிற் ¹சொருகிய மாலை
²வான வார்மழை துழைதரு மதி³பிதிர்ப் பாள்போற்
றே⁴ன வாவுறு வண்டின ⁵மலமரச் சிதைத்தாள்.

(இ-ள்.) கூனி போன பின்-மந்தரை போயின பின்பு, (கைகேயி), குலம்
மலர் குப்பை நின்று-சிறந்த மலர்களினது கூட்டத்தாலாகிய படுக்கையினின்று,
இழிந்தாள் - இறங்கி, சோனை வார் குழல் கற்றையில் - பெருமழை பொ
ழியும் மேகம்போற்கரிய நீண்ட கூந்தற்கொருதியில், சொருகிய சொருகியணிந்
திருந்த, மாலை-பூமாலையை, வானம் வார் மழை துழைதரும் மதி பிதிர்ப்பாள்
போல் - ஆகாயத்திலிருக்கின்ற பெரிய கார்காலத்து மேகத்தில் துழைந்திருக்
கின்ற பூர்ணசந்திரனைச் சொரிவிப்பவன்போல, தேன் அவா உறு வண்டு
இனம் - மதுவினிடத்துள்ள ஆசையினன் மொய்க்கின்ற வண்டுக்கூட்டம்
அலமர - வருந்தும்படி, சிதைத்தாள் - கசக்கியெறிந்தாள்; (எ-று.)

கூந்தலிற்சொருகியிருந்த மாலையைக் கைகேயி எடுத்தெறிந்தது, மழை
யில் துழைந்த மதியைப் பிதிர்ப்பதுபோலுமென்றார்; தன்மைந் தநீகுறிப்
பேற்றவணி. “பொங்கணைமேற்கிடந்தான்” என்றதனை நோக்கி, ‘குப்பை
நின் நிழிந்தாள்’ என்றார். குப்பை - தொகுதி: “போதின் குப்பை” என்பர்,
வனம்புகுபடலத்தும். 19. ம்:—¹சுற்றிய, ²வானமார், வானவா, ³பிதிர்ப்பான்.
⁴அவாவும், அவாவற. ⁵அலம்வா. (௧௮௪)

அரு. விளையும் தன்புகழ் வல்லியை வேரறுத் தென்னக்
கிளைகொண் மேகலை சிந்தினள் ²கிண்கிணியோடும்
வளைது றந்தனன் ³மதியினின் மறுத்துடைப் பாள்போ
லளக வாணுத லரும்பெற்ற நிலதழு மழித்தாள்.

(இ-ள்.) விளையும் தன் புகழ் வல்லியை - வளர்கின்ற (தனது) கீர்த்தி
யாகிய கொடியை, வேர் அறுத்து என்ன - வேரோடு அறுத்தாற்போல, கிளை
கொள் மேகலை - ஒளியைக்கொண்ட மேகலாபரணத்தை, சிந்தினள் - சிதறி,
கிண்கிணியோடும் - பாதகிண்கிணியுடன், வளை - கைவளைகளையும், துறந்
தனன் - எறிந்து விட்டு, மதியினின் மறு - சந்திரனிடத்துள்ள களங்கத்தை,
துடைப்பாள் போல் - அழிப்பவள் போல, அளகம் வாள் நுதல் - கூந்தலை
யடுத்த ஒளியையுடைய நெற்றியிலுள்ள, அரு பெறல் திலதம் உம் - அரிய
பெறுதலையுடைய திலகத்தையும், அழித்தாள் - துடைத்தாள்; (எ-று.)

வெண்ணிறவரதனங்களாலியன்ற கோவைகளை யுடைமையால், மேகலை
யை யறுத்தெறிந்தது - தன்புகழ்வல்லியை வேரோடு அறுத்தது போலு
மெனவும், நெற்றியில் திலகத்தை அவித்தது - மதியை மறுத்துடைத்தது

போலு மெனவும் வருணித்தார்: முன்னிரண்டடிகள் - தந்திற்ப்பேற்றவணியும், பின்னிரண்டடிகள் - உவமையணியுமாம். மேகலையறுத்தது முதலியன செய்வது-தன் மனமாறுபாட்டைக் காட்டுதற்கு ஆதலால், 'புகழ் வல்லியையே ரறுத்தென்ன' என்றது. கிளை - அதற்கு இனமாகிய அணிகளுமாம். கிண்கிணி - காரணப்பெயர். 13-ம்.—¹வில்லியை, ²மேகலை, ³மதியினை. (கஅடு)

அள. ¹தாவின் மாமணிக் கலன்²முற்றும்³தனித்தனிச் சிதறி

நாவி ⁴யோதியை நானிலம் தைவரப் பரப்பிக்

காவி ⁵யுண்டகண் ணஞ்சனங் கான்றிடக் ⁶கலுழாப்

பூ⁷வு திரந்ததொர் கொம்பெனப் ⁸புவிமிசைப் புரண்டாள்.

(இ-ள்.) தா இல் மா மணி கலன் முற்றுஉம்-குற்றமற்ற பெரிய இரத்தின மயமான ஆபரணங்களுல்லாவற்றையும், தனி தனி சிதறி - தனித்தனியாகச் சிந்தி, நாவி ஒதியை - கஸ்தூரியணிந்த கூத்தலை, நானிலம் தைவர - பூமியைத் தடவும்படி, பரப்பி - அவிழ்த்துவிட்டு, காவி உண்ட கண்-நீலோற்பலம் போன்ற மையுண்ட கண்கள், அஞ்சனம் கான்றிட-மை கரையும்படி, கலுழா-அழுதுகொண்டு, பூ உதிர்ந்தது ஓர் கொம்பு என - மலர்கள் உதிர்ந்ததாகிய ஒருவல்லிபோல, புவிமிசை - பூமியில், புரண்டாள் - விழுந்துருண்டாள்.

காவி - நிறத்திற்கு உவமை. முன் “நளினம்பூத்ததொர்வல்லி” என்ற தற்கு ஏற்ப ‘பூவுதிர்ந்ததொர்கொம்பு’ என்றார். அணிகலங்களை நீக்கிய நிலையில் பூவுதிர்ந்த கொம்பை உவமை கூறுதலை “பிடிக்கைபோலுத்திரன் குறங்கினனியு நீக்கிப் பிணையன்னு, னடிக்கின்கினியு மஞ்சிலம்பும் விரன் மோதிரத்தோடகற்றியபின், கொடிப்பூந்துதிர்ந்ததோற்றம்போற் கொள்ளத் தோன்றி” என்று சிந்தாமணியிற் கூறியிருந்தலுங் காண்க. “மேவருங்கலங்களை வெறுத்த மேனியர்,...பூவுதிர்கொம்பென மகளிர்போயினார்” என்பர் மேல் ஆற்றுப்படலத்தும். 13-ம்.—¹தாவினன் மணி. ²மற்றும். ³தனித்தனி சிதறி. ⁴மென்குழல், நன்குழல். ⁵உண்கண்கள், ஒண்கண்கள். ⁶கலுழப். ⁷உதிர்ந்தது. ⁸புவிமிசை, பார்மிசை. (கஅசு)

அஅ.—கவிக்கூற்று: அலங்கோலமாகக்கிடந்த கைகோடியின் வநுணை.

நவ்வி வீழ்ந்தென நாடக மயிறுயின் நென்னக்

கவ்வை கூர்தாச் சனகியாங் கடி கமழ் கமலத்

தவ்வை நீங்குமென் றயோத்திவந் தடைந்தவம் மடந்தை

தவ்வை யாமெனக் கிடந்தனள் ¹கேகயன் ²றனயை.

(இ-ள்.) கேகயன் தனயை - கைகேயி,—கவ்வை கூர்தா - துன்பம் மிகுதலால், நவ்வி வீழ்ந்து என - மான் விழுந்தாற்போலவும், நாடகம் மயில் துயின்று என்ன - குலாவிக்கூத்தாடுகின்ற மயில் (அஃது ஒழிந்து) ஒடுங்கிக்கிடந்தாற் போலவும்,—சனகி ஆம் - சீதையாகிய, கடி கமழ்

கமலத்து அவ்வை - வாசனைவீசுகின்ற பொற்றாமரைமலரில் வீற்றிருக்கின்ற தாயாகிய இலக்குமி, நீங்கும்-(காட்டிற்கு) நீங்குவான், என்று-, அயோத்தி வந்து அடைந்த-அயோத்தியாபுரியில் வந்து சேர்ந்த, அ மடந்தை தவ்வை என-அவ் விலக்குமியினது மூத்தவன்போலவும், கிடந்தனன்-விழுந்துகிடந்தான்; (எ-று.)

மனத்தின்மாறுபாடுதோன்ற அலங்கோலத்தைக்கொண்ட நிலைமையோடு கைகேசி பூமியிற்கிடந்தது - நவ்வி வீழ்த்தனையும், மயில் கொஞ்சிக்கூட்தாடுத லொழிந்து ஒடுங்கிக்கிடத்தனையும், இலக்குமியாகிய சீதை நீங்குவதுகுறித்து மூதேவி குடிபுகுந்ததையும் போலு மென வருணித்தார்; முதலிரண்டும் - உவ மையணி. மூன்றாவது - நூற்குறிப்பேற்றவணி. தப்பவை கூந்தர - காரிய நிமித்தமாக என்றுமாம். அய்வை - உலகமாதா. தப்பவை, அய்வை-போலிகள், அயோத்தி-அயோந்யா என்னும் வடசொல்லின் திரிபு: சண்டையிடுவதற்குக் கூடாததென்பது பொருள்; அகழி, மதின், ஆயுதம், சேனை முதலியவற்றால் தக்க காவலுடைத்தென்பது கருத்து. தப்பவை - மூதேவி. ஆம் - அசை. 13-16:—1 கைகையன். 2 தனயன். இப்படலத்திற்கு மந்திரைப்படலம் என்ற பெயரும் சிலபிரதியிற் காணப்படுகின்றது. (கஅஎ)

மந்திரைகுழ்ச்சிப்படலம் முற்றிற்று.

௩-ஆவது கைகேசிகுழவினைப்படலம்.

அதாவது - கைகேயி ஸ்ரீராமபட்டாபிஷேகத்துக்கு இடையூறுசெய்ய ஆலோசித்த தீயசெயலைச் சொல்லும் பகுதி யென்பது பொருள். கைகேசி - கைகேயி என்பதன் விகாரம்; கேகயராட்டரசன்மக னென்பது பொருள். இந்தப் படலத்திற்குப் பெயர் 'கைகேசிப்படலம்' என்று சிலபிரதியிற் காண்கிறது.

கூனியாற் கலைக்கப்பட்டு மாறுபாடுற்று அலங்கோலத்தோடு கைகேயிகிடக் கையில், இராமபிரானுக்குப் பட்டங்கட்டுவ தென்று தீர்மானித்த அன்று நள்ளிரவில் தசரதசக்கரவர்த்தி இராமமகுடாபிஷேகத்தைக் கைகேயிக்கு உணர்த்துமாறு அவளதுமாங்கைக்குச்சென்று, கைகேயிபாயல்துறந்து அலங் கோலநிலையுடன்கிடப்பதைக் கண்டு, 'இவட்கு என்ன றேர்ந்ததோ!' என்று நெஞ்சு சோர்ந்து, தன்கைகளால் அவளை எடுக்கத்தொடங்க, கைகேயி அக்கையினின்றும் நீங்கி மண்ணில்வீழ்ந்து நெட்டுயிர்க்க, அதுகண்ட மன்னவன் அஞ்சி, 'நிகழ்ந்தது என்னை? யாரேனும் உனக்குத் தீங்கிழைத்திருந்தாற் சொல்: நான் அவர்களைச் செய்வதைக் காண்' என்று தேற்ற, அதுகேட்ட கைகேயி, 'என்மீது உண்மையாக அன்புநதாயின், முன்கொடுத்த வரங்களைத் தருமாறு உறுதிசூறுக' என்ன, தசரதமன்னவன் அவளதுவஞ்சனையை யுணராது சிரித்து 'இராமன்மேல் ஆணை: நீ வேண்டும் வரங்களைத் தருகி

நேன்' என்ன, கைகேயி 'என்மகன் முடிசூடுவது முதல்வரம்: இராமனைக் காட்டிற் கு அனுப்புவது இரண்டாம்வரம்' என்று தன்கருத்தை யறிவித்தான். அது கேட்ட மன்னவன் சொல்லொணந்துயரத்தால் கீழ்வீழ்ந்து வெய்துயிர்த்து நாவறன் உயிரோடுங்க உன்ஊம்புலந்து ஒருபாற்கோபம்மூன் வெம்பிப் புண்ணில் வேற்படைபுகப்பெற்ற வேழம்போல வருந்தினான். மன்னனது அந்த நிலையைக் கண்டும் சிறிதும் மனமினகாது கைகேயி நிற்க, அவளை நோக்கி மன்னன், 'நீ திகைத்தது உண்டோ? யாரேனும் துர்ப்போதனை செய்தார்களோ? சொல்' என்று வினாவினான். கைகேயியோ, 'எனக்குத் துர்ப்போதனை செய்தாரும் இல்லை; நான் திகைத்ததும் இல்லை; வரத்தந்தாற் கொள்கிறேன்: இன்றேல், உனக்குவசையுண்டாக மாய்வேன்' என்றான். அதுகேட்ட மன்னன் மிகவருந்திக் கைகேயியைப்பழித்துப் பின்பு 'இவளை இரந்துபார்ப்போம்' என்று கருதிப்பலபடியகெஞ்சி 'பூமியைக் கொடுத்துவிடுகிறேன்: இராமன் மாத்திரம்நாட்டிலிருக்கட்டும்: இராமன் நீங்கினால் என்னுயிர் நீங்கும்: யான் உன்னடைக்கலம்' என்று காலில்வீழ்ந்து இரந்தான். என்ன இரந்தும், தன் நிலையினைக்காது கைகேயி விடாப்பிடியுடனிருத்தலை யறிந்து தசரதன் மிகவருந்திப் பலபடியாகப்பழித்துத் தரையிற் புரண்டவண்ணங்கிடந்தான். அப்போதும் கைகேயி 'நீ வரத்தைக்கொடுத்தாற் கொடு: இல்லாவிடின் மாய்வேன்' என்றான்: மன்னவன் பெருந்துயரத்தோடு 'வரம் ஈந்தேன் ஈந்தேன்; என்மகன் காடு செல்ல, நான் வானகஞ்செல்லுகின்றேன்: நீ உன்மகனோடும் வசைக்கடலில் அழுத்துக' என்று கூறி மூர்ச்சித்தான். தன்செயல்முற்றியதுகண்டு கைகேயியும் துயின்றான். பின்பு இரவுபோய்ப் பொழுதுவிடிந்தது. இராமபட்டாபிஷேகத்தைக் காணவேணுமென்று நகரத்தவராயவரும் அவங்காரஞ்செய்து கொண்டு எங்குத் திரண்டனர். அரசர்கள் பலரும் பட்டாபிஷேகமண்டபத்துக்கு வந்துசேர்ந்தனர். வசிட்டமுனிவன் பட்டாபிஷேகத்துக்குவேண்டிய பொருள் ளைச் சித்தஞ்செய்துகொண்டு அத்தனர்களோடும் அம்மண்டபம்வந்து சேர்ந்தான். இவ்வனமிருக்கையிற் பட்டாபிஷேக காலம்வந்திட்டதென்று கணிகள் தெரிவித்ததனால் வசிட்டன் 'விரைவில் மன்னவனையழைத்துவருக' என்று பணிக்க, சுமந்திரன் கைகேயியின் மாளிகையில் தசரதன் சென்றிருப்பது தெரிந்து அவ்ருச்செல்ல, கைகேயி 'இராமனை யழைத்துக்கொண்டுவா' என்றான். அதுகேட்ட சுமந்திரன் பட்டாபிஷேகத்துக்குத்தான் அழைத்துவரச் சொல்லிவருவென்று கருதிப் பேருவகையோடுசென்று இராமபிரானையடைந்து வாய்புகைத்தவண்ணம் கைகேயி யழைத்துவரச்சொன்னசெய்தியைத் தெரிவித்து, 'மகுடஞ்சூடலிரைத்துவருக' என்றான். இராமபிரானும் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியை வணங்கிவிட்டு அரசர்களுவும் பல்வாத்தியங்கள்ஒலிக்கவும் தேரேறிச்சென்று வீதிகளைக்கடந்து பேருவகையோடு அரசர்திரண்டுள்ள மண்டபத்திற் புராமல் கைகேயியின் மாளிகையிற் சென்றான். கைகேயி தந்தையையாடிவரும் இராமபிரானுக்கு எதிர்பென்று, தன்பாதங்களைவணங்கிகின்ற அவ்விராமபிரானிடம் 'தந்தையின்வவல்ஒன்று உளது' என்ன, ஸ்ரீராமன்

தந்தையின்பணியை நீர் உரைசெய்யமுடியுமானால் யான்உய்ந்தேன்; தும்பணியைச் சிரமேற்கொள்வேன்: பணிமின்' என்ன, 'பரதன் உலகத்தையான நீ பதினாஞ்சுவருடம் தவக்கோலத்துடன் காட்டில் வசித்துவரவேண்டும்' என்றான். அதுகேட்ட ஸ்ரீராமன் இராச்சியபாரத்தைத் தாங்கவேண்டுமென்று தந்தை கூறிய நாளையினும் அப்போது முகமலர்ந்து இராச்சியச்சுமை தன்னேவிட்டு நீங்கியதற்காக மனமுவந்து, 'மன்னவன்பணியன்றாகில் தும்பணியேயாயினும் மறுப்பேனோ? என்மப்பியின் செல்வம் என்னதே யன்றோ? தும்பணி தலைமேற்கொண்டேன்: காணம் போகின்றேன்; விடைபெற்றுக்கொங்கிறேன்' என்றனென்பது, இப்படலத்திற் கூறுகிற விஷயம்.

௧.—தசரதன் கைகேயியின் மாளிகையை யடைதல்.

நாழிகை கங்குலி னள்ள டைந்த ¹பின்றை
யாழிசை யஞ்சிய ²வஞ்சொ லேழை கோயில்
வாழிய வென்ற³யின் மன்னர் துன்ன வந்தா
னாழி ரெடுங்⁴கை மடங்க லாளி யன்னான்.

(இ-ள்.) கங்குலின் நாழிகை - இரவின் காலம், நன் அடைந்த பின்றை - நடுவையடைந்த பின்பு, ரெடுகை மடங்கல் ஆளி அன்ன - நீண்டகைகளை யுடைய ஆண்சிங்கத்தை யொத்தவனான, ஆழியான் - சர்வவாத்தி, —வாழிய என்று - வாழ்வாயாகவென்றுசொல்லி, அயில் மன்னர் - வேலைத்தாங்கிய அரசர் கள். துன்ன - சூழ்ந்துவர, - யாழ் இசை - வீணையினதொலியும், அஞ்சிய - அஞ்சப் பெற்ற, அம் சொல் - அழகியமொழியையுடைய, ஏழை - கைகேயியினது, கோயில் - மாளிகைக்கு, வந்தான் —; (எ-று.)

இராசாங்க காரியத்தை யெல்லாம் கவனித்து உண்டபின்பு நள்ளிரவில் கைகேயியின் கோயிலுக்குத் தசரதன் சென்ற நென்க. கைகேயியினிடத்து அரசனுக்குக் காதல் மிகுதியாகையால், இராமபட்டாபிஷேகமாகிய உலகைச் செய்தியைத் தானே அவளிடம் நேரே தெரிவிக்கவேணுமென்று தசரதன் சென்ற நென்பதை முதலூலா லறிக. யாழிசையஞ்சிய சொல் - யாழிசையினும் சொல் இனிதென்பதுகருத்து. 'அஞ்சிய' என்றதனால் சொல்லின் பொருட் கொடுமையும், 'ஏழை' என்றதனால் அறிவில்லாத மனத்தினது கொடுமையும் விளங்குகின்றன. வேந்தர்நெருங்கிய பேரவையினிங்கித் தனித்திருக்க அந்தப் புரத்திற்குச் செல்வானோடு மன்னர் உடன்செல்லுதற்கு இயையுமோ? எனின், —மன்னர்மன்னனாகவின் வழிவிடச்சென்ற ரென்க; அல்லது, உயிர்போலச் சிறந்த நட்பரசரென்று கொன்க. "ஏறுபோற்பீடுநடை" என்றும், "மடங்கன் மொய்ம்பினர்" என்றும் கூறப்படுதலால், பெருமிதமுடையானுக்குச் சிங்கவேறு நடையானும் வலியானும் உவமை. மடங்கலாளி ஒருபொருளைக்குறித்த இரு சொற்கள்; மடங்கலென வந்ததனால், ஆளியென்பது - ஆண்பாற்பெயர்மாத்திரையாயிற்று. நாழிகை - நாடிகா என்பதுதன்சொத்து. அன்ன ஆழியான் - விகுதிபிரித்துக்கூட்டல். ¹பி-ம்; —²வேலை. ³செஞ்சொல். ⁴அயல். ⁵கண்.

உ.—தசரதன் கைகேயியை யணுகுதல்.

1வாயலின் மன்னர் வணங்கி நிற்ப வந்தான்

2கேயின் செய்யு¹ மடந்தை மாரொ டேகிப்

பாய றுறந்த படைத்த டங்கண் மென்றோ

ளாயிழை தன்னை யடைந்த வாழி மன்னன்.

இதுவும் மேலிற்கவியும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) மன்னர் - (தன்னுடன்வந்த) அரசர், வணங்கி-தொழுது, வாயலின் நிற்ப - அந்தப்புரவாயலில் நிற்க.—ஆங்கு - அவ்விடத்தில், வந்து - ஆடிவந்து, ஏயின் செய்யும் - ஏயின்பணி செய்கின்ற, மடந்தைமாரொடு - பெண்களோடு, ஏகி - போய்,—பாயல் துறந்த-படுக்கையைவிட்ட, படை தட கண்-வேல்போன்ற [கூரிய] பெரிய கண்களையும், மெல் தோள் - மெல்லிய தோள்களையுமுடைய, ஆய்இழைதன்னை - கைகேயியை, அடைந்த - சேர்ந்த, ஆழிமன்னன்-சகரவர்த்தி,—(எ-று)—“ எடுக்கலுற்றான் ” என அடுத்த கவியோடு முடியும்.

மந்தரையால் மலங்கலங்கலுற்ற கைகேயி தான் படுத்திருந்த இடத்தை விட்டுச் சினங்கொண்டபோது இருக்குங் கிருகத்திற்குப் போய் தன்னணிகலங்களையும் மாலைகளையும் களைந்தெறித்து வெறுத்தரையிற் புரண்டுகிடந்தனளாக, தசரதன் வழக்கமாகக் கைகேயி படுத்திருக்கும் அறையிற்போய்ப் பார்த்து அவளுக்கு அவளைக் காணாமையால் மனநிலைக்குண்டு அக்கைகேயி கோப கிருகத்திற் சென்றிருப்பகையறிந்து அங்குச்சென்று அவள் வெறுத்தரையிற் படுத்திருப்பதைக் கண்ணுற்ற நென்று முதலுற்த ஏற்க விரித்துரைக்க, ஏயின்-ஏயின்; பெயர். ஆழிமன்னன்-சுட்டு. பி-ம்:—1வாயலின். 2ஏயது. 3மடந்தையாரொடு, அணங்கினர் சூழ. (கஅக)

உ.—தசரதன் மனம்வருந்திக் கைகேயியைத் தழுவியெடுக்கமுயலுதல்

1அடைந்தவ ணைக்கி யரந்தை பென்கொல் வந்து

தொடர்ந்த தெனத்துயர் கொண்டு சோரு நெஞ்சன்

மடந்தை பை 2மாளை பெடுக்கு 3மாளை பேபோற்

றடங்கைகள் கொண்டு தழீஇ யெடுக்க லுற்றான்.

(இ-ள்.) அவண் அடைந்து - அவ்விடத்தைச் சேர்ந்து, நோக்கி - (அவளைப்) பார்த்து, ‘வந்து தொடர்ந்தது அரந்தை என் - (இவளுக்கு) வந்து பொருந்தினதாகிய துன்பம் யாது.’ என - என்றெண்ணி, துயர் கொண்டு - துன்பத்தையுட்கொண்டு, சோரும் - தளர்கின்ற, நெஞ்சன் - மனத்தையுடையவனாய்,—மாளை - பெண் மாளை, எடுத்தும் - (துதிக்கைகொண்டு) தூக்குகின்ற, ஆனை ஏ போல் - களிற்றைப்போல, தட கைகள் கொண்டு-பெரிய கைகளால், மடந்தையை - அவளை, தழீஇ - சுட்டியணைத்து, எடுக்கல் உற்றான் - தூக்கத் தொடங்கினான் ; (எ-று.)—என் கொல், கொல் - அசை.

அந்தக்கேகேயி தரையில் வீழ்ந்துகிடப்பது கண்டு பெருந்துயரமடைந்த தசரதன் 'என்னசொல்லுவனோ! என்னசெய்வனோ?' என்ற அச்சத்தோடு வேடனது நஞ்சுதீற்றிய அம்பால் அடியுண்டுவீழ்ந்த பெண்யானையை நெடுங் காட்டில்திரியும்பெருங்களிறுபரிசிப்பதுபோலத் தன்கையாற் பரிசித்தா னென்று முதலூல்கூறும். அவள்ளோக்கியெனப்பிரித்து, இரண்டனுருபு தொக்கதாகவுமாம். வந்து தொடர்ந்ததென்றதனால், இதுகாறுந் துயரமின்மை பெறப்பட்டது. கைகளைப் பன்மையாற் கூறுதலால், இருகைவேழத்தை யுவமையாக்குக. மடந்தை - வேட்கைபிறந்த பருவத்துப் பெயர். 19-ம்:—
 1 அடைந்தவன், அடைந்தவர், அடைந்தது. 2 மாண. 3 யானை. (கக0)

ச.—மன்னவன்கையைநீநள்ளிக் கைகேயி பூமிமில்வியூந்து
 நெட்டுநீந்தல்.

நின்று தொடர்ந்த நெடுங்கை 1 தன்மை நீக்கி
 மின்றுவள் கின்றது போல மண்ணில் வீழ்ந்தா
 ளொன்று மியம்பல னீடு யிர்க்க லுற்றான்
 2 மன்ற லருந்தொடை மன்ன னாவி யன்னாள்.

(இ-ள்) மன்றல் அரு தொடை மன்னன் - வாசனையுடைய (கிடைத் தற்கு) அரிய மாலையைத் தரித்த சக்ரவர்த்தியினது ஆவி அன்றான் - உயிரை யொத்த கைகேயி,—தொடர்ந்து நின்ற - தழுவியெடுத்து நின்ற, நெடு கை தம்மை - (அரசனுடைய) பெரிய கைகளை, நீக்கி-தள்ளி, மின் துவள்கின்றது போல - அசைகின்ற மின்னலைப்போல, மண்ணில் வீழ்ந்தாள் - பூமியில் (மறு படியும்) விழுந்து, ஒன்றும் இயம்பலன் - ஒன்றும் பேசாதவளாய், நீடு உயிர் க்கலடற்றான் - பெருமூச்சுவிடத் தொடங்கினாள்; (எ று.)

அரசனுக்கு ஆவிபோலச் சிறந்த கைகேசி தன்னைத் தழுவியெடுக்கலுற்ற தசரதனது கைகளைத் தள்ளி ஒரு மின்னற்கொடிபோல் துவண்டு மண்ணில் விழுந்து மன்னவனுக்கு மறுமாற்றமொன்றுஞ் சொல்லாமல் நெட்டுயிர்த்தன னென்பதாம். நின்றுதொடர்ந்த—தொடர்ந்துநின்ற: விதுதிபிரித்துக்கூட் டல். 19-ம்:—1 தன்னை நீக்கி, ஏழைநீக்கி, நீக்கியேழை. 2 மன்றலந்தாரவனா வியன்னமன்னான், மன்றுளந்தாரவனாவியன்னமன்னான். (ககக)

௫.—தசரதன் அதுகண்ணீ 'உனக்கு நிகழ்ந்ததைச்சொல்' என்று
 வேண்டிநல்.

அன்னது கண்ட வலங்கன் மன்ன னஞ்சி
 யென்னை நிகழ்ந்த 1 திஞ் ஞால மேழில் வாழ்வா
 ருன்னை யிகழ்ந்தவர் மாள்வ ருற்ற தெல்லாஞ்
 சொன்னடி னென்னசெயல் காண்டி 2 சொல்லி டென்றான்.

(இ-ள்) அன்னது கண்ட - அந்தக்கேகேயிமண்ணில்வீழ்ந்து நெட்டுயிர்த்த தலைப்பார்த்த, அலங்கல் மன்னன் - மாலையையுடைய அரசன், அஞ்சி - பயந்து,

‘நிகழ்ந்தது என்னை - நடந்தகாரியம் யாது ? இந்நூலம் ஏழில் வாழ்வார் - இவ்வேழுலகங்களில் வாழ்பவர்களுள், உன்னை இகழ்ந்தவர் மான்வர் - உன்னை இகழ்ந்தவர் (எவராயிருந்தாலும் அவர்கள் என்னுற்கொல்லப்பட்டு) உயிரையிழப்பார்கள் ; உற்றது எல்லாம்-நடந்தது முழுவதும், சொன்னபின்- (நீ) சொன்னபின்பு, என் செயல் காண்டி - என் செய்கையைப் பார் ; சொல் விடு - (நிகழ்ந்ததைச்) சொல்வாயாக,’ என்றான்—; (எ-று.)

கைகேயியின் கொடியஎண்ணத்தை யுணராத தசரதன் ‘இவன் இங்ஙனம் மண்ணில்வீழ்ந்து நெட்டுயிர்த்தற்கு யாதுகாரணமோ ? யார் இவட்குஎன்ன அவமானஞ் செய்தார்களோ? அன்றி ஏதேனும் உடலில்நோய் தோன்றியுள்ளதோ?’ என்ற எண்ணத்தினால் மனநடுக்கங்கொண்டு, ‘உன்னை எவரேனும் இகழ்ந்தார்களா ? அப்படி எவரேனும் இகழ்ந்திருப்பின் அவர்களை இப்பொழுதே கொன்றுவிடுகிறேன்; அன்றி, உடம்பில்வதேனும் நோய் தோன்றியுளதா? அப்படிவதேனும் இருப்பிலும் என்னிடம் மிகச்சிறந்த மருத்துவர் இருத்தலால் அவர்களைக்கொண்டு ஒருநொடியில் உன்றோயைப்போக்குவேன் : உனக்கு நேர்பட்டுள்ளது இன்னதுஎன்று விவரமாகச்சொல் : சொன்னால் அதற்குத் தக்கபரிகாரத்தை உடனேசெய்கின்றேன்: பார்’ என்று தசரதன் நல்வார்த்தை சொல்லிக் கைகேயியைத் தேற்றப்பார்த்தனென்க. சொன்னபின் - வினையெச்சம். காண்டி - முன்னிலையொருமைவினையுற்று. என்னுற்கொல்லப்படுவாரென்பான் மான்வரெனத் தன்வினையார் கூறினான். 13-ம்:—¹இவ்வேழு நூலமான்வார், ²சொல்லிது. (ககஉ)

கூ.—தசரதன் சொல்லேக்கேட்ட கைகேயி முன்தந்தவரத்தைக்
(கொடுக்கவேண்டுநல்,

*வண்டுளர் தாரவன் வாய்மை கேட்ட மங்கை

1கொண்ட நெடுங்கணி னுலி கொங்கை ²கோப்ப

வுண்டுகொ லாமரு ஞன்க ³ணைக்க நெருக்கிற்

⁴பண்டைய ⁵வின்று ⁶பரிந்த ளித்தி யென்றான்.

(இ-ள்.) வண்டு உளர் தாரவன் - வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற மாலையை யுடைய அரசனது, வாய்மை - வார்த்தையை, கேட்ட - செவியுற்ற, மங்கை - கைகேயி,—கொண்டல் - நீர்கொண்டமேகம்போல, நெடுங் கணின் - பெரிய கண்களினின்று, ஆலி - நீர்த்துளிகள், கொங்கை கோப்ப - தனங்களில்நிறையும்படி (அழுதுகொண்டே), ‘என்கண்-என்னிடத்தில், அருள் உண்டு கொல்கருளை இருக்கின்றதோ ? உன்கண் - உன்னிடத்தில், ஒக்கில் - இருந்தால், பண்டைய - முன்னேகொடுத்தவற்றை, இன்று - இப்பொழுது, பரிந்து - விரும்பி, அளித்தி - கொடுப்பாயாக,’ என்றான்—; (எ-று.)—ஆம்-அசை.

மங்கை-பெண்மாத்திரையாய் நின்றது. கண்ணீர்த்துளிகள் முத்துக்கள் போலுதலால், ‘கோப்ப’ என்றார். பண்டைய - ஐகாரச்சாரியையை இறுதியிற் பெற்றுவந்த பண்டென்னும் மென்ருடர்க் குற்றியலுகரத்தடியாகப்பிறந்த

பலவீன்பாற்பெயர். பண்டையவென்றது - சம்பரனோடு சமர்புரிகையில் போர்த்துணையாய் நின்றதனுக்குக் கொடுத்த வரமிரண்டனையும். பி-ம்:—
 1கொண்ட, 2போர்ப்ப, 3உண்மைநோக்கின், 4பண்டையது. 5இன்று. 6பரிந்து தாவது, பரிந்துதானது. (ககக)

எ.—தன்னிடம் ஏதோவேண்டத்தான் இங்ஙனம் இருக்கின்றன என அறிந்த தசரதன், வேண்டுவதைத் தருவேனென்று ஆணையிடல்.

கள்ளவழி கோதை 1கருத்துண ராத மன்னன்
 2வெள்ள நெடுஞ்சுடர் மின்னின் மின்ன 3நக்கா
 னுள்ள 4முவந்தது செய்வ 5ஒன்று லோபேன்
 வள்ள விராம 6னுண்மைந்த னுணை பென்றான்.

(இ-ள்.) கள் அவழி கோதை - தேன்வழியின்ற கூந்தலையுடையவளான கைகேயியினது, கருத்து - எண்ணத்தை, உணராத-அறியாத, மன்னன்-சக்ர வாக்கி,—வெள்ளம் நெடு சுடர் மின்னின் - மிகுந்த பெரிய ஒளியையுடைய மின்னல்போல, மின்ன - விளங்கும்படி, நக்கான் - சிரித்து, 'உள்ளம் உவந்தது-(உன்) மனம் விரும்பியதை, செய்வன் - செய்வேன் ; ஒன்று உலோபேன் -சிறிதும் லோபஞ்செய்யேன் ; உன் மைந்தன் - நினதுபிள்ளையும், வள்ளல்-வள்ளலுமாகிய, இராமன்-இராமன்மேல், ஆணை-சத்தியம்,' என்றான்-;(எ-று.)

நீ வேண்டியதைத் தருவேனென்று தசரதமன்னவன் சொல்லக் கேட்டுச் சிறிது தேறிய கைகேயியின் வேண்டுகோளினால் பிரதிஜ்ஞை செய்யத் தொடங்கி, அம்மன்னவன், தனதுஉயிரைக்காட்டிலும் மேலானவனாக மதித்திருக்கும் இராமபிரான்மீது ஆணையிட்டு வேண்டியதைத் தருவதாகக் கைகேயிக்கு உறுதி கூறினனென்க. கள் - சூட்டியமலர்மாலையினின்றும் பெருகுவது ; வாசனையும். கள்ளவழி கோதை-அடையடுத்தவாகுபெயர். நக்கான்-பிறர்பேதைமையான் நக்க நகை. “உண்ணிறங்காட்டிநீரென்னுயிர்தரவு லோபினீரே”, “எருதுகளோடு பொருதி யேது முலோபாய்காணம்பீ” என்பவற்றிற்போல், உலோபேனென்பது - லோபமென்னும் வடமொழிப் பெயரடியாகப் பிறந்த வினையுற்று எதிர்மறை. லோபம் - சுயாமை. வள்ளல் மன்னன் எனக் கூட்டுதல் சிறப்பு. தனக்குப்போல அவனுக்கும் இராமனிடத்து அன்பு இருந்தது கருதி, ‘இராமனுண்மைந்தன்’ என்றான். பி-ம்:—1கருத்து ணர்ந்த. 2வெள்ளை. 3நக்காங்கு. 4உவந்துள். 5ஒன்றும்லோபேன், ஒன்றுலோ வேன். 6நின். (ககசு)

அ.—முன்னிந்தவரத்தையே கொடுக்குமாறு கைகேயி கேட்டல்.

ஆன்றவ னவ்வுரை கூற 1வன்ன மன்ன
 டோன்றிய பேரவ லந்2து டைத்த னுண்டேற்
 சான்றிமை யோர்குல மாக 3மன்ன நீயன்
 தேன்ற வரங்க ளிரண்டு மீதி4யென்றான்.

(இ-ள்.) ஆன்றவன் - தசரதன், அ உரை கூற - அந்தவார்த்தையைச் சொல்ல, அன்னம் அன்னாள் - அன்னப்பறவைபோல்பவனான கைகேயி, 'தோன்றிய பெரு அவலம் துடைத்தல் உண்டிவல் - (எனக்கு) உண்டாகிய மிக்கதுன்பத்தைப் போக்குவது உளதானால், மன்ன - அரசனே ! இமையோர் குலம் - தேவர்கூட்டம், சான்று ஆக - சாக்ஷியாகட்டும்: நீ அன்று வன்ற வரங்கள் இரண்டுஉம்-நீ அக்காலத்தில் (சொடுப்பதாய்) அங்கீகரித்த இரண்டு வரங்களையும், ஈதி - (இப்பொழுது) கொடுப்பாயாக', என்றான்—; (எ-று.)

இராமன்மீது பிரதிஜ்ஞையெழுது கொடுத்தபின்பு, கைகேயி 'நீ என்னுடைய பாப் போக்குமாறு பிரதிஜ்ஞையெழுத்தற்கு முப்பத்துமுகக்கோடி தேவர்களும் சந்திரசூரியர்களும் மற்றுமுள்ள தேவர்களும் முதலியோர் சாட்சி: நான் அபூர்வமாக ஒன்றும் உன்னைக் கேட்கவில்லை ; முன்பு உன்னால் தரப்பட்டு உன்னிடத்தே வேண்டியபோது கொள்ளுமாறு வைத்திருந்த இரண்டு வரங்களையுந்தான் கேட்கிறேன். அவற்றைத் தருவாய்' என்றனனென்க, இங்ஙனம் முன்னீர்தவரத்தையே மீட்டுவ்கேட்பதற்குக் கைகேயி மன்னவனைக் கட்டுப்படுத்துவது, தான் கேட்கப்போவது தசரதமன்னவனுக்கு மிகவும் அநிஷ்டமானதாகையால் எங்கே வாக்குத்தவறிவிடுவானோ என்று அஞ்சியதனாலென்க. ஆக - முற்று: வினையெச்சமாகக் கொண்டு உரைப்பினுமாம். ஆன்றவன்-பலகுணங்களானும் நிறைந்தவன். பி-ம்:—1ஐயமில்லான். 2துடைப்பது. 3மன்னமுன்னீ, முன்னர்மன்ன, முன்னர்நீயன்று. (ககரு)

கூ.—தசரதன் 'விரும்பும்வரத்தைக் கூறுக: தருவேன்' எனல்.

வரங்கொள வித்துணை 1மம்ம ரல்ல லெய்தி
யிரங்கிட வேண்டும தில்லை 2ஈவ னென்பாற்
பரங்கெட 3விப்பொழு தேப கர்ந்தி டென்ற
ஹரங்கொண் மனத்தவன் வஞ்ச 4மோர்கி லாதான்.

(இ-ள்.) (அப்போது தசரதமன்னவன்), உரம் கொள் மனத்து அவன் வஞ்சம் ஓர்கிலாதான் - வலிமைகொண்ட வெஞ்சத்தையுடைய அக்கைகேயியினது வஞ்சனையை யறியாதவனாய், 'வரம் கொள்-(கொடுப்பதாகச்சொன்ன) வரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள, இ துணை-இவ்வளவு, மம்மர் - தடுமாற்றமும், அல்லல்-வருத்தமும், எய்தி - அடைந்து, இரங்கிட வேண்டுவது-தளரவேண்டுவது, இல்லல்—; என்பால்-என்னிடத்துள்ள, பரம்-பாரம், கெட-போம்படி, இப்பொழுதே—, ஈவன் - (நீ வேண்டுவதைக்) கொடுப்பேன் ; பகர்ந்திடு - சொல்,' என்றான்—; (எ-று.)

சிறிதும் ஈரமிரக்கமில்லாத கன்னெஞ்சென்பார், 'உரங்கொள் மனம்' என்றார். அடைக்கலப்பொருளைப் பாதுகாத்துத்தரவேண்டும்பொறுப்புப்போல இரண்டுவரத்தைத் தரவேண்டு மென்கிற பொறுப்புத் தன்னிடத்துத் தங்கியிருத்தலால், 'ஈவ னென்பாற்பரங்கெட விப்பொழுதே' என்கிறான், தசரதனென்க. வஞ்சம் - மேற்கவியிற் கூறுவது. பி-ம்:—1மன்னும். 2ஈவனே கொள், ஈவனேகொல். 3இப்பகலே. 4ஓர்வதில்லான். (ககக)

க0.—பரதனுக்குப்பட்டங்கட்டவும் இராமனைக் காட்டிந்த அனுப்பவும்
கைகேயி இரண்டு வரங் கேட்டல்.

ஏய வரங்க ளிரண்டி னென்றி னென்ன
சேயுல காவது சீதை கேள்வ 2 னென்றார்
போய்வன மாள்வ தெனப்பு கன்று நின்ற
உயவை யாவை யினுஞ்சி றந்த தீயான்.

(இ-ள்.) தீயவை யாவையின்டம் சிறந்த தீயான் - கொடியவை யெல்லா
வற்றிலும் மேம்பட்ட கொடியவன் [கைகேயி], 'ஏய வரங்கள் இரண்டின் -
(நீ) கொடுத்த இரண்டு வரங்களுள், ஒன்றினால்-ஒரு வரத்தினால், என் சேய்
உலகு ஆள்வது - எனது மகன் [பரதன்] இராச்சியத்தை யாள்வேண்டுவது;
ஒன்றால் - மற்றொன்றால், சீதை கேள்வன் - இராமன், போய் - (ஆந்நாட்டை
விட்டுச்) சென்று, வனம் ஆள்வது-காட்டில் வாசஞ்செய்யவேண்டுவது; என
புகன்று - என்று (வாய்கூசாது) சொல்லி, நின்றான்-(சிறிதும் மனங்கலங்காமல்
உறுதியாக) இருந்தான்; (எ-று.)

பகைவரும் சொல்ல வாய்கூசங் கடுஞ்சொல்லச் சொல்லியும் தன்மன
வுறுதி சிறிதுக்குன்றாது கைகேயி இருந்தன னென்பார் 'தீயவையாவை
யினுஞ்சிறந்த தீயான் நின்றான்' என்றார். தீயவை யாவை யென்றது -
அக்ஷி, யமன், விஷம், சர்ப்பம் முதலியன; தீயவையெல்லாவற்றினுஞ் சிறந்த
தீப்போன்றவ னென்றுமாம். 'வனம் ஆள்வது' என்பதனால், நாட்டைப்பற்றிய
நிலைவு இராமனுக்கு அறவொழிந்திடவேணு மென்பது குறிப்பிக்கப்படு
மென்பார். ஏய - ஏவிய வென்பதன் விகாரம். பி-ம்:—1 கிலன், அரசு. 2 ஒன்றில்.

கக.—இது முதல் ஐந்து கவிகள்-தசரதமன்னவன் கொண்ட

வருந்தமிகுழியைத் தெரிவிக்கும்.

நாக மெனுங்கொடி யாட 1 னுயின் வந்த
சோக விடந்தொட ரத்து ணுக்க 2 மெய்தா
வாக மடங்கலும் வெந்த ழிந்த ராவின்
வேக மடங்கிய வேழ மென்ன வீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) நாகம் எனும் - சர்ப்பமென்று சொல்லத்தக்க, கொடியான் தன்
- கொடுமையையுடைய கைகேயியினது, நாவின் வந்த - நாக்கில்தோன்றிய,
சோக விடம் - துன்பத்தைத் தருகின்ற (வார்த்தையாகிய) விஷம், தொடர -
பற்றினவளவிலே, துணுக்கம் எய்தா - நடுக்கமடைந்து, ஆகம் அடங்கலும் -
உடல்முழுவதும், வெந்து - வெதும்பி, அழிந்து - சோர்ந்து, அராவின் - பாம்
பினால், வேகம் அடங்கிய - தீவிரத் தணிந்த, வேழம் என்ன - யானைபோல,
(தசரதமன்னவன்), வீழ்ந்தான்—; (எ-று.)

நாகம் - நடவாது, ஊர்ந்துசெல்வது. தலையிலும், கொடுங்கிலும் பல்
லிலுமுள்ள விஷத்தினும் வேற்றுமைவிளங்க, 'நாவின்வந்த விடம்' என்றார்.

ஆகம் வெத்துவீழ்த்தான் - சினைவினை முதலோடு முடிந்தது. கீழ் 'ஆனை' என்றதற் கேற்ப, வேழம் என்றார். தொடர என்ற விதப்பு, 'உலகத்து விடம் கொல்வது தான் உட்புக்கப்பின்பே; இச்சோகவிடம் தொடர்ந்தவனவிலே கொல்லும்' என்னும் வேற்றுமை தோன்றலின்றது: உருவகமூலமாகவந்த வேற்றுமையணி. 15-ம்:—¹நாவிலீந்த, நாநயந்த. ²எய்த. (ககஅ)

கஉ. பூதல முற்றத னிற்பு ரண்ட மன்னன்
மாதய ரத்தினை யாவர் சொல்ல வல்லார்
வேதனை முற்றிட வெந்து வெந்து கொல்ல
ஹுதுலை யிற்கன லென்ன வெப்து யி:த்தான்.

(இ-ள்.) பூதலம் உற்று - பூமிபையடைந்து [விழுந்து], அதனில் புரண்ட மன்னன் - அதில் உருண்ட சக்ரவர்த்தியினது, மாதயரத்தினை - மிக்க துன்பத்தை, சொல்ல வல்லார் - (இய்வளவென்று) சொல்லவல்லவையுடையவர், யாவர் - யார்? [ஒருவருமில்லை]; வேதனை முற்றிட - துன்பம் முதிர்ச்சியடைய, வெந்து வெந்து-(அத்தசரதன் மனம்) மிகவெதும்பி, கொல்லன் ஊது உலையிவ்-சுருமான் ஊதுகின்ற உலைக்கனத்திலுள்ள, கனல் என்ன - நெருப்புப்போல, வெப்து உயிர்த்தான் - கொடுமையாய் பெருமூச்சுவிட்டான்; (எ-று.)

இது, கவிக்கூற்று. ஒருவராலும் அளவிட்டுச் சொல்லமுடியாததான சோகவேதத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமல் தசரதமன்னவன் பூமியில் விழுந்து புரண்டு வேதனைமிக உடல் வெந்து நெட்டுயிர்ப்பெறிந்தா னென்க. அம்மன்னவனது நெட்டுயிர்ப்பின் வெம்மைக்குக் கொல்லனது உலைக்கனலை உவமைகூறினர். வெந்துவெந்து - மிகுதிப்பொருளில்வந்த அடுக்கு. (ககக)

கங. உலர்ந்தது ¹நாவுயி ரோட லுற்ற துள்ளம்
புலர்ந்தது கண்கள்²பொடித்த பொங்குசோரி
சுலந்தலை மிக்கது தக்க ³தென்கொ ⁴லென்றென்
றலந்தலை யுற்ற வரும்பு லன்க னோந்தும்.

(இ-ள்.) (அம்மன்னவனுக்கு), நா உலர்ந்தது - நாக்கு வறண்டது; உயிர் ஓடல் உற்றது-பிராணன் போகத்தொடங்கியது; உள்ளம் புலர்ந்தது - மனம் தளர்ந்தது; கண்கள்—, பொங்கு சோரி பொடித்த-மிகுந்தரகத்தத்தைச் சிந்தின; சுலம் தலையிக்கது - கவலை மிகுந்தது; அரு புலன்கள் ஐந்துஉம்-(நீங்குதற்கு) அரிய ஐந்து இரத்திரியங்களும், - தக்கது-செய்யத்தகுந்ததொழிற், என் என்று என்று - என்னவென்றெண்ணியெண்ணி, அலம் தலையுற்ற - சுருசுலம் மிகுந்தன; (எ-று.)—கொல் - அசை.

கீழ் மன்னவனது துயரத்தை விளக்கிய கவி, இதனால் அவனுடைய உறுப்புக்கள் பட்ட சிலைமை வருணிக்கின்றார். புலன் - அறிவு: ஞானேந்திரியங்கட்கு இலக்கணை. என்றென்று - பலமுறையென்னும் பொருளில் அடுக்

கிற்று. அலந்தலை எனப் பிரித்து, அலந்தலை என்பதன் விகாரமாகக்கொள்ள லுமாம். பெருந்துன்பத்தோடு கைகேயிபக்கங் கோபமும் அரசனுக்குத் தோன் றிற்றென்பார்' 'கண்கள் பொடித்த' என்றார். அவலச்சுவையோடு வெகுளிச் சுவையுங் கலந்துவருவதனை மேலுங்காண்க. பி-ம்:—¹நாவும், ²புலர்ந்தன. ³பொடித்தன, பொடித்தது. ⁴சுதென்று. (உ00)

கசு. மேவி நிலத்தி ¹னிிற்கும் ²விம்மும் வீழு

மோவிய மொப்ப வுயிர்ப்ப டங்கி யோயும்

பாவியை யுற்றெதிர் பற்றி யெற்ற ³வெண்ணு

மாநி பதைப்ப வலக்க ⁴ணைய்தி நின்றான்.

(இ-ள்.) ஆவி பதைப்ப - உயிர் பதைக்கும்படி, அலக்கண் - துன்பத்தை, எய்தி நின்றான் - அடைந்திருந்த சக்ரவர்த்தி,—மேவி-(மனத்தைத் தேற்றிக் கொண்டு) எழுத்து, நிலத்தில் நிற்கும் - பூமியிற் சிலபொழுதுநிற்பான்; விம் மும் - புலம்புவான்; வீழும் - (மறுபடியும்) விழுவான்; உயிர்ப்பு அடங்கி-மூச்சு அடங்கி, ஒவியம் ஒப்ப - சித்திரத்தை யொக்கும்படி, ஓயும் - செயலொடுங்கி விடுவன்; பாவியை - பாவச்செய்கையையுடைய கைகேயியை, எதிர் உற்று - எதிரேபோய், பற்றி - பிடித்து, எற்ற-மோத, எண்ணும்-நினைப்பான்; (எ-று.)

இதனாலும், துயரம்மிக்க மன்னவனதுசெய்கை உணர்த்தப்படுகின்றது. தசரத மன்னவனிடத்து மேவிநிற்றல்முதலிய பலதொழில் ஒருங்கு நிகழ்ந்தன வாகக் கூறிய இது-கூட்டவணியின்பாற்படும்: வடநூலார் ஸமுச்சயாலங்கார மென்பர். மேலும் இவ்வணி காண்க. பி ம்:—¹இருக்கும். ²நிற்கும். ³என்னும். ⁴எய்துகின்றான். (உ0க)

கரு. பெண்ணென ¹வுற்ற ²பெரும்ப ழிக்கு நாணு

முண்ணிறை வெப்பொ யெரித்து யிர்த்து லாவும்

³கண்ணில னொப்ப வயர்க்கும் ⁴வன்கை வேல்வெம்

புண்ணுழை ⁵கிற்க வுழைக்கு மோனை போல்வான்.

(இ-ள்.) வல் கை வேல்-வலிய கையிலுள்ள வேலாயுதமானது, வெம் புண் துழைகிற்க - கொடிய புண்ணில் நுழைவதனால், உழைக்கும்-வருந்துகின்ற, ஆனை போல்வான் களிற்றையொத்த அவன்,—பெண்ண - பெண்ணென்றெ ண்ணி, உற்ற பெரும் பழிக்கு - (கைகேயியைப்பற்றி யெற்றுவதனால்) வரு கின்ற பெரியபழிமொழிக்கு, நாணும் - நாணுவான்; உள் நிறை வெப்பொடு - உள்ளே நிறைந்த தாபத்துடன், உயிர்த்து உயிர்த்து - மிகப்பெருமூச்சுவிட்டு, உலாவும்-அலைவான்; கண் இலன் ஒப்ப - கண்டெட்டுவிடப்பெற்றவன்போல, அயர்க்கும் - சோர்வான்; (எ-று.)

பாவியை யுற்று எதிர்பற்றி யெற்றவெண்ணிய தசரதன், கைகேயி பெண் ணையிருத்தலால், அவளை வதைத்தாற் பெரும்பழி நேருமே யென்று நாணி அச் செயலினின்று நீங்கி வெய்துயிர்த்து உலாவவான்: துயர மிகுதியாற் கண்

கெட்டவன்போன்று சோர்ந்து விழுவானென்றவாறு. உறும்பழியை உற்ற பழியென்றார், தெளிவுபற்றி : காலவழுவமைதி. பழி - உலகநிர்தை. நாணுத லாவது-தனக்குஞ்ஞவாத இழிந்த கருமத்தில் மனமொடுங்குதல்; ‘கருமத்தா னாணுத னாணுத் திருதுத, னல்லவர் நாணுப் பிற’ என்றார் நாயனாரும். பெண் கொலைக்குப் பயந்தா னென்க. தான் கொடுத்த வரம தனக்கே வருத்தத்தை விளைத்தலால், ‘கைவேல் புண்ணுழைகிற்க’ என்றது. 1பி-ம்:—1உட்கும். 2மிகப். 3கண்ணினினைக்கும், மண்ணினையோக்கும், 4மிகக்கைவேல். 5தைக்க. 6யானை.

கசு.—நகரத்தினது சோகத்தைக் கண்டு யாவரும் நிலைகலங்க,

கைகேயி வண்ணேநூளாயிருந்தல்.

கம்ப நெடுங்களி யானை யன்ன மன்னன்

வெம்பி 1விழுந்தழும் விம்மல் கண்டு வெய்துந்

றும்பர் நடுங்கின ருழி பேர்வ தொத்த

தம்பன கண்ணவ னுள்ள மன்ன தேயால்.

(இ-ள்.) கம்பம் நெடு களி யானை அன்ன மன்னன் - கம்பத்திற்குட்டிய மிக்க மதத்தையுடைய களிற்றையொத்த சர்வவர்த்தி, வெம்பி - வெதும்பி, விழுந்து - (பூமியில்) வீழ்ந்து, அழும - புலம்புகின்ற, விம்மல் - கலக்கத்தை, கண்டு—, வெய்து உற்று - பயம் மிகுத்து, உம்பர் - தேவரும், நடுங்கினர்—; ஊழி பேர்வது ஒத்தது - (அக்காலம்) பிரளயகாலம் வந்தது போன்றது; அம்பு அன கண்ணவன் - அம்பையொத்த கண்களையுடைய கைகேயியினது, உள்ளம் - மனமோ, அன்னதுவ - அய்வாறாகவேயிருந்தது [சிறிதும் இரங்க வில்லையென்றபடி]; (எ-அ.)— ஆல் - அசை

கைகேயி சொற்படி நடந்துவந்தமை தோன்ற, ‘கம்பயானையன்ன மன்னன்’ என்றும், அவனது வருத்தத்திற்கு ஏதுவாயிருத்தல்பற்றி, ‘அம்பன கண்ண வன்’ என்றுங்கூறினார். தேவாதிதேவனான திருமலைப் பெற்ற தந்தையாதலின், இத்தசரதனுதுன்பத்தைக் கண்டு தேவரும் வருத்தின ரென்க. இம்மன்ன வனது துயரமிகுதியைக்கண்டு உலகத்தவரீயாவரும் வருந்துதலால், ‘ஊழி பேர்வதொத்தது’ என்றது : இப்படி யாவரும் வருத்தவும் மனம் கல்லாயிருந்த அந்தக்கைகேசியின் நிலையை ஈற்றடியால் விளக்கினர். கம்பம் மன்னன் எனக் கூட்டி - நடுக்கக்கையுடைய அரசனெனவும், உள்ளம் அன்னது என்பதற்கு-மனமும் அய்வம்புபோல வருத்தத்திற்கு ஏதுவாகவே யிருத்தெனவும் பொருள்கொள்ளலுமாம். கம்பநெடுங்களியானை-கட்டுத்திறையை முறிக்கின்ற நெடுங்களியானை என யானையி னியல்பை விளக்கும் விசேடணமுமாம். 1பி-ம்:—1விழுந்தழும்.

(208)

கஎ.—இதுவும் அது.

அஞ்சல னாயன தல்லல் கண்டு முள்ள

1நஞ்சில னாணில னென்ன 2நாண மாமால்

வஞ்சனை பண்டு மடந்தை வேட 3மென்றே

தஞ்சென மாதரை 4யுள்ள லார்க டக்கோர்.

(இ-ள்.) ஐயனது அல்லல் கண்டும் - கணவனது வருத்தத்தைப் பார்த்தும், அஞ்சலன் - (அவன்) பயப்படவில்லை; உள்ளம் நஞ்சிலன் - மனம் இரங்கவில்லை; நாண் இலன்-வெட்டுக்கப்படவுமில்லை, என்ன-என்று (அவன்நிலையைச்) சொல்ல, நாணம் ஆம் - (சொல்லுகின்ற நமக்கே) வெட்கமுண்டாகும்; தக்கோர் - (கல்விதேள்விகளாற்) பெரியவர், பண்டு - பழமையாய், 'வஞ்சனை - வஞ்சகம், மடந்தை வேடம் - பெண்ணுருவம்,' என்றே - என்றுஎண்ணியே, மாதரை - பெண்களை, தஞ்சு என - பற்றுக்கோடு [துணை] என்று, உள்ளவர்கள் - நினையார்கள்; (எ-று.)—ஆல் - அசை.

சக்கரவர்த்தியான தன்கணவன் பேரிடர்கொண்டு மனங்கலங்கி விம்மி நிற்கும்போது அவனதுமனைவியான ஒருபெண்ணின் இரக்கம்முதலியன இல்லாநிலைமையை எடுத்துச்சொல்வதென்றால், சொல்ல வாய்கூசுகின்றது; அதனால்தான் விவரித்துச்சொல்லவில்லையென்றுகூறி, பெரும்பாலும் மடந்தை மார் வஞ்சகத்தன்மையுடையராதலால், அவர்களை நம்புவது தக்கோர்க்குத் தகாது என்று பின்னிரண்டடிகளாற் கவி கூறுகின்றார்; இதனால், கைகேயியை நல்லகுணமுள்ளவளென்று நம்பி அவள்பால் மிக்கநேயம்வைத்தது தவறு என்று எடுத்துக்காட்டியவாறாயிற்று. நஞ்சு - ரைந்து: போலி. தஞ்சு - தஞ்சுமென்பதன் விகாரம். பி-ம்:—¹எஞ்சிலன், ²ஞானம், ³அன்றோ, ⁴உள்ளவரோ, உன்னலார்கள். (உ0ச)

கஅ.—‘மனம் மாறுபடக் காரணம்என்?’ என்று கைகேயியை மன்னவன் வினாவுதல்.

இந்நிலை ¹நின்றவ டன்னை பெய்த நோக்கி
நெய்ந்நிலை வேலவ னீ²தி சைத்த துண்டோ
பொய்ந்நிலை யோர்கள் புணர்த்த வஞ்ச முண்டோ
³வந்நிலை சொல்லென தானை யுண்மை பென்றான்.

(இ-ள்.) இந்நிலை - இந்நிலைமையில், நின்றவன் தன்னை - நின்றஅவளை, எய்தநோக்கி - பொருத்த [நன்றாய்] ப்பார்த்து, நெய்நிலை வேலவன் - நெய்தடவிக்கூர்செய்யப்பட்ட அழியாத வேலாயுதத்தையுடைய அவன், ‘நீ திசைத்தது உண்டொ - நீ பிரமித்தது உண்டோ? பொய் நிலையோர்கள்-வஞ்சகத்தன்மையையுடையவர்கள், புணர்த்த - (உணக்குக்கற்பித்துச்) சொல்லிய, வஞ்சம்-வஞ்சனைச்சொல், உண்டொ - உளதோ? அந்நிலை - அத்தன்மையை, எனது ஆணை - என்மேலானை, உண்மை - நிச்சயமாய், சொல்—’ என்றான்—.

இதுவரையில் இராமனிடத்துத் தன்புதல்வனைக்காட்டிலும் அன்பு பாராட்டிவந்த கைகேசி அப்பிராணக் காட்டிற்குப்போகவும், தன்மகளை நாடானவும் வேண்டினது விபரீதமாகஇருந்தமையால், ‘திசைத்ததுண்டோ? புணர்த்ததுண்டோ?’ என இவ்வாறு மன்னவன் வினாவலானான்; திசைத்தது

• எனக்கு உன்னிடம் உன்மையான அன்புண்டா இல்லையா என்றுசந்தேகித்த தெனவுமாம். வேல்மன்னவனானும் அந்நிலை கைகேசியினிடம் செல்லாதென்ற கருத்தினால் 'நெய்நிலைவேல்வன்' என்றது. பி-ம்:—¹சன்றவன், இன்றவன். ²திகைத்தது. உன்னிலை. (உ௦௫)

கக.—கைகேசியின் மறுமொழி.

இசைத்தது மில்லை யெனக்கு வந்து தீயோ
ரிசைத்தது மில்லைமு னீந்த ¹விவ் வ ரங்கள்
குசைப்பரி போப்தரி னின்று ²கொள்வெ னன்றேல்
³வசைப்பொருள் தின்வயி ⁴னிந்த ⁵மாள்வெ னன்றான்.

(இ-ள்) (அதுகேட்டுக் கைகேயி) 'குசை பரியோய் - கழவாளைத்தையுடைய குதிரையையுடையவனே! திரைத்தது உம் இல்லை - (நான்) பிரமித்ததும் இல்லை; எனக்கு தீயோர் வந்து இசைத்தது உம் இல்லை - என்னிடத்தில் கொடியவர்வந்து (வஞ்சனையைச்) சொன்னதும் இல்லை; முன் நந்த இவரங்கள் - முன்னே (யாயாற்) கொடுத்த இவ்விரண்டுவரங்களே, இன்று - இப்பொழுது, தரின் - கொடுத்தால், கொள்வென் - பெற்றுக்கொள்வேன்; அன்று எல் - அன்றிக் கொடாமற்போவாயானால், வசை பொருள் - பழி, தின்வயின் நிற்க - உன்னிடத்தில் நிலையாயிருக்குமாறு, மாள்வென்-இறப்பேன்,' என்றான்—; (எ-று.)

'எனக்குத் திசைத்ததும் இசைத்ததுமில்லை' யென்றதனால், உனக்கு இவ்விரண்டும் இருந்தாலுமிருக்கலா மென்றவாறு. 'நீ திசைத்தது உண்டோ? வஞ்சனையோர் புணர்த்தது உண்டோ?' என்று மன்னவன் வினாவியதுபற்றிக் கேட்டவரங்களைக்கொடுக்க அவனுக்குச் சம்மதமில்லையென்று விளங்குவதனால், 'வரங்கொடுத்தால் சரி, இல்லாவிட்டால் உயிரைமாய்ப்பது' என்று தான் கொண்டுள்ள மனவுறுதியைக் கைகேயி இங்கு வெளியிடுகின்றன னென்க. குசை-புறமயிருமாம். பரி - பரித்தலையுடையது; பரித்தல் - சுமத்தல். 'குசைப்பரியோய்' என்றதனால்-யான் பரிணாண்டிக் கேட்குந்ந்ததனால்நேர நினக்குப் புகழுநதாயிற் றெனக் குறிப்பித்தவாறு. வசைப்பொருள் - இருபெயரொட்டு. பி-ம்:—¹வரங்களென்பால். ²வசைத்திரன். ³கொள்வன். ⁴வைத்து. ⁵மாள்வன். (உ௦௬)

உ௦.—கைகேசியின்கடுமொழிகேட்டுத் தசரதன் முர்ச்சித்து விழுதல்.

இந்த நெடுஞ்சொலவ் வேழை ¹கூறு முன்னே
வெந்த ²கொடும்³புணில் வேனுழைந்த தொப்பச்
சிந்தை ⁴திரிந்து திகைத்த யர்ந்து ⁵வீழ்ந்தான்
மைந்த னலாதுயிர் வேறி லாத மன்னன்.

(இ-ள்.) மைந்தன் அலாது - பிள்ளையை [இராமனை] அல்லாமல், உயிர் வேறு இலாத மன்னன்-வேறேபிராணனில்லாத சகரவர்த்தி,—அ ஏழை-அக்

கைகேயி, இந்த நெடுசொல்-இப்பெரியவார்த்தையை, கூறும் முன்னே-சொல் லுதற்கு முன்னே, வெந்த கொடு புணில்-வெந்ததளுண்டாகிய கொடிய விர ணத்தில், வேல் துழைந்தது ஒப்ப-வேல்துழைந்ததைப்போல, சிந்தை திரிந்து- மனந் தடுமாறி, திகைத்து-(மதி) மயங்கி, அயர்ந்து- சோர்ந்து, வீழ்ந்தான்—.

ஏற்கவே வருந்தியிருந்த மன்னவனுக்கு அவனதுகடுஞ்சொல் பின்னும் வருத்தத்தையுண்டாக்கிற் றென்பதை, உவமையால் விளக்கினார். தசரத சக் கரவர்த்தியின் இவ்வளவுதுயருக்கும் காரணம் புத்திரவாற்சலியமே யென்பது, சுற்றடியாற் பெறப்படும். நெடுஞ்சொல் என்றது உயிருள்ளவரையும் அவன் நெஞ்சுபுண்பட்டுக்கிடக்கும்படி சொன்ன கொடுமையைச் சொல்லுகிறதாயிற்று. 'ஈதை' யென்றார், அறிவில்லாமைநோக்கி. வெந்தபுண் - வெந்தகரி, உண்ட எச்சில், சங்குசுட்ட சுண்ணாம்பு என்றற்போலப் பெயரெச்சம் காரணப்பொரு ட்டு. பி-ம்:—¹கூற. ²நெடும். ³புணின். ⁴சரிந்து. ⁵சாய்ந்தான். (உ௦௭)

உக.—இதுமுதல்முன்றுகவுகள்-தசரதனீ பட்ட வருத்தத்தைந் தெரிவிக்கும்.

ஆகொடியாயெனு மாவி காலு மந்தோ
வோ ¹கொடி தேயற மென்னு முண்மை ²யொன்றுஞ்
சாக வெனாவெழு மெய்³த ளாடி வீழு
மாகமு நாகமு மண்ணும் வென்ற வாளான்.

(இ-ள்.) மாகம்உம் - பெரிய மேலுலகத்தையும், நாகம்உம் - கீழுலகத்தை யும், மண்உம் - நடுவுலகத்தையும், வென்ற - சயித்த, வாளான் - ஆயுதத் தையுடையஅவன், - ஆ கொடியாய் எனும்-ஐயோ கொடுத்தன்மையையுடைய வனே! என்பான்; ஆவி காலும் - பெருமூச்சு லிடுவான்; அந்தோ ஓ கொடி து ஏ அறம் என்னும் - ஐயோ! ஓ! தருமங் கொடுமையுடையது! என்பான்; உண்மை ஒன்றும் சாக என்னு எழும் - மெய்முழுவதும் அழிக வென்று எழுந்தி ருப்பான்; மெய் தளாடி வீழும் - உடம்பு அசைந்துவிழுவான்; (எ-று.)

உண்மைதவறக்கூடாதென்ற உறுதியான எண்ணமே தன்னுடைய இவ்வளவு வருத்தத்துக்குங் காரண மாதலால், 'ஓ கொடிதே யறம் : உண்மை யொன்றும் சாக'என்றான். ஓ கொடிதேயறம்—"அறத்தினுங்கினிக்கொடிதென லாவதொன்றியாதோ" என்று மந்திரப்படலத்துள் வந்துள்ளது. மூவுலகங் களையும் வென்று வழிப்படுத்திய மன்னவனுக்கு ஒருபெண்ணின்கீழ் நின்று வருத்தம்படியாயிற்றே! என்ற கருத்து இங்குத் தோன்றும். இது முதல் மூன்றுகவிகளிலும் கவி மன்னவனை சுற்றடியாற் சிறப்பித்துக் கூறும்வகை, மிகவும் பாராட்டற்பாலது. ஒன்றும் - முற்றும்மை. ஒன்றும்உண்மை என மாறி - பெயரெச்சமாய், பொருந்திய மெய்யென்றுமாம். சாக - வைதற்பொரு ளில்வந்த வியங்கோள். மாகம் - வடசொற்சிறைவு. பி-ம்:—¹கொடிதோ. ²என்றும். ³தாளாடி. (உ௦௮)

உஉ. நாரிய ரில்லை யிஞ் ஞால¹மெங்கு மென்னக்
கூரிய வாங்கொடு கொன்று நீக்கி யானும்
பூரிய ரெண்ணிடை வீழ்வ நென்று பொங்கும்
வீரியர் வீரம்²விழுங்கி நின்ற வேலான்.

(இ-ள்.) வீரியர் வீரம் - வீரர்களுடையவீரத்தை, விழுங்கிநின்ற - சயித்
துநின்ற, வேலான்-ஆயுதத்தைகையுடையஅவன்,—‘இ ஞாலம் எங்கு உம்-இவ்வுலக
முழுவதிலும், நாரியர் இல்லை என்ன - பெண்களில்லையென்று சொல்லும்
படி, கூரிய வாங்கொடு-கூர்மையையுடையவானால், கொன்று நீக்கி - கொலை
செய்துதள்ளிவிட்டு, யான்உம்—, பூரியர் எண்ணுடை-கீழ்மக்களது சங்கியை
யில், வீழ்வன் - விழுவேன்,’ என்று—, பொங்கும்-கோபிப்பான்; (எ-று.)

பெருவீரனை தசாதசக்கரவர்த்திக்குக் கைகேயியால் தோன்றிய
பெருந்துயரால் உலகத்திற் பெண்பாலாரேயில்லாமற் செய்து அதனால் விளை
யும் பழியையும் ஏற்றுக்கொள்ளலாமா? என்ற ஒரெண்ணமும் தோன்றியது
பற்றி, ‘வீரியர் வீரம் விழுங்கிநின்ற வேலான் - நாரியரில்லையென்னக் கொ
ன்றுநீக்கி வீழ்வனென்று பொங்கும்’ என்றார். இவ்வனம் பலபடி தமொறிற்று,
அந்தச்சக்கரவர்த்தியினது மன மென்க. நாரீ என்றவடசொல்-குறுகி, பலர்பால்
விசுதியேற்றது. பி-ம்:—¹ஏழும். ²விழுங்குகின்ற. (உ0க)

உங். கையொடு¹கைகள் புடைக்கும்²வாய்க் கிக்கு
³மெய்யுரை குற்ற மெனப்⁴புழுங்கி⁵விம்மு
நெய்யெரி யுற்றென நெஞ்சு⁶ழிந்து சோரும்
வையக முற்று நடந்த வாய்மை மன்னன்.

(இ-ள்.) வையகம் முற்றுஉம் நடந்த-உலகமுழுவதும் சென்ற, வாய்மை-
சத்தியமான ஒருக்கதையுடைய, மன்னன் - தசாதன்,—கையொடு கைகள்
புடைக்கும் - கையுடன் கையை மோதுவான்; வாய் கடிக்கும் - உதட்டைக்
கடிப்பான்; மெய் உரை குற்றம் - மெய்சொல்லுதல் தீங்கைத்தருவது,
என—, புழுங்கி - மனம்புழுங்கி, விம்மும் - வருந்துவான்; நெய் எரி உற்று
என - நெய்யில் நெருப்புப்பட்டாற்போல, நெஞ்சு அழிந்து - மனமுருகி,
சோரும்-வருந்துவான்; (எ-று.)

வாய்மை தவறாதிருக்கவேண்டு மென்று கொண்ட கருத்தே தான்
இவ்வளவு வருத்தப்படுதற்குக் காரணமானது குறித்து ‘மெய்யுரை குற்றம்’
என்கின்றான். தன்வாய்மை உலகம் முழுதுஞ்சென்ற மன்னன் மெய்யுரை
குற்றமென்று சொல்லுமாறும் ஆயிற்றேயென்று கூறுவார் ‘வையக
முற்று நடந்தவாய்மை மன்னன் - மெய்யுரைகுற்றமெனப் புழுங்கிவிம்மும்’
என்கின்றார். மூன்றாமடிக்கு - நெய் எரியி லுற்றாற்போல மனம் வெம்பி
யெரிந்தெனினுமமையும். பி-ம்:—¹கையை. ²நாவொடுக்கும். ³மெய்யுரை,
⁴புழுங்க. ⁵வாடும். ⁶எரிந்து. (உ0க)

உச.—வருந்திய தசரதன் இரந்தாவதுபாடிப்போமென்று எழுதல்.

ஒறுப்பினு மந்தர முண்மை ¹யொன்று மோவா
²விறுப்பினு மந்தர ³மென்று வாய்மை மன்னன்
⁴பொறுப்பினு ⁵மிந்நிலை ⁶போகி லானை ⁷வாளா
⁸விறுப்பினு மாவ திரப்ப தென்⁹றெ முந்தான்.

(இ-ள்.) வாய்மை மன்னன்-மெய்யினது தன்மையையுடைய அரசன்,—
 உண்மை-மெய்யை, ஒன்றுஉம் - சிறிதும், ஒவா - காவாமல், ஒறுப்பின்உம் -
 (இவளைத்) தண்டித்தாலும், அந்தரம் - தீமை; இறுப்பின்உம் - (இவள் கேட்
 டபடி வரத்தைக்) கொடுத்தாலும், அந்தரம் - தீமை, என்று-என்றுநினைந்து,
 —பொறுப்பின்உம் - பொறுத்தலினும், இந்நிலை போகிலானை - இந்நிலைமை
 யினின்று விலகாதவளை, வாளால் இறுப்பின்உம் - வாளாயுதத்தாற் கொல்லு
 தலினும், இரப்பது - (இவளை வேண்டி) யாசிப்பதே, ஆவது - பொருந்து
 வது, என்று - என்றெண்ணி, எழுந்தான்—; (எ-று.)

அந்தரமென்பதைப் பின்னடிகளிலும் சேர்த்து இந்நிலை போகிலானைப்
 பொறுப்பினும் அந்தரம், வாளால் இறுப்பினும் அந்தரம்: இரப்பது ஆவது
 எனக் கூட்டியுரைத்தலுமாம். முன்னிரண்டடிகட்கு - இவளைத் தண்டித்தா
 லும் அந்தரம்; உண்மையை யொப்புக்கொள்ளாமல் வாயடி கையடியாகச்
 சொன்னாலும் அந்தரமே என்று உரைகூறுதலும் உண்டு. இந்நிலைபோகிலான்-
 இவ்விடம் விட்டுப் பெயராதவன் என்றுமாம், பி-ம்:—¹இன்றொடாவி.
 ஒன்றொடொவ்வா. ²மறுப்பினும் ³என்ற. ⁴மறுப்பினும். ⁵அந்நிலை. ⁶சோர்
 கிலானை. ⁷வாளா. ⁸இரப்பின் ⁹இரந்தான், இரப்பான். (உகக)

உரு—சமாதானப்படுத்தக்கருதித் தசரதன் கைகேயியின்
 காலில்வியூதல்.

வேறு.

கோன்மேற் கொண்டுங் குற்ற ¹மகற்றக் குறிகொண்டார்
 போன்²மே லுற்ற துண்டெனி னன்றும் பொறை³யென்னுக்
 காண்மேல் வீழ்ந்தான் கந்து⁴கொல் யானைக் ⁵களிமன்னர்
 மேன்மேல் வந்து முந்தி வணங்கி மிடைதாளான்.

(இ-ள்.) கந்து கொல் யானை களி மன்னர் - கட்டுத்தறியை முறிக்கின்ற
 களிமுகன் போன்ற செருக்கையுடைய அரசர், முந்தி - முற்பட்டு, மேல்
 மேல் வந்து-ஒருவர்பின்பு ஒருவர்வந்து, வணங்கி - சேவித்து, மடை - நெரு
 வ்குகின்ற, தாளான் - பாதங்களை யுடைய அத்தசரதன், 'கோல் மேல் கொண்டு
 உம் - செங்கோலை மேற்கொண்டும், 'குற்றம் அகற்ற - குற்றங்களை நீக்க,
 குறி கொண்டார்போல் - (மிக்க அரும்பாடு படுவதில்) தங்கருத்தைச் செலுத்
 தியவர்போல, மேல் உற்றது - இனிமேல் வரும் நன்மை, உண்டு எனின் -
 இருந்தால், பொறை நன்று ஆம் - பொறுமை நன்மையையுடையதாம்,
 என்னு - என்று எண்ணி, கால்மேல் வீழ்ந்தான் - (கைகேயியினது) அடியில்
 விழுந்தான்; (எ-று.)

தாம் மேம்பட்ட மன்னவராயிருந்தும் தமதுஆட்சியிற் குற்றம்நிகழாதிருக் கவேணுமேயென்று அரும்பாடுபட்டவர்போல, நாமும் நமது சக்ரவர்த்தித்தன் மையைக்கருதாது இந்தக்கைகேயியைச் சினந்தணிவித்துச் சொன்னசொல்தவ றினனென்ற பேரில்லாமல் முறைகேடின்றி இராமனுக்கு முடிசூட்டவேணு மென்று தசரதன்கருதிக் கைகேயியின்காவில் விழுந்தா னென்பதாம் சொன்ன சொல் தவறாம - இராமனுக்கு முடிசூட்டுவேனென்பதும், கைகேயிக்கு வேண்டும் வரம் கொடுப்பே னென்பதும், கோல் - அரசனாற்செய்யப்படும் முறையினது தன்மை; அம்முறை ஒருபாற்கோடாது செய்வியகோல்போற லின், கோலெனப்பட்டது; உவமவாகுபெயர்: வடநூலாரும் தண்டமென் றார். பொறை - காரணம்பற்றியாதல் மடமையானதால் ஒருவன் தமக்கு மிகைசெய்தவழித் தாமும் அதனை அவர்கட்செய்யாது பொறுத்தல். களி யை யானைக்கும் கூட்டுக. யானையையுடையமன்ன ரென்னிலுமாம். மேன் மேலென்ற வடுக்கு, மிதுக்கிக்கண்வந்தது. பி-ம்:— ¹அதற்றி, ²மேற்கொண்டது. ³ஆன்னாள், ⁴கொள். ⁵கழல். (உகஉ)

உகா — இதுமுகல் நாடாடுகவிகள் - தசரதன் கைகேயியை பிரகிதலைந் தேர்வக்துமி.

கொள்ளா னின் சேயில்வர சன்னன் கொண்டாலு
நள்ளா திந்த நானில ¹ஞாலந தனிலென்று
முள்ளா ரெல்லா மோத வுலக்கும் புகழ்²கொள்ளா
பெள்ளா நிற்கும் வன்பழி கொண்டென் பயனென்றுன்.

(இ-ள்.) நின் சேய் - உனதுமகன் [பரதன்], இ அரசு - இந்த அரசாட் சியை, கொள்ளான் - (கொடுக்காலும்) பெற்றுக்கொள்ளான்; அன்னான் கொண்டால்உம் - அவன் பெற்றுக்கொண்டாலும், இந்த நானிலம்-இப்பூமியி லுள்ளவர், நள்ளாது விரும்பார்; (ஆகலால் நீ), என்றுஉம் - எக்காலத்தும், ஞாலத்தினில் உள்ளார் எல்லாம்-பூமியில் இருக்கின்றவ ரனைவரும், ஒத உலக் கும் - சொல்ல விரும்புகின்ற, புகழ்-கீர்த்தியை, கொள்ளாய் - பெறமாட்டாய்; எள்ளாநிற்கும் - (உலகத்தார்) நிற்கிக்கின்ற, வன் பழி கொண்டு - கொடிய பழியை அடைவதனால் வன் என்-பிரயோசனம்பாது? என்றான்-; (எ-று.)

நீ கேட்டுவாங்கும் இராச்சியத்தை உன்மகன் அங்கீகரிப்பான்; ஒருகால் அவன் அங்கீகரித்தாலும் உலகத்தவர் உன்னையே பழிப்பார். இப்பழியைக் கொண்டு உனக்கு என்பய னென்பதாம். பரதன் நீதிநெறிதவறாதவனான 'கொள்ளான் நின்சேய்' என்றும், ஒருகால் உன்னுடைய துருபதேசத்தால் அந்தப்பரதனும் மனநதிரிந்து அரசைக் கைக்கொண்டாலும் உலகத்தார் பழிப்ப ரென்பான் 'கொண்டாலும் நள்ளாதுஇந்தநானிலம்' என்றும் கூறினான். ஞாலம் - பூமியிலுள்ளார்க்கு ஆகுபெயர். கொள்ளாய் - எதிர்மறைமுற்று: உடன்பாடாகக்கொண்டு பெருகுநரைப்பினுமாம். சேயென முன்வந்தமை யின், பின் அன்னனெனச் சுட்டி யொழிந்தார். கொண்டாலுமென்றவும்மை -

கொள்ளுதலின் அருமை விளக்கி நின்றது. 1-ம்:—¹ஞாலத்தினில். ²கொள்ளாது. (உகக)

உஎ. வானோர் கொள்ளார் ¹மண்ணவ ருய்யா ரினிமற்றெ
னேனோர் செய்கை யாரொடு நீயிவ் வரசாள்வா
யா²னே சொல்லக் கொள்ள விசைந்தான் முறையாலே
தானே நல்கு முன்³மக னுக்குந் தரையென்றான்.

(இ-ள்.) ‘(இராமனைக் காட்டிற்குத்தரத்திவிட்டுப் பரதன் இராச்சியம்ஆள்வதை), வானோர் கொள்ளார் - கேவர் அங்கீகரிப்பார்; மண்ணவர் உய்யார் - நிலவுலகத்தாரும் (இராமனைப் பிரிவதால்) உயிர்வைத்திரார்; இனி - இனிமேல், மற்று ஏனோர் செய்கை என்-மற்றைப் பாதாளலோகத்திலிருப்பவரின் செய்கையைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுமென? [அதுவும்அவ்வாறே யென்றபடி]; (இங்ஙனம் மூவுலகத்தவரும் இராமன் காட்டிற்குத் தரத்தப்படப் பரதன் அரசுபுரிவதைக் குறித்தது உடன்படாதிருக்கும்போது), நீ—, யாரொடு இ அரச ஆள்வாய் - எவருடன் இவ்விராச்சியத்தைக் காப்பாய்; யான் சொல்ல ஏ - நான் சொன்னதனாலேயே, கொள்ள-(இவ்வரசாட்சியைப்) பெற்றுக்கொள்ள, இசைந்தான் - சம்மதித்த இராமன்,—முறையாலே - கிரமமாக, உன் மகனுக்குஉம் - உனதுமைந்தனுக்கும், தானே—, தரை - பூமியை, நல்கும் - கொடுப்பான்,’ என்றான் - என்றுங்கூறினான்; (எ-று.)

பரதன் அரசுபுரியவேணுமென்று நீ விரும்புவாயானால், இராமபிரானைக் காட்டிற்குத் தரத்தவேண்டுமென்பதில்லை; உன் விருப்பத்தையறிந்த மாத்திரத்தில் இராமன் தானே பரதனுக்கு இராச்சியத்தைத் தருவான்; அப்படியிருக்க இராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பிப் பரதனை யாள்செய்யவேணு மென்று மூவுலகத்தார்க்கும் ஏற்காத செயலைச் செய்யவிரும்புதல் தக்கதன்றென்பதாம். “உண்ணு நீரினுமுயிரினும் அவனையே யுவப்பார்” ஆதலின், அவன் கானகஞ்சென்றால், ‘மண்ணவருய்யார்’ என்றான். இராமன் தந்தைபிட்ட கட்டளையென்று அரசை யேற்றுக்கொண்டானே யன்றி எப்படியாவது இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றவேணு மென்ற விருப்ப முள்ளவனல்ல நென்பது, ‘யானேசொல்லக் கொள்ளவிசைந்தான்’ என்பகன் கருத்தது. 1-ம்:—¹மண்ணவர். ²நேரொல்ல. ³மகனுக்குத. (உகச)

உடி. கண்ணே வேண்டு மென்னினு மீயக் கடவே¹னென்
னுண்ணே ராவி வேண்டினு மின்றே யுன²தன்றே
பெண்ணே வண்மைக் ³கைகயன் ⁴மானே ⁵பெறுவாயேன்
மண்ணே கொண்ணீ மற்றைய தொன்றும் மறவென்றான்.

(இ-ள்.) (என்று கூறிப்பின்னரும்), பெண்ணே—! வண்மை-வரையாது கொடுக்குந் தன்மையையுடைய, கைகயன் மானே - கைகயத்தரசன்மகனே! கண்வ வேண்டும் என்னின்உம் - எண்கண்களே வேண்டுமென்றாலும், சுயக்

கடவேன்-கொடுப்பேன் : என் உன் நேர் ஆவி - எனது உள்ளேபொருந்திய உயிரை, வேண்டின் உம் - விரும்பினாலும், (அது), இன்றே - இப்பொழுதே, உனது அன்றே - உன்னுடைய அதினைத்திலிருப்பதல்லவோ? பெறுவாய் ஏல் - (வரத்தைப்) பெறவிரும்புவாயானால், நீ மண் ஏ கொள் - நீ உலகத்தை மாத்திரம் பெற்றுக்கொள்; மற்றையது ஒன்று உம் மற-இன்னொன்றை மாத்திரம் மறந்துவிடு, என்றான்—; (எ-று.)

எல்லாப்பொறிகளினுள் சிறந்தமைபற்றிக் 'கண்' என்றும், கண்ணினும் அருமைப்பாடுடையதாதலின் 'உண்ணேராவீ' என்றும், நின் தலைமுறை தலைமுறைபாகவந்த சுகை உனக்கும் வேண்டு மென்பான் 'வண்மைக்கையன் மாணே' என்றும் கூறினான். செய்கொள்ளாநென்பதைக் கருதாது பெற வேணுமென்று வேண்டியுயிரால் என்பது 'பெறுவாயேல்' என்பதன்பொருள். இனி, 'வண்மைக்கையன் மாணே பெறுவாயேல்' என்பதற்கு, கொடுக்குங் குலத்திற் பிறந்த நீ என்வேண்டுகோளைத் தாராது என்னிடத்துப்பெற விரும்பினாயானால் லென்று கருத்துரைத்தலும் ஒன்று. உனது - குறிப்புமுற்று. மற்றையது - இராமனைக் காட்டிற்கனுப்புகல்; அதனை வாயாற்சொல்லவும் அஞ்சி இவ்வாறு கூறினான். பி-ம் :—¹நான். ²அன்றே. ³கேகயன். ⁴மாதே. ⁵பெறுவானேல், பெறுவேனோ. (உகடு)

உகூ. வாய்¹தந் தேனென் றேனினி யானே வதுமாற்றே

னேய்தந் தென்னை நோவன ²செய்தது துவலாதே

தாய்தந் தென்னத் தன்னை யிரந்தாற் றதல்வெங்கட்

பேய்தந் தீயு நீயிது தந்தாற் பிழையாமோ.

இதுவும் அடுத்தகவியும்-ஒருகொடர்.

(இ-ள்.) வாய் தந்தேன் என்றேன்-வாயாற் கொடுத்தவிட்டே நென்று சொன்னேன்; இனி யான்ஓ அது மாற்றேன்-இனிமேல் நானே அதனைத் தவறேன்; என்னை நோய் தந்து - எனக்கு வருத்தத்தைக் கொடுத்து, நோவன செய்து - துன்புறத்தக்கவற்றைப் பண்ணி, துவலாதே - சொல்லாதே; தன்னை இரந்தால் - தன்னை (ஒன்று) யாசித்தால், தழல் வெம் கண் பேய் - நெருப்புப் போலும் வெவ்விய கண்களையுடைய பேயும், தாய் தந்துஎன்ன - தாய் கொடுத்தாற்போல, தந்தீயும் - கொடுக்கும்; (ஆகலால்), நீ இது தந்தால் - நீ இதனைக் கொடுத்தால், பிழை ஆம் ஒ - தவறாகுமோ? (எ-று.)

நீ கேட்டவரத்தைக் கொடுப்பதாகச் சொல்லிவிட்டபடியால், நான் கொடுத்தது கொடுத்ததுதான்; அதனை மாற்றுகின்றே நென்று என்னைப்பழியாதே. ஆனாலும், கேட்கும்வரம் என்னை மிகவும் வருத்துவதால் அதனை மாற்றிக்கொள்ளும்படி இரக்கின்றேன் : பேயும் ஒருவர் தன்னையிரந்தால், தாய்போலத் தண்ணளிகொண்டு வேண்டியதைத் தருகின்றது; ஆகலால், நீ இரங்கி என் வேண்டுகோளைத் தாலாகாதா? என்று தசரதன் கைகேயியை இரக்கின்றனனென்க. தழல்வெங்கண் - நெருப்பைக்காலுகின்ற வெங்கண்ணுமாம். பேயென்பது, அகனது இரக்கமின்றாமையை விளக்கிகின்றது. என்ன-உவமவுருபு.

தந்தியும் - தருமென்னும் படர்க்கை முற்று வினைத்திரிசொல். பேயென்ற விடத்து இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. தந்து என்றதைத் தந்தையென்பதன் விகாரமாகக்கொண்டு, தாய் தந்து என்ன-தாயே! தந்தையே! என்றுசொல்லி யிரக்க என்று பொருள்கொள்ளதலும் ஒன்று. பி-ம்:—¹தந்தின்மேற்றினி, தந்தேனென்றேனனி. ²செய்தே. (உகச)

நு:—கைகேயி இரங்காது நகரத்தை யிழிந்துக் கூறுதல்.

இன்னே ¹யின்னே பன்னி யிரந்தா ²னிகல்வேந்தன்
றன்னே ரில்லாத் தீயவ னுள்ளந் தடுமாறான்
முன்னே தந்தாய் யிவ்வா ³நல்காய் முனிவாயே
லென்னே மன்னா யாருளர் வாய்மைக் கினியென்றான்.

(இ-ள்.) இகல் வேந்தன் - வெற்றியை யுடைய சகரவர்த்தி,—இன்னே இன்னே - இவ்வாறாக, பன்னி - சொல்லி, இரந்தான்-வேண்டினான்; (வேண்டியும்), தன் நேர் இல்லாத தீயவன் - தனக்குஒப்பு (வேறு ஒருவரும்) இல்லாத கொடிய கைகேயி, உன்னம் தடுமாறான்-மனம்மாறி இரங்காதவளாய்,—‘இ வரம் முன்னே தந்தாய் - இந்தவரங்களை முன்னே (வாயாற்) கொடுத்தாய்; நல்காய் - (இப்பொழுது தொழிலாற்) கொடாமல், முனிவாய் ஏல் - வெறுப்பாயானால், மன்னா - சகரவர்த்தியே! என்னே - (செய்யதக்கது) யாதுஉனது? இனி—, வாய்மைக்கு - உண்மைக்கு, யார் உளர்-(இவ்வுலகத்தில்) எவர் இருக்கின்றார்கள்?’ என்றான்—; (எ-து.)

உலகத்தில் தருமத்தை நிலைநாட்டவேண்டியது மன்னவன்தொழிலே யாதலாலும், “வையகமுற்றும் நடந்தவாய்மையன்” என்றவாறு உலகெங்கும் தன்மெய்ம்மையை நடக்கச் செய்தலாலும், அப்படிப்பட்ட கீயே வாய்மைதவறின உலகில் வாய்மையே நிலையா தென்பாள் ‘மன்னா யாருளர் வாய்மைக்கு இனி’ என்கிறான்; உன்போல வாய்மையுடையவர் வேறொருவருமில்லையென இகழ்ச்சி செய்தபடியுமாம். கீழ் “தீயவை யாவையினுஞ்சிறந்த தீபாள்” என்றதற்கேற்ப ‘தன்னேரில்லாத் தீயவன்’ என்றார். கணவன் மனம்நொந்து இரக்கவும் அவனுக்கு மனத்துயர் மிகுவதுபற்றிச் சுறிதும் சிந்தனையின்றிச் கல்லினும் வன் னெஞ்சனாயிருப்பதுபற்றிக் கைகேயியை இவ்வாறு கூறிய தென்க, பி-ம்:—¹இன்ன, இன்னம். ²இயன்மன்னான். ³நல்கா. (உகஎ)

நு.க.—கைகேயியின் பேச்சினால் மன்னவன்முடிசீர்த்துப் பின்பு தெளிந்து பேசத்தொடங்குதல்.

அச்சொற் கௌ வாவி புழுங்கா வயர்கின்றான்
பொய்ச்சொற் ¹கௌ வாய்மொழி மன்னன் பொறை²கூர
நச்சுத் தீயே ³பெண்ணுரு வன்றோ வென⁴நாண
⁵முச்சுற் றூர்போற் பின்னு ⁶யிரந்தே மொழிகின்றான்.

இதுவும் அடுத்தகவியும் ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) பொய் சொல் கேனா வாய் மொழி மன்னன் - அசத்தியமான வார்த்தையைக் கேட்டும் அறியாத வாய்மையுள்ள வார்த்தையையுடைய சக்ர வர்த்தி, — அ சொல் கேனா - அந்தவார்த்தையைக் கேட்டு, ஆவி புழுங்கா - உயிர் வெதும்பி, அயர்கின்றான் - சோர்வின்றவனாகி, — பொறை கூட - (பின்பு) பொறுமையாக, ‘பெண் உரு - இந்த ஸ்திரீரூபம், நச்சு தீவ அன்றே - விஷமும் நெருப்பும் (போன்ற தொன்று) அல்லவோ?’ என - என்மெண்ணி, நாண - வெட்கி, முச்சு அற்றார் போல் - மூச்சு அற்றவரைப்போல இருந்து [மூர்ச்சையடைந்து கிடந்து], பின்உம் - மீண்டும், இரந்துவ மொழிகின்றான் - இரத்தலைமேற் கொண்டே பேசுகின்றான்; (எ-று.) — அது மேற்கூறுகின்றார்.

எப்பொழுதும் மெய்யேபேசுவனாதலால் தசரதமன்னன் ‘மன்னா! இவ்வரம் நல்காய்: முனிவாயேல் வாய்மைக்கு யாருளர்?’ என்று கைகேயி மொழிந்ததைக்கேட்டு உயிர்வெம்பிச் சோர மிகவருந்தி, அக்கைகேயியின் கொடுமையைக்கண்டு அவளிடத்துப் பேசு தீர்த்ததற்கு வெட்கி மூர்ச்சித்துப் பின்புதேறி மீண்டும் குறையிரந்து பேசத்தொடங்கின னென்க. மந்திரிமார் களையும் அரசர் முதலியோரையும் வரவழைத்து ‘இராமனுக்குப் பட்டங்கட்ட விரும்புகிறேன்’ என்று சொல்லி அவரனுமதியையெல்லாம் பெற்று இராமனுக்கும் இராச்சியம் அளிப்பதாகச் சொல்லிவிட்டு, ஒருபெண்ணின்பிடியாதத் தினால் அச்சொல் பிறழ்வேவது குறித்து வெட்கினு னென்னுமாம். முச்சற்றார் போல் — “இத்தனைகாலம், முச்சற்றன்கொ லம்முமுமுதலோன்” என்பர், யுத்தகாண்டத்தும், கூட - முன்சிறவாதுள்ளது சிறத்தலாகிய குறிப்புணர்ந்தும் உரிச்சொல், நச்சுத்தி - நச்சுதலையுடைய தீயென்றுமாம்; (நச்சுதல் - அலட்டுதல்). விஷாக்கினியுமாம், முச்ச-மூச்சு என்பதன்விசாரம், பி-ம்: — 1பேணு, 2நின் குன், 3பெண்ணுருவன்றாமென, 4நாளும், 5முச்சத்தார், 6இருந்தே. (உகஅ)

உஉ. — இராச்சியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு இராமனைக் காட்டிந்து அனுப்பாதிருக்குமாறு மன்னவன் மீண்டும் கைகேயியை வேண்டிதல்.

நின்மக னுள்வா னீயினி தாள்வாய் 1நிலமெல்லா
முன்²வய மாமே யாளுதி தந்தே னுரை³குன்றே
னென்மக னென்க னென்னுயி ரெல்லா 4வயிர்க்கு
நன்மக னிந்த 5நாடிற் வாமை 6நயவென்றான்.

(இ-ள்.) ‘நின் மகன் ஆள்வான் - (இராச்சியத்தை) உனதுமைந்தன் [பரதன்] ஆள்வானாக; நீ இனிது ஆள்வாய் - நீ சுகமாய் அதிகாரஞ்செலுத்து வாயாக; நிலம் எல்லாம் - பூமிமுழுவதும், உன் வயம் ஆம் ஏ - உன்னுடைய வசத்த தாகவேயிருக்கட்டும்; ஆளுதி - ஆள்வாயாக; தந்தேன் - கொடுத்தேன்; உரை குன்றேன் - சொன்ன சொல் தவறேன்; என் மகன் - எனது புத்திரனும், என் கண் - எனக்குக் கண்போன்றவனும், என் உயிர் - எனது உயிர்போன்றவனும், எல்லா உயிர்க்கு உம் நல் மகன் - எல்லாவுயிர்களுக்குஞ் சிறந்த புத்திரன் போன்றவனு மாகிய இராமன், இந்த நாடு இறவாமை - இத்தேயத்தைவிட்டு நீங்காமையை மாத்திரம், நய - விரும்பி யருள்புரிவாய்,’ என்றான் —; (எ-று.)

கோசலையின் மேன்மையைப் பொறேனென்று கருதுங் கைகேயைச்சுமா தானப்படுத்த, நீ அதிகாரஞ்செலுத்தும்படி பாதனே முடிசூடி யாச ஆனட்டும்: அவ்வரத்தைப் பின்வாங்காமற் கொடுத்தேன். எனதுகண்மணி இராமனைக்காட்டிற்குச் செல்லவிடாமல் இந்தக்கரத்திலேயேயிருக்குமாறு அருள்புரியவேண்டுமென்று மீண்டும் நயந்து வேண்டுகின்றனன் தசரத னென்க. வயம் - வசம். “தன்னுயிர்க்கென்கை புல்லிது தற்பயந்தெடுத்த, வுன்னுயிர்க்கென நல்லன் மன்னுயிர்க்கெலாமுரவோய்” என்று கீழ் வசிட்டன்கூறினதற்கேற்ப ‘என்மகன் எல்லாவுயிர்கட்கும் நன்மகன்’ என்கிறான். 1-ம்:—¹உலகு, ²வசமாகும், ³நின்றேன். ⁴உலகுக்கும், ⁵நாடிற் வாமல், ⁶நாடிகவாமல், ⁷நல்கென்றான். (2 கக)

நூ.—மன்னன் என்னுயிர்உன்னபயமெனல்.

மெய்யே யென்றன் வேரற நூறும் வினைநோக்கி
நையா நின்றே னாவு முலர்ந்தே னளினம்போற்
கையா னின்றென் கண்ணெதிர் நின்றும் கழிவானே
நுய்யே னங்கா யுன்னப யம்மென் னுயிரென்றான்.

(இ-ள்.) ‘மெய்யே - சத்தியமே, எந்தன் வேர் அற நூறும் வினை நோக்கி - என்னுடைய அடி கெடும்படி அழிக்கின்ற தீவினையை நினைத்து, நையாநின்றேன் - வாடுகின்றேன் ; நாஉம் உலர்ந்தேன் - நாக்கும் வறளப் பெற்றேன்; நளினம் போல் கையான் - தாமரைமலர்போன்ற கைகளையுடைய இராமன், இன்று - இப்பொழுது, என் கண்திர் நின்றும் - எனது கண் களுடைய எதிரிலிருந்து, கழிவான் - ஏல்-நீவகுவானால், உய்யேன் - (நான்) பிழையேன் ; (ஆதலால்), நங்காய் - பெண்ணே ! என் உயிர் உன் அபயம் - எனது பிராணன் உனது அடைக்கலம்,’ என்றான்—; (எ-று.)

சத்தியர் தலைகாக்கு மென்பர் ; தாயே பகையாவதுபோல அந்தச்சத்தி யமே என்னை வேரோடுஒழிக்கு் தீவினையாகிவிட்டதால், யான் மனம்நெந்து நாக்குஉலர்ந்தேன்; தாமரைக்கையான இராமன் என்கண்ணைவிட்டுஅகன்ற நென்றால் யான் உயிரோடு இரேன் ; கைகேயி ! அதனால் உன்னையடைக்கல மாகஅடைகின்றேன் : என்னுயிர் தங்கும்படி இராமனைக் காட்டிற்குஒட்டாமல் நாட்டில்தானே இருக்கச்சொல்வாயாகஎன்றனன் தசரத னென்க. மெய்யே நையாநின்றேன் எனக் கூட்டி யுரைத்தலு ஒன்று. (உஉஉ)

நூ.—கைகேசி ‘இந்தவரத்தைத் தவிருமாறுகூறுதல் அறமோ?’ எனல். இரந்தான் சொல்லு பின்னுரை ¹கொள்ளான் ²முனிவெஞ்சான் மரந்தா³ நென்னு நெஞ்சின னாணை வசைபாராள் சார்⁴தாழ் வில்லாய் தந்த வரத்தை தவிர்⁵கென்ற னுரந்தா னல்லா னல்லற மாமோ வுரையென்றாள்.

(இ-ள்.) (பின்னும் கைகேயி), இரந்தான் சொல்லும் இன் உரை கொள் ளான் - வேண்டிச்சொல்லுகின்ற மன்னவனது, இனியவார்த்தையை அங்கீ கரியாதவரும், முனிவு எஞ்சான்-கோபத் தணியாதவரும், மரம் தான் என்

ஊம் நெஞ்சினன் - மரமேயென்று சொல்லத்தக்க மனத்தையுடையவனும், நாணன் - (திச்செயலுக்கு) வெட்கப்படாதவனும், வசை பாரான்-பழியை (ஒரு பொருளாக) இலட்சியஞ்செய்யாதவனுமாகி, 'சரம் தாழ்வு இல்லாய் - பாணங்களை மிகுதியாகக்கொண்டுயப்பவனே! தந்த வரத்தை - (முன்) கொடுத்த வரத்தை, தவிரக் என்றல் - கேளாது ஒழி (நீ) என்று சொல்லுதல், உரம்தான் அல்லால் - வலியே யல்லாமல், நல் அறம் ஆம்நா - நல்லதருமமாகுமோ? உரை-சொல்,' என்றான்—; (எ-று.) இரத்தான்சொல்லும் - விருதிபிரித்துக்கூட்டுக.

நீ அம்புளயும்பெருவீரனாயிருந்து ஒருமெல்லியவிடம் வந்து கொடுத்த வரத்தைத் தவிரவேணு மென்று இரப்பவன்போலக் கேட்பது, 'நமக்குஅஞ்சி இவன் வேண்டியவரத்தை மாற்றிக்கொள்ளட்டும்' என்று உன்வலியால் வற்புறுத்துவதுஆகுமேயன்றித் தருமம்ஆமோ? சொல் என்று தன்மனம் சிறிதும் நெகிழாமல் கைகேயி கூறினனென்க: "வேலொடுநின்றாணிடுவென்றது வெொக்குங், கோலொடுநின்ற னிரவு" என்ற குறன் கைகேயியின்பேச்சில்வினைவுக்கு வருகின்றது. 'சரந்தாழ்வில்லாய்' என்ற விளி - உன்னுரை உரத்தால் தோன்றுவதுஎன்பதைத் தெரிவித்தலால், கருத்துடையடைகொரியாம். சரம்தாழ்வில்லாய் - சரத்தைவெளிவிடும்பொருட்டுத் தாழ்கின்ற வில்லையுடையவனே! எனினுமாம்: இதில், உன்னுடைய வன்மையைப் பணிவினால் வெளிப்படுத்துபவன் நீ என்ற கருத்தும் தோன்றும். நெஞ்சில், நெகிழ்ச்சியில்லாமைக்குத் திருஷ்டாந்தமாக 'மரந்தானென்னுநெஞ்சினன்' என்றார்; 'மரங்கன்போல் வலியநெஞ்சவஞ்சனேன்" என்றார் பெரியாரும். 1-ம்:—1கேளான். 2முனிவாரான், முனிவஞ்சான். 3அன்ன, என்ன. 4தாவில்லாய். 5என்றால். (உஉக)

உரு.—சோகந்தால் மன்னவன் மண்ணில் விழுதல்.

கொடியா ளின்ன கூறினன் கூறக் குலவேந்தன்

முடி¹குட்டாமல்² வெம்பரன் மொய்கா னிடைமெய்யே

நெடியா னீங்க நீங்கு³மென்னு ருயிரென்னு

விரியே றுண்ட மால்வரை போன்மண் ணிடைவீழ்ந்தான்.

(இ-ள்.) கொடியான் - கொடியவனாகியகைகேயி,—இன்ன கூறினன்—இப்படிப்பட்டவைகளைச் சொன்னான்; கூற - சொல்ல, குலம் வேந்தன்—, 'நெடியான்-இராமன், முடி குட்டாமல் - கிரீடத்தைச் சூட்டப்பெறாமல், வெம்பரன் மொய் காண்இடை-கொடிய[உறுத்துந்தன்மையுள்ள] பரற்கற்கள் நெருங்கிய காட்டில், நீங்க - பிரிய, என் ஆர் உயிர்-எனது (உடம்பிற்)பொருத்திய உயிர், மெய்யே - உண்மையாக, நீங்கும் - பிரியும்,' என்னு - என்றுசொல்லி, இடி ஏறு உண்ட - பேரிடிவிழுந்த, மால் வரை போல் - பெரியமலை போல், மண்ணிடை - பூமியில், வீழ்ந்தான்—; (எ-று.)

தசரதன் கைகேயியின் அக்கடுஞ்சொல்லக்கேட்டு 'இனி இராமன் முடி சூட்டப்பெறாமல் வெம்பரன்கு⁴னிடைச் செல்வது திண்ணம்; அவன் நீங்க என்னுயிரும் நீங்கும்' என்று சொல்லிப் பெருந்துயரத்தாற் புலியில் வீழ்ந்தன

னென்க. குலம் - சூரியகுலம். இடியேறுண்ட மால்வரை யென்றது - முன்னுளிற் சிறகுன்னவாயிருந்து பறந்து நாடுகளின்மேல் விழுந்து அழித்துக்கொண்டிருந்ததனால் இத்திரனால் வச்சிராயுதங்கொண்டு சிறகரியப்பட்ட மலைகளை யென்னலாம். பி-ம்:—¹குடாமல், ²காத்தலும். ³என்னவியினி. மூன்றாமடியில் 'நெடியோனீங்கு நீக்கலு நீங்கானினியென்னு' என்றும் பாடம்.

(உஉஉ)

நகா.—வீழ்ந்தமன்னவன் கைகேயியினைகொடுநெஞ்சைக்கண்டு வருந்தந்தோடங்கல்.

வீழ்ந்தான் வீழா வெந்துப் பரத்தின் கடல்வெள்ளத் தாழ்ந்தா னாழா வக்கட லுக்கோர் கரைகாணுந் சூழ்ந்தா ¹டுன்பஞ் சொற்கொடியாள்சொற் கொடுநெஞ்சம் போழ்ந்தா ³ளுள்ளப் புன்மையை நோக்கிப் ⁴புரள்கின்றான்.

(இ-ள்.) (தசரதமன்னவன்),—வீழ்ந்தான் - (பூமியில்) விழுந்தான்; வீழா-விழுந்து, வெம் துயரத்தின் கடல் வெள்ளத்து - கொடிய துன்பமாகிய சமுத்திரத்தினது நடுவெள்ளத்தில், ஆழ்ந்தான் - அழுந்தினான்; ஆழா - அழுந்தி, அகடலுக்கு - அச்சமுத்திரத்திற்கு, ஓர் கரை காணன் - ஒரு எல்லையைக் காணாதவனாய், துன்பம் சூழ்ந்தான் - தீங்கையாலோசிக்கவரும், சொல் கொடியாள் - கொடிய வார்த்தையையுடையவளும், சொல் கொடு நெஞ்சம் போழ்ந்தான் - (தன்) வார்த்தையால் மனத்தைப் பிளந்தவளுமாகிய கைகேயியினது, உள்ளம் புன்மையை - மனத்தினது அற்பத்தன்மையை, நோக்கி - பார்த்து, புரள்கின்றான்-(மனஞ்சுக்கியாமற் புவியிற்)புரள்பவனானான்; (எ-து.)

கரையின்றிவருதலால், துயரத்தின் கடலென்றார்; "பிறவிப்பெருங்கடல்" என்றற்போல. கரைகாணமைக்கு, நடுவெள்ளமென்றுரைத்தாம். நீந்தற்கு அருமையால், 'ஆழ்ந்தான்' என்றார். சொற்கொடியாள்-கொடுஞ்சொல்லாளன் விசுவாமிதிரத்துக் கூட்டப்பட்டது. துன்பஞ்சூழ்ந்தான், சொற்கொடியாள் என்பவை கூனியையாய், அவன்சொற்கொடுநெஞ்சம்போழ்ந்தானென்றுமாம். நோக்குதல் - கருதுதல். பி-ம்:—¹துன்பச், ²சித்தம். ³என்ன. ⁴புரள்கின்றான். (உஉஉ)

நகா.—இதுமுதலீன்துகவிகள்-ஒருதொடர். தசரதன் கைகேயியைப் பலவாறு பழித்துத் துயருறுதலைநீர்வீக்கும்.

¹ஒன்றா நின்ற ²வாருயி ரோடு ³முபர்⁴கேள்வர்
பொன்றா முன்னம் ⁵பொன்றின ரென்னும் புகழல்லா
⁶வின்றோர் காறு மெல்வளை யார்தம் மிறையோரைக்
கொன்றா ரில்லைக் கொல்லுதி யோரீ கொடிபாளே.

(இ-ள்.) 'எல் வளையார்-விளக்கமுள்ள வளையலையுடைய மகளிர், ஒன்றா நின்ற - (உடலோடு)பொருத்திய, ஆர் உயிரோடு, உம் - அரிய உயிருடனே, உயர் கேள்வர் - (எல்லாப்பொருளினுஞ்) சிறந்த பிராணநாயகர், பொன்றா

முன்னம் - இறப்பதற்குமுன்னே, பொன்றினர், (தாம்) இறந்தனர், என்னும் என்று சொல்லப்படுகின்ற, புகழ் அல்லால் - கீர்த்தியைக் கொண்டவரல்லாமல், இன்று காறுஉம்-இதுவரையிலும், தம் இறையோரை கொன்றார்-தமதுகணவரைக் கொலைசெய்தவர், இல்லை - எங்குமில்லை; கொடியாளே - கொடுத்தன்மையை யுடையாளே! நீ கொல்லுதி - நீ கணவனை கொல்லுகின்றாயோ? (எ-று.)

கணவன் . இறக்கத் தாம் உயிர்வைத்துக்கொண்டிருக்க விரும்பவில்லாது அவருடன் மாய்ந்தா ரென்று புகழ்பெற்ற மகளிரும் பலர்உனர். ஆனால், இதுவரையில், தன் கணவனைக் கொன்றாரென்று பேரெடுத்த மகளிர் இவ்வுலகி வில்லை. நீ கணவனுயிரைக் கொள்கின்ற யாதலால், உன்போற் கொடியா ருண்டோ? என்று தசரதன் கைகேயியைப் பழித்தன னென்க. கற்புடைமகளிர் கணவன் இறந்ததைக் கேட்டமாதிரத்தில் உயிர்மாயப் பெறுவாரென்றும், அவ்வளம் உயிர்போகாவிடின் குளிர்ந்த நீர்ப்பொய்கையிற் குளித்தல்போலத் தீக்குதித்து உயிர்மாயப்பென்றும் நூல்கள் கூறும்: இவற்றை “அரிமா னேந்திய வமளியிசையிருந்த, திருவீழ்மார்பிற் றென்னர் கோமான், நயங்கிணர்க்கோதைதன் நுயர்பொறுஅன், மபங்கிண்கொல்லென கலாடிவருடத், தலைத்தாணெடுமொழி தன் செவிகேளான், கலக்கக்கொள்ளான் கடுந்துயர் பெறுஅண், மன்னவன் செல்வுழிச் செல்க யானெனத், தன்னுயிர்கொண்ட வனுயிர்தேடினன் போற், பெருங்கோப்பெண்டு மொருங்குடன் மாய்ந்தனன்” என்ற சிலப்பதிகாரமும், “காதலன்வீயக்கடுந்துயரெய்திப், போதல்செய்யாவுயிரொடு புலந்து, நளியிரும்பொய்கை யாடுநர்போல, முனி யெரிபுகுஉ முதுக்குடிப்பிறந்த, பத்தினிப் பெண்டிர்” என்ற மணிமேகலையும், ‘பெருந்தோட்கணவன் மாய்ந்தென வரும்பற, வள்ளிதழவிழ்ந்த தாமரை, நள்ளிரும் பொய்கையுந் தீயுமோற்றே” என்ற புறநானூறும், “ஒருயிராகவுணர்க ஷட்கலந்தார்க், கீருயிரென்பரிடை தெரியார் - போரில், விடனேந்தும் வேலோற்கும் வெள்வீளையினுக்கு, முடனே யுலந்ததுயிர்” என்ற புறப் பொருள்வெண்பாமாலையும் இங்குக் காணத்தக்கன. எல் - இடைச்சொல்; இது உரிச்சொல் நீர்மைத்தாயினும், ஆசிரியர் “எல்லேயிலக்கம்” என இடைச் சொல்லாக வோதினாரெயால் இடைச்சொல்லென்றே கொள்க. இனி, மெல்வீளையார் என்றும் பிரிக்கலாம். 1-ம்:—¹ஒன்றாய்கின்ற. ²அவ்வுயிர். ³உயிர்க். ⁴கேள்வன். ⁵போதினர். ⁶இன்றே. (உஉச)

௩௩. ஏவம் பாரா ¹யின்முறை நோக்கா யறமெண்ணு

யாவென் பாயோ வல்லை மனத்தா லருள்கொன்றாய்

நாவம் பாலென் னருயி ருண்டா யினிஞாலம்

பாவம் பாரா ²தின்னுயிர் கொள்ளப் ³போகின்றாய்.

(இ-ள்.) (நீ), ஏவம் பாராய் - குற்றத்தைக் கருதாய்; இவ் முறை நோக்காய் - நற்குடிப்பிறந்தமகளிர் செய்யும் கிரமத்தைப் பாராய்; அறம் என்னாய் - தருமத்தை நினையாய்; ஆ என்பாயோ அல்லை - அந்தேர் என்று இரங்குகின்

சூயமிவிலை; மணத்தால் அருள் கொண்டு—நெஞ்சிற் கருணையுழித்து விட்டாய்; ஶா அம்பால் - (உனது) சொல்லாகிய அம்பினால், என் ஆர் உயிர் உண்டாய்—எனது அரிய பிராணனை வாங்கினாய்; இனி—, பாவம் பாராது - பாவத்தை நினையாமல், ஞாவம் - உலகத்தாரது, இன் உயிர் - இனிய பிராணனை, கொள்ளப்போகின்றாய் - கொலைசெய்யப் போகின்றாய்; (எ-து.)

மிகக்கொடிய நீ உன்நாவாகிய அம்பை என்மீது எய்ததனால், நான் உயிர் போகும் நிலையை யடைந்திட்டேன் : இனி, விரைவில்லாதானே இராமனைக் காட்டிற்குத்தாரத்தி அதன்மூலமாய் இவ்வுலகத்தார் உயிரையேகொள்ளப் போகின்றாயென்று தசரதன் பழித்தவாறு. உலகத்தார் இராமபிரானிடத்துப் போன்புவைத்திருப்பதை யுணர்ந்ததுபற்றி, மன்னவன் ‘ஞாலத்தின்னுயிர் கொள்ளப்போகின்றாய்’ என்கிறான். ஏவம் - எவ்வம் என்பதன் விகாரம், பாராய், நோக்காய், எண்ணாய்—எதிர்மறை ஆகாரவிசுதி புணர்ந்து கெட்டன; உடன்பாடாகவுரைக்கவுமாம். பி-ம்:—¹இனமுறை, ²என்னுயிர், ³படுகின்றாய்.

நா. ஏன்பா ¹லோவா நாண்மட மச்ச மிவையேதம்
பூண்பா லாகக் ²காண்பவர் நல்லார் ³புகழ்பேணி
நாண்பா ⁴லோரா நங்கையர் தம்பா ⁵னணுகாரே
⁶யாண்பா லாரே ⁷பெண்பா லாரோ டடைவம்மா.

(இ-ள்.) ஏண் பால் - பெருமையின்பகுதியினின்று, ஓவா - நீங்காத, நாண் மடம் அச்சம் இவை - நாண்ம் மடம் அச்சம் என்பவற்றை, தம் பூண் பால் ஆக - தமது ஆபரணங்களின்பகுப்பிற் சேர்ந்தனவாக, காண்பவர் - (மனத்திலுளாராய்ந்து) கொண்பவரே, நல்லார் - மகளிரென்றுசொல்லத்தக்கவர்; புகழ் பேணி நாண்பால் ஓரா - புகழைவிரும்பி நாணினை பகுதியைக் கொள்ளவேண்டியது இன்றியமையாததாகவிருக்கவும் அதனை யறியாத, நங்கையர் - மாதர்கள்,—தம் பால் - தமது பகுப்பாகிய பெண்பாலார் வார்க்கத்தில், நணுகார் - சேரமாட்டார்; (பின்னை அவர் எத்தப்பாலிற் சேர்வ ரென்னில்),—ஆண்பாலார் ஏ - ஆண்பால்வர்க்கத்திற் சேர்ந்தவரேயாவர்; பெண்பாலாரோடு அடைவு - (அவர்களுடனாகத்திற்) பெண்பாலாரோடு வடிவு ஒப்புமைபற்றிச் சேர்வது (எவ்வாறு?) அம்மா - ஆச்சரியம்! (எ-து)

நாண் மடம் முதலிய பெண்மைக்குணம் இல்லாதவர் பார்வைக்குப் பெண்பாலார்போலத்தோன்றினும் ஆண்பாலாகவே கருதத்தக்கார் : உலகத்தில் அவ்வாறப் பெண்பாலாராக வடிவு ஒப்புமை மாத்திரத்தைக் கொண்டு வழங்குவது விபக்கத்தக்கதேயென்றவாறு. இனிப்பின்னிரண்டடிக்கு—நாண் என்ற பெண்மைக்குணத்தைத் தம்மிடத்துக்கொள்ளாத மங்கையரிடத்துச் சேராத ஆண்பாலாரே ஆண்பாலாரென்று சொல்லுதற்கு உரியவர்; அங்ஙனம் நாண்மற்ற மகளிரிடத்துச்சேரும் ஆண்பாலாரோ பெண்பாலாரோடு சேர்த்துச்சொல்லுதற்கு உரியவ ரென்று பொருளுரைப்பாருமுளர்.

நான் மடம் அச்சம் என்பன-பயிர்ப்பென்னும் குணத்திற்கும் உபலக்ஷணம். அவற்றுள் நான் தகாதவற்றின்கண் உள்ள மொடுங்குதல்; மடம் - எல்லாநிறத் தும அறியாதுபோலிருத்தல்; அச்சம் - வந்துங்காணாததைக் கண்டவிடத்து அஞ்சுதல். பயிர்ப்பு - தன்கணவனல்லாதவரின் கைமுகலியன மேற்படின அருவருத்தல். “கடிசொல்லில்லை காலத்துப்படினே” என்றதனால், அம்மா வென்பது வந்ததென் டு. பி-ம்:—¹ஒவ்வா. ²காண்பயனுக்குப், காண்பயனந்தப், காண்பவாநல்ல, காண்பன எல்லார், ³பயனீத்த. ⁴ஒரார், ஒர்வார். ⁵நணுகாதோர், அணுகாரோ. ⁶ஆண்பாலொவ்வா, ஆண்பாலாரோ. ⁷அப்பொருளாரோடு, பேரருளாரோடு, பெண்பாலுளரோடு, பெண்பொருளாரும். (உஉசு)

சு௦. மண்ணை கின்ற ராகி வலத்தான் மதியால்வைத்
தெண்ணை ¹நின்றார் யாரையு மெல்லா விகலாலும்
விண்ணோர் காலும் வென்ற வெனக்²கொர் மனைவாழும்
பெண்ணால் வந்த தந்தா மென்னப் ³பெறுவேனோ.

(இ-ள்.) மண் ஆங்கின்றார் ஆகி - பூமியை ஆளுகின்றவராய், வலத்தால் - பலத்தினாலும், மதியால் - புத்தியினாலும், வைத்து - (மேலாக) வைத்து, எண்ண நின்றார் யாரை உம் - எண்ணப்படுகின்ற எல்லா அரசரையும், எல்லா இகலாலும் - எல்லாவலியினாலும், விண்ணோர்காலும் - தேவர்காலியினும், வென்ற - சயித்த, எனக்கு—, மனை வாழும் ஓர் பெண்ணால்-(எனது) வீட்டில் வாழும் ஒருபெண்ணினால், அந்தரம் வந்தது - தீமை நேர்ந்தது, என்ன பெறு வேன் ஓ - என்றுசொல்லத்தக்க நிலைமையை அடைவேனோ! (எ-று.)

புத்திபலம் தேகபலம் முதலியவற்றற்றிற்றந்த இவ்வலகத்தரசரையும் விண்ணுலகத்தவரையும் வென்று பெருவீரனென்றுபேர்பெற்ற யான் அவ்விரு வகைவலிமையுமில்லாத வீட்டில்வாழும்பெண்ணினால் உயிர்போகும் நிலை நிகழும் படியாவதே! என்று தசரதன்வருந்துகின்றனனென்க. வைத்து - அசையாகவுமாம். எல்லாவிகலாவன - பலம், மதிமுகலியன; எல்லாப்போராலும் என்றமாம். அந்தரம் - மரணம். ஓ - இழிவுசிறப்பு. மனைவாழும்பெண் - மனைவியென்னவுமாம். பி-ம்:—¹நின்றோர். ²என், ஏ. ³பெறுகேனோ. (உஉஎ)

சுக. என்றென் றுன்னும் பன்னி ¹யுயிர்க்கு ²மிடர்தோயு
மொன்றென் ³றெவ்வா வின்ன லுழக்கு ⁴முயிருண்டோ
⁵வின்றின் றென்னும் வண்ண ⁶மயங்கு ⁷மிடியும்பொற்
குன்⁸றென் றென்றோ ⁹டொன்றிப தென்னக் குவிதோளான்.

(இ-ள்.) பொன் குன்று ஒன்று-ஒரு பொன்மயமான மலை, ஒன்றோடு ஒன்றி யது என்ன - (அத்தகையமலை) மற்றொன்றுடன் சேர்ந்தால் (அதைப்)போல விருக்கின்ற, குவி தோளான்-திரண்டதோளையுடைய சக்ரவர்த்தி,—என்று என்று உன்னும் - என்று பலவாறாக நினைப்பான்; பன்னி-(வாயிலுள்)பலபடி சொல்லி, உயிர்க்கும்-பெருமூச்சுசிறிவான்; இடர் தோயும் - துன்பக்கடலில் மூழ்குவான்; ஒன்று ஒன்று ஒவ்வா - ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாத [பலவகைப்

பட்ட], இன்னல் துன்பத்தில், உழக்கும் + வருந்துவான்; 'உயிர் உண்டோ - பிராணன் இருக்கின்றதோ, இன்று இன்று - இல்லை இல்லை,' என்னும் வண்ணம் - என்று சொல்லும்படி, மயங்கும் - மூர்ச்சிப்பான்; இடியும் - (நெஞ்சு) உடைவான்; (எ-று.)

தோய்தலென்னும் வினைக்கேற்ப, இடர் கடலாக உரைக்கப்பட்டது. பொன்னுன்றென்னுன்றோடொன்றியது—இல்பொருளுவமை. 1௫-ம்:—¹இரக்கும், இரங்கும். ²மிடலாயும், மிடறேயும். ³அல்ல, ⁴உயிரோடும். ⁵இன்மென்றுன்னும். ⁶அயர்க்கும். ⁷இடைக்கின்றன், இடைதேரான், மிடிதென்றன், மடியும்பொற. ⁸ஒன்றோடொன்று ⁹ஒன்றியவென்ன. (உஉஅ)

சஉ.—கைகேயி 'நீ உரைதப்பினால் நான் உயிர்மாய்வேன்' எனல்.

ஆழிப் பொற்றேர் மன்னவ ¹னிவ்வாறாய்வுப்திப்
பூழிப் ²பொற்றேன் முற்று மடங்கப் புரள்போழ்தி
லாழிப் ³பெற்றா லென்னுரை ⁴யின்றே லுயிர்மாய்வேன்
பாழிப் பொற்றார் மன்னவ வென்றான் பசையற்றான்.

(இ-ள்.) ஆழி பொன் தேர் மன்னவன்-சக்கரத்தைக்கொண்ட பொன்மயமான இரதத்தையுடைய சக்கரவர்த்தி, இவ்வாறு - இங்ஙனம், அயர்வு எய்தி-தளர்வடைந்து, பொன் தோள் முற்றும்-(தன்) அழகியபுயமுழுவதிலும், பூழி அடங்க-புழுதி சிறையும்படி, புரள் போழ்தில்-பூமியிற் புரளுவகாலத்தில்,—"என் உரை - என்வரத்தை, உயிரில் பெற்றால்-முறைமையாகப் பெற்றால்சரி, இன்று ஏல் - பெறாவிடின், உயிர் மாய்வேன் - பிராணனை மாய்த்துக்கொள்வேன்; பாழி பொன் தார் மன்னவ - வலியையும் அழகியவெற்றிமாலையையுமுடைய அரசனே!" என்றான்—; (யாவனெனில்), பசை அற்றான் - நெஞ்சில் ஈரமில்லாதவனான கைகேயி; (எ-று.)

மன்னவன் துயரத்தாற் பலவாறு சொல்லியவண்ணம் பூமியிற் புரண்டு கொண்டிருக்கையில், கைகேயி தன்மனத்திற்கொண்டுள்ள உறுதியை வெளியிட்டனனென்க. பெற்றால் என்ற வினையெச்சத்திற்கு உயிர்வைத்திருப்பேனென்றுமுடிக்குஞ்சொல் வருவிக்க. ஆழிப்பொற்றேர் மன்னவன் என்பதில், தசரதன் என்பதன் நருத்து அடங்கியிருக்கின்றது; இனி, ஆழியையும் தேரையுமுடைய மன்னவனென்றுமாம். 'மன்னவ' என்ற விளி - நான் உன்னைக் கணவனாகக்கொண்டு உன் கொள்கைப்படி நடக்கவேணுமென்கின்ற கற்புடைமகளிர்நிலையிலிருந்து பேசவில்லை; அறத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டிய அரசன் முறையில் உன்னைவைத்து நீ அறம்வழுவாது சொன்னசொல்லைப் பாதுகாக்குமாறு வற்புறுத்துகின்றேனென்பதைக் குறிப்பிக்கும். பூழி, போழ்து-புழுதி, பொழுது என்பவற்றின் மருஉ. அற்றான் - பெயர். பசை - ஈரம், உன்னன்பு. 1௫-ம்:—¹அவ்வாறு. ²பொற்றார். ³பொய்த்தால். ⁴அன்றேல், இன்றே. (உஉக)

சுருட்டைகையே நீ வரம்கொடுத்துவிட்டு இப்போது வருந்துவது
தகாது எனல்.

அரிந்தான் முன்னோர் மன்னவ னன்றே யருமேனி
வரிந்தார் வில்லாய் வாய்மை வளர்ப்பான் வரநல்கிப்
¹பரிந்தா ²லென்னு மென்றனள் ³பாயுங் கணலேபோ
லெரிந்⁴தா றுதே யின்னுயி ருண்ணு மெரியன்னுள்.

(இ-ள்.) பாயும் கணல் ஏ போல்-பரவுகின்ற தீப்போல், எரிந்து ஆருதே-
எரிந்து தணியாமல், இன் உயிர் உண்ணும் - இனிப் பிராணனைக் குடிக்கின்ற,
எரிஅன்னுள் - நெருப்பையொத்த அந்தக் கைகேயி, 'வரிந்து - கணுக்களை
யுடையதாகி, ஆர் - கட்டப்பட்ட, வில்லாய் - தனுவையுடையவனே! ஓர் மன்
னவன் - (உன்குலத்திற்பிறந்த) ஒரு அரசன், முன்-முன்னே, வாய்மை வளர்ப்
பான் - மெப்பைய வளரச்செய்யும்பொருட்டு, அரு மேனி - (பெறுதற்கு) அரிய
உடலை, அரிந்தான் அன்றே - அறுத்துக்கொடுத்தானல்லவா? (அவன்வமிசத்
திற்பிறந்த நீ), வரம் நல்கி - வரத்தைக் கொடுத்து, (அவ்வரத்தைக் கேட்கும்
போது), பரிந்தால் - வருந்தினால், என் ஆம் - யாதுபயன் உண்டாகும்? என்
றான்-; (எ று.)

சிபி பிரதிஜ்ஞஞ்செய்தபடியே தன்னுடலைப் பருந்துக்கு அறுத்துக்கொ
டுத்துநற்கதியடைந்தான் : அலர்க்கனென்ற ராஜர்வியும் ஓர்ந்தணனுக்குத்
தன்கண்களைப்பிடுங்கிக்கொடுத்தான். எழுதாமும் ப்ரதிஜ்ஞைகடவாதிருக்கும்
படி கணாகடவாது இருக்கின்றது : ஆகவே, சத்தியந்தான் முக்கியம். சத்திய
த்தைக்காட்டிலும் மேம்பட்ட தருமமில்லையாகையால், உலகில்மேம்பட்டவ
ளுள் நீ செய்தபிரதிஜ்ஞைகளுவருமல் இராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்புவாயாக;
மும்முறைசொல்லுகின்றேன். நீ என்பொருட்டுச்செய்த பிரதிஜ்ஞையை
நிறைவேற்றாவிடின் உன்முன்னிலையிற்றானே பிராணனை விடுவேன் : என்பதல்
வனுக்குப்பட்டங்கட்டி இராமனைக்காட்டிற்கு அனுப்பி எனக்கு எதிரிகளில்
லாமற்செய்வாய். இல்லாவிடின் பிரதிஜ்ஞைகளுவறிய நீ கடைத்தேற முடியாது
எனக் கடுமையாகக் கைகேயி கூறினனென முதலூல்பற்றி விரித்துரைக்க.
ஓர்மன்னவன்-சிபி; இதனை "புறவொன்றின் பொருட்டாகத் தலைபுக்க
பெருந்தகை," "இவர்குலத்தோன் மேற்பறவை, மன்னுயிர்க்குத் தன்னுயிரை
மாறுகவழங்கினான்" எனப் பாலகாண்டத்திற் கூறியவாற்றானு முணர்க.
இதனை யெடுத்துக்கூறினான், அவன்வமிசத்துப் பிறந்த நீ உயிர் துறந்தாயினும்
வாய்மையை நிலைபெறுத்தவேண்டு மென்றற்கு. தீயோ ஒருபொருளைப் பற்றி
யெரித்தபின் ஆறிவிடுவதாயிருக்கக் கைகேயியாகிய தீயோ உயிரோடு கூடிய
மன்னவனைப்பற்றியெரித்தும் தணியாது அவனுயிரையுங் கொள்ளுகின்ற
தென வேற்றுமையணி தோன்றக்கூறுவார் 'எரிந்தாறுதே யின்னுயிருண்ணு
மெரியன்னுள்' என்றார். எரிந்தாறுதேயின்னுயிருண்ணுமெரியன்னுள் என்ற
விடத்து "தீயினாற்சட்ட புணுள்ளாறு மாறுதே, நாவினாற்சட்டவரு" என்னுந்
திருக்குறளின்பொருள் அறியத்தகும். வாய்மை - வாயினின்றது தோன்றுவ
தாகிய சத்தியம். பி-ம்:-¹பரிந்தாய், ²என்னை, ³பெய்யும், ⁴ஐறுதே. (உரு)

சச.—தசரதன் கைகேயிக் து வரத்தைத் தந்தேனெனல்.

¹வீர்தா ளேயிவ் வெய்யவ ளென்னு மிடல் வேந்த
னீந்தே னீந்தே னிவ்வா மென்சேய் வனமாள்
மாய்ந்தே நான் போய் வா²னுல் காள்வென் வசைவெள்ள
நீந்தாய் நீந்தாய் நின்மக னோடுந் நெடிதென்றான்.

(இ-ள்.) 'இ வெய்யவன் - இக்கொடியவன், வீர்தான் ஏ - (கேட்டவரத்
தைக் கொடுக்காவிட்டால்) இறந்தவனேயாவன்,' என்ன - என்றெண்ணி,—
மிடல் வேந்தன் - வலியுடைய சகரவர்த்தி,—'இ வரம் ஈந்தேன் ஈந்தேன்-
இவ்வரத்தைக்கொடுத்தேன் கொடுத்தேன், என் சேய் வனம் ஆன - என்மகன்
[ராமன்] காட்டையாள், நான் மாயந்து ஏ போய்-யான் இறந்துபோய், வான்
உலகு ஆள்வென் - தேவலோகத்தை யாளுவேன்; நெடிது-வெகுநேரம், நின்
மகனோடும் - உனதுபிள்ளையுடன் [பரதனுடன்], வசை வெள்ளம் - பழியா
கிய கடலை, நீந்தாய் நீந்தாய் - கடக்கமாட்டாமல் அதனுள் அழுந்துவாயாக,'
என்றான் - என்றுசொன்னான்; (எ-று.)

'இனி இவன் கேட்டவரத்தைக் கொடுக்கப் பின்வாங்கினால் இப்போதே
உயிர்விடுவான்: அங்ஙனம் உயிர்நீத்தால் நாம் மெய்ம்மைதவறியவனாவதோடு
பெண்கொலைக்குக் காரணமாவதுபற்றிப் பெண்பாவமும் நம்மைத் தொடரும்:
ஆதலால், இவன் கேட்டவரத்தைக் கொடுத்தலே சரி' என்று உறுதிக்கொண்ட
தசரதன் 'நீ கேட்கும்வரத்தைத் தந்தேன் தந்தேன்; உண்மை தவறாத
நற்பயத்தினால் சுவர்க்கலோகத்தில் நான் மேன்மை பெற்றிருக்க, நீ கணவனைக்
நொன்ற பெரும்பழி நிலைத்திருக்க, உன்மகனுடன் இனிது அரசுபுரிவாய்'
என்று தன்மனத்திலுள்ள அடங்காத்துயரமும் வெகுளியுந்தோன்றச் சத்தியத்
துக்குக் கட்டுப்பட்டுக் கூறின னென்க. வீர்தான் - விரைவுபற்றி எதிர்
காலம் இறந்தகாலமாகச் சொல்லப்பட்டது; தெளிவுபற்றியுமாம். ஈந்தே னீந்
தேன், நீந்தாய் நீந்தாய் - தேற்றப்பொருளைக்காட்டும்; வெகுளியுக்குமாம்.
ஆளுதல்-அடைதல். வெள்ளம்-ஆகுபெயர். 1-ம்:—¹வீய்ந்தான். ²அரசான்வன்.

சரு.—வரந்தந்த மன்னவன் முரீகீசுக்க, கைகேயி தன்னெண்ணம்
நிறைவேறித் துயிலுதல்.

கரு ¹முன்னங் கூறு படுக்குங் கொலைவாளி
னோ ²மென்னும் வன்றுய ராகத் திடைமுழுகத்
தேற னாகிச் செய்கை மறந்தான் செயன்முற்றி
பூறு நின்ற ³சிந்தையி னோந் துயில்வுற்றான்.

(இ-ள்.) கூறு முன்னம் - சொல்லுதற்கு முன்னே,—கூறு படுக்கும் -
பாதிபங்க அறுக்கின்ற, கொலை - கொல்லுதற் ரொழியுடைய, வாளின் ஏறு
ஆம்-சிறந்த வானோடு ஒத்ததாகும், என்னும்-என்றுசொல்லத்தக்க, வன்-துயர்-
கொடிய துன்பம், ஆகத்து இடை முழுக - மனத்தில் அழுந்துதலால், (அத்

தசாதன்), தேரூன் ஆகி - தணியாதவனும், செய்கை மறந்தான்-செயல்மறந்து கிடந்தான்; செயல் முற்றி - தன்காரியத்தை முடித்துக்கொண்டு, ஊரூ நின்ற சிந்தையினுள் உம் - களிப்புமிருகின்ற மனத்தையுடைய கைகேயியும், துயில்வு உற்றான் - தூக்கத்தை யடைந்தான்; (எ-று.)

வரத்தைத்தந்தவுடனே பெருந்துயர் மனத்தில் மூளத் தசாதமன்னவன் திகைத்து மூர்ச்சித்தான்; கைகேயியோ தன்னெண்ணம் முற்றியதனால் மனக் களிப்போடு துயில்லானானென்க. கூறமுன்னம் செய்கைமறந்தான்-உயர்வு நவீர்சி. இச்செய்யுளில் தசாதமன்னவன் பெருந்துயரினாற்செயலற்றுக்கிடக்க, கைகேயியும் பெருமகிழ்ச்சியால் மெய்ம்மறந்து தூங்கினானெனத் துயருற்றருக்கும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்க்கும் ஒருநிலை நிகழ்த்ததன்மையைக் கூறிய நயம் பாராட்டத்தக்கது. கூறமுன்னம் என்பதைக் கூறுபடுக்கும் என்பதனோடு இயைத்து வாளுக்கு அடையாக்கி, வாளினது கூர்மையைச் சிறப்பிக்கின்ற தெனினுமாம். ஆற்றல்பற்றி வாளின் ஏறென்றார்; கீழ் “இடியேறு” என்றற் போல. ஏறு - ஏறுதலென்றுமாம். செயல்முற்ற லாவது - தான் கேட்ட வரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டது. கூறமுன்னம் செய்கைமறந்தா னென்று மாம். 1-ம்:—1மன்னன், 2வண்ணம், 3சிந்தையினுள் துயில்வுற்றான். (உகஉ)

சகா.—இரவுகழிதலின் வநணை.

வேறு.

சேனு லாகிய நானே லாமுயி ரொன்று போல்வன செய்துபி னேனு லாகிய தோளி னுனிட ரெய்த வொன்று 1மிரங்கிலா வாணி லாநகை மாத ராள்செயல் கண்டு மைந்தர்மு னிற்கவு நாணி னுளென வேகி னுணளிர் கங்கு லாகிய நங்கையே.

(இ-ள்.) (பின்பு), சேண் உலாவிய நான்எலாம்-மிகுதிபொருந்திய தினங் களிலெல்லாம், ஒன்று உயிர் போல்வன - ஒருஉயிரையொக்கின்றகாரியங்களை, செய்து—,பின் - பிறகு [இப்போது என்றபடி], ஏண் உலாவிய தோளி னுன்-வலிமைபொருந்திய புயங்கனையுடைய கணவன், இடர் எய்த - துன்பத் தை யடைய, (அப்பொழுதும்), ஒன்றுஉம் இரங்கிலா - சிறிதும் மனம் பரி தபியாத, நிலா வாள் நகை மாதரான் - சந்திரகிரணம்போல் ஒளியையுடைய புன்சிரிப்பினையுடைய கைகேயியினது, செயல் கண்டு-தீத்தொழிலைப்பார்த்து, மைந்தர்முன் - ஆடவர்முன்னே, நிற்கஉம் - நிற்பதற்கும், நாணினுள் என - வெட்கப்பட்டவன்போல, நளிர் கங்குல் ஆகிய நங்கை - குளிரந்த இரத்திரி யென்கின்ற பெண், ஏகினுள் - போனாள்; (எ-று.)

ஒருபகுப்பைச் சேர்ந்தவர் ஒருதீத்தொழிலைப் புரியின் அப்பகுப்பைச் சேர்ந்தவர்க்கெல்லாம் வசையுண்டாதல் உலகத்திலே யியற்கையாதலால், பெண் பாலாரைச் சேர்ந்த கைகேயியொருத்தி தன்கணவன் உயிர் நீங்கும்நிலையை யடைந்தும் சிறிதும்இரக்கமில்லாதது குறித்துப் பெண்பாலார்க்கெல்லாம் வசையுண்டாகுமென்று கருதி மைந்தர்முன் நிற்கவும் நாணினுள்போலக் கங்

குலாகிய நங்கை போயினுன்னென்றார். இது-ஏதுத்தந்தறிப்பேற்றவணி. இவ்வணிக்குக் கங்குலாகிய நங்கை என்ற உருவகவணி அங்கமாய்வந்தது. கங்குற்பொழுதுகழிந்ததென்றவாறு. சேண்உலாவியநானென்றது-விவாகஞ்செய்து கொண்டதுமுதல் வரம்பேண்டியஅன்று வரையிலுமுன்ன. நாட்களை. உயிர் ஒன்று போல்வன - பார்ப்பவர் சக்ரவர்த்திக்கும் இவளுக்கும் உடல்வேறு, உயிர்ஒன்றே யென்று சொல்லத்தக்க இன்செயல்கள். எவ்வாற்றானும் வேறுசோக மில்லாதவ னென்பது விளங்க, 'ஏனுலாவிய தோளிணன்' என்றார். ஒன்றும் - இழிவுசிறப்பு. "வரல்கிப்பரிந்தாலென்னும்" என்று கீழ்க் கூறியதனால், 'ஒன்றுமிரங்கிலாமாதரான்' என்றார். வாள் - ஒளி; இனி, வாள் நிலாநகை— அரசுநிறத்தற்கு ஏதுவாகவின் வான்போன்ற நகையென்றுமாம். நிற்கவும் - இழிவுசிறப்பு. வடமொழியுள் இராத்திரியென்பது பெண்பாற்சொல்லாதலின், 'கங்குலாகிய நங்கை' எனப் பெண்பாலாகக்கூறியது. "பால்வாய்ப்பிறைப்பிள்ளையொக்கலைக் கொண்டு பகலிழந்த, மேல்பாற்றிசைப் பெண்புலம்புமுமால்" எனப் பெரியாரும் பணித்தார். மாதரான் - அழகினை யுடையவள், அல்லது விருப்பத்தையுடையவள்; மாதர் விருப்பமாதல் "மாதர் காதல்" என்பதனு னுணர்க. பின் - காலம். முன்-இடம். இந்தச் செய்யுளில் பிராசமென்னுஞ் சொல்லணி காண்க. பி-ம் :—¹இரங்கலா. (உருந)

ச.எ.—கோழிகூவுதலின் வருணனை.

எண்ட ருங்கடை சென்ற யாம மிபம்பு கின்றன வேழைபால் வண்டு தங்கிய தொங்கன் மார்பன் மயங்கி விம்மிய வாறெலாங்கண்டு நெஞ்சு கலங்கி யஞ்சிறை ¹யான காமர் துணைக்கரங் கொண்டு ²தம்வயி றெற்றி யெற்றி ³விளிப்ப போன்றன கோழியே.

(இ-ள்.) எண் தரும்-எண்ணப்படுகின்ற [வரையறையையுடைய], கடை சென்ற யாமம் - கடைசியாய்வந்த யாமத்தில், இயம்புகின்றன - கூவுகின்றன வாகிய, கோழி - கோழிகள்,—ஏழையால் - கைகேயியால், வண்டு தங்கிய தொங்கல் மார்பன்-வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மாலையணிந்த மார்பினையுடைய சக்ரவர்த்தி, மயங்கி - மதிமயங்கி, விம்மிய ஆறு எலாம் - புலம்பிக்கூறியவகையெல்லாவற்றையும், கண்டு—, நெஞ்சு கலங்கி—, அம் சிறை ஆன - அழகிய சிறுகனாகிய, காமர் துணை கரம் கொண்டு - அழகிய இரண்டு கைகளால், தம் வயிறு - தம்முடைய வயிற்றில், எற்றி எற்றி - பலமுறை யடித்துக்கொண்டு, விளிப்ப போன்றன - அழுவனவொத்தன; (எ-று.)

இதுமுதற் பதினாறு கவிகளால் பொழுதுவிடிகையில் நிகழும் பலவகை நிகழ்ச்சிகளை வருணிக்கத்தொடங்கி, இதனாற் கோழிகூவுதலை வருணிக்கின்றார். தாம், கூவிப் பொழுதுவிடிவதைத் தெரிவிக்கின்ற கோழிகள், ஒரு பெண்ணைத் தசாதசக்ரவர்த்தி மதிதினைத்துப் புலம்பியதையெல்லாம் கண்ணாரக் கண்டதனால் தாம் அத்துயரத்தையாற்றமாட்டாமல் தமது இறகுகளாகிய கைகளால் வயிற்றிலறைந்துகொண்டு அழுவனவற்றை யொத்தனவென

வருணித்தார்; தன்மைத்தந்திப்பேற்றவணி: இத்தவணிக்கு 'சிறையான காமர்துணைக்காம்' என்ற இடத்துள்ள உருவகவணி அங்கமாய் நின்றது. விளிப்ப என்பதற்கு - அரசனுக்குநேர்த்தவிபத்தைவந்துகாணுமாறு கூப்பிடுவனவற்றை என்று உரைப்பினுமாம். ஏழையென்றார், அறிவு மிரக்கமுமின்மைபற்றி. எற்றியெற்றி - அடுக்கு, பன்மைப் பொருளது. விளிப்ப-அகரவீற்றுப்பலவறிசொல், படுத்தலோசையாற் பெயராய்வின்றது; விளிப்பது என்பதன் விகாரமெனினுமாம். பி-ம்:—¹ஆய. ²தன். ³அரற்றல். (உருச)

ச.அ.—பலவகைப்புட்களும் ஒலித்தலின்பருணனை.

தோய்க யத்து மரத்து மென்சிறை துள்ளி மீதெழு புள்ளெலாந் தேய்கை யொத்த ¹மருங்குன் மாதர் சிலம்பி னின்று சிலம்புவ கேகயத்தர சன்ப யந்த விடத்தை ²பின்னதொர் கேடுகூழ் மாக யத்தியை யுட்கொ தித்து ³மனத்து வைவன போன்றவே.

(இ-ள்.) தோய் கயத்துஉம் - நீராடுதற்குரிய குளங்களினின்றும், மரத்து உம் - மரங்களினின்றும், மெல் சிறை - மெல்லிய சிறகுகளால், துள்ளி - குதித்துக்கொண்டு, மீது எழு - ஆகாயத்திற்பறக்கின்ற, புள்ளாம் - பறவைகளெல்லாம், தேய்கை ஒத்த - தேய்வு பொருந்திய, மருங்குல் - இடையையுடைய, மாதர் - மகளிரின், சிலம்பின் னின்று - காற்சிலம்பொலிபோலிருந்து, சிலம்புவ - ஒலிப்பவை,—கேகயத்து அரசன் பயந்த விடத்தை-கேகயதேசத்தரசன்பெற்ற விஷம் போன்றவளான, இன்னது ஓர் கேடு கூழ் மாக யத்தியை-இத்தன்மையதாகிய ஒரு கெடுதியைச் சூழ்ந்த மிக்ககீழ்மையை யுடையவளை, உள் கொதித்து - உன்ளம் புழுங்கி, மனத்து வைவன போன்ற-மனத்திலே வைவனவற்றை யொத்திருந்தன; (எ-று.)

மரங்களிலும் நீர்நிலைகளிலுமுள்ள பறவைகள் பொழுதுவிடிகையில் ஒலிப்பதை, கைகேயி செய்த கொடுஞ்செயலைக்கண்டு தம்மனத்தினுள் அவளை வைவதுபோலு மென்று வருணித்தார்: தன்மைத்தந்திப்பேற்றவணி. இராசபத்தினி யாதலாலும், “என்னை நிகழ்ந்த திஞ்ஞால மேழிவ்வாழ்வார், உன்னை யிகழ்ந்தவர் மாள்வருற்றதெல்லாந், சொன்னபி னென்செயல் காண்டி சொல்லிடென்றான்” என்னுமாறு அரசன் இவளிடத்து அன்புவைத்திருக்கின்றமையாலும் வெளிப்படையாய்வதாற் றீங்கு வரு மென்று கருதி மனத்து வைவன வென்றார், பறவைகள் னெலிக்கு, மகளிர்காற்சிலம்பொலி ஒப்புமை. கைகேயியைவிடமென்றதற்கு ஏற்பக் கேகயத்தரசனைப் பாற்கட லாக்குக. இதனால், இனியபாற்கடலில் நஞ்சு தோன்றியதுபோலச் சிறந்த கேகய குலத்திற் கைகேயி தோன்றின னென்க. இன்னதொர்கேடு - கணவனை இறக்கும் நிலைக்குக் கொணர்ந்த கொடுஞ்செய்கை. உலகத்திற் பெரும்பழியைப் படைத்ததன்றி முடிவில் தன் மகன் இராச்சியத்தை யாளுமாறு செய்ய முடியாமற் போனதால், கைகேயியைக் கவி ‘கயத்தி’ என்றனரென்னாலும், கயமையாவது - ஏற்புடைய குணங்கள் யாவுமில்லாய சீழோரது தன்மை.

கயத்தி - பெண்பாற்பெயர். சிலம்புவ, வைவன - பெயர். சிலம்புவனவாழிய புன்னென்க. போன்ற-வினை, சிலம்பு - ஒலிக்கு, அகுபெயர். துன்பஞ் செய் கின்றமையால், விடமென்றார். 1-ம்:—¹மருங்கின் ²அன்னவக், ³மனத்துள்.

சக—யானை துயிலோழிந்து எழுதலின் வருணனை.

சேம மென்பன பற்றி யன்பு திருந்த வின்றுயில் செய்தபின் வா ம மேகலை ¹மங்கை யோடு வனத்துள் யாரு ²மறக்கிலா நாம நம்பி நடக்கு மென்று நடுங்கு கின்ற மனத்தவா யாமு மிம்ம னிறத்து மென்பன போலெழுந்தன யானையே.

(இ-ள்.) யானை - யானைகள்,—சேமம் என்பன பற்றி - காவல்வீடென் பவைகளைப் பொருந்தி, அன்பு திருந்த - (ஸ்ரீராமனிடத்தில்) நேயம் மிக, இன் துயில் செய்த பின் - இனிய தூக்கத்தைச் செய்த பின்பு, 'வாமம் மேகலை மங்கையோடு - அழகிய இடையணியினையுடைய சீதாபிராட்டியோடு, யார்உம் மறக்கிலா நாமம் நம்பி-ஒருவரும் மறவாத திருநாமத்தையுடைய ஸ்ரீராமபிரான், வனத்துள் நடக்கும் - காட்டிற் செல்வான்,' என்று-என்றெண்ணி, நடுங்குகின்ற மனத்த ஆய்-வருந்துகின்ற நெஞ்சையுடையனவாய், 'யாம்உம்—, இ மண்-இந்நாட்டை, இறத்தும் - விட்டுவிடுவோம்,' என்பன போல் - என்று சொல்வனபோல, எழுந்தன - கிளம்பின; (எ று.)

யானைகள் தாம் படுத்திருந்த இடத்தினின்று வெளியே செல்லுமாறு எழுந்ததை, இராமபிரான் நாட்டைவிட்டுக் காட்டுக்குச்செல்லப்போவதனால் நாமும் இவ்விடத்தைவிட்டுச் செல்லுவோமென எழுந்தாற்போல்தோன்றிய தென்று வருணித்தார்; இதுவும் - தற்குறிப்பேற்றவணியே. சுகுமாரனான இராமபிரான் வனத்திற்குச்செல்வதுகுறித்து விலங்காகிய யானையும் மனம் நடுங்கின வென்க. நடுக்கமென்பது - அன்பும் அச்சமும் முதலாக உடம்பிற் புலப்படுமாற்றான் உள்ளம்நடுங்குதல்; புதல்வர்க்குப் பிணியில்லாப்போதும் எவ னாகொலென்று நடுங்குதல், அன்பான் நடுங்குதலாம். அச்சமென்னுஞ் சுவை பிறந்த பின்னர் அதன்வழித்தோன்றிய நடுக்கம், அச்சத்தாற் றேன்றிய நடுக்க மாம். சேமம் - சேமம்; கட்டுமிடம். வாமம் - அழகு என்னும் பொருளுள்ள தற்சமவடசொல். மேகலை - என்கோவையணி. தாரகமந்திர வாச்சியனென் னார் 'யாருமறக்கிலாநாம நம்பி' என்றார். நம்பி - நம்முதனிலையாக நமக்கின்னென்னும் பொருள்பட வருவதோருயர்ச்சிச்சொல்; இதுனை "எல்லிருள்" என்னுஞ் சிந்தாமணியுட் காண்க. யாமும் - இறந்ததுதழீஇய வெச்சவும்மை. "கிணையவாந்தன்மையை நினைந்தமன்னுயிர்க், கெனையவா நன்பின னிராம னீண்டவர்க், கிணையவாநன்பினவவையும்" என்று கீழ்க்கூறினதற்கேற்ப, அஃறிணையாகிய பறவையும் விலங்கும் இரங்கின வென்க. 1-ம்:—¹மங்கை யோடும். ²மறக்கலா.

(உகக)

நா.—வானத்து நட்சத்திரங்கள் மறைதலின் வருணனை.

சிரித்த பங்கய மொத்த செங்க ணிராம னைத்திரு மாலையக் கரிக்க ரம்பொரு கைத்த லத்துயர் காப்பு நாணணி தற்குமுன் விரித்த தண்கதிர் ¹முத்த தாகியிம் மண்ண னைத்து நிழற்றமேல் விரித்த ²பந்தர் பிரித்த தாமென மீ³னெ ளித்தது வானமே

(இ-ள்.) சிரித்த பங்கயம் ஒத்த - மலர்ந்த தாமரைப்பூப்போன்ற, செங்கண் திருமலை இராமனை - சிவந்த கண்ணையுடைய விஷ்ணுவாகிய ஸ்ரீராம பிரானது, அகரி கரம் பொரு கைத்தலத்து - அப்படிப்பட்ட யானையினது துதிக்கையையொத்த கையிலே, உயர் காப்பு நாண் - சிறந்த மங்கலநாணை, அணிதற்கு - கட்டுவதற்காக, முன் - முன்னே, விரித்த தண் கதிர் முத்ததுஅகி - கட்டின குளிர்ந்தகிரணங்களையுடைய முத்துங்களையுடையதாய், இ மண் அனைத்து உம் நிழற்ற - இவ்வுலகமுழுதும் நிழலிச்செய்யும்படி, மேல் விரித்த - ஆகாயத்தில் விரியச்செய்த, பந்தர்-பந்தல், பிரித்ததுஆம்என-பிரிக்கப்பட்டற் போல், வானம் - ஆகாயம், மீன் ஒளித்தது - நட்சத்திரங்களோடு மறைந்தது;

இந்த உலகம் முழுதையும் முடிய வானத்தையே பந்தலாகவும், அவ்வானத்து விளங்கும் நட்சத்திரவரிசைகளே அந்தப்பந்தலில் அலங்காரமாகத்தொங்கவிட்ட முத்துச்சரங்கமாகவுட்கொண்டு, உதயகாலத்து அவ்வானத்தினின்று நட்சத்திரங்கள் மறைவதைப் பந்தர்பிரிக்கையில் அலங்காரமாகத்தொங்கவிட்ட முத்துச்சரங்கள் அகற்றப்பட்டனபோலு மென்று குறித்தார். தற்குறிப்பேற்ற வணி. வானம் இரவில்தோன்றுத்தோற்றத்தினும் பகற்பொழுதில் வேறு பட்டுத்தோன்றுதலால் இரவில்தோன்றியவானப்பந்தர் பிரிக்கப்பட்டதெனக் கூறினர்போலும். ஹஸ் என்றவடமொழித்தாதுபோல, 'சிரி' என்றவினைப்பகுதியும் நகைத்தல் மலர்தல்என்ற இருபொருளையுங் காட்டுமென்க; 'நகுதல், நகைத்தல்' என்பனவும் இவ்வனம்வரும். பட்டாபிஷேகத்திற்கு இடையூறு நேர்ந்த மையால், பந்தல்பிரிக்கப்பட்ட தென்க. ஸர்வேசுவரனாதல்' லும், சக்கரவர்த்தித் திருமகனாதலாலும் மண்ணனைத்தும்நிழற்றப் பந்தரிட்டார். மலர்ச்சியும், குளிர்ச்சியும், கண்டோரைமகிழ்வித்தலும்பற்றிக் கண்களுக்குத் தாமரைமலர் உபமானமாம். செங்கண்மால் என்றும், தாமரைக்கண்ணாண் [புண்டரீகாகுண்] என்றும் கூறப்படுதலால், 'சிரித்த பங்கய மொத்த செங்க ணிராமன்' என்றும், விட்டுணுவின் வதாரமாதலால், 'திருமால்' என்றுங் கூறினார். அக்கைத்தலத்து எனக்கூட்டுக: அகரச்சுட்டு, பிரசித்தியைக் காட்டும். இனி, அகரச்சுட்டினால், சிரித்தபங்கயமொத்த வெண்பதைக் கைத்தலத்துக்குங் கூட்டலுமாம். கரிகர மென்னும் வடநான் முடிபு, எதுகைநோக்கி யிரட்டிற்று. கரிகரமென்பது-பூர்வ பதமும் உத்தரபதமும் சமாதார்த்தகமென்பார்க்கு "வெருவந்த செய்தொழுகும் வெவ்கோலன்," "அடியாந்தான் றுயதெல்லாம்," "கோடாதசெங்கோல்" என்பனபோலக் கேவலபதமாத்திரையாய் வின்றதென்க. கரம் - கை, துதிக்கை; அதனையுடையது - கரி. கரிகரம் - திரட்சியாலும், நீட்சியாலும் உவமம். காப்பு - ரக்ஷாபந்தரம். 1-ம்.—¹முத்தராசி, ²பந்தறிரைத்தது, ³ஒளித்தன.

ருக.—காலையில் மணமுரசு ஒலிக்க, மாதரார் எழுதலின் வருணனை. நாம விற்கை யிராமனைத்தொழு நாள டைந்த நமக்கெலாங் காம விற்குடை கங்குன் மாலை கழிந்த தென்பது கற்பியாத தா¹மொ வித்தன பேரி யவ்வொவி²சாரன் மாரி³தழங்கலா மாம யிற்குல மென்ன⁴முன்ன மலர்ந்தெழுந்தனர் மாதரே.

(இ-ள்.) ‘நாமம் வில் கை இராமனை - அச்சத்தைத்தருகின்ற கோதண்டத்தையேந்திய புயத்தையுடைய ஸ்ரீராமபிரானே, தொழும் நாள் அடைந்த நமக்கு எலாம் - வணங்கும் நல்லநாளிப்பெற்ற நமக்கெல்லாம், காமன் வில் குடை கங்குல் மாலை-மனம்தனது கருப்புவிட துளைக்கின்ற இரப்பொழுது, கழிந்தது—’ என்பது - என்பதை, கற்பியா - தெரிவித்து, பேரி ஒலித்தன - முரசுவாத்தியங்கள் முழங்கின; அ ஒலி - அம்முழக்கம்; சாரல் மாரி தழங்கல் ஆ - மலைப்பக்கங்களில்வந்து தங்குகின்ற மேகங்களின் ஒலிபோலாக, மாதர் - (அதனைக் கேட்ட)மகளிர், மா மயில் குலம் என்ன - பெரிய மயில்களினது கூட்ட மெழுந்தாற்போல, முன்னம் - (சங் கணவரெழுந்திருப்பதற்கு) முன்பு, மலர்ந்து எழுந்தனர்-முகம்மலரப்பெற்றுத் துயிலொழிந்தெழுந்தார்கள்; (எ-று.)

மனம்தனது பஞ்பாணங்களால் தாக்குண்டு கிடந்த இரப்பொழுதின் முடிவில், ‘இராமபிரானே முடிசூடுவியூவில் தரிசிக்கக்கூடிய நாள் வந்திட்டது’ என்றுஉரைப்பதுபோல மங்கலப்பேரொலியொலிக்க, அவ்வொலியைக் கேட்ட மாதரார், மேகத்தின்கருச்சுனையைக்கேட்ட மயில்போலமிகமகிழ்ந்து முன்னம் முகமலர்ந்து துயிலொழிந்தெழுந்தன ரென்க. ‘நமக்கெலாம்’ என்ற இடத்து ‘நாமக்கெலாம்’ என்று பாடமிருப்பின் நலம். இனி, உடைகவஞ்சென் வினைத் தொகையாய், பிரிந்தவர் காமனதுவில்லிற்சுக் கெடுகின்ற கங்குற்பொழுது மாம். வில்என்பது - இலக்கணையாய், அதுகொண்டு எய்யப்படுகின்ற புஷ்ப பாணங்களை யுணர்ந்தும். ஆ - ஆக: விகாரம், “மயில்கண்டன்னமடநடை மகளிர்” எனவும், “மணிமயிற்றொழில்” எனவும், “மயிலெனப்போந்து” எனவும், “நடைமயிலே” எனவும், “மயிலன்னசாயல்” எனவும், “மயிலினமிரிய வாங்கோர் மடமயிறழுவிக்கொண்ட, வெயிலினஞ்செல்வன்” எனவும் மயிலை நடைக்குஞ் சாயற்கும் உவமமாகவின், மயிலுவமை-நடைக்கும், சாயற்குமென்றுணர்க. பின்றுங்கிமுன்னெழுதும் பேதைய ராதலின், ‘முன்னமெழுந்தனர்’ என்றார். முன்னம்மலர்ந்து - அகமகிழ்ந்து எனினுமாம். மலர்ச்சி - ஸ்ரீராம பட்டாபிஷேகத்தைக்காணும் வேட்கையாலுண்டாயது. பி-நி:—¹ஒலித்தது. ²சார. ³தழங்கலான், தழங்கலாய், முழங்கலான். ⁴உன்னம். (உருஅ)

ருஉ.—மந்தமாநுதம் வீகதலின் வருணனை.

*இனம லர்க்குலம் வாய்¹யி ரித்திள வாச மாருதம் வீசமுன் புனைது கில்கலை சோர நெஞ்சு புழுங்கி னூர்சில பூவைமார்
²மனமனுக்கம்வி டத்த னித்தனி வள்ள. லைப்புணர் கள்ளவன் கனவி னுக்கிடை யூற டுக்கம யங்கி னூர்சில கன்னிமார்,

(இ-ள்.) சில பூசைவமார் - சிலமகளிர்,—இனம் மலர் குலம் - பலஇனங்களான புட்பங்களின்கூட்டம், வாய் விரித்து - வாய்விட்டுமலர, இன வாசம் மாருதம்- வாசனையையுடைய இனங்காற்று, வீச-விசுதலினால், முன்-முன்னே, புனை துகில் கலை சோர - அணிந்த சீலையும் மேகலையும் நெகிழ, நெஞ்சு புழுங்கினர் - மனம்வருந்தினார்கள்; சில கன்னிமார் - சிலபெண்கள், மனம் அனுக்கம் விட - நெஞ்சிலுள்ள வருத்தம் நீங்க தனித்தனி—, வள்ளலை - (தம்) கணவனை, புணர் கள்ளம் வன் கணவினுக்கு - தழுவுகின்ற மிக்க வஞ்சனையையுடைய கனாவிற்கு, இடையூறு அடுக்க - தடை பொருந்துதலினால், மயங்கினர் - திகைத்தார்கள்; (எ-று.)

காலையில் மலர்களிலிரிதலையும் இனமாருதம் வீசுதலையும், “மதுவிரிந்தொழுகினமாமலரெல்லாம்”, “கொழுங்குமுல்லையின் கொழுமலரணவிக்கூர்ந்தது குணதிகைமாருதம் இதுவோ” எனப் பெரியார் அருளிச்செய்திருத்தலும் காண்க. மலர்ந்த பூக்களிற்பட்டு மாருதம் நறுமணமடைந்து வீசுவதனால், அது தம்மீது படப்பெற்றுக் காமோத்தீபகமாக, கணவனைப்பிரிந்த மாதரார் அதனால் துகிலும் கலையுஞ் சோர மனம் புழுங்கினாராக, சில மாதரார் தம் மனத்தாற் கருதியிருந்த கணவனைக் கணவினிற் கண்டு புணராநிற்கையில் மந்தமாருதம் தம்மீது படத் துயிலுணர்ந்து தம் கணவுப்புணர்ச்சி இடையூறு பட்டதனால் மனத்திகைத்தனரென்க. வள்ளல் - இராமனைக் கொள்ளு மொன்று. இச்செய்யுள் விவாகமாகாத மாதரைக் குறிக்கு மென்னலுமாம். இனம் - பலவினீட்டம். விரித்து - விரிக்க; எச்சத்திரிபு இனமாருதம் - மந்தமாருதம். துகில்கலை - உம்மைத்தொகை; துகிற்கலைபாடமாயின், துகின் மேலணிந்த கலை யென வேற்றுமைத்தொகையாம். பூவை-நாகணவாய்ப்புள்: அதுசொல்விற்குவமை; அஃது-ஈண்டு உவமவாகுபெயர். அனுக்கம்-தொழிற் பெயர்; அனுங்கு - பகுதி. ஒளிர்குந்தன்மையதாதலால் ‘கள்ளக்கனவு’ என்றும், வருத்தந்தருதலால் ‘வன்கனவு’ என்றும் கூறினர். பி-ம்:—¹ விடாது, விடா. ² மனவனுக்கம்விட, மனமறுக்கமிட. (உ.கூ)

ரு௩.—தழுதமலர்துவநலின்வநுணை.

சாய டங்க நலங்¹க லந்து ²தயங்கு ³தன்குல நன்மையும்
போய டங்க நெடுங்கொ டும்பழி கொண்ட ரும்புகழ் சிந்துமத்
திய டங்கிய சிந்தை யாள்செயல் கண்டு ⁴சீரிய நங்கைமார்
வா⁵ய டங்கின வென்ன வந்து குளிந்த வண்குழு தங்களே.

(இ-ள்.) சாய் அடங்க-(தன்) பெருமை அழியவும், நலம் கலந்து தயங்கு தன் குலம் நன்மைஉம் போய் அடங்க - நன்மையோடுபொருந்திவிளங்குகின்ற தனது வமிசத்தினது நன்மையும் சென்றழியவும், நெடு கொடு பழிகொண்டு - பலநாளைக்குஉதாசிய கொடிய பழியைக் கொண்டு, அரு புகழ் சிந்தும் - (பெறுதற்கு) அரியகீர்த்தியைச்சிதழுகின்ற, அ-அந்த, தீ அடங்கிய சிந்தையான்- கொடுமைபொருந்திய மனத்தையுடைய கைகேயியினது, செயல் - தீச்செய்கை

யை, கண்டுபார்த்து,—சீரிய நங்கைமார்-நற்குணங்கனையுடைய பெண்களின், வாய்-, அடங்கினஎன்ன - மூடினாற்போல, வண் குமுதங்கள் - வளப்பத்தை யுடைய ஆம்பல்மலர்கள், வந்துகுவிந்த - பொருந்திமுடின; (எ-று.)

கணவனைக்கொன்ற காதுகீயென்று பழிச்சொல்பெற்ற கைகேயியின் தீச்செயலைக்கண்டு 'நமதுவகுப்பைச்சேர்ந்த ஒருத்தி இங்ஙனம் கொடுஞ்செயல் செய்தனளே!' என்று கருதுவதனால் நற்குணமுன்னமாதரார் நாணங்கொண்டு வாயடங்கிநிறல்போல, குமுதங்கள் வாயொடுங்கின வென்றார் : உவமையணி. ஒருபெண்பிள்ளை தீச்செயல்புரியின் அது அப்பாலார்க்கெல்லாம் இழிவைத்தரு மென்றதை "மாதரார் செயல்கண்டு மைந்தர்முனிர்கவும் நாணிளுனென" என முன்னும்கூறினார். சாய் - சாயாளன்றவடசொல்லின் விகாரம்: சாயல் என் பதன்விகார மெனக் கொள்வாரு முனார். வந்து - சொல்விழுக்காடாகவந்த அசையுமாம். ௧-ம்:—¹கலங்க. ²அலர்த்த, தழங்கு. ³நன். ⁴சீறிய. ⁵அடங்கியது.

௫ச.—பண்கனிந்தெழுபாடலின் வருணனை.

மொய்ய ராக நிரம்ப ¹வாசை முருங்கு தீயின் முழங்கமேல்
வைய ராவிய மாரன் வாளியும் ²வானி லாடுநடு வாடையு
மெய்ய ராவிட வாவி சோர வெதும்பு மாதர்த ³மென்செவிப்
பைய ராறுழை கின்ற போன்றன பண்க னிந்தெழு பாடலே.

(இ-ள்.) மொய் அராகம் நிரம்ப - பொருத்திய வேட்கை மிகவும், ஆசை முருங்கு தீயின்மேல் முழங்க-அவா எரிகின்றநெருப்பினும்மேலாக அதிகரிக்கவும், வை அராவிய மாரன் வாள்உம் - கூர்மைசெய்யப்பட்ட மன்மதபாணங்களும், வாண்நிலா-ஆகாயத்துத்தோன்றுஞ் சந்திரகிரணமும், நெடு வாடைஉம் - நீண்ட வாடைக்காற்றும், மெய்அராவிட - உடலை அறுக்கவும், ஆவி சோர - உயிர்தளர, வெதும்பும் - வாடுகின்ற, மாதர்தம் - மகளிருடைய, மென் செவி - மெல்லிய காதுகளில், பண் கனிந்து எழு பாடல் - இசைமுதிர்ந்து தோன்றுகின்ற பாடல்கள், பை அரா றுழைகின்ற போன்றன - படத்தை யுடைய பாம்புகள் உட்புகுவனவற்றை யொத்தன; (எ-று.)

பிரிந்த மாதரார் மாரன்வாளியாலும் நிலாவாலும் வாடையாலும் மெலிந்து நிற்கையில், பண்கனிந்தெழுபாடல் அவர்செவியிற்புகுந்து அவர்களை மிகவும் வருத்திற்று என்க. மேட்டின்மேதிகன் தலைவிடுமாயர்கள் வேயங்குழலோசையை, 'பண்கனிந்தெழுபாடல்' என்றனரென்க : இனி இத்தொடர்க்கு-இசைப் பாட்டுடன் பழுத்துத் தோன்றுகின்ற வாய்ப்பாடல் என்று கூறினுமாம். இராம னிடத்துக் காமங் கைம்மிகுதலால், மாதர் இவ்வாறாயின ரென்பாருமுனார். அராகமாவது - பொருள்கண்மேற்றான்றும் பற்றுள்ளம்; இதனை வேட்கையென்ப. ஆசையாவது - அப்பொருள்களைப் பெறவேண்டுமென்று மேன்மேல் நிகழுவது ; இதனை அவாவென்ப. அராகம்-ராகம் : வடசொல். நிலாவுமென்னும்என்னுமை, தொக்கது. இனி, வானில் நிலாவுகின்ற வாடைஉென்று மாம்; நிலாவுதல்-பரவுதல். வாடை - வடபுறமாக வீசங்காற்று எனக்கொண்டு,

தென்றகாற்றென்க. இராமயிரானுக்குப் பட்டங்கட்டவேணுமென்று குறிப் பிட்ட நாள் சைத்திரமாதத்தில் புஷ்யநட்சத்திரமென்று பெறப்படுதலால், இங் வனங் கொள்ளுதல் தக்கதாம். “தென்றற்கும்வீணைக்குஞ் சேமணிக்குங்கோகி லத்துக், கன்றிற்கமைக் காழிக்கம்புலிக்கு--நின்றற்றறு, மண்ணைக்குமாரற் கயர்ந்தானென்றன்னமே, யெண்ணைக்குமாரற்கியம்பு” என்னும் வெண்பாவி னால், மாரன்வாளி முதலியன துயர்க்கு ஏதுவாமாறு உணர்க. 19-ம்:—¹வாச முருகுதியின். ²வாணிவா, ³இன்னசெவி. (உசக)

ரு.—மைந்தா படுக்கையினின்று எழுதலின் வருணனை.

ஆழி யான்முடி சூடு நாளிடை யான பாவி யிதோரிரா
ஆழி யாயின வாறெ னாவுபர் போதின் மேலுறை பேதைபு
மேழு லோகமுமெண்ட வஞ்செய்த கண்ணு மெங்கண் மனங்கரும்
வாழு நாளி தெனுவெ முநதனர் மஞ்ச தோப்புபு¹மஞ்சரே.

(இ-ள்.) ‘ஆழிபான் - சக்ரதானாகிய ஸ்ரீராமன், முடி சூடும் நாள்-பட் டாபிவேகஞ்செய்துகொள்ளும் நாளுக்கு, இடை ஆன-நடுவிலேவந்த, பாவி - பாவியாகிய, இது ஒர் இரா - இந்த ஒருஇராத்திரி, ஊழி ஆயின ஆறு - ஊழிங் காலம்போற் பெரிதாயிருந்தவிசம் (என்ன?),’ எ-ன - என்றுஎண்ணியும், ‘உயர் போதின்மேல் உறை பேதைஉம் - சிறந்தபொற்றுமராமலரில் வீற்றிருக்கின்ற திருமகளும், ஏழு லோகம்உம் - ஏழுலோகத்தாருடையவும், எங்கள் - எங்களு டையவும், என் தவம் செய்த கண்உம்-எண்ணத்தக்க [மிக்க] தவத்தைச்செய்த கண்களும், (என்தவம்செய்த) மனவகன் உம் - அத்தன்மைய நெஞ்சுகளும், வாழும் நாள் - வாழ்வடையுங்காலம், இது - இஃது,’ எ-ன - என்றுஎண்ணியும், மஞ்ச தோய் - மேகத்தையொத்த [ராகத்தன்மையையுடைய], புயம்-மகரே யுடைய, மஞ்சர் - ஆடவர், எழுந்தனர் - (படுக்கையினின்று) எழுந்திருந்தார் கள்; (எ-று.)

மைந்தர் எழுந்திருக்கையில் இராமபட்டாபிவேகத்தைக் காண்பதிலுள்ள பெருநகையால் ‘பலஊழி ஒரிரவாயிற்றே என்னும்படி நெடிதாகத்தோன்றிய பாவியிரவு ஒழிந்தது’ என்று கழிந்தஇரவைப்பழித்து, இராமனை முடிசூட்டு கோலத்துடன் காணப்போகின்றேமென்று கருதி அர்ச்சாளர்க்காண்டாடிய வண்ணம் படுக்கையினின்று எழுந்தனரென்க: முடிசூடுநான் நானையென்னும் போது இடையில்வந்து தடுத்தமையால், ‘இடையானபாவியிரா’ எனப் பழித்த னர்: பழித்தமையால், அம்மைந்தர் இராமமுதும் துயிலின்றி ‘எப்போது பொழுதுவிடியப்போகின்றது?’ என்ற கருத்தோடு கிடந்தன ரென்பது தொனிக்கும். உத்தமநாயகனைச் சேர்தல்பற்றி, ‘போதின்மேலுறை பேதை வாழும் நாள்’ என்றும், மாந்தர்க்குக் கண்ணும்மனமும்படைத்தமையாற் பெறும் பயன் ஸ்ரீராமசேவையும் வாழ்த்தலுமன்றி வேறில்லையாதலின், ‘கண்களும் மனங்களும் வாழுகான்’ என்றுங் கூறினார். போதின்மேலுறை பேதை-இராச்சிய லக்ஷி: சீதையெனக்கொண்டு, சீதையும் யாழும் முடிசூட்டுகோலத்துடன்

இராமனைக்கண்டு மனமும் கண்ணும் வாழும்நானென்றனுமொன்று. 'எண்ட வஞ்செய்த' என்னும்அடையை மனத்திற்குங் கூட்டுக. எல்லாவுலகத்தாரும் ஸ்ரீராமபட்டாபிஷேக நிமித்தம் இங்கு வந்திருக்கின்றன ராதலால் 'எழுலோகமும் கண்ணுமனமும் வாழுநான்' என்றது: அன்றி லோகமும், கண்ணும், மனமும் வாழுநானென்றுமாம். தோய்-உவமவரசுகம், கைம்மாறு நோக்காமல் தானஞ்செய்தலால், 'மஞ்சதோய்புயம்' என்றார். மஞ்சர் - மைந்தரென்பதன் போலி. உயர்போது - தாமரைமலர்; புஷ்பங்களில் தாமரை உயர்ந்ததாதலின்; அது "பூவெனப்படுவது பொறிவாழ் பூவே," "பூவிற்குத்தாமரையே" என்பவற்றனுமுணர்க. பி-ம்:—¹மைந்தரே. (உசஉ)

௩௬.—மாதர் படுக்கையினின்று எழுநலின் வருணனை.

ஐயுறுஞ்சுடர் மேனி யானெழில் காண மூளு மவாவினாற்
கொய்யுறுங்குல மாம லர்க்குவை நின்றெழுந்தனர் கூர்மைகூர்
நெய்யுறுஞ்சுடர்வேனெடுங்கண்முகிழ்த்து¹நெஞ்சி னினைப்பொடும்
பொய்யுறுங்கு மடந்தை மார்குழல் வண்டு பொம்மென²கிம்மவே.

(இ-ள்.) கூர்மை கூர் நெய் உறும் சுடர் வேல் - கூர்மையிருந்த நெய்தடவிய ஒளியையுடைய வேலாயுதம் போன்ற, நெடுங் கண் - பெரியகண்ணை, முகிழ்த்து- மூடிக்கொண்டு, நெஞ்சில்—, நினைப்பொடும் - (ஸ்ரீராமன்முடிபுனைந்து வீதியில் வலம்வருவதைக் காணவேணுமென்ற) கருத்துடன், பொய் உறங்கு- கள்ளத்துயில் செய்கின்ற, மடந்தைமார்-மகளிர்,—ஐ உறும் சுடர் மேனியான்- வியப்பைத்தருகின்ற ஒளியையுடைய திருமேனியையுடைய ஸ்ரீராமபிரானது, எழில் - அழகை, காண - பார்ப்பதற்கு, மூளும் - மேன்மேலு முண்டாகின்ற, அவாவினல் - ஆசையினல், கொய் உறும் குலம் மா மலர் குவை நின்று - (அப்பொழுது) பறித்த சிறந்த பெரியபுஷ்பங்களினது நொகுதியினுஞ்செய்த படுக்கையினின்று, குழல் வண்டு - இசைப்பாட்டையுடைய வண்டுகள், பொம்மென விம்ம - பொம்மென்று ஓலியாநிற்க, எழுந்தனர் - எழுந்திருந்தார்கள்.

இராமனது முடிசூட்டுவிபவத்தைக் காண்பதிலுள்ள பேராதரவினல் துயில்வராதிருக்கவும் கண்ணைமூடியவண்ணம்பொய்யுறக்கம் உறங்கும் மாதார, தாமரை முதலிய விரிந்த மலர்களின் மதுவை யுண்ண வண்டுகள் ரீங்காரஞ்செய்துகொண்டு பறப்பதனால் பொழுது புலர்ந்ததை யுணர்ந்து, இராமனெழிலைக் காண்பதிலுள்ள அவாவினலே மலர்ப்படுக்கையினின்று எழுந்தன ரென்க. "நாமலிற்சை" என்று தொடங்குஞ் செய்யுள் கணவனுடன் கூடியிருந்த மகளிர் துயிலுணர்ந்தெழுந்ததைத் தெரிவிப்ப தென்றும், இச்செய்யுள் அங்ஙனமில்லாத மகளிரின் துயிலுணர்ச்சியைக் குறிப்பதென்றும் உணர்க. ஐ-வியப்பாகிய குறிப்புணத்தும் உரிச்சொல்; "ஐவியப்பாகும்." எழிலாவது - வளர்ந்தமைந்தபருவத்தும் இதுவளர்ந்து மாறியதன்றி இன்னும் வளரு மென்பது போன்றுகாட்டுதல். கொய்யுறும் மலர் - நான்மலரென்க. இனி, குவை-ஒன்றன் கூட்டமும், குலம் - பலவினிட்டமுமாகவுமாம். குவை-ஆகுபெயர். ஆடவர்க்குத் துன்பத்தைச்செய்தலால், 'வேனெடுங்கண்' என்றார். குழல்வண்டு-இசைவண்டு:

“பாடுவண்டுதும்” என்றார் பிறரும்; “பொன்பால் பொருவும் விரையல்லி புல்
விப் பொலிந்த பொலந்தாது, தன்பாற் றழுவுங் குழல்வண்டு தமிழ்ப்பாட்
டசைக்குந் தாமரையே” என்பர், கிட்கிந்தாகாண்டத்திலும். பொம்மெனல் -
அதுகரண வோசை. பி-ம்:—¹நெஞ்சு. ²விம்மும். (உசக)

௫௭.—ஊடியமகளிர் கூடல்புரியாது பிரிதல்.

* ஆட கந்தரு பூண்¹மு யங்கிட வஞ்சி யஞ்சி ²யனந்தரா
லேட கம்³பொதி தார்⁴பொ ருந்திட யாம பேரி யிசைத்தலாற்
சேட கம்புனை கோதை மங்கையர் சிந்தை யிற்செறி திண்மையா
லூடல் கண்டவர் கூடல் கண்டிலர் நையு மைந்தர்க ளுப்பயவே.

(இ-ள்.) சேடகம் புனை கோதை மங்கையர்-சிறப்புப்பொருந்திய மலர்மாலையையணிந்தமகளிர், சிந்தையின் செறி திண்மையால் - மனத்திற் பொருந்திய வலிமையால், ஊடல் கண்டவர் - புலந்தவர்,—(அப்பொழுது), யாமம் பேரி இசைத்தலால் - பொழுதுவிடிந்ததையறிவிக்கின்ற முரசும்ஒலித்தலால், ஆடகம் தரு பூண் முயங்கிட-பொன்னாற்செய்தஆபரணங்கள் அழுந்தவும், வஞ்சி அஞ்சி-வஞ்சிக்கொடிபோன்ற இடை அச்சமடையவும், - ஏடு அகம் பொதி தார் பொருந்திட - புறவிதழ்களும் அகவிதழ்களும் பொருந்திய மால பொருந்தவும், நையும் மைந்தர்கள் உய்ய - வருந்துகின்ற ஆடவர் பிழைக்கும்படி, கூடல் - கூடுவதை, அனந்தரால் - மனச்சோர்வோடு, கண்டிலர் - காணவில்லை; (எ-று.)

ஊடல்கொண்ட மகளிர் தாம் கூடுவதற்குமுன்னமே வைகறையையுணர்ந்தும்பேரி இசைத்தலால் குறைத்துக்கத்துடனேயே கணவரைப்பிரிந்துசென்றன ரென்க. அனந்தரால் பேரியிசைத்தலால்என இயைத்து - மந்தவொலியோடு பேரிமுழங்குதலா லென்றலும் ஒன்று. இது, இப்பொருளதாதலை “எடுத் தெறியனந்தற்பறை” என்ற புறநானூற்றிலும் காண்க. வஞ்சிஎன்றுபிரிக்காமல் அஞ்சிஎன்றே பிரித்து, பூண்முயங்கிடஅஞ்சியும், தார்பொருந்திடஅஞ்சியும் யாமபேரியிசைத்தலாற் கூடல் கண்டிலர்என்றுஉரைப்பாருமுனர் : அஃதுசிறப்பின்மையறிக. சேடகம்-திரட்சி எனக்கொண்டு, சேடகம்புனைகோதை - திரட்சியையுள்ளகொண்ட மயிர்முடிஎன்றலு முண்டு. ஊடலாவது-தலைமகனுர் தலைமகளும் ஓர் அமளிக்கட்கூடியிருந்துழித் தலைவனிடத்துப்புலத்தற்குக்காரண மில்லையாகவும் காதல்கைம்மிகுதலான் துண்ணியதோர்காரணமுளதாக உட்கொண்டு அதனை யவன்மேலேற்றித் தலைமகன்புலத்தல்; இருவரெஞ்சும் புணர்ச்சி விரும்பாது புலக்கக்கருதியவழி ஒருவரோடொருவர் புலத்தலுமாம். “ஊடதல் காமத்திற்கின்பமதற்கின்பங், கூடிமுயங்கப்பெறின்” என்றமையின், ஊடலைமுற்கூறினர். இனி, அஞ்சி அஞ்சி அனந்தரால் நையும் மைந்தர்கள்எனவுங்கூடலாம். வஞ்சி - உவமவாகுபெயர். அஞ்சி=அஞ்சு: எச்சத்திரிபு. ஏடு - புறவிதழ். அகம் - அகவிதழ்: ஆகுபெயர். யாமபேரி - வடநான்முடிபு. பி-ம்:—¹அழுந்திட. ²அனந்தலால். ³தரு. ⁴பொதிந்திட, பொருந்திடும். (உசச)

ருஅ.—பலவகையொலிகளின் வருணனை.

தழையொ லித்தன வண்டொ லித்தன தாரொ லித்தன பேரியா
1முழுவொ லித்தன தேரொ லித்தன முத்2தொ லித்தன 3மல்குபே
ரிழையொ லித்தன புள்ளொ லித்தன யாமொ லித்தன வெங்கணு
மழையொ லித்தன போல்4க லித்த மனத்தின் 5முந்துறு வாகியே.

(இ-ள்) எங்கண்உம் - எல்லாவிடத்திலும்,—தழை ஒலித்தன - பீலிக் குஞ்சங்கள் விளங்கின; வண்டு ஒலித்தன - வண்டுகள் சப்தித்தன; தார் ஒலித்தன - பூமால்கள் விளங்கின; பேரியும் முழவு ஒலித்தன—பேரிளங்கிற வாச்சியங்கள் சப்தித்தன; தேர் ஒலித்தன - இரதங்கள் (செல்லுகையிற்) சப்தித்தன; முத்து ஒலித்தன—(ஆங்காங்கு அலங்காரமாகத்தொங்கவிடப்பெற்ற) முத்துமால்கள் சப்தித்து விளங்கின; மல்குபேர் இழை ஒலித்தன - (ஆடவரும் மகளிரும்) மிகுதியாக அணிந்த சிறந்த ஆபரணங்கள் சப்தித்தன; புள் ஒலித்தன - பறவைகள் சப்தித்தன; யாழ் ஒலித்தன - வீணைகள் சப்தித்தன; மனத்தின் முந்து உறு வாகி—மனோவேகத்தினும் மேலாக விரைந்தோடுகின்ற குதிரைகள், மழை ஒலித்தன போல்—மேகங்கள் கர்ச்சித்தனபோல, கலித்த - ஒலித்தன; (எ-று.)

‘வினைப்பகுதிகள் வேண்டியபொருளை விளைக்கும்’ என்னும் நியாயத்தினாலே, இக்கவியுள் ‘ஒலித்தன’ என்னுஞ் சொல்லுக்குச் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்பப் பொருளுரைக்கப்பட்டது; சொற்பின்வருநிலையணி. தார் - கிண்கிணிமாலையுமாம். பி-ம்:—1முதழை. 2ஒலித்ததெழும். 3அல்குலார். 4ஒலித்த. 5முந்துறும்.

ருக.—தீபம் ஒளிமழுங்குதலின் வருணனை.

வைய மேழு மொரேழு மாருபி ரோடு கூட வழங்கு1மம்
மெய்யன் வீரருள் 2வீரன் மாமகன் மேல்3வி னைந்ததொர் காதலா
ணைய நைய 4நிலைப்பு லன்க ளவிர்த 5டங்கி நடுங்குவான்
றெய்வ மேனி படைத்த சேயொளி போன்ம முங்கின தீபமே.

(இ-ள்.) வையம் ஏழ்உம் ஓர் ஏழ்உம்—உலகமேழுடன் மற்றொரு ஏழுலகங்களையும், ஆர் உயிரோடு கூட - அரியபிராணனுடன்சேர, வழங்கும் - தானஞ் செய்கின்ற, அ மெய்யன் - அப்படிப்பட்ட சத்தியத்தையுடையவனும், வீரருள் வீரன்- வீரர்களுள்வீரனாயிருப்பவனும், மா மகன்மேல் - பெரியபுத்திரனிடத்தில், வினைந்தது - உண்டானதாகிய, ஓர் காதலால் - ஒப்பற்ற விருப்பத்தால், நைய நைய - மிகவும்வருந்த, நல் ஐம் புலன்கள் - சிறந்த ஐந்துபுலன்களும், அவிர்த - அழிந்து, அடங்கி - அமைந்து, நடுங்குவான் - பதறுகின்றவனுமாகிய சக்ரவர்த்தியினது, தெய்வம் மேனி படைத்த - தெய்வத்தன்மையையுடைய உடலில் தோன்றுகின்ற, சேய் ஒளி போல் - செவ்விய காந்திபோல, தீபம் - விளக்குகள், மழுங்கின—(பொழுதுவிடிதலால்) ஒளிகுறைந்தன; (எ-று.)

சக்ரவர்த்தியினது சரீரம் ஒளியிழந்ததுபோலத் தீபங்களும் ஒளியிழந்தன வென்பதாம்: பிரகிருதமாகிய மன்னவன் உடலொளியிழந்திருந்ததையே வர்

ணியமாகிய வைகறையில் விளக்குக்கள் ஒளியிழந்தமைக்கு உவமையாக்கினார். ஒருபொய்கூறுதற்கு நாணி அளவில்லாத அருந்துயராடைந்தமை பற்றி, 'அம் மெய்யன்' என்றார். வீரன் - திண்ணியன். பிறப்புமுறையானும் சிறப்புமுறையானும் முதல்வனாகல்பற்றி, 'பாமகன்' என்றும் சர்வேசுவரனவதாரத்திற்கு ஏதுவாயிருந்தமைபற்றி 'தெய்வமேனி' என்றுங் கூறினார். பி-ம்:—¹எம். ²வீரமாமகன். ³விளைந்தன. ⁴நலன், நலம். ⁵அடங்க. (உசக)

கஃ0.—பலவகைப் பாடநிகரவிகளி னோலி.

வங்கி யம்பல தேன்வி ளம்பின ¹வாணி ²முந்தின ³பாணியின் பங்கி யம்⁴பர மெங்கும் விம்மின பம்பை ⁵பம்பின பல்வகைப் பொங்கி யம்பல வுங்க றங்கின நூபு ரங்கள் புலம்பவெண் சங்கி யம்பின கொம்ப ளம்பின சாம கீத ⁶நிரம்பவே.

(இ-ள்.) வங்கியம் பல - அநேகமாகிய இசைக்குழல்கள், தேன் விளம்பின - வண்டுகன்போல ஒலித்தன; வாணி - வாழ்த்துச்சொற்கள். முந்தின - மிகுந்தன; பாணியின் பங்கி - பாட்டுக்களின் வகைகள், அம்பரம் எங்கும் விம்மின - ஆகாயம் முழுவதிலும் ஒலித்தன; பம்பை—, பம்பின - மிகுதுலித்தன; பல்வகை - பலவகையனவாகிய, பொங்கு இயம் பலஉம் - பொலிவுபெறுகின்ற வாச்சியங்கள் அநேகங்களும், கறங்கின - ஒலித்தன; நூபுரங்கள் புலம்ப - காற் றிலம்புகள் ஆரவாரிக்க, வெண் சங்கு இயம்பின - வெள்ளிய சங்கங்கள் (அவற் றிற்கு ஏற்ப) ஒலித்தன; கொம்பு - (ஈன்திடு) கொம்புகள், சாமகீதம் நிரம்ப-சாம வேதகானம் போன்ற இசை நிறைய, அலம்பின - ஒலித்தன; (எ-று.)

தேன்விளம்பின - தேனைப்போல இனிமையாக ஒலித்தன வென்றுமாம். தேவாதிதேவனாதலின், அவனது பட்டாபிஷேகத்திற்குத் தேவர்களும் அம் பரத்தில் வாச்சியம் முதங்கினரென்க; அன்றி, இவ்வுலகத்தில் இயம்பின இயங் களினோலி, அம்பரங்காறுஞ்சென்றுஒலித்தன வென்றுமாம். கொட்டுவன ஊதுவன முதலாகப் பலவகைப்படுதலால் 'பல்வகையியம்' என்றார். பி-ம்:—¹பாணி. ²முந்துறு. ³வாணியின். ⁴பல. ⁵பம்பின ⁶நிரந்தவே. (உசஎ)

கஃக.—தூயோதயவருணனை.

நூப முற்றிய காரி ருட்பகை துள்ளி யோடிட வுள்ளொழந் தீப ¹முற்றவு நீர்த்த கன்றெனச் ²சேய தாருயிர் ³தேய்தலாற் ⁴பாப முற்றிய பேதை செய்த பகைத்தி றத்தினில் வெப்பவன் கோப ⁵முற்றி மிகச்சி வந்தன னெத்த னன்⁶குண குன்றிலே.

(இ-ள்.) நூபம் முற்றிய - புகையைப்போல (க்கரியதாகி) முதிர்ந்த, கார் ளுருள் பகை - கரிய அந்தகாரமாகிய சத்துரு, துள்ளி ஓடிட - குதித்துஓடிப் போகவும், உள் எழும் தீபம் முற்ற உம் - மாளிகைகளினுட்புறத்தே எரிகின்ற விளக்குகளெல்லாம், நீர்த்த அகன்றென - நீர்மை[ஒளி] மழுங்கிடவும், -வெய்ய

வன் - சூரியன், குணக்கு குன்றில்-உதயபர்வதத்தில், சேயது ஆர் உயிர்தேய் தலால் - (தன்) குலத்திற்பிறந்த புத்திரானுகிய சக்ரவர்த்தியினுடைய அரிய பிராணன் மெலிதலால் [மெலியும்படி], பாபம் முற்றிய பேதை செய்த - தீவினைமுதிர்ந்த கைகேயி பண்ணின, பகை திறத்தினில் - பகைத்தன்மையினால், கோபம் முற்றி - சினம் முதிர்ந்து, மிக—, சிவந்தனன் - சிவப்புகிறத்தை யடைந்தவனை, ஒத்தனன்—; (எ-று.)

சூரியன் உதயபருவத்திற் சென்றிறமாகத்தோன்றியதனைத் தன்குலத் துதித்த தசரதனதுஉயிரொடுங்குமாறு பாபத்தொழில்புரிந்த கைகேயியின் மீது கோபங்கொண்டான் போல்தோன்றினு னென வருணித்தார்: ஏதுத் தந்திரப்பேற்றவணி. உதயகாலத்திற் சூரியன் மிக்கசென்றிறமுடையவனாயிருத்தலும், சூரியனுதிக்கையில் இருள்நீங்கிவிடுதலும், தீபங்கள் ஒளி மழுங்குதலுமாயுற்றகை. குணகுன்று - உதயகிரி. ஓடிட - செயவெனெச்சம். அகன்றென-செய்தென என்னும் வாய்பாட்டுவினையெச்சம். கீழ் “தெய்வ மேனிபடைத்தசெயொளிபோன்மழுங்கினதீபமே” என்றதற்கேற்ப, “தீபமுற்றவுநீர்த்தகன்றெனச்செயதாருயிர்தேய்தலால்” என்றார். பி-ம்:—¹முற்றவுதித்த கன்றன, முற்றவு நீத்ததன்றெனச், முற்றவுநீத்தகன்றன. ²செம்மல். ³தேயவப். ⁴பாவம். ⁵உற்று. ⁶குணக்குன்றின்மேல். (உசஅ)

கூஉ.—தாமரைமலர் மலர்நலின் வருணனை.

மூவ ராய்முத லாகி ¹மூலம தாகி ஞாலமு ²மாகியத்
³தேவ தேவர் பிடித்த போர்வி லொடித்த சேவகர் சேனிலங்
காவன் மாமுடி ⁴சூடு பேரெழில் ⁵காண லாமெனு மாகைகூர்
பாவை மார்முக மென்ன ⁶முன்ன மலர்ந்த பங்கய ⁷ராசியே.

(இ-ள்.) மூவர் ஆய் - (அரிஆயன்அரன் என்னும்) மூன்றுமூர்த்திகளாய், முதல்ஆகி - (அம்மூவர்க்குள்ளும் திருமாலாகிய) முதல்வனாகி, மூலமது ஆகி - (எல்லாவற்றிற்கும்) ஆதிகாரணமுமாய், ஞாலமும் ஆகி - ஸகலாண்டசராசரங் களுமாய், அ தேவதேவர் - அந்த இத்திராதிகேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவராகிய சிவபெருமான், பிடித்த - (சையிற்) பிடித்த, போர் வில் - போரிற்றுகரிய வில்லை, ஒடித்த - முறித்து(ச் சீதையை) மணந்த, சேவகர் - மஹாவீரனாகிய ஸ்ரீராமபிரான், சேன் நிலம் காவல் - பெரிய இராச்சியத்தைப் பாதுகாத்தற் குரிய, மா முடி - பெரிய கிரீடத்தை, சூடு - சூட்டிக்கொள்கின்ற, பேர் எழில் - மஹேத்ஸவத்தை, காணல் ஆம் - பார்க்கலாம், எனும் - என்கின்ற, ஆகை—, கூர் - மிகுத்த, பாவைமார் - மகளிருடைய, முகம் என்ன - முகங்கள்போல, பங்கயராசி - தாமரைமலர்களின் கூட்டம், முன்னம் மலர்ந்த - விரைவாக மலர்ச்சிபெற்றன ; (எ-று.)

தாமரைமலர் மலர்ந்ததற்கு, இராமன் முடிசூடும் பேரழகைக்காண விருப்பங்கொண்டுள்ள மங்கைமார்முகம்மலர்ந்திருத்தலை உவமைகூறினர்: எதிரீநிலையுவுமையணி: விபரீதவுவமையெனப் படுவதும் இதுவே. உபமேயத்

தை உபமானமாக்கிக்கூறியமை காண்க. இதனால் மங்கைமார்முகத்துக்கு ஏற்றம் பெறப்படும். மூவரென்னுஞ் சொல், திரிமூர்த்திகளைக் குறிப்பாலுணர்த்திற்று. பிரமாதியரையிடுவித்துச் சிருஷ்ட்யாதிகளை நிர்வகித்தும் தானான ஸீலையிலேயின்று பாலந்தை நிர்வகித்தும் போருமவ னாதலால், 'மூவராய் முதலாகி' என்றார்; "முதலாவார்மூவரேயம்மூவருன்றும், முதலாவான்மூரிநீர் வண்ணன்" என்றார் பெரியாரும். பி-ம்:—¹மூலமும். ²ஆகுமத். ³தேவர்தேவர். ⁴சூடுமாரெழில், சூடுமாவெழில். ⁵காணமுளமவாவிலால். ⁶வந்து. ⁷வாவியே.

கூஉ.—கவிக்கூற்று: அயோத்தியிலுள்ளார் இராமாபிஷேகத்தின் பொருட்டுக், செய்தவற்றை ஒருவாறுகூறுவோ மெனல்.

இன்ன வேலையி னேழு வேலையு மொத்த போல விரைத்¹தெழுந்²தன்ன மா³நகர் மைந்தன் மாமுடி சூடும் வைக லீதா⁴மெனாத்துன்னு காத தூர்ப்ப வந்தவை சொல்ல லாம்வகை பெய்மமேனோர்க்குன்ன லாவன வல்ல ⁵வென்னினு முற்ற பெற்றி யுணர்த்துவாம்.

(இ-ள்.) இன்ன வேலையின் - இப்படிப்பட்ட சமயத்தில், ஏழு வேலைஉம்-ஏழுகடலும், ஒத்த போல - ஒருசேர இரைத்து எழுந்தார்போல, அன்ன மாநகர் - அந்தப்பெரிய அயோத்தியநகரத்திலுள்ளவர், 'இது - இந்நான், மைந்தன் மாமுடி சூடும் வைகல் ஆம் - சக்ரவர்த்தித்திருமகன் இராச்சியப்பட்டாபிஷேகஞ்செய்து கொள்ளுகின்ற நாளாகும்,' என - என்றெண்ணி, துன்னு காதல் தூர்ப்ப - பொருத்திய விருப்பப் தூண்டுதலால், இரைத்து எழுந்து - ஆரவாரித்துக்கொண்டு கிளம்பி, வந்தவை - (அவர்கள் செய்து) வந்த விதங்களை, சொல்லல்-சொல்லுதற்கு, ஆம் வகை - உரியவகைகள், எம் அனோர்க்கு - எம் போன்றவர்களுக்கு, உன்னல் ஆவன அல்ல - நினைப்பதற்குத் தக்கவையல்லன: என்னின் உம் - என்றாலும், உற்ற பெற்றி - கூடிய அளவு, உணர்த்துவாம் - சொல்லுவோம்; (எ-து.)

எல்லாவுயிர்கட்கும் நன்மகனாதலால், பொதுவாக 'மைந்தன்' என்றும், ஒரு முகத்தையுடைய எம்போலியர்க்கு என்பார், 'எம்மனோர்க்கு' என்றுங் கூறினார். 'உன்னலாவனவு மல்ல' என்னும் இழிவுசிறப்பும்மை, விகாரத்தாற்றொக்கது; எனவே, சொல்லலாவனவல்ல வென்பது கூறுதே பெறப்பட்டது. உணர்த்துவாம் - பன்மைத்தன்மை; சுண்டு, ஒருவரைக்கூடும்பன்மை. இரைத்தெழுந்தென்பதனை, உவமைக்கும் உவமிக்கப்படும்பொருளுக்குங் கூட்டுக. பி-ம்:—¹எழும். ²மன்னன். ³நிலவேந்தனும், வேந்தன்மா. ⁴என. ⁵ஆயினும். (உரு)

கூச.—இராமபட்டாபிஷேகத்தைக்கருதி மகளிர்தம்மையலங்கரித்தல்.

வேறு.

குஞ்சர மணியார் சிந்தைகொ ளிளையார்
¹பஞ்சினை யாணிவார் பால்வளை தெரிவா
 ரஞ்சன மெனவா எம்புக ளிடையே
²நஞ்சினை யிடுவார் நான்மலர் புனைவார்.

(இ-ள்) குஞ்சரம் அனையார் - யானையையொத்த பெருந்தன்மையை யுள்ள ஆடவருடைய, சிந்தை - மனங்களை, கொள் - (தாம்) கவர்கின்ற, இனையார் - இனைய மங்கையர், —பஞ்சினை - செம்பஞ்சக்குழம்பை, அணிவார் - (கால்களில்) ஊட்டுவார்கள்; பால் வளை தெரிவார் - பால்போலும் வெள்ளிய சங்குவனையல்களை ஆராய்ந்தெடுத்து (க்கைகளில்) இடுவார்கள்; வான் அம்பு கள் இடையே - வானும் பாணமும்போற் கொடிய கண்களில், அஞ்சனம் என - மையெனப்பெயர்வைத்து, நஞ்சினை அணிவார் - விஷத்தை இடுவார்கள்; நான் மலர் புனைவார் - புதியமலர்களைச் (சிரசிற்) குடுவார்கள்; (எ-று.)

குஞ்சரம் - வடசொல், இனையாரென்றது இலக்குமிக்குப்பெயராதலால், இனையாரென்பது - பெரும்பாலும் மகளிரையே யுணர்த்தும்; முன்னும் “பந் தினையினையவர் பயிலிடம்” என்றார். வான், அம்பு - உவமவாகுபெயர். வாளிற் கும் அம்பிற்ும் விடந்தடவுதல்போலக் கண்களுக்கு மையிட்டாரென்க. வான் கண்ணுக்கும், அம்பு அத்தனினின்றுதோன்றும்பார்வைக்கும் உவமையென்னலு மொன்று. பஞ்சணிதல் முதலியவற்றைத் தாமே தமக்குச்செய்து கொள்வார் கள், ஒருத்தருக்கொருத்தருஞ் செய்வார்களென்க. 1-ம்:—1பஞ்சிகள், பஞ்ச கள், 2நஞ்சுகள். (உடுக)

சுரு.—அந்நகரத்தவர் ஸ்மகிழ்ச்சி. வேறு.

பொங்கிய வுலகை வெள்ளம் பொழிதரக் கமலம் பூத்த சங்கையின் 1முகத்தார் நம்பி தம்பிய ரினைய ரானார் செங்கய நறவ மாந்திக் 3களிப்பெனச் சிவக்குங் கண்ணார் குங்குமச் சுவடு நீங்காக் குவவுத்தோட் குமர ரெல்லாம்.

(இ-ள்.) பொங்கிய உலகை வெள்ளம் பொழிதர - மிகுந்த ஆரந்தத்தா லுண்டாகிய கண்ணீர்ப்பெருக்குக் கீழ்வழியும்படி, கமலம் பூத்த-தாமரைமலர் போன்ற கண்கள்பொருந்திய, சங்கை இல் முகத்தார்-குற்றமற்ற வதனத்தை யுடையவராகிய, செம் கயல் நறவம் மாந்தி களிப்பு என சிவக்கும் கண்ணார் - சிவந்தகண்ணடைமீன்கள் மதுவைக்குடித்துக்களிப்படைந்திருந்தால் அவற்றைப் போலச்சிவந்திருக்கின்ற கண்களையுடைய மகளிரது, குங்குமம் சுவடு-(தனங் களிலணிந்த) குங்குமக்குழம்பினது அடையாளம், நீங்கா-நீங்காத, குவவு தோள்- திரட்சியான புயங்களையுடைய, குமார் எல்லாம் - ஆடவர் அனைவரும், நம்பி தம்பியர் அனையர் ஆனார் - இராமநம்பியினது தம்பிமாரையொத்தவராக ஆனார்கள்; (எ-று.)

மதுவைக்குடித்துக் களித்திருக்குஞ் செங்கயலை, செவ்வரிபாந்து களித் திருக்கும் மாதாரகண்கட்கு உவமைகூறினார். மகளரிடத்துள்ள விருப்பால் குங்குமச்சுவட்டைக் குமார் நீங்காதிருக்கப்பெற்றன ரென்க. கமலக்கண்கட்கு, உலகைவெள்ளத்தைத் தேன்பெருக்கென்னலாம். பருவத்தார் சிறியவர் தம் பியரை யினையாரானார் என்றுகூறினார்; இராமாதுஜைரப்போல மகிழ்ச்சி பெற்றார்

ரென்க, பருவத்தாற் பெரிய ஆடவர் தசரதனையொத்தா ரென்று மேலேகூறு வர். வெள்ளம் என்றதற்கேற்பக் கண்ணீரென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. சோகவெள்ளத்தை நீக்குதற்கு, 'உவகை வெள்ளம்' என்றார். சங்கையில் முகம். நிஷ்களங்கமாகிய மதியுளதேல் அதனை ஒக்கும் முகமென்க. சிவக்குங் கண் ணைதலின், செங்கயலென்றார். பி-ம்:—¹முகத்தானம்பி. ²கையின். ³களிப்பன சிவனும். (௨௫௨)

கூ.எ.—அந்நகரத்தவர் எல்லாந்தம்முடையவும் மகிழ்ச்சியின் வருணனை.

மாதர்கள் கற்பின் மிக்கார் ¹கோசலை மனத்தை யொத்தார் வேதியர் ²வதிட்ட னெத்தார் வேறு மகளி ரெல்லாஞ் சீதையை யொத்தா ³ரன்னு டிருவினை யொத்தா ⁴ளவ்வூர்ச் சாதுகை மாந்த ரெல்லாந் ⁵தயரதன் றன்னை யொத்தார்.

(இ-ள்.) கற்பின் மிக்கார் - கற்பின் மிகுந்தவராகிய, மாதர்கள்—, கோ சலை மனத்தை ஒத்தார்—; வேதியர் - அந்நகர், வதிட்டன் ஒத்தார்—; வேறு உள் மகளிர் எல்லாம்-வேறுகவுள்ள மாதர்கள் எல்லாரும், சீதைையை ஒத்தார்—; அன்னாள் - அச்சீதாதேவி, திருவினை-இலக்குமியை, ஒத்தான்—; அ ஊர் சாது கை மாந்தர் எல்லாம் - அந்நகரத்தில்கிண்கின்ற சற்குணமாகிய ஒழுக்கத்தை யுடைய ஆடவரெல்லாரும், தயரதன் தன்னை ஒத்தார்—; (எ-று.)

அப்போது அந்நகரத்தவர், பெற்றோரையும் புரோகிதனையும் மனைவியை யும்போல மகிழ்த்திருக்க, சீதை இலக்குமியேபோல விளங்கி னென்க. தயர தன் - தசரதன்: இது - தசரத னன்பிரிந்து பத்துத்திக்கிலுஞ் செல்ல வல்ல தேருடையவன் என்று பொருள்படும்; இதனால் எங்குந் தடையின்றிச் செல்ல வல்லவன் என்றதாயிற்று; இது, இந்திரனை வென்ற சம்பரா சுரனை வதைக்கும்பொருட்டு அவன்சென்ற இடமெல்லாஞ் சென்றமையால் விளங்கியது. கற்பாவது, தன் கணவனைத் தெய்வமென்று உணர்வதோர் மேற்கோள்; கற்புக் கற்பினையாதல் கற்பியலா னுணர்க. வேதியர்-வேதங்களைப் பழுதறக்கற்று அவற்றிற்குத்தக அவை சொல்லுகின்ற நெறிக்கண்ணே நிற்ப வர். பி-ம்:—¹கவுசலை. ²வசிட்டன். ³அன்னாட்டிருவினையொத்தார். ⁴இவ். ⁵சாதுலாம். ⁶தசரதன். (௨௫௩)

கூ.எ.—பட்டாபிஷேக மகோத்ஸவத்தைக் காண அரசுவெள்ளந் தீரளுதல்.

*இமிழ்திரைப் பரவை ஞால மெங்கனும் வறுமை ¹கூர வுமிழ்வதொத் ²துதவு காத ³னுந்திட வந்த தன்றே குமிழ்முலைச் சீதை கொண்கன் கோமுடி ⁴புனைதல் காண்பா னமிழ்துணைக் ⁵குழலு கின்ற வமாரி னரச வெள்ளம்.

(இ-ள்.) அரசர்வெள்ளம்-ராஜசமூகம்,—குமிழ் முலை சீதை கொண்கன்-புடைத்திருக்கின்ற தனங்கனையுடைய சீதைக்குக் கணவனாகிய ஸ்ரீராமன், கோமுடி - அரசிற்குரிய கிரீடத்தை, புனைதல்-சூட்டிக்கொள்ளுதலை, காண்பான் - பார்க்கும்பொருட்டு, உமிழ்வது ஒத்து உதவு காதல் - வெளிப்படுவதுபோன்று மிகுகின்றவிரும்பம், உந்திட - எவித்தாண்டுவதனால்; அமிழ்துஉண குழுவகின்ற - அமிருதத்தையுண்ணுவதற்குக் கூடுகின்ற, அமரரின் - தேவர்போல, இமிழ் திரை பரவை ஞாலம் - ஒலிக்கின்ற அலைகளையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகம், எங்கண்உம் - எல்லா இடமும், வறுமை கூட - வெறுமையை யடையும்படி, வந்தது - (அந்நகரத்தில்) வந்து கூடிற்று; (எ-று.)

பட்டாபிஷேகமகோத்தவத்தைக் காணத் திரண்ட அரசர்குழுவுக்கு, அமுதுணத்திரண்ட தேவர்குழுவை உவமைகூறினார்: உவமையணி. பரவை - பாவுதலுடையது; ஐ-வினைமுதற்பொருண்மைவிகுதி. வறுமை-ஒருபொருளுமின்மை. பி-ம்:—¹தீர. ²உலவு. ³உயர்ந்திட. ⁴அணிதல். ⁵குழுமுகின்ற. (உருச)

கூஅ.—ஆடவரும் மகளிரும் செல்ல இடமில்லாமல் வீதியில் திரண்டு நின்றல்.

*பாகியல் பவளச் செவ்வாய்ப் பணைமுலைப் பரவை யல்குற் றேகையர் குழாமு மைந்தர் சும்மையுந் துவன்றி யெங்கு மேகுமி னேகு மென்றென் றிடையிடை நின்ற ¹லல்லாற் ²போகில மீள கில்லா பொன்னகர் வீதி யெல்லாம்.

(இ-ள்.) பாகு இயல் பவளம் செம் வாய்-சர்க்கரைப்பாகுபோன்ற இனிமையையும் பவழம்போற் செந்நிறத்தையுடையதான அதரத்தையும், பணை முலை-பருத்த தனங்களையும், பரவை அல்குல்-பாந்த அல்குலையுடைய, தோகையர்-மகளிரது, குழாம்உம் - கூட்டமும், மைந்தர் சும்மைஉம்-ஆடவர் கூட்டமும், பொன்னகர் வீதி எல்லாம்-அவ்வழகியநகரத்தின் தெருக்களிலெல்லாம், எங்கும் துவன்றி - எல்லாவிடங்களிலும் நெருங்கி, 'எகுமின் ஏகும்-நடவுங்கன் நடவுங் கள்,' என்று என்று - என்று பலமுறைசொல்லிக்கொண்டு, இடையிடை - தாமிருந்த இடங்களிலேயே, நின்றல் அல்லால் - நிற்பதல்லாமல், போகில - செல்லவுமில்லை; மீளகில்லா - (போகவேணுமென்ற எண்ணத்தை) ஒழிந்தனவுமில்லை; (எ-று.)

பாகியல் என்பதைப் பவளத்தோடு இயைப்பின், பாகியல்பவளச்செவ்வாய் என்றதொடர் - இப்பொருளுவமையாம். "பவளம்போற்செந்துவர்வாய்" என்றார்பிறரும். பி-ம்:—¹ஆற்றார். ²போகுநர் மீளலாகா, போகலர் மீள்கலில்லர், போகொணுமீள்கலாகா. (உருரு)

கூக.—பெருந்திரளின் காட்சி.

வேந்தரே பெரிதென் பாரும் ¹வீரரே பெரிதென் பாரும்
மாந்தரே பெரிதென் பாரும் மகளிரே பெரிதென் பாரும்
போந்ததே பெரிதென் பாரும் ²புகுவதே பெரிதென் பாரும்
தேர்ந்ததே ³தேரி னல்லால் ⁴யாவரே ⁵தேரியக் கண்டார்.

(இ-ன்.) வேந்தர் ஏ பெரிது என்பார்உம் - அரசர்கூட்டமே மிகுதியென்பவரும், வீரர் ஏ பெரிது என்பார்உம் - அந்தணர்கூட்டமே மிகுதியென்பவரும், மாந்தர் ஏ பெரிது என்பார்உம் - ஆடவர்கூட்டமே மிகுதி யென்பவரும், மகளிர் ஏ பெரிது என்பார்உம் - மாடர்கூட்டமே மிகுதியென்பவரும், போந்ததுவ பெரிது என்பார்உம் - வந்தஐமே மிகுதியென்பவரும், புகுவதுவ பெரிது என்பார்உம் - வரக்கடவ ஐமே மிகுதியென்பவரும் (ஆக), தேர்த்ததுவ தேரின் அல்லல் - தாம் அறிந்ததையே அறிந்ததல்லாமல், யாவர் - எவர்தாம், தெரிய கண்டார் - (முழுவதும்) நன்றாயறிந்தவர்? [ஒருவருமில்லை யென்றபடி]; (எ-அ.)

தாம் கண்டதைச் சொல்வதல்லாமல் தெரியக்கண்டு எவராலும் சொல்ல முடியாதபடி வேந்தர் முதலியோரின் பெருந்திரன் திரண்டிருந்த தென்க. வேந்தர் முதலியநான்கும் - ஆகுபெயர்கள். “அந்தணுளர்க்கரசுவரைவின்றே” என்றதனால், வீரரென்றார்; “விரிமலர்க்கோதைபாட வெழால்வகைவீரர்தோற்றார்” என்றார் கிந்தாமணியினும். இனி, படைவீரருமாம். பி-ம்:—¹வேதியர். ²புக்கதே. ³தேர்வதல்லால். ⁴யாவரோ. ⁵தெரியவல்லார். (உருசு)

எடு.—மகளிர் நெருங்குதலின் வருணனை.

குவளையி நெழிலும் வேலின் கொடுமையுங் குழைத்து¹க் கூட்டித் திவளுமஞ் சனமென் றேய்ந்த நஞ்சினைத் தெரியத் தீட்டித் தவளவொண்²மதியுள் வைத்த தன்மை³சா றடங்க ணல்லார் துவளுநுண் ணிடையா ராடுந்⁴தோகையங் குழாத்திற் றொக்கார்.

(இ-ன்.) குவளையின் எழில்உம் - கருங்குவளையினது அழகையும், வேலின் கொடுமைஉம் - வேலினது கொடுத்தன்மையையும், குழைத்து கூட்டி - ஒன்றாய்க் கலந்துசேர்த்து, (அவற்றில்), திவளும் அஞ்சனம் என்று எய்ந்த நஞ்சினெ-மெல்லிய மையென்றுபெயர்கூறப்பட்டுப் பொருந்திய விஷத்தை, தெரிய தீட்டி - விளங்கப்பூசி, (அவற்றை), தவளம் ஒன் மதியுள் - வெண்மையாகிய ஒண்மையையுடைய சந்திரனிடத்தில், வைத்த தன்மை சால் - வைத்தாற்போன்ற தன்மையிருந்த, தட கண் - பெரியகண்களையுடைய, நல்லார் - அழகியவரும், துவளும் துண் இடையார் - ஒசிகின்ற மெல்லிய இடையினையுடையவருமாகிய மகளிர், ஆடும் தோகை அம் குழாத்தின் - நர்த்தகஞ்செய்கின்ற அழகிய மயிற்கூட்டம்போல, தொக்கார் - கூடிநெருங்கினார்; (எ-அ.)

முகத்திற் கண்கள் - குவளையினெழிலும் வேலின்கொடுமையும் கூட்டி அஞ்சனநஞ்சினைத்தீட்டி மதியுள் வைத்தனபோலு மென்றார்: இல்பொருளுவமை. இது—தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணியி லடங்கும். அஞ்சனநஞ்சு-உருவகம். ஒண்மை - ஒளி. பூர்ணசந்திர னென்பார் ‘தவளவொண்மதி’ என்றார். அம் - சாரியையுமாம். பி-ம்:—¹தீட்டி. ²மதியின். ³சார்தடங்கண். ⁴தோகையின். (உருஎ)

எக.—முடிதட்டீவிழாவைக் காண வராதவர் இவரெனல்.
 நலங்கிளர் ¹பூமி யென்னு நங்கையை நறுந்து முாயி
 னலங்கலான் புணருஞ் செல்வங்²காணவந் தடைந்தி லாதா
 ரிலங்கையி னிருத ரேயிவ் வே³முல கத்து வாழும்
⁴கிலங்கலு ⁵மரபை நின்ற விடாமத விலங்க லேயால்.

(இ-ள்.) நறு துழாயின் அலங்கலான் - மணக்கின்ற திருத்துழாய்மலையை யுடைய பூரீராமன், நலம் கிளர் பூமி என்னும் நங்கையை-நன்மைவினங்குகின்ற பூமியென்னும் பிராட்டியை, புணரும் - கூடுகின்ற, செல்வம் - பாக்கியத்தை, காண - பார்த்தற்கு, வந்து அடைந்திலாதார் - வந்துசேராதவர்,—இலங்கையிலிருநர் ஏ - இலங்காபுரத்திலுள்ள ராக்ஷசர்களும், இ ஏழ் உலகத்து வாழும் விலங்கல்உம் - இந்தஎழுதிவகலாகவுள்ள உலகத்திருக்கின்ற மலைகளும், ஆசை நின்ற - எட்டுத்திக்குக்களிலுமின்ற, விடாமதம் விலங்கல் (உம்) ஏ-நீங்காத மதத்தையுடைய அவ்ந்தகலங்களுமேயாகும்; (எ-று.)—ஆல் - ஈற்றை

பல சேசத்தவரும் பட்டாபிஷேகமகோத்ஸவத்தைக் காணத் திரண்டன ரென்பதை வற்புறுத்தும்பொருட்டு, அத்திருவிழாவைக்காண வாராதவர் இரு தர் முதலிய சிலரேயென்றார். அரக்கர் பகைமையாலும், மலைகள் அசைத வில்லாத நிலைமையாலும், திக்கலங்கள் பூபாரவஹரத்தைவிட்டு விலகிவரக் கூடாமையாலும் வரவில்லை யென்க. இருநிணையுங்கலத்து சிறப்பினால் 'அடைந்திலாதார்' என்னும் உயர்திணைமுடிபைப் பெற்றன. விலங்கல் - திரியக்குமாம். விலங்கல் - யானைக்கு உவமவாகுபெயர். பி-பி:—¹பூமேல்வையும், பூவென்றோங்கும், ²காணியவந்திலாதார், ³உலகத்திலுள்ள, ⁴விலங்கல், ⁵மரமுமாதி வேறுபொருள்களெல்லாம். (உருஅ)

எஉ.—வந்த மன்னவர் மௌலிசூட்டும் மண்டபத்திற் புதநல்.

சந்திரர் கோடி பென்னத் தாளவெண் கவிகை யோங்க
 வந்தரத் தன்ன மெல்லா¹மார்த்தெனக் கவரி துன்ன
²வந்திரற் குவமை சாலு மிருநிலக் கிழவ ரெல்லாம்
 வந்தனர் ³மௌலி சூட்டு ⁴மண்டப மதனிற் பூக்கார்.

(இ-ள்.) இந்திரற்கு உவமை சாலும் - (ஒவ்வொருவருந் தனித் தனியே) தேவேந்திரனுக்கு உபமானமாகத்தக்க, இரு நிலம் கிழவர் எல்லாம் - பெரிய அரசரிமையையுடைய அரசர்கள் யாவரும்,—சந்திரர் கோடி என்ன - சந்திரர் பலரென்னும்படி, தாளம் வெண் கவிகை ஒங்க - முத்தாலாகிய வெள்ளிய குடைகள் உயர்த்துவிளங்கவும்,—அந்தரத்து - ஆகாயத்தில், அன்னம் எல்லாம்-ஹம்ஸங்களினத்தும், ஆர்த்தன - நிறைந்தன என்னும்படி, கவரி துன்ன - வெண்சாமரை நெருங்கவும், வந்தனர் - வந்தவர்களாய், மௌலி சூட்டும் மண்டபம் அதனில் - பட்டாபிஷேகமண்டபத்தில், பூக்கார் - சென்றார்; (எ-று.)

மன்னவர் குடைநிழற்றவும் வெண்சாமரைவீசவும் திருவிழாக்காண வந்து மண்டபத்தில் முறைப்படி புகுந்தன ரென்க. ஆர்த்துணைப்பிரிப்பினு மாம், போகங்களிலிந்திரனுக்கு மேம்பட்டவ ரென்பார் 'இந்திரற்கு உவமை சாலுங் கிழவர்' என்றார். பி-ம்:—¹ஆர்த்தென்ன, ஆர்த்தென. ²இந்திரர்க்கு. ³மவுலி. ⁴மண்டபத்தரிதிற, மண்டபமரபிற். (உருக)

எங்.—அம்மண்டபத்துத் திருவிழாக்காண அந்தணர் வந்துசேர்தல்.

முற்பயந் தெடுத்த காதற் புதல்வனை முறையி னோடு
மிற்பயன் சிறப்பிப் பாரி னீண்டிய வுவுகை தூண்ட
வற்புதன் றிருவைச் சேரு மருமணங் காணப் புக்கார்
நற்பயன் றவத்தி னுய்க்கு¹நான்மறைக் கிழவ ரெல்லாம்.

(இ-ள்.) தவத்தின் - தவத்தினால், நல் பயன் உய்க்கும்-நல்ல பயன்களை யடைகின்ற, நால் மறை கிழவர் எல்லாம் - நான்குவேதங்களுக்குரிய அந்தணர் யாவரும்,—முன் பயந்து எடுத்த காதல் புதல்வனை - முன்னே தாம் பெற்று வளர்த்த விருப்பத்தையுடைய (தம்) புத்திரனை, முறையினோடும் - முறை மையுடன், இல் பயன் சிறப்பிப்பாரின் - மணஞ் செய்விப்பவர்போல, ஈண்டிய உவகை தூண்ட - மிக்க மகிழ்ச்சி யேவுதலால், அற்புதன் - ஸ்ரீராமன், திருவை சேரும் - ராஜ்யலக்ஷ்மியை அடைகின்ற, அரு மணம் - பெறுதற்கரிய கல்யாணத்தை, காண - பார்த்தற்கு, புக்கார் - சென்றடைந்தார்கள்; (எ-று.)

தூண்டப் புக்காரென்க. அந்தணர் தமதுபுத்திரனுக்கு மணஞ்செய்விக்கையில் எவ்வளவு உவகையடைவரோ அவ்வளவு உவகையுடனே முடிசூட்டுத் திருவிழாவைக்காண அம்மண்டபத்தைச் சேர்ந்தாரென்க. இற்பயன் - இல்லி லிருக்கும்பயன்: இல்லிலிருத்தற்குப்பயன் விருந்தோம்புதல் முதலியன ஆத லால், அதற்குரியவரம்படி மணப்பித்தலை 'இற்பயன்' என்றார். முற்பயந் தெடுத்த காதற்புதல்வன் - மூத்தகுமார னென்னவுமாம். பி-ம்:—¹நான்மறைப் புலவர். (உசு0)

எசு.—இதுவும் அநீந்தகவியும் - அங்குத்திரண்டோரிலுந்நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியின் வருணனை.

விண்ணவர் விசம்பு ¹தூர்த்தார் விரிதிரை யுடுத்த கோல
மண்ணவர் திசைக ¹தூர்த்தார் மங்கல மிசைக்குஞ் சங்கங்
கண்ணகன் முரசி னோதை ²கண்டவர் செவிக டூர்த்த
வெண்ணருங் கனக மாரி யெழுதிரைக் ³கடலுந் தூர்த்த.

(இ-ள்.) (அந்த முடிசூட்டுதிருவிழாவைக் காணுமாறு வந்த), விண்ணவர்- தேவர், விசம்பு தூர்த்தார் - ஆகாயத்தை நிரப்பினர்; விரி திரை உடுத்த கோலம் மண்ணவர் - கடலை (ஆடையாக) உடுத்த அழகிய பூலோகத்திலுள்ள வர், திசைகள் தூர்த்தார்-(எட்டுத்) திக்குக்களையும் நிரப்பினர்; மங்கலம் இசைக்

கும் சங்கம் - மங்களகரமாக ஒலிக்கின்ற சங்கங்களின் ஒலியும், கண் அகல் மூரின் ஒதை - பெரிய மூரசவாத்தியங்களின் ஒலியும், கண்டவர் செவிகள் தூர்த்த - கேட்டவர்களுகளை நிரப்பின; எண் அரு கனகம் மாரி - அளவில்லாத சுவர்ணத்தோடு (தானஞ்செய்யுங் காலத்தில் வார்த்த்கின்ற) நீர்மழை, எழு திரை கடல்உம் - அலைகளையுடைய எழுகடல்களையும், தூர்த்த - நிரப்பின.

கேள்வியும் உணரப்படுதலிற் காட்சியேயாம்; ஆதலால் 'கண்டவர் செவிகள்' என்றார்; "நம்பித்தக்கீதமேநயந்தகாணவோடினார்" என்றார் சிந்தாமணியிலும். கனகமாரி - பொன்மழையுமாம். விரிதிரை - கடலுக்கு, விளைத்தொகையன்மொழி. எழுதிரை - விளைத்தொகையுமாம். பி-ம்:—¹தூர்த்த, ²கேட்டவர், ³கடல்கடந்த.

(உசக)

எரு. விளக்கொளி மறைத்த மன்னர் மின்னொளி மகுட கோடி
துளக்கொளி விசம்பி னூருஞ் சுடரையு ¹மறைத்துச் சூழ்ந்த
வளக்கர்²வாழ் முத்த மூரன் முறுவலா ³ரணியின் சோதி
⁴வளைக்கலா மென்றவ் வானோர் கண்ணையு ⁵மறைத்ததன்றே.

(இ-ள்.) விளக்கு ஒளி மறைத்த - (தமது உடம்பின்ஒளியால்) தீபத்தி னொளியை மறையச்செய்த [தீபத்தினும் மிக்க ஒளியுடன் விளங்குகின்ற], மன்னர் - அரசரது, மின் ஒளி மகுடம் கோடி - மின்னுப்போன்ற காந்தியை யுடைய பலவாகிய கிரீடங்கள், துளக்கு ஒளி - செய்கின்ற ஒளி, விசம்பின் ஊரும் சுடரைஉம் - ஆகாயத்திற் செல்கின்ற சூரியனையும், மறைத்து சூழ்ந்த - மறைத்தன; அளக்கர் வாழ் - கடலிறோன்றிய, முத்தம் - முத்துப்போன்ற, மூரல் முறுவலார் - பற்களையும் புன்னகையை யு முடைய மகளிர் அணிந்த, அணியின் - ஆபரணங்களின், சோதி - காந்தி, வளைக்கல் ஆம் என்று - (இந்நில வுலகத்தைவளைத்த நாம் மேலுலகத்தையும் சூழ்தல்கூடுமென்று எண்ணி, அ வானோர் கண்ணைஉம் - அத்தேவர்களது (இமையாத) கண்ணையும், மறைத்தது - (ஒளியின்மிகுதியால்) இமைக்கச்செய்தது; (எ-று.)

மகுடகோடி சுடரை மறைத்தலாவது - மகுடகோடிகள் சூரியனினும் மிக்கஒளியையுடையனவாதல். கோடி - பலவென்னு மாத்திரையாயிற்று. ஊர்தல் - ஈண்டுப்போதன்மேற்று; "வானூர்தியம்," "மஞ்ஞையூர்து நின்றமால்" என்பவற்றிற் போல. பி-ம்:—¹மறைத்த, மறைத்துஞ். ²வாய். ³அணியும். ⁴வளைத்தலாலொன்றி, வளைத்தெலாமொன்றி, வளைத்தெலாமன்றி. ⁵மறைத்த.

(உசஉ)

எகா.—வசிட்டன் வேதியரோடு அங்கு வந்துகேட்தல்.

ஆயதோ ¹ரமைதி யின்க ணையனை மகுடஞ் சூட்டற்
கேயுமங் கலங்க ளான யாவையு மியையக் கொண்டு
துயரான் மறைகள் வேத பரகர் சொல்லத் தொல்லை
²வாயில்க ³னெருக்க ⁴நீங்க⁵மாதவக் கிழவன் வந்தான்.

(இ-ள்.) ஆயது ஓர் அமைதியின் கண் - அப்பொழுது, — ஐயனை மகுடம் குட்டற்கு - ஸ்ரீராமனை முடிசூட்டுவதற்கு, ஏயும் - பொருந்திய மங்கலங்கள் ஆன யாவை உம் - சுபகரங்களாகிய எல்லாவற்றையும், இயைய கொண்டு - பொருந்த எடுத்துக்கொண்டு, — வேதபாரகர் - அந்தணர், தூய நால் மறைகள் - பரிசுத்தமாகிய நான்கு வேதங்களையும், சொல்ல - சொல்லிக்கொண்டிருக்கவும், தொல்லை வாயில்கள் நெருக்கம் நீங்க - பழையவாயிலிலுள்ளவர் நெருக்கத்தை நீங்கி விலகி வழிவிடவும், மாதவம் கிழவன் - மிக்கதவத்துரிமையையுடைய வசிஷ்டன், வந்தான் - எழுந்தருளிணன்; (எ-று.)

தன் சீடர்களோடு வசிட்டன் வந்தானென்று முதலூல் கூறும், பாரம் - அக்கரை, முடிவு: இங்கு வேதாந்தம்; அதனையறிந்தவர் - வேதபாரகர், தொல்லை வாயில் என்றதனால், வாயில் முதியதாயினும் நெருக்கம் புதிய தென்க. பி-ம்:—¹அளவையின் கண். ²வாயல்கள். ³நெருக்கி. ⁴நீக்கா, நீக்கி, போக்கி.

எள.—வசிட்டமுனிவன் பட்டாபிஷேகச்சடங்கிக்குச் சித்தஞ்செய்து வைத்தல்.

கங்கையே ¹முதல வாகக் கன்னியி ²றானதீர்த்த
மங்கலப் புனலு நாலு வாரியி னீரும் பூரித்
³தங்கியின் வினையிற் கேற்ற யாவையு மமைத்து வீரச்
சிங்க⁴வா தனமும் வைத்துச் செய்வன பிறவுஞ் ⁵செய்தான்.

(இ-ள்.) (வந்த அம்முனிவன்), — கங்கை ஏ முதல ஆக-கங்காநதி முதலாக, கன்னி ஈறு ஆன - குமரியாறு இறுதியாக வுடையவாய், தீர்த்தம் - புண்ணிய தீர்த்தங்களினது, மங்கலம் புனல் உம் - மங்களகரமான நீரையும், நாலு வாரியின் நீர் உம் - நான்குதடல்களின் நீரையும், பூரித்து - (கும்பங்களில்) நிறைத்துவைத்து, அங்கியின் வினையிற்கு - அக்கினியிற் செய்யவேண்டும் ஒமம் முதலியவற்றிற்கு, ஏற்ற யாவை உம் - பொருந்திய எல்லாவற்றையும், அமைத்து - அமையப்பண்ணி, வீரம் சிங்கஆதனம் உம் - வீரவிம்ஹாஸத்தை யும், வைத்து —, செய்வன பிற உம் - செய்யவேண்டிய பிறகாரியங்களையும், செய்தான் - சித்தஞ்செய்தான்; (எ-று.)

அங்கி - அக்னி யென்னும் வடமொழிச்சிதைவு. வீரச்சிங்கவாதனம் - வீரன் வீற்றிருத்தற்குரிய சிங்காதனம். 'பிறவும்' என்றதனானே, அட்சதை தருப்பம் சுமங்கலிகள் யானே குதிரை அத்திமரத்தாற்செய்தபீடம் முதலிய பட்டாபிஷேகத்திற்குவேண்டிய சாமக்கிரிக்ளக் கொள்க. பி-ம்:—¹முதலாயுள்ள, முதலவான, முதலவாய. ²ஆய. ³அங்கிசெய், அங்கவை, இங்கிவை ⁴ஆசனமும். ⁵செய்தார்.

(உசுசு)

எஅ — சுமந்திரன் வசிட்டன்கட்டியால் மன்னவனை

யழைத்துவரச் செல்லுதல்.

கணிதநா லுணர்ந்த ¹மாந்தர் காலம்வந் ²தடுத்த தென்னப்
பிணியற நோற்று நின்ற பெரியவன் விரைவி ³னேகி
மணிமுடி வேந்தன் றன்னை வல்லையிற் கொணர்தி யென்னப்
பணிதலை ⁴நின்ற காத்தற் சுமந்திரன் பரிவிற் சென்றான்.

(இ-ள்.) கணிதம் நூல் உணர்ந்த மாந்தர் - சோதிடநூலை யறிந்தவர், 'காலம் வந்து அடுத்தது - முகூர்த்தகாலம் வந்து சமீபித்தது,' என்ன - என்று தெரிவித்ததனால், பிணி அற நோற்று நின்ற பெரியவன் - பந்தம் நீங்கும்படி தவஞ் செய்துநின்ற வசிஷ்டபகவான், 'விரைவின் ஐகி-வேகத்தோடு சென்று, மணி முடி வேந்தன் தன்னை - ரத்நகிரீடத்தையுடைய சக்ரவர்த்தியை, வல்லை யின் கொணர்தி - விரைவே அழைத்துக்கொண்டுவா,' என்ன - என்று கட்ட னையிட, — பணி தலைநின்ற - (அம்முனிவனுடைய) ஆணையைத் தலைமேற் கொண்டுநின்ற, காதல் சுமந்திரன் - விருப்பத்தையுடைய சுமந்திரன், பரிவின் சென்றான் - அன்போடு போயினான்; (எ-று.)

அரசமாளிகையின் வாசந்நிண்ணையில் உட்கார்ந்திருந்த வசிட்ட முனிவன் அலங்காரஞ்செய்துகொண்டு அபிஷேகவுத்ஸவத்தின்பொருட்டு வந்த சுமந்திர னைக்கண்டு, 'சுமந்திரனே! பட்டாபிஷேகத்திற்குவேண்டியனவெல்லாஞ் சித்த மாக வைத்துக்கொண்டு நான் காத்திருப்பதைச் சொல்லிச் சூரியோதயத்திற் புஷ்யரட்சத்திரத்திற் பட்டாபிஷேகம்நடக்குமாறு மன்னவனை விரைவுப்படுத்திக்' என்று சொல்லியனுப்பினானென்று முதலூலிற் கூறப்பட்டுள்ளது. காலம் வந்தடுத்ததென்றது, காலங் கழிக்குமதன்றென்றவாறு. பிரமவிருடியென்பார் 'பெரியவன்' என்றார். 1-ம்;—1மாக்கள். 2-ம். 3-ய்தி. 4-யின்று. (உசுரு)

எசு.—சுமந்திரன் கைகேயியின் அந்தப்புரத்துஅரசனிருப்பது உணர்ந்துஅங்குச்சேல்ல, கைகேயி சுமந்திரனிடத்து இராமனை யழைந்துவரச்சொல்லுதல்.

விண்டொட நிவந்த கோயில் வேந்தர்தம் வேந்தன் றன்னைக் கண்டிலன் 1வினவக் கேட்டான் 2கைகயி கோயி னண்ணித் தொண்டை வாய் மடந்தை மாரிற் சொல்ல 3மற்றவருஞ் சொல்லப் பெண்டிரிற் கூற்ற மன்னாள் பிள்ளையைக் கொணர்க வென்றாள்.

(இ-ள்.) (சென்ற சுமந்திரன்), விண் தொட நிவந்த - ஆகாயத்தை யளா வும்படி யுயர்ந்த, கோயில் - அரண்மனையில், வேந்தர்தம் வேந்தன் தன்னை - சக்ரவர்த்தியை, கண்டிலன் - காணாதவனாய், வினவ - (அங்குஉள்ளாரை) விசாரிக்க, கேட்டான்-(அங்கிருப்பவர்கள் சொல்லக்) கேட்டு, கைகயி கோயில் நண்ணி - கைகேயியினது மனையைச் சமீபித்து, தொண்டை வாய் மடந்தை மாரின் சொல்ல - தொண்டைக்கனிபோலும் வாயினையுடைய தாதியரிடத்தில் (தன்வருகையைத்) தெரிவிக்க, அவர்உம்-அத்தாதியரும், சொல்ல - (கைகேயி க்கு) அறிவிக்க,—பெண்டிரில் கூற்றம் அன்னாள்-பெண்களுள் யமனையொத்த அக்கைகேயி, 'பிள்ளையை - இராமனை, கொணர்க - அழைத்துக்கொண்டு வருவாயாக,' என்றாள் - என்று (சுமந்திரனை நோக்கிக்) கூறினாள்; (எ-று.)

விண்டொடநிவந்தகோயில்-தொடர்புயர்வுநவநீர்சீயணி. வசிட்டமுனி வனது கட்டளைப்படிசென்ற சுமந்திரன் அந்தப்புரத்துளவராலும்தடுக்கப்படாமல் அரசனைத் துதித்தவண்ணஞ்சென்று, தசரதனது தூவஸ்தையைநிறியர்த

வனாய் அம்மன்னவனை இனியமொழிகளாற் பலவகையாக வாழ்த்திப்புகழ்ந்து எழுப்ப, அவ்வரசர்க்கரசன் தலையெடுத்துப்பார்த்து 'சுமந்திரனே ! மிகவும்வருந்தியுள்ள என்னைத் துதிமொழிகளால் மீளவும்வருத்துகின்றனை' என்றானாக, வாடிய மன்னவனது முகத்தைப்பார்த்தும் கருணமான அச்சொல்லைக்கேட்டும் மனம்நடுங்கிச் சுமந்திரன் ஒதுங்கிநிற்கையில், கைகேயி அச்சுமந்திரனைநோக்கி மன்னவர் ராமாபிஷேக சந்தோஷத்தால் இரவெல்லாம் உறக்கம்பிடியாதிருந்து இப்போது கண்ணயர்ந்திருக்கின்றார்: நீ விரைவிற்பென்று இராமனையழைத்து வருக: சுபமுண்டாகுக' என்று சொன்னான். சுமந்திரன் கைகேயியின்பேச்சைக் கேட்டு, மங்கலமே மற்றொன்றும்இல்லையென்றமகிழ்ந்தான் என்று முதலாவது லுள்ளது. தன்கணவனைக் கொல்ல வழிதேடினவனாதலின் 'பெண்டிற்றிற் கூற்றமன்னான்' என்றார். பி-ம்:—¹வினவி. ²கைகையை. ³வந்தவரும். (உசசு)

அ.0.—சுமந்திரன் கைகேயியின் கட்டளைப்படி யழைத்துவர

ஸ்ரீராமனை மாளிகையில் அடைதல்.

என்றன ளென்னக் கேட்டா நெழுந்தபே ருவகை பொங்கப் பொன்றிணி மாட வீதி பொருக்கென ¹நீங்கிப் புக்கான்
மன்றிரு வுள்ளத் துள்ளே தன்னையே நினைபு மற்றக்
²குன்றிவர் தோளி னானைத் தொழுதுவாய் புதைத்துக் கூறும்.

(இ-ள்.) என்றான் - என்று அவன் சொன்னான்; என்ன - என்று சொல்ல, (சுமந்திரன்), கேட்டான் - கேட்டு, எழுந்த பேர் உவகை பொங்க - உண்டாகிய மிக்க மகிழ்ச்சி மேன்மேலும் வளர்ந்தால், பொன் நிணி மாடம் வீதி - பொன்மயமான மண்டபங்களுடைய வீதிகளை, பொருக்கென நீங்கி - விரைவாகக்கடந்து, புக்கான் - போய்,—தன் திருஉள்ளத்துள்ளே - தனது அழகிய மனத்திற்குள்ளே, தன்னையே நினைபு - தன்னையேநினைந்துகொண்டிருக்கின்ற, அ குன்று இவர் தோளினை - மலையையொத்த புயங்களுடைய அந்த ஸ்ரீராமனை, தொழுது—வாய்புதைத்து - வாயை மூடிக்கொண்டு. கூறும் - (பின் வருமாறு) சொல்லலானான்; (எ-று.)

பட்டாபிஷேகத்தின்பொருட்டே கைகேயி தன்அந்தப்புரத்துக்கு இராமனைவரவழைப்பதாகக் கருதியிருந்ததனால், சுமந்திரனது மனத்தில் உவகை பொங்குவதாயிற்று. தான் கொண்ட மாலுடவேடத்திற்கு ஏற்பப் பட்டினிகிடந்து ஸ்ரீமந்தராயணனைத்தியானித்துநின்றவின், 'தன்றிருவுள்ளத்துள்ளே தன்னையே நினைபுமக் குன்றிவர்தோளினை' என்றது: இனி, தன்னையே நினைதல் - தனதவ தாரத்தின் காரணத்தையும், அதற்குச் செய்யவேண்டிய தொழில்களையும் நினைத்தலுமாம். பொருக்கென - விரைவுக்குறிப்புமொழி. வாய்புதைத்தல் - வணக்கமிகுதியால். மற்று - அசை. பி-ம்:—¹நீங்கி, நெருக்கி. ²குன்றன

அக.—சுமந்திரன் இராமனிடத்துக் கைகேயிகோல்லைத் தேர்வித்து,
மகுடஞ்சூட விரைவில் வருக எனல்.

கொற்றவர் ¹முனிவர் மற்றும் குவலயத் ²துள்ளா ருண்ணிப்
பெற்றவன் றண்ணிப் போலப் பெரும்³பரி வியற்றி நின்றார்
சிற்றவை ⁴தானு மாங்கே கொணர்கெனச் செப்பி னுள்ளப்
பொற்றட மகுடஞ் ⁵சூடப் போதுதி விரைவி னென்றான்.

(இ-ள்.) 'கொற்றவர் - அரசரும், முனிவர் - இருடியரும், மற்றும் - பின்
னும், குவலயத்து உள்ளார் - பூமண்டலத்தி லுள்ளவர்களும், உண்ணை பெற்ற
வன்தன்னை போல - உண்ணிப்பெற்ற சக்ரவர்த்தியைப்போல, பெரு பரிவு -
(உன்பக்கல்) மிக்கஅன்பை, இயற்றி நின்றார் - செய்து நின்றார்; சிறுஅவை
தான்உம் - சிறியதாயாகிய கைகேயியும், ஆங்கே - அவ்விடத்தில் [தன்மானிகை
யில்], கொணர்க - அழைத்துக்கொண்டு வருவாயாக, என-என்று, செப்பினான்-
சொன்னான்; (ஆதலால்), அ பொன் தட மகுடம் சூட - சுவர்ணமயமான பெ
ரிய அம்முடியைச் சூட்டிக்கொள்ள, விரைவின் போதுதி - சீக்கிரமாக வரு
வாயாக,' என்றான் - என்றுகூறினான், (சுமந்திரன்); (எ-று.)

"ஐழையானவரு மிவர்தடமுலேதோய், கேழ்கினர்மதுகையர் கிளைகளு
மினையார், வாழியவெனவவர் மன்னுறுகடவுட், டாழ்குவர்கெளசலை தயரத்
னெனவே," "அவ்வூர்ச்,சாதுகைமாந்தரெல்லார் தயரதன்நன்னையொத்தார்,"
"முற்பயந்தெடுத்தாதற் புதல்வனை முறையினோடு, மிற்பயன்சிறப்பிப்பாரி
னீண்டியவுவகைதுண்ட" என்றவற்றை நோக்கி, "உண்ணிப்பெற்றவன் றண்
னைப்போலப் பெரும்பரிவியற்றினின்றார்" என்றார். சிற்றவை - சிற்றவ்வை;
அவ்வை - தாய். பி-ம்:—¹முனிவோர். ²உள்ளோர். ³பரிசு. ⁴விரைவின்.
⁵செம். ⁶சூட்ட.

(உசஅ)

அஉ.—இராமன் தேரிலேறிச் செல்லுதல்.

ஐபனு மச்சொற் கேளா வாயிர மௌலி யானைக்
கைதொழு ¹தரச வெள்ளங் கடலென²த் தொடர்ந்து சுற்றத்
தெய்வகீ தங்கள் பாடத் ³தேவரு மகிழ்ந்து வாழ்த்தத்
தையலா ரிரைத்து நோக்கத் தாரணி தேரிற் ⁴சென்றான்.

(இ-ள்) ஐயன்உம் - ஸ்ரீராமனும், அ சொல் கேளா - அவ்வார்த்தையைக்
கேட்டு, ஆயிரம் மௌலியானை-ஆயிரத்திருமுடிகளையுடைய திருமலை, கை
தொழுது - அஞ்சலிசெய்து, (பின்), அரசவெள்ளம் - அரசர்கூட்டம், கடல்
என - கடல்போல, தொடர்ந்து-பின்னொடர்ந்து, சுற்ற-சூழவும், தேவர்-தேவ
லோகத்தவர், தெய்வம் கீதங்கள் பாடஉம் - தேவர்கட்குரிய ராகத்தைப் பாட
வும், மகிழ்ந்து வாழ்த்த - களித்து ஆசீர்வதிக்கவும், தையலார் இரைத்து
நோக்க - மகளிர் இரைந்துகொண்டு வந்துபார்க்கவும், தார் அணி தேரில் -
மலைகளைக்கட்டிய தேரின்மேல், சென்றான்—; (எ-று.)

வினாவிற்புறப்படவேணுமென்று சுமந்திரன்சொல்லியதனால் தமதுகுல தெய்வமான ஸ்ரீரங்கநாதனைத் தொழுதுவிட்டு ஸ்ரீராமன் புறப்பட்டனென்க. 'தெய்வதேவகன்பாடி' என்று பாடமிருப்பின், நலம். ஆயிரமெனவியென்றது - திருக்கண், திருக்கை, திருவடிகளுக்கும் உபலக்ஷணம். தார் - பொன்னரிமாலையும், கொடியுமாம். 1-ம்:—¹அரசர். ²வந்து. ³தேவர்கள். ⁴போனான்.

அங்.—“தையலாரிரைத்துநோக்க ” எனக் கீழ்க்கவியிற் கூறியதனை

இதுமுதல் நான்குகவிகளால் விவரிக்கின்றார்,

திருமணி மகுடஞ் சூடச் சேவகன் செல்கின் றுனென்
றொருவரி னொருவர் ¹முத்திக் காதலொடு வகை யுந்த
விருகையு ²மிரைத்து மொய்த்தார் ின்னுயிர் யார்க்கு மொன்றாய்ப்
பொருவருந் தேறிற் செல்லப் புறக்கிடைக் கண்டார் போல்வார்.

(இ-ள்.) (அம்மகளிர்),—“சேவகன் - ஸ்ரீராமன், திரு மணி மகுடம் சூட - அழகிய ரத்நகிரீடத்தைச் சூட்டிக்கொள்ளுதற்கு, செல்கின்றான்—, என்று—, காதலொடு உவகை உந்த-விருப்பமும் மகிழ்ச்சியுந் தூண்டினதால், இன்னியிர். இனியஉயிர், யார்க்கு உம் ஒன்றுஆம் - எல்லார்க்குமொன்றாகி, புறத்திடை - வெளியில், பொருவு அரு தேரின் செல்ல-ஒப்பில்லாத இரத்தத்தின்போக, கண்டார்-(அகிலைப்) பார்த்தவரை, போல்வார் - போன்றவராய்,—ஒருவரின் ஒருவர் முத்தி - ஒருவரினும் ஒருவர் முற்பட்டு, இரு கை உம் - (அவ்விராமனது) இரண்டுபக்கங்களிலும், இரைத்து - (சந்தோஷத்தினால்) பேராவாரஞ் செய்துகொண்டு, மொய்த்தார் - நெருங்கினார்; (எ-று.)

மகளிர் தம்முயிரெல்லாம்ஒன்றாகி வெளியே தேரின்மீது ஸ்ரீராமவடிவம் படைத்துச்செல்வதைப் பார்ப்பவரை யொத்து, அப்பிராணைக் காணவேணுமென்னும்ஆசையும் காணப்போகின்றோமென்பதைக் கருதுவதனாலாகியஉவகையும் தூண்ட, ஒருவரினும்ஒருவர்முத்தி இரைத்தவண்ணம் இராமனது இரு மருங்கிலும் நெருங்கினரென்க. மகளிர் தம்முயிர்போலஇராமனைக்கருதியிருந்தனரென்பது, பின்னிரண்டடிகளிற் பெறப்படும். இருகையும் இரைத்து என்பதற்கு-தமதுஇரண்டுகைகளையுந் தட்டிக்கொண்டு என்று கூறினொருமுள். 1-ம்:—¹முந்த. ²நிரைத்து. (உஎ0)

அடி. துண்ணெனுஞ் சொல்லாள் சொல்லச் சுடர்முடி துறந்து தூய

மண்ணெனுந் திருவை நீங்கி வழிக்கொளா முன்னம் வள்ளல் பண்ணெனுஞ் சொல்லி னுந் தந் தோளெனும் பணைத்த வேயுங் கண்ணெனுங் கால வேலு மிடைநெடுங் கானம் புக்கான்.

(இ-ள்.) துண் எனும் சொல்லான் சொல்ல - அஞ்சத்தக்க சொல்லினை யுடைய கைகையி் சொல்லுதலால், வள்ளல் - ஸ்ரீராமன், சுடர் முடி துறந்து - ஒளிபொருந்திய மகுடஞ்சூடுதலைத் தவிர்ந்து, தூய மண் எனும் திருவை நீங்கி-

தாய்மையுடைய பூமியென்னும் மனைவியைப் பிரிந்து, வழிக்கொளா முன்னம்-பயணப்படுதற்கு முன்னமே,—பண் எனும் சொல்லினுர்தம் - இசைப் பாட்டென்று சொல்லத்தக்க சொல்லியையுடைய அம்மகளிரது, தோள் எனும்-தோள்களாகிய, பணைத்த வேய்உம் - பருத்த மூங்கில்களும்,கண் எனும் கால வேல்உம் - (அவர்) கண்களாகிய (கொடுத்தன்மையால்) யமனை யொத்த வேல்களும், மிடை-(இருபுறமும்) நெருங்கிய, நெடு கானம் - பெருங்காட்டில், புக்கான் - போனான் ; (எ-று.)

கைகேசிசொல்லால் இராமபிரான் இனிக்கானகம்போகப்போகிறானுதலால், அதற்குமுன்னமே வேயும்வேலும் மிடைந்த கானிற் சென்றானென்றார். இங் னனம் மேல்வருவதனை முன்னமே நிகழ்த்ததாக வருணனையிற் கூறுதலை “சே வகன் சீருமுன்னஞ் சேதுவுந் தெரிந்தமாதோ” எனச் சுந்தரகாண்டத்துங் காணலாம். ‘கானம்’ என்ற சொல் காடு என்பது போலவே மிகுதியென்னும் பொருளையுந் காட்டும். கண்ணெனும்வேல் மிடை கானம்—சீலேடையோடு சேர்ந்துவந்த உருவகவனி; “ஆருயிர்கவருங்கூர் துதிக்கண்ணெனுங்காலவேல்” என்றார், எழுச்சிப்படலத்தும். வேல் - மரத்திற்கும், படைக்கும் சீலேடை. ஸ்ரீதேவி பூதேவியென்னும் இருவருள் ஒருத்தியாதலால், நிலமகளை ‘தாயமண் ணெனுந்திரு’ என்றும், பாதனுக்கு அரசுகொடுப்பதைநோக்கி இராமனை ‘வள் ளல்’ என்றுங் கூறினார். (உஎக)

அரு. *சுண்ணமு மலருஞ் சாந்துங் கனகமூந் தூவ வந்து வண்ணமே கலையு நா னும் வளைகளுஞ்¹சிற்து வாரும் [கை புண்²னுற வனங்கன் வாளி³புழைத்த⁴தம் புணர்மென் கொங் கண்ணுறப் பொழிந்த⁵காம வெம்புனல் கழுவு வாரும்.

அக. அங்கண் னவனி காத்தற் கா'யிவ னென்ன லாமோ நங்கண் ன பிலனென் னுள்ளந் தள்ளுற நடுங்கி நைவார் செங்கணுங் கரிய கோல மேனிபுந் தேரு மாகி [பார். யெங்கணுந்⁶தோன்று கின்ற⁷ரேனைவரோ விராம⁸னென் னுவையிரண்டும்-ஒருதொடர்: ஒருங்கே பொருளுரைக்கப்படும்.

(இ-ள்.) (அரு.) (அம்மகளிர்), சுண்ணம்உம்-கந்தப்பொடியையும், மலர்உம் - புஷ்பத்தையும், சாந்துஉம்-சந்தனத்தையும், கனகம்உம்-, தூவ வந்து—, வண் ணம் மேகலை உம் - அழகிய மேகலாபரணங்களையும், நாண்உம் - வெட்கத்தையும், வளைகள் உம் - கை வளையல்களையும், சிந்துவார்உம் - சிந்துபவரும்,—அனங் கன் வாளி - மன்மதபாணம், புண்உற - விரணமுண்டாகும்படி, புழைத்த - துளைத்த, தம் புணர் மெல் கொங்கை - தமது நெருங்கிய மெல்லிய தனங்களை, கண் - கண்களினின்றும், உற - மிகுதியாக, பொழிந்த - வழிந்த, காமம் - காம நோயாலுண்டாகிய, வெம் புனல்-வெப்பமான நீரினால், கழுவுவார்உம்-கழுவுகின்ற வர்களுமாகி, -(அசு) ‘நம் கண் அன்பு இலன்-நம்மிடத்து அன்பில்லாதவனாகிய,

இவன் - இவ்விராமன், அவனி காத்தற்கு ஆம் - பூமியைக்காத்தற்குப் பொருந்
திய, அம் கணன் - அழகிய [அருளுடைய] கண்களையுடையவன், என்னல்
ஆம் ஒ - என்றுசொல்லுதல் பொருந்துமோ? [பொருந்தாது], என்று-என்று
எண்ணி, உன்னம் தன்னுற - மனந் தடுமாறுதலால், நடுங்கி - (உடல்) நடுங்கி,
ரைவார் - தனர்வார்; செம்கண் உம் - சிவந்தகண்களும், கரிய கோலம் மேனி
உம் - கறுத்த அழகிய திருமேனியும், தேர்உம் ஆகி - இரதமுமாகப்பொருந்தி,
எங்கண்உம் - எல்லாவிடத்தும், தோன்றுகின்றார் - தெரிகின்றவர், எனைவரோ
இராமன் - இராமனென்பவர் எத்தனைபேரோ? என்பார் - என்றுசொல்வார்.

சுண்ணம்முதலியவற்றைத் தாவவந்தவர், ஸ்ரீராமனைக்கண்டவளவிற் காமங்
கைம்மிகுதலால், மேகலேசோர் நாணதுறந்து உடல்மெலிந்து வளைகளைச்சிந்திக்
கண்களினின்றுத் தாரைதாரையாய் நீர்பொழிப நின்றனராகி, 'மெல்லியராகிய
நம்மிடத்து மனமிரங்கி யருள்புரியாத இவன் அவனிகாப்பதற்குத் தக்கவன்
என்பது எப்படி?' என்று மனந்தடுமாறி நடுங்கி, உருவெளித்தோற்றத்தால்
இராமன் எங்குந் தோன்றக் கண்டு 'செங்கண்ணும் கரியமேனியுமாகித் தேர்
களில் இராமன் எங்குந் தேன்றுகின்றானே; இராமன் என்பார் எத்தனைபே
ருண்டோ?' என்று வாய்புலற்றலானாக் கொண்டதாம். செங்கணங் கரியகோல
மேனியும்—முரண்டோடை. புதைத்த-புதையென்னும் பெயரடியாகப்பிறந்த
பெயரெச்சம். எனைவர் என்பது, (எவ்விடங்களிலுந் தோன்றுகின்றவருள்)
இராமன் எவரோ என ஒருவரைக்கூறும் பன்மையாகவுமாம். 1-ம் :—1. தாவு
வாரும். 2. உறு. 3. புதைத்த. 4. புண். 5. காமங்கனற்றற்கு கலுவலவாரும். 6. தோன்று
கின்றான். 7. எனையரோ, ஏயரோ, என்பான். "அங்கணன்" என்றுதொடங்
கும் பாடல்முன்னும், "சுண்ணமும்" என்றுதொடங்கும்பாடல் அதன்பின்னு
மாகச் சிலபிரதிகளில் உள்ளன. (உஎக)

அஎ.—கவிகூற்றம்: அயோத்தியாநகரத்திலுள்ள முனிவர் முதலியோர்
ஸ்ரீராமனது த்ருமேந்ரைக்கண்டு கூறியதைக் கூறுவோமெனல்.

1. இனையராய் மகளி ரெல்லா மிரைத்தனர் நிரைத்து 2. மொய்த்தார்
முனைவரு நகர மூதூர் 3. முதிஞரு மிளைஞர் தாமு
மனையவன் மேனி கண்டா ரன்பினுக் கெல்லை காணார்
4. நினைவினர் மனத்தால் வாயா னிகழ்ந்தது 5. நிகழ்த்த லுற்றும்.

(இ-ள்.) மகளிர் எல்லாம் - மாதரனைவரும், இனையர் ஆம் - இத்தன்மைய
ராகி, இரைத்தனர் - ஒலித்துக்கொண்டு, நிரைத்து - கூட்டமாகி, மொய்த்தார் -
நெருங்கினார்; முனைவர்உம் - முனிவரும், நகரம் முதுதூர் முதிஞர்உம் - அயோ
த்தியாநகரமாகிய பழையபூரிலுள்ள மூத்தவரும், இளைஞர்தாம் உம் - சிறியவ
ரும், அனையவன் - ஸ்ரீராமனது, மேனி - திருமேனியை, கண்டார் - பார்த்தவ
ராகி, அன்பினுக்கு- (அக்காட்சியாலுண்டாகிய) விருப்பத்திற்கு, எல்லை காணார் -
அனவையறியாதவராய், - மனத்தால் நினைவினர் - நெஞ்சினால்நினைத்தவர்க

ளாய், வாயால் நிகழ்த்தது - வாயினாற் கூறியதை, நிகழ்த்தல் உற்றும் - சொல்லத் தொடங்குவோம்; (எ-று.)—அவற்றை, மேல் பதினொருகவிகளிற் காண்க.

முதலடியால், கீழ்க்கூறியபொருளைத் தொகுத்து, பின் மூன்றடிகளால் மேல்விரித்துரைக்கும் பொருளைக் காட்டுகின்றன ரென்க. முன்னோரை முனைவரென்பது ஓர் சொல்விழுக்காடாம், முன்னென்பதனை முனையென்பவாகலின்; இது இப்பொருட்டாதல் “வினையினீங்கி விளங்கியவறிவின், முனைவன்கண்டது முதலானாகும்” என்ற விடத்தும் காண்க: ஆகவே, முனைவர் - சிறந்தவராகிய முனிவரை யுணர்ந்திற் றென்க. மூனார் என்றதனால், ஊர் முதியதாயினும், இத்தகைய விழவு புதிய கென்க. சிந்தையும் சொல்லும் ஒரு நிகர்ப்பட்டவரென்பார் ‘நினைவினர் மனத்தால் வாயானிகழ்த்தது’ என்றார், நிகழ்த்தது = நிகழ்த்தியது: அந்தர்பாவித ணிச் சன்ன்பர், வடதூலார். பி-ம்:—¹இணையரா, இணையன. ²மொய்க்க, மெய்ப்ப. ³முனியரும். ⁴நினைவன, நினைவினல். ⁵நிகழ்த்துவாம்யாம். (உஎச)

அஅ.—இதுமுதற் பதினொருகவிகள் ஒருதோடர்; முனைவர் முதலியோர் கூறியவற்றைத் தெர்வீக்கும்.

உய்ந்ததில் வலக மென்பா ருழிகாண் கிற்பா பென்பார் மைந்தநீ கோடி யெங்கள் வாழ்க்கைநாள் ¹யாவுமென்பா ரைந்தவித் தரிதிற செய்த தவமுனக் காக வென்பார் பைந்துழாய்த் ³தெரிய லாய்க்கே நல்வினை பயக்க வென்பார்.

(இ-ள்.) (அவர்), இ உலகம் உய்த்தது என்பார்—‘இவ்வலகம் பிழைத்திடேற்றிற்று’ என்பவரும்,—ஊழி காண்கிற்பாய் என்பார் - ‘யுதமுடிவையும் (இவ் வலகிலிருந்து) பார்ப்பாயாக’ என்பவரும்,—‘மைந்த-வீரனே! எங்கள் வாழ்க்கை நாள் யாஉம் - எங்களுடைய வாழ்க்காலம் [ஆயுள்] எல்லாவற்றையும், நீ கோடி - நீ (உன்னுடையனவாகக்) கொள்வாயாக,’ என்பார் - என்பவரும்,—‘ஐந்துஅவித்து - (புலன்களிற்செல்கின்ற அவா)ஐந்தினையுமடக்கி, அரிதின் செய்த - அருமையாக (யாம்) செய்த, தவம் - தவத்தின்பயன், உனக்கு ஆக - உனக்குச்சித்தியாகுக,’ என்பார் - என்பவரும்,—‘பைந் துழாய் தெரியலாய்க்கு ஏ - பசியதிருத்துழாய்மாலையணிந்த உனக்கே, நல் வினை பயக்க-புண்ணியம் பயன் தருவதாகுக,’ என்பார் - என்பவரும்,—(எ-று)

ஊழிகாண்கிற்பாய் என்பதற்கு - யுதமுடிவுகாறும் இவ்வலகில் தானேவாழ்ந்திருப்பாயென்றும், நீகோடி யெங்கள் வாழ்க்கைநாளாயும் என்பதற்கு-எங்களுடைய ஆயுள்முழுவதையுங் கூட்டினால் எவ்வளவோ அவ்வளவுகாலம் வாழ்வாயாக என்பதற்குருத்து. ஐந்துமென்னு முற்றும்மை, விகாரத்தாற்செுக்கது. தவம் உனக்காக என்னுமிடத்து - உனக்குத் தவங்கைகூடுத என்னும் பொருளுந் தோன்றுதல் காண்க. பி-ம்:—¹பலவும். ²துணர். ³தெரியலாற்கே. (உஎஐ)

120.

அக. உயரநு ளொண்க ¹னோக்குந் தாமரை நிறத்தை யொக்கும்
²புயல்பொழி மேக மென்ன புண்ணியஞ் ³செய்த வென்பார்
 செயலருந் தவங்கள் செய்திச் செம்மலைத் தந்த ⁴செல்வத்
 தயரதற் கென்ன கைம்மா றுடையம்⁵யார் தக்க தென்பார்.

(இ-ள்.) ‘உயர் அருள்-மிக்கருணையையுடைய, ஒன்-ஒண்மையாகிய, கண்-
 (பூராமனது) திருக்கண்ணோ, ஒக்கும்-போன்ற, தாமரை-தாமரைமலரும், நிறத்
 தை ஒக்கும்-(அப்பிரானது) நிறத்தைப் போன்ற, புயல் பொழி மேகம்-நீரைப்
 பெய்கின்ற கார்மேகமும், என்ன புண்ணியம் செய்த - என்ன நல்லினை செய்
 தன?’ என்பார் - என்பவரும்,—‘செயல் அரு தவங்கள் செய்து - (பிறரார்)
 செய்தற்கரிய தவங்களைச் செய்து, இ செம்மலை தந்த - இவ்விராமனைப் பெற்று
 (இய்வுலகத்துக்கு)க்கொடுத்த, செல்வம் தயரதற்கு - பாக்கியத்தையுடைய சக்ர
 வர்த்திக்கு, யாம்—, தக்கது - (அவர்செய்தனற்றிக்குத்) தகுந்ததாகிய, கைம்
 மாறு - பிரிதியுபகாரம், என்ன உடையம் - என்னஉடைத்தாயிருக்கின்றோம்?’
 என்பார் - என்பவரும்,—(எ-று.)

உபமானப்பொருளாகிய தாமரையையும் மேகத்தையும் இராமபிரா
 னின் திருக்கண்கட்கும் திருமேனியிறத்துக்கும் உபமேயமாக்கிக்கூறியது -
 எதிர்நிலையணி. புயல்பொழிமேக மென்ன புண்ணியஞ்செய்தது - ‘மேகங்
 களோவுரையீர் திருமால், திருமேனிபொக்கும், யோகங்க ளுங்களுக்
 கெவ்வாறு பெற்றிருப்பிரளிப்பான், மாகங்களைல்லாந் திரிந்து நன்னீராக
 சுமந்து துத்த, மாகங்கன்றோவ வருத்துத் தவமாமருள் பெற்றதே’ என்பது,
 நம்மாழ்வார் பாசரம். புயல்-நீருக்கு, இலக்கணை. 1-ம்:—¹ஏய்க்குந். ²புயலணி.
³செய்தது. ⁴தெய்வத். ⁵நாத்தக்க. இச்செய்யுள் சிரபிரதிகளில் “நீலமாமுதில
 னன்” (கக) என்ற பாடலுக்குப் பின் உள்ளது. (உஎக)

க0. வாரண மரற்ற வந்து ¹கராவயிர் மாற்று நேமி
 நாரண ²னோக்கு மிந்த நம்பிதன் ³கருணை யென்பா
 ராரண மறித நேற்று வையனை ⁴யனுகி நோக்கிக்
 காரண மின்றி யேயுங் கண்கணீர் கலுழ நிற்பார்.

(இ-ள்.) ‘இந்த நம்பிதன் கருணை - இவ்விராமபிரானது திருவருள், வார
 ணம் அரற்ற - கஜேந்திரன் (ஆதிமூலமே என்றுகூவி) அழைக்க, வந்து.
 (உடனே அங்கு) ஓடிவந்துதோன்றி, கரா உயிர் மாற்றும் - முதலையினதுஉயி
 ரைப் போக்கின, நேமி - சக்கரத்தையுடைய, நாரணன் (கருணை) - பூர்வநாரா
 யணனது திருவருளோ, ஒக்கும்-’ என்பார்-என்பவர்களும்,—ஆரணம் அறிதல்
 தேற்று-வேதங்களாலும் (இனையனென்று) அறிதல்கூடாத, ஐயனை-பூராமனை,
 அனுகி - சமீபித்து, நோக்கி - பார்த்து, காரணம் இன்றிவடம் - ஏதுவில்லாம
 லும், கண்கள் நீர் கலுழ-கண்கள் நீரைச்சிந்தும்படி, நிற்பார்-நிற்பவரும்,—(எ-று.)

பலவிடத்தும் ஸ்ரீராமபிரானை வாரணமழைக்கவந்து உதவியவனென்று பாராட்டிக்கூறுவர். இராமனைக் கண்டமாத்திரத்தில் அவர்கட்கு உவகைக்கண்ணீர் பெருகிறதென்க. நாரணன் - திருமால்: நாராயணன் என்பதன்சிறைவு; நாரம் = பிரளயப் பெருங்கடனீர்; அதனை இருப்பிடமாகக் கொண்டவன்; எல்லா முழிந்தபோதும் மிகுந்திருக்கும் காரணக்கடவுளென்பது கருத்து. சகலநற்குணங்களுமுடையவ னென்றும், சகல ஆத்மாக்களுக்கும் உளளத்திருப்பவனும் இடமாயிருப்பவனுமென்றும், நித்யவஸ்துக்களினுடைய திரளுக்கு ஆஸ்ரமமாயிருப்பவ னென்றும், அவற்றை ஆஸ்ரமமாகவுடையவ னென்றும் இவ்வாறு பலபொருள்களும் சான்றிரங்களிற் சொல்லப்படும். நீர் - ஆநந்தபாஷ்பம். பி-ம்:—¹கரங்கொலமடுத்த, மகரங்கோள்விடுத்த. ²ஒக்குமேயிற். ³கருணைக்கு. ⁴அணுக நோக்கிக், அணுகி நோக்காக். (உஎஎ)

கக. நீலமா ¹முகில னுன்ற ²நிறைவினோ டறிவு ³நிற்க

சீலமார்க் குண்டு கெட்டேன் ⁴தேவரி னடங்கு வாளை

காலமாக் ⁵கணிக்கு துண்மைக் கணக்கையுங் கடந்து நின்ற

மூலமாய் முடிவி லாத ⁶மூர்த்தியிம் ⁷முன்ப னென்பார்.

(இ-ள்.) 'நீலம் மா முகில் அனாத்தன் - கரிய பெரியமேகத்தை யொத்த ஸ்ரீராமனது, நிறைவினோடு நிறைவோடு, அறிவுடம் - புத்தியும், நிற்க - ஒருபுறத்து நிற்க; சீலம் - (அவனது) சீலகுணம், ஆர்க்குண்டு - எவருக்குத் தான்உண்டு? [ஒருவர்க்குமில்லை]; காலம் ஆ கணிக்கும் - பலகாலமாக எண்ணுகின்ற, துண்மை கணக்கையும் - துட்பமாகிய எண்களையும், கடந்து நின்ற - தாண்டிநின்ற, மூலம் ஆய் - ஆதிமூலமாகி, முடிவுஇலாத - அழிவில்லாத, மூர்த்தி - ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய வீசேஷாவதாரமான, இ முன்பன் - இந்தஸ்ரீராமபிரான், தேவரின்-(காலக்கணக்கைக் கடவாது நின்று ஆதியத்தங்களை யுடைய) தேவர்களுள், அடங்குவான்ஒ - ஒருவனாக அமைவானோ? [அமையான்]; கெட்டேன் - (இம்மெய்ப்பொருளையறியாது) இதுகாறுங்கெட்டேன்,' என்பார் - என்பவர்களும்,—(எ-று.)

இவனைக்கண்டவரிற் சிலர் 'நிறைவு அறிவுஎன்ற குணங்கள் கிடக்கட்டும் : இவனது சீலகுணம் யாருக்குண்டு? எவருக்கும் இராது' எனப்புகழ்ந்து, அவனது குணநிறைவைக்கண்டு 'இவன் மானுடரிற் சேர்ந்தவனல்லன்: தேவரிற் சேர்ந்தவனோ?' என்று ஐயுற்று, 'மும்மூர்த்திகளில் முதன்மூர்த்தியாகிய திருமாலே இவன்' என்று துணிந்து கூறின ரென்க. நிறைவு - திருப்தி. சீலமாவது - தான் மிக மேம்பட்டவனாயிருந்தும் மிகத்தாழ்ந்தாரோடும் வேற்றுமையின்றி நடத்தல். ஆர்க்கென்னும் வினா இன்மைகுறித்து நின்றது. 'கெட்டேன்' என்றது, துயரமிகுதியாலே கைநெரித்துச்சொல்லும் வார்த்தை; "கேளாராயர்குலத்தவரிப்பழி கெட்டேன் வாழவில்லை" என்று பெரியாழ்வார் பாசரத்து வருதலுங் காண்க. ஆகியந்தமில்லாதவனென்பார், 'மூலமாய் முடிவிலாத மூர்த்தி' என்றார். முன்பன் - முதல்வன். பி-ம்:—¹முகிலனுள்

றம், முகிலினன்மன். ²நிறையிலேநு. ³நிற்கச், நீக்கச், ⁴தேவரில், ⁵குணித்த, குணிக்கும், ⁶மூர்த்தியாம், ⁷மொய்ப்பன், முதல்வன். (உஎஅ)

சுஉ. ஆர்கலி யகழந்தோர் கங்கையவனியிற் ¹கொணர்ந்தோர்முந்தைப் போர்கெழு ²புலவர்க் காகி யசுரரைப் பொருது வென்றோர் போர்கெழு சிறப்பின் வந்த பெரும்புகழ் நிற்பதையன் றார்கெழு திரடோ டந்த புகழினைத் தழுவி யென்பார்.

(இ-ள்.) 'ஆர்கலி அகழந்தோர்-கடலைத் தோண்டினவர்க்கும், கங்கை அவனியில் கொணர்ந்தோர் - ஆசாசகங்கையைப் பூலோகத்திற் கொண்டுவந்தவர்க்கும், முந்தை - பழமையாகிய, போர் கெழு புலவர்க்கு ஆகி - யுத்தத்தில் விளங்குகின்ற தேவநிமித்தமாக, அசுரரை - அவுணரை, பொருது வென்றோர் - போர்செய்து வென்றவர்க்கும், போர் கெழு சிறப்பின் - பெயர் விளங்குகின்ற மேன்மையோடு, வந்த - உண்டாகிய, பெரு புகழ் - மிக்க கீர்த்தி, நிற்பது - நிலைநிற்பது, —ஐயன் - ஸ்ரீராமனது, தார் கெழு திரன் தோன் - வெற்றிமாலே விளங்குகின்ற புயங்கள், தந்த - உண்டாக்கிய புகழினை - கீர்த்தியை, தழுவி - தழுவியே,' என்பார் - என்பவர்களும்,—(எ-று.)

ஆர்கலி அகழந்தவர்-சகரபுத்திரர். கங்கை கொணர்ந்தவர்-பகீரதன். அசுரரை வென்றவர் - கருத்தன், முசுருத்தன் முதலியோர். 'அவனியில் இராமன் பிறத்தது எப்படிப்பட்ட குலத்திலே?' என்று வினா நிகழ்கையில், ஆர்கலியகழந்தோர் முதலியோர் தோன்றிய குலத்தி லென்று விடையளிக்க வேண்டியிருத்தலின், ஆர்கலியகழந்தோர்...பெரும்புகழ் நிற்பதையன்...திரடோள்தந்த புகழினைத் தழுவியென்க. மகாவீரனான ஸ்ரீராமன் இராவணனைச்சங்கரித்த வீரச்செயலேக் கூறுவதாகிய ஸ்ரீராமாயணத்தாலேயே சகரர் முதலியோரின் பெரும்புகழ் நிலைநிற்பதும் இங்குக் கருத்தக்கது. ஆழ்நடலகழந்தோர் முதலியோரின் புகழ்களாகிய பூங்கொடிகளுக்கு, இவன்புகழ் கொள்கொம்பாரு மென்க. "இரவியென்பான்மன் புகழ்க்கற்றை மற்றையொளிகளைத் தவிர்க்குமாபோன், மன்புகழ் பெருமைதுவ்கண்மரபினோர் புகழ்களெல்லா, முன்புகழாக்கிக்கொண்டாய்" எனக் குதப்படலத்துவருவது இங்குக்காணத்தக்கது. புலவர்-அறிவினை யுடையவர்: புலமை-அறிவு; இது, விபுதர்என்னும் வடமொழியின் மொழிபெயர்ப்பு. அஸூரர் - சுரர்க்குப்பகைவர்: ஸூரர்-தேவர்; அமிருதத்தையுடையவர்; ஸூரா - அமிருதம். அஸூரர் என்பதற்குப் பகைவருயிரைக் கவர்பவரெனவும் பொருளாம். இக்கவியிற்சூறிக்கப்பட்ட கதைகளைக் கீழ்ப்பாலகாண்டத்திற் குலமுறைகளைத்துபடலத்தில், "இடநோட்ட," "தூநின்ற," "தான்றனக்கு" "மறைமன்னு" என்னுங் கவிகளிற்காண்க. பி-ம்:—¹தந்தோர், ²தேவர்க்காகி, தேவர்க்காக. (உஎக)

வேறு .

கூக. சந்தமலை தாவினமணி யார்¹மலை யாவுஞ் சிந்தா²மு மிக்கிவை ³செறிந்த மத⁴வேழப் ⁵பந்திகள் வயப்பரி ⁶பசும்பொனின் வெறுக்கை ⁷மைந்தவறி யோர்கொள வழங்கென நிரைப்பார்.

(இ-ள்.) ‘இவை—, சந்தம்-சந்தனங்கள்; இவை—, தா இல் மணி ஆரம்-குற்றமில்லாத நவரத்நஹாரங்கள்; இங்கு இவை - இவ்விடத்துலுள்ள இவை, சிந்துரம்உம் - திலகமும், யாஉம் - மற்றைஎல்லாஅணிகளும், செறிந்த-பொருந்திய, மதம் வேழம் பந்திகள் - மதயானைவரிசைகள்; வயம் பரி - வெற்றியையுடைய குதிரைகள்; பசு பொனின் வெறுக்கை - பசும்பொன்னாகிய செல்வங்கள்; (இவற்றை), மைந்த - வீரனே! வறியோர் கொள-பொருளில்லாத ஏழைகள் பெற்றுக்கொள்ளும்படி, வழங்கு - தானஞ்செய்’, என - என்று, நிரைப்பார் - ஒழுங்காய்வைப்பவரும்,—(௭-அ.)

ஸ்ரீராமனுக்கு நன்மைவியையவேணுமென்ற கருத்துத் கொண்ட சில அப்பிராணது மகுடாபிஷேககாலத்தில் தம்முடைய பொருளான சந்தனம் முதலியவற்றை அப்பிரான்கையைக்கொண்டு வறியவர்க்குக் கொடுப்பிக்க விரும்பின ரென்க. சந்தம்-சந்தநத்தின்சிறைவு. ‘இவை’ என்ற சொல்லைப் பிறவிடத்துங் கூட்டுக. பந்தி - பங்தி என்பதன்சிறைவு. “வறியார்க்கொன்றீவதேயீகைமற்றெல்லாந், குறியெதிர்ப்பைநீரதுடைத்து ” என்பவாகலான், ‘வறியோர்கொள வழங்கு’ என்றார். பி-ம்:—¹அவை தாம். ²முகங்கினர். ³தெறிந்த. ⁴வேழம். ⁵பந்தமுடையங்கவை, பந்தனல்வயங்குது, பந்தமுல்வயங்கொளி, பந்திகள்வயங்குது. ⁶பசுஞ்சுடர். ⁷மைந்தர். (உஅ௦)

கூசு. மின்பொருவு தேரின்மிசை வீரன்வரு ¹போழ்திற்
றன்பொருவில் கன்றுதனி தாவிவரல் கண்டாங்
கன்புருகு ²சிற்தையொடு மாவுருகு மாபோ
லென்புருக நெஞ்சருகி ³நஞ்சருகி ⁴நிற்பார்.

(இ-ள்.) மின் பொருவு தேரின்மிசை - மின்னலை யொத்த இரத்தத்தின் மேல், வீரன் வரு போழ்தில்-ஸ்ரீராமன் வருங் காலத்தில்,—ஆ-பசுவானது, தன் பொருவு இல் கன்று - தனது ஒப்பில்லாத கன்று, தனி - துணையில்லாமல், தாவி வரல் - குதித்துவருதலை, கண்ட ஆங்கு - பார்த்த அப்பொழுது, அன்பு உருகு சிற்தையொடும - அன்பினுற் கரைகின்ற மனத்தோடும், உருகும் - இரங்குகின்ற, ஆ போல் - விதம்போல், என்பு உருகி-உடம்பு கரைந்து, நெஞ்சு உருகி - மனம்நீராகி, நஞ்சு உருகி - இரங்கிக் கரைந்து, நிற்பார் - நிற்பவரும்,—

‘மாதர்க்கந்தர்பின்மிக்கார் கோசலைதன்னையொத்தார்’ என்று கீழ்க்கூறியதை. ‘கன்றுதனிடாவிவரல்கண்டு அன்புருகுசிற்தையொடுமாவுருகுமாபோல்’ என்றுஉவமை முகத்தால் விளக்கினார். நெஞ்சருகிநஞ்சருகி-பிராகமென்னுஞ் சொல்லணி: பின்னிரண்டடிகளில், உருகுதல்என்ற சொல் பன்முறைவந்தது - சொற்பொருட்டினைவருநிலையணியாம். மின் - ஒளிக்கும், விரைவினற்கண்டுங் காணப்படாத தன்மைக்கும் உவமை. ஆ - ஆறின்விகாரம். என்பு - ஆகு பெயர்; “அன்புடையா, ரென்புமுரியர் பிறர்க்கு” என்புழிப்போல. நஞ்சு - நைந்தென்பதன்போலி. பி-ம்:—¹போதிற். ²சிற்தையினோடு. ³நைந்துருகி. ⁴நில்லார். (உஅ௧)

கூரு. சத்திர நிழற்றநிமிர் தானையொடு நானு
வத்திர நிழற்றவரு ளோடவனி யாள்வார்
புத்திர ரினிப்பெறுதல் புல்லிதென நல்லோர்
சித்திர மெனத்தனி திகைத்துருகி நிற்பார்.

(இ-ள்.) நல்லோர் - நற்குணமுடையவர், சத்திரம் நிழற்ற-குடை நிழலைச் செய்யவும், நிமிர் தானையொடுஉம் - விளங்குகின்ற சேனையுடன், நானு அத்திரம்-பலபடைகளும், நிழற்ற - ஒளியைச்செய்யவும், அருளோடு - கருணையுடன், அவனி ஆள்வார் - பூமியை யாங்கின்ற அரசர், 'இனி-ஸ்ரீராமன்பிறந்தபின்பு, புத்திரர் - மைந்தர்களை, பெறுதல் - பெறுவது, புல்லிது - சிறுமையை யுடையது,' என - என்றுசொல்லி, திகைத்து, - சித்திரம் என - ஒலியப்பாவை போல, தனி - தனித்தனியாக, உருகிநிற்பார் - உருகிநிற்பவர்களும், - (எ-று.)

இராமனைப்போன்று வடிவு அழகு குணம் முதலியயாவும் நேர்பட்டுள்ள புத்திரரைப்பெறுவது அவனியாள்வார்க்கு இயையாததாலானும், அங்ஙனம் நற்குணம்நிரம்பாதபுதல்வரைப்பெற்றால் 'இவ்வரசன்தசரதனைப்போலநற்குணம் நிரம்பிய புதல்வனைப் பெற்றானா?' என்று உலகத்தாரால் வம்பளக்கப்படுமாதலாலும், 'அவனியாள்வார் புத்திரரினிப்பெறுதல்புல்லிது' என்றார்: இதில்-இராமனுடையகுணத்தால் அவனியாள்வார்க்குப் புத்திரரைப்பெறுவது புல்லிது என ஒன்றன் குணத்தால் மற்றொன்றிற்குக் குறைவுகூறியது, அகமலச்சீர்யணியாம்: வடமொழியில் உல்லாஸால்ங்காரமெனப்படும். சத்திரம் - சூத்ரம். அத்திரம் - அஸ்திரம்; வடசொற்கள். அத்திரங்கள் - எய்வன, எறிவன, குத்துவன, வெட்டுவன எனப் பலவேறுவகைப்படுதலால், 'நானுவத்திரம்' என்றார். நிழல்-சாயை, ஒளி என்று இருபொருளுமுடையதாகையால், நிழற்ற என்பதற்கு - நிழலைச்செய்ய, ஒளிசெய்யஎன்று வெவ்வேறுபொருள்உரைக்கப்பட்டன. இக்கவியிலுள்ள நல்லோரென்பது "உயர்ந்ததிவ்வுலகம்" (அஅ) என்னுங்கவிமுதல் "பாவமும் அறனும்" (கஅ) என்னுந் துணையும் ஒருதொடராக நின்ற கவிகளுக்கு எழுவாயாகநின்றது; இதை, ஆள்வார்க்கு அடையாக்குதலும், நல்லதொரு சித்திர மென்று இயைத்துரைத்தலும், முதியமகளி ரென்றலுமாம்.

(௨அ௨)

கூகா கார்மினெ லொயதென தூல்¹களுலு மார்பன்
நேர்மிசைநம்²வாயில்கடி தேகுதல்செய் வாறே
³கூர்கனக ராசியொடு கோடிமணி யாலுந்
தூர்மினெடு வீதியினை யென்றுசொரி வாரும்.

(இ-ள்.) கார் - கார்காலத்துமேகம், மினெடு - மின்னலோடு, உலாயது என - பொருந்தி விளங்கியதன்மைபோல, தூல் களுலும் மார்பன் - மூப்புரி தூல்விளங்குகின்றமார்பினையுடைய ஸ்ரீராமன், நம் வாயில் - நமது வீட்டுவாயில், நேர்மிசை - தேரின்மேல், கடிது - விரைவாக, ஏகுதல் செய்வாறே - போய்விடுவாறே? (அத்தேரைத்துடுத்தற்காக), கூர் கனகம் ராசியொடு - மிக்க

பொற்குலியலோடு, கோடி மணியால்உம் - பலரத்தினங்களாலும், நெடு வீதியினை-பெரியதெருவை, தூர்மின் - நிரப்புங்கள், என்று - என்னுசொல்லிக் கொண்டு,சொரிவார்உம் - (அவற்றை) மிகப்பொழிபவரும்,—(எ-று.)

இராமபிரான் கடிதுசென்றால் அவனதுவடிவழகை நன்கு காணமுடியாதா தலால் அவனதுதேர் விரைந்துசெல்லமுடியாதபடி கனகம்முதலியவற்றைத் தேர்செல்லும் நெறியிடையேதூர்மினென்று சொல்லியவண்ணம் கனகராசி முதலியவற்றைச் சிலர்பொழிந்துவைத்தனரென்க. கார் - கரியதிருமார் பிற்கும், மின்-யஜ்ஞோபவீதத்திற்கும் உவமை. “அந்தணனாக் குரியவுமரசர்க், கொன்றியவருஉம் பொருளுமாருளவே” என்றதனால், தூல் கூறினார். பி-ம்:—¹கனலும், ²வாயல், ³நேர்மினிமிற்கோடிமணியாலுநிதியாலும், (உஅக)

கூஎ. தாய்கையில் வளர்ந்திலன் ¹வளர்த்தது தவத்தாற்
கேகயன் மடந்தைகிளர் ஞாலமிவ ²ளு
விகையி ³லுவந்தன ளியற்கையிது ⁴வென்றாற்
றேகை⁵யவன் பேருவகை ⁶சொல்லலரி தென்பார்.

(இ-ள்.) ‘(ஸ்ரீராமன்), தாய் கையில் வளர்ந்திலன் - பெற்றதாயாகிய கௌசல்யையினுடைய கையிலே வளர்ந்தானில்லை ; வளர்த்தது-(இவனைப்பினை) வளர்த்தது (யாரெனில்), தவத்தால் - முற்பிறவியிற்செய்ததவப்பயனால், கேகயன் மடந்தை-கைகேயி யாவன்: (அதனால்தான் அவன்), கிளர் ஞாலம்-விளங்குகின்ற உலகத்தை, இவன் ஆன - இவன் அரசாளும்படி, ஈகையில் - கொடுத்தலில், உவந்தனன் - மகிழ்ந்தான்: இயற்கை - அவளியல்பு, இது என்றால் - இதுவானால், தோகையவன் - அக்கைகேயியினது, பேர் உவகை - பெருங்களிப்பு, சொல்லல் - சொல்லுதல், அரிது - அருமையையுடையது,’ என்பார்-என்பவர்களும்,—(எ-று.)

இவன் கோசுலயாரால் வளர்க்கப்படாமல் பூர்வபுண்ணியத்தாற் கைகேயி வளர்க்க வளர்ந்தான்; அதனால்தான், இவனுக்கு இராச்சியத்தைக்கொடுப்பதில் உவகைகொண்டிருக்கின்றான் : ஆகவே, அவனே இராமனுக்குத் தாயாதலால், அவளைப்போன்ற மகிழ்ச்சி இராமபட்டாபிஷேகத்தில் வேறுயாவர்க்கு உண்டு ? என்று சிலமந்தர் கூறின ரென்க. வளர்த்தது தவத்தாற் கேகயன் மடந்தை-பாவேப்பரயோகம். பி-ம்:—¹வளர்ந்தது, ²ஆன்வானீகையின், ³உவந்தவலியற்கை, உவந்ததமியற்கை,⁴என்றே. ⁵இவன், ⁶சொல்லல், (உஅச)

கூஅ பாவமு மருந்துயரும் வேர்பறியு மென்பார்
பூவலய மின்று¹தனி யன்றுபொது வென்பார்
தேவர்பகை ²புள்ளனவிவ் வள்ளறெறு மென்பா
ரேவல்செயு மன்னர்தவம் யாவதுகொ லென்பார்.

(இ-ள்.) ‘பாவம்உம்-தீவினையும், அரு துயர்உம்-நீக்குதற்கரியபிறவித்துன்பங்களும், வேர் பறியும் - அடியோடுகெடும்,’ என்பார்-என்பவர்களும்,—பூவல்

யம் - பூமண்டலம், இன்று - இப்பொழுது, தனி அன்று - (ஸ்ரீராமனொரு வனுக்கே) தனிமையாயுரியது அன்று; பொது (எல்லார்க்கும்) பொதுவாகும்,' என்பார் - என்பவர்களும்,— 'தேவர் பகை உன்னன் - தேவர்க்குப்பகைவராயுள்ள அரசர்கூட்டங்களை, இவன்னல் - இவன், தெனும் - அழிப்பான்,' என்பார் - என்பவர்களும்,— 'ஏவல் செய்யும் - இவன் ஏவினபணிகளைப்பரிந்துவருகின்ற, மன்னர் - அரசரது, தவம்-நல்லினை, யாவது கொல் - எத்தன்மையையுடையதோ?' என்பார் - என்பவரும், (ஆயினர்); (எ-று.)

இவனைப் பார்த்தமாந்திரத்திலேயே நர்முடைய பாவமுந்துயருக் தீருமென்றார் சிலரென்க. புண்ணியபுருஷரைத்தரிசித்தலால் பாவம் நீங்குமென்பது, தூற்கொள்கை. இதற்குமுன் ஆட்சிபுரிந்த அரசர்போலவல்லாமல் இவன் ஆட்சிபுரிகையில் உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொருத்தருடைய குறைகளையும் வினவி, அவரவர் தாமே அரசுபுரிந்தால் எங்ஙனம் நன்மையைப்பெறலாமோ அங்ஙனம் நன்மையைப் பெறுமாறுசெய்யுந் தன்மையெனென்றுஉணர்ந்ததனால், 'பூவலயமின்று தனி யன்று பொது' என்பா ராயினர் சில ரென்க. அன்று பொது என்றதற்கு, இவன்பிறவாதவன்று பொது வென்றும் பொருள்கூறலாம். இச்செய்யுளில் 'ஆயினர்' என்று முற்றுவினைச்சொல்வருவித்து, "உய்ந்த திவ்வுலகம்" என்றபாடல் முதலுள்ள என்பார் முகவியவற்றை ஒன்றுசேர்த்து, உம்என்னும்இடைச்சொல்லையும் உடன்பெய்து, "சக்திரநிழற்ற" (கடு) என்னுங்கவியிலுள்ள 'நல்லோர்' என்பதை எழுவாயாகக்கொண்டு, நல்லோர் (கடு), என்பாரும் என்பாரும் என்பாரும் என்பாரும் (அஅ), என்பாரும், என்பாரும் (அக), என்பாரும் நிற்பாரும் (க௦), என்பாரும் (க௧), என்பாரும் (க௨), நிரைப்பாரும் (க௩), உருகிநிற்பாரும் (க௪), உருகிநிற்பாரும் (க௫), சொரிவாரும் (க௬), என்பாரும் (க௭), என்பாரும் (ஆயினர்) (க௮) என்று முடிக்க. பகை, ஏவல் - ஆகுபெயர்கள். பி-ம்:—¹முதல் ²உள்ளனவும், உள்ளவுமில். (உஅடு)

கூக.—ஸ்ரீராமன் மன்னவன்அரண்மனையிற் புதுதல்.

ஆண்டினைய ராபினைய கூறவடல் வீரன்

முாண்டுபுர விப்பொருவில் சுந்தர மணித்தேர்

¹ரீண்டகொடி மாட²நிரை வீதி³நிறை யப்போய்ப்

பூண்டபுகழ் மன்னனுறை கேயில்புக லோடும்.

இதுமுதல் மூன்றுகவிகள்-ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) (நகரத்தாரனைவரும்), ஆண்டு-அப்பொழுது, இனையர் ஆய்-இத்தன்மையையுடையராய், இனைய - இத்தன்மையனவற்றை, கூற - சொல்லிக் கொண்டிருக்க,—அடல் வீரன் - வெற்றியையுடைய ஸ்ரீராமன், தூண்டுபுரவி- (சுமந்திராற்) செலுத்தப்பட்ட குதிரைகளையுடைய, பொருவு இல் - ஒப்பில்லாத, சுந்தரம் மணி தேர் - அழகிய நவரத்தங்களிழைத்த இரதத்தில், ரீண்டகொடி மாடம் நிரை - உயர்ந்த துவசங்களையுடைய மாளிகைகளினொழுங்கினை

யுடைய, வீதி - தெரு, நிறைய - பூர்ணமாகும்படி, போய்—, பூண்ட புகழ்மன்
னன் - (அணிகலமாக) அணிந்த கீர்த்தியையுடைய சக்ரவர்த்தி, உறை -
வசிக்கின்ற, கோயில்-அரண்மனையை, புகலோடும்-அடைந்தவளவில்,—(எ-று)
—‘காணன்’ என அடுத்த கவியோடு முடியும்.

இனைய - பெயர். புகலோடும் - உம்மீற்றுவினையெச்சம். 1-ம்:—¹மா
ண்ட, ²நெடு. ³மறைய.

(உஅச)

க00.—ஸ்ரீராமன் அங்கு மன்னவனைக் காணுமை. வேறு.

ஆங்குவந் தடைந்த ¹வண்ண ²லாசையின் கவரி ³வீசப்
பூங்⁴குழன் மகளி றுள்ளம் புதுக்களி ⁵யாட நோக்கி
வீங்கிருங் காதல் காட்டி விரிமுகக் கமல பீடத்
⁶தோங்கிய மகுடஞ் சூடி புவகைவீர் றிருப்பக் ⁷காணன்.

(இ-ள்.) பூ குழல் மகளிர் - பூவைமுடிந்த கூந்தலையுடைய மாதர், ஆசை
யின் கவரி வீச - அன்போடு சாமரங்களை வீசவும், உள்ளம்- (அவரது) மனம்,
புது களி ஆட - புதிய களிப்புப் பொருந்தவும், ஆங்கு வந்து அடைந்த அண்
ணல் - அங்குவந்து சேர்ந்த அந்த ஸ்ரீராமன், நோக்கி - (அவ்விடத்தில்) பார்த்து,
வீங்கு - (மேன் மேலும்) வளர்கின்ற, இரு காதல் - மிக்க அன்பை, காட்டி-
வெளிப்படுத்தி, விரி முகம் - விளங்குகின்ற இடத்தினையுடைய, கமல பீடத்து-
பதுமசிங்காசனத்தில், ஓங்கிய மகுடம் சூடி - உயர்ந்த கிரீடத்தைச் சூட்டிக்
கொண்டு, உவகை வீற்றிருப்ப-களிப்போடு (கந்தை) மகிழ்ந்திருக்க, காணன் -
காணாதவனாகி,—(எ-று.)—‘கோயில்புக்கான்’ என அடுத்த கவியோடு இயையும்.

இராமபிரான் அங்குவந்து தசரதன் மகிழ்ச்சியோடு அவ்விடத்து இருப்
பதைக் காணாதவனாயின னென்றவாறு. ‘சிற்றவைதானு மாங்கே கொணர்
கெனச் செப்பினான்’ என்று சுமந்திரன் சொன்னதைக் கேட்டுப் புறப்பட்ட
இராமன், தசரதனுடன் கைகேயி அரசமாளிகையிலிருந்து தன்னை வரச்
சொன்னதாகக் கருதினாலால் அங்கே பார்த்துத் தன் தந்தை உவகை
யோடுஅங்கு இருப்பதைக் காணாதவனாயின னென்றார். இனி, கண்டான்
என்ற பாடத்தைக்கொண்டு, கைகேசியின் அந்தப்புரத்திற்குச் செல்லும்போது
தசரதன ரண்மனைவழியாகச்செல்ல வேண்டியிருந்ததுபற்றி அவ்வரண்மனை
வழியாகச்சென்ற இராமன் கவரிவீசலையும்புதுக்களியாடலையும் நோக்கி, ஆங்கே
மகுடாபிஷேகம் காணவந்த மன்னர் முதலியோர் காதல்காட்டித் தம்முடைய
முகமாகிய கமலபீடத்திலே உவகையென்பது தான் மகுடஞ்சூடி [அரசுசெ
லுத்தி] வீற்றிருப்பதைக் கண்டா னென்று உரைத்து, பட்டாபிஷேகத்தை
எப்போது காணப்போகிறோமென்ற பேராவலோடு மன்னவர் முதலிய யாவ
ரும் பெருமகிழ்ச்சிகொண்டிருந்ததைக்கண்டானென்று கருத்துக்கூறல் பொரு
ந்தும். காணன் என்ற பாடத்துக்கே - மன்னர் முதலியோர் மகிழ்ச்சியோடு
வீற்றிருப்பதைக் கண்ணெடுத்துப் பாராதவனாய் என்று உரைத்தல்நேரிதாகும்.

ஆசையின் கவரி வீச என்பதற்கு - திசைகள்தோறும் கவரிவீச என்றும் பொருளுரைக்கலாம். விரிதல் - பரத்தலுமாம். கமலபீடம் - வடநான்முடிபு. பி-ம்:—¹வீரன், ²ஆசையின். ³வீசி. ⁴குழை. ⁵ஆட்ட, ஆடல். ⁶ஒங்கருள். பின் மூன்றடிகளோ 'பூங்குழன் மகளிரோடும் புதுக்களியாட்ட நோக்கி, வீங்கிருங் காதல்காட்டி வியனரி சுமந்தபீடத், தோங்கிய வுலகையோடு மரசன்வீற் றிருப்பக்காணன்' என்று படிப்பாரு முனர். (௨௮௭)

க0க.—ஸ்ரீராமன் கைகேயியின் அரண்மனையிற் புதுதல்.

வேத்தவை ¹முனிவ ரோடு ²விருப்பொடு களிக்கு மெய்ம்மை யேத்தவை யிசைக்குஞ் செம்பொன் ³மண்டப மினிதினெய்தா னோத்தவை யுலகத் தெக்கு முள்ளவை ⁴புணர்ந்தா ருள்ளம் ⁵பூத்தவை வடிவை யொப்பான் சிற்றவை கோயில் புக்கான்.

(இ-ள்.) ஒத்து அவை - வேதங்களையும், உலகத்து எங்கு உம் உள் ளவை - லோகத்தில் மற்றுமுள்ள துல்களையும், உணர்ந்தார் - அறிந்தஞானிய ருடைய, உள்ளம் - மனத்தில், பூத்தவை - மலர்ந்தனவாகிய, வடிவை - உரு வத்தை, ஒப்பான்-மனமொத்துக் கொள்பவனாகிய ஸ்ரீராமன்,—முனிவரோடு வேத்தவை - இருடியரும் அரசர்கூட்டமும், விருப்பொடு - அன்புடன், களிக்கும் - மகிழ்கின்ற, மெய்ம்மை ஏத்துஅவை இசைக்கும் - உண்மையாகிய புகழை யெடுத்துச் சொல்லுகின்ற, செம் பொன் மண்டபம் - செம்பொன் மயமாகிய சபாமண்டபத்தை, இனிதின் - இனிமையாக, எய்தான் - அடையாதவனாகி,—சிற்றவை - சிறியதாயாகிய கைகேயியினுடைய, கோயில்-மாளிகையை, புக்கான்-போய்ப் பிரவேசித்தான்; (௭-று.)

அரசர்கூட்டமும் முனிவரும் தன்புகழைச் சொல்லிக்கொண்டு மகிழ்ச்சி யோடு பட்டாபிஷேகமகோதஸவத்தை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற மண்டபத்திற் புகாமல் ஸ்ரீராமன் கைகேயியின் மாளிகையை யடைந்தன னென்க. உலகத்தெக்கு முள்ளவை - வேதந்தவிர ஆறங்கங்களும் மீமாம்ஸா ந்யாயம் புராணங்கள் தர்மசாஸ்திரங்களும் மற்றுமுள்ள ஞானத்தை யுண்டாக் குங் கலைகளும். உணர்ந்தாருள்ளம்பூத்தவைவடிவையொப்பான்—“ தமருகந்த தெவ்வுருவமவ்வுருவந்தானே ” என்றார், பெரியாரும். இனி, ஞானிகள் தியா னிக்கின்றவடிவைக்கொண்டு அவர்மனத்துத் தோன்றுபவனெனினுமாம். அண்ணல் (க00), ஒப்பான் என்பன - சுட்டுமாத்திரையாம். வேத்தவை - மென்றோடர் வன்றோடராயிற்று. ஏத்தவை, ஒத்தவை, அவை - பருகிப் பொருள்விகுதி. ஏத்து - முதனிலத்தொழிற்பெயர். ஒத்து - ஒதப்படுவது. பூத்தவை - வினையாலணையும்பெயர். பி-ம்:—¹முனிவரோடும். ²விருப்பொடும். ³மண்டபத்தினிதில், மண்டபமதனின். ⁴உணர்ந்தா லுள்ளம், உணர்ந்தா லுள்ளம், உணர்ந்தோலுள்ளம். ⁵பூத்தவை வடியேயொப்பான், பூத்தவை வடிவையொக்கும், பூத்தவை வடிவே லொக்கும். (௨௮௮)

க௦உ.—இராமன் கைகேயியி னரண்மனையிற் சென்றதை
வந்திருந்த புரவலர் முதலியோர் பாராட்டுதல்.

புக்கவன் தன்னை நோக்கிப் புரவலர் முனிவர்¹யாருந்
²தக்கதே நினைந்தான் றுதை தாமரைச் சரணஞ் சூழத்
³திக்கினி நிமிர்த்த கோலச் செங்கதிர்ச்⁴ செல்வ னேய்ந்த
மிகுயர் மகுடஞ் சூட்டச் சூடுதல் விழுமி தென்றார்.

(இ-ள்.) புக்கவன் தன்னை - பிரவேசித்த ஸ்ரீராமனை, நோக்கி —, புரவ
லர்-அரசரும், முனிவர் - இருடியரும், யார்உம்-எல்லோரும், 'தக்கது வநினைந்
தான்-(ஸ்ரீராமன்) தகுந்ததொழிலையே எண்ணினான்; (எப்படியெனில்), தாதை
- தகப்பனரது, தாமரை சரணம் - திருவடித் தாமரைகளே, சூழ - தலையி
லணிந்து [வணங்கிவிட்டு], (பிறகு), திக்கினில் நிமிர்ந்த கோலம் செங்கதிர் செல்
வன் வய்ந்த மிகு உயர் மகுடம் - எல்லாத் திக்குக்களிலும் மேலாகத்தோன்று
கிற வடிவுபடைத்த செந்நிறக்கிரணங்களைச் செல்வமாகவுடைய சூரியபகவா
னைத் தொடங்கிவருவதான மிகச்சிறந்த மகுடத்தை, சூட்ட - தான்முறைப்படி
அணிவிக்க, சூடுதல் - அணிந்துகொள்ளல், விழுமிது - சிறப்பினை யுடையது,
என்றார்—; (எ-று.)

தனத்தையை வணங்கிவிட்டுப் பிறகு வீதிமுறைப்படி மகுடஞ்சூட
இராமபிரான் கருதித் தந்தையுள்ள இடம்நோக்கிச் செல்வதாகக்கருதி ஸ்ரீராம
பிரான் செய்கை செவ்விதாசுமென்று வேத்தவையோர் அவனது செயலைப்
பாராட்டினரென்க. புரவலர் - காத்தற்றொழிலில் வல்லவ. விழுமிது- சிறப்
பாகிய குறிப்புணர்த்தும் விழுமமென்னும் உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்த குறிப்பு
வினைமுற்று. பி-ம்:—¹எல்லாம். ²தக்கது ³திக்கினை நிமிர்ந்த, நிகழ்ந்த
கீர்த்தி, ⁴செல்வனே செம்பொற்சோதி. (உஅக)

க௦உ.—இராமன் அந்நிவருவதைநோக்கி, தன்வரத்தைச் சொல்லக்
கைகேசி முன்னே வருதல்.

¹ஆயன நிகழும் வேலை ²யண்ணலு மயர்ந்து³தேருத்
⁴தூயவ னிருந்த சூழ ⁵றுருவினன் வருத னோக்கி
நாயக னுரையான் வாயா னு⁶னிது பகர்வெ னென்னாத்
தாயென நினைவான்⁷ முன்னே கூற்றெனத் தமிழன் வந்தான்.

(இ-ள்.) ஆயன - அப்படிப்பட்டவை நிகழும் வேலை - நடக்கும் காலத்
தில், அண்ணல்உம் - ஸ்ரீராமனும், அயர்ந்து - மூர்ச்சையடைந்து, தேரு
- தெனியாத, தூயவன்-பரிசுத்தனாய் தயரதன், இருந்த—, சூழல்-இடத்தை,
துருவினன் வருதல் - தேடிவருதலை, நோக்கி - பார்த்து,—‘இது - இதனை,
நாயகன் - கணவன், வாயால் உரையான் - (தன்) வாயாற் கூறான்: (ஆதலால்),
நான் பகர்வென் - நான் சொல்வேன்,’ என்னு - என்றெண்ணிக்கொண்டு,

தாய் என நினைவான் முன்னே - தாயென்றெண்ணுகின்ற ஸ்ரீராமன்முன்னே,
கூற்று என - யமனைப்போல, தமிழன்-ஒப்பற்ற கொடுமையையுடைய கைகேயி,
வந்தான்—; (எ-று)

யமன் உடலையும் உயிரையும் வேறுபிரித்துக் கூறுபடுத்தல்போலச் சக்ர
வர்த்தியையும் திருமகனையும் பிரித்தலால், இது-தொழிலுவமம். பி-ம்—
¹ஆயது. ²ஐயனும். ³தேறன். ⁴தாயவன்கிடந்த. ⁵குறுகினன். ⁶இவை பகர்
வல். ⁷முன்னர். (2.க0)

க0ச.—கைகேயியைத் தண்டனிட்டி ஸ்ரீராமன் பணிவுதோன்ற நிற்பல்.

வந்தவ டன்னைச் சென்னி மண்ணுற வணங்கி ¹வாசச்
சிந்தூரப் பவாச் செவ்வாய் ²செங்கையிற் புதைத்து மற்றைச்
சுந்தரத் தடக்கை தானை மடக்குறத் ³துவண்டு நின்ற
னந்திவந் தடைந்த தரையக் கண்டவான் ⁴கன்றி னன்னான்.

(இ-ள்) அந்தி வந்து அடைந்த-மாலப்பொழுதில்' வந்துசேர்ந்த, தாயை-,
கண்ட - பார்த்த, ஆன் கன்றின் - பசுவின் கன்றை, அன்னான் - ஒத்த ஸ்ரீரா
மன்,-வந்தவன்தன்னை - (அவ்வாறு) வந்த கைகேயியை, சென்னி மண் உற-
தலை நிலத்திற்படும்படி, வணங்கி - ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்து, வாசம்
சிந்தூரம் பவளம் - வாசனையுள்ளதும் சிந்தூரத்தையும் பவழத்தையு மொத்தது
மான, செவ்வாய் - சிவந்தவாயை, செம் கையில் புதைத்து - சிவந்த (ஒரு)
கையால்மூடிக்கொண்டு, மற்றை சுந்தரம் தட கை - அழகிய பெரிய மற்
றொரு கை, தானை மடக்குற - ஆடையை மடக்க, துவண்டுநின்றான்-வணங்கி
நின்றான்; (எ-று.)

இது - அடக்கம்; அடக்கமென்பது - உயர்ந்தோர்முன் அடங்கியொழுது
மொழுக்கம்; அது - பணிந்தமொழியுந் தணிந்த நடையுந் தானைமடக்கலும்
வாய்புதைத்தலும் முதலாய் கொண்டது. எம்பெருமானது செவ்வாய் நறும
ணம்பெற்றிருக்கு மென்பதை “கருப்பூரநாமோ கமலப்பூரநாமோ, கிருப்பவ
ளச் செவ்வாய் தான் தித்தித்திருக்குமோ, மருப்பொசித்தமாதவன்ரன் வாய்ச்
சுவையு நாற்றமும், விருப்புற்றுக் கேட்கின்றேன் சொல்லாழிவெண்சங்கே”
என்ற ஆண்டான் பாசரத்தாலும் அறிக. அந்தி ஸந்த்யா என்னும் வடமொழி
யின் சிதைவு. உமமையால், கைகேயியினிடத்து இராமன்கொண்ட பேரன்பு
விளங்கும். கன்றின், இன் - அசை. பி-ம்:—¹வாய்த்த. ²செங்கையாற்.
³தொழுது. ⁴கன்றே. (2.கக)

க0ரு.—இராமனிடத்து 'தந்தை உன்னிடம் சொல்லுமாறு
ஒருரையுண்டு' என்று கைகேயி தெரிவித்தல்.

நின்றவன் தன்னை நோக்கி யிரும்பின ¹னியன்ற நெஞ்சிற்
²கொன்றுமூல்கூற்ற மென்னும்³பெபரின்றிக் கொடுமை பூண்டா
னின்றெனக்⁴குணர்த்த லாவ தேயதே யென்னி லாகு
மொன்றுனக்குந்தை⁵மைந்த⁶வுரைப்பதோருரையுண்டென்றான்.

(இ-ள்.) நின்றவன்தன்னை நோக்கி - அங்ஙனம்நின்ற ஸ்ரீராமனைப் பார்த்து, —இரும்பினான் இயன்ற நெஞ்சின் - இரும்பாலாகிய மனத்தோடு, கொன்று உழல் கூற்றம் என்னும் பெயர் இன்றி - உயிர்களைக்கொன்றுதிரி கின்ற யமனென்னும் பெயர்மாத்திரயில்லாமல், கொடுமை-(அவ்யமன்போன்ற) கொடுந்தொழிலை, பூண்டான் - மேற்கொண்டஅநதக்கைகேயி, 'மைந்த—! உந்தை - உன்தந்தை, உனக்கு உரைப்பது-உனக்குச் சொல்லவேணுமென்று கருதியதாகிய, ஓர் உரை ஒன்று - ஒப்பற்ற ஒருவார்த்தை, உண்டு - உனது; ஏயது-அவருரைக்க வேணுமென்ற அது, இன்று - இப்பொழுது, எனக்கு—, உணர்த்தல்ஆவது என்னில்-தெரிவிக்கலாமென்றால், ஆகும்-தெரிவிக்கலாகும்,' என்றான்—; (எ-று.)

தந்தை உன்னிடத்துச் சொல்லுமாறு மனத்துக்கருதிய உரையொன் றுண்டு: அது எனக்குத் தெரியுமாதலால் தந்தையார் ஏவலை நான் இப்போது சொல்லுவது தக்கதேயாமென்று நீ உடன்பட்டார் சொல்லுவேனென்று கை கேயி இராமனிடம் கூறின னென்க. “இரும்புபோல் வலியநெஞ்சம்” என் றார் பெரியாரும். மைந்த என்றான், அவனயிராதிருத்தற்கு பெயர்-பிரசித்தி, பூண்டான்-பெயர். ஏயது-ஏவியதன்விகாரம். சகரவர்த்திகட்டளையைச் சொல் வேனேயன்றி வேறன்றென்பதாம். பி-ம்:—¹இயைந்த, இசைந்த. ²கொண் டுழற், ³பெயரினார், பெயரீண்டிக், பேரின் திக். ⁴உணரலாகாதாவதேயென்னில், உணரலாவதாயதேயென்னல், உணரலாயதாயதேயெண்ணல், ⁵மைந்தா. ⁶உரைத்தவா, உரைக்கலாம். (உகஉ)

க௦௬.—நீரே அந்நக்கட்டளையைத் தெரிவிப்பின் யான்

கேயவேனென்று இராமன் கூறுதல்.

எந்தையே யேவ ¹நீரே யுரைசெய ²வியைவ துண்டே

லுய்ந்தன ³னடியே நென்னிற் ⁴பிறந்தவ ருளரோ வாழி

⁵வந்ததென் ⁶மவத்தி னாய வருபயன் ⁷மற்றென் றுண்டோ

தந்தையுந் தாயு ¹நீரே தலைநின்றேன் ⁸பணிமி நென்றான்.

(இ-ள்.) ‘எந்தை ஏவ - எந்தந்தையே கட்டளையிட, நீர்வ உரை செய - நீரே சொல்ல, இயைவது - பொருந்துவது, உண்டுஎல் - ஒன்றுண்டானால், அடியேன் உய்ந்தனன் - நான் ஈடேறிவிட்டேன்; என்னின் என்னைப் போல, பிறந்தவர் - (மேம்படப்) பிறந்தவர், உளர்ஒ - (உலகத்தில்) வேறொருவரிருக் கின்றனரோ? என் - எனது, தவத்தின்-(முற்பிறப்பிற் செய்த) நல்வினையால், ஆய-உண்டாகிய, வரு பயன்-வரக்கடவதாகிய பயன், வந்தது-வந்துவிட்டது; மற்றுஒன்று உண்டுஒ - இதைவிட வேறொருபயன் உளதோ? தந்தைஉம் தாய்உம் நீர்வ - (எனக்கு) மாதாபிதாக்கள் நீரே; தலைநின்றேன்-(நீர் சொல்லப் போவதை) தலைமேற்கொண்டுநின்றேன்; பணிமின் - கட்டளையிடுமின்,’ என் றான்—என்று கூறினான், (ஸ்ரீராமன்); (எ-று.)

என்தந்தையின் ஏவல் தாயாகிய நுமது வாயால்வா வாய்க்குமே யானால் எனக்குப் பெறப்பேறாகும்: ஆகவே, அக்கட்டளையைத் தெரி வித்தாற் சிரமேற்கொண்டு செய்வே னென இராமன் கூறின னென்க. “மஞ் சத்திற்கையேயோடிருக்கிற தந்தையைப் பார்த்து இராமன் நமஸ்கரித்தான்: அத்தசாதன் கலக்கமுற்றிருக்கக் கண்டுநடுங்கினான்: பின்பு கைகேயியை கோக்கி ‘யான் ஒருபிழையுஞ்செய்யா திருக்க, மகிழ்ச்சிகொள்ளாமல் இவர் என்மீது கோபிக்கக்காரணம்என்ன? எவர்க்கும் ஒருதீங்கும்இன்றா? நீர் அப்பிரியஞ்செய்யாமலிருக்கிறீரா?’ என்ன, கைகேயி ‘மன்னவர் கட்டளையொன்றை உனக்குச் சொல்லவெண்ணி வாய்வராமல் சும்மாரிருக்கிறார்: மன்னவர் சொல்வதைச் செய்வாயானால் நானே சொல்லுகிறேன்’ என்றனளாக, இராமன் ‘தமப்பன்பேச்சை இராமன்கேளானென்று இவன் சங்கிக்குப்படியாயிற்றே’ என்று வருந்திப்பின் ‘மன்னவர் எதுசொல்வதானாலும்செய்வேன்; அரசர் விருப்பத்தைச்சொன்னால் உடனேசெய்வேன்: இரண்டல்ல இராமனுக்கு நாக்கு’ என்றனென்று முத லூலிலுள்ளது. நீர் - ஒருவரைச் சிறப்பினாற்கூறும் பன்மை என்னிற்பிறந்த வர் - என்னினும் மேம்படப்பிறந்தவரென்றுமாம். வாழி - அசை. ஓகாரங் கள் - எதிர்மறை. பி-ம் :—¹நீயே ²இயைந்தது, இசைந்தது. ³அடியன். ⁴பிறந்தனர். ⁵வந்தவென். ⁶தவத்தினாலே. ⁷இனி. ⁸பணியது, பணியும். (உக௬)

க08 —பரதன் அரசுபுரிய, தவக்கோலத்துடன் நீ பதினான்குவருடம் வனவாசஞ் செய்யவேனுமென்பது, அரசர் கட்டளை யெனல்.

ஆழிசூ முலக மெல்லாம் பரதனே யான நீபோய்த்
தாழிருஞ் சடைக டாங்கித் தாங்கருந் தவமேற் கொண்டு

¹பூழிவெங் காண நண்ணிப் புண்ணிய ²நதிக ளாடி.

யேழிரண் டாண்டின் வரவென் ³நேவின னரசு எனென்றான்.

(இ-ள்.) ஆழி சூழ் உலகம் எல்லாம் - கடல்கூழ்ந்த உலகமனைத்தையும், பரதன் ஏ ஆன - பரதனே யாண்டுகொண்டிருக்க, நீ போய்—, தாழ் இரு சடைகள் தாங்கி-தொங்குகின்ற பெரிய சடைகளைத் தரித்துக்கொண்டு, தாங்க அரு - தரித்தற்கரிய, தவம் - தவவேடத்தை, மேற்கொண்டு - பூண்டு, பூழி வெம் காணம் - புழுதியையுடைய கொடிய காட்டை, நண்ணி - சேர்ந்து, புண்ணியம் நதிகள் - பரிசுத்தமாகிய நதிகளிலே, ஆடி - ராடி, ஏழ் இரண்டு ஆண்டின் - பதினான்குவருடங்கழித்தபின்பு, வா - திரும்பி வருக, என்று—, அரசன் - சகரவர்த்தி, ஏவினன்-ஆஜ்ஞாபித்தான், என்றான்—; (ஏ-று.)

ஆன - அரவீற்றுலியங்கோளாகவுமாம். பூழி - புழுதியின் விகாரம். பி-ம்:—¹பூழிருங். ²துறைகள். ³ஏவினன், இயம்பினன். (உகச)

க09 —இராமன் அதுகேட்டு மனமுவந்திருந்ததன் வருணனை.

இப்பொழு ¹தெம்ம ரோர லியம்புதற் கெளிதோ ²யாருஞ்
செப்பருங் குணத்தி ராமன் நிருமுகச் செவ்வி நோக்கி
னொப்பதே முன்பு ³பின்பு வாசக முணரக் கேட்ட
வப்பொழு தலர்ந்த செந்தா மரையினை வென்ற தம்மா.

(இ-ள்.) யார்உம் செப்ப அரு குணத்து - எவராலுஞ்சொல்லுதற்கரிய திருக்கல்யாணகுணங்கலையுடைய, இராமன்-ஸ்ரீராமனது, திரு முகம் செவ்வி-திருமுகமண்டலத்தின் செனந்தரியத்தை, இப்பொழுது—, கோக்கின்-பார்த்தால்,—(அது), எம்மனோரால் - எம்மைப்போன்றவரால், இயம்புதற்கு எளிதுஒ - சொல்லுதற்கு எளியதோ? [அன்றென்றபடி]: (எனெனில்), முன்பு - இதற்கு முன்பெல்லாம், (செம் தாமரையினை) - செந்தாமரைமலரை, ஒப்பது - போன்றதாகிய அம்முகச் செவ்வி, அவ் வாசகம் உணர கேட்ட பின்பு-அக்கைகேசிவார்த்தையைஅறியக் கேட்ட பின்பு, அப்பொழுது அலர்ந்த செம் தாமரையினை வென்றது - அப்பொழுதுதான் அலர்ந்த செந்தாமரை மலரை வென்றிட்டது; (எ-று)

எப்பொழுதும் தாமரைமலரை யொப்பதாகிய இராமனது முகச்செவ்வி, கைகேயியின்சொல்லுக் கேட்டவுடனே. தாழைப்பணியைத் தாயானவளுரைக்க அதனைப் புரியுமாறு சேர்ந்த பாக்கியத்தைக் கருதியும், அரசுபுரியுஞ்சுமை தனக்கு அப்போது நீங்கிவிட்டது கருதியுச் சேர்ந்தியமகிழ்ச்சியால், மிகமலர்ச்சி கொண்ட தென்றவாறு. “மெய்த்திருவத்துற்றலும் வெந்துயர் வந்துற்றலு, மொத்திருக்குமுன்னத்தரவோன்,” “லிலங்கிலிலும்தும் பூணன் விழுச்சி றைப்பட்டபோது, மலங்கலக் தாரினன்னவர் தருஞ்நிறை விடுத்தபோதும், புலம்பலு மகிழ்பு நெஞ்சிற்பொலிதலுமின்றிப் பொன்னார், துலங்கலத்துயர்ந்த தோளா னாழ்வினையென்று விட்டான்” என்று பாராட்டப்படுபவர், இவ்வி ராமனது குணத்தோடு எடுத்துக் கழிப்பதற்கும் தருநிறற்றவராகல் காண்க. எளிதோ-எதிர்மறை. அம்மா - வியப்புணர்த்துவதோ ரிடைச்சொல். 1-ம்:—¹எம்மனோருக்கியம்புவதெளிதே. ²யார்க்கும், ³பின்பின், பின்பல். (உகரு)

உருக.—இதுவும் அது.

தெருளுடை ¹மனத்து மன்ன ²னைவலிற் ³நிறம்ப வஞ்சி யிருளுடை யுலகந் தாங்கு மின்னலுக் ⁴கியைந்து நின்ற னுருளுடைச் ⁵சகடம் பூண்ட ⁶வுடையவ னுய்த்த காரே மருளுடை பொருவ னீக்க வப்சிணி யவிழ்ந்த தொத்தான்.

(இ-ள்.) தெருள் உடை மனத்து-அறிவின் தெளிவையுடைய நெஞ்சினையுடைய, மன்னன் - சக்ரவர்த்தியினது, எவலின் - கட்டினையினின்று, நிறம்ப - பிறழ்வதற்கு, அஞ்சி - பாய்ந்து, இருள் உடை உலகம் - மயக்கத்தை யுடைய உலகத்தை, தாங்கும் - காக்கின்ற, இன்னலுக்கு - வருத்தத்திற்கு, இயைந்து நின்றான்-சமத்தித்துகின்ற ஸ்ரீராமன். -உருள் உடை சகடம் பூண்ட-சக்கரத்தையுடைய வண்டியிற் பூட்டப்பட்ட, உடையவன் உய்த்த - யஜமான னுற் செலுத்தப்பட்ட, கார் ஏறு - கரிய எருது, அருள் உடை ஒருவன் - கருணையையுடைய வேறொருவன், நீக்க - (அவ்வண்டியினின்றும்) விலக்கு தலால், அப் பிணி அவிழ்த்தது-அவ்வருத்தம் நீங்கியதனை, ஒத்தான்—;(எ-று.)

இராச்சியத்தைச் சகடமாகவும், அப்பாரத்தைச் சுமப்பவனை எருதாகவும் கூறுதல்வழக்கமாதலால், அரசச்சுமையை நீங்கிய இராமன் வண்டிச்சுமையை நீங்கிய எருதுபோல் வருத்தம்நீங்கி இனிதிரூந்தன நென்றவாறு. இதனாற் கைகேயியினிடத்து இராமன் நன்றிபாராட்டலாயினென்பதும் தொனிக் கும். உவமையணி. தெருள்-முதனிலைத்தொழிற்பெயர். வாழ்பவரது அஞ்ஞான விருள் உலகத்தின்மே லேற்றப்பட்டது. “எருமையும்மரையும் பெற்றமுமன்ன” என்றதனால் ஏறென்றார். 1-ம்:—1மனத்தின். 2ஏவலை. 3திறம்பல். 4இசைந்து. 5சகடம்பூட்டி, சகடவாழ்க்கை. 6பாசமதகற்றிப்பின்னர். (உகந)

கக0.—இராமன் கைகேயிக்கு இறுத்த விடை.

மன்னவன் பணியன் 1றுகி 2னும்பணி மறுப்ப னோவென் பின்னவன் பெற்ற செல்வ மடியனென் பெற்ற தன்றே 3வென்னிதி னுறுதி யப்பா லிப்பணி தலைமேற் 4கொண்டேன் 5மின்னொளிர் கரன மின்றே போகின்றேன் விடையுங் கொண்டேன்.

இதுவும், அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) மன்னவன் பணி அன்று ஆகில்-சக்ரவர்த்தியினது கட்டளையன் றாயினும், தும் பணி மறுப்பன்ஒ - உமதுகட்டளையைச் செய்யமாட்டேனென் பேறோ? என் பின்னவன் பெற்ற செல்வம் - எந்தம்பியடைந்தஐசுவரியம், அடியனென் பெற்றது அன்றோ-நான் அடைந்ததன்றோ? அப்பால்-பின்பு, இத னின் - இதனினும்மேலான, உறுதி - நன்மை, என் - யாது? இப்பணி - இக்கட்டளையை, தலைமேல் கொண்டேன் - தலைமே லேற்றுக்கொண்டேன்; மின் ஒளிர் கானம் - மின்னல்போன்ற வெயில் விளங்குகின்ற காட்டிற்கு, இன்றுவ போகின்றேன் - இப்பொழுதே செல்கின்றேன்; விடைஉம் கொ ண்டேன்-(தும்மிடத்து) உத்தரவும் பெற்றுக்கொண்டேன்; (ஏ-று.)—“என்று ...கோசலை கோயில்புக்கான்” என அடுத்த கவியில் முடிபு காண்க

அரசர் கட்டளையிடவேண்டுமென்பதில்லை; துமதுபணியே போதும்; மேலும் எந்தம்பிக்கு இராச்சியம் கிடைப்பின், அது நான் அரசுபெற்றதுபோல வேயாகுமாதலால், இராச்சியமில்லையென்ற குறையும் எனக்கு இல்லை; இப் படி நானும் எந்தம்பியும் நன்மைபெறுமாறு ஒன்றுநிகழுமாயின் இதைவிட மேம்படஉறுதியுடையது ஒன்றுமில்லை யாதலால், துமதுபணியைத் தலைமேற் கொண்டு இன்றே கானகத்துக்குச்செல்கின்றேன்; விடைபெற்றுக்கொள்கின் றேனென்றனன் இராம னென்க. கைகேசி கூறியதைக்கேட்டவுடன் இராமன் ‘அப்படியேசெய்வேன். பரதனுக்குப் பட்டங்கட்டுவதைத் தந்தையார் என்னு டன்சொல்லவில்லையென்ற வருத்தம் என்னைத் துன்புறுத்துகின்றது: பரத னுக்கு ஏதையுங் கொடுக்கக்கூடியவன் நான்; தூதுவர் விரைந்துசென்று பரதனை யழைத்துவரட்டும்: நான் போகின்றேன்’ என்றானாக, கைகேயி ‘பரதனை யழைத்துவருவதைப்பற்றி * நீ சிந்திக்கவேண்டா’ என்று கூறித் தனக்குள்

‘பரதன் வந்திட்டால் இராமனைப் போகவிடான் : அதற்குள் இராமனைக் காட்டுக்குப் போக்கவேணும்’ என்றுகருதி, ‘தாமதியாதே: நீ கானகஞ்செல்வாயோ மாட்டாயோ என்ற ஐயத்தினால் மன்னவர் ஸ்ரீநாமமுதலியன செய்யார். இப்போதே காட்டுக்குப் புறப்படுக’ என்ன, இராமன் ‘தம்பபனாருக்குவிருப்பமானத்தைச் செய்வதே எனக்குத் தருமாதுஷ்டாநமாகும். தம்பபனாச்சொல்லாவிட்டாலும் நீர் சொன்னகேபோதும் : வரத்தின்மூலமாய் என்னைப்போகச்சொன்னதால் என்தன்மை யின்னதென்று நீர் ஆராயவில்லையோ’ என்றான். என்னதாயுடன்சொல்லி அவரனுமதியைப்பெற்றுக்கொண்டு சீதைக்குஞ் சொல்லிவிட்டுப் பின்செல்கிறேன்: இந்தத்தாமதத்திற்கு அவகாசந்தருக; பரதன் தந்தையார்க்குப் பணிவிடைசெய்யப் பார்த்துக்கொள்ளும்’ என்றுஇய்வாறுசொல்லி, தந்தையாரையும் கைகேயியையும் வந்தனஞ்செய்து புறப்பட்டனனென்று வால்மீகத்தி லுள்ளது. தலைமேற்கொள்ளாதல்-பயபத்தியோ டேற்றிக்கொள்ளாதல், நீரென்பதும் எனத் திரிந்தது. பி-ம்:—¹ஆயின், ²நின், ³என்னினி, ⁴கொண்டு, ⁵மின்னொளி.

(உக௭)

கைகேசிசூழ்வினைப்படலம் முற்றிற்று.

சு-ஆவது நகர்நீங்குபடலம்.

அகாவது - ஸ்ரீராமபிரான் கைகேசிசொல்லால் வனம்புகுமாறு நகரினின்று நீங்கியதைச் சொல்லும் படல மென்பது, பொருள்.

இராமன் இங்ஙனங் கைகேயியினிடம் சொல்லி வணங்கிவிட்டுத் தந்தையைத் திக்குநோக்கித் தண்டனிட்டுப் பின் கோசலையின்மாளிகையிற்சென்று தண்டனிட்டுநிற்க, பட்டாபிஷேகத்திற்குஉரிய அடையாளமொன்றுமில்லாமல் மகன் வந்துநிற்பதுகண்டு கோசலை ‘முடிசூட ஏதாகிலும் இடையூறுஉண்டோ? என்றுவினவ, இராமன் ‘நின்மகன்பரதன் முடிசூடுகின்றான்’ என்றான். கோசலை முறைமையன்றுஎன்பதன்றி மற்றைப்படி பரதன் குணத்தால் நின்னினும் உயர்ந்தவனே. மகனே! தம்பிககுப் பூமியைக்கொடுத்து மாறுபாடின்றி நீடுழி வாழ்க’ என்றான். அதுகேட்டு மகிழ்ந்த இராமன், ‘தந்தை என்னைப் பதினான்கு வருடம் கானகத்திலுறையுமாறு கட்டளையிட்டுள்ளார்’ என்றான். அதுகேட்டதும் கோசலை துடித்துவிட்டு வருத்தத்தினால் பலவாறுகூறிய புலம்பினான். அங்ஙனம் வருந்துகின்ற கோசலையைநோக்கி இராமன், ‘மன்னவனைப் பொய்யனாகப் பார்க்கலாமோ? தம்பி இராச்சியம்பெற, காட்டில் நிச்சிந்தையாக வாழ்ந்து தந்தையைச் சத்தியசந்தனாக்குவதைக்காட்டிலும் யான் பெறும் பேறு யாதுஉனது? அண்ணலேவலைமறுக்கல் எனக்கு முடியுமோ? மனமழியேல்’ என்ன, கோசலை ‘நீ கானகஞ்செல்லத்துணிந்தால் என்னையும் உடன்அழைத்துச்செல்வாய்’ என்றான். இராமன் ‘அமமா! என்னைவிட்டுப்பிரிந்துவருந்தும் மன்னவரைத் தேற்றுவதல்லவோ துமதுகடன்? என்னுடன்வரத் துணியலா’

மோ ? பரதனுக்குப் பட்டங்கட்டிக் கானகஞ்செல்லும்போது மன்னவருடன் நீரும்சென்று அருமைநோன்புகள் புரிக ; தேவர்களும் தவஞ்செய்துமேன்மை பெற்றாராதலால் யானும் வனஞ்சென்று தவஞ்செய்து பதினான்குவருடங்களை யும் பதினான்குநாளாகக்கழித்து மேன்மையுடன்வருவேன் ; விடைதருக' என்னென். எவ்வளவுதேறுதல்சொல்லியும் கோசலை கேளாமற் காட்டுக்கு இராமனைச்செல்லாநிருக்கும்படி அரசனைக் கேட்டுத்தடுப்பேனென்று அரச னிருக்கும்படித்துக்குச் சென்றனளாக, இராமன், 'சுமித்திரையானவன் கோ சலையையுத் தேற்றுவான்' என்று அவள்மாணிகைக்குச் சென்றான். இதுநிற்க.

சென்றே கோசலை மன்னவன்மூர்ச்சித்திருப்பதைக்கண்டு பலவாறு புலம்ப, அக்குரல் பட்டாபிஷேகத்திற்குவந்திருக்கும்மன்னவர்முதலியோரின்செவியில் விழ, அம்முறைக்குரலுக்குக் காரணத்தை யறிந்துவருமாறு அங்குள்ளோர் வசிட்டமுனியினை வேண்டினார்கள். அம்முனியன் அந்தப்புரத்துச்சென்று கைகேயியைவினவிச் செய்தியுணர்ந்து 'மன்னவா! அயரேல்; கைகேயியே இரா மனுக்கு அரசருவான்' என்றுசொல்லிச் சீதோபசாரஞ்செய்துதேற்ற, அப் போதுமன்னவனுக்கு உயிர்ப்பு ரக்கண்டு இவ்மொழிகளால் மீண்டும் அவனைத் தேற்றிக் கைகேயியைநோக்கிப் பலவாறு மனக் கூறவும் அவன் விடாப்பிடியுட னிருக்க, பிறகு மன்னனும் அவளை நன்மொழிகள் சொல்லிப்பார்க்கவும் சிறிதும் அவள் இரங்காதது கண்டு, 'நீ என் தாமஸ்லை;மன்னனாகவரும் பரதனையும் மகன்னென்று உன்னேன்; அவனும் என்னுரிமைக்கு ஆகான்' என்று சொல்லிவிட்டு, கோசலை மந்திரிருப்பதையறிந்து மூர்ச்சித் த, அவள் பலவகையா கத்தேற்றத் தோரிய மன்னவன் தான் ஒரு முனிசுமாரனைக் கொன்றதன்றி சாப முற்ற வரலாற்றைத் தெரிவித்து 'என்னுயிர்போவது நிண்ணம்' என்றுகூற, அதுகேட்டுக் கோசலை நிறைத்து நிதிக், முனிவன்போய் அவையோர்க்குச் செய்தி தெரிவிக்கவே, இராமாபிஷேகம் தடைப்பட்டபொருள் அங்ககரத்து எங்கும் பரவ, உயிர்துணையோடு அந்நேரையான பொருள்யாவும் பெருவருத்த மடைந்தன. கூனியும் லைக்கெரியுமே, அங்ககரில் வருந்தாதவர்.

இச்செய்தி கேள்வியுற்ற இலக்குமணன் பெருஞ்சினங்கொண்டு யுத்த சன்னத்தனாக 'எவர் வந்தாலும் வரட்டும்; இராமாபிஷேகத்துக்குத் தடைசெய் வோரைத் தொலைத்துவிடுகிறேன்' என்று சொல்லி நாளைப்புடைத்துக் கொண்டு நகர்நடுவில் திரிந்துகொண்டிருந்தான். சிற்றன்னையிடமிருந்த இரா மன் அங்கவாலிகேட்டு வந்து இலக்குமணனைநோக்கி, யுத்தசன்னத்தனாகியுள்ள காரணத்தை வினவி; 'எல்லாம் விதியினால் விளைவது; எவரீதியும் குற்றம்இல்லை' என்ன, 'இலக்குவன் நான் விதிக்கும் விதியாவேன்: என்வில்லின்முன்னே விதி என்னசெய்யமாட்டும்?' என்ன, இராமன் 'மறையோதும் வாயால் நீ இங் ளனம் சினைக்கொண்டு கூறலாமோ? தாதை சொல்லேயுதல் எனக்குத்தகாது' என்ன, இலக்குமணன் சிற்றத்தனிய, பின் அவனுடன் சுமித்திரையின் கோயிலை யடைந்து தாம் தண்டகவனஞ்செல்வது உணர்ந்து அன்னுள்வருந்த அவளைத்

தேற்றினன். அப்போதுசேடியர்மூலமாக கைகேயிவரலிடுத்தமரவுரியைவாங்கிக் கொண்டு, இலக்குமணன் தாயைப் பணிந்துநிற்க, அவன் 'அவ்வனம் இவ்வயோத்தி: இராமனே தசரதன்: சீதைதேய உன் தாயர்: நீ இவ்விராமனுக்கு அடியவன் போல வவல்புரிவாய். இவ்விராமன் திரும்பிவந்தால் வருக: இன்றேல் முன்னம் முடிக: ஒருகணம் நிற்பினும் ஏதம்' என்று உபதேசித்துவிடைகொடுத்தான். இருவரும் சுமித்திரையைத் தொழுதுமீண்டபின், சீரைகளைத் தரித்தனர். பின் இராமன் 'தாய்மாமர்களையும் தந்தையாரையும் தேற்றிக்கொண்டு நகரில்தானே தங்குக' என்று இலக்குமணனிடஞ் சொல்ல, இலக்குவன் கண்ணீர்வடித்து 'நானும்சீதையும் உன்னைவிட்டு ஒருநொடிப்போதும் பிரிந்து உயிர்வாழேம்: கருணைபுரிக' என்றுவேண்ட, இராமனும் இலக்குமணன் உடன்வருவதற்கு உடன்பட்டனன். அங்கு வசித்தமுனிவன் வந்து இராமன் மரவுரிதரித்த கோலத்தோடு இருப்பதுகண்டு துன்பக்கடலுளமுந்ந் இராமனைநோக்கி, 'நீ கானகஞ்செல்ல வேண்ட!' என்று தடுக்க, இராமன் 'தான் கானகஞ்செல்வதே தத்துக' என்று தக்கநியாபமெடுத்துக் காட்டினன்; முனிவனும் வாய்முடினன்.

பின்பு இராமன் சீதையின் மாரிதைநோக்கிச்செல்ல, அவனைக்கண்ட அந்நகரத்து உயர்நினைப்பொருளோடு அஃறினைப்பொருளோடுவாசியற எல்லாம் துக்கசாகரத்து ளமுந்தின. அங்ஙனம் தம்பியோடு செல்கின்ற இராமனைத் தொடர்ந்து தாய்மாரும் அந்தணர் அரசர் முதலியோரும் அழுதுகொண்டு உடன்வந்தனர். மரவுரிதரித்த கோலத்தோடு அங்ஙனம்வரும் இராமனைச் சீதை கண்டு திடுக்கிட்டு நடுங்கிக் கண்களில் நீர்வடிய 'இது என்:' என்றுவினாவ, 'என் தம்பிரதன் அரசுபுரிவான். நான்காட்டுக்குப்போய்த் தந்தைபணியை நிறைவேற்றி வருவேன்: வருந்தாந்ரு' என்றான். நாயகன் வனத்துக்குச் செல்வேனென்றதைக்காட்டிலும் வருந்தாந்ருஎன்பதொல்லே கேட்டசால் துயரம் மேலிடப்பெற்றுச் சீதை 'தாய்தந்தையர்சொல்லைச் செய்வது தக்கதே: என்னைக் கைவிடத்துணிந்த காரணம் யாது?' என்ன, இராமன் 'கல்லையும் உருக்கும் வெப்பத்தையுடைய காடு உன்மெல்லிய பாதங்கட்குச் சுடும்: உன்னையழைத்துச் செல்வதால் எனக்கு வருத்தம் நேரும்' என்று பலபடி சொல்லித் தடுக்க, சீதை 'நின்பிரிவினும் காடு சுடுமோ?' என்னைத் துறத்தலால் இன்பம் துமக்கு நேரும்போலும்' என்று பலவாருகத் தன்மனவுறுதியைத்தெரிவித்துச் சீரைசாத்திக்கொண்டு பின்னேவரலானாள். இங்ஙனம் இனையவன்முன்னே செல்லவும் திருமகன் பின்னேவரவும் இடையேநடக்கும் இராமனைக்கண்டு அந்நகரத்தவர் பட்ட வருத்தத்தை அளவிட்டுச் சொல்லுதல் எவர்க்கும் இயலாது. அவ்வண்ணமே இராமன் தந்தையாரிருக்குமிடஞ் சென்று தாய் மாரைவணங்கி 'மன்னவனைத் தேற்றிக்கொண்டிருக்கன்' என்று சொல்லிவிட்டு, சுமந்திரன்கொணர்ந்ததேரின்மீது ஏறிச் செல்லலாயினென்பது, இப்படலத்திற் கூறும் பொருள்.

க.—ஸ்ரீராமன் கைகேயியையும் தசரதனையும் வணங்கிவிட்டுக்
கௌசலையின் மாளிகையை யடைதல்.

என்றுகொண்டினைய கூறி யடியினை¹ யிறைஞ்சி மீட்டும்
தன்றுணைத் தாதை பாத மத்திசை நோக்கித்² தாழ்ந்து
பொன்றிணி போதி னாரும் பூமியும் புலம்பி கையக்
குன்றினு முயர்ந்த தோளான் கோசலை கோயில் புக்கான்.

(இ-ள்.) குன்றின் உம் உயர்ந்த தோளான் - மலையினுஞ் சிறந்த புயங்
களையுடைய ஸ்ரீராமன், - என்று இனைய கூறி - என்று இப்படிப்பட்டவார்த்
தைகளைச் சொல்லி, அடி இணை - (கைகேயியினது) உபயபாதங்களை, மீட்டும்
இறைஞ்சி - மறுபடியும் வணங்கி, தன் தாதை - தனது தகப்பனருடைய [தசர
தருடைய], துணை பாதம் - அடியினையை, அ திசை நோக்கி தாழ்ந்து - அத்
திக்கைக்குறித்து வணங்கி, — திணி பொன் போதினாள் உம் - திண்மையாயிருக்
கின்ற பொற்றாமரைப்பூவில்வீற்றிருக்கின்ற இலக்குமியும், பூமி உம் - பூமிப்பிராட்
டியும், புலம்பி கைய - வருந்தி அழும்படி, கோசலை - கௌசலையினுடைய
கோயில் - மாளிகையை, புக்கான் - அடைந்தான்; (எ-று.)

தான் வனஞ்செல்லப்போவதைக் கோசலைக்குத் தெரிவித்துத், தன்னைப்
பிரிதலால் வருந்தக்கூடிய தசரதமன்னவனைத் தக்கஉபசாரம் முதலியவற்றால்
தேற்றிக்கொண்டு இருக்குமாறு அறிவுறுத்தி அவனைச் சமாதானப்படுத்தி அன்றா
ளிடைத்தினின்று விடைபெற்றுச் செல்வதற்காக அக்கோசலையின் மாளிகைக்கு
ஸ்ரீராமன் சென்றனனென்க. தசரதன் மூர்ச்சையைடைந்துகிடத்தலால் அவனி
டந்து நேரே கிட்டிவிடைபெற இயலாததுபற்றி ஸ்ரீராமன் அவனைத் திசை
நோக்கித் தொழுதான். பிரிவிற்கு அஞ்சி ஆற்றமையால், போதினாரும் பூமி
யும் புலம்பி கைவாராயினர்: பொன்றிணி போதினாள் - ராஜ்யலக்ஷ்மி. கைத்து புலம்ப
வென மாறுக. கொண்டு - அசை; இனி, எண்ணிக்கொண்டென்றுரைத்தலும்,
கூறிக்கொண்டென்று கூட்டலுமாம். கீழ் “ வந்தவடனனைச் சென்னி
மண்ணுறவணங்கி ” என்றதனை நோக்கி ‘ மீட்டும் ’ என்றார். தன்றுணைத்
தாதையென்றற்கு - தான் அவதரித்தபயனைத் தலைக்கட்டுவிக்கத் துணையாய்
நின்ற தாதை யென்றுமாம். 1-ம்:—¹ தொழுது. ² தாழ்த்து. (உகஅ)

உ.—இராமன் கௌசலைமுன் செல்லுதல்.

குழைக்கின்ற கவரி யின்றிக் கொற்றவெண் குடையு யின்றி
யிழைக்கின்ற விதிமுன் செல்லத் தருமம்பின் னிரங்கி¹ யேக
மழைக்குன்ற மனையான் மௌலி கவித்தனன் வருமென் றென்று
தழைக்கின்ற வுள்ளத் தன்னுண் முன்னொரு தமிழன் சென்றான்.

(இ-ள்.) (அடைந்து), ‘மழை குன்றம் அனையான் - மேகங்கள் தங்கப்
பெற்ற மலையையொத்த இராமன், மௌலி கவித்தனன் வரும் - கிரீடத்தைச்

சூட்டிக்கொண்டு வருவான்,' என்று என்று—,தழைக்கின்ற-மகிழ்கின்ற, உள்ளத்து - மனத்தையுடைய, அன்றாள் முன் - அக்கோசலைக்குமுன், குழைக்கின்ற கவரி இன்றி - வீசுகின்ற சாமர மில்லாமல், கொற்றம் வெண் குடைஉம் இன்றி - வெண்கொற்றக்குடையு மில்லாமல், இழைக்கின்ற விதி முன் செல்ல- (நன்மைதிமைகளை) உண்டாக்குகின்ற ஊழ்வினை முன்னே போகவும், தருமம் பின் இரங்கி ஏக - அறக்கடவுள் வருந்திப் பின்னே வரவும், ஒரு தமிழன்-தன்னந்தனியனாய், சென்றான் - (அவ்விராமன்) வந்து சேர்ந்தான்; (ஏ-று.)

தான் முடிசூடாமற் காட்டிற்சுச்செல்லச் சங்கற்பித்துவிட்டதனால் அரசுச் சின்னங்களை ஸ்ரீராமன் விலக்கிவிட்டா னென்று முதனூல்கொண்டு அறிக. உலகத்துப் பிறந்ததற்குஏற்ப ஊழ்வினைவசத்தனா யுழல்பவன்போன்று நடத்தன நென்பதை விளக்க 'இழைக்கின்ற விதிமுன்செல்ல' என்றார். இழைக்கின்றவிதி - தம்முடைய ஆதிசங்கற்பமு மாம். தர்மமஸஸ்தாப நார்த்தமாகத் தோன்றினவ னாதலின், தருமம் பின்றொடர்ந்தது. இராமன் செல்கையில் தருமமுஞ்செல்லுமென்று கூறப்படுவதனை, “தருமமே தூதுசெல்ல - வருகின்றான்” என்று மிதிலைக்காட்சிப்படலத்துங் காண்க. கருமைக்கும், உயர்விற்கும் ‘மழைக்குன்று’ என்றார். இனி, குளிர்ச்சியையுடைய குன்றென்றுமாம். மௌலி - ஆகுபெயர், தமிழன்என்னுஞ்சொல், தனிமைப்பொருள்குறித்த தமிழென்பதன் அடியாகப்பிறந்தது. ஒரு தமிழன்-ஒருபொருளைக்குறித்த இருசொற்கள்: தன்னந்தனியன்: முடிசூட்டு சின்னம் எனவும்இல்லாத தமிழ நென்றவாறு. பி-ஈ:—¹செல்ல. (உகக)

௩.—கோசலை இராமனைக்கண்டு சங்கையினால் ‘முடிபுனைய

இடையுறுண்டோ!’ என்று வினாவுதல்.

புனைந்திலன் மௌலி குஞ்சி மஞ்சனப் புனித நீரா

¹னனைந்தில மென்கொ லென்னு மையத்தா ணளின பாதம்

வனைந்தபொற் கழற்கால் வீரன் வணங்கலுங் ²குழைந்து வாழ்த்தி
நனைந்ததென் னிடையு றுண்டோ நெடுமுடி புனைதற் கென்றான்.

(இ-ள்.) மௌலி புனைந்திலன் - (இராமன்) திருமுடியைச்சூட்டிக் கொண்டானில்லை; குஞ்சி மஞ்சனம் புனிதம் நீரால் நனைந்திலன் - தலையிர் நீராட்டத்திற்குரிய பரிசுத்தமாகிய தீர்த்தத்தினால் நனையப்பெற்றானில்லை; என்கொல்-(இதற்குக்காரணம்) யாதோ? என்னும் ஐயத்தான்-என்னுஞ்சந்தேகத்தைக்கொண்ட அக்கோசலையினுடைய, நளினம் பாதம்-சாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை, பொன் கழல் வனைந்த கால்-பொன்னிறஞ்செய்த வீரக்கழலணிந்த திருவடையையுடைய, வீரன் - ஸ்ரீராமன், வணங்கலும் - சேவிக்க, குழைந்து வாழ்த்தி-(அவன்) வருந்தி ஆசீர்வாதஞ்செய்து, ‘நினைந்தது என்-(சக்ரவர்த்தி) எண்ணின காரியம் யாதாயிற்று? நெடு முடி புனைதற்கு-நீண்டகிரீடத்தைச் சூடுதற்கு, இடையுறு உண்டோ - (யாதாயினும்)’ தடையுனதோ?’ என்றான்—,

குஞ்சி - ஆண்மயிர். கங்கையேழுதலவாய கன்னியீருனதீர்த்த மங்க
கலப் புனலுநாலுவாரியினீருமாதவின், மஞ்சனப்புனிதநீரென்றான். 19-ம்:—
1நனைநிலுததென்கொல். 2மகிழ்ந்து. (௧00)

சு.—பரதன் முடிதுடுக்கின்ற னென்றல்.

வேறு.

மங்கை யம்மொழி 1கூறலு மானவன்
செங்கை கூப்பி2தின் காதற் றிருமகன்
பங்க மில்குணத் தெம்பி பரதனே
துங்க மரமுடி குடுகின் றுனென்றான்.

(இ-ள்.) மங்கை - தோசலை, அ மொழி கூறலும் - அவ்வார்த்தையைக்
சொல்ல,--மானவன் - ஸ்ரீராமன், செங்கை கூப்பி - சிவந்தகைகளைக் கூப்பிச்
கொண்டு, 'நின் காதல் திருமகன் - உனது அன்பிற்குடனான அழகிய குமார
னும், எம்பி - எனது தம்பியுமாகிய, பங்கம் இல் குணத்து - குற்றமில்லாத
குணங்களுடைய, பரதன்—, துங்கம் மா முடி - உயர்வாகிய பெருமையை
யுடைய கிரீடத்தை, குடுகின்றான் - கவித்துக்கொள்ளுகிறான்.' என்றான்—.

பரதன்—காட்டைப்பரிப்பவன்: காப்பவனான தசரதன் சுயர்க்கம்புக, ஸ்ரீராம
னும் வனம்புக, அரசனில்லாத இராச்சியத்தைக் காத்தல் போக்கி இப்பெயர்
வசித்தரால் இடப்பட்டது. மானவன் - (வைவஸ்வத) மதுவமிசத்திற் பிறந்த
வன். 19-ம்:—1கூறலுமன்னவன். 2உன். (௧0௧)

நு.—கோசலை 'முத்தவநீரூக்க இளையவனுக்கு முடிதுட்டுதல்
முறைமையன்றே' எனல்.

முறைமை யன்றென்ப தொன்1றுண்டதல்லது
நிறைகு ணத்தவ னின்னினு நல்ல2குற
குறைவி லன்னெனக் கூறின னால்வர்க்கு
மறுவி 3லன்பினில் வேற்றுமை மாற்றினான்.

(இ-ள்.) நால்வர்க்கு உம் - (இராமன் இலட்சுமணன் பரதன் சுத்துருக்
கினன் என்ற) காந்து குமாரர்களிடத்தும், மறு இல் அன்பினில் - குற்றமற்ற
அன்புசெலுத்துவதில், வேற்றுமை - வேறுபாட்டை, மாற்றினான் - ஒழித்தவ
ளாகிய நெளசுலையை,--(முத்தவன்இருக்க இளையவன் அரச ஆளுதல்), முறைமை
அன்று என்பது ஒன்று உண்டு - (இராசநீதிபன்று என்கின்ற ஒரு குறைமாத்
திரம் உண்டு; அது அல்லது- அதுயல்லாமல், (மற்றைப்படி), (அந்தப்பரதன்),
நிறை குணத்தவன் - (யாவரினும்) நிறைந்த குணத்தையுடையவன்;
நின்னின் உம் நல்லன் - உன்னைக்காட்டினும் நல்லவன்; (அன்றியும்),
குறைவு இலன் - (ஒருவகையாலும்) குறைவுஇல்லாதவன்; என என்று, கூறி
னன் - சொன்னான்; (எ-று.)—ஆல் - சுற்றகை; தேற்றமுமாம்.

அப்போது கௌசல்யை, எல்லாப்புத்திராரையும் ஒரு நிகராக நினைப்பவளா தலால் பரதனுக்குப் பட்டங்கட்டப்போவதில் சிறிதும் மனத்தாங்கல் கொள்ளாது மகிழ்ச்சியையடைந்து, தன் புதல்வனை நோக்கி 'மைந்தா! இப்போது பட்டங்கட்டக்கருதிய பரதன் மேம்பட்ட குணசாலி; உன்னைக்காட்டிலும் நல்லவன். அரசு ஆளுதற்கு வேண்டிய தகுதியாவும் நிறைந்தவன். ஆதலால், அவனுக்குப் பட்டங்கட்டுதல் ஏற்கும். ஆயினும், குணக்கேடனாயிருந்தாலன்றி மற்றைப்போது மூத்தவனுக்கே முடிசூட்டுதல் அரசமுறையாயிற்றே!' என்றன னென்பதாம். பரதன் கௌசலாதேவியினிடத்து இராமனைக்காட்டிலும் மிக்க பணிவோடு நடத்தலால், அக்கௌசலை, பரதனை 'நின்னினும் நல்லன்' என்கிறாரென்க. கௌசல்யை இராமன் முதலிய நால்வரிடத்தும் ஒருதன்மையான அன்பையுடையவளாதலால், பரதனுக்குப் பட்டங்கட்டப்போவதைக் கேட்ட போதும் மனத்தில் வேறுபாடின்றி அந்தப்பரதனைப் பாராட்டிக்கூறினானென்ப தைவினக்க, கவி, கௌசலைக்கு 'நால்வர்க்கு மறுவி லன்பினில் வேற்றுமை மாற்றினான்' என்று ஒரு பெயர் கூறினார்: இத்தொடர் - இங்ஙனம் ஒரு கருத் தைத் தெரிவிப்பது - கருத்துடையடைகொளியணியாம்.

ஒன்று - எண்ணலளவையாகுபெயரால், ஒரு குறைவு என்ற பொருளைத் தந்தது. ¹மும்மையின் என்ற பாடத்துக்கு, மும்மை-மூன்று என்ற பொருளது: "தெரிமாண்டமிழ் மும்மை" என்ற இடத்துப்போல; மூவுலகத்தினும் என்க. இனி மும்மையின் நிறைகுணத்தவன் என்பதற்கு - சத்துவம் இரஜசு தமசு என்ற மூன்று குணங்களுள் நிறைந்தகுணமாகிய சத்துவகுணத்தையுடையவ னெனினுமாம். நின்னினும் மும்மையின் நல்லன் என இயைத்து-உன்னைக் காட்டிலும் மூன்றுமடங்கு நல்லவ னென உரைப்பாரு முளர். நிறைகுணத் தவன் - நிறைந்தகுணத்தையுடைய பரதனெனக் கூறி, எழுவாயாக்குதலும் ஒன்று. நால்வர் - தொகைக்குறிப்பு; உம்மை - முற்றுப்பொருளது. நால் வர்க்கும்-உருபுமயக்கம்: வேற்றுமைமாற்றினான் - பிராசம். பி-மீ:—²ஓர். ³அன்பன்றி. (க0உ)

சு—கோசலை இராமனை நோக்கி 'தந்தைசொல்லே மறமல், தம்பிக்கு அரசு கொடுத்து வாழ்க' எனல்.

என்று பின்னரு மன்னவ னேவிய
தன்¹றெ னுமை மகனே யுனக்கற
என்று ²தம்பிக்கு நானில நீகொடுத்
தொன்றி வாழுதி யூழி பலவென்றாள்.

(இ-ள்.) என்று - என்று கூறி, பின்னர்உம்—, (கோசலை தன் மகனை நோக்கி), 'மகனே—! மன்னவன் ஏவியது-சகரவர்த்தி ஆஜ்ஞாபித்த தொழில், அன்று - (நீதி) அன்று, எழுமை - என்று சொல்லாமை, உனக்கு—, அறன் - தருமமாகும்; நீ—, நன்று - நன்மையாக, தும்பிக்கு - உனது தம்பியாகிய

பாதனுக்கு, நாளிலும் கொடுத்து - உலகத்தைக் கொடுத்து, ஒன்றி-அவனோடு
கூடியிருந்து, உழி பல-பல கொடுக்காலம், வாழ்விவாழ்வாயாக,
என்றான்; (எ-று.)

தந்தைசொன் மிக்க மந்திரமில்லையாதலால், 'தந்தையாரின்னவல் முறை
மையானது? அன்றா? என்று ஆராய்ச்சி செய்யாமலே அங்கீகரித்தல் உனக்கு
அறமாம்! ஆகவே, தம்பிக்கு இராச்சியத்தைக் கொடுத்து அவனோடு ஒற்றுமை
கொண்டு வாழ்வா யென்றனன் கோசலை யென்க, மூத்த குமாரனாகிய ஸ்ரீராம
னுக்கே அரசு உரியதாதலால், 'நீகொடுத்து' என்றான். பித்ருவசகப்பரிபாலநஞ்
செய்யவேண்டுமென்றானென்பதாம், 11-ம்:—¹எனமகனேயுனக்கன்புடை. ²தம்
பிக்கு. (௩௦௩)

எ-ஹிராமன் 'தந்தையார் எனக்கு ஏவியதும் ஒன்று உண்டு' எனல்.

தாயு ரைத்தசொற் கேட்டுத் தழைக்கின்ற
தூய சிந்தையத் தோமில் குணத்தினு
னய கண்ணனை நன்னெறி யுய்ப்பதற்
கேய னுண்டொர் பணியென் றியம்பினான்.

(இ-ள்.) (என்று), தாய் - கோசலை, உரைத்த சொல் - சொல்லியருளிய
வார்த்தையை, கேட்டு—, தூய சிந்தை தழைக்கின்ற - பரிசுத்தமாகிய மனம்
முகிழ்கின்ற, அ தோம் இல் குணத்தினான் - குற்றமற்ற குணங்களையுடைய
ஆவ்விராமன், (தாயை கோக்கி), 'நாயகன் - சக்ரவர்த்தி, எனை - அடியேனை,
கல் நெறி உய்ப்பதற்கு-சுந்மார்க்கத்திற் செலுத்துவதற்காக, ஏயது-நியமித்ததா
கிய, ஓர் பணி-ஒரு கட்டளை, உண்டு—, 'என்று—, இயம்பினான்-சொன்னான்.

பூமிக்கு நாதனாதலாலும், கோசலைக்குத் தலைமகனாதலாலும், ஐங்குரவருள்
தகப் பெருகுவ தாதலாலும், 'அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்' ஆத
லாலும் 'நாயகன்' என்றான், சக்ரவர்த்தியை. (௩௦௪)

அ.—'மன்னவன் பணி யாது?' என்று கோசலை வினாவ, இராமன்
'பதினான்குவருடம் கானகத்தில் நவசீயரோடுவாழ் ஏவினான்' எனல்.

சுண்டு ரைத்த பணி¹யென்னை ²யென்றன
மாண்டொ ரேழினொ டே³முகன் கானிடை
மாண்ட ⁴மாதவ ரோடுடன் வைகிப்பின்
மீண்டு ⁵நீவரல் வேண்டுமென் றானென்றான்.

- (இ-ள்.) (அதனைக்கேட்டு), 'சுண்டு - உன்னிடத்து, உரைத்த-சொன்ன,
வணி - காரியம், என்னை - யாது?' என்றனும்-என்று (அக்கோசலை) வினாவிய
பதிலில்,—(ஸ்ரீராமன் அவனைகோக்கி), 'நீ—, ஓர் ஏழினொடு ஏழ் ஆண்டு-ஒரு
ரோஷன்குவருஷகாலம், அகல் கானிடை - பரந்த காட்டில், மாண்ட மத தவ
ரடி - மாட்சிமைப்பட்ட சிறந்த இருமுகனுடன், உடன் வைகி - சேர்ந்து

தங்கி, பின்—, மீண்டு வரவ்வேண்டும் = திரும்பிவரவேண்டும், 'என்றான்' = என்று (சக்ரவர்த்தி) ஆஜ்ஞாபித்தான், 'என்றான்-என்று (தந்தை காட்டிற்குப் போமாறு ஏவியசெய்தியைத்) தெரிவித்தான்; (எ-று.)

பதினாறுவருடல் காட்டில் தவசியரோடு உறைந்து பிறகு மீண்டுவரு மாறு தந்தையார் என்ருக் கட்டளையிட்டனரென, இராமன் கோசலையிடத் துத் தந்தையின்கட்டளையைத் தெரிவித்தன னென்க. தவத்தால் மனந்தய வராதலின் 'மாண்டமர்தவர்' என்றது. சுண்டு - முன்னிலைக்கண் வந்தது இப்போது எனினுமாம். காண் - காநமென்பதன் வீகாரமென்பர். பி-ம்:—¹என்கொல், ²என்றவட்கு, ³அருங், ⁴மர்தவத்தோருடன், ⁵வர. (௩௦௮)

கூ—இதுமுதல் நான்கு கவிகள்-அச்சோலீலைக்கேட்ட

கோசலை வந்துதலைக் கூறும்.

ஆங்கவ் வாசக மென்னு மன்ல்குழை

தூங்கு தன்செவி யிற்பெருட ராமுன

மேங்கி னுளிரீத் தாடிசைத் தாண்மன்ம்

வீங்கி னுள்விம்மி னுள்விழுந் தாளரோ.

(இ-ள்.) ஆங்கு - அப்பொழுது, அ வாசகம் என்னும் அனல் - அவ்வாற் றதை யென்கிற தீ, குழை தூங்கு தன் செவியில் தொடரா முனம் - குழை யென்னுங்காதணி அசைகின்ற தன்னுடைய காதுகளில் விழாததற்கு முன்னமே, (அந்தக்கோசலை), எங்கினுள் - இரங்கினுள்; இளைத்தான் - மெலிந் தான்; மனம் திகைத்தான் - நெஞ்சு பிரமித்தான்; வீங்கினுள் - (மயக்கம்) மிகுந் தான்; விம்மினுள் - அழுதான்; விழுந்தான்—; (எ-று.)—அரோ - ஈற்றசை.

வாசகமென்னுமனல் என்றவிதப்பு - உலகத்துநெருப்புச்சுடுவது தான் சேர்ந்தபின்பே: இந்நெருப்புச் சேராத முன்னுஞ் சுடு மென்னும் வேற்றுமை தோன்ற நின்றது. அன்னும் வாசகமுஞ் சுடுதற்ருழிலான் ஒத்தலால், உந வகப்படுத்தினார். தூங்குதல் - இப்பொருட்டாதலை "தூங்குகிறவாவல்," "நாவாய்களிகன்போற் றூங்குங் கடற்சேர்ப்பீ" என்றவிடத்திலுங்காண்க. இது காரியத்தை முன்னுங் காரணத்தைப் பின்னும் நிகழ்வனவாகச்சொல்லுதலால், மிகையுயர்வுநவற்சியணி; இதனை அத்யந்தாதியோக்கியென்பர் வடநூலார். இதில் காரண காரியங்களின் முன் பின்னரிக்கத்தலாகிய முறையில்பிறழ்வு கூறப் பட்டது, காரியவிரைவைக் குறிப்பிக்கும். (௩௦௯)

௧௦. வஞ்ச மோ மக னே¹ யுனை மாநிலந்

தஞ்ச மாகரீ தாங்கென்ற வாசக

நஞ்ச மோவினி நானுயிர் வர்த்துவென

²வஞ்ச மஞ்சமென் னுருயி³ வஞ்சமால்.

(இ-ள்.) (வீழுந்து), 'மகனே—! உனை-உன்னைக்குறித்து, 'மா நிலம் தஞ் சம் ஆக ரீ தாங்கு.- நீ இப்பொரியபூமியைப் பற்றுக்கோடர்க்க் காப்பாயாக;'

என்ற - என்று மன்னவாசொன்ன, வாசகம் - வார்த்தை, வஞ்சம்ஓ - வஞ்சனை யோ? நஞ்சம்ஓ - விடமோ? இனி நான் உயிர் வாழ்வென்து—? என் ஆர்உயிர் அஞ்சம் - எனது அரிய பஞ்சபிராணன்களும், அஞ்சம் அஞ்சம் - மிகவும் பயப்படும்' (என்றுகூறினான் கௌசலியை); (எ-று.)—ஆல்-ஈற்றை.

இராச்சியத்தையானவேணுமென்ற பிரஸ்தாவம் இல்லாவிட்டால் நீ காடு செல்லவும் நிகழ்த்திராதென்பான் 'உனைமாரிலந்தஞ்சமாக நீ தாங்கென்றவாசகம் நஞ்சமோ' என்கிறான். மாரிலந்த் தஞ்சமாக நீ தாங்கென்ற வாசகம் - "தஞ்சமிவ் வுலகு நீ தாங்குவாயென" என்று ஆற்றுப்படலத்து வருகிறது. அவ்வாறான உரையைக் கேட்ட நான் உயிரைக் கொண்டிருக்க இயலாது எனப் பின்னடி களாற் கூறுகிறான். பி-ம்:—¹கினை. ²எஞ்சமெஞ்சம். ³எஞ்சமால், என்னுமால்.

கக. ¹கையைக் கையி னெரிக்குந்தன் காதலன்

வைகு மாலிலை யன்ன வயிற்றினைப்

பெய்வ னைத்தளி ரார்பிசை யும்புகை

²வெய்து யிர்க்கும் ³விழுங்கும் புழுங்குமால்.

(இ-ள்.) (என்றுசொல்லப்பின் கௌசலை), கையை கையில் நெரிக்கும் - ஒருகையை மற்றொருகையினால் நெரிப்பான்; தன் காதலன் வையும் - தனது மகனாகிய ஸ்ரீராமன் (பன்னிரண்டுமாதம்) எழுந்தருளியிருந்த, ஆல் இலை அன்ன வயிற்றினை - ஆலிலையையொத்த வயிற்றை, வளை பெய் தளிரால் - வளையல்கள் நெருங்கிய துளிர்போன்ற கைகளால், பிசையும் - பிசைவான்; புகை வெய்து உயிர்க்கும் - நெருப்புப்புகை கிளம்பும்படி வெம்மையுடையதா கப் பெருமூச்சுவிடுவான்; விழுங்கும-(மீண்டும் அவ்வுயிர்ப்பை) உட்கொள்வான்; புழுங்கும - (மனமும் உடலும்) வெம்புவான்; (எ-று.)

வையும் வயி றென இயையும். தளிர் - உவமவாகுபெயர். மகளிர்க்கு வாயிறு ஆலிலைபோலிருத்தல், மஹாபாக்யலக்ஷணம்; இவ்வாறு வடமொழியுட் சாமுத்திரிகதூலாரும், போசராசனுக் கூறுதல் காண்க. இனி ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு வுக்கு வாழிடமாயிருத்தலால், ஆலிலையையொத்த வயிறு என்றமாம் பெய் வளை-இடப்பட்டவளையென்றும், கழன்றவளை யென்றமாம். விழுங்கும் என்ப தற்கு - ஏதோசொல்லத்தொடங்கி மனத்துக்குள்ளே யடக்கிக்கொள்வானென்று மாம். பி-ம்:—¹கைகள். ²வெய்துயிர்த்து. ³விழுந்து. (௧௦௮)

கஉ. நன்று மன்னன் கருணை யெனருகு

நின்ற மைந்தனை நோக்கி நெடுஞ்சரத்

தென்று ¹போவ ²தெனவெழு மின்னுயிர்

பொன்றும் போதுற்ற ³துற்றது ⁴போவாமே.

(இ-ள்.) (இவ்வாறு புலம்பி), மன்னன் கருணை - சக்ரவர்த்தியின் கிருபை, நன்று என நகும் - நன்றாயிருக்கின்றதென்று சிரிப்பான்; நின்ற மைந்தனை நோக்கி - (எதிரே) நின்ற ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து, நெடு சரத்து என்று போவது

என - பெரிய காட்டிற் போகிறது எப்போதென்று சொல்லி, எழும் - எழுந்திருப்பான்; இன் உயிர் - இனியஉயிர், பொன்றும் போது - (உடவினின்றி) நீங்கும் காலத்தில், உற்றது - அடைகின்ற வருத்தத்தை, உற்றது - (தான்) அடைந்தால் அதனை, போலும் - ஒப்பான்; (எ-று.)

மன்னவன் கடுமையைக்கருதிச் சிரித்து 'நீ காட்டுக்குப் போவது எப்போது? நானும் வருகிறேன்' என்று எழுபவனாயினன் கோசலை யென்க. முன் "விழுந்தான்" என்றதனை நோக்கி, எண்டு எழு மென்றருமாம். அந்தக்கோசலைக்கு அப்போது நேர்ந்த வருத்தம் மரணவேதனையை யொக்குமென்பது, 'இன்னுயிர் பொன்றும் போதுற்ற துற்றதுபோலுமே' என்பதன் கருத்து. 1-ம்:—1போம், 2எனவெழும், எனவிழும், என்னவிழும். 3உற்றனன். 4போலுமால், (கூ0க)

கூ.—'நீ மன்னவர்திறந்து யாதுநிறம்புந்நாய்'? எனக்

கோசலை இராமனை வினாவத் துயநறுநல்.

அன்பிழைத்த மனத்தா சற்குரீ

யென்பிழைத்தனை யென்றுநின் மெங்குமான்

முன்பிழைத்த வறுமையின் 1முற்றினோர்

பொன்பிழைக்கப் 2பொதிந்தனர் போலவே.

(இ-ள்.) (இவ்வாறு பதைத்து), 'அன்பு இழைத்த மனத்து அரசர்கு-(உன்னிடத்துக்) காதல்கொண்ட நெஞ்சினையுடைய சக்ரவர்த்திக்கு, நீ என் பிழைத்தனை - நீ என்ன தவறு செய்தாய்?' என்று நின்று-என்று சொல்லிக்கொண்டு நின்று, முன் பிழைத்த வறுமையின் முற்றினோர்-முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினை யாலுளதாகிய தரித்திரத்தினால் மிக்கிருக்கப்பெற்றவர், பொன்-(இடையிலே தாம்பெற்ற) செல்வம், பிழைக்க - தவறிப்போக, பொதிந்தனர்போல-(செல்வத்தை) யிழந்த பெருந்துயரத்தினால் முகத்தை) மூடிக்கொண்டு வருந்துபவர் போல, எங்கும் - இரங்குவான்; (எ-று.)

'என்னைப் பதினான்குவருடம் காட்டில் தவசியரோடு வாழ்ந்தவருமாறு கட்டளையிட்டான்' என்று இராமபிரான் கூறியதைக் கேட்டவுடனே, முற்பிறவியிற்செய்த தீவினைப்பயனால் வறியவனாய்க்கிடந்த ஒருவன் நிதிக்குவியலைச் சிறிதுகாலம்பெற்று மீண்டும் இழந்தார்போன்று பெருவருத்தங்கொண்ட கோசலை, 'அரசர் தன்புத்திரர் நால்வருள்ளும் உன்னிடத்துப் பேரன்புகொண்டிருந்தாரே; அவருடைய அந்த அன்பு நீங்கும்படி நீ என்ன குற்றஞ்செய்தாய்?' என்று சொல்லியவண்ணம் புலம்பலாயின னென்க. நெடுங்காலம் புத்திரனில்லாதிருந்து பிறகு பெற்ற புத்திரனைக் காட்டிற்கு அனுப்பிவிடுமாறு நேர்ந்த கோசலைக்கு, முற்பிறவியின் தீவினைப்பயனால் வறியராயிருந்து இடையிற்செல்வம்பெற்று மீண்டும் அதனை இழக்க நேர்ந்தவர் உவமையாவர். அன்பு இழைத்த மனம் - இதுவரையில் அன்பைக் காட்டுஞ்செய்யலைச் செய்துவந்த மனம்.

பிழைத்தனை - பிழையென்ற முதனிலையடியாப்பிறந்த முன்னிலையொருமையிறந்தகால வினைமுற்று. பிழைத்த வறுமை - பிழை [தீவினை]செய்த

தனில் தோன்றிய வறுமை: 'சங்குசுட்ட சுண்ணாம்பு' என்ற இடத்தில் 'சுட்ட' என்ற பெயரெச்சம்போல, 'பிழைத்த' என்ற பெயரெச்சம் காரணப்பொருட்டாய் வந்தது. முன்பு இழைத்த என்று பிரித்து உரைப்பாரு முளர். முற்றினோர் - வினையாலணையும்பெயர்: முற்றுதல் - மிகப்பெறுதல். பொன்பிழைக்கப் பொதிந்தனர் என்ற தொடரை, பொன் பொதிய பிழைத்தனர் என்று விருதுபிரித்துக்கூட்டி - பொண்ணைப் பத்திரப்படுத்திவைக்கவும் தமதுதீவினையால் இழந்தவர் என்று உரைப்பினுமாம், பி-ம்:—¹முற்றினார். ²புலம்பினர்.

கச.—கோசலையின் துயர்.

அறமெனக் கிலையோ ¹வென்னு மாவி²நைந்
³திறவ தெத்தென் ⁴தெய்வதங் கா⁵னெனும்
பிறவு ரைப்பதென் கன்று பிரிந்துழிக்
கறவை யொப்பக் கரைந்து கலங்கினான்.

(இ-ள்.) (பின்னும் அந்தக் கோசலை),—'எனக்கு அறம் இலை ஒன்று - எனக்குத் தருமமென்பது துணையாவதில்லையோ என்பான்; தெய்வதங்கான் - தெய்வங்களே! ஆவி நைந்து இற - (என்னுடைய) உயிர் வாடி யழியும்படி, அடுத்தது (என்னைச்) சார்ந்துள்ள தீவினை, என் - யாதோ? எனும்-; (அந்தக்கோசலை அப்போது), கன்று பிரிந்த உழி - (தான் ஈன்ற) கன்றைப் பிரிந்தபோது, கறவை ஒப்ப - (அந்தக்கன்றையின்ற) தாய்ப்பசுவைப்போல, கரைந்து - மனமுருகி, கலங்கினான் - வருந்தினான்; பிற உரைப்பது என் - (அங்ஙனம் பெருந்துயரால்வருந்திய கோசலைக்குத் தாயைப்பிரிந்த கன்றைத் தவிர) வேறு உவமையாகக் கூறுவதற்குஉரியது யாது உள்ளது? [எதுவுமில்லை]; (எ-று.)

'யான் மனமாரப் பலதருமச்செயலைச் செய்திருத்தலால், அவையாவும் இப்போது உதவாமற்போயினவே!' என்பான் 'அறமெனக்கிலையோ?' என்றும், ஒருவர் அறச்செயலைச் செய்துள்ளாராயினும் முற்பிறவியிற் பெருந்தீவினை செய்திருப்பாராயின் அந்தத்தீவினை அத்தீப்பயனை விளைத்தேதிருமாதலால், அங்ஙனம் யான் செய்த தீவினை யுளதோ? சொல்லுமினென்பான் 'ஆவிநைந்திறவடுத்தென் தெய்வதங்கான்' என்றும் கௌசலை கூறினான். இராமனைப் பிரியுந் தாய்க்குக் கன்றைப்பிரிந்த தாய்ப்பசுவை பூவீவான்மீகிமுனிவரும் பல லீடத்தும் உவமை கூறியுள்ளார். "கறவைகன்றிழந்த போன்றுங்கிடந்தழுகின்ற கண்ணா" என்றது, இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது. எனக்கு என்பதை உருபு மயக்கமாகக் கொண்டு, அறம் எனக்கு இலையோ என்பதற்கு-என்னிடத்தில் தருமமென்பது இல்லையோ? என்றும், இரண்டாமடிக்கு, என் தெய்வதங்கான்-என்னுடைய தேவதைகளே! ஆவி நைந்து இற அடுத்தது - என்னுடைய உயிர் வாடியொழியுந் காலம் நேர்த்திட்டது, எனும் - என்பான் என்றும் உரைப்பினுமாம், இறவு அடுத்தது என்றும் பிரிக்கலாம். பிற - அவள்

பட்ட மற்றைவருத்தங்களை, உரைப்பது என்? என்று உரைப்பாரு முனர். இற-
செய்வெனெச்சம்; இறவு - தொழிற்பெயர்; இரண்டிலும், இறு - பகுதி. தெய்
வதங்காள்-தெய்வதங்கள் என்பதன் சுற்றயல் நீண்ட விளி, தெய்வதம்-தைவ
தம்; வடசொல், “காலமுலகம்” என்று தொடங்குந் தொல்காப்பியச்சூத்திரத்
தில் “பால்வரைதெய்வம்...ஆவயின் வருஉங்கினவி யெல்லாம், பால்பிரிந்தி
சையா லுயர்திணைமேன” என்றதனாலும், தெய்வதமென்பது உயர்திணையாயி
னும் உயர்திணையிற் பால்பிரிந்திசையாத அஃறிணைப்பாலாயிசைத்தது. கறவை
-கறக்கப்படுவது: ஐ - செயப்படுபொருள்விசை. பிரிந்துழி, பெயரசெச்சத்தின்
அகரம் தொக்கது : விகாரம், பி-ம்:—¹எனும், என. ²நோம், நொந்து.
³திறமடுத்த, இறவிடுக்கும், இறவிடுத்தது, இறவிடுத்த. ⁴தேவதைகாள்.
⁵இசைப்பது. (ககக)

கரு.—வருந்துங் கோசலையைக் கையாலெடுத்து இராமன்

‘நீ அரசனைப் பொய்யனுக்குவாயோ?’ எனல்,

இத்தி ரத்தி னிடருறு வாடனைக்

கைத்த லத்தி னெடுத்தருங் கற்பினோய்

பொய்த்தி ரத்தின னுக்குகி யோபுகல்

மெய்த்தி ரத்துநம் வேந்தனை நீ¹யென.

இதுவும் அடுத்த கவியும்-ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) (அப்பொழுது ஸ்ரீராமன்), இ திரத்தின் இடா உறுவான் தனை -
இவ்வகையாக வருத்தமடைகின்ற அகசேலையை, கைத்தலத்தின் எடுத்து -
(தன்) கைகளால் தூக்கி, ‘அரு கற்பினோய்-அரிய கற்பினையுடையவனே! மெய்
திறத்து நம் வேந்தனை- சத்தியத்தின் மேன்மையையுடைய நமது சகரவர்த்தி
யை, நீ—,பொய் திரத்தினன் னுக்குகி ஒ-பொய்யின்பாற்பட்டவனுக்க முயல்
கின்றாயோ? புகல்-சொல்வாயாக,’ என - என்றுகூறி, — (எ-று)—‘தேற்று
வான்’ என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

ஸ்ரீராமன் அவ்வாறு வருந்துகின்ற கௌசலையைத் தன்கைகளாலெடுத்து,
கணவன் கொள்கைக்கு ஏற்படப்படுதே கற்புடையமாதரார்செய லாதலால்
அவன் தந்தவரத்தை முற்றுவிக்க உதவியாயிராமல் ‘வஞ்சமோமகனை உனைமா
நிலந்தஞ்சமாகத் தாங்குவாயென்ற வாசகம்’ என்றுபுழிப்பதும்வருந்துவதும் ஒரு
கால் அவ்வரசன் வரம் பொய்ப்பதற்கும் வழியாகலா மாதலால், இந்தஉணது
செயல் தக்கதன்று என்றன னென்பதாம். நீ எனக்கு விடைதந்து கானக
மனுப்பவேண்டுமென்றபடி. கற்பினோய்-இறுதியவ்வாகி, சுற்றயல்ஆலுவாயிற்று.
பி-ம்:—¹என்றான். (ககஉ)

கக.—பின்னும் சிறந்தகொற்களால் இராமன் தாயைத் தேற்றல்.

பொற்புறுத்தன ¹மெய்ம்மை பொதிந்தன

சொற்புறுத்தற் குரியன சொல்லினான்

கற்புறுத்திய கற்புடை யாடனை

வற்புறுத்தி மனங்கொளத் ²தேற்றுவான்.

(இ-ள்.) (பின்னும்), கற்பு உறுத்திய கற்பு உடையாந்தனை - கல்லின் தன்மையை உறுதிப்படுத்திய கற்பினையுடைய அக்கோசலையை, வற்புறுத்தி - உறுதிப்படுத்தி, மனம் கொள் - மனத்திற்பதும்படி, தேற்றுவான்-தேறப்பண்ணும்பொருட்டு,-பொற்புஉறுத்தன - அழகியனவும், மெய்மை பொதிந்தன - உண்மை நிறைந்தனவும், சொற்பு உறுத்தற்கு உரியன-சொல்லுதற்குத் தகுந்தனவுமாகிய வார்த்தைகளை, சொல்லினுள் - கூறினான் ; (எ-று.) - அவை மேற்கூறுகின்றார்.

இராமபிரான் சொல்வதைக் கோசலை கேட்டு நடப்பவனென்னுங்குறிப்பினால் 'கற்புறுத்திய கற்புடையான்' என்றது. மலையினும் பலமடங்கு அகிகமா கச் சலநமில்லாததென்பார் 'கற்புறுத்திய கற்பு' என்றார். இனி "சீலமின்ன தென்றருந்ததிக்கருளியதிருவே" என்பதுபோலக் கற்பினிலக்கணத்தை இன்னவகைத்தென்று உலகத்தார் அறியும்படி இலக்கியமாயிருந்து உறுதிப்படுத்திய கற்பென்றுமாம். சொற்பு-சொல்; பு - தொழிற்பெயர்விசுதி. சொற்புறுத்தல், உறு - துணைவினை. தேற்றுவான் - எச்சம் ; பெயராய், எழுவாயாகவுமாம். பி-ம்:—¹மென்மை, ²தேற்றினான். (ககக)

கஎ.—இதுவும் அடுத்தகவியும்-ஒநதோடர்: ஸ்ரீராமன் கோசலையை நியாயங்காட்டித் தேற்றுவதைத் தெரிவிக்கும்.

சிறந்த ¹தம்பி திருவுற வெந்தையை
மறந்தும் பொய்யில ²னாக்கி வனத்திடை
யுறைந்து தீரு முறுதிபெற் றேனிதிற்
³பிறந்தி யான்பெறும் பேறென்ப தி⁴யாவதோ.

(இ-ள்.) சிறந்த தம்பி - (என்னிலுஞ்)சிறந்த பரதன், திருஉற - ராஜ்ய லக்ஷ்மியைப்புணர, எந்தையை-எந்தந்தையை, மறந்துஉம் பொய் இலன் ஆக்கி -மறந்தும் பொய்சொல்லாதவனாகச் செய்து, வனத்திடை- காட்டில், உறைந்து - வசித்து, தீரும்-திரும்பிவருகின்ற, உறுதி - நன்மையை, பெற்றேன்-அடைந்தேன்; இதின்-இதனிலும், யான்-, பிறந்து-(இவ்வுலகத்தில்) தோன்றி, பெறும்-அடையவேண்டிய, பேறுஎன்பது - பாக்கியமென்று சொல்லப்படுவது, யாவது - எதுவோ? [ஒன்றுமில்லை]; (எ-று.)

தம்பிக்கு இராச்சியத்தைக்கொடுத்துத் தந்தையை மெய்யனாக்கிக் காட்டில் தவமுஞ்செய்யப்பெறுவதால் மூவர்க்கும் நன்மையைத்தரும் இவ்வனவாசம் பெறுப்பேறாகு மென்கின்றான். கீழ் "நின்னினுநல்லன்" எனத் திருத்தாயார் கூறினதற்குஏற்ப 'சிறந்த தம்பி' என்றான். மறந்தும் பொய்யிலன் - "மறந்தும் பிறன்கேடுமுந்" என்பதுபோல நின்றது. இதின் - இதனின் என்பது அன்சாரியை தொக்குகின்றது. சரீரமெடுத்ததற்கு இதனைப்பார்க்கிலும் பாக்கியம் வேறென்னவருக்கின்ற தென்றவாறு. பி-ம்:—¹எம்பி. ²ஆக. ³பிறந்து நான். ⁴யாவதே. (ககச)

கடி. விண்ணு மண்ணு ¹மவ்வேலைபு மற்றும்வே
 மெண்ணும் பூத மெலா²மழிந் தேகினு
 மண்ண லேவன் ³மறுக்க ⁴வடியனேற்
 கொண்ணு மோ⁵விதற் குள்ளழி யேலென்றான்.

(இ-ள்.) விண்உம் - ஆகாயமும், மண்உம் - பூமியும், அ வேலைஉம் - அந்
 தச் சமுத்திரமும் [அப்பும்], மற்றும்உம் - இன்னும், வேறு எண்ணும் - வேறாக
 எண்ணப்படுகின்ற, பூதம் - (நெருப்பு காற்று என்னும் இரண்டு) பூதங்களும்,
 எலாம் - இவையனைத்தும், அழிந்து ஏகின்உம்-அழிந்துபோவதா யிருந்தாலும்,
 அண்ணல் - சக்கரவர்த்தியினது, ஏவல் - ஆஜைஞையை, மறுக்க- தடுக்க, அடிய
 நேற்கு -அடியேனுக்கு, ஒண்ணும்-ஒ-தகுமோ? [தகாது]; (ஆதலால்), இதற்கு
 உன் அழியேல் - இதற்கு நீ மனம்வருந்தாதே, என்றான் - என்றுகூறினான்
 (ஸ்ரீராமன்); (எ-று.)

தந்தையின் கட்டையை என்னவிளைவதாயிருந்தாலும் மறுக்க என்ரு
 வியலாது; ஆதலால், நீ மனமழியாது யான் கானகஞ்செல்வதற்கு விடைதா
 வேண்டு மென்று வற்புறுத்திக்கூறியபடி. ஏகினுமென்ற உம்மை, ஏகாமை யுணர்
 த்திநின்றது. அண்ணல்-பெருமையுடையோன்: பண்பாகு பெயர். ஒண்ணும்-
 ஒன்றும் என்பதன் மருஉ. பி-ம்:—¹இவ். ²இறந்து. ³மறுக்க. ⁴அடியெனேற்கு.
⁵அதற்கு.

(ககடு)

கக — இராமன் காடுசெல்வதையுடன்பட்டுத் தன்னையும்

உடனழைத்துச் செல்லுமாறு கோசலை கூறுதல்.

¹ஆகிலைய வரசன்ற னுணையா

²லேக லென்பது யானு³மு ரைக்கிலேன்

⁴சாக லாவுயிர் தாங்கவல் லேனையும்

⁵போகி னின்னொடுங் ⁶கொண்டனை ⁷போகென்றான்.

(இ-ள்.) (என்று சொல்லக் கேட்ட கோசலை), 'ஐய - குழந்தாய்! ஆகில் -
 ஆனால், அரசன்தன் னுணையால் - சக்கரவர்த்தியினது கட்டளைப்படி, ஏதல் -
 போகாதே, என்பது - என்பதனை, யான்உம்—, உரைக்கிலேன் - சொல்லமாட்
 டுவே னல்லேன்; (உன்னைப் பிரிந்து), சாகலா உயிர் - அழியாத [நிலையுள்ள]
 பிராணனை, தாங்க - சுமக்க, வல்லேனைஉம் - வல்லவனல்லாத என்னையும்,
 போகின் - (நீ) போவாயானால், நின்னொடுஉம்-உன்னோடு, கொண்டனை போகு
 -அழைத்துக்கொண்டுபோவாயாக,' என்றான்—; (எ-று.)

கணவனைப் பொய்யனாக்காமல் மெய்யனாக்குவதே கற்புடைமாதர் செய
 லாதலால், நான் உனக்குப் போக விடை தந்தேன். போகாவுயிரைத் தாங்கி
 வருந்துகின்ற என்னையும் உன்னுடன் அழைத்துப்போவாயாக எனக் கெளசலை
 இராமனிடத்துக் கூறினா னென்க. சாகலாவுயிர் - " மன்னுயிர் " போல.
 சாகலாவுயிர் என்பதற்கு - சாகவில்லை யென்ற ஒரு குறைமாத்திரம் உள்ளதே

தவிர மற்றைப்படி ஒன்றுக்கும் உதவாத நிலையை யடைந்துள்ள உயிர் என்ற
மாம்: இத்தொடரில், செத்தாங் இவ்வருத்தம் நீங்கி இன்புற்று வாழ்வே
னென்ற குறிப்பும் தோன்றும்: “போகாவுயிர்” என்பது, ஆண்டாள் பாசரம்.
இனி, உயிர் சாகலாத் தாங்கவல்லேனை யெனக்கூட்டி, உயிரை விடாமல்
தாங்கியிருக்கிற என்னை யென்றுமாம். வல்லேன்-வல்லமையற்ற நான் :
வன்மையென்ற பண்பினடியாப்பிறந்த ‘வல்’ என்ற பகுதி உடன்பாடுஎதிர்
மறையிரண்டிலும் வருதலை “வல்லாராயினும் வல்லுராயினும்” என்ற புறப்
பாட்டாலும் அறிக. ௫-ம்:—¹ஆகின், ²ஏகனீயென்று, ³உரைக்கலென், ⁴சாகிலா,
⁵போகிலுன்னொடும், ⁶கொண்டான், ⁷போது. (௩௧௯)

உ௦.—இதுமுதல் ஏழு கவிகள்-இராமன் வார்த்தை, நீ கணவனுடனிருந்து
உதவவேண்டுமென்றும் நான் கானகநீ செல்வது நன்மை
தருமென்றும் இராமன் கோசலையிடம் தெரிவித்தல்.

என்னை நீங்கி ¹யிடர்க்கடல், ²வைகும
மன்னர் மன்னனை வற்புறுத் தாதுடன்
றுன்னு கானம் ³படரத் ⁴துணிவதே
⁵யன்னை யெயறம் ⁶பார்க்கிலை யா⁷மென்றான்.

(இ-ள்.) (என்று சொல்லக்கேட்ட ஸ்ரீராமன்), “அன்னையே-தாயே! (நீ),
என்னை நீங்கி - அடியேனைப் பிரிந்து, இடர் கடல் - துக்கசாகரத்தில், வைகு
மம் - மூழ்குகின்ற, மன்னர் மன்னனை - சக்ரவர்த்தியை, வற்புறுத்தாது-தெரி
யப்படுத்தாமல், உடன் - என்னுடன், துன்னு கானம் - நெருங்கிய காட்டிற்கு,
படர - வர, துணிவது - மனத்து நிச்சயிப்பது தகுமோ? அறம் - தருமத்தை,
பார்க்கிலை ஆம் - ஆராய்ந்து பார்க்கவில்லைபோலும், என்றான்—; (எ-று.)

புதல்வனைப் பிரித்ததால் பெருந்துயரமடைந்து வருந்தும் மன்னவர்க்கு
அருகிலிருந்து தைரியஞ்சொல்வித் தேற்றிக் காக்கவேண்டுவது உமது கட
மையாயிருக்க, நீர் ஏனேனோ கானகம்வரத் துணிகின்றீரே; இது தரும
மாகுமோ? என்றனனென்பதாம். ௫-ம்:—¹இடாகல், ²வைகுமம், ³தொடரத்.
⁴துணிவதென், துணிவதோ. ⁵அன்னை நீர், அன்னை நீ, ⁶பார்க்கிலிரால், பார்க்
கியோம். ⁷என. (௩௧௯)

உ௧. வரினி லெம்பியிம் மண்ணை ¹சாயவற்
குரிமை மானில் முற்றபின் கொற்றவன்
றிருவி னீங்கித் தவஞ்செயு நாளுட
னருமை நோன்புக ளாற்றுகி ²யாமன்றே.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) (என்றுகூறிப் பின்னும்), வரி வில் எம்பி இமண் அரசு ஆயவ
ற்கு-கட்டமைந்த வில்வினையுடைய இவ்வுலகத்திற்கு அரசுகுரிய என் தம்பிக்கு,

மா சிலம் உரிமை உற்ற பின் - பெரிய பூமியின் உரிமை பொருந்திய பின்பு, கொற்றவன் - சக்ரவர்த்தி, திருவின் நீங்கி - ராஜ்யலக்ஷியினின்று நீங்கி, தவம் செய்யுநான் - தவத்தைச்செய்யுந் காலத்தில், உடன் - அஹருடன் (இருந்து), அருமை நோன்புகள் - (செய்தற்கு) அரிய விரதங்களை, ஆற்றுகி - செய்வாயாக; (எ-று.)—ஆம், அன்றே - அசைகள்.

பரதனுக்கு அரசைத் தந்துவிட்டுத் தவஞ்செய்யுமாறு தசரதசக்ரவர்த்தி காட்டுக்குச்செல்லும்போது உடனிருந்து பணிவிடைபுரிதலும் அருமைநோன்புகள் புரிதலு மல்லவோ நுமக்குக் கடனென்றனன் இராமனென்பதாம். ஈண்டுத் தவ மென்றது-இல்லையிட்டுத் தீயோடு வனத்திற்சென்று மனையான் வழிபட வான்பிரஸ்ததைப் ஒழுகும் ஒழுக்கத்தை. பி-ம்:—¹ஆயவர்க்கு ஆவவற்கு. ²நீயென்றான், ஆமென்றான். (ககஅ)

உஉ. சித்த நீதிகைக் கின்றதென் றேவரு

மொத்த மாதவஞ் செய்துபார்ந் தாரன்றே

யெத்த னைக்குள வாண்டுக் ¹ளிண்டவை

²பத்து நாலும் ³பகலல வோவென்றான்.

(இ-ள்:)(நீ செய்யவேண்டிய கடமை களைவன் பணிவிடையேயாயிருக்க), நீ சித்தம் திகைக்கின்றது என் - நீ மனங்கலங்குதற்குக்காரணம் யாது? தேவர் உம் - இப்போது தேவராயிருப்பவர்களும், ஒத்த-(தமது மனத்திட்பத்துக்குத்) தக்க, மா தவம்-மஹாதபசை, செய்து—, (அதனால்), உயர்ந்தார் அன்றே-உயர்ச்சிபெற்றவர்களல்லவா? ஈண்டு ஆண்டுகள் - இப்பொழுது (என்னைக் காட்டில் வசிக்குமாறு தந்தையார் விதித்த) வருடங்கள், எத்தனைக்கு உன் - எத்தனையிருக்கின்றனவோ, அவை-அந்தப் பதினான்குவருடங்களும், பத்துஉம் நால்உம் - பகல் அல்ல - (தேவமானத்தார்) பதினான்கு தினங்களல்லவா? என்றான்—.

செய்தன்றே உயர்ந்தாரென்று கூட்டினுமாம். மிகவும் மனங்கரைந்து வருந்துகின்ற கோசலையைநோக்கி இராமபிரான் 'அம்மா! பிரமன் முதலிய தேவர்களும் அந்தப்பதவியைப் பெற்றது தவத்தின்பயனாக வல்லவோ? வானும் காட்டிற்கென்று தவம்புரியின் அப்படிப்பட்ட மேன்மையை யடையலாமே; அன்றியும், தந்தையார் கூறிய பதினான்குவருடமென்பது, பதினான்கு நாளாகக்கழியுமன்றே : எனதுதந்தையார் என்னுடைய நன்மைக்காகக் காட்டிற் சிலகாலம் தவசியரோடு வாழும்படி ஏவினால், அதற்காக நீர் இங்ஙனம் மனந்திகைத்து வருந்தவேண்டுமோ?' என்றுகூறித் தேற்றின னென்க. தேவருந் தவஞ்செய்து உயர்ந்தாராதலால் யானும் தவஞ்செய்யக் காணஞ்செல்லுதல் இன்றியமையாதென்பது, முன்னிரண்டடிகளிற் போதரும். மனிதர்க்கு ஓராண்டு தேவர்கட்கு ஒருநாளாகு மென்பது நூற்கொண்க யாதலால், 'அவைபத்துநாலும் பகலலவோ' என்றான். வெருவினாவிற்கு கழிந்து விடு மென்ற கருத்தும் இதற் பெறப்படும். இனி, பகல் - நாழிகையென்றும்

உரைப்பர். இராமபிரான் தான் விஷ்ணுவின் அவதாரமூர்த்தியாதல்பற்றித் தேவமானத்தால் இங்ஙனம் கூறினா னென்பாருமுனர். சித்தம் நீ திகைக்கின் றது என் - (நியாயமானசெயலைச் செய்ய ஏவினால்) மனத்தினால் நியாயமான அந்தச்செயலை வெறுக்கின்றது என்ன காரணம்? என்றுபொருள் கூறவும் இடமுண்டு. ஆண்டுகளின்டவை - பிராகம். பி-ம்:—¹ஆண்டவை, யான் டவை. ²பத்துநாலு. ³பகல்லவோவெனா, அன்றோபகரென்றன். (ககக)

உரு. முன்னர்க் ¹கோசிக னென்னு முனிவரன்
மன்ன ருட்டலை தாங்கிய விஞ்சையும்
பின்ன ரெய்திய பேறும் பிழைத்தவோ
வின்ன நன்²றவ ³ரேயின ⁴செய்தலே.

இதுமுதல் - நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) (என்றுபின்னும்), முன்னர் - முன்பு, கோசிகன் என்னும், முனிவரன்தன் - கொசிகன் என்று சொல்லப்படுகின்ற இருடித்தலைவனது, அருள் தலை - கிருபையினால், தாங்கிய - பெற்ற, விஞ்சைம - வித்யையும், பின்னர்-பின்பு, எய்திய - அடைந்த, பேறுஉம்-பாக்கியமும், பிழைத்த ஒ - தவறினவோ? [இல்லை]; அவர் - அப்படிப்பட்ட முனிவர்கள், ஏயின - ஏவின காரியங்களை, செய்தல்—, இன்னம் நன்று-இன்னமும்நல்லது; (எ-று.)

சுண்டு விஞ்சையென்றது - பலை, அதிபலையென்னும் இரண்டும்நிரங் களை, பின்னர்-அவ்விஞ்சைகளைப்பெற்று விசுவாமித்திரனது வேள்வியைக் காத்தபின்பு, எய்தியபேறு-சீதாகல்யாணம். ஒருமுனிவனுக்குஏயினசெய்தலால் வந்தபயனை இவ்வளவா யிருத்தலாற் பலமுனிவர்களுக்கு ஏவினசெய்த லால் வரும் பேறு அளவிலவாயிருக்கு மென்பார், 'இன்ன நன்றவர்க் கேயின செய்தலே' என்றான். "மாண்ட மாதவர்"(அ)'முனிவரன்' என்பவற்றைநோக்கி 'அவர்' எனச்சுட்டினான். இன்ன - இவ்வாறாகவென்றுமாம். இனி, இச்செய் யுளுக்கு விசுவாமித்திரமுனிவராலே முன் பெற்ற அஸ்திரம்முதலியவை எனக் குத் துணையாயிருக்கின்றனவேயென்பது கருத்தாகவும் பொருள்கூறுவர். கோசிகன்-கொசிகனென்பதன் லிகாரம்; குசிகவமிசுத்தவெனென்பது பொருள்; நமக்குக் குலகுருவாகிய வசிஷ்டமுனிவனோடு பகைத்துப் பின்பு தனது அரசை நீத்துப் பலநாட் பலலிடத்துந் தவஞ்செய்து பிரமரிஷியென்னும் பட் டமும்பெற்ற பெரியவ னென்பது தோன்ற, 'முனிவரன்' என்றான். அருட் டலை, தலை - எழனுருடி சுருவிப்பொருட்கண்வந்தது. விஞ்சை - வித்யா என் னும் உடமொழிக்கிடைவு. பி - ம்:—¹கௌசின். ²அவர்க்கு. ³ஏயது. ⁴செய் வதே. (கஉ௦)

உசு. பாத வர்க்கு வழிபா டிழைத்தரும்
போத முற்றிப் பொருவரு விஞ்சைக
ளேத ¹மற்றன தாங்கி யிமையவர்
காதல் பெற²நிந் நகர்வாக் காண்டியால்.

(இ.அ.) மா தவர்க்கு வழிபாடு இழைத்து - மிக்கதவத்தினையுடைய முனி வர்க்குப்பணிவிடைசெய்து, அரு போதம் முற்றி-பெறுதற்கரிய அறிவு மிகுந்து, ஏதம் அற்றன - குற்றமற்றவைகளாகிய, பொரு அரு விஞ்சைகள்-ஒப்பில்லாத வித்தைகளை, தாங்கி - பெற்று இமையவர் காதல் பெற்று - தேவர்களது அன்பை அடைந்து, இ நகர் வர-(அடியேன் காட்டினின்று) இந்நகரத்துக்கு மீண்டு வர, காண்டி - பார்ப்பாயாக; (எ.று.)

போதமாவது - கல்விகேள்விகளினைய அறிவோடு தோன்றும் உண்மையறிவு; வீடு பயக்குந் தத்துவஞானமு மாம். அது "அறிவற்றங்காக்குங் கருவி செறுவார்க்கு, முன்னழிக்க லாகா வரண்" என்பது முதலாகச் சிறப்பித்துக் கூறப்படுதலால், 'அரும்போதம்' என்றார். அரும்போதமுற்றுதல் - அகத்திய முனிவன்முதலிய அருந்தவ ருபதேசத்தால்; பொருவருவிஞ்சைகள் ஏதமற்றன தாங்குதல்-அவரருளால். இமையவர் காதல்பெறுதல் - அவருக்குப்பகைவர்களாகிய ராவணதிராக்ஷஸர்களுடைய வதத்தால். காண்டி - நீ இருந்துபாரென்றபடி. பி-ம்:—¹அற்றவை. ²நன்காய், நன்கா. (கஉக)

உரு. மகர வேலைமண் டொட்ட¹வண் டாடுதார்ச்

சகரர் தாதை பணிதலை நின்றுதம்

²புகரில் யாக்கையி ³னின்னுயிர் போக்கிய

⁴நிகரின் மாப்புதும் நின்றதன் றோ⁵வெனு.

(இ.அ.) மகரம் வேலை மண் - முதலைகளையுடைய கடலினுற் சூழப்பட்ட பூமியை, தொட்ட - தோண்டிய, வண்டு ஈடு தார் சகரர் - வண்டுகள் உலாவுகின்ற மாலையையுடைய சகரபுத்திரர்கள், தாதை - (தமது) தகப்பனது, பணிதலை நின்று - உத்தரவிற்படி யிருந்து, தம் புகர் இல் யாக்கையின் - தமது குற்றமற்ற உடல்களினின்று, இன் உயிர் - இனிய பிராணன்களை, போக்கிய - வெளிப்படுத்தியதனாலுண்டாகிய, நிகர் இல் - ஒப்பில்லாத, மா புதும் - மிகுந்த கீர்த்தி, நின்றது அன்றோ - (இதுவரையிலும்) இருக்கின்றதல்லவா? என்னென்றுசொல்லி, (எ.று.)—'என்றான்' என அடுத்த கவியில் முடியும்.

தான் தந்தைசொல்லாத தலைமேற்கொண்டு நடக்கவேணு மென்று வற்புறுத்துதற்பொருட்டு முன்னோர்கள் தந்தைசொல்லின்படிநடந்து மேம்பாடு பெற்றமையை, இதனாலும் அடுத்த செய்யுளினாலும் காட்டுகின்றான் இனி, மண்வேலை தொட்ட என்பதற்கு-மண்ணில் வேலையைத்தொட்ட வென்றும், மண்ணை வேலையாகத்தொட்ட வென்றுமாம். சகரர் - ஸாகரர் என்னுந் தத்திதாந்தத்தின்விகாரம். யானும் பித்ரு வசன பரிபாலனஞ்செய்வே னாயின் சகரர்புகழ் எல்லாவுலகங்களிலும் நிலையாய் நிற்கல்போல என்புகழும் நிற்குமென்ற நென்பது. பி-ம்:—¹தண்டோட்டினர்ச், வண்டோட்டினர்ச், திண்டாட்டத்தாற். ²புகரிலாமையின். ³நின்று. ⁴நிகரிலா. ⁵என்றான். (கஉஉ)

உக மாண்ம றிக்கரத் தான்மழு வேந்துவான்
ருண்ம றுத்திலன் ருதைசொற்¹ ருபையே
யூன றக்குறைத் தானுர வேர² னுரை
யான்³ ம றுப்பதென் றெண்ணுவ தோ⁴ வென்றான்.

(இ-ள்.) (பின்னும்), மான் மறி கரத்தான்-மாண்குட்டியை (இடக்) கையி லுடைய சிவபெருமானது, மழு - மழுப்படையை, ஏந்துவான்-தாங்கிக்கொண் டிருப்பவனாகிய பரசுராமன், தாதை சொல் - தகப்பனாகிய ஜமதக்கினிரிஷி யினுடைய வார்த்தையை, தான்—, மறுத்திலன் - தடுக்காதவனும், தாயை - பெற்றவனாகிய ரேணுகையையே, ஊன் அற-சரீரம் அறம்படி, குறைத்தான் - (தலையைத்) துணித்தான்; (என்றால்), உரவோன் - சக்ரவர்த்தியினது, உரை - ஆஞ்ஞை, மறுப்பது-தடுக்காததென்று, என்று-, யான் என் னுவது-நான் நினைப் பது தருமோ? என்றான்—; (எ-று.)

தந்தையினுரையால் பரசுராமன் தாயையும் கொன்று விளங்கினான். அப் படியிருக்க நான் தந்தைசொல்லே மீறுவது தகுதியோ? தகுதியன்று என்று கோசலை கணவனுடனிருக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திய இராமன், தான் தந்தைசொல் தட்டலாகாதென்பதை வற்புறுத்திக்கூறினான். தகப்பனார் வசனத்தை யனுசரித்துக் கோவதஞ்செய்த கண்டுமகர்ஷிசரித்திரமும் இங்கே முதனுலிற் கூறியுள்ளது. “மாத்ருதேவோபவ [மாதாவைத் தெய்வமாகக் கொள்வாய்]” என்று இருக்க, தந்தையின் கட்டளையால் தாயைக்கொல்வது எங்ஙனம் பொருந்து மெனின்?—“பிதுஸ் ஸதகுணம் மாதா கௌரவேணு திரிச்யதே [தந்தையைக்காட்டிலும் தாய் நூறு மடங்கு கௌரவத்தால் மேன்மைபெற்றவன்]” என்றற்போன்ற தருமசாஸ்திரவசனங்கள் இருந்தாலும் அவை தந்தையைவிடத் தாய் மிகவும் உபசரிக்கத்தக்கவ னென்ற கருத்தைத் தெரிவிப்பனவா மாதலால், தாய்க்குக் கீமை பயப்பதாயினும் தந்தை ஆஞ்ஞையிட்டபொழுது நியாமகளுன தந்தையின்சொல்லே நடத்தவேண்டி யதா மென்பர். “யாடுப் குதிரையு நவ்வியு முழையு, மோடும் புல்வா யுளப் பட மறியே” என்றதனால் ‘மாண்மறி’ என்றார். மறி-இளமைப்பெயர். ஊ வெனத் தகையை யுணர்த்தினிற் சூரோமுத் தொருமொழி “ஊவெனெருபெய ராவொடுசிவனும்” என்றதனால், எனகரவொற்றுப்பெற்று முடிந்தது; அஃது, என் டாகுபெயர். உரவோன் - அறிஞன்; சூத்தவன். இக்சேய்யுளிருக்கிய சரீத் திரம் வருமாறு:—சமதக்கினிமுனிவனின் பத்தினியான ரேணுகையென்பான் ஒருகால் கீராடிப் புனல்கொணரக் த கங்கைக்குப் போயிருக்கையில் அங்கே சித் திராதனென்ற கந்தருவன் அப்ஸரஸ் ஸ்திரீகளோடு புனல்யினையாட்டயர்கை யிற் கண்டு மனம்நெகிழ்ந்து அங்குத்தானே தாமதித்துப் பிறகு பர்த்தா ஓமஞ் செய்யும்வேளை கடப்பதுகண்டு வந்து அச்சத்துடனே தீர்த்தகலசத்தை மூன் னேவைத்துநீக்க, முனிவன் அவனதுவியபிசாரத்தையுணர்ந்து, முறையே

† கருமதைக்கு என்று மகாபாரதத்திலுள்ளது.

ருகண்வான் ஸுஷேணன் வண்டு விஸ்வாவஸு என்னுந் தன்புதல்வர் நால் வரைக் கூப்பிட்டு 'தீச்செயலைச் செய்த இவனை மனத்திற கவலையின்றிக் கொல்லுங்கள்' என்று கட்டிலையிட, அவர்கள் தாயைக்கொல்வதற்குப் பின்வாங்கி நிற்க, இறுதிப் புதல்வனாகிய பரசுராமனைப் பார்த்துத் தன்சொல்லைக்கேளாத தமையன்மாரையும் வியபிசரித்ததாய்பயிற் கொல்லுமாறு கூற, பரசுராமன் தனது கோடரிப்படையால் உடன்பிறந்தாரையும் தாயையும் தலையை வெட்டி வீழ்த்தினானாக, பிறகு கிணந்தணிந்த சமதக்கினிமுனிவன் மனமுவந்து பரசுராமனைநோக்கி 'நீ என்சொல்லால் செய்தற்கு அரிய தொழிலிச் செய்தாயாதலால் விரும்பிய வரத்தைக் கேட்பாயாக' என்ன, பரசுராமன் 'எனது தாயும் உடன்பிறந்தோரும் துயிலுணர்ந்தெழுந்தவர்போல் எழக்கடவர்' எனவும், 'தீவினைநீங்க்கடவர்' எனவும் வரம்வேண்ட, முனிவனருளால் அவர்கள் அவ்வனமே தீவினைநீங்கித் துயிலுணர்ந்தவர்போற் பிழைக்கெழுந்தனரென்பது. பி-ம்:—¹தாய்தலை. ²அருள். ³மறுப்பன். ⁴எனா. (௩௨௩)

உஎ.—கோசலை எப்படியும் இராமன் நாட்டைவிட்டுச்

சேல்வா னென்று கருதுதல்.

இத்தி நத்த வெணைப்பல வாசக

முய்த்து ரைத்த மகனுரை ¹யுட்கொளா

வெத்தி நத்து மிறக்கு³மிந் நாடெனா

மெய்த்தி நத்து விளங்கிழை ³யுன்னுவாள்.

(இ-ள்.) இ திறத்த-இப்படிப்பட்டனவாகிய, எனை பல வாசகம் - இன்னும் அநேகம் வார்த்தைகளே, உய்த்து உரைத்த - ஆராய்ந்து கூறிய, மகன் - புதிராமனது, உரை - வார்த்தையை, உன் கொளா - மனத்தினுட்கொண்டு,-- இ நாடு எத்திறத்துஉம் இறக்கும்-எப்படியும் இக்கோசலகேசத்தை (இராமன்) விட்டுவிடுவான் [காட்டிற்குப்போய் விடுவான்], எனா - என்று, மெய் தி நத்து விளங்கு இழை-சத்தியகுணமாகிய ஒளிசெய்கின்ற ஆபரணத்தையுடைய அக்கோசலை, உன்னுவாள் - மனத்துநினைப்பாளானாள்; (எ-று.)

இராமன் வார்த்தையைக்கேட்டுக் கோசலை 'இவன் எப்படியும் என்னை இங்குத்தானேவிட்டுக் காட்டுக்குச்செல்வானெனத் தோன்றுகின்றதே; இதற்கு என்செயலாம்' எனத் தன்மனத்தினு ளாலோசிக்கலானா னென்பதாம். மெய்த்திறத்து விளங்கியுன்னுவாள் என்பதற்கு விளங்கிழை மெய்த்திறத்து உன்னுவானென்றும், உடம்பின்மேல் விளங்குகின்ற இழையையுடையவனென்றும் கூறலாம். பி-ம்:—¹உட்கொளான். ²இன்னானை, இந்நாளானா. ³உள்ளு வான். (௩௨௪)

௨௮.—‘பரதனாசாளட்டீம்: இராமன் காடுசெல்லாதபடி மன்னவனைத்
தொழுது வேண்டுவேன்’ என்று கோசலை
மன்னனுள்ளவிடத்துக்குப்போதல்.

அவனி ¹காவல் பரதன தாகுச
விவனிஞ் ஞால மிறந்திருங் கானிடைத்
²தவனி லாவகை ³காப்பென் ⁴றகைவிலாப்
புவனி நாதற் றொழுதென்று போயினான்.

(இ-ள்) (என்று நினைத்துப் பின்பு), (கோசலை), ‘அவனி காவல் - ராஜ்ய
பரிபாலனம், பரதனது ஆகுச - பரதனுடையதாகுச: இவன்-இவ்விராமன்,
இ ஞாலம் இறந்து - இந்நாட்டை விட்டு, இரு கானிடை - பெரிய காட்டினி
டத்தில் (போய்), தவன் லிவா வகை - தவசில் நிற்காதபடி, தகைவு இலா-
(கைகேயியின் தொழிலைத்) தடுத்தல்செய்யாத, புவனி நாதன்-சக்ரவர்த்தியை,
தொழுது-அஞ்சலிசெய்து (வேண்டி), காப்பென்-காப்பாற்றுவேன்,’ என்று—,
போயினான் - (தசரதரிருக்கிற இடத்திற்குப்) போனான்; (எ-று.)

இரண்டொழன்றுமுறை இராமபிரான் கோசலையைநோக்கி ‘பத்தினிக்குக்
கணவனுடனிருந்து பணிவிடைசெய்வதே தகுதி: என்னைப்பிரிந்து வருத்தப்
படுகையில் அம்மன்னவனைத் தேற்றி வற்ற பணிவிடைசெய்துகொண்டிருக்க:
யாவரும்மன்னவனுக்குக்கட்டுப்பட்டுடக்கவேண்டுமாதலால், எனக்கு அனுமதி
தருக. பரதன் தர்மிஷ்டனாகையால் கைகேயியால் உனக்கு அவமரியாதையடை
யும்படி விடான்’ என்று பலவாறுகச்சொல்ல, கோசலை தந்தையின்சொல்லை
நிறைவேற்றுவதில் தன்மகனுக்குஉள்ள ஊற்றத்தைக் கண்டு பிரயாணஞ்செய்
கையில் அழுவது அமங்கலமென்று கண்ணீரைத் துடைத்துக்கொண்டு, ரட்சை
கட்டி மக்களமுண்டாகுமாறு பலபடியாகவாழ்த்தி அனுமதி தந்தனென்று
முதலால் கூறும். புவனி-புவநமென்ற வடசொல்லின் விகாரம்; இச்சொல் இங்
கனம் விகாரப்பட்டுவருவதனை “பொன்னுலகாளீரோ புவனிமுழுதாளீரோ”
என்ற நம்மாழ்வார்பாசரத்திலும் காண்க. 13-ம்:—¹காத்தல். ²தவநிலாப்பகை.
³காப்பென். ⁴தகைவினப், தகவுடைப், தகவிலாப்.

(௧௨௮)

௨௯.—இராமன் சுமித்திரையின்மாளிகையை யடைதல்.

போகின் றுனைத் தொழுது புரவல
¹காக மற்றவ டன்னையு மாற்றி²யிச்
சோகந் தீர்ப்பவ னென்று சுமித்திரை
மேகந் ³தோய்தனிக் கோயிலை ⁴மேயினான்.

(இ-ள்) போகின்றானே -(அவ்வாறு) போகின்ற கோசலையை, தொழுது-
அஞ்சலிசெய்து, புரவலன் - ஸ்ரீராமன், - ‘ஆகம் அற்றவன் தன்னைஉம் - இடை
யில்லாதவனாகிய இக்கோசலையையும், ஆற்றி-தனியச்செய்து, இ சோகம் தீர்ப்
பவன் - இத்துன்பத்தை நீக்கவல்லவன், (சுமித்திரை),’ என்று - என்கருதி,

சுமித்திரை - சுமித்திரையினது, மேகம் தோய் - மேகங்கள் தங்கப்பெற்ற, தனி - ஒப்பற்ற, கோயிலை - மாளிகையை, மேயினான் - அடைந்தான்; (எ-று.)

நாம் சுமித்திரையினிடஞ் செய்திதொலித்து வேண்டிக்கொண்டால் அஃதன் தந்தையாரையும் தாயாரையும் துயரைத்தேற்றுவானென்று கருதி அச்சுமித்திரையின்மாளிகைக்கு இராமபிரான் சென்றன னென்க. கோசல யால் மங்களவாழ்த்துச் செய்யப்பெற்ற இராமன் சிதையுள்ள இடத்துக்குச் சென்றானென்று முதலாகக் கூறும். இனி, புரவலனாகத்தன்னையும், மற்றவன் தன்னையும் ஆற்றியென்றுமாம்; புரவலனாகம் - சகரவர்த்தி திருமேனி: ஆக எனப்பிரித்து, புரவலன் தேறுதலடைய என்றுமாம். பி-ம்:—¹ஆகமுற்றவ டன்னையும், ஆகமற்றிவடன்னையும். ²அச். ³தோய்ந்திடு, தோய்திரு, தோய் மணி, ⁴மேயினான். (நஉச)

ந.0.—சென்ற கோசலை கைகேயியின்மனையைச் சார்ந்து சக்கரவர்த்தி வீழ்ந்துகிடத்தலைக்கண்டு தான் முர்ச்சித்துவிழ்தல்.

நடந்த கோசலை கேகய ¹நாட்டினை

மடந்தை கோயிலை யெய்தினன் ²மன்னவன்

கிடந்த பார்மிசை வீழ்ந்தனன் கெட்டுமி

ருடைந்த போதி னுடல்விழுந் தென்னவே.

(இ-ள்.) நடந்த கோசலை - (அவ்வாறு) நடந்துபோன கௌசல்யாதேவி, கேகயம் நாடு இறை மடந்தை கோயிலை - கேகயநாட்டிற்குத் தலைவனான அசு ஷபதியினது புதல்வியாகிய கைகேயியின் மனையை, எய்தினன் - அடைந்தவ ளாய், மன்னவன் கிடந்த பார்மிசை - அரசன் விழுந்துகிடக்கின்ற இடத்தில், உயிர் உடைந்த போதின்-பிராணன் போன காலத்தில், உடல்—விழுந்து என்ன-விழுந்தாற்போல, கெட்டு-(அறிவு) சேர்ந்து, வீழ்ந்தனன்—; (எ-று.)

‘இராமபிரானைக் காட்டிற்குச் செல்லவிடாமலாவது செய்யவேண்டும்’ என்ற கருத்துடன் அரசனிடத்துச்சென்ற கௌசலை அங்கு மன்னவன் தரையில் முர்ச்சித்துக்கிடத்தலைக் கண்டு, தானும் முர்ச்சித்து வீழ்ந்தன னென்பதாம். வீழ்க்கைகேசிருழ்வனைப்படலத்தில் “கொடியாளின்னதுகூற...இடியேறுண்ட மால்வரை போன்மண்ணிடை வீழ்தான்,” “கூறுமுன்னன் கூறுபடுக்குங்கொலை வாள்வினொரு மென்னும் வன்றுயராகத்திடை மூழ்கத், தேறுனாகச் செய்கைமற் தான்,” என்பவற்றை நோக்கி ‘மன்னவன் கிடந்த பார்’ என்றார். உயிருடைந்த போதினுடல்விழுதல், பிராணநாயகன் வீழ்ந்தபோது பிராணநாயகிவீழ்த்தற்கு உவமை. கோசலைபுலம்பலும், வசிட்டன்வந்து செய்தியறிந்து மன்னனைத் தேற்றிக் கைகேயிக்கு நன்மகிசொல்லியும் அவனைப்பழித்துப்பார்த்தும் அவன் தன்னிணையிற் சுவியாமலிருத்தலைக் கண்டு இராமனை மீட்பதாகச்சொல்லி மன்னர்முதலியோர் குழுவிய சபைக்குச்செல்லுதலும் என்ற இவ் விஷயங் கள் முதலாவற் கூறப்படவில்லை. பி-ம்:—¹நாட்டன்ன். ²மன்னவர். (நஉஎ)

௩௧.—இதுமுதல் நான்கு கவிகள் - மன்னவணக்கண்ட

கோசலையின் புலம்புதலைத் தெரிவிக்கும்.

வேறு.

1பிறியார் 2பிரிவே தென்னும் பெரியோய் தகவோ வென்னு
3நெறியோ 4அடியே நிலை 5நினையா 6நினைவே தென்னும்
வறியோர் தனமே யென்னுந் தமிழேன் வலியே யென்னு
மறிவோ வினையோ வென்னு மரசே யரசே யென்னும்.

(இ-ள்.) (விழுந்தபின் சிறிது தேறிய கோசலை), பிறியார் பிரிவு ஏது-
பிரியத்தகாதவர்களுடைய பிரிவுக்குக்காரணம் யாது? என்னும் - என்பான்;
பெரியோய் தகவு - பெருமையையுடையவனே! (இது உனக்குத்) தக்கதோ?
என்னும்; நெறிஞ-நீதியோ? (என்பான்); அடியேம் நிலை நீ நினையாநினைவு ஏது-
அடியவர்களாகிய எங்களுடைய நிலைமையை நீ மனத்திற்கொள்ளாத எண்ணம்
எதனால்? என்னும்—; வறியோர் தனமே-ஒருபொருளும் இல்லாதார்க்கு அவர்
வேண்டியதொருபொருள் போன்றவனே! என்னும்—; தமிழேன் வலியே -
(வேறு துணையின்மையால்) தனியனாய்ருக்கின்ற என்னுடைய பலமே! என்
னும்—; அறிவுஞ-(இது உனக்கு) அறிவுதானோ? வினைஞ-(இது நீ செய்யத்தக்க)
தொழிலோ? என்னும்—; அரசே அரசே - சகரவர்த்தியே! சகரவர்த்தியே!!
என்னும்—; (எ-று.)

பிறியார் - தம்மைப் பிறப்போற்கூறியபடர்க்கை, இடவழுவமைதி;
நானும் எனதுமகனு மென்றபடி, பெருமையாவது-செயற்கரிய செய்தல் தருக்
கின்மை பிற்குற்றங்கூறுமை என்றிவை முதலிய நற்குணங்களாற் சிறந்தா
ரது தன்மை. அடியேம் நிலை நீ நினையா நினைவு ஏது என்பதற்கு-அடியேங்க
ளுடைய நிலைமையை நினையாமல் நீ வேறு நினைவதற்குக் காரணம் யாதென்று
மாம். இது கூத்தரம்மத்திற்கு அடுத்த தன்மென்பான், 'வினையோ' என்றான்.
அறிவு ஓவினையோ - அறிவு நீங்கினையோ எனவுமாம். அரசே யரசே -
முறையீட்டைத் தெரிவிக்க இரண்டடுக்கிற்று; இனி, அரசு ஏய் அரசே - அரசு
ருக்கேய்ந்த அரசனெயென்றுமாம்; அவலத்தால் இரண்டடுக்கிற்றெனக்
கொண்டு, அரசன் கிடக்கிற கிடையினாலே இறந்ததாக நினைத்து இவ்வாறு
புலம்பலுற்றா என்பாரு முளர். பிரிஎன்பதுபோல பிரி என்னும் பகுதியும்
உண்டு என்றேனும், பிரியென்பதே எதுகைநோக்கிப் பிரியெனவந்ததென்
றேனுங் கொள்க: "பிறிந்தேன் பெற்றமக்கள்" என்றார், திரும்பக்கையாழ்வா
ரும். ௩-ம்:—1பிறிவோர், பிறிவோ. 2பிரிவோலிவைதாம், பிரிவோலிதுதான்.
3நெறியோய். 4அடியோம், அடியம். 5நினையாய். 6நினைவேயென்னும், நினை
வென்னென்னும். (௩௨அ)

௩௨. இரு¹ளத் திடவுற் றொளிநு மிரவிக் கெதிருந் திகிரி

யுருளத் தனியுய்த் தொரு²கோ னடையிற் கடைகா னுலகம்

பொரு³ளத் திடமுற் றுறு⁴மப் பகலிற் புகுதற் ⁵கென்றோ

⁷வருளக் கருதிற் றிதுவோ வரசர்க் கரசே யென்னும்.

(இ-ள்.) (பின்னும்), இருள் அற்றிட உற்று ஒளிரும் இரவிக்கு - இருளானது ஒழியும்படி நன்குவிளங்குகின்ற சூரியனுக்கு, எதிரும் - ஒப்பான, திகிரி-ஆர்ஜுனாசக்கரம், உருள-உருளும்படி, தனி-ஒப்பில்லாமல், உய்த்து-செலுத்தி, ஒரு கோல் நடையில் கடைகாண் - (உனது) ஒப்பற்ற செங்கோல் யாதோரிடையுறுமின்றி நடந்துவருதலைக் கொண்டுள்ள, உலகம்-இவ்வுலகமானது, பொருள் அற்றிட முற்றுஉறும் அபகலின் புகுதற்கு என்று - எல்லாப்பொருள்களும் அழியும்படி முடிக்கின்ற பிரளயகாலத்திற் புகும்படி அழிவை யடைய வேண்டுமென் றெண்ணியோ? இது - இக்காரியம் (செய்தது) அருள கருதிற்று - அருள்கொண்டுசெய்யநினைத்ததாகுமோ? என்னும்-என்பான்; அரசர்க்கு அரசே (என்னும்) - சகரவர்த்தியே! என்பான்; (எ-று.)

ஒழுக்கநெறியினும் வழக்குநெறியினும் வருவதலாகிய இரு னதும்படி விளங்குதலாலும், சூரியகிரணஞ் செல்லுமிடங்களிலெல்லாம் பரவுதலாலும், சந்திரனைப்போலத் தேய்தலும் வளர்தலுமின்றி விளங்குதலாலும் 'இருளற்றிடவுற்றொளிரு மிரவிக்கெதிருந் திகிரி' என்றார். ஒருகோல் நடை - ஒரு செங்கோன்முறைமை யென்றுமாம். ஒருகோன்அடையில் எனப்பிரித்து, ஒரு அரசன் வருதலிலென்றுமாம். இனி, திகிரி உருள ஒருகோல் உய்த்தென்ற லுமாம். இராமன் உலகத்துக்கு உயிர்போல்பவனதலால் அவன் நாட்டைவிட்டுச் சென்றால் இந்தக் கோசலதேசமே அழிவுஅடையுமென்பான், 'பொருளற்றிட முற்றுமப்பகலிற் புகுதற்கென்றே வருளக்கருதிற்று' என்கிறான், கௌசல யெனினுமாம். 1-ம்:—¹அற்றிடையுற்று. ²தேர்நடையில், தோண்டையிற். கோண்டைஇக், கோண்டவிக், கோலிடையிற். ³இற்றிட, உற்றிட. ⁴இப், ⁵புகலிற், ⁶அன்றே. ⁷அருளிற். (உஉஉ)

நா. திரையார் கடல்கு முலகின் தவமே திருவின் திருவே

1நிரை²யார் கலையின் கடலே நெறியார் ³மறையின் நிலையே

கரையா ஸயர்வே நெனைநீ கருணை லயனே ⁴யென்னென்

⁵றுரையா விதுதா நழுகோ வுலகே முடையா யென்னும்.

(இ-ள்.) (பின்னும்), திரை ஆர் கடல் கும் உலகின் தவமே - அலைகள் நிறைந்த கடலினுற் சூழப்பட்ட நிலவுலகின்க ணுள்ளவர் செய்த தவம்போல்பவனே! திருவின் திருவே - இலக்குமிக்கும் இலக்குமிபோல்பவனே! நிரை ஆர் கலையின் கடலே - ஒழுங்கினையுடைய கல்விக்குக் கடல்போல்பவனே! நெறியார் மறையின் நிலையே - நீ திகன்நிறைந்த வேதங்களிற்சொல்லிய சாரமாகிய தத்துவப்பொருள் போல்பவனே! கருணையனே - அருளுக்கு வீடாயிருப்பவனே! கரையா அயர்வேன் என - மனமுருகி வருந்துகின்ற என்னைக்குறித்து, நீ என் என்று உரையா இது-நீ (அழுதற்குக் காரணம்) என்னென்று ஒருவார்த்தையுஞ் சொல்லாத இது, அழகுதான் ஒ - அழகாகுமோ? உலகு ஏழ் உடையாய் - ஏழுலகங்களையும் உடையவனே! என்னும்—; (எ-று.)

இப்படிப்பட்ட நீதிமானான அரசன் கிடைத்தது உலகத்தோரின் தவப் பயனையாதலால், 'உலகின்தவமே' என்றும், இவனைப்பெறுதலால் அரச விலக்குமிக்கும் ஒருபேரொளி தோன்றியதனால் 'திருவின் திருவே' என்றும், கல்வி ஒழுங்காக நிரம்பப்பெற்றவனையென்பான் 'நிரையார் கலையின் கடலே' என்றும், வேதத்திற்கூறிய நல்லொழுக்கத்தை நிலையாகக்கொண்டவனே யென்பான் 'நெறியார் மறையின் நிலையே' என்றும் விரித்தான். மூன்னிரண்டடிகள்-தசாதமன்னவன் அதுகாறும் முறைபிறழாது மிக்கமேம்பாட்டுடனே அரசசெய்தமையைக் குறிக்கும். கருணையாவது - அயலார் துன்புறுவதுகண்டு தானும் மனமிளகி இயன்றால் அதனைப்போக்க வகைதேடுகையே யாதலால், கருணையுள்ளவனான நீ நான் வருந்துகையில் என்னென்னுது உபேட்சிப்பது தருதியோ வென்பான் 'கருணலயனே! கரையாவயர்வேனெனே' என்னென்று ரையா இது அழகோ!' என்கிறான். கருணலயன் - கருத்துடையடைகொளியணி. உருவகத்திற் றிணையும் பாலும் மயங்கின. பி-மீ:—¹நிறை. ²ஆர்தவியின், ஆர்கவியின். ³மலையின். ⁴எளிஞென்று. ⁵உரையாய். (111)

112. மின்னின் மனைய மேனி வெறிதாய் விடின் மதுபோ

யுன்னுந் ¹தகைமைக் ²கடையா வுறுநோ ³புறுகின் ⁴துணரந் ⁵னின்னென் ⁶துரையா ⁷னென்னே யிதுதான் ⁸யாதென் மறிமன்னன் ⁹தகைமை காண வாராய் மகனே யென்னும். [யேன் (இ-ள்.) (என்று பின்னும்), மின் நின்று அனைய மேனி - மின்னல் நிலைநின்றால் (அதன் நிலைமையை) ஒத்த சரீரம், வெறிது ஆய்விட நின்றது போல் - உயிரில்லாததாக ஆகிவிடும்படியுள்ளதுபோலத் தோன்றுமாறு உன்னும் தகைமைக்கு அடையா - நினைக்குத்தன்மைக்கு அரிதான், உறுசோய் - மிக்க துன்பத்தை, உறுகின்று - அடையாநின்றனென்கொண்டு, (தசாதன்), உணரான் - அறிவற்றுள்ளான்; இன்ன என்று-(தனக்கு நோர்ந்துள்ளது) இன்னதன்மையதென்று, உரையான்-சொல்லான்; என்னே-(இதற்குக்) காரணம் யாதோ? இதுதான் யாது என்று அறியேன் - இது எதுவென்று தெரிந்திலேன்; மகனே - பின்னாய்! மன்னன் தகைமை காண - சகரவர்த்தியினது தன்மையைப் பார்க்க, வாராய்-வருவாயாக, என்னும்—; (எ-து.)

நிலைநின்ற மின்னல்போன்று பேரொளிபடைத்த தசாதன்மேனி யென்பான் 'மின்னின்றனையமேனி' என்றான். இத்தொடர்க்கு - மின்னல்போல் நிலையற்ற (தனது) உடல் எனப் பொருளுரைத்தாரு முனர், தனது பேரொளியுள்ளமேனி ஒளிகுன்றிவிட உயிரையேகொள்ளும் நோய் அடைந்திட்டது போல் இம்மன்னவன் பேச்சுமுச்சற்றுக்கிடக்கிறான்; தன்னிலை யின்னதென்று சொல்லுகின்றானு மில்லை. இவனது நிலை யாதோ? மகனே! இதனைக் காண வாராய் என்று கதறிஞன் கோசலையென்க. உறுகின்று - ⁴'தொழாநின்றது' என்பதுபோல வந்த நிகழ்காலவினையெச்சம். பி-மீ:—¹தன்மைக்கு. ²இடையா. ³உணர்கின்று. ⁴உணராய், உரையாய். ⁵என். ⁶இன்னே யிதுதான், என்னேயிதுதான், இதுநாளிடையுறு. ⁷ஏது. ⁸தன்மை. (112)

உரு.—கோசலியின் கதறியதூரணங்கேட்கிப் பட்டாபிஷேகத்திற்குக் காத்திருந்த மன்னர் முதலியோர் சொல்லியபடி வசிட்டன் அங்கு வந்து மன்னவன் நிலையைக் காணுதல்.

இவ்வாறு மழுவா னிரியற் குரல்சென் றிசையா முன்ன மொவ்வா ¹தொவ்வா ²தென்னு ³வொவ்வா னிருபர் ⁴முனிவரவ்வா ⁵மழுவா யென்ன ⁶வந்தான் முனிவன் ⁷வந்தான் வெவ்வா ளரசன் விசேஷன் டென்னும் ⁸விசேஷன் மன்னு.

இதுமுதல் மூன்றுகவிகள்—ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) இ ஆறு அழுவான் - (என்று) இவ்விதமாகப் புலம்புகின்ற கோசலியினது, இரியல் குரல்-கட்குரல், சென்று - போய், இசையா முன்னம் - ஒலிப்பதற்கு முன்பு, —ஒளி வான் நிருபர்-கிரணத்தையுடைய வானாயுதத்தை யேந்திய அரசரும், முனிவர் - இருடியரும், 'ஒவ்வாது ஒவ்வாது - (இது இக் காலத்துக்குப்) பொருந்தாது பொருந்தாது,' என்னு-என்று (தமக்குட்) சொல்லிக்கொண்டு, (பின்பு), அ ஆறு-அந்த அமுதகக்குரலின் காரணத்தை, அநிவாய் - அநிந்துவருவாய், என்ன-என்று சொல்ல, —முனிவன் வந்தான் - வசிட்டமுனிவன் (தயாதனிருக்குமிடத்துக்கு) வந்தான் ; வந்தான் - அங்ஙனம்வந்த வசிட்டன், வெம் வான் அரசன் நிலை கண்டு - கொடிய வாளினையுடைய சக்ரவர்த்தியினது தன்மையைப் பார்த்து, விசேஷ என் ஆம் என்று உன்னு - இதன் முடிவு யாதாகுமோ? என்று சங்கித்து, —(உ-ம்)—'என்னு வன்னு' என கூட ஆம் கவியோடு தொடரும்.

இங்ஙனம் கோசலை கூக்குரலிடும் ஒலி 'பட்டாபிஷேகம் ஐப்போது நடக்கப்போகிறதோ?' என்று ஐதிர்பார்த்தவண்ணம் பட்டாபிஷேக மண்டபத்திற்குத் தாத்துக்கொண்டிருக்கும் மன்னர் முனிவர் முதலியோரின் தாதுவில்விழ, 'மங்களம் நிகழவேண்டிய காலத்தில் இவ்வாறு கூக்குரல்கேட்கக் காரணமில்லையே! இது என்னோ?' என்று சங்கிக்கொண்டு, யாவரும், அந்தப்புரத்துள்ளிது செல்லத்தக்க வசிட்டமுனிவனை நோக்கி 'இங்ஙனம் கூக்குரல் நிகழக் காரணம் என்னோ? இதனை யறிந்துவருக' என்ன, வசிட்டமுனிவன் வந்து மன்னவன் நிலையைக்கண்டு என்ன வினையுமோ என்று சங்கித்தனென்பதாம். இரியல் - அஞ்சுதல். முனிவன் - வசிஷ்டன். பி-ம்:—¹ஒல்லாது. ²என்ன. ³ஒளிர். ⁴முனிவவவ்வாறு. ⁵அந்தார். ⁶அவனும். ⁷வினையென்று. (ககஉ)

ககஉ—வசிட்டன் ஆங்குள்ள நிலையைக்கண்டு தன்னுட்கதறுவது.

இறந்தா ¹னல்லன் னரச னிறன் தொடழிவா எல்லன் மறந்தா னுணர்வென் ²மன்னு ³வென்னை வுயர்கோன் முன்மை தந்தா யெயர் தன்னைத் தமவா தொடழிவா கிலியன் பிறந்தார் பெயருந் தன்மை பிறசா லதிதம் ⁴கொளிறோ.

(இ-ள்.) அரசன் - சக்ரவர்த்தியோ, இறந்தான் அல்லன் - முடிந்தவன் லன்; இறவாது ஒழிவான் அல்லன் - சாவாது நீங்குபவன் அல்லன்; உணர்வு மறந்தான் என்று-இப்போது (மன்னவன்) அறிவுகெட்டு மூர்ச்சையடைந்தானே யென்று, உன்னா - சிறிதுஞ் சிந்தனைகொள்ளாதவன் கேகயர்கோன் மங்கை-மனம்வலிய கைகேயி, துயரம் தன்னை துறந்தான் - துன்பத்தைவிட்டான்; இவ்வள துறவாது ஒழிவான் - இக்கோசலையோ துன்பத்தை விட்டிடாமல் அழிபவன்; பிறந்தார் - உலகத்துஉதித்த மனிதர், பெயரும் - நிலை வேறு படுகின்ற, தன்மை-விதம், பிறரால் அறிதற்கு எளிது-அயலாரால் தெரிவதற்கு எளியதோ? [அன்று]; (எ-று.)

அங்குவந்து கண்ட வசிட்டமுனிவன் 'தசரதன் இப்போது இறந்தில னாயினும் விரைவில் இறந்துபடுவா னென்று தோன்றுகின்றது; இப்படி யிருக்கையில் அரசனது காதலுக்குஇடமுண்டாகையோ மனத்திற் சிறிதுந் துயரங்கொள்ளாதிருக்கின்றான். கோசலையோ துன்பம் மிகப்பெற்று மனமழி கின்றான்; தன்கணவனுக்கு நேரந்திருக்கிற நிலையைக்கருதி ஒருத்தி மன மழிவதும் மற்றொருத்தி சிறிதும் மனக்கவலையற்றிருப்பதுமாகிய இவற்றிற்கு இன்னதென்று காரணம் விளங்கவில்லை' என்று தன்மனத்துட் கருதின னென்க. பி-ம்:—¹அரசன் அல்லன். ²அன்னான். ³வணக்கையர். ⁴என்னான், என்னே. ⁵எளிதே. (ககக)

௩௭.—முனிவன் அரசன்நிலைமைக்குக் காரணத்தை வினாவு,
கைகேசி விளங்கச் சொல்லுதல்.

என்ன வுன்ன முனிவ னிடரா ¹லழிவா டுயரஞ்
²சொன்ன ளாகா ளெனமுன் றொழுகே கயர்கோன் மகளை
யன்ன யுரையா யரச ³னயர்வா னிலை⁴யென் னென்னத்
தன்ன ⁵னிகழ்ந்த தன்மை தானே தெரிபச் சொன்னான்.

(இ-ள்.) என்ன உன்ன - என்று எண்ணி, முனிவன் - அவ்வசிட்டமுனி வன், 'இடரால் அழிவான் - துன்பத்தால் மனமழிகின்ற கோசலை, துயரம் சொன்னான் ஆகான் - துன்பத்தின் காரணத்தைச் சொன்னவளாகான்,' என - என்று எண்ணி, முன் தொழு கேகயர் கோன் மகளை - முன்னேவந்து அஞ்சலிசெய்துநின்ற கைகேயியை, 'அன்றும் - தாயே! அயர்வான் அரசன் நிலை என் - மூர்ச்சிப்பவனாகிய சக்ரவர்த்தியினது நிலைமைக்குக் காரணம் யாது? உரையாய் - சொல்,' என்ன - என்றுகேட்ட,—(அவன்), தன்னால் நிகழ்ந்த தன்மை - தன்னால் நடந்த விதத்தை, தான் ஏ தெரிய சொன்னான் - தானே விளங்கக் கூறினான்; (எ-று.)

மீழ்க் கூறியவாறு சிந்தைகொண்ட வசிட்டமுனிவன் 'இந்தக்கொசலை யால், மன்னவனுக்குப் பேரிடர்க்காரணம் நிகழ்ந்துள்ளதென்பது விளங்குவதே யன்றி வேறென்றும் தெரியவில்லை; இந்தக்கொசலையின் மூலமாகத் துயர்க்

காரணத்தைத் தெரிந்துகொள்ள முடியாதெனவுந் தோன்றுகின்றது' என்று சிந்தித்து, தன் முன்னேவந்து தொழுத கைகேயியை நோக்கி 'அரசன் வருந்தக் காரணம்என்ன? அம்மா! கூறுக' என்ன, அந்தக்கைகேசியும் நிகழ்ந்ததையெல்லாம் விவரமாகக் கூறின னென்பதாம். அன்னை - அரசன் தேவி. அஞ்சாமலும், நாக்கூசாமலுஞ் சொன்ன னென்பார் 'தானே சொன்னான்' என்றார். பி-ம்:—¹அழுவார். ²சொன்னால். ³அயர்வாகிலை. ⁴வது. ⁵நிகழ்ந்ததெல்லாம், தன்மையெல்லாம். (ககச)

உஅ.—வசிட்டன் இன்சோல்லால் மன்னவனைத் தேற்றுவதல்.

சொற்றாள் சொற்ற முன்னஞ் சுடர்வா ளரசர்க் கரசைப் பொற்¹ரு மரைபோற்கைபாற் பொடி²குப் படிநின் றெழுவிக்கற்ற யயரே லவளே தருநின் ³காதற் கரசை பெற்றே செய⁴வின் ⁵ஹழிநீ யென்றென் ⁶நிரவா நின்றான்.

(இ-ள்.) சொற்றாள் - கூறின அவன், சொற்ற முன்னம் - கூறுவதற்கு முன்பு, சுடர் வான் அரசர்க்கு அரசை - ஒளிபொருத்திய வாளினையுடைய சக்ர வர்த்தியை, பொன் தாமரைபோல் கையால் - அழகியதாமரைமலர்போன்ற கைகளால், பொடி குப் படி நின்று எழுவி - புழுதிநிறைந்த பூமியினின்றும் எழுந்திருக்கப்பண்ணி, 'கற்றாய் - (கற்றற்குரிய தூல்களைக்) கற்றவனே! அயரேல் - கவலைப்படாதே; அவன் ஏ நின் காதற்கு அரசை தரும்-அக்கைகேயியே உன்மகனாகிய ஸ்ரீராமனுக்கு இராச்சியத்தைக் கொடுப்பான்: செயல் என்று - இச்செய்கை எத்தன்மைத்து? நீ இன்று ஒழி - நீ இப்பொழுது (இவ் வருத்தம்) நீங்கு,' என்று என்று இரவாநின்றான் - என்று (பலமுறை) வேண்டுகின்றான் (வசிட்டன்); (எ-று.)

கைகேசியாற் செய்தியுணர்ந்ததும், வசிட்டன், 'கற்றவனாகிய நீ சாதாரண மனிதன்போல அயர்தல் தகுதியோ? அன்றே; உன்புத்திரன் இராமனுக்கு அந்தக் கைகேசியே அரசை யீந்திடுவான்: நீ இவ்வாறு வருந்துதல் தக்கதன்று: இதனை யொழிக' என்று பலமுறை வேண்டிக் கூறின னென்பதாம். வருத்தத்தைத் தீர்த்துத் தெளிவையுண்டாக்கத்தக்க கல்வியைக் கற்றவனு யிருந்தும் அறியாமல் வருந்துதற்குக் காரண மென் னென்பான் 'கற்றாய்' என்றான். பி-ம்:—¹தாமரைப்பொற்கையால். ²சேர். ³காளைக்கரசின்று, காதற்காசென்று, புதல்வற்காசென்று, புதல்வற்காசின்று. ⁴என்று. ⁵அறியேன். ⁶இசையாநின்றான், இசையாநின்றே, இரவாநின்றே. (ககரு)

உக.—முனிவனது இன்னுரையாலும் சைத்தியோபசாரத்தாலும்

மன்னவன் உணர்வுபெறுதல்.

சீதப் பணி¹ரீ ²ளவித் தின்கா ³லுதவுந் தன்காற் போதத் தளவே ⁴தவழ்வித் தின்சொற் புகலா நின்ற னேதக் கடனஞ் சீனியா னுரைநஞ் சொருவா மயிபக் காதற் புதல்வன் பெயரே புகல்வா னுயிருங் கண்டான்.

(இ-ன்.) (வேண்டிய பின்னும்) சேதம் பணி நீர் - குளிர்ச்சியைவருடைய பணிநீரோ, அனல்-தெளித்து, தின்கால் உதவும் தன் கால் - விசிறியினவீச தவிஞ்வுண்டாகிய குளிர்ந்தகாற்றை, போதத்து அனல் தவழ்வித்து - அந்நிலை தோன்றும் ஊரையிலும் தவரும்படிசெய்து, இன் சொல்-இனியவார் தலைகளை, புகலாநின்றான் - சொல்லுகின்ற அம்முனிவன், - ஒதம் கடல் நஞ்சு அனையான் - குளிர்ச்சியையுடைய திருப்பாற்கடலினின்றண்டாகிய விஷத்தை பெய்தத கைசேயியினது, உரை நஞ்சு - வார்த்தையாகிய விஷம், ஒரு ஆறு அவிய-ஒரு படியாய்த் தனிய, காதல் புதல்வன் பெயர்வ - விருப்பத்தையுடைய தனமகனது நாமத்தையே புகல்வான் - சொல்லாநின்ற தசாதனது, உயிர்உம்-பிராணனையும், கண்டான் - பார்த்தான்; (எ-று.)

பூமியிலிருந்து கையாற்றுகியெடுத்துக் கைகேசி தானே உன் புதல்வற்கு அரசுதருவானென்று சொல்லிடவும் மூர்ச்சைதெளியாத மன்னவன் மீது பல முறை பணிநீர் தெளித்து ஆல்வட்டத்தைக் கொண்டு மென்காற்றுத் தோன்றுமாறு வீசச்செய்து அவன் உயிர் தோன்றியதும் தோன்றாததுமாக விருக்கையில் இன் சொல்வீசச் செவிப்படும்படி யோத, அதனால் கைசேயியின் விஷச்சொல்லால் தோன்றிய துயர் சிறிதுநீங்கவே, தன்காதற்கு உரிய புதல்வனான பூரீராமனது திருநாமத்தைச் சொல்லியவண்ணம் மன்னன் உயிர் பெற்றெறழ்க் கண்டான் முனிவ னென்பதாம். புதல்வன்பெயரைப் புகல்வதைக் கேட்டு உயிரிருத்தலை முனிவன் அறிந்தானென்க, பணிநீர்-ஓர்வாசனீர். தின்கால்-சிறுநீர்வட்டம்; அன்மொழித்தொகை. போதத்தனவே தவழ்வித்தல்-மூர்ச்சை நீங்கி அறிவுண்டாகும்படி. மேலேபட வீசவித்தல். உயிரும் என்ற உம்மை-உயிர் காணுதலி னருமை விளக்கி நின்றது. உரைநஞ்சு - சூழ்வினை. இனி, முனிவன் புகலாநின்றான்; ஓதாநிற்கச் சக்ரவர்த்தி தனதுயிரைக்கண்டா னென்று மாம். தன்கால் - மந்தமாருதம். பி-ம்:—¹உதவி, ²உக்கமென்கால். ³தழுவித் தன், தழுவித்தின், தழுவுற்றின். (ககக)

சர:—வசிட்டன் மீண்டும் மன்னவனிடத்து இன்னுரை கூறுதல்:

காணு வைபா ஸீனிரீ யொழிவாய் கழிபே ரவல
மாணு யகனே யினிரா டாள்வா னிடையு றுளதோ
மாணு வுரையா ¹டானே தருமா மழையே யனையான்
பூண ²தொழிவா னெனில்யா முளமோ பொன்றே லென்றான்.

(இ-ன்.) காணு - (உயிரைக்) கண்டு, ஐயா - தலைவனே! இனி - இப்பொழுது, நீ கழி பேர் அவலம் ஒழிவாய் - நீ மிகவும் பெரியவருத்தத்தை விடுவாயாக; இனி ஆண் நாயகன்வ நாடு ஆள்வான் - இனிப் புருஷோத்தமனே பூமியைக்காப்பான்; இடையுறு உளது - (அதற்குத்) தடை யிருக்கின்றதோ? [இல்லை]; மாணு உரையான்தான் ஏ - மாட்சிமைப்படாத வார்த்தையையுடைய கைசேயியே, தரும் - (பூமியைக்) கொடுப்பான்; மா மணுவ அனையான் - கரிய

மேகத்தையொப்பவனாகிய ஸ்ரீராமன், பூனாது ஒழிவான் எனில்-(மகுடம்) சூடாமற் (காட்டிற்குப்) போனால், யாம் உளம் ஒ - நாம் இருக்கப் போகிறோமோ? [இல்லை]; பொன்றேல்-வருந்தாதே, என்றான்-என்று சொன்னான் (முனிவன்);

மூர்ச்சை தெளிந்தபின்பும் மீண்டும் மூர்ச்சையடையா திருத்தற்பொருட்டு முனிவன் இன்சொற் கூறுகின்றன னென்க, கைகேயியின் வன்னெஞ்சத்தின் தன்மையை யறிபாமையால் கைகேயியின்மனத்தைத் திருப்பிவிடலாமென்று உறுதிக்கொண்டு வசிட்டமுனிவன் இங்ஙனங் கூறலாயினன். கைகேயி தன்புதல்வனுக்கு அரசுகேட்டதும் மகாதுபாவனாய்க் குற்றமின்றியிருக்கும் ஸ்ரீராமனைக் காட்டுக்கு அனுப்புமாறு கூறியதும் அதரும மாதலால், கைகேயியை 'மாணவுகரையான்' என்கிறான். 'இனி' என்றது - "இனி நினைந்திரக்கமாகின்று" என்றவிடத்திற் போல இப்பொழுது என்னும் பொருளது. கழிபேர் - ஒருபொருளைக்குறித்து இருசொற்கள். ஆணையகன் - புருஷோத்தமன்: ஸ்ரீராமன்; ஆள் நாயகன் எனவும் பிரிக்கலாம். 1-ம்:—1தருமம் மழையேயினையான்மகுடம், 2ஒழியான். (கூக௭)

சுசு.—நகரமன்னவன், வசிட்டனை நோக்கி இராமனுக்குப்

பட்டங்குறிவித்துத் தன்னுரையும் பொய்யாகாதிருக்கச்

செய்ய வேண்டுகல்.

என்றம் முனிவன் தன்னை நினைபா வினையே னினியான்

பொன்றும் மனவில் லவனைப் புனைமா மகுடம் புனைவித்

2தொன்றும் வனமென் ிறுன்ன வண்ணஞ் செய்தென் னுரை
குன்றும் பழிபூணுமற் காவாய் கோவே யென்றான். [யுக]

(இ-ள்.) என்ற அ முனிவன் தன்னை-என்று சொன்ன அம்முனிவனைக் குறித்து,—நினைபா - (மனத்தில்) ஆலோசித்து, 'இனையேன் யான் - இத்தன்மையனாகிய நான், இனி பொன்றும் அளவில் - மேல் அழியுங்காலத்திற்குள், அவனை - இராமனை, புனை மா மகுடம் புனைவித்து - அழகிய பெரிய திருமுடியைச் சூட்டி, வனம் ஒன்றும் என்று உன்னு வண்ணம் செய்து - காட்டையடையா னென்று நினையாதபடிசெய்து, என் உரைஉம் - என் வார்த்தையும், குன்றும் பழிபூணுமல் - இழிவாகிய பழியை மேற்கொள்ளாதபடி, காவாய் - இராட்சிப்பாயாக; கோவே - தலைவனே! என்றான் - என்று வேண்டிக்கொண்டான், (தசரதன்); (எ-று.)

தசரதன் தன்மனத்திற்குந்தானே ஆலோசித்துத் தன்னைத் தேற்றின முனிவனைப்பார்த்து, 'நான் கைகேயிக்கு வரங்கொடுத்ததைப் பொய்த்தேனென்ற பழிச்சொல் உண்டாகாவண்ணமும் இராமன் காட்டிற்குச்செல்லாமல் அரசபுரியும்வண்ணமும் நீ செய்யவேண்டும்' என்று வேண்டின னென்றவாறு. நிலையாத இன்பத்தின் பொருட்டு நிலையின பழியை மேற்கோடல் சால்போடியையாமையின், 'பழிபூணுமற் காவாய்' என்கிறான். என்றம் முனிவன்-என்ற

அம்முனிவன் என்பதன் விகாரம். வினையேன் எனப்பிரித்து, தீவினையை யுடையே நென்றுமாம். இனியா நவனை யெனக் கூட்டலுமாம்; இனியான்- ஸ்ரீராமன். பொன்றும் அளவு இல்லவனை எனப்பிரித்து-அழிவில்லாத ஸ்ரீரா மனை யென்றுரைத்து, இனையேன் உன்னாவண்ணம் எனக்கூட்டலுமாம். ஈண்டு உரை யென்றது - கைகேசிக்குக் கொடுத்த வரங்களை. பழி பூணுமல் - பொய்யாகாமலென்றபடி. பி-ம்:—¹நான். ²என்றும். ³உன்னா. (௩௩௮)

சஉ.—வசிட்டன் இராமனுக்கு இராச்சியமளித்துப் புகழ்பூணுமாறு கைகேசிக்கு உபதேசித்தல்.

முனியும் முனியுஞ் செய்கைக் கொடியான் முகமே ¹முன்னி யினி²புன் புதல்வற் ௧௪௬ ³மேனை யோர்க்கின் னுயிரு மனுவின் வழிநின் கணவற் குயிரும் முதவி வசைதீர் புனிதம் மருவும் புகழே புனையாய் ⁴பொன்னே டென்றான்.

(இ-ள்.) முனிஉம்-(என்றுசெ ல்லக்கேட்ட) வசிட்டமுனிவனும், முனியும் செய்கை கொடியான்-வெறுக்கப்படுகின்ற தொழிலையுடைய கொடிய கைகேயி யினது, முகம்வ முன்னி - முகத்தைப்பார்த்து, 'இனி - இப்பொழுது, உன் புதல்வற்கு அரசுஉம்-உன்மகனாகிய ஸ்ரீராமனுக்கு இராச்சியபாரதையும் ஏனை யோர்க்கு இன் உயிர் உம் - ஒழிந்தவர்களுக்கு இனியபிராணனையும், மனுவின் வழி நின் கணவற்கு-வைவசுவதமனுவினது வம்சத்திற் பிறந்த உனது கொழு நனுக்கு, உயிர்உம் - பிராணனையும், உதவி - கொடுத்து, வசை தீர்-குற்றமற்ற, புனிதம் மருவும் - சுத்திப்பொருந்திய, புகழ்வ - கீர்த்தியையே, புனை வாய்-அணி வாயாக; பொன்னே - இலக்குமிபோன்றவனே!' என்றான்-என்று சொன்னான்.

கைகேயியைப்பார்த்து வசிட்டமுனிவன் 'நீ இராமனுக்கு இராச்சியத் தைத் தந்து கானகம் ஏகாவண்ணம்செய்தால் அதனால் இவ்வுலகுக்கே உயி ரீந்தவனாவாய் : இம்மன்னனும் உயிர் பெறுவான் : அதனால் பெரும்புகழ் பெறலாம் : ஆகவே, பழிப்பையுண்டாக்கும் உன்செயலைவிட்டுப் புகழைப் பயக்குமாறு செய்க' என்றன நென்பதாம். ஸ்ரீராமனை உன்புதல்வனென் றான், கருணை பிறத்தற்பொருட்டு : முன் அந்தக்கைகேயி காட்டிவந்த அன்னைப் குறிக்கும்பொருட்டு மாம். மனுவின்வழி நின்கணவன் - நீதிநூல் பிறழாத கணவன் என்றமாம். இனி, மனுவின்வழியென்பதனை அரசோடு கூட் டலுமாம். பி-ம்:—¹நோக்கி. ²நின். ³எனையோருயிருக்குயிரும். ⁴பெண்ணே.

ச௩.—கைகேசியின் மாற்றுமொழி.

மொய்ம்மாண் வினைவே ரறவென் ¹றுயர்வான் மொழியா முன்னம் விம்மா ²வழுரா ளரசன் மெய்யிற் றிரிவா ³னென்னி ⁴னிம்மா வுலகத் துயிரோ டினிவாழ் வுசவே நென்சொற் பொய்ம்மா னுமற் ⁵கின்றே பொன்றா ⁶தொழியே நென்றான்.

(இ-ள்.) (என்று), மொய் மாண் வினை-நெருங்கிய மாட்சிமையுடைய(நல் வினை தீவினை யென்னும் இரு) வினைகளையும், வேர் அற - அடிக்கெடும்படி, வென்று - (புலன்களிற்செல்கின்ற அவாவைவந்தனையும்) அடக்கி, உயர்வான் - மேம்பட்ட அந்த வசித்தமுனிவன், மொழியா முன்னம் - சொல்வதற்கு முன்பே,—(கைகேயி),—விம்மா அழுவான் - விம்மிஅழுது, 'அரசன் - சக்ர வர்த்தி, மெய்யின் - வாய்மையினின்றும், திரிவான் என்னின் - மாறுவாளு னால், இனி-பின்பு, இ மா உலகத்து-பெரிய இத்தகிலவுலகத்தின்கண், உயிரோடு வாழ்வு - உயிரோடு வாழ்ந்திருத்தலை, உகவேன் - விரும்பேன் ; என் சொல் பொய் மாணுமற்கு - என் வார்த்தை பொய்ப்பாடமைக்காக, இன்றே - இப் பொழுதே, பொன்னுது ஒழியேன் - அழியாதிருேன்,' என்றான்—; (எ-று.)

சுண்டு மெய்யென்றது - நிகழ்ந்ததுகூறிக் கூறியவாறொழுதுதலை. அவன் சொன்னசொல்தவறினும் யான் சொன்னசொல் தவறுவேனோ என்கிறான். செய்தவினைத்தொடர்ந்து பயினை அனுபவிக்கச் செய்தலால், 'மொய்வினை' என்றார். மாணவினையை, மாண்வினை யென்றது-இஃதும்சி. தீவினைகள் இருப்புவிவங் கும், நல்வினைகள் பொன்விலங்கும் போலத் தம்முள் சம்பபடுத்து உணர்த்தற்பான் மையவாதலால், இருவினையும் மாணுவாயின. 'வேரற' என்றதனால், அப்பயன் களுள் இறந்தவுடம்புகளான் அனுபவித்தனவும், பிறந்தஉடம்பான் முகந்து நின்றனவும் ஒழியப் பின்னும் அனுபவிக்கக்கடவனவாய் முன்கிடந்த துன்பங்களும், மேல்வரக்கடவ துன்பங்களும் இவ்வாதல்பெற்றும், பரம்பொ ருளா யுணர்தலால் இவை யற்றன. மாணுமற்குஎன்பது - எதிர்மறை காட்டி வந்த எதிர்காலவினையெச்சமென்பர். மாணுமற்குஎன்பது மாணுமைக்குஎன்று இருப்பின்நலம்; நான்கணுருபுபெற்ற தொழிற்பெயரென்க. 1-ம்:—¹ஒழி வான். ²விழுவான். ³என்னில். ⁴அம்மாண், அம்மான். ⁵இன்னே. ⁶ஒழியான்.

சுசு.—இதுமுதல் முன்று கவிகள் - வசித்தமுனிவன் கைகேயி
சையக் கண்டித்துக் கூறியன.

கொழுநன் றுஞ்சும் மெனவுங் கொள்ளா துலகம் மெனவும்
பழிநின் றுபரும் மெனவும் பாவம் முளதா மெனவு
மொழிகின் றிலையன் றியுமொன் றுணர்கின் றிலையா னினிமேன்
மொழிகின் றனவென் னென்னு முனியும் முறையன் றென்பான்.

(இ-ள்.) (என்னக்கேட்டு), முனிஉம் - அம்முனிவனும், கொழுநன் றுஞ்சும் எனஉம் - கணவன் இறப்பான் என்றும், உலகம் கொள்ளாது என உம் - உயர்ந்தவர் ஏற்றுக்கொள்ளா ரென்றும், பழி நின்று உயரும் எனஉம்- பழிமொழி நிலைநின்று மேன்மேலும்வனாரு மென்றும், பாவம் உளதுஆம் என உம் - தீவினை உண்டாமென்றும் (எண்ணி), ஒழிகின்றிலை - (நீ இக்காரியத் தினின்றும்) நீங்குகின்றாயில்லை; அன்றிடம் - (அது) அல்லாமலும், ஒன்று உணர்கின்றிலை - (பிறர் சொன்னாலும் அதனைச்) சிறிதும் அறிந்து செய்கின்ற யில்லை; யான்—, இனிமேல் மொழிகின்றன என் - பின்னால் இன்னும்

சொல்லக்கடவன் யாவை ? என்ன - என்று, (பின்னும்), முறை அன்று என்பான் - (இது) கிரமமல்ல வென்னலானான் ; (எ-று.)

உனக்கே உன் செய்கையினால் விளைவன இவையென்று தெரியாவிட்டாலும், பிறர் சொன்னாலும் கேட்கமாட்டேனென்கிறாயே? இனி உனக்கு யான் என்னசொல்லுவது? இறுதியாக ஒன்று சொல்லுகின்றேன்: உன்செயல் முறைமையன்றென்றனன் வசிட்டனென்க. 15-ம்:—¹என்றான். (௩௪௧)

சுரு. கண்ணோடாதே கணவ ¹னுயிரோ டிடர்கா ணாதே
²புண்ணா டோடுங் கணலோ விடமோ வென்னப் புகல்வாய்
 பெண்ணே தீயோ ³மாயாப் பேயோ கொடியாய் ⁴நீயும்
 மண்ணே நுண்ணே ⁵டென்னும் ⁶வசையோ வலிதே யென்றான்.

(இ-ள்.) (என்று பின்னும் வசிட்டன்), கண் ஓடாது - தாக்ஷிண்ய மின்றி, கணவன் உயிர் ஓடு இடர் காணாது - சர்வரத்தியினது உயிர் (உடலை விட்டு) விரைந்து செல்லுக் துன்பத்தையும் நினையாமல், 'புண் ஊடு ஓடும் கணல் ஓ - விரணத்தினுட்புகும் நெருப்போ? விடம் ஓ - நஞ்சோ?' என்ன- என்னும்படி, புகல்வாய் - பேசுகின்றவனோ! நீ—, பெண் ஓ - ஒரு மானுட மாதரோ? (அன்றி), தீ ஓ - நெருப்போ? (அன்றேல்), மாயா பேய் ஓ - விடாப் பிடியுள்ள பிசாசுமோ? கொடியாய் - கொடுமையுடையவனே! இ மண்ணோடு உன்னோடு என் ஆம் - (இனித் தசரதனுக்கு இவ்வுலகத்தோடும் உன்னோடும் என்னஉறவு இருக்கின்றது? வசை ஓ வலிது ஏ - உனக்குவந்த பழிச்சொல்லோ வலியதே, என்றான்-; (எ-று.)—முதலடியில், ஏ - அசை.

கண்ணோட்டமாவது - தன்னோடுபயின்றாரைக் கண்டால் அவர் கூறியன மறுக்கமாட்டாமை; இஃது அவர்மேற் கண்சென்றவழி நிகழ்வ தாகலின், அப்பெயர்த்தாயிற்று. கேகயன்மகனும் தசரதன்மனைவியுமாதல்பற்றிப் பெண்ணே வென்றும், தீய ஒழுக்கத்தாற் பெண்ணல்லனெனத் துணிந்து தான் சேர்த்தவிடத்தைச் சுடுதலுங் கொல்லுதலும்பற்றித் தீயோவென்றும், இவன் தான் சேராத இடக்கையுஞ் சுடுதலாலும் ஆரூமையால்தீயினுங் கொடியனாதலாலுந் தீயல்லனெனத் துணிந்து பிறர்வருத்தத்திற்கு இரங்காது மேன்மேலும் வருத்தல்பற்றிப் பேயோ வென்றுங் கூறினான். மாயாப்பேய் என்பதற்கு - உலகத்துப்பேய் வருத்துவது தான் மறைந்து நின்றே, இப்பேய் மறையாமலும் வருத்தும் என்னும் வேற்றுமை தோன்றக் கூறலும் ஒன்று. மாய்தல் - மறைதலாதலை “கதிர்மாய்க்குந்தண்கழனி,” “உருமிடித் திட்டதொப்ப ஷள்ளவரோருங்குமாய்ந்தார்” என்பவற்றாலு மறிக. 15-ம்:—¹துயரோடிடர். ²புண்ணோடு. ³மாயப்பேயோ. ⁴நீயும், அறியேன். ⁵என்னோ. ⁶வசையே, மனமே, மனதே. (௩௪௨)

சுசு. வாயான் மன்னன் மகனை வனமே கென்ன முன்ன

நீயோ சொன்ன யவனோ நீமிர்கா னிடை¹வெந் நெறியிற்

²போயோ புகலோ தனிரான் புகழோ மயிரைச் சுடுவெந்

³தீயோய் நின்றோற் ⁴நியா ருளரோ செயலென் னென்றான்.

(இ-ள்.) (என்று பின்னும்), ‘மன்னன் - சக்ரவர்த்தி, வாயால் மகனை வனம் ஏகு என்னு முன்னம் - (தன்) வாய்மொழியாற் குமாரனைக் காட்டிற்குச் செல் என்று ஏவுதற்குமுன்னே, நீலு சொன்னும் - நீயே (வனமேகென்று) சொன்னும்; அவன்து - அம்விராமனே, நிமிர் கானிடை - நெருங்கிய காட்டில், வெம் நெறியில் - கொடிய வழியில், போய்து புகல்ந் - சென்று அடை தலையோ, தவிரான் - ஒழியான்; புகழோடு - கீர்த்தியையும், உயிரை - கண வனுயிரையும், சுடு-எரிக்கின்ற, வெம் தீயோய் - கொடிய நெருப்புப் போன்ற வனே! நின்றோல் தீயார் - உண்ணப்போன்ற கொடியவர், உளர்ந் - (இவ்வுலகத்து) இருக்கின்றனரோ? செயல் என் - (இருகணிநுஞ்) செய்யத்தக்க வேறு கொடுந்தொழில் யாது?’ என்றான்—; (எ-று.)

தசரதசக்ரவர்த்தி தன்வாயினால் இராமனைக் காட்டிற்குப்போமாறு துணிந்துசொல்லப் பின்வாங்குதலில், ‘அத்தசக்ரவர்த்தி உன்னை வரவழைத்தது பதினான்கு வருடகாலம் வனவாசம்செய்யும்படி உன்னை ஏவுதலின் பொருட்டாகும்’ என்று அத்தசக்ரவர்த்தியின் அபிப்பிராயமாக நீயே கூறிலிட்டாய்; இராமனே, ‘நம்மைப்பெற்ற தந்தையார் எவலில்லை: மாற்றாந்தாயல்லவா அவருடைய கருத்தாக வுவுகிறான்’ என்று சொல்லிக் காட்டிற்குப் போகாம விரான். இங்ஙனம் ஒரு சக்ரவர்த்திகுமாரனைக் காட்டிற்குச்செலுத்தி அதனாற் புகழை யிழந்து பெரும்பழியைப்பெற்ற நீ தயரதனை உயிர்போகும்நிலைநிற் செய்துவிட்டாய். உனது இத்தச்செய்கை எவ்வளவு விபரீதமாயிருக்கின்றது! உண்ணப்போற்கொடிப்பவரும் உளரோ?’ என்று வசிட்டமுனிவன் கைகேயியைக் கிட்டின னென்க. உலகத்துத்தீ புகழையும் உயிரையும் எரிக்கமாட்டா தாதலின் அவ்வுலகத்தியினும் வேறுபாடு தோன்ற ‘புகழோடுயிரைச்சடுவெத்தீ’ என்றான்; இது. வேற்றுமையணி. புகழையெரித்தல் - புகழறிழ்த்தல்; உயிரையெரித்தல் - தசரதனுயிரைப் பரிதவிக்கச் செய்தல். பி-ம்:—¹வன்னெறியிற். ²போயே புகலோதவிரப், ³தீயோ. ⁴தீயோர். (சுசு)

சுஎ.—இதுமுதல் முன்றுகவிகள் - தசரதன் தன்வருத்தந் தோன்றக் கைகேயியைப் பழித்துக்கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

தாவின் முனிவன் புகலத் தளரா நின்ற மன்ன

¹னாவின் னஞ்சம் முடைய நங்கை தன்னை நோக்கிப்

பாவி நீயே வெங்கான் படர்வா யென்றென் னுயிரை

²யேவி னுயோ வவனு ³மேகின் னானே ⁴வென்றான்.

(இ-ள்.) (என்று), தா இல் முனிவன் - குற்றமில்லாத அம்முனிவன், புகல- சொல்ல, (கேட்டு), தளரானின்ற மன்னன் - வருந்துகின்ற அத்தசரதன், நாவில் நஞ்சம் உடைய நங்கைதன்னை நோக்கி - நாவில் விஷத்தையுடைய கைகேயியைப்பார்த்து, ‘பாவி - தீயவனே! வெம் கான் படர்வாய் என்று -

கொடிய காட்டிற் செல்வாயாகவென்று, என் உயிரை - எனது உயிரோ
டொத்த இராமனை, நீ ஏவலினாய் ஒ-நீயே அனுப்பினாயோ? அவன் உம் ஏகி
ன்னான் ஒ-அவனும் (காட்டிற்குப்) போய்விட்டானோ? என்றான் -; (எ-று.)

கைகேயி இராமபிரானோடுக்கி காட்டுக்குச் செல்வாயென்று ஏவிய
போது, மன்னவன் மூர்ச்சித்திருந்தானதலால் நிகழ்ந்தது தெரியாமைமயால்,
வசிட்டமுனிவன் 'மன்னன்மகனை வனமேகென்னமுன்னம் நீயோ சொன்
னாய்: அவனோ கானி உடப்போய்ப்புதுதல்தவிரான்' என்று சொன்னதைக்
கேட்டுக் கைகேயி இராமனைக் காட்டிற்குச் செல்லுமாறு ஏவியதையுணர்ந்து
'பாவி! நீயே வெங் கான்படர்வாயென்று என்னுயிரை ஏவினாயோ?' என்கிறான்.
சுண்டுக்குற்றமென்றது-காமவெருளி மயக்கங்களை, நஞ்சுமென்றது-வெவ்வுரை
யை. எனதானையின்றி யென்பான் நீயெயெனப் பிரிநிலையேகாரர் தந்தான்.
நீயேபடர்வா யென்றுமாம். உயிர் - உபசாரவழக்கு. ௫-ம்:—¹நாலினஞ்சும்.
²ஏவினாயே. ³ஏகினனோ. ⁴என்ன, என்ன. (கூசச)

சுடி. *கண்டே நெஞ்சங் ¹கனிவாய்க் ²கனிவாய் விடநா நெடுநா
ளுண்டே நதனு னீயென் னுயிரை முதலோ டுண்டாய்
பண்டே யெரிமுன் னுண்ணிப் பாவி³தேவி யாகக்
கொண்டே னல்லேன் வேறோர் கூற்றற் தேடிக் கொண்டேன்.
இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) (பின்னும்), நெஞ்சம் கனிவு ஆய் கண்டேன் - உன்கருத்தை
நன்றியறிந்தேன்; நான் கனி வாய் விடம் நெடுநான் உண்டேன் - யான்
(உனது) கொவ்வைக்கனிபோலும் வாயினது விஷத்தைப் பலகாலும் புசித்
தேன்; அதனால் நீ என் உயிரை முதலோடு உண்டாய்-ஆதலால்தான் நீ எனது
சீவனை அடியோடு புசித்தாய்; பண்டு ஏ-முன்னே, எரிமுன்-அக்கினியின்முன்,
பாவி - கொடியவனே! தேவி ஆக உன்னை கொண்டேன் அல்லேன் - மனை
வியாக உன்னைக் கொண்டேனல்லேன்; வேறு - மாறாக ஓர் கூற்றம் தேடிக்
கொண்டேன் - ஒருயமனைச் சம்பாதித்துக்கொண்டேன்; (எ-று)

நான் உன்னை வேறுவடிவங்கொண்டுவந்துள்ள யமனைன்று அறியாது
பெண்ணென்று மாறாக எண்ணித் தேவியாகக்கொண்டேன்: பயன்விலையுங்
காலத்து நீ பெண்ணல்லையென்றும், ஓர் கூற்றமென்றும் விளங்கிற் நென்ற
வாறு; கைகேயியினிடத்துள்ள தேவியார்தன்மையை மறுத்துக் கூற்றின்
தன்மையையேற்றிக் கூறியது - அவநுதியணியாம். கணவன் களிக்கும்
போது உடன்களித்தலும், அவன் துயருறும்போது உடன்துயருறுதலுமாகிய
கற்பிலக்கண மின்மையால் தேவியாகக்கொண்டேனல்லேனென்றும், கால
மாகாமைக்கு முன்பே கொல்லுதலால் வேறென்றும், ஸ்ரீராமசம்பந்தம்பெற்ற
வரிடத்துஞ் செல்லுதலால் ஓர் என்றும், என்னுயிரை முதலோடுண்டாய் என்ப
தற்குறப்பக் கூற்றமென்றும், நீ செய்யும்இது உன்பிழையன்று என்பிழையே

யென்பான் தேடிக்கொண்டேனென்றுங் கூறினான். நெஞ்சம் - ஆகுபெயர். கனிவாய்விடமுண்டல் - அதரபானம். அதராயிருத்ததை 'விடம்' என்றான், துன்பஞ்செய்தலால். துரதப்படும் பொருளெல்லாம் உணவெனப்படுமாகலின், விடமுண்டேன் என உணவென்னும் பொதுவினையார் கூறினான். மகனுக்குந் தீங்குவிளைத்தலால், முதலோடென்றான். உயிருண்டாய் என்பது, இவக் கணைக்குறிப்பு; "கண்ணுக்கொளச்சேறி நெஞ்செய்வையென்னேத், தின்னு மவர்க்காணலுற்று" என்புழிப்போல; இது "உண்டந்தூரிய வல்லாப்பொருளை, யுண்டனபோலக் கூறலுமரபே" என்னுந் சூத்திரத்தில் உய்த்துக்கொண்டு ணர்தலென்பதொற் கொள்ளப்பட்டது. "தோண்டமுண்டு துறக்கப்பட்டோர், வேணீருண்ட குடையோரன்னர்," "அளித்தயில்கின்ற வேந்தன்" என்றார் கவித்தொகையிலும், சிந்தாமணியிலும். அக்கினியைப் பிரதிஷ்டித்து உதகம் பண்ணுதலு முளதாதலின், இங்ஙனங் கூறினான். 13-ம்:—¹களிநின், ²விடநா னெடுகாளுன்னேடு. ³தேவீ. (நசுரு)

சகூ. விழிக்குங் கண்வே நிலலா வெங்கா நென்கான் முனையைச் சுழிக்கும் வினையா லேகச் சூழ்வா¹ யென்னைப் ²போழ்வாய் பழிக்குந் நாணப் மாணப் பாவி யினிபென் பலவுந் கழுத்தின் னாணுந் மகற்குக் ³காப்பின் னாணு⁴மென்றான்.

(இ-ள்.) 'விழிக்கும் கண் வேறு இல்லா - (அவன் அல்லாமல்) திறந்து பார்க்கின்ற வேறுவிழி யில்லாத, என் னான் முனையை - எனது பிள்ளையாகிய இராமனை, வெங் காண் - கொடிய காட்டில், சுழிக்கும் வினையால் - ஆலையச் செய்கின்ற ஊழ்வினையினால், ஏக - செல்லுமபடி, சூழ்வாய் - ஆலோசனை செய்பவனே! என்னை போழ்வாய் - என்னைப் பின்ப்பவனே! பழிக்கும் நாணப் - பழிமொழிக்கும் வெட்காதவனே! மாணு பாவி - மாட்சிமைப்படாத கொடியவனே! இனி என் பல - இனிமேற் பலவார்த்தைகளைக் கூறுவதொற் பயன்யாது? உன் கழுத்தின் நாண் - உன் கழுத்திற்கட்டிய மங்கலநாண், உன் மகற்கு - உன்பிள்ளையாகிய பரதனுக்கு, காப்பின் நாண் ஆம்- ரகூபந்த நத்துக்குரியகயிராகும்,' என்றான் - என்று கூறினான், (தசரதன்); (எ-று.)

பரதனுக்குப்பட்டங்கட்டுவதற்குந் நான் இறப்பேனென்பதுகருத்து. இராமபிரான் என்கண்போன்றவன்: அவனை யிழந்தால் நான் கண்ணி மூத்த குருடனேயென்பது, 'விழிக்குங்கண் வேறில்லா என்கான்முனா' என் பதன்கருத்து. இனி எப்பொழுதும் என்கண்ணாரக்காணத்தக்கவன் அந்த ஸ்ரீராமபிரானேயென்ற கருத்துக்கொள்ளவும் இடமுண்டு: "விழிக்குங்கண்ணி லேனின் கண்மற்றல்லால் வேரொருவரோடென்மனம்பற்றாது" என்ற பெரி யார்பாசாரமும் காண்க. கான்முனா - சந்ததியில்முனைப்பது: சந்தானம்: அன்மொழித்தொகை. வெங்கானென்கான், சூழ்வாயென்னைப் போழ்வாய், நாணப் மாணு—பிராசம். 13-ம்:—¹என்ன, என்னிற். ²போழ்வாய்ப். ³காப்பு நாண். ⁴என்னு. (நசுக)

ரு௦.—மனமீரங்காத கைகேயியைக்குறித்து வசிட்டனைச் சாட்சியாகக்
கொண்டு மன்னவன் சிலகூறுதல்.

இன்னே பலவும் பகர்வா ¹னிரங்கா தானே நோக்கிச்
சொன்னே ²னின்றே யிவ்வென் றூர மல்ல நெந்தேன்
மன்னே ³பாவான் வருமப் பரதன் றுனையும் மகனென்
றுன்னென் முனிவா ⁴வவனு மாகா னுரிமைக் கென்றான்.

(இ-ள்.) இன்னவ - இத்தன்மையவாய், பலவும் பகர்வான் - அநேக
வார்த்தைகளைச் சொல்லுந் தசரதன், —இரங்காதானே நோக்கி-மனமின்காத அக்
கைகேயியைப்பார்த்து, [கைகேயி மனமின்காதிருத்தலைக் கண்டுஎன்றபடி],
(வசிட்டனை நோக்கி), 'முனிவா - முனிவனே! இன்று ஏ சொன்னேன் - இப்
பொழுதே சொல்லியிருக்கிறேன்; இவன் என் தாரம் அல்லன் - இவன் என்
மனைவியல்லன்; துறந்தேன் - வெறுத்துவிட்டேன்; மன்வ ஆவான் வரும்-
அரசனாக வருகின்ற, அ பரதன்தனை உம்—, மகன் என்று உன்னேன் -
பிள்ளையென்று நினையேன்; அவன் உரிமைக்குடம் ஆகான் - அப்பரதன்
புத்திரன் செய்வதறகுரிய உத்தராகிரியை செய்வதற்குத் தக்கவனாகான்,' என்
றான்—; (எ-று.)

தான் கல்லுவ் கரையும்படிசொல்லவும், கல்லினுர்வன்னெஞ்சளாய்க்
கைகேசி சிறிதும்இரங்காதிருத்தலேநோக்கி அவளிடத்துமனங்கசுத்து தசரதன்,
வசிட்டமுனிவனேநோக்கி, 'சுவாமி! நான் இத்தக்கைகேயியைத் துறந்துவிட்
டேன் : என்னுயிரைவாங்குவதால் யமன்போன்ற இத்தப்பாவி எனக்கு மனை
வியல்லன் : மூத்தான் அரசுகுரியதென்ற முறைமைமாறி இராச்சியத்தையான
வேண்டுமென்ற நஞ்சுத்தான் வரப்போகின்றதனாலும், ஸ்ரீராமனைக் காட்டுக்குச்
செல்லுமாறு செய்வதனாலும் என்மனத் துக்கு மாறான பரதனும், எனதுபுத்தி
ரன்ஆகான் : ஆகவே, இராமனைப்பிரிவதனாலும் இறக்கப்போகின்ற எனக்கு
அத்திமகிரியைசெய்வதற்கும் அவன் ஏற்றவனல்ல நென்றன நென்பதாம்,
இன்ன ஏ என்பது இன்னேயென்று விகாரப்பட்டது. ஏகாரம்-பிரிநிலை, சொன்
னேன் - காலவாழ்வமைதி : இப்பல்லிணல்வந்தது. தாரம் - தாரா என்ற வட
சொல்லின்விகாரம். மன் - மன்னனுக்குஆகுபெயர் : ஏகாரம் - சிறப்பு. 13-ம்:—
¹இரங்காதவனே. ²முன்னே. ³ஆள்வான். ⁴அவனென்னுரிமைக்காகான். (கசுஎ)

ரு௧.—தசரதன்நிலையைக் கண்டு கோபலேவந்ததழறுதலை

இதுவும் அடுத்த கவியும் கூறும்.

என்னைக் கண்டும் பேகா வண்ணம் மிடைபூ ¹றுடையா
னுன்னைக் கண்டும் மிலனோ ²வென்னு வுபர்கோ சீலையைப்
பின்னைக் கண்டா ன்னையான் பிரியத் ³கண்ட துயரத்
தன்னைக் கண்டே ⁴தவிர்வா ட்ளர்வா னிலையிற் ⁵றளர்வாள்.

(இ-ள்.) பின்னை - பின்பு, இடையூறு உடையான் - துன்பத்தையுடைய தசாதன்,—உயர் கோசலையை-சிறந்த கௌசலையைநோக்கி, (இராமன்), என்னை கண்டு ஏகா வண்ணம் உம் - என்னைப்பாராதபடியே, (தான்) காட்டிற்குச் சென்றதுபோலவே, உன்னைஉம் கண்டிலன் ஓ-நின்னையும் பார்க்கவில்லையோ? என்றா - என்றுகூறிக்கொண்டே, கண்டான் —; அனையான் பிரிய கண்ட துயரத்தனை - அவ்விராமன் பிரிதலால் (மன்னவனுக்கு) நேர்ந்துள்ள துன்பத்தை, கண்டு - கண்கூடாகப்பார்த்தபின்பே, தவிர்வான் - (தான் அந்தத் தசாதனிடம் இராமனைக்காட்டிற்கு அனுப்பாதிருக்கும்படி கேட்கவேணுமென்றுநினைந்துவந்த கருத்தை) ஒழிபவனாய், தளர்வான் - சோர்பவனாகிய அரசனது, நிலையில்—, தளர்வான் - (தானுஞ்) சோர்பவனானான் ; (எ-று.)

‘கானகஞ்செல்கின்றேனென்று சொன்னால் நான் எங்கனம் வருந்துவேனோ?’ என்று என்னோடு சொல்லாமலே கானகத்துக்குப் புறப்பட்ட இராமன் உன்னிடத்தும் அவ்வண்ணமே சொல்லாதொழிந்தானோ? என்று மன்னவன் வினாவியவண்ணம் கௌசலையைக் கண்டானாக, அரசனது துயரமிருதியைக் கண்டு, தன்னுலியின்றவரையில் இராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பக்கூடாதென்றே இம்மன்னவன்முயன்றுள்ளான் என்பதையும் இராமனைப்பிரிந்ததால் தன்னைவிடமன்னவன்மிகுதியாகத்துன்பப்படுகிறானென்பதையும் கண்கூடாகக் கண்ட கோசலை, தான் வந்தகாரணத்தைச் சொல்லுவதைத் தவிர்ந்து மன்னவன் போலவே தானும் வருந்துபவனாயினென்பதாம். என்னைக்கண்டும் ஏகாவண்ணம் இடையூறு ஒன்றுடையான் என்பதற்கு - கானகத்திற்குச் செல்லுமுன் என்னைப்பார்த்துவிட்டுப் போகமுடியாதபடியும் கைகேயியினால் தடைசெய்யப்பட்ட இராமனென்றும், அனையான் பிரியக்கண்ட துயரம் தன்னைக் கண்டே தவிர்வானென்பதற்கு - அவ்விராமன் பிரிந்ததனால் தோன்றிய துயரத்தைத் தன்னைக் கண்டே போக்கிக்கொள்பவனாகிய அக்கோசலை யென்றும் உரைக்கலாம். வீரமாதாவதலாலும், ஸ்ரீராமனைப்பெற்ற பேறுடைமையாலும், பட்டமஹிஷியாதலாலும், தருமபத்னியாதலாலும் ‘உயர்கோசலை’ என்றார். இனி அனையான் பிரியக்கண்ட துயரத்தையும் தன்னையுங்கண்டு தளர்வான் என்றும், தன்னைக்கண்டே அனையான் பிரியக்கண்ட துயரம் தவிர்வான் என்றமாம். இனி, இடையூறுடையான் [தசாதன்] கண்டான், என்றா, தளர்வான்; இவள் தளர்வான் எனினுமமையும். 1-ம்:—¹உடையாய், ²என்றான். ³கண்டரசான. ⁴தவிர்வான், ⁵தளரா, தளர்வான். ⁶தளர்வான். (நசஅ)

ருட. மாற்றாள் செயலா மென்றுங் கணவன் வர¹மீந் துள்ள மாற்றா தயர்ந்தா னென்று மறிந்தா ளவளும் ²மனத்தைத் தேற்றா நின்றான் மகனைத் ³திரிவா யென்று ளரசன் [வாள். ரோற்றான் மெய்யென் றுலகஞ் சொல்லும் பழிக்குஞ் சோர்

(இ-ள்.) மாற்றாள் செயல் ஆம் என்றுஉம் - (இது) கைகேயியினது செய்கையாகுமென்றும், கணவன் வரம் ஈந்து உள்ளம்ஆற்றாது - சக்ரவர்த்தி வாந்

தைக்கொடுத்து [வற்புறுத்தப்பெற்றுவரத்தைக்கொடுத்தபோதிலும்] மனம் பொருந்தாமல், அயர்ந்தான் என்றுஉம்-மூர்ச்சித்தானென்றும், அறிந்தான் அவன் உம் - தெரிந்து கொண்டவனாகிய அக்கோசலையும், மனத்தை தேற்றுகின்றான்- (தன்)மனத்தைச் சமாதானப்படுத்திக்கொண்டு, அரசன் மெய் தோற்றான் என்று - சக்ரவர்த்தி சத்தியந்தவறினென்று, உலகம் சொல்லும்-உலகத்தார் சொல்லும் பழிக்குஉம்-பழிமொழிக்கும், சோர்வான் - தனர்பவனாய், மகனை திரிவாய் என்றான்- இராமனைக்குறித்து(க் காட்டிற்று)ச் செல்வாயென்றான்; (எ-று.)

தசரதனைக் கண்டபிறகு அந்தச்சக்ரவர்த்தி சத்தியத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு வேறுவகையின்றி மகனைக் காட்டுக்குப்போக அனுமதிசெய்து மனம்மிகவுத் தவித்தலை யுணர்ந்த அந்தக் கோசலை, தன்கணவன் ஸத்யப்ரதிஜ்ஞ னாகா விட்டால் உலகத்தார் தூற்றுவாரேயென்று மனந்தளர்ந்து தன்மகன் கானகஞ் செல்வதை யுடன்பட்டுக் கூறினா னென்க. மகனைத்திரிவாயென்றானென்பது- மகன்காட்டிற்குச் செல்வதையுடன்பட்டானென்றவாறு. ²அவனைத்தேற்றுகின்றான் மகனைத்திரிவானென்றான் என்ற பாடத்துக்கு - கணவனைத் தேற்றுபவளாய் மகன் காட்டிற்குச்செல்வதிலின்று மீள்வானென்றானென்றுபொருள் கூறுக: இப்பொருளில், அரசன் சத்தியபிரதிஜ்ஞவதுகுறித்து இராமன் காட்டிற்குப்போவதை யுடன்பட்ட கோசலை கணவனைத் தேற்றும்பொருட்டு இராமன் கானகஞ்செல்லங்கருத்தை விட்டிட்டா னென்பாருமுள். இனி, மகன் திரிவான் - மகன் திரும்பிவருவானென்றா னென்னலாம். மாற்றன்-சக் களத்தி; கைகேசி. 19-11:—¹சந்து. ²மனத்தை. ³திரிவாயென்றான், திரிவா னென்றான்.

(கசுக)

ருஉ.—பெருமைக்குகுறைவாமாதலால், மகன்மீது அன்பை யொழியவேறு மெனல்.

தள்ளா ¹நிலைசான் மெய்ம்மை ²தழுவா வழுவா வகைநின் றெள்ளா நிலைகூர் பெருமைக் ³கிழிவா மென்ற லாவோய் விள்ளா நிலைசே ரன்பான் மகன்மேன் ⁴மெலியின் லுலகங் கொள்ளா தன்றோ வென்றான் கணவன் குறைபக் குறைவாள்.

(இ-ள்.) கணவன் குறைய குறைவாள் - (இவ்வாறு) கணவன் துயருறும் போது உடன்துயருறுகின்ற கோசலை,—‘உரவோய்-வலியுடையவனே! தள்ளா நிலை சால் மெய்ம்மை - தவறத்தகாததன்மைபொருந்திய சத்தியத்தை, தழுவா-ஏற்றுக்கொண்டு, வழுவா வகை நின்று-தவறாதபடி நிலைநிற்பின்பு, எள்ளா நிலை கூர் பெருமைக்கு இழிவுஆம் என்றால் - இகழப்படாத தன்மை மிகுந்த (நின்) பெருந்தன்மைக்கு நிர்தையைத் தருவதாகு மாறால், விள்ளா நிலை சேர் மகன்மேல் அன்பால் மெலியின் - வேறுபடாததன்மைபொருந்திய பிள்ளையிடத்துள்ள நேசத்திஹ் சோர்த்தால், உலகம் கொள்ளாது அன்றோ - உலகத்தார் (அதனை) ஏற்றுக்கொள்ளார்களல்லவா? என்றான்-; (எ-று.)

பெருமைபெறவேணுமானால் சத்தியத்தைப்பாதுகாக்கவேண்டுமென்றி
மகன்மேலன்புகொண்டு மனமழிவதாற் பயனுண்டோ? அது, பெருமைக்கு இழி
வாமன்றோ? ஆதலால், மகன்மீது அன்புகொண்டு வருந்தவேண்டா எனக் கோ
சலை மன்னவனைத் தேற்றின னென்க. பெருமையாவது - எவ்வழியும் மனக்
கலக்கமின்றித் தாஞ் செய்யவேண்டியவைகளைச் செய்யும் உறுதிப்பாட்டானாய்
உயர்வு. இழிவைத் தருவதனை இழிவென்று உபசரித்தார். உரவு - மனமொழி
மெய்களது வலி: அறிவுமாம் அன்பாவது - மனைவியர்கண்ணும், தாய்தந்தை
புதல்வர் முதலிய சுற்றத்தின்கண்ணும் பிணிப்பித்து நிற்கும் நேயம்; “அன்
பெனப்படுவது தன்கிளைசெருமை” என்றார் கவித்தொகையினும். கணவன்
குறையக் குறைதல் - கற்பிலக்கணம். உரவோய் என்ற விளி - உரவோனா
கிய உனக்கு இது தகாதென்பதைக் குறிப்பிக்கும். 19-ம்:—¹நிலையான், ²தம்
மைத்தழுவாவகைநின்று, தழுவாவகையாலெய்தின். ³இழுவாம், ⁴இனியிவ்வுல
கம், மெலியலுலகம்.

(௩௫0)

ருசு.—கோசலைபின் வருத்தம்.

1போவா தொழியா நென்றாள் புதல்வன் தன்னைக் கணவன்
சாவா தொழியா நென்றென் னுள்ளார் ²தள்ளுந் தபர்வாள்
காவா ³யென்னான் மகனைக் கணவன் புகழுக் கழிவா
ளாவா வுயர்கோ சலையா மன்னம் மென்னுந் தனளே.

(இ-ள்.) (என்றுபின்னும்), புதல்வன் தன்னை-(தன்) மகனைப்பற்றி, ‘போ
வாது ஒழியான்-(என்மகன் வனத்திற்குச்) செல்லாமல் நீங்கான்,’ என்றான்—
கணவன் சாவாது ஒழியான் என்று என்று-(இதனால்) தன்கொழுநன் இறவாது
விடானென்று பலமுறையெண்ணி, உள்ளம் தள்ளுந் து-மனம்நெருக்கப்பட்டு,
அயர்வாள் - வருந்துவாள்; கணவன் புகழுக்கு அழிவாள் - கொழுநனது கீர்த்
திக்குக் (குறைவுவருமேயென்று) வருந்துபவளாய், மகனை காவாய் என்னாள் -
இராமனை (வனத்துக்குச் செல்லவொட்டாமல் தடுத்துக்) காப்பாயாக என்று
(தன்கணவனிடத்துச்) சொல்லாள்; ஆஆ-அந்தோ அந்தோ, உயர் கோசலை ஆம்
அன்னம் - சிறந்த கௌசல்யையாகிய அன்னப்பேடை, என் உற்றனன் -
எவ்வாறுதுன்பப்பட்டான்? [மிகவும் வருந்தினாள் என்றபடி]; (எ-று.)

இராமனே தந்தை கட்டளையிட்டதனால் வனஞ்செல்லாதிருக்கமாட்டான்;
அவன் வனஞ்சென்றாலோ கணவன் உயிரோடும் இருக்கமாட்டான்: இனி
கணவனதுபூதவுடம்பைக் காக்கும் பொருட்டு மகனைக் கானகஞ்செல்ல
வேண்டா மென்று கணவனைக்கொண்டே தடுப்போ மென்றாலோ அதனாற்
கணவனதுபுகழுடம்புக்கு அழிவு வருமே என்று இவ்வாறு நினைந்து நினைந்து
அந்தக்கோசலை பட்ட துன்பத்துக்கு ஒரெல்லையில்லை யென்பதாம். ஒருபால்
மகன் கானகஞ் செல்லுதலும் கணவனிற்ப்பேறே என்ற சங்கைவருத்த,
மகன் கானகஞ்செல்லாவிட்டாற் கணவனது * புகழுக்கும் புண்ணியத்துக்

கும் கேடுவருமே என்ற வருத்தம் மறறொருபால்இருமுத்த இவ்விருவகைத் துன்பத்துக்குஇடையேஅகப்பட்ட கோசலையின் மனத்துயர்நிலை நம்மாற்சொல்லமுடியாதென்றபடி. தன்னை-அசையும். மகனைக்காவாய் என்பதற்கு-மகனைக்குறித்து (நீ தந்தையைக்) காவாய் என்றுமாம். ஆவா-இரக்கச்சொல். அவலத்தால், இரண்டடுக்கிற்று. அங்ஙனம் தேவியாயவன் இங்ஙனமாயினானே யென்று குறிக்குமாறு, 'ஆவாவுயர் கோசலையாம் அன்னம் என்னுற்றனனே' என்று கவி இரங்குகின்றன ரென்க. பி-ம்:—¹போவாநொழிவாயென்னுள், போவாநொழியானென்றான், போவாநொழிவானென்றான், போவாநொழிவானென்னான். ²தளர்வுற்று. ³என்றான். (௬௫௧)

௫௫.—இதுமுதற்பதினோருகவிகள் - கானகஞ்சேல்லாநின்ற மகனைக்கீழ்த்துத் தசரதன் புலம்புதலைத்தேர்விக்கும்.

உணர்வா ன்னையா ளுரையா ¹உயர்ந்தா னுரைசால் குமரன் புணரா னில²மே வனமே போவா னேயா மென்னு னின³ரார் தருதா ரரச னிடரா லயர்வான் வினையேன் துணைவா துணைவா⁴வென்றான்⁵ரேன்றான்⁶ரேன்றான்⁷யென்றான்.

(இ-ள்.) இணர் ஆந்தரு தார் அரசன் - மலர்கள் நிறைந்த மாலையை யுடைய தசரதன், அனையான் உரையால் - அக்கோசலையினது வார்த்தையிலால், 'உயர்ந்தான் உரை சால் குமரன் - சிறந்தவனாகிய கீர்த்திமிருந்த ஸ்ரீராமன், நிலம் ஏ புணரான்-பூமியைச் சேரான்; வனம் ஏ போவான் ஏ ஆம்-காட்டிற்குச் செல்பவனேயாவான்', என்னு உணர்வான் - என்றுஅறிந்து,—இடரால் அயர்வான் - வருத்தத்தாற் சோர்பவனாகி, வினையேன் துணைவா - தீவினையை யுடைய எனதுதோழனே! துணை வா - சகாயமாக வா, என்றான்—; தோன் றல்-மகனே! தோன்றாய் - (என்முன்னே) வருவாயாக, என்றான்—; (எ-று.)

இராமன் காட்டிற்குச்செல்வானேயன்றிப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்துகொள்ளானென்று கோசலை கூறியதனால், மன்னவன் துயர்மேலிடுக்கதறலானுனென்க. முதற்குமாரனாதலாலும், சகலகல்யாணகுணங்களுமுடையவனாதலாலும், 'உயர்ந்தான்' என்றார். நிலம்புணர்தல்-பூமிப்பிராட்டியோடுகலத்தல், பட்டாபிஷேகஞ்செய்துகொள்ளுதல். துணைவாதுணைவா, தோன்றல்தோன்றாய் - இத்தொடர்—எழுத்தின்கூட்டம் இடைவிடாது பொருள்வேறுபாட்டாற் பெயர்த்தும் வருவதலால், மடக்கி என்னுஞ் சொல்லணியாம். உணர்வான் - முற்றெச்சம். பி-ம்:—¹உயர்ந்தான். ²மாவனமே. ³ஆதரித்ததாரான், ஆந்தரு தார்மார்பன். ⁴என்றான். ⁵தோன்றாய். ⁶தோன்றல். ⁷என்றான். (௬௫௨)

௫௬. கண்ணுந் நீரா யுயிரும் ¹மொழுகக் கழியா நின்றே னெண்ணுந்²நீர்நான் மறையோ ரெரிமுன்³நின்மேற் சொரிய மண்ணுந் நீராய் வந்த புனை மகனே ⁴வினையேற் குண்ணுந் நீரா யுதவி யுயர்கா ⁵னடைவா யென்றான்.

(இ-ள்.) (பின்னும் தசரதன் இராமனைவிளித்து), ‘மகனே-எனது புத்திரனே! கண்டம் நீர் ஆய் - கண்களிரண்டும் நீராகி, உயிர் உம் ஒழுக - சிவனும் வெளியிற் செல்ல, கழியாநின்றேன் - இறக்கும்நிலையையடைந்துள்ளேன்; எண்ணும் நீர் நால் மன்றையார் - (பாவராலும்) மதிக்கப்படுந்தன்மையை யுடைய நான்குவேதங்கலாயுமுணர்ந்த பிராமணர், எரிமுன் - அக்கினியின் முன்னே, (நீ பட்டாபிஷேகத்திற்குச் செய்யவேண்டிய ஓமங்கலைச் செய்த பின்பு), நின்மேல் சொரிய - உன்மீது அபிஷேகஞ்செய்வதற்காக, மண்ணும் நீர் ஆய் வந்த - சுத்த ஜலமாகக் (கங்கை முதலிய புண்ணியதீர்த்தங்களிலிருந்து) கொண்டுவந்த, புனலை - தீர்த்தங்களை, வினையேற்கு - தீவினையை யுடையேனான எனக்கு, உண்ணும் நீர் ஆய் உதவி - (நான் இறந்துவிடப் பிரேதவருவத்தையடைந்த எனக்கு) உண்ணுதற்கு உரிய நீர்க்கடனாகக் கொடுத்து, (பிறகு), உயர் கான் - பெருங்காட்டை, அடைவாய் - சென்று சேர்வாய்’, என்றான் - என்று புலம்பிக்கூறினான்; (எ-று.)

‘எனது கண்ணிரண்டு நீர்மயமாகி ஆரூர்ப்பெருக, என்னுயிரும் நீங்கப்போகின்றேன் : வேதமந்திரங்களைக்கொண்டு ஜபித்து ஓமஞ்செய்து உனக்கு அபிஷேகஞ்செய்யும்பொருட்டுக் கங்கைமுதலிய புண்ணியநதிகளிலிருந்து கொண்டுவந்துள்ள நீரை, மகனே! இறந்துவிட்ட எனக்குத் தர்ப்பணநீராகக்கொடுத்துப் பிறகு காட்டிற்குச் செல்வாய்’ என்று தசரதன் இராமனைக்குறித்துப் பெருந்துயரத்தாற் கூறின நென்பதாம். ‘கண்ணுந் நீராயுயிரும் மொழுக’ என்ற தொடரில், ‘கண்ணீராயொழுக, உயிரும் ஒழுக’ என்று இனிமையுண்டாக உடனிகழ்ச்சியைக் கூறியது - உடனவநீர்சியணியாம். மண்ணும் நீர் - கழுவிநீராட்டுதற்கு உரிய நீர் : “மண்ணுநீர் மருள வாட்டி” என்றார், சிந்தாமணியிலும். வந்தபுனலென்றது - “கங்கையே முதலவாய் கண்ணியீருன தீர்த்த, மங்கலப்புனலும்நாலுவாரியினீரும் பூரித்து” என்று கீழ்க் கைகேசிகுழ்வினப்படலத்திற் கூறிய கங்கைமுதலிய புண்ணிய நதிகளின் தீர்த்தத்தைக் காட்டும். நான்மன்றையார் கொணர்ந்த நீர் பட்டாபிஷேகத்தில் நீராட்டுவித்தற்கு உரிய புனலாக இருக்க இயலாவிடினும், இறந்த யான் உண்ணும் நீராகவாவது உதவாட்டு மென்று தசரதன் கூறுகின்றான். ஒருவர் இறந்தபிறகு அவருடைய ஆன்மா பிரேதசரீரத்தைப் பெறுகின்ற தென்பதும், புதல்வர்முதலியோர் இறந்தவர்க்குச் செய்யுஞ் சடங்கில் உதவுவனவான நிலோதகம் [எள்ளுடன் கூடியநீர்] வானோதகம் [துணியைப் பிழிந்து கொடுக்கும் நீர்] என்பன பிரேதசரீரம்பெற்ற அவ்வான்மாவால் உண்ணப்படு மென்பதும்-ஹற்கொள்கை. இராமபிரானுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்வதென வசிட்டன் முதலியோர் நிச்சயித்து அதற்கு ஏற்ற செயலைத் தொடங்கியும் அது கைகூடப்பெறாமையோடு இராமபிரானையே காட்டிற்குச் செலுத்தும்படியும் நேரிட்டதுபற்றி, தசரதன், தன்னை ‘வினையேன்’ எனப் பழித்துக் கூறுகின்றான்.

இரண்டாமடியில், நீர் - நீர்மை என்றதன்விகாரம். மற்றை மூன்றடி சளிவமுள்ள நீர் - புனல் என்றபொருளது; எரி - எரிவது: எனவே, அக்கினியாயிற்று; வினைமுதற்பொருள்விசுதிபுணர்ந்துகெட்டபெயர். 13 ம்:—¹ஒழுகி. ²நீரான், நீரார். ³என். ⁴வினையேன். ⁵அடையாம். இப்பாடலின் பின் சுசு-ஆவது பாடலாகவுள்ள “எற்றே” என்றுதொடங்கும் பாடல் சிலபிரதியிலுள்ளது. (௩௫௩)

௫௭. படைமா ணரசைப் பலகான் ¹மழுவா ளதனா லெறிவான்
²மிடைமா வலிதா னனையான் ³வில்லா லடுமா வல்லா
⁴யுடையா மகுடம் புனையென் றுரையா வுடனே கொடியேன்
சடைமா மகுடம் புனையத் தந்தே னந்தோ வென்றான்.

(இ-ள்.) (என்றுபின்னும்), படை மாண் அரசை - சேனைகளினது மாட்சிமையையுடைய வேந்தர்களை, பல கால் - இருபத்தொருமுறை, மழுவான் அதனால்-மழுப்படையால், எறிவான் - வெட்டுபவனும், மிடை மா வலி தான் அனையான் - நெருங்கிய மிகுந்த பலத்தில் தன்னைத்தானே யொத்தவனுமாகிய பாசராமனை, வில்லால் அடும் ஆ (று) வல்லாய் - தனுவினால் வெல்லுந் திறத்தில் வல்லவனே! கொடியேன்-தீவினையையுடைய யான், உடையா மகுடம் புனை என்று - குலமுறைதவறுதுவருகிற முடியைச் சூடுண்டு, உரையா - சொல்லி, உடனே—, சடை மா மகுடம் புனைய - பெரிய சடைமுடியை யணியும்படி, தந்தேன்—; அந்தோ—! என்றான்—; (எ-று.)

உனது வீரகுணத்துக்குத் தோற்று இவ்வரசு உனக்கே தக்கதென்று அறுதியிட்டு உன்னைக்கூவி, உடையாமகுடம் புனை யென்றுகூறி, உன்னையே சடை மா மகுடம்புனையுமாறு தந்தேனே! என்னுரையென்னே! அந்தோ !! என்று தசரதன் இரங்குகின்றனனென்க. இச்செய்யுளில், கருத்துக்கு விருப்பமாகிய ஒருசெயலைச் செய்யத்தொடங்கி அதற்குமாறாக மற்றொன்றைப் பெறுவதாகிய நகுதியின்மையணி வந்துள்ளது காண்க: இது, வடமொழியில் விஷ்ணுவாங்காரமெனப்படும். மிடை மாவலிதான் அனையான்-வெற்றிபொருத்திய மகாபலிசக்ரவர்த்தியை யொத்தவ னென்றமாம்; இவ்வுரையில் அவன் தேவரைவென்றற்போல இவன் அரசரை வென்றமையால் அவனை உவமையாக்கிக்ஞானென்க. மாவலியை வாமனாவதாரத்தில் வென்றதுபோல, இவனை இவ்வவதாரத்தில் வென்றனை யென்றபடி. இனி, மிடைமாவலிதானையான் [தயரதன்] என்றான் எனக் கூட்டலுமாம். ¹பழுவாய் மழுவாலெறிவான் என்ற பாடத்துக்கு-பழுக்கக்காய்ச்சிக் கூர்மைசெய்த மழுப்படையால் எறிபவனென்க. 13-ம்:—¹மிடின்மாண். ²வில்லோடு. ⁴உடைமா. (௩௫௪)

௫௮. 1கறுத்தா ²புருவம் ³மனமுங் கண்ணுங் கையுங் ⁴செய்யாய் பொறுத்தாய் பொறையே யிறைவன் புர⁵மூன் றெரித்த⁶போர்ளி விறுத்தாய் தமியே ⁷னென்னு தென்னை யிம்மூப் பிடையே வெறுத்தாயினி⁸நான் வர்ணுள் வேண்டேன் வேண்டே னென்றான்.

(இ-ள்.) (என்றுபின்னும்), 'உருவம் கறுத்தாய் • திருமேனி கறுத்திருப்பவனே! மனம்உம் கண்டம் கைஉம்செய்யாய்-உள்ளமும் கண்களுங் கைகளுஞ் செம்மையாயிருப்பவனே! பொறையே பொறுத்தாய் - பொறுமையென்னுங் குணத்தையே தரித்திருப்பவனே! இறைவன் புரம் மூன்று எரித்த போர் வில் இறுத்தாய் - சிவபெருமானது முப்புரங்களையும் கீர்த்தி யுத்தத்தில்வென்ற வில்லை யொடித்தவனே! தமியேன் என்னாது - தனியனாயிருக்கின்றேனென்று நினையாமல், என்னை இ மூப்பிடைவ வெறுத்தாய் - என்னை இம்முதுமையிலே வெறுத்துவிட்டாய்; இனி நான் வாழ் நான் வேண்டேன் வேண்டேன் - இனியான் (சரீரத்தோடு) வாழும்நான் விரும்பேன் விரும்பேன்,' என்றான்—.

தான் சுத்தியபிரதிஞ்ஞானவேண்டிக் கானகம்போவென்றாலும் தன் பேச்சைமீறி இராமன் காடுசெல்லாதிருப்பின் நல மென்று கருதுபவனாகலின், அவ்வனம் தன்பேச்சைமீறுது இராமன் கானகஞ்செல்வதுபற்றி, தமியேனென்னாதுவிட்டுச்செல்வதாக இராமன்மீதுகுறைகூறுகின்றான் தசரதனென்க. இதனால், தசரதனதுஅன்பும் பெருவருத்தமும் வெளியாம். மனஞ்செம்மையாதல் - மனம்நல்லதாயிருத்தல். இனி, உருவமும்மனமும்கறுத்தாயென்றுமாம்; அவ்வுருவியல் மனங்கறுத்தல் - மனங் கோபித்தல்; "கறுப்புஞ்சிவப்பும் வெகுளிப்பொருள்." புரமூன்றெரித்த இறைவன்போர்வில் என்றலுமாம். வேண்டேன்வேண்டேன் - அவலம்பற்றிய அடுக்கு. 1-ம்:—1^{சுருத்தாய்}. 2^{உருவும்}. 3^{கண்ணம்மனமும்}. 4^{செய்ய}. 5^{அன்று}. 6^{பொருவில்}, ஒருவில். 7^{என்னாய்} 8^{யான்}.

ருக. பொன்னின் முன்னம் மொளிரும் பொன்னே புகழின் புகழே
1மின்னின் மின்னும் வரிவிற குமரா மெய்யின் மெய்யே
யென்னின் முன்னம் 2வனநீ யடைதற் கெளிபே னல்லே
னுன்னின் முன்னம்³புகுவே னுயர்⁴வா னகம்பா னென்றான்.

(இ-ள்.) பொன்னின் முன்னம் ஒளிரும் பொன்னே - பொன்னிலும் மேலாக விளங்குகின்ற பொன்போன்றவனே! புகழின் புகழே - கீர்த்திக்குங் கீர்த்தியானவனே! மின்னின் மின்னும் வரி வில் குமரா - மின்னலினும் (மேலாக) விளங்குகின்ற கட்டமைந்த வில்லையுடைய மகனே! மெய்யின் மெய்யே - வாய்மைக்கும் வாய்மையானவனே! என்னின் முன்னம்-எனக்கு முன்னே, நீ வனம் அடைதற்கு - நீ காட்டிற்போவதற்கு, எளியேன் அல்லேன் - நான் எளிமையை யுடையவனல்லேன்; உன்னின் முன்னம் - உனக்கு முன்னே, யான்—, உயர் வானகம் புகுவேன் - உயர்ந்த தேவலோகத்தை யடைவேன், என்றான்—; (எ-று.)

"தேனகுமா மலர்க்கூந்தற்கோசலையுஞ் சுமித்திரையுஞ் சிந்தைநோவக்,கூனுருவிற்கொடுந்தொழுத்தை சொற்கேட்ட கொடியவன் தன் சொற்கொண்டின்று, கானகமே மிகவிரும்பி நீ துறந்த வளநகரைநீதுறந்த நானும், வானகமே மிகவிரும்பிப் போகின்றேன் மனுகுலத்தார் தங்கள் கோவே" என்று

தசரதன் புலம்பலில் குலசேகரப்பெருமா ளருளிச்செய்த பாசரம் இங்குக் காணத் தக்கது. 'மெய்யின் மெய்யே' என்பதற்கு-சத்தியத்தினது உருவம் போன்ற வனே யென்றும், என்னின்முன்னம், உன்னின்முன்னம் என்பவற்றிற்கு - என்கண்முன்னே உன்கண்முன்னே என்றும் உரைக்கலாம். குமாரன் - குமாரன் என்பதன் விகாரம்; குமாரன் என்பதற்கு - மன்மதனைத் தன் கட்டழகாற் குற்சிதனாக்க வல்லவ னென்றும், குற்சிதர்களைச் சங்கரிக் கின்றவனென்றும், பூமியில் மன்மதனைப்போற் சுந்தரானை இருக்கின்றவனென் னும், எப்பொழுதும் பாலனாகஇருக்கின்றவ னென்றும், பூமியிற் சம்பத்தைக் கொடுக்கின்றவனென்றும், எப்பொழுதும் பிரமசாரியாயிருப்பவனென்றும் பலவகையாய்ப் பொருள்கொள்ளலாம்; இது, முதலில் முருகக்கடவுளது பெய ராய்ப் பின்பு அவனைப்போன்ற மைந்தருக்கு ஆயிற்று; சேய் என்பது போல, பி-ம்:—¹மின்னும் வரிவிற்குமரா மெய்யின்மெய்யே வினையேன். ²அவனி. ³புகுவன். ⁴வானினி. (௩௫௬)

கூ௦. நெகுதற் கொத்த ¹நெஞ்சு ²நேயத் தாலே யாவி

யுகுதற் கொத்த வுடனு முடையே ³னுன்போ லல்லேன்

றகுதற் கொத்த சனகன் றையல் கையைப் பற்றிப்

⁴புகுதக் கண்ட கண்ணுற் போகக் காணே னென்றான்.

(இ-ள்.) (என்றுபின்னும்), நேயத்தாலே - அன்பினால், நெகுதற்கு ஒத்த நெஞ்சுஉம்-உருகுதற்குப் பொருந்தின மனமும், ஆவி உகுதற்கு ஒத்த உடல்உம்- அன்பினால் உயிர் விடுதற்குப் பொருந்தின சரீரமும், உடையேன்-உடையதான், உன்போல் அல்லேன் - உன்னைப்போல (இவ்விரண்டையும் உடையதுகாதவன்) அல்லேன்; தகுதற்கு ஒத்த சனகன் தையல் - உரிமைக்குப் பொருந்தின சா நகி [சீதை] யினது, கையை பற்றி - கையைப் பிடித்துக்கொண்டு, புகுத - (இந்நகரத்துப்)பிரவேசிப்பதை, கண்ட-பார்த்த,கண்ணால் - (என்) நேத்திரத் தால், போக-(வனத்திற்) செல்ல, காணேன்-பாரேன், என்றான்—; (எ-று.)

சானகியைப் பாணிக்கிரகணஞ்செய்துகொண்டு இந்நகரத்திற் புசக்கண்டு களித்த இக்கண்களைக்கொண்ட நான் நீ நகரத்தைவிட்டு அந்தச்சீதையோடு கானகஞ்செல்வதைக் காண மனம்பொறேன் : அதற்குக் காரணம் உன்போல அல்லாமல் நேயத்தால் நெகும்நெஞ்சும் நேயத்தால் உகும் உடலும் உடையது யிருப்பதே யென்றன னென்க. நெகுதற்கு...உடையேன்-நகுத்துடையடை கொளியணி. நேயத்தாலே - மந்திமதீபம். விவாககாலத்தில் வாமபாணிக் கிரகணம்பண்ணி அக்கினியை வலங்கொள்ளுதல் மரபாகலின், சனகன்றையல் கையைப்பற்றி எனக் கூறினானுமாம். உன்னைப்போலப் பிரிவாற்றுபவனல்லே னென்றபடி. பி-ம்:—¹நெஞ்சின். ²நேசத்தாலே. ³கின். ⁴புகுதல். (௩௫௭)

கூ௧. ¹எற்றே ²பகர்வே னினியா ³னென்னை யுன்னிற் ⁴பிரிய

⁵வற்றே ⁶யுலகம் மெனினும் வானே ⁷வருந்தா தெனினும்

பொற்றே ராசே தமியேன் ⁸புகழே யுயிரே யுன்னைப் [ன்.

பெற்றே னருமை ⁹யறிவேன் பிழையேன் பிழையே னென்று

(இ-ள்.) (என்று பின்னும்), ‘உன்னின் பிரிய-உன்னைவிட்டுப்பிரியும்படி, உலகம் - உலகத்தார், வற்றுங் எனின்உம் - பொறுக்கவல்லவர்களுளும், வான்வ வருந்தாது எனின்உம் - தேவரும் மனம் வருந்தாராளுமும், பொன் தேர் அரசே-பொன்மயமானதேரையுடைய அரசனே! தமிழேன் புகழே - (வேறுதுணையில்லாத) எனது கீர்த்திக்குக் காரணமானவனே! உயிரே - உயிர்போல்பவனே! உன்னை பெற்றேன்-உன்னை (நோற்றுப்) பெற்ற நான், அருமை அறிவேன் - (பெற்ற) அருமையை அறிவேன்; இனியான் என்னை என்று ஏ பகர்வேன்-இப்போது நான் எந்நிலைமையைக்குறித்து என்னவென்று கூறுவேன்? பிழையேன் பிழையேன் - உய்யேன் உய்யேன்,’ என்றான்—; (எ-து.)

மண்ணுலகத்தவர் விண்ணுலகத்தவர் யாவர்க்கும் நீ உயிர்போன்றவனாதலின் நீ பிரிய அவரும் உயிர்வைத்திரார்: ஒருகால் அவர் உயிர்வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் என்னுயிரிற்கா தென்றவாறு. சிந்தையாலுஞ் சொல்லாலுந் தான் முடிசூட்டினமையால் ‘அரசே’ என்றும், இம்மை மறுமை இன்பங்களைப் பொருள்கே யெய்துவித்தலால் ‘புகழே’ என்றும், இராமன் நீங்கினால் உயிர் நீங்குமென்று மியைபுபற்றி ‘உயிரே’ என்றும் உபசரித்துக்கூறினான். கொந்து பரிவாய் மகவைப் பெறுந் துயரத்தை வந்தியறியான்போல, இவ்வருமையைப் பெற்ற யான் அறிவேனெயன்றிப் பிறர் அறியாரென்றபடி. என்னில் உன்னைப் பிரிய என உருபுகளைப் பிரித்துக்கூட்டிப் பொருள் கோடலுமாம். பி:ம:—¹ஒற்றே. ²பகர்வான். ³என்னே. ⁴பிரியா. ⁵மற்றே. ⁶உலகத்தேனும். ⁷உறையும், வருந்தான். ⁸பொன்னே. ⁹அறிவன். (கருஅ)

கஉ. அள்ளற் பள்ளப் புனல்சூழுகன்¹மா நிலமும் மரசுந்
கொள்ளக் குறையா நிதியின் குவையும்²முதலா மெவையுந்
கள்ளக்³கைகே சிக்கே யுதவிப்⁴புகழ்கைக் கொண்ட
வள்ளற் றனமென்⁵னுயிரை மாய்க்கும் மாய்க்கும் மென்றான்.

(இ-ள்.) (என்று பின்னும்), ‘அள்ளல் - குழைசேற்றையுடைய, பன்னம் - ஆழ்த்தையுடைய, புனல்-கடலால், சூழ்-சூழப்பட்ட, அகல் மா நிலம்உம் - மிகவும் பரந்த பூமியையும், அரசுஉம் - இராச்சியபாரத்தையும், கொள்ள குறையா நிதியின் குவையும - (யாவர் எவ்வளவு கொள்ளினால்) குறையாத திரவிய ராசியையும், முதல்ஆம் - இவைமுதலிய, எவையும-எல்லாவற்றையும், கன்னம் கைகேசிக் குவ - வஞ்சனையையுடைய கைகேயிக்கே, உதவி - கொடுத்து, புகழ்கைக்கொண்ட-கீர்த்தியைப்பெற்ற, வன்னல் தன்ம்-(உனது) ஓசைதார்புகுணம், என்உயிரை மாய்க்கும் மாய்க்கும்-எனது பிராணனைக்கொல்லுங் கொல்லும்;’ என்றான்—; (எ-து.)

கைப்பட்ட இராச்சியத்திற் சிறிதும் பற்றுக்கொன்னாது மனவெழுச்சியோடு தம்பிக்கு ஈந்த உதாரகுணம் என்னுயிரைக் கொள்ளுகொள்கின்ற

தென்கிரான் தசரதன். இனி, அன்னல் - அகத்திய நெருகையால் மொள்ளுதலும், சாகரால் தோண்டுகலுமென்றும், என்னுயிரை மாய்க்கும் மாய்க்கும்-எனதுயிரோ டொத்த இராமனை மறைக்கும் மறைக்கு மென்றமாம். பி-ம்:—
¹நானிலமும், ²மாதலாவெவையும். ³கைகேயிக்கே. ⁴புகழைக் கொண்ட. ⁵உயிராலன்றி மறையேன். (நடுக)

கூரு. ஒலியார் கடல் சூழலகத் துயர்வா னிடைநா கரினும்
 பொலியா நின்ற ருன்னைப் போல்வா ருளரோ ¹பொன்னே
 வலியா ருடையா ரென்றான் மழுவா ளுடையான் வரவுஞ்
 சலியா ²நிலைதின் ருன்போற் ³தடுப்பா ருளரோ வென்றான்.

(இ-ள்.) (என்று பின்னும்), 'ஒலி ஆர் கடல் சூழ் உலகத்து - ஓசை நிறைந்த பெருங்கடல்கூழ்த்த இங்குவுலகத்தவரிலும், உயர் வானிடை-மேலாகிய தேவர்களிலும், நாகரினும் - பாதாளலோகவாசிகளிலும், பொலியா நின்றார் - புகழ்முத்தவியவற்றால் விளங்குகின்றவர், உன்னை போல்வார் உளர் ஒ-உன்னை ஒப்பவர் இருக்கின்றனரோ? பொன்னே - பொன்போன்றவனே! மழுவாள்உடையான் - பரசுராமன், வலிஉடையார் யார் என்றான். (என்னினும் மிக்க) வலியுடையவர் யாவர்? [ஒருவருமில்லை] என்று சொல்லியவனும், வரவும் - (போருக்கு) வரவும், சலியா நிலை நின்றருன்போல் - மனந்தளராத எதிர்த்துவென்றதன்மையை யுடைய இராமனைப்போல், தடுப்பார் உளர் ஒ - (எதிராளியின் வலியைக்) தடுக்கவல்லவர் வேறிருக்கின்றரோ?' என்றான்—; (எ-று.)

கூத்திரியரை இருபத்தொருகால் வென்ற பரசுராமன் 'என்முன் வலியுடையார் யாவர்? என்று செருக்கோடு கருச்சித்துக்கொண்டவரவும் அப்படிப்பட்ட பெருவீரனாய்மென்ற மகாவீரனை இராமனைப்போல் தைரியசாலிகளானவீரர் எங்குங்கிடையா ரென்பதாம். கிடைத்தற்கருமைபற்றி, 'பொன்னே' என்றான். வலியாருடையாரென்றானென்றது - "மலைகுவன்வல்லையாகில் வாங்கிடித்தனுவையென்றான்" என்றதனை நோக்கி. என்றால் எனப் பிரித்து, தடுப்பார் உளரோ - இனி இதனை விலக்குபவருண்டோவென்றமாம். இனி, தயரதன், (நின்னினும்) வலியுடையார் யார் என்றான்; தடுப்பார்உளரோ என்றான் எனக் கூட்டலுமாம். ²நிலையானென்றால் தவிர்வார் உளரோ என்ற பாடங்கொண்டு, இங்கு வலியவர் யாவருளரென்று பரசுராமன் வந்தபோதும் சிறிதுஞ் சலியாது காத்த இராமனையும் தவிர விடலாமோ? அங்ஙனம் தவிரவிட்ட உன்னைப் போல் யாவர் இய்வுலகிலிருப்பவ ரென்று இராச்சியவிலக்குமியைத் தசரதன் பழித்துரைத்ததாக இப்பாடலுக்குப் பொருள் காண்பாருமளர். பி-ம்:—
¹திருவே. ²நிலையாயென்றால், நிலையாநின்றால், நிலைநின்றார்போல். ³தவிர்வார்.

கசு. கேட்டே ¹யிருந்தே ²னென்னுங் கிளர்வா னின்றே யடைய
மாட்டே ³னுகி லன்றே வன்சண் ணென்கண் மைந்தா
காட்டே யுறைவாய் நீயிக் கைகே சிபையுங் கண்⁴டிந்
நாட்டே யுறைவே னென்ற னன்றென் ⁵தன்மை யென்றான்.

(இ-ள்.) (என்று பின்னும்), 'கேட்டு ஏ + (நீ காட்டுக்குப் போனாயென்று) கேட்டும், இருந்தேன் எனின் உம் - இங்கிருப்பேனாலும், கிளர் வான் இன்றுவ அடைய மாட்டேன் ஆகில் அன்றே-விளங்குகின்ற தேவலோகத்தை இப்பொழுதே யடையாமற்போயினால்லவா, என்கண் வன்கண்-என்னிடம் கொடுமைத்தன்மை யுளதாகும்? மைந்தா-மகனே! நீ காட்டே உறைவாய்-நீ காட்டில் வசிப்பாய்: (அங்ஙனமாகவும்), நான்—, இ கைகேசியையும்—, கண்டு- (கொல்லாமல் எதிரிற்) கண்டு, இ நாட்டே உறைவேன் - இப்பூமியிலே வசிப்பேன், என்றால் -, என் தன்மை நன்று -என நியல்பு நன்றாயுள்ளதாகும்,' என்றான்—; (எ-று.)

நான் உன்னைக் காட்டிற்கு அனுப்பி இந்தக்கைகேசியினதுமுகத்தில் விழித்த வண்ணம் இந்நாட்டில் இருப்பேனாலும், என் தன்மை பரிசுதிக்கத் தகுந்ததாகும்: மேலும், நீ காட்டிற்குச் சென்றாயென்பதைக்கேட்டும் என்னுயிர் வைத்திருந்தால் என்னைப்போன்ற வன்கண்ண னெருத்தனு மில்லையாவன்: யானோ அங்ஙனம் வன்கண்ண னென்று பிறர் கூறும்படியும் கைகேசியின் முகத்தில் விழிக்கும்படியும் இந்நாட்டில் உயிர்வைத்திராமல் வானகஞ்சென்றேவிடுவே னென்றான் தசரத னென்க. நன்று - எதிர்மறை யிலக்கணையாகிய பிதருறிப்பு. பி-ம்:—¹வீந்தேன், ²இன்னும், ³ஆயின், ⁴யான், ⁵தன்மை.

கரு. ¹மெய்யார் தவமே செய்துன் மிடன்மார் பரிதிற் பெற்ற
செய்பா ளென்னும் பொன்னு நிலமா தென்னுந் திருவு
முய்யா ருய்யார் கெடுவே னுன்னைப் ²பிரியின் ³வினையே
னையா ⁴கைகே சிபை⁵தே ராகே னோநா னென்றான்.

(இ-ள்.) (என்று பின்னும்), 'மெய் ஆர் தவம்வ செய்து -வாய்மைபொருந்திய தவத்தைச்செய்தே, உன் மிடல் மார்பு - உனது வலியையுடைய மார்பை, அரிதின பெற்ற - தருமையாய்ப் புணரப்பெற்ற, செய்யான் என்னும் பொன் உம் - திருமகனென்னும் பிராட்டியும், நிலம் மாது என்னும் திருஉம் - நிலமகனென்னும் பிராட்டியும், உய்யார் உய்யார் - பிழையார் பிழையார்; வினையேன் உன்னை பிரியின் கெடுவேன் - பாவியாகிய யான் உன்னைவிட்டுப் பிரிந்தால் அழிவேன்; ஐயா - குழந்தாய்! (உன்னைப்பிரியின்) - உன்னைவிட்டுப் பிரிந்து உயிரோடுவாழ்ந்தால், நான்—, கைகேசியை நேர் ஆகேன் ஒ - கைகேசியை யொத்த பாவியாகமாட்டேனோ?' என்றான்—; (எ-று.)

உன்னைக் காட்டிற்கு அனுப்பியும் நான் ஸ்வஸ்தனாக இருந்தேனாலும், மன மொப்பி உன்னைக் காட்டுக்கு வகுமாறுசொன்ன கைகேயிக்கும் எனக்கும் என்ன

வித்தியாசம்? ஆகையால், நான் உயிர்போக வானகஞ்சேர்வ நென்றனன் தசரதனென்பதாம். மெய்யார்தவம்-உடம்பு வருந்தச்செய்யுந் தவமுமாம். செய்யா நென்னும் பொன்-சிகையுமாம். உண்ணப்பிரியின் - மத்திம தீபம். 13-ம்:—
¹மெய்யே, ²பிரியில், ³வினையேற்கு, ⁴கைகேசியே, கைகேசிதன், கைகேசிக்கா.
⁴மருளாதேனோ, நேராருளராம், நேராருளரோ, நேராருரைதான். (௩௬௨)

௬௬. ¹பூண ரணியும் முடியும் பொன்னு சனமும் ²குடையுஞ்
 சேணர் ³மார்புந் திருவுந் தெரியக் காணக் ⁴கடவேன்
 மாண ⁵மரவந் கலையு மானின் றேலும் மவைதான்
⁷காணு தொழிந்தே நென்ற நன்றாய்த் தன்றே கருமம்.

(இ-ள்.) (என்று பின்னும்), 'பூண் ஆர் அணிஉம் - அணிதல்பொருந்திய ஆபரணங்களும், முடிஉம் - கிரீடமும், பொன் ஆசனம்உம் - பொன்மயமான சிங்காதனமும், குடைஉம் - வெண்கொற்றக்குடையும், சேண் ஆர் மார்புஉம் - அகலம் பொருந்திய மார்பும், திருஉம் - (அதில் வீற்றிருக்கின்ற) ஜயலட்சுமியும், (ஆகிய இவற்றை), தெரிய காண - விளங்கப்பார்த்தற்கு, கடவேன்-உரிய நான், மாணு மரம் வற்கலையு - மாட்சிமைப்படாத மரவுரியும், மானின் தோல்உம் - கிருஷ்ணஜிர்மும், அவை - ஆகிய அவற்றை, காணுது ஒழிந்தேன் என்றால் - பாராமல் தேவலோகத்துக்குப் போய்விட்டேனான், கருமம் - (உயிர் நீங்கும்) அத்தொழில், நன்று ஆய்த்து அன்றே - நல்லதாயிற்றல்லவா?' என்றான்—; (எ-று.)—தான் - அசை.

நீ மணிமுடிசூடி வெண்கொற்றக்குடைநிழற்றப் பேரணிகலம்பூண்டு சிங்காதனத்தில் இலக்குமிதங்கும்மார்போடு வீற்றிருக்கக் காணுதற்குரிய யான் அதற்கு மாறாய் நீ மரவுரிதரித்து மான்றேல்போர்த்துச் சடைமுடியுடன் இருக்குந் தவக்கோலத்தைக் காணுது வானுலகஞ்சேர்தல் எனக்குநேருமாயின் அதுவே எனக்குநன்றென்கிறான் தசரதன். தன் திருமகனது மெல்லியல்புக்குப் பொருந்தாமையாலும், அரசர்க்குரித்தன்மையாலும் 'மாணு' என்றான். ⁴திரிவேன் என்ற பாடத்துக்கு இவ்வாறு பொருளுரைப்பதன்றி, முடிமுதலியன கொண்டுகிரிபவளுகிய யான் அவ்வரசின்னங்கனையெல்லாம்விட்டு வற்கலை முதலிய தாபசவேஷத்தைக் கொள்ளாமல் இறந்திட்டால் என்செயல் நன்றாய் விட்டதல்லவா? என்று, தசரதன் தான் கருதியவாறு தன்னிராச்சியத்தை மகனிடத்து வைத்துத் தான் கானகஞ்சென்று தவஞ்செய்து தன் சரீரத்தை விடப்பெறாத இன்னப்பிறை கூறுகின்ற நெனக்கருத்துக்காண்டல் ஏற்கும். "பூமருவுறுங்குஞ்சிபுன்சடையாப்புணந்து பூந்துகில்சேரல்கும், காம ரெழில்விழுவதுத்க் கலனணியாதங்கங்கனழகுமாறி, யேமருதேனென்புதல் வன்யானின்றுசெலத்தக்கவனந்தான்சேர்தல், ஆமறையீரிதுதகவோசுமந்திரனே வசிட்டனேசொல்லீர்நீரே" என்ற பாசரம் இங்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. மாண் ஆம் மரவற்கலை எனப்பிரித்து உரைப்பினுமாம். வற

கலை - வல்கலா என்னும் வடமொழிச்சொல். பி-ம்:—¹பூணர்மார்பும். ²சிறப்பு. ³அழகும். ⁴மாணவரை, மாணமரை, மாணமா. ⁵நான். ⁶காணுதொழிவேனென்றான் நன்றாய்த்தன்றேருகருமம், காணுதொழிவே நன்றாய்த்தன்றேருகருமம், காணுதொழிவே நன்றாய்த்தன்றேரு கருமமென்றான், காணுதொழிந்தேனன்றாய்த்தன்றேருகன்றேயென்றான். இப்பாடலுக்குப்பின் சில பிரதிகளில் “வன்மாயக்கைகேசி (எஉ)” முதலுள்ள பத்தொன்பது பாடல்கள் உள்ளன.

(௩௬௬)

கௌ.—பலபடிபுலம்பும் மன்னவனை வசிட்டன் தேற்றுவதல்.

¹என்று வொன்றொன் றொவ்வா ²விசைதந் தரசன் னுயிருஞ் ³சென்ற னின்றே டென்னுந் தன்மை ⁴யெய்திக் தேபந்தான் மென்றேன் ⁵மார்பின் முனிவன் வேந்தே யபரே லவனை ⁶யின்றே காத வண்ணந் ⁷தகைவென் னுலகோ ⁸டென்றான்,

(இ-ள்.) என்று - என்று, ஒன்று ஒன்று ஒவ்வா - ஒன்றோடொன்று பொருந்தாத பலவார்த்தைகளை, இசைதந்து - சொல்லி, அரசன் - சக்ரவர்த்தி, இன்றோடு உயிர்தம் சென்றான் - இற்றைநாளுடன் உயிரும் அழியப்பெற்றான், என்னும் தன்மை எய்தி- என்று சொல்லத்தக்க, இயல்பை அடைந்து, தேய்ந்தான் - வருந்தினான்; மென் தோல் மார்பின் முனிவன் - மெல்லிய மானரே லைச்சாத்திய மார்பையுடைய அம்முனிவன், ‘வேந்தே - அரசனே! அயரேல்- வருந்தாதே; அவனை-அவ்விராமனை, உலகோடு - இந்நாட்டினின்றும், இன்று ஏகாதவண்ணம்-இன்று செல்லாதபடி, தகைவென் - தடுப்பேன்,’ என்றான்—.

மன்னவன் பலபடி புலம்பிப் பரிதவிப்பதைக் கண்ட வசிட்டமுனிவன் தசரதனைக் கிட்டி, இராமனைப் போகாதவண்ணத்தைவேனென்று சொல்லித் தேற்றின னென்க. வசிட்டமுனிவன் இங்ஙனம் தேற்றியதாக முதலூலிற் காணப்படவில்லை. கைகேசிக்கு வரத்தைப் பிரதிஞ்செய்துவிட்டு, இராமன்கானகஞ்செல்லாதிருப்பின்நல மென்னுதல் அவன் கானகஞ்செல்வது குறித்து அவன்மீது குறைகூறுதல் முதலியன வருத்தத்தால் மதியங்கிக் கூறுகின்றவை யாதலின், ஒன்றொன்றொவ்வாவாயின். உயிர்சென்றான்- சினைவினை முதன்மேல் நின்றது. உலகோடு - உருபுமயக்கம். உலகோடு தகைவேன் - உலகவொழுக்கத்தோடுபொருந்தத் தகைவேனென்றுமாம். இன்று - இப்பொழுதுமாம். பி-ம்:—¹ஒன்றோடொன்றென்று, ஒன்றோடொன்றொன்றோ. ²உரை. ³சென்றே நின்றான், சென்றானிநான். ⁴எய்திற்றென்றான். ⁵மரபின். ⁶இன்றேயேகா. ⁷தருவன், தகைவன். ⁸என்னா. இதுமுதல் ஐந்துபாடல்கள் “சிற்தைதளர்வுற்று” என்று தொடங்கும் கூஉ-ஆம் பாடலுக்குப் பின் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றன. அங்ஙனம் காணுமிடத்து “முனிவன்” என்று தொடங்கும் அடுத்த பாடலி னீற்றில் “மறையோன்றானும் போனான்” என்று பாடமுள்ள பிரதிகளில் “மறந்தான்” (௧௬) என்றுதொடங்கும்பாடல்முதல் மூன்றுபாடல்க ளில்லை. (௩௬௭)

கூஅ.—முனிவன்சொற் கேட்டு மன்னவன் ஆறியிருத்தல்.

முனிவன் ¹சொல்லும் மளவின் முடியும் கொல்லென் றரசன்
றனினின் றுமுறன் னுயிரைச் சிறிகே தகைவா னிந்தப்
புனிதன் போனா லிவனாற் ²போகா தொழிவா னென்னா
³மனிதன் வடிவங் கொண்ட மனுவுந் தன்னை மறந்தான்.

(இ-ள்.) முனிவன் சொல்லும் அளவில் - அம்முனிவன் அவ்வாறுசொல்
லங்காலத்தில், முடியும் கொல் என்ற-இப்பொழுதே இறந்துவிடுவானே என்
னுமாறு இருந்த, அரசன் - சக்ரவர்த்தியாகிய, மனிதன் வடிவம் கொண்ட
மனு உம் - மனுஷ்யரூபத்தை யெடுத்துக்கொண்ட வைவஸ்வதமனு சக்ர
வர்த்திபோன்ற தசரதனும், 'இந்த புனிதன் போனால் - இப்பரிசுத்தமுனிவன்
சென்றால், இவனால் - இவன் வார்த்தையினால், போகாது ஒழிவான் - (இரா
மன் வனத்திற்குப்) போகாமல் நீங்கிவிடுவான்,' என்று - என்றெண்ணி, தனி
யின்று உழல் தன் உயிரை - (துணையில்லாமல்) தனியேயின்றுவருந்துகின்ற
தனது பிராணனை, சிறிது ஏதகைவான் - கொஞ்சந்தடுத்தவனும், (பிறகு),
தன்னை மறந்தான்—; (எ-று)

முடிந்துவிடுவானே? என்னும் நிலையிலிருந்த தசரதமன்னவன், வசிட்டன்
வார்த்தையைக்கேட்டதும் சிறிதுமுதலில்தேறினாலும், உடனேஅந்நிலைமாறி
மூர்ச்சித்தன னென்பதாம். தன்னைமறத்தல் - தன்னிலை தவறிவிடுதல் :
உணர்ச்சியற்றவனாதல். முடியுங்கொல்என்பதற்கு - இராமன் ஏகாதவண்ணம்
தடுத்தல் கூடுமானன்றுஉரைப்பின், 'புனிதன் போனா லிவனாற் போகாதொழி
வான்' என்று பின்னேவருவதோடு மாறுகொளக்கூறியதாதல் காண்க. மனு
முறை கோடாத செங்கோலரசன், முனிவன்சென்றால் இராமன் வருவா
னென்று கருதித் தேறுதலடைவதும் தன்சொல்லால் இராமனைக்காட்டுக்குச்
செல்லாமல்தடுப்பதும் தனது சத்தியபிரதிஞ்ஞைக்குத் தவறாகுமேயென்ற
எண்ணத்தால் தன்னைமறந்தா னென்னினுமாம். வைவஸ்வதமனு - சூரியன்
மகனும், தசரதன் வயிசத்துக்கு ஆகிபுருஷனுமாகியவன்: அவன் நீதினால்
வகுத்து முறை பிறழாது செங்கோல்செலுத்தினமைபோல இவனுஞ் செங்
கோல் செலுத்தலால், அவனை உவமை யாக்கினர். என்றரசன் - தொகுத்
தல். பி-ம்:—¹செல்லும். ²போகலொழிவான். ³மனுவின் வடிவங்கொண்ட
மன்னும் தன்னை மறந்தான், மனுவின்வடிவங்கொண்ட மறையோன்றானும்
போனான்.

(கூகூ)

கூகூ.—கோசலை தன்கணவன் நிலைகண்டு வருந்தல்.

மறந்தா னினைவும் ¹முயிரும் மன்னன் ²னென்னா மறுகா
விறந்தான் கொல்லோ வரச னென்னா விடருந் றழிவா
³டுமந்தாய் மகனே யுலகோ டெமையும் மென்னத் ⁴துணையா
மறந்தா னிதுவோர் வையா வரசர்க் கரசே ⁵யென்றாள்.

(இ-ள்.) (அரசன் நிலையைக்கண்டு), ‘மன்னன் - அரசன், நினைவுடம் உயிர்தம் மறந்தான் - ஞாபகமும் பிராணனும் மறக்கப்பெற்றான்,’ என்று - என்று அறிந்து, மறுகா - மனங்கலங்கி, அரசன் இறந்தான் கொல் ஓ என்று - ‘மன்னன் உயிர்தீத்தானே!’ என்று சொல்லி, இடர்உற்று - வருத்தமடைந்தி, அழிவான் - சோர்பவனாகிய கோசலே, - ‘மகனே - குழந்தாய்! உலகோடு எமைஉம் துறந்தாய் - இந்நாட்டுடன் எங்கிலையுந் துறந்துவிட்டாய், என்ன - என்று நான் வருந்துகையில், ஐயா - தலைவனே! அரசர்க்கு அரசே - சக்ர வர்த்தியே! துணையும் அறம் தான் - இவ்வாழ்க்கைக்குத் துணையாயிருக்குந் தருமம், இது ஓ - (என்னேவிட்டுச் செல்லுகின்ற) இதுதானே?’ என்றான்—.

மன்னவன் உணர்வும் உயிரும் சோர்ந்ததுகண்டு கோசலே, ‘ஒருகால் இவன் இறந்திட்டானே?’ என்று சங்கையுற்று, ‘மகனே! நீ காட்டுக்குச் செல்கின்றாயே!’ என்று நான் வருந்திக்கொண்டிருக்கையில் என்னைத்தேற்றாது என்னைவிட்டுச் செல்கின்றாயே! இல்லறவாழ்க்கையில் எனக்குத் துணையாவது இவ்வாறுதானே?’ என்று புலம்புகின்றனனென்க. இனி, மகன் எம்மையும் இராச்சியத்தையும் விட்டுக் கானகஞ்சென்றானென்று கருதியதனால் மன்னன் நினைவுகூன்றியுமிரோடுங்கியுள்ளானென்று மனங்கலங்கி, ‘ஒருகால் இறந்து பட்டானே?’ என்றும் அயிர்த்து மனமழிபவனாய்க் கோசலே ‘அரசர்க்கரசனான நீ எம்மைத் தனியேவிட்டுச் செல்வது தகுதியோ’ என்று புலம்பினனெனினுமாம். கோசலேயே ‘துறந்தாய் மகனே யுலகோடு’ என்று மகனைக்குறித்தும் இடையே கூறினானெனக்கொள்ளலாம். தானுஞ்சக்ரவர்த்தியோடு ஸஹ கமனஞ்செய்ய நினைந்தானாதலால் எமை எனப் பன்மையாற் கூறினானென்பாரு முளர். ¹என்றான் என்றபாடத்துக்கு, துணைவா-துணைவனே! ஐயா அரசர்க்கு அரசே! அறந்தான் இதுவோ? என்று வகிட்டன் கூறினானென உரைக்க. பி-ம்:—¹உணர்வும்முயிரும். ²மறுகிமறுகி. என்னமறுகி. ³இறந்தாய். ⁴துணைவா, துணையான். மூன்றாமடியில், ‘துறந்தான் மகன் முன்னெனையுந் துறந்தாய் நீயுந் துணைவா’ என்று சிலர் ஒதுகின்றனர். (௩௬௬)

எ0.—கோசலே மன்னவனைத் தேற்றுவதல்.

மெய்யின் மெய்யே யுலகின் வேந்தர்க் கெல்லாம் வேந்தே யுய்யும் வகைதின் னுயிரை யோம்பா திங் கன் ¹தேம்பின் வையம் முழுதுந் துயரான் மறுகும் முனிவன் னுட²னம் ³மைபன் வரினும் வருமா லயரே ⁴லரசே யென்றான்.

(இ-ள்.) (பின்னும்), ‘மெய்யின் மெய்யே - வாய்மைக்கு வாய்மையாயிருப்பவனே! உலகின் வேந்தர்க்கு எல்லாம் வேந்தே - மூவுலகத்திலுள்ள அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசனே! நின் உயிரை - உனது பிராணனை, உய்யும் வகை - பிழைக்கும்படி, ஒம்பாது - காவாமல், இங் கன் தேம்பின் - இவ்வாறு வருந்தினால், வையம் முழுதுஉம் துயரால் மறுகும் - உலகமெல்லாம் துன்பத்

தாற் சலங்கும் ; முனிவன்னுடன் நம் ஐயன் வசின்உம் வரும்-அம்முனிவனுடன் நந் திருமகன் வந்தாலும்வருவான் ; அரசே அயரேல்-அரசனே ! வருந்தாதேயும்,' என்றான்—; (எ-று.)

இங்ஙன் - விதாரம். “ மன்னனைப்படி மன்னுயிர்ப்படி ” என்பவாகலான், ' நீ தேம்பின் வையம் மறுகும் ' என்றான். 1-ம்:—¹தேம்பில். ²எம். ³மெய்யன். ⁴அயரேலரசே. (கச௭)

எக.—தேற்றியவண்ணம் கோசலையுபசரிக்க, மன்னன் அறிவுதெளிந்து ' இராமன் வருவானு ' எனல்.

என்றென் தரசன் மெய்யு மிருதா ளிணையும் ¹முகனூர் தன்றன் செய்ய கைபாற் றைவந் திடுகோ சலையை யொன்றுந் தெரியா ²மம்ம நுள்ளத் தரசன் மெள்ள வன்றின் சிலைநங் குரிசில் வருமே வருமே யென்றான்.

(இ-ள்.) என்று என்று - என்றுபலமுறைசொல்லி, அரசன் - அரசனது, மெய்உம் - உடலையும், தான் இணைஉம் - உபயபாதங்களையும், முகன்உம் முகத்தையும், தன்றன் செய்ய இரு கையால் தைவந்திடு - தனது சிவந்த இரண்டு கைகளாலும் பலமுறைதடவுகின்ற, கோசலையை—, ஒன்றுஉம் தெரியா மம்மர் உள்ளத்து அரசன் - சிறிதும் பிரஜைஞயில்லாத மயக்கம்பொருந்திய மனத்தையுடைய அந்தச் சக்ரவர்த்தி, மெள்ள—, ' வல் தின் சிலை நம் குரிசில் - மிகவும் வலியகோதண்டத்தையுடைய நமதுமகன், வரும் ஏ வரும் ஏ-வருவானு வருவானு ' என்றான்—; (எ-று.)

அரசன் மகன்மேலுள்ள அன்பினால் ' வருமேவருமே ' என்று கூறினனென்க. 1-ம்:—¹முகமும். ²மம்மல். (கச௮)

எஉ.—மன்னன் கைகேசியின் கோடுமைபேசி வருந்தல்.

¹வன்மாயக்கை கேசி ²வரத்தா லென்றன் னுயிரை முன்மாய் விப்பத் துணிந்தா ³ளேனுங் கூனி மொழியாற் றன்மா மகனுந் ⁴தானுந் தராணி பெறுமா றன்றி யென்மா மகனைக் காணே கென்று ⁵ளென்று ளென்றான்.

(இ-ள்.) ' வல் மாயம் கைகேசி - கொடிய வஞ்சனையையுடைய கைகேயி, கூனி மொழியால் - மந்தரை வார்த்தையால் (தூண்டப்பட்டு), வரத்தால்-தன்வரத்தினாலே, எந்தன்உயிரை-எனது பிராணனை, முன் மாய்விப்ப துணிந்தான் வன்உம் - முன்னே அழியும்படிசெய்ய நிச்சயித்தா னாயினும், தன் மா மகன்உம் தான்உம் - தனது பெருமையையுடைய புத்திரனுந் தானும், தராணி பெறும் ஆறு அன்றி - பூமியைப் பெறாமலிதமல்லாமல், என் மா மகனை-எனது மூத்தமகனை, காள்வகு-காட்டிற்குப்போ, என்றான் என்றான்—; ' என்றான்—.

என்றனென்றான் - வெகுளியடுக்கு. தன் கருத்திற்கு மாறுபாடாக வரங்கேட்டதுபற்றி, மன்னன், என்னுயிரை முன்மாய்விப்பத் துணிந்தானென்றும்,

வெறுப்பினும், பாதனை வேறுபடுத்தி 'தன்மாமகன்' என்றும் கூறுகின்றான். 1-ம்:—¹வன்மாமாயக்கேசி, வன்மாகைக்கேசிகைதன். ²வாக்கால், ³எனலும். ⁴தரணிதானே. ⁵அன்றுவென்றான், அன்றேயென்றான். இங்கு எழும்பின்கதையான் என்று சில பிரதிகளிற் காணப்படுகிறது. அப்பாடத்திற்கு எழும்பின்சரித்திரத்தைக்கொண்டவ னென்பது பொருள்: எழும்பின்சரித்திரத்தைக் கொண்ட தாயின் குணத்தைக்கொண்டு பிறந்தவ னென்பது கருத்து: அச்சரித்திரம் வருமாறு:—கைக்கேயியின்தந்தை எழும்பு ஈ முதலிய ஜந்துக்களின் பாஷையை யுணர்ந்தவ னாதலால் ஒருகால் தன் மஞ்சத்தின்கீழே அருகிற் போய்க்கொண்டிருந்த ஒரெழும்பின்சொல்லைக் கேட்டு வியப்புற்றுச் சிரித்தானாக, கைக்கேயியின்தாய் தன்னைப் பரிசாகஞ்செய்யவே தன்கணவன் சிரித்தா னென்று கருதிப் பெருஞ்சினங்கொண்டு 'நீ சிரிப்பதன் காரணத்தைச் சொல்லவேண்டும்' என்று வற்புறுத்தினான். அவன்கணவனுளை அசுவபதி 'இதன்காரணத்தைச் சொன்னால் எனக்குமரணம் நேரும்: ஆகையாற் சொல்லமுடியாது' என்றான். கைக்கேயியின்தாபோ 'நீர் பிழைத்திருந்தாலுஞ்சரி, செத்தாலுஞ்சரி: அது எனக்கு அவசியமில்லை; நீர் சிரித்தகாரணத்தைச் சொன்னால்தான் என்னைப் பரிசாகஞ்செய்யவில்லை யென்பது எனக்குத் தெரிய வரும்' என்று கடுமையாகச் சொல்லினான். அப்போது கேகயராசன் தனக்கு ஜந்துக்களின் பாஷை தெரியும்படி வரங்கொடுத்திருந்த யோகியின்மொழிப் படியே அந்தக் கைக்கேயியின் தாயைத் தூரத்திலிட்டு இனிதாக இருக்கலாயின னென்பது. கைக்கேயிக்குத் தன்கணவன்சாவதானாலும்தன்மிரங்காததூர்க்குணம் தாயின் வழிபாக வந்துள்ளது தென்று, அக்கைக்கேயியைச் சுமந்திரன் பழித்துக் கூறுவதில் இத்தச்சரித்திரம் வால்மீகத்தில் வந்துள்ளது. (நசுசு)

எங்.—பிறகு நகரதன் கோசலையைநோக்கித் தனக்கு முன்னேநேர்ந்த சாபத்தைக் கூறத்தொடங்குநல்.

1பொன்னார் வலயத் தோளான் காளை புதுத நவிரா
 நென்னு நுயிரோ வகலா தொழியா ²திதுகோ சலேகேண்
 முன்னு னொருமா முனிவன் ³மொழியுஞ் சாபம் முள்தென்
 மந்நா னுற்ற தெல்லா மவளுக் கரசன் னறைவான்.

(இ-ள்.) (பின்பு), அரசன்—, (கொசலையைநோக்கி), 'கோசலை - கோசலையே! பொன் ஆர் வலயம் தோளான் - பொன்னாலியின்ற வளையலையணிந்த தோள்களையுடைய இராமன், காண் புதுகல் ஒ - காட்டிற்குச் செல்வதையோ, தவிரான் - நீங்கமாட்டான்; (அதனால்), என் ஆர். உயிர் ஒ - எனது அருமையான உயிரோ, அகலாது ஒழியாது - நீங்காது இராது [நீங்கியே தீரும்]; இது கேள் - (இங்ஙனம் இராமன் காட்டிற்குச்செல்ல எனது உயிர் போயேதீருமென்ற) இதற்குக்காரணமான வரலாற்றைக் கேட்பாயாக; முன் நான் - முன்னொருகாலத்தில், ஒரு மா முனிவன் - ஒரு சிறந்தஇருடி,

மொழியும் - சுபித்த, சாபம்—, உனது - இருக்கின்றது,' என்று - என்று கொல்வி, அந்நான் உற்றது எல்லாம் - அந்தச்சாபகாலத்தில் நேர்ந்ததெல்லாவுற்றையும், அவளுக்கு அறைவான் - அந்தக்கனசலைபிடம் சொல்லுவானாளு; (எ-று.)—அதனை மேல் குள-கவிதளிற் காண்க.

இராமன் காட்டிற்குப்போவது திண்ணம்: அவனைப்பிரிந்த துயரத்தால் என்னுயிர்போவதும் திண்ணம். இவை நேர்த்தே தீருமென்பதற்கு வற்பு ஒருவராலு நிகழ்ந்ததுண்டு என அதனைக் கூறலாயினென்பதாம். ¹பொன்னார் தோளான் காளுே புகுதப் புகுதறவிரான் என்ற பாடத்தில், பொன்னார் தோளான் என்பதற்கு - அழகுபொருந்தியதோளையுடையவனென்றும், வெற்றித்திருவீற்றிருக்கின்றதோளையுடையவனென்றும், பொன்னாலாகிய ஆபாணமணிந்ததோளையுடையவனென்றும் பொருளுரைக்கலாம். கான் ஒரு புகுதப்புகுதல் - ஊர்க்குப் போகப்போகிறார் என்றபொன்ற வழக்குப்பற்றிவந்ததென்க: ஓகாரம் - தெரிநிலை. அகலாதொழியாது - இரண்டு எதிர்ப்புறங்கள் ஒன்று சேர்ந்து, அகன்றேதீரும் எனத் தேற்றப்பொருளைக் காட்டிற்று. உற்றதெல்லாம் - ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். அவளுக்கு அறைவான் - உருமயக்கம். பி-ம்:—²அது. ³மொழிந்த. (ங௭0)

எசு.—இதுமதல் “சிந்தைதளர்வுற்று” என்றுங்கவியானவும் ஓருதோடர்: தசரதன் தன் சாபவரலாற்றைக் கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

வெய்ய கானத் திடையே வேட்டை வேட்கை மிகவே

ஐய ¹சென்று கரியோடரிக் குருவித் திரிவேன்

²கையார் சிலைபுங் கணையுங்³கொடுகார் மிருகம் வருமோர்

செய்ய நதியின் கரைவாய்ச் ⁴சென்றே மறைய நின்றேன்.

(இ-ள்.). (முன்னொருகாலத்தில்), வேட்டை வேட்கை மிகவ - வேட்டையாடுதலில் ஆசை பெருக, வெய்ய - கொடுமையைமுடைய, ஐய - வியக்கத்தக்க, கானத்து இடையே - காட்டில், சென்று—, கரியோடு அரிகள் துருவி - யானைகளையுஞ் சிங்கங்களையுந் தேடி, திரிவேன் - அலைகின்ற நான்,—கார் மிருகம் வரும் - யானைமுதலிய பெரிய மிருகங்கள் சுஞ்சரிகின்ற, ஓர் செய்ய நதியின் கரைவாய் - ஒரு அழகிய ஆற்றோரத்தில், சென்று—, கை - கைகளில் ஆர் சிலைமும் - அரியவில்லையும், கணைமும் - அம்புகளையும், கொடு—கொண்டு,மறைய நின்றேன்—மறைவாய் நின்றேன்; (எ-று.).

வேட்டையாடவேணுமென்று விருப்பந்தோன்றியதனால், யான் ஒரு கால் கையும்வில்லுமாய்க் கானகஞ்சென்று பல மிருகங்களும் தண்ணீர்பருகுதற்குவரும் ஒரு நதியின்கரையில் மறைந்திருந்தே நென்கின்றனன் தசரத. னென்க. வேட்டையாவது - பொருள்கண்டேற்ற றோன்றும் பற்றுள்ளம். ஐ என்னும் உரிச்சொல் ஐயவொன்ப பெயர்ச்சக்குறிப்பாய் நின்றது; “ஆயிதழ்ப் பன்மலு ரையகோங்குறைத்தா” என்றவிடத்துப்போல: “ஐவியப்பாகும்”

என்பது சூத்திரம். இனி, ஐய் வென்பது - வியப்புச்சொல்லும், அஞ்சுமாம். நீர் குடிக்க மிருகம் வரும் நதி யென்க. பி-ம்:—¹சென்றே, ²கையில், கையும். ³இருக்கக்கதாவருமோர், இறுக்கக்கதாவருமோர். ⁴சென்றே. (கௌக)

எரு. ஒருமா முனிவன் மனையோ டொளி¹யொன் றிலவாய் நயனன் ²திருமர் ³மகனே துணையாப்த் தவமே புரி⁴போழ் தினின்வா யருமா ⁵மகனே புனல்கொண் டகல்வான் வரு⁶மா றறியேன் பொரு⁷மா கணைவிட் டிடலும் ⁸புவிமீ தலறிப் ⁹புரன்வான்.

(இ-ள்.) (அப்பொழுது), ஒரு மா முனிவன் - ஒருபெரிய இருடியான வன், மனையோடு - மனைவியுடன், நயனம் ஒளி ஒன்று இல ஆய் - கண்கள் பிரகாசஞ் சிறிதுமில்லனவாகி, திரு மா மகன் ஏ துணை ஆய் - அழகிய சிறந்த புத்திரனே சகாயமாகி, தவம் ஏ புரி போழ்தினின்வாய் - தவத்தையே செய்து கொண்டிருக்குங் காலத்தில்,—அரு மா மகன் ஏ-அவ்வரிய பெரிய புத்திரனே, புனல் கொண்டு - நீரைக்கொண்டு, அகல்வான் - போகுதற்கு, வரும் அறு - வருகின்ற விதத்தை, அறியேன் - தெரியாத நான், பொரு மா கணை விட்டிட லும்-போர் செய்தற்குரிய அம்பைச்செலுத்த (அந்த அம்பு பெற்றோர்க்குத் தண்ணீர்கொண்டுபோகுமானுவந்த குமரன் மீது பட்டகலால்), புவிமீது அலறி புரன்வான்-(அவன்) தரையில் (விழுந்து) உருண்டு கதறலானான்; (எ-று.)

அக்காலத்து ஒருமுனிசுமாரன் அக்காட்டில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த கண்ணில்லாத தந்தந்தையார்க்குத் தண்ணீர் கொண்டுசெல்லுமாறு நதிக்கு வந்து நீரைமொண்டனனாக, அவ்வொலிபால் யானைதான் நீர்பருகுகின்றதென்று கருதிச் சத்தவேதியென்னும் யானறிந்த விததையின் மகிமையால் அவ்வொலி தோன்றிய இடத்தை இலக்காகவைத்து எய்ய, அந்த அம்பு அம் முனிசுமாரன் மேற்பட, அவன் கீழ்விழ்ந்து அலறலானானென்பதாம். மகிமையுடையவனென் பார், 'மா' என்றும், முதுமைப்பருவத்திலும் ஒழுக்கந்தவறாதவனென்பார் 'தவமே புரிபோழ்து' என்றும், இருமுதுகுரவார்க்குக் கைங்கரியஞ்செய்யும் நற் குணமுடையவனென்பார் 'திரு, அரு' என்றும், ஏகபுத்திரனென்பார், 'மா மகன்' என்றுங் கூறினர். ஒலியைக்கேட்டு விடுத்கால் அவ்வொலி தோன்றின விடத்துச்சென்று கொண்டு வரும் ஸரத்தவேதியென்னும் அஸ்தாத்தை 'பொரு மாகணை' என்றது. பி-ம்:—¹இன்றெவையுமுதவ, ஒன்றின் றியன்பால், ஒன்றின் றியன்பார், ஒன்றிலதா நயனன். ²தரு. ³மகவே. ⁴போழ்தினில்வாய், போதினின்வாய், போதனனன்வாய், போதன்னார்க்கு. ⁵மைத்தன். ⁶என்று. ⁷மால். ⁸பூமிது, புதல்வன். ⁹புரன். (கௌஉ)

எகூ. புக்குப் ¹பெருநீர் துகரும் ²பொருபோ தகமென் றெலிமேற் கைக்கட் கணை³சென் றதலாற் கண்ணிற் றெரியக் காணே ⁴னக்கைக் கரியின் குரலே ⁵யன்றி தென்ன வெருவர் மக்கட் குரலென்⁶றயர்வேன் மன⁷நொந் தவண்வந் தனெஞ்ஞல்.

(இ-ள்.) (அதனைக்கேட்டு), புக்கு - சென்று, பெரு நீர் துகரும் - மிக்க தண்ணீரைக்குடிக்கின்ற, பொரு போதகம் - தாக்குதற்குரிய யானைக்கன்று, என்று - என்றெண்ணியதனால், ஒலிமேல் - அவ்வோசையின் மேல், [ஒசை வந்தவழியைப்பற்றி], கைக்கண் கணை சென்றது அலால் - கையிலிருந்த அம்பு போனதல்லாமல், கண்ணின் தெரிய காணேன் - கண்ணால் விளங்கப் பாராத நான், - அகரியின் - அய்யானையினது, கை குரலே அன்று இது என்ன - தும்பிக்கையிலிருந்துண்டாகிய சத்தமே யன்று ஈது என்று எண்ணி, வெருவா - பயந்து, மக்கள் குரல் என்று - மனிதரது சத்தமென்று துணிந்து, அயர்வேன் - தளர்ந்து, மனம் நொந்து—, அவண் வந்தனென் - அவ்விடத்திற் போனேன் ; (எ-று.)

முனிசுமாரன் புரண்டலறுவதைக்கேட்டு சத்தவேதிமகிமையால் உருவத்தைக் கண்ணிற்காறாமலே எய்த யான் 'இத்தக்குரல் அடிபட்டயானைக் கன்றின்குரலன்று, மனிதக்குரல்' என்று தெரிந்து மனத்தளர்ந்து நொந்து அம்பு எய்தவிடத்துக்குவந்துபார்த்தே நென்பதாம். போதகம் - யானைக்கன்று என்று பொருள்படும் வடசொல். கைக்கண் கண் - ஏழனுருபு. பி-ம்:— 1பொரு, 2பொரும, 3சென்றல்லால். 4இக்கை, விக்ல். 5அன்றிதெனவொருருமா, அன்றிதென்னவொருமா. 6அயர்வேன். 7கைக்கவண் வந்தனனால், கைக்கவண்வந்தனனால், நொந்தவண் வந்ததனால், நொந்தவலந்தனனால்.

எள. கையுப் 1கடமுந் நெகிழக் கணையோ 2நுள்வோற் காணு
மெய்யுற் தனுவும் மனனும் வெறிதே 3கிடமேல் வீழா
4வைவான் நீதான் யாவ னந்தோ 5வருள்கென்றபரப்
பொய்பொன் தறியா மைந்தன் கேணீ பென்னப் 6புகல்வான் .

(இ-ள்.) (போய்), கைஉம் கடம்உம் நெகிழ-கையும் அதிலுள்ள கமண்டலமும் ஒன்றை விட்டு ஒன்று நீங்க, கணையோடு உருள்வோன்-(உடம்பிற் பொத்தியுள்ள) அம்போடு புரளுகின்ற அம்முனிசுமாரனை, காணு-பார்த்து, மெய்உம் தனுஉம் மனன்உம் - (என்) உடலும் விலலும் நெஞ்சும், வெறிது ஏகிட - இன்மையையுடையனவாய்ப்போக, மேல் வீழா - (அவன்மேல்) விழுந்து, 'அந்தோ - ஐயோ ! ஐயன் - சிறுவனே ! நீ யாவன்—? அருள்க - சொல்வாயாக,' என்று அயர-என்று மனத்தளர்ந்து (யான்) கேட்க, - பொய் ஒன்று அறியா மைந்தன் - அசத்தியத்தைச் சிறிதுந் தெரியாத அவன், நீ கேள் என்ன புகல்வான் - நீ கேளு என்று சொல்லுவான் ; (எ-று) — அதனைமேல் நான்குகவிகளிற்காண்க.

அங்குச்சென்றபான், தன்கையிற்கொண்டுவந்த நீர்மொள்ளும்பாத்திரம் ஒரு பக்கமும் தான் ஒரு பக்கமுமாக முனிசுமாரன் கீழ்வீழ்ந்து உருள்கொண்டிருப்பது கண்டு, அவனை 'நீ யாவன்?' என்று வினவினானாக, அவன் தன் வாலாற்றைக் கூறலாயினு னென்க. அம்முனிசுமாரன் தன் வாலாறுதனை மூன்றுகவிகளாட்குறிப் பின் அவ்வரசன் செய்யவேண்டுவதைக் கூறுகின்றானென்க. பி-ம்:— 1குடமும், கடனும். 2உழல்வோன். 3கிடவா. 4அய்வன், அய்யா. 5அருளென்று. 6புகலும். (நளசு)

எஅ. சேலா கியமா முதல்வன் ¹திருவுந் தியி²னீன் மலரின்
மேலா கிய³நான் முகனல் வேதங் களின்மா முறையின்
பாலா கிய⁴யோ னிகளின் பலவாம் வருணந் தருவா
னலா கியதாம் வருணந் தனின்⁵முன் ¹னமைநல் கினனல்.

இதுமுதல் நான்குகவிகள் - ஒருகொடர்.

(இ-ள்.) சேல் ஆகிய மா முதல்வன் - மத்யாவதாரமாகிய பெரிய திரு
மாலினது, திரு உந்தியின் - அழகிய நாபியில்தோன்றிய, நீன் மலரின்மேல் -
பெரிய தாமரைப்பூவில், ஆகிய - பிறந்த, நான்முகன் - நான்குமுகங்களையு
டைய பிரமன், நால் வேதங்களின் மா முறையின் பால் - நான்கு மறைகளிற்
கூறிய சிறந்த கிரமப்படியாக, - ஆகிய - ஆன, யோனிகளின் - பிறப்புக்களில்,
பல ஆம் வருணம் தருவான்- அநேகமாகிய குலங்களைச் சிருஷ்டிப்பவன், நாலா
கியதுஆம் வருணந் தனில் - (பிரம கூத்திரிய வைசிப சூத்திரரென்னும்) நால்
வகையதாகிய குலங்களில், முன் - முதன்மையாகிய பிராமணகுலத்தில், எமை
நல்கினன் - எம்மைப்படைத்தான் ; (எ-று.)

இதனால், அந்தஇருடிகுமாரன் தங்களைப்பிராமணகுலத்தவனென்று கூறி
யவாறு. திருமால் மத்யாவதாரஞ்செய்து, வேதங்களை யபகரித்துக்கொண்டு
போன சோமநாகசுரனைக்கொன்று அவற்றைக்கொணர்ந்து பிரமனிடத்துத்
தந்து அவற்றிற் கூறிய முறைப்படி படைக்க நியமித்ததனால், 'சேலாகிய'
என்றும், "முதலாவார் மூவரேயம் மூவருள்ளு, முதலாவான் மூரிநீர் வண்
ணன்" என்கிறபடியே மும்மூர்த்தியுள்ளும் முதன்மூர்த்தியாதலால், 'மாமுதல்
வன்' என்றும், எப்பொழுதும் மலர்ந்ததும் வாடாததுமாயிருக்கல்பற்றி, 'நீன்
மலர்'என்றுங் கூறினர். யோனிகளென்றது, எண்பத்து நான்கு தூரூயிரம்
யோனிபேதங்களை. இதனை "ஊர்வபதினென்று மொன்பதுமானுடம், நீர்ப்
பறவை நாகாலோர்ப்பத்தாம்-சீரிய, பந்தமார் தேவர்பதினாலயன் படைத்த,
வந்தமில் சீர்த்தாவரநாலு" என்பதனாலறிக. இதுவும் அடுத்தபாடலும் சில
பிரதியில் இல்லாமையாலும் முதனூலுக்கு மாறுபடுவதாலும் செருகுகவி
யாயிருக்கலாமோ என்று ஐயமுண்டாகின்றது. சிலபிரதியில் அடுத்தபாடல்
மாத்திரம் இல்லை; அந்தப்பகுத்தில், நான்காமடிக்கு-முன்னே எமை நான்காம்
வருணத்திற் படைத்தா னெனின் ஏற்கும். பி-ம்:—¹தருவுந்தியின். ²மா.
³நான்முகனார். ⁴யோனிகளில். ⁵மேல். (கஎரு)

எக. அந்நான் ¹முகனார் வழியி லருள்கா சிபனன் மைந்தன்
மின்னர் புரிநூன் மார்பன் விருத்தே சனன்மெய்ப் புதல்வ
னன்னான் மறைதூ றெரியு நாவான் ²சலபோ சனப்போர்
சொன்னான் முனிவன் ³தருசு ரோச னன்னென் பெயரோன்.

(இ-ள்.) அந் நான்முகனார் - அந்தப் பிரமதேவன், வழியில் அருள் -
முறையாய்ப் படைத்த, காசிபன-காசியப முனிவனுடைய, நல் மைந்தன்-நல்ல
புத்திரனும், மின் ஆர் புரி நூல் மார்பன் - மின்னலையொத்த முந்தூலை யணிந்த
மார்பையுடையவனுமாகிய, விருத்தேசன்-விருத்தேசனென்பவனது, நல் மெய்

புதல்வன்—சிறந்தவாய்மையையுடைய புத்திரனும், நல் நால் மறை நூல் தெரியும் நாவான் - சிறந்த நான்கு வேதங்களையும் சாஸ்திரங்களை யுமுணர்ந்த நாவியை யுடையவனும், சலபோசனன் பேர் சொன்னான் - சலபோசனனென்று பெயர் சொல்லப்படுபவனுமாகிய, முனிவன் - இருடி, தரு - பெற்ற சுரோசனன் என், பெயரோன் - சுரோசனனென்னும் பெயரையுடையவன் (நான்) ; (௭-று.)

என்னுடையதந்தையார் பிரமனது வழியில் தோன்றிய காசிபரது புதல்வ ராகிய வருத்தேசனென்பவருடைய குமாரராகிய சலபோசனனென்பவர்: என்பெயர் சுரோசனனென்பது எனத் தன்னை இன்னொருவனென்று அந்த முனி குமரன் தெரிவித்தன நென்க. தசரதன் செய்யவேண்டிய செயல் இன்ன தென்று தெரிவித்தபிறகு, தசரதன், 'இந்த ருஷிகுமாரனைக் கொன்றோமே; இதைத் திரமகத்தியும் நம்மைக் கொட்டுமோ?' என்று அஞ்சிநிற்கையில், தசரதமன்னவனது முகக்குறிப்பால் அம்மன்னவனது மனத்துத்தோன் றிய அச்சத்தை யுணர்ந்த முனிகுமாரன் 'நான் பிராமணனல்லேன்: வைபர்யனுக்குச் சூத்திரஸ்திரீயினிடம் பிறந்தவன்' என்று தன்னைத் தெரிவித்ததாக முதலூலிலுள்ளது. ஸ்ரீராமனை இரத்தத்தினமீது ஏற்றிக் கொண்டபொய்க் காட்டில் விட்டுவந்த சுமந்திரன் தசரதனிடத்து ஸ்ரீராமனது செய்தியைச் சொன்னபின்பு, இந்தச்சாபவரலாற்றை ஸ்ரீராமன் காட்டிற்குச் சென்ற ஆரூரான்இரவு கெளசலக்குச் சொல்லிவிட்டுப் பிறகு அத்தசரதன் மரணமடைந்தானென்று முதலூலால் அறியப்படும். காசிபன் - காசர்யபன் என்னும் வடமொழிச் சிதைவு; கசியப்பிரஜாபதியின் மகனென்பது பொருள்; அவன் மரீசியாயிருக்கலாம். விருத்தேசனனது மெய்ப்புதல்வன் என்றுமாம். சுரோசன் - சுரோசனனென்பதன் விகாரமெனக் கொள்ளினுமாம். மின்னார் புரிநூல் - உருவுவமை. புரிநூல் - பூனூல். 19-ம்:—1 மறையோன். 2 சலபோசனனைச், சலபோசனனெனச். 3 தருசுரோ சன்னயானென்றான், தருசுரோசன்னயானென்றான், புதல்வன் குரோசன நென்பெயரோன், சுரோசெய்யானென்னச்சொன்னான். தருசுரோசனனெயா நென்றான். (௭௭௭)

20. இருகண் களு¹யின் நிபதாய் சந்தைக் கும்²மீங்³ கவர்கள் பருகும் புனல்கொண் டகல்வான் படர்ந்தேன் பழு⁴தா யினதா லிருகன் றீனைய புயத்தா யிபமென்⁵ றுணரா தெப்தா யுருகுந் துயரத் தவிர்நீ யூழின் செயலீ⁶ தென்றே.

(இ-ள்.) ஈங்கு - இப்பொழுது, இரு கண்களுமே இன்றிய - இரண்டு நேத்திரங்களு மில்லாத, தாய் தந்தைக்குமே - அன்னைக்கும் பிதாவுக்கும், அவர்கள் பருகும் புனல் கொண்டு - அவர்கள் குடித்தந்தகுடரிய தண்ணீரையெடுத்துக் கொண்டு, அகல்வான் - போதற்கு, படர்ந்தேன் - வந்தேன்; (வந்தஇடத்தில்), பழுது - இடத்தில், ஆயினது - (எனக்கு) உண்டாயிற்று; இரு குன்று அனைய புயத்தாய் - இரண்டு மலைகளை யொத்த தோள்களை

யுடையவனே ! உணராது - (மனிதனென்று) அறியாமல், இபம் என்று - யானே பென்று மயங்கி, எய்தாய் - (என்மீது) அம்பு தொடுத்தாய்; ஊழின் செயல் கூது என்று - இது விதியினது தொழிலென்று நினைந்து நீ உருகும் துயரம் தவிர் - நீ மனத்தளர்கின்ற வருத்தத்தை விடு ; (எ-று.)

இருகண்களுமில்லாத என்பெற்றோர்கட்கு நீர்வேட்கையைத் தணிவிக்கும்பொருட்டு நீர் கொண்டுபோகவந்தது - த்தில் என்னுழிவினை நூண்ட மனிதனென்று எண்ணையுணராது யானையென்று நினைந்து என்னையெய்தாய் ; ஆகையால், உன்மீது குற்றமில்லை. நீ வருத்தவேண்டா என்று தசரதனை அடியுண்டருபதிசுமாரன் தேற்றினான் என்க. இபம் - வடசொல், இனி, ஊழின் செயல் கூது, நீ உருகுந்துடரத் தவிர். என்று - என்று சொல்லி என்றலுமாம். பி-ம்:—¹இய்யாய்க்கு மெந்தைக்கும், இன்றியாய்க்குமெந்தைக்கும். ²இங்கு, ³இவர்கள். ⁴ஆயினவால். ⁵உணராமையெய்தாய். ⁶எனவே, என்றான். (கௌ)

முக உண்ணீர் வேட்கை மிகவே 1புயங்கும் மெந்தைக் கொருநீ தண்ணீர் கொடுபோ யளித்தென் சாகும் ²முரைத்துப் புதல்வன் விண்ணீ தடைவான் ரொழுதா ³வெனவும் மவர்பால் விளம்பென் மெண்ணீர் மையினான் ⁴விண்ணோ ரெதிர்கொண்ட டிடவே கினைஸ்

(இ. ள்.) நீர் உண் வேட்கை - தண்ணீர் குடிப்பதிலுண்டாகிய ஆசை [காகம்], மிகை - அதிகரித்தலால், உபங்கும்-வருந்துகின்ற, எந்தைக்கு - எந்தைக்கு, ஒருநீ-ஒப்பற்ற நீ, தண்ணீர் கொடு போய் அளித்து-குளிர்த்த நீரைக் கொண்டுபோய்க்கொடுத்து, என் சாகும் உரைத்து - எனது மாணத்தையுஞ் சொல்லி, 'உம்புதல்வன் - துமது புத்திரன், விண்மீது அடைவான் - தேவலோகத்தின்மேற் செல்லுதற்காக, கொழுதான்-அஞ்சலி செய்தான்,' எனஉம் - என்றும், அவர்பால் விளம்பு - அவ் விருமுதுகுரவர்பார் சொல், என்று - என்று சொல்லி, என் நீர்மையினான் - புதழ்த்தக்க குணமுண்மையினால், விண்ணோர் எதிர்காண்டிட - தேவர் எதிர்கொள்ளும்படி, கினை - (பரலோகத்திற்குச்) சென்றான் ; (எ-று.)

தசரதனைத் தேற்றிய முனிசுமாரன் பெற்றோர்க்கு மன்னவன் செய்ய வேண்டியதைப் பணித்து நல்லுலகந் சேர்ந்ததை, இதனால் தெரிவிக்கின்றார். எந்தையென்பதில் தாயும் அடங்கினன். அவர் என்பதனை நோக்கி, 'உம்' என்றான். எண்ணீர்மையாவது - அருளுடைமை முதலாகத் துறவறத்துக்குக் கூறப்பட்டவை. இது துர்மரண மென்பதனை விலக்குவதற்கு 'எண்ணீர்மையினான் விண்ணோ ரெதிர்கொண்டிட வேகினான்' என்றார். நீர்மையினான் - பெயராய், எழுவாயாகவுமாம். பி-ம்:—¹உய்க்கும். ²உரைத்துப், உரைத்துன். ³வருத்தெவெனவும். ⁴வானோர். (கௌ)

௮௨. மைந்தன் ¹வரவே நோக்கும் ²வளர்மா ³தவர்பான் மகவோ
⁴டந்தண் புனல்கொண் ⁵டனுக வையா ⁶விதுபோ தளவாய்
 வந்திங் ⁷கணுகா தென்னே வந்த ⁸தென்றே ⁹நொந்தேஞ்
 சந்தங் கமழந் தோளாய் தழுவித் ¹⁰கொளவா வெனவே.
 இதுமுதல் நான்குபதிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) மைந்தன் வரவு ஏ நோக்கும் - மகனது வருகையையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற, வளர் மாதவர்பால்—மிக்கதவத்தைபுடைய முனிவனும் முனிபத்தினியுமான (இறந்த குமாரனது), பெற்றோரிடத்தில், மகவோடு - பின்னையோடு, அம் தண் புனல்கொண்டு - அழகிய குளிரந்த நீரை யெடுத்துக் கொண்டு, அனுச - சென்று கிட்ட, —(அப்பொழுது தம்பபுன முனிவன்), 'ஐயா - குழந்தாய்! இது போது அளவுதான் - இவ்வளவு நேரமாய், வந்து இங்கு அணுகாது - இவ்விடத்தில் வந்து சேராமையால், என் ஓ வந்தது என்றே - யாதோ துன்பம் நேர்ந்ததென்றே, நொத்தேம் - (எண்ணி) வருந்திலேம்; சந்தம் கமழும் தோளாய் - சந்தனம் மணக்கின்ற புயங்குளையுடையவனே! தழுவிக்கொள வா - (நாங்கள்) ஆவிச்சுன்னஞ்செய்யும்படி அருகில் வருவாயாக', என - என்று சொல்ல, —(எ-று)—இச்செய்யுளின் ஈற்றிலுள்ள 'என' என்பதற்கு, 'என்னு விருதான் புனத்தேன்' என அந் - ஆங் கவியில் முடிபு காண்க.

தசரதன் முனிசுமாரனது பெற்றோரை யணுகிச் செய்தி தெரிவித்தமை, இதுமுதல்முன்றுபதிகளா லுணர்த்தப்படுகின்றது. கண்ணீர் கொணரச்சென்ற புகல்வன் இன்னும் வரவில்லையெ யென்று மைந்தன்வரவையே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த பெற்றோரிடத்தில், 'என்னைப் பெற்றோரிடத்திற் சேர்ப்பி', என்று சொன்ன முனிசுமாரனது வாக்கைத்தழுவி, பருகும் நீரோடு சல்லிபம்பட்டிருந்த முனிசுமாரனையும் எடுத்துக்கொண்டு மன்னவன் சென்றானாக, காலோசையால் தம்மகன்றான் வருகின்றானென்று கொண்டு அவர்கள் அவனையோக்கி 'சுமாரனே! சென்று வெகுநேரம் கழிந்தமையால் உனக்கு என்ன விளைந்ததோ என்று மனம் வருந்தினேம். எங்களைத் தழுவிக்கொள்ளாய்' என்று பெற்றோர்கள் கூறின ரென்க. காளிதாச மகாகவியும் இந்தச் சாபவரலாற்றைக் கூறுமிடத்து "தச் சோதிதஸ் தமது த்ருகஸாயமேவ பித்ரோஸ்ஸகாஸு மவஸந்த்ருபரார் நிராய [அம்மகவினால் எவப்பட்டவனும், மன்னவன் கண்ணிலிசுளான பெற்றோர்களுகில் உடம்பிற் பொத்திய பாணத்தைப் பிடுங்காமலே அம்முனிசுமாரனை யடைவித்தான்]" என்று கூறியிருப்பதும், அவ்விடத்து மல்லிகாதகுரியென்ற வியாக்யாதா ஔராமாயணத்தில் 'பின்பு நான் தனியே முனிசுமாரன்கிடத்த அவ்விடத்துக்கு மிகவுந் துன்பமுற்றுள்ள பெற்றோரை யிட்டுக்கொண்டுபோய் அந்தமுனிவனைப் பாரையுயோடு அந்தப்புலவனைத் தொடுவித்தேன்" என்று நதீதீரத்தில் தானே இறந்த புகல்வனுள்ளவிடத்தைக் குறித்துப் பெற்ற

றேரையிட்டுக்கொண்டு போனதாகக்கூறியிருத்தலால் இதுஇராமாயணத்தோடு முரணுவது' எனச் சொல்லியிருப்பதும் இங்கு அறியத்தக்கன. மகவோடு என் பதன் பின் 'ஒப்ப' என வருவித்து உரைப்பாருமுனர். மகவு - ஆகுபெயர். சுந்தங்கமழ்தல் - இயற்கை மணம் வீசுதல். சக்ரவர்த்தியினதுதோள்களின் மணம் அருகே வீசுதலால் இங்ஙனங் கூறினாருமாம். சுந்தங்கமழ்தல் - அழகு தோன்றுதலுமாம். பி-ம்:—¹வரவு, வரவை. ²வளம். ³தவன். ⁴இந்தன். ⁵அணுகா, அணுகி. ⁶அது. ⁷அணுகாயென்றோ, அணுகாயென்றோ, ⁸என்ன. ⁹நொந்தேன். ¹⁰கொள்ளாய்.

(நளக)

அந். ஐயா ¹யானோ ரரசு எனயோத்தி நகரத் துள்ளேன் மையார் ²மிருகந் துருவி ³மறைந்தே வதிந்தே னிருள்வாய்ப் பொய்யா வாய்மைப்புதல்வன்புனன்மொண்டிடு⁴மோ தையின்மேற் ⁵கையார் கணை⁶சென் ததலாற் கண்ணிற் றெரியக் காணேன்.

(இ-ள்.) ஐயா - சுவாமீ! யான்—, அயோத்தி நகரத்து உள்ளேன்- அயோத்தியா பட்டணத்திலுள்ளவனாகிய, ஓர் அரசன்—; மை ஆர் மிருகம் துருவி-சுருமை பொருந்திய [கொடிய] மிருகங்களைத்தேடி, இருள்வாய்-இருட்டில், மறைத்துவ வதிந்தேன்-மறைந்திருந்தேன்; பொய்யா வாய்மை புதல்வன்-பொய்ப்போது மெய்யையேபேசுகின்ற உமது புத்திரன், புனல் மொண்டிடும் ஒதையின்மேல் - நீரை (கரநீர்தில்) முகக்கின்ற சுத்தத்தின்மேல், கை ஆர் கணை - என்மையிலுள்ள பாணம், சென்றது அலால் - போய்ந் தல்லாமல், கண்ணின் தெரிய காணேன் - கண்களால் விளங்கக் கண்டேன்ல்லேன்; (எ-று.)

இப்பாடல்முதல் எண்பத்தைந்தாம்பாடலில் 'அருள்வாய்' என்னும்வரையுங் தசரதன் இறந்த முனிசுமாரானது பெற்றோரிடத்துக் கூறுவது. புதல்வன் புனல்மொண்டிடும் ஓசையைக்கேட்டு ஓசைதோன்றிய இடத்தைஇலக்காகக்கொண்டு இலக்குப்பொருளைக் காணாமலே யெய்தே னென்றனென்க. சப்தவேதியென்னும் விச்சையின் மகிமையால் தசரதன் இங்ஙனஞ் செய்தான். இதனால் தன் செயல் அபுத்திபூர்வமாக நிகழ்ந்த தெனக்காட்டியவாறு. தீங்குபயர்தும் நிகழ்ந்ததுகூறல் பொய்ம்மையின்பாற் படுதலால், அதனை விலக்கித் தீங்குபயவாத நிகழ்ந்தது கூற லென்றற்கு, 'பொய்யா வாய்மை' என்றனென்னலாம். பி-ம்:—¹யானோவரசன். ²கனபம், விருகம். ³மறைந்தேநதிவாய்நின்றேன், நதிவாய்மறையவதிய, மறைந்தேவதிந்தேன் தருவாய். ⁴ஓசை. ⁵கையார். ⁶சென்றுதலால்.

(நள0)

அசு. வீட்டுண் டலறுங் குரலால் வேழக் குரலன் றெனவே யோட்டந் தெதிரா ரீயா ரென¹வுற் றவெலா முரையா வாட்டந் தருநெஞ் சினனுப்²தின்ருஷ்³வணங்கா வாறோ ரீட்டம் மெதிர்வர் திடவே யிறந்தே கினன்⁴விண் ணிடையே.

(இ-ள்.) வீட்டுண்டு - அம்பு விடப்பட்டு, அலறும் குரலால் - கதறுகின்ற சத்தத்தினால், வேழம் குரல் அன்று எனவே - (நாம் யானையின் குரலென்று கொண்டு எய்யக் காரணமாயிருந்தாலி) யானையின் சத்தமன்றெண்ணி, ஒட்டந்து - ஒடி, எதிரா - பார்த்து, நீயார் என - நீயார்? என்று (நான்) கேட்க, (குமரன்), - உற்ற எலாம் உரையா - நடந்தவை யனைத்தையுஞ் சொல்லி, வாட்டம் தரு நெஞ்சினன் ஆய் நின்றான் - வாடுதலையடைந்த மனத்தையுடையவ னாய்கின்று, வாளுரைட்டம் வணங்கா எதிர்வந்திடவ - தேவர் கூட்டம் நமஸ் கரித்துவந்து எதிர்கொள்ள, இறந்து - (இவ்வுலகவாழ்க்கையை) விட்டு, விண்ணிடை ஏகினன் - தேவலோகத்திற் சென்றான்; (எ-று.)

அம்பு அடிபட்டு அலறுகின்ற குரலால் 'நான் இலக்காகக் குறித்தது வேழமன்று; மனிதனே' என்று உணர்ந்து மனத்தில் துணுக்குண்டு ஒடிப் போய்ப் பார்த்து, என்னம்பாற் றுக்குண்ட குமாரனைக் கண்டு செய்திவினாவ, அவனுந் தன் செய்தியைத் தெரிவித்து வானவர் எதிர்கொள்ள மேலுலகஞ் சென்றன னென்பதாம். நெஞ்சம் வாடுதற்குக் காரணம் - இருகண்ணிழந்து முதுமையால்வருத்தும் பெற்றோர் தன்னைப்பிரிதலால் உதவிபுரிவோரின்றி வருந்துவரே யென்று கருதியதனாலாகியது : அடியுண்ட வேதனையாலாய தென்பாருமுளர். ஒட்டந்து - ஒட்டந்தந்து என்பதன் விகாரம்; "உள்ள முருகி யென்கொங்கை யோட்டந்து பாய்த்திடுகின்ற" என்புழிப்போல். 19-ம்:—உற்றதெலாம், உற்றெல்லாம். ²கின்றான், ³வணங்கி, ⁴விண்ணெனவே.

அரு. அறுத்தாய் கணையா லெனவே யடியேன் தன்னை¹யையா கறுத்தே² யருளா யானே கண்ணிற் கண்டே னல்லேன் மறுத்தா னில்லான் வனமொன் டிடுமோ தையி³னெப் ததலாற் பொறுத்தே யருள்வா பென்னு விருதாள் சென்னி புனைந்தேன்.

(இ-ள்.) கணையால் அறுத்தாய் என வ - அம்பினால் எய்துகொன்று யென்று, அடியேன்தன்னை—, ஐயா—! கறுத்துவ அருளாய்- கோபித்தருளாம லிருப்பீராக; மறு தான் இல்லான் - ஒருபிழையுமில்லாத அவன், வனம் மொண்டிடும் ஒதைபின் - நீரை முரக்கின்ற சத்தத்தின் மேல், எய்தது அலால் - அம்பு எறிந்ததல்லாமல், யான்ஓ கண்ணில் கண்டேன் அல்லேன் - நானே கண்களால் நேராகப்பார்த்தவனல்லன்; பொறுத்துவ அருள்வாய் - இவ் வெனதுபிழையைப் பொறுத்துக் கிருபைசெய்வீராக, என்னு - என்று, இரு தாள் - (அம்முனிவனது) உபயபாதங்களில், சென்னி புனைந்தேன் - (எனது) தலையை அணிந்தேன்; (எ-று.)

இதனால், தசரதமன்னவன் அபுத்தி பூர்வகமாகத் தான்செய்த பிழையைப் பொறுக்குமாறு பணிந்து வேண்டுகின்றான். 'கருமை' என்னும் பண்பு 'கறு' எனத் தொழிற்பட்டு வெகுளியை யுணர்த்திற்று. அருளுதல் - துணைவினை. பெரியோர்செயலைச் சொல்லுமிடத்து 'அருள்' என்னுந் துணை

வினேசேர்த்துச் சொல்லும் வழக்குப்பற்றி, கோபியாதே யென்னுமிடத்தும் 'கறுத்தேயருளாய்' என்கிறான். பி-ம்:—¹ஐய. ²அருளாதியானே. ³எய்தனனாள்.

(கஅஉ)

அக. வீழ்ந்தா ரயர்ந்தார் புரண்டார் ¹விழிபோ யிற்றின் றென்றா
ராழ்ந்தார் துன்பக் ²கடலு னையா வையா வென்றார்
போழ்ந்தாய் நெஞ்சை யென்றார் பொன்னு டதனிற் போய்நீ
³வாழ்ந்தே யிருப்பத் ⁴தரியேம் ⁵வந்தேம் வந்தே மினியே.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ.ள்.) (அவ்வார்த்தையைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் அய் விருமுதுகுர வரும்), வீழ்ந்தார் - (கீழே) விழுந்தார்கள் ; அயர்ந்தார் - சோர்ந்தார்கள் ; புரண்டார்—; இன்று விழி போயிற்று - இன்றைக்குத்தான் கண்கள் தெரியாமற் போயின, என்றார்—; துன்பம் கடலுன் ஆழ்ந்தார் - (புத்திர) சோகமாகிய சமுத்திரத்துள் அமிழ்ந்தார்கள்; ஐயா ஐயா - குழந்தாய்! குழந்தாய்! என்றார்—; நெஞ்சை போழ்ந்தாய் - மனத்தைப் பிளந்தாய், என்றார்—; நீ போய்—, பொன்னுடு அதனில் வாழ்ந்துவ இருப்ப - சொர்க்கலோகத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்க, தரியேம் - (யாங்கள் இங்கு இருக்கப்)பொறோம் ; இனியே - இப்பொழுதே, வந்தேம் வந்தேம் - வருவோம் வருவோம்; (எ-று.)

இதனால், தசரதனால் அம்பெய்து தம் புதல்வன் வீழ்த்தப்பட்டதை அம் மன்னவனது சொல்லாலுணர்ந்த பெற்றோர்கள் பட்ட துன்பம் கூறப்படுகின்றது. முன்னமே இருகண்களுமில்லாதவராயினும், இதுகாறும் மகன் கண் போலிருந்ததனால் அவன் போயினமையை 'விழிபோயிற்றின்று' என்றார் ; மகன் கண்போலிருத்தல் - கண்களிருந்தால் அவர் பெறும் இன்பத்தைத் தான் செய்யும் உபசாரங்களாற் பெறுவித்தலால். பி-ம்:—¹விழியே போயிற்றென்றார், விழிபோயிற்றிற்றென்றே. ²கடல்புக்கு. ³வாழ்ந்தாய். ⁴தரியோம். ⁵வந்தோம் வந்தோமெனியே.

(கஅக)

அ. என்றென் றயருந் தவரை ¹யிருதாள் வணங்கி யானே
²யின்றும் புதல்வன் னினிநீ ரேவும் பணிசெய் திடுவே
னென்றுந் ³தளர்வுற் றயரீ ⁴ரொழியின் ⁵னிட்டுரை றிடலும்
வன்றின் சிலையாப் கேண்மோ⁶வெனவே யொருசொல்⁷வகுத்தான்.

(இ-ள்.) என்று என்று—, அயரும்-வருந்துகின்ற, தவரை - முனிவரை, இரு தாள் வணங்கி—, 'யான்வ இன்று உம் புதல்வன் - நானே இன்று முதலாக உங்கள் மகன் ; இனி நீர் ஏவும் பணி செய்திடுவேன் - இனிமேல் நீங்கள் கட்டளையிடுகின்ற கைங்கர்யங்களை (அம்மகனைப் போல)ச் செய்துவருவேன் ; ஒன்றுஉம் தளர்வு உற்று அயரீர் - சிறிதும் மனச்சோர்வடைந்து வருந்தாதீர்கள் ; இடர் ஒழியின் - (புத்திர) சோகம் நீங்குமின்,' என்றிடலும்-

என்று யான் சொல்லும்,—(அம்முனிவன்), ‘வல் தின்ன சிலையாய் - மிகவும் வலிய வில்லை யுடையவனே ! கேண்மோ - கேட்பாயாக,’ எனவ - என்று, ஒரு சொல் வகுத்தான் - ஒருவார்த்தையைச் சொன்னான் ; (எ-து.)—அது மேற் கூறுகின்றார்.

குமாரீனப்பெற்றோர் தம்புதல்வன் இறந்ததுகேட்டு மிகவும்வருந்திப் புலம்ப, அதுகேட்ட தசரதன் அவர்களைநோக்கி, ‘இன்று முதல் நான் துமது புதல்வன்போலிருந்து நீர் எவியதைச் செய்வேன் : புத்திரசோகத்தை யொழிக’ என்று தேற்ற, அம்முனிவன் அரசனேநோக்கி ஒன்றுகூறலானா னென்க. கேண்மோ, மோ - முன்னிலையசைச்சொல் ; “காமஞ்செப்பாது கண்டது மொழியோ” என்புழிப்போல. தவத்தவர் என்னும் அத்து தொக் கது. பி-ஈ:—¹இருந்தான். ²இன்றும்புதல்வன்றன்னின், இன்றும் புதல் வன்றனினீர், என்றும் புதல்வன்றனினீர், இன்றுமுதனஞ் செய்போல், ³தளரே லையா. ⁴ஒழியும், ஒழி நீ. ⁵துயர். ⁶என்னு. ⁷வகுத்தார். (நஅச)

மடி, கண்ணுண் மணிபோன் மகவை யிழந்தும் முயிர்கா தலியா
¹வுண்ண வெண்ணி யிருந்தா லுலகா ரென்னென் ²றுரையார்
கண்ணின் தலை³சே ருதும்பா மெம்போல் விடலை பிரியப்
பண்ணும் பரிமா வுடையா யடைவாய் படர்வா ⁴னென்னு.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) ‘கண்ணுண் மணி போல் மகவை - கண்ணிலுள்ள கருமணி போன்ற [மிகவும் அருமையான] (எம்)மகனை, இழந்துஉம்—, உயிர் காதலியா - பிராணனை விரும்பி, உண்ணா எண்ணி இருந்தால் - உண்டுகொண்டு (இவ் வுலகவாழ்க்கையிலிருக்க) நினைத்திருந்தால், உலகோர்-உலகத்தார், என் என்று உரையார் - என்னவென்றுதான் பழியார்? யாம் விண்ணின் தலை சேருதும் - நாங்கள் தேவலோகத்திற் செல்வோம் ; பண்ணும் பரி மா உடையாய் - அலங்கரித்த குதிரையை யுடையவனே ! எம்போல் - எம்மைப்போல், விடலை பிரிய-மகன் (உண்ணவிட்டுப்) பிரிவதனால், படர் வான் - பரந்த தேவலோகத்தில், அடைவாய் - (நீ) செல்வாயாக,’ என்னு - என்று சாபங்கொடுத்து,— (எ-து.) - ‘என்னு...போயினர்’ என அடுத்த கவியோடு முடியும்.

இதனால், முனிவன் துயரத்தைப் பொறுக்கமுடியாமல் மன்னவனுக்குச் சாபங்கொடுத்தது கூறப்படுகிறது. “கண்மணிப்பாவையன்னபெண்,” “உன் கண்மணிவாழ்பாவை” என்றார்பிறரும். உலகோ ரென்னென் றுரையார் - மகனை விழுங்கியபின்பும் இந்தக்கிழப்பினம் உண்டிபடுத்து இனிதிருக்க விரும்புகின்றதே ! இதன் நெஞ்சு என்ன கல்நெஞ்சோ? என்று திட்டிவ ரேன்றபடி, மனைவியையும் உள்படுத்தி ‘யாம்’ எனப் பண்மையார் கூறினான். பி-மீ:—¹உண்ண. ²உரைப்பார், ³வகுதும். ⁴எனவே. (நஅடு)

ஆக. தாவா ¹தொளிரும் குடையாய் தவ²றிங் கிதுநின் சரணங்
காவா ³யென்ற யதனாற் கடிய சாபங் கருதே
மேவா மகவைப் பிரிந்தின் மெம்போ ⁴விடருந் தனை ⁵[ரால்.
போவா யகல்வா ⁶என்னுப் பொன்னுட் டிடைபோ யின

(இ.ன்.) 'தாவாது ஒளிரும் குடையாய் - கெடாது விளங்குகின்ற ஏக
சத்திரத்தையுடையவனே ! 'நின் சரணம்-(நான்) உனது அடைக்கலம் ; இங்கு
இது தவறு காவாய் - இப்பொழுது இப்பிழையைப் பொறுப்பாயாக, என்
றாய்—; அதனாற்—, கடிய சாபம் கருதேம் - அஞ்சத்தக்க சாபத்தைக்
(கொடுக்க) நினைவேம்; ஏவா மகவை பிரிந்து - ஏவாமலே [குறிப்பறிந்து
கைங்கரியஞ்செய்கின்ற] புத்திரனைப் பிரிந்து, இன்று எம் போல் - இன்
றைக்கு எம்மைப்போல, இடர் உற்றனை - சோகமடைந்து, நீ அகல் வான்
போவாய் - நீ பரந்த தேவலோகத்துற் செல்வாயாக,' என்னு-என்றுசொல்லி,
பொன் நாட்டிடை - தேவலோகத்தில், போயினர் - (இருவரும்) சென்றனர்.

நீ என்னைச் சரணமாகவடைந்ததனால், எங்களைப் போலப் புத்திரனறக்கத்
துயரையுழப்பாயென்று கடியசாபங்கொடாமல் புத்திரன் பிரிய அத்துயரால்
உயிர் நீப்பாயென்று இவ்வளவே சாபங்கொடுத்தென்னென்னென்க. கீழ்
மொழிந்ததையே காரணத்தோடு விவரித்து இதிற் கூறின னென்க. கடிய
என்பதில் கடியென்கிளவி அச்சப்பொருட்டாயிற்று. "ஏவாமக்கள் மூவா
மருந்து" என்றற்போல, ஏவாமகவு என்றான். 13-ம்:—1௪௭ரங். ²நங்கு,
³என்றவதனால். ⁴இடரினந்து, இடருற்றினந்து, இடருற்றினையாப், இடருற்
றினையாப். ⁵எனவே. (நாஅசு)

கூ0. சிந்தை ¹தளர்வுற் ²தயர் தல் சிறிதும் மிலனா யின்சொன்
மைந்த னுனானென் ததனாற் மகிழ்வோ டிவண்³வந் தனென
லந்த முனி⁴சொற் றமைபி னண்ணல் வனமே குதலு
⁵மென்ற னுயிர்⁶வீ குதலு ⁷மிறைபுந் தவறு வென்றான்.

(இ.ன்.) (அவர் அம்வாறு போயினபின்பு நான்), சிந்தை தளர்வு உற்று
அயர்தல் - மனம் சோர்வடைந்து வருந்துதல், சிறிதும் இலன்ஆய் - கிஞ்சி
த்துமில்லாதவனாகி, இன் சொல் மைந்தன் உளன் என்றதனால் - இனிய (மழ
லைச்) சொல்லையுடைய மகன் பிறப்பா னென்று ஏற்பட்டதனால், மகிழ்வோடு -
களிப்புடன், இவண் வந்தனென்-இவ்விடத்து [நகரத்துக்கு] மீண்டுவந்தேன்;
அந்த முனி சொற்றமையின்-அந்தமுனிவன்சொன்னதனால், அண்ணல் வனம்
ஏகுதலும் - இராமன் காட்டிற்குச் செல்லுதலும், எந்தன் உயிர்வீகுதலும் -
எனது பிராணன் போவதும், இறைமும் தவறு - சிறிதும் மாறா, என்றான் -
என்று (தன்சாபவரலாற்றைக்)கூறி முடித்தான், (தயரதன்); (எ-று.)

† தனக்கு வருத்தத்தை யுண்டாக்கவேணு மென்று முனிவன் இட்ட சாபத்தைத் தசரதன் தனக்கு அவிஷ்டமாகக்கருதாமல் பெறப்பெறையுள்ள புதல்வனைத் தருகையாகிய பெருவிருப்பத்தைத் தந்ததெனக் கொண்டதனால், இது - தகுதியினைமையணியாம். இனி, அம்முனிவனது இன்சொல், மைந்த னுள் னென்றதனால் என்றுமாம்; அவ்வுரையில், புத்திரோற்பத்தியைப் புலப்படுத்தினமையால், இன்னுச்சொல்லே இன்சொல்லென்ற முன்க. “வெய்ய” (எசு) என்னுள் கவிமுதல் இக்கவியளவும் ஒருதொடராக்கி முடிக்க. பி-ம்:—¹துயருற்று. ²அயர்வும், அயரல், அயரேன். ³வந்தனன். ⁴சொற்றமை யும். ⁵எந்தன். ⁶எகுதலும். ⁷இவை. (௬௮௭)

கூ.க.—அதுகேட்ட கோசுல விளவையுள்ளி வருந்தி மூர்ச்சிக்க, முனிவனும் வருந்துதல்.

இம்மா மொழிதந் தரசன் னிட¹ருந் றிடு²போழ் தினிஸச் செம்மா மயில்கோ சலையுந் திகையா வுணர்⁴வோ வினளாய் ⁴விம்மா நெறியின் விதியின் விளைவுந் தளர்வின் ரொடர்வு மம்மா தவனும் விரைவோ டவலந் தருநெடு சினனாப்

இதுமுதல் இரண்டு கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) அரசன் - சக்ரவர்த்தி, இ மா மொழி தந்து - இப்பெரியவார்த் தையைச் சொல்லி, இடர் உற்றிடு போழ்தினில் - வருத்தமடையுங் காலத்தில், அ செம் மா மயில் கோசுலையும் - அந்த அழகிய பெரிய மயிற்பேடை போ ன்ற கௌசுலையும், திகையா - மனமயங்கி, உணர்வு ஒலின்ன ஆய் - அறிவுநீங்கினவனாக [மூர்ச்சிக்க],— அ யாதவன்உம் - அம்முனிவனும், நெறியின் - முறையே, விதியின் விளைவுஉம் - ஊழ்வினையினது விளைவையும், தளர்வின் தொடர்வுஉம் - வருத்தத்தினது தொடர்ச்சியையும், விம்மா - (கண்டு) கலங்கி, அவலம் தரும் நெஞ்சினன் ஆய் - வருத்தத்தைக் கொண்ட மனத்தை யுடையனாகி,—விரைவோடு—,—(எ-று.)—ஆயினான் என அடுத்த கவியோடு முடியும்.

நெறியின் விதியின் விளைவும் தளர்வின்ரொடர்வும் விம்மா உணர்வுவோ வினளாய் எனக் கூட்டுதலுமொன்று. சில பிரதிகளில் இச்செய்யுள் காணப்பட வில்லை: “என்றவொன்றென் ரெவ்வா” (௬௭) என்ற பாடலும், சுற்றடியில் “மறையோன்றானும்போனான்” என்ற பாடத்தோடு “முனிவன்செல்லும்” (௬௮) என்ற பாடலும் உள்ளன. பி-ம்:—¹இடருற்றனன், இடருற்றன. ²போழ்தினின். ³ஒய்வினன். ⁴மெய்ம்மாநெறியும். (௬௮௮)

† ஸாபோப்பயத்ருஷ்டதநயாநபத்மஸோபே ஸாதுக்ரஹோபகவதா மயிபாகிதோயம்—சுருஷ்யாம் தஹந்பி கலுக்ஷிதிமிந்தநேத்தோ பீஜப்ர ரோஹஜநீம் தஹந்கரோதி” என்று குவலயாநந்தத்தில் விஷ்ணுலங்காரத் துக்கு உதாஹரணமாகக் கொடுக்கப்பட்டாரகுவம்ஸா ஸ்லோகம் காணத்தக்கது.

கூஉ.—வசிட்டமுனிவன் அரசர் முதலியோர் நந்த
முடிதுமண்டபத்திற் போய்ச் சேர்தல்.

வேறு .

உரைசெய் பெருமை யுயர்¹தவத்தோ ரோங்கல்
²புரைசெய் மதகளிற்றான் பொற்கோயின் ³முன்னர்
முரசு முழங்க முடிசூட்ட மொய்த்தான்
⁴டரசு ரினிதிருந்த நல்லவையி⁵னையினான்.

(இ-ள்.) உரை செய் பெருமை - (உலகத்தாராற்) சொல்லப்படுகின்ற புகழையும், உயர் தவத்து - மிக்க தவத்தையுமுடைய, ஓர் - ஒப்பற்ற, ஒங்கல் செய் - மலையை யொத்த, புரை - மேன்மையையுடைய, மதம் களிற்றான் - மதயானையையுடைய சக்ரவர்த்தியினது, பொன் கோயில் முன்னர் - அழகிய அரமனையின் முன்னே, முரசும் முழங்க - வாச்சியங்க ளொலிக்க, முடிசூட்ட - (ஸ்ரீராமன்) திருவபிஷேகஞ் சூட்டிக்கொள்ளுதலினிமித்தம், ஆண்டு மொய்த்து - அவ்விடத்தில் நெருங்கி, அரசர் இனிது இருந்த - மன்னவர் இனிமையாயிருந்த, நல் அவையின் - சிறந்த சபையில், ஆயினான் - சேந்தான்.

வசிட்டமுனிவன், தன்னைச் செய்தி யுணர்ந்து தெரிவிக்குமாறு வேண்டிக்கொண்ட மன்னவர் முதலியோர் சபையாகவிருந்த முடிசூட்டுமண்டபத்துக்கு மீண்டன னென்க. பெருமை - வீரமுமாம்; அது எல்லாரோடும் ஒப்பில்லாது பேரெல்லையாக கிற்றலாற் பெருமை எனப்படும். உயர்தவம்-ஸ்ரீராமனைப் பெறுதல். செய் - உவமவுருபு. 'மொய்த்து' என்பதனால் அவர்களின் மிகுதியும், 'இனிதிருந்த' என்றதனால் அவையினது பரப்பும் விளங்கும். நல்லவை - இருந்தாரது நன்மை அவைமேல் ஏற்றப்பட்டது. ஆயினான் என்ற வினைமுற்றுக்குக் கீழ்ச்செய்யுளிலுள்ள 'மாதவன்' என்பது எழுவாய். இனி, உயர்தவத்தோரோங்கல் என்பதற்கு இருடித்தலைவனெனப் பொருளுரைத்து, அதனை ஆயினான் என்பதற்கு எழுவாயாக்கினும் அமையும். புரையை உவமவுருபாக்கினால், செய்என்பதைப் பொன்னொடுகூட்டிச் செம்பொற்கோயிலென்க; செய்களிறு என அழகிய களிறுமாம். மூன்றாமடி - முற்றுமோனை. பி-ம்:—¹குணத்தோர், தவத்தோன். ²புரசை. ³முன்னம். ⁴அரசன். ⁵ஆனான். (கஅக)

கூஉ.—அறிந்துவந்த செய்தியை யுணர்ந்துமாறு அரசர் முனிவனை வேண்டிதல்.

வந்த முனியை ¹முகநோக்கி வாள்வேந்த
ரெந்தை ²புகுந்த விடை யுறுண் ³டாயதோ
⁴வந்தமில் சோகத் தழுத ⁵குரற் று⁶னென்ன
சின்தை ⁷தெளிவி ⁸யெமக்கீ தென்றுரைத்தார்.

(இ-ள்.) வாள் வேந்தர் - ஆயுதங்களையுடைய அரசர்கள், வந்த முனியை-வந்தமுனிவனை, முகம்நோக்கி—, 'எந்தை - எந்தந்தைபோல்பவனே! புகுந்த -

(பட்டாபிஷேகம் நின்றபின்னரே) நேர்ந்த, இடையூறு - தடை, உண்டாயது - உளதாயிற்று! அந்தம் இல் சோகத்து-முடிவில்லாத துன்பத்துடன், அமுதகுரல் தான் என்ன-அமுத சத்தத்திற்குக் காரணந்தான் யாது? ஈது-இவ்விஷயத்தை, எமக்கு—, சிந்தை தெளிவி-மனந்தெளியச்சொல்வாய், என்று *, உரைத்தார்—.

எந்தை புகுதற்கு இடையூறு உண்டாயதோ என்றபாட்டுக்கு - தயரதர் இங்கேவந்து முடிசூட்டிவைத்தற்கு இடையூறுண்டாயதோ என்றும், எந்தை-பூராமனென்றும் பொருள்கூறலாம். 1-ம்:—¹முகன், ²எதுவும், புகுதற்கு. ³ஆனதோ. ⁴அந்தமிலா. ⁵குராரும். ⁶அறியேம், என்னை. ⁷தெளிந்தோய், தெளிந்தாய், தெளிந்திடீர். ⁸தெளியெமக்கிதென்றுரைத்தார், தெளியெமக்கிவ் வென்றுரைத்தார், செப்பீதெமக்கென்றார். (நக0)

கூச.—அவை யோடீக்துப் பட்டாபிஷேகம் தடைப்பட்ட விஷயத்தை வசீட்டன் தெரிவித்தல்.

கொண்டாள் வர¹மிரண்டு கேகயர்கோன் கொம்பவட்குத் தண்டாத ²செங்கோற் ³பரதனுர் ⁴தானளித்தா ⁵னெண்டார் முகிலை வனம்போகென் ⁶றெருப்படுத்தா ளெண்டா லும வேறில்லை யிதடுத்த வாறென்றான்.

(இ-ள்.) கேகயர் கோன் கொம்பு - கைகேயி, (முன்சம்பரனோடு சம்புரி கையில்), வரம் இரண்டு கொண்டாள் - இரண்டு வரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டாள்; அவட்கு—, தண்டாத செங்கோல் தயரதன் உம் - தடைப்படாத நீதியையுடைய சக்ரவர்த்தியும், தான் அளித்தான் - தான் (அவன் கொடுக்கும்படி இப்பொழுது கேட்டதனால்) கொடுத்தான்; (அய்வரத்தைக்கொண்டு அவன்), ஒன் தார் முகிலை - ஒன் ளிய மாலையணிந்த பூராமனை, வனம் போகு என்று - காட்டிற்குச் செல் என்று சொல்ல, ஒருப்படுத்தான் - (அரசனைச்) சம்மதிக்கும் படி செய்தான்; எண் தான் உம் வேறு இல்லை - (யாருக்கு என்னதிற்குநேரிட்டதோ ? என) வேறாக எண்ணவேண்டியது யாதும் இல்லை: அடுத்த ஆறு ஈது-பொருந்தின விதமிது, என்றான் - என்று கூறினான், (முனிவன்); (எ-று.)

கொம்பு - ஒல்குதலுக்கும், மென்மைக்கும், துண்மைக்கும்; முகில் - கருமைக்கும், கைக்காமுகருதாசு கொடைக்கும் உவமை. என்றான் - என்ற முனிவன் எனின், மேலிற் கலியில் 'ஆயினான்' என்பதனோடு கூட்டுக. 19-ம்:—¹இரண்டும். ²செஞ்சொல். ³தசரதனும், தலைமகனும். ⁴தான்கொடுத்தான், தந்தழிந்தான். ⁵ஒண்டாரவனை, ஒண்டாரவனும், ஒண்டாரிராமன், ஒண்டாரறிவன். ⁶ஒருப்படுத்தான். இந்தப்பாடலும் அடுத்தபாடலும் சில பிரதிகளில் முன்பின்னாகவுள்ளன. (நகக)

கூரு.—இதுவும் அது.

வேந்தன் ¹பணியினுற் கைகேசி மெய்ப்புதல்வன் ²பாந்தண் மிசைக்கிடந்த பா³ரளிப்பா னாயினேந்து தடந்தோ ளிராமன் றிருமடந்தை காந்த ⁴னெருமுறைபேரய்க் காடுறைவா னாயினான்.

(இ-ன்.) வேந்தன் பணியினால் - சக்ரவர்த்தியினது வரத்தினால், கைகேசி மெய் புதல்வன் - கைகேயியினது மெய்ப்புத்திரனாகிய பரதன், பார்த்தன் மிசை கிடந்த பார் - ஆதிசேஷன்மேலே யிருக்கின்ற பூமியை, அளிப்பான் - காக்குந் தன்மையன், ஆயினான்-; ஏந்து தட தோள் இராமன் - உயர்ந்து பார்த்த தோள் களையுடைய ஸ்ரீராமனாகிய, திருமடந்தை காந்தன் - சீதைக்குக்கணவன், ஒரு முறைபோய்—,காடு உறைவான் ஆயினான் - காட்டில் வசிக்குந் தன்மையனா னான் (என்றான் முனிவன்); (எ-று.)

பணி - சொல், கட்டளை. மெய்ப்புதல்வன் - வயிற்றிற் பிறந்த பிள்ளை யென்றபடி. ஆயிரமுடிகளாற் சுமக்கப்படுதல்வினங்க 'பார்த்தன்மிசைக்கிடந்த' என்றது; இது, பூமிபாரத்தைச் சுமந்தளித்தலினது அருமை தோற்றுவிக்கும். ஏந்து தோள் - அழகிய தோளும், பூமிபாரத்தை ஏந்துதற்குரிய தோளுமாம். பி-ம்:—¹மதிமயங்கக். ²பார்த்தனிடைக். ³அளிப்பதாயினான், புரப்பானாயினான், காப்பானாயினான், முழுதுந்தான் புரக்க. ⁴ஒருமுறையே காடுறைவானாயினான், அரசிழுந்து காட்டசுத்தனாயிடவே. (ககஉ.)

ககக.—இதுமுதல் எட்டுக்கவிகள் - இராமன் வனஞ்செல்வதைக் கேள்வியுற்ற நகரத்தவர் கொண்ட வருத்தத்தைத் தெரிவிக்கும்.

* வாராந் முலையாரு ¹மற்றுள்ள ²மாந்தர்களு
மாராத காத லரசர்களு மந்தனரும்
பேராத வாய்மைப் பெரியோ னுரை³செவியிற்
சாராத முன்னந் ⁴தயரதனைப் போல்வீழ்ந்தார்.

(இ-ன்.) பேராத வாய்மைபெரியோன் உரை - வேறுபடாத மெய்யினது தன்மையையுடைய பெரிய முனிவனதுவார்த்தை, செவியில் சாராத முன்னம் - காதுகளிற் சேர்தற்கு முன்னமே,—ஆராத காதல் அரசர்கள்உம் - தெவிட்டாத அன்பையுடைய மன்னவர்களும், அந்தணர்உம் - முனிவர்களும், மற்றுஉள்ள மாந்தர்கள்உம் - வேறாயுள்ள மனிதர்களும், வார் ஆர் முலையார்உம் - கச்சிற்பொருந்திய தனத்தையுடைய மாந்தர்களும், தயரதனைப்போல் வீழ்ந்தார்—; (எ-று.)

மற்றுள்ளமாந்தர் - அமைச்சர்முதலியோர். செய்யுளாதலின், ஈண்டுப் பிறழுவத்தார். ஆராதகாதல் - அளவில்லாத காதல். இவ்வாழ்வார்க்குஆயின் தமரோடு விளையாட்டுவகையாற் பொய்ம்மைநிகழினும் அமையும்; துறந்தார்க் காயின் அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோ ரிழுக்கா மாகலின், 'பேராதவாய்மை' என்றார். பி-ம்:—¹மற்றுமுள்ள. ²மைந்தர்களும். ³செவியுட். ⁴தசரதனை.

ககஎ. ¹புண்ணுற்ற தீயிற் புகையி னுரைபதைப்ப
மண்²னுற் றயர்ந்து ³மறுகிற் றுடம்பெல்லாங்
கண்ணுற்ற வாரி கடலுற்ற தந்நிலையே
விண்ணுற்ற தெம்மருங்கும் விட்டழுத பேரோசை.

(இ-ள்.) புண் - விரணத்தில், உற்ற - பட்ட, தீயின் - நெருப்புப்போல், [புண்ணில்நெருப்புப்பட்டாற்போல], புகையின் - நெட்டுயிர்ப்போடு, உரைபதைப்ப-பேச்சுப் பதைப்புடனேதோன்றவும், உடம்பு எல்லாம்-(அவர்களின்) கரிசங்கனெல்லாம், மண் உற்று - பூமியில் விழுந்து, அயர்ந்து - சோர்ந்து, மறுகிற்று - புரளலாயிற்று; கண் உற்ற - (அவர்களின்) கண்களிலிருந்துவழிந்த, வாரி - கண்ணீரானது, கடல் உற்றது-சமுத்திரநீரை யொத்தது; அநிலைவ - அந்நிலைமையிலிருந்தே, எ மருங்குஉம் - எல்லாப் பக்கங்களிலும், விட்டு-வாய் விட்டு, அழுத - அழுதவினாண்டாகிய, பேர் ஓசை - மிக்கஒலியானது, விண் உற்றது - தேவலோகத்தை யடைந்தது; (எ-று.)

¹புண்ணுற்றதீயிற்புகையுற்றுயிர்பதைப்ப என்ற பாடத்துக்கு, இவ்வுள்ளும் உருபைப் புண்ணோடுமாற்றி, புண்ணில்புகை தீ உற்ற (து) உற்று - விரணத்திலே தாமத்தையுடைய தீ பொருந்தினால் அதையொத்து உயிற்றுடிதுடிக்க என்றுஉரைப்பர்: உற்று - உவமவுருபு; “கோளுற்றோர்கெய்வம்” என்பதிற்போல, உடம்பெல்லாம்மறுகிற்று - ஒருமைப்பன்மைமயக்கம். கண்ணுற்றவாரி கடலுற்றதுஎன்பதற்கு-கண்ணீர் ஆரம்ப்பெருகிக் கடலை யடைந்ததெனினும் அமையும், அந்நிலையே - அப்படியேயென்றுமாம். 19-ம்:—¹புண்ணுற்ற தீயிற்புகையிற்று. ²உற்றுநின்று. ³மறுகுற்று. (நகசு)

கூடி. மாத ரருங்கலமு ¹மங்கலமுஞ் சிந்தித்தங்
கோதை புடைபெயரக் கூற்றனைய கண்சிவப்பப்
பாத மலர்²சிவப்பத் தாம்பதைத்துப் பார்³சேர்ந்தா
ருதை யெறிய ⁴வொசிபூங் கொடி⁵யொப்பார்.

(இ-ள்.) ஊதை எறிய - பெருங்காற்று வீசுவதனால், ஒசி பூ கொடி ஒப்பார் - அசைகின்ற பூங்கொடியை யொப்பாராகிய, மாதர்—, அரு கலம் உம் - பெறுதற்கரிய ஆபரணங்களும், மங்கலம்உம் - மங்கலநாணும், சிந்தி - சிந்தவும், தம் கோதை புடைபெயர - தமது கூந்தல் அவிழவும், கூற்றுஅனைய கண்சிவப்ப - யமனையொத்தகண்கள் சிவக்கவும், பாதம் மலர் சிவப்ப—, தாம்பதைத்து—, பார் சேர்ந்தார் - பூமியில் விழுந்தார்கள்; (எ-று.)

பாதமலர் - சிவத்தலென்னும் வினைக்கேற்ப மலரென்பது பாதமாகப் பரிணமித்ததனால் தீரிபண்யென்னும் பரிணமாலங்காம். இத்தொடரை உருவகமாக்கொள்ளின், சிவத்தலென்னும்வினைக்கு ஏலாது. கூற்றனையகண் என்றது, கண்ணின்கொடுமையை விளக்கின்றது. ¹மலமுஞ்சிந்தி என்ற பாடத்துக்கு - கண்ணீரைச் சிந்தி என்க. 19-ம்:—²பதைப்ப, ³சோர்ந்தார். வீழ்ந்தார். ⁴ஒசியுங். ⁵போல்வார், அன்றார். (நகநு)

கூக. ஆவா வரச நருளிலனே யா¹மென்பார்
²காவா வறத்தையினிக் கை³விடுவேம் யா⁴மென்பார்
தாவாத மன்னர் ⁴தலத்தலைவீழ்ந் தேங்கினார்
மாவாதஞ் சாய்த்த மராமரமே போல்⁵கின்றார்.

(இ-ன்.) தாவாத மண்ணர் - (வயி) அழியாத அரசர்கள், — ஆஜ-அந்தோ அந்தோ, அரசன் அருள் இலன் ஏ ஆம் - சக்ரவர்த்தி கருணையில்லாதவனையா வான், என்பார்—; யாம்—, காவா-பாதுகாக்காமல், அறத்தை-தருமத்தை, இனி—, கைவிடுவேம்—, என்பார்—; மா வாதம் சாய்த்த - பெருங்காற்றினர் கீழேதன் னப்பட்ட, மராமரம் ஏ - ஆச்சாமரத்தையே, போல்கின்றார் - போன்றவராகி, தலத்திலே வீழ்ந்து - மண்மேல்விழுந்து, ஏங்கினார் - அழுதார்கள்; (எ-று.) பி-ம்:— ¹என்றும். ²காவாது. ³விடுவேம். ⁴தலைத்தலை. ⁵வீழ்ந்தார். (ககசு)

க00. கிள்ளையொடு பூவை யழுத கிளர்மாடத்
துள்ளுறையும் பூசை யழுத ¹வுருவறியாப்
பிள்ளை யழுத பெரியோரை யென்²சொல்ல
வள்ளல் வனம்புகுவா னென்றுரைத்த மாற்றத்தால்.

(இ-ன்.) 'வள்ளல் - வரையாதுகொடுக்குந் தன்மையுண ஸ்ரீராமன், வனம் புகுவான் - காட்டிற்குச் செல்வான்,' என்று உரைத்த - என்றுசொல் லக்கேட்ட, மாற்றத்தால் - வார்த்தையினால், கிள்ளையொடு பூவை - கிளிகளும் நாகணவாய்ப்பறவைகளும், அழுத - புலம்பின; கிளர் மாடத்துள் உறையும் பூசை - விளங்குகின்ற வீடுகளில் வசிக்கின்ற பூனைகள், அழுத - அழுதன; உருஅறியா பிள்ளை - உருவத்தையறியாத சிறு குழந்தைகள், அழுத—; (என்றால்), பெரியோரை என் சொல்ல - பெரியோரழுதகமையைப்பற்றி யான் என்னவென்றுசொல்லுக; (எ-று.)

அஃறிணையும் அவற்றோடொத்த ஒருசாருயர்திணையும் அழுதனவென் றால், வயசினாலும் குணத்தினாலும் கல்வியினாலும் அனுபவத்தினாலும் அன்பினாலும் பிறவற்றினாலும் சிறந்த உயர்திணையோர் அழுதன ரென்பது, கூறாமலே பெறப்படு மென்றவாறு. கிள்ளைமுதலியவைபழுதனவென்றால் பெரியோர் அழுதனரென்பது தானேவிளங்குமென்ற இது - ஒருபொருளைக் கூறியமாத் திரத்தால் மற்றோர்பொருள் சித்திப்பதைத் தெரிவிக்குந் தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேரணியாம். தனக்குமுறையாகவந்த அரசவுரிமையைத் தம்பிக்கு உதவித் தான் காட்டிற்குச்செல்ல உடன்பட்டா னாதலால், இராமபிரானே 'வள்ளல்' என்றார்.

கிள்ளை - பழங்களை மூங்காற் கிள்ளித்தின்பதுபற்றிய பெயர்: கிளக்குந் [பேசுந்] தன்மையதாதல்பற்றிவந்த பெய ரென்பாரு முனர். கிள்ளைபூவை என்ற பால்பகாவஃறிணைப்பெயர்கட்கு, தகுதிபற்றிப் பன்மைப்பொருள் கொள்ளப்பட்டன; சாதியொருமையெனக் கொள்ளினுமாம். அழுத - 'அன்' சாரியைபெறாத பலவின்பால் வினைமுற்று; சாரியைபெறின் 'அழுதன' என நிற்கும். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் மரபியலில் " வெவ்வாய் வெருகினைப் பூசையென்றலும்" என்பதனால் "பெருந்தோட்டங்களிலும் புதர்களிலும் பதுங்கி யிருந்து தசைபுண்ணுதற்காகப் பிறபிராணிகளின் உயிரைக் கவரும் வெரு

கம்பூனையை வீட்டிலுறையும் பிராணியாகிய பூசையின் பெயர்கொடுத்துக் கூறுதலும் அமையும்' என்று கூறினாராதலின், அவ்வகைவெருகம்பூனையை விலக்குதற்கு 'கிடர்மாடத்துள் உறையும் பூசை' என்றார். ¹உணர்வறியாப்பிள்ளை-என்ற பாடத்திற்கு - இவர் வேண்டியவர் இவர் வேண்டாதவர் என்று அறியமாட்டாமலிருப்பனவாய் அஃறிணைப்பொருள்போன்ற சின்னஞ்சிறார் என்க. "குழவியும் மகவும்" என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தில் 'கிழவவல்ல' என்ற மிகையால், பிள்ளைப்பெயர் மக்களுக்கும் வந்த தென்பர். சொல்ல - அகரவீற்றுவிடங்கோள் ; செய்வெனெச்சமாகக்கொண்டு, பெரியோரைக் குறித்து, சொல்ல - சொல்லுமாறு, என் - என்னஉள்ளது? என்றுமாம். பி-ம்:—²சொல்லி. (கக௭)

க0க. * சேதாம்பற் போதனைய செங்கனிவாய் வெண்டளவப்
போதாம்பற் றேன்றப் புணர்முலைமேற் ¹பூந்தரள
மாதாம்பற் றென்ன மழைக்கண்ணீ ராவிபுக
நாதாம்பற் றுமழலை நங்கைமா ரேங்கினார்.

(இ-ள்.) சேது ஆம்பல் போது - செவ்வல்லிமலரையும், செம் கனி - சிவந்த கொவ்வைக்கனியையும், அனைய - ஒத்த, வாய் - வாயில், வென் தளவம் போது ஆம் - வெள்ளிய முல்லைமலரையொத்த, பல் - பற்கள், தோன்ற - வெளியில்தெரியவும்,—புணர் முலைமேல் - நெருங்கிய தனங்களின்மேல், மா - பெரிய, பூ - அழகிய, தரளம் தாம்பு - முத்துமாலை, அற்று என்ன-அறுந்துவிழுந் தாற்போல, மழை கண் நீர் ஆலி - குளிர்த்தெய்யுடைய கண்ணிலிருந்துவழியும் நீரின்துளிகள், உக - சிந்தவும், - நா பற்றா மழலை - நாவில் நன்குபொருந்தாத [நிரம்பாத] சொல்லையுடைய, நங்கைமார்—, ஏங்கினார்—; (ஏ-று.)

ஆம்பல் - உலகத்துப்பெண்பால்கள் வாயது நறுநாற்றத்திற்குவமை; "ஆம் பனாறுத் தேம்பொதிகினவி" என்பவாகலின். மகளிரின்வாய் நிறத்தால் கொவ்வைக்கனியையும், நறுநாற்றத்தாற் செவ்வாம்பலையும்போலுமென்பது, 'சேதாம்பற் போதனையசெங்கனிவாய்' என்பதன்பொருள். இராமன் கானகஞ்செல்வ தனையுணர்ந்து பல்தோன்றவும் கண்களிலிருந்துநீர்வடியவும் தம்மழலைச்சொற்களால் அவுச்சொற்களைச்சொல்லியவண்ணம் மகளி ராழகன, ரென்க. பூத்தாம்பும் தரளத்தாம்பும்அற்றாற்போலக் கண்ணீராவிபுக என உரைத்தலுமாம். தாம்பு-ஆரம். சுற்றடியில், தாம் - அசை. இச்செய்யுளில், திரிபு என்னுஞ் சொல்லணி காண்க. மழைக்கண்ணீர் - மழைபோன்ற கண்ணீருமாம். செம்மை + ஆம்பல் = சேதாம்பல்: "சுறு போதல்" என்னுஞ் சூத்திரவிதி. பி-ம்:—¹பூன்.

க0உ. ஆவு ¹மழுதவதன் கன்றழுத வன்றலர்ந்த
பூவு ²மழுதபுனற் புள்ளழுத கள்ளொழுக்குங்
காவு மழுத களிறழுத கால்வயப்போர்
மாவு ³மழுதன் வம்மன்னவனை மானவே;

(இ-ள்.) அ மன்னவனை மான - (இராமபிரானுடைய பிரிவைப் பொறுக்கமாட்டாமற் புலம்புகின்ற) அந்தத் தசரதசக்தவர்த்தியைப்போலவே, ஆடம் - பசுவும், அழுத—; அதன் கன்று அழுத - அப்பசுவின் கன்றுகளும் அழுதன; அன்று அலர்ந்த பூடம் - அன்றுமலர்ந்த மலர்களும், அழுத—; புனல் புன் - நீர்வாழ் பறவைகளும், அழுத—; கன் ஒழுகும் காடம் - தேன்பொழியுஞ் சோலைகளும், அழுத -; களிற்று - யானைகளும், அழுத -; கால் வய போர் மாடம் - தேநிற்பூட்டப்படுகின்ற வலிமையுள்ள போர்க்குடைய குதிரைகளும், அழுதன—;(எ-று.)

கா, பூ - ஓரறிவுயிர்; மற்றவை - ஐயறிவுயிர். இந்தச்செய்யுளில் ஓரறிவுயிரும் ஐயறிவுயிரும் அழுதமைகூறி, மற்றை ஈரறிவுயிர் முதலியன அழுதமையை உபலட்சணத்தாற் பெறவைத்தார். ஆ முதலியன அழுதல் - தம் கண்களால் நீரைப்பெருக்கிக்கொண்டு கதறுதல். கா,பூ அழுதல்-வாடிவதங்கிப்பொலிவிழத்தலால் தமதுதுயரத்தைப் புலப்படுத்தல். ஆ - சாநியொருமை; அழுத - அழுததென்பதன்விகாரம். 'ஆ என்பது பால்பகாவஃறிணைப்பெயராதலால், அழுத என்ப பன்மைமுற்றைக்கொண்டது' எனக் கொள்ளின், மேலேவரும் 'அதன்கன்றும்' என்பதனோடு பொருந்தாதாம். களிற்று - மதக்களிப்பையுடையது; ஆண்யானை. கால் - சக்கரம்; அதனையுடைய தேருக்குச் சினையாகுபெயர். இனி, கால் - கால்வேகத்தைக்கொண்ட மா எனினுமாம். கால்-காலான் என்பாருமுளர். "வயவலியாகும்" என்ற தொல்காப்பியத்தால், 'வய' என்பது-வலிமைப்பொருள்தரும் உரிச்சொல்லென்பது பெறப்படும். வயம் என்று பிரித்தால் - வெற்றியென்று பொருளாம். இப்பொருளில், இது பெயர்ச்சொல். மான - உவமவுருபு. பி-ம்—¹அழுதன. ²அழுதவதன், அழுதவப், ³அழுதவால்.

கொ. ¹ஞானீயு² முய்கலா நென்னுதே நாயகனைக்

கானீயு மென்றுரைத்த ³கைகேகசி யுங் ⁴கொடிய

கூனீயு⁵மல்லாற் கொடியார் பிறருளரோ

மேனீயு ⁶மின்றி வெறுநீரே யாயினார்.

(இ-ள்.) 'ஞானீயம் - அறிவுடையவனும், உய்கலான் - (இராமனைப் பிரிந்து) பிழையான்,' என்னுது - என்னுண்ணாமல், 'நாயகனை - தலைமகனை கான் ஈயும் - (இராமனுக்கு) வனவாசத்தைக் கொடும்,' என்று உரைத்த-, (கொடிய) கைகேசியும்—, கொடிய கூனீயும்—, அல்லால்—, கொடியார் - கொடியவர் [அழாதவர்], பிறர் உளர் ஒ - வேறேயிருக்கின்றனரோ? [இல்லை]; (பிறரெல்லாம்), மேனீயம் இன்றி - உடம்புமில்லாமல், வெறு நீர்வ ஆயினார் - வெறுமையுடைய நீர்போலக் கரைந்தனர்; (எ-று.)

உலகத்து எப்பொருளிடத்தும் பற்றுச்செய்யாத ஞானிகளும் பற்றுச் செய்யும் பரம்பொருளின் திருவதாரமாவன் இராமப்ரா னாதலால், இவனைப்பிரிந்தால் ஞானியும் உய்யா நென்க. இராமபிரானது நிலையைக் கரு

தாதுகானகத்திற்செலுத்துமாறு தூண்டிய கைகேயியும், இராமபிரானிடத்துக் தன்மகனிடத்துக்காட்டிலும் பேரன்புவைத்திருந்த கைகேயியையும் தன் தூர்ப்போதனையால் மனம்மாறுபடுவித்த கூனியுமே அந்நகரத்துள்மனம்சிறிதும் இனகாதிருந்தவர்; மற்றையோர் யாவரும் துயரமிசூரியால் நீர்ப்பண்டம்போல் தம்முடல் கரைவாராயினரென்றவாறு. கூனீ, மேனீ - நீட்டல்விதாரங்கள்: “வீடுமின்” என்றவிடத்துப்போல. கொடிய-மத்திமதிபம். வெறுநீரே யாயினர் - வெறுந்தன்மையுடையவராய் மூர்ச்சித்துச் சாகுநிலைமையராயினரென்றபடி. பி-ம்:-¹நானியும், ²உய்கிலாம், உய்கலாம், உய்கலாது. ³கைகேயியும். ⁴கடிய. ⁵அன்றி. ⁶எல்லாம். (ச00)

க0ச.—ஊராரின்துபரந்தைந் தெரிவிக்குங் கவிக்கூற்று.

தேரு தறிவழிந்தா ¹ரெங்குலப்பார் தேரோட
நீருகிச் சுண்ண ²நிறைந்த தெருவெல்லா
மாருகி யோடின ³கண்ணீ ரருநெஞ்சம்
கூருகி ⁴யோடாத ⁵வித்துணையே குற்றமே.

(இ-ள்.) தேருது அறிவு அழிந்தார் - தெளியாமல் உணர்வுநீங்கப்பெற்றவர்கள், எங்கு உலப்பார்-எங்ஙனம் கணக்கிடப்பெறுவார்? தேர் ஓட-தேர்கள் செல்லுதலினால், நீறுஆகி - பொடியாய், சுண்ணம் நிறைந்த புழுதிகள நிறைந்திருக்கின்ற, தெரு எல்லாம்-தெருமுழுதும் (அப்புழுதிகள் நீங்கும்படி), கண் நீர் ஆறு ஆகி ஓடின-; அரு நெஞ்சம்-அருவப்பொருளாகிப் மனம், கூறுஆகி - வேருகி, ஓடாத- நீங்காத, இத்துணை - இவ்வளவே, குற்றம்-; (எ-று.)

இராமனைப்பிரிந்த துயரத்தால் இன்னதென்று தெரியாது திகைத்தது நின்ற அவ்ஹார எத்துணைவரோ? சொல்லமுடியாது; அவர்களைத்தவிர்த்து மற்றையோர்கண்களிலிருந்து நீர் ஆறுகிப்பெருகிற்று: அவர்களைப்பற்றிக் குறை கூறவேணுமானால் நெஞ்சம் இருபிளவாகி யழிந்துவிடவில்லை யென்னலா மென்றவாறு உலத்தல்-அளவுபெறுதல். உயிரொழியுந்நைய அனைத்தும்ஒடுங்கின, அருவப்பொருளாதலின் நெஞ்சங்கூருகியோடவில்லையென்ற கருத்துப்பட ‘அரு நெஞ்சங்கூருகியோடாத’ என்றார்: இது-கருத்துடையடை மொழியணியாம். பி-ம்:-¹எங்குலத்தார் ²நிறைத்த, நிகர்த்த. ³கண்ணினீருள், கண்ணுணீரருள், கண்கண்ணீருள். ⁴ஓடிவலால். ⁵இத்தனையே. (ச0ச)

க0ரு.—இதுமுதல் பத்துக்கவிகள்- நகரத்தவர்
வருந்தியதைந் தெரிவிக்கும்.

மண்செய்த பாவ முளதென்பார் மாமலர்மேற்
பெண்செய்த பாவ¹ மதனிற் பெரிதென்பார்
புண்²செய்த ³நெஞ்சை விதியென்பார் பூதலத்தோர்
கண்செய்த பாவங் ⁴கடலிற் பெரிதென்பார்.

(இ-ள்.) (அவ்வயோத்தியிலுள்ளார்), 'மண் செய்த பாவம் உளது - நில மகன் செய்த தீவினை மிகுதியாகவுள்ளது,' என்பார் - என்பார்கள; 'மாமலர் மேல் பெண் செய்த பாவம் - சிறந்த தாமரைமலர்மேல் வீற்றிருக்கின்ற பெண்ணைய இலக்குமி செய்துள்ள பாவம், அதனில் பெரிது - அந்த மண்மகன் செய்தபாவத்தினும் மிக்குள்ளது,' என்பார் - ; 'விதி - (நமது) ஊழ்வினை, நெஞ்சை - (யாவருடைய) மனத்தையும், புண் செய்த - புண்ணாகச் செய்து விட்டது,' என்பார்—; 'பூதலத்தோர் கண் செய்த பாவம் - இந்நிலவுலகத் தோரின் கண்கள் செய்துள்ள பாவம், கடலின் பெரிது - கடலைக்காட்டிலும் மிக்குள்ளது,' என்பார்—; (எ-று.)

ஸ்ரீராமபிரான் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துகொண்டு தன்னை யாளும் பாக்கியத்தைப் பெருமையால், 'மண்செய்தபாவம் உளது' என்றும், மணிமுடி பூண்டு தன்னைக் காக்கும் பாக்கியத்தை மண்மகன் பெருவிடினும் அப்பிரானது சேவடி தன்மீது பலவிடத்தும் தீண்டப்பெறும் பாக்கியத்தையேனும் பெற்றிருக்க, செல்வத்திற்குடரியமகள் ஒருவகையாலும் அப்பிரானது சம்பந்தத்தைப் பெருமையால், 'மாமலர்மேற் பெண்செய்தபாவம் அதனிற் பெரிது' என்றும், இங்ஙனம் இராமபிரான் முடிதுறந்து நம்மனம் புண்படுமாறு காட்டிற்குச்செல்வது நமது ஊழ்வினையே யென்பார் 'புண்செய்த நெஞ்சை விதி' என்றும், இராமபிரான் முடிபுனைந்து பொற்பட்டாடை முதலியன தரித்துச் செல்லத் தரிசிக்கும் பாக்கியத்தைப் பெறாமல் மாவுரிதரித்து முனிவர்கோலத்துடன் சஞ்சரிப்பதைத் தரிசிக்கப்போவதால், 'பூதலத்தோர் கண்செய்தபாவம் கடலிற் பெரிது' என்றும் அந்நகரத்தவர் கூறினரென்க. இதுமுதல் ககச - ஆவ் கவிவரையிலும்வரும் என்பார் முதலிய முற்றுக்களுக்கு ௧௦௮ - ஆவ் கவியிலுள்ள 'அந்நகரார்' என்பது எழுவாயாம். மூன்றாமடியில், 'செய்த' - செய்தது என்பதன் தொகுத்தல்; மற்றை மூன்றடிகளில் 'செய்த' - பேயரச்சங்கன். திருமகன் தாமரையில் வாழ்பவனென நூல்கள் கூறும். 1-ம்:—¹இதனில். ²செய்தார். ³நெஞ்சம். ⁴கடலென்பாராயினார். (சு௦உ)

க௦௯. ஆளான் பரத நரசென்பா ரையனினி

மீளா னமக்கு விதி¹கொடிது தானென்பார்

²கோளாகி வந்தவா கொற்ற³முடி தானென்பார்

மாளாத நம்மின் ⁴மனம்வலிபா ராரென்பார்.

(இ-ள்.) 'பரதன் அரச ஆளான்' என்பார்—; 'ஐயன் - ஸ்ரீராமன், இனி மீளான்—, (என்பார்)—; 'நமக்கு விதி கொடிது—,' என்பார்—; 'கொற்றம் முடி - வெற்றியையுடைய பட்டாபிஷேகம், கோள் ஆகி வந்தஆ (று) - கொல்வதாகி [யமனாகி] வந்தவிதந்தான் (என்னே!),' என்பார்—; 'மாளாத நம்மின் - இறவாத நம்மினும், மனம் வலியார் ஆர்—?' என்பார்—; (எ-று.)-தான்-அசைகள்.

பட்டாபிஷேகப் பேச்சு இல்லாவிடின ஸ்ரீராமனைக் கைகேயி வனத்திற்குச் செல்லவேண்டுமென வரம்வேண்டாளாதலின், 'கோளாகிவந்தவா கொற்ற

முடிதான்' என்றனர். கோன் - உயிர்கொள்ளுதலை யுடையது ; இடையூறும், தாமதேதுவுமாம். பி-ம்:—¹கொடிதே. ²கோனாகவந்ததோ. ³முடியென்பார். ⁴வலியார்களார். (ச௦௩)

க௦௭. ஆதி யாச ¹னருங்கே கயன்மகண்மேற்
காதன் முதிரக் கருத்தழிந்தா னுமென்பார்
சீதை மணவாளன் றன்னோடுந் தீக்கானம்
போது மது²வன்றேற் புகுது மெரியென்பார்.

(இ-ள்.)¹ ஆதிஅரசன்-தலைவனாகிய சக்ரவர்த்தி, அரு கேகயன் மகன்மேல்- அரிய கைகேயியின்மேல், காதல் முதிர - அன்பு மிகுதலால், கருத்து அழிந்தான் ஆம் - மனமயங்கி வரங்கொடுத்தவனவான், என்பார்—; ‘(நாம்), சீதை மணவாளன் தன்னோடுஉம் - ஸ்ரீராமனோடும், தீ கானம் - கொடிய காட்டை, போதும் - அடைவோம்; அது அன்றுவல் - அதுவுங் கிடைத்ததின்றேல், எரிபுகுதும் - தீப்புகுவோம்,’ என்பார்—; (எ-று.)

ஆதிமன்னன் - பிரதானனான அரசனென்க : “ஆதிமன்னனையாற்றியுமினீ ரென்றான்” எனப் பின்னும் வருதல்காண்க : இனிஇத்தொடரில், ஆதியென்னும் முதன்மைகுறிக்கும் அடை, வயதுமுதிர்ந்தமையான் மதியிழந்தா னென்பதனை விளக்கு மென்பாருமுளர். ஆதி - முன்னே என்றுமாம். அருமகன் - இகழ்ச்சி; நற்குணங்களின் இன்மையை யுடைய மகளுமாம். மணவாளன்-மணத்தை ஆளுதலுடையவன் ; மணம் - கல்யாணம். பி-ம்:—¹அருள்கேகயன்மகன்மேல், கேகயர்கோன்மாமகன்மேல். ²அன்றி, அன்றல். (ச௦௪)

க௦௮. கையா ¹னிலந்தடவிக் கண்ணீர் மெழுகுவா
ருப்பாள் பொற் கோசலையென் ²ரோவாது வெய்துயிர்ப்பா
ரையா விளங்கோவே யாற்றுகி³யோ நீயென்பார்
நெய்யா ரமுலுற்ற துற்றாரந் நீண்காரர்.

(இ-ள்.) கையால் நிலம் தடவி—, கண் நீர் மெழுகுவார் - கண்ணீரால் (தரையை)மெழுகுவார் ; பொன் கோசலை - அழகியகோசலாதேவி, உய்யான் என்று - பிழையானென்று, ஓவாது - இடைவிடாமல், வெய்து உயிர்ப்பார் - பெருமூச்சவிடுவார்; ‘ஐயா—! இளங் கோவே - இளையபெருமானே ! [இலக்கு மண!], நீ ஆற்றுகி ஓ - நீ மனம்பொறுப்பாயோ?’ என்பார்—; நெய் ஆர் அழல் உற்றது - நெய்யைப்பெய்த நெருப்படைந்ததன்மையை, உற்றார் - அடைந்தார் ; (யாவரெனில்), அ நீன் நகரார்-அந்தப்பெரிய அயோத்தியாபுரியிலுள்ளவர் ; (எ-று.)

இராமனையிழந்தமை கண்களையிழந்தமைபோலுதலாலும், கண்களில் நீர் ததும்புகின்றதனாலும், கண்திறந்துபாக்கமுடியாமையால் கையால்நிலம் தடவினர். உய்யான்பொற்கோசலைஎன்று படிப்பாருமுளர். பி-ம்:—¹நிலத்தடித்து. ²ஓதுவார். ³நீயோ. இப்பாடல் சிலபிரதிகளில் “ தன்னுறு ” என்ற அடுத்த பாடலுக்குப்பின் காணப்படுகின்றது. (ச௦௫)

க0க. 1தள்ளுறு 2வேறில்லாத் தன்மகற்குப் பார்³கொள்வா

4எள்ளுறு தீக்கரும நேர்ந்தா ளிவ்⁵ளென்பார்

6கள்ளுறு செவ்வாய்க் 7கணிகைகாண் கைகேசி

8யுள்ளுறு காத விலன்போலென் றுள்⁹அழிவார்.

(இ-ள்.) 'தன் மகற்கு பார் கொள்வான் - தன்பின்னையாகிய பரதனுக்கு இராச்சியத்தைக் கைகொள்பவனாய், தள்ளுறு - (ஸ்ரீராமனைக்காட்டிற்கு) அனுப்புவதற்குக்காரணம், வேறு இல்லா - வேறுஇல்லாமல், இவன் - இக்கைகேசி, என் உறு தீக்கருமம் நேர்ந்தான் - (யாவராலும்) பழிக்கப்படுகின்ற (வரமென்ற வியாததினால் இராமனைக்காட்டிற்கு ஒட்டுவதாகிய) இந்தக்கொடியகாரியத்தை வேண்டிமுன்', என்பார்—; 'கைகேசி - இவன், கன் உறு செவ்வாய் கணிகைகாண் - தேன்போல்இனிய சிவந்த அதரத்தையுடைய வேசியேயாவான் : (அகனூல்தான்), உன் உறு காதல் இலன்போல்-மனத்திற்பொருந்திய அன்பில் லாதான்போல்வான்,' என்று - என்றுசொல்லி, உன் அழிவார் - மனம்வருந்து வார்; (எ-று)

என் - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இனி, சக்ரவர்த்தியைக்கொல்லுத லால், எள்ளுப்பொருந்தியதருமமுமாம், உண்டவர்க்கு மயக்கத்தையுண்டாக்கு தலால், கள்ளுறுவாயென்றார். உள்ளுறுகாதலிலனென்றதனால், வெளியில் அன்புபாராட்டுகின்ற னென்பது பெற்றும்; வேசியர் இன்னராதல் "தலையு மாகமுந்நாளுந் தழீஇயதன், நிலைநிலா திறைநின்றதுபோலவே, மலையினுள்ள வெலாங்கொணடு மண்டலால், விலையின்மாதரை யொத்ததவ் வெள்ளமே," "பொன்விலைப், பாவையர்மனமும்போற்பசையுமற்றதே", "அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்கொடியார்" என்பவற்று னுணர்க. பி-ம்:—1தள்ளுறல், 2வேறில்லா, 3கொள்வான், 4எள்ளுறிய, 5என்னு, 6கள்ளுறு, 7கணிகைபோல், கணிகையரும், 8உள்ளுறு, 9அழிந்தார். (ச0க)

கக0. நின்று தவ¹மிபற்றித் தான்றிர நேர்ந்ததோ

2வன்றிவ் வுலகத்து ளா³ருயிராய் வாழ்வாரைக்

கொன்று கலையக் 4குறித்த பொரு⁵ளொன்றோ

நன்று வரங்கொடுத்த நாயகற்கு நன்றென்பார்.

(இ-ள்.) 'தான் - சக்ரவர்த்திதான், நின்று - நிலையாய், தவம் இயற்றி - தவத்தைச் செய்து, தீர - (இவ்வுலகத்தினின்றும்) நீங்க, நேர்ந்தது - சம் மதித்தபடியோ? அன்று - அதுவன்றாயின், இ உலகத்துள்—, ஆர் உயிர்ஆய் - அரிய உயிருடன் கூடி, வாழ்வாரை - வாழுஞ் சனங்களை, கொன்று கலைய - கொலைசெய்து அடியோடே நீக்கிவிடுதற்கு, குறித்த - நினைத்த, பொருள்ஒன் றோ - காரியமோ? நாயகற்கு - (வரத்தைக்கொடுத்த) தசரதனுக்கு, வரம் கொ டுத்தது - (கைகேயிக்கு) வரங்கொடுத்தசெயல், நன்றுநன்று-நல்லது நல்லது,' என்பார்—; (எ-று.)

அரசன் கைகேயியின் இஷ்டப்படி வரத்தைக்கொடுத்தது, தவஞ்செய்து தன்னுயிரை விட்டிடவேணுமென்ற கருத்தினாலா? அன்றி, இவ்வுலகத்து வாழ்வாரையெல்லாம் கொன்றுவிடவேணுமென்ற கருத்தினாலா? இவ்வாசனதுசெயல் எவ்வளவு தீமையாகவுள்ளதென்றனரென்றவாறு. நன்றுநன்று - பிறகுறிப்பால், மிகவுந்தீது என்ற பொருளைக்காட்டிற்று. உலகத்தவர் இராமனைப்பிரிதலால் இறந்துபடுவரென்பது, இரண்டுமூன்றும் அடிகளின்கருத்து. உலகத்துனாருயிராய் வாழ்வார் என்றது, இராமனைக்குறிக்குமெனினுமாம். பி-ம்:—¹உறற்றி, ஆற்றி, முயற்றி, ²அன்றியுலகத்துள். ³உயிரா. ⁴கொடுத்த. ⁵அன்றோ. (சு0எ)

ககக. பெற்றுடைய மண்ணவளுக் கீந்து ¹பிறந்துலக முற்றுடைய கோவைப் பிரியாது மொய்த்தீண்டு யுற்²துறைதும் யாரு ³முறையவே ⁴சின்னாளிற் புற்றுடைய காடெல்லா நாடாகிப் போமென்பார்.

(இ-ள்.) பெற்று உடைய மண் - (வரத்தினாற்) பெற்றிருக்கின்ற இராச்சியத்தை, அவளுக்கு ஈந்து - அக்கைகேயிக்கு (ஆளுமாறு) கொடுத்து, பிறந்து - (தான் மூத்தவனாகப்) பிறந்தமையினாலே, உலகம் முற்று உடைய - உலகமுழுவதற்கும் உரியவனான, கோவை - இராமனை, பிரியாது - பிரியாமல், ஈண்டி - திரண்டு, மொய்த்து - நெருங்கி, உற்று - (காட்டை) அடைந்து, யார்உம் - (யாம்) எல்லோரும், உறைதும் - (அங்கே) வசிப்போம்; உறைய - அவ்வாறு வசித்தலால், புற்று உடைய காடுஎல்லாம் - புற்றுக்களையுடைய வனங்களைஎல்லாம், சிங் நாளில்—, நாடு ஆகி போம் என்பார்—; (எ-று.)

நாம் இவ்விராச்சியத்தை விட்டிட்டு இராமபிரானோடு வசிப்போம்; அவ்வனம் ஊராராகிய நாம் எல்லாரும் வசிப்பதனால் காடே நாடாகிப்போய் விடுமென்றன ரென்க. பெற்றுடைய மண்ணவளுக்கீந்து - அவன்வாயில் மண்ணைப்போட்டு என்ற கருத்தும் படுமாறு கூறிய நயம் கருத்தக்கது. பிறந்துலகம் முற்றுடையகோ - “முழுவதே பிறந்துலகுடைய மொய்ம்பிடுன” என்பார், பின்னும்; “பிறந்துநீயுடைப் பிரிவில் தொல்பதம்” என்று பாதன் கூறுவதுங் காண்க. காடெல்லாம் நாடாகிப்போமென்பதில், நாடெல்லாம் காடாகுமென்பதாஉ முணர்க. பி-ம்:—¹பிறந்து, ²உறையும், ³உறையச். ⁴சிலநாளில், இந்நாளில். (சு0அ)

ககஉ. என்னே ¹நிருப னியற்கை யிருந்தவா தன்னே ²நிலாத ³தலைமகற்குத் தாரணியை முன்னே கொடுத்து முறைதிறம்பத் ⁴தம்பிக்குப் பின்னே கொடுத்தாற் பிழையாதோ மெய்யென்பார்.

(இ-ள்.) ‘நிருபன் இயற்கை இருந்தஆ (று) என்ன - தசரதமன்னவனது இயல்பு இருந்தவிதம் என்ன வியப்பாயிராநின்றது! தன் நேர் இலாத தலைமகற்கு-தனக்குட்பு(தன்னையேயன்றி வேறு)இல்லாத முதற்புத்திரனுக்கு, தா

ணிகை-பூமியை, முன்னேகொடுத்து- முன்னே ஈந்து, முறை திரும்ப-நீதி தவற, தம்பிக்கு-அவன்பின்னோனுக்கு, பின்னே கொடுத்தால்—, மெய் பிழையாது ஒ - சத்தியத் தவறாதோ? என்பார் —; (ஏ-று.)

‘ஒருவனுக்குக் கொடுத்த பொருளை வேறொருத்தனுக்குக் கொடுத்தல் முறையாகாது என்று தருமசாஸ்திரம் ஏற்பட்டிருக்க, மன்னவன் இராமனுக்குக் கொடுத்த இராச்சியத்தைக் கைகேசிக்கு எவ்வாறு கொடுக்கலாம்? இந்தக் கொடையில் மூத்தவனுக்கு உரியதை இளையானுக்குக் கொடுத்தலும் முன்னே ஒருத்தருக்குக் கொடுத்ததை மீட்டும் மற்றொருவர்க்குக் கொடுத்தலும் ஆகிய இரண்டுகுற்றங்கள் அடங்கியிருக்கின்றனவே; ஒருகால் அரசாக்கென்று வேறே தருமசாஸ்திரம் உண்டுபோலு மென்று கூறியதாகக் கருத்து விரித்துரைத்துக்கொள்க. தனக்குமேல் அதிகாரி எவரும் இல்லாதவனென்பார், ‘நிருபன்’ என்றும், “ஜீயேஷ்டபுத்திரனுக்குக் குற்றமுண்டாயிருந்தால் கவிஷ்டனுலகையாள்” என்று நீதிதூல்வழக்கு உண்மையால் எவ்வாற்றானும் குறைவற்ற மூத்தகுமாரனென்பதற்கு ‘தன்னேரிலாத தலைமகற்கு’ என்றும் கூறினார். தாரணி - தாரணியென்பதன் விகாரம். முன்னே கொடுத்து என்றது “புனையு மாமுடி புனைத்திந்தநல்லறம்புரக்க, நினையல்வேண்டும் யானின்வயிற்பெறுவதீ தென்றான்” என்றதனை நோக்கி. நினைத்தலும் சொல்லலும் செய்தலோ டொக்கு மாதலால், கொடுக்க நினைத்ததனையும் சொன்னதனையும் ‘கொடுத்து’ என்றான். இராமனுக்கு இராச்சியங் கொடுத்தால் வாய்மைபிழைக்குமென்ற கைகேசிக்கு மாறாகப் பரதனுக்குக் கொடுத்தால் வாய்மை பிழையாதோ வென்றார் நகரத்தவ ரென்க. பி-ம்:—1நிருபர், 2 ஒன்றில்லாத், 3 தன்மகற்கு, தனிமகற்கு, 4 தம்பியற்கு.

(சுருதி)

ககரி கோதை வரிவிற் குமரற் கொடுத்தநில
மாதை யொருவர் 1புணர்வராம் வஞ்சித்த
பேதை 2சிறுவனைப் பின்பார்த்து 3நிற்குமே
சீதை பிரியினுந் 4தீராத் திருவென்பார்.

(இ-ள்.) ‘கோதை வரி வில் குமரன் கொடுத்த - வெற்றிமாலையைச்சூடிய கட்டமைந்த கோதண்டத்தைத்தாங்கிய ஸ்ரீராமனுக்குக் கொடுத்த, நிலம்மாதை-பூமிப்பிராட்டியை, ஒருவர் புணர்வராம் - வேறொருவர் சேர்வராம்; சீதை பிரியின் உம் - சீதாபிராட்டி பிரிந்தாலும் [காடுசென்றாலும்], தீர - (தானும் அவ் ஆரவிட்டுப்) பிரிந்து செல்லாமல், திரு-இலக்குமி, வஞ்சித்த பேதை சிறுவனை -வஞ்சனைசெய்த கைகேயியினது புத்திரனாகிய பரதனை, பின்பார்த்து நிற்கும் - அவ்கேசரித்து நிற்பானோ? [நிற்கமாட்டான்],’ என்பார்—; (ஏ-று.),

சீதைபிரித்தனாலும், திரு இவ்வூரில் தங்காளென்றனரென்க. கோதைக் குமரனென இயையும்; கோதைவில்லென இயைத்தால், நானெனப்பொருள் கொள்ளவுமாம். புணர்வராம் என்பது, தகுதியின்மையைப் புலப்படுத்தும். கும

ரற்கென்னும் நான்கனுருபு, தொகுத்தல். இழித்தற்கண் ஒருமைபன்மையங்
கிற்று. பின்பார்த்தல் - இலக்கணையால் அங்கீகரித்தற்கு வந்தது. தீரா -
விகாரம். 1-ம்:—¹புணர்வாராம், புணர்வரா. ²சிறுவனையே. ³நிற்குமா, நிற்குமோ. ⁴தான்நீராடிருவென்பார், தீராதோ திருவென்பார், தீராடிருவென்பார். (சக0)

ககிச. உந்தாது நெய்¹வார்த்து ²துதவாது காலெறிய
நந்தா விளக்கி நடுங்குகின்ற நங்கைமா¹ர்
செந்தா மரைத்³தடங்கட் செவ்வி யருளேக்க
மந்தோ பிரிதுமோ வாவிதியே யோவென்பார்.

(இ-ள்.) ‘உந்தாது - தூண்டப்படாமல், நெய் வார்த்து உதவாது - நெய் வார்த்துத் துணைசெய்யப்படாமல், கால் எறிய - காற்று வீசுதலினால், நந்தா விளக்கின் - கெடாதவிளக்குப்போல, நடுங்குகின்ற நங்கைமார் - உடம்பு¹நடுங்குகின்ற மாதர்கள், செம் தாமரை தட கண் - (ஸ்ரீராமனது) செந்தாமரை மலர் போன்ற பெரியகண்களினது, செவ்வி - அழகினையுடைய, அருள் நோக்கம் - கிருபையோடுகூடிய பார்வையை, பிரிதும் - (நாம்) பிரிந்து உயிர்வாழ்வோமோ? விதியே - தெய்வமே! அந்தோ ஆஓ—!!’ என்பார்—; (எ-று.)

இங்கு நடுக்கம், பிரிவுபொருளாகப் பிறந்த அச்சத்தாற் றோன்றியது. மகளிர் நடுங்குவதற்கு, காற்றில் விளக்கு நடுங்குவதை உவமைகூறினார். இது-நகரத்தாருள் நங்கைமார்துயரத்தைக் குறிப்பது; ஆண்மக்களினும் மனம் மெல்லியராய் வருந்தும்இயல்பு பெண்மக்கட்கு மிகுதியாமென்ற கருத்தினால், தனியேஎடுத்துக்கூறினார்போலும். உந்துதல் - காற்றமீதுபட லொட்டாமல் மறைவையுண்டாக்குதலென்றல், அமையும். 1-ம்:—¹வந்து. ²உறையாது. ³பெருங். (சகக)

ககரு.—கைகேயி ஸ்ரீராமனுக்குமுடிதுட்டுநிலைத்தவர்த்துக் காட்டித்தூக்கிச் செல்லச்செய்ததைக் கேள்வியுற்ற இலக்குவன் சினங்கொள்ளல்.

வேறு.

கேட்டா னினையோன் கிளர்ஞாலம் வரத்தி னாலே
மீட்டா ளளித்தாள் வனந்¹தம்முனை வெம்மை ²முற்றத்
தீட்டாத வேற்கட் சிறுதாபென யாவ ராலு
முட்டாத காலக் கடைத்தி யெனமுண் டெழுந்தான்.

(இ-ள்.) (இங்ஙனம்நிகழாநிற்க), இனையோன் - இனையபெருமான் [லக்ஷணன்],- தீட்டாதவேல் கண் - (நெருப்பிற்காய்ச்சிக்) கூராக்காத [இயற்கையிற் கூர்மையுடைய] வேலாயுதம் போன்ற கண்களையுடைய, சிறு தாய்-கைகேயி, வெம்மை முற்ற-(மனத்திற்)-கொடுமை மிக, கிளர் ஞாலம்-விளங்குகின்ற பூமியை, வரத்தினால் ஏ மீட்டான் - (அரசன்கொடுத்த) வரத்தினாலே தான்

திருப்பிக்கொண்டான்; தம்முனை - தமையனுக்கு, வன்ம் அளித்தான் - காட்டைக்கொடுத்தான், என கேட்டான்-என்றுகேள்விப்பட்ட, யாவராலும் மூட்டாத - வவராலும் பற்றப்பண்ணாத, கடைகாலம் தீ என - பிரளயகாலத்து அக்கினிபோல, மூண்டு எழுந்தான் - கோபம்பெருகி யெழும்பினான்; (எ-று.)

இராமன் முடிசூடித் தன்னைப்புணர்வானென்று பூமிதேவி களித்திருந்தமை தோன்ற 'கிளர்ஞாலம்' என்றார். வரத்தினாலே என்பதனை அளித்தானென்பதனோடுங் கூட்டுக. ஊழித்தீயினும் இவன்கோபத்திற்கு வேறறுமை தோன்ற, 'மூட்டாத காலக்கடைத்தீ' என்றார். முன் - ஆகுபெயர். பி-ம்:—¹தம்முனின், ²முற்றி.

(சகஉ)

கக்க. — இதுவும் அது.

கண்ணிற் கடைத்தீ யுக¹நெற்றியிற் கற்றை நார
விண்ணிற் சுடருங் ²கெட மெய்யினி னீர் ³வி ரிப்ப
வுண்ணிற்கு முயிர்ப்பெனு மூதை ⁴பிறங்க ின்ற
வண்ணற் பெரியோன் நனதாதியின் ⁵மூர்த்தி யொத்தான்.

(இ-ள்.) கடைக்கண்ணின் தீ உக - கண்களினுனியினின்றும் நெருப்பு வழியவும், நெற்றியில் கற்றை நார - துதலில் (பருவத்தின்) மயிர்த்தொகுதி தோன்றவும், விண்ணின் சுடர்உம் கெட - ஆகாயத்தில்விளங்கும் இளஞ்சூரியனும் (இவ்வுக்கிரத்துக்குமுன்னே) நிலைகெடவும், மெய்யினின் நீர் விரிப்ப - உடம்பினின்றும் வியர்வைநீர் பரவவும், உள் நிற்கும் - உள்ளேயிருக்கின்ற, உயிர்ப்பு எனும் ஊதை - மூர்ச்சென்னுங் கடுங்காற்று, பிறங்க - வெளியில் தோன்றவும், நின்ற அண்ணல் பெரியோன் - (வெகுண்ட) நின்ற மிக்கபெருந்தன்மையையுடைய இலக்குமணன், தனது ஆகியின் மூர்த்தி ஒத்தான் - தனது முதல்வருபமாகிய ஆகிசேஷனை யொத்திருந்தான்; (எ-று.)

இலக்குமணன் ஆயிரத்தலைபரவரசு சீறுமாபோற் சிறிது நென்க. இலக்குமணன் ஆகிசேஷனது திருவவதாரமாதலை "வளையொடுதிகிரியும்" என்னும் பாலகாண்டக் கவியா னுணர்க. திருவனந்தாமுவான் திருமாலினிடத்துத் தான் கொண்டுள்ள பொங்கும்பரிவினால் எப்போதுஞ் சினந்தோன்ற விரும்ப நென்பதை "ஆங்காரவாமது கேட்டழலுமிழும், பூங்காரவணையான் பொன்மேனி," "காயந்திருளாமாற்றிக் கதிரிலகுமாமணிக, னேயந்த பணக்கதிர்மேல் வெவ்வயிர்ப்ப" என்ற முதலாழ்வார் வாக்குக்கொண்டும் உணர்க. கண் தீப் பொறி புறப்படுவதுபோலத் தோன்றுவதும், புருவம் நெரிந்து நெற்றியிலேறுவதும், உடம்பில் வேர்வை மிகுதியாகத்தோன்றுவதும், உண்ணின்று உயிர்ப்புத்தோன்றுவதும் - வெகுளியின் மெய்ப்பாடுகள். நெற்றியிற் கற்றைநார என்பதற்கு - நெற்றியிற் கோபாக்கினியின்ஒளி வீசவும் எனக் கூறினாருமுளர். பி-ம்:—¹நெற்றியின் வேர்வைகால, நெற்றியிற்கற்றைகால, நெற்றி விரிந்த தென்ன. ²சுடர்தோன்ற மெய்நீர், சுடர்தோன்ற மெய்நீர். ³விரிக்க. ⁴பிறக்க. ⁵மூர்த்தம்.

(சகஉ)

கக௭—சிங்குகொண்ட இலக்குமணன் கைகேயியின் செயலை

இகழ்ந்து கூறுதல்.

சிங்கக் குருளைக் கிடு¹ தீஞ்சுவை யூனை நாயின்
வெங்கட்² சிறுகுட்டனை யூட்ட³ விரும்பி னுளா
னங்கைக் கறிவின்றி நன்றிது நன்றி தென்னாச்
கங்கைக் கிறைவன்⁴ கமலக்கை புடைத்து நக்கான்.

(இ-ள்.) 'சிங்கம் குருளைக்கு இடு - சிங்கக்குட்டிக்கு வைத்தற்கு உரிய, தீம்
சுவை ஊனை - இனிய உருசியையுடைய மாமிசத்தை, வெம் கண் சிறு நாயின்
குட்டனை - கொடியகண்களையும் இழிவையுமுடைய நாய்க்குட்டியை,
ஊட்ட - உண்பிக்க, விரும்பினான் - (கைகேயி) இச்சித்தான்; நங்கைக்கு -
இந்தக்கைகேயியினுடைய, அறிவின் திறம் இது இது - இந்த இந்தப்
புத்திவலிமை, நன்று நன்று - மிகநன்றாயுள்ளது நன்றாயுள்ளது,' என்னா -
என்று சொல்லி, கங்கைக்கு இறைவன்-இலக்குமணன், கமலம் கை புடைத்து-
தாமரைமலர்போன்ற (தன்) கைகளைக் கொட்டி, நக்கான்-சிரித்தான்; (எ-று.)

சிங்கக்குட்டிக்கு இடுதற்கு உரிய ஊனை நாய்க்குட்டிக்கு இடுவது முறை
மையாகாமையோடு எல்லோர்க்கும் இகழ்ச்சியையுத்தருவதுபோல இராம
பிரான் ஆள்வதற்கு உரிய இராச்சியத்தைப் பரதனுக்குத் தருதல் முறைமை
யாகாமையோடு யாவர்க்கும் இகழ்ச்சியையுத் தரு மென்பது, உவமைமுகத்தாற்
பெறப்படும். இங்ஙனம் பொருத்தமற்றகாரியத்தைக் கைகேயி செய்தமை
குறித்து இகழ்ச்சிபற்றி இலக்குமணன் கைகொட்டிச் சிரித்தனனென்க. இச்
செய்யுளில் முதலிரண்டடிகளிற்கூறிய உவமை, உவமேயத்தைக் காட்டிற்று:
இது - பிறிதுமொழிதலணி: உபமானத்தினால் உபமேயத்தைப் பெறவைப்
பது, இதன் இலக்கணம், இலக்குமணன் வசிக்கும் நாடாகிய கோசலதேசத்தி
னது எல்லை சுங்கநதிவரையிலுமாதலால், அவனை 'கங்கைக்கிறைவன்' என்றார்.
சரபூர்திக்கு இராமகங்கையென்று ஒருபெயருள்ளதனாலேனும், கங்கையை
எல்லாநதிக்கும் பொதுவாகவழங்கும் ஒருசார்வழக்குப்பற்றியேனும் சரபூர்தி
பாயப்பெற்ற கோசலநாட்டையுடையவனென்ற பொருளில் 'கங்கைக்கிறை
வன்' என்றருமாம். இனி, கங்கையைப் பூமிக்குக்கொணர்ந்த பகீரதசக்கரவர்த்
தியினது வயிச்சத்திற் பிறந்தவனென்பதுபற்றி இவ்வாறு கூறினாரெனினுமாம்.
இலக்குமணன் செயற்கு அரிய செய்யுந்திறமுடையானென்பதை விளக்க, தேவ
லோகத்தினினுறு ஆகாயசங்கையைப் பூமிக்குக்கொணர்ந்த பகீரதசக்கரவர்த்
தியின் பெயரால் அவ்விவக்குமணனைக் கவி குறித்தாரென்றலும் பொருந்தும்.
ஊனுண்ணும் விலங்குகட்கு அது சுவைக்கு மாதலால், 'தீஞ்சுவையூன்' என்
றார். தீஞ்சுவையூன் என்றது உபமேயத்தில் இராச்சியபாரத்தை. ஆல் -
தேற்றம்.

"நாயேபன்றி" என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தில் 'ஆயுங்காணை'
என்றதனால், 'சிங்கக்குருளை' என்றார். குட்டன்-குட்டியென்ற பொருளில்வரு

நலை, “தன்சிறுக்குட்டன்சளைக், குடங்கைக்கொண்டு மந்திதன் கண்வளர்த்துத்
கோவர்த்தனம்” என்ற பெரியாழ்வார்பாசுரத்திலுங் காண்க. சிறுகுட்டியை
என்றபாடத்துக்கு, “குட்டியும் பறமுங் கூற்றவண் வரையார்” என்றதனால்
‘நாயின்குட்டி’ என்றது. சிங்கம்-ஒயிம்ஸ் என்பதன் எழுத்து நிலை மாறி வந்த
வயிற்றினன்ற வடசொல்லின் திரிபு. ²கடுங்குட்டியை என்றபாடத்துக்கு,
சடுமான் என்பதிற்போல விரைவுக்குறிப்புணர்த்தும் ‘கடி’ என்னும் உரிச்
சொல் ‘கடு’ எனத்திரிந்து, வந்ததெனக் கொண்க. நன்றிது நன்றிது-அடுக்கு,
என்னல்பற்றிவந்தது. பி-ம்:—¹தீன், ²சிறுகுட்டனுக்கு, ³விரும்பினனோ,
விரும்பினனோ, ⁴கடகக்கை, (சகச)

ககஅ.—இதுமுதல் முன்றுகவிகள்-இலக்துமணன் பேர்க்கோலம்
பூண்டு நின்றலைத் தெரிவிக்கும்.

சுற்றார் ¹மணியின் வடிவாள் புடைதோன்ற வார்த்து
விற்குங்கி வாளிப் பெரும்புட்டில் புறத்து வீக்கிப்
பற்றார்த செம்பொற் கவசம்²பனி மேரு வாங்கொர்
புற்று மென³வோங்கிய தோனொடு மார்பு பேரர்க்க.

இதுமுதல் நான்குகவிகள் - குளகம்.

(இ-ள்.) சுற்று ஆர் மணியின் வடிவான்-நான்குபக்கங்களிலும் இழைத்த
மணிகளையுடைய கூர்செய்த கைவாளே, புடை தோன்ற ஆர்த்து - பக்கத்தில்
விளங்கும்படி கட்டி, வில் தாங்கி - வில்லையேந்தி, பனி மேரு ஆவரு ஓர் புற்று
ஆம் என - குளிர்தமேருமலையின்கணுள்ள ஒருபாம்புப்புற்றுப்போல, வாளி
பெரு புட்டில் புறத்து வீக்கி - அம்பறுக்தூணியைப் பின்பக்கத்திற் கட்டி,
பற்று ஆர்த செம் பொன் கவசம் - பொருக்துள்ள செம்பொற்கவசம், ஓங்கிய
தோனொடு - உயர்த்தபுயங்களுடன், மார்பு போர்க்க - மார்பைமறைக்கவும்,—

மணி - கைப்படியுமாம். அம்புகளின் கொடுமைபற்றிப் பாம்புப்புற்றெனப்
பட்டது. மேரு தோளுக்கும், புற்று புட்டிலுக்கும் உவமை. இனி, மகா
மேருமலை ஒரு புற்றுமேடுபோற் சிறிதாகத்தோன்றும்படி யோங்கிய தோன்
என்றுமாம். பி-ம்:—¹மணியார், ²படர், ³வீங்கிய. (சகடு)

ககக. அடியிற்சுடர் பொற்கழ லார்க்கலி நாண வார்ப்பப்

¹பொடியிற் றடவுஞ் சிறுநாண் பெரும் பூச ²லோசை

³பியியிற் ⁴றொடாக் கடலேழு ⁵மடுத்திஞ் ஞால

⁶முடிவிற் ⁷குமியும் மழைமும்மையின் மேன்முழங்க.

(இ-ள்.) அடியில் சுடர் பொன் கழல் - கால்களிற் (கட்டி) விளங்குகின்ற
பொன்னலாகிய கழல், ஆர்கலி நாண ஆர்ப்ப - சமுத்திரமும் வெட்கும்படி சப்
திக்கவும், பொடியில் தடவும் - பூமியிற் படுகின்ற, சிறு நாண்-சிறியநாணினைது,
பெரு பூசல் ஓசை - மிக்க போர்க்குரிய ஒலியானது, இ ஞாலம் முடிவில் -

இவ்வுலகம் முடியுங்காலத்தில், கடல் ஏழ்உம் மடுத்து - ஏழுமுத்திராரையும் உட்கொண்டு, இடியின் தொடர-இடிகளோடு பொருந்த, குமிறும்-ஒலிக்கின்ற, மழையின்மேல் - மேகங்களினும், மும்மை முழங்க - மூன்று பங்கு (அதிகமாக) ஒலிக்கவும்,— (எ-று.)

விசையாக நடப்பதனால் வீரக்கழல்ஒலிப்ப, நாணத்தெறிப்பதனால் பேரொலி யுண்டாகின்ற தென்க. வீரக்கழல் கடல்போலொலிக்க, வில்நாணியி னொலி இடியினும் மும்மடியொலித்தது. பொடி - ஆகுபெயர். பொடியிற்றடவு காண் - பொடியோடுதடவும் நானுமாம். இனி, நானேனைசை கடலேழுந் தொடர மடுத்து, இஞ்ஞாலமுடிவிற் குமிறும் மழையிடியின்மேல் மும்மை முழங்க வென்றுமாம். பி-ம்:—¹பிடியிற்றடவும், பொடியுற்றிடவும். ²ஒதை. ³கடிகில். ⁴தொடராக். ⁵எடுத்துஞாலம், நிமிர்ந்துஞாலம். ⁶முடியில். ⁷குமுறும். (சகசு)

கஉ௦. வானுந் நிலனும் முத¹லீறில் வரம்பில் ²பூத
மேனின்று கீழ்காறும் ³விரிந்தன வீழ்வ போலத்
தானுந் தனதம் முனுமல்லது மும்மை ஞாலத்
தானும் முயிரும் முடையார்க ⁴ஞடைந்தொ துங்க.

(இ-ள்.) விரிந்தன - பரந்துள்ளனவான, வான்உம் நிலன்உம் முதல் - ஆகாயமும் பூமியும்முதலாகிய, ஈறு இல் - முடிவில்லாத, வரம்பு இல் பூதம் - அளவற்ற ஐம்பூதங்களும், மேல்நின்று கீழ்காறுஉம் - மேலே யிருந்து கீழ் வரையிலும், வீழ்வபோல - விழுவனபோல (நினைத்து),—தான்உம் தன தம் முன்உம் அல்லது - தானும் தன்னுடைய தமையனாகிய ஸ்ரீராமனுத்தவீர, மும்மை ஞாலத்து - மூன்றுலோகங்களிலுமுள்ள, ஊன்உம் உயிர்உம் உடையார்கள் - சரீரமும் ஆததுமாவுமுடையவர்கள், உடைந்து ஒதுங்க - அழிந்து விலகவும்,—(எ-று.)

கீழ்க்கூறியபடி வீரக்கழலினின்றும் வில்நாணியினின்றும் அப்போது தோன்றிய பேரொலியால், ஐம்பெரும்பூதங்களும் தலைகீழாய்மறிவீழ்கின்றனவோ என்று கருதி எல்லாப்பிராணிகளும் மனமழிந்து ஒடுங்கினவென்க. உடையாரென்று சிறப்புப்பற்றி உயர்திணையார் கூறினாரேனும், அஃறிணையான பிராணிகளையுங் கொன்க. ஐம்பெரும் பூதங்களுள் முதலதாகிய நிலத்தை யும் சுற்றதாகிய வானையுங் கூறினார். அவற்றுள் உற்பத்திக்கிரமம்பற்றி வான் முதலில் வைக்கப்பட்டது. பிரவாஹகோ [ஆற்றொழுக்குப்போல] நித்தியமாதலால், 'எறில் பூதம்' என்றார். 'ஊனுமுயிருமுடையார்கள்' என்றதனால் சகல சராசரங்களையுங் கொன்க. பி-ம்:—¹ஒன்றி. ²எழும், ஒன்றன். ³பிரிந்தன, விரிந்தன. ⁴உளைந்து. (சகஎ)

கஉ௧.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - எவ்வந்தாலும்வென்று கைகேயியினீர் கருத்தை நிறைவேற்றுவோட்டேனென்று இலக்குமணன்வீரவாதங் கூறியதைத் தேர்விக்கும்.

புனிப்பாவை பரங்கெடப் ¹போரில்வந் தோரை யெல்லா
மலிப்பானு ²மின்றே யனித்தாக்கையை யண்ட முற்றக்
குனிப்பானு ³மின்றே யென⁴கோவினைக் கொற்ற மெளனி
கயிப்பானு நின்றே னிதுகாக்குநர் ⁵காமி னென்றான்.

(இ-ள்.) 'போரில் வந்தோரை எல்லாம்-(நான் இராமபிரானுக்கு முடி குட்டுதலைநிகழ்த்துவிக்கையில் அதனைத்தடுக்குமாறு என்னோடு பொரும்பொருட்டு) முனைமுகத்தில் வந்தவரெல்லாரையும், புவிப்பாவை பரம் கெட - பூமி தேவிக்குப் பாரம் நீங்கும்படி, இன்றுவ அவிப்பான்உம் - இன்றைக்கே அழிப்பவனும், அவித்து - அங்ஙனம் அழித்து, ஆக்கையை - அவருடைய, அண்டம் முற்ற - உலகம் நிறைய, குவிப்பான்உம் - குவியல்செய்பவனும், என கோவினை - எனது தலைவனாகிய பூநீராமனை, கொற்றம் மௌலி - வெற்றியையுடைய திருமுடியை, இன்றுவ - இன்றைத்தினமே, கவிப்பான்உம் - குட்டுபவனுமாக (உறுதிபொருட்டு), நின்றேன்—; இதுகாக்குநர் - இதனைத்தடுக்கும் வலியுடையவர், காமின் - தடுங்கள்,' என்றான்—என்றுகூறினான், (இலக்குமணன்); (எ-று.)

இராமனுக்கு முடுகுட்டிற்கு விரோதஞ்செய்யுமாறு எவர்வந்தாலும் அவரையெல்லாம் போரிற்சொன்று அவர்களின் உடம்புகளையெல்லாம் பெருங்குவியலாகக்குவித்துப் பிரகு வெற்றியினாற்கிடைத்த மகுடத்தை என் தலைவனாகிய பூநீராமனுக்குச் சூட்டுவேன்: என் செயலைத்தடுக்க எவர்வந்தாலும் வருக எனப் போர்க்கு அறைகூவுகின்றனன் இலக்குமணன் என்க. தருமமூர்த்தியாகிய இராமபிரானுக்கு முடிசூட்டவொட்டாமற் செய்பவர் பூமிக்குப்பாரமே யாவ ரென்பதுதோன்ற, 'புவிப்பாவைபரங்கெட' என்றது. காக்குநர் காமின் - முன்னிலையிற்படர்க்கைவந்த இடவமுவுமைதி. பி-ம்:—¹போருவந்தோரை. ²அவித்தவர். ³எனக்கொரு, நின்றென்குணக, இன்றேயெங். ⁴கோவினை, ⁵காக்க. (சுகஅ)

கஉஉ. விண்ணாட்டவர் ¹மண்ணவர் விஞ்சையர் நாகர்மற்று

மெண்ணாட்டவர் யாவரு நிற்கவொர் மூவ ராகி

மண்ணாட்டுநர் ²காட்டுநர் வீட்டுநர் வந்த போதும்

³பெண்ணாட்ட மொட்டே⁴னிணிப் ⁵பேருல கத்து ளென்னு.

இதுமுதல்மூன்றுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) (பின்னும் இலக்குமணன்),—'விண் நாட்டவர் - தேவரும், மண்ணவர் - பூமியிலுள்ளவரும், விஞ்சையர் - வித்தியாதாரும், நாகர் - பாதாளவுலகத்தவரும், மற்றுமம் எண் நாட்டவர்-இன்னும் எண்ணத்தக்க பலவாகிய இடங்களிலுள்ளவர்களுமாகிய, யாவர்உம் -, நிற்க - கிடக்கட்டும்; மண் நாட்டுநர் - பூமியைப்படைப்பவரும், காட்டுநர்-காப்பவரும், வீட்டுநர் - அழிப்பவரும் ஆகிய, ஓர் மூவர் - ஒப்பற்ற மும்மூர்த்திகளும், ஆகி - ஒன்றாகி, வந்த போது உம் - வந்து எதிர்த்தகாலத்திலும், இனி - இப்போது, பேர் உலகத்துள் -(இந்தப்)பெரிய உலகத்திற்குள்,பெண் நாட்டம் - பெண்களின் நோக்கத்திற்கு, ஒட்டேன் - இடங்கொடேன்,'என்னு - என்றுகூறி, — (எ-று.)—'வேலை' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

‘சாதாரணமான தேவர் மானுடர் விஞ்சையர் நாகர் முதலியோர் கிடக் கட்டும்; படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்னும் முத்தொழில்களைப் புரிபவரான திரிமூர்த்திகளே வந்து கைகேயியின்கருத்தை முற்றுவிப்பதாக எண்ணியெ திர்த்துநின்றாலும், கைகேயியின்கருத்தை நிறைவேறுமாறு விடேன்’ என்று இலக்குமணன் சினங்கொண்டு கூறின நென்க. விண்ணாட்டவர்—சுவர்க்க நாட்டில் வசிப்பவர். விஞ்சையர் - மாலிகாஞ்சனம் முதலிய மாயவித்தையில் வல்லவர்; இவர், பதினெண் தேவகணங்களுட் சேர்ந்தவர். நாகர் - படமும் வாலு முடையரான ஒரு தேவசாதியார். எண்ணாட்டவர் என்றது - மற்றும் கூறப் படாத சித்தர் கின்னார் முதலிய தேவகணங்களை; எட்டுத்திக்குலமுள்ள மற்றையோரும் எனினுமாம். நிற்க என்பது - அவர்களைத் தான் ஒருபொருட்டாக மதிக்கவில்லை யென்பதைக் குறிப்பிக்கும்; வியங்கோள் முற்று. மூவர் - தொகைக்குறிப்பு. மண் என்றது - இலக்கணையால், உலகங்களை யுணர்த்திற்று. நாட்டம் - நாடியது; விரும்பியது; பெண் ஆட்டம் என்று பிரித்து உரைப்பினுமாம். 1-ம்:—¹விஞ்சையர் மண்ணவர். ²காக்குராயவர், காக்குநர்க்கு நர். ³பெண்ணாட்டவொட்டேன். ⁴நனி, ⁵பேருலகத்தினென்றான், பேருலகத்துமன்றோ. (சகக)

௧௨௩.—வீரவாதஞ்செய்த இலக்குமணன் நகர்நடுவே திரிதல்.

¹காலைக் கதிரோ னடு²வுற்றதொர் வெம்மை ³காட்டி
ஞாலத்தவர் கோமக ⁴னந்நக ரத்து நாப்பண்
மாலைச் ⁵சிகரத் தனிமந்தர ⁶மேரு முந்தை
வேலைத் திரிகின்றது போற்றிரி கின்ற வேலை.

(இ-ள்.) காலை கதிரோன் - இளஞாயிறு, நடு உற்றது - உச்சியடைந்தாற்போன்ற, ஓர் வெம்மை - ஒரு கடுமையை, காட்டி—, ஞாலத்தவர் கோமகன் - சகரவர்த்தியினது (இளைய) திருமகன் [லக்ஷ்மணன்], அநகரத்து நாப்பண் - அவ்வயோத்தியின் நடுவில், மாலை சிகரம் தனி மந்தரம் மேரு - ஒழுங்காகிய முடிகளையுடைய ஒப்பற்ற மந்தர பருவதம், முந்தை - முற்காலத்தில், வேலை - திருப்பாற்கடலில், திரிகின்றதுபோல் - சுழன்றது போல, திரிகின்ற வேலை - சுழன்றுலாவுங் காலத்தில்,—(எ-று.). ‘கேட்டான்’ என அடுத்த கவியோடு முடியும்.

‘எவராவது போர்க்கு வருபவருண்டா?’ என்று வீரவாத்துடனே ஆர்ப்பாட்டுசெய்துகொண்டு இலக்குமணன் நகர்நடுவே திரிந்தானென்க. மேரு - மலைஎன்னும் மாத்திரையாய் நின்றது. முந்தை - கடைந்த காலத்தில் என்றபடி. திருமாலுக்கு இந்நகரம் இனிது தங்குமிடமாதலால் இதற்குப் பாற்கட லுலமையாயிற்று; பாலகாண்டத்து “மாயோன் மாப்பினன்மணிகன் வைத்த பொற்பெட்டியோ” என்றார். 1-ம்:—¹காலைக்கதிகோன். ²உற்றன, அற்றதொர். ³கூட்டி. ⁴நன்னகரத்து. ⁵சிகரத்தணி. ⁶உல. (சஉ௦)

கஉசு.—இலக்குமணனது வில்லின் நாணுலி இராமனது
செவியிற் படுதல்.

வேற்றுக் ¹கொடியான் ²வினைவித்த வினைக்கு விம்மித்
தேற்றத் தெளியாதயர் சிற்றவை பாவி ருந்தா
³ஆற்றற் துணை தத்தம்பிதன் ⁴விற்புய லண்ட. கோளங்
⁵கீற்றொத் துடையப் ⁶படு நாணுரு மேறு ⁷கேட்டான்.

(இ-ள்) வேறு கொடியான் - வேறுகிய கொடுமையையுடைய கைகேயி, வினைவித்த-உண்டாக்கின, வினைக்கு - கொடுந்தொழிலுக்கு, விம்மி - கலங்கி, தேற்ற தெளியாது - தேறப்பண்ணவும் தேறாமல், அயர் - வருந்துகின்ற, சிற்றவைபால் - சிறியதாயாகிய சுமித்திரையாரிடத்தில், இருந்தான் - இருந்த ஸ்ரீராமன், —ஆற்றல் துணை தம்பி தன் - வல்லமையையுடைய (தனக்குத்) துணையாகிய லக்ஷ்மணனது, வில் புயல் - வில்லாகிய மேகத்தினின்றும், அண்டகோளம் கீற்று ஒத்து உடைய - அண்டகோளம் பிளவுபட்டுத் தகரும்படி, படும் - உண்டாகிய, நாண் உரும் ஏறு - வின்னாணின் ஒலியாகிய இடியேற்றை, கேட்டான் - செவியுற்றான் ; (எ-து.)

இலக்குமணன் நகரின்ருடுவே திரிந்துகொண்டு செய்து நாணுலியானது சுமித்திரையாரிடத்திருந்த இராமபிரானது செவியிற் பட்டதென்க. வேற்றுக்கொடியான் என்றது - ஸ்ரீ ஸௌசலையாருக்குத் தன் வினைவாலே வேறுகுவ் கொடியவனென்றபடி; ஸ்ரீபரகாழ்வான் வினைவுக்குப் பொருந்தாமையாலே வேறுகொடியா னென்றதாகவுமாம். எஞ்ஞான்றும் இராமனுடன் கூட விருந்து கைங்கர்யஞ் செய்து வருதலால், 'துணைத்தம்பி' என்றார்; வல்லமையில் தனக் கொப்பாகிய தம்பியென்றுமாம். பி-ம்:—¹கொடியான். ²முடிப் பித்த, முடிவித்த. ³ஆற்றத்தனித், ஆற்றற்றனித். ⁴விறொழில். ⁵கீற்றுற்று, கீற்றற்று. ⁶பொரு. ⁷கேளா.

(சஉசு)

கஉரு.—இராமன் இலக்குமணனுள்ள இடத்துக்கு வருதல்.

¹வீரக்கிய பொற்கலன் ²வில்லிட வார மின்ன
மாறுத் ³தனிச்சொற் துளிமாரி ⁴வழங்கி வந்தான்
காறுக்க நிமிர்ந்து ⁵புகைந்து கனன்று பொங்கு
மாறுக் கனலாற்றுகொடி ரஞ்சன மேக மென்ன.

(இ-ள்.) (கேட்ட அவ்விராமன்),—வீறு ஆக்கிய பொன் கலன் - வேறென்றற்கில்லாத அழகையுண்டாக்குகின்ற பொன்னுலாகிய திருவாபரணங்கள், வில் இட - ஒளி வீசவும், ஆரம் மின்ன - முத்துமால்கள் பிரகாசிக்கவும், கால் தாக்க - பெருங்காற்று வீசுதலினால், நிமிர்ந்து - வளர்ந்து, புகைந்து - எரிந்து, கனன்று - காய்ந்து, பொங்கும் - விளங்குகின்ற, ஆரகனல் - தணியாத [பிரளயகாலத்] தீயை, ஆற்றும் - தணிவிக்கின்ற, ஓர் அஞ்சனமேகம் என்ன - ஒரு மைபோலுங்கரிய மேகம்போல, மாறு - தவிராத, தனி - ஒப்பற்ற, சொல் - வார்த்தைகளாகிற, மாரி துளி - மழைத்துளி களை, வழங்கி வந்தான் - சொல்லிக் கொண்டு வந்தான்; (எ-து.)

இராமபிரான் இலக்குமண்ணது சினத்தைத் தணிப்பிக்கக்கருதி அவனுள்ள இடத்திற்கு இன்சொற்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தனனென்க. காலக் கடைத்தீயெனக் கீழ்க்கூறியதனால், ஆரூக்கனல் என்பதற்கு பிரளயகாலத் தீ எனப்பட்டது: இது தொழிலும் உருவுப்பற்றிவந்தது. அஞ்சனமேக மென்றது, கார்காலத்துச் சூல்கொண்ட மேகத்தை. 1-ம்:—¹வீராகிய. ²வில் விட்ட. ³தணி. ⁴வழங்க. ⁵கனன்றுபுகைந்து. (சஉஉ)

கஉக.—‘போர்க்கோலம்பூண்டு இருக்கக் காணாமென்?’ என்று

இராமன் இலக்குமணனை வினாவுதல்.

மின்னொத்த ¹சீற்றக் கனல்விட்டு விளங்க நின்ற
பொன்னொத்த மேனிப் புயலொத்த தடக்கை யானை
²பென்னத்த வென்னீ ³பிறையேனு முனிந்தி லாதாய்
⁴சன்னத்த னுகித் தனுவேந்துதற் கேது வென்றான்.

(இ-ள்.) (ஸ்ரீராமன்), மின் ஒத்த - மின்னலைப்போன்ற, சீற்றம் கனல் - கோபாக்கினியை, விட்டு-வெளியே தோற்றுவித்துக்கொண்டு, விளங்கநின்ற - விளக்கமாக நின்ற, பொன் ஒத்த மேனி - பொன்போன்ற திருமேனியையும், புயல் ஒத்த தட கையானை - மேகம்போன்ற பெரிய கைகளையுடையனுமான இளையபெருமானோரோக்கி, ‘என் அத்த - எனது குழந்தாய்! இறை ஏன்உம் முனிந்திலாதாய் - ஒரு நொடிப்பொழுதும் சினங்கொன்னாதவனான, நீ—, சன்னத்தன்ஆகி - போருக்கு ஆயத்தமானவனாய், தனு ஏந்துதற்கு - விற்பிடித்தற்கு, ஏது - காரணம், என் - யாது?’, என்றான் - என்றுவினாவினான்; (எ-று.)

என்குறிப்பை யுணர்ந்து அதன்படியே நடப்பதன்றி எதனையங்கருதாது சிறிது சினங்கொள்வதும் எப்போதுங் கண்டதில்லையே; அங்ஙனமுள்ள நீ, எதையும் கருதாது பெருஞ்சினங்கொண்டு யுத்தசன்னத்தனாகி நிற்கக் காரணம் என்? என்று இராமன் இலக்குமணனை வினாவினனென்க. சன்னத்தன்—ஸந்தந்தன்: போர்க்கவசம் பூண்டவன். மின்னொத்த சீற்றக்கனல் என்றதனால், வெகுளி தானுள்ளவனவு கணமே யெனக்கொள்க. இளையபெருமானோ மேல் ஆரணிய காண்டத்திலும் “சுவணவண்ணன்” என்பாரதலால், பொன்உவமை நிறத்திரு. அப்புமாரியுதவுதலாகிய தொழில் பற்றி ‘புயலொத்த தடக்கை’ என்றார். ³இமையோரை முனிந்திலாதாய் என்ற பாடத்துக்கு - தேவர்களின் வேண்டுகோளுக்குத் தாம் இரங்கி யவதரித்தமையைக் குறிப்பித்தற்கு இவ்வாறு கூறியதெனப்: அன்றி இமை ஓரை - இமைப்பொழுது எனினுமாம். 1-ம்:—¹சீற்றத்தனல். ²என்னத்தவெண்ணி, என்னத்தனே நீ. ⁴சின்னத்தனுவேந்துதற்கேதுவென்செப்புகென்றான். (சஉக)

கஉஎ.—இதுவும் அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்: இலக்குமணன்

இறுத்தவீடை.

1மெய்யைச் சிதைவித்துநின் ²மேன்முறை ³நீத்த ⁴நெஞ்சமையிற் ⁵கரியாளெதிர் நினை⁶யம் மெளலி சூட்டல் செய்யக் ⁷கருதித் தடைசெய்குநர் தேவ⁸ரேனுந் துய்யைச் சுடுவெங் கணலிற் சுடுவான் றுணிந்தேன்.

(இ-ள்.) (அதற்கு இலக்குமணன்), 'மெய்யை சிதைவித்து - சத்தியத்தைக் கெடச்செய்து, நின் மேல் முறை - உனக்குச் சிறப்பாகவுள்ள அரசு முறைமையை, நீத்த - நீக்கின, நெஞ்சம் மையில் கரியான் எதிர் - மனம் மையிலும் கரியதாகிய கைகேயியின் முன்னே, நின்னை - உன்னை, அ மொளவி சூட்டல்-அந்தக்கிரீடத்தைச் சூட்டுதலை, செய்ய-செய்தற்கு ௩ ருதி-(நான்) நினைத்து, தடை செய்குநர் - (அதற்குத்) தடைசெய்ப்பவர், தேவர்எனும் - தேவர்களே யாயினும், (அவரை), துய்யை சுடு வெம் கனலின் - பஞ்சை யெரிக்கின்ற, கொடிய தீப்போல, சுடுவான் - அழித்தற்கு, துணிந்தேன் - நிச்சயித்தேன்.

இராமனுக்கு முடிசூட்டுகிறே னென்று சொன்ன சக்ரவர்த்தியை அது செய்யாது தடுத்தலால், மெய்யைச் சிதைவித்ததாயிற்று. நீத்த - தன்வினை பிறவினைப்பொருளில் வந்தது. மனத்தில் வெகுளியையுடையவனென்பான் 'நெஞ்சம் மையிற்கரியான்' என்றான். துய் - பஞ்சிற் றொடர்துணி. கருதித் துணிந்தே னென முடிக்க. பி-ம்:—¹மெய்ம்மை. ²மெய்ம்முறை, மென்முறை. ³நீத்து. ⁴நெஞ்சின். ⁵கொடியான். ⁶நன்மொளவி, நயம்மவுவி, மவுவி. ⁷கருத்தித்தடை. ⁸ஏயும். (சஉச)

கஉஅ. வலக்கார முகமென்கைய தாகவவ் வானு னோரும்

¹விலக்கா ரவர்வந்து விலக்கினு மென்கை ²வாளிக்

கிலக்கா வெரிவித் துலகேழினொ டேழு மன்னர்

குலக்கா வலுமின் றுனக்கியான் றாக்கோடி யென்றான்.

(இ-ள்.) வலம் கார்முகம் - வலியையுடைய வில்லானது, என் கையது ஆக - எனது கையிலுள்ளதாயிருக்க, அ வானுனோர் உம்-அத்தேவரும், விலக்கார் - (துணிந்து) தவிர்த்தல் செய்யார்: அவர் வந்து விலக்கினஉம் - அவர் (துணிந்து) வந்து தடுத்தாலும், என் கை வாளிக்கு - எனது கையிலுள்ள பாணத்துக்கு, இலக்கு ஆ (க)-லட்சியமாகும்படி, எரிவித்து - எரியச்செய்து, உலகு ஏழினொடு ஏழ்உம் - பதினான்குலோகங்களையும், மன்னர் குலம் காவல் உம் - அரசர்கூட்டத்தைக் காத்தற் றொழிலையும், இன்று - இப்பொழுது, உனக்கு—, யான் தர-நான் கொடுக்க, கோடி-பெற்றுக்கொள்க, என்றான்.—

இச்செய்யுளின் முன்னடிகள் - சீழ்ச்செய்யுளின் அதுவாதம்; இவ்வதுவாதம் உலகேழினொடேழும் மன்னர்குலக்காவலும் யான் தரக்கோடிஎன்று விதித்தலின் பொருட்டு வந்த தென்க. இலக்கு - லக்ஷயம் என்பதன்திரிபு. பி-ம்:—¹விலக்காரய, ²வாளியிலக்கா. (சஉஉ)

கஉக.—அதுகேட்ட இராமன் 'முறைகேடாக உனக்கு இப்படிச்

சீற்றந் தோன்றக் காரணம் என்ன?' என்றல்.

இனையா ¹னிது ²கூற விராம ³னியைந்த நீதி

வனையாவரு நன்னெறி ⁴நின்னறி வாரு ⁵மன்றே

யுனையா வறம் ⁶வற்றிட லுழ்வழு ⁷வுற்ற சீற்றம்

வினையாத நிலத்துனக் கெங்ஙன் வினாந்த தென்றான்.

(இ-ள்.) இளையான் இது கூற - இலக்குமணன் (தான் வில்லேந்தியகாசனம்) இன்னதென்பதனைச் சொல்ல, — இராமன் —, 'இயைந்த நீதி வளையாவரும் எவ் றெறி - (தூல்களிற்) கூறப்பட்டனா நீதிமுறைக்கு மாறாகாமல் கடக்கின்ற எல்லமுறையிலேயே, நின் அறிவு உனதுபுத்தி, ஆகும் அன்றே - பொருத்தியிருக்குமல்லவா? ஊழ் வழ உற்ற - நீதிமுறைக்குத் தவறாகவுள்ள, சீற்றம் - கோபம், விளையாத - (ஒருபோதும்) உண்டாயிராத, நிலத்து - இடமாகிய மனத்தில், உளையா அறம் வற்றிட - அழியாத தருமம் கெடும்படி, உனக்கு — எங்கண்-எப்படி, விளைந்தது-தோன்றிற்று?' என்றான்-என்று வினவினான்; (எ-று.)

இலக்குமணன் சொல்லக் கேட்டதும், இராமன் 'அப்பா இலட்சுமண! உன்னுடைய அறிவு நீதிமுறைதவறாத நன்னெறியில்தான் செல்வவல்லது; அப்படியிருக்க, தருமத்திற்குக் கேடு உண்டாகும்படி நீதிமுறைக்கு மாறாக உன்மனத்திலே இப்போது சினம் எவ்வாறு பிறந்தது?' என வினவின நென்பதாம். இது என்றது - இராமபிரானுக்கு மகுடம் புனைதற்கு மாறாகக் கைகேயிண்ணிய எண்ணத்தை நிறைவேற்றும்பொருட்டுத் தேவர் உதவிலும் அவர்களையுங் கொன்றொழிப்பே நென்றதை. இலக்குமணன்புத்தி நீதிதவறா நன்னெறியிலேயே செல்லுமென்பான் 'நீதிவளையாவரு நன்னெறி நின்னறிவாகும்' என்றான். தருமத்திற்கு அறிவு என்றும் உண்டாகாதென்ற தூற்றொண்கைபற்றி 'உளையாஅறம்' எனப்பட்டது. உளையா = உலையா: லகரத்துக்கு எகரம் போலியாகவந்தது. போலியாகக்கொள்ளாமல், அறம் உளையா வற்றிட என்று இயைத்து - தருமதேவதை மனம்வருந்தியொடுங்க என்று உரைப்பினுமாம். இளையான் என்பதற்கு - தான் கொண்ட கருத்திற்குறிந்துந் தளராதவனாகி என்று உரைப்பாரு முனர். அறிவு + ஆகும் = அறிவாகும்: "முற்றும்நெறோவழி," 1-ம்:—1 அது. 2 சொல்ல. 3 இசைந்த. 4 நின்னெறியாகும். 5 இன்றே. 6 அற்றிட, உற்றிட. 7 அற்ற. (சஉச)

கஉ0.—இலக்குமணன் யான் இப்போது சினங்கொள்ளாது எப்போது சினங்கொள்வதெனல்.

நீண்டா 1ன துரைத்தலு நித்திலந் 2தோன்ற நக்குச்
சேண்டான் றொடர்மாலில் 3நின்னதென் றுந்தை செப்பப்
பூண்டாய் பகையா 4விழந்தேவனம் போதி 5யென்றால்
6யாண்டோ வடியேற் றினிச்சீறற மடுப்ப 7தென்றான்.

(இ-ள்.) நீண்டான் - ஸ்ரீராமன், அது உரைத்தலும் - அவ்வார்த்தையைச் சொன்னவனாவில், — (இலக்குமணன்), 'நித்திலம் தோன்ற - பற்கள் வெளித் தோன்ற, நக்கு - சிரித்து, 'உந்தை - உண்தந்தை, சேண் தான் தொடர் மாநிலம் - அகலம்பொருத்திய பெரிய பூமி, நின்னது - உன்னுடையது', என்று செப்ப-என்று சொல்ல, பூண்டாய்-(அதனை) அங்கீகரித்தவனாகி, (யின்), பகையால் இழந்தது - சத்துருவினால் இழந்துபோய், வனம் போதி - காட்டிற்குச்

செல்வாய், என்ருள்—, அடியேற்கு - எனக்கு, இனி—, சீற்றம் அடப்பது - கோபம்வருவது, யாண்டு - இத்தவேளைதவிர வேறு எப்பொழுதோ? என்ருள்—; (எ-று.)

அடியேனுக்கு இக்காலத்தில் கோபம் வருகிறது அபிசயமா? என்றபடி, நீண்டான்-மிகக்குணங்களை யுடையவன். வாமனாவதாரத்தில் மாவலிபக்கல்புவடிமன்னவேண்டி நீண்டமைபற்றி, நீண்டா நென்றனுமாம். 13-ம்-1 உரைசெய்தலும், அதுணர்த்தலும், அதுகூறலும். ²தோற்க. ³நின்னதுதாதை, நின்னதுன் றுதை. ⁴இழந்தாய். ⁵என்ன. ⁶ஆண்டோ. ⁷என்றே. (சஉ௭)

கூடக.—இதுவும் இலக்துமணன்மறுமொழி.

நின்கட் ¹பரிவில்லவர் நீள்வனத் துன்னை நீக்கப்
புன்கட் பொறியாக்கை பொறுத்துயிர் ²போற்று கேடு
வென்கட் ³புல ⁴முன் னுனக்கீந்துவைத் தில்லை பென்ற
வன்கட் புலந்தாங்கிய மன்னவன் ⁵போல வென்றான்.

(இ-ள்.) 'என் கண் புலம் முன் - எனது கண்முன்னே, உனக்கு ஈந்து வைத்து-உனக்கு இராச்சியத்தை வாயாற்) கொடுத்து வைத்து, இல்லை என்ற பின்னரில்லையென்று சொல்லி (உன்னைக் காட்டுக்கு அனுப்பி மகிழ்ச்சியோடு பார்த்துக்கொண்டு) நின்ற, வன் கண் புலம் தாங்கிய - கொடுத்தன்மையைக் கொண்ட கட்புலனோடுகூடிய, மன்னவன்போல - அரசன்போல, -நின் கண் பரிவு இல்லவர் - உன்பக்கல் அன்பில்லாத தாய், நீன் வனத்து - நீண்ட காட்டில், உன்னை நீக்க - உன்னை அனுப்ப, (அதனைக் கண்டும்), புன் கண் பொறி யாக்கை பொறுத்து - துன்பத்தைத் தருகின்ற ஐம்பொறிகளையுடைய உடலைத் தாங்கி, உயிர் போற்றுகேன்ஓ-பிராணனைக் காப்பாற்றுவேனோ? என்றான்-; (எ-று.)

இராமபிரானுக்கு அரசு தருகின்றேனென்று தசரதன் கூறியது தனக்குத்தெரியுமென்பதையுணர்ந்த, இலக்குமணன் 'என்கட்புலமுன்னுனக்கீந்துவைத்து' என்கிறான். உயிர் போற்றுக்கேளே ... வன்கட்புலந்தாகிய மன்னவன் போல - "எபந்தொடியொருத்தி சொற்கொண்டு பார்க்கள், நைந்துயிர்நடுங்கவுடத்திகானென, வுய்ந்தனனிருத்தன னுண்மைகாவலன்" என்று பின்னும் இலக்குமணன் கூறுவது காண்க. வன்கண்மை - இரக்கமின்மை. பரிவிலலவர் - இழிப்பினர் பன்மைவந்தது. 1-ம்:—1பரிவிலலவர், பரிவிலலவன். 2போற்றுவேளே. 3புலன். 4உன்றனக்கு, நின்றனக்கு. 5தாண்டொல். (சஉஅ)

கூஉ.—இலட்சுமணன் சொற்கேட்டு இராமன் கூறத்தொடங்குதல்.

என்றென் றறிவித் திகையோனி தியம்பி டாழுந்
கன்றென்று மாவிற் பலயோனியுந் காத்த நேமி
வன்றின் சிலைக்ககம் மனுஷென்னும் வயங்கு சீர்த்திக்
ருன்றென்று தோளான் மருமானிவை கூற லுற்றான்.

(இ-ன்.) இளையோன் - இலட்சுமணன், இது - (தான்) சினங்கொண்ட தன் காரணத்தை, என்று என்று அறிவித்து-, இயம்பிடாமுன்-சொல்லுவதற்கு முன்னம்,-கன்று ஒன்றும் ஆவின்-(தன்) கன்றினிடத்தே அன்புபொருந்திய பசு ப்போல, (மிக்க அன்புகொண்டு), பல யோனிடம் காத்த - பலவகைப் பிறவிகளிலும்பிறந்த பிராணிகளையெல்லாம் பாதுகாக்கின்ற, நேமி வல் தின் சிலைகை - ஆஞ்ஞாசக்கரத்தையும் மிகவும்வலிமைபெற்ற கோதண்டத்தையும் பூண்ட கையையுடையவனாகிய, மனுஎன்னும் வயங்கு சீர்த்தி குன்று ஒன்றுதோளான் மருமான்-மனுவென்கின்ற விளங்கும்பெரும்புகழைக்கொண்டவனாகி மலையையொத்த தோள்களையுடையவனது சந்ததியிற்பிறந்த ஸ்ரீராமன், இவை - இவ்வார்த்தையை, கூறல் உற்றான்-சொல்லத்தொடங்கினான்; (எ-று.)- அதனை மேலிரண்டுகவிகளிற் காண்க.

இச்செய்யுள் சில பிரதிகளில் மாத்திரம் காணப்படுவதாயினும், சந்தர்ப்பத்திற்கு ஒத்திருப்பதால், உரையெழுதப்பட்டது. "சீர்த்தி மிகுபுகழ்" என்பது தொல்காப்பியம், தன் சீற்றம் தக்கதேயென்றுதெரிவித்தற்குப் பலமுறை கூறினனென்பார் 'என்றென்றறிவித்து' என்றார். (சஉக)

கஉக.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - இராமன்வார்த்தை: சினங்கொள்ளுதல் கூடாதென்பதற்கு இராமன் காரணங்காட்டுதல்.

பின்குற்ற மன்னும் பயக்கும்மர சென்றல் பேணேன்
முன் ¹கொற்ற மன்னன் முடி²கொள்கெனக் கொள்ள³முண்ட
தென்குற்ற ⁴மன்றோ ⁵விகன்மன்னவன் குற்றம் ⁶யாதோ
மின்குற றெளிரும் ⁷வெயிறீக்கொ டமைந்த வேலோய்.

(இ-ன்.) மின் குற்று ஒளிரும் - மின்னலை வென்று விளங்குகின்ற, வெயில் தீ கொடு அமைந்த - சூரியகிரணத்தாலும் அக்கினியினாலுஞ் செய்தாற் போன்ற, வேலோய் - வேலாயுதத்தையுடையவனே! கொற்றம் மன்னன் - வெற்றியையுடைய சக்ரவர்த்தியானவன், முன் - முன்னே, முடி கொள்க என - கிரீடத்தைச் சூட்டிக்கொள்வாயாகவென்று சொல்ல, அரசு - இராச்சிய பாரம், பின் - பின்பு, குற்றம்-குற்றத்தை, மன்உம் பயக்கும் - மிகுதியும் உண்டாக்கும், என்றல் - என்பதை, பேணேன் - கருதாதவனாய், கொள்ள - (அதனைப்) பெற்றுக்கொள்வதற்கு, முண்டது-முயன்றதொழில், என் குற்றம் அன்றோ - எனது பிழையன்றோ; இகல் மன்னவன் குற்றம் யாது ⁸ - வெற்றியையுடைய சக்ரவர்த்தியின் பிழையெதுவோ? [ஒன்றுமில்லையென்றபடி]; (எ-று.)

இராச்சியத்தை யாளுமாறு முதலில் ஒப்புக்கொண்டது என்மேற் பிழையாவதால், குற்றஞ் செய்தவரைத் தண்டிப்பதானால் என்னையே தண்டிக்கவேண்டுமென்றவாறு. உம்மை-இசைநிறை. பி-ம்:—¹சொற்ற. ²கொள்ளென. ³முண்ட. ⁴அன்றி. அன்றே. ⁵இயல். ⁶உண்டோ. ⁷வெயிலிற்கொண்டு.

காசு. நதியின் பிழையன்று நதும்¹புன லின்மை ²யற்றே
பதியின் பிழையன்று பயந்து நமைப்³பு ரந்தான்
மதியின் பிழையன்று மகன்பிழை யன்று ⁴மைந்த
விதியின் பிழை⁵ யிதற்⁶கென்னை ⁷வெகுண்ட தென்றான்.

(இ-ள்.) 'நறு புனல் இன்மை - (சில ஆறுகளிற் சிலகாலங்களில்) நல்ல நீர்இல்லாமல்வற்றிப்போவது, நதியின் பிழை அன்று - அந்நதிகளின் குற்ற மன்று ; (வானம் மழைபெய்யாத குற்றமேயாகும்) ; அற்றே - அதுபோலவே, (நான் அரசபெறாமற் காட்டிற்குப்போவது), பதியின் பிழை அன்று - தந்தையினது குற்றம் அன்று ; பயந்து - பெற்று, நமை புரந்தான் மதியின் பிழை அன்று - (இதுவரையில்) நம்மைப் போற்றிவந்தவனாகிய சிற்றன்னையினுடைய அறிவினது குற்றமுமன்று ; மகன் பிழை அன்று - (அவ்வன்னையின்) புத்திராகைய பாதனது குற்றமுமன்று ; (பின்னை யாருடைய பிழையினால் இது விளைந்ததென்றால்),- மைந்த - இலாயவனே ! விதியின் பிழை - ஊழ்வினையின் குற்றமேயாம் ; இதற்கு - இதன்பொருட்டு, நீ—, வெகுண்டது - சினங்கொண்டது, என்னை-ஏன்?' என்றான் - என்றும் (இராமபிரான்) கூறினான்.

'ஊழ்வினையால் யான் முடிதுறந்து காட்டிற்குச் செல்லுமாறு நேர்ந்ததே தவிர, தந்தையார் முதலியோரிடத்து யாதுங் குற்றமில்லை ; ஊழைவெல்லுதல் எவ்வளவு வலியுடையோர்க்கும் கூடாமையால், நீ வெகுண்டு யாது பயன்?' என்றுகூறி, இராமன் இலக்குமணனைச் சமாதானப்படுத்தப் பார்த்தனனென்க. உவமையணி. இதனால், அரசன் முதலியோரிடத்துக் குற்றங்கூறலாகாதெனத் தெளிவித்தவாறு. கைகேயியை 'பயந்து நமைப் புரந்தான்' என்றது - அவன் நமக்குப் பிழைபுரியாளென்ற கருத்தை விளக்குதற்கு; கருத்துடையடைகொளியணி. பி-ம்:—¹பெயல், ²நந்தம், ³புரந்தார், புரந்தான், ⁴மைந்தா, ⁵என்கொல், ⁶வெகுண்டது. (சுருக)

கரு.—இலக்குமணன் விதிக்கும் விதியாவே நெனல்.

உதிக்கும்முலை புன்¹ளறு தீயென வுதை பொங்கக்
கொதிக்கும் மனமெங்கன ²மாற்றுவென் கோ³ளிழைத்தான்
மதிக்கும் ⁴மதிபாய்முதல் ⁵வானவர்க்கும்⁶வ லீஇதாம்
விதிக்கும் ⁷விதியாகுமென் விறகுழில் ⁸காண்டி யென்றான்.

(இ-ள்.) (அங்கனம் இராமன் கூறியதற்கு இலக்குமணன்),— உதிக்கும் உலையின் உறு தீ என - பருத்த உலைக்கனத்துள்ளே பொருந்திய தீப்போல, ஊதை பொங்க - பெருமூச்சு (மிக்கவெப்பத்தோடு) பொங்கிவெளிவர, 'கொதிக்கும் மனம் - வெம்புகின்ற மனத்தை, எங்கனம் ஆற்றுவென் - எப்படி தணியச்செய்வென்? கோள் இழைத்தான் மதிக்கும் மதிஆய்-(பட்டாபிஷேகத்திற்கு) இடையூறு செய்தவனாகிய கைகேயியின் அறிவுக்கும் அறிவுமுட்டுவதாய், முதல் வானவர்க்குடம் வலீஇது ஆம்-முதல்மூர்த்திகளாகிய திரிமூர்த்தி

களின் வலிமைக்கும் அடங்காது மிக்குவலிமையுடையதாகிய, விதிக்கு உம் விதி ஆகும் என் வில் தொழில் - (எல்லாரையும் வெல்லும்வலிமையையுடைய) ஊழ் வினையையும் வெல்லும் ஒரு ஊழ்வினைபோன்றுள்ள என் வில்லின் செயலே, காண்டி - காண்பாயாக,' என்றான் - என்று மறுமொழி கூறினான்; (எ-று.)

‘ஊழ்வினையால் நேர்ந்ததற்கு நீ வெகுள்வது தகாது’ என்று இராமன் கூறியது கேட்ட இலக்குமணன், மிகவும் வெப்பமாகப் பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு, ‘சுவாமி ! விதி என்வில்லின் வலிமைக்கு முன்னே என்செய்ய மாட்டும் ? என் சினமோ தணிவதாயில்லை ; கைகேயியின்கருத்தை முற்று விக்ரம்படி திரிமூர்த்திகளே வந்தாலும் அவர்களையும் தோற்கடித்து, தனது சூழ்ச்சியினால் உமது பட்டாபிஷேகத்துக்குத் தடைசெய்தஅவருக்குப் புத்தி யுண்டாக்குவேன் : விதிக்கும் ஓர் விதிபோல்வதாகும் என் வில்லின்வலிமை ; இது கொண்டு உமது பட்டாபிஷேகத்தை நிறைவேற்றிவைப்பேன் : இதைப் பாரும்’ என்ற நென்பதாம். ‘விதிக்கும் விதியாகுமென் விறறெழில் காண்டி’ என்று கூறுவதனால், ஊழை ஒரிலட்சியமாகக்கொள்ளாமல் முயற்சியே வலி தென்ற கொள்கையினன் இலக்குமணனென்பது, பெறப்படும். விதிக்கும் விதி - “காலகாலன்” என்றும்போலக்கொள்க. விதி தான் வலிதாய் யாவரையும் வெல்லும் வல்லமையுள்ளது ; அய்விதியினும் வலிதாய் அதன்செயலேப் பலிக்கவொட்டாது செய்யும் வல்லமை என் வில்லுக்கு உண்டு என்பது, ‘விதிக்கும் விதியாகுமென்வில்’ என்பதன் கருத்து. உலையில் உதிக்கும் தீ என இயைப்பினுமாம். ஊழை - காற்று. பொங்க என்றான் என்க ; பொங்கக் கொதிக்கும் எனக் கூட்டுவாரு முனர். கோளிழைத்தான் - மந்தரையென் பாரமுனர். முதல்வானவர் - முதன்மைபெற்ற வானவர் : முதல்வராகிய மும்மூர்த்திகள். வலீஇது=வலிது : செய்யுளோசைநிறைக்கவந்த உயிர ளபெடை. 1-ம்:—1எழு. 2ஆறுமிக். 3இழைத்தான் 4மதியா. 5வானவரும். 6மற்றும், மற்றை. 7விதியாமென. 8காண்டிரென்றான். (சகஉ)

கஉசு.—இராமன் இலக்குமணனை நோக்கித் தந்தையாய்ந்து சினங்கொள்ளாதல் தகாதெனல்.

1ஆய்தந்தவ னவ்வுரை கூறலு 2மைய நின்றன்
3வாய்தந் தன 4கூறு தியோமறை 5தந்த 6நாவா
னீதந்த தன்றே 7நெறியோர்க 8ணிலாத தீன்ற
9தாய்தந்தை யென்று லவர்மேற் சலிக்கின்ற 10தென்னோ.

(இ-ள்.) அவன் - லக்ஷ்மணன், ஆய்தந்து - ஆராய்ந்து, அ உரை கூறலும். அந்தவார்த்தையைச் சொன்ன வனவிலே,— (இராமன் இலக்குமணனை நோக்கி), - ‘ஐய - தம்பி! மறை தந்த நாவால் - வேதங்களின் பொருளையறிந்த (உன்)வாயினால், நின்தன் வாய் தந்தன - உன்வாயில்வந்தவைகளே, கூறுதின- சொல்லுகின்றாயோ ? நீ தந்தது - நீ (இப்போது) சொன்ன தொழில்,

நெறியோர்கண் - நன்னெறியைக் கடைப்பிடித்து நடப்பவரிடத்தில், நிலாதது அன்றே - நல்லொழுக்கமல்லாத செயலல்லவா ? (உனது விருப்பத்திற்கு மாறாக நடப்பவர்), ஈன்ற தாய் தந்தை என்றால் - பெற்றதாயும் தந்தையும் (ஆவர்) என்றால், அவர்மேல் - அவரிடத்தில், சலிக்கின்றது - கோபிப்பது, என்னோ - எவ்வாறோ ? (என்றான், ஸ்ரீராமன்); (எ-று.)

வேதத்தைக் கற்றுணர்ந்த நீ அவ்வாயால் வேதநெறிக்குமாறாகச் சொல்லுதல் தக்கதோ ? நீ இப்போது சொல்வது, நன்னெறியோர் மேற்கொண்ட ஒழுக்கமல்லவே. தாய்தந்தையர் நம்மனத்துக்கு மாறாக நடப்பவரென்றால், அவரிடத்துப் பொறுமையைக் காட்டாது கூத்திரியதருமத்தைக் காட்டுதல் தக்கதோ ? என்று இராமபிரான் இலக்குமணனேநோக்கிக் கூறினானென்க. ஆய்தந்தவன் - ஒருசொல்லுமாம். மறைத்த நாவால் சொல்லுதியோ - இப்போது நீ சொல்லும் பேச்சு வைதிகன்சொல்லுமதல்ல: அவைதிகமென்றபடி. கண் இலாதது எனவும் பிரிக்கலாம். 19-ம்:—¹ஆய்தந்தனன். ²ஐயனின்றான், ³ஐயனின்றான். ⁴சொல்லுதியோ. ⁵தந்து. ⁶நாவாய். ⁷நெறியோர்கண். ⁸இனத்தினின்றும், அனைத்துமீன்ற, இனிதுகின்ற. ⁹தாய்தந்தைய ரென்றிவர்மேல். ¹⁰என்றான்.

(சகக)

கஉஎ.—இலக்குமணன் இராமனைநோக்கித் தான்மேற்கொண்ட செயலைச் செய்தே தீருவேனெனல்.

நற்ற தையுநீ தனிநாயக நீவ யிற்றிற்
பெற்றாயு ¹நீபே பிறரில்லை பிறர்க்கு நல்கக்
கற்ற ²யிதுகாணுதி யின்றெனக் ³கைம்ம நித்தான்
முற்ற மதியம் மிலைந்தான் ⁴முனிந்தானை ⁵யன்னான்.

(இ-ள்.) முனிந்தான் - கோபித்தவனாகிய, முற்ற மதியம் மிலைந்தானை - (கலைகள்) நிரம்பாத இளம்பிறையைத் தலையிலணிந்த உருத்திரனை, அன்னான் - ஒத்தவனாகிய இலக்குமணன், — (இராமனைநோக்கி), 'பிறர்க்கு நல்க கற்றாய் - (உனக்கேயுரியபொருள்களை) அயலார்க்குத் தானஞ்செய்யக் கற்றவனே ! நல் தாதைஉம் நீ - சிறந்த தந்தையாவானும் நீயே; தனி நாயகன் நீ - ஒப்பற்ற தலைவனும் நீயே; வயிற்றில் பெற்றாய்உம் நீவ - வயிற்றிலே (பத்துமாதங் கொண்டிருந்து பிறகு) பெற்றதாயாகுவாயும் நீயே; பிறர் இல்லை - (எனக்கு) வேறொருவருமில்லை; இன்று இது காணுதி - இப்போது (யான்) காட்டப் போகின்ற வில்லின்செயலைக் காண்பாயாக, 'என - என்றுசொல்லி, கைமறித்தான் - (தன்) கையை மேலேதொழில்செய்யும்படி யசைத்தான்; (எ-று.)

எனக்குத் தந்தை முதலியோர் நீரோயதலால் உமக்குத் தீமைசெய்யக் கருதிய கைகேயிமுதலியோரையும் பெற்றோரென மதியாது. என்வில்வின் வலியைக் காட்டி, 'உமக்கு இவ்விராச்சியத்திற் பட்டாபிஷேகஞ்செய்தே தீருவேன்' என்று இலக்குமணன் தன் மனவுறுதியைக் கூறினனென்ப

தாம். கைம்மறித்தான் - அவன்வார்த்தையைத் தடுத்துக்கூறினான் என்று மாம். தயரதர் நற்றூதையல்லரென்பான் 'நற்றூதை' என்றான். பெற்றாய் - பெற்றஆய் என்பதன் விசாரமுமாம். முனிந்தான் மதியம் மிலந்தான்' எனவே, பிரளயகாலருத்திர நென்றவாறு. தாதைநீ நாயகன்¹-மூன்னிலையிற் படர்க்கை வந்த இடவழுவமைதிகள். முனிந்தான் மிலந்தானே - உருபு பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. முற்றாமதியம்-பிறைச்சந்திரன். மதிக்கப்படுவதென்றாவது, மதுவை [அமுதத்தை] யுடையதென்றாவது, 'மதி' என்ற சொல்லுக்குக் காரணப்பொரு ளுரைப்பர். இனி, இச்செய்யுட்டு—அன்னான் - அந்த இராம பிரான்,—முற்றாமதியம் மிலந்தான்முனிந்தானே - இனம்பிறைச்சந்திரனை முடியிற்கூடிய சிவபிரானைப்போன்றவனாய்ச் சினங்கொண்டிருந்த இலக்கு மணனைப்பார்த்து, 'நல்தாதைஉம்² - சிறந்த தந்தையாவானும் நீயே; தனிநாயகன்³ - ஒப்பற்ற தலைவனுமீ⁴யே; வயிற்றில்பெற்றாய்உம்⁵நீயே - பத்துமாதகாலம் வயிற்றிற்கொண்டிருந்து பெற்ற தாயும் நீயே; பிறர் இல்லை - எனக்குப்பிறர் இல்லை; பிறர்க்கு நல்க கற்றாய் - (முறைக் கேடான செயலைப் பிறர் நிகழ்த்தியபோது) அந்தப்பிறர்க்கு உபதேசிக் கக்கற்றவனே! இன்று இது காணுதி - இப்போது யான்சொல்லுகின்ற இலத (நன்மையாகக்) கொள்வாய்,' என்று - என்றுசொல்லி, கைமறித்தான் - (வில்தொழில்செய்யும்படி இலக்குமணன் முயல்வதைத் தடுக்குமாறு) கைச் செய்கையால் தடுத்தான் என்று இராமன்கூறியதாக உரைத்தல் பொருந்தும். கைம்மறித்தல் விலக்குதற்குக் குறிப்பாதலை, "கைம்மறித்த கார்தளந்தோ தகா தெனவே" என்ற சிந்தாமணியடியாலும் அறிக. ௮-ம்:—¹நீ பிறரில்லை. ²இவை காணுதி நீயென. ³கட்டுரைத்தான். ⁴முனிவேயும். ⁵ஒத்தான். (ச௭ச)

கஉஅ.—இதுவும் அடுத்தகவியும்—இலட்சுமணன் சினந்தணியாமையால் மீண்டும் அவன் மனத்திப்பதியுமாறு சினங்கொள்ளுதல்தகா

தேனஇராமன் காட்டுதலைத் தெரிவிக்கும்.

வரதன் பகர்வான் வரம்பெற்றவ டானிவ் வையஞ் சரதம் முடையா ளவளென்றனிக் ¹தாதை செப்பப் பரதன் பெறுவா ²னினியான் படைக்கின்ற செல்வம் விரதம் ³மிதினில்லது வேறினி யாவ தென்றான்.

(இ-ள்.) வரதன் பகர்வான் - ஸ்ரீராமன் சொல்லத் தொடங்கினவன், 'வரம்பெற்றவன்-(தான்சாரத்தியஞ்செய்து) வரத்தைப்பெற்றகைகேயி, தான்-, இவையம் சரதம் உடையான் - இவ்விராச்சியத்தை மெய்யாகக் கேட்டுப்பெறு தற்கு உரிமையுடையனாவன்; அவன்-அந்தக்கைகேசி, என் தனி தாதை செப்ப- எனது ஒப்பற்ற தந்தை சொல்ல, பரதன் பெறுவான் - (அவ்விராச்சியத்தைப்) பரதன் கைக்கொள்வான்; இனி—, யான் படைக்கின்ற செல்வம் - நான் பெறு கின்ற ஐசுவரியம், வரதம் - தவம்; இதின் நல்லது-இதனினும் நல்லது, வேறு யாவது இனி - வேறேயாது இனிமேல்?' என்றான்—; (௭-அ.)

இதின்-இன்சரியை தொக்கு நின்றது. இதனினும் நல்லது வேறில்லை. பி-ம்:—¹தாயான்றே. ²நனி. ³இதுநல்லதுவேறினி, இதன்மேலெனக் கொல்வது. (சகரு)

கருகூ. ஆன்றான் ¹பகர்வான் ²பினு மைய³வில் வைய மையத்
ரேன்றா நெறி⁴வாழ் துணைத்தம் பிழைப்போர் தொலைத்தோ
சான்றோர் ⁵புகழார் தவத்தாதையை ⁶வாகை கொண்டோ
வின்றோ வென்றோ வினியிக்கதந் தீர்வ தென்றான்.

(இ-ள்.) ஆன்றான் - ஸ்ரீராமன், பின்மம் பகர்வான் - பின்னுஞ் சொல்
லத் தொடங்குபவனாகி, 'ஐய - தம்பீ! இவையம் - இவ்வலகத்தில், மையல்
தோன்றா நெறி வாழ்-மயக்க மில்லாத சம்மார்க்கத்தில் வாழுகின்ற, துணை தம்
பியை-துணையாகிய உடன்பிறந்தவனை, போர்தொலைத்தது-யுத்தத்தில் வென்ற
பின்போ, சான்றோர் புகழும் - பெரியவர் புறங்கின்ற, தவம் தாதையை - பாக்
கியத்தினையுடைய தந்தையை, வாகை கொண்டோ - வெற்றிகொண்ட பின்
போ, ஈன்றோ வென்றோ - பெற்றதாயைச் செய்திப்பின்போ, இனி—, இ
கதம் தீர்வது - இக்கோபம் நீங்குவது?' என்றான்—; (எ-று.)

எவ்வளவு சொல்லியும் இலட்சுமணன் தன் சினந்தணியாதது கண்டு,
'இராச்சியம்பெறும் பரதனைப் போரில் வென்றா? அல்லது, அவனுக்கு இராச்சி
யத்தைவரமாக அளித்த தந்தையாரைப்போரில்வென்றா? அன்றி, வரம்கேட்டுப்
பெற்ற கைகேயியைப் போருக்கு இழுத்து அவன் ச்சயித்தா? என்னசெய்து
நீ சினந்தணியப் போகிறாய்?' என்று இராமன் வினவினனெனக் இலட்சுமணன்
சினத்துக்குக் காரணமாகி இலக்காகக்கூடியவர் - தம்பியர் முதலிய மூவரே
யாதல்பற்றி, இங்ஙனம்கூறியதென்க. இதனால் உன்கோபத்துக்கு இலக்காகு
மவரை, யாராய்ந்தால் சினங்கொள்ள வழியில்லையென்று காட்டியவாறு. ஆன்
றான்-நற்குண நற்செய்கை நிரம்பியவன்: பொறுமையுள்ளவன், பகைவென்றவர்
வாகைகூடுவரென்பது தமிழ்நூல் மரபாதலின், வாகையென்றசொல் - இலக்
கணையால், வெற்றியைக்காட்டிற்று. பி-ம்:—¹புகல்வான். ²பகர். ³ஓரையமெய்
யில், இவ்வையமெங்கும். ⁴ஆன். ⁵புகழ்நற்றனித்தாதையை. ⁶வாகை. இச்
செய்யுள் சிலபிரதிகளில் "நன்சொற்கடந்தான்" என்னும் கசக-ஆம் செய்யுளுக்
குப்பின் காணப்படுகின்றது. (சகசு)

கசு௦.—இராமன்சொல்லைக் கேட்டு இலக்துமணன்

வெறுத்துக்கொண்டு தன்கோபம் ஒழிதல்.

¹செல்லுஞ்சொல் வல்லானெதிர் தம்பியுந் தெவ்வர் சொல்லுஞ்
சொல்லுஞ் சுமந்தே னிருதோளெனச் சோம்பி² யோங்குங்
கல்லுஞ் ³சுமந்தேன் கணைப்புட்டிதுங் ⁴கட்ட மைந்த
வில்லுஞ் சுமக்கப் பிறந்தேன் வெருண்டென்னை யென்றான்.

(இ-ன்.) செல்லும் சொல் வல்லான் எதிர் - (காரியத்தைக்) கைகூட்டு விக்கும் பேச்சுகளைப் பேசுவதில் வல்லவனான இராமனுக்கு எதிராக, தம்பி உம் - இலக்குமணனும், — 'தெவ்வர் சொல்லும் சொல் உம் சுமந்தேன் - பகை வர் புகழ்ந்துகூறுகின்ற புகழ்ச்சொல்லைத் தாங்கியிருந்தவனாகிய யான், (இப் போது), இரு தோள் என சோம்பி ஒங்கும் கல் உம் சுமந்தேன் - இரண்டு தோள்கள் (உள்ளன) என்று சொல்லும்படி பயனின்றிவளர்ந்துள்ளமலையையும் சுமந்து நிற்கின்றேன்; கணை புட்டில் உம் கட்டு அமைந்த வில் உம் சுமக்க பிறந் தேன் - அம்பரூத்தூணியையும் உறுதிபொருந்திய வில்லையும் வீணை சுமக்கப் பிறந்தேன்; வெருண்டு என்னை - (யான்) கோபித்துப் பயன்யாது?' என்றான் - என்று (வெறுத்துக்) கூறினான்; (எ-று.)

இங்ஙனம் இராமபிரான் கடுமையாகக்கூறியதைக் கேட்டதும், இலக் குமணன், தான் சினந்து செய்யத்தொடங்கிய செயலை நிறுத்திவிட்டு, 'இது வரையில் பகைவர் புகழ்ப் பெருஞ்சிறப்போடிருந்த யான் இப்போது வேண் டாதார்கண்ணெதிரில் என்வலிமையைக் காட்டமாட்டாது சோம்பிக்கிடக்கும் படியாயிற்றே! எனது அம்பரூத்தூணியும், வில்லும், தோளுக்கும் கைக்குஞ் சுமையாயிருப்பனவேயன்றிப் பகைவரையழிக்க உதவுகின்றிலவே! எனது கோபந்தான் என்ன பயனை விளைத்தது?' என்று தான் இராமபிரான் சொல் லுக்குக் கட்டுப்பட்டு ஒன்றுஞ்செய்யமாட்டாது நிற்கும் நிலையைக் குறித்து வெறுத்துக்கூறுகின்றனனென்க. பகைவரையழிக்கமாட்டாது சோம்பிக்கிடக் கும் எனது தோள் கல்லுப்போல் அசைவற்றுக்கிடந்து உடற்குப்பாரமாய்ச் சுமக்கும்படியிருப்பதல்லது ஒருபயனையும் விளைக்கவில்லையென்பான், 'தோளெ னச்சோம்பியோங்குக் கல்லுஞ் சுமந்தேன்' என்றான். எங்கும் பயனைத்தவ ருது விளைக்குஞ் சொல்லென்பது, 'செல்லுஞ்சொல்' என்பதன்கருத்து. கணைப்புட்டில் - அம்புகளைவைப்பதற்குரிய தூணீரம். 'இருதோ ளெனச் சோம்பி யோங்குக் கல்' - அவநுதியணி. பி-ம்:—¹செல்லும். ²எங்கும். ³சுமந்தோண்கணை. ⁴கட்டிமைந்த, கட்டமைத்த. (சகூஎ)

கசுக.—இராமன் பின்னும் இலட்சுமணனைச் சமாதானப்படுத்துதல்.

¹நன்சொற் கடந்தாண் டெனைநாளும் வளர்த்த ²தாதை
தன்சொற் கடந்³தெற் கரசாள்வது தக்க ⁴தன்றூ
லென்சொற் கடந்தா லுனக் ⁵கியாதுள தீன மென்றான்
மென்சொற் கடந்தான் வடசொற்கலைக் கெல்லை ⁶தேர்ந்தான்.

(இ-ன்.) தென் சொல் கடந்தான் - (பரதகண்டத்தின்) தென்பகுதியில் வழங்கும் பாஷையாகிய தமிழ்மொழிக்கடலைத் தாண்டினவனும் [தென்மொழியை முற்றுமுணர்ந்தவனும்], வடசொல் கலைக்கு எல்லை தேர்ந்தான்-எம்ஸ் க்ருதமொழியிலுள்ள சாத்திரங்களையெல்லாம் நன்கு அறிந்தவனுமாகிய ஸ்ரீரா மன்,—(இலக்குமணனைநோக்கி),—'நல் சொற்கள் தந்து - இனியமொழிகளைக்

கூறி, என்னை ஆண்டு - என்னைப் பாதுகாத்து. நான் உம் வளர்த்த-இந்நான்வரையிலும் வளர்த்துவந்த, தாதைதன்-தந்தையினுடைய, சொல் கடந்து-சொல்லையீறி, அரசு ஆள்வது - இராச்சியத்தை அரசாட்சி புரிவதைமேற்கொள்வது, எற்று-எனக்கு, தக்கது அன்று—; (அங்ஙனமே), என் சொல் கடந்தால் - என்னுடையசொல்லை அவமதித்து மீறுவதானால், உனக்கு யாது உளது - உனக்கு என்ன நன்மையிருக்கின்றது? [ஒன்றும் இல்லை]; (என்சொல்லை மீறுவதென்பது), ஈனம் - (உனக்கு) இழிவையே தரும், என்றான் - என்று கூறினான்.

‘என்னை இந்நான்வரையிலும் அன்போடு பாதுகாத்துவளர்த்த தந்தையாகிய தசரதசகரவர்த்தியின் சொல்லை நான் மீறுவது தகுதியோ? தகுதியாகாது; அதுபோலவே, என்சொல்லைக் கடப்பதும் நினக்குத்தகாது. அதனாற்பழியே விளையும்’ என்று இராமன் கூறினனென்க. நன்சொற்கள் என்பது - பெற்றோர் தம்மக்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்கும் இன்சொற்களை. ஆண்டு என்னாளும் என்பதற்கு - அனேகவருஷகாலமென்று உரைப்பாருமுனர். இனிமை மகிமை தொன்றுதொட்டுவருகை முதலிய பல தன்மைகளிலும் தென்மொழியும் வடமொழியும் ஒப்பணவாமென்பதும் இராமபிரான் உணர்ந்தபாஷையென்றே இத்தமிழ்மொழியிலும் கம்பர் மதிப்பும் அன்பும் உடையவரென்பதும் சுற்றடியில் தொனிக்து மென்பர். தென்சொற்கடந்தான் என்றதுபோல, வடசொற்கடந்தானென்மொல் ‘வடசொற்கலைக்கு எல்லை தேர்தான்’ என்று மிகுத்துக்கூறியதனால், தென்மொழியினும் வடமொழியிற் கலைகள் மிக்கிருத்தலால் அவையெல்லாவற்றினும் வல்லவன் இராமன் எனக்கூறியவாறு மென்பர் இனி, சுற்றடிக்கு—தென்மொழி வடமொழி என்ற இரண்டிற்கும் எட்டாதவன் எனக் கருத்துக்கொள்வாரு முனர். இனி, மூன்றாமடியினின்றிலுள்ள என்றான் என்பதற்கு முற்றெச்சமாக ‘என்று’ எனப்பொருள்கொண்டு, தென்சொற்கள் தந்தான் - இனிமையான சொற்களைப் பேசினானென உரைத்தாருமுனர். தாதைதன்சொற்கடந் தெற்கரசான்வது தக்கதன்று—‘தந்தைசொன்மிக்கமந்திரமில்லை’ என்பது ஒளவையொழி. ‘ஜ்யேஷ்டப்பிரதா பித்ருஸம் [தமையன் தந்தையோடொப்பான்]’ என்பவாதலால், தமையனாகிய என்மொழியைக்கடத்தலும் நினக்குத் தகாதென்றான். சொற்கள்+தத்து=சொற்கடந்து. ஈனம்-ஹீனம்; கலை=கலா: வடசொற்கள். இனி, இச்செய்யுள் - சாஸ்திரத்திற்குக் கட்டப்பட்டு நடக்கவேணுமென்று கருதுகிற எனக்குத் தந்தைசொல்லையீறி அரசாள்வது தகாது; எதற்கும் கட்டுப்படாமலிருக்கிற உணக்கோ என்சொற்க்களாமல் விட்டால் என்ன ஈனம்? ஒன்று மில்லையென்று இராமபிரான் நிட்டுரமாகக் கூறினனென்று கருத்துக் கொள்ளுதல் ஏற்கும். 1-ம்:—1வன், 2மேலோன், 3ஆண்டு, 4என்றால், 5யாதுவதுற்றம், ஈனமதாகும், யானுவதுற்றம். 6கண்டான். (சகஅ)

கசஉ.—இராமன்மொழியால் இலக்குமணன் சினந்தணிந்துநிற்கல்.

சீற்றந் துறந்தா நெதிரின்று தெரிந்து செப்பு
மாற்றந் துறந்தான் மறைநான்கென வாங்கல் 1செல்லா
நாற்றெண் டிரைவேலை²யி னம்பிதனனை யாலே
யேற்றந் தொடங்காக் கடலிற் றணிவெய்தி நின்றான்.

(இ-ன்.) சீற்றம் துறந்தான் - (அப்போது) கோபத்தை அடியோடு விட்டவனான இலக்குமணன்,—மறைநான்கு என - நான்குவேதங்கள் போல, எதிர் - (அவ்விராமபிரானது)எதிரே, நின்று—தெரிந்து செப்பும் மாற்றம் துறந்தான் - ஆராய்ந்து சொல்லுகின்ற வார்த்தைகளைப் பேசாதவனாய்,—வேலையின் ஏற்றம் தொடங்கா - (கடவுளானைக்குக் கட்டுப்பட்டுக்) கரையினின்று பொங்கிப்பெருகப்பெறாத, தென் திரை - தெளிவான அலைகளையுடைய, நால் கடலின் - நான்கு கடல்களைப்போல, வாங்கல் செல்லா - மீறிநடக்கக்கூடாத தான, நம்பிதன் ஆணையால் - ஸ்ரீராமனது கட்டளைமீறல், தணிவு எய்தி நின்றான் - ஆறுதலடைந்தவனானான் ; (எ-அ.)

நாற்றிசையிலும் பூவியைச் சூழ்த்துநிற்குங் கடல் கடவுளானைக்கு அஞ்சிக் கரைமீறாது நின்றல்போல, இராமபிரானுடைய வார்த்தைக்குக் கட்டுப்பட்டு இலக்குமணன் ஆறிக் தன்கோபத்தை அடியோடுவிட்டு மறுமாற்ற மொன்றுஞ் சொல்லாது மெனனமாயிருந்தா னென்பதாம். எம்பெருமானது புகழைக் கூறத் தொடங்கி அவனுக்கு முன்னேநின்று அக்குணங்களைக் கூறமுடியாதொழிந்த வேதம்-இராமனுக்குமுன்னேநின்று பேசமுடியாமற்போன இலக்குமணனுக்கும், கடவுளானையால் கரைமீறாது அமைந்துநிற்கும் அலைபொங்குங் கடல்-இராமபிரானது மொழியினால் மரியாதைகடவாது பொங்குஞ் சினம் அடங்கிய பெருவலிபெற்ற இலக்குமணனுக்கும் ஏற்றஉவமையாம்; உவமையணி. எம்பெருமான் திருவானையாலே கடல் வேலையைக் கடவாதிருக்கு மென்பதை “நெடுங்கடனிற்பதும் நாயிறுகாய்வதும் நின்றலுங்கால், ஒடுங்கி நடப்பதுந் தண்காற்பொழிவதும் ஊழிநனில், சுடுங்க னல் பற்றிச் சுடாதேயிருப்பதுந் தும்பைபுனைந்து, அடுங்கனலாழியரங்கேசர்தத் திருவானையினே” என்பதனாலும் அறியலாம். இனி, வேதத்திற்கொல்லிய விதியைக் கடத்தல் கூடாதென்பார் ‘மறைநான்கென வாங்கல்செல்லா நம்பிதனானே’ என்றாரேனினுமாம்: இப்பொருளில், இராமபிரானானைக்கு மறைநான்கு கடத்தற்குக் கூடாமையிலும், அவ்விராமபிரானானையை மீறாதிருந்த இலக்குமணனுக்கு வேலையை மீறாதிருந்த கடலும் உவம மென்க. இனி, தணிவெய்திநின்ற இலக்குமணனுக்கே மறைநான்கு நாற்கடல் என்ற இரண்டும் உவமை எனக் கொள்ளுவது பொருந்துமாயிற் கொன்க. ஆணை - ஆஜ்ஞா: வடசொல்திரிந்து வந்தது. பி-ம்:—¹சொல்லா. ²இந்நம்பி.

(சகக)

கசக.—இராமன் சினந்தணிந்த இலக்குமணனை யழைத்துக்கொண்டு சுமித்திரைகோயிலைச் சேர்தல்.

அன்னான்றனை பையனு மாதியொ டந்த¹மென்று
தன்னா லு மளப்பருந் தானுந் தன் ²பாங்கர் நின்ற
பொன்³மா னுரியானுந் தழிஇயெனப் புல்லிப் ⁴பின்னைச்
சொன் மாண்புடை யன்னை சுமித்திரை கோயில் புக்கான்.

(இ-ள்) ஐயன்உம் - ஸ்ரீராமனும், ஆகியோடு அந்தம் என்று - முதலும் ஈறும் (இவை) என்று, தன்னால்உம் அளப்ப அரு - தன்னாலும் வரையறுக்கக்கூடாத, தான்உம் - விஷ்ணுரூபியாகிய தானும், தன் பாங்கர் நின்ற - தன்பகத்திலிருந்த, பொன் மான் உரியான்உம் - பொன்னிறமான மான்தோலையுடைய சிவனும், தழீஇ என - கட்டியுணைத்தாற்போல, அன்னாந்தனை - அவ் விலக்குமண்ணை, புல்வி - தழுவி, பின்னை - பின்பு, சொல் மாண்பு உடை - சொல்லின் மாட்சிமையையுடைய, அன்னை சுமித்திரை - தாயாகிய சுமித்திராதேவியினது, கோயில் - மாளிகையை, புக்கான் - அடைந்தான்; (எ-று.)

‘சன்னாலுமளப்பரு’ எனவே, பிறரால் அளத்தற்கு அருமை சொல்லவேண்டாதாயிற்று. விஷ்ணுவின் அவதாரமாதலால், ‘தான்’ என்றார். சிற்றத்திற்கும், நிறத்திற்கும் அடிமையாய்நின்றற்கும் இலக்குமண்ணுக்குச் சிவபெருமான் உவமை. “ஆகமற்றவடன்னையுமாற்றியிச், சோகந்திர்ப்பவன்” என்று முன்கூறின தற்கேற்ப, ‘சொன்மாண்புடையன்னை’ என்றார். சுமந்திரனால் அழைக்கப்பட்டுக் கைகேயியும் தசரதனும் உள்ள இடத்துக்கு இராமன் சென்றபோது லக்ஷ்மணனும் உடன்சென்றிருந்தானாதலாற்கைகேயி வளத்துக்குப்போகுமாறு சொன்னதை அப்போதேயுணர்ந்தாலும், பிறகு ஸ்ரீராமன் கோசலையாரிடத்துக் கானகஞ் செல்ல நேர்ந்திருப்பதைத் தெரிவித்தற்காகச் செல்கையில் அப்பிரா ணுடனேசென்று, அவ்விராமனாற்செய்தியுணர்ந்துகொள்கலைவருந்துகையில் அவனை அவ்விவட்சுமணன் சமாதானப்படுத்தி, ‘மன்னவன்பேச்சைக்கேட்கவேண்டியதில்லை’ என்று இராமனிடம் கூற, ஸ்ரீராமன், ‘நான் சத்தியங்கவறக்கூடாது: நீ இப்போது கொண்டுள்ள இந்தப்புத்தியையொழிக’ என்று கூறிவிட்டுக் கொள்கலையை விடைதருமாறு பலவகை நியாயமெடுத்துக்காட்டவும், தம்பியும் தாயும் சம்மதப்படாமலிருந்ததனால் தன்மனவுறுதியைத் தெரிவித்து லக்ஷ்மணனுக்குக் கைகேயியினிடம் பொங்கிவருகின்ற கோபத்தை யடக்குமாறு விதியின்வல்லமையை யெடுத்துக்கூற, ‘பொருஷத்துக்குமுன் விதி என்னசெய்ய மாட்டும்? நீ கட்டளையிட்டால் பூமிமுழுவதையும் உன்னதீனமாக்கிவிடுகிறேன்: நான் உன்னுடைய அடியவன்’ என்று இளையபெருமான் கண்ணீர்விட்டுச் சொல்ல, இராமன் அந்த லக்ஷ்மணனதுகண்ணீரைத் துடைத்து, ‘லக்ஷ்மண! மென்மையானதன்மையுடையனக்கு இப்படிப்பட்ட சினம் எவ்வாறுவந்தது? நான் தந்தையாரின் கட்டளையை எள்ளளவும் மீறமாட்டேன். பித்ரு வசனப்பிராலனமே சன்மார்க்கம்’ என்றான். தன்புதல்வனுடைய மனவுறுதியைக்கண்டு கொள்கலை கொண்டாடித் தன் மனத்தில்வருத்தம்மிகுந்தும் அடக்கிக்கொண்டு ஆசிகூறி யனுப்பினான்; அங்கிருந்து செய்தி தெரிவித்தற்காகச் சீதையினிடம் சென்றனென்பது, ஸ்ரீவான்மீகத்திலுள்ள கதைப்போக்கு. சுமித்திரையின் கோயிலுக்கு ஸ்ரீராமன்சென்றதாக முதலாவிற்கூறப்பட்டிலது. 1-ம்:—¹என்றும், ²பாகம். ³மானுமுவந்து, ⁴பின்னர். (சச0)

கசு௪.—தண்டகவனத்திற்குச் செல்லச் சித்தமாயிருக்குத் தன்மக்களைக் கண்டு கமீத்திரை வருந்துதல்.

கண்டாண் மகனும் மகனுந்தன கண்கள் போல்வார்
¹தண்டா வனஞ்²சார் வதற்கே சமைந்தார்க டம்மைப்
 புண்டாங்கு ³நெஞ்சத் தினளாய்ப் ⁴படிமேற் புண்டா
 ளுண்டாய துன்பக் கடற்கெல்லை யுணர்ந்தி லாதான்.

(இ-ள்.) (அச்சமித்திரை), - தண்டாவனம் சார்வதற்கு - தண்டகாரணி யத்திற்குப் போவதற்கே, சமைந்தார்கள் - நிச்சயித்தவர்களும், தன கண்கள் போல்வார் - தன்னுடைய இருகண்களை யொத்தவர்களுமாகிய, மகன்உம் மகன்உம் தம்மை - ஸ்ரீராமன் லக்ஷ்மணன் என்னும் இருவரையும், கண்டான் - பார்த்து, புண் தாங்கு நெஞ்சத்தின் ஆய் - புண்பட்ட மனமுடையவனாகி, உண்டாய துன்பம் கடற்கு - (புதிதாகத் தனக்கு) உண்டாகிய துன்பமாகிய சமுத்திரத்திற்கு, எல்லை உணர்ந்திலாதான் - முடிவை அறியாதவனாய், படி மேல் புண்டான் - பூமியின்மேற் புண்டமுதான்; (எ-று.)

இன்றியமையாமைபற்றி, 'கண்கள்போல்வார்' என்றார். தண்டவனம் என்பது, தண்டாவனமென்று விகாரப்பட்டது. தண்டாவனமென்ற பெயர்க்குக் காரணம் வருமாறு:—சூரியகுலத்து இடகவாகுமன்வனுடைய குமாரர்களுள் கடைப்பட்டவனான தண்டனென்றும் தண்டகனென்றும் பெயர்கொண்டவன் விந்தியமலைக்கும் சைவலமலைக்கும் இடையிலுள்ள நிலத்தைத் தன்னாட்சிக்கு உரியதாக்கி மதுமந்தமென்கிற பட்டணத்தை யமைத்து அரசு புரிந்து வருஷையில், ஒருநாள் தனது புரோகிதனான சுக்கிராசாரியனது ஆச்சிரமத்துச்சென்று அவன்மகளாகிய அரணையென்பாளைக் காதலித்து வலியக்கற்பழிக்க, பின்பு அதனையுணர்ந்த சுக்கிராசாரியன் சினந்து 'ஐயுரான்களில் இவன் குடும்பத்தோடும் பரிவாரத்தோடும் அழிந்துபோக, இவனது நாடு மண்மாரியால் யாதொருஜந்துவுமில்லால் பாழாகக்கடவது' என்று சபிக்க, அங்ஙனமே பாழான அவ்விடம் காடாகிவிட்டதென்பது. தண்டகன் நாடு காடாயினமைபற்றி, தண்டகவனமென்று பெயர்பெற்றதென்க: தண்டனென்று பெயருண்மையால் தண்டவனமென்றுஞ் சொல்லப்படும். புண் - ஈண்டுத் துன்பம். பி-ம்:—¹தண்டார்வனம். ²சேர்வதற்கே, செல்வதற்கே. ³நெஞ்சத்தன், ⁴பொடிமேல்விழுந்தான், புண்டான்படிமேல், புண்டான் பொடிமேல்.

(௪௪௧)

கசு௫.—இராமன் தான் வனஞ்செல்லாநிருக்கமுடியா தென
 நிருபித்துக்காட்டல்,

சோர்வாளை ¹யடித்தொழு தேத்தினன் னுன்ப மென்னு
 மீர்வாளை ²வாங்க மணந்தேற்றுதற் கேற்ற செய்வான்
 போர்வா ³ளரசர்க்கிறைப் பொய்த்தன னுக்க கில்லேன்
 கார்⁴வா நெடுங்காணிறை ⁵கண்டினை ⁶மீள்வெ னென்றான்.

தாதிருப்பீராக' என்று சுமத்திரையைத் தேற்றினன் இராமனென்க. ஆகா
சம் சப்தத்தைக்குணமாக வுடையதாதலால், 'கவிப்பேர்வான்' எனப்பட்டது;
கவிப்பேர் என்னும் அடையைக் கடலுக்குங் கூட்டலாம். மாணயோத்தி,
மாண் - பெருமை; அதாவது-முத்திரை நகரங்களேழில் முதன்மையா
யிருத்தல். புக்குன்னுஞ்சொல்லுக்கு, சந்தர்ப்பத்திற்கேற்பப் பொருளுரைக்
கப்பட்டது. உணர் - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். 19-ம்:—1 உணர்வுக்கு,

கசுஎ.—அங்குக் கைகேயியின்தோழியர் மரவுரிகொண்டுவருதல்.

தா¹யாற்று கிலாடனை யாற்றுகின் றுர்க டம்பாற்
2யீயாற்று கின்றுரெனச் சிந்தையி னின்று தேற்ற
3நோயாற்று கில்லா வுயிர்⁴போல துடங்கி டையார்
மாயாப் பழியாடர வற்கலை யேங்கி வந்தார்.

(இ-ள்.) தீ ஆற்றுகின்றார் என - தீயையவிப்பவர்போல, சிந்தையில்
நின்று தேற்ற - (அந்தச்சுமித்திரையை அவன் கொண்ட) கவலையினின்று
(தவிராமாது) தேற்றிக்கொண்டிருக்கையில்,—தாய் ஆற்றுகிலாந்தனை-துயரந்
தீராத தாயாகிய சுமித்திரையை, ஆற்றுகின்றார்கள் தம்பால் - அவ்வாறு
தணிக்கின்ற அவ்விராமலக்ஷணர்களிடத்தில்,—நோய் ஆற்றுகில்லா-நோவைப்
பொறுக்கமாட்டாத, உயிர் போல - சீவன்போல, துடங்கு இடையார்-துவரு
கின்ற இடையையுடைய மாதர்கள், மாயா பழியான் தர-அழியாதநிந்தையை
யுடைய கைகேயி கொடுக்க, வற்கலை ஏந்தி வந்தார் - மரவுரியையெடுத்துக்
கொண்டுவந்தார்; (எ-று.)

முடி சூட்டற்குத் தடைசெய்தமையால், கவி 'மாயாப்பழியான்' என்று
கைகேயிக்கு ஒருபெயரிட்டார். 2தீயாற்றுகிலாத்தனிச்சிந்தையினின்றுசெற்ற
நோயாற்றுகில்லாவுயிர் என்ற பாடத்துக்கு-தீமையைப்பொறுத துணையில்லாத
மனத்தோடு பொருத்திக் கோபமாகிய நோயைப் பொறுக்கமாட்டாத உயிர்கள்
என உரைத்து, சினமாகிய நோய் அறிவில்லாத தனித்த தம் மனத்து மூலம்
அதனால் பொறுக்கமாட்டாமல் தவிக்கின்ற உயிரை இடைக்குடவமை கூறிய
தென்க. 19-ம்:—1ஆற்றுகில்லாடனை, ஆற்றுகிலாடனை. 3நோயாற்றுகிலா,
நோயாற்றுகிலா. 4போனாடங்கும்மிடையார். (சசச)

கசுஅ.—கைகேயியின்கேடியர் தாம் மரவுரிகொணர்ந்தமையைத்
தேர்வித்தல்.

கார்வான மொப்பான்றனைக்¹ காண்டொறுங் காண்டொறும்²போய்
நீரா³யுகக் கண்ணினு நெஞ்சழி⁴கின்ற நீரார்
பேரா விடர்ப்பட்ட யலா⁵ருறுபிழை கண்டுந்
தீரா மனத்தாடா⁶வந்தன சீர மென்றார்.

(இ-ள்.) (கைகேயியனுப்பிய சேடிமார்கள்), கார் வானம் ஒப்பான்தனை - காளமேகத்தையொத்த ஸ்ரீராமனை, காண்தொறுஉம் காண்தொறுஉம் - பார்க்கும்போதெல்லாம், கண்ணின் உம்-கண்களிலும்மேலாக, நீர் ஆய் போய் உக-நீராககரைந்துருகும்படி, நெஞ்சு அழிகின்ற நீரார்-மனம்வருந்துகின்ற தன்மையுடையவராய், —‘பேரா இடர் பட்டு அயலார் உறு பீழை-நீங்காத துன்பத்திலகப் பட்டு அயலார்படுகின்ற பெருந்துன்பத்தை, கண்டுஉம் - பார்த்தும், தீரா - (இராமபிரானைக்காட்டுக்குஅனுப்புவதென்ற தன்கொள்கையினின்று) நீங்காத, மனத்தான் - மனத்தை யுடையளான கைகேயி, தர - கொடுத்தனுப்ப, வந்தன-வந்தனவாகிய, சேரம் - மரவுரியாகும் (இவை), என்றார்—; (எ-று.)

மரவுரிகொணர்ந்த அச்சேடியர், தாம் கைகேயியின்சேடியராயிருந்தும் இராமபிரானைக் காணும்போதெல்லாம் நெஞ்சம்நீராக்கரைந்துருகக் கண்களினின்று சோகக்கண்ணீர் தாரைதாரையாகப்பெருக நின்று, ‘கல்நெஞ்சளாகிய கைகேயி தந்த மரவுரியைக் கொணர்ந்தோம்’ என்று செய்தி தெரிவித்தன ரென்க. போய் - (சேடியர் இராமனிடஞ்) சென்று எளினுமாம். பீழை - பீடாஎன்ற வடசொல்லின் திரிபென்பர். சேரம் - தற்சமவடசொல். பி-ம்:—¹கண்டொறுங்கண்டொறும். ²உருகண்ணிலும். ³நின்ற. ⁴உயர், உறும். ⁵வந்ததுஞ்சீரை, வந்ததுசீரை. ⁶போய் என்று படிப்பாரு முளர். (சசரு)

கசுசு —மரவுரியைக்காட்டுமாறு இலக்குமணன் கூறுதல்.

வாணித் தில ¹வெண்ணகை யார்தர வள்ள றம்பி யாணர்த் திருநா ²டிழப்பித்தவ ரீந்த வெல்லாம் பூணப் ³பிறந்தானு நின்ற⁴னைவபோர்வி லோடுங் காணப் பிறந்தேனு நின்றே⁵னைவ ⁶காட்டு மென்றான்.

(இ-ள்.) வான் நித்திலம் வென் நகையார் - ஒளியினையுடைய முத்துப் போலும் வெள்ளிய பற்களையுடைய சேடிமார், தர - மரவுரிகொணர்,—வள்ளத் தம்பி - லக்ஷ்மணன், ‘யாணர் திருநாடு இழப்பித்தவர்- புதுமையையுடைய அழகிய நாட்டையிழங்கும்படி செய்த அந்தக் கைகேயியார், ஈந்த எல்லாம் - கொடுத்தவையனைத்தையும், பூண பிறந்தானும் - அணியப்பிறந்த இராமனும், நின்றான் - (இதோ)நின்றான்; அவை-அவற்றை, போர்விலோடு உம்-பொருதலைச் செய்கின்ற வில்லுடன் (இருந்து), காண பிறந்தேன்உம் - பார்க்கப்பிறந்த நானும், நின்றேன்—; அவை - அவற்றை, காட்டும்—,’ என்றான்—; (எ-று.)

வள்ளத்தம்பி - இராமன்பின்னவன். நாட்டையிழப்பித்த பெரியவராதலின் அவர் எதையீந்தாலும் பூணவேண்டியதே அவர்க்குக் கீழ்ப்படிந்தவர்க்குக்கடமையென்பான் ‘அவரீந்தவெல்லாம் பூணப்பிறந்தான்’ என்றும், என் கையில் வில்லிருந்தும் பயன்படவில்லையே யென்ற மனத்தாங்கல்தோன்ற, ‘போர்விலோடுங் காணப்பிறந்தேனும்’ என்றுங் கூறுகின்றான். பி-ம்:—¹வெண்ணகையார்களை, நன்னகையார்களை. ²இழந்தீந்தவரீந்தது. ³பிறந்தோனும். ⁴அது. ⁵காட்டுகென்றான். (சசசு)

கரு0 —சீரையைவாங்கிக்கொண்டு இலக்துமணன் தாயைக்
கானேக விடைகேட்டல்.

அன்னு ¹னவர்தந்தன வாதரத் தோடு மேந்தி
யின்னு ஸிடர் ²தீர்ந் துடனேகென வெம்பி ராட்டி
³சொன்னு லதுவே துணையாமெனத் ⁴தூய நங்கை
பொன்னு ரடிமேற் பணிந்தா னவனும் ⁵புகன்றான்.

(இ-ள்.) அன்னன் - அவ்விலக்குமணன், —அவர் தந்தன - அச்சேடியாரற்
கொடுக்கப்பட்டமரவுரிகளை, ஆகரத்தோடும் ஏந்தி - அன்போடு பெற்றுக்
கொண்டு, 'இன்னு இடர் தீர்ந்து - இனியதல்லாத துன்பமீங்கி, உடன்கு-
உடனே போவாயாக, என - என்று, எம்பிராட்டி - எமதுதலைவியாகிய நீ,
சொன்னால் - சொல்லின், அதுவ துணையும் - அவ்விடையே சகாய மாகும்,'
என - என்று, தூய நங்கை-தூய்மையையுடைய சுமித்திரையினது, பொன்னுர்
அடிமேல்-பொன்னாலாகிய ஆபரணங்கள்பொருந்திய திருவடிகளில், பணிந்
தான்-வணங்கினான்; அவன்உம் புகன்றான்-அவருஞ் சொன்னான்; (எ-று.)—
சொல்லியதை மேலிரண்டு கவிகளிற் காண்க.

பிராட்டி - பிரான் என்பதன் பெண்பால். இக்கவிக்கு வேறுரைப்பாரு
முனர். 1-ம்:—¹வயினம்மடவாரவையங்கை நல்கி, வயினம்மடவாரவையங்கை
நல்க. ²தீர்த்தனை, தீர்த்தென்னை, ³சொன்னான், சொன்னான். ⁴தூய்மையான.
⁵புகல்வான். (சசன)

கருக.—இதுவும் அடுத்த கவியும்- சுமித்திரை இலக்துமணனுக்குத்
சில உபதேசமொழிகளைக்கூறி விடையிதலைத் தேர்வீக்கும்.

ஆகாத தன்னுலுனக் கவ்வன ¹மிவ்வ யோத்தி
மாகாத ²விராமனம் மன்னவன் வைய மீந்தும்
போகா ³வயிர்த்தாயர்நம் ⁴பூங்குழம் சீதை பென்றே
யேகா யினியிவ்வயி னிற்றலு மேத மென்றான்.

(இ-ள்.) (சுமித்திரை இலக்குமணனேனோக்கி), '(அ வனம்), உனக்கு
ஆகாதது அன்று - அந்தக்காடு நீ செல்லுதற்குத் தகாததன்று; (இராமனுடன்
காட்டுக்குச்செல்லுதலே உனக்குத்தகுதி); அ வனம் - (நீ செல்லுகின்ற)
அந்தவனம், இ அயோத்தி - இந்த அயோத்திமாநகர் : மா காதல் இராமன் -
(உன்னிடத்தில் மிக்கஅன்பையுடைய) அவ்விராமபிரானே, நம் மன்னவன் -
நம்முடைய தவராமன்னனாவான் : நம் பூங் குழல் சீதை - பூனவயனரிந்த கூந்
தலையுடைய நமது சீதையே, வையம் ஈந்துஉம் - (இராமன் பூமியைப்) பாத
னுக்கு) க்கொடுத்திட்டு (க்காட்டிற்கு) ச்சென்ற பின்பும், வயிர் போகா - பிரி
ணையிழவாத [உயிரைவைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற], தாயர் - தாயாவன்,
என்றே - என்று கருதியவண்ணமே, ஏகாய் - (இராமனுடன்) செல்வாயாக;

இனி—, இவயின் நிற்றல் உம் - இவ்விடத்தில் நிற்பதம், ஏதம் - குற்றமுடையதாகும், என்றான் - என்று கூறினான்; (எ-று.)

‘நீ இராமபிரானுடன் காட்டுக்குச் செல்லும்போது அயோத்தியையும் பெற்றோரையும் பிரிந்து செல்லவேண்டுமே !’ என்று கருதவேண்டா : இராமபிரானுடன் வசித்தலால், அவ்வனமே அயோத்திபோலும்; இராமனும் சீதையுமே பெற்றோராவர் என்று இவ்வண்ணங்கருதி, இராமனுடன் செல்வாயாக : இனி, இங்குத் தாழ்த்தலுந் தகாது என்றன னென்பதாம். ‘இராமனுள்ள விடம் அயோத்தி’ என்பது, பழமொழி. ‘அவ்வனம் இவ்வயோத்தி’ என்ற தொடரில், இராமபிரான் பிரிந்து செல்வதனால் இவ்வயோத்திநகரம் பாழ்பட்டுத் தண்டகாரணியம்போலாய்விடுமென்பதும், இராமபிரான் சென்று சேர்வதனால் இதுவரையிற் பாழ்பட்டிருந்த அவ்வனம் பலவளங்களும் நிரம்பிச் செழித்துக் குளிர்த்து வாழ்தற்கு இனிய இடமாகுமென்பதும் பெறப்படும். அம் மன்னவன் என்றும் பிரிக்கலாம். இச்செய்யுளில் அயோத்தியென்பதற்குப் பரமபதமென்றும், மாகாதலிராமன் அம்மன்னவன் என்பதற்கு - இலக்குமி விரும்புகின்ற ஸ்ரீராமபிரான் அகாரத்தினுற் குறிக்கப்படுகின்ற இறைவனாவன் என்றும், நம்பூரகுழந்தை—, வையம் சுந்தம் போகு ஆ உயிர்தாயர் - வை யத்தை இராமன் சுந்தபின்பும் அவனுடன்போகின்ற அந்த எல்லாயுயிர்க்குத் தாயாகிய திருமாமகனாவன் என்றும் விசேடவுரை வருத்தலு முண்டு. “ராமம் தபுராத்வித்தி மாமவித்திஜநகாத்மஜாம் - அயோத்யாமடவீம்வித்தி கச்சகாத யநூஸூகம்” என்ற வான்மீகத்தின் பொருளைக்கொண்டது இச்செய்யுள்; காட்டிற்குச்செல் என்று விதிக்கவேண்டியது முக்தியமாதலின், ‘ஆகாததன்ரு லுணக்கவ்வனம்’ என்று இச்செய்யுளில் அது முதலிற் கூறப்பட்டதென்க. வான்மீகி அருளிய அந்தஸ்திலோகத்திற்குப் பெரியவாச்சான்பின்னை யருளிச் செய்த விசேஷப்பொருள்களை இந்தப்பாட்டிற்கும் ஏற்றபெற்றி ஏற்றிக் கூறுவதுமுண்டு; அவை விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டன.

சனகமகராசன் வேள்விச்சாலை யமைப்பதற்காகப் பூமியை யுழுத பொழுது கலப்பையுழுபுடைச்சாலில் அகப்பட்டவனாதலால், சீதை என்று திருநாமம்; வீர்தா - உழுபுடைச்சால். அவ்வனம் என்றது - மத்திமநீபமாய், முன்னின்ற ஆகாததன்று என்றதனாலும், பின்னின்ற இவ்வயோத்தியென்பதனாலும் இயையும். 1-ம்:—1 அய்யசெய்ய. 2 மன்னன்னிவன்வையக மீந்துவானிற், மன்னன்னிவன்மாதலாயவைப்பிற், மன்னன்னிவன்வையக மீந்துமெய்யிற், மன்னன்னிவன்வையக மீந்து வானம். 3 இருதாயரும். 4 யாமெனிற.

(சசஅ)

கருட. பின்னும் பகர்வான் மகனேயிவன் பின்1செறம்பி

பென்னும் படியன் மடியாரினி லேவல் செய்தி

2 மன்னுந் 3 நகர்க்கே யிவன் 4 வந்திடின வாவ தன்றேன்

முன்னம் முடியென்றான் 5 வார்விழி சோர நின்றான்.

(இ-ள்.) பின்உம் - மீண்டும், பகர்வான் - (சுமித்திரை இலக்குமணனுக்கு உறுதிமொழிகளைக் கூறுபவனாய், (அவனைநோக்கி), மகனே—! இவன் பின் செல் - இவ்விராமபிரானுக்குப் பின்னேபோ; (அங்ஙனம்செல்லுமிடத்து), தம்பி என்னும்படி அன்று - (பார்ப்பவர் இவன்) தம்பியென்னும்படியல்லாமல், அடியாரினில் - அடிமையாயிருப்பவரைப்போல், ஏவல் செய்தி - (அவ்விராமபிரான்) ஏவுந் தொழிலைச் செய்வாய்; இவன்-இவ்விராமன், மன்னும் நகர்க்கு ஏ - (பலவளங்களும்) பொருந்திய நகரத்துக்கு, வந்திடின - மீண்டு வந்தால், வா - கூடவா; அது அன்றுஎல் - அப்படியல்லாமற் போனால், முன்னம் முடி - (அவனுக்கு) முன்னமே உயிரைத்துறந்துவிடு, என்றான் - என்றுசொல்லி, வார் விழி - (தனது) நீண்ட கண்களினின்று, சோர - (கண்ணீர்) பெருக, நின்றான்—; (எ-று.)

‘நீ இராமபிரானது பின்னேசெல்லும்பொழுது ஓர் அரசகுமாரனென்றும் இராமபிரானது தம்பியென்றும் கண்டவர் நினைக்கும்படி பெருமிதங் கொண்டு செல்லாமல், அவ்விராமனுக்கு வேண்டிய குற்றேவல்செய்வதே உனக்கு அழகாகும். ஒருகால் அவ்விராமனுக்கு ஏதேனும் ஆபத்துவருமெனத் தோன்றினாலும் அதனைத் தடுக்குமாறு உன்னுயிரையும் நீ நகல் தகுதி’ என்று தனது புதல்வனாகிய இலக்குமணனுக்கு உபதேசித்துச் சோகத்தினால் சுமித்திரை கண்ணீரைப் பெருக்கிநின்றனனென்பதாம். கண்ணிற்குப்புலனாகாத அருவப்பொருளாகிய அன்பைக் காட்டுதற்குக் கண்களினின்று நீர்சோரல் அறி குறியாமென்க. இராமபிரானுக்கு ஆபத்து நேருமாயின் என்று கூறுதற்குக் கூகி, ‘அதன்றேல்’ என்றான். மன்னும் நகர் - மனுசகர்வர்த்திமுதல் சூரிய குலத்து மன்னவரால் தலைமுறை தலைமுறையாக அரசாண்டுவந்த நகரமெனினுமாம். பின்செல்தம்பி என்னும்படி - பின்னேசெல்லுகின்ற தம்பியென்னும்படி என்று உரைப்பினுமாம். 1-ம்:—1செல்வநம்பி. 2மன்னன், 3நகர்க்கீண்டிவன். 4வந்திடின. 5பான்முலை. (சசக)

கருட.—இராமலட்சுமணரிருவரும் வணங்கிக் சுமித்திரையிடம் விடைபெற்று, மரவுர்தரித்து வெளியே செல்லுதல்.
வேறு.

இருவருந் தொழுதன ரிரண்டு கன்றொரீஇ
வெருவரு ¹மாவினிற் றுயும் விம்மினாள்
பொருவருங் ²குமாரும் போயி னார்³புறந்
திருவரை⁴த் துகிலொரீ இச்⁵சீரை சாத்தியே.

(இ-ள்.) இருவர்உம் - இராமலட்சுமணரிரண்டுபேரும், தொழுதனர் - (காட்டிற்குச்செல்லுமாறு விடைபெற்றுச் சுமித்திரையை) வணங்கினார்கள்; (அப்பொழுது), தாய்உம் - சுமித்திரையும், இரண்டு கன்று ஓரீஇ - (தனது) இரண்டு கன்றுகளை விட்டுநீங்கி, வெருவரும் - (அந்நீக்கத்திற்கு) அஞ்சுகின்ற, ஆவினில் விம்மினாள் - பசுவைப்போல மனங்கலங்கிப் புலம்பினாள்;

பொருவு அரு குமரர்உம்-(தமக்கு) உவமையில்லாத அம்மைந்தரும், திரு அரை
துகில் - (தமது) அரையில்தரித்த பட்டாடைகளை, ஓர் இ-நீக்கி, சீரை சாத்தி -
மரிவுரியையுடுத்துக்கொண்டு, புறம் போயினார் - வெளியே சென்றார்; (எ-று.)

தாம் காட்டுக்குப்போவதைத் தெரிவித்து விடைபெற்ற இராமலட்சு
மணர் தொழுதபோது, அவர்களைப் பிரியவேணுமேயென்று கன்றைப்பிரியும்
பசுப்போற் சுமித்திரை யஞ்சி வருந்தின ளாக, அப்போது அவ்விருவரும் தமது
திருவரையிற்சாத்திய பட்டாடைகளைக் களைந்து மரவுரிகளைத் தரித்துக்
கொண்டு சுமித்திரையின் மாளிகையினின்று வெளியேபோயின ரென்க.
இராமலக்குமணரைப்பிரியுஞ்சுமித்திரைக்கு, இருகண் டுகளை ஒருவும் ஆ உவமை,
ஓர் இ என்ற செய்தகனெச்சத்தை ஒருவளன்னுஞ் செய்வனெச்சத்தின்
திரிபு எனக் கொள்ளினுமாம். பி-ம்:—¹தாயென. ²குமரனும்போயினான்.
³பொனின், புனை. ⁴தனிநெரு. ⁵சீரம். (சுரு)

கருச.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருநோடா; மரவுர்தரித்த
இலக்குமணனைநோக்கி இராமன் ஒன்று கூறத்தோடங்குதல்.

தான்புனை சீரையைத் ¹தம்பி ²சாத்திடத்
தேன்புனை தெரியலான் ³செய்கை நோக்கினான்
வான்⁴புனை யிசையினாய் ⁵மறுக்கி லா துநீ
யான்⁶புகல் வனையதோ ருறுதி கேளென.

(இ-ள்.) தான் புனை சீரையை - தான் உடுத்துக்கொண்டதுபோன்ற மா
வுரியை, தம்பி சாத்திட - லக்ஷணனுமுடுத்துக்கொள்ள, -தேன் புனை தெரிய
லான் - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மாலையணிந்த ஸ்ரீராமன், செய்கை நோக்கி
னான் - (அவனது) தொழிலைப்பார்த்து, 'வான் புனை இசையினாய்-தேவலோகத்
தையும் அலங்கரிக்கின்ற கீர்த்தியையுடையவனே! யான் புகல்வு அனையது -
நான் சொல்வதாகிய, ஓர் உறுதி - சிறந்ததாகிய ஒரு நல்வார்த்தையை,
நீ மறுக்கிலாது தேன் - நீ மறுக்காமற் கேட்பாயாக,' என - என்று, —(எ-று.)
—“என்றான்” என அடுத்த கவியில் முடிபு காண்க.

தேன்புனை தெரியல் - மதுப்பொருந்திய மாலையுமாம். பி-ம்:—¹தானும்.
²சாத்துமத், சுற்றமத், சுற்றமும். ³தெரிய, ⁴புகழ், புரை. ⁵மறுக்கலாது. ⁶புகற்
கையதோர், புகறகையதோர். ஈற்றடியில் 'யான் புகலுறுதியைக் கேளென்
றே துவான்' என்று பாடமோதுவாருமுனர். (சுரு)

கருரு. அன்னைய ரனைவரு மாழி வேந்தனு
முன்னைய ரல்லர்வெந் துயரின் முழுகி
ரென்னையும் பிரிந்தன றிடரு ருவகை
யுன்னீநீ பென்பொருட் டுதவு வாயென்றான்.

(இ-ள்.) ‘அன்னையர் அனைவர் உம்’ - தாயர் யாவரும், ஆழி வேந்தன் உம் - சக்ரவர்த்தியும், முன்னையர் அல்லர் - முன்னிருந்த நிலைமையல்லர்; வெம் துயரில் மூழ்கினார்-கொடிய துன்பத்தி லுழந்தினார்; என்னே உம் பிரிந்தனர்-; இடர் உற வகை - (அவர்) துன்பமடையாதபடி, நீ—, என்பொருட்டு—, உன்னை உதவுவாய் - உன்னை (அவர்க்குக்) துணையாகச் செய்வாய்,’ என்றான்—.

அன்னையர் - கோசலையும் சுமித்திரையும்: இனி, சக்ரவர்த்திக்கு முன் சொன்ன மூவர் தவிர அறுபதினாயிரமனைவிய ருண்டாதலின், அவரையெல்லாங் குறிக்க ‘அனைவரும்’ என்று ணென்பாருமுனர். துயரின் மூழ்கினாரென்பதற்குக் காரணங்கூறுவான் ‘என்னையும் பிரிந்தனர்’ என்றான். என்னையுமென்ற எச்சவுடமை, பாததத்துருக்கனர்களைப் பிரிந்ததே யன்றி யென்றது குறித்து நின்றது: இனி, கைகேயியின் கொடுமைக்கு இலக்கானமையென்றி, அதன் பயனாக என்னையும் பிரிந்தனர் எனக் கொள்ளலுமொன்று. இடர் என்றது, இலக்குமணனைப் பிரிவதன லுண்டாந் துன்பத்தை. இனி, என்னைப் பிரிந்தனராய்த் துயரின் மூழ்கினார்; அவர் அவ்விடருறவகை உன்னையுதவுவா யென்றுமாம். (சடு௨)

கடு௧—இது முதல் ஐந்துகவிகள்-இலக்குமணன் மறுமொழி.

ஆண்டகை யம்மொழி பகர ¹வன்பனுந்
தூண்டகு திரள் புயந் ²துளங்கத் ³துண்ணென
மீண்டதோ ⁴ருயிரிடை ⁵விம்ம விம்முவா
வீண்டுனக் கடியனேன் பிழைத்த தியா⁶தென்றான்.

(இ-ள்.) ஆண் தகை-ஆண்மைக்குணநிறத்த ஸ்ரீராமன், அ மொழி பகர-அவ்வார்த்தையைச் சொல்ல, அன்பன் உம் - (அவனிடத்துப்) பக்தியையுடைய லக்ஷணனும் தூண் தரு திரள் புயம் துளங்க - தூணிளையொத்த திரண்ட தோள்கள் நடுங்கும்படி, துண்ணென-அஞ்சி, மீண்டது ஓர் உயிர்-திரும்பிவந்ததாகிய ஒருசீவன், இடை விம்ம - நடுவிலே கலங்கும்படி, விம்முவான் - அழு பவனும், ‘சண்டு - இப்பொழுது, உனக்கு - தேவரீர்பக்கல், அடியனேன் - அடியேன், பிழைத்தது-சுவறுசெய்தது, யாது—?’ என்றான்—; (எ-று.)

நான் உன்திறத்து யாதும் பிழை செய்யாதிருக்கவும், உன்னைவிட்டுப் பிரிந்து என்னை வசிக்குமாறு சொல்வது என்னே என்கிறான், இலக்குமணன். தூண் - திரட்சிக்கும் நீட்சிக்கு முவமை. தரு - உவமவுருபு. பி-ம்:—¹ஐய னும். ²துளங்கி. ³திண்ணென. ⁴உயிரொடும். ⁵விம்மி. ⁶என. (சடு௩)

கடு௪. நீருள வெனினுள ¹மீனு நீலமும்
பாருள வெனினுள ²யாவும் ³பார்ப்புறி
னாருள தனுவுளாய் நானுஞ் சீதையு
மாருள ரெனினுளெ ⁴மருளு வாயென்றான்.

(இ-ள்.) நார் உள தனு உளாய் - நாணிநையுடைய கோதண்டத்தை யுடையவனே ! பார்ப்புறின் - யோசித்துப்பார்த்தால், நீர் உள எனின் - நீர் இருக்குமானால், மீன்உம் - மீன்களும், நீலம்உம் - கருங்குவளைகளும், உள - இருக்கின்றன ; பார் உள எனின் - உலகங்களிருக்குமானால், யாஉம் - எல்லாச் சேவகோடிகளும், உள - இருக்கின்றன ; (அதுபோல), நான்உம் சிதைஉம் - அடியேனும் பிராட்டியும், ஆர் உளர் எனின் - யாரிருந்தால், உனெம் - இருப்பவராவேம்? அருளுவாய் - சொல்வாயாக, என்றான்—; (எ-று.)

நீருள்ளவிடத்து மீனும் நீர்ப்பூவாகிய நீலமும் இருப்பதுபோலவும், பாருள்ளவிடத்துப் பல்வேறு சீவராசிகளும் இருப்பதுபோலவும் நீயுள்ளவிடத்து நானும் சிதையும் இருப்போமேயன்றி, நாங்குளிருவரும் நின்னைப்பிரிந்து உயிர்வாழோம் என்றனன் இலட்சுமணன் என்க. “ந ச வீதா த்வயா ஹீநா நசாஹம்பிராகவ-முஹு விர்த்தமபிஜீவாவோ ஜலாந்தம்ஸ்யாவீவோந்நருதென” என்ற பூதிவால்மீகிராமாயண ஸ்லோகத்தின் கருத்தைக் கொண்டது, இச்செய்யுள், நீரிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மீன் நீர்ப்பசையுள்ளமட்டுமே பிழைத்திருப்பதுபோல, உன்னை விரைவிற்கூடுவோ மென்ற கருத்து இருக்கும்வரையில் தான் பிழைத்திருப்போமே யன்றி அஃது அற்றால் சிதையேனும் நானேனும் உயிரோடினோம் என்று இந்த ஸ்லோகத்துக்கு விசேஷப்பொருளுரைப்பது, கவனித்தற்குரியது. நீரை உண்டென்றது, உளவென்றல் “தருதியும்வழக்குந் தழீஇயினவொழுகும், பகுதிக்கினவி வரைநிலையிலவே” என்னுஞ் சூத்திரத்தானமைந்தது. அருளுவாய் என்பதற்கு உடனவரும்படி கிருபை செய்வாயென்று முறைக்கலாம். ௩-ம்:—¹மீனினீடுயிர், மீனுமியாவையும், மீனுமாமையும். ²பாரம், பார்ப்பு. ³பொற்புற. ⁴அருளுநீ. (சௌசு)

கருவு. பைந்தொடி யொருத்திசொற் கொண்டு பாரம்க

ணைந்துயிர் ¹நடுங்கவு நடத்தி காலென

வுய்ந்தன னிருந்தன னுண்மை காவலன்

மைந்தனென் றினையசொல் வழங்கி னாயென.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) ‘பைந் தொடி ஒருத்தி சொல் கொண்டு - பசும்பொன்னுலாகிய வளையல்களையுடைய ஒருமனைவியினதுவார்த்தையால், பாரம்கள்-பூரிப்பிராட்டி, நைந்து - வாடி, உயிர் நடுங்க—, கான் நடத்தி - காட்டிற்குச் செல்வாயாக, என உம் - என்று ஏவியும், உய்ந்தனன் இருந்தனன் - பிழைத்திருந்தவனாகிய, உண்மை காவலன் - மெய்யக்காப்பவனான சந்திரவர்த்தியினது, மைந்தன் என்று-மகனென்று (என்னைஎண்ணியோ), இனைய சொல் - இத்தகைய வார்த்தையை, வழங்கினும்-சொன்னாய்’ எனென்று சொல்லாநின்று, - (எ-று.)

தந்தைபோல்வான் தநயனதுலின், அச்சந்தரவர்த்திமகனாகிய யான் அவர் போலவே உன்னைப் பிரிந்திருந்து உயிர்வாழ்வேனென்று கருதியோ இங்ஙனங் கூறினாய்? என்றனனென்க. இச்செய்யுளின் கருத்தை “நின்கட்பரிவிலல்வர்”

(௩௯௧) என்று இப்படலத்திற் கீழ்வந்த செய்யுளோடு ஒப்பிட்டுஅறிக. இனி இச்செய்யுட்டு - உன்னைக்காட்டுக்கு அனுப்பியும் உயிரீங்காத தசரதனது குமாரன் நீ என்றதற்குஏற்ப நீ இங்கேதானையிரு என்று கொடியசொல்வழங்கி னொபென்றுஉரைப்பது, சிறவாது. பி-ம்:—¹ஒடுங்கவும். (௪௦௫)

கருகூ. மாறிலி யென்னை நீ வனங்கொள் வாயென

வேறின ¹வெகுளியை யாது ²முற்றறு

வாறினை தவிர்கென வைய வாணையிற்

³கூறிய மொழியினுங் ⁴கொடிய தாமென்றான்.

(இ-ள்.) ‘ஐய - சுவாமி! நீ வனம் கொள்வாய் என - நீ காட்டிந்புகுவா யென்று, ஏறின வெகுளியை-(யான்) கொண்ட கோபத்தை, ‘யாதுஉம் முற் றுஉற- யாவையும்ஒழிய, ஆறினை - தணிந்தவனாய், இனி—, ‘தவிர்க-நீங்குக’, என - என்று, ஆணையின் - ஏவலாக, என்னை - என்னைக்குறித்து, மாறு-பிரதி யாக, கூறிய—, மொழியின்உம் - வார்த்தையினும், கொடியது ஆம் - கொடு மையையுடையதாகும்,’ என்றான்—; (எ-று.)

உன்னைக் காட்டுக்குச்செல்லுமாறு விடுத்தற்காக யான் சினங்கொண்ட போது கோபத்தைத் தணியுமாறு என்னைக்குறித்துக் கூறிய சொல்லினும் நீ இங்குத்தானையிரு என்று சொல்லிய இச்சொல் மிகக் கொடியதாயுள்ள தென் றனனென்க. கோபமாறினாலும் உனக்குப்பணிவிடைசெய்துகொண்டு உடன் உறையலா மென்று கருதுதற்காவது வழியிருந்தது: இப்போது அங்ஙனங் கருதுதற்கும் இச்சொல் இடந் தராததனைக் கொடிதாருமென்றனென்க. முதல டிக்கு - நீ என்னை வனம்வருவா யென்பதுதோன்ற இருந்திட்டு, இப்போதாக மாறுதலையுடைய என்ன காரணம்? எனக் கூறலாம். என்னுடன் வருதற்கு முன்னமேயிசைந்திருந்து இப்போது வேண்டாமென்கிறாயே என்ற பொருள் கொண்டதாய், ஸ்ரீவான்மீகிராமாயணத்தில் இலக்குமணன் கூற்றாக “அதுஜ்ஞாதஸ்பவதா பூர்வமேவயதோஸ்யஹம் - கிமிதாநீம்புநரிதம் க்ரியதேமே நிவாரணம் (௩௧,௭)” என்று வருவதும், “மகனும்ககனுந் தனகண்கள் போல் வார், தண்டாவனஞ் செல்வதற்கே சமைந்தார்” என்று கீழ்வந்த கசச - ஆஞ் செய்யுளும் இவ்வாறு பொருள்கொள்ளுநத லேற்கு மென்பதை வலியுறுத்தும். பி-ம்:—¹வெகுளித்தீ. ²முற்றறுது, இற்றிராது. ³கூறின. ⁴கொடித்திடாம், கொடித்திடால். இச்செய்யுளை “மாறினை யென்னை நீ வனம் வரேலென, வேறிய வெகுளி மற்றியாதுதிப்பார்வன, னாறினை, தவிர்கெனவையாணையிற், கூறிய மொழியினுங் கொடியதாமென்றான்” என்று ஒதினாரும் உளர். இச்செய்யுள் சில பிரதியிலில்லை. (௪௦௬)

ககூ. ¹செய்துடைச் செல்வமோ யாதுந் தீர்ந்தெமைக்
கைதுடைத் தேகவுங் கடவை யோவையா
நெய்துடைத் ³தலையலர் நேய மாதர்கண்
மைதுடைத் துறைபுகும் ⁴வயங்கொள் ⁵வேலினாய்.

(இ-ள்.) நெய் துடைத்து - நெய் பூசப்பட்டு, அடையலர் - சத்ருக்களுடைய, நேயம் மாதர் - விருப்பத்தினையுடைய மனைவியரது, கண் - கண்களிலிட்ட, மை - அஞ்சனத்தை, துடைத்து - அழித்து, உறை புகும் - உறையை யடைகின்ற, வயம் கொள் வேலினும் - வெற்றியைக்கொள்கின்ற வேலினையுடையவனே! ஐயா - தலைவனே! (நீ), செய்து உடை செல்வம்தான் யாது உம் தீர்ந்து - உனக்குரித்தாகவுடைய பாக்கிய மெல்லாவற்றையும் நீங்கி, எமை உம் - எம்மையும், கைதுடைத்து - கைவிட்டு, ஏக கடவைவது - (காட்டிற்குப்) போகக்கடவாயோ? (என்று லட்சுமணன் இராமனை நோக்கிக்கூறினான்); (எ-று.)

செல்வம் ஈட்டுதற்கு உரிய தாதலின் 'செய்துடைச்செல்வம்' என்றான்: இனி, பரசராமனை வென்றதுகண்டு தசரதமன்னவன் முதலியோர் இவனுக்கு அரசு தகு மென்று நினைத்துள்ளாரென்பது "வடிமழுவாளவற்கடந்த மைந்தற்கு, முடிபுனைமுதன்மைநான் மொழியின்," "சேவகன் சேவகஞ்செகுத்த சேவகம், காவலிவ்வுலகம்" என்பவற்றால் விளங்குவதுபற்றி, செய்துடைச்செல்வம் என்பதற்கு - தன் வீரத்தாற் சம்பாதிக்கப்பட்டதாகவுடைய அரசுச்செல்வம் என்று உரைத்தலுந் தகும். செல்வத்தைக்கைவிட்டுக் கானகஞ்செல்லுமாறு மன்னவனேவியதுபற்றி, உன்னுடைமையான என்னையுங் கைவிட்டுச் செல்லவேண்டுவது கடமையெனத் தருதுகின்றாயோ? என்றனன் இலக்குமணனென்க. கைதுடைத்தல் - இலக்கணையால், அறவேவிட்டிடுதல் என்ற பொருளைக் காட்டிற்று. ¹பி-ம்:—¹செய்திடை. ²எனே. ³அடையலர். ⁴மறம். ⁵வாளினும். (சுரு)

கசு.க.—இராமன் மறுமொழி சொல்லமாட்டாத்நீந்தல்.

உரைத்தபின் னிராமனென் றுரைக்க ¹நேர்ந்திலன்
வரைத்தடந் தோளினான் வதன நோக்கினான்
விரைத்தடந் தாமரைக் ²கண்ணின் ³மிக்கநீர்
நிரைத்திடை யிடைவிழ நெடிது நிற்கின்றான்.

(இ-ள்.) உரைத்த பின் - (இவ்வாறு இலக்குமணன்) சொன்னபின்பு, இராமன் ஒன்று உரைக்க நேர்ந்திலன் - ஸ்ரீராமன் (அதற்கு எதிராக) ஒருமொழியுஞ் சொல்லமுடியாதவனாகி, (அப்பொழுது), வரை தட தோளினான் - மலைபோன்ற பெரிய தோளையுடைய லக்ஷ்மணனது, வதனம் நோக்கினான் - முகத்தைப் பார்த்தான்; (அங்ஙனம்பார்த்தகாலத்தில்), விரை தட தாமரை கண்ணின் - வாசனையையுடைய பெரியதாமரைமலர்போன்ற தன்கண்களில், மிக்க நீர்-பூரித்த நீர், நிரைத்து-ஒழுங்காய், இடைஇடை-இடையிடையே, நெடிதுவிழ-விடாது சிந்தும்படி, நிற்கின்றான் - (இலக்குமணன்) நின்றுகொண்டிருந்தான்; (எ-று.)

மறுமாற்றஞ் சொல்லமுடியாது ஸ்ரீராமன் லக்ஷ்மணன் முகத்தைப்பார்த்தான்: அப்பொழுது அவ்விலக்குமணன் கண்ணீர்பெருக்கிக்கொண்டிருப்பதைக்

கண்டானென்க. இனி, இராமன் ஒன்றுஞ் சொல்லமுடியாதபோது இலக்கு மணன் இராமன் முகத்தைப் பார்த்துக் கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டு நிற்பவனாயினு னென உரைத்தலும் ஒன்று. பி-ம்:—¹நோக்கிலன், நோக்கவன். ²கண்ணை, ³மிக்கு. (சுருஅ)

கருஉ.—அப்போது வசிட்டமுனிவன் அங்குவருதல்

அவ்வயி னரசவை நின்ற மன்பினை

னெவ்வயி ¹நிருந்தவ முனிவ நெய்தினுன்

செவ்விய குமரருஞ் ²சென்னி தாழ்த்தனர்

³கவ்வையம் ⁴பெருங்கடன் முனியுங் கால்வைத்தான்.

(இ-ள்.) அவயின் - அப்பொழுது, அரசு அவை நின்றும் - ராஜசபையினின்றும், அன்பினன் - (பூநீராமன் முதலியோரிடத்து) அன்பை யுடையவனாகிய எவ்வய் இல் ஒரு தவம் முனிவன் - குற்றமில்லாத மிக்க தவத்தையுடைய வசிஷ்டன், எய்தினுன் - எழுந்தருளினான்: செவ்விய குமரர்உம் - அழகையுடைய சக்ரவர்த்தித்திருமகர்களும், சென்னி தாழ்த்தனர் - தலையால் வணங்கினார்; முனிஉம் - அவ்வசிஷ்டனும், கவ்வை பெரு கடல் - துன்பமாகிய பெரியசமுத்திரத்தில், கால்வைத்தான் - மூழ்கத்தொடங்கினான்; (எ-று.)

“அரசரிருந்த நல்லவையினுன” என்று கீழ்வந்தமையால், அதனோடொட்ட ‘அரசவைநின்ற’ என்றார். அப்போது வசிட்டமுனிவன் வந்து குமரரைக்கண்டு பெருந்துன்பமடைந்தன னென்பதாம். முனியும் - உலகப்பற்றில்லாதவனாகலால் எப்போதும் துன்பத்தைக் கண்டிராதவனான முனிவனும் என்க. கவ்வை கால்வைத்தான் - ‘பரிந்தமூவதற்கு அடியிட்டவாறுகண்டாய்” என்றாற்போன்ற வழக்கு. பி-ம்:—¹அருள். ²செங்கைகூப்பினர். ³கவ்வையின். ⁴கடலினுள். (சுருக)

கருஉ.—வசிட்டமுனிவன் வருந்துதல்.

¹அன்னவர் முகத்தினொடகத்தை ²நோக்கினுன்

பொன்னரை³ச் சீரையின் பொலிவு நோக்கினு

னென்னினி யுணர்ந்துவ தெடுத்த துன்பத்தாற்

றன்னையு முணர்ந்தில் னுணருந் தன்மையான்.

(இ-ள்.) உணரும் தன்மையான் - தத்துவ நெறிகளை யறிகின்ற மெய்யுணர்வையுடைய அம்முனிவன், - அன்னவர் முகத்தினொடு அகத்தை நோக்கினுன் - அவர்களுடைய முகத்தையும் மனத்தையும் பார்த்தான்; பொன் அரைசீரையின் பொலிவுஉம் நோக்கினுன் - பீதாம்பரத்தை யுடுக்குந் திருவரையிற் சாத்திய மரவுரியினது அழகையும் பார்த்தான்; என் இனி உணர்ந்துவது - இனிச் சொல்லவேண்டுவது யாது? எடுத்த துன்பத்தால் - உண்டாகியதுயரத்தினால், தன்னையு உணர்ந்திலன் - தன்னையும் மறந்தான்; (எ-று.)

முகத்தை ஊனக்கண்ணாலும், அகத்தை ஞானக்கண்ணாலும் நோக்கி
னென்க. இனி, ஒடு என்னும் மூன்றனுருபு ஆல்எனப் பொருள்பட்டு, முக
மாகிய கருவியால் அவர் கருதியவதனைக் கூறாமல்அறிந்தா னென்றுமாம்.
பி-ம்:—¹அன்னவன். ²நோக்குவான். ³உரியும்பொற்சடையும். (சக௦)

க௭௪.—வசிட்டன் ஊழ்விதியின்பலிமையை நினைந்துகூறுதல்.

வாழ்வினை நுதலிய மங்க லத்துநாட்

டாழ்வினை யதுவரச் சீரை சாத்தினான்

சூழ்வினை நான்முகத் ¹தொருவர் சூழினு

முழ்வினை யொருவரா ²லொழிக்கற் பாலதோ.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) வாழ்வினை நுதலிய மங்கலத்து நான் - (கிரீடந்) தரித்து வாழ்தற்
குக் கூறிய சுபதினத்தில், தாழ் வினை அது வர - (அது) கழிந்தற்குரிய தீவினை
வந்துசேர, சீரை சாத்தினான் - (பூராமன் கிரீடம்புனைவகையொழிந்து)
மரவுரியைத் தரித்தான் : சூழ் வினை - (விடாது தொடர்ந்து) சூழ்ந்திடுகின்ற
தீவினைப்பயன், நான்முகத்து ஒருவர் சூழின்உம் - நான்குமுகங்களையுடைய
ஒப்பற்ற பிரமதேவனைச் சூழ்ந்திட்டாலும், ஊழ்வினை - (செய்தவையேயென்ற
டையுந் தன்மையுள்ள) அவ்வூழ்வினை, ஒருவரால் ஒழிக்கல்பாலது ஒ-ஒருவரால்
நீக்குந்தற்குரிய தன்மையையுடையதோ? [அன்று என்றபடி]; (எ-று.)

படைக்குச் தொழிலைச் செய்கின்ற பிரமதேவனாலும் அவனையும்
சூழ்ந்திட்டுத் தன்பயனைத் தாவல்ல ஊழ்வினைக்குள்ள முஃறமை எவராலும்
நீக்கவொண்ணாதலால், மகுடாபிஷேகஞ்செய்யும்படி நாளிட்ட இன்றைத்
தினம் தீவினைப்பயனால் இராமபிரான் முடிபுனைதல் நீங்கி மரவுரியைத்தரிக்குந்
படியாயிற்றே! என்று வசிட்டன் வருந்திக்கூறினனென்க. 'இராமன் சீரை
சாத்தினான்' என்ற சிறப்புப்பொருளை, 'எப்படிப்பட்டவரை ஊழ்வினைசேர்ந்தா
லும் அது எவராலும் தடுக்கக்கூடியதன்று' என்ற பொதுப்பொருள் சமர்த்தித்து
நின்றதனால், இச்செய்யுள் - வேற்றுப்பொருள்வைப்பணியாம். விதித்தற்
றொழிற்கு உரிய பிரமனைக் கூறினமையால், மற்றையோருடையவிதி ஒழித்
தற்கரியதன்றென்பது தானே பெறப்படும். வாழ்வினை நுதலிய மங்கலத்து
நான்-இராமபிரானுக்குப்பட்டாபிஷேகஞ்செய்யும்படி நிச்சயித்த நான். இங்கே
வினையென்றது, ஆதியிற்சொண்ட சங்கற்பத்தை யென்பது உள்ஞறை; உலக
வழக்குப்பற்றி, இங்ஙனங் கூறினான். பி-ம்:—¹ஒருவன்றோன்றினும். ²ஒழிக்க
லாகுமோ. (சக௧)

க௭௫.—வசிட்டன் இராமனது வனவாசத்தைக்குறித்துத்
தன்மனத்துட் கருதுதல்.

வெவ்வினை யவடர வினோந்த ¹தேயுமன்

றிவ்வினை யிவன்வயி னெய்தற் ²பாற்றுமன்

றெவ்வினை நிகழ்ந்ததோ ³வேவ ரெண்ணமோ

⁴செவ்விதி னொருமுறை தெரியும் பின்⁵னென்றான்.

(இ-ள்.) வெவ் வீணை - இக்கொடுத்தொழில், அவன் தா - அக்கைகேயி உண்டாக்கியதால்மாத்திரம், வீணைத்ததுவெம்அன்று-உண்டானதும் அன்று; இவ்விணை-இத்தொழில், இவன்வயின்-இவனிடத்தில், எய்தற்பாற்றுஉம்-அடைதற் குரியதன்மையை யுடையதும், அன்று -; எ வீணை நிகழ்த்தது - எவ்வீணையி னால் நடத்ததோ? ஏவர் எண்ணம் - வருடைய ஆலோசனையோ? பின்—, ஒரு முறை - ஒருவழியாக, செய்வதின் தெரியும் - நன்றாய்த்தெரியும், என் றான் - என்று (மனத்திற்) கருதினான்; (எ-று.)

கைகேயி வியாஜமாத்திரையே: இராமனது தன்மையைப் பார்க்குமிட த்தும் காட்டிற்குப்போமாறு டேர்வது தக்கதன்று: இது எவரது எண்ணத்தால் நிகழ்த்த வினாவோ? இவ்விஷயம் பிறகு நன்குவிளங்குமென்றன னென்க. 'தேவர்களின் சூழ்ச்சியால் நிகழ்த்தது இது' எனப் பின்னர் விளங்குமென்பது, வசிட்டன் குறிப்பு. பி-ம்:—¹ஏனுமற்று. ²பாலதோ. ³தேவர், மேலொர். ⁴செவ்வதென்று. ⁵என.

(சக௨)

கக௬.—வசிட்டன் இராமனைநோக்கி நீ கேற்றால் மன்னவன் இறப்பானெனல்.

விற்டைந் தாமரைச் ¹செங்கண் வீரனை
யுற்றடைந் தையரீ ²யொருவி யோங்கிய
கற்றடைங் காணுகி யென்னிற் கண்ணகன்
மற்றடைந் ³தானையான் ⁴வாழ்கி லானென்றான்.

(இ-ள்.) 'வில - கோதண்டத்தையும், தட தாமரை செம் கண் - பெரிய தாமரை மலர்போன்ற சிவந்த திருக்கண்களையு முடைய, வீரனை - ஸ்ரீராமனை, உற்று அடைந்து - பொருந்தி யடைந்து, 'ஐய - குழந்தாய்! நீ—, ஒருவி - நீங்கி, ஒங்கிய கல் தடம் - உயர்ந்த மலைகளையுடைய வனத்தை, காணுகி - காண்பாய்,' என்னின் - ஆனால், கண் அகல் மல் தட தானையான் - இடமகன்ற [மிக்க] வலியினையுடைய பெரிய சேனையையுடைய சக்ரவர்த்தி, வாழ்கிலான் - உயிரோடு வாழ்த்திரான்,' என்றான் - என்றுகூறினான் (வசிட்டன்); (எ-று.)

அன்போடடைந்தென்பார் 'உற்றடைந்து' என்றும், கொடிய வனமென் பார் 'ஒங்கிய கற்றடை' என்றுங் கூறினார். "கன்னிரைந்து தீயந்து கழையுடைந்து கால்சுழன்று, பின்னுந் திரைவயிற்றுப் பேயே திரிந்துலவாக், கொன்னவிலும் வெங்கானம்" என்னும்படி காட்டின் கொடுமைதா னிருக்குமென்க. காணுதல் - இலக்கணையாய், அடைதற்பொருட்டாயிற்று. பி-ம்:—¹செங்கை. ²ஒருவரையகன். ³தோளினன். ⁴வாழ்விலான்.

(சக௬)

கக௭.—தன்கடமையும், முனிவன்கடமையும் இன்னவென

இராமன் கூறுதல்.

அன்னவன் பணிதலை யேந்தி யாற்றாத
லென்னது கடனவ னிடரை நீக்குத
னின்னது கடனிது நெறியு மென்றனன்
பன்னகப் ¹பாயலுட் பள்ளி நீங்கினான்.

(இ-ன்.) பன்னகம் பாயலுள் - ஆதிசேஷனாகிய திருவணையில், பன்னி - அழி துயிலை, நீங்கினான் - நீங்கித் திருவவதரித்த ஸ்ரீராமன், 'அன்னவன் பணி- (பிதாவாகிய) சகாவர்த்தியினுடைய திருவாணையை, தலைவந்தி - தலைமேல் தாங்கி, ஆற்றாதல் - (அதன்படி) செய்தல், என்னது கடன் - (புத்திரனாகிய) என்கடமையாகும்; அவன் இடரை நீக்குதல் - அவனது சோகத்தைப் போக் குதல், நின்னது கடன் - (குலகுருவாகிய) தேவரீரது கடமையாகும்; நெறியும் இது - நீதியும் இதுவே,' என்றான்—; (எ-று.) 15-ம்:—¹பாயலிற். (சகச)

ககாஅ.—வசிட்டன் 'கானகஞ்செல்லுதல் மன்னவன் பணியன்று' எனல்.

1வெவ்வரம் பயில்சரம் விரவென் றுனலன்
மெவ்வரம் பனையசொற் றீட்டி னுடனக்
கவ்வரம் பொருதவே லரச ²னுப்கிலா
திவ்வரம் ³தருவெனென் றேற்ற துண்⁴டென்றான்.

(இ-ன்.) (அதுகேட்ட வசிஷ்டன்),—'வெம் அரம் பயில் சரம் - கொடிய முடிகள் பொருந்திய காட்டை, விரவு என்றான் அலன் - சேர் என்று (சகர் வர்த்தி) கட்டளை யிட்டானில்ல; அரம் பொருத வேல் - அரத்தினு லராவிக் கூர்செய்த வேலினையுடைய, அஅரசன்-அச்சச்சுவர்த்தி, தெவ்வர் அம்பு அனைய சொல் - பகைவரது கணையை யொத்த வார்த்தையை, தீட்டினான் தனக்கு - சொன்னவனாகிய கைகேயிக்கு இவரம் தருவென் - இவ்வரங்களைக் கொடுப் பேன், என்று—, ஆய்கிவந்து - ஆலோசியாது, என்றது - சம்மதித்தது, உண்டு—,' என்றான்—; (எ-று.)

'அவன்பணி தலையேந்தி யாற்றுதல்' என்னது கடன்' என்ற இராமனுக்கு, இதனால், வசிட்டமுனிவன், கானகம்புகுமாறு மன்னவன் கட்டளையிடவில்லை யாதலால் நீ கானகஞ்செல்லவேண்டுமெனில்லையென்று கூறியவாறு, சொல் என்றது—முன் "ஆழிசுழல்கமெல்லாம்," "எய்வரங்கள்" என்னுங் கவியிற் கூறியவற்றை. 'என்றது' என்றது—"வரங்கொளவித்துணைமன்னுமல்ல லெய்தி, யிரங்கிடவேண்டுமெனவேனென கொ னென்பாற், பாங்கெட விப்பொழுதே பகர்ந் திடு" என்றதனை. ¹வெவ்வரம்பயில் என்றபாடத்தில் ஐகாரத்தைக் கூரையை யெனக்கொண்டு, வரம்பு இல்லாதவெம்சரம் எனப் பொருள் கூறினா முனர். 15-ம்:—¹வெவ்வரம்பனைய சம்பரனை வென்றதான், வெவ்வரம்பனைய சொல் வீரன்வென்றதான். ²ஆணையால். ³தருவனென்றது. ⁴எனா. (சகரு) ககாஅ.—இராமன் யான் காஞ்செல்வதைத் தடுப்பது முறையன்றெனல்.

¹என்றன னெந்தை²யிவ் ³வரங்க ளேவினா
என்றவன் யானது சென்னி யேந்தினேன்
சான்றென நின்றநீ தடுத்தி யோவென்றான்
ரேன்றிய நல்லற நிறுத்தத் தோன்றினான்.

(இ-ள்.) தோன்றிய நல் அறம்-வினங்குகின்ற நல்ல தருமத்தை, நிறுத்த-
நிலைநிறுத்துதற்கு, தோன்றினான்-அவதரித்த ஸ்ரீராமன்,—‘எந்தை இ வரங்கள்
என்றான்-என்தந்தை (கைகேயிக்கு) இவ்வரங்களை(த்தருமாறு) சம்மதித்தார்;
சுன்றவன் - தாயாகிய கைகேயி, ஏவினான் - (காட்டிற்குச் செல்லும்படி) எனக்
குக் கட்டினையிட்டான்; யான் அது சென்னி ஏந்தினேன்-நான் அதனைத் தலை
மேற்கொண்டேன்; சான்று என நின்ற நீ-(எல்லாவற்றிற்குஞ்) சாட்சியென்று
சொல்லும்படி நிற்கின்ற தேவரீர், தடுத்திடு - (இதனை) விலக்குவீரோ?
என்றான்—; (எ-று.)

அரசன் சம்மதித்ததைக் கைகேயி கூறியதனால், மன்னவன் சொல்லவில்லை
யென்று ஒருபோக்குச் சொல்லுவது சரியன்றென்றவாறு. அன்புடைமை
பற்றி ‘சுன்றவன்’ என்றும், கீழ் “இப்பணிதலைமேற்கொண்டேன்” என்ற
தற்குவற்பு ‘சென்னியேந்தினேன்’ என்றும், சகல சாஸ்திரங்களுமறிந்த நீ
என்பான், ‘சான்றென நின்ற நீ’ என்றும், தடுத்தல் நெறியன்றென்பான்
‘தடுத்தியோ’ என்றுங் கூறினான். தோன்றியநல்லற நிறுத்தத்தோன்றினான்
என்றது—, தரும ஸம்ஸ்தாபனார்த்தமாகத் திருவவதரித்தவென்றபடி: கருந்
துடையடைகோள். சான்று - பெருமைக்குணமுமாம். பி-ம்:—¹என்றான்,
என்றபின். ²அவ். ³வரத்தினையினான். (சகசு)

கஎ0.—மேலே சொல்லமாட்டாது வரிட்டன் கண்ணிர்வழக்க,

இராமன் மன்னவனதுமாளிகைவாழிலை யடைதல்.

¹என்றபின் முனிவனான் ²நியம்ப நேர்ந்தில
னின்றன ³நெடுங்கணீர் நிலத்து நீர்த்துக்க
குன்றன ⁴தோளவன் நெழுது கொற்றவன்
பொன்றினி நெடுமதில் வாயில் போயினான்.

(இ-ள்.) என்ற பின்—, முனிவன் - வசிஷ்டன், ஒன்று இயம்ப நேர்ந்
திலன் - ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டாதவனும், நெடு கண் நீர்-மிக்க கண்ணீர், நில
த்து நீர்த்து உக-பூமியில் தாரையாய்ப் பெருகும்படி, நின்றனன்-நின்றானாக,—
குன்று அன தோளவன் - மலையையொத்ததிருத்தோள்களையுடைய ஸ்ரீராமன்,
தொழுது-(அம்முனிவனை) வணங்கி, கொற்றவன் - சகரவர்த்தியினது, பொன்
தினி நெடு மதில் - பொன்னாற்செய்த உயர்ந்த மதில்களையுடைய, வாயில் -
வாயிலில், போயினான் - போய்ச்சேர்ந்தான்; (எ-று.) பி-ம்:—¹என்றான்.
²இயம்பல், உரைக்க. ³நிலத்துக்கண்கழநீர்வழக்க. ⁴தோள்வற்றெழுது. (சகசு)

கஎக.—கவிக்கூற்று: இராமன் கொள்கையையறிந்தவரின்

துயரத்தைக் கூறுவோமெனல்.

சுற்றிய சீரையன் ¹நெடர்ந்த தம்பியன்
முற்றிய வுலகையன் முளரிப் போதினான்
குற்றமின் முகத்தினன் கொள்கை ²கண்டவ
ருற்றதை யொருவகை யுணர்த்து வாமரோ.

(இ-ன்.) சுற்றிய சீரையன் - (திருவரையர்) சாத்தியமாவரியை யுடைய வனும், தொடர்ந்த தம்பியன் - பின் செல்கின்ற இலட்சுமணனையுடையவனும், முற்றிய உவகையன் - முதிர்ந்த மகிழ்ச்சியையுடையவனும், முளரி போதின் உம் - தாமரைமலரினும் (மேலாக), குற்றம் இல் முகத்தினன் - குறையில்லாத விளங்குகின்ற திருமுகத்தை யுடையவனுமாகிய ஸ்ரீராமனது, கொள்கை - கோட்பாட்டை, கண்டவர் - அறிந்த அந்நகரமாதர், உற்றதை-அடைந்த நிலைமையை, (முழுவதுமுணர்த்துத் தலிதாயினும்), ஒரு வகை உணர்த்துவாம் - ஒருவாறு [சிறிது] கூறுவாம்; (எ-று.)

“இப்பொழுதெம்மனோரால்” என்னுங் கவியிற் கூறிய கருத்தை விளக்குமாறு ‘முளரிப்போதினுங் குற்றமின் முகத்தினன்’ என்றார். கொள்கை-வனவாசஞ் செய்யப்புகுங் கோட்பாடு. பி-ம்:—¹தொடருந் தம்பியன், சடையின் சும்மையன். ²கொண்டவர். (சகஅ)

கஎஉ.—அந்தணர் முதலியோரின் பெருவருந்தம்.

அந்தணர் ¹அருந்தவ ரவணி காவலர்
நந்தலி ²னகருளார் ³நாட்டு ளார்கடஞ்
சிந்தையென் புகல்வது தேவ ருள்ளமும்
வெந்தனர் மேல்வரு முறுதி வேண்டலார்.

(இ-ன்.) அந்தணர் - பார்ப்பனரும், அரு தவர் - அரியதவத்தினையுடைய முனிவரும், அவணி காவலர் - அரசர்களும், நந்தல் இல் நகர் உளார் - கேடில்லாத அந்நகரத்துறுங்கனும், நாடு உளார்கள் தம் - அந்நாட்டிலுள்ளவர்களுமாகிய இவர்களது, சிந்தை என் புகல்வது - மனத்தைப்பற்றிச் சொல்வதுயாது? தேவர்உம்-(அரக்கர்கொடுமையைத்தீர்க்க வரம்வேண்டிய) தேவர்களும், மேல்வரும் உறுதி வேண்டலார் - (தமக்குப்பின்பு) இக்காரியத்தால் வரத்தக்க நன்மையையும் விரும்பாதவர்களாகி, உள்ளம் வெந்தனர் - மனம்வெதும்பினார்கள்.

வசிட்டன் சொல்லியும் தன் கோட்பாடு குன்றாதிருத்தலைக் கண்டபின் அரசர் முதலியோர் பெருவருத்தங்கொண்டன ரென்பதாம். தேவர்களும் தம்முறுதியையும் நாடாது இராமன் வனவாசஞ்செல்வதில் மனம்வெம்பின ரென்றால், மற்றையோர் இவ்வளவுவருத்தினரென்று எற்றுக்குப்புகல்வது? எனக் கைமுதிகவியாயமெனப்படும் தண்டாபூபிகாநியாயத்தாற் பொருளை விளக்கினமையால், இச்செய்யுள் - தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணியாம். “ஐயுனை” (கஎஉ) என்ற பாடலுக்குப்பின் சிலபிரதிகளில் இந்தப்பாடல் காணப்படுகின்றது: சிலபிரதிகளில் “நன்னெடு (கஅஅ)” என்று தொடங்கும் பாடலுக்குப் பின் உள்ளது: இங்ஙனமிருப்பது பொருத்தமாகத் தோன்றுகின்றது. பி-ம்:—¹அருமறைமுனிவன். ²நகருளார். ³நாட்டுளோர்கடாம்.

கக௬.—இதுமுதற் பதினான்குவிகள் - அந்நகரத்திற் பலரும்
பலவாறுவருத்தப்பட்டமையைக் கூறும்.

ஐயனைக் காண்டலு ¹மணங்க னூர்கடா
மொய்யினர் ²தளிர்களான் முனரி மேல்விழு
³மையலின் மதுகரங் கடியு மாறெனக்
கைகளின் ⁴மதர்நெடுங் ⁵கண்க ளெற்றினர்.

(இ-ள்.) அணங்கு அனார்கன் - தெய்வமகளிரை யொத்த மாதர்கள்,
ஐயனை - ஸ்ரீராமனை, காண்டலும்—, முனரிமேல் விழும் - தாமரைமலரின்
மேல் வந்து மொய்க்கின்ற, மையலின் - மயக்கத்தையுடைய, மதுகரம் -
வண்டுகளை, மொய் இள தளிர்களால் - நெருங்கிய இளந்துளிர்களால், கடியும்
ஆறு என - அழிக்குந் தன்மைபோல, கைகளின் - தங்கைகளால், மதர் நெடு
கண்கள் - களிப்பினையுடைய பெரிய (தங்) கண்களை, எற்றினர் - அறைந்
தார்கள்; (எ-று.)—தாம் - அசை.

தளிர் - கைக்கும், முனரி - முகத்திற்கும், மதுகரம் - கண்களுக்கும்
உவமை. கடிதல் - தழும்புபடுத்தலுமாம். கண்களார் பார்க்க மனம்பொரு
மையால், மகளிர் இவ்வாறு செய்தன ரென்க. இவை அரண்மனையைச்
சார்ந்திருப்பவரின் வருத்தத்தைத் தெரிவிப்பனவென்னலாம். பி-ம்:—
¹அணங்குரெலாம், அணங்கனாகடம். ²தளிரினான். ³மையலி, மையனை,
மையரி. ⁴மானெடுங், ⁵கண்ணின். (சஎ௦)

கக௭. தம்மையு முணர்ந்திலர் ¹தணப்பி லன்பினு
லம்மையி னிருவினை ²யுகற்ற வோ ³வன்றேல்
விம்மிய பேருயிர் மீண்⁴டி லாமைகொல்
⁵செம்மறன் றுதையிற் ⁶சிலவர் முந்தினர்.

(இ-ள்.) சிலவர் - சிலர்,—தணப்பு இல் அன்பினால் - நீங்குதலில்லாத
ஆசையினால், தம்மையு உணர்ந்திலர்—தங்களையும் அறியாதவர்களாய், செம்மல்
தன் தாதையின்—ஸ்ரீராமனது தந்தையினும், முந்தினர்—முற்பட்டுத்தேவலோகம்
போய்ச் சேர்ந்தார்கள்; (அதற்குக்காரணம்), அம்மையின் - வருபிறப்பில்
(தொடர்த்தகுரிய), இரு வினை - இரண்டுவினையையும், அகற்றல் - டோக்கு
தவினாலோ? அன்றுவல் - அஃதென்றென்றால், விம்மிய பேர் உயிர் - கலங்கு
கின்ற பெரிய பிராணன், மீண்டிலாமைகொல் - திரும்பாமையினாலோ?

பேரன்பினுந் சிலர் உயிந்துறந்ததை இருவகையாகக் குறிக்கின்றார்.
இருவினை நீத்தவர் மீளாவுலகுச்சேவ ரென்பது னூற்கொள்கையாதலால்,
'இருவினையகற்றவோ' என்றும், இராமனைப்பற்றிய உயிர் அங்குமின்றுமீண்
டிடவிலையோ என்பார் 'பேருயிர் மீண்டிலாமைகொல்' என்றும் கூறுகின்றார்.
அகற்ற-அகற்றுதற்பொருட்டென்றுமாம் சிலவர்—விரித்தல். பி-ம்:—¹தணிப்பு,
²இயற்றவோ, அற்றவோ. ³அன்றே. ⁴இலாமையிற், இலாமைகொல். ⁵செம்
மையின். ⁶சிலரும். (சஎ௧)

கஎரு. விழுந்தனர் சிலர்¹சிலர் விம்மி விம்மிமே
 லெழுந்தனர் சிலர்²முகத் திழிகண் ணீரிடை
 யழுந்தினர்³சிலர்பதைத் தளக⁴வல்லியின்
⁴கொழுந்தெரி யுற்றெனத் துயரங் கூர்கின்றார்.

(இ-ள்.) சிலர் விழுந்தனர்—; சிலர்—, மேல் விம்மிவிம்மி - மேன்மேலும் அழுதழுது, எழுந்தனர்—; சிலர்—, முகத்து இழிகண் ணீரிடை - முகத்தினின்றும் பெருகுகின்ற கண்ணீரில், அழுந்தினர் - மறைந்தனர்; சிலர்—, பதைத்து - பதறி, அளகம் வல்லியின்-மலையிரில், எரிகொழுந்து உற்று ஏன - நெருப்புப்பற்றினாற்போல, துயரம் கூர்கின்றார் - துன்பப்பட்டார்கள்; (எ-று.)

“அளகம் புனலும் மயிருமாகும்” என்ப வாதலால் அளகவல்லியென் பதற்கு-நீரில்தோன்றிய பூங்கொடிஎன்றலும்ஒன்று. பி-ம்:—¹சிலர், ²பதைத்த னாளாக, பதைத்தனரணிகொள். ³வல்லிநீர், வல்லியார், வல்லியல், ⁴கொழுங்கனல்.

கஎகூ. கரும்பன¹மொழியினர் கண்²ப னிக்கிலர்
 வரம்பறு துயரினான் மயங்கி³யேகொலா
 மிரும்பன⁴மனத்தின ரென்ன நின்றனர்
 பெரும்பொரு ளிழந்தவர் போலும் பெற்றியார்.

(இ-ள்.) பெரு பொருள் இழந்தவர் போலும் பெற்றியார் - பெருஞ்செல் வத்தை யிழ்த்வரைப்போன்ற தன்மையுடையவரும், கரும்பு அன மொழியினர் - கருப்பஞ்சாற்றையொத்த [மிகவினிய] சொற்களையுடையவருமாகிய சிலர், கண் பனிக்கிலர் - கண்ணீர்விடாதவராய், இரும்பு அன மனத்தினர் என்ன - இரும்பையொத்த மனத்தையுடையவரென்று (கண்டோர்) சொல்லும் படி, நின்றனர் - நிகைத்துநின்றார்கள்; (இங்ஙனம் அவர்கள் நின்றது), வரம்பு அறு துயரினால் - அளவற்ற துன்பத்தினால், மடங்கி ஏ கொல் ஆம் - அறிவு கலங்கியதனாற்போலும்; (எ-று.)

இராமபிரான் ஊரைவிட்டுச்செல்வதனால் துயர்மிகுந்து தமது நிதியத்தை இழந்தவர்போன்ற சில மங்கைமார், கண்களினின்று ஒரு சொட்டுநீரும் வெளி வராமல் இரும்புமனத்தவர்போலச் சலியாது நின்றனர்; இங்ஙனம் அவர்கள் ஆனதற்குக் காரணம், பெருந்துயரத்தினால் திக்பிரமையடைந்ததனான தென நாம் ஊகித்து உணரவேண்டியதாயுள்ள தென்பதாம். ‘வரம்பறு துயரினால் மயங்கியேகொல்’ என்றது - ‘கண்பனிக்கிலராய், இரும்புமனத்தின ரென்ன நின்றனர்’ என்றதைச் சமர்த்தித்து நின்ற ஏதுத்தந்திப்பேற்ற ஊனி; கொல்-தற்குறிப்பேற்றவணியின் உருபு. வல்நெஞ்சிற்கு இரும்புஉவமை கூறப்படுதலை “இரும்புபோல் வலியநெஞ்சம்” என்ற பெரியார் பாசுரத்திலுங் காண்க. கண்பனித்திலாமைபால், ‘இரும்புமன மனத்தின ரென்ன நின்றனர்’ என்றார். கரும்பனமொழியினரெனவே, பெண்பாலரெனப்பட்டது; இனி, கரும்பையொத்த இன்கொல்லையுடையவரெனப் பொதுப்பாலாகக் கொள்ளினு மாம். பி-ம்:—¹மொழியினர், ²பனித்திலர், ³எய்தலாம், ⁴மனத்தவர். (சஎகூ)

க௭௭. ¹நெக்கன வுடலுயிர் ²நிலையி னின்றில
விக்கண மிக்கண மென்னுந் ³தன்மையும்
புக்கன புறத்தன புண்ணிற் கண்மல
⁴ருக்கன நீர்வறந் துதிர வாரியே.

(இ-ள்.) புறத்தன - இன்னுஞ்சில ஜநங்கள்,—உடல் நெக்கன - சரீரந் தளர்ந்தன; உயிர் நிலையில் நின்றில-பிராணன் (தமது) நிலையில் நிற்கப்பெற்றன வில்லை: இக்கணம் இக்கணம்-இந்தக்ஷணமே (போய்விடும்,) என்னும் - என்று சொல்லும், தன்மைஉம்-இயல்பையும், புக்கன-அடைந்தனவாகி, கண் மலர்-தாம ரைமலர்போலும் கண்களில், நீர் வறந்து-தண்ணீர் வற்றிப்போய், புண்ணின்-விரணத்தினின்றும்போல உதிரம் வாரி - ரக்தம், உக்கன - சிந்தப்பெற்றன.

உயர்நிலையில்நின்றல் - உடம்பில் நின்றல். கண்களில் நீர்வற்றிவிடப் புண்க ளிற்போல உதிரம் பெருகிற்றென்க. அறிவுகுன்றினமையாற் கண் புண்ணு யின: அறிவுஇராதநிலையிற் கண் புண்ணுமென்பதை, “முகத்திரண்டு புண்ணு டையர் கல்லாதவர்” என நாயனார் கூறியிருத்தலாலுங் காண்க, புறத்தன, புக்கன உக்கன எனக் கூட்டிமுடிக்க. பி-ம்:—¹நெக்கனருயிருடல், நெக்கனவுயிரு டல், ²நிலையுணின்றிலாது, ³தன்மைய, ⁴உக்கநீர்வறந்தன. (ச௭௭)

க௭௮. இருகையிற் கரிநிக ரெண்¹ணி நந்தவர்
²பெருகையிற் ³பெயர்த்தனர் தலையைப் பேணல
ரொருகையிற் ⁴கொண்டன ⁵ருருட்டு கின்றனர்
சுரிகையிற் கண்மலர் ⁶சூன்று நீக்கினார்.

(இ-ள்.) இரு கையின் கரி நிகர் - இரண்டு கைகளையுடைய யானையை யொத்த, எண் இறந்தவர் - அனேகர், தலையை-(தம்) சிரசை, பேணலர் - விரும் பாதவராய், பெருகு ஐயில் பெயர்த்தனர் - பெரிய கைவாளாற் கொய்தவராய், ஒருகையில் கொண்டனர்-ஒருகையில் வைத்துக்கொண்டு, உருட்டுகின்றனர் - உருவச்செய்கின்றார்; (இன்னுஞ் சிலர்), கண் மலர் - மலர்போலுங் கண்களை, சுரிகையின் - உடைவாளால், சூன்று - குடைந்து, நீக்கினார் - போக்கினார்.

“இருகைவேழத்திராகவன்” என்றாற்போல, “இருகையிற் கரிநிகரெண்ணி நந்தவர்” என்றார். ஐயில் - முதற்போலி. சுரிகை - கூராகா என்னும் வட மொழிச்சிதைவு. தாம் உயிரோடிருக்கவேண்டாமென்று கருதித் தம் தலையைக் கொய்தபின்னும் முன் துவக்கின தொழிலின் தொடர்ச்சியால் பின்னும் தம் தலையையுருட்டின ரென்க. உடல் துண்டிக்கப்பட்ட விடத்தும் வீரருடல் செயல்காட்டியாடுதல் அட்டையாடுதலெனப்படுவதும், கலிங்கத்துப் பரணியில் “அடிக்கமுத்தினெடுஞ்சிரத்தை யரிவராலோ வரிந்தசிர மணங்கிண்கைக் கொடுப்பராலோ, கொடுத்தசிரங் கொற்றவையைப் பரவுமாலோ குறையுடலுங் கும்பிட்டு நிற்குமாலோ” என வருவதும் இங்குக் காணத்தக்கன. இராமன்

காட்டிற்குச் செல்லுங்கோலத்தைக் காணப்பொருமற் கண்ணைச் சூன்று நீக்
கிறொன்க. சூன்று, சூல் - பகுதி. பி-ம்:—¹இறந்தனர். ²பொருகையிற்.
³பெயர்த்ததர். ⁴கொண்டுவல். ⁵உருளுகின்றனர். ⁶சூழ்ந்து. (சஎ௫)

கஎக. சிந்தின ¹வணிமணி சிதறி வீழ்ந்தன
பைந்துணர் ²மாலையிற் பரிந்த மேகலை
³நந்தினர் நகையொளி விளக்க நங்கைமார்
சந்தர வதனமு ⁴மதிக்குத் ⁵தோற்றவே.

(இ-ள்.) அணி சிந்தின - (மகளிர் பூண்ட) ஆபரணங்கள் சிதறின; மணி
சிதறி வீழ்ந்தன - (அவற்றிற் பதித்த) இரத்தினங்கள் சிந்தி விழுந்தன; பைந்
துணர் மாலையின்-பசிய பூமாலையைப்போல, மேகலை - மேகலாபரணங்களும்,
பரிந்த - அறுக்கன; நங்கைமார் - மகளிர், நகை ஒளி விளக்கம் - சிரிப்பினது
ஒளியின்தெளிவு, நந்தினர் - அழியப்பெற்றார்; (அவரது), சந்தரம் வதனம்
உம் - அழகிய முகங்களும், மதிக்கு தோற்ற - சந்திரனுக்குத் தோல்வி
யடைந்தன; (எ-று.)

பூமாலையும், மேகலையும் அற்றுவிழுந்தன வென்றற்கு, 'பைந்துணர்மலை
யிற் பரிந்தமேகலை' என்றார். நகை-ஆபரணமுமாம். முன், மதியைத்தோல்வி
யுறுவீத்த நங்கைமார்முகங்கள், இப்பொழுது விளக்கமின்மையால் அதற்குத்
தோற்றன. பி-ம்:—¹பணி. ²மாலைகள். ³நந்தின. ⁴மதிக்கும். ⁵தோற்றதே.

கஅ௦. அறுபதி ¹னாயிர அரசன் தேவியர்
மறுவறு கற்பினர் மழைக்கண் ணீரின்
சிறுவனைத் தொடர்ந்தனர் திறந்த வாயின்
ரெறிதிரைக் கடலென விரங்கி ²யேங்கினர்.

(இ-ள்.) மறு அறு கற்பினர் - குற்றமற்ற கற்பினையுடைய, அறுபதினாயி
ரார் - அறுபதினாயிரவராகிய, அரசன் தேவியர்-சக்ரவர்த்தியினது மனைவியர்,—
மழை கண் ணீரின் - மழைபோன்ற கண்ணீரையுடையவராய், சிறுவனை
தொடர்ந்தனர் - ஸ்ரீராமனைப் பின்தொடர்ந்தது, திறந்த வாயினர் - வாய்திறந்த
வராய், எறி திரை கடல் என இரங்கி ஏங்கினார் - வீசுகின்ற அலைகளையுடைய
சமுத்திரத்தினொலிபோலப் பரிதவித்தழுதாரர்கள்; (எ-று.)

முதலாவில் முந்நூற்றைம்பதினமரென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது: தச
ரதனது வாழ்நாள் அறுபதினாயிரமாயதுபோல, கம்பர், அமைச்சர் மனைவியர்களை
யும் அறுபதினாயிரம்படப்பேசுவர். மூவரே, குலம்முதலிய பெருமையும் பட்
டத்துக்குரிமையும் உள்ளவர்கள். இதுமுதல்அறுகவிகள், அரசன்தேவியர்,
பட்ட வருத்தத்தைக் கூறுவனவென்னலாம். சில பிரதிகளில் இதுவும்
அடுத்த கவியும் "கிரையினும்" (கஅஉ) என்று தொடர்க்கும் பாடலுக்குப்பின்
உள்ளன. பி-ம்:—¹ஆயிரம். ²ஏங்குவர், ஏங்குவார். (சஎஎ)

கஅக. கன்னிகள் மயில்களுங் குயிற்க ணங்களு
மன்னமுஞ் சிறை¹யிழந் தவனி ²சேர்ந்தன
வென்னயிழந் ³துழந்தன ரிராம னல்லது
மன்னுயிர்ப் ⁴புதல்வரை மற்றும் பெற்றிலார்.

(இ-ள்.) இராமன் அல்லது - ஸ்ரீராமனல்லாமல், மற்றும - வேறு, மன்
உயிர் புதல்வரை - நிலைபெறுள்ள பிராணனையொத்த புத்திரரை, பெற்றிலார் -
பெறாத அம்மடவார், - கன்னி நல் மயில்கள் உம் - இளமையையுடைய நல்ல மயில்
களும், குயில் கணங்கள் உம் - குயிற்கூட்டங்களும், அன்னம் உம் - ஹம்ஸங்களும்,
சிறைஇழந்து - சிறகுபோய், அவனி சேர்ந்தன என்ன - பூமியையடைந்தவை
போல, வீழ்ந்து உழந்தனர் - விழுந்து வருந்தினர்; (எ-று.)

கன்னி நல் என்னும் அடையைக் குயிற்கும் அன்னத்திற்கும், 'கணங்கள்'
என்பதனை மயிற்கும், அன்னத்திற்குங் கூட்டுக. இனி, கன்னி - பெடையு
மாம். பி-ம்:—¹கழிந்து. ²வீழ்ந்தென, வீழ்ந்தன, வீந்தன. ³உலோந்தனர், உழை
த்தனர், உழன்றனர். ⁴புதல்வனை. (சஎஅ)

கஅஉ. கிளை¹யினு நரம்பினு நிரம்புங் ²கேழன
³வளவிறந் துயிர்க்கவிட் டரற்றுந் தன்மையாற்
றொனை⁴படு குழவினோ டி⁵யாழ்க்குத் தோற்றன
விளையவ ரமுதினு மினிய சொற்களே.

(இ-ள்.) இளையவர்-அந்தேவியரது, அமுதின உம் இனிய சொற்கள்—,
தொனை படு குழவினோடு - துளைபொருந்திய குழவிசையோடு, கிளையின் உம்
நரம்பின் உம் நிரம்பும்கேழனயாழ்க்கு - பண்ணிசையோடு நந்திரியில் நிறைந்த
ஒளியினையுடையவாகிய யாழினிசைக்கு, அளவு இறந்து உயர்க்கவிட்டு அரற்
றும் தன்மையால் - அளவில்லாமற் பெருமூச்சுத்தோன்ற வாய்விட்டு அழும்
இயல்பினால், தோற்றன - தோல்வியடைந்தன; (எ-று)

முன் குழல்யாழ்களை வென்ற சொற்கள், இப்பொழுது அவற்றால் வெல்லப்
பட்டன. ஒருபொருளினிடத்து முன்னிருந்தநிலை மாறி வேற்றுநிலைவந்த
தாகக்கூறியதனால், இது - முறையிற்படர்ச்சியுணர்யெனப்படும் பரியாயாலங்
காரமாம். பி-ம்:—¹எனும். ²கேளென, கேழ்மைய, கேளன. ³அளவறுந்துயரம்
விட்டு, அளவறுந்துயர்க்கழிந்து. ⁴பயில். ⁵யாழ்க்குந், யாழூந். (சஎக)

கஅரு. புகலிடங் கொடுவனம் ¹போது மென்றுதம்
மகன்வயி னிரங்குறு மகளிர் ²வாய்களா
லகன்மதி னெடு³மனை யரத்த வரம்பல்கள்
பகலிடை மலர்ந்ததொர் பழனம் ⁴போன்றவே.

(இ-ள்.) புகல் இடம் கொடு வனம் போதும் - (நாங்கள் ஸ்ரீராமன் செ
ல்லங்) காட்டையே புதுத்தூரிய இடமாகக்கொண்டுசெல்வோம், என்று -
என்றெண்ணி, தம் மகன்வயின் - தமதுபுத்திரன்பக்கல், இரங்குதும் - பரி

தபிச்சின்ற, மகளிர் - அத்தேவியரது, வாய்க்கால்—அகல் மதில் நெடு மனை - அகன்ற சுற்றுச்சுவரையுடைய பெரிய அந்தப்புரமானகைகள்,—அர்த்தம் ஆம் பல்கள் - செவ்வல்லிகள், பகலிடை மலர்ந்தது - பகலில்மலரப்பெற்றதாகிய, ஒர்பழனம் - ஒருகழனியை, போன்ற—; (ஏ-று.)

¹போலும் என்றபாடத்துக்கு ஒப்பில்போலியென்க, பகலிடை யாம்பல் மலர்ந்த தொர்பழனம் - இல்போருளுவமை: தந்திறிப்பேற்றவணியென்ன லாம். மனை பொலிவிழந்திருந்த தென்பதாம். இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில் தாயரும் (நஅசு) என்று தொடங்கும் பாடலுக்குப் பின் உள்ளது. பி-ம்:—
²வாய்கடாம், ³நகர், ⁴போன்றதே. (சஅ௦)

கஅசு.* திடருடைக் குங்குமச் சேறுஞ் ¹சார்தமு
மிடையிடை வண்டலிட் டார மீர்த்தன
²மிடை³முலைக் ⁴குவடொரீஇ மேக லைத்தடங்
கடலிடைப் ⁵புகுந்தகட் கலுழி யாறரோ.

(இ-ள்.) கண் கலுழி ஆறு - கண்ணினின்றுந்தோன்றிய கலங்கல்நீராகிய நதிகள்,— திடர் உடை குங்குமம் சேறுஉம் - மிகுதியையுடைய குங்குமக்குழம் பும், சார்தம்உம் - செஞ்சார்த்தம், இடைஇடை - நடுவில்நடுவில், வண்டல் இட்டு - சேறுகப்பொருந்தப்பெற்று, ஆரம் ஈர்த்தன - (அவரது) முத்து மாலையை யிழுத்துக்கொண்டு, மிடை முலை குவடு ஓரீஇ - நெருங்கிய தனங்களாகிய மலைச்சிகரங்களினின்று நீங்கி, மேகலை தடம் கடலிடை - மேகலையையுடைய கடிதடமாகிய கடலினுள், புகுந்த - புக்குப்பாய்ந்தன.

திடர் - மேடு. உருவகவணி. ஆறும் மலையுச்சியினின்று கீழிறங்கிப் பின் மேகலையை[மேகலை-மலையின்தாழ்வரை] மடைந்து, பின்பு கடலைச் சேரு மென்க. ஆகவே மேகலை யென்பது - சிலேடை. பி-ம்:—¹சந்தமும்.
²மிடல், ³மலை, ⁴கோட்டொரீஇ, குவட்டொரீஇ, குவட்டிடன். ⁵பெயர்ந்தகட், பாய்ந்ததக், பார்த்தகட், புகுந்ததக். சிலபிரதிகளில் இரண்டு மூன்றாமடிகள் 'இடைமுலைக்குவடொரீஇ மேகலைத்தடத், திடையிடைவண்டலிட்டாரமீர்த்த னன்' என்று உள்ளன. (சஅக)

கஅரு. தண்டலைக் கோசலைத் தலைவன் மாதரைந்
கண்டன னிரவியுங் கமல வாண்முகம்
¹விண்டலத் துறையுநல் ²வேந்தற் காயினு
முண்டிட ருற்றபோ தென்³னு ருதன.

(இ-ள்.) தண்டலை கோசலை தலைவன் - சோலைகளையுடைய உத்தர கோசலதேசத்தரசனாகிய தசரதனது, மாதரை - தேவியரை, கமலம் வாள் முகம் - தாமரைபோன்ற ஒளியினையுடைய முகத்தை; இரவீஉம் - (ஒருநாளுங் காண்த) சூரியனும், கண்டனன் - பார்த்தனன்; விண் தலத்து உறையும்-தேவ

லோகத்தில் வசிக்கின்ற, நல் வேந்தற்கு ஆயின்உம் - சிறந்த இந்திரனுக்கான
லும், இடர் - ஆபத்து, உண்டு - ஐதாதி, உற்ற போது - வந்தகாலத்தில்,
என் உறுதன் - எவைதாம் வராதுவை? (எ-ஊ.)

இதுகாறும் ஒருநாளும் வெளிப்புறப்படாத தேவியர் இப்பொழுது
ஸ்ரீராமனைத் தொடர்ந்து புறப்பட்டன ரென்கு. உண்டு உறையும் ஏன் இலையத்து-
அமிர்த்தையுண்டு உறையும் வேந்தனென்றுமாயி; வேந்தற்காயினும் என்றிது-
எத்துணைச் சிறந்தவர்க்காயினும் என்றபடி. வேற்றுப்பொருளையுப்பணி;
தண்டலை - சோலைக்குப் பண்புத்தொகையன்மொழி, வேந்தன் - தேவேந்தர்
மென்பதன் சிதைவென்பார். பி-ம்:—¹விண்டலத்துறையுள், விண்டலத்
துறையுள், ²வேந்தர்க்கு, ³உறுதவே. (சஅஉ)

கஅக. தாயரும் கிளைஞருஞ் ¹சார்த்து ளார்த்துஞ்
சேயரு மணியருஞ் சிறந்த ²மாதருங்
காபெரி யுற்றை ரணைய கௌண்டவர்
வாயிலு முன்றிலு மறைய மொய்த்தனர்.

இதும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) தாயர்உம்—கிளைஞர்உம் - நெருங்கிய பந்துக்களும், சார்த்து
ளார்கள்உம்-சேய்மைப்பந்துக்களும், சேயர்உம்-தூரத்திலுள்ளவரும், அணியர்
உம்-சமீபத்திலுள்ளவருமான, சிறந்த மாதர்உம்—, காய் எரி உற்றனர் அணைய
கௌண்டவர் - எரிக்கின்றநெருப்பை யடைந்தவர்போன்ற துயரத்தையுடைய
வராய், வாயில்உம்-வாயிலிலும், முன்றில்உம் - முற்றத்திலும், மறைய - இட
மின்றும்படி, மொய்த்தனர்-நெருங்கினராகி, (எ-து.)— ‘இரைத்தனர்’ என
அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

தாயரென்பொதுப்படக் கூறியதனால், ஐவரைத் தாயரையுங் கொள்க;
தசரதன் மனைவியரைக்குறிக்கு மென்னலுமாம். தாயர் முதலியோர் பெருந்
துயரோடு எங்கும் மொய்த்தன ரென்க. இச்செய்யுள் “கன்னிநன்” (கஅக)
என்றபாடலுக்குப்பின் சிலபிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. இப்பாடலுக்குப்
பின் பலபிரதிகளில் “மார்த்தம்” (உகரு) என்றபாடல் உள்ளது; அங்ஙனம்
இருப்பது பொருத்தமேயெனக் கண்கிறது. பி-ம்:—¹சார்த்துஐந்தரும்.
²மார்த்தம். (சஅக)

கஅஎ.—இராமன் தன்மாளிகையை நோக்கிச்செல்லல்.

இரைத்தன ரிரைத்தெழுந் தேங்கி யெங்கணர்
திரைப்பெருங் கடலெனத் தொடர்ந்து பின்செல்
வுரைப்பதை ¹புணர்ந்தில னெழிப்ப ²தேரர்கிலன்
வரைப்புயத் தண்ணறன் மனையை நோக்கினன்.

(இ-ன்) இனர்த்தன் - கவிஞர்கள் ; இனர்த்து எழுத்து வங்கி—, எங்கண்டும் - எல்லாவிடங்களிலும்; திரை பெரு கடல் என - அலைகளையுடைய பெரியகடல்போல, பின் தொடர்ந்து செல—, (ஸ்ரீராமன்), உரைப்பதை உணர்ந்திலன் - (அவர்களிடம்) சொல்வதை அறியாதவனும், ஒழிப்பது ஓர்கிலன் - (அவரை) நீக்கும் வழியை அறியாதவனுமாகி, வரை புயத்து அண்ணல்-மலைபோலுந் தோள்களையுடைய இராமன், தன் மனையை கோக்கினான்-தனது மாளிகையை நோக்கிநடந்தான் ; (எ-று.)

தாயரிடத்து விடைபெற்றுக்கொண்ட இராமன் சீதைக்குச்செய்தி தெரிவிப்பதற்காகத் தன்மனை நோக்கிநடந்தா னென்க. இவன் சீதையைக் கர்ணவெசெல்கின்றனென்பது, “ சானகியிருந்துழிச்சார்ந்தான் (உகக) ” என்று மேல் வருவது காண்க. மூன்றாமடிக்கு, பேரிரைச்சலாற் பிறர்சொல்வதைத் தான் உணராதவனாகியும், அவ்விரைச்சலை நீக்குமாற்றையோராதவனாகிய மென்றும் உரைக்கலாம். பி-ம்:—¹உணர்கிலன். ²ஓர்ந்திலன். (சஅச)

கஅஅ. நன்னெடு ¹நளிர்முடி சூட நன்மணிப்

²பென்னெடுந் ³தேரோடும் பவனி ⁴போனவன்

⁵துன்னெடுந் ⁶சீரையுஞ் ⁷சுற்றி மீண்டுமப்

பொன்னெடுந் தெருவிடைப் போதன் ⁸மேயினான்.

(இ-ன்.) (முன்), நல் - சிறத்த, நெடு - பெரிய, நளிர் - பெருமையை யுடைய, முடி - கிரீடத்தை, சூட - சூட்டிக்கொள்ளுதற்கு, நல் - நல்ல, மணி - நவரத்தங்களிழைத்த, பொன் - சுவர்ணமயமான, நெடு தேரோடும் - பெரிய தேருடன், பவனி போனவன் - உலாப்போன ஸ்ரீராமன்,—தன் நெடு சீரைஉம் - பொருந்திய பெரிய மரவரியையும், சுற்றி - சாத்திக்கொண்டு, மீண்டும - மறுபடியும், அ பொன் நெடு தெரு இடை - அங்க அழகிப்பெரியவீதியில், போதல் மேயினான் - செல்வானாயினான் ; (எ-று.)

முடிபுனைய உலாப்போனவன் அதனைப்பெறும் சடைபுனைந்து சீரை சாத்தி அத்தெருவிடையே போயினான் எனத் தகுதியின்மையணி யென்னும் விஷமாலங்காரத் தோன்றக் கூறியது காண்க. மணிக்கு நன்மை - மறுவின்மை. பவனிபோனவன் என்றது - கீழ்க்கைகேசிகுழவினைப்படலத்தில் “தாரணி தேரிநகசென்றான்” (அஉ)என்று கூறியதனை. உம்மை - சிறப்பு ; அசைபுமாம். பி-ம்:—¹மணிமுடி, தளிர்முடி. ²பன். ³தேரிடை. ⁴போயவன். ⁵துன்னெடுந். ⁶சீரைகள், சீரையன். ⁷சடையுஞ் சுற்றியப், சுற்றி மீண்டுந். ⁸மேயினான், நோக்கினான். இது அடுத்த பாடலின்பின் சில பிரதிகள் உள்ளது. (சஅரு)

கஅக.—இத்துழல் பூப்பதுகவிகளால் இராமன் தேவந்
சென்றபேர்து கண்டவர் பட்ட வருத்தங் கூறப்படுகின்றது.

அஞ்சன் மேனி¹யிவ் வழகற் கெய்திய

வஞ்சனை கண்டபின் வகிர்ந்து நீங்கலா

நஞ்சினும் ²வலிதுயிர் நினைப்ப தென்³சில

நஞ்சினும் ⁴வலியநந் நலமென் றாரசிலர்.

(இ-ள்.) சிலர்—, ‘அஞ்சனம் மேனி இ அழகற்கு - மைபோலுங் கரிய திருமேனியையும் இத்தகைய எழிலையுமுடைய ஸ்ரீராமனுக்கு, எய்திய - பொருந்திய, வஞ்சனை - பொல்லாங்கை, கண்ட பின்—, வகிர்ந்து - பிரிந்து, நீங்கலா - (உடலை) விட்டுப்போகாத, உயிர்—, நெஞ்சின் உம்—, வலிது—; சில நினைப்பது என் - சிலவற்றை யெண்ணுவதன்றி பயன் யாது? நம் நலம் - நமது நன்மைகள், நஞ்சின் உம் வலிய - விடத்தினுங் கொடியன,’ என்றார்—.

வஞ்சனை - முன் நாடுதருவேனென்று கூறிப் பின் காடுதருதல். நெஞ்சம் உயிரும் வலியன வென்பார், ‘நெஞ்சினு முயிர்வலிது’ என்றார். நமது உயிர் போகாதுவருத்துதல் பற்றி, ‘நந்நலம் நஞ்சினும் வலிய’ என்றார். பி-ம்:—¹அவ். ²வலியினான், வலிதுயா, வலிதுயான், வலிதுறு. ³கடு. ⁴வலியதுமனம், வலிதுநந்நலம், வலிது நம்மனம். (சஅசு)

ககூ௦. மண்கொடு வருமென ¹வழியிருந் ததியா
மெண்கொடு ²சுடர்வனத் ³தெய்தல் ⁴காணவோ
பெண்கொடு வினைசெயப் பெற்ற ⁵நாட்டினிற்
கண்கொடு பிறத்தலுங் கடை⁶யென் றூர்சிலர்.

(இ-ள்.) சிலர்—, ‘மண் கொடு - அரசாட்சியைப் பெற்றுக்கொண்டு, வரும்—(ஸ்ரீராமன்) வருவான்,’ என - என்று, எண்கொடு - நினைத்தல்கொண்டு, வழி—(வரும்)வழியில், யாம் இருந்தது-நாம் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தது,— சுடர் வனத்து-வெயிலையுடையகாட்டில், எய்தல்-(அவன்)அடைதலை, காண-பார்த்தற்காகவோ? பெண் கொடு வினை செய பெற்ற - பெண் கொடிய தொழிலைச் செய்யப் பொருந்திய, நாட்டினில்-இத்தேயத்தில், கண்கொடு-கண் களையுடையோமாகி, பிறத்தல்உம்—, கடை-இருவினையுடையது,’ என்றார்—.

கணவன்வழி யொழுகற்பாலனாய இல்லான் தன்வழியே அவனையொழு குவித்துத் தீவினைசெய்தற்கு இடமாகிய இந்நாட்டில் வாழ்ந்து இவற்றைக் கண்ணாற்பார்த்திருத்தல் இன்ன தென்பதாம். மண் கொடுவரக்காண் இருந்த வர்க்குச் சுடர்வனத்தேகக் காண நேர்ந்தமைகூறியது - நகுதியீன்மையணி யாம். பி-ம்:—¹வாழ்ந்திருந்த, வழியிருந்து, வழியிருந்த. ²துயர், தொடர். ³வகல். ⁴காணவா, காணவோர். ⁵நாட்டினிக். ⁶என்பார். (சஅஎ)

ககூக. முழுவதே பிறந்துல குடைய ¹மொய்ம்பினே
னுழுவதேசேர் கானகத் துறைவென் யானென
வெழுவதே யெழுதல்கண் டிருப்ப தேயிருந்
தழுுவதே யழகி ²திவ் வன்பென் றூர்சிலர்.

(இ-ள்.) சிலர்—, - ‘பிறந்து - மூத்தவனுப்பிறந்து, உலகு முழுவது உடைய மொய்ம்பினேன்-உலகமுழுவதையுந்தனதாகும் முறைமையையுடைய வலியினனாகிய இந்நராமன், உழுவதேசேர் கானகத்து - புலிகள் பொருந்திய காட்டில், யான்—, உறைவென் - வசிப்பேன், என - என்று, எழுவது-புறப்

படுவதா? எழுதல் கண்டு - (அவ்வாறு) புறப்படுவதைப் பார்த்தும், இருப் பதுவ - (நாம் உயிரோடு) இருப்பதா? இருந்து - (இந்நாட்டில் உயிரோடு) இருந்துகொண்டு, அழுவதுவ - அழுவதா? இ அன்பு அழுகிது - இந்த (நமது) அன்பு அழுகினையுடையது! என்றார்—; (எ-று).

அழுகிது - எதிர்மறையிலக்கணை. உழுவை - மற்றைக் கொடுவிலங்கு களுக்கும் உபலக்ஷணம். இ வன்பு எனவும் பிரிக்கலாம். 13-ம்:—1 முன்பி னேன். 2 எம்மனம், எம்மன்பு, இவ்வனம். சிலபிரதிகையில் “திருவரை” (ககூ) என்று தொடங்கும் பாடலுக்குப்பின் இதுவும், இதன்பின் “வலங்கடிந்து” என்று தொடங்கும்பாடலும் உள்ளன: சிலபிரதிகளில், இதுவும் அடுத்தபாட லும் மாத்திரம் முன்பின் மாறியுள்ளன. (சஅஅ)

ககூ2. வலங்கடிந் 1 தேழைய னாய மன்னனை

நலங்கடிந் தறங்கெட 3 நயத்தி ரோவெனஞ்

குலங்கடிந் தான்வலி கொண்ட சொண்டலை

நிலங்கடிந் தாளொடு நிகரென் றார்களர்.

(இ-ள்.) சிலர்—,—வலம் கடிந்து - வலியை விட்டு, ஏழையன் ஆய - அறிவினனாய்விட்ட, மன்னனை - தசரதனைக்குறித்து, ‘(நீர்), நலம் கடிந்து - நன்மையைவிட்டு, அறம் கெட - தருமழிய, நயத்திர்- (கைகேயிவரத்தைத் தர) விரும்பி நின்றீரோ? என்-என்றதை, குலம் கடிந்தான் வலி கொண்ட கொண்டலை-[ராச] வமிசத்தைத் துணித்த பாசராமனது பலத்தை வெற்றி கொண்ட நீலமேகச்யாமானான ஸ்ரீராமனை, நிலம் - பூமியினின்று, கடிந்தா னொடு - நீக்கிய கைகேயியோடு, நிகர் - சமானமாவாய், என்றார்—; (எ-று.)

முதலில் இராச்சியத்தைத் தனக்குக்கொடுப்பதாக வாக்களித்துவிட்டுக் கைகேயியைக் கண்டவுடனே வலிகுன்றி அறிவிழந்துநின்ற மன்னனைப் பார்த்து, ‘புண்ணியத்தைக் கைவிட்டுத் தருமத்திற்குவிரோதமாக நீர் நடக்கலாமோ?’ என்று கண்டித்துச்சொல்லாத இந்த இராமன், நமக்குவருத் தத்தையுண்டாக்குந் தன்மையிற் கைகேயிபோல்பவனே யாவ னென்று சிலர் கூறினாரென்க. ‘வலங்கடிந்தேழையராயமன்னரை, நலங்கடிந் தறங்கெட.. நயக்கலீர்கனும்’ என்ற பாடத்துக்கு - தசரதன் சம்மார்க்கத்தைவிட்டுத் தரு மத்துக்குமாறாக நடக்கவும் அவனைக்கண்டிக்க விரும்புகின்றீரில்லை; நீவிர் இரா மனைப் பூமியையாளவொட்டாதுசெய்த கைகேயியைப் போன்றவர்களாவீ ரென்று, தம்வலிமையால் இராமனுக்குப்பட்டங்கட்டமுயலாது வலியுற்ற வராய்விட்ட மன்னரைப்பார்த்துச் சொல்வா ரென்க: நயக்கலீர்கள், கன் - அசை. பாசராமனுக்கு, ‘குலங்கடிந்தான்’ என்று ஒருபெயரிட்டார். கொண்ட லென்றதனால், ஸ்ரீராமன்நீங்குகின்றநகரம் மழைநீங்குகின்ற நகரொக்குமென் றும், அவன்புகுகின்ற வனம் அது புகுந்துபெய்கின்ற வனமொக்கு மென்றுங்

கொள்க. ௧௩-ம்:—¹சுழையீரூயமன்னனும்; சிழையரீரீயமன்னனும், ²கட்டந்த்: ³நயத்தியோவெனாக், நடந்தவன்கணுவ்; நயத்தினோரினுவ், நயத்திரோவெனாக்; நடந்தமன்னந்தவ். ⁴உழந்தவன்வலி, கழந்திவ்வணம்; கடிந்தவர்வலி. (சஅக)

கக௬. திருவரை ¹சுற்றிய சீரை யாடையன்

²பொருவருந் துயரினன் ரொடர்ந்து போகின்ற

னிருவரைப் பயந்தவ ளீன்ற காண்முளை

யொருவனே விவற்³கிவ்வு, நறவென் றூர்சிலர்.

(இ-ள்.) சிலர்—, ‘திரு அரை சுற்றிய சீரை ஆடையன்-அழகிய அரையி லுடுத்த மரவுரியாகிய உடையையுடையவனும், பொருவு அரு துயரினன் - ஒப்பற் துன்பத்தையுடையவனும், தொடர்ந்து போகின்றான் - (பூரீராமனைப்) பின்ரொடர்ந்து செல்கின்றவனுமாகிய, இருவரை பயந்தவன் சுன்ற காண்முளை ஒருவன்ஒ - இரட்டைப்பிள்ளைகளைப்பெற்றவன் [சுமித்திரை] பெற்ற பிள்ளை [லக்ஷ்மணன்] ஒருத்தனோடே, இவற்கு - பூரீராமனுக்கு, இ ஊர் - இந்நகரத் தில், உறவு - சுற்றம்.’ என்றார்—; (எ-து.)

இம்மாகரில் இலக்குமணனொருவனே தானும் மரவுரிதரித்துத் பெருந் துயரத்தோடு இவ்விராமனைத் தொடர்ந்து செல்லுகின்றான்: இவனுக்கு இய் வொருவன்தானே உற்றஉறவின னென்றுசிலர் வருந்தினரென்க. ஒருவனே என்ற ஒகாரத்தைப் பிரிநிலையாக்கி, இராமனைத் தொடர்ந்து செல்வதால் இவ னொருவன்தான் இவ்வூரில் உற்றஉறவினனென்று உரைப்பினுமாம். ௧௩-ம்:—¹உரியின்ன் சடையின் சென்னியன், சுற்றிய சீரவாடையன். ²பொருவரு. ³அவ்வூர். (சக௦)

கக௭. முழுக்கலின் ¹வலிபரம் மூரி நெஞ்சினே

மழுக்களிற் பிளத்துமென் றோடு வார்²வழி

யொழுக்கிய ³கண்ணினிற் கலுழி பூற்றிடை

⁴யிழுக்கலில் ⁵வழுக்கிவீழ்ந் திடருந் றூர்சிலர்.

(இ-ள்.) சிலர்—, ‘முழு க(ல்)லின் வலிய-பெரிய கற்பாறையினும் வலிய தாகிய, நம் மூரி நெஞ்சினே - நமது கடுமனத்தை, மழுக்கலின் பிளத்தும் - மழுவாற் பிளப்போம்,’ என்று ஒடுவார் - என்று சொல்லி (மழுவைத்தேட) விரைந்து செல்பவராகி, —வழி-நெறியில், கண்ணினில் ஒழுக்கிய - கண்களி னின்று பெருக்கிய, கலுழி ஊற்றிடை - கலங்களைநீற்றறலாகிய, இழுக்கலில் - சேற்றில், வழுக்கி வீழ்ந்து - சறுக்கிவீழ்ந்து, இடர்உற்றார்-துன்பமடைந்தார்.

மழுக்கலின், இன்-ஏதுப்பொருள்; ஏதுப்பொருள் கருவிக்க ண்டங்கும்: ௧௩-ம்:—¹வலிபரம், ²வரித்து, வழித்து, ³கலுழியாற்றிடைவிழுந்தாயிர், கலுழி யாற்றிடை விழுந்தாயிர், கலுழியாற்றிடையிழந்திட, ⁴ஒழுக்கலில். ⁵இழுக்கி, இழுக்க. (சக௧)

ககரு. பொன்னணி மணியணி மெய்பிற்போக்கினர்
மின்னென மின்னென ¹விளங்கு' மெய்யிறப்
பன்னிறத் ³துகிலினைப் பறித்து ⁴நீக்கினர்
சின்ன நுண் ⁵துகிலினைப் புனைகின் றார்சிலர்.

(இ-ள்.) சிலர்—,பொன் அணி-சவரணபரணங்களையும், மணி அணி-ரத்
நாபரணங்களையும், மெய்யின் போக்கினர்-(தம்)உடம்பினின்று கழற்றியெறிந்த
வாகி,மின் என மின் என விளங்கும்-பல மின்னல்போல விளங்குகின்ற, மெய்-
(தம்)உடம்பினின்று, திற-கிழிந்துவிடும்படி, பல் நிறம் துகிலினை-பலவண்ணங்
களையுடைய ஆடையை, பறித்து-பிடித்திழுத்து, நீக்கினர்-வீசினவராகி, சின்ன
நுண் துகிலினை - சிறிய நுண்ணிய ஆடையை, புனைகின்றார் - உடுக்கின்றார்.

இராமபட்டாபிஷேகத்துக்காக நல்லணிகளை யணிந்தும் நற்பட்டா
டைகளையுடுத்துமிருந்த சிலர், இராமன் காடுசெல்வதையுணர்ந்து வெறுப்பினால்
ஆடையாபரணங்களை அப்பாலெறித்துவிட்டுத் தம் மானங்காத்தற்குவேண்டிய
சிறுதுணியையுடுத்துக்கொண்டனரென்க. மின்னென மின்னென என்னும்
உடுத்து, பன்மைப்பொருளுணர்ந்திற்று. சின்ன-சிறிய என்பதன்மூலம்; சின்ன
மென்னும் வடசொற்றிரிபாகவுமாம். பி-ம்:—¹விலக்கி. ²விலைப், ³துகிலிடை.
⁴நீக்கியே ⁵துகிலரை. (சகஉ)

ககக நிறைமக உடையவர் நெறிசெலும்பொறி
குறையுணர்ந்து கொடுப்ப ²ராமுபிர
முறைமகன் வனம்புக மொழியைக் ³காக்கின்ற
விறைமகன் நிருமன மிரும்பென் றார்சிலர்.

(இ-ள்.) சிலர்—, 'நிறை மக உடையவர் - நிறைந்த [பல] புத்திரர்களையு
டையவரும், (அம்மகாருள்), நெறி செல் - ஐம்புலநெறியிற் செல்கின்ற,
ஐம்பொறி குறை - ஐந்துபொறிகளில் ஒன்று இரண்டு குறைந்த, மக - பிள்ளை,
குறையின் உம்-அழிந்தாலும், உயிர் கொடுப்பார்-(தமது) உயிரைப்போக்குவர்; ஆம்
-இது உலகவழக்காகும்; (இங்ஙனமாக), முறை மகன் - முறைமைக்குரிய மூத்த
திருமகன் [தூதராமன்], வனம் புக - காட்டிற்குச் செல்ல, (அதனைத் தடுக்காது),
மொழியை காக்கின்ற - (தன்)வாய்மையை யோம்புகின்ற, இறை மகன் - சக்ர
வர்த்தியினது, திரு மனம் - அழகியமனம், இரும்பு - இரும்போடொப்பாகும்,
என்றார்—(எ-று.)

பலமகவு தமக்கு இருப்பினும், ஐம்பொறிகளிற்குறைபாடுடைய மகவு
ஒன்று கெட்டாலும் தம்முயிரையும் இழக்குந்தன்மையைக்கொண்ட இவ்வுலகத்
தில், தன்வாய்மையைக் காப்பதென்ற வியாஜத்தால் இறைமைக்குணம்மிக்க
தன்மகனைக் காட்டிற்குப்போக்கிய இந்தத்தசரதனது மனம் இரும்பேயென்ற
னரென்க. மக - ஆகுபெயர். உடையவரும் என்னுஞ் சிறப்பும்மை தொக்கது.
ஐம்பொறி குறைமக - ஐம்பொறி யுணர்விலுங் குறைவுபட்டமகன்; அவை -

ஊமுஞ் செலிடுங் குருடும்போல்வன. முறைமகன் என்றது - எவ்வாற்றானும் குறைவுபடாத திருக்கல்யாணகுணங்களை யுடையவென்றபடி. 13-ம்:—
1மகன். 2தம்முயிர், ஆருயிர். 3தாங்கிய. (சகக)

கக௭. 1வானமே யனையதோர் கருணை மாண்பலா
2லூனம்வே நிலானுட னுலகம் 3யாவையுங்
கானமே புகு⁴மெனிற் காதன் மைந்தனுந்
தானுமே யாளுங்கொ றரையென் றாரசிலர்.

(இ-ள்.) சிலர்—, 'வானம் ஏ அனையது ஓர் மாண்பு கருணை அலால்-மேகத் தையே ஒப்பாகக்கொண்ட வேறேருவமையற்ற சிறந்த கருணையென்ற நற் குணத்தையே வடிவாகக்கொண்டன்றி, வேறு ஊனம் இலானுடன்-மாறாகச் சொல்லக்கூடிய கெட்டகுணமொன்றையும் பெருதவனாகிய இராமபிரானுடன், உலகம் யாவையும் - இவ்வுலகத்திலுள்ள ஜநங்கனெல்லாம், கானம்வ புகும் எனின் - (அவன்செல்லுகின்ற) காட்டிற்கே சென்றுவிடுமாயின், (இந்தக்கை கேயி), தரை - இந்தப்பூமியை, காதல் மைந்தன்உம் தான்உம்வ - தன்னன்பிற்கு உரிய புதல்வனாகிய பரதனும் தானும்மாத்திரமாக இருந்து, ஆளும்கொல் - அரசுபுரிவானோ?' என்றார்—; (ஏ-று.)

இராமனைக் கானகம் புகுத்தியது கொடுமை யென்பதற்கு, அவனதுகுணங் களைப்பாராட்டி 'கருணைமாண்பலால் ஊனம் வேறிலான்' என்றார். இச்செய் யுள் அச்சிட்ட பரதிகளிலில்லை. 13-ம்:—1மானமே, 2ஊனமேவேறிலா, ஊன மேவேறிலான். 3நையவும், 4இனி. (சகக)

கக௮. *வாங்கிய 1மருங்குலை வருத்துங் கொங்கையர்
பூங்கொடி யொதுங்குவ போ²லொ துங்கின
ரேங்கிய 3குரலின 4ரிணைந்த காந்தளின்
றுங்கிய செங்கைதந் ⁵தலைகண் மேலுளார்

(இ-ள்.) வாங்கிய மருங்குலை வருத்தும் கொங்கையர் - வளைந்த இடைய (த்தமதுபாரத்தால்) வருத்துகின்ற தனங்கனையுடையவராகிய மகளிர்,— வங்கிய குரலினர் - அழுகின்ற குரலினையுடையவரும், இணைந்த காந்தளின் தம் தலைகண்மேல் தாங்கிய செம் கை உளார் - சேர்ந்த செங்காந்தண்மலர் போலத் தம் தலைமீதுவைத்த சிவந்த கைகளை யுடையவருமாகி, பூங் கொடி ஒதுங்குவ போல்—, ஒதுங்கினர்—; (ஏ-று)

இரண்டுக்களையும் தலைமேல்வைத்துக்கொண்டு அழுதவண்ணம் மக ளிர் ஒருபுறமாகச்சென்று கிடந்தன ரென்க. 13-ம்:—1மருங்குலார் வைத்த கொங்கையார். 2ஒதுங்கினர். 3குரலினர். 4இளைத்த. 5தங்கண், தலையின்.

கக௯. *தலைக்குவட் டயன்மதி 1தவழு மாளிகை
நிலைக்குவட் டிடையிடை நின்ற நங்கையார்
முலைக்குவட் டிழிகணி ராவி மொய்த்துக்
மலைக்குவட் ²டயர்வுறு மயிலின் மாழ்கினார்.

(இ-ள்.) தலை குவடு அயல் - சிகரத்துச்சியில், மதி தவழும் - சந்திரனார் கின்ற, மாளிகை - வீடுகளினது, நிலை குவடு இடை இடை - மேல் நிலையாகிய உபரிகையிடங்களுடோறும், நின்ற—, நங்கைமார்—, முலை குவடு இழி-(தம்) தனங்களின்மேல் வழிகின்ற, கண்ணீர் ஆவி-கண்ணீர்த்துளி, மொய்த்து உக - இடைவிடாது சிந்த, மலை குவடு அயர்வுறும் - பர்வதசிகரத்தில் வருந்து கின்ற, மயிலின் - மயிற்பேடைகள் போல, மாழ்கினார் - வருந்தினார்; (எ-று.)

கண்ணீர் பொழிய மாளிகைமேலிருந்து புலம்புகின்ற மகளிர், மழைநீர் பொழிய மலைமேல் அயர்வுறும் மயிலையொத்தனரென்பதாம். தன்மைநீநற் குறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—¹தழுவு, தழுவு. ²அகவுறு. இச்செய்யுள் சிலபிரதியில் “நன்னெடு” (உ0க) என்ற பாடலுக்குப் பின் உள்ளது. (சகக)

உ00.¹மஞ்சென வகிற்புகை வழங்கு மாளிகை

யெஞ்சலில் சாளரத் ²திரங்கு ³மின்சொலா

ரஞ்சனக் ⁴கண்ணினீ ரருவி சோர்தரப்

பஞ்சரத் திருந்தழுங் கிளியிற் பன்னினார்.

(இ-ள்.) மஞ்ச என அகில் புகை வழங்கும் - மேகம்போல அகிற்புகை பொருத்திய, மாளிகை - உபரிகையிலுள்ள, எஞ்சல் இல் சாளரத்து - குறைதலில்லாத பலகணிவழியாய், (கண்டு), இரங்கும் இன் சொலார் - வருந்துகின்ற இனிய சொல்லினைபுடைய மகளிர், அஞ்சனம் கண்ணின் - மையுண்ட கண்களினின்று, நீர்—, அருவி சோர்தர - மலையருவிபோல வழிய, பஞ்சரத்து இருந்து அழும் கிளியின் - கூட்டிலிருந்து அழுகின்ற கிளிகள்போல, பன்னினார் - அழுதார்; (எ-று.)

சாளரத்திரங்கும் இன்சொலார்க்கு, பஞ்சரத்திலிருந்துவருங்கு கிளி உலமையாய். மாளிகைமேல்வழங்கு புகை, மலைமேல் தவழும் மஞ்சஅன்னதாதல் காண்க. பி-ம்:—¹மஞ்சன. ²இயங்கும். ³மென். ⁴கண்கணீர். (சகக)

உ0க.நன்னெடுங் கண்களி னுன்ற நீர்த்துளி

தன்னெடுந் தாரைக ¹டளத்தின் ²வீழ்தலான்

³மன்னெடுங் ⁴குமரன்மாட் டழுங்கி மாடமும்

பொன்னெடுங் கண்⁵குழித் தழுவ போன்றவே

(இ-ள்.) (மேன்மாடத்தினின்று இராமபிரான் செல்வதைக் காண்பவர் களுடைய), நல் நெடு கண்களின் - அழகிய பெரிய கண்களினின்று, நான்ற - வழிகின்ற, நீர் துளிதன் - நீர்த்திலைகளுடைய, நெடு தாரைகள் - பெரிய தாரைகள், தளத்தின் வீழ்தலால் - உபரிகையினின்று பெருகுதலால்,— மாடம்உம் - மாளிகைகளும், மன் நெடு குமரன் மாட்டு - சக்ரவர்த்தித்திருமகன் விஷயத்தில், அழுங்கி - இரங்கி, பொன் நெடு கண் குழித்து - அழகிய பெரிய கண்ணை [இடத்தை]க் குழியாக்கி, அழுவ போன்ற - அழுவனவற்றைப் போன்றன; (எ-று.)

இராமபிரான் மரவுரிதரித்து லீதியிற்செல்வதை மென்மூளிகையினின்று கண்ட சிலர் தமது கண்களினின்று நீரை ஆரூயப்பெருக்க அந்நீர் குழிவிழும் புழி உபரிகையினின்று கீழேபெருகியது, மாடமே கண்குழித்து அழுவன் போல மெனக் குறித்தார்: அந்நீரையோத்தியுணியையுங்கமாகக் கொண்டுவிந்த த்நீருறிப்பேற்றவணி. இத்தற்குறிப்பேற்றத்திற்கு 'கண்குழித்து' என்ற விடத் தான் கிடேலடை அங்கமாய்நின்றது: கண் - நயுனமும் இடமும் என இரு பொருள்படுதல் காண்க. குழித்தல் = குளித்தல்; நீராட்டுதல் என்பாராயினர். பி-ம்:—¹தலத்தின், நிலத்து. ²வீழ்த்தலாவு. ³அந்நெடுங். ⁴குமார். ⁵குழிந்து, குவித்து. இச்செய்யுள் 'மக்களை' என்று தொடங்கும்பாடலுக்குப்பின் சில பிரதிகளிலுள்ளது. (சகக)

உரு. மக்களை மறந்தனர் மாதர் தாயரைப்

புக்கிட ¹மறிந்தவர் புதல்வர் பூசலிட்

மக்கள ருபங்கின ருருகிச் சேர்ந்தனர்

துக்க²நின் மறிவினைச் சூறையாடவே.

(இ-ள்.) மாதர் மக்களை மறந்தனர்-மகளிர் (தம்) பிள்ளைகளை மறந்து விட்டார்கள்; புதல்வர் தாயர் புக்க இடம் அறிந்திலர் - புத்திரர் தாய்மார் சென்ற இடத்தை அறிந்தாரில்லை; (இவ்வனம் அந்நகரமாதர்), பூசல் இட்ட - பெரிதொலித்து, உக்கனர் - நெஞ்சுளைந்தவராகியும், உயங்கினர் - மனந்தளர்ந்தவராகியும், துக்கம் நின்று அறிவினை சூறையாட - துயரம் நிலத்து அறிவைக் கொள்ளையிட, உருகி சேர்ந்தனர்—; (எ-று.)

தாயர் புதல்வரையும், புதல்வர் தம் தாயரையும் அறிந்திலர்: இவ்வனமானதற்குக் காரணம், அவர்களுடைய நெஞ்சு இராமனுக்குநேர்ந்த வரவாசத்தைக் கருதியதனால் உக்கு உயங்கியிருக்கியமையே யென்றவாறு. தாயரை, ஐ - அசை. பி-ம்:—¹உணர்ந்திலர். ²நின்றிருவினை. (சகக)

உரு. காமரம் ¹கனிந்தெனக் தனிந்த மென்மொழி

மாடந் தையரெலா ²மறுகு சேர்தலாற்

தேமரு நறுங்குழற் ³நிருவி னீங்கிய

தாமரை ⁴யொத்தன தவள மாடமே.

(இ-ள்.) காமரம் கனிந்து என - காமரமென்னும் புண்ணிசை பழுத்தாற் போல, கனிந்த மெல் மொழி - இனிய மெல்லிய சொல்லினையுடைய, மாடந்தையர் எலாம் - அழகிய மகளிர் யாவரும்; மறுகு சேர்தலால் - லீதியை அடைந்ததனால், தவளம் மாடம்-(முன்அவர்களுக்கு) வெள்ளியமாளிகைகள், - தேமரு நறு குழல் - கட்கினிமையையும் மணத்தையுமுடைய கூந்தலையுடைய, நிருவின் - நிருமகளால், நீங்கிய - பிரியப்பெற்ற, தாமரை - தாமரைமலரை, ஒத்தன—; (எ-று.)

“திருப்புகைக் கொடுத்த செம்பொற்றும்மைப்பேர்ந்து கோயில், புரிக்குழன் மடங்கை பேர்கப் புலம்பொழுந்ததன்றே” என்ற சீவகசிந்தாமணி இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. தேன்மரு - சூடிய மலரினின் மதுப்பொருந்திய குழிவென்று மாம். திருவீன், இன் - அசையுமாம். 1-ம்:—1கனிந்தன. 2மறுகிற் சேர்தலால், மறுகினைகலால். 3திருவை. 4ஒத்ததத். இச்செய்யுள் “மழைக் குலம்” என்றுதொடங்கும் பாடலுக்குப்பின் சில பிரதிகளிலுள்ளது. (100)

உ0ச. மனழக்குலம் 1புரைகுழல் 2விரிந்து மண்ணுறக்
குழைக்குல முகத்தியர் 3குழாங்கொண் டேகின
ரிழைக்குலஞ் சிதறிட வேவுண் 4மொய்யுறு
முழைக்குல முழைப்பன 5வொத்தொர் 6பாலெலாம்.

(இ-ள்.) ஓர் பால் எலாம் - ஒருபக்கத்திலெல்லாம், - ஏ உண்டு - அம்பினை ஸ்டிக்கப்பட்டு, ஒய்வுறும் - தளர்கின்ற, உழை குலம் - பெண்மன்கூட்டம், உழைப்பன் ஒத்து - வருந்துகின்றனவற்றைப் போன்று, - குலம் குழை முகத்தியர் - சிறந்த குண்டலத்தை யணிந்த காதலியுடைய மகளிர், —மழை குலம் புரை குழல் - முகிர்குழாத்தை யொக்கின்ற கூந்தல், விரிந்து மண் உற - அவிழந்து தரையிற் புரள; இழை குலம் சிதறிட - ஆபரணசமூகஞ் சிந்த, குழாம் கொண்டு - கூட்டமாகத்திரண்டு, ஏகினர் - போனார்கள்; (எ-று.)

மகளிர் பஸராதலாற் கூந்தலும் பலவாதல்பற்றி, ‘மழைக்குலம்’ என்றார் குலக்குழைவியன் மாறுதல். முகம் - ஆகுபெயர். செறிப்பன, பூண்பன முதலாகப் பல்வகைப்படுதலால், இழைக்குலமென்றார். மகளிர்க்கு-உழைக்குலமும், ஸ்ரீராமனைப் பிரிவதனானுண்டாகிய துயரிற்கு - அம்பும் உவமை. எல்லாமென்றது, எஞ்சாமைப்பொருளது. 1-ம்:—1புரி. 2விரித்து. 3குழாங்களைக்கின, குழாங்கொண்டோங்கின, குழாங்கொண்டேங்கினர். 4ஒய்தரும். 5மொய்த்த, ஒத்த. 6பாலெலாம். (100)

உ0ரு. கொடியடங் கினமனைக் குன்றங் கோமுர
கடியடங் கினமுழக் கிழந்த பல்லியம்
படியடங் கலுநியிற் பசங்கண் மாரியாற்
பொடியடங் கின 1மதிற் புறத்து வீதியே.

(இ-ள்.) மனை குன்றம் - மலைபோன்ற மாளிகைகள், கொடி அடங்கின - கொடிகள் அடங்கப்பெற்றன; கோமுரசு இடி - மேன்மையையுடைய முரசு வாத்தியங்களிலெஞ்ஜி, அடங்கின—; பல் இயம் - பல்வகை வாச்சியங்கள், முழக்கு இழந்த - ஒலியை இழந்தன; மதில் புறத்து வீதி - மதிவினதுவெளி வீதினின் தெருக்கள், படி அடங்கலும் நியிர் - நிலமுழுவதிலும் பெருகுகின்ற, பசு கண் மாரியால் - பசிய கண்ணீரால், பொடி அடங்கின - துகள் அடங்கப் பெற்றன; (எ-று.)

மாடங்கள் கொடியெடுத்துக்கட்டுதல் ஒழிந்து, மங்களவாச்சிய வொலி களும் ஒலியாதிருக்க, வீதிகள் அழுகின்றவர்களின் கண்ணீர்வெள்ளத்தாற் புழு தியடங்கினவென்க. பசுமை-எண்டுக்கருமைமேறறு; இனி, புதுமைமேற்றாய், இதுகாறும் ஒருநாளுமில்லாதபுதிய கண்ணீரென்றுமாம். ௮-ம்:—¹மதின.

௨௦௬. அட்டிலு ¹மிழந்தன புகைய கிற்புகை
நெட்டிலு ¹மிழந்தன நிறைந்த ²பால்கிளி
வட்டிலு ³மிழந்தன ⁴மகளிர் ⁵கான்மணித்
தொட்டிலு ¹மிழந்தன மகவுஞ் ⁶சோரவே.

(இ-ள்) அட்டில்உம் - மடைப்பள்ளிகளும், புகை - (சுமையல்செய்தலினு லுண்டாகிற) புகையை, இழந்தன—; நெடு இல்உம் - உயர்ந்த உபரிகைகளும், அகில் புகை - அகிற்கட்டையினு லுண்டாக்கப்படுகின்ற தாமத்தை, இழந்தன-; கிளிஉம்—, பால் நிறைந்த வட்டில் - பசுவின்பால் நிறைந்த வட்டிலை, இழந் தன—; மணி தொட்டில்உம் - ரதமயமான தொட்டில்களும், மகஉம் சோர - குழந்தைகளுந் தளர்ச்சியடைய, மகளிர் கால் - மாதர்களினது அடிகளின் வரவை, இழந்தன—; (௭-௮.)

சோற்பொருட் பின்பவந் லையனி: மேலும் இது காண்க. உண்ண வேணுமென்ற விருப்பம் ஓன்மையால் அட்டில் புகையிழந்தன; அகிற்புகை யூட்டுதல் உல்லாசகாலத்து சிதழ்வகாதலால், நெட்டிலும் அகிற்புகையிழந்தன; கிளிப்பிள்ளைகட்குப் பாலாட்டுதலுட் செய்யாமையால், கிளி பால் நிறைந்த வட் டிலைபிழந்தன; குழவிகளைத் சாய்மார் எடுத்துவிடவேணுமென்ற கருத்துக் கொள்ளாமலிருத்தலால், மகளிர்காலை மணித்தொட்டிலு மிழந்தனவென்க. கால்மணித்தொட்டில் என எடுத்து உரைப்பினுமாம். ௮-ம்:—¹மறந்தன. ²பால்களின். ³இழந்தனர், மறந்தன. ⁴மருங்கு. ⁵காழ், சால். ⁶சோர்த்தவே.

௨௦௭. ஒளிதுறந் தனமுந் முயிர்¹து றந்தெனத்
துளிதுறந் தனமுகிற ரெகையுந் ²தூயநீர்த்
தளிதுறந் தன³பரி தான யானையுந்
களிதுறந் தனமலர்க் ⁵கள்ளுண் வண்டினே.

(இ-ள்.) முகம் - (யாவருடைய) முகமும், உயிர் துறந்துஎன - உயிரைப் பிரிந்தாற்போல, ஒளி துறந்தன - காந்தியைவிட்டன; முகில் தொகைஉம் - மேகக்கூட்டமும், துளி துறந்தன - மழைத்துளியை விட்டன; பரி - குதிரை களும், தூய நீர்-பரிசுத்தமாகிய நீரினையுடைய, தளி-சாலைகளை, துறந்தன— தானம் யானைஉம் - மகபானைகளும், மலர் கள் உண் வண்டின்-பூக்களிலிரு ந்து மதுவைக் குடிக்கின்ற வண்டுகன்போல, களி துறந்தன-களிப்பைவிட்டன.

தூய நீர்மையை யுடைய தளி யென்று உரைத்தலும், தூய நீர்த்துளி யென இயைத்தலுமாம். தளி - கட்டுமிடம்; அரசன் கோயிலுமாம். பரிதுஆன -

பருமையை யுடையதாகியவென யானைக்கு அடையுமாம். பி-ம்:—¹துறந்தன, துறந்தனவுடல். ²தூயவாம், தூயவர். ³பலித்தானம், பலிதானம், பரிதானை: ⁴கண்ணின். (௫௦௪)

௨௦௩. கிழல்பிரிந் தனகுடை நெடுங்க ணேழையர்
குழல்பிரிந் தனமலர் குமார் தாளிணை
கழல்பிரிந் தனசினக் ¹காமன் வாளியு
மழல்பிரிந் தனதுணை பிரிந்த ²வன்னமே.

(இ-ள்.) குடை கிழல் பிரிந்தன - சத்திரங்கள் கிழலை விட்டன; நெடு கண் ணேழையர் - நீண்ட கண்களையுடைய மகளிரது, குழல் - கூந்தல், மலர் பிரிந்தன- பூக்களைச்(குடாது)விட்டன; குமார் தான் இணை-ஆடவர்களுடைய உபயபாதங் கள், கழல் பிரிந்தன - வீரக்கழலை விட்டன; சினம் காமன் வாளிடம் ²கோ பத்தையுடைய மன்மதனது பாணங்களும், அழல் பிரிந்தன - வெப்பத்தை விட்டன; அன்னம் - அன்னப் பறவைகள், துணை பிரிந்த - தன்பெடையைப் பிரிந்தன; (எ-று.)

‘கிழல்பிரிந்தனகுடை’ என்றதற்கு - யாவரும் குடைபிடித்துக்கொள்ளு தல் முதலியவற்றைக் கொண்டில ரென்றும், ‘காமன்வாளியும் அழல்பிரிந்தன’ என்றதற்கு-யாவரும் வேட்கையுற்றில ரென்றும் கருத்துக்கொள்க. பி-ம்:— ¹காமவாளியும். ²அன்றிலே. (௫௦௫)

௨௦௪. தாரொலி நீத்தன புரவி தண்ணுமை
வாரொலி நீத்தன மழையின் ¹விம்முறுந்
தேரொலி நீத்தன தெருவுந் தெண்டிரை
நீரொலி நீத்தன ²நீத்தம் ³போலுமே.

(இ-ள்.) புரவி - குதிரைகளின், தார் ஒலி-கிண்கிணிமாலையினேசையை, நீத்தன-விட்டனவும், தண்ணுமை - பேரிடைகளினது, வார்ஒலி-தோல்வாரின் ஒலியை, நீத்தன - நீத்தனவும், மழையின் விம்முறும்-மேகம்போல ஒலிக்கின்ற, தேர் ஒலி - தேரோசையை, நீத்தன - விட்டனவுமாகிய, தெருஉம்—,—தென் திரை நீர் ஒலி நீத்தன - தெளிந்த அலைகளையுடைய நீரினது ஒலியை விட்டன வாகிய, நீத்தம் - கடலை,போலும்—; (எ-று.)

தெருவும், உம்மை - கதைப்போக்கைத் தழுவியவந்தது: இறந்தது தழுவிய வெச்சவும்மையின்பாற்படும். தெரு - அரசர் தெரு. புரவித்தாரொலிமுதலியன நீங்கப்பெற்ற தெரு, தெண்டிரையொலி நீத்த கடலைப்போலுமென்க. நீத்தம்- கடலுக்கு, இலக்கணை. இனி, ‘புரவி தாரொலி நீத்தன: தண்ணுமை வாரொலி நீத்தன: தெருவும் விம்முறுந் தேரொலி நீத்தன: (இவை), தெண் திரை நீரொலி நீத்தன நீத்தம்போலும் என்று உரைப்பினுமாம். பி-ம்:— ¹முத்துறத். ²நீத்த. ³போலவே. (௫௦௬)

உக௮. முழுவெழு மொளியின் முதற்பின் ¹யழ்நரம்
பெழுவெழு மொளியில் விமைப்பில் ²கண்ணினர்
விழுவெழு மொளியில் வேறு மொன்றில்
வழுவெழு ³மொளியல் ⁴தாச விதியே.

(இ-ள்.) அரசவீதி - ராஜவீதிகளில், அழ எழும் ஒலி அவது - அழுதலா
வண்டாகிற ஒலியேயல்லாமல், — முழவு எழும் ஒலி இல - வாச்சியங்களி
னின்று உண்டாகின்ற ஒலியில்லை; முற்றயின் - கிரம்மாக்க; யாழ் நரம்பு -
வீணையினது நரம்புகளினின்றும், எழ எழும் - மிகுதியாக உண்டாகின்ற,
ஒலி -; இல—; இமைப்பு இல் கண்ணினர் - இமையாக்கண்ணீராகிய தேவர்
களினது, விழவு - திருவிழாக்களில், எழும் - உண்டாகின்ற, ஒலி -, இல—;
வேறு ஒன்று உம் இல—; (எ-று.)

¹ஒலியில் என்ற பாடத்துக்கு, மூர்ச்சித்தன ராதலால், அழுவெழுமொளியு
மிலதாயிற் றென்க. இங்கே 'அரசவீதி' என வந்ததால், கீழ் தெருவன்றதும்
அரசவீதியையே காட்டும். பி-ம்:—¹ஆரணம். ²கண்ணீர்; ³ஒலியிலாது,
ஒலியலால், ஒலியிலா, ஒலியெழும். ⁴அரசர். (௮௦௭)

உக௯. தெள்ளொலிச் ¹சிலம்புகள் சிலம்பு பொன்மனை
நள்ளொலித் திலநளிர் கலையு²மன்னவே
புள்ளொலித் தில³புனல் பொழிநூ ²மன்னவே
கள்ளொலித் திலமலர் களிறு ²மன்னவே.

(இ-ள்.) தென் ஒலி சிலம்புகள் - தென்னிய ஒலியினையுடைய காற் சிலம்பு
கள், சிலம்பு - ஒலிக்கின்ற, பொன் மனை - பொன்மயமான மாளிகைகள்,
நன் ஒலித்தில - நன்னென்று ஒலித்தன வில்லை; நளிர் கலையு-பெரிய மேகலாபர
ணங்களும், அன்னவ - அத்தன்மையனவே; புனல் - நீரில், புன் - பறவைகள்,
ஒலித்தில—; பொழில் உம் - சோலைகளிலும், அன்னவ—; மலர் - பூக்களில்,
கள் - வண்டுகள், ஒலித்தில—; களிறு உம்-யானைகளும், அன்னவே—; (எ-று.)
பி-ம்:—¹சிலம்புதன். ²அன்னதே. ³பொழில்புனலும், புனற்பொழிலும். (௮௦௮)

உக௧. செய்ம்மறந் தனபுனல் சிவந்த வாய்ச்சியர்
கைம்மறந் தன¹பசுங் குழவி கார்தெரி
நெய்ம்²மற ந்தனநெறி ³பறிஞர் யாவரு
மெய்ம்மறந் தனநெரி மறந்தவேதமே.

(இ-ள்.) செய் - கழனிகள், புனல் மறந்தன் - நீர் மறக்கப்பெற்றன;
சிவந்த வாய்ச்சியர் - சிவந்த அந்தரத்தையுடைய மகளிரது, கை—, பசுங் குழவி
- இனங்குழந்தைகளை, மறந்தன்—; காந்து எரி - விளங்குகின்ற அக்கினிகள்,
நெய் மறந்தன் - (ஆகுதிசெய்யும்) நெய்யை மறக்கப்பெற்றன; நெறி அறிஞர்
யாவர் உம் - நன்னெறியை யறிந்த ஞானிகளெனவரும், மெய் - தத்துவஞ்ஞ்நித்
தை, மறந்தனர்—; வேதம் - மறைகள், ஒலி மறந்த - ஒலிசெய்ய மறந்தனர்.

பசுஷ்ட 7 நண்டு, இளமை மேற்று, காருகபத்தியம், ஆவறவரீயம், தகதி
ஹக்கினி என மூவகவுப்படுதலால், 'எரி மறந்தன' எனப் பன்மையுற் கூறி
இர், யாவரும் வேதபாராயணஞ் செய்தல் என்பது சுற்றடியிற் கூறியுட்பா
ருள், பி:மீ:—1 அருள், 2 மறந்ததென்றி, 3 அறிஞரியாவரும், (௧௮௬)

உகரு. * ஆடின ரமுதன ரமுத வேழிசை
பாடின ரமுதனர் பரிந்த கோதைய
ருடின ரமுதன ருயிரி னன்பரைக்
கூடின ரமுதனர் குழாங்கு மாங்கொடே.

(இ-ள்.) குழாம் குழாம் கொடு - கூட்டங்கூட்டமாகத்திரண்டு, ஆடினர்-
நர்த்தஞ்செய்துகொண்டிருந்தவர், அமுதனர்—; அமுதம் ஏழ்இசை பாடினர்-
அமிர்தம்போலினிய சப்தசரங்களைப் பாடிக்கொண்டிருந்தவர், அமுதனர்—;
பரிந்த கோதையர் - நீக்கிய மாலை யுடையவராய், ஊடினர் - தங்கணவ
ரோடு ஊடினவர், அமுதனர்—; உயிரின் அன்பரை கூடினர்- (தம்) பிராணநாய
கரைப்புணர்ந்தவரும், அமுதனர்—; (எ-று)

ஆடுதல் முதலியன நிகழ்த்தியோரிடத்து அத்தொழில் நீங்கி அமுதல்
தொழில் நிகழ்ந்ததாகக்கூறியது, முறையின்புடரீச்சியணியாம். பி:மீ:—குழாங்
கனாய், (௧௯௦)

உகசு. நீட்டில களிறுகைந் 1 நீரின் வாய்புதல்
பூட்டில புரவிகள் புள்ளும் பார்ப்பினுக்
தீட்டில விரைபுனிற் றீன்ற கன்றையு
2 மூட்டில 3 கறவைகன் றுருகிச் 4 சோர்ந்தவே.

(இ-ள்.) களிறு - யானைகள், (பருகுமாறு), நீரின் - நீரில், கை நீட்
டில - துதிக்கையை நீட்டினவிலில்லை; புரவிகள்-குதிரைகள், வாய்-வாயில், புதல்
பூட்டில-புல் கொடுக்கப்பெற்றனவிலில்லை; புள்உம்-பறவைகளும், பார்ப்பினுக்கு-
(தம்) குஞ்சுகளுக்கு, இரை ஈட்டில-உணவைச் சம்பாதித்தனவிலில்லை; கறவை-
பசுக்கள், ஈன்ற புளிறு கன்றைஉம் - (தாம்) பெற்ற இளங்கன்றுகளையும், ஊட்
டில - உண்பித்தனவிலில்லை; கன்று-அக்கன்றுகள், உருகி சோர்ந்த—; (எ-று)

பார்ப்பு - இளமைப்பெயர்; “பார்ப்பும்பின்னையும் பறப்பவற்றினமை.”
பி:மீ:—1 நிமிருநீரின்வாய், நீரின்வாய்முகம், நீரின்நீரின்வாய். 2 ஊட்டிய. 3 கற
வைகைந்து, கறவைபால், கறவையும், 4 சோரவே, (௧௯௧)

உகரு. * மாந்தர்த மொய்ம்பினின் மகளிர் கொங்கையா
மேந்திள நீர்களும் வறுமை யெய்தின
1 சாந்தமும் மகிணர்த முடியிற் றையலார்
கூந்தலின் 2 வறுமையு மலரின் 3 கூலமே,

(இ-ள்.) மாந்தர்தம் மொய்ம்பினின் - ஆடவரது மார்பில், மகளிர் கொங்கை ஆம் ஏந்து இள நீர்க்கண்டம் - மகளிரது தெங்கங்காயையொத்த தனங்களும், சாந்தம் - சந்தனமும், வறுமை எய்தின - இல்லாமையை யடைந்தன; மலரின் கூலம் - பூவினம், அ மகிழ்நர் தம் முடியில் - அக்கணவரது குஞ்சியிலும், - தையலார் கூந்தலின் - அம்மகளிரது குழலிலும், வறுமைய - இல்லாமையை யடைவன; (எ-று.)

ஆடவரும்மகளிரும் மலர்குடுதலைத் தவிர்ந்தன ரென்பது, பின்னிரண்டடிகளிற் கூறியபொருள் முன்னிரண்டடிகள் - ஆடவர் மகளிரைப் புல்லி மகிழாமையைத் தெரிவிக்கும். மொய்ம்பு-ஆகுபெயர். தையல் - அழகு. சுட்டைத் தையலாரோடுங் கூட்டுக. பி-ம்:—¹சாந்தயர்கடையவர் சார்பெய் குஞ்சியின், சாந்தயர்சடையவார்தார்பெய் குஞ்சியின். ²வறுமையம். ³கூவமே. (இகஉ)

வேறு.

உகக. ஓடை நல்லணி முனிந்தன வுயர்களி றுச்சி
சூடை நல்லணி முனிந்தன ¹தொடர்மனை ²கொடியி
ஓடை நல்லணி முனிந்தன ³வம்பொன்செ யிஞ்சி
பேடை நல்லணி முனிந்தன ⁴மென்னடைப் புறவம்.

(இ-ள்.) உயர் களிற்று - பெரியயானைகள், ஓடை - முகபடாத்தையும், நல் அணி - சிறந்த ஆபரணங்களையும், முனிந்தன - வெறுத்தன; தொடர் மனை - நெருங்கிய மாளிகைகள், உச்சி சூடை - சிகரத்தி லணித்தருரிய, நல்அணி - நல்ல அலங்காரங்களே, முனிந்தன—; கொடியின்ஆடை - துவசபடங்கள், நல் அணி-நல்ல அழகை, முனிந்தன—; அம் பொன் செய் இஞ்சி-அழகிய பொன்னுலாகிய மதிலில், மெல் நடை புறவம் - மெல்லியநடையையுடைய புறக்கள், பேடை - தம்பேடையினது, நல் அணி - நல்லழகை, முனிந்தன—; (எ-று.)

“பேடையும் பெடையும்” என்றலின், பேடையும் பெண்மைப்பெயர். “பேடையும்பெடையு நாடினென்றும்” என்றதனால் புறவத்திற்குப் பேடை கூறினர். பி-ம்:—¹சுடர். ²கொடிகள். ³சிறுவியரன்னம், செம்பொன்செயன்னம், செம்பொன்செயன்னம். ⁴வெள்ளிடைப்பிறக்கம், வெள்ளடைப்பிறக்கம்.

உக௭. திக்கு நோக்கிய தீவினைப் ¹பயனெனச் சிந்தை
நெக்கு ²நோக்குவோர் நல்வினைப் ³பயனென ⁴நேர்வோர்
பக்க ⁵நோக்கலென் ⁶பருவர லின்ப⁷மென் ⁸நிரண்டு
மொக்க நோக்கிய ⁹யோகரு மருந்துய ¹⁰ருழந்தார்.

(இ-ள்.) பருவரல் இன்பம் என்ற இரண்டுஉம் - இன்பதுன்பங்களிரண்டையும், ஒக்க நோக்கிய - சமமாக எண்ணுகின்ற, யோகர்உம் - யோகியரும், அரு துயர் - (போக்குதற்கு) அரிய துன்பத்தால், உழந்தனர் - வருந்தினார்கள்; (என்றால்), (துன்பம் இன்பம் என்ற இவை நேரும்போது), (முறையே), திக்கு நோக்கிய தீவினை பயன் என் - (தாம்இருக்கும்) இடத்தை நாடிவந்த தீவினை

யின் பயனென்று, சிந்தை நெக்கு நோக்குவோர்-மனம்முறிந்து நோக்குபவரும், நல்வினை பயன் என - புண்ணியத்தின்பயனென்று, நேர்வோர் பக்கம் - மனத்திற்கொள்பவருமான இவ்வுலகத்தவரிடத்து, (மிகவும் வருந்தினாரென்பதைப் பற்றி), நோக்கல் என்-ஆராய்ந்து பாராட்டிக் கூறவேண்டுவது என்ன? (எ-று.)

இன்பம் நேர்ந்தபோதும் துன்பம் நேர்ந்தபோதும் அவற்றில் விருப்பு வெறுப்புக்கொள்ளாமல் ஒரேதன்மையராயுள்ள யோகியரும், இராமன்செல்வது குறித்து வருத்தினாரென்றால், ஏதேனும் துன்பம் நேர்ந்தால் 'நாம் இருக்கும் இடத்தை நாடி நம்மைத் துன்பப்படுத்தவந்த தீவினையின் விளைவாகும் இது' என்று மனம் நெக்குத்தவராவதும், ஏதேனும் இன்பம் நேர்ந்தால் 'நமது புண்ணியத்தின்பயன் இது' என்று மனங்களிப்பதுமாகவுள்ள உலகத்தவர் வருந்தினாரென்பதைக் குறித்துக் கூறவேண்டுமோ? என்பதாம். ஒருபொருளைக் கூறி அதனால் மற்றொருபொருள் எளிதில் சித்திக்கக்கூறியதனால், இச்செய்யுள் - தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்பேறணியாம். துன்பம் நேர்ந்தால் தீவினைப் பயனென்று மனம் வருந்துவதும், இன்பம்நேர்ந்தால் புண்ணியப்பயனைக் கருதி மனம் மகிழ்வதும் உலகத்தவரின் தன்மை யாதலால், அவரை 'திக்கு நோக்கிய தீவினைப்பயனைச் சிந்தை நெக்கு நோக்குவோர் நல்வினைப் பயனை நேர்வோர்' என்றார்.

யோகம்-கடவுளிடத்து மனத்தைச்செலுத்தி நிற்பது; அதனையுடையவர் - யோகர். 1-ம்:—¹பயமிது, பயனிது. ²நோக்கியர், நோக்கல். ³பயம். ⁴நேராய், நேர்ஞானம். ⁵நோக்கிலைன், நோக்கிலர். ⁶பருவரல்போகம். ⁷ஒன்று. ⁸ஒருங்க. ⁹யோகியர். ¹⁰உழன்றார். (ருகச)

உகவு. ¹ஒளி னல்லுபி ²ருயிர்ப்பிடுகு டுடல்பதைத் துலைய
³மேவி ⁴நல்லுழ கெழில்கெட ⁵விம்மனோய் ⁷விம்மத்
 தாவி லைம்பொறி ⁸மறுகுறத் தயரத னென்ன
 வாவி ⁹நீக்கின்ற தொத்ததவ் ¹⁰வயோத்திமா நகரம்.

(இ-ள்.) அவ்வயோத்திமாநகரம்—, உடல் - (பிராணிகளினது) சரீரங்கள், உயிர்ப்பிடுகு - பெருமூச்சுடன், ஒவ்வில் நல் உயிர் பதைத்து - நீங்குத வில்லாத இனிய சீவன் பதறப்பெற்று, உலைய-வருந்துதலை, மேவி-பொருந்தி, நல் அழகு எழில்கெட - சிறந்த அழகும் எழிலுங் கெடுதலாலும், விம்மல் நோய் விம்ம - கலக்கத்தைத்தருகின்ற துன்பம் மிகுதலாலும், தா இல் லம் பொறி மறுகுற - கெடுதலில்லாத பஞ்சேந்திரியங்கள் சுழற்சியடைதலாலும், தயரதன் என்ன - சக்ரவர்த்திபோல, ஆவி நீக்கின்றது-(ஸ்ரீராமனது பிரிவிற்கு ஆற்றாது) உயிரை விடுகின்றதனை, ஒத்தது—; (எ-று.)

நகரம் ஆவி நீக்கின்றதொத்த தென்றராயினும், நகரத்தவர் ஆவிநீக்கின்றனரொத்தன ரென்று கருத்துக்கொள்க. மன்னனெப்படி மன்னுயிரப்படி யென்பவாகலான், 'தயரதனென்ன வாவி நீக்கின்றது' என்றார். "ஆவுமழுதி...

அம்மன்னவனைமானவே" என்றார் கீழும். பி-ம்:—¹தவால்துயிர், ²தவால்துயிர். ³உணர்வினோடு. ⁴மேவு. ⁵தொல். ⁶உலகெழில். ⁷விம்மி. ⁸உலகத். ⁹மறுகுறர். ¹⁰நீக்கியது. (௧௧௫)

௨௧௬.—இராமன் சீதைபுருக்குமிடத்தைச் சேர்தல்.

¹*உயங்கி யந்தக ருலை வுற ²வொருங்குழை சுற்ற
மயங்கி ³யேங்கினர் வயின்வயின் ⁴வரம்பிலர் தொடர
வியங்கு பல்⁵துயிர்க் கோருயி ரெனநின்ற விராமன்
றயங்கு பூண்முலைச் சானகி யிருந்துழிச் சார்ந்தான்.

(இ-ள்.) (இவ்வாறு), அநகர் - அந்நகரத்தவர், உயங்கி உலைவுற - மணர்
தனார்து வருந்தவும், ஒருங்கு உழை சுற்ற - ஒருமிக்கப் பக்கத்திற் சூழவும், மய
ங்கி ஏங்கினர் - அறிவுகலங்கி அழுதவராய், வரம்பு இலர் - அநேகர், வயின்
வயின் - இடந்தோறும், தொடர - பின்னே வரவும், இயங்கு பல் உயிர்க்கு -
இயங்குகின்ற பலவகைப்பட்ட [எல்லா] வுயிர்தருக்கும், ஓர் உயிர் என நின்ற -
ஒப்பற்ற சீவன்போல இருக்கின்ற, இராமன்—, தயங்கு பூண் முலை சானகி -
விளங்குகின்ற ஆப்ரணங்களை யணிந்த தனக்களையுடைய சீதை, இருந்த உழி-
இருந்த விடத்தில், சார்ந்தான்-போனான்; (எ-து.)—பி-ம்:—¹உயங்குநன்னகர்.
²ஒருபுடைச். ³ஏங்கின. ⁴வரம்பில. ⁵உயிர்குயிரெனநின்றவன், உடற்கோருயி
ரெனநின்ற. (௧௧௬)

௨௨௦.—தாயீழ்தலையோர் அநகேபோரும இராமபிரான் வனவாசத்
தீர்துஉரிய கோலத்தோடுவருவதுகண்டு சீதை துணுக்குந்நெழுதல்.

அழுது தாயரொ ¹டருந்தவ ரந்தண ராசர்
புழுதி யாடிய மெய்யினர் புடைவந்து பொருமப்
²பழுது ³சீரையி னுடையினன் வரும்படி. ⁴பாரா
வெழுது பாவையன் னுண்மனத் துணுக்கமொ டெழுந்தான்.

(இ-ள்.) தாயரொடு - தாய்மாரும், அரு தவர் - முனிவரும், அந்தணர் -
வேதியரும், அரசர் - மன்னர்களும், அழுது—, புழுதி ஆடிய மெய்யினர் -
(பூமியிற் புரளுதலால்) தூசி படிந்த உடலினையுடையராய், புடை வந்து
பொரும - பக்கங்களில் வந்து வருந்த —சீரையின் உடையினன் - மாவுரி
யாகிய ஆடையையுடையனாய், பழுது வரும் - பொல்லாங்காக (பூரீராமன்)
வருகின்ற, படி - வகையை, பாரா - கண்டு,—எழுது பாவை - அன்னாள் -
சித்திரப் பாவையை யொத்த சீதை,—மனம் துணுக்கமொடு - மனத்திலச்சத்
துடன், எழுந்தான்—; (எ-து.)

அருந்தவரென முன்னர்வந்ததனால், அந்தணரென்றது இல்லறத்தாரை.
பி-ம்:—¹அந்தணர் முனிவரோடு, அந்தணர்முனிவர்கள், அருந்தவவந்தணர்.
²பழுதில். ³சீரையன்சுடையினன். ⁴பார்த்தான். ⁵மனன். (௧௧௭)

உஉக.—இதுவும் அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்: அப்போதுமாமியர் முதலியோர் சீதையைத் தழுவிக் கொண்டு வந்த, அன்னுள் இன்னதென்று உணராது கணவனை நிகழ்த்தையுணர்ந்துமாறு வினாவல்.

எழுந்த ¹நங்கையை மாமியர் தழுவின ²ரோங்கிப் பொழிந்த ³வுண்கணீர்ப் புதுப்புன லாட்டினர் ⁴புலம்ப வழிந்த சிந்தையன்னம் தின்னதென் றறியாள் வழிந்த நீர்நெடுங் ⁵கண்ணினள் வள்ளலே ⁶நோக்கி.

இதுவும் அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) எழுந்த நங்கையை - (அவ்வாறு) எழுந்த பிராட்டியை, மாமியர்—, தழுவினர் - தழுவிக் கொண்டு, ஏங்கி—, பொழிந்த உண் கண் நீர் புது புனல் - சிந்தின மையுண்ட கண்களில் ஸீராகிய புதுநீரால், ஆட்டினர் - நீராட்டினவர்களாய், புலம்ப—, -அன்னம் - சாணகி, அழிந்த சிந்தையன் - வருந்திய மனத்தளாய், ஈது இன்னது என்று அறியாள்—இதற்குக் காரணம் இன்னதென்றறியாதவளாய், நெடு கண் வழிந்த நீரினன் - பெரிய கண்களினின்றும் பெருகுகின்ற நீரினையுடையளாய், வள்ளலே நோக்கி - ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து, — (எ-று) — 'இயம்பினள்' என அடுத்த கவியோடு முடியும்.

மாமியார் சீதையுள்ள இடத்துக்கு வந்ததாக முதலுலிற் கூறப்படவில்லை. மாமி - கணவன்றாய். இதுகாறுமில்லாத கண்ணீராதலின் புதுப்புனலென்றார். நெடுங்கண்ணீரினனென விசுவாசமிருந்துக் கூட்டப்பட்டது, 1-ம்:—¹மங்கையை. ²ஏந்தி. ³வெங்கணீர், வெங்கணீர்ப், புண்கணீர், ⁴புலம்பி. ⁵அன்னமுமின்னதென்று, அன்னவசின்னதென்று, அன்னளின்னதென்று, அன்னமிதினனதென்று, அன்னுள்மதியின்னதென்று. ⁶கண்ணினள். ⁷நோக்கா.

(௩௧௮)

வேறு.

உஉஉ. பொன்னை யுற்ற பொலங்கழ லோய்¹புகழ்

மன்னை யுற்றதுண் டோ²மற்றிவ் வன்றுய

ரென்னை யுற்ற தியம்பெண் றியம்பினுண்

மின்னை ³யுற்ற ⁴நடுக்கத்து மேனியாள்.

(இ-ள்.) மின்னை உற்ற - மின்னையொத்த, நடுக்கத்து - நடுங்குதலையுடைய, மேனியாள் - திருமேனியையுடைய சீதை, — 'பொன்னை உற்ற பொலம் கழலோய் - பொன்னாக்கிய அழகிய வீரக்கழலையணிந்தவனே! இவனதுயர் - இக்கொடுத்துன்பத்திற்குக் காரணம், புகழ் மன்னை - கீர்த்தியையுடைய சக்ரவர்த்திக்கு, உற்றது - நேரிட்டதிற்கு, உண்டு—? என்னை உற்றது—யாது நோந்தது? இயம்பு—, 'என்று—, இயம்பினான்—; (எ-று.)—மற்று - அகை.

மாமியார் அழுவதுநோக்கிச் சக்ரவர்த்திக்கு ஏதேனும் தீங்கு நேரிட்டதோ என்று சீதை சங்கித்து வினாவினனென்க. மன்னையென்பது முன்னிலை

யில்வந்த படர்க்கையெனக்கொண்டு, மன்னனாகிய உன்னை என உரைத்த
லும் பொருந்தும். பொன்னை, ஐ - உருபுமயக்கம். 19-11:—1புகல். 2வினை
வன், அன்றிவான் 3ஒத்த. 4உருவுற்ற. (௫௧௬)

உஉ௩.—இராமபிரான் செய்தி நெர்வந்தல்.

பொருளி லெம்பி புவிபுரப் பாண்டுக
லிருவ ராணையு மேந்தினெ னின்றுபோய்க்
கருவி மாமழைக் 2கற்றடங் 3கண்டுநான்
வருவெ 4னீண்டு வருந்தலை நீயென்றான்.

(ஐ-ன்.) (இராமன்சீதையைநோக்கி), 'பொருவு இல் எம்பி - ஒப்பற்ற
என்தம்பி [பரதன்], புவி புரப்பான் - பூமியைக்காப்பவனாக, நான்—, புகல்
இருவர் ஆணையம் ஏந்தினென் - தஞ்சமாகிய இருமுதுகுரவரது ஆஜ்ஞை
யைத் தாங்கினவனாக, இன்று போய்—, கருவி மா மழை கல் தடம் -
(உலகியல்லாதத்திற்குக்) காரணமாகிய பெருமைதங்கிய மேகங்களுள்ள வன
த்தை, கண்டு—, ஈண்டு, வருவென் - இங்கே வருவேன்; நீ வருந்தலை -
நீ வருத்தமடையாதே,' என்றான்—; (எ-து.)

இத்தனைநாளென்று சொல்லாமல் கற்றடங்கண்டு நான் வருவேனென்று
காட்டுக்குப் போய் உடனே வந்திடுபவன்போல இராமபிரான் சொல்லியது,
சீதை வருந்தாதிருத்தற்பொருட்டு. காட்டை கற்றடம் என்று சொல்லுதலை
"கற்றடங்காணுதியென்னில்" என்று கீழ்வந்ததுகொண்டும் உணர்க. பொருந்
தார்கைவேல் துன்போற்பாயும் பரற்களை யுடைமையால், 'கற்றடம்' என்னப்
பட்ட தென்னலாம். 19-ம்:—1புகழ். 2கற்கடம். 3கண்டுடன், கண்டுபின்.
4இன்று. (௫௨௦)

உஉ௪.—இராமபிரான் சொன்ன நீதிக்குச் சீதை வருந்துதல்.

நாய கன்1வன நண்ணுற் றுனென்று
மேய மண்ணிழந் தானென்றும் விம்மல
னீவ ருந்தலை 2நீங்குவென் யானென்ற
தீய வெஞ்சொற் செவிசுட3த் தேம்புவாள்.

(ஐ-ன்.) (சீதை), நாயகன் வனம் நண்ணல் உற்றான் என்று உம-கணவன்
காட்டிற்குப்போகத்தொடங்கினானென்றேனும், மேய மண் இழந்தான் என்று
உம-ஆளுதற்குப் பொருந்திய ஹாச்சியத்தை யிழந்தானென்றேனும், விம்ம
ல்-வருந்தாவனாய், 'நீ வருந்தலை யான் நீங்குவென்—, என்ற—, தீய வெம்
சொல் - மிகக்கொடியசொல், செவிசுட - காதைச்சுட, தேம்புவாள் - வருந்து
வாள்; (எ-து.) 19-ம்:—1சுரம். 2நீங்குவனென்ற. 3விம்முவான், விம்மினான்.

உஉ௫.—சீதை துராமடைந்ததுபற்றிய கவிக்கூற்று.

துறந்து போமெனச் சொற்றசொற் 1தேறுமோ
வுறைந்த பாற்கடற் சேக்கை யுடனொீஇ
யறந்தி றம்புமென் றைய நயோத்தியிற்
பிறந்த 2பின்பும் 3பிரிவில ளாயினான்.

(இ-ள்.) உறைந்த - (தாம்) வசிப்பதற்கு இடனா, பாற்கடல் - திருப் பாற்கடலிலே, சேக்கை - (ஆதிசேஷனாகிய) படுக்கையில், உடன் - கூட (வசிப்பதை), ஓர் இ - லிட்டு, ஐயன் - இராமபிரான், அறம் திறம்பும் என்று அயோத்தியில் பிறந்த பின்புடம் - (நாம் அவதரித்துத் தருமத்துக்கு விரோதஞ்செய்பவரை யழிக்காவிட்டால்) தருமம் நிலைகொடுமே! என்று கருதித் திருவயோத்தியில் திருவவதரித்தபின்பும், பிரிவு இலன் ஆயினான் - (சீதை வடிவங்கொண்டு உடனுறைந்து) நீங்காதவனானவன், 'துறந்து போம்—(கணவன் தன்னைப்) பிரிந்துவிட்டுபோவான்,' என - என்று தான் கருதுமாறு, சொற்ற - சொன்ன, சொல் - வார்த்தைக்கு, தேறும் - ஆற்றுவனோ?

உலகத்தில் அரக்கரால் நிலைகொடுவதாக இருந்த அறத்தை நிலைநிறுத்தும்பொருட்டுத் திருப்பாற்கடலிலிருந்து வந்து திருமால் இராமனாகத் திருவவதரித்தபோது அவனைவிட்டுப் பிரியாதிருக்கவேண்டுமென்னுங் கருத்தினாலேயே தான் சீதையாகத் திருவவதரித்த இலக்குமி 'உன்னைவிட்டுப் பிரிந்துபோவேன்' என்ற சொல்லுக்கு ஆற்றுவனோ? ஆற்றமாட்டானென்றவாறு, 'துறந்துபோமெனச்சொற்றசொல் தேறுமோ' என்பதைப் பின்மூன்றடிகள் சமர்த்தித்துகின்றது - தொடர்நிலைச்செய்யுட்புறியணியாம். திருப்பாற்கடலில் அனந்தன்மீது அறிதூயிலமரும் திருமால் தேவர்களின்வேண்டு கோளினால் அரக்கரால் உலகத்துக்குத்தோன்றியுள்ள துயரத்தை நீக்குமாறு தான் அவர்கட்கு உறுதியளித்துத் தசரதகுமாரனாய்த் திருவவதரித்ததைத் கீழ்ப் பாலகாண்டத்துத் திருவவதாரப்பாலந்தா லறிக. திருப்பாற்கடலிலுள்ள திருமாவின் வியூகமூர்த்தியே இராமகிருஷ்ணாதி யவதாரங்களுக்குக் காரணமாகு மென்ற தூற்றொன்றையும், இங்குக் கவனிக்கத்தக்கது. “சாதுக்களைக்காத்தற்காகவும், கொடுத்தொழிப்புரிபவரையொழித்தற்காகவும், அறத்தை நிலைநாட்டுதற்காகவும் யுகந்தோறும் திருவவதரிக்கின்றேன்” என்று ஸ்ரீகீதையிற் கூறியதற்குவற்ப, 'அறத்திறம்புமென்று ஐயனயோத்தியிற்பிறந்த' என்றார். திருமால் இராமனாகும்போது திருமகள் சீதையாகவும், திருமால் கிருஷ்ணனாகத்திருவவதரிக்கும்பொழுது இலக்குமி உருக்குமிணியாகவுந் திருவவதரிப்பன் என்று பிறநூல்களிற் கூறுவது, இங்குக் கருத்தத்தகது. 'பாற்கடற்சேக்கையுடனெரீஇ' என்பதற்கு - பாற்கடலைச் சேக்கையாகிய ஆதிசேஷனுடனே விட்டிட்டு [ஆதிசேஷனென்பான் தனது தம்பியாக இருக்குமாறு அவனுடன் திருப்பாற்கடலை விட்டிட்டு] என்று விசேடப்பொருளுரைப்பர். 1-ம்:—1தேறுமே. 2போதும். 3பிரியலாயினான். பிரியலனாயினான்.

(இஉஉ)

உஉசு.—தன்னை 'உடனாவராதுஇரு' என்று இராமன் கூறியதை நினைந்துநினைந்து சீதை வருந்துதல்.

அன்ன தன்மைய 1நாயனு மன்னையுந்
சொன்ன செய்யத் துணிந்தது தூயதே
யென்னை யென்னை யிருத்தி²யென்று ³யென
வுன்ன வுன்ன வுயிருமி ழாநின்றான்.

(இ-ள்.) அன்ன தன்னமயன் - அத்தன்மையையுடைய பிராட்டி, 'ஐயன் உம் அன்னை உம் - இருமுதுகுரவரும், சொன்ன - சொல்லியகாரியங்களை; செய்ய—, துணிந்தது - நிச்சயங்கொண்டது, தாய்தவ - தாய்மையையுடையதே; என்னை - யாதுகாரணத்தால், என்னை இருந்தி என்றாய் - என்னைக் குறித்து(இங்கே) இரு என்று சொன்னாய்?' என்—என்று கூறி, உன்ன உன்ன - (அவ்விராமன் கூறியதை) நினைக்க நினைக்க, உயிர் உயிழா நின்றான்-பெருமூச்சு விடுபவனானான்; (எ-று)—பி-ம்:—¹அன்னையுந்தாதையும். ²என்றான். ³என்றான், அருள். (ருஉ௬)

உஉஎ.—இராமன் நீதையைநோக்கிக் கானகந் கடுமெனல்.

வல்¹ல ரக்கரின் மால்வரை ²போய்விழுந்
தல்ல ³ரக்கி னுருக்கமுல் ⁴காட்டயற்
கல்⁵ல ரக்குங் கடுமைப வல்லநின்
சில்ல ரக்குண்ட சேவடிப் போதென்றான்.

(இ-ள்.) (அது நோக்கி ஸ்ரீராமன்), 'நின் - உனது, சில் - குளிர்ந்த, அரக்கு உண்ட - செம்பஞ்சு ஊட்டிய, சே அடி போது - சிவந்த (மெல்லிய) அடித்தாமரைகள்,—வல் அரக்கரின் - கொடிய ராக்ஷசர்போலத்தோன்றுகின்ற, மால் வரை - பெரிய மலையில், போய்—, விழுந்து-நடந்து, அல் - இரவிலும், அரக்கின் உருக்கு-அரக்கை உருக்கினது போன்ற, அழல்-வெப்பத்தை, காட்டு-காட்டுகின்ற, அயல் கல் - பக்கத்திலுள்ள கற்கள், அரக்கும்-தைத்தலைத்தாங்கற் குரிய, கடுமைப அல்ல - கடுமையையுடையனவல்ல,' என்றான்—; (எ-று.)

காட்டயற்கல் - வனத்தினிடத்துள்ள கல் வென்றுமாம். முதலடியில், அரக்கர் - ரக்ஷஸன்பது விகாரப்பட்டு 'அர்' விசுதிபெற்று வந்தது. இரண்டாமடியில், அரக்கு - ரக்தஎன்ற வடசொல்லின்திரிபு. நான்காமடியில் அரக்கு - லாக்ஷஎன்ற வடசொல்லின்திரிபு. இச்செய்யுளில் முதலெழுத்து வேறுபட்டிருக்க, இரண்டுமுதலிய சிலஎழுத்துக்கள் ஒன்றிப் பொருள் வேறுபட்டது; திரிபுஎன்னுஞ் சொல்லணியாம். பி-ம்:—¹அரக்கர்தின், ²ஊடெழுந்து, மேல் விழுந்து. ³அரக்கினுருக்கெழில். அரக்கியுருக்கமுற், ⁴காட்டதர்க், காட்டெனும், காட்டியல். ⁵அரக்கினும். (ருஉச)

உஉஅ.—நீதை உமது பிரிவுத்துயர்னும் காடு கடாது என்னுதல்.

பரி¹வி கந்த மனத்²தொடு பற்றிலா
தொருவு கின்றனை யூழி யருக்கனு
மெரிபு ³மென்பது ⁴பாண்டைய தீண்டுநின்
பிரிவி னுஞ்சுடு மோபெருங் ⁵காடென்றான்.

(இ-ள்.) (சீதை),—'பரிவு இகந்த மனத்தொடு - இரக்கம் நீங்கிய மனத்தொடு, பற்று இலாது - (என்னிடத்தில்) விரும்பமில்லாமல், ஒருவுகின்றனை - (என்னைவிட்டு) நீங்கிச்செல்லுவதாக இருக்கின்றாய்; ஊழி அருக்கன் உம் - பிரளயகாலத்துச் சூரியனும், எரியும் என்பது - சுடுவானென்பது, ஈண்டு -

(உன் பிரிவுத்துயரினால் நேரும்) இவ்வெப்பத்திற்குமுன்னே, யாண்டையது - எத்தன்மையுடையது? [நின்பிரிவுத்துயர் பிரளயகாலத்துச் சூரியனைக் காட்டிலும் சுடுமென்றபடி]; பெரு காடு - (நீ) செல்லப்போகின்ற பெரிய காடானது, நின் பிரிவின்தம் சுடும் - உனது பிரிவுத்துயரைக்காட்டிலும் சுடுத்தன்மையதோ? [அன்று என்றபடி], 'என்றான் - என்று கூறினான்; (எ-று.)

'என்னிடத்து இரக்கமும் பற்றும் இல்லாமல் நீர் என்னைவிட்டுச் செல்லுவதனால் எனக்கு நேரும் பிரிவுத்துயர் ஊழிக்காலத்துச் சூரியனும் நிகரல்லென்னும்படி சுடுமே! இப்படிப்பட்ட பிரிவுத்துயரைவிடக் கானகஞ் சுடுத்தன்மையதோ? அன்று' என்றன னென்பதாம்: ஈண்டும் நின் பிரிவினும் என எடுத்து - (இப்போது) நெருங்கப்போகின்ற நின்பிரிவைவிட என்று உரைப்பினுமாம். உமக்கு என்னிடத்து இரக்கமும் விருப்பமும் இருக்குமாயின், என்னைவிட்டிட்டுச் செல்லமாட்டீரென்பாள் 'பரிவிசந்த மனத்தொடு பற்றிலா கொருவுகின்றனை' என்றாள். இச்செய்யுளால், 'பெருங்காடு உனது பாதத்திற்குச் சுடுமே' என்று இரக்கமுன்னவன்போற் கூறிய இராமன்பேச்சை மறுத்துக்கூறியவாறு. பி-ம்:—¹இழந்த, ²ஒரு, ³என்பன. ⁴யாண்டையவீண்டு, யாண்டையதின்று. ⁵கான். (நூஉரு)

உஉகூ.—¹தீதையின் மனவுறுதியைக் கண்டு இராமன் சிந்தைகொள்ளுதல்.

அண்ண லன்னசொற் கேட்டன னன்றியு
முண்ணி வந்த கருத்து முணர்ந்தனன்
கண்ணி னீர்க்கடல் கைவிட ¹நேர்கில
னெண்ணு கின்றன னென்செயற் பாற்றெனு.

(இ-ள்.) அண்ணல்-ஸ்ரீராமன், - அன்ன சொல் கேட்டனன் அன்றிடம்-அவ்வார்த்தையைக்கேட்டது மல்லாமல், உன் நிவந்த கருத்துஉம்-(அவளுடைய) மனத்திற்பொருத்திய எண்ணத்தையும், உணர்ந்தனன்-அறிந்தவளாய், — கண்ணின் நீர் கடல் - கண்ணீராகிய கடலை, கைவிட - (சீதை) பெருக்க, நேர்கிலன் - (அவளை விடுதற்கு) உடன்படாதவளாய், என் செயல் பாற்று - யாது செய்கற்குஉரியது? எ-று - என்று, எண்ணுகின்றனன்- சிந்திப்பாளுயினான்; (எ-று.)—பி-ம்:—¹நேர்கிலன். (நூஉசு)

உஉஉ.—அப்போது தீதை மரவுரி புனைந்து இராமனயலில் நிறுதல்.

அனைய வேலை யகன்மனை ¹யெய்தினள்
புனைபுஞ் ²சீரந் துணிந்து புனைந்தன
³ணிநையும் வள்ளல்பின் வந்த⁴தய னின்றனள்
புனையி னீள்கரம் பற்றிய கையினாள்.

(இ-ள்.) அனைய வேலை - அப்பொழுது, (தீதை), அகல்மனை எய்தினள்- விசாலமான மாளிகையினுட்புகுந்து, புனையும் சீரம் - உடுத்தற்குஉரிய

மரவுரியை, துணிந்து—, புனைந்தனர் - உடுத்துக்கொண்டு, நினைவும் - (என் செய்யலாமென்று) எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருந்த, வள்ளல்பின் - ஸ்ரீராமனிடம், வந்து—, பனையின் நீர் கரம் பற்றிய கையினான் - பனைமரம் போல் நீண்ட (அவனது) திருக்கையைப் பிடித்த கையினையுடையனாய், அயல் - பக்கத்தில், நின்றனர்—; (௭-ம.)

சீதை உடன் வருதற்கு நேர்தல்பற்றி, 'வள்ளல்' என்றார். இனி, ³கினைவில் என்றபாடத்துக்கு, கினைவுஇல் வள்ளல் - அழைத்துப்போகமனமில்லாத வள்ளலென்றும், ஆலோசனையிலிருக்கின்ற வள்ளலென்றுமாம். பி-ம்:—¹எய்தியப், ²சீரை, ³கினைவின், ⁴அவணின் நன்றன். (௫௨௭)

உ௬௧.—சீதையின் செயலைக் கண்டவரின் பெருவருத்தம்.

ஏழை தன்செயல் ¹கண்டவர் யாவரும்
வீழு மண்ணிடை வீழ்ந்தனர் வீந்திலர்
வாழ நாளாந வென்றபின் மாள்வரோ
ஆழி பேரினு முய்குந் ²ருய்வரோ.

(இ-ள்.) ஏழைதன் செயல்-சீதையின் செய்கையை, கண்டவர் யாவர்-உம்பார்த்தவரனைவரும், வீழும் மண்ணிடை - பொருந்திய நிலத்தில், வீழ்ந்தனர்-வீழ்ந்தவராகியும், வீந்திலர் - இறந்தாரில்லை; வாழும் நாள் - ஆயுள்நாள், உள் என்ற பின் - உள்ளான வென்றால், மாள்வரோ? ஊழி பேரினும் - (யுகமுடிந்த) பிரளயம் வந்தாலும், உய்துநர்-பிழைப்பவர், உய்வர்—; (௭-ம.)

யாவரும் மண்ணிடைவீழ்ந்தனர் வீந்திலரானப்பதைப் பின்னடிகள் சமர்த்தித்துநின்றன; பொதுப்பொருளாற் சிறப்புப்பொருளைச்சமர்த்தித்து நின்ற வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. ஏ - தேற்றம், பி-ம்:—¹கண்டபின், ²உய்குவார். (௫௨௮)

உ௬௨.—சீதையின்நிலையைக்கண்டோர் வருந்துதலும்,

இராமன் ஒன்றுசொல்லத் தொடங்குதலும்.

தாயர் தவ்வையர் தன்னுணைச் சேடிய
ராய ¹மன்னிப வன்பின ரென்றிவர்
தீயின் மூழ்கின ரொத்தனர் ²செங்கணுன்
ராய தையலை நோக்கினன் சொல்லுவான்.

(இ-ள்.) தன்-சீதையினது, தாயர் - தாய்மாரும், தவ்வையர் - தமக்கை முறையிலிருப்பவரும், துணை சேடியர் - துணையாகிய பாங்கியரும், ஆயம் மன்னிய அன்பினர் - மகளிர் கூட்டத்திற் பொருந்திய தோழியரும், என்ற—, இவர்—, தீயின் மூழ்கினர் ஒத்தனர் - நெருப்பில் அழுந்தினவரைப் போன்றனர்; செம் கணுன் - ஸ்ரீராமன், தாய தையலை - சீதையை, நோக்கினன் - நோக்கி, சொல்லுவான்—: (௭-ம.) அதனை மேல் காண்க, தாயர் - சீதையின் ஐவகைத்தாயர். இராமனுடன் வந்த தாயரெனக் கொள்ளல் ஏற்கும். பி-ம்:—¹ஆயமன்னவர், ²சேவகன். (௫௨௯)

உஉஉ.—இராமபிரான் 'நீ விளைவதறியாது உடன்வர உடன்பட்டதனால்
எனக்குப் பெருந்துயரம் விளையும்' எனல்.

முல்லை யுங்கடன் ¹முத்து மெதிர்ப்பினும்
வெல்லும் வெண்ணகை யாய்கினை ²வுன்னுவா
யல்லை போத வமைந்தனை ³யாதலி
னெல்லை ⁴யற்ற விடர்தரு வாயென்றான்.

(இ-ள்.) முல்லைஉம் - முல்லைமலரும், கடல்முத்துஉம் - கடலில் தோன்
றிய முத்தமும், எதிர்ப்பின்உம் - (தம்மை வெல்லும்படி) எதிர்த்து நின்றன
வாறாலும், வெல்லும் - (அவற்றை) வெல்லுகின்ற, வென் நகையாய்-வெள்ளிய
பற்களையுடையவனே! (நீ), விளைவு உன்னுவாய் அல்லை - (காட்டிற்கு வருத
லால்) விளையக்கூடிய தீமையை நினைக்கின்றாயில்லை; போத-(என்னுடன்)வர,
அமைந்தனை - சித்தமாக உள்ளாய்; ஆதலின்—, (எனக்கு), எல்லைஅற்ற -
அளவில்லாத, இடர் - துன்பத்தை, தருவாய்-உண்டாக்குவாய்' என்றான்—.

'சீதையே! காட்டிற்கு என்னுடன் வருவதனால் விளையக்கூடிய தீமை
இன்னதென்று சிறிதும் நினைத்திட்டாயில்லை; அதனால், காட்டிற்கு உடன்வர
உறுதிக்கொண்டாய்; நீ காட்டிற்கு உடன்வருவதனால், எனக்குப் பெருந்துய
ரமே விளையும்' என்று சீதையின் வரவைத் தடுக்கவேண்டுமென்ற கருத்தினால்,
சிறிது சொந்து கூறினன் இராமபிரானென்க. பற்களுக்கு - முத்து முல்லை
மயிலிறகினடி இவை உவமை கூறப்படுமென்பதை, "முத்துத்தளவம் முருந்
தெயிரும்" என்ற உவமானசங்கிரகத்தினாலு மறிக. யானைமருப்பு முதலிய பல
இடங்களில் முத்துப் பிறக்கு மென்று கூறப்பட்டிருப்பினும், கடலில்இப்பியில்
தோன்றும் முத்தே சிறந்த தாதலால், 'கடல்முத்து' என்றார். பி-ம்:—¹முத்
தம். ²என்னுவாய். ³ஆமெனின். ⁴இல்லா, தீர்ந்த. (இக0)

உஉச.—அதுகேட்ட சீதை 'என்னைத்துறந்தபின்புதான் உமக்கு
இன்பம்போலும்' எனச் சீனந்து கூறுதல்.

கொற்ற வன்னது கூறலுங் கோகிலஞ்

¹செற்ற தன்ன குதலையன் ²சேறுவா

ஞற்று நின்ற துயரமி தொன்றுமே

யெற்று தந்தபி ³னினபங் கொ லாமென்றான்.

(இ-ள்.) கொற்றவன் அது கூறலும் - அரசகுலத்தில் தோன்றினவனா
கிய இராமபிரான் ("போத அமைந்தனையாதலின் எல்லையற்ற இடர்தருவாய்"
என்ற) அச்சொல்லைச் சொன்னவுடனே, (அதுகேட்ட), கோகிலம் செற்றது
அன்ன குதலையன் - குயிலின்குரலை வென்றதுபோன்றுள்ள மழலைச் சொற்களை
யுடைய அச்சீதை—, (இராமனைநோக்கி), சேறுவான்-கோபிப்பவனாய், 'உற்று
நின்ற துயரம் - (உம்மை)நெருங்கியுள்ள துன்பம், இது ஒன்றுஉம் ஏ-நான்

உடன்வருவது என்ற இஃது ஒன்றுதான்போலும்; என் துறந்த பின்-என்னை விட்டுச் சென்றபின்பு, (காட்டிலே), இன்பம் கொல் ஆம் - இன்பமேயுண்டா கும்போலும்,' என்றான்—; (எ-று.)

‘நீ உடன்வருவதனால் எல்லையற்றதுன்பந்தருவாய்’ என்ற சொல் சீதை யின் செவியிலே புண்ணிற் கனல்துழைந்தாற்போல விழுதலும், அச்சீதை மனம்பொருதவளாய், ‘உமக்குத் துயரமெல்லாம் என்னொருத்தியால்தான். என்னைத்துறந்து கானகஞ்செல்வீரானால் இன்பமே துகர்வீர்’ என்று நிவ்நீ ராந்தோன்றக் கூறினனென்பதாம். கோகிலம் - அதன்குரலுக்கு, ஆகுபெயர். பின்னிரண்டடிக்கு, உற்றுநின்றதுயரம் இது ஒன்றுஉம்-(உன்னைப்) பொருந்தி நின்ற இவ்வொருதுயரமும், என் துறந்த பின் - என்னைவிட்டபின்பு, இன் பம் ஆம் கொல்-இன்பமாகுமோ? என்றான் என உரைத்தலுமாம். ௫-ம்:—
¹சென்றவன்ன. ²சீதுவான். சொல்லுவான். ³இன்பங்கொலோ, இன்பங்களாம்.

௨௩௫.—மறுமாற்றந் சொல்லாமல் சீதையை மீட்டுக்கொண்டு
 இராமன் நெருவிலே செல்லுதல்.

பிற்தொர் மாற்றம் பெருந்தகை ¹பேசலன்
 மறுகி ²வீழ்ந்தெழு³மைந்தரு மாதருஞ்
⁴செறுவில் வீழ்ந்த நெடுந்தெருச் ⁵சென்றன
 நெறி⁶பெ ருமை ⁷அரிதினி ⁸நீங்குவான்.

(இ-ள்.) பெரு தகை - பெருமைக்குணத்தையுடைய ஸ்ரீராமன், பிறிது ஓர் மாற்றம் பேசலன் - வேறொருவார்த்தையும் பேசாதவனும்,— மறுகி வீழ்ந்து எழு - மணங்கலங்கி விழுந்து எழுகின்ற, மைந்தர் உம் - ஆட வரும், மாதர்உம் - மகளிரும், செறுவில் வீழ்ந்த - இடந்தோறும் விழுந்த, நெடு தெரு - பெரிய வீதியில், சென்றனன் - போனவனும், நெறி பெருமை-வழியைப்பெருமையினால், “அரிதினின் நீங்குவான்—; (எ-று.)

செறுவில்வீழ்ந்த நெடுந்தெரு என்பதற்கு * கண்ணீர்ப்பெருக்கினால் வயல்போலச்சேறாகக்கிடக்கின்ற பெருந்தெரு என்றுமாம். ௫-ம்:—¹பேச லன். ²வீழ்ந்தழ். ³மாதரும்மைந்தரும். ⁴நெறியின், ⁵சென்றனர், சென்றனன். ⁶பெருமை. ⁷அரிசென். ⁸நீங்குவார். இச்செய்யுள் சிலபிரதிகளில்லை.

௨௩௬. சீரை சுற்றித் திருமகன் முன்செல
 மூரி விறகை யிளையவன் பின்செலக்
 காரை யொத்தவன் போம்படி கண்டவல்
 ஆரை யுற்ற துணர்த்தவு மொண்ணுமோ.

(இ-ள்.) திருமகன் - சீதை, சீரை சுற்றி - மரவுரியுடுத்து, முன் செல - முன்னே வரவும், மூரி வில் கை இளையவன் - வலியமைந்த வில்லைத்தாங்கிய கையையடைய வக்சுமணன், பின் செல - பின்னேபோகவும், காரை ஒத்த

வன் - கார்மேகத்தையொத்த ஸ்ரீராமன், போம்படி - போகுமாற்றை, கண்ட—, அஹர் - அந்நகரத்தவர், உற்றது - அடைந்தவருத்தம், உணர்த்த உம் ஒண் ணுமோ - சொல்லவும்முடியுமோ ? (எ-று.)—ஊரை, ஐ - சாரியை.

சீரைசுற்றி என்பதை முதனிலைத்தீவகமாக இளையவன் காரையொத்த வன் என்பவற்றினொடுங் கூட்டலாம். இனி, இளையவன் சீரைசுற்றித் திரும கன் பின் செலக்காரையொத்தவன் முன்செலப் போம்படியெனமாற்றி முடித்து முதனிலோடு பொருந்தவுரைப்பாருமுனர். அது, “புனையுஞ்சீரம் புனைந்த னன்” (உரு0) என்ற கவிக்கு ஏற்கா தென்க. (ருரு)

உருஎ.—யாவரும் இராமனுடன் காட்டுக்குச்

செல்வோமெனப் போதல்.

ஆரும் பின்ன ரமுதவ வித்திலர்

சோருஞ் சிந்தையர் யாவருஞ் சூழ்த்தனர்

வீரன் முன்வன மேவுதும் யாமெனப்

1போரென் றொல்லொலி கைம்மிகப் போயினர்.

(இ-ள்.) ஆர்உம் - எவரும், பின்னர்—, அமுது அவலித்திலர் - அமங்கல மாக அமுதாரில்லை; யாவர்உம் - எல்லோரும், சோரும் சிந்தையர் - தளர்கின்ற மனத்தையுடையவராய், சூழ்த்தனர் - சூழ்த்து, ‘வீரன்முன் - ஸ்ரீராமனுக்கு முன்னே, யாம் வனம் மேவுதும் - நாம் காட்டையடைவோம்’ என - என்று, போர் என்று, ஒல் ஒலி கை மிக - மிக்கஒலி அதிகரிக்க, போயினர்—; (எ-று.)

இச்செய்யுளில், யாவரும் என்றது - பலருமென்னும் பொருட்டு, போரெ னல் - ஒலிக்குறிப்பு. பி-ம்:—1போரென்றொல்லொலி, போதுமென்றொலி.

உருஅ.—ஸ்ரீராமன் தந்தையின் மாளிகையிலிருக்கும் தாய்மாதர்களைக் கண்டு கும்பிட்டு அரசனைப்பார்த்துக்கொள்ளச் சொல்லல்.

தாதை 1வாயிற் குறுகினன் சார்தலும்

கோதை வேலவன் ரூபரைக் கும்பிடா

வாது மன்னனை யாற்றும்பி னீரென்றான்

மாத ராரும் விழுந்து மயங்கினார்.

(இ-ள்.) கோதை வேலவன் - வெற்றிமாலையைச்சூடிய வேலினையுடைய ஸ்ரீராமன்,—தாதை - தகப்பனாரது, வாயில் - மாளிகை வாயிலை, குறுகினன் - சமீபித்து, சார்தலும் - சேர்த்தவுடன், தாயரை கும்பிடா - (கூடவந்த) தாய் மாரைக் கைகூப்பித்தொழுது, ‘ஆதி மன்னனை - சக்ரவர்த்தியை, நீர் ஆற்று மின் - நீவிர் இங்கேயிருந்து தேற்றுங்கள்,’ என்றான் - என்றானை, மாதரார் உம் - அம்மாதர்களும், விழுந்து மயங்கினார்—; (எ-று.) பி-ம்:—1கோயிலின் வாசலைச்சார்தலும். (ருரு)

உகசு.—தாய்மார்கள் இராமன்முதலியோரை வாழ்த்துதல்.

1 ஏத்தி னூர்தம் மகனை மருகியை
2 வாழ்த்தி னுரினை யோனை வழுத்தினார்
காத்து நல்குமின் நெய்வதங் காணென்றார்
நாத்த மும்ப வரற்றி நடுங்குவார்.

(இ-ள்.) (பின்), நா தமும்ப—, அரற்றி - கூவி, நடுங்குவார் - நடுங்குகின்ற அத்தாய்மார், -தம்மகனை - ஸ்ரீராமனை, ஏத்தினார் - புகழ்ந்தார்கள்; மருகியை - மருமகனை, வாழ்த்தினார்—; இளையோனை - இலக்குவனை, வழுத்தினார் - துதித்தார்கள்; நெய்வதங்கான் - (எங்கள்) குலநெய்வங்களை! காத்துநல்குமின் - (இவர்களைக்) காத்தருளுங்கள், என்றார்—; (எ-று.)

இனி, மகளையும் மருகியையும் இளையோனையும் வாழ்த்தி ஏத்திவழுத்தித் நெய்வதங்கான்! காத்துநல்குமினென்று அரற்றிநடுங்குவா ரென்றுமாம். பி-ம்:—1வாழ்த்தினார். 2ஏத்தினார். (௫௧௬)

உச0.—முன்வளையும் வணங்கிவிட்டு ஸ்ரீராமன் சீதையும் தம்பியுமாகத் தேர்மிது செல்லுதல்.

அன்ன தாய ரரிதிற் பிரிந்தபின்
முன்னர் நின்ற முனிவனைக் கைதொழாத்
தன்ன தாருயிர்த் தம்பியுந் தாமரைப்
பொன்னுந் தானுமொர் தேர்மிசைப் போயினான்.

(இ-ள்.) அன்ன தாயர் - அவ்வாறுகிய தாய்மார், அரிதின பிரிந்தபின்—, முன்னர் நின்ற முனிவனை - எதிரில்நின்ற வசிஷ்டபகவானை, கைதொழாத் - கையாற்றொழுது, (ஸ்ரீராமன்),—தன்னது அரு உயிர் தம்பியும் - தன்னது அரிய உயிர் போன்ற இலக்குமணனும், தாமரை பொன்உம் - சீதையும், தானும்—, ஓர் தேர்மிசை போயினான் - ஒருதேரின்மேலேறிச் சென்றான்; (எ-று.)

தன்னது - விரித்தல். பொன் - திரு. தம்பியும் பொன்னும் தானும் போயினான் என்றதற்கு, கீழ் மந்திரப்படலத்து “ஆயதவ்வுழி” என்னுங்கவியில் ‘தம்பியுத்தானும்புக்கான்’ என்றவிடத்து உரைத்தாங்குரைக்க.

சீதை கானகத்துக்கு உடன் வருவதையே ஸ்ரீராமன் அரிதில் இசைந்தது கண்டு, ‘தான் உடன் வருவதைக்குறித்து என்ன சொல்லுவோ?’ என்ற சிந்தையுடன் இலக்குமணன் சீதையின் எதிரில் தன்தமையனான திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு, ‘நீர் கானகஞ்செல்வது எனக்குச் சம்மதமன்று. நீர் காடு செல்வதென்று உறுதியாய்ப்பிடித்தால் என்னையும் உடன் அழைத்துக்கொண்டு செல்க. கையும்வில்லுமாயிருந்து உமக்குக் குற்றேவல்புரிவேன். உம்மைவிட்டு மோகமும் எனக்கு வேண்டா’ என்று தன்மனவறுதியைத் தெரிவிக்க, இராமன் ‘நீ’ என்னுடன் வருவது நலமேயெனினும்; பெற்றோர்களைப் போஷித்துக்

கொண்டு இருப்பாயாக' என்ன, லக்ஷ்மணன் கௌசலியின் பெருமையைக் கூறி 'தாய்மார்களை நான் காப்பாற்ற வேண்டுமென்ப தில்லை: கௌசலியே பாதுகாத்துக்கொள்வான்: என்னைப்பணியானாகுச் செய்துகொள்ளும். உமக்கு எல்லாவேளைகளிலும் நான் உபசரிப்பேன்: நீரோ வைதேகியுடன் வினோதமாக இருக்கலாம். விபரீதமுண்டாகாது' என்று கெஞ்சிக்கேட்க, இலட்சுமணனது மனத்திண்மையைறிந்து இசைத்து ஸ்ரீராமன் 'லக்ஷ்மண! உன்னுடைய சினேகிதர்களிடத்திலெல்லாஞ்சொல்லி விடைபெற்றுக்கொண்டு வன வாசகாலத்தில் நமக்குவேண்டிய படைக்கலங்கள் முதலியவற்றையும் கொணர்' என்ன, லக்ஷ்மணனும் நண்பர்களிடம் விடை பெற்றுக்கொண்டு வசிட்டனது கிருகத்திலிருந்த உத்தமங்களாகிய ஆயுதங்களைக் கொணர், பிறகு ஸ்ரீராமன் அரண்யத்திற்குப்போவதால் தன் சொத்துக்களையெல்லாம் தானஞ்செய்யக்கருதிப் பிராமணோத்தமர்களையும் அழித்து ஜீவிப்பவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டுவருமாறு சொல்ல, லட்சுமணன் ஸுயஜ்ஞர்முதலியோரை அழைத்துக்கொண்டுவர, அவர்கட்குத் தன் பொருள்களையெல்லாம் தானஞ்செய்தபின் மனையியால் தூண்ப்பட்டு தரிஜுடரென்கின்றமுனிவன் வேண்டிய படி பசுக்குவியலை அவற்குத்தர, அவன் பெற்றுக்கொண்டு வாழ்த்திச்சென்றான்; இங்ஙனம் இராமன் லக்ஷ்மணனோடும் சீதாதேவியோடும் இருந்து தானஞ்செய்தபின் சீதாலக்ஷ்மணருடனும் வனஞ்செல்ல அனுமதிபெறுமாறு தசரதனுள்ளிடத்துக்குப்போக, தசரதன்தன் மனைவிமார்களுடன் இராமனைக் காண விரும்பி அவர்களையெல்லாம் வரவழைத்தபின்பு இராமனை மனைவியோடும் லக்ஷ்மணனோடும் தன்னிடம்வரவிட்டு அவனை அம்மன்னவன் எதிர்கொள்ளப்போய் வழியில் மூர்ச்சித்துவிழ, இராமலக்ஷ்மணர்கள் ஓடிவந்து எடுக்க, அப்போது மகளிர்களைல்லாம்புலம்ப எங்கும்ஒரே அழுகைக்குரலாயிருந்தது. பிறகுராமலக்ஷ்மணரும் சீதையும் மன்னவனைப்பிடித்துஎடுத்துவந்து படுக்கையில் உட்காரவைத்தனர். பிறகு அரிதில்தேறியமன்னவனை இராமன் தேற்றித் தங்கட்கு விடை தருமாறு கேட்டான். அதுகேட்டமன்னவன் புதல்வனைத்தழவி மூர்ச்சிக்க அங்கிருந்த எல்லோரும் சோகத்தில் மூழ்கினர். அப்போது சுமந்திரன் கைகேயியைப் பலபடியாகத்திட்டி அவளுக்குத் தாய்மூலமாகவந்தது தூர்க்குணமென்றதையும் சொல்லிப்பறித்து இராமனது நற்குணங்களையும் அவனுக்குப்பட்டங்கட்டவேண்டுவது முறையென்பதையும் சொல்லிமுடிக்க, கைகேயி சலியாகி ருந்தான். பிறகு தசரதன் சதுரங்கசேனைகளுடன் இராமனை வனத்திற்கு அனுப்பவேனுமென்றுகருதக் கைகேயி தடுத்தான்: சித்தார்த்தரென்பவர் அவளுக்கு மகிகூறியும் அவன்கேட்கவில்லை. சித்தார்த்தரகூறியதைக் கைகேயி கேளாமையைக் கண்டு வருந்தும் மன்னவனைநோக்கி, இராமன் 'யாவற்றையும் துறந்து வனத்திற்குச்செல்லும் எனக்குச் சதுரங்கசேனை எற்றுக்கு?' என்று சமாதானஞ்சொல்லினன். பின்பு ராமலக்ஷ்மணர்களும் சீதையும் கைகேயிதந்த மரவுரியை உடுத்துக்கொள்கையில் சீதை மரவுரியுட்பதைத் தடுத்து வசிஷ்ட

முனிவன் கைகேயியைச் சேதைக்கு மரவுரிதந்தது முறையன்றென்று பழித்துக் கூற, அப்பால் மன்னவன் 'சேதை மரவுரி யுடுத்துக்கொள்வானாயினும் அவன் மரவுரிதரிக்குமாறு நான் வரம் தரவில்லை' என்று கைகேயியைக் கண்டித்தனன். துன்புறும் மன்னவனிடத்து ஸ்ரீராமன் தன்தரையைப் பார்த்துக்கொள்ளும்படிவேண்டினான். அப்பால் மன்னவன் பெருந்துயரோடு சுமந்திரனை நோக்கி 'இராமன் முதலியோரை யேற்றிச்செல்லும்படி இரத்தத்தைப் பூட்டிக்கொண்டுவருமாறு கட்டளையிட, அவன்தேரைக் கொணர்ந்ததும், தனது யட்சினைக்கொண்டு சேதை கானகத்தில் வசிக்கும் பதினான்கு வருஷத்திற்கு வேண்டிய ஆடையாபரணங்களைத் தருமாறு செயலிக்க, சேதை அந்த ஆபரணங்களைப் பூண்டு விளங்கினனாக, அப்பொழுது கௌசல்யை சேதையைக்கட்டித் தழுவி உச்சிமோந்து நல்ல உபதேசமொழிகளைக் கூறச் சேதையும் தன்மனநிலையைத் தெரிவித்தான். பிறகு இராமன் மற்றைத் தாய்மார்களையும் வணங்கி 'யான் ஏதேனும் தவறுசெய்திருப்பினும் பொறுக்க: எனக்கு அனுமதிதருக' என்று விடைபெற்றுக்கொண்டு தந்தையாரைவலம்வந்து, அருகிருந்து பெற்றோர்க்கு உபசரிக்க இயலாதிருப்பது பற்றிய மனவருத்தத்துடனே சீதாலக்ஷ்மணர்கட்கு மன்னவனிடம் விடைகொடுப்பிக்க, பின்பு மூவரும் கௌசலைக்கு நமஸ்காரஞ்செய்தனர். அப்பால் சுமித்திரையை இலட்சுமணன் வணங்கிநிற்க, அவன் அன்னாளுக்கு நல்லுபதேசங்கள்மொழிந்து விடைகொடுத்தனுப்பினான். பிறகு சுமந்திரன் தான் வணக்கத்தோடு 'இரத்தம்சித்தமாயிருக்கிறது: ஏறுக' என்ன, சேதை முதலிலும் இராமலக்ஷ்மணர்கள் பின்புமாக இரத்தத்தில் ஏறிக் கொள்ள, சுமந்திரன் தேர்க்குதிரைகளை அதட்டியோட்டினான். அதுகண்ட ஜநங்கள் பெருந்துயராத் பலபடி கூற நகரத்தவர்பலரும் உடன் தொடர்ந்துவர லானார்களென்பது, வான்மீகத்திற் கூறியுள்ள முறையாம். (௧௬௭)

நகர்நீங்குபடலம் முற்றிற்று.

௫- ஆவது தைலமாட்டுபடலம்.

இராமன் காட்டிற்குச் சென்றுவிட்டா னென்று கேட்டு உயிர்துறந்த தசரதனுடம்பை மாமனதுவீட்டிற்குச் சென்றிருந்த பரதனும்சத்துருக்கினனும் வருமளவும் கெடாமலிருத்தற்பொருட்டுத் தைலத்தில் மூழ்குவித்துவைத்திருந்ததைக் கூறும் படலமென்பது, பொருள். இப்படலத்திற்கு இலம் பாட்டுப்படலமென்று பல எட்டுப்பிரதிகளிற் பெயர்காணப்படுகின்றது. அத்தொடர்க்கு - தசரதசக்கரவர்த்தி இவ்வுலகத்தில் இல்லாமல் இறந்துபட்டதைக் கூறும் படல மென்று பொருள் காண்க: தசரதனிறந்தானென்பதைக் கூறுது அவனுடலைத் தைலத்திலிட்டாரென்று கூறுவது விளங்காததலால், இலம்பாட்டுப்படலமென்றபெயர் பொருத்தமானதென்றே தோன்றுகின்றது.

நகரத்துமாந்தர்பலரும் கொடர்ந்துவரத் தேரின்மீதுசென்ற இராமன் இரண்டியோசனைதூரஞ்சென்று சூரியன்அத்தமிக்க இரவுவந்ததனால் அங்கு ஒருசோலையில் தங்கி முனிவரோடு வசிக்கலானான். உடன்வந்தவரும் அச் சோலையைச் சூழ்ந்துள்ள நதிககரை மணற்பாப்பு புற்றறைமுதலிய இடங்களில் தங்கி நள்ளிரவுஆனதனால் அயர்ந்து உறங்கினார். அப்போது இராமபிரான் சுமந்திரனைவிளித்து 'இந்நகரத்தவரையெல்லாம் வனத்தில் உடனழைத்துக்கொண்டு சென்று காப்பாற்றுவது பெருவருத்தமாதலாலும் இவர்களைத் திருப்பியனுப்புவது எளிதுஅன்று ஆகலாலும் நீ தேரினை அயோத்திக்குத் திருப்பியோட்டிக் கொண்டு சென்றால், இவர்கள் இரதச்சுவட்டைப்பற்றி நோக்கி இராமன் நகரத்திற்குத் திரும்பிவிட்டானென்றுகருதி மீண்டு அயோத்திசெல்வார்:ஆகலால், நீ இந்த உதவியைப் புரியவேணும்' என்று வேண்ட, சுமந்திரன் பிரிந்துசெல்வதற்கும் இராமனை வனத்துவிட்டுவந்தேனென்ற செய்தியைத் தசரதமன்னவனுக்குத் தெரிவித்தற்கும் மிகவருந்த, இராமன் நல்லுரைகளால் அவனைத் தேற்றி இசையச்செப்து, தசரதன்முதலியோர்க்குச் சொல்லவேண்டிய செய்தியையும் சொல்லினான். சிதையும் தன்மாமூர் முதலியோர்க்குச் செய்திசொல்லினான். இலட்சுமணனைச் செய்திகூறுமாறு சுமந்திரன் வினவ, அவன் நிட்டுரமாகக்கூறினானு, இராமபிரான் அவனைத் தணிவிக்க, பின்பு சுமந்திரன் விடைபெற்றுத் தேரின்மீது நகர்க்குமிண்டான். இராமனும் சீதாலக்ஷ்மணருடன் ஆய் விரவில்தானே நடந்து சூரியோதயமாவதற்குமுன் இரண்டியோசனைதூரஞ்சென்றான். வெறுந்தேரோடு மனமழிந்து சென்ற சுமந்திரன் இரண்டிமூன்று நாழிகை நேரத்திற்குள் அயோத்தியடைந்து வசிட்டனையனுகி இராமன் சென்றிட்ட செய்தியைத் தெரிவிக்க, மேல் நிகழப்போவதை யெல்லாம் ஞானக் கண்ணினு லுணர்ந்த அம்முனிவன் அச்சுமந்திரனோடு தசரதன் மாளிகையைச் சேர, சுமந்திரன் தேர்கொண்டுவந்தமையறிந்து விரைந்துவந்த அமைச்சர் இராமன்வராமையுணர்ந்து வருந்தாகிந்த, இரதம்வந்ததென்று கேள்வியுற்ற மன்னவனும் இராமன்வந்தானென்றுமயக்கத்தீர்த்து கண்விழித்து வசிட்டனைக்கண்டு 'இராமன்வந்தானோ?' என்ன, மறுமாற்றஞ்சொல்லமாட்டாமல் அம்முனிவன் அப்பாற்சென்றுவிட, குறிப்பால் இராமன் வராமையையுணர்ந்த மன்னவன் சுமந்திரனைநோக்கி 'இராமன் சேயனோ? அனியனோ?' என்று வினவ, சுமந்திரன் 'தன்மனைவியோடும் தம்பியோடும் இராமன் கானகஞ்சென்றான்' என்ன, அப்போதே மன்னவனது பிராணன் போயிற்று: இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் அவனுயிரை விமானமேற்றி மீளாவுலகத்து உய்த்தனர். மன்னவனதுஉடல் உயிர்ப்புமுதலியன இன்மையால் அவன் உயிரீங்கியதையுணர்ந்த கோசலை பலபடிபன்னிப்புலம்பியரற்ற, சுமித்திரையும் எங்கிச்சேர, மற்றைத்தேவியரும் வந்து கதறலானார்கள். அப்போது மன்னவன்இறந்த செய்தியைச் சுமந்திரன் வசிட்டனுக்குத் தெரிவிக்க, வசிட்டன் அங்குவந்து மற்றைமந்திரிமாரோடும் ஆலோசித்து 'உத்தரக்கிரியை செய்ய மக்கள் எவரும்

இங்கிலராதலால், கைகேயியின்புதல்வன் வந்தபின் ஈமக்கிரியை முடிப்போம்' எனத் தீர்மானிக்க, பிறகு தேவிமார்களை விலக்கி மந்திரிமார் மன்னவனுடலைத் தைலக்கடாசத்திலிட்டு வைத்தனர். வசிட்டமுனிவன் பரதனை யழைத்து வருமாறு மன்னவன்கட்டளையை யெழுதித் தூதுவரைக் கேகயநாட்டிற்குப் போக்கினான் : இது இங்ஙனமாக ; இராமனுடன்சென்ற நகரத்தவர்கள் சூரியோதயமானவுடன் விழித்து எழுந்து இராமனைக் காணுதுவருந்தித் தேர்ச்சவட்டைப்பற்றி அதுவேறுநெறியாகச்செல்லாது அயோத்திமுகமாகச் செல்வதுகண்டு பெருமகிழ்ச்சியுற்று அயோத்திகரம்வந்துசேர்ந்து, தசரதன் வான்புக்கதையும் இராமன் கான்புக்கதையும் உணர்ந்து பெருந்துயரமெய்த, வசிட்டன் பலபடிசொல்லி அவர்களைத்தேற்ற, அன்றா ஒருவாறு துயரத்தை யடக்கிக்கொண்டன ரென்பது, இப்படலத்துக் கூறும் பொருள். (௩௬௮)

க.—அங்ஙனஞ்சேன்ற இராமனுடன் யாவருந் செல்லுதல்.

வேறு.

1ஏவிய குரிசில்பின் 2யாவ ரேகிலார்
மாஸிய 3ரூனையின் 4மன்னை நீங்கலாத்
தேவியர் 5தவிர்ந்தனர் 6தெய்வ மாநக
ரோஸிய 7மொழிந்தன வுயிரி லாமையால்.

(இ-ள்.) மா இயல் தானையின் - பெருமைதங்கிய சேனையையுடைய, மன்னை - அத்தத்தசரதசக்கரவர்த்தியை, நீங்கலா - விட்டுப்பிரிதலில்லாத, தேவியர் - மனைவிமார்கள், தவிர்ந்தனர் - (பின்செல்லாது) நீங்கினர் ; தெய்வம் மா நகர் ஒலியம் - தெய்வத்தன்மையுள்ள சிறந்த அந்த அயோத்தியா நகரத்திலுள்ள சித்திரங்கள், உயிர் இலாமையால்—, ஒழிந்தன - (உடன்செல்லுதலைத்) தவிர்ந்திருந்தன : (இவர்களுையன்றி), ஏவிய குரிசில் பின் - (தந்தையினது) ஏவலைப்பெற்ற இராமபிரான்பின்னே, யாவர் ஏகிலார் - எவர் தான் உடன்செல்லவில்லை? (எ-று.)

தேவியர் மன்னனைவிட்டு நீங்கக் கூடாதாதலால், உடன் செல்லவில்லை : உயிரில்லாமையால் ஒவியங்கள் உடன்செல்லவில்லை : இவர்களைத்தவிர்த்து அயோத்தியிலுள்ள யாவரும் உடன்சென்றன ரென்றவாறு. அயோத்தியிலுள்ள உடன்செல்லுதற்குக் கூடியவராவாரும் சென்றன ரென்பதை, இங்ஙனம் விளக்கினார். மன்னைநீங்கலா - கருத்துடையடைமொழி. செல்லுதற்குக் கூடிய யாவரும் சென்றன ரென்பதை உறுதிப்படுத்தக்கருதி, 'யாவர் ஏகிலார்' என எதிர்மறையும் வினாமாக அமைத்துக்கூறின தென்க. முத்திதரும்நகர மேழுணர்முதலதும், திருமால் திருவவதரித்து வாழ்தற்கு இடமாயிருந்ததும் பற்றித் 'தெய்வமாநகர்' எனப்பட்டது. 1-ம்:—'ஏகியல், 2யாருமேகினார், 3தானையம், 4மன்னன், 5ஒழிந்தனர், 6செல்வம், 7ஒழித்தன. (௩௬௯)

உ.—இராமபிரானது தேர் சென்றதின் வருணனை.

கைகணீர்¹ பரந்துகாறொடரக்² கண்ணுகும்
வெய்யநீர் வெள்ளத்து³ மெள்ளச்⁴ சேறலா
லுப்பவே முலகு⁴ மொன் றுன நீருழ
றெய்வமீ னெத்ததச்⁵ செம்பொற் றேரரோ.

(இ-ள்.) அ செம் பொன் தேர் - (இராமபிரானேறிச்சென்ற) அந்தச் செம்பொன்னினாலியன்ற தேரானது, கைகண் நீர் பரந்து - (தனது) பக்கங்களிலெல்லாம் நீர் பெருகி, கால் தொடர-வாய்க்கால்போலத் தொடர்ந்துசெல்லுமாறு, கண் உகும்-(எல்லாச்சனங்களின்) கண்களினின்று சிந்தியதனாலாகிய, வெய்ய நீர் வெள்ளத்து - வெப்பமுள்ள நீர்வெள்ளத்தில், மெள்ள சேறலால் - மெதுவாகச் செல்லுதலினால், ஏழ் உலகுஉம் ஒன்று ஆன நீர் - ஏழுலகங்களிலும் ஒருபடிப்படப்பெருகிய பெருங்கடல்வெள்ளநீரில், உய்ய உழல் - (உலகத்து உயிர்கள்) உய்யுமாறு சஞ்சரித்த, தெய்வம் மின் - மத்யயாவதாரமூர்த்தியாகிய சிருமாலு, ஒத்தது—; (எ-று.)—அரோ - ஈற்றை.

சக்கரவர்த்திகிருமகனாகிய இராமபிரான் பெருங்காட்டிற் செல்லுமாறு நேர்ந்ததுகுறித்துப் பெருந்துயருடனே அப்பிரானைத் தொடர்ந்துசெல்லும் மக்களினது கண்களிலிருந்து பெருகும் கண்ணீர் பிரளயப்பெருங்கடல்வெள்ளம்போல் எங்கும் பாய்ந்துசெல்ல, அதனிடையேசென்ற தேர், கடலிடையே சென்ற மத்யயாவதாரமூர்த்தியைப் போலு மெனக் குறித்தார்: தந்திரப் பேற்றவவமைப்பை: இவ்வணிக்கு “கைகணீர்பரந்துகாறொடரக் கண்ணுகும் வெய்யநீர்வெள்ளத்து” என்றவிடத்துள்ள தொடர்புந்வுந்விந்சியணி அங்கமாய்வந்தது. கால்தொடர, கால்-தமிழுபசருக்கம். துபர்த்தினால் தோன்றுகின்ற கண்ணீர் வெப்பமாயிருக்குமாதலின், “வெய்யநீர்” எனப்பட்டது. உலகத்தாரின் ஞானத்துக்குச் சிறந்த காரணமாகவுள்ள வேதத்தைப் பறித்துக் கொண்டுசென்ற அசுரனிடத்தினின்று அதனை மீட்டுக்கச்செய்த அவதாரமாதலின் ‘ஏழுலகும் உய்யவுழல் தெய்வமீன்’ எனக் கூட்டினுமாம்.

“ஓவீரன நீரழல் தெய்வமீன்” என்பதிலடங்கிய கதை:—முன்னொரு கல்பத்தின் அந்தத்திற் பிரமதேவன் துயிலுறையில் அவன்முகங்களினின்று வெளிப்பட்டுப் புருஷரூபத்துடன் உலாலிக்கொண்டிருந்த நான்குவேதங்களை யும் மகாபலசாஸியும் செடுங்காலத் தவஞ்செய்து பெருவரங்கள் பெற்றவனுமான சோமுகனென்னும் அசுரன் கவர்ந்துகொண்டு பிரளயவெள்ளத்தினுள் மறைந்துசெல்ல, அதனையுணர்ந்து திருமால் ஒருபெருமீனாகத் திருவவதரித்து அப்பெருங்கடலினுட்புக்கு அவ்வசுரனைத் தேடிப் பிடித்துக்கொண்டு அவன் கவர்ந்துசென்ற வேதங்களை மீட்டுக்கொணர்ந்து அவற்றைப் பிரமனுக்குக் கொடுத்தருளின நென்பதாம். இவ்வசுரன் பெயர் சோமுகனென்றலும், இவ்வரலாற்றை வேறுவகையாக விரித்துக்கூறுதலு முண்டு. பி-ம்:—¹வந்து. ²கண்ணுறும். ³மேவிச். ⁴வந்தொதுங்க.

(௬௬)

௩.—தூரியாத்தமனவருணன்,

1மீன் பொலிதர வெயிலொதுங்க மேதியோ
டான்புகக் கதிரவ னத்தம் புக்கனன்
கான்புகக் 2காண்கில னென்று 3கல்லிடைத்
தான்புக 4முடுகின னென்னுந் தன்மையான்.

(இ-ள்.) கதிரவன் - ஆயிரங்கிரணங்களுையுடையசூரியன்,—கான் புக காண்கிலன் என்று - (இராமபிரான்) காட்டிற் புகுவதைக் காணப்பொறே னென்ற காரணத்தினால், கல்லிடை தான் புக முடுகினன் என்னும் தன்மையான் - கல்லிடையிலே தான் பதுங்குமாறு விரைந்தானென்று சொல்லத்தக்க தன்மையையுடையவனாய்,—மேதியோடு ஆன் புக - எருமைகளும் பசுக்களும் (மேய்புலத்தில்கின்று தமது தொழுவத்திற்) புகவும், வெயில் ஒதுங்க - வெயில் விலகிவிடவும், மீன் பொலிதர - நட்சத்திரங்கள் விளக்கமாகத்தோன்றவும், அத்தம் புக்கனன் - அத்தமலையைச் சார்ந்தான்; (எ-று.)

இராமபிரான் காடுநோக்கிச் செல்கையில் இயற்கையாகச் சூரியன் அத்த மித்தலை, கவி, இராமபிரான் காட்டிற்குப் புகுதலைக் காணப் பொறாமற் கல் லிடையில் ஒளிந்துக்கொள்ள விரைந்ததாகக் காரணமல்லாததைக் காரணமா கக் கற்பித்துக் கூறினார்: ஏதுந்நிதூறிப்பேர்நவணி. தன் குலத்திற் பிறந்த தோன்றலுக்குத் தோன்றுந் துயரத்தைக் காணப் பொறாமலிருத்தல் குலமுதல் வனுக்கு இயற்கையாதலால், தன்குலத்திற்பிறந்தவனாகிய இராமபிரானுக்குக் காண்செல்லுமாறுநேர்ந்ததை அக்குலமுதல்வனாகிய சூரியன் காணப்பொறுதவ னாயினென்க. இங்ஙனம் சூரியன் அத்தமிக்கும்போது மேதியும் ஆனும் தொழுவத்திற் புகுதலும் வெயில் நீங்கிவிடுதலும்¹ நட்சத்திரங்கள் விளங்குதலு மாகிய இயல்பை 'வெயிலொதுங்க மேதியோடான்புக மீன்பொலிதர' என் பவற்றால் விளக்கினார். 'மீன் புகழ்பெற என்றபாடத்திற்கு - நட்சத்திரம் தம் மொளியால்புகழ்பெற்றுநிற்கன்க. சூரியனது ஒளிக்குமுன் தாம் உள்ளமை தெரியாமற் கிடந்த நட்சத்திரங்கள் சூரியன் அத்தமித்தபிறகு தாம் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்குந் தன்மையனவாயிருத்தல்பற்றி, இங்ஙனங்கூறுதல் பொருந்தும். இனி சூரியன் அத்தமித்தபோது அவனது வெயில்மாத்திரம் விலகிவிட எல்லா வொளிகளினும் சூரியன் மிகுத்தோன்றுபவனென்ற புகழ்மாத்திரம் நிலைத்து நின்றலால் 'மீன்புகழ்பெற அத்தம்புக்கனன்' என்றாரெனினுமாம்; இப்பொரு ளில் மீன் - மின்என்பதன்விகாரம். மீன்புகழ் - ஒளியோடு கூடிய புகழ்வெனினு மாம். சூரியன் மேற்கிற் காணுமற்போவதை அத்தமலையில் மறைவதாகவும், கிழக்கில் தோன்றுவதை உதயமலையில் தோன்றுவதாகவும் கூறுவது, கவிமரபு. தன்மையான் - முற்றெச்சம். அத்தம்-அஸ்தம் என்ற வடசொல்லின் விகாரம், பி-ம்:—²காண்கிலென். ³கல்லிதர். ⁴முடுகுவன், முடுகினன். (இசு௦)

சு.—அப்போது தாமரைமலர்க்கூட்டம் குவிதலிவருணனை:

பகுத்தவான் மதிக்கொடு பதுமத் தண்ணலே
வகுத்தவா னுதலியர் வதன ராசிபோ
லுகுத்த¹கண் ணீரினி ²லொலியு நீங்கின
³முகிழ்த்⁴தழ கிழந்தன முளரி யீட்டமே.

(இ-ள்.) பகுத்த வான் மதி கொடு - பங்குபடுத்தப்பட்ட சிறந்தசந்திரனைக் கொண்டு, பதுமத்து அண்ணல் ஏ வகுத்த-தாமரைமலரில்தங்குபவனாகிய பிரமன் தானே சிருட்டித்த, வான் துதலியர் - ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய அந்நகரத்து மகளிரின், வதனம் ராசி பேரல்-முகங்களின் தொகுதிகள்போல், — முளரிசுட்டம் - தாமரைமலர்களின்கூட்டம், — உகுத்த கண்ணீரின்னில் - சிந்திய கள்ளாகிய நீரோடு [கண்களிலிருந்து பெருகுகின்ற நீரோடு], ஒளிஉம் நீங்கின - நிறத்தையும் நீங்கினவாய், முகிழ்த்து - முகங்குவிந்து, அழகுஇழந்தன-அழகுசெட்டு நின்றன; (எ-ம்.)

சூரியனத்தமிழ்த்தும் தாமரைமலர்கள் குவிதல், இயல்பு, கள்ளாகிய நீர்சிறந்த நிறங்கெட்டு அழகிழந்து குவிந்த தாமரைமலர்க்கூட்டங்கட்கு, இராம பிரான் காட்டிற்குச்செல்லுந் துயரத்தாற், கண்களினின்று நீர்ஆறாய்ப்பெருகத் தம் நிறங்கெட்டு அழகிழந்து மலர்ச்சியின்றி அழுங்கிக் கிடக்கும் அந்நகரத்துமகளிரின் முகங்களை உவமைகூறினார்; இவ்வணிக்கு ‘உகுத்தகண்ணீரின்னில்’ என்ற இடத்திலுள்ள சீலேடையணி அங்கமாய்கின்றது. அந்நகரத்து மகளிரின் நெற்றியினழகை விளக்குவதற்காக, கவி, பிரமன் சந்திரனைப் பகுத்துக்கொண்டு அந்நகரத்துமகளிரின் துதலை வகுத்தவனென்றமையால், முன்னிரண்டடி உயர்வுநவீர்சியணியாம். பத்மம், வதநராஸி - வடசொற்கள். அண்ணலே என்றவிடத்துள்ள ஏகாரம் - உயர்வுசிறப்பு. ஒளியும் நீங்கின என்றவிடத்துள்ள உம்மை, அழகிழந்தன என்பதை நோக்குதலால், எதிரதுதழுவிய எச்சப்பொருளது. பகுத்தவான் மதி என்பதற்கு - அட்டமிசந்திரன் என்றும் உரைக்கலாம். இனி, ‘துதலியர் வதனராசிபோன்றுள்ள முளரியீட்டம் ஒளிரீங்கி முகிழ்த்து அழகிழந்தன’ என்று உரைப்பாரு முளர். முளரி - முள்ளாகியஅரியை [அரையை] யுடையதெனத் தாமரைக்குக் காரணக்குறி. பி-ம்:—¹கண்ணீரின், ²கண்ணீரன், ³கண்ணீரென. ⁴ஒளிமயங்கின, ஒளியினைக்கின. ⁵முகுழ்த்து. ⁶அழகொழிந்தன. (இசக)

ரு.—சூருள்தோன்றுதலின் வருணனை.

அந்தியில் வெயிலொளி ¹யழிய வானக
நந்தலில் ²கைகயன் பயந்த நங்கைதன்
மந்தரை யுரையெனுங் கடுவின் ³மட்கிய
சிர்தையி னிருண்டது செம்மை ⁴நீங்கியே.

(இ-ள்.) வான் அகம் - ஆகாயத்தினிடம், - அந்தியில் - மாலைப்பொழுதில், வெயில் ஒளி அழிய-சூரியனொளிகெட்டதனால்,— நந்தல் இல் கைகயன் பயந்த நங்கைதன் - கெடுதலில்லாத கேகயவரசன் பெற்ற பெண்ணாகிய கைகேயியினது, மந்தரை உரை எனும் கடுவின் மட்கிய சிந்தையின்-மந்தரையினுடைய சொல்லாகிய விடத்தினால் நன்னிலைகெட்டுப்போகிய மனம்போல, செம்மை நீங்கி - செம்மைத்தன்மை நீங்கி, இருண்டது - இருளடைந்து விட்டது ; (எ-று.)

சூரியனொளி நீங்கியதனால் ஒளிமழுங்கிய வானத்துக்கு, கூனியினுரையால் மழுங்கிப்போன கைகேயியின்சிந்தையை உவமை கூறினார். இவ்வுவமைக்கு ‘செம்மைநீங்கி’ என்றவிடத்துள்ள சிலேடை அங்கமாய்நின்றது. வானத்திற்குச் செம்மை நீங்குதல் - செவ்வானம் நீங்குதல்: மனத்திற்குச் செம்மை நீங்குதல் - நேர்மையானநெறியைவிட்டு நீங்குதல் ; வானத்துக்கு இருளுதல் - இருளால் மூடப்படுதல்: சிந்தைக்கு இருளுதல் - அறியாமை நிறைதல் எனக் காண்க. இருண்மையென்பது - இவ்விருபொருளிலும் வருதலை “கூழின்மலிமனம்போன்றிருளாகின்ற கோகிலமே” என்ற திருக்கோவையாரினாலும் அறிக. சிந்தைக்குச் செல்லும்போது செம்மை இருள் என்பன முறையே செப்பத்தினும் அறியாமையிலும் சென்றனவாயினும், செம்மை இருண்மை என்ற பண்பால் ஒத்தலின் இச்செய்யுளிற் கூறிய உவமை, பண்புவமையாம். இவ்வனம் வருதலை “புறங்குன்றி” என்று தொடங்குந் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர்கூறிய உரையாலும் உணரலாம். கைகேயி தந்தையின்மரபால் தூயவனாதலின் இயற்கையில் நல்லமனத்தினளாயிருந்தன னென்பதும், இழிபிறப்பினளாகிய கூனியின் உரையினாலேயே அத்தூயமனந் திரிந்த தென்பதும் விளங்க, ‘நந்தலில் கைகயன் பயந்த நங்கை தன் மந்தரையுரையெனுங் கடுவின் மட்கிய சிந்தை’ என்றார், பி-ம்:—¹அற்ற, அருக. ²தேகயன். ³வட்கிய. ⁴இன்றியே.

(ஞசஉ)

கூ.—வானம் நட்சத்திரங்களால் விளங்குதல்.

பாரதமீ நரும்பிய பசலை வானக

மரந்தையின் முனிவர நறைந்த சாபத்தா

னிரந்தர மிமைப்பிலா நெடுங்க ¹ணீண்டிய

புரந்தர னுருவெனப் பொலிந்த தெங்குமே.

(இ-ள்.) மீன் பாரத அரும்பிய - நட்சத்திரங்கள் பரவித் தோன்றப் பெற்ற, பசலை வானகம் - பசுமைநிறமுள்ள ஆகாயம்,— முனிவரன் - இருடிச் சிரேட்டனான கௌதமன், அரந்தையின் - மனவருத்தத்தோடு, அறைந்த - கூறிய, சாபத்தால்—, நிரந்தரம் இமைப்பு இலா நெடு கண் ஈண்டிய - எப் பொழுதும் இமைந்தலில்லாத நீண்ட கண்கள் (உடம்பெங்கும்) நிறையப்பெற்ற, புரந்தரன் - தேவேந்திரனது, உரு என - உருவம்போல, எங்குமே பொலிந்தது - (தனது) எல்லாவிடத்திலும் விளங்கிற்று ; (எ-று.)

தன்னிடமெங்கும் நட்சத்திரங்கள் விளங்கப்பெற்ற பசுநிறமுள்ள வானம், தன்னுடலெங்கும் இமையாக்கண்களைப் பெற்ற பசுநிறமுள்ள இந்திரனுக்கு ஏற்ற உவமையாம். தன்மனைவியாகிய அகலிகையை வஞ்சித்துப் புணர்ந்த தனால் அவ்விர்திரனது உடலெங்கும் ஆயிரம்பெண்குறிகள் தோன்முறையு கெளதமமுனிவன் சபித்தானென்பதையும், பிறகு அம்முனிவனது அதுக் கிரகத்தினால் அவை கண்களாயின என்பதையும் அகலிகைப்படலத்துக் காண லாம். “மீன்வயின் வயின்விலங்கிப், பரந்துமிதரும்பிய பசிலவானத்து” எனப் பெருங்கதையில் உஞ்சைக்காண்டத்து மாலைப்புலம்பலில் வருவது காணத்தக்கது. மின்னுவது மீன் என நட்சத்திரத்திற்குக் காணக்குறி. நிரத் தரம், ஸாபம் - வடசொற்கள். சாபம் - நிறைமொழிமாதர்வெகுண்டுகூறும் மொழி. புரந்தான் - (பகைவரது) உடலை அல்லது பட்டணத்தை அழிப் பவன். அரத்தை இன்னப்பிரித்து - பிறவித்துயரம் ஒழியப்பெற்ற, முனிவரன் என்று உரைப்பினுமாம். பி-ம்:—¹நீடிய, ²நீடிய. (௫௪௩)

எ.—இராமபிரான் ஒருசோலையை யடைந்து முன்வரோடு உறைதல்.

திருநகர்க் ¹கோசனை யிரண்டு சென்றொரு
விரைசெறி சோலையை விரைவி ²னைய்தின
³னிரதநின் ⁴றிழிந்தபி ⁵னிராம னின் றுணை
புரைசெறி முனிவரோ டுறையுங் ⁶காலையே.

இதும் அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ-ள்.) இராமன்—, திரு நகர்க்கு - சிறத்த அயோத்தியாபுரியினின்று, ஓசனை இரண்டு விரைவின் சென்று - இரண்டுயோசனை தூரம்விரைவாகக் கடந்துபோய், விரை செறி ஒரு சோலையை - நறுமணம்நெருங்கிய ஒருபொழிலை, எய்தினான் - அடைந்தவனாய்,— இரதம்நின்று இழிந்த பின் - (ஏறிச் சென்ற) தேரினின்று கீழிறங்கியபிறகு, இன் றுணை உரை செறி முனிவரோடு - (தனக்கு) இனிய நண்பராக அமைந்த புகழ்மிக்க இருடியர்களோடு, உறையும் கால - வசிக்கும்பொழுது,—(எ-று.)—‘சேனைவிட்டது’ என அடுத்தகவியோடு தொடரும்.

உரைசெறிமுனிவர் என்பதற்கு - வேதமுணர்ந்த முனிவர் என உரைத் தலு மொன்று. முதல்நாள் அத்தமிழ்க்குஞ்சமயத்தில் இராமபிரான் தமசையென்னும் நதியையடைந்து அதன்கரையில் தங்க, உடன்வந்த நகரமாந்தரும் ஆங்குள்ள மரங்களினடியிற் கிடந்துறங்கினார்க ளென்று முதலுந் கூறும். உரைசெறி முனிவர்என்றது - இடைவழியிற்சந்தித்து இராமபிரானை விட மாட்டாமையால் உடன்வந்த முனிவர்கள் என்றேனும், அவ்விடத்தில் தவஞ் செய்துகொண்டிருந்த முனிவர்க ளென்றேனுங்கொள்க. பி-ம்:—¹இயோசனை, ²எய்தினான், ³இரதமும், ⁴இழிந்து, ⁵இராமன்நன், ⁶காலையில். (௫௪௪)

அ.—இராமபிரானைப் பின்பற்றிவந்த ஜனத்திரன்
அச்சோலையின்புறத்தே தங்குதல்.

வட்ட¹மோ ரோசனை வளைவிற் றுப்நடு
வெட்டனை ²யிடவுமோ ³ரிடமி லாவகை
⁴புட்டரு சோலையின் புறத்துப் ⁵போர்த்தென
விட்டது குரிசிலை ⁶விடாத சேனையே.

(இ-ள்.) குரிசிலை விடாத சேனை - இராமபிரானை விட்டுநீங்கமாட்டாத சனங்களின் தொகுதி,—ஆர் ஒசனை வட்டம் வளைவிற்று ஆய் - ஓரயோசனை தூரம் வட்டவடிவாகச்சூழ்ந்துகொண்டதாய், நடு என் தனை இடமும் ஓர் இடம் இலா வகை - நடுவே ஒருஎள்ளையிடவேண்டுமென்றாலும் அதற்கேற்ற சிறிதுவெற்றிடமும் இல்லாதபடி, புன் தகு சோலையின் புறத்து - பறவைகள் விளங்குகின்ற (இராமபிரான்தங்கிய அந்தச்) சோலையின் வெளியிடத்தில், போர்த்துஎன - (அந்தச்சோலையையே தாம்) போர்த்தாற்போல, விட்டது - தங்கியிருந்தது ; (எ-று.)

இராமபிரான் தங்கிய அந்தச்சோலையின் வெளியே ஓர்யோசனைதூரம் பரவினதாய் நடுவில்சிறிதுவெற்றிடமுமில்லாமல்மிதநெருங்கி அச்சோலையையே தாம் போர்த்தாற்போல வளைந்தவடிவாய் இராமபிரானுடன்சென்ற சனங்களின் தொகுதி தங்கிற் றென்க. அச்சோலையைச் சேனை வளைந்திருந்தமையைப் போர்த்தாற்போலமெனக் குறித்தது, தந்தறிப்பேற்றவணி. சேனை - இலக்கணையால், ஜத்திரனைக் காட்டிற்று. போர்த்தென - போர்த்து எனும் செய்துஎன்னும்வினையெச்சம் போர்த்தால்என்னும் செயின்என்னும் வாய் பாட்டுவினையெச்சப்பொருளில்வந்ததென்றாவது, போர்த்தது என்னும் வினை முற்று போர்த்து என்று விகாரப்பட்டுவந்தது என்றாவது கொள்க. பி-ம்:—
¹வழ். ²இடமும். ³இடை. ⁴புட்டிரன். ⁵போர்த்தன. ⁶விடாது. (நிசுநி)

கூ.—அச்சனங்கள் அங்கு மணற்பரப்பில் ஊனுறக்கமின்றிப்
பெருந்துயரோடு தங்குதல்.

¹குயின்றன குலமணி நதியின் கூலத்திற்
பயின்றுயர் வாலுகப் பரப்பிற் பைம்புலில்
வயின்றொறும் ²வைகினை ரொன்றும் வாய்மடுத்
தயின்றிலர் துயின்றில ரழுது விம்மினார்.

(இ-ள்.) (இராமபிரானுடன்சென்ற பெருந்திரனான சனங்கள் அப்பிரான் நகரீங்கியதனுலுண்டாகிய பெருந்துயரம் நிறைந்திருத்தலால்), ஒன்றுஉம் வாய் மடுத்து அயின்றிலர் - (உண்ணாதற்குரிய) எர்த்தப்பொருளையும் வாயிற் கொண்டு உண்ணாதவரும், துயின்றிலர் - உறக்கம்பிடியாதவரும், அழுது விம்மினார் - (மனத்திற்குள்ளே) பொரும வெளிப்பட அழுபவருமாய், குலம் மணி

சூயின்ன நதியின் கடலத்தில் - சிறந்தனவான மணிகள் செறிந்துள்ள நதியின் கரையில், பயின்று உயர் வாலுதம் பரப்பில் - திரண்டுவந்துள்ள மணற்பரப்பில், பைம் புலில் - பசும்புல்லிலே, வயின்றொறும் - (தங்குதற் சூரிய) அவ்வவ்விடங்கள்தோறும், வைகினர் - தங்கினார்கள்; (எ-து.)

சூலமணி, நதி, கடலம், வாலுதம்-வடசொற்கள். ஒன்றும், உம்மை-இழிவு சிறப்பு. சூலமணிகூயின்ன நதியின்கடலம் என்பதற்கு - சிறந்தமணிகள் பதித்துச் செய்யப்பெற்ற நதிக்கரை யெனினுமாம். 13-ம்:—1 சூயின்றிய, 2 வயின்றொறும் வைகினுரொன்றும், வயின்றொறும் வைகினுரோ. (௫௪௬)

க௦.—இதழதல்எட்டுகவிகள் - இராமனுடன்சென்ற பலரும்

துயின்றதைக் கூறும்.

வேறு:

வாவிவிரி தாமரையின் 1 மாமலரின் வாசக்
காவிவிரி நாண்மலர் முகிழ்த்தனைய கண்ணை
ராவிவிரி பாலுரையி னுடையனை யாக
நாவிவிரி கூழையிள நவ்வியர் துயின்றார்.

(இ-ள்.) வாவி விரி தாமரையின் மா மலரின் - தடாகத்திற் பரந்துவளர்ந்த தாமரையினது சிறந்த மலர்க்குள், வாசம் விரி காவி நான் மலர் முகிழ்த்து அனைய கண்ணார் - நறுமணம்பொருந்திய கருத்துவனையின் அன்றுபூத்தமலர் மலரப்பெற்றந் போன்ற கண்ணையுடையராய், நாவி விரி கூழை இள நவ்வியர் - கத்தூரிமணம்விரிந்த கூத்தையுடையராகிய மாதர், — ஆவி விரி பால் நுரையின் ஆடை அனைய ஆக-புகைவிரியப்பெற்ற பால்நுரையைப்போன்ற ஆடையை அனையாகக்கொண்டு, துயின்றார் - தாங்கினர்; (எ-து.)—இளநவ்வி - இளமான் : இங்கு ஆகுபெயர்.

பருவம்வந்தமகளிர் தமதுமெல்லியஆடை அனையாகத் துயின்றமை, இதனாற் கூறப்படுகின்றது. மகளிர்முகத்திலுள்ள கண்கள் தாமரைமலரிற் காவிமலர் முகிழ்த்தாற்போலு மென்றார்: இல்பொருளுவமை. ஆவிவிரிபாலுரையினை—“ஆன்படுபாலுலே, போந்துபொங்கிய வாவிவினற்பொலிந்து,... மாடங்கள்..., பூந்துகில் புறம்போர்த்தன போன்றவெ,” “ஆவியந்துகிலார்” “பாலாராவிப்பைந்துகில்” என்பன காண்க. 13-ம்:—1 நாண்மலரின், இன் மலரின். (௫௪௭)

கக. *பெரும்பகல் வருந்தினர் பிறங்குமுலை தெங்கின் குரும்பைகள் பொருஞ்செவிலி மங்கையர் 1 குறங்கி 2 லரும்பனைய கொங்கையயி லம்பனைய 3 வுண்கட் குரும்பனைய செஞ்சொனவில் கன்னியர் துயின்றார்.

(இ-ள்.) பிறங்கு முலை தெங்கின் குரும்பைகள் பொரும் செவிலி மங்கையர் - (தமது) விளங்குகின்ற முலைகள் தென்னங்குரும்பைகளை யொத்த செவிலித்தாயாகிய மாதரின், குறங்கில் - துடையிலே, பெரு பகல் வருந்தினர் .

நீண்டபகற்பொழுதெல்லாம் (இராமனுக்கு நேர்ந்த வனவாசத்தைக்குறித்து) வருந்தினவராகிய, அரும்பு அனைய கொங்கை-தாமரைமலரினரும்பையொத்த தனங்களையும், அயில் அம்பு அனைய உண் கண் - கூரிய அம்பையொத்த மையுண்ட கண்களையுமுடைய, கரும்பு அனைய செம் சொல் நவில் - கரும்பை யொத்தஇனியசொல்லுப்பேசுபவராகிய, கன்னியர்-இளமகளிர், துயின்றார்—.

இதனால், இளமங்கையர் தமது செவிலித்தாயரின் துடையில் உறங்கி னமை கூறப்பட்டது. பகல்முழுதும் வருந்திய சோர்வின் மிகுதியால் கன்னி மார் உடல்தெரியாது துயின்றன ரென்க. கன்னியர் - விவாகமாகாதமகளிர். வருத்தத்தோடு கழிந்த நா னாதலால் அது மிகவும் நெடுகிக் காணப்பட்டமை தோன்ற, 'பெரும்பகல்வருந்தினர்' என்றார். பொருள் - உவமவருபு. 19-ம்:—¹குறங்கின். ²அரம்பையிணையங்கையிலம்பினையவுண்டே. ³ஒண்கண். (௩௪௮)

கஉ. ¹பூவக நிறைந்த புளினத் ²திரள்கடோறு
மாவகிரி ³னுண்கணர் மடப்பிடியின் ⁴வைகச்
சேவக ⁵மமைந்த சிறுகட் கரிகளென்னத்
து⁶வகலில் குந்தமற மைந்தர்க டியின்றார்.

(இ-ள்.) பூவகம் நிறைந்த புளினம் திரள்கள் தோறும - பூமியில் நிறைந்து தோன்றுகிற மணற்குன்றுகளினி டங்கள்தோறும், னூஅகல் இல் குந்தம் மறம் மைந்தர்கள் - ஊண் நீங்குதலில்லாத குந்தமென்னும் படையையேந் திய வீரத்தையுடைய குமாரர்கள், மா வகரின் உண் கணர் மட பிடியின் வைக - மாவடுப்போன்ற மையுண்ட கண்களையுடையவராகிய (தமது) மனை வியர் இளையபெண்யானைகன்போல் தங்கியிருக்க, சேவகம் அமைந்த சிறு கண் கரிகள் என்ன - வீரமமைந்த சிறிய கண்களையுடைய ஆண்யானைகள் போல, துயின்றார்—;(௪-அ.)

இதனால், புளினத்தடங்களில் தமதுமனைவியர் தங்கியிருக்க, ஆடவவீரர் துயின்றமை கூறப்பட்டது. அச்சோலையின் புறம்புள்ள பிரதேசம் மணல் நிரம்பியுள்ள தென்பது 'பூவகநிறைந்தபுளினம்' என்றதனாற் பெறப்பட்டது. பூவகம் - பூ என்ற வடமொழித்திரிபாகியசொல் ஏழுணுருபு பெற்றுவந்தது. இனி, பூவகம் நிறைந்தபுளினம் என்பதற்கு-மலர்கள் தம்மிடமிருந்த புளினம் எனினுமாம். மாவகிரி - கண்ணிற்கு வடிவில்உவமை. சிறுகண் - கரிக்கு, இயற்கை அடைமொழி. புளினம், கரீ, குந்தம் - வடசொற்கள். 19-ம்:—¹பூவகை. ²திடர். ³உண்கணின், ஒண்கணின். ⁴வைகும். ⁵அணைந்த. ⁶அகலி லங்குமயின்மன்னர், துவகமிருந்தமறமன்னர், அயலிருந்தமறமன்னர். (௩௪௯)

க௩. தகவுமிகு தவமுமிவை தழுவவுயிர் கொழுநர்
முகமுமவ ரருளு¹துகர் சிலர்கடுயர் முடுக
வகவுமிள மயில்களு பரலசிபன வனைபார்
மகவுமுலை வருடவிள மகளிர்க டியின்றார்.

(இ-ள்.) மிகு தகவுடம் தவம்உம் இவை தழுவ உயர் - மிக்க நல்லுணை முழ் கொண்டா ஈது கொள்கையின்படியே நடக்கும் கொள்கையும் இவை பொருந்தியதனில் உயர்ந்துள்ள, கொழுநர் முகம்உம் அவர் அருன்உம் நுகர் - கொழுநருடைய முகத்தையும் அவருடைய கருணையையும் அனுபவிக்கின்ற, சிலர்கள் இளமகளிர்கள் - சில இளமகளிர்கள், துயர் முடுக - துன்பம் மிக்க தனும், ஆகவும் இளமயில்கள் உயிர் அலசியன அனையார் - ஆடுந்தன்மையுள்ள இளமயில்கள் உயிர்ஒடுங்கியவற்றை யொத்தவர்களாய், மகவு முலை வருட - (முலையுண்ணு) குழந்தை (மற்றொரு) முலைக்காம்பைநெருடிக்கொண்டிருக்க, துயின்றார்.—

இதனால், மக்களைப்பெற்ற பதிவிரதைமகளிர் துயின்றமை கூறப்படுகின்றது. கணவருடைய இன்முகத்தையே காணுதலும் அவருடைய அருள் நாடிதுகருதலும், பதிவிரதையருக்குஇயல்பு. சிலர்கள் - விகுதிமேல் விகுதி. பதிவிரதையர்க்குக் கொழுநரதுகொள்கைப்படி நடப்பது தவிர வேறுதவ மில்லையாதலால், தவமென்பதற்கு இவ்வளம் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. தழுவவுயர் என்பதை மகளிர்க்கு அடைமொழியாக்காமல் கொழுநர்க்கு அடைமொழியாக்கின், தகவினாலும் தவத்தினாலும் உயர்ந்த கொழுநரது முகத்தையும் அருளையும்நுகர்கின்ற மகளி ரென்க. குழந்தை தன்தாயின் ஒருமுலையிற்பால் குடிக்கும்போது மற்றொருமுலையின்காம்பை நெருடுதல், இயல்பு; இதனை “திருமலிந்திகழ் மார்புதேக்கவந்தென்னல்துலேறி, யொருமுலையைவாய்மடுத் தொருமுலையை நெருடிக்கொண், டிருமுலையுமுறைமுறையாலேங்கியேங்கி யிருந்துணைய” என்ற பாசுரத்தாலும் அறிக. பி-ம்:—1 நுகர்கிலர். 2 துயர்முறு வேர், நுகர்கிலர்துயர்முறுவர், நுகர்கிலர்துயரினமூழ்கி, நுகர்கிலர்கடுயர் முழுதி சிலபிரதிகளில் ஆச்செய்யுள் “சம்பகநறும்பெழில்” என்றுதொடங்கும் (கரு) பாடலுக்குப் பின்னும், சிலபிரதிகளில் “மாகமணி” (கசு) என்றபாடலுக்குப்பின்னும் ‘வேறு’ என்ற தலைப்போடு காணப்படுகின்றது. (ருரு)

கசு. மாகமணி வேதிகையின் மாதவிசெய் பந்தற்

கேகய நெடுங்குல மெனச்சிலர் கிடந்தார்

பூகவன மூடுபடு கர்ப்புரின முன்றிற்

றோகையிள வன்னகிரை யிற்சிலர் துயின்றார்.

(இ-ள்.) சிலர் - சிலமகளிர்,—மாதவி செய் பந்தல் - முல்லைக்கொடியா லமைக்கப்பட்ட பந்தலில், மாகம் மணி வேதிகையின் - வானத்தைப்போல் தோன்றுகின்ற நீலவரதனங்கன்பதிக்கப்பெற்ற திண்ணையில், கேகயம் நெடு குலம் என - மயிலின் பெருங்கூட்டம்போல, கிடந்தார் - படுத்திருந்தார்; சிலர் - சிலமகளிர்,—பூகம் வனம் ஊடு - கமுகவனத்தின் நடுவிலுள்ள, படுகர் - மடுவைச் சார்ந்த, புரினம் முன்றில் - மணல்மேடுகளில், தோகை இள அன் னம் நிரையின் - தோகையையுடைய இளவன்னங்களின் வரிசைகள் போல, துயின்றார்.—; (எ-று.)

மாதவீரத்தவின் கீழமைந்த வேதிகையிற் சிலர் மயிற்சூலம்போற்கிடந்
தூங்க, சிலர் கமுகந்தோட்டத்திடையிலே மணற்குன்றுகளில் இளவன்னம்
போல் துயின்றன ரென்க. வேதிகை - யாகஞ்செய்யும்பொருட்டு அமைக்கப்
பட்ட திண்ணைபோல்மேடான இடம். அந்நாட்டிற் பலரும் யாகஞ் செய்வோ
ராதவின் அங்கனம் யாகஞ்செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்ட வேதிகையின்மீது
மாதவீரக்கொடிகள் பந்தல்போற்படாந்தன வென்க. வீட்டின் முன்னிடம்
என்றபொருளுள்ள 'முன்றில்' என்ற சொல் - இலக்கணையால், இங்கே இட
மென்ற பொருளை யுணர்த்தியது. தோகை - விலங்குக்கு வால்போலப்
பறவைக்குப் பின்புறத்தில் நீண்டு வளர்வது. இது, பெரும்பாலும் மயி
லுக்குக் கூறப்படும். மாகம் - மஹாகம் என்ற வடசொல்லின்பதிரிபு. மணிவே
திகா, மாதவீ, பூகவநம், ஹம்ஸம் என்ற வடசொற்கள் திரிந்துவந்தன.
கேகயம், குலம், புந்ரம் - தர்சமவடசொற்கள். மாகமணிவேதிகை என்றதொட
ருக்கு - ஆகாயத்தை அழகுசெய்கின்ற யாகவேதிகை என்று பொருள்கூறுவதிற்
சிறப்புநதேற் கொள்க. ௮-ம்:—¹படுகாமர்புரை. (௧௫௧)

கரு. *சம்பக நறும¹பொழில் களிற்றருண வஞ்சிக்

கொம்²பழுதொ சிந்தன வெனச்சிலர் குழைந்தார்

வம்பளவு கொங்கையொடு வாலும வளர்க்கு

மம்பவள வல்லிக ளொனச்சில ³ரகைந்தார்.

(இ-ள்.) சிலர் - சிலமகளிர், — சம்பகம் நறு பொழில்களில் - நறுமண
முள்ள சண்பகச்சோலைகளிலே, தருணம் வஞ்சி கொம்பு அழுது ஓசிந்தன என -
இனைய வஞ்சிக்கொடிகள் அழுது முறிந்து கீழ்விழுந்து கிடப்பனபோல, குழை
ந்தார் - சோர்வுடன்கிடந்து உறங்கினார்கள்; சிலர் - மற்றுஞ்சிலமாதர், — வம்பு
அளவு கொங்கையொடு - கச்சையணிந்த தனங்களுடனே, வாலும வளர்க்கும்
அம் பவளம் வல்லிகள் என - மணற்குன்றுகளால் வளர்க்கப்படுகின்ற அழகிய
பவளக்கொடிகள் போல, அகைந்தார் - மெய்மறந்து துயின்றார்கள்; (எ-று.)

சிலமகளிர் சண்பகப்பொழிலிற் சோர்ந்து தூங்க, சிலமகளிர் மணற்
குன்றுகளில் அயர்ந்து தூங்கினரென்பதாம். அழுதகண்ணிருடனே தளர்ந்து
கிடந்து உறங்கும் மகளிரை - வஞ்சிக்கொம்பு அழுது ஓசிந்தனபோலுமென
வும், மணற்குன்றுகளில் அயர்ந்துதூங்கும் மகளிரை - வாலுமத்தால் வளர்க்
கப்பட்டு வம்பளவு கொங்கையென்கொண்ட பவளவல்லிகள் போலு மெனவும்
குறித்தார்; இவை இரண்டும் - நந்திநிப்பேற்றவணிகள். சம்பகம், தருணம்,
வாலும - தர்சமவடசொற்கள். வஞ்சகம், ப்ரவானவல்லீ என்ற வட
சொற்கள் - வஞ்சி, பவளவல்லி எனத் திரிந்துவந்தன. ௮-ம்:—¹பொழிலி
யல். ²அழுது. ³அயர்ந்தார். (௧௫௨)

கக. *குங்கும ¹மலைக்குளிர் பணி²குழமி ³யென்னத்

தூங்க முலையிற்று களுச்சிலர் துயின்றார்

ரங்கை யணையிற்பொலி வழுங்கமுக மெல்லாம்

பங்கய ⁴முகிழ்த்தன வெனச்சிலர் படிந்தார்.

(இ-ள்.) சிலர் - சிலமாதர்கள், —குங்குமம் குளிர் மலைபனி குழுமி என்ன - குங்குமப்பூநிறைந்துள்ள மலையிலே குளிர்ந்த பனி படிந்ததுபோல, துங்கம் முலையில் துகள் உற - பருத்துள்ள தனங்களிலே புழுதி படிந்திருக்க, துயின் றார்—; சிலர்—, அம் கை அணையில் - அழகிய கையாகிற தலையணையிலேபொருந்தி யுள்ள, முகம் எல்லாம் - (தமது) முகங்களாயும், பொலிவு அழுங்க - அழகு கெட்டிருத்தலால், பங்கயம் முகிழ்த்தன என - தாமரைமலர்கள் குவிந்துள்ள என என்று நினைக்குமாறுதோன்ற, படிந்தார் - கிடந்து உறங்கினார்கள்.

இதனால், தம்முடம்பிற் புழுதிபடியவும் கைகளே அணையாக அமையவும் சிற்சிலமகளிர் கிடந்து உறங்கியமையைக் கூறுகின்றார். தரையிற் படுத்து உறங்கும் மகளிரது தனங்களிற் படிந்த புழுதி, குங்கும மலையிற் பனி படிந்தது போலுமெனக் குறித்தார்: நிற்குறிப்பேற்றவணி. கையே அணையாக அமைய அதனில் மலர்ச்சியற்ற மகளிரது முகங்கள், முகிழ்த்த பங்கயம் போலும் என்றது - உவமையணி. தனங்கள் குங்குமப்பூச்சு அமைந்தனவாதலால், அவை குங்குமமலை யெனப்பட்டன. குங்குமமலை - குங்குமத்தா வியன்றமலை யெனினுமாம். ௫-ம்:—¹முலைக்குளிர்மணல். ²குமிழி. ³அன்ன. ⁴முகிழ்ப்பன. (௫௩௧)

க௭. தொடுத்த¹க விடைச்சிலர் துவண்டனர் துயின்ற
ரடுத்த²வடை யிற்சில ³ரழிந்தன ரயர்ந்தா
ருடுத்ததுகில் சுற்றொரு தலைச்சில ருறைந்தார்
படுத்ததளி ரிற்சிலர் ⁴பசந்தன ரசந்தார்.

(இ-ள்.) சிலர்—, —துவண்டனர்-(வழிநடந்த இளைப்பினாலும் வருத்தத் தினாலும்) துவட்சியடைந்தவராய், தொடுத்த கல் இடை - (ஒன்றோடொன்று) தொடர்ந்துள்ள கல்லினிடத்திலே, துயின்றார் -; சிலர்—, —உடுத்த அடையில - ஒன்றன்மீது ஒன்றாக விழுந்துள்ள இலையிலே, அழிந்தனர் - மணம் அழிந்தவராய், அயர்ந்தார் - மெய்ம்மறந்து தூங்கினார்கள்; சிலர்—, —உடுத்த துகில் சுற்றி - உடுத்த ஆடையில் ஒருபகுதியைமாத்திரம் உடுத்துக்கொண்டு, ஒருதலை - (அதனுடைய) விஞ்சிய பகுதியில், உறைந்தார் - படுத்து உறங்கினார்கள்; சிலர்—, —படுத்த தளிரில் - பரப்பிய தளிரிலே, பசந்தனர் - (துயரத்தின் மிகுதியால்) நிறம் வேறுபட்டவராய், அசந்தார் - மெய்ம்மறந்து தூங்கினார்கள்; (எ-று.)

சிலரென்பதை மகளிர் என்றுமாத்திரங்கொள்ளாமல் ஆடவர் மகளிர் என்ற இருபாலாரைக் காட்டு மெனினுமாம். கல்லிடைச் சிலரும், இலையிற் சிலரும், தளிரிற் சிலரும், உடுத்தஉடையிற் சிலருமாகப் பலரும் அயர்ந்து தூங்கின ரென்க. அசந்தார் - அயர்ந்தார் என்பதின் போலி. சுற்றிஒருதலை என்பது சுற்றொருதலை என விகாரப்பட்டுவந்தது. ௫-ம்:—¹மலரிற்சிலர், புருவச்சிலை. ²கலிடை. ³அசைந்தனர், அழிந்தனர். ⁴பதைத்தனர்திகைத்தார், படிந்தனர் பதைத்தார். இச்செய்யுள் ஒருபிரதியிற் காணப்படவில்லை. (௫௩௨)

கஅ.—யாவரும் உறங்குகையில் இராமன் சுமந்திரனையழைத்து
ஒன்று கூறத்தொடங்குதல்.

வனையரு மின்னண ¹மிறங்கின ²குறங்கா
மானவனு மந்திரிசு மந்திரனை வாவென்
முனமில் பெருங்குண மொருங்குடைய ³வுன்னுன்
மேனிகழ்வ துண்டவுரை கேளென விளம்பும்.

(இ-ள்.) இன்னணம் - இவ்வாறு, இறங்கினர் - (அச்சோலைப்புறத்தே) தங்கினவராகிய, வனையர்உம் - யாவரும், உறங்கா - தூங்கிக்கொண்டிருக்க, — மானவன்உம் - வைவச்சுவதமனுவின் குலத்திற்கேற்றிய இராமபிரானும், மந்திரி சுமந்திரனை - மந்திரியாகிய சுமந்திரனென்பானை, வானென்று-(இங்கே) வருவாயாக' என்று அழைத்து, (அவனை லோக்கி), 'உன்னம் இல் பெரு குணம் ஒருங்கு உடைய உன்னால் - குற்றமற்ற சிறந்த குணங்களெல்லாவற்றையும் ஒருசேரக்கொண்டுள்ள உன்னாலே, மேல் - இனி, நிகழ்வது - நடக்கவேண்டியதொரு செயல், உண்டு—: அ உரை - அதனைப்பற்றிய பேச்சை, (யான் கூற), கேள்—கேட்பாயாக,' என - என்று சொல்லி, விளம்பும் - கூறலானுன்; (எ-று.)—அதனை, மேற்கவியிற் காண்க.

'உறங்கினர்' என்ற பாடத்துக்கு யாவரும் இங்ஙனம் துயின்றார்கள் : (அப்போது), உறங்கா மானவனும் - னுக்கம்பிடியாதவனாகிய அவ்விராமனும் என்று உரைக்க. தன்னுடன் வந்த நகரமந்தரைப் பின்னும் வருத்தத்திற்கு உட்படுத்தாமற் பிரியவேணுமென்னுங் கருத்தைக்கொண்ட இராமபிரான் இலட்சுமணனுடன் முன்னர் ஆலோசித்துப் பிறகு சுமந்திரனையழைத்துத் தன்கருத்தைக் கூறலாயினன் என இச்செய்யுளின் கருத்தை முதலாவிற்கேற்ப விரித்துரைக்கலாம். என்னயரென்பது, வனையரென விகாரப்பட்டுவந்தது. இனி கீழ்க் மகளிர் பலரும் உறங்கியதைக் கூறிக்கொண்டுவந்தமையால், என்னவர் - மற்றையோ ராகிய ஆடவரும், துயின்றனர் எனக் கூறலா மென்பர். ஆயினும், கீழ்ச்சிலபாடல்களில் இருபாலாரும் துயின்றனர் எனக் கொள்ளுதற்கு இடமிருத்தலாலும், பன்னிரண்டாளுசெய்யுளில் 'மறமைந்தர்கள் துயின்றார்' எனக் கூறியுள்ளதாலும், அவ்வுரை சிறக்குமெனத் தோன்றவில்லை. பி-ம்:—¹இறங்கினர். ²உறங்க. ³அன்னுன். (௧௫௫)

கக.—இராமன் சுமந்திரனைநோக்கி உடன்வந்தவர் தீரும்பிச்செல்லு
மாறு இரதத்தைத் தீருப்பிக்கொண்டு செல்லச் சொல்லுதல்.

வேறு.

பூண்டபே ரன்பி னுரைப் போக்குவ தரிது போக்கா
தீண்டுநீன் தேகல் பொல்லா தெந்தைதீ பிரத மின்னே
தூண்டினை ¹மீள நோக்கிச் ²சுவட்டைபேரார் தென்குணை பங்கே
மீண்டன வென்ன ³மீள்வ ⁴ரிதுநின்னை வேண்டிற் தென்றான்.

(இ-ள்.) 'பூண்ட பேர் அன்பினரை [போன்புபூண்டாரை]-(நம்மிடத்து) மிக்க அன்புகொண்ட இந்தச்சனங்களை, போக்குவது - திரும்பிச்செல்லுமாறு செய்வது, அரிது - முடியாது; போக்காது - (அவர்களை) அனுப்பிவிடாமல், ஈண்டு நின்று ஏகல் - இவ்விடத்தினின்று செல்லுதல், பொல்லாது - நல்ல தன்று; எந்தை - எனது தந்தை போன்றவனே! இன்னே - இப்பொழுதே, நீய், இரதம் தூண்டின மீன - இரதத்தைச் செலுத்தியவனாய் மீண்டுசெல்ல, (கண்விழித்தெழுந்த இவர்கள்), சுவட்டை நோக்கி - (தேர்சென்ற) அடையா னத்தைக்கண்டு, ஓர்ந்து - ஆராய்ந்து, என்னை அங்கு ஏ மீண்டனன் என்ன - என்னை அவ்வயோத்தியாநகரத்திற்கே திரும்பிவிட்டேனென்று நினைத்து, மீள்வர் - (தாமும்) திரும்பிச்செல்வார்கள்; (ஆகையால்), இது - இரதத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு செல்லவேண்டுமென்ற இதுவே, நினை வேண்டிற்று - உன்னை வேண்டிக்கொள்வதாகும்,' என்றான் - என்று கூறினான், (இராமன்).

தன்கீழ்வாழ்வு குடிமக்கட்கு மனவருந்தமுண்டாகும்பொழுது அரச குமாரர் அதைத் தாம் தீர்ப்பது தருதியே யன்றித் தமது துயரத்தையும் அந்தப் பட்டணத்து ஜங்கன் துருமாறுசெய்வது முறைமைபெற்று ஆதலாலும், 'நம் மையாவது நகரத்திற்குத்திருப்பி அழைத்துக்கொண்டு செல்லவேண்டும்; அல்லது, தாங்களாவது காட்டில் உடன்வரவேண்டும்' என்று பேரன்பினல் விடாப் பிடிக்கொண்டுள்ள இவர்களை நல்வார்த்தைசொல்லி நகரத்திற்குத் திருப்பி யனுப்புவது முடியாதாதலாலும், மேலும் நாம் இவர்களைக் காட்டிற்கு உடன் அழைத்துச்சென்றால் அங்கு இவர்கட்கு ஏற்றபடிஉணவு முதலியன அளித்தல் முடியாதாகையாலும், அன்றியும் அங்கு ஏதேனும் கொடியவிலங்கு முதலியவற் றால் இவர்கட்குத் தீங்குநேருமாயின் அத்தீவினையும் நம்மைச்சேருமாதலாலும், இவர்களை வஞ்சித்தாவது நகரத்திற்குமிடமாறு செய்வது இப்போது செய் யத்தக்க காரியமாதலால் அதற்கேற்ப நீ இரதத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு செல் னாயேயானால் தேர்ச்சுயட்டைக்கண்டு இதுவரையிலும் நான் இரதத்தி லேறிவந்ததுபற்றி இப்போதும் இரதத்தின்மீதேறி வனவாசத்திற்கு அஞ்சி நகரத்திற்குத் திரும்பியதாக நினைத்துத் தாமும் நகரத்திற்குத் திரும்பிவிடு வார்; ஆகையால், இதுவே இப்பொழுது நீ செய்யவேண்டிய செயல் என்று சுமந்திரனை இராமபிரான் வேண்டின னென்க. தமசாநதிக்கரையில் நகர மாந்தர்யாவரும் உறங்குகையில், சுமந்திரனோடு இராமபிரானது குணங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு இலக்குமணன் விழித்திருக்கையில் இலக்குமண சுமந்திரர் களால் அமைக்கப்பட்ட இலைப்படுக்கையில்நின்றும் உறங்கி யெழுந்திருந்த இராமபிரான் தான் நகரசனங்களுடன் வனத்திற்குச்செல்லுதல் தருதியன் றென்பதை ஆலோசித்துப் பிறகு சுமந்திரனைப்பார்த்து 'இந்நகரமாதர்க்குத் தெரியாதபடி வனத்திற்குச் செல்லவேண்டுமாதலால், இரதத்தைச் சித்தப் படுத்திக்கொண்டுவருக' என்ன, அவனும் அங்ஙனமே கொணர்ந்த இரதத்தின் மேலேறிக்கொண்டு தமசாநதியைக்கடந்து முன்கல்லில்லாத பெரியவழியைப்

பிடித்துச் செல்லுகையிற் சுமந்திரனைப்பார்த்து 'நீ மாத்திரம் இருந்து கொண்டு இவ்விரதத்தை அயோத்திக்குத்திரும்பிவிட்டது போல் தேர்ன்று மாறு வடதிசைமுகமாக ஒரு முகூர்த்தகாலம் தேரைநடத்திச்சென்று பிறகு வேறுவழியாக ஜனங்களால் சுவடுதேரியாதபடி திருப்பிக்கொண்டுவருவாயாக' என்று கட்டளையிட்டு, சுமந்திரனும் அங்ஙனமே செய்ய, இராமபிரான் தேரின்மேலேயே தேவசுருதி கோமுகி என்னும் நதிகளைக் கடந்து கோசல தேசத்தின் தென்னெல்லையைக் கடந்து, அந்நகரதேவதையை வணங்கிவிட்டுக் கங்காதீர்த்தையடைந்ததும், குகன் கொண்டுவந்த ஓடத்தின்மேலேறும் பொழுது சுமந்திரனிடம் தந்தாயத்தையார்க்கு வேண்டிய செய்திகளைச் சொல்லி அவனைத் திருப்பியனுப்பியதாக முதலூலிற் கூறியுள்ளது. வேண்டிற்று - இயல்பினால் சிவகாலம் இறந்தகாலமாக வந்த காலவழுவமைதி. எந்தை - அன்பினால் வந்த மரபுவழுவமைதி. இன்னே - இன்றேயென்பதன் விகாரமென்றவது, இனியென்பது விகாரப்பட்டு ஏகாரவிடைநிலைபெற்று வந்ததென்றவதுகொள்க. 1-ம்:—1-மீள்வதாகி. 2-சுவடுதீர்த்து. 3-மீள்வார். 4-துன்னே, இதுவுன்னே, இதுவென்னே. (நி.ருசு)

உ.உ.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - சுமந்திரன்வாழ்ந்தை: நான் வெறுந் தேருடன் தீரும்பிச்சென்று கேட்பவருக்கு யாதுகூறுவதென்று வருந்துவதைக் கூறும்.

செவ்விய குரிசில் கூறத் தேர்வலான் 1 செப்பு வானவ்
வெவ்விய தாயிற் 2 தீய விதியினின் மேலன்போலா
மியவயி னின்னை 3 நீங்கி யின்னுயிர் 4 தீர்ந்தின் நேகி
யவ்வயி 5 ன்னைய காண்டற் 6 கமைந்தன 7 னடிய நென்றான்.

(இ-ள்.) செவ்விய குரிசில்-தற்குணங்களையேயுடைய நிலைவனாகிய இராம பிரான், கூற - (இவ்வண்ணம்) சொல்ல, - தேர் வலான் - தேர்செலுத்துதலில் வல்லவனாகிய சுமந்திரன், செப்புவான் - சொல்லுவானாயினான்:—(நான் நீ கூறியவண்ணமே வெறுந்தேரைக்கொண்டு திரும்பிச்செல்வேனானால்), 'இவயின் - இவ்விடத்தினின்றும், நின்னை நீங்கி - உன்னைவிட்டுப்பிரிந்து, இன் உயிர் - (எனது) ஜீவிய பிராணனை, தீர்ந்து இன்று - நீங்கப்பெறாமல், ஏகி - சென்று, அ வயின் - அவ்வயோத்தியா நகரத்தில், அனைய - (இராமனின்) நிச்செல்வதுகண்டு அவஸ்தைப்படுகின்ற அயோத்தியாபுரியின், அந்த நிலைமைகளை, காண்டற்கு - காணுதற்கு, அமைந்தனன்-உடன்பட்டவனான, அடியன்-அடிய வனாகிய யான், அ வெவ்விய தாயின் - (நீ காட்டிற்குச் செல்லவேனுமென்று வரம்வேண்டிய) கொடிய அந்தத் தாய்ச்சும், தீய விதியினின் - (அங்ஙனம் காட்டிற்குச் செல்லுமாறு தூண்டிய) கொடிய விதிக்கும், மேலன் போல் ஆம் - (கொடுமையில்) மேம்பட்டவனாவேன் போலும்'; என்றான் - என்று கூறினான்; (எ-று.)

கானகத்திற்கு நீ செல்லுமாறு தாய் வரம்வேண்டினான்: விதி காட்டிற் குக் கொண்டுபோய்விட்டது; யானே அவ்விருவாசெயலையும் நடப்பித்த தோடு ஒழியாமல் கல்லும்முள்ளும் நிறைந்தகானகத்திலே பொருந்தாரைக வேல்துதிபோல் பரல்பாய மெல்லடிக்கன் குருதிசோர வெயிலுறைப்ப நடந்து செல்லவிட்டிட்டு 'ஒருகால் இராமன் நாட்டிற்குத் திரும்பிவந்தாலும் வருவனோ?' என்று ஒரொண்ணங்கொண்டுள்ள உடன் வாழுமுடியாமையால் நகரத் தில்தானே தக்கிய சிலர்க்கு அவ்வாசையெல்லாம் தீரச்செய்த கொடியவனாத லால் 'தாயின் வெவ்வியவிதியினின் மேலன்' என்கிறான், சுமந்திரன். ²விதியினின் மேலென்போலாம் என்றபாடத்திற்கு - விதியினும் மேலாக எதை யொத்திருப்பேனென்க. தீர்ந்து - தீர்ந்ததுஎன்ற தொழிற்பெயரின்விகாரம். பி-ம்:—¹உணர்ந்துவான். ²விதியினிமேலென்பாலாம், விதியின்மேலோன் போலாம். ³நீக்கி, நோக்கி, ⁴தீராதேகி, ஈந்தின்றேகி, நீக்கென்றேகி. ⁵முடிவு காண்டற்கு. ⁶அமைதலால், ஆதலால். ⁷அளியன். (௧௮௭)

உக. தேவியு மிளவலுந் தொடரச் செல்வனைப்

¹பூவியற் கானகம் ²புகவுய்த்தே நென்கோ

கோவினை யுடன்கொடு குறுகினே நென்கோ

யாவது கூறுகே ³நிரும்பி நெஞ்சினேன்.

இதுமுதம் ஆறுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) தேவிஉம் இளவல்உம் தொடர - மனைவியும் தம்பியும் உடன் தொடர்ந்து செல்ல, செல்வனை - செல்வக்குமாரனாகிய இராமபிரானே, பூ இயல் கானகம் - மலர்கள் பொருந்திய காட்டில், புக-செல்லுமாறு, உய்த்தேன் என்குற - விட்டுவந்தேனென்று சொல்வேனோ? கோவினை - தலைவனாகிய இராமபிரானே, உடன் கொடு - உடன் அழைத்துக்கொண்டு, குறுகினேன் என்குற - (நகரத்தைக்) கிட்டினே நென்று சொல்வேனோ? இரும்பின் நெஞ்சனேன் - இரும்பைப்போல்வலிய நெஞ்சையுடையனாகிய யான், யாவது கூறுகேன் - யாது சொல்லக்கடவேன்? (எ-று.)

'கோவினையுடன்கொடுகுறுகினேன்' என்றுசொல்லுதல் பொருந்தாதது போலவே, பறைவர் கைவேல்துதிபோற் பரல்பாயுங் காட்டிற் புகவுய்த்ததை 'பூவியற்கானகம் புகவுய்த்தேன்' எனக் கூறுதலும் தகாததாலும், துழைதற் கரிய கடுங்காட்டிற் கொண்டுபோய் விட்டுவந்தேனென்று கூறுதல் மிகவும் அறிவுடத்தைக் கூறியதாதலாலும் 'யாதுகூறுவேன்' என்கிறான். காட்டில் விட்டுவந்தேனென்று எவ்வாறு கூறுவேனென்பது, சுமந்திரன் கருத்து. காட்டிற்கொண்டு விட்டுவந்த கொடுஞ்சொல்லைச் சொல்லும்படி தனக்கு ஏற்பட்டிருப்பதைப்பற்றித் தன்னை 'இரும்பின்நெஞ்சினேன்' என்று பழித்துக்கூறுகின்றான். 'தேவியும் இளவலுந் தொடர்' என்றதனால், தானும் அவர்களைப்போலப் பின்தொடர்ந்துசெல்லச் சுமந்திரன் விரும்புகின்றா

னென்பது தொனக்கும். என்கு - தன்மையொருமையெதிர்க்காலினை முற்று. 'கூறுகேன்' என்பதில், ககரவொற்று—எதிர்க்காலங்காட்டும், பி-ம்: ௧¹பூவுயர், 2²போக்கினென். 3³இரும்பு. (இருங்)

உஉ.* தாருடை மலரினு மொதுங்கத் தக்கிலா
வாருடை முலையொடு மதுகை மைந்தரை
பாரிடைச் செலுத்தினேன் பழைய நண்பினேன்
தேரிடை 1வந்தனன் றீதிலே நென்கேர.

(இ-ள்.) பழைய நண்பினேன் - முன்னோர்காலத்தொட்டு நண்பையுடையவனும், தீது இலேன்-குற்றமற்றவனுமாகிய யான், தார் உடை மலரின் உம்-மாலையாகத் தொடுத்தற்குரிய மலர்களிலும், ஒதுங்க - நடத்தற்கு, தக்கிலா - தகுதியில்லாத [மிகவும் சுகுமாரத்தன்மையமைந்த], வார் உடை முலையொடு-கச்சையணிந்த தனங்கலையணிந்த சீதையுடனே, மதுகை மைந்தரை - வலியுடையமைந்த குமாரர்களை, பாரிடை - கடுத்தரையில், செலுத்தினேன் - செல்லுமாறுவிட்டவனாய், தேரிடை வந்தனன் - (சொஸ்தமாக நான் அரசகுமாரன்போல்) தேரினமீது ஏறிக்கொண்டுவந்தேன், என்கோ - ; (எ-று.)

பூப்பட்டாலுங் கொப்பளிக்குத் தன்மையுள்ள சுகுமாரமான பாதங்களைக் கொண்ட அரசகுமாரியையும் மிகச் சுகுமாரரான அரசகுமாரர்களையும் கொடுவெங் காட்டிடை நடக்குமாறு விட்டுத் தான் தேரினமீது ஏறிக்கொண்டுபோதல் செய்யத்தகாததாகித் தீவினையுள்ள செயலு மாதலால், குற்றமற்றவனும் பழைய நண்பினனுமாகிய பணியானனொருத்தனுக்குத் தகாத இத்தொழிலைச் செய்துவிட்டு, இதனை எவ்வாறு தெரிவிப்பே நென்று சுமந்திரன் வருந்திக் கூறியவாறு. மாதரினடி மலரினும்மெல்லியதாகக் கூறப்படுதலே, "அரிச்சமனனத்தின் றாவியுமாத, ரடிக்குடரிஞ்சிப்பழம்," என்றதனாலும் அறிக. வாருடைமுலை - அடையடுத்த சினையாகுபெயர். இனி, வாருடைமுலையென்பதற்கு - கச்சையடையச்செய்கின்ற முலையென்னின், அன்மொழித்தொகைப் பன்மொழித்தொடராம். பி-ம்:—1வந்தனன். (இருங்)

உஈ. வன்புலக் 1கன்மன மதியில் 2வஞ்சனை
னென்புலப் புறவுடைந் திரங்கு மன்னன்பா
லுன்புலக் குரியசொ 3லுணர்த்தச் 4செல்கெனே
தென்புலக் 5கோமகன் றுதிற் செல்கெனே.

(இ-ள்.) வன் புலம் கல்மனம் - வலியுடையனும் கல்லெப்போன்ற மனத்தைமுடைய, மதி இல் - நற்புத்தியில்லாத, வஞ்சனேன் - கொடிய யான், என்பு உலப்பு உற உடைந்து இரங்கும் மன்னன்பால் - உடம்புஅழியும்படி மனம்முறிந்துவருத்துகின்ற அரசனிடத்து, தென் புலம் கோமகன் துதில் செல்கென்து - தெற்குத்திக்குப்பாலகனாகிய இயமனது தூதுவன்போலச் செல்லக்கடவோனோ? உன் புலக்கு உரிய சொல் உணர்த்த செல்கென்து - உனது நல்லறிவிற்கேற்ற சொல்லாத தெரிவிக்குமாறு செல்லக்கடவோனோ?

நகரத்து மார்தர்பலரும் உடன்சென்றிருத்தலால் எப்படியும் அவர்கள் அவ்விராகவகுமாரனைத் திருப்பியழைத்துவருவரென்கிற ஒரெண்ணத்தினால் உயிரைச் சிறிதேதாங்கிக்கொண்டிருக்கிற மன்னவனிடத்திலே நீ காட்டிற்குச் செல்லும்பொழுது அவ்வரசர்பிரானிடத்துச்சொல்லுமாறு கூறுஞ் சொல்லு உணர்த்தச்செல்வேனுதல், என்னுடையசெல்கை யமராதரதுவரவுபோலாகி அவ்வரசனது உயிர் மாய்வதற்குக் காரணமா மாதலால், அங்கு செல்லுதல் எனக்குத் தகுதியோ? என்று சுமந்திரன் வருத்திக் கூறுகின்ற நென்க. மனங்கரைத்து அழித்திடாமல் மனத்திடப்பத்தோடு இராமபிரான் து பிரிவை உணர்த்தவேண்டியவனாக இருத்தல்பற்றி, சுமந்திரன், 'கன்மன மதியில் வந்த சனை' என்று தன்னைப் பழித்துக்கூறுகின்றான். யமன் தெற்குத்தெற்கிருப்ப பாலக னாதலின், 'தென்புலக்கோமகன்' எனப்பட்டான். முதலடியில், புலம் - பொறிக்கு, இலக்கணை. புலம் - இங்குக் கொடுஞ்செய்தியைக்கூறவேண்டிய வாய் என்னலாம். என்பு - உடம்புக்கு, ஆகுபெயர். தூது - பண்பாடு பெயர். இச்செய்யுளில் தீர்ப்புஎன்னுஞ் சொல்லணி நான்கு : முகவுழுந் துந் தவிர இரண்டுமுகவியசிலஎழுத்துக்கள் ஒன்றியிருக்கப் பொருள்வேறுபடுவது, இவ்வணியின் இலக்கணம். 1-ம்:—¹கன்மத்தின், கன்மகன். ²கொஞ்சியென்க. ³உணர்த்தி, ⁴செல்லுமயான், ⁵கிழவன் நன். (நா.0)

உச. நரற்றிசை மாந்தரு நகர மாக்களுந்

தேற்றினர் ¹கொணர்வருன் சிறுவன் நன்னையென்

நுற்றின வரசனை பைய வெய்ய²வென்

³கூறுறுந் சொல்லினுற் கொலைசெய் வேன்கொலோ.

(இ-ள்.) 'ஐய - தலைவனே! நால் திசை மார்தர்பலம் - காண்குறித்திலு முன்ன மனிதரும், நகரம் மாக்கள்உம்-நகரத்திலுள்ள சனங்களும், உன் சிறுவன் தன்னை - உனதுபுகல்வனாகிய பூரிராமபிரானே, தேற்றினர் (கொணர்வர் - 1. நீ நகரத்திற்குமின்னுவருதலால் குற்றமில்லையென்று) சமாதானஞ்சொல்லி அழைத்துவருவர்,' என்று—, ஆற்றின அரசனை - (உயிர் நீங்காவண்ணம் முன்பு) சாத்தப்படுத்திய தசரதமன்னவனை, (இப்போது), என் வெய்ய கூற்று உறழ் சொல்லினால்-எனது கொடிய யமனையொத்த(இராமபிரான் நகரத்திற்குத் திரும்பாமற் காட்டிற்கே சென்றிட்டான் என்ற) கடுஞ்சொல்லால், கொலை செய்வேன் கொல்லு - உயிர் நீங்குமாறு செய்யக்கடவோ? (எ-று.)

கீழ்ச்செய்யுளின் கருத்தையே கவி இச்செய்யுளினால் விரித்துக் கூறியுள்ளார். தசரதமன்னவன் உயிர்நீங்காதிருக்கவேண்டுமென்ற கருத்தினால் முன்னர்தரமாதானப்படுத்தின யானே இப்போது அதற்குமாறாக அவனுயிர்த்துமாறு கடுஞ் சொல்லைக் கூறுவது தகுதியோ என்று சுமந்திரன் கூறுகின்றன நென்க. இதனால், சுமந்திரன் தசரதனைச் சமாதானப்படுத்தினானென்பது பெறப்படும். அருகிலிருப்பவர் சமாதானப்படுத்துவரென்கருதிக் கூறினானுமாம். (இராமபிரான் ஒருகால் மீண்டுவரக்கூடுமென்கிற எண்ணத்தினால் உயிரைப் போக்காதுவைத்திருக்கும் மன்னர்பிரான் 'எவ்வளவு சொல்லியும் இராமபிரான்

கேனாமல் நகரத்து மாந்தர்முதலியோரையும் வஞ்சித்துக் காட்டிற்குச்சென் றான்' என்ற கடுஞ்சொல்லுக் கேட்டமாத் திரத்தில் இறந்துபடுவது திண்ண மென்பான் 'கொலைசெய்வேன்கொலோ' என்றான். நாற்றிசைமாந்தர் என் றது - கோசலநாட்டிலுள்ள மாந்தரை யென்னலாம். பி-ம்:—¹உணர்விலு ரென்சிறுவன் மீள்வனென்று. ²எம். ³கூற்றன. (௫௬௧)

உரு. அங்கிமேல் வேள்விசெய் ¹தரிதிற்பெற்றநின் சிங்கவே நகன்றதென் ²றுணர்த்தச் ³செல்கெனோ வெங்கள்⁴கோ மகற்கினி ⁵யென்னிற் ⁶கேகய நங்கையே கடைமுறை நல்லன் போலுமால்.

(இ-ள்.) 'அங்கிமேல் வேள்வி செய்து - அக்கினியிலே (செய்தற்குரிய அசுவமேதயாகம் புத்திரகாமேட்டியாகம் முதலிய) யாகங்களைச் செய்து, அரி தின் பெற்ற - அருமையாகப் பெற்ற, நின் சிங்கம் ஏறு - உனது ஆண்சிங்கம் போன்ற இராமபிரான், அகன்றது - காட்டிற்குச் சென்றிட்டான்,' என்று—, உணர்த்த - அறிவிக்குமாறு, செல்கெனோ - செல்லக்கடவேனோ? இனி—, எங்கள் கோமகற்கு - எங்களது அரசனாகிய சரசுரதசக்கரவர்த்திக்கு, என்னில் - (இராமபிரான் காட்டிற்குச் சென்றிட்டான் என்ற கடுஞ்செய்தியைத் தெரி விக்கும்) என்னைக்காட்டிலும், கடைமுறை - இறுதியாகப்பார்க்குமிடத்து, கேகயன் நங்கை - கேகயவரசனது புதல்வியாகிய கைகேயியே, நல்லன் போலும் - நல்லவன் போலும்; (எ-று.)—ஆல் - சுற்றரசு.

இராமபிரான் காட்டிற்குச்செல்லவேணுமென்று வரம்பேண்டித் தயாரத மன்னவனுக்குப் பெருந்துயரத்தைக்^{*} கைகேயி விளைத்தா ளாயினும், உன் பிரிவைக்கூறி அவ்வரசுப்பிரானது உயிரையே போமாறு செய்யும் என்றோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்குமிடத்து அக்கைகேயியே நல்லவன்போலத் தோன்றுவா னென்று சுமந்திரன் இரங்கிக்கூறின னென்க. பி-ம்:—¹அரிதுநீபெற்ற. ²உரைக்க. ³செல்வேனோ. ⁴கோமன்னவற்கு. ⁵எண்ணில், ⁶கைகயன். (௫௬௨)

உக. — சுமந்திரன் இராமபிரானது தானைப்பற்றிக்கொண்டு பெருந்துயரோடு பூமியிழ்வுபுரண்டு பலகூறுதல். முடிவுற ¹வின்னன ²மொழிந்த பின்னரு மடியுற³த் தழுவின னழுங்கு பேரரா விடியுறத் ⁴துவளுவ தென்னு மின்னலன் படியுறப் புரண்டனன் ⁵பலவும் ⁶பன்னினான்.

(இ-ள்.) முடிவு உற - (தன் கருத்து இராமபிரானை மீட்டு அழைத்துச் செல்வதே என்று) முடிவாகத் தெரியும்படி, பின்னன - இப்படிப்பட்ட சொற் களை, மொழிந்த பின்னர்தம் - சொல்லியபின்பும், (இராமபிரான் நகரத்துக் குத் திரும்புவதென்ற எண்ணமில்லாதவ னென்றுதோன்றியதனால்), இடி உற - இடியோசை கேட்டதனால், அழுங்கு - (அச்சத்தினால்) மனம்வருந்துந்

தன்மையுள்ள, பேர் அரா - பெருஞ்சர்ப்பமானது, துவருவது - துடித்துச் சோர்கின்றது, என்னும் - என்றுசொல்லத்தக்க, இன்னலன் - துன்பத்தை யுடையவனும், அடி உற தழுவினன் - (அவ்விராமபிரானது) பாதங்களைச் செவ்வனே பற்றிக்கொண்டு, படி உற புரண்டனன் - பூமியிலே (தனது உடம்பு) படுமாறு புரண்டவனும், பல உம் பன்னினான் - (அவ்விராமபிரான் நகரத்திற்குமிருமாறு) பலவார்த்தைகளையுஞ் சொன்னான்; (எ-று.)

இராமபிரான் தான் பதினான்கு வருடங்கள் வனவாசஞ்செய்யாது நகரத்திற்குமிவ்வதில்ல யென்ற வீடாப்பிடியுடனே நிற்கின்ற நென்பதையறிந்தவுடனே, இடியோசையால் நடுங்கும் பெருஞ்சுருப்பம்போல் மனம் நடுங்கிய சுமந்திரன் பின்னும் அப்பிரானது பாதங்களைத் தழுவிக்கொண்டு பூமியில்விழுந்து புரண்டு பலகூறின நென்பதாம். இன்னனென்றது - கீழ்ச் சுமந்திரன் சொல்லாகவந்தவற்றையெல்லாம் குறிக்கும். 13-ம்:—¹இன்னணம், ²மொழிந்து, ³வணங்கினின்றமுர்கும்பை, வணங்கினின்றமுங்கிப்பை, ⁴துவன்வ தேயன்ன, ⁵பின்னும், இன்ன, ⁶பன்னுவான். (இசுந)

உ.அ.— அச்சுமந்திரனைக் கைகளாலெடுத்துக் கண்ணிரைப்

போக்கி இராமபிரான் சில கூறுதல்.

தடக்கையால் லெடுத்தவற் றழுவித் ¹கண்ணநீர்
துடைத்துவே றிருத்தி²மற் றினைய சொல்லின
னடக்கு³மைம் ⁴பொறியொடு கரணத் தப்புறங்
கடக்கும்⁵வா லுணர்வினுக் ⁶கணுகுங் காட்சியான்.

(இ-ள்.) அடக்கும் ஐம் பொறியொடு - (தத்தம் புலன்களிற்செல்லவொட்டாது) தடுத்தவேண்டிய ஐம்பொறியுணர்வோடு, கரணத்து - மனத்துக்கும், அ புறம் கடக்கும் - அப்புறப்பட்டு நிற்பவனும், வால் உணர்வினுக்கு - (தத்துவஞானிகளின்) பரிசுத்தமாகிய உண்மையறிவுக்கு, அணுகும் - புலனுகின்ற, காட்சியான் - தோற்றத்தையுடையவனாகிய ஸ்ரீராமபிரான்,—அவன் . அந்தச்சுமந்திரனை, தட கையால் எடுத்து தழுவி - (தனது) பெரிய கைகளின லெடுத்துக் கட்டியிணைத்து, கண்ணநீர் துடைத்து - கண்களிலிருந்து (வெள்ளம்போற்) பெருகுகின்ற நீரைத் துடைத்து, வேறுஇருத்தி - வேறாகஇருக்க வைத்து, இனைய - இவ்வாறான சொற்களை, சொல்லினான்—; (எ-று)— சொல்லியதை அடுத்த பதினொரு செய்யுள்களிற் காண்க. மற்று - வினைமாற்று.

ஐம்பொறிகட்கும் மனத்துக்கும் எட்டாது நிற்பவனும் யோகிகளின் மெய்யுணர்வுக்கே புலப்படுபவனாகிய கடவுள் தான் கொண்ட மானுடவேடத் திற்கு ஏற்ப யாவரோடுஞ்சலந்து நட்புரிமைபூண்டு ஒழுகுகின்ற தன்மையிற் கவி ஈடுபட்டமை, இந்தச் செய்யுளில் தோன்றும். “புலனைந்துக்குஞ் சொலப் படா னுணர்வின் மூர்த்தி” என்ற நம்மாழ்வார் பாசுரத்தின் பகுதி, இந்தச் செய்யுளின் பின்னிரண்டடிகளிற் கருத்தத்தக்கு. பலரோடு மிருக்கையில்

ஒருவர் தாம் சொல்லுவதைக் கேள்விமீன் அவரைத் தனியே யழைத்துக் கொண்டுபோய் இரகசியமாகவுரைத்து அவர் மனத்தைத் திருப்புகின்ற உலக வியற்கைக்கு ஏற்ப, இராமபிரானும் சீதாலட்சுமணர்களின் முன்னிலையினின்றும் அந்தச் சுமந்திரனைச் சிறிது அப்பால் இட்டுக்கொண்டுபோய் 'தான் கசரத்திற்கு மீள்வது தகுதியன்று' என்பதையே அவன் கருத்திற் படுமாறு காரணங்காட்டி இரகசியமாக ஒளி ஒருவாறு அவனை யிசைவிக்கலாயினனென்க. வனவாசஞ்செய்வது இலட்சுமணனுக்குச் சம்மதமன்று ஆதலால், அவனும் இச்சுமந்திரனோடு இப்போது சேர்த்துகொள்வனோ என்ற கருத்தால் தனியே இட்டுக்கொண்டுபோய்க் கூறின நெனினுமாம், 1-ம்:—¹கண்ணீர், ²வைத்து, ³மாண். ⁴பொறியொடும். ⁵மன்னுணர்வினுக்கு. ⁶உணரும்.

உஅ.—இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - தான்நகர்க்கு மீள்வதற்குத் தயன்று என்பதற்கு உரிய காரணங்களைச் சுமந்திரனுக்குக் காட்டுதலைத் தெரிவிக்கும்.

பிறத்த¹லென் றுற்றபின் ²பெறுவ யாவையுந்
திறத்தாறி யுணர்வதோர் செம்மை யுள்ளத்தாய்
புறத்துறு பெரும்பழி ³பொதுவின் ⁴மெய்தலு
⁵மறத்திற மறத்தியோ வவல முண்டென.

இதுமுதற் பதினொருகவிகள் - ஒருகொடர்.

(இ-ள்.) பிறத்தல் என்று உற்ற பின் - பிறவியென்பது உண்டானபிறகு, பெறுவ - (அந்தப்பிறவியிலே) சேரக்கூடியனவாகிய, யாவை உம் - (ஆன்பம் துன்பம் என்ற) எல்லாவற்றையும், திறத்து - முறைமையால், உளி - ஆராய்ந்து, உணர்வார் - உணரவல்லதாகிய, துர் செம்மை உள்ளத்தாய் - கேர்மையான மனமுடையவனே! அவலம் உண்டு ஏன - துன்பம் உண்டாகின்றதே பென்று கருதி, புறத்து உறு பெரும் பழி பொது இன்று எய்தல் உம்-வெளியே (யாவாலும் துற்றிக்கூறுமாறு) பொருத்துவதாகிய பெரியபழியானது சாமானியமாகவன்றி [விசேடமாக] கேர்தலையும், அறம்திறம் (உம்) - தருமத்தின் கூறுபாட்டையும், மறத்திது - மறக்கக்கடவையோ? (எ-து.)

இப்புலியிலே பிறப்பென்பது உண்டானபோது அவசியம் அனுபவிக்க வேண்டிய நன்மையைப்போலவே தீவினைப்பயனையும் துகர்த்தே தீரவேண்டுமென்கின்ற முறைமையை ஆராய்ந்தறிந்த விவேகத்தையுடைய நீ, நான் கானகத்திற்குச் செல்லுவது உன்மனத்திற்குத் துயரத்தைத் தருவதாகுமென்கிற ஒருகாரணத்தை மாத் திரங்கொண்டு மீளவேணுமென்று கருதுகின்றாயே; அங்ஙனம் நான் செய்கேளுயின், தருமத்தைத் தவறாது நடத்துபவன்போல வேடம்பூண்ட இராமன் தேவதையைப் போற் கொண்டு நடக்கவேண்டிய பிதாவின் சொல்லைத் தட்டினா நென்ற பெரும்பழி எனக்கு ரோரோதோ? அன்றியும், அது அறத்திற்கு 'விரோதமான செயலென்பதையும் மறந்துவிட்டா

யோ? என்றனன் இராமபிரா னென்க. முதலிரண்டடிகள் - துன்பம் நேர்வதைக்குறித்து மனம் மாறுபடத்தகாதவன் நீ என்ற கருத்தை உட்கொண்டிருத்தலால், கருத்துடையடைகோளியணியாம். உளி - உள்ளியென்பதன் தொகுத்தல்: இனி, “இயல்புளிக்கோலோச்சம் மன்னவன்” என்ற விடத்திற் போல, ‘உள்’ என்பது - மூன்றனுருபின் பொருளில் வந்தது எனக் கொள்ளலுமொன்று. இன்று - இன்றி யென்னும் வினையெச்சம் தொடர்பினுள் உகரமாய் வந்தது: “இன்றியென்னும் வினையெஞ் சிறுநி, நின்ற விகர முகர மாத, றென்றியன் மருங்கிற்செய்யுளுஞ் சிறித்தே” என்பது, கொல்காப்பியம். ⁵அறத்தினை என்ற பாடத்திற்கு - இராமனைக்கானகத்தில் விட்டுவந்தானென்னும் பழிமொழி உன்னைப்பற்றி யுண்டாகப்போகின்றதென்று அறத்தினை மறக்கலாமோ? எனப் பொருள் காண்க. 15-ம்:—¹ஒன்று. ²பெயர்வதியாவையும், ³பொதுவென்று, பொதுவின். ⁴எய்தவும். (நுகரு)

உக. முன்புநின் நிசைநிரீஇ முடிவு முற்றிய
பின்புநின் துறுதியைப் பயக்கும் பேரற
மின்பம்வந் துறுமெனி ¹னிணிய தாயிடைத்
துன்பம்வந் துறுமெனிற் ²துறக்க லாகுமோ.

(இ-ள்.) பேர் அறம்-சிறத்தகருமானது, முன்பு-முதலில், இசைநிரீஇ தின்று - (தன்னை மேற்கொண்டு நடப்பவனுக்கு இம்மையிற்) புகழை நிலை பெறுத்திதின்று,—முடிவு முற்றிய பின்புஉம்-இறுதிக்காலத்தால் (உயிர்) உடம்பைவிட்டு நீங்கியபின்பும், நின்ன - (தான்) அழியாது நின்று, உறுதியைப் பயக்கும் - (தன்னை யனுட்டித்தவர்க்கு) நல்லுலகத்தைத் தரும்; (இப்படிப்பட்ட பேரறத்தை மேற்கொண்டு நடக்கும்போது), இன்பம் வந்து உறும் எனின் - (அதனால் ஒருவனுக்கு) இன்பம் வந்து கூடுமாயின், இணியது - நன்மையாகத் தோற்றுகின்றது; அ இடை-அப்படிப்பட்ட பேரறத்தை மேற்கொண்டு நடக்கும்பிடத்தில்தானே, துன்பம் வந்து உறும் எனின் - மனவருந்தமானது வந்து மருதியாகத்தோன்றுமாயின், துறக்கல் ஆகும்- (துன்பம் வருகின்றது என்ற காரணத்தால் தான் மேற்கொண்ட அப்பேரறத்தைக்) கைவிடுதல் தகுமோ? (எ-று.)

‘கீழ்ச்செய்யுளில் அறம் மறத்தியோ?’ என்று சுமந்திரனுக்கு இடித்துக் கூறிய இராமபிரான், இதனால், அந்த அறத்தின் தன்மையை வெளியிடுகின்றன னென்க. ஒருவன் அறத்தை அனுட்டித்தானாயின், அவனுக்கு அந்த அறமானது இவ்வுலகத்திற் புகழையுண்டாக்கி மறுமையிலும் நற்கதியைத் தரும். அப்படிப்பட்ட தரும் மேற்கொண்டொழுகும்போது இன்பமாகத்தோன்றுமாயின் எவ்வளம் மனமகிழ்ந்து அதனை அனுட்டிக்கவேண்டுமோ, அவ்வளமே அதனை மேற்கொண்டொழுகும்போது துன்பம் நேரினும் அனுட்டித்தே தீர வேண்டுமே யன்றித் துன்பமுண்டாகுமென்று கைவிடுதல் தகுதியின்றென்று கூறியவாறு. ‘நன்றங்கா னல்லவாக்காண்பவ ரன்றங்கா,ல்லவற் படுவதெவன்

என்ற திருக்குறள் இங்குக் காணத்தக்கது இச்செய்யுளில் முன்னிரண்டடி களால் அறத்தினால் வீளையும் பயனைவினக்கி, பின்னிரண்டடிகளால் அதனை எஞ்ஞான்றும் மேற்கொண்டே நடக்கவேண்டு மென்று வற்புறுத்திக் கூறிய வாறு. நிதீஇ - சொல்லிசையன்பெடை. உறுதி - அடைதற்குரிய நல்லல்கு. ஆயிடை-சுட்டுநீண்டு யகரவுடம்படுமெய் பெற்றது. 13-ம்.—¹இயற்றியெல்லையில், ²துறக்கற்பாலதோ. (௩௯௬)

௩௯௦. நிறப்பெரும் படைக்கல ¹நிறத்தி ²னேருற
மறப்பயன் ³விளைக்குறும் வன்மை யன்றரோ
⁴விறப்பினுந் திருவெலா மிழப்ப வெய்தினுந்
துறப்பில ரற⁵மெனல் குர ராவதே.

(இ-ள்.) குரர் ஆவது - குரர் என்று சொல்லுதற்குரிய வன்மையென்பது, -(பகைவனால் எறிப்பட்டதான), நிறம்பெரும் படைக்கலம் - ஒளி பொருத்திய சிறந்த ஆயுதமானது, நிறத்தின் நேர் உற - மாற்பிற்குநேராக வரவும், (சிறிதும்பின்வாங்காமல்), மறம் பயன் விளைக்குறும் - வீரச்செயலை மேன்மேலும் நடத்துகின்ற, வன்மை - வல்லமை, அன்று—; (பின்னை எது வன்மை எனில்), இறப்பின் உம் - சாவுநேர்வதாயினும், திரு எலாம் இழப்ப எய்தின் உம்-செல்வத்தையெல்லாம் இழந்துவிடுமாறு நேர்ந்தாலும், அறம் துறப்பிலர் எனல் - தருமத்தைக்கைவிடாதவரென்று சொல்லப்படுமாறிருத்தலே.

கீழ் அறத்தின்சிறப்பை யெடுத்துக்காட்டி அதனைக் கைவிடலாகாது என்று வற்புறுத்திய இராமபிரான், இதனால், அறத்தைக்கைவிடாதிருத்தலே வீரர்க்குரிய மறக்குண மெனக் கூறுகின்றா னென்க. பகைவனெறிந்த படைக்கலம் தன்மார்பில் நேரேவந்து பொத்தினாலும் அதற்குப் பின்வாங்காது பொருவதாகிய வீரகுணத்தை வீரகுணமானது என்று மறுத்து, எவ்வகைப்பட்ட இடர்நேர்ந்தாலும் அறத்தைக் கைவிடாத மனத்தின்மையே வீரகுணமென்று கூறியவாறு: அவநுதியணி. பெருஞ்செல்வரான மானிகள் போகாமல் தம் செல்வமெல்லாம் கெட்டவிடத்து உயிரையும் விடக் கருதுதலும் உளதாதலின் உயிரிழப்பதற்குப்பின் செல்வமிழத்தலைக் கூறினர். 13-ம்.—¹நிறத்தி. ²எய்தவும். ³விளைக்குமத்தன்மையென்பரே, துறப்பனவளவையன்றரோ. ⁴இறப்பெருந். ⁵எனும். ⁶ஆகலே. (௩௯௭)

௩௯௧. கான்புறஞ் ¹சேறலி லருமை ²காண்டலால்
வான்பிறங் கியபுகழ் மன்னர் தொல்குலம்
யான்பிறந் தறத்தினின் ³றிமூக்கிற் ⁴றென்னவோ
ஆன்⁵றுறந் துயிர்குடித் ⁶துழலும் வேலினும்.

(இ-ள்.) ஊன் துறந்து உயிர் குடித்து உழலும் வேலினும் - உடலைப் பிளந்து (அவ்வுடலிற்குள் புருந்துகொண்டிருக்கும்) உயிரைப் போகுமாறு செய்துகொண்டு (போர்க்களத்திலே) திரியவல்ல வேலாயுதத்தையுடைய

வீரனே! காண் புறம் சேறலில் - காட்டிற் செல்வதில், அருமை காண்டலால் - வருத்தத்தை யாலோசித்து, (நான் அங்ஙனம் காட்டிற் செல்வதைவிட்டு நகர்க்குத் திரும்புவேனாயின்), வான் பிறங்கிய புகழ் மன்னர் சொல் குலம் - மேலுலகத்திலும் விளங்கிய புகழையுடையதாகி வைவசுவதமனுசக்கரவர்த்தி தொடங்கிவந்த பழைய இந்தச்சூரியகுலம், யான் பிறந்து அறத்தினின்று இழுக்கிற்று என்னு - யான் பிறந்ததனால் தருமத்தினின்று தவறியதென்று சொல்லுமாறு விடவோ? [அங்ஙனம் பழிச்சொல் தோன்றுமாறுவிடுவது தகுதியன்று.]

இந்தச்சூரியகுலம் இதுவரையிலும் அறநெறிபிழையாமல் நடந்துவந்த தாதலால், இதிற்பிறந்த நான் தந்தையின் வசனத்தின்படி காட்டிற் செல்லாமல் நகரத்திலேயே யிருப்பேனாயின், அதனால் நான் சந்தைசொல்லுத்தவருது செய்கை யென்கின்ற அறத்தைத் தவறியவ றாவதோடு எந்தந்தையையும் உண்மைதவறி பவனென்ற பேருக்கு உள்ளாக்கவும் வேண்டியருமாதலால், இங்ஙனம் யானொருவன் பிறந்ததனால் இருவர்க்குமுள்ள நீங்காப்பழியை உலகத்தவர் தூற்றுமாறு செய்வது தகுதியோ? சுத்தவீரனாகிய நீ மனத்திப்பங்கொண்டு என்னை அறத்தையதுத்திக்குமாறு தூண்டவேண்டுவதாயிருக்க, அதற்குமாறாக நடக்கச் சொல்லுவது உனக்குத்தான் தகுதியோ? என்று இராம பிரான் இசைநற் சுமந்திரனதுகொண்கையைக் கண்டித்துக்கூறுகின்றனென்க. கீழ்ச்செய்யுளில் 'வீரகுணமென்பது எவ்வளவுவருத்தம் நேருவதாயினும் அறத்தைத் துறவாமையே' என்று கட்டுரைத்த இராமபிரான், இங்கு 'ஊன் துறந்துயிர்குடித்துமலும் வேலினாய்' என்றது - வீரனாகிய நீ வனவாசம் பெருந்துன்பம் விளைத்தலால் அதனை யான் நீங்கவேனுமென்று கருதுவது, உன் வீரகுணத்துக்குச் சேராது என்னுங் கருத்தைக் குறிப்பித்தலால், கருத்துடையடைகொளியணியாம். "வான்றோய்குடி" என்றார்போல, 'வான் பிறங்கியபுகழ்...குலம்' என்றார். புகழை மன்னர்க்கு அடைமொழியாக்கினுமாம், உயிர்குடித்துமலும் வேல் - குடித்தற்கு உரியதல்லாததைக் குடித்தற்கு உரியதாகக்கூறிய மரபுவழுமைதி: "இதனை உண்டற்குரியவல்லாப்பொருளை, யுண்டனபோலக்கூறலுமரபே" என்ற தொல்காப்பியத்துப் பொருளியற் குத்திரத்தில் உம்மினால் அமைக்க. பிறந்து—பிறக்க: எச்சத்திரிபு. 13-ம்:—1சேறலின். 2காண்டியால். 3இழுக்குற்ற. 4என்பவோ. 5திறந்து, பிறந்து. 6ஔ்ஹம், ஊஹம்.

(௫௬அ)

௫௭. வினைக்கரு 1மெய்ம்மையன் 2வனத்துள் விட்டனன்
3மனைக்கரும் புதல்வனை யென்றன் மன்னவன்
தனக்கருந் தவ4மது தலைக்கொண் 5டேகுத
லெனக்கருந் தவயிதற் கிரங்க லெந்தைநீ.

(இ-ள்.) 'வினைக்கு அரு மெய்ம்மையன் - (ஒழுக்கத்தால்) நடத்திக்காட்டுவதற்கு அருமையாகிய சத்தியத்தையுடைய தசரதமன்னவன், மனைக்கு - வீட்டினின்று, அரு புதல்வனை - (நோற்று) 5அருமையாகப் பெற்ற (தன்)

புத்திரனை, வனத்துள் விட்டான் - காட்டிற் செல்லவிட்டான்; என்றல் - என்று (உலகத்தவர்) புகழ்ந்து கூறுமாறுவிகழ்த்துவது, — மன்னவன் தனக்கு அரு தவம் - அந்தத் தசாதசக்காவர்த்திக்கு அருமையான தவமாகும்; அது தலைக்கொண்டு ஏகுதல் - அந்தத் தசாதமன்னவனது சொல்லைத் தலையாலேற்றுக (காட்டிற்கு)ச் செல்லுதல், எனக்கு அருதவம்-எனக்கு(ச் செய்தற்கு) அரிய தவமாகும்; (ஆசலால்), எந்தை-எனது தந்தைபோன்றவனே! நீ—, இதற்கு - (யான் காட்டிற்குச்செல்லுகின்ற) இச்செயற்கு, இரங்கல் - மனம் வருந்தாதே.

அறந்தவறுதல் தகுதியன்று என்பதை வற்புறுத்திந்காட்டிய இராமபிரான், இசைவு, யான் வனஞ்செல்வது எனக்கும் என்சந்தைக்கும் நன்மை பயக்குமாதலால், இவ்வாறு இருவர்க்கும் நன்மைதருந் செயலே யான் மேற்கொள்ளும்போது எம்மிடத்து அன்டையுடைய நீ அதற்கு மாறாக இரங்குதல் தகாதென்று, சமத்திரனைத் தேற்றுகின்றன னென்க. “புறந்தாய்மை நீரானமையும்கந்தாய்மை, வாய்மையாற்காணப்படும்” என்றவாறு தவத்தினால் விரையும் மெய்யுணர்வை வாய்மையே விரைக்கு மாசலாலும், “ஸ்த்யஸௌசாத் பரந்தப...பூதோபவிஷ்யதி [ஸ்த்யம் ஸௌசம் என்ற இவற்றைக்காட்டினும் சிறந்த தவம் முன்னும்இல்லை, பின்னும்இல்லை]” என்பவாதலாலும், மன்னவனுக்கு வாய்மை தவறுமலிருப்பது தவமாமாறு காண்க. தைவத்தின் அருளை நாடுதலே தவம்புரிதலின் கோக்கமாசலாலும், பிதாவையே தெய்வமாக வேதமே விதித்தலாலும், சந்தைசொல்லுதல் தலைமேற்கொண்டு நடப்பது மகனுக்குச் தவமாமென்க. கல்லது செய்யும்போது நிறங்குவது தகுதியன் றென்க. சத்தியமென்பதை மேற்கொண்டு நடத்துமிடத்து மிகவும்வருத்தப்பட்டு நடத்தவேண்டுமாயிருத்தலின் ‘வினைக்கரு மெய்யம்மை’ என்றான். மெய்யம்மையன் - சத்தியசத்தன். 1-ம்:—¹மெய்யம்மையின், மென்மையன், ²வனத்து. ³மனக்கு. ⁴இது. ⁵எகலை. (இசுக)

௩௩.—இதுதலை ஆறுதவிகள் - இராமபிரான் தன் தந்தைமுதலியோர்ட்டுசொல்லுமாறு கமந்தினிடத்துக் கூறுவதைத் தெரிவிக்கும்.

¹முத்திரை முனிவரை ²யிறைஞ்சி முற்றுமென்வந்தனை ³முதலிய மாற்றவ் ⁴கூறினை
⁵மொந்தையை யவனோடு மெய்தி ⁶ரீண்டெனச்
⁷சிந்தனை யுணர்த்துதி யென்று ⁸செப்புவாய்.

(இ-ள்.) முனிவரை - வகிட்டரை, முத்திரை இறைஞ்சி - முற்பட்டுச் சென்று வணங்கி, என் வந்தனை முதலிய மாற்றம் முற்றுஉம் கூறினை-என்னுடைய வணக்கம்முதலிய சொற்களை (ஒன்றுவிடாமல்) முழுதுஞ்சொல்லி, அவனோடும் - அந்தவகிட்டமுனிவனுடனே, ‘எந்தையை ஈண்டென எய்தி - என்சந்தையை விரைவாக அடைந்து, சிந்தனை உணர்த்துதி - என்கருத்தை (அவ்வாசரிடம்) தெரிவிப்பாய்;’ என்று -, செப்புவாய் - சொல்லுவாய்; (எ-று.)

இராமன் மீண்டுவராது காட்டுக்குச் சென்றானென்ற செய்தியை மன்ன வனுயிர்போமாறு சொல்லவல்லேனல்லேனென்று பலபடியாகச் சுமந்திரன் கீழ்க்கூறியதனால், முனிவன் மூலமாகத் தன் சிந்தனையை மன்னவனிடத்து உணர்த்துமாறு அவ்விராமபிரான் இதனாற் கூறுகின்றன நென்க. முந்தினை, கூறினை - முற்றெச்சங்கள். என்வந்தனை முதலியமற்றம் - நான் முனிவனை வணங்கியதும், பரதனுக்கும் தசரதனுக்கும் தன்சொல்லாகக் கூறவேண்டுவது மாகக் கூறுவன. வந்தனை - வந்தநாளன்ற வடசொல்லின் விகாரம். தசரதமன்னவன் என்பிரிவினால் மிகவும் வருந்துவனாகவின், அது ஒருவாறு தீருமாறு அவ்வரசனிடத்து விரைந்து சென்று சிந்தனை தெரிவிக்க வேண்டுமென்பான், 'சுண்டெனச் சிந்தனையுணர்த்துதியென்று செப்புவாய்' என்றான். சுண்டென - விரைவுகுறிக்கும் இடைச்சொல். சுண்டென சிந்தனை என்ற இயல்பானபாடத்திற்கு, சுண்டு - இவ்வனவாசவிஷயத்தில், என - என்னுடைய, சிந்தனை-கருத்தையென்க. 1-ம்:—1முத்திரம். 2தொழுது, குறுகி. 3ததலிய. 4கூறிப்பின். 5எந்தையால். 6சுண்டென, ஆண்டென்றன். 7சிந்தையை. 8செப்பினான் (இளநு)

நகர. முனிவனை யெம்பியை முறையி னின்றரும்
புனிதவே தியர்க்குமே லுறைபுக் தேளிர்க்கு
மினியன 1விழைத்தி பென்றியம்பி யெம்பிரி
தனிமையுந் தீர்த்தியென் 2றுரைத்தி தன்மையால்.

(இ-ள்.) முனிவனை - வசிட்டமுனிவனை நோக்கி, 'முறையில் நின்று - நெறியில்நின்று, அரு புனித வேதியர்க்குமே - அருமையாகப்பாராட்டுவதற் குரிய பரிசுத்தரான வேதம்வல்ல பிராமணர்க்கும், மேல் உறை புத்தேளிர்க்கு உம் - மேலுலகத்திலவாழ்கின்ற தேவர்க்கும், இனியன இழைத்தி-நன்மையான செயல்களையே செய்வாய், என்று—, எம்பியை இயம்பி - எனது தம்பியாகிய பரதனுக்குக் (கட்டுரை) கூறி, என் பிரி தனிமைஉம் - என்னைப்பிரிந்து தனித்திருத்தலாலாகிய வருத்தத்தையும், தன்மையால்-உன்னுடைய நன்னடத்தையால். தீர்த்தி - தீர்ப்பாய்,' என்று உரைத்தி-என்று (என்வார்த்தையாகச்) சொல்வாய்; (எ-று.)

மன்னவனுக்குத் தன்செய்தியைப் பக்குவமாக உணர்த்துமாறுகூறிய இராமபிரான், இதனால், மன்னவனது தனிமைத்துயரத்தைப்போக்கும்படி பரதனிடமும் அம்முனிவனைக்கொண்டு சொல்விக்குமாறு சுமந்திரனிடஞ்சொல்லுகின்றனனென்க. பணியாளனைக்கொண்டு அரசுகுமாரர்க்கு நன்மிகுகூறுவதில் தல் முறைமையன்றாதலாலும், வசிட்டன் குலகுருவாய் அவ்வப்போது ஏற்ற நன்மைகளைக்கூறி நல்வழிப்படுத்துதற்கு உரியவனாதலாலும், அவ்வசிட்டமுனிவனைக்கொண்டே பரதனுக்கும் செய்திசொல்லுமாறு இராமபிரான் கூறுகின்றன நென்க. வேதியர்க்கு இனியன - அவ்வப்போது வேதியர் வேண்டுமின்ற உதவிகள். புத்தேளிர்க்கு இனியன - தேவர்க்கு அரசர் செய்தற்குரிய

நித்தியநைமித்திகவிழாமுதலியன. தனிமையைத்தீர்த்தல் - உரியசமயத்தில்
எண்ணப்போல இருந்து வேண்டியஉதவிகளைப்பிரிதல் முதலியன. 19-ம்:—
¹இயற்றி, விளைத்தி. ²உணர்த்திதன்மையாய். (இளக)

நகரு. வெவ்விய தன்னையால் விளைந்த தீண்டொரு
கவ்வையென் றிறையுந்தன் கருத்தி 1¹னோக்கல்
னெவ்வரு ளென்வயின் ²வைத்ததின் சொலா
லவ்வரு ளாவன்வயி ³னருளு கென்றியால்.

(இ-ள்.) 'சுண்டு - இப்போது, வெவ்வியதன்னையால் - கொடிய தந்தையினால், ஒரு கவ்வை - ஒரு பழிப்பானகாரியம், விளைந்தது - நேர்ந்திட்டது, என்று - என்பதை, இவ்வாறு - சிறிதும், தன் கருத்தின் நோக்கலன் - தன் மனத்திற்கருதாதவனாக, என்வயின்வைத்தது எ அருள் - என்னிடம் வைத்தது எவ்வகையான அருளோ, அ அருள் - அவ்வகையான அருளே, இன்சொலால் - இன்சொல்லுடனே, அவன்வயின் - அவ்வரசனிடத்தும், அருள்க-செய்வாயாக,' என்றி ஆல் - என்று (வசிட்டன் சொல்லாற்) சொல்வாயாக; (எ-று.)

எனது தந்தையினால் இராமனுக்கு வனவாசம்நேர்ந்ததென்று தன்மனத்து வெறுப்புக்கொள்ளாமல், என்னிடத்துக்கொண்டுள்ள அருளை அத்தசரதனிடத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று வசிட்டமுனிவனைக்கொண்டு பரதமன்னவற்குச் சொல்லிக்கேண்டுகமென்று இராமபிரான் கூறுகின்றனனென்க. இனி, இச்செய்யுளுக்கு - வசிட்டமுனிவனைக்கொண்டு 'அரசனொருவன் புகல்வனைக்காட்டிற்குத் துரத்திவிட்டானென்று உலகத்திற் பழிசொல் நேர்ந்ததே' என்ற காரணத்தினால் கைகேயியின்மகனான பரதனிடத்து வெறுப்புக்கொள்ளாமல் இராமபிரானிடத்துப்போலவே அப்பரதனிடத்துக் கருணைகொண்டிருக்க வேண்டுமென்று அரசனிடம் சொல்லுமாறு இராமபிரான் செய்தி சொல்லியனுப்பியதாகக் கருத்து உரைப்பினுமாம். வெவ்வியது அன்னையால் என்று பிரித்து உரைப்பாருமுள். 19-ம்:—¹நோக்கலாது, ஓர்கலாது. ²வைத்தவன் சொலால், வைத்ததென் சொலால். ³அவ்வயின். ⁴அருள். (இளஉ)

நகரு. வேண்டின னிவ்வர மென்று மேலவ
னீண்டரு ¹ளெம்பிரா னிறுவி யே²கினை
பூண்டமா தவனெடுங் கோயில் ³புக்கென
தாண்டகை வேந்தனை யவல மாற்றிப்பின்.

இதுவும் அடுத்தகவியும் - குளகம்.

(இ-ள்.) எகினை - (நீ இங்கிருந்துமீண்டு) சென்று, பூண்ட மாதவனெடு உம் - பெருந்தவஞ்செய்தலை மேற்கொண்டவனாகிய வசிட்டமுனிவனெடுமும், கோயில் புக்கு - அரண்மனையிற் போய், எனது ஆண்டகை வேந்தனை - என்னுடையதந்தையான ஆண்மைக்குணமுள்ள தசரதசகரவர்த்தியை, அவலம் ஆற்றி - (என்னைப்பிரிதலால் அவன்கொண்ட) மனத்துயரத்தை (இன்சொற்களால்) தணிவித்து, பின் - பிறகு, இ வரம் வேண்டினன் என்று

மேலவன் ஈண்டு அருள் எம்பிபால் நிறுவி - (என்னிடத்து வைத்துள்ள அருளை என் தம்பியினிடத்து வைக்கவேண்டும் என்ற) இந்தவரத்தைத் தர வேணுமென்று வேண்டிக்கொண்டேனென்று சொல்லி யாவர்க்குந்தலைவனாகிய அத்தசாதசகரவர்த்தியின் நெருங்கிய அருளை என் தம்பியாகிய பரதனிடத்து நிற்குமாறு செய்து, —(எ-று.)— ‘தெருட்டுவாய்’ என்று அடுத்த கவியோடு தொடரும். பின் - சொல்லி முக்காடாகவந்தது.

சுமந்திரனைத்தேற்றியபிறகு காட்டினின்று திரும்பி நாட்டையடைந்து செய்யவேண்டியதைக் கீழ் மூன்றுகவிகளாற்றுகுறிய இராமபிரான், அரசனிடத்து மேலுஞ்செய்யவேண்டியதைத் தெரிவித்தற்காக, இதனால், தொகுத்து அதுவாதமாகக் கூறுகின்றான். இங்ஙனம் விஷயம் விளங்குவதற்காக விரித்துக்கூறியதைத் தொகுத்து அதுவாதமாகக்கூறுவது, இயற்கையேயாம். அரசனென்பவன் திருமாவின் அமிசமாய் உலகத்தார்க்கெல்லாம் தலைவனாவனாதலின், அவனை ‘மேலவன்’ என்றார்: “வையத்திறையென்றுவைக்கப்படும்” என்றார் திருவள்ளுவரும். ஆண்டகை - பண்புத்தொகை. ஆண்டகை வேந்தன் - வேற்றுமைத்தொகை: இருபெயரொட்டாகக்கொண்டு உரைப்பினுமாம். அவலம் மாற்றினைப் பிரிக்கவும் இடமுண்டு. பி-ம்:—¹எம்பிரான், ²பினைப், ³புக்கு நீ, புக்கினிது. (௫௭௬)

௩௭௬. ஏழிரண் டாண்டுநீத் ¹திண்ட வந்துனைத்
தாழ்குவன் ²திருவடி தளர லீண்³டெனச்
சூழிவெங் கடகளிற் றரசற் சொல்லிப்பின்
வாழிமா தவன்சொலான் மனந்தெ ருட்டுவாய்.

(இ-ள்.) பின் - பிறகு, ‘ஏழ் இரண்டு ஆண்டு - பதினான்கு வருஷகாலத்தையும், நீத்து - (வெகுவிரைவிற்கு) கழித்து, ஈண்டு - இங்கே, ஈண்ட வந்து - திரும்பவந்து, உனை திருவடி தாழ்குவன் - (இராமபிரான்) உன் திருவடிகளை வணங்குவான்; தளரல் - மனம் வருந்தவேண்டாம், என - என்று, சூழி வெம் கடம் களிறு அரசன்-முகபடாத்தையுடைய கொடிய மத்தையுடைய யானைச் சேனையைக்கொண்ட அரசனை, மாதவன் சொலால் சொலி - வசிட்டனுடைய சொல்லாற் சொல்லி, மனம் தெருட்டுவாய்-மனத்தைத் துயரத்தினின்று ஆற்றுவாய்; (எ-று.)

‘இந்தப்பதினான்குவருடகாலமும் ஒருநிமிஷம்போற் கழிந்துவிட, மீண்டு வந்து உன் திருவடிகளில் இராமன் தண்டஞ்சுமர்ப்பிப்பான்; ஆதலால், அவன் பிரிந்துசென்றுனென்று வருந்தவேண்டாம்’ என்று முனிவனைக்கொண்டு அரசனைத் தேற்றுமாறுங் கூறுகின்றனன் இராமபிரான் எனக்க, சிலநாள்தான் என்று தோன்றுமாறு ‘ஏழிரண்டாண்டு’ என்கின்றான், ஈண்ட - விரைவாக எனினுமாம். ‘ஏழிரண்டாண்டுநீத்து உனை ஈண்டவந்து திருவடி தாழ்குவன்: தளரல் ஈண்டு’ என அரசற்குச் சொல்லிப் பின் மாதவன் சொல்லாறும் மனம் தெருட்டுவா யென உரை கூறுவாரா முனர். ஈண்டென - விரைவாக எனினுமாம். வாழி - அசை. பி-ம்:—¹ஈண்டு, ²திருவடித்தலத்தில், ³என. (௫௭௭)

நாடி. முறைமையா லெற்பயர் தெடுத்த மூவர்க்குங்
¹குறைவிலா வென்னெடு வணக்கங் கூறிப்பி
 னிறைமகன் றுயர்துடைத் திருத்தி²மா டென்றான்
 மறைகளை ³மறைந்துபோய் ⁴வனத்துள் வைகுவான்.

(இ-ள்.) என் பயந்து எடுத்த மூவர்க்கும - என்னைப் பெற்றெடுத்த
 வர்களான கோசில சுயித்திரை கைகேயி என்ற மூன்று தாய்மார்களிடத்தும்,
 முறைமையால் குறைவுஇலா என் நெடு வணக்கம் கூறி-முறைமையிற்பிறழாத
 என்னுடைய நீண்டவணக்கத்தைத் தெரிவித்து, பின்—, இறைமகன் றுயர்
 துடைத்து - அரசன்(வருத்தப்படும்போது தக்கமொழியினாலும் உபசாரத்தினு
 லும் அவனுடைய) வருத்தத்தைப் போக்கி, மாடு - அவன்பக்கத்திலேயே,
 இருத்தி - இருப்பாய், என்றான்—: (யாவனெனில்);—

மறைகளை மறைந்து போய் வனத்துள் வைகுவான் - வேதங்கட்குள்
 டாமல் மறைந்திருந்து [அப்பாற்பட்டிருந்து] (தான் எடுத்த மாதுஷ்ருபத்
 திற்கு ஏற்பச்) சென்று காட்டுள் தங்கியிருப்பவனாகிய இராமன்; (எ-று.)

தசரதனிடஞ் சொல்லவேண்டியதைக் கீழ்தெரிவித்த இராமபிரான், இத்
 தனது அன்னைமாரிடத்துச் சொல்லவேண்டியதையும், பிறகு தான் வரு
 மளவும் அந்தச்சுமந்திரன் செய்யவேண்டியதையும் தெரிவிக்கின்றன நென்க.
 மறைகளைக்கடர்சுவன் பித்ருவசனபரிபாலனமென்ற ஒருசருமத்திற்குக் கட்டுப்
 பட்டுக் கானகஞ்செல்பவனாவதே! என்றும், மறைகளுக்கு எட்டாதிருந்த
 வன் மறுவியனாகத்திருவவதரித்த இப்போதும் யாவருங்கண்டு களிக்கும்படி
 நாட்டிலேயிராமல் நாட்டார்கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் ஞானவான்களாகிய
 மஹர்ஷிகள் சுண்களுக்குப் புலனாகுமாறு வனத்திலே மறைந்து வாழ
 மாறு ஆவதே! என்றும் கவி கொண்ட ஈடுபாடு, சுற்றடியில் தோன்றும்.
 “அடக்குமைப்பொறியொடு காணத்தப்பிறங், கடக்கும் வாலுணர்வினுக்கு அணு
 குங்காட்சியான், இனையசொல்லினான் (உள)” என்றுதொடங்கிய கவி, “மறை
 களைமறைந்துபோய் வனத்துள்வைகுவான்...என்றான்” என்றுமுடித்த நயம்
 காண்க. சுற்றடி - முற்றுமோனை, நெடுவணக்கம் - தீர்க்கதண்டம். பி-ம்:—
¹குறையிலா. ²ஆண்டு. ³மறைத்துப்போய், மறந்துபோய். ⁴வனத்து. (நுஎஞ)

ந.கூ.—சுமந்திரன் இராமனை வணங்கிவிட்டுச் சானகியை நோக்குதல்.

ஆள்வினை ¹பாண்மையிற் றிறம்ப லன்²றெனாத்
 தாள்முதல் ³வணங்கிய தனித்திண் டேர்வலா
⁴ஹாழ்வினை வருந்துயர் நிலையென் றுன்னுவான்
⁵வான்விழி நோக்கியை வணங்கி நோக்கினான்.

(இ-ள்.) ‘ஆள் வினை’ - பணியானன் செய்யவேண்டிய செயல், ஆண்மை
 யின் திறம்பல் அன்று - (தலைவனுக்குக் கீழ்ப்படிதலாகிய) அடிமைத்தொழிலி
 னின்ற மாறுபடுவது அன்று; (ஆகையால் பணியாளனாகிய நான் தலைவனா

கிய இந்த இராமன் கூறியபடி நகர்க்குத் திரும்பிச்செல்வதே நமதுகடமை),
என - என்று (நீதியை ஆலோசித்து), (தான் இராமபிரான் உரைத்ததற்கு
இணங்கியதையும் அறமதிபெறுவதையும் அறிவிக்குமாறு), தான்முதல் வணங்
கிய - (அப்பிரானது) தான்களிலே வணங்கின, தனி திண் தேர்வலான் - ஒப்
பற்ற வலிய தேரைச் செலுத்திவந்த சாரதியாகிய சுமந்திரன், - 'துயர்நிலை -
துன்பநிலையானது, ஊழ்வினை வரும் - ஊழ்வினையால் தோன்றும்?' என்று -,
உன்னுவான் - என்னுபவனும், - வாள்விழி நோக்கியை-வாட்படைபோன்ற
கண்களையுடைய சானகியை, வணங்கி -, நோக்கினான்; (எ-று.)

சானகியை வணங்கினோக்கினது - நகரத்திலேயிருக்கின்ற கௌசலை முத
லியவர்கட்குச் சொல்லவேண்டிய செய்தி யுளதாயின் திரும்பிச்செல்கிற என்
னிடத்துக் கூறுக என்ற குறிப்பினால். ⁴ஊழ்வினை வசத்துயிர்நிலை என்றபாட
த்திற்கு, 'இராமபிரானைப்பிரிந்து இருக்கவேண்டும் என்ற இப்போதும் என்
னுயிர் உடம்பைவிட்டு நீங்கலில்லையே! இதற்குக்காரணம் இவ்வுலகத்து
எத்தனைநாள் இருக்கவேண்டுமென்று விதிபேற்றப்பட்டிருக்கின்றதோ அத்தனை
நாள் இருந்தேதீரவேண்டு மென்பதுவே யன்றோ' என்பான், சுமந்திரன்
⁴ஊழ்வினை வசத்துயிர்நிலையென்று உன்னினான்' என வேண்டும். வசத்து-வசத்
தது என்பதன் விகாரம். ⁵வாழ்வினையோக்கிய என்றபாடத்துக்கு - இலந்
குமியின் கடைச்சமே ஒருவனது நல்வாழ்வுக்குக் காரணமாதலாலும், சீதை
இலக்குமியின் அமிசமாவளாதலாலும், அந்தச்சீதையை இவ்வனங்கூறினதென்க.
19-ம்:—¹ஆணையல், ²எனத், ³வணங்கியத். (இளஞ)

சு0.—சீதை சுமந்திரனிடத்துச் செய்திகூறுதல்.

அன்னவள் கூறுவா ளரசர்க் கத்தையர்க்
கென்னுடை ¹வணக்கமுன் னியம்பி யானுடைப்
பொன்னிறப் பூவையுங் கிளியும் ²போற்றுகென்
³றுன்னுமென் றங்கையர்க் ⁴குணர்த்துவா யென்றான்.

(இ-ள்.) அன்னவள் - அங்ஙனம் (சுமந்திரனும்) நோக்கப்பெற்ற சீதை,
கூறுவான் - (அச்சுமந்திரனிடம்) கூறுவானானான்:—அரசர்க்கு - (எனதுமாம
னாகிய) தசரதரிடத்தும், அத்தையர்க்கு-(எனது மாமிமார்களாகிய)கௌசலை
முதலியவரிடத்தும், முன் - முதலில், என்னுடை வணக்கம் இயம்பி -
என்னுடையவணக்கத்தைச் சொல்லி, யானுடை - என்னுடைய, பொன் நிறம்
பூவையும்கிளியும்-பொன்னின் தன்மையைக்கொண்ட [மிகவும் அருமையான]
நாகணவாய்ப்புன்னையும் கிளியையும், போற்றுக - பரிவோடுகாக்கவேண்டும்,
என்று —, உன்னும் - (என்னிடம்) அன்புள்ள, என் தங்கையர்க்கு-என்தங்கை
மாரிடத்து, உணர்த்துவாய் - (யான்கூறியதாகத்) தெரிவிப்பாய், என்றான்—.

மகளிர்க்குத் தாம் வளர்க்கும் பறவைகளிடத்து அன்புமிகுதி யென்
பது, இதனால் விளங்கும். அத்தைமைந்தனைப் பெண்பாலார் மணந்துகொள்
வது தமிழ்மக்கள் மரபென்பது, இங்குக் கவனிக்கத்தக்கது. கணவனுடைய

தாயை அத்தையென்பது - இக்காலத்துவழக்கிலு முன்னமை காண்க. தங்கையென்றது - ஐங்கனது புதல்வியாகிய ஷக்ரமிளையும், ஐங்கனது தம்பியான குசத்துவசனது புத்திரிகளாகிய மாண்டவி சுருதகீர்த்தி என்பவர்களையுமாகும். சீதைமுதலியோர் கூறியதாக முதலூலில் இல்லை. பொன்னிறம்பொன்னிறத்தைக்கொண்ட, பூவை என்று பூவைக்குமாத்திரம் கூட்டியுரைத்தலுமுண்டு. பூவை கிளிமுதலிய பறவைகளை மகளிர்வளர்த்தல், இயல்பு. பி-ம்:—¹வணக்கமும். ²போற்றுமென்று. ³என்னுடை யெங்கையர்க்கு. ⁴உணர்த்துவீர். சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுளும் அடுத்தசெய்யுளும் மாறியுள்ளன. (டுஎஎ)

சுக.—அதுகேட்டு, இராமபிரான் தேற்றவும்

சுமந்திரன் டோருமி விம்முதல்.

தேர்வலா னவ்வுரை கேட்டுத் திங்¹குறின்

²யார்வலா ருயிர் துறப் பெளி³தன் றேயெனப்

போர்வலான் றடுக்கவும் பொருமி விம்மினான்

சோர்விலா ⁴ளறிகிலாத் துயர்க்குச் சோர்கின்றான்.

(இ-ள்.) தேர்வலான்-தேர்ஓட்டுதலில்வல்லசாரதியாகிய சுமந்திரன்,—அ உரை கேட்டு - அந்த(ச் சீதைசொன்ன) வார்த்தையைக் கேட்டு, சோர்விலான்-(தான் காட்டிற்குச் செல்வதற்காகச் சிறிதும்) தளர்ச்சி கொள்ளாதவனாகிய சீதை, அறிகிலா - (இதுவரையிலும்) அறியாததான, துயர்க்கு - (இப்போது வனவாசத்தாற் படக்கூடிய) துன்பத்தைக் குறித்து, சோர்கின்றான் - மனம் வருந்துபவனாய்,—தீங்குஉறின்-(ஊழ்வினையால்) தீங்குநேருமாயின், யாச்-எவர்கள், வலார் - தீர்க்கவல்லவர்கள்? உயிர் துறப்பு - உயிரை நீக்குதலென்பதும், எள்து அன்றுவ - எளிதாக முடிவதன்றே; [விதித்தகாலத்து உயிர் போவதன்றி மற்றைக்காலத்து உயிர்போவதென்பதும் கூடாதாயிருக்கின்றது],¹ எனா - என்றுசொல்லி, போர்வலான் தடுக்கஉம் - மகாவீரனாகிய இராமபிரான் அழவேண்டா என்று தடுத்துச்சொல்லவும், பொருமி விம்மினான்-(மனதிற்குள்ளேயே முதலிற்) குமைந்து பிறகு வாயவிட்டுக்கதறினான்; (எ-று.)

தான் காட்டிற் புருந்தால் நேரக்கூடிய வருத்தத்தைக் குறித்துச் சிறிதுங் கவலைகொள்ளாமல் தான் காட்டில்விட்டுவந்த தன்னுடைய பூவை கிளிகளைக் குறித்துக் கவலைகொள்ளுகின்றானே! இது என்னபேதைமை யென்று அவனா டைய பேதைமைக்குணத்திற்கு மனந்தளர்ந்து. பிறகு 'இவ்வளவு சுருமாரி யான சீதைக்கு வனவாசமேநேர்ந்ததே! இவ்வருத்தத்தைக்கண்டும் உயிரைவைத் துக்கொண்டிருக்கின்றேனே!!' என்று சுமந்திரன் புலம்பலாயினனென்க. இரா மபிரானுடன் செல்லுவதினாற் சிறிதும் மனவாட்டமின்றி மனமகிழ்ச்சியுடனே செல்லுகின்றா னென்பார் அவனை 'சோர்விலான்' என்றார். பி-ம்:—¹உறில், உறல், உற.²ஆர். ³அன்றே, என்றே, ⁴அறிவிலாத்துயர்க்கு, அறிவிலாததற்கு.

சு2.—இராமபிரானிடத்தில் விடைபெற்றுக் கொண்டு சுமந்திரன் 'கூற வேண்டிய செய்தி யாது?' என்று இலக்குமணனை வினாவுதல்.

ஆறினன் போற்சிறி தவல மவ்வழி

¹வேறிலா ²வன்பினான் விடை³தந் திகெனா

வேறு சேவகந்றொழு தினாய மைந்தனைக்

கூறுவ தியாதென வினைய கூறினான்.

(இ-ள்.) வேறு இலா அன்பினான் - வேறுபடுதலில்லாத [என்றும் ஒரு வகையாயுள்ள] அன்பையுடையவனாகிய சுமந்திரன், அவழி - அப்பொழுது, அவலம் சிறிது ஆறினன்போல் - (தான் கொண்ட) வருத்தம் சிறிது தணிந்த வன்போன்று, விடை தந்தீக என - 'விடைதருவாய்' என்றுசொல்லி (விடை பெற்றுக்கொண்டு), ஏறு சேவகன் தொழுது - மேன்மேற் பெருகுகின்ற வீரத் தன்மையையுடைய இராமபிரானைத் தொழுதுவிட்டு, இனாய மைந்தனை - இனாயபெருமானைப்பார்த்து, கூறுவது யாது என - 'சொல்லவேண்டிய செய்தி யென்ன?' என்று வினாவ, - (அவ்விலக்குமணன்), இனைய - இவ்வார்த்தை களை, கூறினான்; - (எ-று.)—அவற்றை மேல் மூன்றுகவிகளிற் காண்க.

'ஆறினன் போல்' என்றமையால், இராமபிரான் தேற்றியமையால் ஆறி னன்போலக் காணப்பட்டானேயன்றி உண்மையில் மனத்துயரம் ஆறவில்லை யென்க. பி-ம்:—¹வேறிலான். ²அன்பினாய், வனப்பினாய், ³தந்திகென, தந்தேகென. (௫௭௬)

சு3.—இதுவும் அடுத்தகவியும் - குளகம்: தசரதனைக் குறித்து

இலக்குமணன் கூறிய நீட்டுரவார்த்தை.

¹உரைசெய்தென் கோமகற் ²குதவிப் போக்கிய

தரை³செறி செல்வத்தைத் தவிர மற்றொரு

விரைசெறி குழலிமாட் டளித்த மெய்யனை

யரசனென் றின்னமொன் ⁴றறையற் பாலதோ.

(இ-ள்.) எம் கோமகற்கு - எமதுதலைவனாகிய இராமபிரானுக்கு, உரை செய்து உதவி போக்கிய - (நீ தான் இதனை யாளுதற்கு உரியவன்: இவ்விராச் சிபத்தைப் பெற்றுக்கொள்க என்று) சொல்லித் தந்த, தரை செறி செல் வத்தை - பூமியையாளுதலாகிய செல்வத்தை, தவிர-(அவ்விராமபிரான் ஆளா மல்) தவிரும்படி, மற்று - பின்னும், ஒருவிரை செறி குழலி மாட்டு அளித்த - நறுமணம்மிக்க கூந்தலையுடையவனான ஒரு பெண்ணுக்கு [கைகேயிக்கு]த் தந்திட்ட, மெய்யனை-சத்தியசந்தனான தசரதனை, அரசன் என்று - அரசனாக எண்ணி, இன்னம் - இன்னும், ஒன்று - ஒருசெய்தி, அறையல்-சொல்லுவது, பாலது - தகுதியையுடையதாகுமோ? (எ-று.)

இராமபிரானுக்கு இராச்சியத்தைக் கொடுப்பதாக வாக்களித்து அவ் வாக்குப்பிறழ்ந்து கைகேயிக்குக் கொடுத்தானே! அந்தத்தசரதமன்னவனை ஒருபொருட்டாகக்கருதிச் செய்தியுஞ் சொல்லவேண்டுமோ? என்று, இலக்கு

மணன் செய்திசொல்லியனுப்புவதற்குத் தகாதவன் தசரதனென்று இதனாற் கூறுகின்றன நென்க. மெய்யென்றது - பொய்யென்றபடி. வாக்குக் கொடுத்துவிட்டுக் கொடுத்தவாக்கை நிறைவேற்றாமற்போவது மெய்யார்க்கு அழகு அல்ல வாதலால், இலக்குமணன் இங்ஙனங் கூறுகின்றான். இராம பிரானுக்கு அரசுகொடுப்பதாக நிச்சயித்துக்கூறிய காலத்துக்கு முன்பே வேண்டும்போது இரண்டுமவரம் தருவதாகக் கைகேயிக்குத் தசரதமன்னவன் வாக்குக் கொடுத்திருந்தபடியால், அந்தவாக்குத்தத்தம் இராமபிரானுக்குக்கொடுத்த வாக்கினும் முற்பட்ட இதுனை விலக்கிவிடுதலால், தசரதன்மீது குற்றமில்லையென்பர். இங்ஙனமாயினும், இராமபிரானிடத்து இலக்குமணன் மிக்க பட்ச முடையவனாதலால், தசரதன்செய்கை இவனுக்குக் குற்றமாகவே படுகின்ற தென்க. ஓகாரம்-விருவகையால், எதிர்மறைகுறித்தது. 1-ம்:-¹உரைசெய்ய. ²உறுதியாக்கிய, உதவியோதிய, உதவியோக்கிய, உதவியோங்கிய, ³கெழு. ⁴உரைக்கலாவதோ, உணர்த்தலாகுமோ. (சுஅ0)

சுசு. காணகம் பற்றி¹நற் புதல்வன் காயுணப்
போனகம் ²பற்றிய ³பொய்யில் ⁴மன்னர்க்கிங்
⁵கூனகம் பற்றிய ⁶வுயிர்கொ ⁷முன்னம்போய்
வானகம் பற்றிலா வலிமை கூறென்றான்.

(இ-ள்.) (ஆயினும் அவ்வரசனுக்குச் செய்திசொல்லவேண்டு மென்பாயாயின்), நல் புதல்வன் - (தனது) மூத்தசுமாரன் [இராமபிரான்], காணகம் பற்றி - காட்டையடைந்து, காய் உண-(காட்டிற் கிடைக்கக்கூடிய) காயை உணவாகப் புசித்துக்கொண்டு நிற்க, (தான் காட்டிலேயேயிருந்து), போனகம் பற்றிய - (காட்டிற்கிடைக்கும்) அரசவுணவைப் புசித்துக்கொண்டிருக்கின்ற, பொய் இல் மன்னர்க்கு - பொய்மனையில்லாத [சத்தியசந்தரான] அரசரிடத்தில், இங்கு - இவ்வுலகில், ஊன் அகம் பற்றிய உயிர்கொடு - உடலிடத்துத்தங் கிய உயிரைக்கொண்டிருந்து, இன்னும் போய் வானகம் பற்றிலா-இன்னமும் இறந்துபோய் மேலுலகத்தையடையாத, வலிமை - (அவனுடைய) வலிமையை (ப்பாதுகாத்துக்கொள்ளுமாறு), கூறு - சொல்வாய், என்றான்—; (எ-று.)

தசரதனுக்கு யான் செய்திசொல்லவேண்டுவது அவசியமெனத் தோன்றினாற் சொல்லுகிறேன்; கேட்பாயாக; இராமபிரான் காட்டிற்சென்று அங்குக்கிடைக்கும் காய்கிழங்குகளைப் புசித்துக்கொண்டிருக்கத் தான் இறந்திடாமல் காட்டிலேயேயிருந்து அறுசுவையுணவுகளைப் புசித்தவண்ணம் சத்தியசந்தனென்று சொல்லிக்கொண்டு வலியவனாயிருப்பானாக எனக் கூறுவாயென்பதாம். இனி இச்செய்யுட்டு - 'காட்டிற்குத் துரத்தினாலும், நாங்கள் இன்னும் உனக்கு மனத்திருத்தியுண்டாகும்படி இறந்துபோய் வானுலகஞ் சேராமல் உயிர்தாங்கி வலிமையோடு சஞ்சரிப்பவராகவே நிற்கின்றோம் என்று தசரதனிடங்கூறுவரயாக என்று, இராமபிரானைக் காட்டிற்குச்செல்லு

மாறு செய்ததுகுறித்துத் தசரதனிடத்துத் தான்கொண்டுள்ள மனவெறுப்புத் தோன்ற நிஷ்டரமாகச் செய்திசொல்லியனுப்பினன் இலக்குமணனென்று கொன்னவமாம். இராமபிரானைக் காட்டிற்கு அனுப்புவதன்றோன்றிய பெருந்துயரத்தில் தசரதமன்னவன் மூழ்கிக்கிடந்தாலும் தானும் இராமனுடனே காட்டிற்கு அப்போதேசென்றால் குலமுறையாய்வந்த இராச்சியம் அராஜகமாய்ப்போக அதனாலவியும்பாகும் தன்னைச் சேருமாதலாலும், பரதனை வரவழைத்துப் பட்டங்கட்டிப் பிறகு இராமபிரானை யனுப்புவதற்குக் கைகேயி உடன்படாநாதலாலும் இராமபிரானுடன் தசரதன் கானகஞ்சென்றிலன்போலும். ௫-ம்:—¹இப், ²பற்றுமப், ³பொருவின் ⁴மன்னவர்க்கு, ⁵யான், ⁶உயிர்கொண்டு, ⁷உயிரோடு, ⁸இன்னம்.

(௫அக)

சுரு.—இதுவும் இலக்குமணன் வாந்ததை: இலக்குமணன் பரதனுக்குச் செய்திசொல்லியனுப்பதல்.

மின்னுடன் பிறந்தவாட் ¹பரத ²வேந்தற்கென்
மன்னுடன் ³பிறந்திலென் மண்கொண் ⁴டாள்கின்ற
⁵தன்னுடன் ⁶பிறந்திலென் நம்பி ⁷முன்னலெ
னென்னுடன் ⁸பிறந்தயான் ⁹வலியெனென்றியால்.

(இ-ள்.) மின் உடன் பிறந்த வான் பரத வேந்தற்கு - ஒளியுடன் கூடிய வாட்டபடையையுடைய பரதராசனிடத்தில், 'என் மன்னுடன் பிறந்திலென் - (அரசனாகவேண்டிய) எனது இராமபிரானுடன் பிறந்தேனுமல்லேன்; மண்கொண்டு ஆள்கின்ற தன்னுடன் பிறந்திலென் - (இராமபிரானுக்குரிய) பூயியைத் தான் தாயின்மூலமாகக்கவாந்து) கொண்டு அரசாட்சிசெய்கின்ற அந்தப் பரதனுடனும் பிறந்திலென்; தம்பி முன்னலென் - (சத்துருக்களைத்) தம்பியென்றுங் கொள்ளேன்; என்னுடன் பிறந்த யான் - (வேறொருவரோடுபிறவாமல்) என்னோடு நானேபிறந்த [தனித்துப்பிறந்த] நான், வலியென் - வலிமையில் யாதொருருறையுமின்றியுள்ளேன்,' என்றி - என்று கூறுவாய்; (எ-று.)

இராச்சியத்தை உனக்குக்கொடுத்துவிட்டேனென்று முதலிற் சொல்லியிருக்கவும் இராமபிரான் அதனைக் கைக்கொள்ளாமல், தந்தை காட்டிற்குச் செல்லச்சொன்னு நென்று கானகஞ் சென்றகாரணம்பற்றி அவ்விராமபிரானிடத்து உள்ள வெறுப்பினால் 'மன்னுடன் பிறந்திலென்' என்றும், மூத்தவற்குரிய இராச்சியத்தைத் தந்திரமாகக் கவாந்து ஆள்கின்றானென்றகாரணம்பற்றிப் பரதனிடத்துக்கொண்ட வெறுப்பினால் அவன்பெயரையுஞ் சொல்லவிரும்பில்லாமல் 'மண்கொண்டாள்கின்ற தன்னுடன் பிறந்திலென்' என்றும், பரதனை எப்போதும் ஒட்டி நடக்கின்ற தன்மையுடையவகுதலால் சத்துருக்களானிடமும் தான் வெறுப்புக்கொண்டமைதோன்ற, 'தம்பிமுன்னலென்' என்றும் கூறினான். 'யான் வலியன்' என்று கூறியது - ஒருகால் நீ காட்டிலும் எங்களை நிச்சிந்தையாக இருக்கவொட்டாமற் பொர வருவாயே

யானால் உன்னையழிப்பதற்கு ஏற்றவலிமையுடையேன் யா எனென்று பரதனை மருட்டுமாறும். 'மின்னுடன் பிறந்தவான் பரதன்' என்று அடைமொழிகொடுத்தது - நீ ஒருகால் காட்டிலும் எங்களை யெதிர்க்கவருவாயேயானால் எதிர்க்கும் உன்னுடையவான் மின்னல்போல் ஒருகொடிப்பொழுதிற் காணப்படாமலொழிந்துவிடுமென்று குறிப்பித்தற்காகவும் என விசேடப்பொருளுரைப்பர். தம்பிமுன்னலென் - (அப்பரதனுக்கு நான்) தம்பிமுறையாவேனென்பதையுங்கருதகில்லேனென உரைத்தலும் ஒன்று. 1-ம்:—¹பரதன். ²வேந்தற்கு-மன். ³பிறத்திலன். ⁴ஆள்கின்றான். ⁵தன்னொடும். ⁶முன்னலன், முன்றிலே, முன்பலென். ⁷பிறந்துநான். ⁸வலியான். (இஅஉ.)

சகா.—இராமன் தம்பியையடக்கிக் சுமந்திரன் மீண்டுசெல்லச்சித்தனதல்.

ஆரிய னிளவலை நோக்கி னைய¹ரீ

சீரிய வல்லன செப்ப லென்றபின்

பாரிடை வணங்கினன் ²பரியு நெஞ்சினன்

தேரிடை வித்தகன் சேறன் மேயினான்.

(இ-ள்.) ஆரியன் - இராமபிரான், இளவலை-இளையபெருமானே, நோக்கி-, 'ஐய-ரீ-', சீரிய வல்லன-சிறப்பற்ற பேச்சுக்களை, செப்பல்-சொல்லவேண்டா, 'என்ற பின் - என்று அடக்கியபின்பு, — பரியும் நெஞ்சினன் - (இராமபிரானைப் பிரிந்துசெல்லுமாறு நோத்தது குறித்து) மனம் வருந்துபவனாகி, வித்தகன் - (தேரோட்டுதொழிலில்) வல்லவனாகிய சுமந்திரன், -பாரிடை வணங்கினன் - பூமியில் விழுந்து வணங்கி, தேர் இடை சேறல் மேயினான் - தேருள்ள இடத்துக்குச் செல்லலானான்; (எ-அ.)

தகையாரைப்பற்றியும் பரதனைப்பற்றியும் இளையபெருமான் நிஷ்டாமாகச் சொல்லியவற்றைக் கேட்ட இராமபிரான், 'நீ இங்ஙனம் கூறுவது தகுதியன்று; இனிச் சொல்லாதிருப்பாயாக' என்று அவ்விலக்குமணனைக் கண்டிக்க, பிறகு சுமந்திரன் மனவருத்தத்தோடு இராமபிரானைவணங்கி மீண்டு செல்ல ஒருப்பட்டுத் தேர்திறுத்திய இடத்துக்குச் சென்றன நென்பதாம். 'கூட்டினன் தேர்ப்பொறி' என மேல்வருவதனால், தேரிடை என்பதற்கு-தேரைநிறுத்தியுள்ள இடத்துக்கு எனப் பொருள்கொள்ளப்பட்டது. 1-ம்:—¹இச். ²பதைக்கும்.

சா.—தேரைப்பூட்டிக்கொண்டு சுமந்திரன் அயோத்திக்கு மீளுதல்.

கூட்டினன் தேர்ப்பொறி ¹கூட்டிக் ²கோன்முறை

பூட்டினன் ³புரவியப் புரவி போநெறி

காட்டினன் காட்டித்தன் கல்வி மாட்சியா

லோட்டின னொருவரு முணர்வு ருமலே.

(இ-ள்.) (சுமந்திரன்), தேர் பொறி- இரதமாகிய பொறியை, கூட்டினன்- சித்தப்படுத்தினான்; கூட்டி - (அங்ஙனம்) சித்தப்படுத்தியபின், புரவி - குதிரைகளை, கோல்முறை பூட்டினன் - கோல்கொள்ளும்முறையில் [ஒட்டுதற்கு

இயையுமாறு] (அத்தேரிலே)பூட்டினான்; அ புரவி போம் நெறி காட்டினன் - அந்தக்குதிரைசெல்லும்வழி (யாவார்க்கும் கண்விழித்துஎழுந்தால்) தேன்று மாறு (குதிரையைச்) செலுத்தினான்; காட்டி - அங்ஙனஞ்செய்துகொண்டே, தன் கல்லி மாட்சியால் - (குதிரைசெலுத்தும் விச்சையில்) தனக்குஏற்பட்டுள்ள வல்லமையால், ஒருவர் உம் உணர்வு உறாமல் ஏ ஓட்டினன் - ஒருவரும் தேர் செல்லும் ஒவியைக்கேட்டுக் கண்விழித்துக்கொள்ளாதபடி [ஒவியின்றித்தேர் செல்லும்படி] (அத்தேரைச்) செலுத்தினான்; (எ-று.)

தேரிடைச்சென்ற சுமந்திரன் அத்தேரிற்குதிரைகளைப்பூட்டிச் சென்ற வழி யாவார்க்கும் புலனாகும்படி சுவடுதோன்றுமாறு தேரைச்செலுத்தினான் யினும், உறங்குபவர் விழித்தெழுந்திராதபடி அத்தேர்செல்லுவதாற் பேரொலியுண்டாகாவண்ணம் தோர்ப்பாகுத்தொழிலில் சனக்குள்ளவல்லமையாற்செய்தன நென்பதாம். இச்செய்யுளில் ஒருவாக்கியத்தினீற்றில்விட்டசொல் அடுத்த வாக்கியத்தின் முதலில்வா இங்ஙனம் பல வாக்கியங்கள் வந்தமை ஐந்தா மணிமாலையென்னும் ஏகாவளியலங்காரமாம். பி-ம்:—¹கடி. ²கொண்முறை, மண்முறை. ³புரவியும். (இஅச)

சஅ.—இராமபிரானும் அவ்விரவீர் பிரயாணமாதல்.

தைபறன் கற்புந்தன் றகவுந் தம்பியு

மைபறு கருணையு முணர்வும் வாய்மையுஞ்

செய்ய¹தன் வில்லுமே சேம மாகக்கொண்

டையனும் போயினு னல்லி னுப்பனே.

(இ-ள்.) தையல்தன் கற்புஉம் - சீதாபிராட்டியின் பதிவிரதாத்ருமமும், தன் தகவுஉம் - தனது மேன்மைக்குணமும், மை அறு கருணைஉம் - குற்ற மற்ற (தன்னுடைய) அருட்குணமும், உணர்வுஉம்-நல்லறியும், வாய்மைஉம் - சத்தியமும், செய்ய தன் வில்உம் - செம்மைத்தன்மையையுடைய தனது தன்னு சும், தம்பிஉம்-இளையபெருமானுமே, (என்ற இவை), சேமம் ஆக கொண்டு- (தனக்குப்)பாதுகாவலாக அமையப்பெற்று, அல்லின் நாப்பண்-அந்த இரவின் உடுவில் [நடுராத்திரியில்], ஐயன்உம் - இராமபிரானும், போயினுன் - செல்ல லானுன்; (எ-று.)

தம்பி வில் என்ற உருவப்பொருளோடு கற்புமுதலிய அருவப்பொருளை யுஞ் சேர்த்துக் காவலெனக் கூறிய நயம் கருதத் தக்கது. பொருள்முறைக்கு ஏற்ப, தம்பிஎன்பது இறுதியிற் கூட்டப்பட்டது. தகவு என்பதில் கருணை முதலியன அடங்குமாயினும், சிறப்புடைமையால், குணங்களுட்சிறத்தனவான கருணைமுதலியவற்றைத் தனிமே யெடுத்துக் காட்டினார். செய்ய வில்-கொடியோரை நலிந்து நல்லோரைப் பாதுகாக்குந் தன்மை யமைந்த வில்: இனி, நாணிவறிடாமையால் வளைந்திராமல் நேராக இருக்கும் வில் எனக் கூறலும் ஒன்று. பி-ம்:—¹கை. (இஅதி)

சசு.—அப்போது இரஞ்செறிந்திருக்க, சந்திரன் உதயமாதல்.

வேறு.

பொய்வினைக் குதவும் ¹வாழ்க்கை யாக்கரைப் பொருந்தி யன்றாச் செய்வினைக் குதவு ²நட்பாற் செல்பவர்த் தடுப்ப ³தேய்க்கு மை⁴விளக் கியதே யன்ன ⁵வயங்கிரு ⁶டுரக்க வானங் கைவிளக் கெடுத்த தென்ன வந்தது கடவுட் டிங்கள்.

(இ-ள்.) பொய் வினைக்கு உதவும் வாழ்க்கை அரக்கரை - வஞ்சகத்தொழிசைச் செய்வதற்குத் துணையாயிருக்கும் வாழ்வையுடைய இராக்கதரை, பொருந்தி - சேர்ந்திருந்து, அன்றாச் செய் வினைக்கு - அந்தஅரக்கர் செய்கின்ற (சொலமுதலிய) தீத்தொழிற்று, உதவும் - ஒத்தாசைசெய்கின்ற, நட்பால் - சினேககுணத்தினால், செல்பவர் தடுப்பது ஏய்க்கும்-(அவ்வரக்கர்க்குப் பகையாகிச்) செல்கின்ற இராம விலக்குமணரைச் (செல்லவேண்டா என்று) தடைசெய்வதை ஒத்திருப்பதும், மை விளக்கியது ஏ அன்ன - அஞ்சனத்தின் தன்மையை விளங்கச்செய்வதுபோல்வதுமான, வயங்கு இருள் - (கருநிறத் தோடு) விளங்குகின்ற இருட்டை, துரக்க - ஓட்டிவிடும்படி, வானம் - ஆகாயமானது, கைவிளக்கு எடுத்தது என்ன - கையினாலேந்திக்காட்டும் விளக்கை (த் தான்) எடுத்துத்தாங்கியதென்று சொல்லும்படி, கடவுள் திங்கள் - செய்வத் தன்மைவாய்ந்த சந்திரன், வந்தது - தோன்றிற்று ; (எ-று.)

இருட்டானது தான் தன்கருநிறத்தால் அரக்கரையொத்திருந்து அவர்புரிகின்ற தீச்செயல்கட்கும் உதவியாயிருப்ப தாதலால், அவ்வரக்கரைச் சங்கரித்தற்பொருட்டே திருவவதரித்த மூர்த்தியாகிய இராமபிரான் தம்பியோடு அரக்கர்வாழங் காட்டிற்குச் செல்லத்தொடங்கியபோது அவ்வரக்கரிடத்துள்ளநட்பினால் 'நீங்கள் இங்குவரவேண்டா' என்று இவர்களைத் தடுப்பது போன்றிருந்ததென, இருட்செறிவை முதலிரண்டடிகளினுற் குறித்தார். பிறகு அவ்விருள்நீங்கும்படி வானத்திற் சந்திரன் தோன்றியதை இராமபிரான் காட்டிற்குச்செல்லுகையில் வானம் கைவிளக்கையெந்திக் காட்டுவதுபோல மெனப் பின்னடிகளிற் குறித்தார். இவ்விரண்டும் - தன்மைத் தந்திற்ப்பேற்ற வணிகளாம், "ஏறனாற் கிருளேநீங்கக் கைவிளக்கேந்தியாங்கு, வீறுயர்மதியத் தோன்ற" என்ற சிந்தாமணிப்பகுதி இந்தச்செய்யுளின் பின்னிரண்டடிகளிற் காணத்தக்கது. அரக்கர் கொடியவிலங்குகள்போல இரவிற்குஞ்சரித்து முனிவர்முதலியோர்க்குத் தீங்குபுரிபவ ராதலால், இருள் அவ்வரக்கர் செய்யும்வினைக்கு உதவும் நட்பு ஆவதாகும். சந்திரன் தேவதைகளிற்சேர்ந்தவ னென்பது, தூற்றுணிபு; ஆதலால், 'கடவுட்டிங்கள்' என்றார். மைவிளக்கியது அன்ன இருள் - மைபோல்தோன்றும்இருள். இனிஇச்செய்யுட்டு—வந்ததாகிய திங்கள் அரக்கர்க்குநட்பாய்ச்செல்பவரைத் தடுப்பதையெய்க்கும் என்று உரைப்பாருமுள். 1-ஈ:—¹வாட்கை. ²நட்பாய்ச் சேற்றபால், நட்பாற்செல்பவற். ³ஒக்கும். ⁴விளக்கியதேயென்ன, விளக்கிதேயென்ன, விளக்கிதேயென்ன. ⁵மயங்கு. ⁶தூர்ப்பு.

(இஅச)

௫௦.—உதித்த சந்திரனது வருணனை.

1மருமத்துத் தன்னை யூன்று 2மறக்கொடும் பாவந் தீர்க்கு
முந்மொத்த 3சிலையி னுரை யொருப்படுக் துதவி நின்ற
தருமத்தின் விளைவை 4யெண்ணிக் 5களிப்பொடுங் காண வந்த
தருமத்தின் வதன் மென்னப் பொலிந்தது தனிவெண் டிங்கர்.

(இ-ள்.) தனி வெண் திங்கள்-(அப்போது உதித்த) ஒப்பற்ற வெண்ணிறத்
தையுடைய சந்திரன்,—தன்னை மருமத்து ஊன்றும் மறம் கொடும் பாவம்-சன்
னுடைய உயிர்நிலையிலே தாக்குவதான வீரத்தன்மையையுடைய கொடியபா
வத்தை,தீர்க்கும் - ஒழிக்கவல்ல, உரும் ஒத்த சிலையினுரை - இடியையொத்த
[பேரொலிசெய்கின்ற] வில்லையுடைய இராமலக்குமணரை, ஒருப்படுத்து -
(வனத்திற்கு வருமாறு) உடன்படுத்தி, உதவிநின்ற - (தனக்குத்) துணை
புரிந்த, தருமத்தின் விளைவை - (தனது) நல்வினைப்பயனை, எண்ணி -, களிப்
பொடுதம் - மனமகிழ்ச்சியுடனே, காண வந்த - தரிசிக்குமாறு (அங்கு)வந்த,
தருமத்தின் - தருமதேவதையின், வதனம் என்ன - முகம்போல, பொலிந்தது-
விளங்கிற்று; (எ-று.)

தன்னை உயிர்நிலையில் நலிகின்ற அதருமத்தை வேரோடு களையும்பொருட்
டாக அரக்கரை யொழிக்குமாறு தனது நல்வினைப்பயனால் இராமலக்குமணர்
வில்லையேந்திக் காணஞ்சேர்ந்தா ரென்று மகிழ்ச்சியினால் மலர்ந்த தரும
தேவதையின் முகம்போலு மெனச் சந்திரனை வருணிக்கார்; இதுவும் -
தந்திரிப்பேற்றவனையே. மருமத்துத் தன்னை யூன்றுஞ் சிலையினுரை என
இயைத்து - தன்மனத்திலே தன்னையே [தருமத்தையே] எண்ணுகின்ற
வில்லாளிகளை யென்னலுமாம்: இனி, (தருமதேவதையின்)நெஞ்சில் தன்னைப்
பதியச் செய்யும் கொடும்பாவமெனக் கூறுவாருமுள். 1மருமத்துத் தன்னை
யூன்றி என்ற பாடத்து - மனத்தினால் தருமமாகிய தன்னையேகொண்டு என
உரைக்க. 13-ம்:—2மா, 3சிலையினுரை. 4உன்னி, 5களிப்பொடு. (௫௮௭)

௫௧.—அப்போது மலர்களியாவும் குவிந்திருத்தல்.

காம்புயர் கானஞ் செல்லுங் கரியவன் வறுமை நோக்கித்
தேம்பின குவிந்த போலுஞ் செங்கழு நீருஞ் சேரைப்
பாம்பின தலைய வாகிப் 1பரிந்தன 2குவிந்து 3சாய்ந்த
வாம்பலு மென்ற போது4நின்றபோ தலர்வ துண்டோ.

(இ-ள்.) காம்பு உயர் கானம் - மூங்கில்கள் ஒங்கிவளரப்பெற்ற காட்
டிலே, செல்லும் - நடந்துசெல்கின்ற, கரியவன் - இராமபிரானது, வறுமை
நோக்கி - தரித்திரன்போன்றுன்னநிலையைப் பார்த்து, தேம்பின - மனம்வருந்
தினவாய், செங்கழுநீர்உம் - செங்கழுநீர்மலரும், குவிந்தபோலும் - குவிந்த
வற்றை யொத்துத்தோன்றும்; ஆம்பல்உம் -, சேரை பாம்பின தலைய ஆகி -
சாரைப்பாம்பினுடையதலைபோன்ற தோற்றத்தையுடையவாய், பரிந்தன -

மனம்வருந்தி, குவிந்து சாய்ந்த-வாய்குவிந்து சாய்ந்துகிடந்தன; என்ற போது-
என்றால், நின்ற போது - மற்றை மலர்கள், அலர்வது உண்டு ஓ - மலர்ந்
திருத்தல் உனதாகுமோ? (எ-று.)

இரவிற் கூம்புந்தன்மையவான் செங்கழுநீர் அப்போது அங்கு இராமன்
நிலையைக்கண்டு வருந்தினுற்போலக் குவிந்துகிடந்தன; அதுகிடக்கட்டும். சந்
திரனைக்கண்டால்மலருந் தன்மையனவாகிய ஆம்பலோ இராமபிரான் ஒருவறி
யவன்போற் கானகஞ்சேரநேர்ந்ததுகுறித்து இரங்கினவாய்க் குவிந்துகிடந்
தன: இங்ஙனம் இரவிற் கூம்பும் மலரன்றி மலர்ந்தேநிற்கும் ஆம்பல்மலர்
களும் குவிந்துகிடந்தனவென்றால் மற்றைமலர் குவிந்துகிடந்தன என்பது
தானே பெறப்படு மென்பதாம். குமுதபார்த்தவன் [ஆம்பலின் சுற்றம்] என்று சந்
திரனுக்குப் பேருண்டாகுமாறு அவனைக்கண்டால் மலருந்தன்மையுள்ளது
ஆம்பல் என்ற பொருள் விளங்குதலால், ஆம்பலும் என்றவிடத்து உம்மை -
உடர்வுசிறப்பு. கரியவன் வறுமை - இராமனுக்கு வறியவன்போலக் காட்டில்
நடந்துசெல்ல வேண்டிவந்த தன்மை. ஓரறிவுபிரும் இராமனுக்கு நேர்ந்த நிலை
யையுணர்ந்து வருந்துமென்றால் அது மெய்க்கொள்ளாததலால், முதல்வாக்
கியத்தில் 'போலும்' என்பதைப் பெய்துகூறினர்.-பி-ம்:-¹பார்த்தன. ²குவிந்த.
³சேர்ந்த. ⁴அங்கம்புயம், போதெலாம். (இஅஅ)

ரு. - நிலவில் இராமனீழதலிய ழுவநம் செல்லுதல்.

அஞ்சனக் குன்ற மன்ன வழகனு மழகன் ¹றன்னை
யெஞ்சலில் ²பொன்போர்த் தன்ன விளவனு மிந்து வென்பான்
வெஞ்சிலைப் புருவத் தாடன் மெல்லடி.க் கேற்ப வெண்ணூற்
பஞ்சிடைப் ³படுத்த தென்ன வெண்ணிலாப் பரப்பப் போனார்.

(இ-ள்.) அஞ்சனம் குன்றம் அன்ன அழகன் உம் - பச்சைமாமலைபோல்
அழகிய திருமேனியையுடைய இராமபிரானும், அழகன் தன்னை எஞ்சல் இல்
பொன் போர்த்து அன்ன இளவல் உம் - இராமபிரானைக் குறைதலில்லாத
[மாற்றியுயர்ந்த] பொன்னைப் போர்த்து வைத்திருப்பதுபோன்ற வடிவத்தையு
டைய இளையபெருமாளும், - இந்து என்பான் - சந்திரன், வெம்சிலை புருவத்
தான் தன் மெல் அடிக்கு ஏற்ப - கொடிய வில்லையொத்த புருவத்தைக் கொண்
டவனான சோபிராட்டியின் மெல்லிய அடிகள் நடப்பதற்கு ஏற்குமாறு, வென்
தூல் பஞ்ச இடை படுத்தது என்ன - வெண்ணிறமான தூலுண்டாகும் பஞ்சை
அக்காட்டினிடத்துப் பரப்பியதையொப்ப, வென் நிலா பரப்ப - வெண்மை
நிறமுள்ள நிலாவை (எங்கும்) பரவச்செய்ய, போனார் - (அக்காட்டில்) நடந்து
சென்றார்கள்; (எ-று.)

சந்திரன் வெண்ணிலவைக் காட்டினிடம் முழுதும் வீசியது, சேலை தன்மெல்
லடியைக் கொடுங்கானத்தில் வைத்து நடந்தால் கலமுதலியவை யறுத்துமே
யென்று அக்காட்டினிடம் முழுதும் வெண்பஞ்சைப் பரப்பியதுபோல

மெனப் பின்னிரண்டழிகளில் நிலாப்பரவியதைத் தந்திற் ப்பேற்றவனியால் வருணித்தார். அங்ஙனம் பரந்த நிலாவில் இராமபிரான் முதலியோர் நடந்து சென்றன ரென்பதாம். இராமபிரான் வடிவமுமுதையும் பொன்னைக்கொண்டு போர்த்தால் எங்ஙனம் விளங்குமோ அங்ஙனம் விளங்குவது, இலக்குமணன் திருமேனியென்பது, 'அழகன்றன்னே யெஞ்சலில்பொன்போர்த்தன்ன விளவல்' என்பதன்கருத்து. இதனால், நிறத்திலுமாத்திரம் இராமனோடு இலக்குமணனுக்கு வேறுபாடேதவிரச் சாயலிற் சிறிதும் வேறுபாடிவலை யெனக் கூறியவாரும். இனி, லட்சுமணன் இராமனைவிடாதுதொடர்ந்துசெல்வதனால் இங்ஙனங் கூறியதென்பாருமுளர். 1-ம்:—¹தன்மேல். ²அன்புபோர்த்த, ³படுத்தாலன்ன, படுத்தாலென்ன.

(ருஅக)

ருஉ.—சீதாபிராட்டியும் தன்மெல்லிய பாதங்களைத் தரையிலிவைத்து நடந்ததைப் பற்றிய கவிக்கூற்று.

*சிறு ¹விலை மருங்குல் கொங்கை²யேந்திய செல்வ மென்னு ³நெறியிருங் கூந்த னங்கை சேறடி நீர்க்கொப் பூழி னறியன ⁴தொடர்ந்து சென்று ⁵நடந்தெனி னவையி ⁶னீங்கு முறுவலி யன்பி⁷னூங்கொன் றுண்டென ⁸துவல்வ துண்டோ.

(இ-ள்.) சிறு விலை மருங்குல் - மிகவும் இளைத்த இடையுடன், கொங்கை. (பருத்த) தனங்களை, ஏந்திய-தாங்கியுள்ள, செல்வம் என்னும்-செல்வமகளென்று சொல்லப்படுகின்ற, நெறி இரு கூந்தல் நங்கை - நெறித்த கூந்தலையுடைய சீதாபிராட்டியின், சிறுஅடி - சிறியபாதங்கள், நீர் கொப்பூழின் நறியன - நீரில்நோன்றுங் குமிழியைக்காட்டிலும் மிகமெல்லியன; (என்றாலும்அவை), தொடர்ந்து சென்று - (இராமபிரானைப்) பின்பற்றிப்போய், நடந்த - நடந்தன, எனின் - என்றால், நவையில் நீங்கும் உறு வலி அன்பின் - குற்றத்தினின்றும் நீங்கிய மிக்கவலிமையுள்ள அன்பைவிட, உறுவகு - மிக்க வலிமையுள்ளதாகிய, ஒன்று - ஒருபொருள், உண்டு - (உலகத்தில்) உள்ளது, என - என்று, துவல்வது - சொல்லுதற்குரியது, உண்டுஒ - உள்ளதோ? [இல்லை]; (எ-று.)

காற்றுச்சிறிதுபட்டாலும் உடையுந்தன்மையுள்ள நீர்க்குமிழியைவிட மெல்லிய தன்பாதங்களைக் கடுங்காளில் ஊன்றவைத்துச் சீதாபிராட்டியும் தன்கணவனுடைய பின்னே நடந்து சென்றனளே; இங்ஙனம் அவட்கு வலிமையைத்தந்தது அன்பேயன்றே; ஆகவே, அந்த அன்பைவிடவலியது ஒன்றும் இல்லையென்றவாறு. இராமனிடத்துச் சேதைக்குள்ள அன்பே அவட்கு நடக்கும் வலிமையைத் தந்த தென்றபடி. சேதையும் தன்மெல்லிய பாதங்களைக் கடுவிலத்திலேவைத்து ஊன்றிக் கணவன்பின்னே சென்றாள் என்று முதல்முன்றழிகளிற் கூறிய பொருளை, 'உறுவலி அன்பினூங் கொன் றுண்டெனதுவல்வதுண்டோ' என்ற சுற்றடி சமர்த்தித்துநின்றது; தொடர் நிலச்செய்யுட்துறியணி. இதனை, வடநூலார் காவ்யலிங்கமென்பர். சிறுவிலை.

பஞ்சம்; இளைத்தவயிறு என்று கூறுதற்காக 'கூாமோதரம்' என்று வடமொழியிற் கூறுவதுபோல துண்ணிய இடையென்பதைத்தேரிவிக்க 'சிறுவிஸைமருங்குல்' என்றார். நடந்தெனின் - தொகுத்தல். பி-ம்:—¹நிலை. ²இந்திர, இத்திரை. ³செறி. ⁴உளைந்துசோர. ⁵நடாத்தவினவையுள், நடந்தனனவையுள். ⁶நீங்கி. ⁷ஊங்கின். ⁸உணர்வதுண்டோ. (௫௯௦)

௫௯.—கவிக்கூற்று: இராமபிரான் உதயகாலத்துக்குமுன் இரண்டியோசனை கேற்றுனென்றுகூறிச் சுமந்திரன் செய்ததைச்சொல்வோமெனல்.

பரிதிவா னவனுங் கீழ்பாற் பருவரை பற்ற முன்னந்
திருவினா யகனுந் தென்பால் யோசனை யிரண்டு சென்று
னருவிபாய் கண்ணும் புண்ணு யழிகின்ற மனமுந் தானுந்
¹துரிதமான் தேரிந் ²போனான் செய்தது சொல்ல லுற்றும்.

(இ-ள்.) பரிதி வானவன் உம் - சூரியனும், கீழ்பால் பரு வரை பற்ற முன்னம் - கிழக்குத்திக்கிலுள்ள பருத்தமலையை [உதயகிரியை] அடைவதற்குமுன்னம் [சூரியோதயத்துக்கு முன்னமே], திருவினாயகன் உம்-இலக்குமியின் கணவனான ஸ்ரீராமபிரான், தென்பால் - தெற்குத்திக்கில், யோசனை இரண்டு சென்றான் - இரண்டியோசனை தூரம் நடந்து சென்றிட்டான்; அருவிபாய் கண் உம் - அருவிவெள்ளம்போல் (துயரக்கண்ணீரைச்) சொரிகின்ற கண்களும், புண் ஆப் அழிகின்ற மனம் உம் - புண்பட்டுவருந்துகின்ற மனமுமாகி, துரிதம் மான் தேரில் போனான் தான் உம் - விரைந்து செல்லுகின்ற குதிரைபூட்டிய தேரிடையே ஏறிக்கொண்டு திரும்பிச்சென்ற சுமந்திரன், செய்தது - செய்தகது, சொல்லல் உற்றும்-இனிச் சொல்வோம்; (எ-று.)

கண்ணும் மனமுந் போனான் - நினைவிரவிச் சிறப்பால் உயர்தினை முடிபேற்ற வழுவுமைதி. பரிதிவானவனும், உம்மை - இறந்தது தழுவியது: எதிரது தழுவியதுமாம். துரிதம்-தவிரகம்: வடசொல். சொல்லலுற்றும்-கவிக்குடரிய களித்தன்மைப்பன்மை, நாயகனும், போனான்தானும் - கதைப் போக்கைத் தழுவியந்த எச்சவும்மைகள். பி-ம்:—¹தூரம், ²சென்றான். (௫௯௧)

௫௯.—சுமந்திரன் அயோத்திசோந்து வசிட்டனிடஞ்செய்தி
தேர்வீக்க, அவன் வருந்துநல்.

கடினை¹யோ ரிரண்டு மூன்றிற் கடிமதி லயோத்தி கண்டா
னடியினை தொழுதா னாதி முனிவனை பவனு முற்ற
படியெலாங் ²கேட்டு நெஞ்சிற் பருவர லுமுந்தான் ³முன்னே
முடிவெலா ⁴முணர்ந்தா னந்தோ முடிந்தான் ⁵மன்ன னென்றான்.

(இ-ள்.) (சுமந்திரன்),—கடினை ஓர் இரண்டு மூன்றில் - ஐந்துநாழிசைக்குள், கடிமதில் அயோத்தி - காவலாக அமைந்த மதியோடுடைய அயோத்திமாநகரத்தை, கண்டான்-அடைந்து, ஆகி முனிவனை - குலகுருவாய்ச்சிறந்த வசிஷ்டமுனிவனை, அடி இனை தொழுதான் - உபயபாதங்களில் வணங்

கிணன்; அவன்உம் - அம்முனிவனும், உற்ற படி எலாம் கேட்டு - நிகழ்ந்தவகைமுழுவதையும் (அச்சுமந்திரனிடம்) கேட்டறிந்து, நெஞ்சில் - (சன்) மனத்தினுள்ளே, பருவரல் உழந்தான் - துன்பத்தால் வருந்தினான்; முன்னே முடிவு எலாம் உணர்ந்தான் - மேலே நிகழப்போவதையெல்லாம் அறிந்தவனாய், அந்தோ மன்னன் முடிந்தனன் என்றான் - ஐயோ! அரசன் இறந்துவிட்டானென்று கூறினான்; (எ-று.)

இராமபிரான் நகரத்துக்குத் திரும்பிவர ஒருப்படாமல் இரதத்தையும் திருப்பிலிட்டுத் தம்பியும் மனைவியுமாகக் காட்டிற்குப் போய்விட்டானென்ற செய்தியைக் கேட்டவுடனே, அரசன் இறப்பது நிச்சயமென்று வசிட்டமுனிவன் கூறின நென்பதாம். தெளிவுபற்றி, 'முடிந்தனன்' என இறந்தகாலத்தாற் கூறினார்: வழுவமைதி. இரண்டுமூன்று - உம்மைத்தொகை. இரண்டு அல்லதுமூன்றுஎனினுமாம். பண்புத்தொகையாகக் கொள்ளின், ஆறுஎன்று பொருள். பருவரல் - பரிவு வருதல்என்றுபொருளுள்ள பரி வர என்ற வினைச் சொற்கள் தொடர்ந்து விகாரப்பட்ட'பருவா' என்பது பகுதியாக, அதனடியாகப்பிறந்த தொழிற்பெயர். முன்னேமுடிவெலாம் உணர்ந்தான் என்பதற்கு - முன்னமே தன் ஞானக்கண்ணினால் முடிவைக் கண்டறிந்தவனான வசிட்டனைக் கொள்ளினுமாம். பி-ம்:—¹ஒன்றிரண்டு. ²கேட்டே, கேட்டான். ³முன்னம். ⁴உணர்ந்தே, உணர்ந்தேன். ⁵அரசன். (இகஉ)

நுசா.—வருந்தியவண்ணம் வசிட்டமுனிவன் சுமந்திரனோடும்

அரண்மனையிற் புதுதல்.

நின்றுயர் பழியை யஞ்சி நேர்த்திலன் தடுக்க வள்ள லொன்றுநா னுரைத்த னோக்கான்¹தருமத்திற் குறுகி பார்ப்பான் வென்றவ ²ருளரே ³மேலை விதியினை ⁴பெற்று ⁵விம்மி பொன்றிணி மன்னன் கோயில் சுமந்திர னோடும் ⁶புக்கான்.

(இ-ள்.) 'வள்ளல் - உதாரகுணமுடையவனாகிய தசரதன், நின்று உயர் பழியை அஞ்சி தடுக்க நேர்த்திலன் - நிலைபெற்று வளரக்கூடிய பழிக்குப்பயப்பட்டு (இராமபிரான் காட்டிற்குச்செல்வதை)த் தடுத்தற்கு ஒருப்பட்டானில்லை; தருமத்திற்கு உறுதி பார்ப்பான் - தருமம் நிலைநிற்குத்தன்மையை நாடு பவனாகிய இராமபிரான், நான் உரைத்தல் ஒன்றுஉம் நோக்கான் - நான் கூறியதைச் சிறிதும் கருதினானில்லை; மேலை விதியினை வென்றவர் உள்ளு - பழைய வினைக்கு(வயப்படாது அதனைக்) கடந்துநின்றவர் இவ்வுலகத்தில் எவரேனும் இருக்கின்றனரோ?' என்று-என்று சொல்லி, விம்மி-புலம்பிக்கொண்டு, சுமந்திரனோடும் - சுமந்திரனென்பவனுடனே, பொன் திணி மன்னன் கோயில் - பொன்னாலியன்ற அரசமாளிகையினுள், புக்கான் - புருத்தான்; (எ-று.)

நான்உரைத்தல்என்றது - "ஐயநீயொருவியோங்கிய, கற்றடங்காணுதியென்னிற்கண்ணகன், மற்றடந்தானையான் வாழ்கிலான்" என்று நகர்நீங்குபட ஷத்து வந்ததினை. அதனை அப்பிரான் கருதாமையை "அன்னவன் பணிதலை

யேந்தியாற்றுதல்” என்ற பர்டலிற்காண்க, தரும ஸம்ஸ்தாபநஞ்செய்யத் திருவ வதரித்தவனென்பான் இராமபிரானை “தருமத்திற்குறுதிபார்ப்பான்” என்றான். “சூழ்வினை நான்முகத்தொருவர்ச் சூழினும், ஊழ்வினையொருவராலொழிக்கற் பாலதோ” என்று வசிட்டன் மொழியாக அங்குவந்தது ஒப்புரோக்குக, பி-ம்:—
¹தருமத்தின், ²யாரோ, ³மேலவ், ⁴என்ன, ⁵விம்மா, ⁶போனான். (௧௧௬)

௫௭.—தேர்கொண்டு வந்ததுகேட்டு அமைச்சர் விரைந்துவந்து
 சுமந்திரன்நிலைகண்டு தளர்தல்.

தேர்கொண்டு வள்ளல் வந்தா னென்றுதஞ் சிந்தை யுந்த
 லூர்கொண்ட திங்க ளென்ன மன்னனை யுழையர் ¹சுற்றிக்
 கார்கொண்ட மேனியாளைக் கண்டிலர் ²கண்ணில் வற்றா
 நீர்கொண்ட நெடுநீ³தேர்ப் பாக நிலைகண்டே நிலையிற் தீர்ந்தார்.

(இ-ள்.) (தேர்வந்தசெய்தியை யறிந்தவுடனே),—உழையர் - மந்திரி
 மார்கள்,—தேர்கொண்டு வள்ளல் வந்தான் என்று தம் சிந்தை உந்த - ‘தேரின்
 மீது ஏறிக்கொண்டு இராமபிரான் நிரும்பிவந்திட்டான்’ என்று கருதுகின்ற
 எண்ணம் (தம்மைக்) துண்டிச்செலுத்த,—திங்கள் ஊர் கொண்ட(து) என்ன-
 சந்திரன் ஊர்கோலாக்கொண்டுள்ளதுபோல, மன்னனை சுற்றி - தசரத
 மன்னவனைச் சுற்றிநின்று, கார் கொண்ட மேனியாளை கண்டிலர் - கருகிற
 முள்ள இராமபிரானைக் காணாதவர்களாய், கண்ணில் வற்றா நீர் கொண்ட
 நெடுதேர் பாகன் நிலை கண்டு - கண்களில் வற்றாத [மேன்மேற்சுரக்கின்ற]
 கண்ணீரைக்கொண்ட தேர்ப்பாகன் தன்மையைக்கண்டு, நிலையில் தீர்ந்தார் -
 (தமது) மனநிலை நீங்கப்பெற்றார்கள் [வருத்தமடைந்தார்கள்]; (எ-று.)

தேர்வந்ததுகேட்டு இராமபிரானை வந்திட்டானென்று துணிந்து மன
 மகிழ்ச்சியடைந்துவந்த மந்திரியர் தசரதமன்னவனைச் சூழ்ந்திருந்து, அங்கு
 இராமனையின்றிச் சுமந்திரன் கண்களில் நீர் தாரைதாரையாய்ப் பெருகிற்பது
 கண்டு தாம் கொண்ட மகிழ்ச்சிநீங்கி வருந்தின ரென்பதாம். அரசனைச்சூழ்ந்
 திருந்த உழையர் திங்களைச்சூழ்ந்த ஊர்கோட்கு உவமையாவர், கண்டே -
 செய்து சொல்லாதிருக்கையிலேயே என்றபடி. பி-ம்:—¹சுற்ற, ²கண்ணீர்,
³தேரான்றன். (௧௧௭)

௫௮.—இரதம்வந்ததென்னக்கேட்டுத் தசரதன் கண்விழ்த்து

‘இராமன் வந்தானா?’ என்று வசிட்டனை வினாவுதல்.

இரதம்வந் துற்ற தென்றாவ் கியாவரு மியம்ப லோடும்
 வரதன்வந் துற்ற ¹னென்ன மன்னனு மயக்கந் தீர்ந்தான்
 புரைதபு சுமல நாட்டம் பொருக்கென விழித்து நோக்கி
 விரதமா தவனைக் கண்டான் வீரன்²வந் தானோ வென்றான்.

(இ-ள்.) இரதம் வந்து உற்றது என்று - காட்டிற்குச்சென்ற இரதமா
 னது மீண்டுவந்து சேர்ந்ததென்று, ஆங்கு யாவர்உம் - அங்குள்ள எல்லாரும்,
 இயம்பலோடுஉம்-சொல்லவே,—வரதன் வந்து உற்றான் என்ன மன்னன்உம்

மயக்கம் தீர்தான் - இராமபிரான் வந்திட்டானென்றுகருதித் தசரதமன்ன வனும் மனமயக்கத்தீர்த்தவனாகி, புரை தபு கமலம் நாட்டம் பொருக்கென விழித்து ளோக்கி - குற்றமற்ற தாமரைமலர்போன்ற (தன்) கண்களைச் சட்டக் கென விழித்துப்பார்த்து, (தன்) எதிரேநின்ற, விரதம் மாதவின் கண்டான் - நோன்புகளை மேற்கொண்ட சிறந்தவத்தினனாகிய வசிட்டமுனிவனைப் பார்த்து, வீரன் வந்தான்ஓ என்றான் - 'மஹாவீரனாகிய இராமபிரான் திரும்பிவந்தானோ?' என்று வினாவினான்; (எ-று.)

வேண்டுவார் வேண்டும் வரங்களைக் கொடுப்பவனாதலின், நாட்டிற்குத் திரும்பவேண்டுமென்று உடன்தொடர்ந்துசென்ற நகரத்தவரின் வேண்டுகோட்டு இணங்கி இராமன் திரும்பிவந்தான் போலுமென்ற கருத்தின னாதலின், தசரதன் 'வரநீள் வந்துற்றான்' என்று கருதினான். பொருக்கென - விரைவுக் குறிப்பு. தவஞ்செய்கையில் மனத்தைப்புலன்வழிச்செலுத்தாமை உணவுவில்லக் கல்முதலிய பல்வகை நியமங்களை மேற்கொண்டு ஒழுக்கவேண்டுவது இன்றியமையாததா மாதலின் 'விரதமாதவன்' என்றார். பி-ம்:—¹என்னு,²வந்தனனோ.

நீசு.—மறுமொழிசொல்லாமையால் ராமன்வராமையுணர்ந்துழர்ச்சித்த மன்னனதுதுபரைக்காணப்பெறுது முனிவன் அப்பாற்செல்லல்.

இல்லையென் ¹றுரைக்க ²லாற்றா ³னேங்கினன் முனிவ னின்றா ⁴னல்லவன் முகமே நம்பி ⁵நடந்தில னென்னு மாற்றஞ் சொல்லலு மரசன் சோர்ந்தான் துபருது முனிவ னானிவ் வல்லல்காண் கில்லெ னென்னு ⁷வாண்டுநின் நகலப் போனான்.

(இ-ள்.) முனிவன் - வசிட்டமாகரிஷி,— இல்லெ என்று உரைக்கல் ஆற்றான் - (இராமன்) வந்திலனென்று (தன்வாயினு) சொல்லப்பொருமல், ஏங்கினன் நின்றான் - மனம்வருத்தி வாளாவிருந்தான்; நல்லவன் முகம்வ - நற்குணங்களுடையவனாகிய வசிட்டமுனிவனுடைய முகமே, நம்பி நடந்திலன் என்னும் மாற்றம் சொல்லலும் - இராமபிரான் திரும்பிவந்தில னென்ற செய்தியைத் தெரிவிக்கவே,— அரசன் - தசரதன்,— சோர்ந்தான் - ழுர்ச்சித்தான்; துயர் உறு முனிவன் - (மனத்தில்) துயரம் மிக்கவனான வசிட்டன்,— நான் இ அல்லல் காண்கில்லேன் என்னு - நான் இத்துயரத்தைக் கண்டு மனம்பொறே னென்றுசொல்லி, ஆண்டு நின்று - அவ்விடத்தினின்றும், அகல போனான் - அப்பாற் சென்றான்; (எ-று.)

உயிர்க்கு உவப்பு உண்டாகும்போது மலர்ந்தும் துயர்நேரும்போது வாடியும் உள்ளக்கருத்தை முகம் தெரிவிக்குமாதலால், 'நல்லவன் முகமே நம்பி நடந்தில னென்னு மாற்றஞ்சொல்லலும்' எனப்பட்டது: "அடுத்ததுகாட்டும் பளிங்கு போல்நெஞ்சம், கடுத்தது காட்டும் முகம்" என்றார், நாயனாரும், காய்தல் உவத்த வின்றி, மெப்த்திருவந்துற்றாலும் வெந்தூயர் வந்துற்றாலும் ஒத்திருக்கும்

உள்ளத்தையுடைய உரவோனாலும் ஆற்றமுடியாதாயிற்று, ஆண்டுத் தோன்
றிய துயர மென்று துயரத்தின்மிகுதியை விளக்கியவாறு. 1-ம்.—¹உரைத்
தல். ²ஆற்றாது. ³ஏங்கிமா. ⁴வல்லவன். ⁵நடந்தனன், வந்திலன். ⁶பெறு. ⁷ஆங்கு.

சு0.—இராமலீழநலியோர் காட்டினிடம் சென்றமையைச்சுமந்திரன்
தேரிவிக்க, மன்னவன் அந்துயரச்செய்தியாலாவியையிழந்தல்.

நாயகன் பின்னுச் ¹தன்றேர்ப் பாகனை நோக்கி நம்பி
சேயனோ வணிப னோவென் றுரைத்தலு ²மனைபான் செய்ப
வேயுயர் ³கானிற் றுனுந் தம்பியு மிதிலைப் பொன்னும்
⁴போயின னென்றா னென்ற போழ்த்தே யானி போனான்.

(இ-ள்.) நாயகன் - தசரதமன்னவன், பின்உம் - மீண்டும், தன் தேர்ப்
பாகனை நோக்கி - தனக்குத்தேரோட்டுபவனாகிய சுமந்திரனைப் பார்த்து, நம்பி
சேயன் னு அணியன் னு என்று உரைத்தலும் - 'இராமன் தூரத்திலுள்ளானோ?
அன்றிச் சமீபத்திலுள்ளானோ?' என்று வினாவுதலும், — அனையான் - அந்தச்
சுமந்திரன், செய்ய வேய் உயர் கானில் - நேராகவருத்தன்மையுள்ள மூங்கில்
கள் ஓங்கிவளர்ப்பெற்ற காட்டிலே, தான்உம் —, தம்பிடம் மிதிலைப்பொன்உம் -
இளையபெருமானும் மிதிலாபுரியில் தோன்றிய இலக்குமிபோன்ற சீதையுமாக,
போயினன் —, என்றான் - என்று மறுமொழிகூறினான்; என்ற போழ்த்ததுவ-
ன்றுசொன்னபோதே, ஆவ் போனான் - (தசரதன்) உயிர் நீங்கப்பெற்றான்.

'இராமபிரான் தான் பட்டணத்திலிருந்துபுறப்பட்டதுமுதல் சுமந்திரன்
புறப்படும்வரையில் இராமன்செய்த செயலையெல்லாங்கேட்டு அவற்றை நீனைத்
தாவது ஆறியிருக்கலாமோ?' என்ற ஓர்எண்ணத்தினால் வினாவு, அவ்விராம
பிரான் கானகஞ்சேர்ந்தவரையிலும் நிகழ்த்தசெய்தியைச் சொல்ல, 'காட்டில்
இராமபிரான் புதுத்தான்' என்ற துயர்வினைக்குங்கடுஞ்சொல்லைக் கேட்டவுட
னே தன்னையும்அறியாமல் பெருந்துயரம்பொங்க அதனால்உயிரொழிந்தனன்
தசரதன் என்று முதலுலேச் சிறிதுஒட்டிப் பொருள்விரித்து உரைத்துக்
கொள்க. மிதிலைப்பொன்னுந்தம்பியுந்தானும் போயினன் - சிறப்பினுலுயர்
நினையாண்பால்முடிபேற்றது.

சுமந்திரன் இராமபிரானவிட்டு அயோத்திக்குப்போனபோது அவனைக்
கண்ட நகரத்துச் சனங்கள் மிகவருத்தமடைய, பின்பு அவன் தசரதனையனுதி
இராமன்சொல்லியசெய்தியையும் சீதையின்சிலையையுந் தெரிவித்து அயோத்தி
யிலுள்ளசராசரங்கனெல்லாம் மனவருத்தமுற்றிருப்பதையுந் தெரிவிக்க, அத்
தசரதன் மனங்கலங்கி மூர்ச்சித்தான். கௌசலை 'பர்த்தாவுக்கும் தீங்கு
நேருமோ?' என்று அஞ்சித் திகைத்துப் பின்அச்சுமந்திரன் சொல்லியஇராம
னதுசெய்தியைக் கேட்டதனால் மிகவருத்தித்துயருறுகையில், அவனை அச்சுமந்தி
ரன் 'இராமலக்ஷணசீதைகள் வனவாசத்தால்வருந்தார்' என்றுஎடுத்துக்காட்டித்
தேற்ற, பிறகு அந்தக்கௌசலை 'இராமனைக் காட்டிற்குஅனுப்பியதைச் சொல்

லித் தசரதனிடம் புலம்ப, மீண்டும் அரசன் மனங்கலங்கி மூர்ச்சித்து வெகு கோரங்கழித்து மூர்ச்சைதெளிய, பின்பு அவ்வரசனிடத்துத் தான் சிறிது நிஷ்டுரமாகக் கூறியதைப் பொறுக்குமாறுவேண்டினன். அப்பால் என்னவன் துயரமுற்றவண்ணமே துயில்கொண்டிருந்து பிறகுவிழித்துத் தான் பூர்வத்தில் இவ்வண்ணம் புத்திரசோகம்தோன்றுமாறு, நீர்மொன்றும் இருபுகுமரனை நீர்பருகுகின்ற யானையென்றுமாறாகக்கருதித் கொன்ற செய்தியைக் கௌசலையிடம் கூறித் தான் முன்செய்த அத்தீவினைக்கு இரங்குவதும் இராமனைக்குறித்துக் கதறுவதுமாக இருந்து, கைகேயியைப்பழித்தவண்ணம் கௌசலையையும் சுமித்திரையைபுயம் பார்த்துக்கொண்டே துயரத்தைத் தாங்க மாட்டாமல் ஆவிபோகப்பெற்றான் என்ற விஷயம் முதலூலில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. 1-ம்:—¹நற்றேர்ப், ²தேர்வலானும், ³கானம், ⁴போயினர்.

சுக்.—தசரதனை வாழேன்! மீளாவுலகத்திற் சேர்த்தல்.

இந்திரன் முதல்வ ¹ராய கடவுளர் யாரு மீண்டிச் சந்திர ²னனைய தாங்கோர் ³மானத்தின் தலையிற் ருங்கி வந்தன னெந்தை தந்தை யெனமனர் களித்து வள்ள லுந்தியா னுலகி னும்பர் ⁴மீள்கிலா வுலகத் துய்த்தார்.

(இ-ள்.) ஆங்கு - அப்பொழுது அவ்விடத்து, இந்திரன் முதல்வர் ஆய கடவுளர் யார்கும் - தேவேந்திரன் முதலாகவுள்ள வானவர்யாவரும், ஈண்டி - திரண்டுவந்து, எந்தை தந்தை வந்தனன் என - எமதுதந்தையான திருமாவின் தந்தையாகிய தசரதன் (எம்மிடத்துக்கு) வந்திடலானு னென்று, மனம் களித்து - மனம்மகிழ்ந்து, சந்திரன் அனையது ஓர் மானத்தின்தலையில் தாங்கி - சந்திரனையொத்து [வெண்ணிறத்ததாக] உள்ள ஒப்பற்ற விமானத்திலே (அவனை யெழுந்தருளப்பண்ணித் தாங்கள் அதனைத்) தாங்கிக்கொண்டு, —வள்ளல் - அந்தத்தசரதனை, உந்தியான் உலகின் உம்பர் - (திருமாவினது) நாடீகமலத்தில் தோன்றியவனாகிய பிரமதேவனது உலகத்துக்கும் மேலேயுள்ள, மீள்கிலா உலகத்து - (தன்னையடைந்தவர்) மீளுதலில்லாத உலகத்தில், உய்த்தார் - கொண்டுசேர்த்தனர்; (எ-று.)

யாவருக்கும் புத்திரமுத்திகளைத் தரவல்ல பரம்பொருளாகிய இராமபிரானைப் பெற்ற தந்தைக்குப் பரமபதங்கிடைப்பது திண்ண மென்னுங் கருத்தால், கம்பர் இவ்வாறு கூறினர்; இவ்விஷயம் முதலூலிற் காணப்படவில்லை. மானம் - முதற்குறைவிகாரம். 'மீள்கிலாவுலகத்துய்த்தார்' என்று இங்குக் கூறிவிட்டு மேல்மீட்சிப்படலத்தில் இராவணனைவென்ற இராமபிரானை நான் முதன்முதலிய தேவர்கள்வந்து தொழுது போற்றினமையைச் சொல்லிய போது "மெய்யினுக்குயிரையிந்த வேந்தர்கோன் விமானத்தெய்த" என்று தசரதன் இராமனைக்காணுமாறு விமானத்தின்மீதுவந்தா னென்று கூறியது எங்ஙனம் பொருந்துமெனின்?— மீள்கிலா உலகம் என்பதற்குப்பொருள்.

சுவர்க்கம் முதலிய நல்லுலகத்தைச் சேர்ந்தவர் அந்த நல்வினை தீர்ந்தபொழுது அங்குநின்று மீண்டுந்ருமவயத்தாகிப் பிறப்பது முதலிய துன்பங்கட்கு இடமாவதுபோல அல்லாமல் தன்னையடைந்தவர் எஞ்ஞான்றும் நிலையாக இருத்தற்கு உரிய உலகு என்பதேயாகும்; ஆகலால், தாம் எங்குச்செல்லவேண்டுமென்றாலும் அங்குச்செல்ல முடியாது சிறைப்பட்டிருக்கும் உலகு என்பது பொருளல்ல; வைகுந்தம் புக்கவர் வினையத்தராய் உழலாமல் தாம் விரும்பிய வண்ணம் சேர வல்லமையுள்ளவரென்பதையும், அன்னார் இந்த உலகத்தைப் பார்த்து அருவருப்புக்கொள்வரென்பதையும், திருவேங்கடம் முதலிய திவ்ய தேசங்களில் அர்ச்சாவதாரங்கொண்டுள்ள எம்பெருமான்களுடைய செளலப்பியம் முதலிய குணங்களி லீடுபடுவரென்பதையும், விபவாவதாரங்களிலுள்ள செளசீலம் முதலிய குணங்களிலீடுபடுவதுண்டு என்பதையும் நூல்களிற் காணலாம். 1-ம்:—¹ஆன, ²அனைய, ³விமானத்தின், ⁴பேர்கிலா, மீள்விலா.

கஉ.—கோசலை தசரதன் மாண்டமையையறிந்து வருந்துதல்.

1உயிர்ப்பிலன் ²துடிப்பு மில்ல ³னென்றுணர்ந் தருவந் தீண்டி யயிர்த்தன னோக்கி மன்னந் காருபி ரின்மை தேறி மயிற்சூல மனைப நங்கை கோசலை மறுகி வீழ்ந்தாள் வெயிற்சூடு கோடை தன்னி லென்பிலா வுயிரின் வேவாள்.

(இ-ள்.) குலம் மயில் அனைய நங்கைகோசலை - சிறந்த மயிற்றவையை யொத்த சாயலையுடைய பெண்கள்நாயகமாகிய கௌசலைப்பிரட்டி,—அயிர்த்தனன்-(தசரதன்நிலையைக் கண்டு மனத்திற்) சந்தேகங்கொண்டவனாய், உருவம்தீண்டி நோக்கி-(அத்தசரதனது) உடம்பைத் தொட்டுப்பார்த்து, ‘உயிர்ப்பு இலன்-(மூக்கில்) சுவாசம் வரப்பெற்றிலன்; துடிப்புஉம் இல்லன் - (மாப்புமுதலிய இடங்களில்) நாடி முதலியன அடித்துக்கொள்ளாததிலும் இல்லாமலிருக்கிறான்,’ என்று உணர்ந்து - என்றுகண்டறிந்து, மன்னற்கு ஆர் உயிர் இன்மை தேறி - தசரதமன்னவனுக்கு அருமையானஉயிர் நீங்கிவிட்டதென்பதை நிச்சயித்து, மறுகி - மனங்கலங்கி, வீழ்ந்தாள் - கீழ்வீழ்ந்து, வெயில் சூடு கோடை தன்னில் என்பு இலா உயிரின் வேவாள்-வெயில் கொளுத்துகின்ற முதுவே னிற்காலத்தில் (அவ்வெயிலிலே அகப்பட்ட) என்பில்லாத பிராணியைப்போல [புழுப்போல]த் துடிப்பவனானான்; (எ-று.)

மரணமடைந்தநாள் விடியுங்காலத்தில் வந்தியர்முதலியோர் தோத்திரப் பாடல்களைப்பாடுதல் முதலிய அரசர்க்குஉரிய மரியாதைகளைச் செய்தும் தசரத மன்னவன் எழுத்துவராமலிருக்கவே, அந்தப்புரத்திருந்த மகளிர்கள் மெல்லியசொற்களால் எழுப்பியும் எழுத்திராததுகண்டு அரசனையணுகி நிதானித்துப்பார்த்து மூச்சுமுதலிய துயிலுக்குஉரிய குறிகள் ஒன்றும்இல்லாததுகண்டு மெல்லமெல்ல மன்னவன் மரணமடைந்திட்டானென்றே அதுதியிட்டு, துயரினமிகுதியால் மெய்ம்மறந்து அயர்ந்து கிடக்குங் கௌசலையைப்பார்த்துக் கதறியடி, அந்தக்கோசலை அவ்வொலியாற் கண்விழித்தெழுந்து அரசனை உற்றுப்

பார்த்தும் பரிசித்துப்பார்த்தும் மன்னன் மரணமடைந்தானென்றே நிச்சயித்துக் கதறிக்கொண்டு புலம்பலாயின னென்று முதலூலிற் கூறியுள்ளது. துயரத்தினால் வருந்துங் கௌசலேக்கு நல்லவெயிற்காலத்திற் கடுவெயில்கடப்பட்டுத் துடிக்கும் புழுவை உவமை கூறினார். மயிற்குலம் - மயிற்கூட்டமென்று சொல்வதற் சிறப்பில்லை. 19-ம்:—¹உயிர்த்திலன். ²உணர்வுமில்லன், உணர்வுமில்லை. ³என.

கூஉ.—கௌசலே புலம்பத்தோடங்குதல்.

இருந்தவந்தணனோ டெல்லா மீன்றவன் தன்னை¹யி னப் பெருந்தவஞ் செய்த நங்கை ²கணவனின் பிரிந்து தெய்வ மருந்திழந் தவரின் விம்மி மணிபிரி யரவின் ³மாந்தி யருந்துணை ⁴யிழந்த வன்றிற் பெடையென வரற்ற லுற்றார்.

(இ-ள்.) இருந்த அத்தணனோடு எல்லாம் சுன்றவந்தனனை சுன பெரு தவம் செய்த நங்கை - என்றும் இருப்பவனாகிய பிராமதேவனோடு எல்லாவுலகங் களையும் தந்தருளியவனாகிய திருமாலேப் புதல்வனாகப்பெறுமாறு மிக்க தவஞ் செய்த பெண்களிற் சிறந்த கௌசலே, கணவனின் பிரிந்து - கணவனை நீங்கப் பெற்று, தெய்வம் மருந்து இழந்தவரின் விம்மி மணி பிரி அரவின் மாந்தி - தேவமிருத்ததை யிழந்தவர்போன்று வருந்தியும் (தன்னுச்சியிலிருக்கும்) மாணிக்கத்தை யிழக்கப்பெற்ற சர்ப்பம்போல மயங்கியிருந்து, (பிறகு), அரு துணை இழந்த அன்றில் பெடை என - (தன்னுடைய) அருமையான ஆணையிழக்கப் பெற்ற பெண்ணன்றிற் பறவைபோல, அரற்றல்உற்றார்-கதறத்தொடங்கினார்; (எ-று.)—கதறுவதை மேல் ஆறுகளினிற் காண்க.

பார்த்தாவையே தனக்குப் போக்கியமாகவும் அலங்காரமாகவும் எல்லாமுமாகவும் பாராட்டித் தன்புதல்வனையும் பிரிந்திருந்த பதிவிரதாசிரோமணியாகிய கௌசலே, அந்தக் கணவனையும் இழக்க நேர்ந்ததனால், அரிதிற்பெற்றுத் தன்கைப்பட்ட தேவமிருதம் கைவிஞ்சிப் போனதுபோலவும் அரவம் தன்னுச்சி மாணிக்கத்தையிழந்ததுபோலவும் மிகவும் வருந்தி, துணையையிழந்த அன்றிற் பேடுபோலக் கதறலாயின னென்பதாம். மணியிழந்தநாகம் வருந்துவதனை “அருமணியிழந்தோர் நாக மலமருகின்றது” என்றவிடத்துங் காண்க. பிரம தேவன் புராணமுனி என்று கூறப்படுவனாலால், அவனை ‘இருந்தவந்தணன்’ என்றார். எல்லாவற்றையும் சுன்ற கடவுளைப் புதல்வனாகப் பெறுவது பெருந்தவத்தின் காரியமென்பது, கூறாமலே விளங்கும். 19-ம்:—¹சுன்ற. ²கணவனை, ³மாழ்கி. ⁴பிறிந்த, பிரிந்த. (சூ00)

கூச.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள்-கணவனை யிழந்த கௌசலையின் புலம்பல்.

வேறு.

தானே தானே தஞ்சமி லாதான் ¹றகைவில்லான்
போனான் போனா னெங்களை ²நீத்திப் பொழுதென்னு
வானீர் சுண்டி மண்ணை ³வற்றி மறுகுற்ற
மீனே ⁴யென்ன மெய்தடு மாறி ⁵விழுகின்றார்,

(இ-ள்.) 'தஞ்சம் இலாதான் - தாழ்வுஇல்லாதவனும், தகை வில்லான் - பெருமைக்குணமுடைய வில்லையுடையவனுமாகிய மன்னவன், இப்பொழுது—, எங்களை நீத்து—, தானே தானே போனால் போனால்—ஒருவியாதிடமில்லாமலே தானேயிறத்திட்டான்,' என்னு-என்றுகூறி,—வான் நீர் சுண்டி-வாளினின்று பெய்யும் மழைநீரும் இன்றி, மண் அற வற்றி-பூமியிலும் (தான்வாழும்நீரும்) அடியோடு வற்றியதனால், மறுகுற்ற - நிலைசுடுமாறிய, மீன் ஏ என்ன-மச்சம் போல, மெய் தடுமாறி விழுகின்றான்-உடம்புதடுமாறி விழுகின்றவனானான், (கௌசலை).

நீர் வாழியிரான மச்சத்துக்கு வானீரில்லாவிடினே நீர் வாழ்வது வருத்தமாயிருக்கும்; அவ்வானீரில்லாமையோடு தான் வாழ்கின்ற நீரும் மாறினால் நீர்வாழியிரான அம்மீன் தடுமாறுவதுபோல, இராமபிரானப் பிரித்ததனால் ஏற்கவேவருத்தமுற்றிருந்த கௌசலை இப்போது தான் வாழிடமானகணவனையும் இழந்ததனால் மனங்கலங்கித் தடுமாறினனென்று உவமானப்பொருத்தங்காண்க. சுண்டி வற்றி என்ற செய்தெனச்சங்கன், காரணப்பொருளான. முதலடியில் 'தகவில்லான்' என்ற பாடத்துக்கு-இராமனைக் காட்டிற்று அனுப்பியதனால் தகுதியற்றவனாகிய மன்னவன், தஞ்சம் இலாதான்-தன்னைக்காப்பவர் இல்லாதவனாகி, தானே தானே போனால் போனால்-தானே தற்கொலைசெய்துகொண்டாற்போல இறத்திட்டான் என்று பொருள்காண்க. அவலத்தினால், தானே தானே போனால் போனால் என்ற அடிக்குக்கன் வந்தன. சிலபிரதிகளில் முறையே "வடித் தாழ்" (சு) "ரோயும்" (சுசு) என்ற பாடல்களிருக்க, அவற்றின்பின் இப்பாடல்தான் படுகின்றது. 1 மீ:—²நீக்கி. ³வற்றா, வற்ற. ⁴போல. ⁵மெலிகின்றான்.

(சு0க)

சுரு. 1. ஒன்றா நன்னாட் பெக்குவ ரிந்தாட் டுயிர்காப்பா

2. ரன்றே மக்கட் பெற்றுயிர் வாழ்வார்க்³ கவ⁴முண்டே

யின்றே வந்தின் டஞ்ச⁵ லெனாதெம் மகனைப்பான்

கொன்ற⁶ னன்றே தந்தைபை பென்றான் குலைகின்றான்

(இ-ள்.) இ காட்டு உயிர் காப்பார் - இந்தகாட்டிலே பிராணிகளைப் பாதுகாப்பவராகிய அரசர், ஒன்றுஆ - ஒருதலையாக, நல் நாடு-வானுலகத்து காட்டிலும், உய்க்குவார்அன்றே - அரசு செலுத்துவார்களன்றே ; (மேலும்), மக்கள் பெற்று உயிர்வாழ்வார்க்கு-உயிருடன் வாழ்ந்திருந்து மக்களைப்பெற்ற மானுடர்க்கு, அவம் உண்டுஏ-நல்லுலகமில்லாதுபோவது கேற்படுமோ? [கேராதென்றபடி]; (ஆயினும்), எம்மகன் என்பான்-எமது மகன், இன்றுவ சுண்டு வந்து - (அரசன் உயிர்போவதாயிருந்த) இன்றைத்தினமே இங்குவந்து, அஞ்சல்எனது- 'யான்பிரிந்து சென்றிட்டேனென்று என் பிரிவுத்துயருக்கு அஞ்சவேண்டா' (யான் வந்திட்டேன்) என்று சொல்லாமையால், தந்தையை-தந்தையாரை, கொன்றான் அன்றே - உயிரிங்குமாறு செய்தானன்றே? என்றான் - என்று (கௌசலை) வாய்விட்டுக் கதறுடிவளாய், குலைகின்றான் - (துயரத்தினால்) நடுங்குபவனானான்; (எ-று.)

இத்தக்கோசலகாட்டில் அரசுபுரியும் மன்னவர் மறுமையில் வானுலகத் தும் அரசுபுரிவாரேயன்றித் திக்கதிக்கட் செல்லார்; மேலும் புதல்வரைப்பெற் றோர்க்குத் திக்கதியில்லை யென்பதும் ஸுல்கனிற் பிரசித்தம்; ஆகவே, தசரதமன் னவர் நற்கதிசேர்ந்தாரோ இல்லையோ என்ற கவலையில்லை; ஆயினும், திக்கதி யிற் புகாது காப்பவனென்று பிரசித்தஞ் சூத்தனதுகுமாரன் மன்னர் பெருஞ் சூயரடைந்து சாகின்றநிலையைச் சார்ந்தபோது கிட்டிவந்து ‘அஞ்சாதே’ என்று சொல்லாமல் அம்மன்னவரை உயிரோழியுமாறுசெய்தானே! இதுவே என் துயரத்தை மிகுவிக்கின்ற தென்று சொல்லிக் கொள்கவே புலம்பினனென்க. ¹ஒன்றோளென்ற பாடத்தில், முன்னிரண்டடிகட்கு-(புத்திரரார்ப்பெறும்) பயன் ஒன்றுதானோ? [ஒன்றன்று; பலவாகும்]; புத்திரர் தம்மைப்பெற்றோரை நற் கதியிச்சேர்ப்பார்: இம்மையிலும் (பெற்றோரிருக்குமாவும்) அவரைப்பாதுகாப் பாரன்றோ? ஆகலால், மக்களைப்பெற்றார்க்கு அவமுண்டோ? என்றும் உரை க்கலாம். பி-ம்:—¹ஒன்றே, ²அன்றேல், ³அறம். ⁴உண்டோ, ⁵எனாதே, என்ன தென், ⁶என்றே, அந்தோ, அன்றோ. (சு0உ)

கூக. நோயும் ¹மின்றி நேரண்கதிர் வாள்வே ²வினவயின்றி

மசாயுந் ³தன்மை மக்களி ⁴னாலோ மறமன்ன

⁵னையுஞ் ⁶னெண்டு மிப்பியு மாகக் கனிவாழை

வேயும் போன்றா னென்று ⁷மயங்கா விழுகின்றான்.

(இ-ள்.) ‘நோய் உம் இன்றி - (மரணமடைதற்குவதுவான உடற்) பிணி யால் இறத்தலும் இல்லாமல், நோன் கதிர் வாள் வேல் இவை இன்றி - சிறந்த ஒளியையுடைய வாட்படை வேற்படை என்ற இவைகனால் இறத்த லும் இல்லாமல், மாயும் தன்மை - மரணத்தையுடையக்கூடியநிலை, மக்களி னால் ஒ - பெற்ற புத்திரரால் நேர்வதோ? (இது என்ன அநியாயம்!!) மறம் மன்னன் - வலிமையையுடைய தசரதமன்னவன்,— ஏயும் னெண்ணுடும் - பொருந்திய நண்டும், இப்பிடம் - முத்துச்சிப்பியும், ஆகம் கனி வாழை (உம்) - தன்னிடத்துக் கனியைக் கொண்ட வாழையும், வேய்உம்-மூங்கிலும், போன் றான் - (கொண்ட கருவினால் அழிவதுபோல) ஆனான்’ என்று—, மயங்கா - மயங்கி, விழுகின்றான் - வீழ்பவளும் ஆனான்; (எ-து.)

உலகத்திலே நேரயால் இறப்பது என்பது, மாந்தர்கட்கு இயற்கை: மன்னவர்கடோ முன்னோகத்துச்சென்று வில்வாள்முதலிய படைக்கலங்களால் இறத்தல் சிறந்ததாம்: இவ்விருவகையானும் அல்லாமல் தன்மகன்மூலமாக [மகனைப்பிரிந்த காரணமாக] இறத்தத்தசரதமன்னவனுக்கு மரணம் நேர்ந்ததே! என்றுபுலம்பின னென்க. படைக்கலத்தால் இறந்துபடுதலே மன்னவர்க்குச் சிறப்பாதலால், அங்ஙனம் படைக்கலத்தால் இறவாது அரசுலத்தவர் நோயால் ஒருகால் இறந்துபடினும் அம்மன்னவரை அந்தணர் தருப்பையிற்கிடத்தி லானாற்போழ்ந்து ‘போரிவிறந்தவர் புக் உலகம் புகுக’ என்று கூறுதலும் மர புரயிருந்த தென்புதை, “மன்னர், நோய்ப்பால்விளிந்தயார்க்கைதழீஇக், காதன்

மற்தவர் தீதுமருங்கறுமா, ரறம்புரிகொள்கை நான்மறைமுதல்வர், திறம்புரி பசும்புல் பரப்பினர்கிடத்தி, மறங்கந்தாக நல்லமர்வீழ்ந்த, நீன்கழன்மறவர் செல்வுழிச் செல்கென, வான்போழ்ந்தடக்கலுமுயந்தனர்" என்ற புறநானூற் றாலும், "கொற்றங்கொண்டு குடிபுறங்காத்துச், செற்றத்தெவ்வர் தேயந்தம தாக்கியுந், தருப்பையிற்கிடத்தி வாளிற் போழ்ந்து, செருப்புகன்மன்னர் செல் வழிச்செல்கென, மூத்துவிளிகலிக்குடிப் பிறந்தோர்க்கு, நாப்புடைபெயராது நாணுத்தகவுடைத்தே" என்றமணிமேகலையாலும் உணர்க. ஞெண்டுமுதலிய வற்றினின்றுதோன்றுங் கரு அவற்றையழிக்கு மென்பது பிரசித்தம்; இதனை, "நண்டுசிப்பிவேய்கதவி நாசமுறுங் காலத்துக், கொண்ட கருவழிக்குங் கொள்கைபோல்" என்றதனாலும் அறியலாம். காயும் புள்ளிக்கர்க்கடநாகங் கனி வாழை என்றபாடத்திற்கு - கர்க்கடமும்நாகமும்என்பவை கருவிநற்சாதலை ஐதிகவுவமானமெனவும், வாழையும் வேயும் பிரதியுட்சவுவமானமெனவுங் கூறி னொரு முனர், நாகம் கொண்ட கருவிஞல் இறத்தல் ஐதிகமாகவும் வழங்குவதாகத் தெரியவில்லை. ஆதலால், கனிவாழைநாகம் எனக்கூட்டிக் கனியாதற்குஉரிய வாழைமரமென்னலாம்: நாகம் - நகம் என்பதன் நீட்டல்: நகம் - மரமென்க. இனி, நாகம் - நாகம்போற் கொட்டினுர்க்குவருத்தத்தை யுண்டாக்கக்கூடிய விருச்சிகமென்பாருமுனர். 1-ம்:—¹அன்றேல், அன்றி. ²அன்றி. ³செல்வம். ⁴ஆக, ஆம், ஆகி. ⁵காயும், ⁶புள்ளிக்கற்றடம், புள்ளிக்கற்றடி. ⁷மயங்கி. (சுருக)

௬௭. வடித்தாழ் கூந்தற் கேகயன் மாதே மதியாலே

பிடித்தாய் வையம் பெற்றனை பேரா வரமின்னே

முடித்தா யன்றே மந்திர மென்றான் முகில்வாய்மின்

அடித்தா லென்ன மன்னவன் மார்பிற் றுவள்கின்றான்.

(இ-ள்.) முகில்வாய் மின் துடித்தால் என்ன மன்னவன் மார்பில் துவள் கின்றான் - முகிலினிடத்து மின்னல் துவள்வதுபோலத் தசரதமன்னவன் மார் பிலேகிடந்து (துயரத்தால்) துவள்பவளாகிய கோசலை, (கைகேயியைப்பார்த்து), 'வடி தாழ் கூந்தல் கேகயன் மாதே - அழகுபெற்றுத் தொங்குகின்ற கூந்தலை யுடைய கேகயவரசன் புதல்வியே! மதியாலே - (உன்) புத்திவல்லமையாலே, வையம் பிடித்தாய் - பூமியைக் கைப்பற்றிக்கொண்டாய்; (அங்ஙனம் கைப்பற்று மாறு), பேரா வரம் பெற்றனை - மாறு சொல்லமுடியாத வரத்தை யடைந் தாய்; இன்னே மந்திரம் முடித்தாய் அன்றே-இப்போதே உன் ஆலோசனையை முடித்தாயல்லவா!' என்றான் - என்றும் கூறினான்; (எ-று.)

கௌசலை தசரதனதுமார்பில் வீழ்ந்து புரண்டபுலம்பும்போது கைகேயி இருந்தாளைப் பார்த்து, 'அடி! கைகேயி! நீ நல்லதந்திரஞ்செய்து மாறு கூற முடியாத வரமென்ற ஒன்றைப்பற்றி இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றி எடுத்தகாரி யத்தை நன்குமுடித்தாய்' என்று அரசன் இறப்பதற்குக்காரணம் அவனென்பது படக் குத்துப்பாடாகக் கூறினனென்க. வால்மீகிராமாயணத்தில் கௌசலை புலம்பும்போது மன்னவனது தலையைத் தன்மடிமேல் வைத்துக்கொண்டு

கைகேயியைநோக்கி “கைகேயி! உன்கருத்து நிறைவேற்றிற்று! கொடியதன்மையுடையவனே! பிழவாதமாக இருந்து உன்முயற்சியை நிறைவேற்றிக்கொண்டாயல்லவா! மன்னவனைப் போக்கினே. இராமனும், இல்லை. இனி இராச்சியம் முழுவதையும் உன்தலையிற்றானே கட்டிக்கொண்டு அனுபவிப்பாய்” என்பது முதலாகக் கூறுமாற்றைக் காணலாம். வடிதல் - அழகுபெறுதலென்னும் பொருளதாதலை “வடுவின்று வடிந்தயாக்கையன்” என்ற புறநானூற்றுலும் அறியலாம். (சு0ச)

சுஅ. அருந்தே ராணைச் சம்பரணைப்பண் டமர்வென்றா
யிருந்தார் வானே ருன்னரு ளாலே யினி¹தன்னா
விருந்தா கின்ற யென்றனன் வேழத் தாசொன்றைப்
²பிரிந்தா ரன்பிற் ³நீழ்ப்பிடி யென்னப் ⁴பிரிவுற்றான்.

(இ-ள்.) வேழத்து அரசு ஒன்றை - ஒப்பற்ற அரசயானையை, பிரிந்து-, ஆர் அன்பில் தாழ் - நிறைந்த அன்பினால் மனந்தளர்கின்ற, பிடி என்ன-பெண்யானைபோல, பிரிவு உற்றான் - (கணவனைப்) பிரிந்த கௌசலை, - அரு தேராணை சம்பரணை - (தன்னைத்தொடர்ந்து வெல்லுதற்குக்கூடாத) அருமையான தேரிற் சென்றுபொருத சம்பராசரணை, பண்டு - முற்காலத்து, அமர் வென்றாய் - போரில் வென்றவனே! உன் அருளால்வ வானேர் இனிது இருந்தார் - உன்னுடைய கருணையினாலே தேவர்கள் (அந்தச் சம்பராசரணைத் தமக்கு உண்டாயிருந்த வருத்தம்நீங்கிச்) செனக்கியமாக (இப்போது) இருக்கின்றார்கள்; அன்னாள் விருந்து ஆகின்றாய் - (அப்படி உன்னாலே உபகாரம்பெற்ற அத்தேவர்கட்கு) விருந்தினனாகின்றாய், என்றான் - என்றுங் கூறினான்; (எ-று.)

வானவர்கள் உன்னால் நன்மையடைந்து தம்மரசு நிலைநிற்பத் தாம் தம்முடைய இடத்தில் இனிதாக இருக்க, அத்தேவர்கட்கும் உதவும் வல்லமையுள்ள நீ இவ்வுலகத்திற்குள்ளே இனிதிராமல் அவ்வானுலகத்தார்க்கு விருந்தாகச் சென்றாயோ? என்று புலம்பினான் கௌசலை யென்க. பி-ம்:—¹இக் காள். ²பெருந்தானப்பில். ³சூழ். ⁴புரங்கின்றான். (சு0ரு)

வேள்விச் செல்வந் துய்த்திகொண் மெய்ம்மைத் துணை¹யின்மைச்
²சூழ்வுச் செல்வந் துய்த்திகொ ரேலா மனு³நூலின்
⁴வாழ்வுச் செல்வந் துய்த்திகொண் ⁵முன்னென் றனள்வானேர்
கேள்விச் செல்வந் துய்க்க வயிற்றோர் ⁶கிளைத்தான்.

(இ-ள்.) வானேர் - தேவர்களும், கேள்வி செல்வம் - வேதத்தின்செல்வமாகிய பரம்பொருளை, துய்க்க-(கண்ணாற் கண்டு) அனுபவிக்கும்படி, வயிற்று-(தன்) வயிற்றினிவிருந்து, ஓர் கிளை - ஒப்பற்ற புதல்வனை, தந்தான் - பெற்றவளாகிய கௌசலை, —(இறந்த மன்னவனைக்குறித்து), ‘முன் - முன்னே (நீ செய்துள்ள), வேள்வி செல்வம் - யாகங்களின்பயனை, துய்த்திகொல்-அனுபவிக்கச் சென்றாயோ? மெய்ம்மை - சத்தியத்தைமேற்கொண்டதனாலாகிய, துணை

இன்மை சூழ்வு செல்வம் - ஒப்பற்றதாய்ச் சூழ்தலையுடைய பயனை, துய்த்தி கொல் - அதுபவிக்கச்சென்றாயோ? தோலா மனு தூவின் வாழ்வு செல்வம் - இழிவுபடுதலில்லாத மனுதருமசாத்திரத்தின் முறைப்படியே வாழ்தலாலான பயனை? துய்த்தி கொல் -; என்றனள் - என்று புலம்பலானாள்; (எ-து.)

வேள்விசெய்தல் சத்தியமேயுரைத்தல் மனுமுறைப்படியொழுதுதல் என்ப வற்றை முன் மேற்கொண்டிருந்தாயாதலால், அந்த வேள்விப்பயனையோ, அல்லது சத்தியத்தின் பயனையோ, அன்றி மனுதருமசாத்திரப்படி நடந்ததன் பயனையோ அதுபவிக்குமாறு சென்றாய்போலு மெனப் புலம்பினள் கௌசலை யென்க. “யாருஞ்செய்யாதயாக மிவன்செய்துமற்றத்” என்று அரசியற்படலத் திற் கூறியதனால், தசரதசக்கரவர்த்தி பலவகையாகக்கூடியும் இயற்றியுள்ளா னென்பது, பெறப்படும். ஸ்ருதி என்று வேதத்திற்கு வடமொழியில் ஒரு பெயராதலால், அச்சொல்லின் மொழிபெயர்ப்பாக ‘கேள்வி’ என்றார். கேள்வி யென்பது வேதமென்ற பொருளில் வருதலை “கெடுவில் கேள்வியு ண்டுவாகுத லும்” என்ற பரிபாடலிலும் காண்க. செல்வம் - பூமியினுள்ளே மறைந்து கிடக்கும் நிதிபோல யேதத்தின் உட்பொருளாய் மறைந்திருக்கும் கடவுள். கிளை என்ற சொல்-கிளைஞருள்ஒருவனாகிய மக னென்ற பொருளைத் தந்தது. 1-ம்:—¹இன்பம். ²சூழி, சூழ்வின். ³தூலால். ⁴வாழிச். ⁵மண். ⁶கிரி. (க0க)

எ0.—கோசலையும் சுமித்திரையும் புலம்புகையில் மற்றைத் தேவிமார்க் திரண்டுவந்து புலம்புதல்.

வேறு.

ஆழி வேந்தன் பெருந்தேவி ¹யன்ன பன்னி யமுதாற்றத் தோழி யன்ன சுமித்திரைபுந் துளங்கி யேங்கி யுயிர்சோர லுழி ²திரிவ தெனக்கோயி லுலையும் வேலை மற்றொழிந்த மாழை ³யுண்கட் டேவியரு மயிலின் குழாத்தின் வந்திரைத்தார்.

(இ-ள்.) ஆழி வேந்தன் பெரு தேவி - ஆளுஞ்சக்கரத்தைக்கொண்ட தசரதமன்னவனது தேவிமாருள் மூத்தவளாகிய கௌசலை, - அன்ன பன்னி - அவ்வாறான சொற்களைச் சொல்லி, அழுது அரற்ற - புலம்பிக் கதற, - (அப் போது), தோழி அன்ன சுமித்திரை உம் - (அந்தக் கௌசலாதேவிக்குத்) தோழிபோல்பவளான சுமித்திராதேவியும், துளங்கி ஏங்கி உயிர் சோர - மனம் வருந்திப் புலம்பி உயிர் தளர்ந்திருக்க [அஞ்சித்திருக்க], - ஊழி திரிவது என கோயில் உலையும் வேலை-யுகம்முடிவதுபோல அரண்மனை (நிலைமாரி) வருத்த மடைந்த அப்பொழுது, ஒழிந்த மாழை உண் கண் தேவியர் உம்-மற்றுமுள்ள வரான மாவடுவையொத்து மையுண்டகண்களையுடைய தேவிமார்களும், மயிலின் குழாத்தின் வந்து - மயிற் புறவைகளின் கூட்டம்போலத் திரண்டுவந்து, இரைத்தார் - பேரொலியுண்டாகுமாறு அழுதார்கள்; (எ-து.)—மற்று ⁴அனை.

கீழ்க் கோச்சுல புலம்பியதைக்கூறி, அவளுடனே சுமித்திரையும் தோழி போல் அழுது உயிர் சோர்ந்தானெனச் சுமித்திரை கோச்சுலபுடன் புலம்பியதை முன்னிரண்டடிகளாற் கூறினாள். இதுவரையிற் பெருமகிழ்ச்சியுடனிருந்த மன்னவனதுகோயில் இப்போது அந்நிலையாயிதனால், 'ஊழிநிரிவதெனக் கோயிலுலையும்வேல்' என்றது, பி-ம்:-¹அனைய, ²பேர்வது, ³ஒண். எக.—தீரண்டதேவியர் சுகமனஞ்செய்யுமாறு மனவுறுதி கொள்ளுதல்.

துஞ்சி னுனைத் தம்முயிரின் னுனையைக் கண்டார் துணுக்கத்தா னஞ்சு ¹துகர்ந்தாரென²வுடல ³நடுங்கா நின்ற ரொன்றலு மஞ்சி ⁴யமுங்கி விழுந்திலரா லன்பிற் றறுகண் பிறிதுண்டோ வஞ்ச மில்லா மனத்தானே வானிற் ⁵ரெட்டர்வான் மனம்வலித்தார்.

(இ-ள்.) (அங்கனம் அரற்றிய அம்மங்கைமார்),—துஞ்சினுனைத் தம் உயிரின் துனையை - இறந்துபட்ட தமதுஉயிர்க்குத்துணைவனான [கணவனை] அத்தசாதமன்னவனை, கண்டார் - (கண்ணாற்) கண்டு, துணுக்கத்தால் - (மனத்தில் நோன்றிய) அச்சத்தினால், நஞ்சு துகர்ந்தார் என - விஷத்தை யுண்டவர் போல, உடலம் நடுங்காநின்றார்-தம்முடம்பு நடுங்கப்பெற்றார் : என்றால்உம்—, வஞ்சம் இல்லா மனத்தானே-வஞ்சனைக்குணம் சிறிதும் இல்லாத [சத்தமான] மனத்தையுடைய அந்தத்தசாதனை, வானில் தொடர்வான் - வானுலகத்திலும் தொடர்ந்துசெல்லும்படி, மனம் வலித்தார் - நெஞ்சிற்குள் உறுதிசெய்து கொண்டவராய், அஞ்சி அமுங்கி விழுந்திலார் - மேன்மேலும் அச்சமும் மனத்துயரமும் மிகத் துழர்ச்சித்துவிழுந்திலார்; அன்பில் தறுகண் பிறிது உண்டுஓ - அன்பைக்காட்டிலும் கொடியது வேறொன்று உண்டோ? [இல்லையென்றபடி].

தம்கணவன் இறந்துவிட்டானென்பதைக் கேள்வியுற்றதும் அரற்றிக் கொண்டு திரண்டு வந்தவரான அத்தத்தசாதனுடைய மற்றைத்தேவிமார் இறந்தகணவனைக் கண்ணாற் கண்டதும் முதலில் நஞ்சுண்டவர்போல் நடுக்கம் மிகப்பெற்றாராயினும், பிறகு சுகமனஞ்செய்து கணவன்புக்கவுலகத்துக்குத் தாமும் போய்விடுவதாகத் தம்நெஞ்சில் உறுதி கொண்டதனாற் பின்னும் அஞ்சியமுங்கி மூர்ச்சியாதவராயின ரென்க. தம்கணவனை வானில் தொடருமாறு மனம் வலித்ததற்குக் காரணம்-தம்கணவனிடத்து அத்தேவியர் கொண்டிருந்தபேரன்பே யென்பார், 'அன்பிற்றறுகண் பிறிதுண்டோ' என்றார். தம் முயிரையும் விடுமாறு அன்பு தாண்டுவதனால், அந்த அன்பு தறுகண்ணையுடையதாகும். 'வஞ்சமில்லாமனத்தானே வானிற்றெட்டர்வான் மனம் வலித்தார்' என்ற வாக்கியத்தை 'அன்பிற்றறுகண்பிறிதுண்டோ' என்ற வாக்கியஞ் சமர்த்தித்து நின்றது; தொடர்நிலைச்செய்யுட்துறியணியாம். பி-ம்:-¹கவர்ந்தாலென, கரந்தாலென, துகர்ந்தாலென, துகர்ந்தாரன்று, ²உடலும், ³நடுங்குகின்றார், ⁴அஞ்சி, ⁵தொடர்வாமெனமனத்தார்.

(சூஉஅ)

எஉ.—இதுவும் அநீதகவ்யும் - மகளிர் அங்குத்தானே சூழ்ந்திருந்தலின் வருணனை.

அளங்கொ ளளக்க ரிரும்பாப்பி லண்ட ¹ருலகி லப்புறத்தில் ²விளங்கு மாதர் கற்பினா ³ரிவரின் யாரே யெனநின்றார் கணங்க நீத்த ⁴மதிமுகத்தார் ⁵கான வெள்ளங் கால்கோப்பத் துளங்க லில்லாத் தனிக்⁶ருன்றிற் ரெுக்க மயிலிற் சூழ்ந்திருந்தார்.

(இ-ள்.) 'அளம் கொன் அளக்கர் இரும் பரப்பில்-உப்பளத்தைக்கொண்ட கடலாற்குழப்பட்ட பெரிய பூமிமுழுவதிலும், அண்டர் உலகில்-சுவர்க்கலோகத்திலும், அப்புறத்தில் - (அதற்கும்) அப்பாற்பட்ட மகர்லோகம்முதலிய இடங்களிலுமுள்ள, விளங்கும் மாதர் கற்பினர் [கற்புவிளங்கும் மாதரார்] - கற்புடன் விளங்குகின்ற மகளிர், இவரின் - இம்மங்கைமாரைக்காட்டிலும், யார் ஏயர்வர்தாம் உளர்?' என-என்று சொல்லுமாறு, நின்றார்-(கற்பினால் மேம்பட்டு) இருப்பவராகிய, சனங்கம் நீத்த மதி முகத்தார்-கனங்கமற்ற சந்திரனையொத்த மகளிர், கானம் வெள்ளம் கால் கோப்ப - காட்டுநதியின்வெள்ளம் மலையினடிப்பகுதியெங்கும் கவிந்துகொள்ள, துளங்கல் இல்லா தனி குன்றில்-அசைதலில்லாத ஒப்பற்ற மலையிலே, தொக்க - கூடியிருந்த, மயலின் - மயிற் பறவைகள்போல, சூழ்ந்திருந்தார்-(அவ்வரண்மனையில்) திரண்டிருந்தார்கள்; (எ-து.)

அத்தசரதனுடைய தேவிமார் கணவனைப்பிரிந்து இவ்வுலகிலிருக்க மனமில்லாமல் கணவனுடன் சகசமனஞ்செய்து உயிர் துறக்கக் கருதியதனால், அம்மகளிர் இவ்வுலகிலும் மேலுலகத்தும் தம்மோடொத்தவர் எவருமில்லாத பெருங்கற்பினரெனப்பட்டார். அவர்கள் ஒருங்கே அவ்வரண்மனையில் திரண்டதற்கு, மலையிற்றொக்கமயிற்சூழாத்தை உவமைகூறினார். மயில் தொகுதற்குக் காரணம் தற்பிக்கவேண்டி 'கானவெள்ளம் கால் கோப்ப' என்றார். தசரதமன்னவனைச் சூழ்ந்திருந்த மகளிர்க்கு மலையிற்றொக்க மயில் உவமையெனக் கொள்வாருமார். கானம் - காடு; கானவெள்ளமெனவே, காட்டியாற்றின் வெள்ளமாயிற்று. இனி, அவர்கள் புலம்புவதுபற்றி, கானவெள்ளம் கால் கோப்ப - பலாக்கணப்பாடல் எங்கும் நிறைய எனினுமாம். அளத்தற்கு அருமையானது என்ற காரணம்பற்றி, கடலுக்கு அளக்கரென்று பெயர். 1-ம்:—¹உலகிற்கு. ²இளங்கண். ³இவரின் யாவரெனநின்றார், இவரினினியாரெனநின்றார், இவரில் யாரே யென்கின்றார், வினவில்யாவ ரென்கின்றார். ⁴முகத்தினர். ⁵காண. ⁶வரையில்.

(சு0க)

எஃ. கைத்த சொல்லா லுயி¹ரிழந்தும் புதல்வற் ²பிரிந்தும் கடையோட, மெய்த்த வேந்தன் நிருவுடம்பைப் ³பிரிபா தழுது ⁴கிட்டிலராற், பித்த ⁵மயக்காஞ் சுறவெறியும் பிறவிப் பெரிப டூடல் கடக்க, வுய்த்து ⁶மீண்ட நாவாயிற் றுமும் போவா ரொக்கின்றார்.

(இ-ள்.) புதல்வன் பிரிந்துஉம் - புதல்வனைப் பிரிந்தும், கைத்த சொல்லால் உயிர் இழந்து உம்-மனம்வெறுக்குமாறு உள்ள (கொடிய) சொல்லினாலே, (தன்) உயிரே நீங்கப்பெற்றும், கடையோட மெய்த்த - (தன்) இறுதிக்காலம் வரையிலும் சத்தியத்தையே மேற்கொண்ட, வேந்தன் - தசரதமன்னவனது, நிருவுடம்பை - உடலை, பிரியாது - விட்டுப்பிரியாமல், அழுது விட்டிலர் - அழுதவண்ணம் பற்றிக்கொண்டிருந்தார்: (அவர்கள்),—பித்த மயக்கு ஆம் சுரவுளறியும் பிறவி பெரிய கடல் கடக்க உய்த்து-(மண் பொன் முதலியவற்றில்) பித்துக்கொள்வதற்குக் காரணமாகிய மாயையென்னுஞ் சுராமீன்கள் சஞ்சரிக்க

கின்ற பிறப்பாகிற பெரியகடலைக் கடக்குமாறு செலுத்தி, மீண்ட - மீண்டுள்ள, நாவாயில் - மரக்கலத்திலே, தாம்உம் போவார் - தாமும் போகப்போகின்றவர்களை, ஒக்கின்றார் - ஒத்திருந்தனர்; (எ-று.)

தான் உயிரிங்குமனவும் சத்தியந்தவறக்கூடாதென்ற நோன்பை மேற்கொண்டு அதனாற் கைகேயியின் வன்சொல்கேட்டுப் புதல்வனைப் பிரித்து உயிரிமுந்த மன்னவ நென்பது, 'கைத்தசொல்லால்...மெய்த்த வேந்தன்' என்பதனால் விளக்கப்பட்டது. மயக்கு மாயையென்பன - பரியாயச் சொற்கள். நிலையற்றனவும் சாரமற்றனவுமான உலகத்துப்பொருள்களை நிலையுள்ளனவும் சாரமுள்ளனவும்போலத் தோற்றுவித்துப் பொருள்களைப் பெறவேணும் என்ற ஓர் பித்துத்தன்மையை நெஞ்சில் தோற்றுவித்தலால், மாயையை, 'பித்தமயக்கு' என்றார். பித்த - பித்துத்தன்மையைக் கொண்ட: குறிப்புப்பெயரெச்சம். கடலில் அகப்பட்டவரைச் சுறாமீன்கள் கொன்றுதின்பது போலப் பிறவியில் அகப்பட்ட ஆன்மாக்களை மாயையென்பது சுடேறவொட்டாமல் அழிப்பதனால் அம்மாயை 'சுறவு' என உருவகஞ் செய்யப்பட்டது. தசரதனது அவ்வுடல் அவன் பிறவியைக்கடந்து மீளாவுலகஞ்சேர்தற்குச் சாதனமாக இருந்ததனால், அது பிறவிக்கடலைக்கடக்கவுய்த்த நாவாயாக உருவகஞ்செய்யப்பட்டது. அவ்வுடலத்தைத் தழுவிச் சககமனஞ்செய்து அரசுந்புகவுலகம் தாமும் புகப்போகின்றவராதலின், அம்மகளிரை 'நாவாயிற்றாமும்போவாரொக்கின்றார்' எனக் குறித்தார்; நற்குறிப்பேற்றவணி. இங்குக்கூறப்பட்டவர் பட்டமகிஷியரையொழிந்த மற்றையோராவார். 1-ம்:—¹இழந்து. ²பிரிந்து. ³பிரியார்பற்றி. ⁴விட்டிலார். ⁵மயக்கச், மயக்கிற்.⁶மீண்ட நாவாயின்றாமே. (சு.க0)

எசு.—இங்ஙனம் இருக்கச் சுமந்திரனார் செய்தியுணர்ந்து
வசிட்டமுன்வன் வருதல்.

மாத ரார்க ளு¹பதினு யிரரு முன்னம் வலித்திருப்பக்
கோதில் குணத்துக் கோசலையு மிளைய ²மாதுங் குழைந்தேங்கச்
சோதி மணித்தேர்ச் சுமந்திரன்சென் றரசன் றன்மை சொலவந்த
வேத முனிவன் விதிசெய்த வினைபை நோக்கி விம்முவான்.

(இ-ள்.) மாதரார்கள் அறுபதினாயிரரும் - (தசரதமன்னவனது மனைவி மார்கனாகிய) அறுபதினாயிரம் மாதரார்களும், உன்னம் வலித்து இருப்ப - (சக கமனஞ்செய்வது என்று) மனத்தில் உறுதி கொண்டிருக்க, -கோது இல் குணத்து கோசலையும் இளைய மாது உம் குழைந்து ஏங்க - குற்றமற்ற குணத்தையுடைய கெனசல்யாதேவியும் இளைய தேவியாகிய சுமித்திரையும் மனமிளகிச் சோரவும், - சோதி மணி தேர் சுமந்திரன் - ஒளிபொருந்திய மணிகன்பதிக்கப்பெற்ற தே ரோட்டுஞ்சாரதியாகிய சுமந்திரன், சென்று—, அரசன் தன்மை சொல - தசரதமன்னவன் இறத்துபட்ட நிலைமையைத் தெரிவிக்க, வந்த - (தன்னிருப் பிடத்தினின்று அரசன் இறந்துள்ள இடத்துக்கு) வந்த, வேதம் முனிவன் .

வேதம்வல்ல இருடியாகிய அந்த வசிஷ்ட முனிவன், விதி செய்த வினையை நோக்கி - ஊழ்வினைக்குரிய கடவுள் செய்த செயலைக் குறித்து, விம்முவான் - வருந்துவானானான்; (எ-று.)

சமந்திரன்செய்தி அறிவிக்க, வசிட்டன் அங்குவந்து மன்னவனுக்கு நேர்ந்தநிலையைக் கண்கூடாகக்கண்டு தானும் மனம்வருந்தலானென்க. இவ்விஷயம் ஸ்ரீவால்மீகத்திற் காணப்படவில்லை. பி-ம்:—¹பதினாயிரத்தம், ²மானும்,

எடு.—வசிட்டமுனிவன் வருந்துதல்.

வந்த¹ முனிவன் வரங்கொடுத்து மகனை² நீத்த வன்கண்மை யெந்தை ³தீர்த்தா னெனவுள்ளத் தெண்ணி யெண்ணி யிரங்குவா னுந்து கடலிற் பெருங்கலமொன் ⁴றுடையா நிற்கத் ⁵தனிநாய்க னைந்து நீங்கச் செயலோரா மீகா மனைப்போ ⁶னைவுற்றான்.

(இ-ள்.) வந்த முனிவன் - (தசரதன் இறந்தஇடத்துக்கு) வந்த வசிட்ட முனிவன், வரம் கொடுத்து மகனை நீத்த வன்கண்மை எந்தை தீர்த்தான் என - (கைகேயிக்கு இரண்டு) வரங்களைக்கொடுத்து (அதனால் தன்) புதல்வனைப் பிரிந்த கொடுமையையுடைய எம்மையன் தசரதன் இறந்துவிட்டானென்று, உள் ளத்து - (தன்) மனத்திலே, எண்ணி எண்ணி-பலகாலநினைந்து, இரங்குவான் - மனந்தளர்பவனாய், - உந்து கடலில் பெரு கலம் ஒன்று உடையாநிற்க - (அலை)மோதுகின்ற கடலிலே பெரிய மரக்கலமொன்று உடைந்துவிட, தனி நாய்கன் - தனிப்பட்ட அம்மரக்கலத்துக்கு உரியவன், நைந்துநீங்க - மனம் முறிந்துபோய்விட, செயல் ஓரா-(கான்) செய்வது இன்னதெனத் தெரியாமல் திகைக்கின்ற, மீகாமனை போல் - மாலுமியைப்போல், நைவுற்றான் - வருந்தி னான்; (எ-று.)

மன்னவனுடைய மரக்கலமாகவும், மன்னவனை நாவாய்க்குடரிய நாயகனாகவும், அம்மன்னவனை நன்னெறியிற் செல்வுக்கும் வசிட்டனை மீகாமனாகவும் உருவகஞ்செய்தார். கலமுடைதல் - அரசன் உயிர்போதல், இந்தப்பாடல் அச்சப்பிரதியிற் காணப்படாவிடினும் அநேக எட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. பி-ம்:—¹முனியும், ²இழந்த, ³தீர்த்தான், ⁴உலையாநிற்க, ⁵தமியனாய், ⁶நைவுற்றான்.

(சுகஉ)

எசு.—மன்னவனுடலைத் தைலத்தி லிடுதல்.

1செய்யக் கடவ செயற்குரிய ²சிறுவ ரீண்டை யாரால்

³ரெய்தக் கடவ பொரு⁴ளெய்தா திகவா தென்ன வியல்⁵பென்ன ⁶மைமற் கொடியான் மகனீண்டு வந்தான் முடித்து மற்றென்னத் தையற்⁷கடலிற் கிடந்தானைத் ⁸தயிலக் கடலின் றலை⁹யுய்த்தார்.

(இ-ள்.) 'செய்ய கடவ - செய்தற்குரிய கடமைகளை, செயற்கு உரிய - செய்தற்குத்தக்கவரான, சிறுவர் - குமாரர்கள், சண்டையார் அல்லர் - இங்கே யிருப்பவராக இல்லை; எய்தக்கடவ பொருள் எய்தாது இகவாது-வரவேண்டி

யவை வாராது தீரா: இயல்புஎன்ன-(இப்போது செய்யவேண்டிய) இடல்பான செயல் யாது? என்ன-என்று ஓராலோசனை (அவ்வாண்மனையில்) உண்டாக, (அமைச்சர்கள்), மையல் கொடியான்-மனமயக்கத்தைக்கொண்டகொடியவனான கைகேயியின், மகன் - புதல்வனான பரதன், ஈண்டு வந்தால் - இங்கேவந்துசேர்வனின், (பிறகு), முடித்தும் - (அரசனது உத்தரங்கிரியைகளை அவனைக் கொண்டுசெய்து) முடிப்போம்,' என்ன - என்று நிச்சயித்து, தையல் கடலில் கிடந்தாளை - மகளிரின்கடல்போன்ற கூட்டத்திற்கிடக்கின்ற தசரதனை, தயிலம் கடலின்தலை-கடல்போல் மிக்கதைலத்தில், உய்த்தார்-கொண்டு செலுத்தினார்கள்; (எ-று.) மற்று - அசை: வினைமாற்றுமாரம்.

அந்தஅரண்மனையில் அரசனுக்கு நாலுபத்திராரிருத்தும் ஒருத்தரும் அருகில்லாமற்போயினமைபற்றி, 'நாம் வெறுமனையிருத்தல் கூடாது: எப்படியாவது மன்னவனை ஸம்ஸ்காரஞ் செய்யவேண்டும்' என்று சிலர்க்கு எண்ண முண்டாக, ஆங்குள்ள சுற்றத்தார்பலர்க்கும் புதல்வனில்லாமல் தழைதமுடைய ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்வதில் எண்ணமில்லாமையை யுணர்ந்த மத்திரிமார்கள் மன்னவனதுஉடல் கெடாமலிருக்கும்பொருட்டு அய்வுடலை எண்ணெய்க்கிடாரத்திலிட்டுவைத்தார்க னென்று முதனூலிற் கூறியுள்ளது. அதற்கு ஏற்ப இப்பாடலுக்கும் கருத்து விரித்துக்கொள்க. ஒருகடலினின்று நீக்கக் கருதியவர் வேறொருகடலிலுத்தாரக னென்ற சுற்றடியில் அலங்கதயலங்காரமென்று வடமொழியிற் கூறப்படும் பொருத்தமின்மையையிருத்தல் காண்க. பி-ம்:—¹செய்தற்குரிய. ²சிறுவரவரண்டையர். ³எய்தற்குரிய. ⁴எய்தாதிகவாவென்ன, எய்தாரிகாலவென்ன, எய்தாவியைவாவென்னும், எய்தாவிடராவென்னே. ⁵என்னு. ⁶மையிற். ⁷கடலின்றெடுத்தவனை. ⁸தைலக். ⁹உய்த்தான். (சுகந)

எள.—வசீட்டன் பரதனை நாதழித்துவருமாறு நூதுவரை
ஒலகொடுத்துப் போக்குதல்.

தேவி மாரையிவற்குரிமை செய்யு நாளிற் செந்¹தியிலாவி²த்தி ரெனநீக்கி யரிவை மார்க விருவரையுந் [கென் தாவில் கோயிற் றலையிருத்தித் தண்டார்ப் பரதற் கொண்³டனை நேரி னன்மன் னவனானை⁴யெழுதி முடங்க⁵லெடுத்தோரை.

(இ-ள்.) தேவிமாரை - (அரசனுடையவிடாமற் சூழ்ந்துகொண்டிருந்த அறுபதினாயிரம்)மனை யியரையும் ளோக்கி, 'இவற்கு-இம்மன்னவற்கு, உரிமை செய்யும் நாளில் - உரிய ஈமக்கடனைச் செய்யும்போது, செந்தியில் ஆவி நீத்திர் - செந்திறத்தியில் (இம்மன்னவனதுஉடலைத் தழுவிக்கொண்டு) உயர்விடலாம்; (இப்போது விவசியிருங்கள்),' என நீக்கி - என்னுசொல்வி (அப்பாற்) போகச்செய்து, - அரிவைமார்கள் இருவரைஉம் - பட்டமகிஷியரான (சுமித்திரை கௌசலேஎன்ற) இருவரையும், தா இல்கோயில் தலை இருத்தி - குற்றமற்ற (அவரவர்க்குரிய) அரண்மனையிலிருக்கவைத்து, 'தண் தார் பரதன்

கொண்டு அணைக என்று - 'குளிர்ச்சிபொருந்திய மாலையைச்சூடிய பரதனை யழைத்துக்கொண்டு வருவீராக' என்று சொல்லி, முடங்கல் எடுத்தோரை - (மன்னவனானையை எழுதிய) ஒலையையெடுத்துச் செல்பவராகிய தாதரை, மன்னவன் ஆணை எழுதி - 'அரசன் கட்டளையின்னதென்று எழுதிக்கொடுத்து, ஏவினான் - (பரதனை யழைத்துவருமாறு) அனுப்பினான், (வசிட்டமுனிவன்).

கீழ்ச்செய்யுளில் 'தையற்கடலிற் கிடந்தானைத் தயிலக்கடலின் றலையுய்த் தார்' என்று கூறிய கவி, தையற்கடலினின்று மன்னவனை மீட்டவகையை முதல்முன்றழிகனால் விவரித்து, தைலக்கடலிலுய்த்ததற்குக் காரணத்தை 'தண்டார்ப்பரதற் கொண்டனையென்றேவினான் மன்னவனானை யெழுதிமுடங்க லெடுத்தோரை' என்பதனால் விளக்குகின்றன ரென அறிக. மார்க்கண்டேயன் மொத்தக் கல்பன் வாமதேவன் காப்பபன் காத்தாயபன் கொண்டமன் ஜாபாலி என்கின்ற பிராமனோத்தமர்களும மந்திரிமாரும கூடியாலேசித்து, வசிட்டமுனிவனோக்கி 'ராமலட்சுமணர்கள் காட்டுக்குப் போயிருக்கின்றார்கள் : பரதசத்துருக்களர்களும் கேகயதேசத்தில் ராஜாதிருஹமென்னும் நகரத்துக்குப் போயிருக்கிறார்கள். நாடு அராஜகமாக இருக்கப்போனது 'என்று கூறி அராஜகத்தால் விளையுத்திருக்கோ விரிவாக எடுத்துச் சொல்லி 'இட்சுவாகு குலத்திற் பிரந்த ஒருவனை அரசனாக்கவேண்டும்' என்ன, வசிட்டமுனிவனும் 'தசரதன் பரதனுக்கு இராச்சியத்தைக் கொடுத்திருக்கின்றானாகையால், நாம் ஆராய வேண்டியசெயல் ஒன்றுமில்லை' என்று கூறி, சித்தார்த்தன் விசயன் சயத்தன் அசோகன் என்னுந் துசர்களை விளித்து 'கீங்கள் விரைந்து செல்லுங் குதிரைகளின்மீது ஏறிக்கொண்டு ராஜாதிருஹ நகரத்தை யடைந்து துயரத்தைச் சிறிதுங்காட்டாமல், கேகயமன்னவனுக்கும் பரதனுக்கும் காணிக்கை பட்டுவஸ்திரம் முதலியவற்றையுங் கொடுத்து 'ஒருகாரியம் கைவிஞ்சிப் போவதாயிருத்தலால் உடனேவருக' என்று சொல்லிப் பரதனை யழைத்துவருக' என்று சொல்லியனுப்பினனென்று முதலுலிற் கூறியுள்ளது. 1-ம்.—1தியின். 2போக்கீர், 3அணுகென்று, 4எழுது, 5கொடுத்தவரை. (சூஉசு)

எஅ.—கவிக் கூற்று.

போன ரவருங் கேகயர்கோன் பொன்மா நகரம் புகவெய்த வாறு வறிவி னருந்தவனு மறமார் பள்ளி 1யதுசேர்ந்தான் சேன பதியிற் 2சுமந்திரனே செயற்பாற் குரிய செய்கென்ன மேனஞ் சொன்ன 3மாந்தர்க்கு 4விளைந்த பரிசு விளம்புவாம்.

(இ-ள்.) அவர் உம் - (வசிட்டர் அனுப்பிய) அத்தாதுவரும், கேகயர்கோன் பொன் மா நகரம் புக எய்த போனார் - கேகயமன்னவனது அழகிய சிறந்த நகரத்தைப் போய்ச் சேரும்படி சொன்னார்கள்; ஆன அறிவின் அரு தவன் உம் - (ஒருவர்க்கும்) அமையாத பேரறிவினையும் (பிறர்க்குச் செய்தற்கு) அரிய தவத்தையு முடையவனாகிய வசிட்டமுனிவனும், சேனபதியில் சுமந்திரன் செயற்பாற்கு உரிய செய்க என்ன - 'சேனபதியில் ஒருவனாகிய சுமந்திரனே அவ

சியமாய்கடக்கவேண்டிய இராச்சியகாரியங்களைச் செய்து' என்று சொல்லிவிட்டு, அறம் ஆர் பள்ளி அது சேர்ந்தான் - (தனது) குலதருமத்தை யதூட்டித்தற்கு உரிய தன்னிடத்தைப் போய்ச்சேர்ந்தான்; மேல் நாம் சொன்ன மார்தர்க்கு - முன்பு (இராமனுடன் சென்று உறங்கிவிட்டனவரன்) கூறிய மனிதர்க ளிடத்து, வினேந்தவிசுத்த, பரிசு - செய்தியை, வினம்புவாம்—(எ-று.)

கீழ்த் தேவிமார்கள் செய்தியைக்கூறிய கவி, மற்றையோர் தத்தமிடத்துக் குப் போயினதையும் இராச்சியம் அரசனில்லாக்காலத்து நிகழ்த்தவகையையும் தெரிவித்து, மேற்சொல்லப்போவதையும் இன்னதெனக்கூறுகின்றார். 1-ம்:—
1. அறம், 2. சமத்திரினை ... செய்கின்றான், 3. மார்தர்க்கு, 4. வினேந்தவினிகாம்.

எசு.—தூயோதயாவருணனை.

1. மீனீர் வேலை முரசியம்ப விண்ணே ரேத்த மண்²னிறைஞ்சத் தூ³ரோளிவான் புடையிலங்கச் சுடர்த்தே ரேறிக் தோன்றினான் வானே புக்கா னரும்புதல்வன் மக்க ⁴ளகன்றார் வருமாவும் யானே காப்ப னிவ்வுலகை யென்பான் போல ⁵வெறிகுதிரோன்.

(இ-ள்.) மீன் நீர் வேலை - மீனை மிகுதியாகக்கொண்ட நீர்மயமான சுழுத்திரம், முரசு இயம்ப - முரசுவாத்தியம்போல் ஒலிக்கவும், விண் ணேர் ஏத்த - தேவர்கள் துதிக்கவும், மண் இறைஞ்ச - உலகத்திலுள்ளவர் (தன்னை) வணங்கவும், தூ நீர் ஒளி வான் புடை இலங்கப்பரிசுத்தமானதன்மை யையுடைய ஒளியாகிய வான் (சன்) புறத்தேவினங்கவும்,—எறி கதிரோன் - வீசுகின்ற ஆயிரங்கிரணங்களையுடையவனான சூரியன்,—‘அரு புதல்வன் வான் புக்கான் - (எமது குலத்துத்தோன்றிய) அரியருணங்களையுடைய புதல்வனாகிய தசரதன் சுபாங்கஞ் சேர்ந்திட்டான்; மக்கள் அகன்றார் - அவன் புதல்வர் நால் வருள் இராமலக்கணர்கள் காட்டிலும் பரதசத்துருக்களர் கேகயதேசத்திலு மாக இந்நகரிலில்லாமல் அப்பாலிருக்கிறார்கள்; யாரும் அளவுடம் - (அத்தசரத குமாரர்களில் பரதசத்துருக்கினர் இங்கு) வந்து சேர்கின்றவரையிலும், ‘இ உல கை—யானே காப்பான்—’ என்பான்போல - என்று கூறுபவன்போல, சுடர் தேர் ஏறி - ஒளியுள்ள தேரின்மீது ஏறிக்கொண்டு, தோன்றினான் - உதய மாணன்; (எ-று.)

எறிகுதிரோன் தோன்றினான் என இயையும். தன்னைச் சார்ந்தவரின் காடு அராஜகமாகப் போகையில் அந்நாட்டிற்கு உரியவனும் வேறொரிடத்தி லிருப்பவனுமாகிய மன்னன் முரசுஇயம்பவும் பலரும் ஏத்தவும் வாளாப் புடை விசித்த கோலத்தோடு தேரேறிக்கொண்டு வருவதுபோல, தனது குலத் தவருடைய தேசம் அராஜகமாக இருக்கவொண்ணாதென்ற கருத்தினுற் குல முதல்வனாகிய சூரியன் வேலை முரசியம்ப விண்ணேரும்மண்ணேரு மேக்த ஒளிவான் புடையிலங்கத் தேரேறிக் தோன்றினான் என வருணித்தார்; இயற்கையிற் சூரியனுதிப்பதற்கு ஒருகாரணத்தைக் கற்பித்துக்கூறியது,

ஏதுத்தந்திறிப்பேற்றவணி: இவ்வணிக்கு - வேலைமுரசியம்ப என்பது முதலிய இடத்துள்ள உருவகங்கள் அங்கமாய் நின்றன. இராமன் முதலியோர் என்றுபுறப்பட்டனரோ அன்றை மாலேப்போதே கரத்தைக்கடந்து ஒருசேலையில் தங்கி அற்றை நள்ளிரவில்லானே நகரத்தவரைப் பிரிந்து அவர்கட்குத் தெரியாது அப்பாற் செல்ல, சுமந்திரானும் அன்று விடிவதற்கு முன்னரே வந்து இராமன்கானகஞ் சேர்ந்த செய்தியை மன்னவனிடஞ் சொல்ல அவ்ஹும் அப்போதே ஆவிரீங்கினானை, கேகயநகரத்துக்குத் தூது வர்போய்ச்சேர மறுநாள் சூரிய னுதயமாயினான் என்பது, கம்பர்கருத்து. பி-ம்:—¹மீனார், ²இறைஞ்சி, ³புடைவாளொளி, ⁴பிரிந்தார், ⁵உலகம், ⁶விரி.

அ0.—மணல் முதலிய இடத்துஉறங்கிய நகரத்துச்சுனங்கிகள்

கண்விழித்தெழுந்து இராமனைக் காணுது வருந்துநல்.

வருந்தா வண்ணம் ¹வருந்தினார் மறந்தார் தம்மை வள்ளலு ²மாங், கிருந்தா நென்றே யிருந்தார்க ளெல்லா மெழுந்தா ரருளி ருக்கும், பெருந்தா மரைக்கட் கருமுகிலீப் பெயர்ந்தார் காணார் ³பேதுற்றார், பொருந்தா நயனம் பொருந்திநமைப்பொன்ற ⁴சூழ்ந்த வெனப் ⁵புரண்டார்.

(இ-ள்.) வருந்தா வண்ணம் வருந்தினார் - (இதுவரையில்) எவரும்வருந்தியிராதவகையாக வருத்தமடைந்தவரும், தம்மை மறந்தார் - (துயரத்தாலும் வழிவந்த இளைப்பாலும்) தம்மையும் மறந்து உறக்கங்கொண்டவர்களும், வள்ளலும் ஆங்கு இருந்தான் என்று இருந்தார்கள்-வரையாது கொடுக்குந்தன்மையுடையவனாகிய இராமன் அவ்விடத்தில்தானே இருக்கின்றன நென்றே யெண்ணியிருப்பவர்களுமாகிய, எல்லாம்-(இராமனைத்தொடர்ந்துவந்த நகரத்தவர்) எல்லாரும், எழுந்தார் - கண்விழித்துஎழுந்து, பெயர்ந்தார் - (தம்மிடத்தை) விட்டுச் சென்று, (இராமபிரான் பள்ளிகொண்ட இடத்தைக்கிடீழ்ப்போய்ப்பார்த்து), அருள் இருக்கும் பெருதாமரை கண் கரு முகிலை காணார் - அருள் (உற்றுப் போற் சுரக்கும்படி) குடியிருக்கின்ற பெரியதாமரைமலர்போலுந் திருக்கண் களையுடைய கருமுகில்போன்ற திருநிறத்தவனான ஸ்ரீராமபிரானைக் காணப் பெறாதவராய், பேது உற்றார் - மனக்கலக்கமடைந்து, பொருந்தா நயனம் - மூடாத (நமது) கண்கள், பொருந்தி - மூடி (உறக்கமடைந்து), நமை - நம்மை, பொன்ற - அழியும்படி, சூழ்ந்த - ஆலோசித்தன, என - என்றுசொல்லி, புரண்டார்-(துயரத்தின் மிகுதியால்) தரையில்விழுந்து புரளலானார்கள்; (எ-து.)

‘வருந்தாவண்ணம் வருந்தினார்.’ என்றதொடர் - இராமனைத்தொடர்ந்து சென்றவர் துயில்கொள்ளுவதற்குமுன் அடைந்திருந்த நிலைமையை விளக்கும்: பின்னிரண்டடிகள் - உறக்கம் நீத்தபின்பு அவர் அடைந்த நிலையைத் தெரிவிப்பன. கருமுகில் - உவமவாகுபெயர். தாம் உறங்கினதே இராமபிரான் தம்மைவிட்டுப் பிரிந்து செல்வதற்கு ஏதுவாயினமையால்,

‘பொருந்தாநயனம்பொருந்தி நமைப் பொன்றிச்சூழ்ந்த’ என்றுகூறி வருந்திப் புரண்டனர் அந்நகரத்துமாந்த ரென்க. தன்னையிரிந்திருக்கமாட்டாமல் உடன்தொடர்ந்துவந்த நகரத்தவர் மிகவருந்தும்படி கருணையற்ற வன்போலப் பிரிந்திட்ட இராமபிரானே, இங்கு ‘அருளிருக்கும் பெருந்தாமரைக்கண் கருமுகில்’ என்றது-இவன் நகரத்தவரைப் பிரிந்ததும் அருளின் காரியமே யென்பதைப் புலப்படுத்தற்பொருட்டாகும் ; அது எப்படியெனில்? - நகரத்தவர்க்கு எஞ்ஞான்றும் தன்னுடன் வாழ்வது நேர்வதால் களிப்பு மிகவும்விஞ்சுவதுபற்றி அப்பெருங்களிப்பை அவர்கள் தாங்கவல்லவரல்லராதலால், விரணவைத்தியஞ்செய்யும்மருத்துவன் விரணத்தைக்கீறி ஆறச்செய்வது போல அவர்கள் தன்னையிடைவிடாமல் துநர்வதை வனவாசமென்ற வியாசத்தினால் இடையறவுபடுத்திப் பெருமகிழ்ச்சியைத் தாங்கவல்ல உறுதியை அவர்களின் நெஞ்சத்திற்கு உண்டாக்கி மீண்டும் தன்னையதுபவிக்கும் அதுபவத்தை மிகவுந்தருதற்பொருட்டேயாகுமென்க. இங்ஙனம் இவர்களுக்கும் மனத்திட்பத்தைக்கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைக்கொண்டதனால்தான் ஸ்ரீராமபிரான் ஏககாலத்தில் நகரத்தவராவரையும் பொருந்தாநயனம் பொருந்துமாறு சூழ்ந்தன னென்க. அன்றியும், அவர்கள் தன்னுடன்வரின் தன்னுடையதெய்வத்தன்மையாற் நாத்தாலன்றி வேறுவகையாக அவர்களாவரையும் பசி பிணி முதலியன இன்றி வனத்திற் காத்தல் அரிதாகையாலும், தெய்வத்தன்மையை வெளிப்படுத்தாம விருக்கவேணுமென்பதே அப்பிரான் திருவுள்ளமாதலாலும், அங்ஙனம் அவர்களைவருந்துமாறுவிடுதல் அருளின்செயலாகாதலாலும், அவர்களைப்பிரிந்தது அருளின்செயலேயாதல் காண்க. பி-ம்:—1வருந்தினாரை. 2அங்கு. 3வெய்துற்றார். 4செய்தது, சூழ்த்தது. 5புகன்றார். (சுகள)

அக.—இராமனைக்காணுந் நகரமாந்தர் செய்தவை.

எட்டுத் திசையு 1மேடுவா நெழுவார் விழுவா ரிடர்க்கடலுள் விட்டு 2, தீர்த்தா 3 நமைபென்பார் 4 வெய்ய னையன் வினையென்பார் 5 ரொட்டிப் படர்ந்த தண்டகமில் வுலகத் துள்தன் றேவுணர்வைச் 6 சுட்டிச் 7 சேரா 8 தாற்றுதுமோ 9 தொடர்ந்து தேரின் சுவடென்பார்.

(இ-ள்.) எட்டு திசை உம் ஓடுவான் எழுவார் - (இராமனைத் தேடும்பொருட்டு) எட்டுத்திக்குிலும் ஓடிப்போகுமாறு எழுந்திருப்பார்; 1 விழுவார் - (துயர மிகுதியால் கால்களைதாராமையால்) விழுந்திடுவார்கள்; நமை இடர்கடலுள் விட்டு தீர்த்தான் என்பார் - நம்மைத் துயர்க்கடலுள் அழுந்தவிட்டு அப்பாற் சென்றிட்டா னென்பார்; ஐயன் வினை வெய்யன் [வெய்யவினையன்] என்பார் - நமதுதலைவன் (நம்திறத்துக்) கொடியசெயலைச் செய்தன னென்பார்; ‘ஓட்டி படர்ந்த தண்டகம் - பொருந்திப்பரவியுள்ள தண்டகவனம், இ உலகத்து உளது அன்று’ - இவ்வுலகத்திலிருப்பதொன்று அன்றோ? உணர்வை - (நம்முடைய) அறிவைக்கொண்டு, சுட்டி - ஆராய்ந்துஅறிந்து, சேராது.

(அதனைச்சேர்ந்து இராமபிரானே) அடைந்திடாமல், ஆற்றமும் ஒ - ஆறியிருக்கவல்லமையுடையோமோ? தேரின் சுவடு - (அந்தத்தண்டசத்தைநோக்கிச் சென்றிருக்கவேண்டிய) இரதசக்கரத்தின்வடுவை, தொடர்தும் - பற்றிச் செல்வோம், என்பார் - என்றுசொல்வார்கள்; (எ-து.)

பூராமனைப்பிரிந்த நகரத்துச்சனங்கள் பெருந்துயரமடைந்துளட்டுத்திரையிலும் தேட ஒடியெழுந்து கால்கடைதாராதுவிழுந்து 'நம்மைத் துயரக்கடவுள் விட்டுச்சென்றானே!' என்றும் 'இராமன் கொடியவன்' என்றும் துயரத்தின்மிகுதியாற் பழித்து, 'அந்தஇராமன்சென்ற தண்டகாரணியம் பூமியில் தானே யிருக்கிறது; ஆகட்டும், விடுகிறோமா?' என்று சொல்லிச் சிறிதுதேறித் தேரினசுவடு சென்றவழியைப் பற்றுவோ மென்று மனத்தில் ஒரெண்ணக்கொண்டார்க ளென்பதாம். இராமனைப்பிரிந்த நகரத்துமார்தர் பலவகைச் செயல் நிகழ்த்தியதாகக் கூறியது - வினைமுதல்வாக்கியணியாம்: இதுனை, வடநூலார் காரகதீபகாலங்காரமென்பர். 'வெய்யமெனயன் வினை' என்பதை விதுதிபிரித்துக் கூட்டாமல், "உயர்திணைதொடர்ந்தபொருள் முதலான, மதனெடு சார்த்தினத்திணைமுடிபின்" என்ற சூத்திரத்தால் உயர்திணைதொடர்ந்த செயல் உயர்திணைமுடிபைக் கொண்டதாக அமைத்தலுமொன்று. பி-ம்:—
1ஒடுவார் 2நீத்தான். 3துமை. 4வெய்யவையன். 5ஒட்டுப். 6சுட்டுச். 7சேர்தல், சோராதது. 8ஆற்றதுமெல். 9தொடர்ந்த. (சுகஅ)

அஉ.—தேர்க்கவடு நகர்தோக்கிச்சென்றதுகண்டு யாவரும் மகிழ்ச்சிகொண்டு ஆரவாரித்தல்.

தேரின் சுவடு நோக்குவார் திருமா நகரின் 1மிசைத்திரிய ளுருந் திகிரிக் குறி²யொற்றி யுணர்ந்தா ரெல்லா முயிர்வந்தா ராரும் மஞ்ச லையன்போ யயோத்தி யடைந்தா ³னென்றசனிக் காருங்கடலு⁴மொருவழிக்கொண்டார் த்தவென்ன⁵க் கடிதார்த்தார்

(இ-ள்.) தேரின் சுவடு நோக்குவார் - தேரினச்சக்கரவடுவைத் தேடிச் சென்ற நகரத்துமார்தர்,— திருமா நகரின்மிசை திரிய ஊரும் திகிரிகுறி ஒற்றி - சிறந்த அயோத்திமாநகரத்தை நோக்கி மீண்டுசெல்லுந் தேர்ச்சக்கரத்தின் அடையாளத்தை க்கண்டு, உணர்ந்தார் - (தம்மறிவினால்) ஆராய்ந்து அறிந்தவராய், எல்லாம் - யாவரும், உயிர் வந்தார் - (போயதுபோன்றிருந்த தம்முடைய) உயிர் சரியானநிலைக்குவரப்பெற்றவராய், 'ஆர்உம்-எவரும், அஞ்சல் - அஞ்சவேண்டா; ஐயன் போய் அயோத்தி அடைந்தான் - இராம பிரான் மீண்டு சென்று திருயயோத்தியைச் சேர்ந்திட்டான்,' என்று-என்று சொல்லி,—(பெருமகிழ்ச்சியடைந்து), 'அசனி கார்உம் கடல்உம் - பேரிடியையுடைய வானமும் (அலைமோதுதலையுடைய) சமுத்திரமும், ஒரு வழி கொண்டு - ஓரிடத்துச் சேர்ந்து, ஆர்த்த - ஆரவாரித்தன,' என்ன - என்று (கண்டோர்) கருதும்படி, கமது ஆர்த்தார் - மிகவும் ஆரவாரித்தார்கள்; (எ-து.)

தேரின்கவட்டைப்பற்றி அதுசென்ற வழியே சென்று தண்டகை சேரலாமென்று கருதிய நகரத்தவர், தேரின்கவடுசெல்லும்வழியைக்கண்டு அது தென்திசையாகச் செல்லாமல் வடதிசையாக உயர்க்குச்சென்றிருந்தது பற்றி, 'இராமன் நம்முடைய வேண்டுகோட்டுக்கு இணங்கி வனத்துவசித்தலுக்குப் பின்வாங்கி நகரத்துக்கே திரும்பிச்சென்றிட்டான்' என்று அறுதியிட்டு, தங்களுடைய கருத்துகிறையேறியதனால் பெருமகிழ்ச்சியால் வாணமும் கடலும் ஒருங்குசேர்ந்து ஒலித்தாலொப்பப் பேராரவாரமுண்டாகும்படி மகிழ்ச்சியுற கர்ச்சித்தனரென்பதாம். இதுவரையிற் பெருந்துயரத்தால் உயிர்சோர்ந்திருந்த நகரத்தவர் இப்போது அத்தனர்ச்சி நீங்கி மனக்கிளர்ச்சி கொண்டனரென்பது, 'எல்லாமுயிர்வந்தார்' என்றதன்பொருள். அஞ்சல் - எகிர்திறை வியங்கோன்முற்று; "மகனெனல்" என்ற விடத்துப்போல. 13-ம்:—¹மிசைச் செல்ல, ²திமறிய, ³ஒற்ற, ⁴தோற்ற, ⁵என. ⁶சுருழித், ஒருமொழித். ⁷ஆர்த்தது. ⁸கலித்து. (சுருக)

அந்.—மகிழ்ச்சியடைந்து அந்நகரத்துமக்களின் வருணனை.

மான வரவின் வாய்த்¹தீய வளைவான் றெனீவா எயிற்றின்²வழி யான கடுவுக் கரு³மருந்தா வருந்து பழுதம்⁴பெற்றுய்ந்து போன பொழுதிற் புதுந்தவயிர்⁵பொறுத்தா ரொத்தார் பொருவரிய வேனின்⁶மதனை மதனழித்தான் மீண்டா னென்ன⁷வாண்டையார்.

(இ-ள்.) ஆண்டையார் - அங்கு இருந்த நகரத்தவர், — 'பொரு அரிய வேனில் மதனை மதன் அழித்தான் - (அழிகில்) ஒப்பற்றவனான வேனிற்காலத்துக்கு அரிய மன்மதனையும் (சுன்னுடையபோழிகினால் நான் தான் அழிகில் உயர்ந்தவ னென்றுகொண்டிருந்த) செருக்கைப் போக்கினவனாகிய ஸ்ரீராமபிரான், மீண்டான்-(நகரத்துக்கே) திரும்பிவிட்டான்?' என்ன - என்று கருதியதனால், - மானம் அரவின்-சிறுத்தன்மையைக்கொண்டுள்ள சர்ப்பத்தின், வாய்வாயிலுள்ள, தீய வளை வான் தொனீ வான் எயிற்றின்வழி - கொடிய வளைந்த பெரிய தொனையைக்கொண்ட கூரிய விஷப்பற்களின் வழியாக, ஆன-(தம்மீது) பாய்ந்த, கடுவுக்கு - நஞ்சைப் போக்குவதற்கு, அரு மருந்து ஆ - அருமையான மருந்தாகிய, அருந்தும் அமுதம் - உன்னுதற்குரிய தேவாமிருகத்தை, பெற்று - அடைந்து, உய்ந்து போன பொழுதில்-இறக்குத்தன்மை நீங்கிப் பிழைத்துவிட்டபொழுதில், புதுந்த உயிர்-(தம்முடையஉடம்பில்) மீண்டும் வந்துசேர்ந்த ஆன்மாவை, பொறுத்தார் - தாங்கியவரை, ஒத்தார்-; (எ-று.)

இராமபிரானுன்சென்று அப்பிராணைப்பிரிந்த பிரிவுத்துயரத்தினால் உயிர்போகும் நிலையைடைந்து அவ்விராமபிரான் நகரத்திற்கேதிரும்பிவிட்டானென்ற உறுதியான எண்ணத்தை யடைந்ததனால் அத்துயர் நீங்கி உயிர்களிர்க்கப்பெற்ற அயோத்திமாநகரத்துச் சனங்கட்கு, அரவதீண்டிய நஞ்சின் வேகத்தால் உயிர்போகும் நிலையைடைந்து, அந்தநஞ்சைப் போக்கும் அருமருந்தாகிய தேவாமிருகத்தைப்பெற்று அதனால் உயிர் உடலில் மீண்டுவரப்

பெற்றவரை உவமைகூறினார்; உவமையணி. நாகத்திற்குக் காளன் காளாத் திரி யமன் யமனாதி என்ற நான்கு நச்சுப்பற்களுள்ளன என்றும், நாகம் பல் லாற்கடித்துத் தம்பற்களில் தங்கியுள்ள நஞ்சைக் கடித்த இடத்தின்வழியாக உட லிற் செலுத்தினால்தான் அவ்விஷம் இரத்தத்திற் கலந்து மாளச்செய்கின்ற தென்றும் கூறுவர். மன்மதன் அழகுவிஞ்சியவ னென்பது, பிரசித்தம்: அவனினும்கீழ்க் அழகையுடையவன் இராம னென்பார், 'மதனை மதனழித் தான்' என்றார். இனி இத்தொடர்க்கு-சிவபெருமான் என்று பொருளுரைத்து, இராமபிரான் கானம்புகுந்து பகைவரான அரக்கரைக்களையப்போவதனால், அவனுக்குச் சிவபெருமானே உவமைகூறியது எனக் காட்டினாரு முனர். பி.ம்:—¹தீயின். ²வரவு. ³நஞ்சுமருந்து மழுது, மருந்தாமருந்துமழுதும், நஞ்சாம மிந்தமருந்து. ⁴பெற்றுயர்ந்து, பெறலஞ்சி. ⁵போர்த்தாரொரத்தார். ⁶மதனின் மிகமிக்கான், மதனையெழிலுத்தான். ⁷ஆண்டகையார், ஆண்டையார். (சுஉ௦)

அசு.—இராமனைத் தொடர்ந்துசென்றே நகரத்திற்கு மீள்கல்.

ஆறு செல்லச் செல்லத்தே ராழி கண்டா ¹ரயற்பால
வேறு சென்ற நெறிகாணார் ²விம்மா நின்ற ³புவகையாராய்
மாறி யுலகம் வகுத்தநாள் வரம்பு கடந்து மண்முழுது
மேறி யொடுங்கு ⁴மெறிகடல்போ ⁵லெழின்மா நகர மெய்தினார்.

(இ-ள்.) ஆறு செல்ல செல்ல - வழி கடந்து போகப்போக, தேர் ஆழி கண்டார் - தேர்ச்சக்கரத்தின் வடுவைப் பார்த்த அவர்கள், —அயல் பால வேறு சென்ற நெறி காணார் - (நகரத்திற்குச் செல்வதன்றி) அயலான இடத்தாய்க் (தேர்ச்சக்கரங்கள்) வேறுகச்சென்ற வழி (எதையும்) காணாமல், விம்மா நின்ற உவகையர் ஆய் - மேன்மேல் விஞ்சித்தோன்றுகின்ற மகிழ்ச்சியையுடையவராய், —மாறி - (பிரளயம்) தோன்றி(பின்பு), உலகம் வகுத்த நாள் - உலகத் தைப் படைத்த காலத்தில், வரம்பு கடந்து மண் முழுது உம் ஏறி ஒடுங்கும் எறி கடல் போல் - எல்லையற்ற உலகம் முழுதும்சென்று மீண்டும் தன் னெல்லையில் அடங்குகின்ற கடல்போன்று, எழில் மா நகரம் எய்தினார் - அழ கிய அயோத்தியாபுரியைச் சேர்ந்தார்கள்; (எ-று.)

தேர்ச்சவட்டையே பற்றிச்சென்ற அந்நகரத்துமாந்தர் அச்சவடு அயோத் திமாநகரத்துக்குச்செல்வதன்றி வேற்றிடத்துக்குச் செல்லவல்லையென்பதைத் திண்ணமாகத்தெளிந்து, 'இராமபிரான் நகரத்திற்கே மீண்டனன்' என்று நம் பிப் பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு நகரத்திற்கே மீண்டன ரென்பதாம். இராம பிரான் காட்டிற்குச் சென்றபோது பெருந்திரளாக அவனுடன் புறப்பட்ட நகரத்துமாந்தர் மீண்டுத் திரும்பிவந்து சேர்த்தற்கு, பிரளயகாலத்தில் தன் எல் லைகடந்து பொங்கி மண்முழுதும் பரவிய கடல் உலகத்தைப் படைக்குங்காலத் தில் மீண்டு தன் எல்லையிலே யடங்குதலை உவமை கூறினார். தற்குறிப்பேற்ற வுவமையணி. இராமபிரான் காணஞ்செல்லும்போது திரண்டு பெருந்திரளாச்

சென்ற மாந்தர்க்கு உலகநிலை மாறும் பிரளயகாலத்தில் வரம்புகடந்து உலக மெங்குஞ் செல்லுங் கடலும், இராமன் மீண்டனனென்ற கருத்தினால் மீண்டு அயோத்தி சென்றுசேர்ந்த அம்மாந்தர்க்குத் தன்னிலையிலொடுங்குங் கடலும் உவமை யெனக் காண்க. மாறுதல் என்பது - ஏற்கனவேயுள்ள நிலைமைமாறுதலாதலால், பிரளயத்தையடைவதைக் காட்டிற்று. 13-ம்:—¹அயல்ப்பால், ஆயப்பால். ²விம்மி. ³உவகையான். ⁴அலை. ⁵எயில். (சுஉக)

அரு — மீண்டுவந்தநகரத்தவர் அரசுநிறந்ததையும் இராமபிரான் கானகஞ் சென்றதையு முணர்ந்து பெருந்துயருறுதல்.

புக்கா ரரசன் பொன்¹னுலகம் போனென்னும் பொருள்கேட்டாருக்கார் நெஞ்ச முயிருகுத்தா ருற்ற தெம்மா லுரைப்பரிதாறக்கான் போனான் வனமென்னுந் ²தகையு முணர்ந்தார் ³மிகையாவி யக்கா லத்தே ⁴பகலுமோ ⁵வவதி யென்றென் ⁶றுளதானால்

(இ-ள்.) புக்கார் - (அங்ஙனம் மீண்டு அயோத்திநகரைச்) சென்றடைந்தவர்கள், — அரசன் பொன் உலகம் போனான் என்னும் பொருள் கேட்டார் - 'சரசுதமன்னவன் விண்ணுலகம் அடைந்தான்' என்ற செய்தியையும் கேட்டார்கள்; '(அங்ஙனம் அரசன் விண்ணையடைவதற்குக் காரணமாக), தக்கான் வனம் போனான்-பெருந்தகையாகிய இராமபிரான் வனத்திற்குச் சென்றான்,' என்னும் - என்கின்ற, தகையம் - செய்தியையும், உணர்ந்தார் - அறிந்தனர்: (இப்பிரண்டு துயரசெய்தியால்), நெஞ்சம் உக்கார் - மனம் முறியப்பெற்றார்; உயிர் உகுத்தார் - உயிரொழிந்தவர்போல் மூர்ச்சையடைந்தார்; உற்றது - (அவர்களப்பட்ட) பெருந்துயரத்தை, எம்மால்—, உரைப்பு - சொல்வது, அரிது - முடியாதசெயலாகும்; (ஆனால், அவர்கள் உயிர் என்னீங்கவிலை என்னில்),—மிகை ஆவி - எஞ்சியின்ற உயிர், அவதி என்று ஒன்று உனது ஆனால்—(உயிர்போவதற்கு விதியினால் ஏற்பட்ட) காலவெல்லையென்பதொன்று இருக்குமானால் [உயிர் செல்லவேண்டியகாலம் இன்னதென்று ஒவ்வொருவர்க்கும் காலவெல்லை விதியினால் ஏற்பட்டிருத்தலா வென்றபடி], அ காலத்து ஏ அகலும் ஒ - அங்ஙனம் பெருந்துயரம் நேர்ந்தகாலத்து உயிர் உடம்பைவிட்டுச் செல்லுமோ? [செல்லாதென்றபடி]; (எ-று.)

மீண்டுவந்த நகரத்தவர் இராமபிரான் திரும்பிவந்திடாது தங்களைவஞ்சித்து வனத்திற்கேசென்றான் எனப்பதையும் அத்துயரச்செய்தியைச் சுமந்திரானுறித்தவுடன் புத்திரசோகத்தினால் பெருந்துயரடைந்து சரசுதமன்னன் இறந்திட்டானென்பதையும் உணர்ந்து, இவர்களுயிரும்போய்விடு மென்று கருதுமாறு அவ்வளவு பெருந்துயரடைந்தார்கள்: ஆனால், அகாலத்தில் உயிர் போகா ஆதலால், அவர்களின் உயிர் போகவில்லையென்பதே. இப்படி அவர்கள் பட்ட துயரத்தை நம்மால் எடுத்துச்சொல்லவும் முடியாதென்றவாறு. ஈந்

றடி-முதன்மூன்றடிகளைச் சமர்த்தித்துநின்றது, தொடர்நிலைச் செய்யுட் குறியணி. இச்செய்யுளை நகர்நீங்குபடலத்தின் உருக—ஆஞ் செய்யுளோடு ஒப்பிடுக, 1-ம்:—¹உலகில், ²தகைமை, ³மிகவாவி, ⁴அழியுமோ, ⁵அறுதி, ⁶உன.

அங்.—அங்ஙனம் வருந்திய நகரத்தவரின் வருத்தத்தை வசிட்டன் தணித்தல்.

மன்னன் ¹கல்லார் வனம்²போன மைந்தன் ³கல்லார் வாங்கரிய வின்னன் சிறையி ⁴னிடைப்பட்டா ரிருந்தார் நின்ற வருந்தவனு முன்னன் கரிய பழிக்கஞ்சி யன்றோ வொழிந்த திபானென்று பன்னன் கரிய பலநெறியும் பகர்ந்து ⁵பதைப்பை ⁶நீக்கினான்.

(இ-ள்.) மன்னற்கு அல்லார் - (நகரத்திலிருந்தபடியே) தசரதமன்ன வனுக்கு உதவப்பெறுதவரும், வனம் போன மைந்தற்கு அல்லார் - காட்டிற்குச் சென்ற இராமபிரானுடனேயிருந்து அவனுக்கு உதவப்பெறுதவருமாகி, வாங்க அரிய இன்னல் சிறையினிடை பட்டார் - போக்குவதற்குக் கூடாத துன்பமாகிய சிறையிலே யகப்பட்டுக்கொண்டு தலிப்பவராய், இருந்தார்- (மீண்ட அந்நகரத்தவர்) இருந்தார்கள்; நின்ற அரு தவன் உம் - (அவர்களிடையே வந்து அவர்கள்படும் பெருந்துன்பத்தைப்பார்த்து)நின்ற அரிய தவத்தை யுடைய வசிட்டமுனிவனும், ‘உன்னற்கு அரிய பழிக்கு அஞ்சிஅன்றோ யான் ஒழிந்தது - யானும் நினைத்தற்கும் அரிய [மிக்க] பழிக்குப்பயந்தன்றோ உயிரை நீங்காது இுத்துயரத்தைக் கண்டுகொண்டிருந்தது,’ என்று—, பன்னற்கு அரிய பல நெறியும் பகர்ந்து - சொல்லுதற்கு அருமையான (துயரத்துக்குஉரிய) பலமுறைகளையும் சொல்லி, பதைப்பை-(அவர்கள் மனத்துக் கொண்ட) துடிப்பை, நீக்கினான்—; (எ-று.)

‘நகரத்திலேயே இருந்து மன்னவனுக்குத்தேறுதல் முதலிய செயலைச் செய்தால் மன்னற்கு ஆனவராகலாம்; அன்றி, இராமபிரான் சென்றதையுணர்ந்து நகருக்குமிளாமல் அவனிருக்குமிடத்தைநாடி அவனைச்சேர்த்திட்டால் அந்த இராமனுக்கு ஆனவராகலாம்: இப்படி இருவரில் எவற்கும் உதவாமல் ஏமாந்திட்டோமே! இப்படிப்பட்ட ஈழமுடையஉயிரை வைத்துக் கொண்டிருப்பது எற்றுக்கு!’ என்று மிகவும்வருத்தித் துடிக்கின்ற அந்தச் சனங்களைப்பார்த்து, வசிட்டமுனிவன் ‘எனக்கும் உங்களைப்போலவே மனவருத்தம் மிக்குள்ளதே; இந்தஉயிரையும் விட்டிடலாமென்ற கருத்தும் உண்டு; ஆயினும், அங்ஙனம் தற்கொலைசெய்துகொள்வது மறுமையிற் கொடுநரகத்தைத் தரும் பெரும்பாதகத்தை விளைக்கு மென்றே அங்ஙனஞ் செய்யாதொழிந்தேன்: மன்னவனோ விதிவசத்தாற் புத்திரசோகமென்ற ஒருவியாசத்தினாலிறந்திட்டான்: அங்ஙனம் எல்லார்க்கும் நேருமோ? விதியின்வழி யன்றோ யாவும் நிகழும்’ என்றுந்போலத்தேறுதலையுண்டாக்கும் வசனங்கள் பலவற்றையும் போதித்துத் தேற்றி ‘அவர்கள்பதைப்பைப் போக்கலாயின நென்பதாம், சாமானியரான மானுடர்யாவரும் இராமபிரான் காட்டிற்குச் செல்கின்ற

னென்றால் பின்தொடர்வதும் அவனைப்பிரியநேர்த்ததற்காக உயிரைவிடுவோமென்பதாகமிகவருந்துவதுமாகையில், வசிட்டன்மனங் கல்லோ? அவனுக்கு இராமனைப்பிரிந்ததில் அத்துணையாகவருத்தம் இல்லையோ? என்று ஆசங்கை இந்தச் சரித்திரத்தைக் கற்றுச்செல்வோர்க்குத் தோன்றக்கூடுமாதலால், அதனையொழித்தற்காக, கவிச்சர்வர்த்தியாகிய கம்பர் “வசிட்டமுனிவன் மெய்யுணர்வின்னாதலால் தனது வாலறிவால் மனத்தைத் தேற்றித் துயரத்தையடக்கிக் கொண்டிருந்தானேயன்றி அவனுக்குப்பெருந்துயரமில்லையென்பது இவ்வே” என்றதொனிப்பொருள் தோன்றுமாறு இராமபிரானுடன்சென்ற நகரத்தவரைத் தனது மெய்யுணர்வுகொண்ட போதனையால் ஆற்றினனென்று கூறினர்போலும். இவ்விதையர் முதலூலிற்காணப்பட்டிலது. 1. 1-1:—1 அல்லர், அல்லால். 2. புகுந்த. 3 அல்லர், அல்லால், அல்லல். 4. இடர். 5. பதைப்பு 6. விலக்கினான். (சுஉக.)

அள.—கவிக் கூற்று: இவ் இராமன் சர்தை கூறுவோமெனல்.

வெள்ளத் திடைவாழ் வடவனலை யஞ்சி வேலை கடவாத பள்ளக் கடலின் முனிபணியாற் பையுணகரம் 1வைகிடமேல் வள்ளற் றுகை²பணி யென்னும் வானோர்³ தவத்தால் வயங்கிருளி னள்ளிற் போன வரிசிலைக்கை நம்பி செய்கை நடத்துவாம்.

(இ-ள்.) வெள்ளத்து இடை - (தனது) நீர்ப்பெருக்கின் நடுவில், வாழ் - தங்கியுள்ள, வட அனலை - வடவாக்கினிக்கு, அஞ்சி-பயந்து, வேலை கடவாத - (தன்) கரையை மீறிச்செல்லமாட்டாத, பள்ளம் கடலின் - ஆழமான கடல் போல, முனி பணியால்-வசிட்டமுனிவனது கட்டளையினால், பையுள் நகரம் - துன்பத்துளமுந்திய நகரத்தவர், வைகிட - (சம்முபிரைப் போக்குவதென்ற கருத்தையொழித்து ஒருவாறு) ஆறியிருக்க, —வள்ளல் தாதை பணி என்னும் வானோர் தவத்தால் - உதாரகுணமுடைய ஸ்ரீராமபிரானது தந்தையாகிய தசரதமன்னவனுடைய கட்டளையென்கின்ற ‘வானோர்’ செய்த தவப்பயனால், வயங்கு இருளின் நள்ளில் - செறிந்த இரரப்போதின் நடுவில், போன-(தன்னுடன் வந்த நகரத்தவரை வஞ்சித்துச்) சென்ற, வரிசிலை கை நம்பி - கட்டமைந்த வில்லையுடைய இராமபிரானது, செய்கை - செயலை, மேல் - இனி, நடத்துவாம் - கூறுவோம்; (எ-து.)

அபோத்திமாநகரத்துக்கு மீண்ட சனங்கள் வசிட்டனுபதேசத்தாற் கரைபுரண்டு பொங்கிவந்த தமது துயரக்கடல் தம்முள்ளையடங்க ஒருவாறு அடங்கியிருந்தார்கள்: அயோத்தியின்செய்து இவ்வாறிருக்க: நள்ளிரவில் தன்னுடன்வந்த நகரத்தவரை வஞ்சித்துச்சென்ற இராமபிரானது சரிதையை இனிச்சொல்வோ மென்பதாம். இராமபிரான் வனஞ்சென்றது தேவர்கட்கு இடையூறு இயற்றிவந்த இராவணன் இந்திரசித்து முதலிய அரக்கர் அழிந்தொழிதற்குப் பரம்பரையாய்க் காரணமாதலால், தந்தைபணி யென்று அப்பிரான் வனவாசஞ்செய்யினும் அது தேவர்கள்செய்த தவத்தின்பயனால் நிகழ்ந்ததேயென்பார், ‘தாதைபணியென்னும் வானோர்தவம்’ என்றார். சமுத்

திரத்தின் இடையிலே ஒரு பெண்குதிரை யிருக்கின்றதென்பதும், அது தன் வாயிலுள்ள அக்கினியினால் மிக்கமழை யாறுகள்தன்னுள்விழுகை என்பவற்றால் கடலில் நீர் மிகும்போது அந்நீரைப் பருகிக் கடலை ஓரெல்லையில்தானே நிற்குமாறு செய்கின்ற தென்பதும் நூற்கொள்கை: அந்தப் பெண்குதிரை 'படபா' எனப்படும்: அநல் என்றால், அக்கினி; படபா அநல் என்ற இரண்டு வடமொழிகள் ஒன்றுசேர்த்து தீர்க்கசக்திபெற்ற தொடர்மொழியாகிய படபா அநல் என்பது தென்மொழியில் திரிந்து விகாரப்பட்டு 'வடவனல்' என்றாயிற்று. பி-ம்:—1பதைப்படங்க, வைகலுமேல், வைகமேல். 2பணியினால், பணியானும். 3உரத்தால்.

(சுஉச)

தைலமாட்டேடலம் முற்றிற்று.

கூ-ஆவது கங்கைப்படலம்

கங்கையைப்பற்றிய படலமென்று விரியும். இராமபிரான் குகனை நண்பனாகக்கொண்டு அவனால் கங்கை நபகடகத்தை தெரிவிக்கும்படலமென்பது, பொருள். இப்படலத்தின்பெயர் பலபிரதிகளில் 'குதகப்படலம்' என்று காணப்படுகிறது. இங்ஙனம் காணும் பிரதிகளில் இப்போது காணப்படும் கக-ஆம் படலமாகிய குகப்படலத்திற்கு கங்கைப்படலம் என்று பெயர் காணப்படுகிறது. "ஏழையேதலன் கீழ்மகனென்றோ ரிரங்கிற்றவற்கின்னருள் சுரந்து, மாண்புமான் மடநோக்கியுன்றோழியுமபியெம்பியென்றோழித் திலையுகந்து, தோழனியெனக் கிங்கொழியென்ற சொற்கள் வந்தடியேன்மனத்திருந்திட, வாழிவண்ண நின்னடியிணையடைந்தேன்," "கூரணிந்தவேல வலவன்குகளேடுகங்கைதன்னிற், சீரணிந்தோழமைகொண்டதும்" என்று பெரியோரும் பாராட்டிக்கூறும்படி ஸ்ரீராமபிரான் குகளேடுதோழமைகொண்டதைத் தெரிவித்தல் முக்கியமாகலால் குகப்படலமென்ற இப்பெயரே இப்படலத்திற்கு ஏற்கும்.

சுமந்திரனை அயோத்தியாபட்டணத்துக்கு அனுப்பி நகரத்துச்சுன்னக் கட்டுத்தெரியாமல் நள்ளிருளில் நடந்த ஸ்ரீராமன் முதலியமாவரும் மருத நிலங்களின் வளங்களைக் கண்ட வண்ணம நாட்டைக் கடந்து கங்கைக்கரையையடைந்து அங்கேயுள்ள தவசியர்வந்து உபசரிக்கக் கங்கைநீராடிச் செய்கடன்முடித்து அம்முனிவரிட்டகாய்கிழங்குமுதலியனஉண்டு பர்ணசாலையில் மகிழ்ந்திருக்கையில், அந்தக் கங்கைக்கரையிலுள்ள சிருங்கபேரபுரத்துக்கு அரசனாகிய குகனென்பான் இராமபிரான் வந்துள்ளதைக் கேள்வியுற்றுக் காணிக்கைப்பொருள்களைக் கையிலேந்தித் தன்சேனையோடும் அங்கு வந்து இராமபிரானைக் காணவந்திருப்பதை இலக்குமணன் மூலமாக அறிவித்து அனுமதிபெற்றுத் தான்மாத்திரம் உட்புக்கு அடிவணங்கிக் காணிக்கைப்பொருளாய், இராமபிரான் 'காணிக்கைப்பொருளைப்பெற்றற்போல் மகிழ்ந்தேன்: நீ இன்று உன் சுற்றகதோடு ஊர்க்குப்போய் நாளைக்குக் கங்கைகடக்குமாறு நாவாய் கொணர்க' என்ன, பிரிந்துசெல்லுதற்கு அன்னுள்

வருந்தியதுகண்ட இராமபிரான், அன்றிரவுதன்னேடிருக்க அனுமதிதர, குகனும் இளையபெருமானப்போவவே இராமனை இரவிலே தன்சேனையோடும் காவல்புரிந்தான். மறுநாள் பொழுதுபுலர்ந்ததும், நாட்கடன்முடித்த பின் ஸ்ரீராமன் 'விரைவின் நாவாய் கொணர்க' என்ன, குகன் மிகவும் வருந்தி 'வேண்டிய குற்றேவல்புரிவேன்: இங்குத்தானே கழிக்கவேண்டிய நாட்களாக் கழிக்க' என்று வேண்ட, இராமபிரான் அதுகேட்டு 'நான் புண்ணியந்தியாடிப் புனிதரை வழிபடவேண்டும்: அவைபுரிந்து சிலநாளில் வருவோம்' என்றான். குகனும் ஸ்ரீராமபிரான்கருத்தை யுணர்ந்து நாவாய் கொணர்ந்து 'ஏறுக' என்ன, இராமபிரான் சீதாலக்ஷ்மணரோடும் முனிவர் பக்கல் விடைபெற்றுக்கொண்டு நாவாயேற, நாவாய்கொண்டு கங்கையைக் கடத்தினான். பிறகு, ஸ்ரீராமன் 'சித்திரகூடஞ் செல்லும்வழியாது?' என்று அக்குகனைவினவ, குகன் 'நான் தேவரீரைவிட்டுப் பிரியேன்; என்சேனையோடும் உமக்கு வேண்டியதெல்லாம் புரிவேன்: உம்மோடு இருக்க அதுமதிதருக' என்று மிகவும் வேண்ட, அவன்வார்த்தையைக் கேட்டு ஸ்ரீராமன் அந்தக் குகனைநோக்கி, 'நீ என்னுயிரையொத்தவன்: என்தம்பி உன்தம்பி: சீதை உன்தோழி: நாங்கள் தயரதர்க்கு நால்வர்புதல்வ ரிருந்தோம்: இப்போது ஐவரானோம்: இனி உன்சுற்றம் என்சுற்றமே: ஆதலால் சிருங்கபேரபுரத் தவரைப் பாதுகாப்பாயாக; அயோத்திக்கு மீளும்போது இங்குவருவோம். கோசலநாட்டைக் காத்தற்குப் பரதனை வைத்தோம். இவ்ருள்ளரைப் பாதுகாக்க உன்னை வைத்திருக்கிறோம், என்கின்றோரான இவரைப் பாதுகாப்பாய்' என்று நட்புரிமைபாராட்டிச் சொல்ல, இட்டபணியைக் கடக்கமாட்டாமல் குகன் விடைபெற்றுக்கொள்ள, பிறகு இராமன்முதலியோர் காட்டுநெறியை நோக்கி நடந்துசென்றன ரென்பது இப்படலத்திற கூறியபொருள்.

க.—இராமபிரான் இலக்குமணனோடு சீதையோடு செல்லுதல்.

வேறு.

வெய்யோனொளி தன்மேனியின் ¹விரிசோதியின் மறையப் பொய்யோவெனு மிடையாளொடு ²மிளையானொடும் போனான் மையோமர சுதமோ³மறி கடலோமழை முகிலோ வையோவிவன் வடிவென்பதொ ரழியாவழ ⁴குடையான்.

(இ-ள்.) 'இவன் வடிவு - இவனது திருமேனியின் நிறம், மைலு - அஞ்சுனத்தைப் போலுமோ? மரகதம் ஓ - மரகதவிரக்தினத்தைப் போலுமோ? மறி கடல் ஓ - (அலை) மடங்குந்தன்மையுள்ள கடலைப் போலுமோ? மழை முகில் ஓ - மழைபெய்யும்நிலையிலுள்ள வானத்தைப் போலுமோ? ஐயோ-!' என்பது- என்று சொல்லத்தக்க, அழியா ஓர் அழகு உடையான் - ஒப்பற்றமாறாத அழகைப் படைத்தவனாகிய இராமபிரான், - வெய்யோன் ஒளி தன் மேனியின் விரிசோதியின் மறைய-வெப்பமான கிரணங்களையுடைய சூரியனது ஒளி தனது

திருமேனியினின்று வெளிப்பட்டபுரவுகின்ற ஒளிக்குள் மறைந்திட, பொய் ஒளியும் இடையாளொடு உம் - இல்லையென்று சொல்லுமாறு [மிகநுண்ணியதாக] உள்ள இடையைக்கொண்டவனான சீதாபிராட்டியோடும், இளையானொடு உம் - இளையபெருமானுடனும், போனான் - செல்லலானான் ; (எ-று.)

மைமுதலியவை என்றும்மாறாது ஒருபடிப்பட அழகுடையனவல்ல வாதலாலும் ஞாயிற்றினொளியும் தம்முள் மறையும்படி பேரொளிபடைத்தன வல்லவாதலாலும் இராமபிரானது திருமேனிக்கு அவை ஒருபடியாக ஒப்பாவனவன்றி முற்றுவமையாகா வென்க: இங்ஙனம் அஞ்சனம் முதலியவற்றில் எதுவும் உவமையாகாமையால்தான், மையோ மரகதமோ மறிகடலோ மழை முகிலோ என ஐயப்பட வேண்டிய தாயிற்று. ஐயோ - அதிசயமுறவிரங்கு தலைக் குறிப்பிக்கும் இடைச்சொல், "அச்சோவையோ, வென்னேயெற்றெவனெனுஞ்சொ லதிசயமுறவிரங்கல்" என்பது, சூடாமணிநிகண்டு. வெய்யோன்ஒளி-சூரியனது ஒளிக்காக[சூரியனதுவெப்பத்துக்குஅஞ்சி] தன்-இராமபிரானின், விரிசோதியின் மறைய - பரந்தஒளியடிவான திருமேனி நிழலிலொதுங்க; (அங்ஙனம்மறைந்த), பொய்யோவெனும் இடையாளொடுள்ளு உரைகூறுவாருமுள். பி-ம்;—¹மிளிர். ²இளையானொடு. ³மைமுதலிலோ மறிகடலோ. ⁴உடையோன். (சுஉரு)

உ.—இதுமுதல் நான்குபாக்கள் - இராமபிரான் கீதையுடனே நான் செல்லும் காட்டினில் தீர்ப்பும் அன்னம்முதலியன காறுதல்.

அளிபன்னதொ ¹ரறறுன்னிய குமுலாங்கட லமிர்தின்
²மெளிவன்னதொர் மொழியாணிறை தவமன்னதொர் ³செயலாள்
வெளியன்னதொ ரிடையாளொடும் விடையன்னதொர் நடையான்
களியன்னமு மடவன்ன⁴முடனாடுவ கண்டான்.

(இ-ள்.) அளி அன்னது - வண்டினை யொத்ததாய், ஓர் அறல் துன்னிய-ஒப்பற்ற கருமணல் நெருங்கியிருப்பதுபோல் நெருங்கியிருக்கின்ற, குமுலாள் - கூந்தலையுடையவளும், கடல் அமிர்தின் அன்னது தெளிவு ஓர் மொழியாள் - திருப்பாற்கடலினின்று தோன்றிய அமிர்தத்தையொத்து [இனியவாய்] தெளிவான பேச்சுக்களையுடையவளும், நிறை தவம் அன்னது ஓர் செயலாள் - நிறைந்ததவத்தையொத்துத் தூய்மையதான தொழிலையுடையவளும் வெளி அன்னது ஓர் இடையாளொடும் - ஆகாயத்தை யொத்ததான [கண்ணுக்குப் புலனாகாததான] இடையையுடையவளுமான சீதாபிராட்டியோடுங்கூட, விடை அன்னது ஓர் நடையான் - காளிமாட்டை யொத்த [கம்பீரமும் வலிமைச்செருக்குந் தோற்றுவதான] நடையையுடையவளுள் ஸ்ரீராமபிரான், களி அன்னம் உம் - மதக்களிப்பையுடைய அன்னமும், மடம் அன்னம் உம் - மடப்பத்தையுடைய பெண்ணன்னமும், உடன் ஆடுவ - சேர்ந்து உலாவுவதை, கண்டான் - ; (எ-று.)

சீதையின் குழலுக்கு - அளியும் அறலும், தெள்ளிய இனியமெழிக்கு - தெளிந்த இனிமை மிக்க அமுதமும், தாய்மையான செயலுக்கு - தவமும், கண்ணுக்குப் புலனாகாத இடைக்கு - ஆகாயமும் உவமையெனக் காண்க. அறல், நிறத்தோடு வடிவிலும் உவமை. விடையன்ன தொர்நடை - வருஷபகதி. தாய் செயல் - கற்பொழுக்கம். அன்னம் என்ற பொதுப்பெயர் - 'களி', 'மடம்' என்ற அடைமொழிகளைப்பெற்று, முறையே ஆணையும் பெண்ணையும் காட்டின. 'இடையாளொடும் விடையன்னதொர் நடையான் களியன்னமும் மடவன்னமுமுடனாடுவ கண்டான்' என்றதனால், அவை சீதையும் தானும் உடன்செல்வதைப் போலுமென்ற குறிப்புடன் கண்டா னென்பது, பெறப்படும். 1-ம்:—¹அறல் பன்னிய. ²தெளியன்னது. ³பொறையான். ⁴நடமாடுவ, விளையாடுவ, விளையாடுதல். (கஉசு)

ந. அஞ்சம்பையு மைபன்¹நன தலகம்பையு மளவா
நஞ்சங்களை²வெல்லாகிய நயனங்களை யுடையா
³நஞ்சங்களி வரிவண்டுகள் குழலின் ⁴படிசுழலும்
கஞ்சங்களை⁵மஞ்சன்கழ னருகின்றது கண்டாள்.

(இ-ள்.) அஞ்ச அம்பை உம் - (மன்மதனது) பஞ்சபாணங்களையும், ஐயந்தனது அலகு அம்பை உம் - இராமபிரானது கூர்மையான அம்பையும், அளவா - அளந்து [உவமையாற் கடந்து], நஞ்சங்களை வெல்ல ஆகிய - விடத்தை வெல்லுகின்ற, நயனங்களை - கண்களை, உடையான் - படைத்தவனான சீதை, - களி துஞ்சம் வரி வண்டுகள் - மதக்களிப்புத்தங்கிய இரேகைகளமைந்த வண்டுகள், குழலின் படி சுழலும் - வேயங்குழலின் தன்மையோடு [இன்னிசையோடு] வட்டமிடப்பெற்ற, கஞ்சங்களை - தாமரைமலர்களை, மஞ்சன் கழல் - இராமபிரானது திருவடிகள், நருகின்றது - (தமக்கு இவை இணையாகா என்று) பரிசுசிப்பதுபோன்றிருத்தலை, கண்டாள்—; (எ-று.)

சீதாபிராட்டி, வண்டுகள் சுழலப்பெற்றதும் மஞ்சன்கழல்நருகின்றது மான கஞ்சங்கள் தாம்செல்லும்வழியிடையே பூத்திருத்தலைக் கண்டா னென்ற வாறு. அத்தாமரைமலர்கள் இராமபிரானது திருவடிகட்கு ஒப்பாகா என்றது - எதிர்நிலையணி. “அவரிதேட்சண” என்று ஸ்ரீவான்மீகிபகவான் அருளிச் செய்யுமாறு கண்ணமுக விஞ்சியவளாதலால் ‘அஞ்சம்பையும்.....நயனங்களை யுடையான்’ எனச் சீதாபிராட்டியைக் கண்ணமுகு உடையவளென்று பாராட்டிக்கூறினார். தமக்கு இலக்கானாரை வசப்படுத்துந்தன்மை அஞ்சம்புக்கும் இராமபிரானது அலகம்புக்கும் உளதாதல்பற்றி, அவை நயனங்கட்கு உவமையாயின. நஞ்சம் உண்டார்க்கே வேதனையுண்டாக்குவதாக இருக்க இந்தக் கண்கள் இலக்கானார்க்கும் வேதனையை விளைத்தலால், நயனம் நஞ்சங்களை வெல்வதாகும். இதனால், இராமபிரான் சீதாபிராட்டியின் கண்ணமுகில் ஈடுபட்டுள்ளா னென்பது, விளங்கும். நஞ்சங்கள், சன் - அஞ்ச. அலகு - கூர்மைக்கு,

இலக்கணை, வண்டுகள் குழலின்படி, சுழலும் என்னுமிடத்தில் “இருங்கட்
மும்பி குழுவாக” என்றது ஒப்புநோக்கத்தக்கது. களி துஞ்சும் வண்டுகள் குழ
லின்படி சுழலும் என்பதற்கு-களிப்புப்பொருந்திய வண்டுகள் நெய்கின்றகுழல்
போலப் போவதும் வருவதுமாக இருக்கின்ற என உரைத்தாருமுள். குழ
லின்படி - அளகத்திற் சுழல்வதுபோல என்று உரைத்தலும் ஒன்று. பி-ம்:—
¹கையிலழகம்பை, தண்தகலம்பை, ஐகயிலகலம்பை. ²வெல. ³கொஞ்சங்கிளி.
⁴மிசைசுழலக், ⁵அஞ்சங்களைநகுதன்கழல், மஞ்சன்கழன்குகின்றன. (சுஉஎ)

சு. மாகந்தமு மகரந்தமு மளகந்த¹தரு மதியின்
பாகந்தரு துதலானொடு பவளந்தரு மிதழான்
மேகந்தனி ²வருகின்றது ³மின்னோடென மிளிர் பூ
ணகந்தனி வருகின்றது பிடியோடென நடவா.

இதுவும் அடுத்தகவியும் - குளகம்.

(இ-ள்.) மா கந்தம் உம்-மிக்க நறுமணத்தையும், மகரந்தம் உம்-பூந்துகளை
யுங்கொண்ட, அளகம் - கூந்தல், தரு - பெற்ற, மதியின் பாகம் தரு - சந்திர
னது துண்டத்தை [அஷ்டமீசந்திரனை] யொத்த, துதலானொடு - நெற்றியை
யுடையவளான சீதாபிராட்டியோடு, பவளம் தரும் இகழான் - பவழத்தை
யொத்த அதரத்தையுடையவளாகிய ஸ்ரீராமபிரான்,— மிளிர் பூண் - விளங்கு
கின்ற ஆபரணங்களையணிந்த, மேகம் மின்னோடு தனி வருகின்றது என -
மழைமுகில் மின்னலோடுசேர்த்து தனித்துவருகின்றதுபோலவும், நாகம் பிடி
யோடு தனி வருகின்றது என-ஆண்யானை (தன்) பெட்டையோடு தனித்து
வருகின்றதுபோலவும், நடவா - (தாளினால்) நடந்துசென்று,-(எ-அ.) ‘குவளைத்
தொகை கண்டான்’ என அடுத்த செய்யுளோடு தொடர்ந்துமுடியும்.

மாகந்தம், மகரந்தம் என்பன, அளகத்துக்கு அடைமொழிகள். அளகம் -
பெண்மயிர்; இது இப்பொருளாதலை “அளகமோதியையம்பால்...பெண்மயிர்”
என்ற பிங்கலந்தையாலும் அறிக. சீதாபிராட்டியின் கூந்தன்மயிரை யடுத்
துத் தோன்றும் நெற்றியை ‘அளகந்தரு மதியின் பாகந்தரு துதல்’ என வரு
ணித்தார்; தரு - உவமைருபு. துதலானொடு இகழான் வருவது - மேகம் மின்
னோடு வருவதனையும், நாகம் பிடியோடு வருவதனையும் போலு மென்றார்;
உவமையாணி. மேகம் மின்னோடென்றது-வடிவத்திலும், நாகம் பிடியோடென்
றது - நடையிலும் உவமையாம். மேகந்தனி வருகின்றது என்றது-இடியின்றி
வருவதென்ற கருத்தினாலாகும். ‘மிளிர் பூண்’ என்ற அடைமொழி ‘மேகம்,
நாகம்’ என்ற இரண்டோடும் இயையத்தக்கது. நாகந்தனி வருகின்றது என்றது-
பூதபதிஇனத்தோடும் வருவது இயல்பாதலால், அங்ஙனமின்றித் தனித்துவரு
கின்றதென்னும் பொருளை யுணர்த்தற்காக. நாகம் - நகத்தில்வாழ்வது என
யானைக்குக் காரணகருறி, நகம் - மலை. பி-ம்:—¹தொடர், தர. ²வருகின்ற
தொர். ³வில்லோடென. •

நு. தொனாகட்டிய கிளைமுட்டிய சுருதிச்சுவை யமுதின்
கிளைகட்டிய சுருவிக்கிள ரிசையிற்பசை நறவின்
விளைகட்டியின் மதுரித்தெழு கிளவிக்¹கிளி விழிபோற்
களைகட்டவர் தளைவிட்டெறி குவளைத்தொகை ²கண்டான்.

(இ-ள்.) தொளை கட்டிய கிளை முட்டிய சுருதி சுவை அமுதின் - தொளை பொருந்திய வேயங்குழலிலிருந்து (வாய்க்காற்றுத்)தாக்கியெழுப்பிய இசையாகிய (காதாற்)சுவைக்குத்தன்மையுள்ள அமுதம்போலவும், கிளை கட்டிய சுருவி கிளர் இசையின் - நரம்பு கட்டப்பெற்ற சுருவியாகிய யாழினின்று எழுகின்ற இசைபோலவும், பசை நறவின்-பசுத்தேன்போலவும், விளை கட்டியின் - (சுருப் பஞ்சாற்றினின்று) உண்டாக்கப்படுகின்ற பாசுக்கட்டிபோலவும், மதுரித்து - இனிமையைப்பெற்று, எழு - உண்டாகின்ற, கிளவி - பேச்சையுடைய, கிளி - கிளிபோன்றவனான சீதாபிராட்டியின், விழி போல் - கண்களைப் போன்றுள்ள, களை கட்டவர் தளை விட்டு எறி குவளை தொகை-களைபிடுங்குபவர் வய வினின்று விட்டெறிகின்ற குவளைமலரின் தொகுதியை, கண்டான்-; (எ-து.)

இராமபிரான் சீதையின் கண்களைப்போல் தோன்றுகின்ற குவளைமலர்த் தொகையைக் கண்டா னென்க. சீதாபிராட்டியின் பேச்சு - இனிமையுடைய, வில் வேயங்குழலினிசையையும், யாழினிசையையும், பசுத்தேனையும், சுருப்புக் கட்டியையும் போலு மென்க. வேயங்குழலைவாசிப்போன் தன்வாயினின்று விடுத்த காற்று உட்புறத்துத் தாங்கித் திறந்த தொளைவழியே வெளிவருவத னாலேயே இசை பிறத்தலால், 'கிளைமுட்டிய சுருதி' என்றார். கிளை - வேயங் குழல்; "தண்ணுமையாழ் முழவங்கிளை" என்றதுங் காண்க. அமுதின் முதலிய இடங்களிலுள்ள இன்னே உவப்பொரு வாக்காமல் உறப்பொருவாக்கிச் சுருதிச் சுவையமுது முதலியவற்றைத் காட்டிலும் விஞ்சி மதுரித்தெழுகின்ற கிளவி என்று உரைத்தலும் பொருந்தும். கிளி - கிளிபோன்றவட்கு, ஆகு பெயர். பி-ம்:-¹கிளர். ²கண்டார். (சுஉக)

கூ.—இதுமுதல் முன்றுகவிகள் - இராமனுதயர் பலவகைக்கூட்டிகளைக் கண்டவண்ணம் கோசலநாடுகடந்தமையைத் தெரிவிக்கும்.

*அருப்பேந்திய கலசத்துணை யமுதேந்திய மதமா
மருப்¹பேந்திய வெனலாமுலை மழையேந்திய குழலாள்
²சுருப்பேந்திர முதலாயின கண்டாளிடர் காணார்
பொருப்பேந்திய தோளாடு விளையாடி னன்³போனார்.

(இ-ள்.) ஏந்திய-(இவன்)தாங்கியுள்ளவை, —அரும்பு ஏந்திய கலசம் துணை- அரும்பை(த் தன்மேலிடத்து)க்கொண்டுள்ள இரண்டு பொற்கலசங்களோ? (அன்றி), அமுது ஏந்திய மதம் மா மருப்பு - இனிமையை(த் தன்னிடத்து)க் கொண்டுள்ளனவும் மதயானையினிடத்துத்தோன்றியுள்ளனவுமான(இரட்டைத்) தந்தங்களோ? எனல்லாம் - என்று சொல்லுதற்குத்தக்க, முலை - தனங்களைக்

கொண்டுள்ள, மழை ஏந்திய குழலான் - மேகத்தை யொத்த கூர்தலையுடையவ னாகிய சீதாபிராட்டி, — இடர் காணான் - (தன் கணவனுடன் செல்வ தனால்) வழி நடத்தலினாலுண்டாகிறவருத்தத்தை(ச் சிறிதும்) அடையாதவ னாய், பொருப்பு ஏந்திய தோனானோடு - மலையையொத்த தோளையுடைய இராமபிரானோடு, விளையாடினன்-மனம் மகிழ்ந்தவனாய், கரும்பு ஏந்திரம்முதல் ஆயின கண்டான்-கரும்பாலை முதலியவற்றைக் கண்டவண்ணம், போனான்-.

பலவகைக் காட்சிகளையும் கண்டுகொண்டே செல்வதனால் அவ்வழி நடத் தலினால் சிறிதும் வருத்தப்படாமல் மனமகிழ்ந்து இராமபிரானுடன் சென்றன னென்று கருத்துக் கூறுவாருமுனர். தனங்களுக்கு - அருப்பேந்திய கலசத்து ணையும், அமுதேந்திய மாமருப்பும் உவமை. ஏந்திய என்றசொல் பலமுறைவந் தது சொற்போருட்பின் வருநிலையணியாம். ஏந்திரம் = யந்திரம். வடசொல், 'மதமா ஏந்திய' என்பது, மருப்புக்கு இயற்கையடைமொழி. முன்னிரண்டடி கட்டு - அரும்பையேந்திய எனவும் அமுதகலசத்துணையேந்திய எனவும் மதமா மருப்பேந்திய எனவுஞ்சொல்லுதற்குரிய முலையையும் மழையேந்திய குழலையு முடையவனெனக்கூறுபாருமுனர். 19-ம்:—¹ஏந்தியது. ²கருப்பேந்தியம். ³போவான்.

(சுந0)

எ. 1 பன்னந்துக டாளந்தொகு படர்² பங்கப நன்னீ ரன்னந்துயில் வதிதண்டலை³ யயனந்துறை புளிநஞ் சின்னந்தரு மலர்⁴ சிந்திய செறி⁵ நந்தன வன⁶ நன் ⁷பொன்னந்திப நதிகண்டுள ⁸மகிழ்தந்தனர் ⁹போனார்.

(இ-ள்.) பல் நந்துகள் தரளம் தொகு - பலசங்குகளினின்று தோன் றிய முத்துக்கள் சேர்ப்பெற்ற, படர் பங்கயம் நல் நீர்-படர்ந்துள்ள தாமரைக் கொடிகளையுடைய சிறந்த நீர்நிலைகளில், அன்னம் துயில் வதி-அன்னப்பறவை கள் தூங்குவதற்கு இடமான, தண்டலை - சோலைகளையும், அயல் நந்து உறை புளிநன் - பச்சுங்களில் சங்குப்பூச்சிகள் தங்கப்பெற்ற மணல்மேடுகளையும், சின்னம் தரு மலர் சிந்திய செறி நந்தனவனம் - விடுபுவாக அணிதற்குரிய மலர் களைச் சிந்தியுள்ள பூஞ்செடிகளாடர்ந்த நந்தவனங்களையும், நல் பொன் நந்திய நதி - சிறந்த பொன்னைக் கொழிக்கின்ற நதிகளையும், கண்டு—, உளம் மகிழ் தந்தனர் - மனமகிழ்ந்தவர்களாய், போனார் - (இராமன் முதலியவர்) சென்றார்.

கால்நடையாகச்சென்ற இராமன்முதலியோர் தாம் செல்லும் வழியிடை யேயுள்ள சோலைகளையும் புளிநனங்களையும் நந்தவனங்களையும் ஆறுகளையும் கண்டு மனமகிழ்ந்தன ரென்பதாம். இராமபிரான் கோசலதேசத்தைக் கடந்து ஸங்கையைச் சேருமுன் தமசாநதிக்கரையில் தங்கியபின்பு தேவசுருதி கோமதி என்னும் நதிகளைக் கடந்தா னென்பது முதலாலால் விளங்கும். நந்திய - தோன்றிய என்னுமாம். 19-ம்:—¹பன்னந்துகதரளம். ²பந்திகன்படுநீர், பந்துகன்படுநீர். ³அயநந்துறை. ⁴தந்தன, சிந்தின. ⁵சந்தனவனம். ⁶ஆம். ⁷பொன்னுந்திய. ⁸மகிழ்வற்றனர். ⁹போவார்.

(சுநக)

அ. கால்பாய்¹வன முதுமேதிகள் கதிர்மேய்வன கடைவாய்ப்

பால்பாய்வன ²நறைபாய்வன மலர்வாயளி படரச்

சேல்பாய்வன கயல்பாய்வன செங்கான்மட வன்னம்

போல்பாய்³புனன் மடவார்படி ⁴நெடுநாடவை போனார்;

(இ-ள்.) முது மேதிகள் - முதிர்ந்த எருமைகள், கதிர் மேய்வன - நெற் கதிர்களை மேய்வனவாக, (அதனால்), கடைவாய் பால் பாய்வன-(தமது) வாய்க் கடையினின்று(மணிபிடியாத அக்கதிர்களின்) பாலொழுகப்பெற்றனவாய், கால் பாய்வன - (தமது) கால்களாற் பாயப்பெற்றனவும்,—நறை பாய்வன மலர் வாய் அளி படர - தேனொழுகப்பெற்றவான நீர்மலர்களிலுள்ள வண்டுகள் மேலெழுந்து உலாவுமாறு, சேல் பாய்வன கயல் பாய்வன-சேல்மீன்களும் கயல் மீன்களும் (களிப்புக்கொண்டு) குதித்து மேலெழுப்பெற்றனவுமான, பாய் புனல் - பாய்ந்து செல்லுந் தன்மையுள்ள நீர்களில், செம் கால் மடம் அன்னம் போல்-செந்திறத்தானைக்கொண்ட மடப்பத்தையுடைய அன்னப்பறவைபோல, மடவார் படி - மகளிர் வந்து முழுகுதற்கு இடனா, நெடு நாடு அவை - சிறந்த அந்தக்கோசலநாட்டை, போனார் - (இராமன் முதலிய மூவரும்) கடந்துசென் றார்கள்; (எ-று.)

அந்தக்கோசலதேசம், எங்குப்பார்த்தாலும் பாய்ந்துசெல்லும் நீர்நிலைகளைப் பெற்றுள்ளது; அந்தநீர்நிலைகளில், சிற்சிலவிடத்து, நீரைக்கண்டால் மகிழ்ந்து செல்லும் எருமைகள் தம்வாயில் மேய்ந்த முற்றாகதிரினின்று பால்பெருகிக் கொண்டிருக்கப் பாயும்; அன்றியும், அந்நீர்நிலைகள் கயல்மீன் சேல்மீன்களும் துள்ளி விளையாடப்பெறும்; அங்ஙனம் அம்மீன்கள் துள்ளிவிளையாடிக் குதிக்கும்போது அந்நீர்நிலைகளிலுள்ள தாமரைமலர்களினின்று தாக்குவதனால் அம் மலர்களில் தேனைப் பருகுமாறு உள்ளே படிந்திருந்த வண்டுகள் மேலெழும். இங்ஙனமான நீர்நிலைகளில் தமக்கென்று ஏற்பட்ட துறைகளுள் மகளிர் மட வன்னம்போற் படிந்துமுழுகுவார்கள்; அவ்வாறு புனல்வனஞ் சிறந்த கோசல நாட்டை இராமன்முதலியோர் கடந்துசென்றன ரென்பதாம், பி-ம்:—¹முலை, புனல், ²பறை, புனல், ³புனமடவார், ⁴திருநாடு. (சுருஉ)

சு.—இராமன்முதலியோர் கங்கையை யடைதல்.

வேறு.

பரிதி பற்றிய பல்¹கலன் ²முற்றினர்

மருத வைப்பின் வளங்கெழு நாடொரீஇச்

சுருதி கற்றுயர் ³தோயிலர் ⁴சுற்றறும்

விரிதி ரைப்புனற் கங்கையை ⁵மேவினார்,

(இ-ள்.) பரிதி பற்றிய பல் கலன் முற்றினர் - சூரியன்போல விளங்கு கின்ற பல ஆபரணங்களை நிரம்ப அணிந்த இராமன் முதலிய அம்மூவரும்,— மருதம் வைப்பின் வளம் கெழு நாடு ஓர் இ - மருதநிலமாகிய வனப்பம்பொருள்

திய கோசலநாட்டைக் கடந்து (பின்பு), சுருதி கற்று உயர் தோம் இலர் சுற்றும் - வேதங்களைப்பயின்று மேம்பாடுற்ற குற்றமற்ற முனிவர் சூழ்ந்து தங்கப் பெற்ற, விரி திரை புனல் கங்கையை - பரவுகின்ற அநீரையுடைய கங்காநதியை, மேவினார் - சென்று சேர்ந்தார்கள்; (எ-று.)

தாம் செய்யவேண்டிய விரதநியமங்களைச் செய்துகொண்டு இனிது உறைதற்குவற்ற தலமாயிருத்தலாலும், தன்னையடைந்தாரது தீவினைகளைப் போக்குந் தெய்வநதி யாதலாலும், சுருதிகற்றுயர் தோமிலர் அதனைச்சுற்றி வாழ்வாராயின ரென்க. பி-ம்:—¹கணை. ²முற்றிய. ³தோமிலாச். ⁴சுற்றறு. ⁵மேவினார். (சுரு.)

க0.—கங்கைக்கரையில்வாழ்ந்தபோதனர் இராமனைக் காணவருதல்.

கங்கை யென்னுங் கடவுட் ¹திருநதித்
தங்கி வைகுந் தபோதனர் யாவரு
மெங்கள் செல்கதி வந்ததென் றேழுரு
வங்க னாயகற் காணவர் தண்மினார்.

(இ-ள்.) கங்கை என்னும் கடவுள் திருநதி - கங்கையென்று சொல்லப் படுகின்ற தெய்வத்தன்மையுள்ள சிறந்த நதிக்கரையில், தங்கி வைகும் - தங்கி வாழ்கின்ற, தபோதனர் யாவர்உம் - இருடியரெல்லாரும், 'எங்கள் செல்கதி - யாம் தவம் செய்து அடையும் புகலிடமாகிய பரம்பொருள், வந்தது-(இங்கே) வந்திட்டது,' என்று-, ஏழுரு - மகிழ்ச்சியடைந்து, அம் கண் நாயகன்-அழகிய திருக்கண்களையுடைய இராமபிரானே, காண - தரிசிக்குமாறு, வந்து-, அண்மினார் - நெருங்கினார்கள்; (எ-று.)

தாங்கள் எத்தக்கடவுளை அடையவேணுமென்று தவஞ்செய்கின்றார்களோ அத்தக்கடவுளை மானிடவடிவந்தாங்கி வந்துள்ளதைத் தமது ஞானக் கண்ணினாலுணர்ந்து அக்கங்கைக்கரையில்வாழும் முனிவர்கள் 'எங்கள்செல்கதிவந்தது' என்று சொல்லிக்கொண்டு இராமபிரானே வந்தனாகின ரென்க. தன்னில் ஒருகால் மூழ்கியவரது தீவினைகளையெல்லாம் போக்குந் தன்மையுடையது மாத்திரமேயன்றி வாமனமூர்த்தியாகிய திருமால் திருவடியினின்று பிரம தேவனா லுண்டாக்கப்பெற்றுச் சிவபிரானது சடையில்தங்கி இப்பூவுலகில்வருதலாலும், கங்கை¹கடவுண்தி' என்று சொல்லத்தகும். பி-ம்:—¹பெருநதி. (சுரு.)

கக.—வந்த முனிவர்கள் இராமனைத் தரிசித்து மகிழ்ந்தல்.

*பெண்ணி ¹னோக்குஞ் சுவையிற் பிறர்²பிறர்க்
கெண்ணி ³னோக்கி யியம்பரு மின்பத்தைப்
பண்ணி ⁴னோக்கும் பராவமு தைப்பசுங்
கண்ணி ⁵னோக்கின ருள்ளங் களிக்கின்றார்.

(இ-ள்.) பிறர் பிறர்க்கு - (முனிவரினும்) மிகவும் வேறுபட்டவரான இல்லறத்தார்களால், பெண்ணின் நோக்கும்-பெண்பாலாரிடத்து(த் தாம்) அனுபவித்துக்காண்கின்ற, சுவையின் - காமவிலம்பம்போல, —எண்ணில் நோக்கி

இயம்ப அரு இன்பத்தை - மனத்தினால் ஆராய்ந்துபார்த்து (வாயினும்)சொல் லுவதற்கும் அருமையான இன்பத்தின் வடிவானவனும், பண்ணில் நோக்கும் பரா அமுதை - சுவடிவமான வேதத்தினு லுணரவல்ல சிறந்த அமுதசொரு பியுமாகிய அந்த இராமபிரானே, (அம்முனிவர்), 'பசும் கண்ணின் நோக்கினர்- ஊனக்கண்களாற் காணப்பெற்றவராய், உள்ளம் களிக்கின்றார் - மனம் களிப் பவரானார்கள் ; (எ-று.)

இவ்வுலகத்தவர் பெண்பாலாரின் கலவியின்பத்தால் மனங்களிப்பது போல், பற்றற்ற யோகியராகிய அத்தபோதனர்கள் இன்பவடிவானவனும் வேதங்களா லுணரப்படும் அமுதம்போல்இனியனுமாகிய பரம்பொருளின்வடி வான அவ்விராமபிரானேக் கண்டு உள்ளங்களித்தன ரென்க. இல்லறத்தார் காம சுகத்தைத்துய்த்து இன்பத்தையடைவதுபோல், முனிவர் எம்பெருமானைத் தியானித்து இன்பமடைகின்றனரென இன்பமடைதற்றிறத்தில் ஒப்புமையே யன்றி இன்பத்திறந்து ஒப்புமைகூறியதன்று : பேரின்பத்தைச் சிற்றின்பம் எள்ளளவும் ஒவ்வாதாகையா லென்க. பிறர்க்கு - உருபுமயக்கம், சுவையின் அமுதைக் கண்ணிதோக்கினர் உள்ளங்கவிக்கின்றார் என இயையும். இனி, சுவையின்என்பதை, 'இயம்பரு' என்பதனோடு இயைத்து, பரம்பொருளின் வடிவாகிய இராமபிரானேக் கண்டதனாலாகிய இன்பம் பெண்பாலாரை அனுப வித்தலால்அடைந்த இன்பம்போல் பிறர் எண்ணினால்நோக்கிப் பிறர்க்கு இயம்புதற்குஅரியது எனப் பொருள் கொள்ளினுமாம். பரவமுது என்பது பராவமுது என நீட்டல்விகாரம் பெற்றது. பராவு அமுதுஎனப்பிரித்து உரைப்பினுமாம். பி-ம்:—¹நோக்கின், ²பெற்றகு, தமககு. ³நோக்கவினம்பரு, நோக்கவியம்பரு. ⁴நோக்கு.

(சுசுரு)

கஉ.—வந்த முனிவர்கள் இராமபிரானைப் புகழ்ந்து பாடி ஆடுதல்.

¹எதிர்கொ டேத்தின ரின்னிசை பாடினர்
வெதிர்கொள் கோலின ராடினர் வீரனைக்
கதிர்கொ டாமரைக் கண்ணனைக் கண்ணினன்
மதூர வாரி யமுதென மாந்துவார்.

(இ-ள்.) வெதிர் கொள் கோலினர்-மூங்கில்களினாலியன்ற (திரி)தண்டத் தையேந்திய அம்முனிவர்கள், —வீரனை - மகாவீரனும், கதிர் கொள் தாமரை கண்ணனை - ஓளியைக்கொண்டதாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடையவனு மான இராமபிரானே, மதூரம் வாரி அமுது என - இன்சுவையுடைய பாற்கட லிற்றோன்றும் அமுதத்தை (வாயினால் முகந்துஉண்பது) போல், கண்ணினால் மாந்துவார்-கண்ணினுற் பருகியுண்பவராய், எதிர் கொடு - எதிர்கொண்டு, இன் இசை பாடினர் ஏத்தினர் - இனிய இசைகளைக்கொண்டு பாடித் துதித்து, ஆடினர் - ஆனந்தநர்த்தனஞ்செய்தார்கள்; (எ-று.)

இராமபிரானேக் கண்ணினுற்கண்ட களிப்பினால் அம்முனிவர்கள் ஏத்திப் பாடி ஆடினர் என்க. தாம் உள்ளவிடத்திற்கு வரும் வீருந்தினரை உப சரித்தற்குக் குறிப்பாக எதிர்கொள்ளுதல் முறைமையாதலால் இம்முனிவரும்

எதிர்கொண்டன ரென்க. “நூலே கரகம் முக்கோன்மணையே, யாயுங்காலையந்தணற்குரிய” என்ற தொல்காப்பியத்திற்குவற்ப அவ்வந்தணர்களை ‘வெதிர்கொள் கோலினர்’ என்றார். கதிர் கொள் தாமரை என்பதற்கு-சூரியகிரணங்களை எதிர்கொள்கின்ற [சூரியகிரணங்கொல் மலர்கின்ற] தாமரை எனினுமாம். வாரி - கடலுக்கு, இலக்கணை. பி-ம்:—¹எதிர்கொண்டு. (சுசுக)

கக.—அம்முனிவர்கள் இராமபிரானைத் தம்மிருப்பிடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு செல்லுதல்.

மனையி னீங்கிய மக்களை வைகலு

நீனையு நெஞ்சினர் ¹கண்டிலர் நேடுவா

ரணையர் வந்துற வாண்²டெதிர்ந் தார்களி

³னினிய ⁴மாதவப் பள்ளிகொண் ⁵டெய்தினர்.

(இ-ள்.) மனையின் நீங்கிய மக்களை - (தமது) வீட்டினின்றும் நீங்கிய பிள்ளைகளை, வைகல்உம் - நாள்தோறும், நினைவும் நெஞ்சினர்-எண்ணுகின்ற மனத்தையுடையவராய், கண்டிலர் - காணப்பெறாமல், நேடுவார் - தேடுபவர்களாகி, அணையர் வந்து உற - அந்த காணாமற்போனபிள்ளைகள் வந்துசேர, எதிர்ந்தார்களின் - எதிர்ப்படப்பெற்ற பெற்றோர்கள்போல, ஆண்டு - அப்பொழுது, (அம்முனிவர்கள் இராமபிரானைப் பேராதரத்தோடு எதிர்கொண்டு), இனிய மாதவம் பள்ளி - இனிய சிறந்த தவஞ்செய்தற்குரிய (தமது) வாழிடத்தில், கொண்டு - அழைத்துக்கொண்டு, எய்தினர் - போய்ச்சேர்த்தார்; (எ-று.)

தமதுமக்கள் மனையினின்று காணாதுபோய்விட அவர்களைக் காண்போமா என்கின்ற கருத்தோடு தேடிக்கொண்டிருப்பவருக்கு அவர்களுக்காணப்பட்டால் எங்ஙனம் பெருமகிழ்ச்சியுண்டாகுமோ அத்துணைப் பெருமகிழ்ச்சியுடனே, அம்முனிவர்கள், தமது அஞ்ஞானத்தால் மனத்தைவிட்ட கன்பரம்பொருளாத் தேடிக்கொண்டிருக்கையில் கண்களாற்றாணுமாயு டேரேவந்து கூடியதனாற் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தன ரென்றவாறு. கீழ்ப் “பெண்ணினைத் துஞ்சுவையின்” என்றசெய்யுளிற் பெண்களாற்பெறும் இன்பத்தை உலகத்தவர் பெறுதல்போல் அம்முனிவர்கள் இராமபிரானைக்கண்டதனாற் களிப்படைந்தமையைக் கூறிய கவி, இச்செய்யுளால் உலகத்தவர் பிரித்த மக்களைக் கண்டதனாற் பெறுங் களிப்பை முனிவர்கள் எய்தினமையைக் கூறின ரென்க. இதனால், ‘சர்வேசுவரனே எல்லாவற்றமுறையும்’ என்று அம்முனிவர் கருதியமையைச் சிறிது புலப்படுத்தினவாறாயிற்று. பி-ம்:—¹நீடினர்நேடுவார். ²எதிர்ந்தார்களில், எதிர்ந்தார்கள் போல். ³இனிய. ⁴மாதவர். ⁵எய்தினர். (சுசுக)

கச.—முனிவர்கள் இராமபிரானது வடிவத்தை வசத்தத்தைப் போக்குதல்.

பொழியுங் கண்ணிற் புதுப்புன லாட்டினர்

மொழியு மின்சொலின் மொய்ம்மலர் சூட்டினர்

¹ரழிவி லன்பொனு மா²ரமிர் தூட்டினர்

³வழியின் வீந்த ⁴வருத்தந் தணியவே.

(இ-ன்.) (அம்முனிவர்கள்),—வழியின் வந்த வருத்தம் தணிய - வழிகடப் பினல்நேர்ந்த வருத்தம் (அவ்விராமபிரானுக்குக்) தணியுமாறு, கண்ணில் பொழியும் புது புனல் ஆட்டினர்-(தமது) கண்களினின்றும் பெருங்களிப்பினால் வெளிவருகின்ற புதுநீரைக்கொண்டு திரும்ஞ்சனஞ் செய்து, மொழியும் இன் சொலின் - (தாம்) சொல்லுகின்ற இனிய சொல்லாகிய, மொய் மலர் - நெருக்கமாகக்கொடுக்கப்பட்ட மலர்மாலையை, சூட்டினர் - சூட்டி, அழிவு இல் அன்பு எனும் ஆர் அமிர்த ஊட்டினர் - குறைதலில்லாத அன்பாகிய நிறைந்த உணவை உண்ணச் செய்தனர்; (எ-று.)

வெகுதூரம் நடந்துவந்து இளைத்துப் பசித்தவரை நீராட்டி யுண்பிப்பது முறை. அம்முனிவர்கள் தங்கண்களில் ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருக்கி இன்சொல் சொல்லித் தமது அன்பைக் காட்டியபொழுது, நீராடியுண்டவன்போல் இராம பிரான் மனநிறைவுதொண்டனென்றவாறு. 'புனைபுகண்ணி யென துடைய வாசகஞ்செய்மாலையே' என்ற பெரியார்பாசுரத்தை யொட்டி 'மொழியுமின் சொலின் மொய்மலர்கூட்டினர்' என்றார். கண்ணிற்புதுப்புனலாட்டினர் - "பொழிந்தவுண்கணீர்ப்புதுப்புனலாட்டினர்" என்றார் நகர்நீங்குபடலத்தும். உணவிடுவார்க்கு அன்பு துன்றியமையாது வேண்டுகலின், இங்கு, 'அன்பெனு மமுது' என்றார். 1-ம்:—¹இழியில், விழியில். ²அமிர்தது, அமுது. ³வழியில். ⁴வருத்தம்வருத்தவே, வருத்தம்வருத்தவே, வருத்தத்தைவீட்டினர், வருத்தத் தை வாட்டினர். (சுசுஅ)

கரு.—அம்முனிவர்கள் இராமபிரானை நீராடி அமுதுசெய்யுமாறு வேண்டுகல்.

காயங் ¹காணிற் கிழங்குங் கணிகளுந்
தூய தேடிக் ²கொணர்ந்தனர் தோன்றன்
யாய கங்கை யரும்புன ³லாடினை
⁴தியை யோம்பினை செய்பமு தென்றனர்.

(இ-ன்.) (அம்முனிவர்கள்),—காணில் - காட்டினின்று, தூய - பரிசுத்தமான, காய்உம் - காய்களையும், கிழங்குஉம்-கிழங்குகளையும், கணிகன்உம் - பழங் களையும், தேடி கொணர்ந்தனர்-தேடிக்கொண்டுவந்தவர்களாய்,-(இராமபிரானை நோக்கி), 'தோன்றல் - (யாவரினுஞ்) சிறந்துவினங்குபவனே! நீ - ஆய கங்கை அரு புனல் ஆடினை - அருகிலுள்ள கங்கையின் அருமையான நீரில் மூழ்கி, தியை ஓம்பினை - அக்கினியை வளர்த்தவனாய் [நாடோறுஞ் செய்யவேண்டிய அக்கினிஹோத்திரத்தைச் செய்துவிட்டுஎன்றபடி], (நாங்கள் கொணர்ந்த காய்களிகிழங்குகளை), அமுது செய் - உண்பாயாக,' என்றனர் - என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள்; (எ-று.)

கிருகஸ்தர்க்கு அக்கினிகோத்திரஞ்செய்தல் இன்றியமையாதாதலின் 'தியையோம்பினை' என்றார். "காடுகளுடுபோய்.....வருகின்றதாமோதரா...தூளிகாணுன்னு...ம்பு...ஆடி அமுதுசெய்" என்ற பாசரம் இங்குநினை

விற்கு வருகின்றது. தூய - பெயர். தோன்றல் - ஆண்பாற்சிறப்புப்பெயர். பி-ம்:—¹காண்க. ²கொணர்ந்தனம். ³ஆடிமுதல். ⁴தீயுமோம்பினை, தீயையோம் பிப்பின், தீயையோம்பிநீர். (ககக)

கக.—இராமபிரான் சீதையோடு கங்கையில் நீராடுதல்.

மங்கை யர்க்கு விளக்கன்ன ¹மாதையுஞ்
செங்கை ²பற்றினன் றேவருங் ³கைதொழப்
பங்க யத்தயன் பண்டுதன் ⁴பாதத்திற்
⁵கங்கை யிற்பிறருங் கங்கையி னாடினான்.

(இ-ள்.) (இராமபிரான்), —மங்கையர்க்கு விளக்கு அன்ன மாதை உம். பெண்பாலார்க்கெல்லாம் விளக்குப்போல்பவளாகிய சீதாபிராட்டியையும், செம்மை பற்றினன் - சிவந்துள்ள (தன்) கையாற் பிடித்துக்கொண்டவனும்,—தேவரும் கைதொழ - தேவர்களும் கைகூப்பித்தொழும்படி, பங்கயத்து அயன் - (திருமாவின்) காபீகமலத்தில் தோன்றியவனாகிய பிரமதேவன், பண்டு - முற்காலத்தில், தன் பாதத்தின் - (திரிவிக்கிரமனான) தன்னுடைய தாளினைக் கழுவி, கம்-நீரினால், கையின் - கைமழலமாக, தரும் - உண்டாக்கிய, கங்கையின் - கங்காநதியிலே, ஆடினான் - நீராடினான் ; (எ-று.)

இராமபிரான் சீதாதேவியைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு கங்கையில் நீராடினனென்பதாம். ஸ்ரீராமன் தனது ஸ்ரீபாததீர்த்தமாகிய கங்காநதியில் தான் கொண்ட மாநாடேவடத்திற்கு ஏற்ப நீராடினனென்றவாறு. 'கைதொழ' என்பது 'தரும்' என்பதனோடு இயையும். பிரமதேவன் திரிவிக்கிரமனான திருமாவினது சீர்பாதங்கடிகைக் கைக்கமண்டலநீரைக் கையாலெடுத்துவிளக்க அந்த ஸ்ரீபாததீர்த்தமே கங்கையாகத் திருவவதரித்த தாகையால் 'கங்கையிற்பிறருங்கை' என்று சுமத்தாரம்படப் பேசினார். இதனால், கங்கையென்பதற்கு ஒரு காரணப்பொருள் சுற்பித்தாற்போல நிருத்தியலங்காரமென்னும் பிரிநிலை நவநிச்சயணிபடக்கூறியவாறு காண்க. பி-ம்:—¹மாணை, ²பற்றியத், பற்றிநற். ³துன்பற, இன்புற, துன்புற. ⁴பாதநீர். ⁵அங்கை. ⁶கந்த. (கச௦)

கக.—கங்கை இராமபிரானைப் புகழ்தல்.

கன்னி நீக்கருங் கங்கையுங் கைதொழாப்
பன்னி நீக்கரும் பாதகம் பாருளோ
ரென்னி ¹னீக்குவர் யானுயின் றெற்றந்த
வுன்னி ²னீக்கினெ னுய்ந்தனெ³னென்றான்.

(இ-ள்.) கன்னி நீக்கு அருங் கங்கைஉம் - அழியாததன்மையினின்று நீங்குதலில்லாத[ஜீவநதியான] அந்தக்கங்காநதியும்,—(இராமபிரானை), கைதொழா-கைகூப்பிவணங்கி, 'பார் உளோர் - உலகத்தவர், பன்னி நீக்க அரு பாதகம் - சொல்லி முடிக்கமுடியாத [மிசவும் அதிகமான] பாவத்தை, என்னின் நீக்கு

வர் - என்னிடத்து மூழ்குவதாற் போக்கிக்கொள்வார்கள்; யான் உம்—, இன்று - இப்போது, என் தந்த உன்னின் - (நிரிவிக்கிரமஞ்சு ஸ்ரீபாதத்தினின்று) என்னையுண்டாக்கிய உன்னாலே [நீ என்னிடத்து மூழ்கியதனால்], நீக்கினென் - போக்கினவனாய், உய்ந்தனென் - நல்லாழ்வுபெற்றேன், என் றுள் - என்றுகூறினான்; (எ-று.) - ஆல் - தேற்றம்.

உலகத்தாரெல்லாரும் என்னிடத்து மூழ்கிப் பெருந்திரளான தம்முடைய பாவத்தைப் போக்கிகொள்ள, நீ என்னில் மூழ்கியதனால் யான் எந்திலினைகள் யாவும் நீங்கப்பெற்று ஈடேறினே னென்றனன் கங்காநதியின் பெண்டெய்வ மென்க. புண்ணியமூர்த்தியாகிய இராமபிரானிடத்துள்ள நன்மையால், பரி சுத்தமாகியகங்கையும் தீவினைநீங்கி உய்வுபெறுபவளாயினென்றுகூறியஇதில், ஒருத்தருடைய குணத்தினால் மற்றொருவர்க்கு நன்மைவிளைதலாகிய அக மலரீகீசியணி காண்க: இதனை, வடநூலார் உல்லாஸாலங்கார மென்பர். கன்னி நீக்கருங்கங்கை என்பதற்கு - கன்னித்தன்மை நீங்குதலில்லாத கங்கையென்று பொருளுரைப்பது பொருத்தமாயிற் கொள்க. பன்னி நீக்க அரும்பாதகம் என்பதற்கு - ஆராய்ந்து நீக்குவதற்குமுடியாத பெரும்பாதகம் என உரைப் பாருமுள். பி-ம்:—¹நீக்கினர். ²நீக்கினனுய்தனன், நீக்கியுயர்ந்தனன். ³யான்.

கஅ.—கங்கையில்முழ்தும் இராமபிரானது தோற்றம்.

வெங்க னாகக் கரத்தினன் வெண்ணிறக்
கங்கை வார்சடைக் கற்றையன் கற்புடை
மங்கை காணநின் றுடுகின் றுள்வகிர் த்
திங்கள் சூடிய செல்வனிற றேன்றினான்.

(இ-ள்.) வெம் கண் நாகம் கரத்தினன் - கொடுங்கண்ணையுடைய யானைத் துதிக்கைபோலுங் கையையுடையவனும், வெள் நிறம் கங்கை வார் சடை கற்றையன்—வெண்ணிறமுள்ள கங்கையின்நீர் சூழுதப்பெற்ற சடைத்தொகுதியையுடையவனும், கற்புடை மங்கை காண நின் று ஆடுகின்றான் - கற்பையுடைய சீதா பிராட்டியென்னும் பெண் காணுமாறு நீராடுகின்றவனுமாகிய இராமபிரான், [வெம் கண்ணாகம் கரத்தினன் - கொடுங்கண்ணையுடைய நாகத்தை (ஆபரணமாகக்) கையிற் பூண்டவனும், வெள் நிறம் கங்கை வார் சடை கற்றையன்—, கற்புடை மங்கை காணநின் று ஆடுகின்றான் - கற்பையுடைய பார்வதீதேவி காணுமாறு பொன்னம்பலத்தில் நின்று கூத்தாடுகின்றவனுமான,] வகிர் திங் கன் சூடிய செல்வனில்—பிறைச்சந்திரனைத் திருமுடியிற்றரித்த (அணிமாமுதலிய) அவ்நடைச்சவரியங்களுக்கு உரியவனான சிவபிரானைப்போல, தோன்றினான் - விளங்கினான்; (எ-று.)

இராமபிரானுக்கும் சிவபெருமானுக்கும் சிலேடை. இராமபிரான் கங்கையில் நீராடினும்பொழுது தான் ஏற்றுக்கொண்டுள்ள தவவேடத்திற்குரிய அவனதுசடையில்நின்றும் கங்கையின்நீர் பெருகிக்கொண்டிருக்குமாதலால், அவ்விராமபிரானை 'கங்கைவார்சடைக் கற்றையன்' என்ற தென்க. சிவபிரானது

சனூயிலே தங்கிக் கங்கை கீழேபெருகுவது என்பது, பிரசித்தம். இராமபிரானைக் குறிக்குமிடத்து நாகக்கரத்தினன்னன் தொடர் - உவமைத்தொகையும், சிவபிரானைக்குறிக்குமிடத்து வேற்றுமைத்தொகையுமாம். இராமபிரானுக்குச் செல்லுமிடத்து ஆடுதல் - நீராடுதலும், சிவபிரானுக்குச் செல்லுமிடத்து ஆடுதல் - அம்பலத்து ஆடுதலுமாம். (கசஉ)

கக.—இதுவும் அது.

தள்ளு 1நீர்ப்பெருங் கங்கைத் தரங்கத்தால்
வள்ளி துண்ணிடை மாமல ராளொடும்
வெள்ளி வெண்ணிறப் பாற்கடன் மேலைநாட்
பள்ளி நீங்கிய பான்மையிற் றேன், நினை.

(இ-ள்.) (பின்னும் சீதாபிராட்டியோடுகூடிய அம்விராமபிரான்), தள்ளும் நீர் பெரும் கங்கை தரங்கத்தால் - மோதுக்கண்மையுள்ள நீரையுடைய சிறித்த கங்கையின் அலையினால், —மேலை நாள் - முன்னாளில், வள்ளி துண் இடை மாமலராளொடும்-கொடிபோலும் துண்ணிய இடையையுடைய சிறித்த தாமரை மலரில் வசிப்பவனான இலங்குமயுடனே, வெள்ளி வெள் நிறம் பாற்கடல் - வெள்ளியைப்போலும் வெண்ணிரமுள்ள நிருப்பாற்கடலிலே, பள்ளி நீங்கிய பான்மையின் - படுத்திருக்கலைவிட்டு எழுதுவன்றதன்மைபோல், தோன்றினான்—; (எ-து.)

வெண்ணிரமுள்ள கங்கையின் அலைகளின்கடலில் இராமபிரான் சீதா தேவியோடும் நின்று - பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளும்பாறான நிருமால் தான் பள்ளிகொண்டிருக்கலையிட்டு இலக்குமிதேவியோடும் எழுத்து சிறித்த தன்மையை யொக்கு மெனக் குறித்தார்: களிமைக்கூற்றிப்போற்றவணி. வள்ளி-உல்லீஎன்னும் வடசொல்லின் விகாரம்: வள்ளிக்கொடியுமாம். 13-14:— 1நீர்க்குரைக். (கசக)

உ௦.—சீதாபிராட்டி கங்கையின் நீராடுதல்.

வஞ்சி 1நாண விடைக்கு மடநடைக்
கஞ்சி யன்ன மொதுங்க 2வடி பன்ன
கஞ்ச 3நீரி லொளிப்பக் 4காலுகப்
5பஞ்சி மெல்லடிப் பாவையு மாடினான்.

(இ-ள்.) இடைக்கு - (தன்னுடைய) இடையழகுக்குத் தோற்று, வஞ்சி-வஞ்சிக்கொடி, நாண-வெங்கி நீரில்மறையவும், —மட நடைக்கு-(தன்னுடைய) இளமையான நடைக்கு, அஞ்சி - தோற்று, அன்னம்-அன்னப்பறவை, ஒதுங்க-அப்பாற்செல்லவும், —அடி அன்ன கஞ்சம்-(மற்றைமாதரது) பாதத்திற்கு ஒப்பான தாமரை (தன்னுடைய பாதத்திற்கு ஒப்பாகாமல் வெங்கி), நீரில் ஒளிப்ப-நீரினுள் மறைந்துகொள்ளவும், கயல் உக - (தன் கண்ணுக்கு ஒப்பாகாமையால்) கயல் மீன்கள் அப்பாற்செல்லவும், பஞ்சி மெல் அடி பாவையு - செம்பஞ்சு ஊட்டப்பெற்ற மெல்லியபாதங்களையுடைய சித்திரப்பதுமைபோன்ற சீதா பிராட்டியும், ஆடினான் - நீராடினான்; (எ-து.)

நீராகும்பொழுது நீரிலுள்ள வஞ்சியும் கஞ்சமும் மறைதலும், அன்னமும் கயலும் அப்பாற்செல்லுதலும் - இயல்பு; அவ்வியல்பின்படியே சீதாபிராட்டி நீராகும்பொழுதும் வஞ்சியும் கஞ்சமும் நீரில்மறைதல் முதலியன நிகழ, அவ் வஞ்சிக்கொடிமுதலியவை பிராட்டியின் இடைமுதலியவற்றிற்குத் தோற்றமையால் அங்ஙனம் நிகழ்ந்ததாகக் குறிச்சார். ஏதுத்தறிதறிப்பேற்றவணி. இராம பிரான் நீராடியதை ௧௬ - ஆவ் கவியாற் கூறிய கவி இடைப்பிறவரலாகச் சிவ கூறி, இச்செய்யுளார் சீதைநீராடியதைக் கூறுகின்ற ரென்க. பி-ம்:—¹நாணி வணங்க, நாணிவணங்கி, நாணிமடங்க. ²அடியினீர், அடியினை, அடிக்குமென். ³நீரின். ⁴கயல்புக. ⁵பஞ்சின். (சுசச)

உக.—சீதை நீராடியதார் கங்கை நறுமணம்பெறுதல்.

1தேவ தேவன் செறிசடைக் கற்றையுட்
கோவை மாலை எருக்கொடு கொன்றையின்
பூவு ²நாறலன் பூங்குழற் ³கூந்தவி
னாவி நாண்மலர் ⁴கங்கையு நாறினார்.

(இ.ள்.) தேவதேவன் - மகாதேவனென்னும் நாமம் படைத்த சிவபெருமானுடைய. செறி சடைகற்றையுள் - அடர்த்துள்ள சடைதொகுதியினுள்ளே, கோவை மாலை எருக்கொடு கொன்றையின் பூவும் நாறலன் - பலகோவையான மாலைபாகத்தொடுக்கப்பட்ட எருக்கம்பூ கொன்றைப்பூ என்ற இவற்றின் மணம் வீசப்பெறுதலான, கங்கைமலர் - கங்காநதியும், பூங்குழல் - அழகமைத்த கூத்தலையுடையவனான சீதாபிராட்டியின், கூந்தலின் - கூத்தலிலேயுள்ள, நாவி - கத்தாரிப்புழுக்கெண்ணையும், நான் மலர் - அன்றலர்ந்த மலர்மணமும், நாறினார் - (தன்னிடம்) வீசப்பெற்றான்; (எ-று.)

கங்காதேவி சிவபெருமானது சடைமுடியிலே தங்கித் தான் அவருகின்று வீழ்பவளாயிருந்தும் அந்தப்பெருமான் தன்முடியிற சூடிய எருக்கு கொன்றை இவற்றின்மலர்மாலைகளின் மணம் தன்னிடத்துப் பொருத்தினால்; அப்படிப்பட்ட கங்காதேவி சீதாபிராட்டி தன்னீரில் மூழ்கியதனால் அப்பிராட்டியின்கூந்தலிற்றடலிய கத்தாரிப்புழுக்கெண்ணையும் அப்பிராட்டி சூடிய மலரும் என்ற இவற்றின்மணம் தன்னிடங் கமழப்பெற்றன என்பதாம். இதனால், பெருநீர்வெள்ளமாயிருந்த ¹கங்கையின்பெருக்கும் மணம் நாமம்படி பிராட்டி கூந்தலில் மணம் விஞ்சியிருத்ததென்று விறுகோளணி தொனித்தல் காண்க. நாவி நாண்மலர் கங்கையும் நாறினார் - உயர்திணைதொடர்ந்தபொருள் உயர்திணைமுடிபெற்ற திணைவழுவமைதி. கங்கை - நதியின்பெண்டெய்வத்தைக்காட்டி உயர்திணையாயிற்று. பி-ம்:—¹தேவர்தேவன், தேவன்சென்னிச். ²நாறிலன். ³கற்றையின். ⁴கங்கையும். (சுசஇ)

உஉ.—சீதையினீது கங்கையின்தீரை மோதுதலின் வருணனை.

துரைக்கொ முந்தெழுந் தோங்கி துடங்கலா
னாரத்த ¹கூந்தவி னங்கைமலர் தாகினி
யுரைத்த சீதை ²தனிமையை யுன்னுவா
டிரைக்கை நீட்டிச் செவிலியி னுட்டினார்.

(இ-ள்.) துரை கொழுந்து எழுந்து ஒங்கி நுடங்கலால்-துரைகள் அலையின் மேலெழுந்து உயர்ந்து அசைவதால், நரைத்த கூந்தலின்-வெண்ணிறமான கூர் தலையுடைய, நங்கை-ஒருபெண்போற்காணப்படுகின்ற, மந்தாகினி-கங்காதேவி யானவன், -உரைத்த-(பதிவிரதாத்ருமத்தைப்பாராட்டி யாவராலும் எடுத்துக்) கூறப்படுகின்ற, சீதை தனிமையை - சீதாபிராட்டி (வேறொரு பெண்ணிக்கு இல்லாமல்), தனித்திருப்பதை, உன்னுவான் - நினைத்தவளாய், -செவிலியின் - செவிலித்தாயைப்போல, திரை கை நீட்டி - அலையாகிய கையைநீட்டி, ஆட்டி-மூள் - நீராடச்செய்தான் ; (எ-று.)

மகன் நீர்நிலையில் நீராடும்போது செவிலித்தாய் தன் கையினால் நீராட்டு வித்தல்போல, கங்கை திரையாற் சீதாபிராட்டியை நீராட்டுவித்தன னென்றவாறு. சீதாபிராட்டி நீராடும்போது அவன்மீது கங்காநதியின் திரை படுவதனை, கவி, சீதை பெண்துணையின்றிக் தனித்து நீராடுவதுபோலக் கி அவன்மீது இரக்கங்கொண்டு மகளைத் தன் கையாற் செவிலி நீராட்டுவதுபோ லக் கங்கை திரைக்கைநீட்டி ஆட்டி-மூள் என வருணித்தது - உருவகவணி யையும் தந்திறிப்பேற்றவணியையும் அங்கமாகக்கொண்டுவந்த உவமைமயனி, அலையில் எழுந்து ஒங்கும் துரைக்கொழுந்து நரைத்த கூந்தல்போலு மென்க : இந்த நரைத்தகூந்தல் என்ற அடைமொழி கங்கையைச் செவிலித்தா யென்றற்கு உதவுதல் காண்க. விண்ணுலகத்துள்ள கங்காநதிக்குப் பெயராகிய மந்தாகிநீ யென்பது, இங்கு கங்கை யென்ற மாத்நிரமாய் சின்றது. பி-ம்:—
1. கூந்தலணங்கை. "தனிமைகண்டு.

(சுசசு)

உஉ.—கங்கைநீர்வெள்ளத்தில் சீதாதேவியின் கூந்தல்தேன்முதலின் வண்ணை.

மங்கை வார்குழம் கற்றை மழைக்குலம்

1.தங்கு நீரிடைத் தாழ்ந்து 2.குழைப்பது

கங்கை 3.யாற்றிடை யோடுங் கரியவன்

பொங்கு நீர் 4.ச்சுழி போவன 5.போன்றதே.

(இ-ள்.) மங்கை - சீதாபிராட்டியின், வார் குழல் கற்றை - நீண்ட கூந்தற் றொகுதியாகிய, மழை குலம் - மேகங்களின்கூட்டம், தாழ்ந்து - அவிழ்ந்து தொங்கி, தங்கு நீரிடை - (படியுந்துறையிற்) பொருந்திய நீரிலே, குழைப் பது - குழைந்துகாட்டுவது, -கங்கை யாற்றிடை - கங்கையாற்றின்கடு விலே, ஒடும் - ஒடுகின்ற, கரியவன் - கருநிறமுடைய யமுனாநதியின், பொங்கு நீர் சுழி போவன - மிக்கநீர்ச்சுழிகள் செல்வனவற்றை, போன்றது - ஒத்துத் தோன்றிற்று; (எ-று.)

வெண்ணிறக்கங்கையிலே சீதாபிராட்டியின் கரியகூந்தல் தாழ்ந்து குழை வது, கங்கையிலே யமுனாநதி கலந்து ஒடும்போது அதன் இடையே தோன் றும் நீர்ச்சுழியைப் போலு மென்பதாம்: தன்மைத்தந்திறிப்பேற்றவணி. யமுனை கருநிறநீரையுடையதாகையால், அதனை 'கரியவன்' என்றார். யமுனை

கங்கையின் உபநதிகளுள் ஒன்று. பி-ம்:—¹தங்கி. ²குழைப்பன, தழைப்பன. ³யாற்றுடனாடுங்கரியவன், யாற்றிடையாடுங்கரியவன், யாற்றொடுங்காளிந்திதன் னொடும், யாற்றொடுங்காளிந்தீயொடும். ⁴நிழல். ⁵போன்றவே. (சுசஎ)

உச.—சீதை கங்கையின் நீரில் மூழ்கியெழுதலின் வருணனை.

சுழிபட் ¹டோங்கிய தூங்கொலி யாற்றுத்தன்
விழியிற் ²சேலுகள் வானிற வெள்ளத்து
முழுசித்தோன்றுகின் றுண் ³முதற் பாற்கட
லமுவத் தன்றெழு வா ⁴னென லரயினான்.

(இ-ள்.) சுழி பட்டு - சுழிகள் பொருத்தி, ஒங்கிய - (அலைகள்) ஒங்கப் பெற்ற, தூங்கு ஒலி - மிக்கவொலியையுடைய, ஆற்று - கங்காநதியினது, தன் விழியின் சேல் உகள் - தனது கண்விழிகள்போன்ற சேல்மீன்கள் துள்ளிக்குதிக்கப்பெற்ற, வால் நிறம் வெள்ளத்து - வெண்மைநிறத்தைக்கொண்ட வெள்ளத்திலே, முழுசி - நீராடி, தோன்றுகின்றான் - வெளிப்படுகின்ற அந்தச் சீதாபிராட்டி, முதல் பாற்கடல் அமுவத்து-சிறந்த திருப்பாற்கடலின் பெருக்கிலே, அன்று - (தேவர்கள்கடல்கடைந்த) அக்காலத்து, எழுவான் - தோன்றியவனான இலக்குமி, எனல் - என்று சொல்லுதற்குவற்குமாறு, ஆயினான்—.

வெண்ணிறமுள்ள கங்காநதிப்பெருக்கில் மூழ்கி வெளிப்படுஞ் சீதை, பாற்கடலைக்கடைந்தகாலத்து அதனினின்று வெளிவந்த இலக்குமியைப் போன்றன என்க: உவமையணி. விழியிற் சேலுகள் என்ற விடத்து எதிர்நிலையணி காண்க. கங்காநதியின்கீர் வெண்ணிறமுடைய தாதலால், அதற்குப் பாற்கடல் உவமையாயிற்று. பி-ம்:—¹ஓடிய, ²சேலுக. ³முறையாற்கடல். ⁴என.

உரு.—கவிச்சூற்று: இராமபிரான் நீராடியதனூற் கங்காநதிக்கு
மகிமை வீட்சியதாத் மேனல்.

செய்ய தாமரைத் தாள்பண்டு தீண்டலால்
வெய்ய பாதகர் ¹தீர்த்து ²விளங்குவா
ளைபன் மேனி யெலா ³மனைந் தாளினி
வைய மா ⁴நர கத்திடை ⁵வைகுமோ.

(இ-ள்.) பண்டு - முற்காலத்தில், [திருமால் திரிவிக்கிரமாவதாரஞ்செய்ய அப்பரமனதுவலத்திருவடி சத்தியலோகத்திற்சென்றபோது], செய்ய தாமரை தான் - செந்தாமரைமலர்போன்ற அப்பிரானது திருவடிகளை, தீண்டலால் - பரிசித்ததனால், வெய்ய பாதகம் - (தன்னில் மூழ்க்பவரது) கொடிய பாவங்களை, தீர்த்து - போக்கிக்கொண்டு, விளங்குவான் - விளங்குபவன், ஐயன் - இராமபிரானது, மேனி எலாம் - திருமேனிமுழுவதையும், அனைந்தான் - பரிசிக்கப்பெற்றான்; இனி-, வையம் - இவ்வுலகம், மா நரகத்திடை - பெரு நரகத்தில், வையும் ஓ - தங்குமோ? [தங்காதென்றபடி]; (எ-று.)

கங்கை முன்பு திரிவிக்கிரமாவதாரஞ்செய்த-திருமாலினது திருவடிபைய மாத்திரம் பரிசித்த காரணத்தினால் தன்னில்மூழ்கியவரது பெரும்பாவங்களையும் போக்குபவனாய் வினங்குபவனானான்; இப்போதோ அந்தத்திருமாலினது திருவவதாரமாகிய ஸ்ரீராமபிரானது திருமேனிமுழுவுதுமே தன்னிடத்துத் தோயப்பெற்றதனால் தன்காற்று மேலேபடப்பெற்றவர்களது பெரும்பாவத்தையும் போக்கும் பெருமையைப் பெறுவா னாதலால், இவ்வுலகம் இனி தீவினைப் பயனை துகருமாறு வெந்நகரிக் சேரா தென்றவாறு. தன்னை நினைப்போரது பாவத்தையும் போக்கும் பெருமைபெறுவானாதலால் வையம்நகரிகற்றங்கா தென்றலுமாம். இரத்தச்செய்யுளில், தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட்போணி காண்க. பி-ம்:—¹தீர்த்து, ²விளங்கினான், ³அனாதால், ⁴நகரத்தினடை, ⁵வைகுமே.

உசு.—இராமபிரான் செய்கடனை முடித்துக்கொண்டு, முன்வர்கட்து வந்தினனாக யுண்ணுதல்.

துறைந றும்புன லாடிச் சுருதியோ
ருறையு லொப்தி ¹யுணர்வுடை போருன
²ரிறைவற் கைதொழு ³தேந்தெரி யோம்பிப்பின்
னறிஞர் காநற் கமைவிருந் ⁴தாகினான்.

(இ-ள்.) (இராமன்), துறை நறும் புனல் ஆடி - (முன்கூறியவாறு கங்கையின்) நீராடுதுறைமியிலே புண்ணிய தீர்த்தத்தில் மூழ்கி, சுருதியோர் உறையுள் எய்தி-டே தம்வல்ல அம்முனிவர்கள் வாழுமிடத்தைச் சேர்ந்து, உணர்வு உடையோர் உணர் இறையன் கைதொழுது - ஞானிகள் தியானிக்கின்ற பரம்பொருளை வணங்கிவிட்டு, ஏத்து எரி ஒம்பி - சுவாலிங்கிற் , அக்கினியிற் செய்ய வேண்டிய சடங்குகளைச் செய்துமுடித்து [அக்கினிகோத்திரஞ்செய்து], பின்பிறகு, அறிஞர் - அம்முனிவரின், காநற்கு-அன்புக்கு, அமை - ஏற்ற, விருந்து ஆகினான் - விருத்தினனாகி (அவர்கள் தந்த காய்கனி முதலியவற்றையுண்டனன்; எ-று.)

இதனால், இராமபிரான் தான் கொண்ட மாறுடவேடத்திற்கு ஏற்ப வைதிகச் சடங்குகளில் சிறிதுந்தவருது ஒழுகிவந்தவ னென்பதையும், வேதம்வல்லவர் களும் கொண்டாடுமாறு நடப்பவ னென்பதையும் விளக்கியவாறு காண்க. நீராடுதல் இஷ்டவேதையைத்தியானஞ்செய்தல் அக்கினிகாரியஞ்செய்தல் பிறகு உண்ணுதல் என்பன, பிராமண கூத்திரியவைசிய ரென்றும் மூன்றுவருணத் தார்க்கும் இன்றியமையாச் செயலாகுமென்க. ¹உணர்வுடையோருணரிறைவற் கைதொழுது' என்றதில் சத்தியாவந்தனஞ் செய்தமையும் அடங்கும். பி-ம்:—¹உணர்வுடைத்தம்பியோடு ²இறையைக் கைதொழுது, இறைவர்க்கைதொழுது, இறைவர்க்கைதொழுது. ³எண்ணெரியோம்பினன், ஏந்தெரியோம்பினன். ⁴ஆயினான்.

உஎ.—முனிவர்கள் செய்த விருந்தினால் இராமபிரான்
மனமகிழ்ந்திருந்தல்.

வருந்தித் தான்றர வந்த ¹வமுதையு
மருந்து ²ரோன் றமரரை யூட்டினான்
³விருந்து மெல்லட சூண்டு ⁴விளங்கினான்
திருந்தி னர்வயிற் ⁵செய்தது தேயுமோ.

(இ-ள்.) தான் வருந்தி - தான் மிகவுஞ் சிரமப்பட்டு, தர - உண்டாக்க, வந்த - தோன்றிய, அமுதையு - அமிருதத்தையும், (தான் உண்ணாமல்), நீர் அருந்தும் என்று - 'நீங்கள் உண்ணுங்கள்' என்று சொல்லி, அமரரை - தேவர்களை, யூட்டினான் - உண்ணச் செய்து, னுகிய திருமாவின் அவதாரமாகிய அவ்வி ராமபிரான், -விருந்து - (முனிவர்கள் தனக்கு) விருந்தாக இட்ட, மெல் அடகு - மெல்லிய இலையுணவை, உண்டு - புஜித்து, விளங்கினான் -; (இது எங்ஙனம் பொருந்தும்? எனின்), —திருத்தினர்வயின் - மனஞ்செம்மைப் பட்டிருப்பவரிடத்து, செய்தது - செய்த செயல், தேயும் - குறைபடுமோ? [குறைபடாதன்றோ.] (எ-று.) —ஆகலால்தான், மனந்திருந்திய இராமன் முனிவர்களின் மெல்லடகை விருந்துண்டு விளங்கின னென்க.

'தானே வருத்திச்சேடியதும் சிறந்த உணவுப்பொருட்கெல்லாம் தான் மேம்பட்டு உவமையாவதுமான அமிருதத்தையும் இலட்சியஞ்செய்து உண்ணாது, "அமுதமாரகட்டித்த நிமிர்சுடாழிடுமொல், அமுதினுமாற்ற வினியன்" என்று பெரியரும் பாராட்டியருளச்செய்யும்படி தேவர்கட்கு ஈந்த திருமால், முனிவர்கள் ஈந்த காய்கனிமுதலிய இலையுணவுகளை விரும்பிப் புசித்தானே; இது எங்ஙனம் நிகழ்த்தது?' என்று தோன்றும் ஐயப்பாட்டை, 'மனந்திருத்தியோரிடத்துப் பிறர்செய்தது எதுவும் தாழ்மைப்படாது சிறப்புற்றேயிருக்கும்' எனப் பொருள்கொண்ட 'திருத்தினர்வயிற் செய்ததுதேயுமோ?' என்ற ஈற்றடியாற் போக்கினார்: சிறப்புப்பொருளைப் பொதுப்பொருள்கொண்டு சமர்த்தித்த வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி, இது. இதனால், அம்முனிவர்கள் இராமபிரானுக்கு ஈந்த இலையுணவு அமிழ்தினும்மிகச்சிறந்து அப்பிரானுக்கு மனவுவப்பை விளைத்த தென்பது, விளங்கும். ஈற்றடியில் திருத்தினர்வயிற் செய்தவற் தேயுமோ என்ற பாடத்துக்கு - மனந்திருத்தினவராகிய இருடியர்கள் மிக்கதவஞ்செய்துள்ளவராதலால் அத்தவத்தின்பயனால் அவர்களீத்த அடகுணவையும் அமுதத்தினுஞ் சிறத்ததாகக் கொண்டு இராமபிரான் உண்டானெனக் கருத்துக் காண்க. 1-ம்:—¹அமுதையும். ²விருத்தின். ³விரும்பினான். ⁴செய்தன, செய்வன. (சுருக)

உஅ.—இதுமுதல் எட்டுக்கவிகள் - இராமபிரானைக் காணவருங்

துகனது வருணனை.

ஆய காலையி னாயிர மம்பிக்கு
நாய கன்¹போர்க் குருனெனு நாமந்தான்
நாய கங்கைத் துறை²விருந் தொன்மைபான்
காயும் வில்லினன் ³கற்றிர டோலினான்.

இதுமுதல் ஒன்பதுகவிகள் - குணகம்.

(இ-ள்.) ஆய காலையின் - அப்போது, — ஆயிரம் அம்பிக்கு நாயகன் - ஆயிரம் மாக்கலங்கட்குத் தலைவனும், தாய கங்கை துறைவடு தொன்மையான் [தாய கங்கை தொன்மை துறை வீடுவோன்] - பரிசுத்தமான கங்கையின் துறையிலே பழமையாகப் படருவிடுபவனும், காயும் வில்லினன் - (மாற்ற லரைக்) கடியவல்ல வில்லாளியும், கல் திரன் தோளினான் - மலைபோல்திரண்ட தோள்களையுடையவனும், போர் - போர்த்தொழிவில்வல்ல, குகன் எனும் நாமத்தான் - குகனென்று பேர்பெற்றவனும், — (எ-று.) — இச்செய்யுளி லுள்ள 'ஆய காலையி' என்பது, "இருந்த வள்ளலைக் காண வந்தெய்தினான்" என்று ஈச - ஆங் கவியிலுள்ள 'எய்தினான்' என்ற முற்றோடு முடியும்.

'விடு' என்ற வினைக்கு ஏற்ற செயப்படுபொருள் வருவித்து உரைக்கப் பட்டது. பி-ம்:—¹பொற்குகன். ²விடு. ³கற்றிரண்மேனியான். (சுருக)

உக. துடிய னாயினன் றோற்செருப் ¹பார்த்தபே

ரடிய னற்²செறிந் தன்ன ³நிறத்தினு

னெடிய தானை ⁴நெருங்கலி னீர்முகி

⁵லடியி னோடெழுந் தாலன்ன வீட்டினான்.

(இ-ள்.) துடியன் - துடியென்னும் பறையையுடையவனும், நாயினன் - (வேட்டை) நாய்களை யுடன்கொண்டிருப்பவனும், தோல் செருப்பு ஆர்த்த பேர் அடியன் - தோலினால்தைத்த செருப்பையணிந்த பெரிய கால்களையுடையவனும், அல் செறிந்து அன்ன நிறத்தினான் - இருவென்பது நெருங்கி ஒருவடிவு படைத்தாற்போன்ற [மிகவுங்கரிய] நிறத்தையுடையவனும், நெடிய தானை நெருங்கலின் - (தன்னுடைய) மிகத்திரண்ட சேனை நெருங்கிவருதலினால், நீர் முகில் அடியினோடு எழுந்தால் அன்ன ஈட்டினான் - நீர்கொண்டமேகம் தன் அடிப்பகுதியோடும் கிளம்பிவந்தாலொத்த தன்மைபைக்கொண்டவனும், —

தன்கூட்டம் எல்லாவற்றோடும்வருங் குகனுக்குத் தன் அடியோடும்வரும் நீர் முகில் ஏற்ற உவமையாகும். அடியோடும்வரும் நீர்முகில் - சிறிதும்மிச்சமில் லாமல் ஒருங்கு திரண்டெழுந்துவருங் காண்மேக மென்க. துடி - வேட்கட்டு உரியது. வேட்டை வருணிக்குமிடத்துத் தோற்செருப்புப்பூண்டவ னென்றும், கருநிறத்தவ னென்றும் வருணித்தல் வழக்கமாதலு "காழகமூட்டப்பட்ட காரிருட்டுணியுமொப்பான்," "தொடுமரைத்தேதாலன் வில்லன்" என்ற சிந்தாமணியிலும் காண்க. பி-ம்:—¹ஆர்த்த. ²சிறந்தன்ன. ³நிறத்தினன். ⁴நெருக் கலின். ⁵இடியினோடு. (சுருக)

ஈ௦. கொம்பு ¹துந்துமி கொட்டு முறைமையன்

பம்பை ²பம்பு படையினன் பல்லவத்

தம்ப னம்பிக்கு ³நாத ⁴னழிகவுட்

டும்பி வீட்டம் புரை⁵கினை ⁶சுற்றத்தான்.

(இ-ள்.) கொம்பு - குறுத்தடியானது, துந்தமிழ் - துத்துபியென்னப்படும் பறையை, கொட்டும் - அறைகின்ற, முறைமையன் - தன்மையையுடையவனும், பம்பை - பம்பையென்னும்பறை, பம்பு - நிறைந்துள்ள, பட்டையின் - சேனையையுடையவனும், பல்லவத்து அம்பன் - தளிர்போலச்செந்நிறங் கொண்டுவிளங்குகின்ற அம்பினையுடையவனும், அம்பிக்கு நாதன் - அனேகவோடங்கட்குத்தலைவனும், அழி கவுன் தும்பி ஈட்டம் புரை கிளை சுற்றத்தான் - (மதநீர்) பெருகுவதற்குக்காரணமான கண்ணத்தையுடைய யானைக்கட்டத்தை யொத்த [பெருவலிமையும் பெருந்தோற்றமும் படைத்த] கிளைக்கின்ற சுற்றத்தாரை யுடையவனும், —(எ-று.)

கொட்டுதலென்பது வாச்சியத்தை யூதுத லென்ற பொருளிற்பயின்று வராமையால், ¹கொம்புதுத்தரிக்கொட்டும் என்ற பாடம் சிறவாது. துத்தரி - ஊதும் இசைக்கருவி. அம்பைப்பழுக்கக்காய்ச்சிவைத்துக்கொண்டிருத்தலால், தளிர்போல அம்பு செந்நிறத்தோடு விளங்கு மென்றார். உஅ - ஆம்பாடலில், 'ஆயிரம்பிக்கு நாயகன்' என்று கூறிய கவி, மீண்டும் இங்கு 'அம்பிக்குநாதன்' என்றுகூறியது, இவன்அம்பிக்குநாயகனாயிருப்பது இராமபிரானுக்கு உதவவதற்குக் காரணமாகல்பற்றி அவனிடத்துத் தாம் மதிப்புக்கொண்டிருத்தலைப் புலப்படுத்தும் அழிதல் - பெருகுதலென்னும்பொருள் தாதலை "அழியும்புன லஞ்சனமாநதியே" என்றவிடத்து நச்சினர்க்கினியருரையால் தெளிக. பி-ம்:—¹கொம்பு தித்தும்கொட்டும். ²பம்பும். ³நாயகன். ⁴ஆழ். ⁵கிளர். "கிளைச்சுற்றினான்.

நக. ¹காழ் மிட்ட குறங்கினன் கங்கையி
 னுழ் மிட்ட ²நெடுமையி னுனரைத்
 தாழ் விட்டசெந் தோலன் ³றபங்குறச்
 சூழ் விட்ட தொடுபுலி வாலினன்.

(இ-ள்.) காழம் இட்ட குறங்கினன் - காழமென்னும் உடைவிசேடம் தங்கிய துடையையுடையவனும், கங்கையின் ஆழம் இட்ட நெடுமையினன் - கங்காநதியின் ஆழத்தைக் கண்டறிந்த பெருமையையுடையவனும், அரை தாழ் விட்ட செம் தோலன் - அரையினின்று தொங்கவிட்ட செந்நிறத்தோலையுடையவனும், தயங்கு உற சூழ் விட்ட தொடு புலி வாலினன் - விளங்குமாறு (அரையைச்) சூழக்கட்டிய (ஒன்றோடொன்று) பிணைந்த புலிவாலையுடையவனும், —(எ-று.)

காழம் - அரையிலிருந்து தொடைவரையிற் சட்டையாக அணியுங் குறுங் காற்சட்டை; சல்லடவகை. ஆழத்தைக்கண்டறிய முடியாதபடி மிகவும் அகாதமான கங்காநதியின் ஆழத்தையும் கண்டறிந்தவ னாதலால், 'கங்கையின் ஆழ மிட்டநெடுமையினன்' என்றார். அரையிலிருந்து துடைவரையு மணிந்த சல்லடத்தின்மீது செந்நிறத்தோலைத் தொங்கவிட்டுப் புலியின்வாலை அரைக் கச்சாகச் சுற்றிக்கட்டிக்கொண்டிருக்கின்றனன் அந்தக்குக னென்பது, பின் னிரண்டழகளிற் கூறிய விஷயம். சூகனாகிய வேடன் செய்துகொண்டான்

கோலத்தை இனிதுகூறியது, தண்ணைநவீந்தியணி. கங்கையினுழமிட்ட
 ரொடுமையினுள்ளன்பதற்கு-கங்காநதியாழந்திருப்பதுபோல் ஆழந்த மனமுடை
 யவனென்று உரைப்பாரு முளர். 15-ம்:-1¹வேழமிட்ட...வேலையின். ²பெருமை
 யினுனெலாம். ³தயங்கரைச். (கருடு)

நா. பற்¹றொடுத் தன்ன பல்சூற் கவடியன்
 கற்றொடுத் தன்ன போலும் கழலின
 னற்²றொடுத் தன்ன ³குஞ்சியி னுள்கதிர்
⁴நெற்றொ டெத்து ⁵நெரிந்த புருவத்தான்.

(இ-ள்.) பல் தொடுத்து அன்ன குல் பல் கவடியன் - பற்களைவைத்
 துத்தொடுத்தாற்போன்ற உட்குடைவுள்ள பலபலகறைகளாலியன்ற ஆரத்தைப்
 பூண்டவனும், கல் தொடுத்து அன்ன போலும் கழலினுள் - கற்களைப் பொருத்தி
 வைத்தாற்போலும் தாங்கையுடையவனும், அல் தொடுத்து அன்ன குஞ்சி
 யின் - இருளை ஒன்றாகச்சேர்த்துச் சுட்டினாற்போல் தோன்றுகின்ற மயிர்முடி
 யிலே, நெல் ஆள் கதிர் தொடுத்து - நெற்கதிரைச்செருகிக்கொண்டு, நெரிந்த -
 ஏறிச்சாய்ந்துள்ள, புருவத்தான் - புருவத்தையுடையவனும், - (எ-று.)

பலகறைகளைத்தொடுத்து அணியாகப்பூண்டுள்ளா னென்பது, முதலடி
 யின்கருத்து. அவ்வனந்தொடுத்த பலகறைமாலே பல்லைத்தொடுத்துவைத்தாற்
 போலு மென்றார். அந்தக்குகனதுதான் மிகவும் உரப்பா யிருத்தலால், அவை
 தொடுத்த கல்போலு மென்க. தொடுத்தன்ன, தொடுத்து - தொடுத்தால்: எச்
 சத்திரிபு; அன்றி, தொடுத்ததன்ன என்பவற்றின் தொகுத்தலென்றேனும், தொடுத்
 தன என்னும் வினையாலணையும்பெயரின் விரித்தலென்றேனும் கொள்ளலும்
 ஒன்று. கழல் - வீரக்கழல் எனினுமாம்; கருநிறமுள்ள இரும்பினாலியன்று
 பூண்ட கழல், தொடுத்த கல்போலு மென்க. தனதுகருநிறக்கூந்தலில் நெற்
 கதிரை யணியாகச் செருகிக்கொண்டுள்ளான் அந்தக்குகனென்பது, பின்னடியிற்
 கூறியவிஷயம். மூன்றாமடியில் 'அற்றொடுத்தன்னகுஞ்சிய னுள்கியின்' என்ற
 பாடத்துக்கு - அல்லே [இரவை]த் தொடுத்தாற்போலும் மயிர்முடியையுடை
 யவனும், சிங்கம்போல் (இயற்கைச்சினத்தால்) நெல்லைத்தொடுத்துவைத்தாற்
 போன்று நெரிந்துள்ள புருவத்தையுடையவனும் எனப் பொருள் கூறுக.
 புருவமயிர் மிகப்பரியனவாயிருத்தலால், அவை நெல்லைத் தொடுத்தாற்போலு
 மென்க. 15-ம்:-1¹தொடுத்தபல்பூண், தொடுத்தன்னபல்கு, ²தொடுத்தமா.
³குஞ்சியன், ⁴நெற்றொடொத்து. ⁵நிறைந்தபுருவத்தான், நெரிபுருவத்தினுள்.

நா. பெண்ணை வன்செறும் பிற்பிறங் கிச்செறி
 வண்ண ¹வன்மயிர் ²வாரந்துயர் முன்கையன்
 கண்ண கன்³றட மார்பெனும் கல்லின
 நெண்ணெ யுண்ட விருள்புரை மேனியான்.

(இ-ள்.) பெண்ணை வன் செறும்பின் பிறங்கி செறி வண்ணம் வன் மயிர் வார்த்த உயர் முன் கையன் - பனைமரத்தின் வலியசிறும்புபோல் விளங்கி நெருங்கியுள்ள அழகிய வலிய மயிர் நீண்டு உயர்ந்துதோன்றுகின்ற முன்னங்கையை யுடையவனும், கண் அகல் தட மார்பு எனும் கல்லினன் - இடம்பரந்து விசாலமாகவுள்ள மார்புஎன்கின்ற கல்லையுடையவனும், எண்ணெய் உண்ட இருள் புரை மேனியான் - எண்ணெயூட்டப்பெற்ற இருளையொத்த உடம்பை யுடையவனும்,— (எ-று.)

முன்னங்கையில் முளைத்துள்ள மயிர் பனைமரச்சிறும்புபோலு மென்றார். அந்தக்குகனுடையமேனி கறுத்து நிகுதிக்குத்தோன்றுவதால், 'எண்ணெயுண்ட விருள்புரைமேனியான்' என்றது கீழ் உக - ஆவது செய்யுளில் 'அந்தக்குகன் கருகிறத்தவன்' என்பதை 'அற்செறிந்தன்ன நிறத்தினான்' என்பதனால் விளக்கி, இவ்வு அவன்மேனியை உவமைமுகத்தால் விளக்குவதனால் கூறியது கூறலென்னுங்குற்றத்திற்கு இடமின்மை காண்க, பி-ம்:—¹வான்மயிர், ²வான்றுணை, ³கொடுமார்பு, (சுருள்)

௩௪. கச்சொ டார்த்த கறைக்கதிர் ¹வாளின்

னச்²ச ராவு நடுக்குறு ³நோக்கினன்

பிச்ச ரா⁴மன்ன பேச்சின னிந்திரன்

⁵வச்சி ராயுதம் போலு மருங்கினன்.

(இ-ள்.) கச்சொடு ஆர்த்த - அரைக்கச்சிலேகட்டிய, கறை கதிர் வாளின் - இரத்தக்கறைபடிந்துள்ள ஒளியுள்ள வாளையுடையவனும், நஞ்சு அர உம் நடுக்குறு நோக்கினன் - விஷமுள்ள சர்ப்பமும் நடுக்கமடைகின்ற [கொடிய] கண்பார்வையையுடையவனும், பிச்சர்அன்ன பேச்சினன் - பித்தர்போலப் பொருத்தமற்ற பேச்சுக்களையுடையவனும், இந்திரன் வச்சிராயுதம் போலும் மருங்கினன் - தேவேந்திரனது வச்சிரப்படைபோன்ற [மிகவும்உறுதியான] இடையையுடையவனும்,—(எ-று.)—ஆம் - அசை. பி-ம்:—¹வாளினான், ²அராவின், ³நோக்கினான், ⁴என்ன, ⁵வச்சிரம்புரைகின்ற, (சுருஅ)

௩௫. ¹ஊற்ற மேயிக லுனொடு மீனுகர்

நாற்ற ²மேய நகையின் ³முகத்தினான்

சீற்ற மின்நியுந் தீயெழு நோக்குவான்

கூற்ற மஞ்சக் ⁴குமிறுங் குரலினன்.

(இ-ள்.) ஊற்றம் ஏ மிக - (தன்) வலிமை மிகுமாறு, ஊனொடு மீன் துகர் - (பிறபிரானிகளின்) இறைச்சிகளோடு மீனையும் துகர்தலால், நாற்றம் - (அந்தப்) புலால் நாற்றம், மேய - பொருந்திய, நகை இல் - சிரிப்புஎன்பது இல்லாத, முகத்தினான் - வாயையுடையவனும், சீற்றம் இன்றிடம் தீ எழு நோக்குவான் - ஒருத்தரீது கோபமென்பது இல்லாமலிருக்கையிலும் தீப்பொறி வெளிப்பட (க் கடுமையாக) விழித்துப்பார்ப்பவனும், கூற்றம் அஞ்ச குமிறும் குரலினன் - யமனும் நடுங்கும்படி அதிர்த்துஒலிக்கின்ற குரலையுடையவனும்,— (எ-று.)

புலால்நாற்றம் வீசும் வாயும் சீற்றமில்லாதிருக்கையிலும் சனலெழுவியித் துப்பார்க்குங் கொடும்பார்வையும் யமனும் அஞ்சும்படி குமிறியொலிக்கும் பெருங்குரலும் படைத்தவன், வந்த அந்தக் குக னென்க. 1-ம்:—1ஊற்று மென்னற, ஊற்றுமெய்ந்நற, ஊற்றமென்ன, ஊற்றுமென்னறை. 2மெய்யன், 3முகத்தினன், 4குழறும், இந்தச்செய்யுள் சில வட்டுப்பிரதிகள் வில்லை. (சுருக்)

௩.௬.—குகன் இராமபிரானைக் காணுமாறு வருதல்.

1சிருங்கி பேர மெனத்²திரைக் கங்கையின்
மருங்கு தோன்று நக³ருடை⁴வாழ்க்கையா
னெருங்கு தேனெடு மீ⁵னுப காரத்தி
னிருந்த வள்ளலைக் காணவந் தெய்தினான்.

(இ-ள்.) சிருங்கிபேரம் என - சிருங்கிபேரமென்று சொல்லப்பட்டு, திரை கங்கையின் மருங்கு தோன்று - பேரலைகள் படைத்த கங்காநதியின் பக்கத் திலே காணப்படுவதான, நகர்-நகரை, உடை வாழ்க்கையான் [வாழ்க்கைஉடையான்]=வாழ்மிடமாக வுடையவனுமான அவன், — இருந்த வள்ளை-(முனிவ ருறையுளில்) தங்கியிருந்த அந்த இராமபிரானே, காண - காணுமாறு, ஒருங்கு ஒருசேர, தேனெடு மீன் உபகாரத்தின் - தேன் மீன் என்ற இந்தக் காணிக் கைப்பொருளோடும், வந்து எய்தினான் - வந்து சேர்ந்தான்; (எ-று.)

கங்கைக்கரையிலுள்ள சிருங்கிபேரமென்ற நகரத்திற்கு அரசுகுகிய குக னென்பவன், கோசலதேசாதிபதியாகிய தசரதசக்கரவர்த்தியின் குமாரனான ஸ்ரீராமபிரான் கங்கைக்கரையைச்சேர்ந்துள்ளா னென்பதைக் கேள்வியுற்று, மீனையும் தேனையும் காணிக்கையாக ஏந்தி, தன் சுற்றத்தாரோடும் இராமபிரா னெழுந்தருளியிருக்கும் இடத்தை விசாரித்துக்கொண்டு வந்துசேர்ந்தன னென்க. 'அரசன் தெய்வம் குரு என்ற இவர்களைக் காணச் செல்லும்போது வெறுக்கையோடு செல்லலாகாது' என்பது, விதியாதலால் பூமண்டலத்துக் கெல்லாம் அதிபதியாகிய இட்சுவாகுகுலத்துதித்த அரசுகுமாரனான இராமபிரா னைக் காணவந்தபோது குகன் தன்கையிற்கிடைத்த ஊனையும் தேனையுமே காணிக்கையாகக்கொண்டு வந்தனனென்க. உபகாரம்=உபஹாரம்: காணிக் கைப்பொரு ளென்று பொருள்படும் வடசொல்: இராமபிரான் தன்னுடன் வந்த ஐங்களை வஞ்சித்துச்சென்று கோசலநாட்டைக்கடந்து அதன் தென் பாகத்திலுள்ள கங்காநதியைக்கண்டு அதன்கரையிலுள்ள இங்குதிமரத்தடியில் தங்கினனாக, அவ்விராமபிரான் வந்துள்ளதைக் கேள்வியுற்ற வேடர்தலைவ னும் சிருங்கிபேரபுரத்துக்கு அரசனுமான குகன் மந்திரிகளுடனும்சுற்றத்தா ருடனும் அவ்விராமனிடம் வருகையில், அஃதுணர்ந்த இராமபிரான் இலக் குமணனோடும் அவனை யெதிர்கொண்டு சந்தித்தன னென்று முதலாவறி கூறியுள்ளது. 1-ம்:—1சிருங்கிவேரியெனத். 2திரை, திகழ். 3உறை, 4வாழ்க்கை யன். 5உபகாரத்தன்,

ஆயகாலையின்,— அம்பிக்குநாயகன் தொன்மையான் வில்வினன் தோளி
னான் (உஅ), துடியன் நாயினன் அடியன் நிறத்தினன் சுட்டினான் (உக),
முறைமையன் பட்டையினன் அம்பன் நாதன் (க௦) குறங்கினன் நெடுமையி
னான் தோலன் வாவினன் (கக), கவடியன் கழலினன் புருவத்தான் (கஉ),
முன்கையன் கல்லினன் மேனியான் (கக), வரளினன் நோக்கினன் பேச்
சினன் மருங்கினன் (கச), முகத்தினன் நோக்குவான் குரலினன் (கடு), நக
ருடை வாழ்க்கையான் (கசு), குகனெனு நாமத்தான் (உஅ) அழிவுந்
தும்பியீட்டம் புரை சுற்றத்தான் (ஆகி) (க௦), இருந்த வன்னிலைக்
காண, உபகாரத்தின் வந்தெய்தினான் (கசு), எனக் குளகச்செய்யுங்கட்கு
முடிவு காண்க. (சுச௦)

௩௮—இராமனை நாடிவந்த துகள் இராமபிரானிருந்த
தவப்பள்ளியின் வாயிலைக் கீட்டுதல்.

சுற்ற மப்புற ¹நிற்கச் ²சுடுகளை
விற்று றந்தரை வீக்கிப வாலொழித்
தற்ற நீத்த மனத்தின னன்பின
னற்ற வப்பள்ளி வாயிலை நண்ணினான்.

(து-ள்.) சுற்றம் - (தனது) உறவினர், அ புறம் நிற்க - அப்பால் நிற்கவும்,
சுடு களை வில் துறந்து - பழுக்கக்காய்ச்சிய அம்போடுகூடிய வில்லையும் (தன்
கையிற்கொள்ளாமல்) விட்டிட்டு, அரை வீக்கிய வான் ஒழித்து-அரையிற்
கட்டிய வாளையும் நீக்கிவிட்டு, அற்றம் நீத்த மனத்தினன் - குற்றம் நீங்கிய
மனத்தையுடையவனும், அன்பினன் - (இராமபிரானிடத்துப்) பெருங்காதல்
கொண்டவனுமாகி, (அந்தக் குகன்), - (இராமபிரான் தங்கியிருந்த), நல் தவம்
பள்ளி - சிறந்த தவத்திற்குஉரிய முனிவரது பரண்சாலையின், வாயிலை—, நண்
ணினான் - கிட்டினான்; (எ-து.)

தவசியரின் இருப்பிடத்தை நனுகும்போது மிகவும் அடக்க வொடுக்கத்
துடன் செல்லவேண்டுமானாகையால், சுற்றத்தையும் வெளியில் நிற்கச்
சொல்லி, வில்லையும் வாளையும் ஒழித்து, அவற்றிற்குப்பதிலாக மனத்திற்
குற்றமீங்க இராமபக்தி நிறைந்திருக்க தவச்சாலையின்வாயிலை யடைந்தனன்
குக னென்க. (கண்ணுவமுனிவரின் ஆச்சிரமத்துக்குச் செல்லும்போது தன்
சேனைகளையெல்லாம் வெளியே நிறுத்திவிட்டுத் துஷ்யந்தராசன் சென்ற
னென்று சாகுந்தலாடகத்திற் காளிதாசமாகவி கூறியுள்ளது இங்குக்
கருத்தத்தகது.) பி-ம்:—¹நீக்கி, ²சுடுவ். (சுசக)

௩௮.—தவச்சாலையையடைந்த துகள் தான்வந்துள்ளமையைத்
தேர்வீக்கக்கூவுதல்.

நின்ற நெஞ்சி னிரம்புறு மன்பா
லின்றே நிற்பணி செய்திட விறைவா
நன்றே வந்தன¹னையடி யேன்யா .
நென்றே கூவின நெயினி னிறையோன்.

(இ-ள்.) எய்னரின் இறையோன் - வேடர்கட்கு அரசனாகிய குகன்,— (தவப்பள்ளி வாயிலையடைந்து), நெஞ்சில் நிரம்புறும் அன்பால் நின்றான்-நெஞ்சில் நிரம்பிய அன்போடு நின்றவனாகி (வாயிலிலிருந்தபடியே இராமனை நோக்கி), 'இறைவா - தலைவனே! நாய் அடியேன் யான் - நாய்போற் கடைப்பட்ட அடியவனாகிய நான், நின் பணி செய்திட-உமது கட்டளையைச் செய்திடுமாறு, இன்றே - இன்றைக்கே, நன்று - மிகப்பாங்காக, வந்தனன் - வந்துவிட்டேன்,' என்றே -, கூவினன்-(உன்னையிருப்பவர்க்குக் கேட்குமாறு) உரக்கக் கூறினான்; (எ-று.)

தான் அனுமதியின்றி உள்ளே செல்வது தகாது என்று வாயிலிலிருந்த படியே கூவினனென்பதாம். 'இனி, இராமபிரானுடனேயிருந்து அவனுக்குப் பணிசெய்தலே தான் செய்யவேண்டும்தொழில்' என்னும் மனப்பான்மையோடுள்ளாளுதலால், குகன் 'இன்றே நிற்பணிசெய்திட நன்றேவந்தனன்' என்கிறான். பி-ம்:—¹நாயகவென்றான். இந்தச்செய்யுள் சில வட்டுப்பிரதிகளிலுள்ளது. மேற்பாடலோடு இயைபுஉள்ளதனற் கொள்ளத்தக்கதென்றே தோன்றுகின்றது.

(சுசுஉ)

நக. —வந்த குகனை இலக்குமணன் வினாவியறிதல்.

¹கூவ முன்ன மினையோன் குறுகி²நீ

³பாவன் யாவென வன்பி⁴னிறைஞ்சினான்

⁵தேவ நின்கழல்⁶சேவிக்க⁷வந்தன

⁸னாவ வேட்டுவ ருபடி யேனென்றான்.

(இ-ள்.) கூவ - (தவப்பள்ளிவாயிலையடைந்த குகன்) கூப்பிட, முன்னம்-முதலில், இனையோன் - இளையபெருமானாகிய இலக்குமணன், குறுகி - (அந்தக்குகனைக்) கிட்டி, 'நீ யாவன் - நீ யார்? யா - வந்தகாரியம் யாது? என - என்றுவினாவ, — (அந்தக்குகன் அவ்விளையபெருமானை), அன்பின் இறைஞ்சினான்-அன்போடு வணங்கினவனாகி, 'தேவ - அரசே! நாய் அடியேன்-நாய்போல் அடிமைப்பட்டவனாகிய யான், நாவம் வேட்டுவன் - (கங்கைகடக்குமாறு) ஓடங்களைக் கொண்டுள்ள (குகனென்னும்) வேடுவனாவேன்; நின்கழல் சேவிக்க வந்தனன் - தேவரீரது திருவடிகளைத் [தேவரீர் தொழுகின்ற இராமபிரானது திருவடிகளை] தரிசிக்கும்பொருட்டு வந்தேன்,' என்றான்-என்று (தான் இன்னொன்றென்பதையும் தான் வந்த காரணத்தையும்) தெரிவித்தான்.

'நீ யாவன்? வந்தகாரியம் எது?' என்று வினாவியவற்றிற்குவற்ப, குகன் இரண்டுவிடைகூறினனென்க. நின்கழல்என்பதற்கு - தேவரீர் தொழுவதற்கு உரிய இராமபிரானது திருவடிகளென்று பொருள்கொள்ளாமல், உம்முடைய திருவடிகளென்றே பொருள்கூறின, மேல் இலக்குமணன் நீ இங்கேயேயிரு என்று குகனுக்குச்சொல்லி அந்தக்குகனது வருகையை இராமபிரானுக்கு அறிவித்தற்கு இயைபு இன்றும். நீயாவன்-இடவழுவமைதி. பி-ம்:—¹கூவா

முன்னமியோன், கூவுமுன்னமியோன் கூவுமுன்னமியோனும். கூவா முன்னமியோனும். ²வா. ³ஆவானியாரென, யாவாயாரென, யாவனியாரென, ஆவானியாரென. ⁴இறைஞ்சினன். ⁵தேவா. ⁶சேவிப்ப. ⁷வந்தேன், வந்தனென். ⁸நாவாய்.

(சுசுந்)

சு 0.—இராமபிரானிடத்துக் துகண்வருகையை இலக்குமணன் தெரிவித்தல்.

வேறு.

நிற்றியின் டென்று புக்கு நெடியவற் றொழுது ¹தம்பி கொற்றவ நின்னைக் காணக் குறுகின் ²நிமிர்ந்த கூட்டச் சுற்றமுந் தானு முள்ளந் தூயவன் ருயி னல்லா நெற்றுநீர்க் கங்கை நாவாய்³க்கிறைகுக னொருவ நென்றான்.

(இ-ள்.) தம்பி - (இராமபிரானது) திருத்தம்பியாகிய இலக்குமணன்,— (குக்னை நோக்கி), சுண்டு நிற்றி என்று புக்கு - 'இங்கேயேயிருப் பாய்' என்று சொல்லி (த் தவச்சாலையின்) உள்ளேசென்று, நெடியவன் கொழுது - பெருமைபெற்ற (தமது) திருத்தமையனரை வணங்கி, (அப்பர மனைநோக்கி), 'கொற்றவ-வெற்றிபொருந்தியவனே! உள்ளம் தூயவன் [தூய உள்ளத்தவன்] - பரிசுத்தமான மனத்தையுடையவனும், தாயின் நல்லான் - தாயைக்காட்டிலும் மிக்க அன்பையுடையவனும், ஏற்றும் நீர் கங்கை நாவாய் க்கு இறை - மோதுகின்ற நீரைக்கொண்ட கங்காநதியிற்செல்லும் பல மரக் கலங்களுக்குத் தலைவனுமாகிய, குகன்ஒருவன் - குகனென்ற ஒருத்தன்,— நின்னை காண - உன்னைக்காணும்பொருட்டு, நிமிர்ந்த கூட்டம் சுற்றம் உம் தான் உம் - பெருந்திரளாகத்திரண்டுள்ள சுற்றத்தாரும் தானுமாக, குறு கினன் - கிட்டியுள்ளான்,' என்றான் - என்று (குகப்பெருமான் வந்துள்ள செய்தியைத்) தெரிவித்தான்; (எ-று.)

அந்தக்குகனை அங்குத்தானே நிற்குமாறு சொல்லிவிட்டு, இளையபெரு மான் இராமபிரானுள்ள இடத்தைக் குறுகி, அப்பரமனிடம் 'குகப்பெருமான் தன் சுற்றத்தாரோடும் தேவரீரைத் தரிசிக்குமாறு வந்துள்ளான்' என்று தெரிவித்தனென்க. குகனொருவன் சுற்றமுந் தானுங்குறுகினன்-திணைவிரவி, ஒருமை முடிபேற்ற திணைவழுவமைதி. சுற்றமுந்தானும் உள்ளந் தூயவன் என்று இயைத்து உரைப்பினுமாம். பி-ம்:—¹தம்பி, ²நிமிரும், ³நாய்கன், இறை யவன்.

(சுசுசு)

சு க.—இராமபிரான் அநுமதியினால் இலக்குவன் அழைத்துச்

சேல்லக் துகண் அப்பிரானைக் கண்டு வணங்குதல்.

அண்ணலும் விரும்பி ¹யென்பா ²யழைத்திரீ யவனை ³யென்றான் பண்ணவன் வருக ⁴வென்னப் பரிவினன் விராவிற்புக்கான் கண்ணனைக் கண்ணி னோக்கிக் ⁵களித்தன னிருண்ட குஞ்சி : மண்ணுறப் பணிந்து மேனி ⁶வனை த்துவாய் புதைத்து நின்றான்.

(இ-ள்.) அண்ணல் உடம்பெருமையிற் சிறந்தவனாகிய இராமபிரானும்,—
விரும்பி - மனமுவந்து, 'நீ—, அவனை - அந்தக்குகனை, என்பால் அழைத்தி -
என்னிடம் அழைத்துவருவாய்,' என்றான் - என்று கூறினான்; பண்ணவன் -
நற்குணமுள்ளவனாகிய இலக்குமணன், (குகனேநோக்கி), 'வருக - (உள்ளே)
வருவாயாக,' என்ன-என்று (இராமபிரானது கட்டளையைத்) தெரிவிக்க,- (அந்
தக் குகனும்), பரிவினன்-(மனத்தில்) அன்புமிக்கவனும், விரைவின் புக்கான்-
விரைந்து உள்ளேபுகுந்து, கண்ணனை கண்ணில் நோக்கி களித்தனன் - கண்
ணமுருகைய அந்தஇராமபிரானைக் கண்ணைப்படைத்தபயன் பெறத் தரிசித்து
மனமகிழ்ந்து, இருண்ட குஞ்சி மண் உற பணிந்து-கறுத்தகூந்தலைக்கொண்ட
சிரசு மண்மீதுபொருந்த [சாஷ்டாங்கமாக]ச் சேவித்து, மேனி வளைத்து-தன்
னுடம்பை வணக்கிக்கொண்டு, வாய் புதைத்து - கையால் வாயைமூடிய
வண்ணம், நின்றான்—; (எ-று.)

பெரியோரை வணங்கிப் பின் இறுமாப்புத்தோன்ற நிமிர்ந்து நில்லாமல்
வணக்கத்தோன்ற உடம்பை வணக்கிக்கொண்டு கையால் வாயை மூடிய வண்
ணம் நிற்கும் முறைமையை சுற்றடியிற் கூறினார். கண்ணன் என்பதைத்
தமிழ்மொழியாகக்கொள்ளாமல் க்ருஷ்ணனென்ற வடமொழியின் திரிபாகக்
கொண்டு, யாவருடைய மனத்தையுங்கவருத் தன்மையுடையவென்று கூறலு
மாம்: க்ருஷ்ணனென்பது அவதாரப்பெயராவதன்றி விஷ்ணுவுக்குரிய ஆயி
ரத்திருநாமங்களுனொன்றாதலை ஸ்ரீஸஹஸ்ர நாமத்தாலும் அறியலாம். குஞ்சி -
சிரசுக்கு இலக்கணை. பி-ம்:—¹எம். ²அழைத்தியால். ³என்னப், ⁴என்றான்.
⁵களித்தனன். ⁶வளைந்து.

(சுசுரு)

சஉ.—இராமபிரான் 'இரு' என்ன, துகன் தான் கொணர்ந்த
காணிக்கைப்பொருளைத் தெரிவித்தல்.

¹இருத்தியின் டென்ன லோடு ²மிருத்தில நெல்லை நீத்த
³வருத்தியன் நேனு மீனு ⁴மமுதினுக் ⁵கமைவ தாகத்
திருத்தின் கொணர்ந்தே நென்கொ றிருவுள மென்ன ⁶வீரன்
விருத்தமா தவரை நோக்கி முறுவலன் விளம்ப லுற்றான்.

(இ-ள்.) 'சண்டு - இங்கே, இருத்தி - உட்காருக,' என்னலோடும்-என்று
(இராமபிரான்) கூறியவனவில,— இருத்திலன் - (தான் இராமபிரானோடொப்ப
உட்காருதல் தகுதியன்று என்ற கருத்தினால்) உட்காராதவனும்,— எல்லை நீத்த
அருத்தியன் - (இராமபிரானிடத்தில்) அவனுக்கு அடங்காத அன்பையுடைய
அந்தக்குகன்,— (இராமபிரானை நோக்கி), அமுதினுக்கு அமைவது ஆக -
(தேவரீருக்கு) உணவாக அமையும்படி, தேன்உம் மீன்உம் திருத்தின்
கொணர்ந்தேன் - தேனும் மீனும் ஆராய்ந்து கொண்டுவந்துள்ளேன்: திரு
வளம் என்கொல் - (இவற்றையுட்கொள்வதில்) தேவரீரது மனக்கருத்து
யாதோ? என்ன - என்றுகூறி நிற்க,—வீரன் - இராமபிரான், விருத்தர்
மாதவரை நோக்கி முறுவலன் - புருவஞ்சென்ற முகிய பெருந்தவசியரை

நோக்கி இளநகைசெய்தவனாய், விளம்பல் உற்றான் - சொல்லத் தொடங்கி
ணை; (எ-று.)— அதனை, அடுத்தகவியிற் காண்க.

‘தவத்தோருறையும் இடத்திற்குத் தகாதனவான தேனையும் ஊனையும்
தான் கொணர்ந்து அமுதினுக்கு அமைவதாகத் திருத்தினன் என்கின்றானே:
இவனுடைய அறியாமை யிருந்தவாறு என்னே!’ என்ற குறிப்புப்பட இராம
பிரான்விருத்தமாதவரைநோக்கி இளநகைசெய்தன னென்க. பி-ம்:—¹என்ற
லோடும். ²இருத்தனன். ³அருத்தியின். ⁴அம்முதினுக்கு. ⁵அமைந்தவாகத்
திருத்தினென். ⁶தீரன். (கசகச)

சூ.கூ.—தகைநோக்கி இராமபிரான் கூறிய மொழி.

அரியதா ¹முவப்ப வுள்ளத் தன்பினு ²லமைந்த காத
மெரிதரக் ³கொணர்ந்த வென்ற ⁴லமிர் தினுஞ் சீர்த்த வன்றே
⁵பரிவினிற் தழீஇய வென்னிற் பனித்திர மெம்ம னோர்க்கு
முரியன ⁶வினிதி னாமு ⁷முண்டனெ மன்றோ வென்றான்.

(இ-ள்.) ‘(நீ கொணர்ந்த இந்தக் காணிக்கைப்பொருள்கள்), உள்ளத்து
அன்பினால் அமைந்த காதல் - மனத்தினுள்ளேயிருக்கின்ற அன்பு முதிர்தலால்
தோன்றுவதான பக்தியானது, செரிதர’ - (பாவார்க்கும்) புலனாகும்படி, உவப்ப
கொணர்ந்த - மனமுவப்பக் கொண்டுவந்தனவாகும், என்றால்—, அரிய -
(இவை) மிகவுங்கிடைத்தற்கு அரியனவும், அமிர்தின்உம் சீர்த்த அன்றே - அமு
தத்தினுஞ் சிறந்தனவுமாகு மன்றோ! (கொண்டுவந்தபொருள்கள் எப்படிப்பட்ட
டனவாக இருந்தாலும்), பரிவினில் தழீஇய என்னில் - அன்போடு பொருந்தி
யனவாயின், பனித்திரம் - (அவை) பரிசுத்தமானபொருள்களே; (அவை), எம்
அனோர்க்குடம்-எம்போலியர்க்கும், உரியன-(அங்கீகரித்தற்கு) உரியவை; (ஆத
லால்), இனிதின் நாம்உம் உண்டனெம் அன்றோ - இனிமையாக யாம் உண்ட
தற்குச் சமானமேயாகுமன்றோ!’ என்றான்—; (எ-று.)

பக்தியென்பது அன்பின்முதிர்ந்த நிலையாதலால், அதனை ‘அன்பினால்
மைந்த காதல்’ என்றான். பக்தியெளிப்பட மனவுவப்போடு கொண்டுவந்தவை
மிகவும் அரியனவும் அமுதத்தினுஞ்சிறந்தனவுமா மாதலால், கொணர்ந்தபொரு
ளின் தன்மையையாராயாது அவற்றைத் தூயபொருளாகவே யங்கீகரிப்போம்;
இங்ஙனம் நாம் அவற்றை யங்கீகரித்தலால், நாம் சில காரணத்தால் நீ கொண
ர்ந்தவற்றையுட்கொள்ளாவிட்டாலும் உண்டனபோலவேயாகு மென்று அந்தக்
குகன் மனமுவக்குமாறு இராமபிரான் இன்மொழி கூறின னென்க. இராம
பிரானிடத்து இன்சொல்கூறிய குகன் ‘அப்பம் முதலிய பட்சணங்களும்
அன்னங்களும் பாணங்களும் ரஸாயங்களுஞ் சித்தஞ்செய்து கொணர்ந்
திருக்கின்றேன்; இவற்றை யமுதுசெய்க’ என்ன, இராமபிரான் அவனைத்
தழுவிஉசாவி ‘நீ விருப்பத்தோடு சித்தஞ்செய்துகொணர்ந்த எல்லாவற்றை
யும் எனக்குச் செவ்வையாய் உபசாரஞ் செய்தாயென்று அங்கீகரித்து

உனக்கே திருப்பிக்கொடுக்கிறேன். நான் இப்போது பித்ருவாக்ய பரிபாலனத்திற்காகத் தாபதவேடம் பூண்டிருத்தலால் வனத்திலிருக்கும் பழம் முதலியவை எனக்கு உணவாவதன்றி நும்போலியரிடத்து இப்பொழுது பிரதிகிரகத்தை [உணவுப்பொருள் முதலிய வாங்கிக்கொள்ளுதலை] யொழிந்திருக்கின்றேன். எந்தகப்பனாருக்கு அன்பான இத்தத்தோர்க்குநிரைகளுக்குப் புல்லேத்தவிர வேறென்றும் வேண்டியதில்லை; இவ்வனவுமாத்திரஞ் செய்தாயாயின், நீ என்னை நன்கு புஜிப்பித்தவனாய் என்று மறுமொழியுரைத்ததாக முதனூலால் தெரிகின்றது. தாம் - அசை. பி-ம்:—¹உவப்பதுன்னத்து. ²அமைத்த. ³கொணர்ந்தது. ⁴அமுதினுஞ் சேர்த்தது. ⁵பரிவினிவித்தது. ⁶என்று வாங்கி. ⁷உண்டனம். (சசுக)

சசு.—‘நீ இன்று சுற்றத்தாரோடும் உன்னிருப்பிடஞ்சேர்ந்து விடியற்காலே நாவாயோடு வருக’ என்று இராமன் கூறுதல்.

சிங்கவே றனைய வீரன் பின்னருஞ் செப்பு வான்யா மிங்¹குறைந் தெறிநீர்க் கங்கை யேறுது நாளை யாணர்ப் பொங்குநின் சுற்றத்தோடும் போயுவர் தினிதுன் றாரிற் றங்கி²நீ, நாவா-யோடுஞ் சாருதி ³விடிய லென்றான்.

(இ-ள்.) சிங்கம் ஏறு அனைய வீரன் - ஆண்சிங்கம்போன்றவனை இராம பிரான், பின்னர் உம் - மீண்டும், செப்புவான்-(பின்வருமாறு) சொல்லலானான்:—‘யாம்—, இங்கு உறைந்து - (இன்றைத்தினம்) இங்குத்தானேவசித்து, நாளை —, எறிநீர் கங்கை ஏறுதும்-(அலை) மோதுகின்ற நீரையுடைய கங்காநதியைக் கடப்போம்; (ஆதலால்), நீ—, யாணர் பொங்கு நின் சுற்றத்தோடும் போய் - அழகுமிருத்த நின்னுடைய சுற்றத்தாரோடும் (இங்கிருந்து)போய், உன் ஊரில் உவந்து இனிது தங்கி - உன்னுடைய நகரத்திலே மனமுவப்போடும் இனிமையாகத்தங்கி, விடியல் - விடியுங்காலத்தில், நாவாயோடும் - (நாங்களைக் கங்கையைக் கடத்தற்கு ஏற்ற) மரக்கலத்தோடும், சாருதி - வந்து சேர்வாய்,’ என்றான்—; (எ-று.)

‘நாங்கள் இன்று இங்குத் தங்கி நாளைக்கங்கையைக் கடக்கக் கருதியுள்ளோமாதலால், நீ சுற்றத்தாரோடும் நின் ஊர்க்குமீண்டு, நாளைவிடியல் மரக்கலத்தோடும் வருக’ என்றனன் இராமபிரா னென்க. சீதையையும் இலக்குமணனையும் உணப்படுத்தி, இராமன் ‘யாம் ஏறுதும் நாளை’ எனப் பன்மையாற் கூறினான். பி-ம்:—¹இருந்து. ²நாவாயினோடும். ³விடியவென்றான். (சசுக)

சரு.—இராமனதுதவக்கோலத்தைக் கண்டு வருந்திய குகன் நான் உன்னைப் பிரியாது அடிமைசெய்வேனெனல்.

கார்குலா நிறத்தான் கூறக் ¹காதல னுணர்ந்து வானிப் பார்குலாஞ் செல்வ ²நின்னை யிங்ஙனம் பார்த்த கண்ணை ³பிரீகிலாக் ⁴கண்வ. னெனயா ⁵னின்னவி னிருக்கை நோக்கித் தீர்கிலே ⁶னா தைய ⁷செய்குவெ னடிமை யென்றான்.

(இ-ள்.) கார் குலாம் நிறத்தான் - மேகம்போல் விளங்குகின்ற கருநிறத் தையுடைய இராமபிரான், கூற - '(இன்றுபோய் நாளை ஓடத்தோடும் வருக' என்று)சொல்ல, —காதலன் - (அவனிடத்து) அன்புள்ளவனாகிய அந்தக்குகன், உணர்த்துவான் - (பின்வருமாறு தன்கருத்தைத்) தெரிவிப்பானானான்; -இ பார் குலாம் செல்வ-இந்தப்பூமிமுழுவதையும் விளங்குகின்ற(உன்னுடைய) செல்வ மாகவுடையவனே ! நின்னை - உன்னை, இங்ஙனம் - இவ்வண்ணம் [முனிவர் கோலத்தோடு], பார்த்து—, கண்ணை—, சர்க்கிலா - பிடுங்கியெறியமாட்டாத, கள்வனேன் யான் - (நின்னிடத்து அன்புடையவன் போலக்) கள்ளத்தன்மையால்சமீபத்தின்றுவனாகிய யான், இன்னவின் இருக்கை நோக்கி - (உனக்கு நேர்ந்துள்ள) துன்பத்தின் நிலையை நோக்கி, தீர்க்கிலேன் - (உன்னைவிட்டுப்) பிரிந்துசெல்லத்துணிந்திலேன்; ஐய—! ஆனது அடிமை செய்குவென்—என்னு வியன்ற அடிமைத்தொழிலை (உனக்குப்) புரிவேன்,' என்றான்—, (எ-று.)

அரசுகுமாரனாகியஉன்னைப் பீதாம்பரமணிந்து மணிமுடியைப் புனைந்த கோலத்தோடும் தரிசிக்கவேண்டியதாயிருக்க, அங்ஙனஞ்சேலிக்கப்பெறாமற் சடைமுடிபணிந்து மரவுரியைத் தரித்த கோலத்தோடு காண்கின்றேன்; இந்தத்தவங்கோலத்தைக்காணுமாறு நேர்ந்த தீவினைக்காக என்னைகளைப் பிடுங்கி எறிவேனாயின், நான்உன்னிடத்து மெய்யன்புடையவனென்று சொல்ல லாம்; அங்ஙனஞ்செய்யமாட்டாத யான் உனக்கு அன்பென்பது வேஷமே; உண்மையன்று. ஆயினும், உனக்கு நேர்ந்துள்ள நிலைமையைநோக்கி உன் னைப்பிரிந்து ஊர்க்குச்செல்ல மனந்துணிந்திலேன்: என்னுவியன்ற அடிமை யைச்செய்ய விரும்புகின்றேனென்று குதப்பெருமான் கூறுகின்றன நென்க. இடசுவாகுவமிசக்தார்க்கே பூமிமுழுவதும் உரியதாகுமென்பதும், மற்றையவர் கள் இவ்விடசுவாகுதலத்தார்க்குக் கீழ்ப்பட்டு அரசுஆளும் மன்னவராவ ரொன் பதும் நூற்கொள்கை யாதலால், 'பார்குலாஞ்செல்வ' என்றான். பி-ம்:—¹காத லின், ²உன்னை. ³சர்க்கிலா ⁴கள்வனானான். ⁵நின்னயல், நின்னரியல். ⁶ஆண்டு மீண்டு. ⁷செய்குவன்.

(சுசுக)

சுசு.—இராமன் தம்முடன்அன்றுஇருக்கக் குகனுக்கு அனுமதிநடந்தல்.

கோதை¹யிற் குரிசி லன்னான் கூறிய கொள்கை கேட்டான் சீதைபை நோக்கி²த் தம்பி திருமுக நோக்கித் தீராக் காதலனாகு ³மென்று கருணையின் மலர்ந்த கண்ணன் யாதினு மினிப ⁴நண்ப விருத்தி⁵யிண் டெம்மொ டென்றான்.

(இ-ள்.) கோதை வில் குரிசில் - வெற்றிமாலையுடைய கோதண்டமென் னும் வில்லையேந்திய ஆண்பாலிற் சிறந்தவனாகிய இராமபிரான், - அன்னான் கூறிய கொள்கை கேட்டான் - அந்தக்குதப்பெருமான் கூறிய (அவனுடைய) எண்ணத்தைக் கேட்டு, (பிறகு), சீதையை நோக்கி 'தம்பி திருமுகம் நோக்கி - சீதையின் திருமுகத்தைப்பார்த்தும் (தனது) திருத்தம்பியின் (திருவுள்ளத்தின்

கருத்தறிய அவ்விலக்குமணனது) திருமுகத்தைப் பார்த்தும், தீரா காதலன் ஆகும் என்று - '(இவன் நம்மிடத்து) நீங்காத பங்கியுடையவனாவான்' என்ற காரணத்தால், கருணையின் மலர்ந்த கண்ணன் - (அந்தக் குகன் விஷயத்திற் கொண்ட) கருணையினால் மலர்ந்த கண்களையுடையவனாய், 'யாதின் உம் இனிய நண்ப - எல்லாப் பொருளினும் மேம்பட்ட நட்பாயிருப்பவனே! சுண்டு - இவ் விடத்தில் [இன்றைக்கு இனம்], எம்மொடு இருத்தி - எம்முடனே யிருப்பா யாக,' என்றான் - ; (எ-று.)

இந்தக்குகன் உங்களைப்போலவே என்பால் அன்புடைத்துள்ளா னென் பதைக் குறிப்பிக்குமாறு இராமபிரான் சீதையைநோக்கித் தம்பிதன் திருமுகத் தையும் நோக்கின னென்க. கோதை - நாணியுமாம். 1-ம்:—1வெல், 2நம்பி. 3என்னும், 4சம்பி. 5ஆன்று, 6ங்று. (௪௭0)

சுஎ.—நன்றேனையைக் காவல்புரியவர்க் குகன் தானும்
பாதுகாத்திருந்தல்.

அடிதொழு துவகை 1ஆண்ட 2வரைத்தன 3இழி 4பன்ன
துடியுடைச் சேனை வெள்ளம் பள்ளியைச் சுற்ற வேனி
5வடிசிலை பிடித்து வாளுந் விக்கிவா யம்பு பற்றி
யிடியுடை 6மேக மென்ன விணையடி 7யெத்தி நின்றான்.

(இ-ள்.) (குகப்பெருமானுக்குத் தன்னுடன் அன்றுஉறையுமாறு இராம பிரான் அதுமதித்ததனால்), அடி தொழுது - (இராமபிரானது) திருவடிகளை வணங்கி, உவகை ஆண்ட - மகிழ்ச்சி மேன்மேல் மிக,—ஆழி அன்ன துடி உடை சேனை வெள்ளம் - கடலை யொத்துத்தோஷ் துவதான துடியென் னும் பறையைக்கொண்டுள்ள (தனது) சேனைத்தொகுதியை, அழைத்தனன் - அழைத்து, பள்ளியை சுற்ற வலி—(இராமபிரான் தங்கியுள்ள) உறையுளைச் சுற்றி யிருந்து காவல்புரியுமாறு பணித்து,—(பின்பு), வடி சிலை பிடித்து - (எய்வதற் குச்) சித்தமாகவுள்ள அம்பைக் கையிற்பற்றி,வான் உம்விக்கி - (இடையிலே) வானையும்செருகிக்கொண்டு, வாய் அம்பு பற்றி - (கொடுமை) வாய்த்தஅம்பை வில்லிலே பூட்டுதற்கு (க் கையிலே) சித்தமாகக்கொண்டு, இடிஉடை மேகம் என்ன - இடியைக் கொண்ட மேகம்போல (ப்பெருந்தொனியுண்டாக), இளைஅடிவத்தி - (ராமபிரானது உபயபாதங்களை)த் துதித்துக்கொண்டே, நின்றான் - (அப்பிராணப் பாதுகாக்குந்தொழிலிற் சித்தமாக) நின்றான், (அந்தக்குகன்) ; (எ-று.)

அன்று தன்னொடு உறையுமாறு இராமபிரான் அதுமதித்ததனால் மிக மகிழ்ந்து தன்சேனையைக்காவல்புரியுமாறு வலித் தானும் காத்துநின்றனன் குக னென்க. 1-ம்:—1ஆண்டி. 2அமைத்தனன், 3ஆளி. 4என்னத், 5அடு. 6முகி விகென்ன. 7தொழுது. இச்செய்யுள் அச்சிட்டமூலபிரதிகளிற் காணப்படவில்லை யாயினும், பல ஏட்டுப்பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. (௪௭௧)

சுஅ.—நகர் நீங்கிவந்தகாரணத்தை இலக்குமணனிடம் வினாவியறிந்து
குகன் அவனுடன் இருந்தல்.

திருநகர் தீர்ந்த ¹வண்ண மானவ தெரிந்தி பென்னப்
பருவர நம்பி கூறப் ²பரிந்தவன் பைபு னொப்தி
யிருகணி ரருளி ரோரக் ³குதனுமாண் டிருந்தா னென்னே
பெருநிலக் கிழத்தி ⁴நோற்றும் பெற்றிலன் போலு ⁵மென்னு.

(இ-ள்.) 'மானவ - மனுகுலத்தவனே! திரு நகர் தீர்ந்த வண்ணம்-அழகிய அயோத்தியாபுரியினின்று (லீலிர்) நீங்கிவந்த காரணத்தை, தெரித்தி - அறிவிப்பாய்,' என்ன - என்று (குகன்) வினவ, -பருவரல் தம்பி - (இராம பிரானுக்கும் இங்ஙனம்தவசிபோற் காட்டில்யசிக்கும்படி நோந்ததே! என்று) மனம்வருந்துகின்ற இலக்குமணன், கூற - (வனவாசம்நோந்த காரணத்தை விவரமாகச்) சொல்ல, -'பரிந்தவன் குகன்உம்-(இராமபிரானிடத்துப்) பரிவகொண்டுள்ளவனாகிய அந்தக் குகன், பையன் எய்தி - மிகவும்மனவருத்தமடைந்து, 'பெரு நிலம் கிழத்தி - பெரியநிலவுலகத்துக்குஉரியவளாகிய பூமிதேவி, நோற்று உம் - தவஞ்செய்தவளாயிருந்தும், பெற்றிலன் போலும் - (அத்தவப் பயனை முழுதும்) பெற்றிலான்போல்தோன்றுகின்றது: என்னே-இது என்ன!' என்னு - என்றுசொல்லி, இரு கண் நீர் அருவி சேர - (கனது) இருகண்களிலிருந்து (துயரத்தால் தாரைதாரையாகக்) கண்ணீர் பெருகிக் கொண்டிருக்க, ஆண்டு இருந்தான் - அங்கேயிருந்தான்; (எ-று.)

இராமபிரான் புலியில்திருவவதரிக்குமாறும் திருவடியால் தீண்டுமாறும் நோந்ததனால் பூமிப்பிராட்டியை நோற்றவ னென்னவேண்டியிருக்கிறதாயினும், அய்லிராமபிரான் தன்னை யாளுமாறு ஏற்படாததனால் தடப்பயனைப் பெற்றிலன்னெனவும் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது என்ற கருத்துப்பட 'பெருநிலக் கிழத்திநோற்றும் பெற்றிலன்போலும்' என்றான். 'என்னே' என்பது - ஒருத்திக்கே இருவிலையேற்படுவதுபற்றிய வியப்பைக் குறிக்கும்: இரக்கக்குறிப்புமாம். டி-ம்:—¹தன்மை. ²பரிந்தன். ³குதனுமாடிங்கினைந்தான். ⁴நோற்றப். ⁵என்றான்.

(சுஎஉ)

சுசு.—தூயன் அந்தமீத்தல்.

விரியிருட் பகையை போட்டித் திசைகளை வென்று மேனின்
றொருதனித் திகிரி யுந்தி யுயர்புகழ் நிறுவி நாளு
¹மிருசிலத் தெவர்க்கு முள்ளத் ²திருந்தருள் புரிந்துயிர்ந்த
செரு³வலி வீர னென்னர் செங்கதிர்ச் செல்வன் சென்றான்.

(இ-ள்.) விரி இருள் பகையை ஒட்டி - பரவிய இருட்கூட்டம்போன்ற பகையை முதுகாட்டியோடச்செய்து [பரவிய இருளாகிய பகையை யோடச் செய்து], திசைகள் வென்று - திக்குக்களையெல்லாம் தன்னுடையனவாகச் செய்து, மேல்வின்று - மேலிடத்திலிருந்து [வாணத்திலிருந்து], ஒரு தனி

திசுரி உந்தி - ஒப்பற்ற (தனது) ஆஞ்ஞாசக்கரத்தைச் செலுத்தி, உயர் புகழ் நிறுவி - (அதனால் தன்னுடைய) சிறந்த கீர்த்தியை நிலைநாட்டி, நாள்உம் - (தான் அரசுபுரிந்த) காலமெல்லாம் [புகல்முழுவதும்], இரு நிலத்து - இந்தப் பெரியவுலகத்தில், எவர்க்குஉம் உள்ளத்து இருந்து - எல்லாருடைய மனத்திலும் (தன்னைப் பாராட்டும்படி) தங்கியிருந்து, அருள் புரிந்து - கருணைசெய்து, வியந்த - இறந்துபோன, செரு வலி வீரன் என்ன - போர்செய்வதில் வல்லமையுடைய தசரதசக்கரவர்த்திபோல, செங் கதிர் செல்வன் - செந்நிறமுள்ள (ஆயிரங்) கிரணங்களுையே (தன்) செல்வமாகவுடைய சூரியன், சென்றான் - அஸ்தமித்தான்; (எ-து.)

பொருமானு பத்துத்திக்குஞ்சென்ற தேரையுடையனும் அக்காரணம்பற்றியே தசாதென்னு நாமதேயம் படைத்தவ னாகலின், அவனை 'செருவலி வீரன்' என்றார். சூரியனுக்குத் திசைகளை வெல்லுதல்-எல்லாத் திசைகளிலும் தன்னொளி செல்லுமாறு இருத்தல்: தனித்திசுரி யுந்துதல் - தன்மண்டலத்தைச்செலுத்துதல்; மற்றவைவெளிப்படை. நீநிறெறிதவறாத மன்னவனை அவனுடைய நற்குணம்பற்றிச் சனங்கள் தம்மனத்திற்கொண்டு கொண்டாடுதல், இயல்பு. "சீரசாண்டுகன் செங்கோற் சிலநாள்செலீஇக்கழிந்த, பாராசொத்து மறைந்தது நாயிது" என்ற பெரியாற்பாசரம் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. 1-ம்:—¹இருநிலத்தவர்க்கும். ²இருந்தன னென்ன. ³மலி. (சுஎக)

ரு0.—மாலையாமம்முடித்து இராமன் பிராட்டியுடன் நாணலிற் படுக்க, இரவுமுழுதும் இலக்குமணன் அவர்களைக் காத்திருந்தல்.

மாலையாய் சிய மஞ் செய்து ¹மரபுனி யியற்றி வைகல்
வேலைவா ²பாமுதன் னாளும் வீரனும் ³விரித்த நாணன்
⁴மாலையாய்ப் ⁵பாரின் பாயல் ⁶வைகினர் ⁷விரிவி லேந்திக்
காலே⁸வா யளவுந் தம்பி ⁹யிமைப்பிலன் காத்து நின்றான்.

(இ-ள்.) மாலையாய் - சாயங்காலத்தில், நியமம் - செய்யவேண்டியகடமைகளை, மரபுனி - செய்யவேண்டிய முறைப்படியே, இயற்றி செய்து - சிரத்தையோடுசெய்து, வைகல் - (அங்குத்) தங்குதலையுடைய, வீரன்உம் - இராமபிரானும், வேலைவாய் அமுது அன்னாள்உம் - பாற்கடலினின்று தோன்றிய அமுதத்தை யொத்தவளானசீதாபிராட்டியும், - பாரின் - பூமியிலே, விரித்த - பரப்பியுள்ள, நாணல் - மாலையாய் - ஒழுங்காய்வளர்த்துள்ள நாணற்புல்லிலே, பாரின் பாயல் - பூமியாகிய பாயலிலே, வைகினர் - தங்கினார்கள்; தம்பி - இளைய பெருமான், விரி வில் ஏந்தி - கட்டமைந்த வில்லையெந்திக் கொண்டு, காலே வாய் அளவுஉம் - விடியற்காலந் தோன்றும் வரையிலும், இமைப்பு இலன் - கண்ணைக்கொட்டுதலும் இல்லாமல் [வெகு சாக்கிரதையுடன்], காத்துநின்றான்-.

மாலே சியமம்முடித்துப் பிறகு இராமன் நாணல்ஒழுங்காகவளர்த்துள்ள பூமியிற் சீதையுடனே படுத்தா னாக, இலக்குமணன் இரவுமுழுதும் கண் கொட்டாமல் துஷ்டஜந்துக்கள் முதலியவற்றால் யாதோரிடையுறும் உண்டா

காதவண்ணம் வில்லையெந்திப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருந்தன நென்பதாம். பாரின்விரித்த நாணல்மாலையாய்ப்பாயல் என்று அந்நயித்து உரைப்பினுமாம். இயற்றிச்செய்து என்று ஒருபொருட்பன்மொழி வந்தமையால், சிரத்தையோடு செய்து என்று உரைக்கப்பட்டது. 15-16:—¹மரபுனிணியற்றி. ²அயிர்தன் னும், குளமன்னளும். ³இருந்தனான்று, விரித்தநாளாம். ⁴பாலவாம். ⁵பன்ளிப், ⁶வைகின்ன. ⁷பரு. ⁸காண்பளவும், ⁹இமைத்திலன். (சுஎச)

சுஎ.—இதுவும் அடுத்தகவியும் - இலக்குமணன் நித்திரையநீத்தமையை வருணனைவகையாற் கூறும்.

வெயில்விரி கனகக் குன்றத் தெழில்கெட ¹வில்லு சோதித்
கயில்வரி வயிரப் பைம்பூட் கடுதிறன் மடங்க லண்ண
றுயிலெனு மணங்கு வந்து தோன்றலு மவளை நாமே
மெயிலுடை யயோத்தி மூது ரெய்துநா மெய்து மென்றான்.

(இ-ள்.) வெயில் விரி கனகம் குன்றத்து-சூரியனொளிபரவுதற்குக் காரணமான சுவர்ணமாலையாகிய மேருவினது, எழில் கெட - அழகு கெடும்படி [மேரு வினும்ஒளிபட], வில்லு - விட்டுவிட்டுப்பிரகாசிக்கின்ற, சோதி - ஒளியையுடைய, கயில் வரி வயிரம் பைம் பூண் - கடைப்புணர்வுபொருத்திய வயிர மிழைத்துச்செய்யப்பட்ட பசும்பொன்னுபரணங்களைப் பூணுகற்குடரியனா, கடு திறல் - மிக்கவலிமையையுடைய, மடங்கல் அன்றான் - சிங்கத்தையொத்த வனாகிய இலக்குமணன், -(இரவுக்காலத்துவருதற்குடரிய), துயில் எனும் அணங்கு-நித்திரையாகிய மாது, வந்து—, தோன்றலும் - தோன்றியவளவில் தானே, அவளை - அந்தமாதைநோக்கி, 'நாம்—, எயில் உடை அயோத்தி மூது ஊர் - மதிளையுடைய அயோத்தியென்னும் பழையகரத்தை, எய்தும் - மீண்டு வந்துசேர்கின்ற, நான்-காலத்தில், எய்தும் - (நீர்) யடுத்துசேரும்,' என்றான்—;

இலக்குமணன் வனவாசத்தீர்த்து அயோத்திமாநகரஞ்சேருமளவும் உறங்க வில்லையென்பதை இங்ஙனம் புனைந்துரையாக, நித்திரையென்னும் மாது வருகையில் அவளைநோக்கி 'அயோத்திக்கரை நாம் அடையும்போது வந்து சேர்க' எனக் கூறியதாகக் கற்பித்துக் கூறினர். இலக்குமணன் கண்விழித் திருத்தலைப்பார்த்துக் குகப்பெருமான் 'யான் பாதுகாக்கின்றேன்: நீர் இனிது துயில்லாம்' என்ன, இலக்குமணன் அரசர்க்குரியபடுக்கையில் இனிதுதுயிலு தற்குடரிய இராமன் புற்றரையிற்படுத்திருப்பதைக் காண நேர்கையில் உறங்கவும் விரகு உண்டோ?' என்று பலபடிவருந்திக் கூறினதாக மு.தனாலிவள்ளது. சூரியன்மேருமலையைச்சுற்றியருகவினுல் பகலும்இரவும் தோன்றுகின்றன என்ற நூற்கொள்கைப்பற்றி, 'வெயில்விரிகனகக்குன்றத்து' என்றது. ஆபரணங்களின் பேரொளியையவிளக்க, 'கனகக்குன்றத்தெழில்கெடவில்லுசோதிப் பூண்' என்றார். நித்திரையை வடமொழியிற் பெண்பாலாற்கூறும் மரபுப்பற்றி

‘துயிலெனுமணங்கு’¹ என்றது: இனி, -துயிலுச்சூடரியதேவதையை இங்ஙனங் கூறினானெனக்கொள்ளுதலுமுண்டு. இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் பலபிரதிக எரிலில்லை: ஒருகால் வெள்ளிப்பாட்டாயிருக்கலாம். 13-ம்:—¹விளங்கு. (௬௭௫)

நூட: மறக்கண்வா எரிவாய வீர னுணைய மறுத்தல் செல்லா
துறக்கமா மாது மண்ண லுபயபங் கயங்கள் போற்றித்
துறக்கமா மென்ன லாய நாய்மதி லயோத்தி பெய்தி
யிறுக்குநா ளெந்தை பாத மெய்துவ ¹னென்று போளுள்.

(இ-ள்.) மறம் கண் வாள் இவைய வீரன் - வீரத்தைத் தன்னி டத்தேகொண்ட வாட்படை:—யேந்திய இலக்குமணனது, ஆணையை - கட்டினாயை, மறுத்தல் செல்லா - மறுக்க மாட்டாத, உறக்கம் மா மாது உம் - நித்திரையாகிய சிறந்த பெண்ணும், அண்ணல் - இலட்சுமணனது, உபயம் பங்கயங்கள் போற்றி - ஓரட்டைத் தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை (வணங்கித்) துதித்து, ‘துறக்கம் ஆம் என்னல் ஆய நாய் மதில் அயோத்தி எய்தி - சுவர்க்கம்போலுமென்று சொல்லத்தக்க குற்றமற்ற மதினாற்குழப் பட்ட அயோத்திமாநகரையடைந்து, இறுக்கும் - தங்குகின்ற, நாள் - நாளில், எந்தை பாதம்-உனது திருவடிகளை, எய்துவன் - வந்துகிட்டுவேன்,’ என்று - என்றுசொல்லி, போளுள்—; (௭-அ.)—13-ம்:—¹என்ன. (௬௭௬)

நூ.—இலட்சுமணன் கையும் வில்லுமாய்க் காத்திருந்தல்.

மற்றவ ளிறைஞ்சி யேக மாமலர்த் தவிசு நீங்காப்
பொற்றொடி யோடு மையன் னுயிரும் புன்மை நோக்கி
யிற்றதோர் நெஞ்ச னாகி யிருகணி ரருவி சோர
வுற்றவோ வியம தென்ன வொருசிலை யதனி னின்றான்.

(இ-ள்.) மற்றவன் - அந்தநித்திராதேவி, இறைஞ்சி ஏக - (கீழ்க்கூறிய வாறு இலக்குமணனை) வணங்கிச்சென்றானாக,—மா மலர் தவிசு நீங்கா பொன் தொடியோடுஉம - சிறந்த தாமரைமலராகிய ஆசனத்தைவிட்டு நீங்காத இலக் குமியின் அமிசமான சீதையுடனே, ஐயன் - ஸ்ரீராமன், துயில்தரும் - தூங்கு கின்ற, புன்மை - சிறுமையை, நோக்கி—, இற்றது ஓர் நெஞ்சன் ஆகி- முறிந் தார் போல் வருந்துகின்ற மனத்தையுடையவரோம், இரு கண் நீர் அருவி சோர-(தனது) இருவிழிகளினின்று துயரத்தினால் கண்ணீர் மலையருவிபோலப் பெருக, உற்ற ஓவியம் அது என்ன-துன்பநிலையோடு தோன்றுகின்ற கித்திரம் போல (அசைவற்று), ஒருசிலையதனின் - (தனது)ஒப்பற்ற சிலையோடும், நின் றான் - (அந்தச்சீராமனைப்) பாதுகாத்து நின்றான்; (௭-அ.) (௬௭௭)

நூ.—தூதனும் தன்பர்வரங்கூட்டன் ஸ்ரீராமனை

இரவுமுழுதும் காத்திருந்தல்.

தம்பியின் குழாத்திற்¹சுற்றஞ் சுற்றத்தன் றொடுத்த வில்லன்
வெம்பிவெந்²தழியா நின்ற நெஞ்சினன் விழித்த கண்ணன்
றப்³பிதின் றுனை நோக்கித் தலைமகன் ⁴மன்மை ⁵நோக்கி
யப்பியின் மலைவன் கண்ணீர் ரருவிசோர் குன்றி னின்றான்.

(இ-ள்.) அம்பியின் தலைவன் - ஒடங்களை வைத்திருக்கும் தலைவனாகிய குகப்பெருமான், தும்பியின் குழாத்தில் சுற்றும் சுற்றத்தன் - யானைத்தொகுதி போற் சுற்றிக்கொண்டுள்ள இனத்தாரை யுடையவனாய், — தொடுத்த வில்லன் - நாணெறிட்ட வில்லையுடையவனும், வெம்பி வெத்து அழியாநின்ற கெஞ்சினன் - வருந்திக்கொதித்து நிலைகுலைகின்ற மனத்தையுடையவனும், விழித்த கண்ணன் - (உறக்கமும் கண்கொட்டுதலுமின்றி) விழித்துக்கொண்டுள்ள கண்களையுடையவனுமாகி, தம்பி நின்றானே கோக்கி - நிற்கின்ற தம்பியைப்பார்த்து [தம்பிநிற்கையும்கூட பார்த்து], தலைமகன் தன்மை கோக்கி - அரசுகுமாரனாகிய இராமன் (தரையிற்படுத்திருக்கும்) தன்மையையும் பார்த்து, கண்ணீர் - (தன்) கண்களினின்று (துயரத்தால்) வெளிப்படுகின்ற கண்ணீருடனே, அருவி சோர்குன்றின் - நீரருவி பெருகப்பெற்ற மலைபோல, நின்றான் —; (அ-அ.)

பஞ்சசயனமெத்தையில் இனிதுபள்ளியமரவேண்டிய மகாசுகுமாரனாகிய ஸ்ரீராமபிரான் வெறுத்தரையில் தன்மனைவியோடு படுத்திருப்பதையும், மற்றோரசுகுமாரனாகிய இலக்குமணன் அப்பிரானுக்கு தேர்த்த நிலையைநினைந்து மனம் வெம்பிக் கொதித்தழியக் கண்கொட்டுதலுமின்றிக் கையும்வில்லுமாய்ப் பாதுகாத்திருப்பதையும் கண்டபோது, துயரம்உள்ளடங்காமல் கண்களினின்று சோகக்கண்ணீர் தாரைதாரையாய்ப் பெருகின்றனன் குகப்பெருமான் என்பதாம். அங்ஙனம் கண்ணீர்பெருகின்ற குகப்பெருமானுக்கு, அருவி சோர்குன்று ஏற்றஉவமையாகும். இனி, அம்பியின்தலைவன் சுற்றத்தனும் தொடுத்தவில்லனும் வெம்பிவெத்தழியாநின்ற கெஞ்சினனும் விழித்தகண்ணனும் ஆகி என்று வில்லன்முதலியவற்றையும் குகனுக்கே அடையாக்கிக் கூறினுமாம். இப்பொருளில் தம்பிநின்றானே கோக்கிக் கலைமகன்தனிமை கோக்கி அம்பியின்தலைவன் தொடுத்தவில்லனும் அழியாநின்ற கெஞ்சினனும் விழித்தகண்ணனுமாகி நின்றது - ஒருசால் இவ்வியைவனும் ஒப்பிரானுக்கு என்னதீங்கு நேருமோ? என்னுங் கருத்தினு லென்றும், குகன்சுற்றம் தும்பியின் குழாத்திற் சுற்றுவதற்குக் காரணம் - இந்தத்தம்பியினாலேனும், இந்தக் குகனாலேனும் இவ்விராமபிரானுக்கு என்ன தீங்குநேருமோ? என்னுங்கருத்தினுலென்றும் உரைப்பர்: இவ்வாறு உரைப்பது வைஷ்ணவசம்பிரதாயத்துப் பூர்வாசார்யர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு ஏற்றதாருமென்பதை “இளைய மெருமானே ஸ்ரீகுறப்பெருமான் அதிசங்கைபண்ண இருவரையும் அதிசங்கைபண்ண ஸ்ரீகுகப்பெருமாள்பரகம் பெருமானே கோக்கிநிறே; ஒருநாள் முகத்திலேவிழித்தவர்களை வடிவழகு படுத்தும்பாடாயிற்று இது” என்கிற ஸ்ரீவசனபூஷணத்தையும், இந்தவாக்யத்துக்கு வ்யாக்யானம் வகுக்குமிடத்து ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் “இவ்வியை வைவக்ஷண்யம் எல்லாரையும் மங்களாஸாஸகத்திலே மூட்டுமென்னுமிடத்துக்கு இன்னும் ஒரு உதாஹரணங்காட்டுகிறார் ‘இளையபெருமானே’ என்றுதொடங்கி; அநாவதுஸ்ருங்கிபேரபுரத்திலேயெழுந்தருளி ஸ்ரீகுகப்பெருமானே விஷயிகரித்த அன்று, பாங்கறிந்து

இளையபெருமான் படுத்துக்கொடுத்த பர்ணசம்மையிலே பெருமாளும் பிராட்டியும் பள்ளிகொண்டருளாநிற்க, பால்யாத்தப்ருதி ஸுஸ்கித்த ராகையாலே 'என்வருகிறதோ?' என்று அஞ்சி முதுகிலிட்ட அம்பருத்தாணியும் கட்டின விரற்சரமும் காணியேறிட்டு நடுக்கோத்துப்பிடித்த வில்லும் தாமுமாய் நடையாடும் மறின்போலே வளையவருகிற இளையபெருமானைக்கண்டு, குகப்பெருமான் 'ஒருதம்பி தாயைக்கொண்டு ராஜ்பத்தை வாங்கிக் கட்டின காப்போடே காட்டிலே தள்ளிவிட்டான்: இவனும் அவ்வோபாதி ஒருதம்பியன்றோ! தனியிடத்திலே என் செய்யகிணைத்து இப்படி ஆயத்தனாய் நிற்கின்றனென்று தெரியாது' என்று அகிஸர்க்கைபண்ணி, 'அப்படிவெசேனும் ஒருசீட்டுநினைக்கில் இவன்றன்றைத் தீரக்காணக்கடவோம்' என்று வில்லுக்கோலுமாய்க்கொண்டு இவரிட்டஅடியிலே அடியிட்டுநிற்க, ஸ்ரீகுறப்பெருமான் ஏவல்தொழில்செய்துதிரியும் பரிகாரம் 'அவன் ஐந்தாதி: இவன் குறம்மடஞளவன்யன்; [வன்யன் - காட்டுமனுஷ்யன்.] இவர்கள் இருவருடாக இவ்விகதயத்தை என்செய்யத் தேடுகிறார்களோ?' என்று இருவரையும் அகிஸர்க்கைபண்ணி 'அப்படிச்செய்யில் இவர்களுையுழிபச் செய்து நாம் அத்தலைவையேராக் கக்கடவோம்' என்று தனித்தனியே வையுய்வில்லுமாய்க் கொண்டு பெருமானை ரட்சித்தசீடேற பெயன்கை" என்று அருளிச்சொட்டிருத்தலையும் காண்க. 1-ம்:- 1சுற்றஞ்சுற்றத் தான். 2எரியாகின்ற. 3தம்பிகன் நன்மை. 4தனிமை, தன்னை. 5பார்த்த.

(சுஎஅ)

ருரு.—தூயோதய வருணனை.

துறக்கமே முதல் 1வாய தூயன யாவை யேனு
2மறக்குமா 3தனை யலம்மா 4வரம்பில 5தோற்ற மாக்க
பிறக்குமா 6திதுவென் பான்போன் முன்னைநா பிறந்தான் பின்னாட்
பிறக்குமா 7திதுவென் பான்போற் பிறத்தனன் பிறவா வெப்போன்.

(இ-ள்.) பிறவா வெப்போன் - (உலகத்தார்போலப்) பிறத்தலென்பது இல்லாதவனான குரியன்,—'துறக்கம் முதல் ஆய-சுவர்க்கம் முதலாகவுள்ள, தூயன யாவை ஏன்உம் - (ராகத்தைக்காட்டிலும்) தூயனவாகத்தோன்றுகின்ற உலகங்களையும், மறக்கும் ஆ - மறத்துவிடும்படி, [பிறப்புஇறப்புக்களில்லாத மோட்சத்தை அடையுமாறு], அ மா வரம்பு இல தோற்றம் மாக்கள்-அந்தச்சிறந்த அளவிறந்த பிறவியிற்பிறக்கின்ற மானுடர்களாயாவரும், நினையல்-நினைத்து (சுடேறும்வழியை) நாடக்கடவர்; (வென்னில்), (அன்றோ), இறக்கும் ஆறு - இறத்துவிடுகின்ற வகை, இது - இதுவாகும்' என்பான்போல் - என்று (உலகத்துமானுடர்க்குப்) போதிப்பவன் போல, முன்னைநாள் இறந்தான்-முன்னாளில் அஸ்தமித்தவனாய், பின் நாள் - மறுநாள், பிறக்கும் ஆறு இது என் பான்போல்-பிறக்கும் வகை இவ்வாறு என்று கூறுபவன்போல, பிறத்தனன் - உதயமானான்; (எ-று.)

உலகத்தில் மிக்க செல்வம் அறிவு முதலியவற்றால் மிகமேம்பட்டவர்க்கும் திடீரென்று இறப்புபிறப்புக்கள் அஸ்தமனஉதயங்கள்போலமாறிமாறிவருந்

தன்மையனவாதலால் பிறப்புஇறப்புக்களுக்கு இடனான துறக்கம் முதலிய உலகங்களுக்கும் நாடாது என்றும் மனாவல்லகமாகிய முக்தியைச் சேருமாறு முயல்கள்ளனும் மதியை உலகத்தோர்க்கு உண்டாக்குவன்போலத் தனது ஆயிரங்கிரணங்களும் சுருங்குமாறு அந்தமிழ்த்துக்குரியன் உரிக்கலாயினனென்பதாம். தன்னுடைய செம்புகையால் பிறர்க்கு என்மையைப்பேறும் தீமையை யேனும் போகியதாகக் கூறுவது - கிடீசியணியின் பாற்படு மென்பது; ஒருசார் அணிதூலர் கொள்ளை. பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற சூரியன் அந்தமிழ்ப்பது திடீரென்று இறப்புநேருமென்றும், இரூனாயிருந்தகாலத்துத் திடீரென்று சூரியன்தோன்றுவது பிறப்பும் அங்குமே திடீரென்று நேருமென்றும் எண்ணத்தகை உண்டாக்குதல் காண்க. பி-ம்:—¹ஆன, ²மறக்குவேம், ³நீனைவின், ⁴...ரம்பிலாத், ⁵...ரம்பிலார், ⁶தோன்றும், (சுஎக)

ருஎ.—தூயனையோக்கிக் தாமரை மலர்தல்.

செஞ்செவ்வே சேற்றிற் றேன்றுத் தாமரை தேறிற் றேன்றும்
வெஞ்சுடர்ச் செல்வன் மேனி ¹நோக்கிப் ²விநிந்த ³வேற்றே
ரஞ்சன நாயிறன்ன வையனை நோக்கிச் செய்ப
வஞ்சிவாழ் வதன மென்னுந் ⁴தாமரை மலர்தத் தன்றே.

(இ-ள்.) செஞ்செவ்வே - மிகவும் அழகாக, சேற்றில் - சேற்றிலே, தோன்றும் - முளைக்கின்ற, தாமரை - தாமரையின்மலர்கள், — தேரில் தோன்றும் - தேரின் மேலேறிக்கொண்டு (உதயபருவத்திற்) காணப்படுகின்ற, வெம் சுடர் செல்வன்-வெப்பமான கிரணங்களைச் செல்வமாகவுடைய சூரியனது, மேனி - மண்டலத்தை, நோக்கிப் - பார்த்தனவாய், விநிந்த - மலர்த்தன; (அங்ஙனமே), வேறு தூர் அஞ்சனம் நாயினு அன்ன ஐயனை - (சாதாரண சூரியனைக் காட்டிலும்) மேலுயர்ந்தான ஒருக்குறையிது துந்தரன் அவனை ஒப்பவனான பூரீராமனென்கிற (தன்) கணவின், தோன்றும் - வர்ப்ப வஞ்சி - அழகிய நீர் வஞ்சிக் கொடிபோன்ற சீதாயிராட்டியின், வாழ் வதனம் என்னும் தாமரை - வாழ்ச்சிலிபற்ற முகமென்னுந் தாமரையும், மலர்த்தது; (எ-து.)—அன்றே - ஈற்றதை.

சூரியன் உதிக்க அந்தடவுளோக்கண்டு தாமரை மலர்த்தன; பூரீராமபிரானுகிற கருஞாயிறைக்கண்டு சீதையின் முகமலமும் மலர்த்த தென்பதாம். பொழுதுவிடிகையில் தாமரைமலருமாறு சூரியன் உதிக்க, பிராட்டி எழுந்து தன்கணவனைக்காண்பதனால் முகமலர்ச்சிகொண்டு விளங்கின னென்க. சேற்றிற்றேன்றுவதாயிருத்தும் அழகுடையனவாய்த் தோன்றுகின்ற தன்மையைப் பாராட்டிக் கூறுவார் 'செஞ்செவ்வே சேற்றிற்றேன்றுத் தாமரை' என்றார். நான்காம்அடி - உருவகவணி. இச்செய்யுள் - தொடர்முழுதுவமையணி. பிம்ப பிரதிபிம்பபாவமில்லாமையால் எடுத்துக்காட்டுவமையன்று. பி-ம்:—¹நோக்கின, ²நோக்கினன், ³விநிய, ⁴வென்றோர், என்றோ, ⁵அவந்தம், (சுஅ௦)

௫௭.—இராமபிரான் நாவாய் கொணநுமாறு துக்னுக்குப் பணித்தல்.

நாண்முதற் கமைந்த யாவு ¹நயந்தன னியற்றி ²நாமத்
தோண் ³முதற் கமைந்த ⁴வில்லான் மறையவர் தொடரப் ⁵போன
னாண்முதற் கமைந்த ⁶கேண்மை யன்பனை நோக்கி ⁷யைய
கோண்முதற் கமைந்த நாவாய் கொணருதி விரைவி னென்றான்.

(இ-ள்.) நாமம் தோள் முதற்கு அமைந்த வில்லான் - (பகைவர்க்கு) அச் சந்தருகின்ற தோளினிடத்திற்குப் பொருந்திய வில்லையுடைய இராமன், - நாள் முதற்கு அமைந்த யாஉம்-உதயகாலத்திற் செய்யவேண்டிய கடமைகள் எல்லா வற்றையும், நயந்தனன் இயற்றி - விரும்பிச் செய்து, மறையவர் தொடர போனான் - (கங்கைக்கரையில்வாழும்) வேதியர்கள் (தன்னைத்) தொடர்ந்து வரப் புறப்பட்டவனும், - ஆள் முதற்கு அமைந்த கேண்மை அன்பினே நோக்கி - அடிமைத்தன்மைக்கு முதலிலேயே [இராமனைக்கண்டபோதே] இசைந்த உரிமையும் அன்புமுடைய குகனே நோக்கி, 'ஐய—! கோள் முதற்கு அமைந்த நாவாய் - (எங்கோச்) சுமந்துகொண்டுபோதற்கு முதல்தரமாகச் சொல்வதற்கு ஏற்ப [உறுதியான] மரக்கலத்தை, விரைவின் கொணருதி - விரைவிற்கொணர்வாய்,' என்றான்—; (எ-று.)

வில்லான் என்றான் என இயையும். போனான் - முற்றெச்சம். நாளின் முதல் எனவே, உதயமாம். பி-ம்:—¹நயந்தனர். ²நாமத், எமத். ³முதற் றொடர்ந்த. ⁴வில்லார். ⁵போனார். ⁶கேள்வி. ⁷ஐயன், அண்ணல். (சுஅக)

௫௮.—துகன் னன்று கூறத்தொடங்குதல்.

வேறு.

ஏவிய மொழிகேளா விழிபுனல் ¹பொழிகண்ணு
னாவி ²முலைகின்ற னடியினை ³பிரிகல்லான்
காவியின் மலர் ⁴காயாக் கடன்மழை யணையாணைத்
தேவியொடடிதாழாச் சிந்தனை யுரை ⁵செய்வான்.

(இ-ள்.) ஏவிய - (இராமபிரான்) கட்டளையிட்ட, மொழி - சொல்லை, கேளா - கேட்டு, (சுகன்),—விழி புனல் பொழி கண்ணான் - (தன்) விழிகளினின்று நீரைச்சொரிகின்ற கண்களையுடையவனும், ஆவிஉம் உலகின்றான் - தன்னுயிரும்வாடப்பெறுகின்றவனுமாகி, - அடி இணை பிரிகல்லான் - (இராம பிரானது) திருவடிகளை விட்டுப்பிரிய மனமில்லாதவனும், - தேவியொடு - (அவ்விரானது) மனைவியாகிய சீதாபிராட்டியுடனே, காவியின் மலர் - கருங் குவளை மலரும், காயா - காயாம்பூவும், கடல்-சமுத்திரமும், மழை-நீர்கொண்ட மேகமும், அணையாணை - ஒத்தவனாகிய இராமபிரானை, அடி தாழா - திருவடிகளில்வணங்கி, சிந்தனை - (தன்)எண்ணத்தை, உரை செய்வான்-சொல்பவனானான்; (எ-று.)—அவற்றை அடுத்த நான்குகவிகளிற் காண்க. பி-ம்:—¹சொரி. ²அலைகின்றான், நைகின்றான். ³பிரிகில்லான். ⁴காசா. ⁵செய்தான். (சுஅஉ)

கூ.—இதுமுதல் நான்குதவிகள் துளகம்: பலவகைச் சௌகரியங்களும்
இருத்தலால் எம்நகரத்தில்தானே வசிக்கவேண்டுமென்று
இராமபிரானைத் துகள் வேண்டுதல்.

பொய்ம்முறை ¹யலராவெம் புகலிடம் வனமேயாற்
கொய்ம்முறை ²யுது³தாராய் குறைவிலெம் வலியேமாற்
செய்ம்முறை குற்றேவல் ⁴செய்குது ⁵மடி யோமை
யிம்முறை யுற⁶வென்ன வினிதிரு நெடிதெம்மூர்.

(இ-ள்.) பொய் முறை அலரா - பொய்யான முறைமை தோன்றுத
லில்லாத, எம் - எம்முடைய, புகல் இடம் - வசிக்கும் இடம், வனம்-காடே
யாகும்; கொய் முறை உறு தாராய் - கொய்யப்பெற்று ஒழுங்காகத் தொடுக்கப்
பட்ட மாலைமையணிந்த இராமா! (நாங்கள்), -குறைவு இலம் வலியேம்-குறைத
லில்லாதவலியுடையோம்; செய் முறை குறு எவல் செய்துதம்-செய்யவேண்டிய
முறைப்படியே (உமது திருவடிவாரத்தில் நீர்) எவிய சிறுசொழிலையும் செய்
வோம்; அடியோமை-எங்களை, இ முறை உறவு என்ன-இது உறவுமுறையுள்ள
சுற்றம்எனக்கருதி, நெடிது - நெடுங்காலம், இனிது-இனிமையாக, எம்ஊர் -
எங்களுடைய ஊரில், இரு-தங்கியிருப்பாய்; (எ-று) -ஆல்-தேற்றப்பொருளான.

நாங்கள் வனத்திலே வாழ்பவர் ; மிக்கவலிமைபடைத்தவர்; வனசாரேயா
யினும் பொய்ம்மை எங்களிடத்துச் சிறிதும் இன்று; எங்களை உமதுசுற்றமாக
எண்ணி இவ்வூரில் தானே உறைவீராயின் உமக்குவேண்டிய குற்றேவலைப்
புரிவோ மென்கின்றன நென்க. ¹இலரேம் என்றபாடத்துக்கு, 'இலமென்
னும் தன்மைப்பன்மைக்குறிப்புமுற்று இடையில் 'அர்'சாரியை பெற்றுவந்த
தென்க. பி-ம்:—¹இலதால், இலரால், ²மலர், ³தாரீர், ⁴செய்குவம், ⁵அடி
யேமை, ⁶என்னு.

(சுஅக)

கூ0. தேனுள தினையுண்டா நேவரு துகர்த்தகா
முனுள துணை¹நாயே முயிருள வினையாடக்
காணுள ²புனலாடக் கங்கையு முளதன்றோ
நாணுள தனையுந்³நீ யினிதிரு ⁴நடவெம்பால்.

(இ-ள்.) (எம்மிடத்தில்), தேன் உள - தேன் மிகுதியாகஇருக்கின்றது;
தினை உண்டு ஆல் - தினையும் மிகுதியாக இருக்கின்றது; தேவர்தம் துகர்த்தரு
ஆம் - தேவர்களும் உண்ணுதற்குஉரிய[மிக்கசுவையுள்ள], ஊன் உள-மாமிச
மும் உள்ளது; துணை-(உமக்குத்) துணையாக, நாயேம் உயிர்உள-நாய்போற்
கடைப்பட்டவரான எங்களுடையஉயிர் உள்ளன; வினையாட - உல்லாசமாகத்
திரிவதற்கு, காண் உள-காடுகள்உள்ளன; புனல் ஆட - நீராடுவதற்கு, கங்கை
உம் உளது அன்றோ - (எல்லாநதியினுஞ் சிறந்த) கங்காநதியும் இருக்கின்ற
தன்றோ? நான் உள தனை உம் - நான் உள்ளவரைக்கும், நீ—, இனிது இரு -
(எங்களிடத்துத்தானே) இனிதாகத் தங்கியிருப்பாய்; எம்பால் - எங்களிடத்
துக்கு, நட - எழுந்தருள்க; (எ-று.)

உமக்கு வேண்டியதையெல்லாங் செய்துதர மிகப்பலராய்ப் பெருவலியு
ரான நாங்களுப்பதால் இங்குவசிக்கலாமென வேண்டிய சுகன், நீராடியுண்டு
இனிதுபோதுபோக்குதற்கும் ஏற்றன இருக்கின்றன எனவுஞ் தெரிவித்துத்
தம்மூரில் உறையும்படி இக்ஞஸ் வேண்டுகின்றன என்க. தேவர்களின்
பொருட்டு டேட்டற்றுடரிய பிராணிகளின் ஊனும் கிடைக்குமென்பான்
'தேவரு நரத்தற்காமுனு' என்றா எனினுமாம். 19-ம்:—¹நாயோம், ²புன
லாடும், ³நீரினிதிரும், ⁴நாடெம்பால், கெடிதெம்பால், நட்பெம்பால், கெடிதெம்
மும். (சுஅச)

சுக. தோலுள துகில்போலுஞ் ¹சுவையுள தோடர்மஞ்சம்
போலுள ²பரண்வைகப் புரையுள கடிதோடுங்
காலுள கிலைநுஞ் கையுள கலீவானின்
மேலுள ⁴பொருளே நும் விரைவொடு கொணர்வேவடால்.

(சு-ள்.) (உடுத்துக் கொள்வதற்கு), துகில் போலும் - பட்டாடைபோல்
மெல்லிய, தோல் உள - சோல்கள் உள்ளன; (உண்பதற்கு), சுவை உள -
பலஇனியதிற்பண்டங்கள் உள்ளன; (ஆனிகாதத்துவதற்கு), தோடர்
மஞ்சம்போல் - (சுக்கிலியார்) பின்னித்துத்தொக்கலிடப்பட்ட தூங்குமஞ்சம்
போலுள்ள, பரண் - பரண்கள், உள-; வைக - தங்குவதற்கு, புரை -
இடங்கள் (சிறுநகரங்கள், உள-; (உள்ளியும்), கடி நு ஓடும் கால் உள கிலை
பூணும் கை உள - விரைத்துசெல்லவல்ல கால்உளும் (வேண்டியபொருளைப்
பெறிக் காட்டாமல் நுழப்பவரைத் தக்கவை நுங்கிய இடத்தில்) உள்ள பொருளை
அடித்துத் தள்ள உதவிக்கும்) நிலையப்பூணும்சையம் (நுங்கு) உள்ளன :
(ஆகலால், 19-வது உத்தரவு), கலீவானின் மேல் உள பொருள் வந்தும்-ஓசை
யைக்குணமாகக் கொண்ட உதவிதிறம் உள்ள பொருளாக இருந்தாலும்,
விரையொடு கொணர்வேம் - விரைத்துகொண்டு வந்துதருவேம்; (சு-அ.)

இனிது உண்டு உடுத்து நுண்பத்தை யதுபலித்துச் சுகமாகப் பொழுது
போக்கலா மென்ற சுகன், அம்மேறடு உடுக்கல் தந்துதல் தாங்குதல் என்ப
உற்றுக்கு ஏற்றனவாய், விரும்பியபொருளைக் கொணர்த்துதிய கருவிகளும்
எல்லாம் உடைமையை, யுகளுல் எடுத்துக்காட்டுகின்றனனென்க. தோல் -
மிருகத்தின்தோல்: மரவுரியெனக் கொள்ளினுமாம். நாங்கள் கைகால்
கள் பலடத்தயர்நப் பெறுமாறு, நீ வேண்டியவ்பொருள் எதுவாயினும் அச்சப்
பொருளைக் கொணர்ந்து நரையல்லோ மென்பது, பின்னிரண்டடியிற் கூறிய
தன்கருத்து. கைகால் முதலிய உறுப்புக்கள் கடவுளா யாராதித்தவின் பொருட்
டேயென்ற வேதாந்தப்பொருளைத் தம்மொழுக்கத்தால் நடத்திக்காட்டுவதாகக்
கூறுகின்றனன், தகப்பெருமா என்க. "ஸத்தகுணம ஆகாசம் [ஒவியைத்
தனக்குடரியகுணமாகக் கொண்டது வானம்]" என்பது நூற்கொள்கை யாத
லால், 'கலீவான்' என்றார். துகில் - துகலமென்ற வடசொல்லினை
வேன்பார். சுவை - சுவையுள்ளபண்டங்கட்கு, ஆருபெயர், 'உள' என்றசொல்

ஒருபொருளில் பன்முறை வந்தது - சொற்பொருட்பின்வருநிலையனியாம்.
பி-ம்:—¹துகனறு, சுசமுள, ²பறண், ³வைகும், ⁴பொருளானும். (சுஅரு)

கூஉ. ஐயிரு பத்தோடைந் தாயிர ருளராணை
செய்துநர் சிலவேடர் தேவரின் ¹வலியோரா
லுய்குது ²மடியேமென் குடிவிடை ³பொருளானீ
வைகுதி யெனின் ⁴மேலோர் வாழ்விலை ⁵பிறிதென்றான்.

(இ-ள்.) ஆணை செய்துநர் - (யான்) இட்டகட்டலோசைச் செய்பவராகிய, சில வேடர் - வில்லேபெய்திய வேட்டுவர், ஐயிருபத்தோடு ஐந்து ஆயிரர் - ஐந்து நூறாயிரவர், உளர் - இருக்கின்றனர்: (அவர்கள்), தேவரின் வலியோர் - விண்ணுலகத்தவரைக்காட்டிலும் வலிமைபடைத்தவர்; எம் குடில் இடை ஒரு காள் நீ வைகுதி எனின் - எம்முடையகுடிசையில் ஒருநாள் நீ தங்கினாயென்றாலும், அடியேம் உய்குதும் - நாங்கள் கூடேறிவிடுவோம்; பிறிது - (இதைக்காட்டிலும்) வேறான, மேல் ஓர் வாழ்வு - மேம்பட்ட சல்வாழ்க்கை, இலை - (எங்கட்கு) இல்லை, என்றான் - என்று (தன்கருத்தைக் குகன்) கூறிமுடித்தான்.

“இனிதிரு செடி செம்மூர்” எனவும், “நாளுநசனையும் இனிதிரு” எனவும் வேண்டிய குட்பெருமான் ‘பலநாள் எங்களுடையகுடிசையில் தங்குதற்கு நீ விரும்பாவிடிலும் ஒருநாளாவது தங்கினால், நாங்கள் உய்குடையோம்; நீ எங்கள் குடிசையில் எழுந்தருள்பெறுகின்ற இதைக்காட்டிலும் மேம்பட்ட சந்தேபம் எங்கட்குப் பிறிதில்லை’ என்று ஒருநாளாவது தங்கன்குடிசையில் தங்கவேண்டுமென்று இராமனை இசைவல் வேண்டுகின்றன னென்க. ஐயிருபது என்பது - நூறு: நூறேடைத்துஎன்றது நூற்று பெருக்கிப் ஐந்துஎன்றும், ஐந்துறுனைக் கொள்ளப்பட்டது. ஐந்துநூறாயிரவன்ப்பது - ஐந்துலட்சம்பே ரென்றபடி. இனி, ஐயிருபத்தோடைத்தாயிரவென்ப, பிறிது - நூற்றையாயிரவர் என்று உரைத்தது மொன்று. பி-ம்:—¹வலியோரால், வலியோமால், ²அடியோம், ³ஒருநாளீர் - வைகுதிர், ⁴மேலும், ⁵பெரிது. (சுஅசு)

கூஉ.—நீண்டு வரும்போது நம்மிடத்துக்குவரவோ (மென்று
இராமன் கூறுதல்.

அண்ணலு மதுகேளா வகடிறை யருண்மிக்கான்
வெண்ணிற நகைசெய்தான் வீரதின் னுழையா¹மப்
புண்ணிய நதிபாடிப் புனிதரை வழிபாடுந்
றெண்ணிய ²சிலநாளிற் குறுகுது மினிதென்றான்.

(இ-ள்.) அண்ணல்உம்-பெருமையிற்சிறந்த இராமபிரானும், அது கேளா-அந்தக்குகனது வேண்டுகோளைச் செவியேற்று, -அகம் நிறை அருள் மிக்கான்- (அவன்விஷயமாகத் தன்) மனத்திலே (இயற்கையாகவே) நிறைந்த கருணை மிகப்பெற்று, வென் நிறம் நகை செய்தான் - வெண்மைநிறம் வெளித்தோன்றும் படி சிரித்தவனாய், - (அவனைகோக்கி), ‘வீர-! யாம் - நாங்கள், அ புண்ணி

யம் நதி ஆடி - அந்தப்(பலவகைப்) புண்ணியநதிகளிலும் கீராடி, புனிதரை வழிபாடு உற்று - (ஆங்காங்குள்ள) பரிசுத்தரான பெரியோர்கட்குப் பணிவிடை செய்து, எண்ணிய சிலநாளில் - (நாகங்கள்வனவாசஞ் செய்யும்படி) குறிப்பிட்ட சிலநாள்களில் [பதினான்குவருஷம் முடிவுபெறுகையில்], நின் உழை - உன்னிடத்திற்கு, இனிது குறுகுதும் - மனவுவப்போடு சேருவோம்,' என்றான் - என்றுகூறினான்; (எ-று.)

அண்ணலும் என்றான் என்க. அப்புண்ணியநதி என்ற இடத்திலுள்ள அகரம் - நெஞ்சரிசட்டு. பதினான்காம் ஆண்டின் சுற்றில் வருவோமென்றும் குகன் வருத்தக்கடுமென்று கருதி, 'எண்ணியசிலநாளிற் குறுகுதும்' என்றான், மறுநாள் பொழுது புலர்ந்ததும் இலட்சுமணனைநோக்கி இராமபிரான் 'கங்கையைக் கடக்கவேண்டும்' என்ன, இலட்சுமணன் அவ்வாக்கியத்தின் பொருளை அருகிருந்த குகனுக்கு 'கங்கையைக் கடக்க நாவாய்வேண்டுமென்ற குறிப்பைக்கொண்டது இவ்வாக்கியம்' என்று தெரிவிக்க, குகன் மத்திரிமாரைக்கொண்டு சிறந்தநாவாயொன்று சித்தஞ்செய்யுமாறு பணிகக, அவரும்அவ்வனமேற்பாடுசெய்து நாவாய்வந்திருப்பதைக் தெரிவித்தலும், அருகேயிருந்த சுமத்திரனுக்குச் சமாதானஞ் சொல்லித் தேற்றி விடைகொடுத்திட்டு, அவகுத்தானே இராமன் உசிக்கவேணுமென்ற குறிப்புடனேயிருந்த குகப்பெருமானிடத்து 'தான் ஜசஞ்சாரம்மிக்குள்ள இங்கு வசித்திருக்கலாகாது: இருடியார்போல ஜடைபூண்டு புண்ணியப்புனலாடித் தவசியரோடு வசிக்கவேண்டும்; ஆதலால், தலையிறை ஜடையாக்கும்படி ஆலம்பால் கொணர்க' என்ன, அக்குகப்பெருமான் ஆலம்பால் தர, தானும் தன் தம்பியுமாகத் தலையை ஜடையாக்கிக்கொண்டு இன்மொழிகூறி விடைகொடுத்துக் குகனையனுப்பிவிட்டு அக்குகனது பணியானன் ஒட்ட, கங்கையக்கடந்து சென்ற நென்று முதலூலிற் கூறியுள்ளது. பி-ம்:—¹இப். ²சின்னளில். (கஅஎ)

காச.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - துளகம்:—இராமபிரான் கீதா லட்சுமணரோடு ஓடமேறி, குகன்விடக் கங்கையிற் செல்லுதல்.

சிந்தனை யுணர்கிற்பான் சென்றான் விரைவோடு
தநதன் னெடுநாவாய் ¹தாமரை நயனத்தா
னந்தனர் தமையெல்லா மருளுதிர் விடையென்னு
விந்துவி னுதலாளோ ²டிளவலொ டினிதேறா.

(இ-ள்.) சிந்தனை உணர்கிற்பான் - (பிறருடைய) கருத்தைஅறியவல்ல வனாகிய குகன், விரைவோடுஉம் சென்றான்-விரைந்துசென்று, நெடு நாவாய் தந்தான் - நீண்ட மரக்கலமொன்றைக் கொணர்ந்தான்; தாமரை நயனத்தான் - தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்களையுடைய அவ்விராமபிரான், அந்த ணர் தமை எல்லாம் - (தன்னருகிலிருந்த) பிராமணர்களையெல்லாம் நோக்கி, விடை அருளுதிர் என்றான். - ('எனக்கு' விடையளிப்பீராக' என்றுசொல்லி (அம்முனிவர்களுடைய அனுமதியைப் பெற்றுக்கொண்டு), இத்துவின் ததலா

சொடு இவ்வெழுது இனிது ஏறு - பிணைச்சுந்திரன்போன்ற சென்றியை யுடைய சிதாபிராட்டியோடும் இனையபெருமானோடும் (அவ்வோடத்தின்மீது) இனிதாக ஏறி, — (ஏ.து.) — 'ஏறு' என்ற வினையெச்சம் 'விடுநதிகடி தென்றான்' என அடுத்த கவியில் தொடர்ந்து முடியும்.

இராமபிரானதுகருத்தை யுணர்ந்த குகன் அவன் விருப்பத்தின்படியே நாவாய்கொணர, அந்தணரிடம்விடைபெற்றுக்கொண்டு, இராமன் பிராட்டியோடும் தம்பியோடும் மனமுவந்துஏறின னென்க. பி-ம்:—¹தாமலர், ²இனவலும்.

(சு.அ.அ)

சுரு. வி. 1 நதி கடிதென்றான் மெய்யுயி ரணையானு

²முடுகின் நெடுநாவாய் ³முரிதிரை நெடுநீர்வாய்க்

கடிதின்னின் மடவன்னக் கதியது செலநின்ற

⁴ரிடருற மறையோரு மெரியுறு மெழுகானர்.

(இ-ள்.) மெய் உயிர் அனையான்உம் - உடம்பினுள்ளிருக்கும் உயிரை யொத்த அந்த இராமபிரானும், 'நதி - நதியிலே, கடிது - விரைவாக, விடு - (ஒடத்தைச்) செலுத்துவாய்,' என்றான் - என்று (குகனுக்குக்) கட்டளையிட்டான்; முரி திரை நெடு நீர்வாய் - மடங்குகின்ற அலைகளையுடைய (கங்காநதியின்) மிக்கநீரிலே, நெடு நாவாய் அது - அந்த(க் குகன்விட்ட) நீண்ட மரக்கலம், மடம் அன்னம் கதி - இனவன்னத்தின்நடைபோன்ற இயக்கத்தை யுடையதாய், கடிதின்னின் முடுகின்(து) - விரைவாக ஓடிற்று; செல் - (அங் னன்னநாவாய்விரைந்து)செல்ல, — நின்றார் - (கரையில்தானே) தங்கியவராகிய, மறையோர்உம் - அந்தணர்களும், இடர் உற - (இராமனைப்பிரிகையால் தமது மனத்தில்துயரத் தோன்ற, எரி உறு மெழுகு ஆனார் - அனலிற் பட்ட மெழுகுபோல மனமுருகினார்கள்; (ஏ.து.)

அந்தநாவாய் விரைந்துசெல்ல, பிரிந்தமுனிவர் வருந்தினரென்க. ¹முடுகின்னன் என்ற பாடத்துக்கு, மெய்யுயிரனையான்-இராமபிரானுக்கு உடம்பிலுள்ள பிராணனையொத்தகுகன், முடுகின்னன் - விரையநாவாய்செலுத்தினனென்க. பி-ம்:—¹நனி, ²மொய்ம்பொடுசெலநின்ற. ⁴இடருறு.

(சு.அ.க)

சுரு. — நாவாய் கங்கையிற் கடிதுசெல்லுதல்.

பாறுடை மொழியாளும் பகலவ னனையானுஞ்

சேலுடை நெடுநன்னீர் சிந்தினர் ¹வினையாடத்

தோலுடை நிமிர்கோலிற் ²றுறுவிய நெடுநாவாய்

காலுடை நெடுஞெண்டிற் சென்றது கடிதம்மா.

(இ-ள்.) பால்உடை மொழியான் உம் - பாலுத் தோற்கச்செய்கின்ற (இன்) மொழியையுடைய சீதையும், பகலவன் அனையான்உம் - சூரியனையொத்த இராமபிரானும், சேல்உடை நெடு நல் கீர் சிந்தினர் வினையாட - சேலென்னுமீனைத் 'தன்னிடத்துக்கொண்ட (கங்காநதியின்) மிக்க

புண்ணியமுள்ள நீரை (க் கைகளால்) எடுத்துவீசியெறிந்து விளையாடிக் கொண்டேயிருக்க;—தோல் உடை நிமிர் கோலில் துழுவிய நெடு நாவாய் - தன் னுந்தன்மையுடைய நீண்டகோல்களினால் துழாவித்தள்ளப்படுகின்ற நீண்ட அந்தமரக்கலமானது, கால்உடை நெடு ஞெண்டில்-பலகால்களையுடைய பெரிய நண்டுபோல, கடிது சென்றது-விரைவாகச் சென்றது; (எ-து.) - அம்மா - ஆச் சரியம்; நாவாய் கடிதுசென்றதைப்பற்றி வியந்தவாறு.

ஓடமேறிச்சென்ற சீதாராமர்கள் ஓடத்திலிருந்தபடியே கைக்குள்டு கின்ற கங்கையின்நீரைஅள்ளியெடுத்து வீசியெறிந்து விளையாடியவண்ணம் இருக்க, அந்தக்குகன் செலுத்திய ஓடம் கடிதுசென்ற தென்பதாம். கோல் - துடுப்புக்களைக் காட்டு மென்னலாம். இருமருங்கும் ஓடத்தைச் செலுத்துமாறு கங்கையின் நீரைத் துழாவும் துடுப்புக்கோல் கால்களையொத்திருக்க, ஓடம் ஞெண்டையொத்திருந்த தென்க; தந்திப்பேற்றுவவமையணி. கோல் - தன்ருதலென்னும்பொருளுள்ள தெலுங்குச்சொல். கோல் - சருமம் எனக் கொள்வதிற் சிறப்பின்மை காண்க. பி-ம்:—¹விளையாடி, ²துழவிடவெழு, துழ வினெடு.

(சு.க.0)

சு.எ.—கங்கையை ஓடத்திநிகடந்து அக்கரையேறுதல்.

*¹சாந்தணி புளினத்தின் நடமுலை ²புயர்கங்கை
காந்தின மணி³மின்னக் கடி.கமழ் ⁴கமலத்தின்
சேந்தொளி விரியுந்தெண் டிரையெனு ⁵நிமிர்கையா
லேந்தின னொருதானே ⁶யேற்றின ளினிதப்பால்.

(இ-ள்.) சாந்து அணி-சந்தனக்கட்டைகளைக் கொண்டுள்ள [சந்தனத்தை யணிந்துள்ள], புளினத்தின் நட முலை - மணற்குன்றுகளாகிய பெரிய தனக் களையுடைய, உயர் கங்கை - சிறந்த கங்காநதியானவள், காந்து இனம் மணி மின்ன - ஒளிவிடுகின்ற தொகுதியான இரத்தினங்கள் பளபளவென்று பிர காசிக்க, கடி. கமழ் கமலத்தின் சேந்த ஒளி விரியும் - (தன்னிடத்துத்தோன்றிய) நறுமணம்வீசுகின்ற தாமரைமலரின் செந்நிறவொளிபரவப்பெற்ற [தாமரைமல ரைப்போன்றுசெவ்வியஒளி வீசப்பெற்ற], தென் திரை எனும் நிமிர் கையால் - தெளிவானஅலையாகிற ஓங்கிய கையினால், ஒரு தானே ஏந்தினன் - தானொருத் தியேஅவ்வோடத்தைத் தாங்கியவளாய், இனிது-இனிதாச [இராமன் முதலி யோர்க்கு யாதொருசிரமமு மில்லாமல்], அப்பால் ஏற்றினன் - அக்கரையிற் சேர்த்தான்; (எ-து.)

அலைகள்மீது ஓடஞ்செல்வது, கங்கையான் தன்கையால் தாங்குவது போன்றிருந்த தென்றார். அலையெனும் கையென்று உருவகஞ்செய்ததற்கு ஏற்ப, கைக்கும்இயையுமாறு 'கடி.கமழ்கமலத்தின் சேந்தொளவிரியும்' எனச் சிலேடையாகக் கூறினார். பி-ம்:—¹சாந்தனா, ²புரை, ³மின்னும், ⁴கரையல் குல், ⁵தரை, ⁶ஏறினினிதன்பால், ஏற்றினினிதன்பால்.

(சு.க.க)

சுஅ. — 'இராமபிரான் சித்திரகூடத்திற்குச் செல்லும் நெறி எது?'
என்று வினாவ, துகள் தான் ஒன்றுகூறவேனுமெனல்.

அத்திசை யுற்றைய னன்பனை முகநோக்கிச்
சித்திர கூடத்திற் சென்னெறி ¹பக²ரென்னப்
பத்தியி னுயிரீயும் பரிவின னடிதாழா
வுத்தம ³வடிநாயே ⁴தேதுவ துளதென்றான்.

(இ-ள்.) ஐயன் - இராமபிரான், அ திசை உற்று - (கங்கையின்) அக்
கரையை யடைந்து, அன்பனை - (தன்னிடத்து) அன்புள்ள குகனை, முகம்
நோக்கி—, 'சித்திரகூடத்தில்-சித்திரகூடமலையை நோக்கி, செல் - போகின்ற,
நெறி - வழியை, பகர் - சொல்வாயாக,' என்ன - என்றுவினாவ, —பத்தியின்
உயிர் ஈயும் பரிவினன் - பக்தியோடு தன்னுயிரையுந் தரவல்ல அன்பையுடைய
அந்தக்குகன், அடி தாழா-(இராமபிரானது) திருவடிகளில் வணங்கி, 'உத்தம -
(யாவரினும்) மேம்பட்டோனே! அடி நாயேன் - நாய்போற்கடைப்பட்ட அடி
யவனாகிய யான், ஒதுவது - (தேவரீரிடத்துக்) கூறவேண்டுவது, உளது-'
என்றான்—; (எ-று).—குகன் கூறுவதுளது என்றதை, மேற்கூறுவன்.

உத்தமன் - இரூளிற் குடிப்பாற்பட்டவனென்றலும் உண்டு. 'உத்தம'
என்பதை விளியாக்கக்கொள்ளாமல் 'உத்தமன்' என்று பிரித்து, உத்தமனாகிய
அடியேன் என்றலும் ஒன்று. பி-ம்:—¹புகல். ²என்னு. ³அடியேனான். ⁴கூறு
வது.

(சுகஉ)

சுசு. — இதுமுதல் நான்கு கவிகள் - குளகம்: தன்னையும் உடன்வைத்துக்
கொள்ள வேனுமென்று துகள் இராமனை வேண்டுகல்.

¹நெறியிடு நெறிவல்லே ²னேடினென் வழுவரம்
னறியன் ³கனிகாயு நறவினை தரவல்லே
ஹைவிட ⁴மமைவிப்பே ⁵னெருநொடி வரையும்மைப்
⁶பிரிகிலெ னுடனேகுப் பெறுகுவெ ⁷னெனினுயேன்.

(இ-ள்.) நாயேன் - நாய்போற்கடைப்பட்டவனாகிய யான், உடன் ஏக
பெறுகுவென் எனின்—உன்னுடனே வரும்பேற்றைப் பெறுவேனே யானால்,—
நெறி இடு நெறி வல்லேன் - (செல்லுவதற்கு அரிதான வழியில் இனிதாகச்
செல்லுமாறு) வழியையுண்டாக்கும் முறைமையில் வல்லமையுடையேன்;
நறியன் - மிகவுஞ்சிறந்தனவாகிய, கனி காய் உம் - காய்கனிகளும், நறவு -
தேனும் ஆகிய, இவை - இவைகளே, கேடினென் - தேடி, வழுவாமல்-தவறா
மல், தர வல்லேன்—; உறைவு இடம் அமைவிப்பேன் - (அங்கங்கே செல்லும்
போது அவ்வவ்விடத்தில் நீர்) வசிப்பதற்கு ஏற்றபடி உறைவிடம் அமைத்துத்
தர வல்லேன்; ஒரு நொடி வரை-ஒருகணப்போதேனும், உம்மை - உங்களை,
பிரிகிலென் - பிரிந்து வாழப்போறேன்; (எ-று)."

இதுமுதல் நான்குகவிகளால்; குகன் நான் உங்களைவிட்டுப் பிரிந்திருக்
கப்பொதேன்: இங்ஙனமுன்னஎன்னை உடன் அழைத்துக்கொண்டு சென்றால்,
உங்கட்கு வேண்டிய பணிவிடைகன்பலவும் செய்யப்பெறுவேனென்ற இராம
பிரானிடத்துத் தன்கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றன நென்க. நெறியிடுநெறி
என்பது - நெறிக்குள்ளுள்ள நெறி: அதாவது - கிளைப்பாதை என்று உரைத்
தலு முண்டு: இப்பொருளில், நெறியிடுநெறி வல்லேன் என்பதற்கு - பெரு
வழி கிளைவழி என்ற யாவையும் அறிந்து தூங்கட்குச் சொல்லவல்லே
னென்க. பி-ம்:—¹நெறியிடை. ²நேடின, நேடினன், நெடியன். ³தறி. ⁴அமை
விப்பன். ⁵நொடிவரையாவு. ⁶பிறியலென். ⁷அடிநாயேன், இனியானே, இனி
நாயேன். (சுகக)

எ௦. தீயன ¹வயமாவார் திசைதிசைச் செலநூறித்
தூயன வுறைகாணர் ²துருவினென் வரவல்லேன்
மேயின பொருளுடித் தருகுவென் வினை³முற்று
மேயின ⁴செய்வல்லே னிருளினு நெறி⁵செல்வேன்.

(இ-ள்.) தீயன - கொடியனவாகிய, வய மா உம் - புலிகளையும், திசை
திசை செல நூறி-(நீங்கன்வசிக்கும்) இடத்தைச்சுற்றியுள்ள இடங்களிலெல்லாம்
இல்லாதவாறு அழித்தொழித்து, தூயன -பரிசுத்தமான (மாண்களைப்போன்ற)
பிரானிகள், உறை - வாழ்கின்ற, காணம்-காட்டினிடத்தை, துருவினென் வர
வல்லேன் - தேடிக் கண்டுபிடித்துவரும் வல்லமையுடையேன்; மேயின
பொருள் - (நீங்கன்) விரும்பிய பொருளை, நாடி தருகுவென் - தேடிக்கொணர்
ந்துதருவேன்; வயின வினை முற்றுஉம் - (நீர்) கட்டினையிட்ட எந்தச்செயலே
யும், செய வல்லேன் - செய்துமுடிக்கும் வல்லமையுடையேன்; இருளின்உம்
நெறி செல்வேன் - இரவிலும் வழிசெல்லவல்லேன்; (எ-று.)

'இருளினும் நெறிசெல்வேன்' என்றது - இராப்போதில் வெளியே
சென்று ஏதேனும் ஒருபொருள் கொணர்ந்துதரவேண்டு மென்றாலும் அங்ங
னமும் செய்யவல்லே னென்றவாறு. பி-ம்:—¹அவையாவும், வகையாவும்,
²துருவினன், ³முற்றும். ⁴செல். ⁵வல்லேன். (சுகக)

எ௧. கல்லுவென் ¹மலைமேலுங் ²கவலையின் முதல்யாவஞ்
³செல்லுவெ னெறிதூரஞ் செறிபுன ராவல்லேன்
⁴விலினை முளெனென்றும் வெருவலெ⁵னெருபோது
மல்லினு முயர்தோளாய் மலராடி ⁶பிரியேனல்.

(இ-ள்.) கவலையின் முதல் யாவும் - கவலைக்கிழங்குமுதலிய எவ்வகைக்
கிழங்குப்பொருளையும், மலைமேல்உம் கல்லுவென் - மலையின்மேலும் தோண்டி
யெடுத்தத்தாவல்லேன்; நெறி தூரம் செல்லுவென் - எவ்வளவுதூரம்போக
வேண்டுமென்றாலும் போய், செறி புனல் தர வல்லேன் - (பிராணன்) தங்குவ
தற்குக்காரணமான நீரைக் கொணரவல்லேன்; விலினும் உளென் - தொகு

தியான வில்லைக் கொண்டுள்ளேன்; ஒன்று உம் வருவலென் - எதற்கும் அஞ்சேன்; மல்லின் உம் உயர் தோளாய் - மற்றோர் புரிவதிலும் மேம்பட்டுள்ள தோள்வலிமையை யுடையவனே! மலர் அடி ஒருபோது உம் பிரியேன்-(உனது) தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளை ஒருகாலும் விட்டுப்பிரியாதிருப்பேன்; (எ-று).—ஆல் - தேற்றம்: ஈற்றசையுமாம். பி-ம்:—¹மலையேனும், ²கயிலையின், ³செல்குவென். ⁴வில்லினுமுளதொன்றும், ⁵இரு, ⁶பிரியாதேன். (சுகசு)

எஉ. திருவுள மெனின் மற்றென் சேனையு முடனேகொண் டொருவலெ ¹ஒருபோது முறைகுவெ னுளரானார் மருவல ரெனின்முன்னே ²மாய்குவென் ³வசையில்லேன் பொருவரு மணிமாற்பா போதுவெ னுடனென்றான்.

(இ-ள்.) பொரு அரு மணி மாற்பா - ஒப்பற்ற அழகிய திருமார்பையுடைய வனே! திருவுளம் எனின் - (உமக்குத்) திருவுள்ளமிருந்தால், என் சேனையும் உடனே கொண்டு - என்னுடைய சேனையையும் உடனழைத்துக்கொண்டு, ஒருபோது உம் ஒருவலென் - ஒருபொழுதும் (உம்மை) விட்டுப்பிரியாமல், உறைகுவென் - (எப்போதும் உம்முடனே) வசிப்பேன்; மருவலர் உளர் ஆனார் எனில் - (என்னாலும்) வெல்லமுடியாது நமக்குத்தீங்குவிளைக்கும்) பகைவர் ஒருகாலுண்டாயினாலால், முன்னே மாய்குவென் - (தமக்கு ஒருதீங்கு நேரும்) முன்னம் நான் என்னுயிரையாய்த்துக்கொள்பவனாகி, வசை இல்லேன்-(தன்னிடத்து அதிதியாக வந்தவனை மாற்றார் கையிற்காட்டிக்கொடுத்தானென்ற) வசைச்சொல்லுக்கு இடனில்லாமற் செய்துகொள்வேன்; உடன் போதுவென்-உன்றோடு வருவேன், என்றான்-என்று (தன்கருத்தைக்) கூறிமுடித்தான், (சுகன்); (எ-று)—மற்று - அசை.

⁴ரீ உடன் வருகின்றேனென்கிறாய்; ⁵ரீ அங்ஙனம் வருவதோ என்னைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு: அது உனக்கு இசையாவிட்டால் ⁶ரீ யாதுசெய்வாய்? என்று இராமபிரான் வினாவினதாகக்கொண்டு, இதனால் விடைகூறுகின்றனன்குதனென்க, நான் என்சேனையுடனே உம்மோடுவசித்து உமக்குப்பிறரால் தீங்கு வராமற் பாதுகாப்பேன்; ஒருகால் பகைஞர் என்னினும்வலிவிஞ்சியவராய் என்னையும் அடக்கி உமக்குத் தீங்குசெய்ய நெருங்குவ ராயின், என் பிராணன் போகும்வரையில் அவரை யெதிர்த்து நிற்பேனெயொழிய என்னுயிருள்ள வரையில் உம்மை அப்பகைவர் கையிற் காட்டிக்கொடுத்து வசைக்குள்ளாகே நென்றனென்பதாம். பி-ம்:—¹இருபோதும், ²மாய்குவென், ³ஒழிகல் லேன், அழிகல்லேன், மிகையில்லேன். (சுகசு)

எஉ.—இதுமூதல் நான்தகவிகள் - ஒருதோடர்: இராமபிரான் துகளேடு தோழமைபாராட்டி, அங்குத்தானேயிருக்கும்மறு பணித்தலைத் தெரிவிக்கும்.

அன்னவ னுரைகோளா வமலனு முரை¹நெர்வா
²நென்னுயி ரணையாய்³ரீ யிளவனு னினையானிர்
நன்னுத லவ⁴ணின்கே ணளிர்கட ⁵னிலமெல்லா
முன்னுடை யதுநா னுன் ⁶ரெழிலுரி மையினுள்ளேன்,

(இ-ள்.) அன்னவன் உரை கேனா - அந்தக்குகப்பெருமானது வார்த்தையைக்கேட்டு, அமலன்உம் - குற்றமற்றவனான இராமபிரானும், உரை கேர்வான் - மறுமொழிகூறுபவனும், —(குணேநோக்கி),—¹நீ—, என்உயிர் அனையாய் - என்னுயிரையொத்தவன் : இளவல் - என் தம்பி, உன்னுளையான் - உனக்குத்தம்பியாவன்: இந்நல் துதலவன்-அழகிய நெற்றியையுடையான இரத்தச் சீதை, நின் கேள் - உன்தோழியாவன் ; நளிர் கடல் நிலம் எல்லாம் - குளிர்ந்த கடலாற்குழப்பட்ட பூமிமுழுதும், உன்உடையது-உன்னுடைய சொத்தாகும் ; நான்—, உன்தொழில் உரிமையின்-உன்னுடைய ஏவற்றொழிலிற் கட்டுப்படும் உரிமையில், உள்ளேன் - அடங்கியுள்ளேன் ; (எ-று.)

இதனால், இராமபிரான் குகனிடத்துச் சகோதரவாஞ்சைவைத்தன னென்பது, விளங்கும். இங்ஙனம் இராமபிரான் அக்குகளைப் பாராட்டியமை பற்றியே இவனைக் குகப்பெருமாள் என்று பெரியோர் வழங்கலாயினர். இழி குலத்தவனான இரத்தக்குகப்பெருமானிடத்தும் சகோதரவாஞ்சைவைத்தமையைப்பற்றி அப்பெருமானது கருணைத்திறத்தையியந்து “ஏழையேதலன்கீழ் மகனென்னுதிருங்கிமற்றவர்க்கின்னருள் செய்து, மாணுமானம்டனோக்கியுன் றோழியும்பியெம்பியென்றொழிந்திலையுந், தோழனீயெனக்கிங் கொழி யென்றசொற்கள் வந்தடியென்மனத்திருந்திட, வாழிவண்ணநின்னடியினை யடைந்தேனணிபொழிஸ்திருவரங்கத்தம்மானே” என்று திருமங்கைமன்னன் ஈடுபட்டு அருளிச்செய்தமை இங்குக் காணத்தக்கது. மிகவும்தாழ்ந்தவனோடு நடபுக்கொள்ளுதல் உபபாதகங்களுள்ஒன்றாகத் தருமசாஸ்திரத்திற் கூறியிருக்க, உயர்குலத்துதித்த மகா குணவானான இராமன் தாழ்ந்தகுலத்தவனான குகனோடு இங்ஙனம் நடபுக்கொள்ளுதல் பொருந்துமோ? என்னில்,—பிறப் பினால் எந்தக்குலத்தாலாயினும் பகவானிடத்திற் பத்திகொண்டவனாகலால் இவன் அந்தணன்போன்றவனும் மகாபாகவதனாவ னாகலால் தாழ்குலத்துப் பிறந்தா னென்ற குற்றம் இரத்தக்குகப்பெருமானுக்கு இல்லையென்க, பி-ம்:—¹செய்வான். ²இன்னுயிரையாயிவ். ³இளவனின். ⁴உன். ⁵உலகு. ⁶உரிமையி னுள்ளென்றான். (சு.கௌ)

எசு. 1 துன்புள தெனி²னன்றோ ³சுகமுள ததுவன்றிப் பின்புள திடமன்னும் பிரிவுள தெனவுன்னேன் ⁴முன்புள மொந்⁵நால்வே முடிவுள தெனவுன்ன ⁶வன்புள வினிராமோ ரைவர்க ளுள⁷ரானேம்.

(இ-ள்.) துன்பு உளது எனின் அன்றுஒ சுகம் உளது - துன்பம்¹ னாதா யினல்லவா சுகமுண்டாகும்; அது அன்றி - அவ்வாறு நினையாமல், ‘பின்பு உளது - (உன்னைக் காண்பது) பின்னர்உண்டாகப்போகின்றது: (இன்பமாக இருக்கிற இக்காலத்திற்கும் இனிஉன்னையடையப்போகின்றகாலத்துக்கும்), இடை-நடுவிலே, மன்உம்-மிகவும், பிரிவு - பிரிவுத்துயரானது, உளது—,’என-என்று, உன்னேல் - கருதிவருந்தாதே; முன்பு - (உன்னோடு தோழமைகொள்வதற்கு) முன்னம், ஒரு நால்வேம் உளெம் - (நாங்கள் உடன்பிற்றுவர்) நால்வ

ராக இருந்தோம்: முடிவு உளது என உன்னு - ஒருமுடிவுதென்று கருது தற்குமுடியாத [எல்லையில்லாமலும் என்றும்நிலைத்துமுள்ள], அன்பு-அன்பை, உள - பரஸ்பரம்கொண்டுள்ள, நாம்—, இனி - இனிமேல், ஓர் ஐவர்கள் உளர் ஆனோம் - உடன்பிறந்தவராவராய் விட்டோம்; (எ-று.)

வெயிலிவடிபட்டார்க்கே நிழலினருமைதெரிவதுபோலத் துன்பத்தை யடைந்தால்தான் இன்பத்தின்நன்மை விளங்குமென்பது முதலடியின்கருத்து. இதனால், கீழ் உன்தொழிலுரிமையினுள்ளேன் என்றுகூறிய இராமபிரான் தான் பிரிந்துசெல்லுதல் நன்மைக்கே யெனக் காட்டுகின்றான். இருவரும் பிரிந்து அதனால் தோன்றும் வருத்தத்தை யதுபவித்தால்தான் நாம் பின்னர் கூடும்போது அது இனிதாகத்தோன்றுமென்றவாறு. “துன்பமுற்றவர்க்கலா, வின்பமில்லையாதலி, னன்பமற்றியானினேத், துன்பத்தாற்றொடக்கினேன் ” என்ற சிந்தாமணிச்செய்யுள் இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது. இனி, ஒருவர் துன்ப பட்டால்தான் அதனால் பலர்க்குஇன்பமுண்டாகு மென்று இதற்குக் கருத்துக் கொண்டு, நீயும் நானும் பிரிந்து அப்பிரிவுத்துயரையனுபவித்தால்தான், இந்தச் சிருங்கபேரத்திலுள்ளாரும் அரக்கராலிடர்ப்படும் உலகத்தாரும் இன்புறுவ ரென்பதை யுட்கோளாகக்கொண்டுகூறினா னென உரைவகுத்தலு முண்டு. பி-ம்:—¹துன்புதெனில், துன்பெனிலது. ²ஒன்றோ. ³சுகமெனிலதுவன்றோ. ⁴முன்புளம், முன்புள. ⁵சால்வோம். ⁶அன்புளது, அன்புளம். ⁷ஆனோம். (சுகஅ)

எஃ. படருற வுளனும்பி கானுறை பகலெல்லா

¹மிடருறு பகையாபோ யானென ²வுரியாய்நீ

சுடருறு வடிவேலாய் சொன்முறை ³கடவேன்யான்

வடதிசை வரும்நா ணின்னுழை வருகின்றேன்.

(இ-ள்.) சுடர் உறு வடி வேலாய் - ஒளிபொருத்திய கூர்மையான வேற் படையையுடையவனே! கான் உறை பகல் எல்லாம் - யான் காட்டில் வசிக்கின்ற காலமெல்லாம், படர் உற - எனக்கு வருத்தம் (நேராமல்) தாங்குதற்கு, உம்பி - உன்தம்பியாகிய இலட்சுமணன், உளன் - கூடவே யிருக்கின்றான்; (ஆதலால்), இடர் உறு பகை - (எனக்குத்) துன்பத்தை யுண்டாக்குகின்ற பகையாகுபவை, யா - எவை? [எதுவும் இன்றுஎன்றபடி]; நீ—, போய் - (உன் இருப்பிடத்திற்குச்) சென்று, யான் என உரியாய் - என்னைப்போல் காத்தற்றொழிற்குஉரிமை பெற்றுநிற்பாயாக [உன் கீழ் வாழும் குடிமக்களைப் பாதுகாப்பாயாக]; வட திசை வரும் அநான் - வடக்கு [அயோத்தி] நோக்கி மீண்டு வருகின்ற அந்நாளில், நின் உழை வருகின்றேன் - நீ இருக்கும் இந்த இடத்திற்கு வந்து சேர்வேன்; யான்—, சொல் முறை கடவேன் - சொல்லியபேச்சுத் தவறேன்; (எ-று.)

‘வடதிசைவரும்நான்’ என்றது - பதினான்குவருஷங்களைக் காட்டிற் போக்கி நகருக்குத் திரும்புங்காலத்து என்றபடி. உம்பி என்பதற்கு - பரத னென்றும், யான்எனஉரியாய்நீ என்பதற்கு - (பரதனுக்குப் பகையுளதாயின்)

நீ சென்று என்னைப்போல உதவுகி என்றும் உரைவருத்தாருமுனர்: இவ்வுரை முன்பின் சந்தர்ப்பங்கட்குப் பொருத்தமானதாகத் தோன்றவில்லை. 13-ம்:—
¹இடருறுதகையாயோய், இடருறறகையாயோய், ²உரியாயே, ³கடவேனான்.

எஃ. அங்குள கிளைகாவற் கமைதியி னுளனும்பி
யிங்குள கிளைகாவற் கியாருள ¹ரிசையாய்நீ
யுன்கிளை யெனதன்றோ வுறுதுய ருறலாமோ
வென்²கிளை யிதுகாவென் னேவளி ³னிநிதென்றான்.

(இ-ள்.) உம்பி - உன்தம்பியாகிய பரதன், அங்கு உள கிளை காவற்கு - அயோத்தியிலுள்ள சுற்றத்தாரெல்லாராயுங் காத்தற்கு, அமைதியின் உளன் - (அதற்கு ஏற்ற) குணவமைதியோடு இருக்கின்றான்; (நீ இந்த இடத்தினின்று என்னுடன்வந்துவிட்டால்), இங்கு உள கிளை காவற்கு - இங்கேயுள்ள சுற்றத் தாரைப் பாதுகாத்தற்கு, யார் உளர்—? நீ—, இசையாய் - சொல்வாயாக; உன் கிளை எனது அன்றோ-உன்னுடைய சுற்றத்தார் என்சுற்றத்தாரல்லரோ? (அவர்கள் காப்பவரில்லாமல்), உறு துயர் உறல் ஆம்ஓ - மிக்கவருத்தத்தை யடையலாமோ? என் கிளைஇது-இங்குஉள்ள என்சுற்றத்தாரை,என் ஏவலின்- எனது கட்டளையினால், இனிது கா - நன்றாகப் பாதுகாப்பாயாக, ¹ என்றான்- என்று கூறிமுடித்தான், (ஸ்ரீராமன்); (எ-று.)

ஸ்ரீராமபிரான் குகனைத் தன்தம்பியாகக்கொண்டா னாதலால், அவன் கிளைஞரைத் தன்கிளைஞராக எண்ணிப் பாதுகாக்குமாறு கட்டளையிட்டான். இராமன் தான் மூத்தவனாதலின், கட்டளையிடுத லேற்கும். 13-ம்:—¹உரைசெய் யாய், உரைசெய்வாய், ²கிளையது. ³இன்று. (எ00)

எள.—கட்டளைப்படியே குகன் நிற்க, ஸ்ரீராமன் முதலியோர்
கானகத்துக் செல்லுதல்.

பணிமொழி கடவாதான் பருவர ¹லிகவாதான்
பிணியுடை ²யவனென்னும் ³பிரிவினன் விடைகொண்டா
னணியிழை ⁴மயிலோடு மையனு ⁵மிளையோனும்
திணிமா நிறைகானிற் ⁶சேணுறு நெறிசென்றார்.

(இ-ள்.) (குகன்), பணி மொழி கடவாதான்-(ஸ்ரீராமனிட்)கட்டளையைக் கடக்கமாட்டாதவனும், பருவரல் இகவாதான் - (மனத்தில் இராமனைப்பிரிவ தனால்தோன்றும்) துன்பம் நீங்கப்பெறுதலனுமாகி, பிணி உடையவன் என் னும் பிரிவினன்-(தன்னைக்கண்டார் இவன் ஏதோ பெருத்த)நோயைக்கொண் டுள்ளானென்று கருதுமாறு தோன்றுகின்ற பிரிவுத்துயரத்தைக் கொண்டவ னாய்,— விடை கொண்டான் - (இராமபிரானிடத்து) விடைபெற்றுக்கொண் டான்; ஐயன்உம் - ஸ்ரீராமனும், இளையோன்உம்-இளையபெருமானும், அணி இழை மயிலோடுஉம் - அழகிய ஆபரணங்களைப்பூண்ட தோபிராட்டியோடு,

திணி மரம் நிறை கானில் - கிளை கண்டாந்த மரங்களை நெருக்கமாகக் கொண்
டுள்ள காட்டிலே, சேண் உறு - வெகுதூரமாகச் செல்லுகின்ற, நெறி - காட்டு
வழியே, சென்றார்—; (எ-று.)

மேல் வனம்புதுபடலத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்யுமாறு 'திணிமர
நிறைகானிற் சேணுந்நெறிசென்றார்' என்றார். 1-ம்:—¹இகழாதான். ²மனம்.
³பேரினன். ⁴மகனோடும். ⁵இளையானும். ⁶சேணுற. (எ0க)

கங்கைப்படலம் முற்றிற்று.

எ—ஆவது வனம்புது படலம்.

குதப்பெருமானாற் கங்காநதியைக் கடந்தேறிய ஸ்ரீராமன் தோலட்சுமணர்
களுடனே வனத்திற்புகுந்த செய்தியைக் கூறும் பகுதி யென்பது, பொருள்,
கங்கையைக்கடந்துசென்ற இராமன் சாளுக்கிச்செல்ல, அவ்விடமெல்லாம்
சூரியன் நிலவேபோல்வீச, வானம் பனித்திவலைபோல்துளிக்கப் பயன்மரம்
இன்னிழைத்தர இங்ஙனம் இனிய நெறியிலே பலவகைக்காட்சிகளைச் சீதா
பிராட்டிக்குக் காட்டியவண்ணம் நடந்துசெல்கையில் அத்தமனகாலத்துக்குச்
சித்திரகூடமலை தூரத்திற் கண்ணுக்குத்தெரிய, அக்காலத்துப் பெருந்தவசியா
கிய பரத்துவாசனென்னும் முனிவன் அவ்விராமபிரானே யெதிர்கொள்ள
வந்தான்: இராமபிரான் அம்முனிவனை வணங்க, முனிவன், இராமனது தவக்
கோலத்தைக்கண்டு 'இக்கோலத்துடனா காண்பது!' என்று கண்ணீருகுத்துத்
தவவனத்திற்கு வந்த காரணத்தை வினாவியறிந்து 'உன்னைக் கானத்திற்கு
அனுப்பித் தயரதன் எங்ஙனம் உய்தான்? என்று வருந்தி, பிறகு எல்லாம்
விதியின் செயலாதலால் வருந்துவதிற் பயனில்லையென்றுதேறித் தன்னுறை
யுளுக்கு அவ்விராமனை யிட்டுக்கொண்டுபோய்க் கனிகாய்களைத் தந்து உபச
ரிக்க, இராமன்முதலியோர் மகிழ்ந்திருந்து அன்றுஇரவுஅங்குத்தானேதங்கி
மறுநாள் பொழுதுபுலர்ந்தபின், முனிவன் 'இவ்விடம் கங்கையமுனைசரசுவதி
யென்னும் நதிகள்சேருகிற பிரயாகையென்னும் க்ஷேத்திரமாதலால் மிகச்
சிறந்தது: இங்கு வசிப்பதற்குப் பலவகைச்சௌகரியமுமுண்டு: இங்குத்தானே
கானகத்துக் கழிக்கவேண்டிய நானைக் கழிக்கலாம்' என்று கூற, இராமன் 'இது
கோசலநாட்டிற்குச் சமீபத்திருத்தலால், பலரும் வருவர்' என்ன, பரத்துவாசன்
அந்நேயிசைந்து 'ஆயின், சித்திரகூடமென்னும்மலை பத்துக்காவதத்திற்கு
அப்பால் உள்ளது: அது வசிப்பதற்கு இனியஇடன்' என்ன, முனிவனை
வணங்கி விடைபெற்று இராமனாகிய அங்குநின்று நடந்து சூரியனுச்சியை
யடையும் வேளையில் யமுனாநதியையடைந்து இளையபெருமான் மூங்கிற்கழி
களைக்கொண்டு தெப்பம் அமைக்க அத்தெப்பத்தால் அவ்யாற்றைக்கடந்து
வெகுதூரம்நடந்து சென்று ஒருகடுஞ்சரத்தைச்சேர்ந்தனராக, இராமன் 'இத

னைச் சனகிடப்பது அருமை' என்று நினைக்கையில், அவர்கள் புருந்ததால் அக் கடுஞ்சரம் வெம்மை முதலியனகீங்கி இனிதிருக்க, அந்தப்பாலைவனத்தை மெல்லக்கடந்து சித்திரகூடத்தைக் கண்டன ரென்பது இப்படலத்துக்கூறிய விஷயம்.

க.—இராமன் வேனிற்காலத்துவனஞ்சேர, அவ்விடமெங்கும்
ஆகாயத்திலே மழைக்குறிதோன்றுதல்.

*பூரியர் புணர்மாதர் ¹பொதுமன ²மெனமன்னு
மீரமு முள தில்லென் றறிவரு ³மிளவேனி
லாரியன் வரலோடு மமுதள வியசீதக்
காருறு குறி⁴வானங் காட்டிய ⁵தவனெங்கும்.

(இ-ள்.) பூரியர் புணர் - அறிவில்லாத கீழ்மக்கள் சேர்கின்ற, பொது மாதர் - விலைமகளிரின், மனம் என - மனம்போல, மன்னும் ஈரம் உம் உளது இல் என்று அறிவு அரு - பொருந்திய ஈரமும் உண்டோ இல்லையோ என்று அறிவதற்கும் அருமையான, இளவேனில்-இளவேனிற்பருவத்திலே, ஆரியன்-பூரீராமன், வரலோடுஉம் - (காண்கநெறியில்) வந்துசேர்ந்தவளவிலே,—வானம்-ஆகாயமானது,—அமுது அளவிய சீதம் கார் உறு குறி - நீரோடுபொருந்திய குளிர்த் தருநிறமேகம்பொருந்தியகுறியை, அவண்எங்கும்-அவ்விடமெங்கும், காட்டியது—; (எ-று.)

இராமபிரான் வனத்திற்குவந்ததனால் அப்பரமனுக்கு வெப்பம்தோன்ற மலிருக்கும்படி அவ்விடமெங்கும் வானத்திலே மழைக்குறிகள் தோன்றின வென்க. வானத்தில் மழைக்குறிகள்தோன்றியதை, வனத்தின்செயலாக்கிக் கூறினார். வேனிற்பருவத்தில் நீர்க்கிடப்பது அரிதாவதுஅன்றித் தரையில் ஈரமும்உண்டோ இல்லையோஎன்று கருதுமாறு நீர் வற்றிவிடுதலால், 'ஈரமுள தில்லென்று அறிவரும்வேனில்' என்றார். அங்ஙனமுள்ளவேனிற்பருவத்துக்குப் பொதுமகளிரின் மனத்தைபுயமைகூறினார். பொதுமகளிரின் மனம் வெளிக்கு ஈரமுள்ளதுபோலக்காட்டி உன்னைபசையற்றிருத்தலால், ஈரமுளதில்தென்று அறிவு அரிதாகும். ஈரம் - அன்பும், நீர்க்கசிவும்: கீலேடை. ஈரமும், உம்மை-இழிவுசிறப்பு. பி-ம்:—¹புலமனம், புதுமனம், புதுமணம். ²நலமென்னும். ³முதுவேனில். ⁴மானக், காண்க. ⁵வனமெங்கும். (எ0உ)

உ.—இனியகாட்டுவழியில் ஸ்ரீராமன்முதலியோர் செல்லுதல்.

வெயிலின நிலவேபோல் விரிகதி ரிடைவீசப்
¹பயின்மர நிழலினப் பனிபுரை துளி²வானப்
புயறா விளமென்கால் பூ³வள வியதெய்த
மயிலின நடமாடும் ⁴வழியினி யனபோனார்.

(இ-ள்.) வெயில் - சூரியன், விரி கதிர் - பரவிய (தனது) கிரணங்களை, இளநிலவே போல் இடை வீச - இளநிலாவைப்போன்று [வெப்பமின்றி] இடையிடையே வீசிக்கொண்டிருக்கவும்,— பயில் மரம் - (ஆங்கு) நெருங்கி

யுள்ள மரங்கள், நிழல் ஈன - நிழலைத் தரவும்,— வானம் புயல் - வானத்திலே
தோன்றிய மேகம், பனி புரை துளி தர - பனித்துளியைப்போன்ற சிறு
நீர்த்திவிலைகளை வீசவும்,— இன மெல் கால் - மென்மையாக வீசுகின்ற இனந்
தென்றற்காற்று, பூ வளவியது எய்த - வளப்பமுள்ள பூவின்மணத்தை
யடைந்துவீசவும்,— மயில் இனம் நடம் ஆடும் - மயிற்கூட்டங்கள் கூத்தாடு
கின்ற, இனியன வழி - இனியனவான காட்டுவழிகளிலே, போரூர் - (அவ்
விராம்பிரான் முதலியோர்) சென்றார்கள்; (௭-று.)

வானத்திற் புயல்நிறைந்து சிறுதிவிலைகளைத் துளித்துக்கொண்டிருக்க
வும், செறிந்தமரங்கள் நிழலைத் தந்துகொண்டிருக்கவும், இவ்விரண்டற்கும்
இடையேஇடையே சூரியன் தனதுகிரணங்களை இளநிலாப்போல் இன்ப
முண்டாகும்படி எறியவும், இனந்தென்றற்காற்று நறுமணமுள்ள மலர்களின்
மணங்களை முகந்துகொண்டு மெல்லமெல்லத் தம்மீதுவீசவும், மயில்கள் ஆங்
காங்கு நடமாடவும், இனியனவாகத்தோன்றுங் காட்டுவழிகளிலே அவ்விராம
பிரான் முதலியோர் சென்றன ரென்பதாம். வழி இனியனவாதற்குக்கார
ணம், வெயிலினநிலவேபோல் வீசுதல் முதலியன. பூ - சாதியொருமை.
வெயில் - சூரியனுக்கு, ஆகுபெயர். பி-ம்:—¹பயன். ²மேகம், மேகப்,
வானில். ³வளவியகந்தம். ⁴வழியினினியல். (௭௦௧)

௩.—இதுமுதற்பதினாறுகவிகள் - இராமபிரான் கீதாபிராட்டிக்கு
அவ்வனத்தின் பலவகைவளங்களைக் காட்டுதலைத் தெரிவிக்கும்.

மன்றலின் மலி¹கோதாய் மயிலியன் ²மடமானே
யின்றுயில் வதிகோபத் தினம்³விரி வனவெங்குங்
கொன்றைகள் சொரிபோதின் ⁴குப்பைகள் ⁵குலமாகை
பொன்றிணி மணிமானப் பொலிவன பலகாணாய்.

இதுமுதற் பதினேழுகவிகள் - குளகம்.

(இ-ள்,) மன்றலின் மலி கோதாய் - நறுமணத்தால் மிகுந்துள்ள மலர்
மாலையையணிந்துள்ளவனே! மயில் இயல் மடம் மானே-மயில்போன்றசாயலைக்
கொண்டமடப்பமுள்ள மான்போன்ற (பார்வையையுடைய) வனே! இன் துயில்
வதி கோபத்து இனம் எங்கும் விரிவன - இனியதுயிலைச்செய்கின்ற இத்திர
கோப்பூச்சிகளின் கூட்டங்கள் எங்கும் பரவப்பெற்றனவான, கொன்றைகள்
சொரி போதின் குப்பைகள்-கொன்றைமரங்கள் சிந்திய மலர்த்தொகுதிகள்,
பொன் திணி மணி குலம் பல மாலை மான-பொன்னிற் பதிக்கப்பெற்ற இரத்
தினங்களினாலியன்ற பல சிறந்த இரத்தினஹாரங்களை யொத்திருப்ப, பொலி
வன - விளங்குவனவற்றை, காணாய்—; (௭-று.)

கொன்றைமலர்கள் பொன்னிறமான மலர்களைச் சொரிந்துநிற்க அவற்
றின்மீது இத்திரகோபங்கள் ஆங்காங்குத் துயில்வனவாய்ப் பரவியுள்ளவை,
பொன்னிற் பதுமராகவிரத்தினங்கள்வைத்து இழைத்த பலஇரத்தினஹாரங்
கள் ஆங்காங்குக் கிடப்பனவற்றை யொத்திருக்கு மென்று குறித்தான்; தன்

மைத்தந்திப்பேற்றவணி. இந்திரகோபம் செந்நிறத்தனவாகிப் பதுமராக விரத்தினத்தை பொத்திருக்க, எங்குஞ்சிந்திய கொன்றைமலர்கள் பொன்னை யொத்திருக்குமென்க. கோதை மயில் மான்மூன்றையும் - சீதைக்கு, உவமையாகக் கொண்டுநலுமாம். கோபம் - இந்திரகோபமென்பதன் முத்தற்குறை. இதுமுதல் பதினெட்டாங்கவியவரையிலுமுள்ள 'காணாய், பாராய்' என்ற முற்றுக்களை ஒன்றுசேர்த்து, (சீதையைநோக்கி), 'காணாய், காணாய் பாராய், என்றனன் - என்றுகூறி, திரடோளான் நெறிபோயினன்' எனப் பத்தொன்பதாங்கவியில் முடிக்க. பி-ம்:—¹கோதை. ²இளமானே, மடமாதே. ³அவ்வீரன். ⁴குப்பைகொள். ⁵குவிமாமை. (எ0ச)

சு. ¹பாணிள மிஞ்ஞுகப் படு²மழை பணையாக
நாணினை தொகுபிலிக் ³கோலின நடமாடல்
⁴பூணிய நினசாயல் ⁵பொலிவது பலகண்ணிற்
காணிய வெனலாகுங் களி⁶மயி லிவைகாணாய்.

(இ-ள்.) நாணினை - மனக்கூச்சங்கொண்டனவாய், தொகு பீலி-சுருக்கிக் கொண்ட தொகுதியான பீலிகளைவிரித்தவண்ணம், இள மிஞ்ஞு பாண் ஆக - இளவண்டுகள் (பாடல்பாடும்) பாணனாகவும், படு மழை - பொழிகின்ற மழை, பணை ஆக - பறையாகவும் கொண்டு, கோலின நடம் ஆடல் பூணிய - (தாம்) கருதிய நர்த்தனத்தைச்செய்வதை மேற்கொண்டனவாகி, - நின சாயல் பொலிவது பல கண்ணில் காணிய எனல் ஆதும்-உன்னுடைய சாயல் (தம்மிடத்தே) விளங்குவதை (த் தம்முடைய) பல கண்களாற் காண்கின்றன என்று சொல்லுதற்கு ஏற்றுள்ள, களி மயில் இவை-களிப்போடுகூடிய இம்மயில்களை, காணாய்-.

மயில்கள் தம்தோகையைத் தொகுத்துள்ளதை நாணத்தாற் சுருக்கிக் கொண்டன வென்பார் 'நாணினை தொகுபிலி' என்றார். 'தொகு' என்பதற்கு இரட்டிதமொழிதலாக - சுருக்கிக்கொண்ட என்றும் தொகுதியான என்றும் பொருள்உரைக்கப்பட்டன. மயில்கள்தோகை விரித்துநடமாடுவதற்கு - மிஞ்ஞு றைப் பாணாகவும், மழையைப் பணையாகவும் கொண்டார். மயிலை நர்த்தகியாகக் கூறாமையால், இஃது - ஏகதேச வருவகவணி. மயில்கள் தோகையை விரித்து நடமாடுகையில் அத்தோகையிற் பீலிக்கண்கள் தோன்றுவன - தம்மிடத்து உன்னுடைய சாயலுள்ளமையைத் தமது பலகண்களாற் காணுவது போல்வதைக் காண்பாயாக எனச் சீதையைநோக்கி இராமபிரான் காட்டுகின்றன என்க. பி-ம்:—¹பாணினைமிஞ்ஞு, பாணிநன்குமிறு. ²பணைமழை. ³தோகைகண்டமாடல். ⁴பூணினை, பூணியனை, பூணினை. ⁵பொலிவுறுவது, பொலிவுறுமது. ⁶மயிலவை. (எ0ஊ)

ஈ. ¹செந்தொளி கிரிசெவ்வாய்ப் பைங்கிளி ²செநிகோலக்
காந்தளின் மலரேறிப் ³பொலிவது கவினாரு
மாந்தளிர் நறுமேனி மங்கைநின் ⁴மணிமுன்கை
யேந்தின வெனலாகு மியல்பின விவைகாணாய்.

(இ-ள்.) சேந்து ஒளி விரி - அழகுபெற்று ஒளி பரவுகின்ற, செவ் வாய்பைங் கிளி - செந்திர வாயையும் பசியுடல்நிறத்தையுமுடைய கிளிகள், கோலம் செறி காந்தளின் மலர் ஏறி - அழகுநிரம்பிய காந்தள்மலரின்மீது ஏறிக் கொண்டு, பொலிவது - விளங்குவது, — கவின் ஆரும் மாந்தளிர் நறு மேனி மங்கை - அழகுநிரம்பிய மாந்தளிரைப்போன்று இனியதாகத்தோன்றுகின்ற மேனிநிறத்தையுடைய நங்கையே! நின் மணி முன் கை ஏந்தின எனல் ஆகும்— உன்னுடைய அழகிய முன்னங்கையிலே யேந்தியுள்ளன வென்னத்தகும்: இயல்பின் இவை - இத்தன்மையுள்ள இக்கிளிகளை, காணாய்—; (எ-து.)

காந்தளின்மீது ஏறி விளங்குங் கிளிகள், சீதையே! நின்முன்னங்கையிலேறி விளங்குங் கிளிகளைப் போலு மென இராமபிரான் காட்டுகின்றனனென்க. காந்தள்மலரைக் கைக்கு உவமையாகக் கூறுவது, கவிமரபு. பி-ம்:—¹சேந்தொளிர். ²செவ். ³கோதுவ. ⁴மட. இப்பாடல் சிலபிரதிகளில் “அருத்தி” (அ) என்ற பாடலுக்குப்பின் காணப்படுகின்றது. (எ0சு)

சு. ¹நெய்ஞ்ஞிறை ²நெடுவேலி னிழலுறு திறமுற்றிக்
³கைஞ்ஞிறை நிமிர்கண்ணுப் ⁴கருதின வினமென்றே
 மெய்ஞ்ஞிறை விரிசாயல் கண்டுநின் விழிகண்டு
⁵மஞ்ஞையு மடமானும் ⁶வருவன பலகாணுப்.

(இ-ள்.) நெய் ஞிறை நெடு வேலின் நிழல் உறு திறம் முற்றி-நெய் நிரம்பப் பூசுப்பெற்றுள்ள நீண்ட வேலின்சாயையும் மிக்கசாமர்த்தியமும் நிரம்பப் பெற்று, கை ஞிறை நிமிர் - கையளவிற்கு அடங்காது மிக்குள்ள, கண்ணாய் - கண்களையுடையவனே! மஞ்ஞையு - மயிலும், மடம் மான் உம் - இளமையை யுடைய மானும், (நின்) மெய் ஞிறை விரி சாயல் கண்டுஉம் நின் விழி கண்டு உம் - உனது உடம்பின் மிக்குப்பரவிய சாயலைக்கண்டும் உனதுவிழியைக் கண்டும், இனம் என்றுங் கருதின - (தம்முடைய) இனமென்றே நினைத்தன வாய், பல வருவன - பலவருபவற்றை, காணாய்—; (எ-து.)

மஞ்ஞை உன்னுடம்பில் தம்முடையசாயல் மிக்கிருத்தலால் உன்னைத் தம்மினமென்று கருதி வருகின்றன; அங்ஙனமே மான்கள் உன்விழியைக் கண்டு தம்முடையஇனமான மானின்விழி பென்று கருதி வருகின்றன: இங்ஙனம் பல வருவனவற்றைக் காண்பா யென்று இராமபிரான் காட்டுகின்றனனென்க. மஞ்ஞையும் மானும்இனமெனமயங்கியனவாகக்கூறியது - மயக்க வணி, கண்கள் வேற்படையின் வடிவுபடைத்திருப்பன வென்பதை ‘வேலி னிழல்முற்றி’ என்றும், அவ்வடிவொப்புமையோடுநில்லாமல் தமக்குஇலக்கானாகக் கொலைசெய்யுந் தன்மையும்வாய்ந்துள்ளன அக்கண்க ளென்பதை ‘திறமுற்றி’ என்றும் விளக்கினான். துருப்பிடியாமலிருக்கும்பொருட்டும் கூராக்குதற்பொருட்டும் படைகளில் நெய்ப்பூசுதல், இயல்பு. ‘மஞ்ஞையும் மடமானும்’ என்பன, ‘சாயல்கண்டும் விழிகண்டும்’ என முறையேசென்று இயைதலால், முறை

தீர்மானப்பொருள்கோள். இறைஎன்பன - போலி. மஞ்ஞை - திசைச்
சொல். பி-ம்:—¹செய்திதை. ²திதம். ³கைம்முறை. ⁴சருகின. ⁵மைஞ்ஞைஞ்.
'வருவனவரை', வருவனவிவை. (எ-எ)

எ. பூவலர் ¹குரவோடும் ²புடைதவழ் பிடவீறு
மாவலர் சொரிசூழற் றுயிலெழு மயிலொன்றின்
³துவியின் மணம்நாறத் துணைபிரி பெடை⁴தானச்
சேவலொ டுறவூழத் திரிவத னியல்காணும்.

(இ-ன்.) பூ அலர் குரவோடு உம் - அழகாக மலர் மலர்கின்ற குரவினு
டனே, புடை தவழ் - பக்கங்களிலே தவழ்வதுபோற் பரவிவளர்கின்ற, பிடவு-
பிடவமாம், ஈனும் - உண்டாக்கிய, மா அலர் - சிறந்த மலர்கள், சொரி -
சொரிகின்ற, சூழல் - சூழ்த்த இடங்கள், துயில் எழும் - உறங்கியெழுகின்ற,
மயில் ஒன்றின் - ஒராண் மயிலின், தூவி - கலாபம், இன் மணம் நாற -
இனியமணம்வீச, (அதுகண்ட), துணை பிரி பெடைதான்-(தன்கணவனாகிய)
துணையைப் பிரித்திருந்த பெண்மயில், அ சேவலொடு - அந்த ஆண்மயிலோடு,
உற ஊழ மிகவும் ஊடல்கொண்டு, திரிவதன் இயல் - திரிவதன் தன்
மையை, காணும்—; (எ-று.)

குராமலரும் பிடவமலருஞ் சிந்திய சூழலில் துயின்று எழுத்ததனால்
அம்மலர்களின்மணம் படியப்பெற்ற ஆண்மயிலேக்கண்டு, பிரித்திருந்த பெண்
மயில் 'வேற்றுப்பெண்மயிலோடு கலத்ததனால்தான் இகற்கு இம்மணம் உண்டா
யிற்று' என்றுமயங்கி அவ்வாண்மயிலோடு ஊடல்கொண்டு அச்சேவலுக்கு
முகங்கொடாமல் ஊழச்செல்வது காணு யெனக் காட்டுகின்றனன் இராமபிரா
னென்க. தூவியில் மணம்நாற என்று பிரித்தும் உரைக்கலாம். மலர்மணத்
தால் மயிலின்கலாபம் மணம்நாறுவதுபற்றி, அச்சேவலை வேற்றுப்பெடை
யோடு புணர்ந்துவந்த தென மயங்கியதாகக் கூறியது - மயக்கவணியாம்.
பி-ம்:—¹குரவோடு. ²நிழலிட. ³துவியன்மணம். ⁴காணச். (எ-அ)

அ. அருந்ததி அனையாளே பழுதினு மினியாளே
செருந்தியின் மலர்¹தாங்குஞ் செறி²பித ழினசோகம்
³பொருந்தின களிவண்டிற் ⁴பொலிவன பொன் றாது
மிருந்தையி னெழுதிபொத் ⁵தெழுவதொ ரியல்காணும்.

(இ-ன்.) அருந்ததி அனையாளே - அருந்ததியை யொத்தவளே! அழு
தினும் இனியாளே - அமிருத்ததைக்காட்டிலும் இனிமையையுடையவளா
கத் தோன்றுபவளே! செருந்தியின் மலர் தாங்கும் - செருந்திமலரைத்
தாங்குகின்ற, செறி இதழின் அசோகம் - செருங்கிய இதழையுடைய அசோக
மலர்கள், பொருந்தின களி வண்டின் பொலிவன - (தம்மிடத்துப்) பொருந்
திய மதர்த்த வண்டுகளோடு விளங்குவன,—பொன் ஊதும் - பொன்னை

முடிவாக வந்து விட்டது. இருந்தமையின் கரியிலே, எழுதி ஒத்தெழுதி
நீதி எளிகின்ற நெருப்பைப் போன்று, எழுபது ஓர் இயல் - எழுந்தெழுந்த
கின்ற ஒப்பற்ற தன்மையை, காணாய்—; (எ-று.)

அசோகமலரின் இடையிலே செருந்திமலர் தங்கியிருக்க, வண்டுகள் அவற்
றின்மீது மொய்க்குங் காட்சி, நெருப்பிலே பொன்னைவைத்துக் கரியால் மூடி
ஊதுகுழல்கொண்டு ஊதுகையில் அக்கரியின் இடைவழியாக நெருப்புச்சுவாலை
வெளிவருவதுபோல மென்க: தந்திறிப்பேற்றவணி. அசோகு - நெருப்புச்
சுவாலைக்கும், செருந்திமலர் - பொன்னுக்கும், அவற்றின் மீது மொய்க்கும்
வண்டுகள் - பொன்னைப் பொதிய டைக்குங் கரிக்கும் உவமையாமெனக்
காண்க. செருந்தியைத் தெரியவொட்டாமல் வண்டுகள் அவற்றின்மீது மொய்
க்க, இடையிடையே அசோகின் இதழ்கள் நெருப்புச்சுவாலைபோல் வெளித்
தோன்றுமென்க. 1-ம்:—¹தங்கி, தங்கும்.²இதழ்வனசோகம், இதழனசோகம்,
இதழனகோங்கம், இதழ்புனைகோங்கம். ³பொருந்திய. ⁴பொழிவன. ⁵எழுவன
வியல், எழுவனபல, எழுவனவவை. ⁶பாராய், இப்பாடலுக்குப்பின் சிலபிரதி
களில்” “கூடிய” (கூ) என்ற பாடல் உள்ளது. (எ0க)

கூ. *ஏந்திள முலையாளே வெழுதரு மெழிலாளே
காந்தளின் முகைகண்ணிற்¹கண்டொரு களிமஞ்ஞை
பாந்தளி தெனவுன்னிக் கவ்விய படி²பாராத்
³தேந்தள வுகள்செய்யுஞ்⁴சிறுகுறு நகைகாண்ப்.

(இ-ள்.) ஏந்து இள முலையாளே - (சாயாமல்) நிமிர்ந்தவண்ணமாகவுள்ள
இளமுலையையுடையவளே! எழுத அரு எழிலாளே - எழுதுவதற்குமுடியாத
[மிக்க] அழகுடையவளே! ஒரு களி மஞ்ஞை - களிப்புக்கொண்ட ஒருமயிலா
னது, காந்தளின் முகை - காந்தளின் மொட்டை, கண்ணில் கண்டு - தன்
கண்களாற் கருத்துடன் பார்த்து, இது பார்தன் என உன்னி - இது பாம்பு
என்று நினைத்து, கவ்விய - (அதனைத் தன்வாயாற்) கவ்விய, படி-வகையை,
பாரா - பார்த்து, தேன் தளவுகள் செய்யும் - தேனையுடைய முல்லைமலர்கள்
செய்கின்ற, சிறு குறு நகை - மிகச்சிறிய புன்சிரிப்பையும், காணாய்—; (எ-று.)

காந்தளின்முகையை அரவெனக்கருதி மயில் அதனைக் கவ்வவதையும்
முல்லைமலர்கள் மலர்வது அவ்வண்ணம் மஞ்ஞை மயங்கி ஏமாந்துகவ்வியது
கண்டு பரிகாசச்சிரிப்புச் சிரிப்பதுபோலவதையும் காணு யென்று சீதைக்கு
இராமபிரான் காட்டுகின்றன நென்க. தளவுகள்மலர்வது மஞ்ஞைகள்
ஏமாந்ததுகுறித்து முல்லைக்கொடியென்னும் மாதரின் பரிகாசச்சிரிப்புப்போலு
மென்னும்வருணனை கோன்றக் கூறியதனால், சுற்றடி - தந்திறிப்பேற்றவணி
யாம். இதனில், தற்குறிப்பேற்றத்தைக்காட்டும் உருபுதொக்குவதுன்னதென்
றறிக, காந்தன்மொட்டைப் பார்த்தனென மயில்மயங்கியது - மயக்கவணியாம்.

பி-ம்:—¹கண்டதொர், ²பாராய், ³தீந்தளவுகள், சேர்தளவுகள், தேர்தளவுகள், ⁴சிறுநகைபல, இச்செய்யுள் ஒருபிரதியில் “குன்றுறை” (க0) என்னும் பாடலுக்குப்பின் உள்ளது. (எக0)

க0. குன்றுறை வயமாவின் குருளையு மிருள்சிந்திப்
பின்றின தெனலாகும் பிடிதரு சிறுமாவு
1மன்றில் ²பிரிவொல்லா வண்டர்த மனையாவின்
³கன்றொடு விளையாடுங் ⁴களியன பலகாணாய்.

(இ-ள்.) குன்று உறைய வயமாவின் குருளையும-மலையில்வாழ்ந்தனமையுள்ள புலியின்குட்டியும், இருள் சிந்தி பின்றினது எனல் ஆகும் பிடிதரு சிறுமாமும். இருளே வெளிப்படுத்திப் பின்னிரைத்துள்ளதென்னும்படியுள்ள பெண்யானை பெற்ற சிறிய யானைக்குழவிகளும், அண்டர்தம் மனை ஆவின் கன்றொடு - இடையர்வீட்டிலுள்ள பசுவின் கன்றுகளுடனே, அன்றில் - பகைத்தலில்லாதனவும், பிரிவு ஒல்லா - (ஒன்றைவிட்டுஒன்று) பிரிந்துவாழ்வதற்கும் உடன்படாதனவுமாகி, விளையாடும் களியன பல - களித்து விளையாடுபவை பலவற்றை, காணாய்—; (எ-று.)

புலிக்குட்டியும் யானைக்கன்றும் பசுவின் கன்றுகளோடு சேர்ந்துபகைமையென்பது சிறிதும் இல்லாமல் ஒன்றைவிட்டுஒன்று பிரிவதற்கும் மனமில்லாது மிக்க மனவொற்றுமையோடும் பேரன்போடும்விளையாடுபவற்றைக்காணுமென்கின்றனனென்க. வயமாவிற்குருளே - சிங்கக்குட்டியென்றலும்ஒன்று, வயமாவும் யானையும் பகைமைநீங்கிப் பசுவின் கன்றோடு விளையாடுதற்குக்காரணம், இராமபிரான் அய்வனத்துவந்ததனென்றாவது, அய்வனம் முனிவருறைவிடமாதலினென்றாவது கொள்க. பி-ம்:—¹அன்றல, ²பிரிகில்லா, பிறிவொல்லா, ³கன்றொடுமுடனும், ⁴களியது. (எகக)

கக. * அகில்¹ புனை குழல்² மாதே யணியிழை யெனலாகு
நகுமலர் நிறைமலைக் ³கொம்பர்க ணதிகோறுந்
துகில்புரை ⁴நறுநீரிற் றேய்வன துறைபாடு
முகிழிள முலையாரின் மூழ்குவ பலகாணாய்.

(இ-ள்.) அகில் புனை குழல் மாதே - அகிற் புனையூட்டப்பெற்ற கூந்தலையுடைய மங்கையே! அணி இழை எனல் ஆகும் நிறை நகுமலர் மலை கொம்பர்கள் பல - அலங்கரித்தற்குரிய ஆபரணமென்று சொல்லத்தக்க நிறைய மலர்ந்த மலர்த்தொகுதியையுடைய பூஞ்செடிக்கொம்புகள் பல, துறைஆடும் முகிழ் இளமுலையாரின்-நீர்த்துறையிலே நீராடுகின்ற அரும்பும்இளையமுலையை யுடைய மகளிரைப்போல, நதிகோறும் - நதியினிடங்களிலெல்லாம், துகில்புரை நறுநீரில் தோய்வன மூழ்குவ - (மெல்லிய) பட்டாடையையொத்த நறுமணமுன்னநீரிலே படிந்துமூழ்குவனவற்றை, காணாய்—; (எ-று.)

காற்றினால் அசைக்கப்படுத்தோறும் நீரிற் பூஞ்செடிக்கொம்புகள் பல படிந்து மூழ்குவன, மகளிர் நீர்த்துறையிற் படிந்து மூழ்குவவரைப் போலு றென்றார்; தந்தறிப்பேற்றவுவமையணி. கொம்புகள் மகளிர்க்கும், அவற்றிற் பூத்துள்ளமலர்த்தொகுதிகள் - பல அணிகலன்களுக்கும் உவமை யெனக் காண்க. பி-ம்:—¹புரை, ²மானே, ³கொம்புகள், ⁴துரை, திரை. (எகஉ)

கஉ. முற்றுறு முகை¹கிண்டி ²முயல்கில ³சிறுதும்பி
விற்திரு துதன்⁴மாதேயம்மலர் விரிகோங்கின்
சற்றுறு மலரேறித் துயில்வன சுடர்மின்னும்
பொற்றக நுறு⁵லீலம்⁶புரைவன பலகாண்பு.

(இ-ள்.) வில் திரு துதல் மாதே - வில்லைப்போன்ற அழகியநெற்றியை யுடைய பெண்ணே!—முற்றுறு முகை கிண்டி முயல்கில - முற்றிய மலர்களி னரும்புகளைக் குடைந்துகொண்டு (அவற்றினுள்ளே செல்ல) முயற்சிசெய்யா தனவான, சிறு தும்பி - சிறுவண்டுகள், அம் மலர் விரி கோங்கின் சற்று உறு மலர் ஏறி- அழகிய மலர்கள் மலரப்பெற்ற கோங்கமரத்தின் சுற்றிலும் பொருந் திய மலர்களி லேறி, துயில்வன - (ஆவ்வுள்ளமதுவைப்பருகி) உறங்குவன வாய்,—சுடர் மின்னும் பொன் தகடு உறு லீலம் புரைவன - ஒளி விளங்குகின்ற பொற்றகட்டிலே பொருந்திய லீலரத்தினங்களை யொப்பன, பல - பலவற்றை, காணாய்—; (எ-று.)

முற்றியஅரும்புகளைக் குடைந்துகொண்டு தேனைப்பருகும்முயற்சியற்றுக் கோங்குமரத்தைச்சுற்றி மலர்ந்த மலர்களிற் படிந்த சிறுவண்டுகள் பல, பொற் றகட்டிலமுத்தினலீலமணிகள்போலவிளங்குவதைக் கானையென்கின்றனென்க. மலரும்பருவத்தையடைந்து முற்றிய முகைகளிற் குடைந்துசென்றற் புதுத் தேனைப்பெறலாமாயினும் சிறுவண்டுகளாதலால் அவ்வனஞ்செய்யாது ஏற்கவே மலர்ந்த கோங்கின்மலரிற் கிடைக்கும் பழந்தேனை துரந்து உறங்கினவென்க. 'சிறு' என்பது - கருத்துடையடைமொழியாம். பி-ம்:—¹திண்டி, ²முயல்கில, ³சில, ⁴மானே, ⁵இன்மலர், ⁶லீலம், ⁷பொருவன. (எகக)

கங. கூடிய நறைவாயிற் கொண்டன விழி¹கொள்ளா
மூடிய ²களி³மன்ன ⁴முடுகின் நெறிகாணு
வாடிய சிறைமாவண் ⁵டந்தரி னிசை⁶முன்னுப்
பாடிய பெடை⁷கண்ணு வருவன பலகாண்பு.

(இ-ள்.) கூடிய நறை வாயில் கொண்டன - மிக்கதேனை வாயிற்கொண் டனவும், விழி கொள்ளா மூடிய களி மன்ன முடுகின் நெறிகாணு - (அங் வனம் மதுவையுண்டமையாற்) கண்விழித்துப்பார்க்கமாட்டாமல் (கண்ணை) மூடிக்கொள்ளுமாறு பெருங்களிப்புப்பொருந்த விரைந்துசெல்லுதற்குடரிய வழியைக்காணமாட்டாதனவுமான, ஆடிய சிறை மீர் வண்டு - ஆடிக்கொண்டு

செல்லுந்தன்மையுள்ள பெரிய ஆண்வண்டுகள், அந்தரின்-குருடரைப்போல, இசை முன் ஆபாடிய பெடை கண் ஆ - இசைப்பாடலை முன்புறமாகப் பாடிய வண்ணஞ்சென்ற பெண்வண்டுகளைக் கண்ணாகக்கொண்டு, வருவன பல - பல்வருவனவற்றை, காணாய்—; (எ-று.)

நறையைப்பருகியகளிப்பாற் கண்விழித்துச் செல்லும்நெறியைக் காண மாட்டாத ஆண்வண்டுகள் முன்புறத்தே பெண்வண்டுகள் பாடிக்கொண்டு செல்ல அந்தஇசையைப்பற்றியபடியே நெறியே செல்லலாயின வென்க. அந்தர், ஒலிபற்றிச்செல்லுதலில் உவமையாவர். பாடியவண்ணம் முன்செல்லும் பெண் வண்டு செல்லும்வழியையுணர்த்தற்குக் கருவியாயிருத்தலால், 'முன்னுப்பாடிய பெடை கண்ணு' என்றார். பி-ம்:—¹கொள்ள. ²கிளி, ³மன்னு, ⁴முடுகிய, ⁵அந்தரின்விசை, ⁶முன்னம். ⁷கண்ணாய். (எகச)

கசு. கன்னியரணிகோலங் கற்றறி குந¹ரென்னப்

பொன்னணி ²நிறவேங்கைக் ³கொம்பர்கள் புதுமென்பூ வன்னமென் னடையாய்நின் ⁴னளகநன் னுதலப்புஞ் சின்ன⁵மென் மலர்மானச் சிந்துவ பலகாணுப்.

(இ-ள்.) அன்னம் மெல் னடையாய் - அன்னம்போல் மெல்லியநடையை யுடையவளே!—பொன் அணி நிறம் வேங்கை கொம்பர்கள் பல-பொன்னின் அழகியநிறம்வாய்த் (மலர்கனோடுகூடிய) வேங்கைக்கிளைகள் பல,—கன்னியர் அணி கோலம் - கன்னிப்பெண்கள் அணிகின்ற கோலத்தை, கற்று அறிகுநர் என்ன - கற்றுப்படிசூபவர்போல, புது மெல் பூ - மெல்லிய புதுமலர்களை, நின் அளகம் நல் துதல் - நின்னுடைய அளகத்தோடுகூடிய அழகிய நெற்றிக்கு நேரே,—அப்பும் மெல் சின்னம் மலர் மான - (நெற்றியிலே) அப்புகின்ற மெல்லிய சின்னப்பூவை யொப்ப, சிந்துவ - சிந்துவனவற்றை, காணாய்—.

வேங்கைக்கொம்புகள் நின்னுடைய நெற்றிக்குநேராக மெல்லிய பொன்னிறப்பூவைச் சிந்துபவை, நின் துதலில் அப்புஞ் சின்னப்பூவைச் சிந்துவனவற்றைப் போலு மென்க. அவ்வனம் அப்புதற்குஉரிய சின்னப்பூவைச் சிந்துவதனால், வேங்கைக்கொம்புகளை 'கன்னியரணிகோலங் கற்றறிகுநரென்ன' என்று குறித்தார்: தன்மைத்திறுதிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—¹ஒப்ப. ²நறவேங்கைக், நிறக்கொங்கைக். ³கோங்குகள். ⁴அளவளாளகப்புஞ். ⁵நன்.

கரு. *மணங்கிளர் மலர்¹வாச மாருதம் ²வரவீசக்

கணங்கிளர் தருகண்ணங் ³கல்லுடை யன⁴கானத் தணங்கினு மினியாயுன் னணிவட முலை⁵முன்றிற் கணங்கின மவைமானத் துறுவன ⁶வவைகாணுப்.

(இ-ள்.) அணங்கின் உம் இனியாய் - தெய்வமகளிரைக் காட்டிலும் அழகுடன் தோன்றுபவளே! உன் வடம் அணிமுலை முன்றில் கணங்கு இனம் அவை மான - உன்னுடைய முத்தமாலையையணிந்த தனங்களின் முன்னிடத்

தேயுள்ள தேமலின் திரங்களை யொப்ப, —வாசம் மாருதம் வர வீச-நறுமண முள்ள காற்று மிக வீசுவதனால், மணம் கிளர் மலர்-வாசனை மிகுகின்ற மலர்களின், கணம் கிளர் தரு சுண்ணம்-கட்டமாக விளங்குகின்ற மகார்தப்பொடிகன், கல் உடையன கானத்து - கற்களைக்கொண்டனவான காட்டினிடத்தே, துறுவன அவை - நெருக்கமாகச் சிந்திக் கிடப்பனவற்றை, காணாய்—; (௭-று.)

காற்றுவீசுவதனால் மலர்களிலுள்ள மகார்தப்பொடிகள் காட்டினிடையே யுள்ள கற்களின்மீது சிந்தி, தனங்களின்மீது படருந்தேமலினத்தை யொத்துத் தோன்றுமென்க. கற்களுக்குத் தனங்களும், மகார்தப்பொடிகளுக்குத் தேமலின மும் உவமையெனக்காண்க. தந்திரிப்பேற்றுவுவமையணி. கல்லுடையன கானத்து என்றாரேனும் கானம் உடையன கல்லத்து என்க. காற்றுக்கு வடமொழியிலே கந்தவஹன் [நறுமணத்தைத்தாங்குவது] என்று ஒரு பெய ருள்ளதற்குவற்ப, 'வாச மாருதம்' என்றார். வடமணி யென்றது - முலைக்கு இயற்கையடைமொழி. தெய்வமகளிரும் விரும்புந் கட்டடிகுடையா யென்பார் 'அணங்கினுமினியாய்!' என்றார். 1-ம்:—¹வாரும். ²அவிர்வாசக், அயர்வாசக். ³கல்லிடையன, கள்ளுடையன. ⁴கண்டாய். ⁵முன்னர்ச். ⁶பல. இச்செய்யுள், சில பிரதியில் "வான்புரை" (க௭) என்ற செய்யுளின் பின்னர்க் காணப்படுகின்றது; சிலபிரதியிற் காணப்படவில்லை. சிலபிரதியில் "கன்னியர்" (க௭) என்பது இதன்பின் உள்ளது. (௭௧௭)

௧௧௧. அடியினை ¹புறைகல்லா வென்றுகொ லதரெங்கு
மிடை²யிடை மலர்சிந்து ³மினமர மிவைகாணப்
கொடியினொ டிளவாசக் ⁴கொம்பர்கள் ⁵குயிலேயுன்.
றுடிபுரை யிடை⁶நாணித் துவள்வன ⁷விவைகாணப்.

(இ-ள்.) 'அடி இணை-உன்னுடைய பாதங்கள், உறை - (கற்கள்) உறுகீது வதை, கல்லா-கற்றறித்தனவல்ல,' என்று கொல்-என்று கருதித்தானோ, அதர் எங்கும் - (நடந்துசெல்லவேண்டிய) வழிமுழுதும், இடை இடை - அவ்வவ் விடங்களில், மலர் சிந்தும் - புஷ்பங்களைச் சிந்தியுள்ள, இனம் மரம் இவை - தொகுதியாயுள்ள இம்மரங்களை, காணாய்—; குயிலே - குயில்போன்ற இனிய குரலையுடையவனே!— கொடியினொடு - கொடிகளுடனே, வாசம் இன் கொம்பர்கள் இவை - (மலர்விறந்திருத்தலால்) நறுமணங்கொண்ட இந்த இனங் கொம்புகள், உன் துடி புரை இடை நாணி துவள்வன-உன்னுடைய உடுக்கை யையொத்த இடைக்கு ஒப்பாகமாட்டாமல் வெங்கித்துவள்வனவற்றை, காணாய்—; (௭-று.)

மலர்மரங்கள் செல்லும்வழியிடமுழுதும் மலர்களைச் சிந்தியிருப்பது, சேதையின்பாதங்கள் கற்கள் உறுத்த நடந்துசென்று பழகாதனவாதலால் அம் மங்கையின் பாதங்கட்கு இந்தக் கல்வழி யறுத்தாகிருக்கவேண்டுமென்று புஷ்பங்களைப்பரப்பிவைத்தனபோலு மென்று, முன்னிரண்டடிகளிற் குறித்தார். மலர்கள் மிகுதியாகப் பூத்திருப்பதனால் அப்பாதத்தைத் தாங்கமாட்டாது

துவன்சின்ற கொடிகளையும் பூங்கொம்பர்களையும் சீதையின் இடைக்கு உவமை
யாகமாட்டாமல் நாணித் துவன்வன்போலு மென்று பின்னிரண்டடிகளிற்
குறித்தார்: இவைவிரண்டும்-தந்தறிப்பேற்றவணிகளாம், 1-ம்:—¹பொறை,
²மிடை, ³இன, ⁴கொம்புகள், ⁵குயிலாய், ⁶நாண், மான, ⁷அவை, பல. இச்
செய்யுள் ௧௬-ஆம்பாடலுக்குப் பின் சில பிரதியிற் காணப்படுகின்றது. (எகள)

௧௭. வாள்புரை விழியாயுன் மலர்¹புரை யடிமானத்
தாள்புரை தளிர்வைகுந் தகை²சூரி மி நிலைகாணாய்
கோள்புரை யிருள்வாசக் குழல்புரை ³மழைகாணாய்
தோள்புரை யிளவேயின் ⁴றொகுதி கி நிலைகாணாய்.

(இ-ள்.) வாள் புரை விழியாய்-வாட்படையையொத்த கண்களையுடைய
வளை! மலர் புரை உன் அடி மான-தாமரை மலரையொத்த உனது பாதங்களை
யொப்ப, தாள் புரை தளிர்-தானோடுகூடிய சிறந்த தளிர்களிலே, வைகும்-தங்கு
கின்ற, தகை-தன்மையையுடைய, சூரி மி இவை-இந்தசூரியற்களை, காணாய்—;
கோள் புரை இருள்-(பண்டங்களைத் தெரியவொட்டாமற்) கொள்ளுந் தன்மை
யையுடைய மிக்கஇருளைக் கொண்ட, வாசம் குழல் - நறுமணமுள்ள கூந்தலை,
புரை-ஒத்த, மழை-மேகங்களை, காணாய்—; தோள் புரை இன வேயின் தொகுதி
கள் இவை-தோளையொத்த இந்த இனவேயின் தொகுதிகளை, காணாய்—.

மிசூறு, மழை, வேயின்றொகுதி இவற்றைக் காட்டுகின்ற நென்க. தாள்
புரைதளிர், குழல்புரைமழை, தோள்புராவேய் - எதிர்நிலையுமையணி.
கோள்புரையிருள்-“கொள்கின்ற கோளிருள்” என்றார், ஆழ்வாரும். மலர்புரை
யடியிலும், மானம்-பெருமைபொருந்திய, தாள்புரை தளிர்மலர், வைகும் சூரியு
என்றமும் ஒன்று. 1-ம்:—¹அடியணி, அடியவை, ²மிசூறிலை, சூரியுமை,
³மலர், ⁴தொகுதிரளவை, தொகுதிகளவை. (எகள)

௧௮. பூநனை சினை துன்றிப் புள்ளிடை யிடை¹பம்பி
²நானிற நளிர்வல்லிக் கொடி ³நவை யிலபல்கி
மானின மயின்மலை குயிலினம் ⁴வருகானந்
தீநிகர் தொழிலாடைத் திரை⁵பொரு வனபாராய்.

(இ-ள்.) மான் இனம் - மானின்கூட்டங்களும், மயில் மலை - மயிலின்
கூட்டங்களும், குயில் இனம் - குயிற்கூட்டங்களும், வரு - சஞ்சரிக்கப்பெற்ற,
கானம் - இந்தக் காடானது, - பூநனை சினை துன்றி - பூவரும்புகளையுடைய
கிளைகளோடு நெருங்கி, புள் இடைஇடை பம்பி - பறவைகள் இடையிடையே
நெருங்கி, நால் நிறம் நளிர் வல்லிக் கொடி நயை இல பல்கி - பலவுகைநிறங்
களையுடைய குளிர்த வல்லியெண்ப்படுங் கொடிகள் குற்றமில்லாதன மிகுந்து,
தீ நிகர் தொழில் திரை ஆடை - தீயைநிகர்த்துப் பூத்தொழில்களமைந்த பல்
வண்ணத்திரையாடையை, பொருவன - ஒத்திருப்பனவற்றை, பாராய்—.

சினை துன்றிப் புள்பம்பிப் பலநிறக்கொடிகளமல்கிய கானம் சித்திரத்
தொழிலமைந்த பலவண்ணத்திரைச்சீலை பொருவுவதைக் காண்பா யென்கின்

றன னென்க. ‘மானினம் மயின்மலை குயிலினம் வரு’ என்பது - கானத்திற்கு
 இயற்கையடைமொழி; இனி, திரையாடையில் மானினம் முதலியனவும் சித்
 திரத்தொழிலாக அமைந்துள்ளதனால் இவ்வனம் கூறினா ரென்றலும் ஒன்று.
 கானத்து மரங்களிற் செந்தளிர் எங்கும் பரவியிருப்பதால், அந்தக் கானகத்தைத்
 தீசிகர் ஆடையென்றல் ஏற்கும். பி-ம்:—¹கோம்பின், நம்பித், ²தானளிர்வன
 வல்லிக். ³பலபலதங்கி, அளவிலமல்கி, நவையிலபல்கி, நவையிலபல்க. ⁴வதி.
⁵புரன்வன. (எகக)

ககூ.—இராமபிரான் பிராட்டிக்கு வனத்தின்வாந்தைக் காட்டிக்
 கோண்டு செல்கையிற் சூரியன் அத்தமிக்க, அப்போது புலப்பட்ட
 சித்திரகூடமலையைக் காட்டுதல்.

ககூ, ¹என்றனன் மடவாளோ ²இனிதினின் விளையாடிப்
 பொன்றினி திரடோளான் போயின நெறிபோதுஞ்
 சென்றது ³குடபாலத் திருமலையிதுவன்றோ
⁴வென்றனன் வினவென்றோர் மேவிட மெனலோடும்,

(இ-ள்.) மடவாளோடு - (தன் மனைவியாகிய) மடப்பமுள்ள சீதாதேவி
 யுடனே, பொன் தினி திரன் தோளான் - பொன்னுபரணங்களை நெருங்கப்
 பூண்டுள்ள திரண்டதோளையுடையவனான ஸ்ரீராமன், என்றனன் - என்று
 கூறி, இனிதினின் விளையாடி - இனிமையாக விளையாடிக்கொண்டு, நெறி
 போயினன் - (சித்திரகூடத்தைநோக்கிச் செல்லும்) வழிபைப் பிடித்துச்
 சென்றான்; (அப்போது), போதுஉம் குடபால் சென்றது - சூரியனும் மேற்
 றிசையைச்சேர்ந்தான் [அத்தமிக்கலாயினன்]; (அக்காலத்துத் தான் செல்லக்
 கருதிய சித்திரகூடமலை கண்ணுக்குத் தூரத்திற் புலப்பட),— வின வென்
 றோர் மேவு இடம் - இருவினையை (தம் தம்முடையதவமகிமையால்) வென்ற
 வராகிய முனிவர் வாழ்கின்ற இடமான, அ திருமலை - (நாம் செல்லக்கருதிய)
 அந்தச்சிறந்தசித்திரகூடமலை, இது அன்றோ - (கண்ணுக்கு தெரிகின்ற) இது
 வல்லவோ? என்றனன்—; எனலோடும்- என்றுகூறிக்கொண்டிருந்தவளவில்,-
 (எ-று).—“பரத்துவனெனுநாமப்பரமுனி பவநோயின்மருத்துவனையானை
 வரவெதிர்கொளவந்தான்” என அடுத்தகவியோடு தொடர்ந்துமுடியும்.

போது குடபால் சென்றது என்றது-சூரியன் அத்தமித்தா நென்றவாறு,
 சூரியன் உதித்தானென்பதைச் சூரியன் கீழைத்திசையிற்சேர்ந்தானென்றும்,
 அத்தமித்தலை மேலைத்திசையைச் சூரியன் சேர்ந்தானென்றும் கூறுவர் கவிஞர்.
 கீழ்க் கங்கைப்படலத்தில் “சித்திரகூடத்துச் சென்னெறிபகர்” என்று வினாவின
 னாலால், இராமபிரான் அம்மலையை “அத்திருமலையிதுவன்றோ” என்கின்றான்.
 போது - போதினையுணர்த்தற்கு முக்கியகருவியாயிருக்குஞ் சூரியனுக்கு, ஆரு
 பெயர்: “வாழ்நாட்கலகாவயங்கொளிமண்டிலம்” என்றார், பிறரும். பி-ம்:—
¹என்றுநன். ²இனிதினில். ³குடபாறை, குடபாலை. ⁴என்றரு, என்றிரு. (எஉ0)

உஉ.—பரத்துவாசமுனிவன் இராமபிரானை எதிர்கொள்ள அங்குவநதல்.

அருத்தியி னகம்விம்மு ¹மன்பின நெநொளிற்
²திருத்தின தவ³முற்றிற் றென்றுநற் றெரிகின்றான்
பரத்துவ நெனுநாமப் பரமுனி பவநோயின்
மருத்துவ னனைபாளை வரவெதிர் கொளவந்தான்.

இதுமுதல் மூன்றுசுவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ன்.) அருத்தியின் அகம் விம்மும் அன்பினன் - (இராமபிரானைக் காணப்போகின்றோமென்று) மகிழ்ச்சியினால் மனம்பூரிக்கின்ற அன்பையுடையவனும், நெடு நாளில் திருத்தின தவம் முற்றிற்று என்று நல் தெரிகின்றான் - நெடுநாளாக நேர்மைபெறச்செய்த தவம் பயனைவிளக்கும் பக்குவத்தையடைந்ததென்று (தன்மனத்தினுள்ளே) நன்றாக உணர்ந்தறிபவனுமாகிய, பரத்துவன் எனும் நாமம் பர முனி - பரத்துவாசனென்ற பேரையுடைய அந்தச் சிறந்தமுனிவன், பவம் நோயின் மருத்துவன் அனையானை - பிறவி நோயைப் போக்குவதற்கு வைத்தியன்போன்றவனான அந்த இராமபிரானை, வரவு எதிர் கொள் - வருகையை யெதிர்கொள்ளுமாறு, வந்தான்—; (எ-று.)

பரமுனி-வடசொற்றொடர்: யாரினும்பரனான[சிறந்தவனான] முனி என்க. பவநோயின் மருத்துவனனையான் - “எருத்துக்கொடியுடையானும் பிரமனுமிந்திரனும் மற்று, மொருத்தரு மிப்பிறவியென்னும் நோய்க்குமருந்தறிவாருமில்லை, மருத்துவனாய்கின்றமாமணிவண்ணு மறுபிறவிதவிரத், திருத்தியுந் கோயிற்கடைப்புதப்பெய்” என்பது, பெரியார் பாசரம். மருத்துவன்-நோயைப் போக்க மருந்துதருபவன்; வைத்தியன். ஸ்ரீராமன் முதலியோர் ஒடத்தினுற் கடந்து கங்கையின் தென்கரையைச் சேர்ந்ததும், காட்டுவழியாக நடந்து வஞ்ச தேசத்தைச்சார்ந்து அன்றிரவு ஆங்குள்ளதொரு ஆலமரத்தினடியே தங்கி, விடிந்த பின்பு பயணமாகிப் பெரிய ஆரணியங்களில் துழைந்து என்றும்பாராத பலவகைக் காட்சிகளைப் பார்த்தவண்ணம் கங்கையமுறைதிகள் சேருவதாகிய பிரயாகையில் பரத்துவாசமுனிவனின் ஆச்சிரமத்தைநோக்கிநடந்து சாயங்காலம் அவ்வாச்சிரமத்தையடைந்து காத்திருந்து அக்கினிகோத்திரஞ்செய்து விட்டு வெளிவந்த பரத்துவாசமுனிவனைக்கண்டு பணிந்து தம்மையின்னா ரென்று தெரிவிக்க, அம்முனிவன் அர்க்கியம் முதலியனஅளித்து உபசரித்துக் காய்கிழங்காகிய உணவுகளையும் அளித்துத் தங்கியிருக்கஇடத்தையும் ஏற்படுத்திக்கொடுத்தன நென்று முதலூரல் கூறும். பி-ம்:—¹அன்பினின், ²திருத்தியவினை, ³முற்றிற்றின்றென, முற்றித்திருந்தனல், ⁴முற்றிற்றென்றென.

உஉ.—இதுவும், அடுத்தகவியும் - பரத்துவாசமுனிவனது வருணனை.

குடையின் னியிர்கோலன் குண்டிகையின்னமுரிச்
சடையின் ¹னுரிமா னின் சருமனன் மாநாரி
னுடையின் டயிர்நா னு முருவின் நெறிபேணு
நடையின் டமறைநா னு ²நடநவி மருநாவான்.

(இ-ள்.) குடையின் - குடையைவைத்துக்கொண்டிருப்பவனும், கியிர் கோலன் - ஒங்கிய தண்டத்தை யேந்திநிற்பவனும், குண்டிகையின் - ஜல பாத்நீரத்தைக் கொண்டிருப்பவனும், மூரி சடையின் - மிகச் சடைமுடியையுடையவனும், உரி மானின் சருமன்-உரிக்கப்பட்ட மான்னோலைப்போர்த்திருப்பவனும், நல் மரம் நாரின் உடையின் - அழகிய மரநாராலியன்ற ஆடையை யுடுத்துள்ளவனும், மயிர் நாலும் உருவினன்-மயிர்தொங்குகின்ற வடிவத்தை யுடையவனும், நெறி பேணும் நடையின் - வழியிற் (பிறவுயிர்கட்கு நலிவு நேராதபடி) கவனித்துச்செல்லும் நடையையுடையவனும், மறை நால் உம்நடம் நலில் தரு நாவான் - நான்குவேதங்களும் நர்த்தனஞ்செய்கின்ற நாவையுடையவனும்,—(எ-று.)

ஒருவனிடத்துச் செல்வம் மிகுதியாக இருப்பின், 'இவனிடத்து இலக்குமி தாண்டவமாடுகின்றான்' எனவும், ஒருவனிடத்து விச்சை மிகுதியாக இருப்பின் 'இவன் நாவில நாமகள் தாண்டவமாடுகின்றான்' எனவும் கூறும் உலக வழக்குப்பற்றி, 'மறைநாலுநடநவிறருநாவான்' என்றார்: உலகவழக்குநவிர்சியணி. "பரதவாஜோஹந்திரபிராயுர்திர ப்ரஹ்மசர்யமுவாஸ [பரத்துவாசனென்பவன் முந்தூறுவருஷகாலம் பிரமசரியவிரதம் பூண்டுவசித்தான்]" என்று வேதம் கூறுதற்குறப, இவகுப் பரத்துவாசமுனிவனை வருணித்தனர் கவி யென்னலாம். "தூலைகரகம் முக்கோன்மணையே, யாபுககாலையந்தணற்குரிய" என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தைக்கொண்டு இச்செய்யுளைக் கவி யாரம்பித்திருக்கலாம். பி-ம்:—¹உழையின்சான்மரையின், உழைமென்றோற்றறையின், மானின்சான்மரையின், உழைமானின்றோலின், உழையினதானை மரையின் - ஓரின். ²நவின்றன். (எஉஉ)

உஉ. செந்தமிழ் புரிசெல்வன் றிசைமுக முனிசெவ்வே

²தநதன் வுயிரெல்லாந தன்னுயி ரெனநல்கு

மநதன் ³ஆலகேழு ⁴மமைமெனி னமரோச

னுநதியி னுதவாமே யுதவிடு தொழில்வல்லான்.

(இ-ள்.) செந்தமிழ் புரி செல்வன்-செந்நிறமுள்ள அக்கினியைத் தவறாமல் நாடோறும்வளர்க்கின்ற சீமானும், திசைமுகம் முனிசெவ்வே தந்தன் உயிர் எல்லாம் தன் உயிரான நல்கும் அநதன்-நான்குதிசைகளைநாகிய நான்குமுகங்களையுடைய பிரமதேவன்படைத்த பிராணிகளையெல்லாம் தன்னுயிரைப்போலக் கருதிப் பாதுகாக்கின்ற அழகியகுளிர்த் தருளையுடையவனும், உலகு ஏழ்உம் அமை எனின் அமரோசன் உதயின் உதவாமே உதவிடு தொழில் வல்லான்-ஏழுலகங்களையும் படையென்றாலும் தேவாதிதேவனாகியதிருமால்(தன்)நாபீகமலத்தினின்று (அண்டங்களை) உண்டாக்காதிருக்கையிலும் (தான்) படைக்குந் தொழிலைச்செய்யவல்ல ஆற்றல்படைத்தவனுமாகிய,— (எ-று.) —"பரத்துவனெனுநாமப் பாமுனி***எதிர்கொள்வந்தான்" என உ0-ஆக கவியோடு முடியும். இனி 'அம்முனி' என மேல் வருவதற்கு அடைமொழியாக்கி உரைத்தலும் உண்டு.

முதலிரண்டடி - பரத்துவாசமுனிவனுடைய பெருங்கருணையையும், பின்னிரண்டடி - அம்முனிவனுடைய பேராற்றலையும் விளக்கும். பின்னிரண்டடிகளில், அமரேசன் தன்னுத்தியினின்று அண்டங்களை யுதவ அதன்பிறகு படைப்புத்தொழிலைப் புரியும் பிரமதேவனினும் இந்தப்பரத்துவாசமுனிவனுக்கு ஏற்றத்தை விளக்கியது - வேற்றுமையணியின்பாற் படும். தீயோம்பல் அந்தணர்க்குச் செல்வமாகையால் 'செந்தமூல் புரிசெல்வன்' என்றார்: "முத்தீச்செல்வத்திருபிறப்பான்" என்ற திருமுருகாற்றுப்படையும் இங்கு ஒப்பு கோக்கத்தக்கது. பி-ம்:—1வரு, தரு. 2நத்தலில். 3உலகெல்லாம். 4அமைதியின், அமையெனில். (௭௨.௩)

௨௨ — இராமபிரான் முனிவனை வணங்க, அம்முனிவன் இராமனது தாபசவேஷத்தைக்கண்டு வருந்துதல்.

அம்முனி வரலோடு 1மனகனு மலர் தூவி
மும்முறை 2தொழுதான் 3முதல்வனு மெதிர்புல்லி
யிம்முறை யுருவோ 4நா 5மெய்துவ தெனவுள்ளம்
விம்மின 6னிழிகண்ணீர் விழிவழி யுகடின்றான்.

(இ-ள்.) அ முனி - அந்தப்பரத்துவாசமுனிவன், வரலோடுஉம்-வந்தவளவிலே,—அனகன்உம் - குற்றமற்றவனாகிய இராமபிரானும், மலர் தூவி - புத்தங்களைக்கொண்டு அருச்சித்து, மும் முறை தொழுதான்-மூன்றுமுறை வணங்கினான்; அ முதல்வன்உம் - முதன்மைபெற்ற அம்முனிவனும், எதிர்புல்லி - அவ்விராமபிரானைகிரேசென்று அணைத்து, 'நாம் எய்துவது இ முறை உருகுநீர் அடைவது இப்படிப்பட்ட தவசிவடிவோ?' என - என்று, இழி கண்ணீர் விழி வழி உக-இழிகின்ற கண்ணீர் விழிவழியே பெருக, உள்ளம் விம்மினன்-மனத்திற் றயராமடைந்து, நின்றான்—; (௭-௩.)

இராமன் வணங்கிநிற்க, அவனைக் கண்ட பரத்துவாசன் அப்பிரானைத் தழுவி அவன் தாபசவேஷத்துடன் இருப்பதற்காகக் கண்களினின்று சோகக் கண்ணீர்பெருக, 'இங்ஙனம் தாபசவேஷத்துடனிருக்கும்படி நேர்வதே!' என்று நொந்து மனத்துயரத்துடன் நின்றன நென்பதாம். நாம் - தன்மைப் பன்மை உயர்வுப்பொருளையுணர்த்த முன்னிலையிடத்து வந்தது: இது "ஓரிடம் பிறவிடத் தழுவலுமுளவே" என்றவாறு வருவதோர் இடவழுவமைதி. இங்ஙனம்வருதலே, "நாமரையாமத்தன்றோ வந்துவைகியந்ததுவே" என்ற திருக்கோவையாருக்குப் பேராசிரியர் 'நாம் என்னும் முன்னிலையுணர்ப்பாட்டுத் தன்மை உயர்வுதோன்ற முன்னிலைக்கண்வந்தது' என்று உரைத்தமையாலும் உணரலாம்; "நங்கையிலவிரை நெருநலடைந்தவரோ நாமென்ன" என்பர், பின்னும். இங்ஙனம்வருதல் உலகவழக்கத்திலும் உண்மை காண்க. பி-ம்:—1அழகனும். 2தொழுதானே. 3முனிவனும். 4நான். 5காண்குவது. 6அழி. (௭௨.௪)

உச. — 'தாபசவேஷத்துடன் வருவதற்குக் காரணம்பாது?'
என்று அம்முனிவன் வினாவுதல்.

அகலிட நெடிதாளு மமைதியை யதுதீரப்
புகலிட மெமதாகும் புஸ்ரயிடை ¹யிதுநாளிற்
²தகவில தவவேடர் தழுவின வருவானே
னிகலடு சிலை³வீர விரையவ னெடுமென்றான்.

(இ-ள்.) இகல் அடு சிலை வீர-பகைவரைக் கொல்லவல்ல வில்வீரனே! (கீ.),
இது நாளில் - இக்காலத்தில், அகல் இடம் நெடிது ஆளும் அமைதியை-பார்த்த
பூமியிடம் முழுவதையும் நீண்டகாலம் ஆளுதற்கு ஏற்ற தருதியையுடையாய்;
அது தீர - அத்தன்மை நீங்க, எமது புகல் இடம் ஆளும் புரை இடை - (முனிவர்
களாகிய) நாங்கள் தங்கி வாழ்கின்ற சிறந்த தபோவனத்தில், தகவு இல் தவம்
வேடம் தழுவின - (உளதுபருவத்துக்கு) ஏலாத தாபசவேடத்தை மேற்
கொண்டவனாய், இரையவனெடு உம் - தம்பியாகிய இலக்குமண்ணுடனே, வரு
வான் - வருவது, ஏன் - என்ன காரணம்? என்றான் - என்று வினாவினான்.

முதுமைப் பருவத்திலே புத்திரரிடத்து இராச்சியபாரத்தை வைத்து விட்டு
த் தாபசவேடம் பூண்டு தவஞ்செய்யுமாறு முனிவர் வசிக்குமிடங்களில் வருவது
இடசுவாகுருலமன்னவர்க்கு வழக்கமுண்டு; நீ பாலியத்திலேயே இங்கனம் வந்
திட்டாயே; இது என்ன காரணம்பற்றி? என்று முனிவன் வினாவினான். ஒரு
கால் பகைவர் பொறுது இராச்சியத்தை வலியக்கவாந்து கொள்ள நீ வந்திட்
டாயோ என்ற ஐயுவதற்கும் இடனில்லாத மகாவீரன் நீயென்பான், 'இகலடு
சிலை வீர' என்று இராமபிரானே விளித்தான்; ஆகவே, இத்தொடர்மொழி -
கருத்துடையடைகோளியணியாம். வருவான் - வானீற்றெச்சம் தொழிற்
பெயர்ப்பொருளில்வந்தது. பி-ம்:—¹இந்நாளில், எனநாளின். ²தகவிலை, ³வீரா.

உரு. — வந்த காரணத்தை இராமபிரான் தெரிவிக்க,
முனிவன் நோந்துகூறுதல்.

¹உற்றுந பொருளெல்லா முணர்வுற வுரைசெய்தா
னற்றவ முனியந்தோ விதிதரு நவையென்பா
னிற்றது செயலுண்டோ வினியென விடர்கொண்டான்
பெற்றில டவமந்தோ பெருநில மக²ளென்றான்.

(இ-ள்.) உற்று உள பொருள் எல்லாம் - நிகழ்த்த செய்தி முழுவதையும்,
உணர்வு உற - நான்கு முனிவன் அறிந்து கொள்ளுமாறு, உரை செய்தான் -
(இராமபிரான்) கூறினான்; (அது கேட்ட), நல் தவம் முனி - (மோட்சத்தை
யடைவதற்கு ஏற்ற) சிறந்த தவத்தையுடைய அந்தப் பார்த்தவாசமுனிவன்,
'இனி - இக்காலத்திலும், இற்றது - இப்படிப்பட்டதாகிய, செயல் - செய்கை
(நிகழ்வது), உண்டோ—?' என - என்று, இடர் கொண்டான் - பெருந்துன்ப
மடைந்து, — '(இது), அந்தோ - ஐயோ! விதி தரு நவை - ஊழ்வினைக்கு உரிய
தெய்வம் செய்த பிழையாகும்,' என்பான் - என்று கூறுபவனாய், — (மெரு

நிலமகன்-பெருமைபெற்ற நிலம்மீட்டை, தவம் பெற்றிலன் - (இக்காலத்து இராம பிரான் ஆட்சிபுரிய) தவஞ் செய்திலன்,' அந்தோ—! என்றான் - என்றுங் கூறினான்.

இராமபிரானுற் செய்தியுணர்ந்த பரத்துவாசமுனிவன், தக்க மூத்தவனிருக்க இளையவனை யாசபுரியுமாறு விட்டு, மூத்தவனைக் காட்டுக்குத்தூர்த்து வது கலிகாலத்துச்செய்கையல்லவோ. இந்தியுக்கத்தூக்கும் இச்செயல் ஏற்குமோ? என்று முன்பு லுருந்திப் பிறகு சிறிதுதேறி 'ஊழ்வினையின்கோளாறு' என்றும், 'பூமிதேவியின் தெனர்ப்பாக்கியம்' என்றுங் கூறின னென்க. பி-ம்:—
¹உற்றன, உற்றறு. ²என்பான். (௭௨௬)

௨௬.—பரத்துவாசமுனிவன் தயாதன்நிலையைப்பற்றிச் சிந்தித்தல்.

துப்புறம் துவர்வாயின் றாய்மொழி ¹யவளோடு
 மப்புறு கடன்ஞால மாளுதி கடிதென்னை
²வொப்பறு ³மகநின்னை யுயர்வன ⁴முறவேகென்
 நெப்பரி சுயிருய்ந்தா நென்றுனை யவனென்றான்.

(இ-ள்.) 'என் துணையவன் - எனதுநண்பனாகிய தசாதன்,—துப்பு உறம் துவர் வாயின் - பவழத்தையொத்துச்சென்றிறமாகவுள்ள வாயையுடைய, னாய் மொழியவளோடுஉம் - இனியமொழியையுடையவளாகிய சிதையோடும், அப்பு உறு கடல் ஞாலம் - கீர்நிரம்பிய கடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்தை, கடிது - விரைவினில், ஆளுதி - ஆள்வாய்,' என்றான் - என்றுகூறிவிட்டு,— (பிறகு), 'ஒப்பு அறம் மக நின்னை - ஒப்பற்ற மகனாகிய நின்னை, உயர் வனம் உற ஏகு - பெருவனத்திற்சேருமாறு செல்வாய்,' என்று - என்றுகூறி, எப்பரிசு - எவ்வண்ணம், உயிர் உய்ந்தான் - உயிருடன்வாழ்பவனுனான்?' என்றான் - என்றுவினாவினான்; (௭-து.)

'இராச்சியத்தைவிரைவினிலாளுவாய்' என்ற வாயைக்கொண்டே 'பெருவனத்திற் சேருவாய்' என்று ஒப்பற்றநின்னைநோக்கி மொழிந்து உயிருடன் எவ்வனம் அந்தத்தசாதனால் வாழமுடியுமென்று சிந்தித்துக் கூறினான், பரத்துவாசமுனிவ னென்க. பி-ம்:—¹மயிலோடும். ²ஒப்பரு. ³மகனுன்னை, அரசுன்னை. ⁴உறையேகென்று. (௭௨௭)

௨௭.—முனிவன்தேறி இராமபிரானைத் தன்னிருப்பிடத்திற்
 அழைத்துக்கொண்டுசேர்தல்.

அல்லலு முளவன்ப மணுகலு ¹முளவன்றே
²நல்லவு முளசெய்யு நவைகளு ³முளவன்றே
 வில்லையொர் பயனு⁴னின் றிடருறு ⁵மிதினென்னுப்
 புல்லின னுடனெகொண் டினி⁶துறை புரைபுக்கான்.

(இ-ள்.) அல்லல்உம் உள இன்பம் அணுகல்உம் உள அன்றே - துன்பமும் இன்பமும் மாறிமாறி வந்து கூடுதல் இயல்பேயன்றே ! செய்யும் நல்லஉம் உள நவைகள் உம் உள அன்றே - (இவ்வனம் இன்பதுன்பங்கள் மாறிமாறி

யுலகத்தில் விளைதற்குக்காரணம் அவரவர் செய்யும் நல்வினைகளும் தீவினைகளும் உள்ளனவாதலன்றோ! (ஆகலால்), நான்—, இன்று - இப்போது இடர் உறும் இதின் - வருத்தப்படுகின்ற இதனால், ஏர் பயன் இல்லை—; என்னை - என்று (தன்மனத்தைத்) தேற்றிக்கொண்டு, — புல்லினன் - (இராம பிரானைத்) தழுவி, உடனே கொண்டு-தன்னுடனே யழைத்துக்கொண்டு, இனிது உறை புரை - இனிதாக வசித்தற்குஉரிய (தன்) வாழிடத்திலே, பக்கான் - போய்ச் சேர்ந்தான், (பரத்துவாசமுனிவன்); (எ-று.)

உலகத்தவர் புண்ணியபாவங்களைச் செய்வதனால் அவற்றின் காரியமாகிய இன்பதுன்பங்கள் விளைகின்றன: ஆகலால், தசரதன் தன்புதல்வனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ் செய்துவாழுவேணுமென்று கருதி அது நிறைவேறப்பெற உல் தன்மகனைக் கானகத்திற்கு அனுப்பி வருத்துமாறு நிகழ்ந்ததுகுறித்து நான் வருத்துவதிற் பயனில்லையென்று தன்மனத்தை முனிவன் சமாதானப்படுத்தி இராமன் முதலியோரைத் தன்வாழிடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டு போய்ச் சேர்ந்தனனென்பதாம். 1-ம்:—1 உளவந்தோ. 2 உல்லனவுள, நல்வினையுள. 3 உளதன்றோ, உளவந்தோ, உளவென்றால். 4 இங்கு. 5 அதில். 6 உறையுள.

உஅ.—தன்வாழிடத்துக்கு அழைத்துப்போன முனிவன் உண்டிஉறையுள் முதலியதந்து உபசரிக்க, இராமன்முதலியோர் மகிழ்தல்.

புக்குறை விடநல்கிப் பூசனை முறைபேணித்
தக்கன கனிகாயுந் தந்¹துரை தருமன்பா
²றெச்சுநன் முறைகூறித் தூயவ னுயிர்போலு
மக்களி னருளுற்றான் ³மைந்தரு மகிழ்வற்றார்.

(இ-ள்.) தூயவன்-பரிசுத்தகுணமுடைய பரத்துவாசமுனிவன்,—புக்கு - போய்ச்சேர்ந்து, உறைவு இடம் நல்கி - (இராமன் முதலியோர்க்கு) வசித்தற்குஉரிய இடத்தைத் தந்து, பூசனை முறை பேணி - (அதிதிகட்குச் செய்யவேண்டிய) பூசையை முறைப்படி புரிந்து, தக்கன கனி காய்உம் தந்து- (அவர்கள் உண்ணுதற்கு) ஏற்ற காய்கனிகளையுந் தந்து, உரைதரும் அன்பால்- (யாவரும்பாராட்டிச்) சொல்லுதற்குஉரிய அன்போடு, தொக்க - பொருந்திய, நல் முறை கூறி-சிறந்த முகமனைச் சொல்லி, உயிர் போலும் மக்களின்-உயிர் போற்பாராட்டுதற்குஉரிய மக்களிடத்துப் பிதா அருள்கொண்டு நடப்பது போல, அருள் உற்றான் - அன்பு பொருந்தியிருந்தான்; (அதுகண்ட), மைந்தர் உம்-இராமலட்சுமணர்களும், மகிழ்வு உற்றார் - மகிழ்ச்சியடைந்தார்; (எ-று.)

மைந்தரைக் கூறியது - சீதைக்கும் உபலட்சணம். ஸ்ரீராமன்முதலியோர்க்குப் பரத்துவாசமுனிவன் அதிதிகட்குச்செய்யவேண்டிய முறைப்படியே உபசாரங்கள் புரிந்து, தந்தை மக்களிடத்து அன்புகொண்டிருப்பதுபோல அன்பு கொண்டு நடப்பதுகண்டு அவ்விராமன்முதலியோர் மகிழ்ச்சியடைந்தன ரென்பதாம். “தூயவனுயிர்போலு மக்களினருளுற்றான்” என்பதற்கு-பரத்துவாச

முனிவன் என்று எஞ்ஞவாய்வருவித்து, பரிசுத்தகுண்முடையவனாகித் தசரதமன் னவனது உயிரைப்போன்ற மக்களாகிய இராமலட்சுமணரின் அருளைப் பெற் றான் என்று உரைகூறுதலும் ஒன்று. பி-ம்:—¹உறைதரும். ²தொக்கன. ³மைந் தனு மகிழ்வற்றான். (எஉக)

உக.—பரத்துவாசன் இராமனைநோக்கி ஒன்றுகூறத் தொடங்குதல்.

¹வைகினை ²நீனிதன்னா ³ரவ்வழி மறையோனு

⁴முய்குவெ மிவனோடியா முட⁵னுறை தலினென்பான்

⁶செய்தனை னினிதெல்லாஞ் செல்வனை முகமுன்னாக்

கொய்⁷குல மலர்⁸மார்ப கூறுவ துளதென்றான்.

(இ-ள்.) அ வழி - அந்த ஆச்சிரமத்தினிடத்தில், அன்னர் - (இராமன் முதலிய) அம்மூவரும், இனிது வைகினர்-இனிமையாகத் தங்கினார்கள் ; (அப் போது), மறையோன்உம் - பரத்துவாசமுனிவனும், யாம் இவனோடு உடன் உறைதலின்-நாம் இந்த ஸ்ரீராமனோடு வசிப்பதனால், உய்குவெம்-நற்கதிபெறு வோம், 'என்பான்-என்றுகருதியவனாய், - இனிது எல்லாம் செய்தனன் - (அவ் விராமனுக்கு) இனிமையானவற்றையெல்லாஞ் செய்தவனாகி, செல்வனை-சிமா னாகிய இராமனை, முகம் முன்னா-முகமநோக்கி, கொய் குலம் மலர் மார்ப - 'கொய்யப்பெற்ற சிறந்த மலர்மாலையணிந்த திருமார்பையுடையவனே! கூறுவது - (உன்னுடன்) சொல்லவேண்டுவது, உளது - ஒன்றுள்ளது, என் றான் - என்று (அதனைக்) கூறலானான்; (எ-று.)—பரத்துவாசன் கூறுவதை அடுத்த இரண்டு கவிகளிற் காண்க. பி-ம்:—¹வைகினன், ²கதிர்நாடும், இனி தன்னான். ³அவ்வயின், அளவையின். ⁴உய்குவெனிகெனோடியான், உய்குவனு வனோடியான், உய்குவமிகெனோடியாம். ⁵உறைதலினெனவந்தச், உறைதலி லெனவந்தச். ⁶செய்தவன், செய்குவான். ⁷முறைம்மலர். ⁸மார்பா. (எகஉ)

உஉ.—இதுவும் அடுத்தகவியும் குளகம்: 'இங்குத்தானேவசிக்க' என்று இராமனைநோக்கிப் பரத்துவாசமுனிவன் கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

வேறு.

¹நிறையு நீர்மலர் நெடுங்கனி கிழங்குகாய் ²நேர்ந்த

³குறையுந் தீயவை தூயவை குறைவில் வெம்மோ

டுறையு மிவ்வழி ⁴பொருங்கினி லுயர்தவ முயல்வார்க்

கிறையு மீதலா தினியதோ ரிடமரி ⁵தின்னும்.

(இ-ள்.) நீர் - நீரும், மலர் - மலரும், நெடு கனி கிழங்கு - மிக்க கணியும் கிழங்குகளும், காய் - காயும், நிறையும் - (இங்கு)கிரம்பியுள்ளன; நேர்ந்த தீயவை குறையும் - நேர்ந்துள்ள தீவின்களும் போய்விடும்; தூயவை குறைவில் - புண்ணியங்கள் குறைவில்லாமல் மேன்மேல்மிகும்; (ஆதலால்), இவழி - இய்விடத்தில்தானே, எம்மோடு ஒருங்கினில் - எம்மோடு ஒருசேர, உறையும் - (நீங்கள்) வாசஞ்செய்யுங்கள்; உயர் தவம் முயல்வார்க்கு - கிறந்த

தவத்தை முயன்றுசெய்பவர்க்கு, இறைஉம் - தங்குவதற்குரிய இடமும், ஈது அலாது - இவ்விடத்தையல்லாமல், இன்னும் இனியது ஓர் இடம் - இதனைக்காட்டிலும் இனியதாகிய ஓரிடம், அரிது - இல்லையாம்; (எ-று.)

‘தவஞ்செய்வார்க்குவேண்டிய நீர்முதலியன இஃது நிரம்பியிருத்தலோடு, இந்தக்ஷேத்திரமே தன்னிலுறைவாரதுதீவினகளை யொழித்து நல்வினையைப் பெருக்கவல்ல தாதலாலும், இதைப்போற் சிறந்தவேறோரிடம் இல்லாமையாலும் இங்குத்தானேவனவாசஞ்செய்யவேண்டியகாலத்தைக் கழிக்குமாறு தங்கியிருப்பீராக’ என்று பரத்துவாசன் தன் வேண்டுகோளைத் தெரிவித்தன னென்க. பி-ம்:—¹நீரையும். ²கிடந்த. ³குரையும். ⁴உயர்தவமொருங்கினீர் முயல்வார்க்கு, உயர்தவமுயலுவாளுமுக ⁵என்றும். (எகஷ)

நக. கங்கை யானொடு கரீபவ னுமகள் கலந்த சங்க மாதலிற் ¹பிரியலன் றுமரை ²வடித்த ³வங்க னுபக ⁴வயனுக்கு மரும்பெற தீர்த்த மெங்கள் போலியர் தரத்ததன் ⁵திருத்தி⁶ரீன் டென்றான்.

(இ-ள்.) (இவ்விடம்), - கங்கையானொடு - கங்காநதியுடனே, கரியவன் - யமுனாநதியும், நாமகள் - சரசுவதிநதியும், கலந்த - ஒன்றுகூடிய, சங்கம் - சங்கமத்துறை, ஆகலின்—, பிரியலன் - (நான் இவ்விடத்தை) விட்டுப்பிரியாதிருக்கின்றேன்; தாமரை வடித்த அங்கன் - நாயக - செந்தாமரைமலரைத் திருத்திச்செய்தாற்போன்ற திருக்கண்களை யுடைய தலைவனே! (இந்தத் தீர்த்தம்), அயனுக்குடம் அரு பெறல் தீர்த்தம் - பிரமதேவனுக்கும் பெறு தற்குரிய தீர்த்தமாகும்: எங்கள் போலியர் தரத்தது அன்று - எங்களைப் போன்றவர்க்கு இப்படிப்பட்ட இடம் (எளிதிற்) கிடைத்தற்குரியது அன்று; ஈண்டு - (இப்படிப்பட்டசிறப்பையுடைய) இவ்விடத்தில், இருத்திர் - தங்கியிருப்பீராக, என்றான் - என்கூறினான், (பரத்துவாசமுனிவன்); (எ-று.)

தீர்த்தமகிமையைக்கூறி, ‘இங்குத்தானே வாழ்க’ என்று முனிவன் இராம பிரானே வேண்டுகின்றன னென்க. பரத்துவாசன்கூறுகின்ற அவ்விடம் பரயாகையென்றும், தரிவேணீசங்கமமென்றுங் கூறப்படும். பி-ம்:—¹பிரிய லென். ²செங்கண் போன்ற. ³செங்கனாயக, செங்கனாயகன், அங்கனாயகன். ⁴அவனுக்கும். ⁵இருத்தி. ⁶சங்கு. (எகஉ)

உஉ.—அங்குத் தங்கீவாழ்வது தனக்குக் கூடாமைக்கு

இராமன் காரணங் கூறுதல்.

பூண்ட மாதவ னவ்வழி விரும்பினன் ¹புகல
²நீண்ட தன்றிது நிறைபுன ³னாட்டுக்கு நடுவா
மாண்ட ⁴சிறதைய ⁵விவ்வழி வைகுவெ னென்ற
⁶லீண்ட யாவரு ⁷நெருங்குவ ரென்றன னிராமன்.

(இ-ள்.) பூண்ட மாதவன் - பெருந்தவம்புரிவதைமேற்கொண்டவனான பரத்துவாசமுனிவன், அவழி விரும்பினன் புகல - அவ்வுறு விரும்பித்

சொல்ல, — இராமன் —, (முனிவனைநோக்கி), 'மாண்ட சிந்தைய-மாட்சிமைப் பட்ட மனத்தையுடையவனே! இது - இவ்விடம், நிறை புனல் நாட்டுக்கு - நிறைந்த நீரையுடைய கோசலநாட்டுக்கு, நீண்டது அன்று - மிக்கதூரத்திலுள்ளதன்று, நடுஆம் - (மிக்கசமீபமானவிடத்திலிராவிட்டாலும்) நடுத்தரமான விடத்திலுள்ளது; இ வுழி - இவ்விடத்தில், வைகுவென் என்றால் - வசிப்பேனேயானால், யாவர்உம் - (கோசலநாட்டிலுள்ள) ஜனங்களெல்லாரும், சுண்ட - விரைவாக, நெருங்குவர் - வந்துசேர்ந்துவிடுவார்கள்,' என்றனன் —; (எ-று.)

பாத்துவாசமுனிவன் சொல்லியதைக் கேட்டு இராமன் 'இவ்விடம் கோசலதேசத்துக்கு மிக்க அருகில்லையாயினும், மிக்கசேய்மையிலுள்ளதன்று; ஆகையால் நான் இங்கிருப்பதையுணர்ந்தால் கோசலநாட்டவர் யாவரும் இவ்வு திரண்டுவரக் கூடும். இக்காரணம்பற்றியே இவ்வு இருக்க விரும்புகின்றி லேன். எங்கட்குவசித்தற்கேற்ற இடத்தையாராய்ந்து சொல்வாயாக' என் றனனென்க. பி-ம்:—¹புனிதன், புனித. ²நீண்டவண்ணிது. ³நாட்டுக்கு, நெடு நான், நாட்டிற்குணைநொன். ⁴சிந்தையர். ⁵இவ்வுழி. ⁶சுண்டி, சுண்டை. ⁷நெருங்குவர். (எஃஈ)

நூ. — பாத்துவாசமுனிவன் சித்திரகூடநவநத்தில் தங்குமாறு கூறுதல்.

ஆவதுள்ளதே யையகே னையிரண் டமைந்த
¹காவ தப்பொழிற் கப்புறம் ²கழிந்தபின் ³காண்டி
மேவு ⁴காதலின் வைகுதி விண்ணினு மினிதாற்
மேவர் ⁵கைதொழுந் சித்திர கூட் ⁶மென் றுளதால்.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ-ள்.) ஐய - ஐயனே! ஆவது - (நீ) கூறுவது, உள்ளது - உண்மை யானதே; கேள் - (யான்சொல்வதைக்) கேட்பாயாக: ஐ இரண்டு அமைந்த காவதம் பொழிற்கு - பத்துக்காதனாருள்ள இச்சோலைக்கு அ புறம் கழிந்த பின் - கடந்து அப்பாற் சென்றபிறகு, தேவர் கைதொழும் சித்திரகூடம் என்று உனது - தேவர்களும் கைகூப்பித்தொழுகின்ற சித்திரகூடமென்று பெயர்பெற்ற ஓர்மலை இருக்கின்றது; காண்டி - (நீ அதனைக்) காண்பாய்; (அம்மலை), விண்ணின்உம் இனிது - சொர்க்கலோகத்தைக்காட்டிலும் இனி மையைத் தரக்கடியது, (அவ்விடத்தில்), மேவு காதலின் வைகுதி - பொருந் திய அன்போடு [அன்புபொருந்தி] வாழ்வாய்; (எ-று.)

'ஆவதுள்ளதே' என்றதனால், இராமபிரான் கூறியதைப் பாத்துவாச முனிவன் அங்கீகரித்தவாறு. இவ்வாச்சிரமத்திற்கு அப்பால் பத்துக்காத னாரம் நடந்துசென்றால், தேவர்களும் கைதொழுவதும் சுவர்க்கத்தினும் மிக்க இன்பத்தருவதுமாகிய சித்திரகூடமென்னுமலை கிட்டும்; அதுவே நீ வாழ்தற்கு ஏற்றஇடமாகும். அங்குப்போய் நீ தங்கி வாழ்வாயாக என்று இராமனுக்குப் பாத்துவாசமுனிவன் சித்திரகூடத்திற்குச் செல்லுமாறு விடையளித்தனனென்க. ஆல் இரண்டும் - தேற்றம். பி-ம்:—¹கூலிடைப், காலி டைப், காவதர்ப். ²போன. ³குறுகி, குறுகு. ⁴கானத்துளேகுதி, காதலெவெஃ குதி. ⁵கைதொழு. ⁶ஒன்றுள்ளதே. (எஃச)

௩௪.—இராமன் முதலியோர் சித்திரகூடத்தை நோக்கிப்பறப்பட்டு
உச்சிவேளையில் யமுனையை யடைதல்.

என்று ¹காதலி னேயின னடிதொழு ²தேத்திக்
கொன்றை ³வேய்ப் குழற் கோவலர் முல்லை⁴யங் குறிஞ்சி
சென்று செங்கதிர்ச் செல்வனு ⁵நடுவுறச் சிறுமான்
கன்று ⁶நீர் துகர் ⁷காளிந்தி யெனுநதி ⁸கண்டார்.

(இ-ள்.) என்று—, காதலின் ஏயினன் - அன்போடு கட்டிலையிட்டவ
னாகிய பரத்துவாசமுனிவனுடைய, அடி தொழுது ஏத்தி-திருவடிகளை வணங்
கித் துதித்து, கொன்றை வேய் குழல் கோவலர் - கொன்றையினாலும் மூங்கிலி
னாலுஞ் செய்யப்பட்ட குழலையுடைய இடையர்கனது, முல்லை - முல்லைநிலத்
தையும், அம் குறிஞ்சி-அழகிய குறிஞ்சிநிலத்தையும், சென்று - கடந்துபோய்,—
(இராமன் முதலியோர்),—செம் கதிர் செல்வன் உம் நடுவுற - செந்நிறமான
[வெப்பமான] கிரணங்களையுடைய சூரியனும் உச்சியைச் சேர, சிறுமான்
கன்று நீர் துகர் காளிந்தி எனும் நதி - சிறியமான் கன்றுகள் நீரைப் பருகுகின்ற
யமுனாநதியை, கண்டார்—; (எ-று.)

பரத்துவாசமுனிவனிடந்து விடைபெற்றுநடந்த இராமன் முதலியோர்,
அக்கானகத்திற் சென்று சூரியன் உச்சியையடைக்கையில் யமுனாநதியை யணு
கிக்கண்டன ரென்பாம். ⁴அங்குமூளின் பாதத்திற்கு-அம் குடும்பி சென்று
செங்கதிர்ச்செல்வன் உம் நடுவுற, முல்லை - முல்லைநிலத்திலே, காளிந்தியெனும்
நதி கண்டாரென்று இயைத்து உரைக்க. பி-ம்:—¹காதலன். ²இறைஞ்சி.
³ஏங்குதல். ⁴முடிவுற. ⁵நின்றுகன். ⁶கரையுடைக்காளிந்தி. ⁷கண்டான். இச்
செய்யுளின் முதலடி 'என்று மாமுனியியம்பலு மிருமையினிறைஞ்சி' என்று
சிலப்பரதியிற் காணப்படுகின்றது. (எஃரு)

௩௫.—இராமன் முதலியோர் அந்நதியில் நீராடி அங்குள்ள
கனிகழங்குகளை யந்ந்துதல்.

ஆறு கண்டன ரகமகிழ்ந் திறைஞ்சின ¹ரறிந்து
நீறு தோய்மணி மேனியர் நெடும்புனல் படிந்தா
ரூறு மென்கனி கிழங்கினே நுண்டு² நீ ருண்டா
ரேறி யேகுவ தெங்ஙன ³மென்றது ⁴மிகையோன்.

இதுவும் அடுத்த கவியும் - குளகம்.

(இ-ள்.) நீறு தோய் மணி மேனியர் - (வழிச்சென்றதனால்) புழுதிபடிந்த
அழகிய உடம்பையுடைய அந்த இராமன் முதலியோர், ஆறு கண்டனர் - யமுனா
நதியைக் கண்டு அகம் மகிழ்ந்து - மனமகிழ்ச்சியடைந்து, இறைஞ்சினர் -
வணங்கி, அறிந்து - (தாமசெய்யவேண்டுவதை) உணர்ந்து, நெடு புனல் படிந்
தார் - ஆழ்ந்த அவ்யமுனாநதியில் முழுகியவராய்,—ஊறு மெல் கனி கிழங்கி
னோடு உண்டு - கிழங்குடனே சுவையுறுகின்ற மெல்லிய பழங்கனையும் புசித்து,
நீர் உண்டார்- (அவ்யமுனாநதியின்) நீரையும் பருகினார்கள்; (பின்பு இராமன்),

ஏறி ஏருவது எங்கனம் என்றதும் - (இந்தியைக்) கடந்து அப்பாற் செல்வது எவ்வண்ணம்? என்று சொல்லவும், (உடனே), இளையோன் - இளையபெருமா னாகிய இலக்குமணன், - (எ-று.) - 'வாங்கு வேயங்கழை துணித்தனன்' என அடுத்த கவியோடுதொடரும். அவ்யமுரூபதையில் மாத்யான்னிகஸ்ரானம்செய்து கனி கிழங்குகளை அருந்தியபின் இராமனுக்கு 'இந்தியைக்கடப்பது எவ்வண்ணம்?' என்று ஓர் சிந்தையுண்டாயிற்றென்க, பி-ம்:—¹வணக்கி. ²என்றிடி. ³இளையான். (எகசு)

உ.சு.—இலக்குமணன் தெப்பமமைத்துக் கீதையுடன் இரம்பிராண அந்நதியைக்கடக்கச் செய்தல்.

வாங்கு ¹வேயங்கழை ²துணித்தனன் மாணையின் கொடியா லோங்கு தெப்பமொன் ³மமைத்ததி ⁴ஊம்பரி னுலம்போல் விங்கு தோளண்ண தோவியோ டினிது ⁵வீற்றிருப்ப ⁶நீங்கி னுணந்த நெடுநதி யிருகையா னீந்தி.

(இ-ள்.) வாங்கு வேய் கழை துணித்தனன் - வளையுந்தன்மையுள்ள மூங்கிலின்கழிகளை வெட்டி, மாணையின் கொடியால் - மாணைக்கொடிகளைக் கொண்டு, (வெட்டிய அம்மூங்கிற்கழிகளைப் பிணைத்து), ஓங்கு தெப்பம் ஒன்று அமைத்து - சிறந்த தெப்பமொன்றைக் கட்டி, அதின் உம்பரின் - அத்தெப்பத்தின்மேலே, உலம் போல் வீங்கு தோள் அண்ணல் தேவியோடு இனிது வீற்றிருப்ப - திரண்ட கல்லைப்போற்பருத்துள்ள தோளையுடைய பெருமையிற்சிறந்த இராமபிரான் (தனது) மனைவியுடனே சுகமாகத் தங்கியிருக்க, இருகையால் நீந்தி - (தனது) இரண்டுகரங்களாலும் நீந்துவதுபோல் (அந்நதி நீரைத்) தள்ளிக்கொண்டு, அந்த நெடு நதி - அந்தப்பெரியததியை, நீங்கினான் - கடந்துசென்றான்; (எ-று.)

மூங்கிற்கழிகள்பலவற்றை அளவுபடவெட்டி, அவற்றை மாணைக்கொடியைக்கொண்டு ஒட்டிபோலக் கட்டி இங்ஙனம்தெப்பம்அமைத்தபின் அதன் மீது சீதாபிராட்டியுடனே இராமன்வீற்றிருப்ப, துடுப்புக்கொண்டு தெப்பத்தைச் செலுத்துவதுபோல் தன்கையால் நீரைத்தள்ளி இலக்குமணன் அத் தெப்பத்தைச் செலுத்தி யமுரூபதியைக் கடந்தனனென்க, தான் நீந்திய வண்ணமே தெப்பத்தைத்தள்ளிக்கொண்டு போளுனெனினுமாம். பி-ம்:—¹வேயங்கழி, வேங்கழை. ²துமித்தனன். ³அமைத்தனன், இழைத்தனன். ⁴உம்பரின்கம்போல், உம்பர்தம்பதிபோல், உம்பரினுலகம், ⁵வீற்றிருக்க. ⁶நீந்தினான்...நிமிர். (எகஎ)

உ.எ.—இலக்குமணன் தெப்பஞ்செல்லும்படி ஜலத்தைத் தள்ளியதன் வருணனை.

ஆலை ¹பாய்வய லயோத்திய ராண்டகைக் ²கிளையான் மாலை மால்வரைத் தோளெனு மந்தரந் திரிய கால வேலையை ³கடந்தது கழிந்தநீர் கடிதின் மேலை வேலையிற் ⁴பாய்ந்தது மீண்டநீர் வெள்ளம்.

(இ-ன்.) ஆலை - கரும்பாலையிலிருந்து, பாய் - (கருப்பஞ்சாறு) பாயப் பெற்று, வயல் - வயலைக்கொண்ட, அயோத்தியர் ஆண்தகைக்கு - அயோத்தியாபுரியிலுள்ளார்க்குத் தலைவனான ஆண்மைக்குணம்நிரம்பிய இராமபிரானுக்கு, இனையான் - தம்பியாகிய இலட்சுமணனுடைய, மாலை மால் வரைதோன் எனும் மந்தரம் - (வெற்றி) மாலையையணிந்த பெரிய மலைபோன்ற தோனாகிய மந்தரமலையானது, திரிய - மாறிமாறி (யமுனாஜலத்தைத்) தன்ன, கழிந்த நீர்-(அங்ஙனம் இலட்சுமணனது) கையால்தள்ளப்பட்ட நீரானது, காலவேலையை கடிதின் கடந்தது - சூரியனுதிப்பதற்கு இடமான கிழக்குச்சமுத்திரத்தையும் விரைவிற் கடந்துசென்றது; மீண்ட நீர் வெள்ளம் - (அவ்விலக்கு மணாலுத்தள்ளப்பட்ட தெப்பத்தினால்) மீண்டுசென்ற நீர் வெள்ளமானது, மேலைவேலையில் பாய்ந்தது - மேற்குச்சமுத்திரத்திற் பாய்ந்து சேர்ந்தது.

இலட்சுமணன் தன்கையால் நீரைத் தள்ளிப் புணையை மேலேநடத்தும் போது தள்ளப்பட்ட ஜலம் இவன் தள்ளிய வேகத்தாற் கீழ்கடவிற் போய்ச்சேர, இவன் செலுத்திய புணைவிசையால்மீண்ட நீர்வெள்ளம் மேல்சமுத்திரத்திற் பாய்ந்து சென்ற தென்பதாம். காலே - காலவேலையை யுண்டாக்குஞ் சூரியன்: அவன் அங்ஙனம் தன்னுதயத்தாற் காலவேலையை யுண்டாக்குவது கிழக்குச்சமுத்திரத்திலேயே யாதலால், அந்தக்கடலை 'காலவேலை' என்றார். வரை - இரேகையுமாம். 'கடிதின்' என்பதை மத்திமதிபமாகக்கொண்டு, மேலைவேலையிற் பாய்ந்தது என்பதனோடும் இயைக்கலாம். பி-ம்;—¹ஏய், ²இனையோன். ³உற்றது, ⁴பரந்தது. (எகஅ)

௩௮.—அந்நதியைக்கடந்த பின் ஸ்ரீராமன்முதலியோர்
பாலவன்மொன்றைச் சார்தல்.

அனைய ரப்புன ¹லேறின ரக்கரை ²யணைந்தார்
புனையும் வற்கலைப் ³பொற்பினர் நெடுநெறி போனார்
சினையு மூலமும் வேரும்வெந் திருநிலந் தீய்ந்து
நினையு ⁴நெஞ்சமுஞ் சடுவதோர் நெடுஞ்சுர நேர்த்தார்.

(இ-ன்.) புனையும் வற்கலை பொற்பினர் - அணிந்த வற்கலையோடு கூடியும் [வற்கலையை யணிந்திருந்தும்] அழகையுடையவராகிய, அனையர் - அவ்விராமன்முதலியோர், அ புனல் ஏறினர் - அந்த யமுனாதியின்நீரைக் கடந்து, அக்கரை அணைந்தார்-அக்கரையைச்சேர்ந்து, நெடு நெறி போனார்-பெரியவழியிற் சென்றவராய்,—சினையும் மூலம்உம் வேர்உம் வெந்து - கிளை கிழங்கு வேர் இவைகளுள்ளார் தீய்ந்துபோய், இரு நிலம் தீய்ந்து - பெரியதரையும் தீப்போன்ற வெப்பத்தையடைந்து,நினையும் நெஞ்சம்உம் சடுவது - (தன்னை) எவரேனும் நினைத்தாலும் அவருடைய மனத்தையுஞ் சடுவதாகிய [பெருவெப்பமுன்ன], ஓர் நெடு சுரம் - ஒரு பெரியபாலவனத்தை, நேர்த்தார் - அடைந்தார்கள்; (எ-று.)

“விழுந்ததுளியந்தரத்தே வேமென்றும் வீழின், எழுந்துசுடர் கடுமென்
றேங்கிச்-செழுங்கொண்டல், பெய்யாத கானகத்தே” என்று பிறரும் நிலவெம்
மையைவருணித்திருத்தல் இங்கு ஒப்புநோக்கத்தக்கது. வற்கலைவல்கலா:
வடசொல். 13-ம்:—¹கடந்தனர். ²உற்றார். ³கோலத்தர், பொறியினர். ⁴நெஞ்சை
யும். ⁵நெறிசேர்ந்தார், நெறிநின்றார். (எனக்)

ந.கூ.—இவ்வெம்மையைச் சீதை தாங்கமாட்டாளே என்று இராமபிரான்
கருத, அவ்வனம் வெம்மைமாரியதை இதுமுதல்

நான்குகவிகள் தெரிவிக்கும்.

நீங்க லாற்றலன் சனகியென்¹றண்ணலு²நினையா
வோங்கு வெய்யவ னுடுபதி பெனக்கதி ருகுத்தான்
³றாங்கு வெங்கடத் துலவைகள் தழைகொண்டு ⁴தழைத்த
பாங்கு ⁵வெங்கனற் பங்கய வேனங்களாய்ப் பார்த.

(இ-ள்.) ‘சனகி - சீதையானவன், நீங்கல் - (இத்தவனத்தைக்) கடத்
தற்கு, ஆற்றலன் - வல்லமையுடையவனல்லன்,’ என்று.—, அண்ணல்உம்-அந்த
இராமபிரான், நினையா - நினைக்க, — (அப்போது), ஒங்கு வெய்யவன் -
வெப்பம்மிக்கவனாகிய சூரியன், உடுபதி என - நட்சத்திரங்கட்குத்தலைவனாகிய
சந்திரன்போல (க்குளிர்ச்சியாக), கதிர் - (தன்) கிரணங்களை, உகுத்தான் -
சொரிந்தான்; வெம் தாங்கு கடத்து - வெம்மையைத்தாங்கிய அவ்வனத்திலே,
உலவைகள் - உலர்ந்துபோன மரங்கள், தழைகொண்டு தழைத்த - தளிர்ந்
தலைக்கொண்டதழைத்தன; பாங்கு வெம் கனல் - (அவ்விடங்களிலிருந்த) கொ
டிய அக்கினி, பங்கயம் வனங்கள் ஆய் பார்த - தாமஸ்ரக்காடுகளாகமாறிப்
பரவியிருந்தன; (எ-று.)

‘வெப்பமுள்ள இந்தவெஞ்சுரத்தைச் சானகி எங்ஙனங்கடப்பன்?’ என்று
அவ்விராமலட்சுமணர்கருதவே, சூரியன்முதலியோர் தம்நிலைமை மாறின
ரென்க. சூரியன்முதலியோரிடத்துவெம்மைமுதலிய நிலைகள்மாறி உடுபதிந்
தன்மைமுதலியன சேர்ந்தன வெனக் கூறியது - முறையிநிபாட்டிச்சீயணியின்
பாற்படும். நாற்பத்திரண்டாஞ் செய்யுள்வரையில் இவ்வணி காணலாம்.
இந்தச்செய்யுள்வள்ள ‘நினையா’ என்ற செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டுவினை
யெச்சம், இச்செய்யுள்முதல் “கல்லனைக்கிடந்த” என்று தொடங்கும் (சஉ),
ஆம்பாடல்வரையிலுள்ள ‘தழைத்த, பார்த (நகூ), பசைந்த, ஈன்ற, களித்த (ச௦),
குளிர்துளிகொணர்ந்த, முனிசிலர், தணிந்த, உண்ட (சக), புனற்கிடந்தனை
வனைய, பொலிந்த(சஉ) என்ற முற்றுக்களோடுமுடியுமென்க. 13-ம்:—¹அன்ன
வன், இராகவன், அன்னவர். ²நினைந்தான், நினைந்தார். ³துலைத்த, தழைப்ப.
வேனங்களாப், ⁴தாங்குவெங்கடத்து. ⁵வெங்கனல் எனப் படித்தலுமுண்டு.

ச௦. வறுத்து வித்திய வனையன ¹வல்லயிற் ²பாரர்கள்
பறித்து ³வித்திய மலரெனக் குளிர்ந்தன பசைந்த
⁴விறுத்தெ ரிந்தன வல்விசு ளிளந்தளி ரீன்ற
கறுத்த வாள் ⁵வெயிற்றினு ளமுதுகக் களித்த.

(இ-ள்.) வறுத்து வித்திய அணையன வல் அயில் பரற்கள் - வறுத்து வித்தப்பட்ட வித்துக்களைப்போன்றனவான வலியகூரிய பரற்கற்கள், பறித்து வித்திய மலர் என குளிர்த்தன பசைந்த - பறித்துக்கீழேவீழ்த்தப்பட்ட மலர்களைப்போன்று குளிர்த்து பசையடைந்திருத்தன; இறுத்து எரித்தன வல்லிகள் - அறுக்கப்பட்டும் எரிக்கப்பட்டும் போன கொடிகள், இளந்தளிர் ஈன்ற - இளமையான தளிர் துளிக்கப்பெற்றன; கறுத்த வான் அரவு-கறுக்கொள்ளுந்தன்மையுள்ள வான்போற்கொடிய சர்ப்பங்கள், எயிற்றி னுள் - (கமது) நச்சுப்பற்களிலே, அமுது உக - அமுதம் வெளிப்படுவதனால், களித்த - (கறுக்கொள்ளுந்தன்மைநீங்கி) மகிழ்ச்சிகொண்டிருத்தன; (எ-று.)

கறுத்தவரவு - க்ருஷ்ணசர்ப்பமென்று கூறினுமாம். 1-ம்:—¹வல்லியற்.
²பரல்கள். ³நீக்கிய, வீழத்திய. ⁴இறுத்தரக்கன, இறுத்தரித்தன. ⁵எயிற்றி னுடு
(எசக)

சுக. ¹குழமி மேகங்கள் ²குழமின ³குளிர்துளி கொணர்ந்த முழுவில வேடரு முனிவரின் முனிகில ருயிரைத் தழுவி ⁴நின்றன ⁵பசியில் ⁶பகையில் தணிந்த வழுவை யின்முலை மானிளங் கன்றுக ளுண்ட.

(இ-ள்.) மேகங்கள் - (வெண்மையான) மேகங்கள், (தாம் அந்நிலமாறி), குழமி - ஒன்று கூடி, குழமின - முழங்கினவாகி, குளிர்துளி கொணர்ந்த - குளிர்த்த நீர்த்துளிகளைக்கொண்டு பொழித்தன; முழுவில வேடர்ம முனிவரின் உயிரை முனிகிலர் - (விலங்குகளை வேட்டையாடும் பொருட்டு)பழுது படாதவிலைக்கொண்டுள்ள வேடர்களும் இருடியரைப்போலப் பிராணிகளின் மீது சினங்கொண்டு கொல்லாமற் சாந்தநிலையடைந்தனர்; தழுவினின்றன - (தமக்குளதிர்ப்பட்டபிராணிகளைக் கொல்லுந்தன்மை நீங்கித்) தழுவுந்தன்மை வாய்ந்தனவும், பசி இல - (பிராணிகளைக்கொன்று தின்னும்) பசியற்றனவும், பகை இல தணிந்த - பகைமைக்குணம் நீங்கிச் சாந்தமான நிலையடைந்தனவுமான, உழுவையின் முலை - புலிகளின் முலைகளை, இள மான் கன்றுகள் - இளமையுள்ள மான்கன்றுகள், உண்ட - (உண்டிப்) பாலுண்டன; (எ-று.)

முன்பின்வந்துள்ளவற்றிற்கு ஏற்ப 'மேகங்கள்' என்பதற்கு - வெண் மேகங்கள் என்று பொருள் உரைக்கப்பட்டது. 1-ம்:—¹குழமின். ²குழமின. ³நுறுதுளி. ⁴நின்றனர். ⁵பகையில். ⁶பசியில்தணிந்த, தணிந்தனதவறு. (எசஉ)

சுஉ. ¹கல்லளைக் கிடந்த கடுவெந் தயர்கின்ற கதழ்பாம் பல்ல லுற்றில வலைபுனற் கிடந்தன வணைய வல்லை யுற்றவேய் புற்றொடு மெரிவன ²மணிவாழ் புல்லெ யிற்றினங் கன்னியர் ³தோளெனப் பொலிந்த.

(இ-ள்.) கல் உளை கிடந்த கடுவெந்து அயர்கின்ற கதழ் பாம்பு-முழுவது யிலேதக்கி வலுத்தினால் வெந்துபோய் வருந்துகின்ற கொடுஞ்சினத்தையுடைய பெரும்பாம்புடன், அல்லல்உற்றில - சேறலாகியதுடரையடையானவாய்,

அலை புனல் கிடந்தன அனைய-அலையுந்தன்மையுள்ள நீரிலே கிடந்தாற்போன்று வெம்மைநீங்கியிருந்தன; உற்ற வேய் வல்லை புற்றொடு உம் எரிவன - கெளுங்கி முளைத்துள்ள மூங்கில்கள் விரைவாக(த் தம்மிடத்துள்ள) புற்றோடும் எரி பவை,—(அங்ஙனம் எரியுந்தன்மைநீங்கிப் பசியனவாகி), மணி வாழ் புல் எயிறு இனங் கன்னியர் தோன் என பொலிந்த - முத்தங்கள் தங்கியிருப்பது போன்ற சிறியபற்களைக்கொண்ட இளமங்கையரின் தோள்போல் விளங்கின.

வல்லை - காடுஎன்றருளுமாள். மணி - இங்கே, முத்து. பி-ம்:—¹தல்லி டைக். ²மணிவான், மணிவாய். ³தொனொடும். (எசுசு)

சுஉ.—வெம்மைநீங்கிய அக்கானகத்தின் வருணனை.
படர்ந்தெழுந்த¹புல் பசுநிறக் கம்பளம் பரப்பிக்
கிடந்த போன்றன ²கேசயந் தோகைகள் ³கிளர
மடந்தை மாறென நாடகம் வயின்றொறு ⁴நவின்ற
⁵தொடர்ந்த பாணரிற் ⁶பாங்கிசை முரன்றன தும்பி.

(இ-ள்.) படர்ந்து எழுந்த புல்—பசு நிறம் கம்பளம் பரப்பி கிடந்த போன்றன - பசுநிறமுள்ள கம்பளத்தைப் பரப்பிவைத்தாற்போலத் தோன்றின; கேசயம் - மயில்கள்,—தோகைகள் கிளர - (தமது) தோகை விரிந்து நிற்க, மடந்தைமார் என - மகளிர்போல, நாடகம் - கூத்துக்களை, வயின் தொறுஉம் - அவ்வவ்விடங்களில், நவின்ற - செய்தன; தும்பி - வண்டுகள், தொடர்ந்த பாணரின் - (நாடகமகளிர் நடக்கும்போது அந்நடனத்து) ஏற்பப் பாடுகின்ற பாணரைப்போல, பாங்கு - பக்கங்களிலே, இசை முரன்றன - இனியசங்கீதப்பாடல்களைப் பாடின; (எ-று.)

கம்பளம்பரப்பிய இடத்தில் மங்கைமார் நர்த்தனஞ்செய்ய, அதற்கு ஏற்பப் பாணர் பாடுவதை அக்கானகத்து வருணித்துக்கூறினார். பி-ம்:—¹புல்பாங்குறக், புற்பாங்குறக். ²மஞ்ஞையத், மஞ்ஞையத், கேசையந். ³கிளரா, ⁴நடித்த. ⁵தொடர்ந்து. ⁶துளங்கிசை, துளங்கிசை. (எசுசு)

சுச.—அங்ஙனம் அவ்வனம் வெம்மைமாறியது குறித்த கவிக்கூற்று.

கால மின்றியுங் கணிந்தன கணிநெடுங் கந்த
மூல ¹மின்றியு ²முகிழ்த்தன ³நிலனூற முழுதுங்
கோல மங்கைய ரொத்தன ⁴கொம்பர்க ளின்பச்
சீல மன்றியுஞ் செய்தவம் வேறுமொன் றுளதோ.

(இ-ள்.) கனி - பழவர்க்கங்கள், காலம் இன்றிடம்-(தமக்கு உரிய) காலம் இல்லாமலிருக்கவும், கணிந்தன-பக்குவப்பட்டுக் கிடைத்தன; நெடு கந்தம் - பெரியகிழங்குவர்க்கங்களும், மூலம் இன்றிடம்-(தாம் தோன்றுவதற்கு உரிய) வேர் இல்லாமலிருக்கையிலும், முகிழ்த்தன-தோன்றின; நிலன்உற முழுதுஉம்- அந்நிலத்து ஓரிடமும் மிச்சமில்லாமல் முழுதும், கொம்பர்கள் - பூஞ்செடிகள், (தாம் நிரம்பப்பூத்து), கோலம் மங்கையர் ஒத்தன-அலங்கரிக்கப்பெற்ற மங்கை

மார்க்கையொத்திருந்தன; இன்பம் சேவ் அன்றிடம்-(யாவர்க்கும்) இன்பத்தை விளைக்கக்கூடிய கற்குணத்தைத் தவிர்த்தும், செய் தவம் - செய்தற்குடைய தவம்,வேறுதவம் ஒன்று உளது ஓ-வேறேயும் ஒன்று இருக்கின்றதோ? (எ-து.)

‘தவசியரின் மகிமையால் காலமின்றியும் கனிதல்முதலியன நிகழ்தலுண்டு; இராமஸ்ட்சுமணர் அங்ஙனம் தவசியராக இல்லாமலிருக்கையிலும் கொடுஞ் சுரம் வெம்மைமாறி இன்பம்பயக்கும் உத்தியானவனம்போல் ஆயினமை எங் கனே?’ என்று தோன்றும் ஐயத்தை யொழித்தற்பொருட்டு, ‘சேவத்தைக்காட்டி லும் செய்தவம் வேறுதவமோ?’ என்றார்; இந்த நான்காமடி, முதல்மூன்றடிகளைச் சமர்த்தித்துநின்றது - தொடர்நிலைச்செய்யுட்குறியணியாம். “நீங்கலாற்ற லன்” (கூக) என்று தொடங்கும் பாடல்முதல் இப்பாடல்வரையில் ஒவ்வொரு பாடலிலும், இந்தச்செய்யுளின் சுற்றடியைக்கூட்டி யுரைப்பாருமுனர்; அங்ஙனம் கூட்டிப் பொருள்காண்பது, காவியத்தின்போக்குக்குற்றதேயெனத் தோன்று கின்றது. பி-ம்:—¹அன்றியும். ²முனைத்தன. ³நெடுசிலம். ⁴கொம்புகளின்பச், கொம்பர்களிம்பர், வளரிளங்கொம்பர். (எசுஇ)

சுரு.—இதுவும் அடுத்தசெய்யுளும் - பின்னும் அவ்வனத்தின் வருணனை.

எயினர் தங்கிட மிருடிக ளிருப்பிட ¹மேய்ந்த வயின்வ யின்றொறு மணிநிறக் ²கோபங்கண் மலர்ந்த பயின்ம ரந்தொறும் ³பரிந்தன ⁴பேடையைப் பயிலுங் குயி⁵லி ரங்கின ⁶குருந்தரின் றரும்பின முருந்தம்.

(இ-ள்.) எயினர் தங்கு இடம் - வேடர்கள் தங்குகின்ற எயினச்சேரியும், (அத்தையினர் யாவரும் சாந்தகுணத்தை மேற்கொண்டதனால்), இருடிகள் இருப்பிடம் வய்ந்த - இருடியர் இருப்பிடம்போல ஆயின; வயின் வயின் தொறுதம் - அவ்வவ்விடங்கள்தோறும், மணி நிறம் கோபங்கள் - மாணிக்க நிறத்தையுடைய இத்திரகோப்பப்பூச்சிகள், மலர்ந்த - பரவின; பயில் மரம் தொறுதம் - நெருங்கியுள்ள விருட்சங்கள்தோறும், பரிந்தன பேடையை - (தம்மைப் பிரிதலால்) வருந்துகின்ற பெண்பறவைகளை, பயிலும் குயில் - இன் னோசையோடு கூவுத்தன்மையுள்ள ஆண்குயில்கள், இரங்கின-இரக்கங்கொண்டு கூடின; குருந்தம் - குருந்தமரங்கள், நின்று - பசுந்தன்மையையுடைய, முருந்தம் - இளந்தளிர்கள், அரும்பின - தோன்றப்பெற்றன; (எ-து.)

‘சேவமன்றியும் செய்தவம் வேறு மொன்றுதனோ’ என்று கீழ்க்கவியிற் கூறிபதற்குப் பின்னும் இங்கு உதாரணத் தருகின்றனரென்க. எயினர்-பாலை மிலமாக்கள். இத்திரகோபம் - மழைக்காலத்திற் பரவுத்தன்மையுள்ளதொரு பூச்சி. பி-ம்:—¹வேய்ந்த. ²கொம்பர்கள். ³பார்த்தன, பிரிந்தன. ⁴பெடையுடி. ⁵அரங்கினம். ⁶முருந்தரின் றரும்பினகுருந்தம், முருகுநின்றரும்பினகுருந்தம்.

சுரு. ¹பந்த ஞாட்டியு பாசறைப் பொருள்வயிற் பருவந் தந்த கேள்வரை ²யுயிருறத் தழுவினர் பிரிந்த கந்த வோதியர் ³சிறந்தையிற் ⁴கொதிப்பதக் கழலோர் வந்த போதவர் மனமெனக் ⁵குளிர்ந்ததவ் வனமே.

(இ-ள்.) ஞாட்டி - போரிலே, பந்தம்உறு - கட்டுதல் பொருந்திய, பாசறைப்பொருள்வயின்-படைவீடாகிப்பொருளின் பொருட்டாக, பருவம் தந்த - (இன்னபருவத்து வருவேனென்று) காலங்குறித்த, கேள்வரை-கணவரை, உயிர் உற தழுவினர்-உயிரையும் பொருந்துமாறு [இறுக] தழுவினவராய், பிரிந்த-, கந்தம் ஓதியர் - நறுமணம்வீசும் கூந்தலையுடைய மடந்தைமாரின், சிந்தையின்-மனம்போல, கொதிப்பது - கொதிக்குந் தன்மைவாய்ந்த, அ வனம் - அந்தப் பாலைவனம், அ கழலோர் வந்த போது-வீரக்கழலையணிந்த அந்தக்கணவரவந்த சமயத்தில், அவர் மனம் என குளிர்ந்தது - அந்த மடந்தைமார்மனம் குளிர்ச்சியடைவதுபோல (அவ்விராமலட்சுமணர் வந்தபோது) குளிர்ச்சியடைந்தது.

கணவர் மனைவியரைப்பிரிதல், ஒதல் பகை தூது பொருள்செயல் காவல் பரத்தைமை என்பவற்றால் நிகழும்: இவற்றுள், பகைமேற்செல்லாகிய பிரிவே இங்கே, 'பாசறைப்பொருள்' என்றதனால் குறிக்கப்பட்டது. பாசறை என்றால் - படைவீடு என்றுபொருள். பகைமேற்செல்வார் பாசறையில் தங்கிப் பொரவேண்டியிருத்தலின் பகைமேற்சேற்றபிரிவை 'பாசறைப்பொருள் வயிற் பிரிந்த' என்றார். அங்ஙனம் பிரிபவர் போர்செய்தற்கு 'காலங்கழிந்ததும் மீண்டுவருவதாகத் தம்மனைவியரோடு காலங்குறித்துச் செல்லலாகு மாதலின், 'பருவம் தந்த கேள்வர்' என்றது. அங்ஙனம் தம் கணவர் பிரியும்போது பிராணபாயமின்றிக் கணவன் மீண்டுவரவேண்டுமே என்றகருத்தினால் பத்தினி மாரின் மனம் மிகவுங் கொதிக்குமாதலின், அம்மனத்தை மிக்கொதிக்கும் வனத்திற்கு உவமைகூறி, பின் அது இராமபிரான் வருகையாற் குளிர்ந்ததற்கு அங்ஙனம் பிரிந்த மகளிரின் மனம் அக்கணவரைக் கூடப் பெற்றாற் குளிர்ச்சி பெறுவதை உவமையாகக் காட்டினார். இனி, பாசறை-பாசறைக்குச் செல்லும் பொருட்டாலேனும், பொருள்வயின் - பொருள்செய்யும் பொருட்டாலேனும், பிரிந்த, பருவந்தந்தகேள்வரை என்று உரைப்பாருமுள். 1-ம்:—1பந்தருட்டினார். 2உயிரெனத். 3மனமெனக். 4கொதித்தது. 5குளிர்ந்தது வனமே. (எசஎ)

சுஎ.—இராமன்முதலியோர் சித்திரகூடத்தைக் காணுதல்.

வெளிது நீங்கிய 1பாலையை மெல்லெனப் போனார்

2குளிது வான்மதிக் குழவிதன் சூல்வயிற் 3றொளிப்பப்

பிளிது மேகத்தைப் பிடியெனப்பெரும் 4பனைத் தடக்கைக்

களிது 5நீட்டும்ச் சித்திர கூடத்தைக் கண்டார்.

(இ-ள்.) வெளிது நீங்கிய - அளரத்தன்மை நீங்கிய, பாலையை - அந்தப் பாலையினத்தில், மெல்லென போனார்-மெல்லச்சென்ற இராமன்முதலியோர்,— குளிதும் வான் மதி குழவி - ஒலிக்குந்தன்மையுள்ள ஆதாயத்திலுள்ள இளஞ்சந்திரன், தன் சூல் வயிற்று ஒளிப்ப - தனது கருக்கொண்ட வயிற்றினி டத்து மறைய, பிளிதும்-இடிக்கின்ற, மேகத்தை—, பிடி என - (தன்) பெண் யானையென்று மயங்கி, களிது - ஆண்யானை, பெரும் பனை தட கை நீட்டும் - தனது பெரிய பனைமரம்போன்ற கையை நீட்டுதற்குஇடனான, அ சித்திர கூடத்தை - அந்தச்சித்திரகூடமையை, (இராமனாகியவர்), கண்டார்—; (எ-று.)

பிளிறுங் கருக்கொண்ட மேகத்தைத் தன்பிடியென்று மயங்கிக் களிறு கைநீட்டிஞ் சித்திரகூடமென்று மலைச்சிறப்புக் கூறியவாறு. மேகமண்டலம் வரையும் அம்மலை யோங்கியுள்ளதனால், மேகத்தைப் பிடியென்று கருதிக் களிறு கைநீட்டிவதாயிற் றென்க. இந்த மயக்கவணியால் மலையின் ஒக்கம் தொனிக் கும். போனார் - பெயர். பெண்யானைக்குத் தந்தயிராமை, இயல்பு. மதிக்குழவி ஒளியாதிருப்பின் மேகத்தைப் பிடியென மயங்காதென்பது பற்றி, 'மதிக்குழவி வயிற்றொளிப்ப' என்றது. 'ஒளிருவான்மதிக்குழவிதன்ஞல்வயிற்றுதிப்பப் பிளிறும்' என்றபாடத்துக்கு - பிரகாசிக்கும் பிறைச்சந்திரன் கருக்கொண்ட தன்வயிற்றினின்று வெளிப்படும்போது முழங்குகின்ற என்று பொருள் ஞல் வயிற்றுதிப்ப என்றது, கருமுகிலில் மறைந்த பிறைச்சந்திரன் வெளிப்படுவதை. இங்கு, பிறைச் சந்திரன் தன்வயிற்றில் வெளிப்பட மேகம் இடக்கின்றது - பிடியானது கருக்கொண்ட தன்வயிற்றினின்று அக்கரு வெளிப்படும்போது வீரிடுவதை யொத்திருக்கு மென்ற உவமை தொனிக்கு மென்க. சித்ரகூட மென்ற வடசொல் - விசித்திரமான சிகரங்களையுடைய தெனக் காரணப் பொருள்படும். 1-ம்:—¹பாலையின். ²ஒளிறும், நளிறு. ³உதைப்ப. ⁴பனை. ⁵நீட்டுது. (எசுஅ)

வனம்புதுபடலம் முற்றிற்று.

அ-ஆவது சித்திரகூடப்படலம்.

சித்திரகூடபருவதத்தில் இராமபிரான் வசித்ததைத் தெரிவிக்கும் படல மென்பது, பொருள். சித்திரகூடத்தைக் கண்ட இராமபிரான், அம்மலையின் பல்வகை 'வாங்கலையுஞ் சீதாபிராட்டிக்குக் காட்டிக்கொண்டே அம்ம லைச்சாரலிற் போக, அங்கிருந்தமுனிவர் எதிர்கொண்டு அவர்களைத் தமது ஆக்சி ரமத்துக்கு இட்டுக்கொண்டுபோய் உபசரிக்க, அவர்களுடைய உபசாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, பிறகு மண் மூங்கில் முதலியவற்றால் இலக்குமணன் சாலை அமைக்க, அச்சாலையைக்கண்டு ஒருபுறம் வியப்புத்தோன்றினும் இராம பிரான் 'இலக்குமணனுக்கு வருத்தங்கொடுக்கும்படியாயிற்றே!' எனவருந்த, இளையபெருமான் இராமபிரான் வருந்தியதுகண்டு நொந்துகூற, இராமபிரான் இலக்குமணனைச் சமாதானப்படுத்தி அந்தப்பர்ணசாலையிற்குடிபுகுந்து அந்தச் சித்திரகூடமலையில்தானே உறைந்தமை கூறப்படுகின்றது.

க.—இராமபிரான் சீதாபிராட்டிக்குச் சித்திரகூடமலையின் பலவகை இயற்கைவளங்களைக் காட்டிந் நோடங்குதல்.

1ந்நையுந் தேவர்க்கு நமக்குமொத் தொரு²நெறி நின்ற வனக னங்கண னாயிரம் பெயருடை யமலன் சனகன் மா³மட மயிற்கந்தச் சந்தனஞ் செறிந்த கனக மால்வரை ⁴யியல்பெலரந் தெரிவுறக் காட்டும்.

(இ-ள்.) நினையும் - (நம்மாற் சிறப்புடையவரென்று) மதிக்கப்படுகின்ற, தேவர்க்கு உம்-தேவர்களின்திறத்தும், நமக்கு உம்-நம்திறத்தும், ஒத்து—, ஒரு நெறி நின்ற-ஒரேநிலையில் நிதின்திற, அனகன் - குற்றமற்றவனும், அம் கணன் - அழகிய [சுருணையைப்பொழிகின்ற] கண்களையுடையவனும், ஆயிரம் பெயர் உடை அமலன் - ஆயிரத்திருப்பெயர்களைக்கொண்ட குற்றமற்றவனுமான திரு மாவின் திருவவதாரமூர்த்தியாகிய இராமபிரான்,—சனகன் மா மட மயிற்ரு - சனகனது புதல்வியாகிய சிறந்த மடப்பமுள்ள மயில்போன்ற சாயலையுடைய சீதாபிராட்டிக்கு, அந்த சந்தனம் செறிந்த கனகம் மால் வரை-சந்தனமார்க்கள் நெருங்கிய பொண்ணை (தன் தன்னிடத்தேகொண்ட) பெரிய அந்தச்சித்திரகூட மலையினது, இயல்பு-லாம்-இயற்கைவனங்களையெல்லாம், தெரிவுஉற-தெரியும் படி, காட்டும் - காட்டலானான்; (எ-று.)

அனகன் மால்வரையியல்பெலாஞ் சானகிக்குக் காட்டுமென்க. நினையுந் தேவர்க்கும் நமக்கும் ஒத்து ஒருநெறிநின்ற அனகன் - மண்ணுலகத்தவராய் விசேஷமான அறிவைப்பெறுத நம்மால் எங்ஙனம் தன் தன்மையுணர்வதற்கு அரியவனோ, அங்ஙனமே அறிவு ஆற்றல்களில் மிக்கவரென்று நம்மால் மதிக்கப் படுகின்ற தேவராலும் அறிதற்கு அரியவனாயிருப்பவ னென்றபடி. இவ்வுலகத் தில் திருவவதரித்து உலகத்தார்போல இன்பமும் துன்ப மு முதுபவன்போன்று தோன்றினும் அப்பரமன் அவை யெவையும் இல்லாதவ னென்பார் 'அனகன்' என்றும், பிரகிருதிசம்பந்த மற்றவனென்பார் 'அமலன்' என்றும், சுருணையுடையவனென்பார், "கண்ணிற்கழகு கண்ணோட்டம்" என்பவாதலால் 'அங் கணன்' என்றும் கூறினார். காட்டும்-செய்யுமென்றும் ஆண்பாலுக்குவந்தது. இயல்பு - இயற்கையழகுக்கு, இலக்கணை. 13-ம்:—¹நினைதல். ²வழி. ³மாமக டனக்கு. ⁴அழகு. (எசக)

உ.—இதுமுதல் முப்பத்தேழ்கவிகள்-இராமபிரான் சீதாபிராட்டிகுத்தச் சீத்திரகூடமலையின் அழகைக்காட்டுவதைத் தெரிவித்தும்.

வாளும் வேலும்விட்¹ டளாயின வனையகண் மயிலே
தாளி² னேலமுந் தமாலமுஞ்³ சுடர்தரு சார
⁴னீள மாலைய துயில்வன நீருண்ட கமஞ்சுந்
காள மேகமு நாகமுந்⁵ தெரிகில காணாய்.

(இ-ள்.) வான் உம் வேல் உம் விட்டு அளாயின அனைய கண் மயிலே-வாளையும் வேலையும் சேர்த்து ஒன்றாகக் கலந்துவைத்தாற்போன்ற கண்களையுடைய மயில்போன்ற சாயலையுடையவனே! தாளின் - (தன்) அடிப்பகுதியில், ஏலம் உம் தமாலம் உம்-வலக்கொடியும் பச்சிலைமரமும், சுடர்தரு - ஒளிவிடுகின்ற, சாரல்-தாழ்வரையிலே, நீளம் மாலைய - நீட்டமான தன்மையையுடையவாய், துயில்வன - உறங்குகின்றவனான, நீர் உண்ட கமஞ் குல் காளமேகம் உம் - நீரையுட் கொண்ட நிறைந்த கருப்பத்தையுடைய காளமேகமும், நாகம் உம் - யானையும், தெரிகில - வேற்றுமை யுணரமுடியாதவாறு இருப்பவற்றை, காணாய்—;

இம்மலைச்சாரலில் நீர்கொண்ட மேகமும் யானையும் வேறுபாடுதோன்றும் படிந்திருப்பதை இராமபிரான் சீதாபிராட்டிக்குக் காட்டுகின்றன நென்க. இங்கு, கருமைநிறத்தின் ஒற்றுமையால், யானைக்கும் காள்மேகத்துக்கும் வேற்றுமை தோன்றாமையைக்கூறியது - மறைவணியாம். வாளும்வேலும் விட்டனாயின அனைய கண்-இல்பொருளுவமை. 13-ம்—¹அனாவின், ²எலமு மாலமும். ³தழைதரு, தொடர்தரு, தழைதடஞ். ⁴நீளாமாலை, நீளன்மாலை. ⁵தெரிவில, (எடு0)

ந. குருதி வானெனச் ¹செவ்வரி பரந்தகட்குயிலே
²மருவி மால்வரை யும்பரிற் ³குதிக்கின்ற வருடை
 சுருதி ⁴போற்சுடர் மரகதக் ⁵கொழுஞ்சுடர் சுற்றப்
⁶பருதி வானவன் பசும்பரி ⁷புரைவன பாராய்.

(இ-ள்.) குருதி வான் என செவ் வரி பரந்த கண் குயிலே - இரத்தக் கறைபடியப்பெற்றவாட்படைபோன்று செவ்வரிபரந்த கண்களையுடைய குயில் போலினிய குரலையுடையவனே! மால் வரை உம்பரில் மருவி குதிக்கின்ற வருடை-பெரியமலையீது பொருந்திக்குதிக்கின்ற மலையாடு, சுருதி போல் சுடர் மரகதம் கொழுஞ் சுடர் சுற்ற - வேதம்போல விளங்குகின்ற மரகதவரதனத்தின் கொழுவிய ஒளி (தம்மைச்) சூழப்பெறுதலால், பருதி வானவன் பசும் பரி புரைவன - சூரிய பகவானது பச்சைநிறக் குதிரையை யொப்பனவற்றை, பாராய்—; (எ-று.)

மலையீதுள்ள வரையாடுகள் மரகதவரத்தினத்தின் ஒளியாற் சூழப்பெற்றுத் தாம் சூரியனது பச்சைக்குதிரைகள்போலத் தோன்றுகின்றவற்றைக் காட்டுகின்றன இராமனென்க. வருடை மரகதவிரத்தினத்தின்கீழ் பதிந்து பச்சைக் குதிரைபோன்றன என்ற இய்வருணனையில் பிற்தீன்குணம்பெறலணி காண்க. மரகதவண்ணத்தவனை திருமலை வேதங்கள் உணர்த்துவனவாதலால் உணர்த்துவதும் உணர்த்தப்படுவதுமாகிய ஒற்றுமைநயம்பற்றி, 'சுருதி போற் சுடர் மரகதக்கொழுஞ்சுடர்' என்றார். செவ்வரிபரந்த கண்களுக்கு, குருதிவான் உவமை. 13-ம்—¹சேயரி. ²அருவி. ³பாய்கின்ற. ⁴போற்றெளி, போலொளிர், போற்றொடர். ⁵கொடுஞ். ⁶பரிதி. ⁷நிகர்ப்பன. (எடுக)

ச. * வடங்கொள் பூண்முலை மட¹மயி லேமதக் கதமா
 வடங்கு ²பேழ்வயிற் றரவுரி யமைதொறுந் தொடக்கித்
 தடங்³க டோறுநின் றுடுவ தண்டலை யயோத்தி
 தடங்கு மாளிகைத் துகிற்கொடி ⁴நிகர்ப்பன நேரக்காய்.

(இ-ள்.) வடம் பூண் கொள் முலை - ஆரமாகிய அணிகலனையணிந்த தனங்கையுடைய, மட மயிலே—! மதம் கதம் மா - மதத்தையும் வெறியையு முடைய யானைகள், அடங்கு-அடங்கப்பெற்ற, பேழ் வயிது-பிளவுப்பட்ட[பேரிடத்தைக்கொண்ட] வயிற்றையுடைய, அரவு - மலைப்பாம்புகளின், உரி - உட

லின்மேல்தோல், அமை தொறுஉம்-(இங்குள்ள) மூங்கில்தோறும், தொடக்கி - பிணித்து, தடங்கள் தோறுஉம் - மலைத்தாழ்வரை தோறும், நின்று - இருந்து கொண்டு, ஆடுவ - ஆடுகின்றவை,-- தண்டலை அயோத்தி - சோலைகளாற் குழப்பெற்ற அயோத்திமாநகரிலே, மாளிகைநூடங்கும் - மாளிகைகள்தோறும் அசைகின்ற, துகில் கொடி - வெண்ணிறச்சிலைத்துவசங்களை, நிகர்ப்பன - ஒப்பவற்றை, நோக்காய்—; (எ-று.)

யானைகளையும் விழுங்குமாறு அவ்வளவு பெரிய வயிற்றைக்கொண்ட மலைப்பாம்புகளென்பார் 'சதமாவடங்குபேழ்வயிற்றரவு' என்றார். அப்பாம்புகள் உடற்றோலையுரிக்க, உரித்த அந்தச்சட்டைகள் மலைச்சாரலிலே யிருக்கும் மூங்கில்களில் தொடக்குண்டு காற்றில்அசைந்து, அயோத்தியிலுள்ள அரசமாளிகைகளிற் கட்டப்பட்டிங் காற்றினால் அசையும் வெண்ணிறத்துகிற் கொடிபோலும் என்று வருணித்தார்: தன்மைநீநிற்குறிப்பேற்றவணி. பாம்புகள் யானையையும்விழுங்கும் வல்லமையுடையனவென்பதை "குஞ்சரங்கோளரி மைக்கும்பாம்பு" என்ற திருக்கோவையாராலு முணர்சு. தண்டலை - பண்புத் தொகையன்மொழியாய்ச் சோலையை யுணர்த்தும்: குளிரந்தஇட முள்ளது என்க. வடங்கொள்பூண்மூலையென்பதற்கு - வடங்களையும் மற்றும்வேறு பூண்களையும்அணிந்த மூலை யென்க. 1-ம்:—1மயின்மழைமழைமதமா, மயிலே மழைமதமா. 2பாழ். 3கரோறும். 4நிகர்வன. "சலந்தலை" (சு) என்றுதொடங்குவது ௪ - ஆவது பாடலாகவும், அதற்குப்பின் இந்தப்பாடலும் சிலபிரதிகளிலுள்ளன. (எருெ)

௫. உவரி வாயன்றிப் பாற்கட லுதவிய வமுதே

1துவரி னீண்மணித் தடந்தொறு மிடந்தொறுந் துவன்றிக்

கவரிப் 2பானிற வால்புடை பெயர்வன கடிதிற

3பவள மால்வரை யருவியைப் 4பொருவன பாராய்.

(இ-ள்.) உவரி வாய் அன்றி - உப்புக்கடலில்லாமல், பாற்கடல் - திருப் பாற்கடல், உதவிய - தந்த, அமுதே - அமுதைப்போன்றவனே! துவரின் நீன் மணி தடம் தொறுஉம் - பவழமென்னுஞ் சிறந்த அரசுத்தினாலியன்ற தாழ்வரைதோறும், டூடம் தொறுஉம் - அங்கங்கே, துவன்றி - நெருங்கி, கவரி-கவரி மான்களின், பால் நிறம் வால் - (சுமது) பால்போலும் வெண்ணிறத்தைக் கொண்ட வால்கள், புடை பெயர்வன-அசைபவை, கடிதில் - விரைவாக, மால் பவளம்வரை அருவியை - பெரிய பவளமலையிலுள்ள நீரருவியை, பொருவன-ஒப்பனவற்றை, பாராய்—; (எ-று.)

பவளத்தாலியன்ற தடவரையில் தங்கிய கவரிமானின்வால், பவளவரையின் நீரருவியை யொக்கு மென்க. உவரிக்கடலினன்றிப் பாற்கடலில்அமுது தோன்றியமை பிரசித்தமாகஇருக்கவும், இங்கு உவரிவாயன்றிப் பாற்கடலுதவியவமுது என்றுசூறியது 2 மறையணியின்பாற்படும்: இதனால், அமுதத்தின்

சிறப்புப்பெறப்படும்: பாற்கடலுதவியவமுது - “அமுதில்வரும்பெண்ணமுது”
என்றார், பரகாலனும். ௫-ம்:—¹சுவரின். ²வானிறவால், மானிறவால். ³பவரு
மாமலை, பவளமாமலை, பவளமாமணி, பருவமாமணி. ⁴பொருவிய, பொருவின்,
நிகர்வன. (எருக)

கூ. சலந்த லைக்கொண்ட சேய்த்தாற் றனிமதக் கதமா
புலந்து ¹வீழ்தலிற் சிந்தின ²வதிரத்தின் மடவார்
புலந்த ³காலையற் றுக்கன குங்குமப் பொதியிற்
கலந்த முத்தென வேழமுத் திமைப்பன காணாய்.

(இ-ள்.) சலம் தலைக்கொண்ட சேய்த்தால் - கோபத்தை மிகுதியாகக்
கொண்ட சிங்கத்தினுற்றாக்கப்பட்டு, தனி மதம் கதம் மா - ஒப்பற்ற்தான மதத்
தையும் கோபத்தையுக்கொண்ட விலங்காகிய யானை, உலந்து வீழ்தலின் - உயி
ரற்றுக் கீழ்விழும்போது, உதிரத்தின் சிந்தின - இரத்தத்திற் சிந்தியனவான,
வேழம் முத்து - அவ்யானையின் முத்துக்கள்,—மடவார் புலந்த காலை - மக
ளிர் (தம்கணவரோடு) ஊடல்கொண்ட காலத்து, அற்று - அழபட்டு, உக்கன -
கீழேசிந்தியனவாய், குங்குமம் பொதியில் - குங்குமக் குழம்பிலே, கலந்த -
சேர்ந்த, முத்து என - முத்துக்கள்போல, இமைப்பன - விளங்குவனவற்றை,
காணாய்—; (எ-று.)

சேய்த்தாற்றாக்கப்பட்டு உயிரற்றுப்போன யானையின் முத்துக்கள் அந்
தச்சீயம் தாக்கியபோது வெளிப்பட்ட இரத்தத்தில் வீழ்ந்து, தம்கணவரோடு
ஊடிய மகளரின்முத்துவடங்களின் முத்துக்கள் ஊடலற்றநிலையில்ணிந்து
கொள்ளுமாறு வைத்திருந்த குங்குமக்குழம்பில் வீழ்ந்தனவற்றை யொக்கு
மென்க: தந்திறப்பேற்றவுவமையணி. ஊடல்கொண்டு செல்லும்போது
மகளிரைச் செல்லவொட்டாது தடுக்குமாறு கணவர் முத்துவடத்தைப் பற்று
கையில் அவர் அதனைக்கருதாது சென்றமையால் அம்முத்துவடம் அழந்ததென்
றேனும், ஊடலால் மகளிரே யறுத்துஎறிந்தாரென்றேனுங்கொள்க. ௫-ம்:—
¹வீழையில், வீழலில். ²உதிர்த்தனமடவார், உயிர்த்தினமடவார். ³காலையிலிற்
றன, காலையிற்றுக்கள். (எருசு)

எ. நீண்ட மால்வரை மதியுற நெடுமுடி நிவந்த
தூண்டு மாமணிச் ¹சுடர்சடைக் ²கற்றையிற் றேன்ற
மாண்ட வானிற ³வருவியம் மழவீடைப் பாகன்
⁴காண்ட குஞ்சடைக் கங்கையை நிகர்ப்பன காணாய்.

(இ-ள்.) மதிஉற - சந்திரன் வந்துபொருந்துமாறு, நிவந்த - ஒங்கியதும்,
தூண்டும் மா மணி சுடர் - தூண்டியுண்டாக்கப்பட்டதுபோல மிக்குத்தோன்று
கின்ற சிறந்த பதுமராகக்கற்களின்ஒளியைக் கொண்டதுமான, நீண்ட மால்
வரை - ஒங்கிய பெரிய இம்மலையினது, நெடு முடி - நீண்ட சிகரம், சடைக்

கற்றையில் தோன்ற - சூனடத்தொகுதிபோல்தோன்ற, — மாண்ட வால் நிறம் அருவி - மாட்சிமைப்பட்ட வெண்ணிறத்தைக்கொண்ட இம்மலையருவி, அமுழ விடை பாகன் - அந்த இனமையுள்ள இடபத்தையேறிநடத்துபவனாகிய சிவபெருமானது, காண் தரும் சடை கங்கையை-காணத்தகுந்த [அழகிய] சடை முடியிலுள்ள கங்காநதியை, நிகர்ப்பன - ஒத்திருப்பனவற்றை, காணாய்—.

மணிச்சுடரைக்கொண்ட வரைமுடி - சிவபெருமானதுசடைக்கற்றை பையும், அவ்வரைமுடியில்தங்குஞ்சந்திரன்-அப்பிரானது முடியிலுள்ள பிறைச் சந்திரனையும், அங்குஉள்ளவானிறத்தைக்கொண்ட மலையருவி - கங்கையையும் ஒக்குமென வருணித்தார்; நற்குறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—¹சுடரதன், சுடர்க்கனற். ²கற்றையசோரும், கற்றையிற்சொருக, கற்றையிற்சொருகி. ³அருவிய. ⁴காண்டரும். (எடுடு)

அ. தொட்ட ¹மாசுணஞ் சுடரொளி மணியொடுந் தூவி
விட்ட சென்றன விடாமத மழையன வேழம்
வட்ட வேங்கையின் மலரொடுந் ததைந்தன வயங்கும்
³பட்ட நெற்றியிற் சுற்றிய போல்வன பாராய்.

(இ-ள்.) தொட்ட மாசுணம் - (யானையைப்) பற்றிய பாம்புகள், தூவி விட்ட சுடர் ஒளி மணியொடும் சென்றன - தூவிவிட்ட ஒளிர்கின்ற சோதியைக்கொண்ட மாணிக்கத்துடனே சென்றன; (அப்போது), வட்டம் வேங்கையின் மலரொடும் ததைந்தன - சிலாவட்டத்திலே வேங்கைப்பூவோடும் (அம்மணிகள்) நெருங்கியனவாய், விடாமதம் மழையன வேழம் - விடாத மதநீர் மழையைக் கொண்டனவான அவ்யானைகளின், நெற்றியில், — வயங்கும் பட்டம் சுற்றியபோல்வன - விளங்குகின்ற முகப்பட்டங்கள் சுற்றியன வொத்திருப்பவற்றை, பாராய்—; (எ-று.)

யானையை விழுங்குமாறு பற்றிய மலைப்பாம்புகள் அவ்யானை மதமழையைச்சொரிவதனாலும் தமதுமாணிக்கவொளி ஆங்கு ஒளிர்வதாலும் ‘இது மழையோ?’ என்று அஞ்சி அவ்வச்சத்தால் தமதுமாணிகளையுஞ்சிந்திவிட்டுச் சென்றனவாக, அங்குச் சிலாவட்டத்திற் கிடக்கும் வேங்கைமலருடனே அந்த மாசுணத்துமாணிகளும் மதநீரோடுகூடிய யானைகளின் நெற்றியிலொட்டிக் கொண்டு பொற்றகட்டில் மணிகள் பதித்த நெற்றிப்பட்டம்போல விளங்குமென்பதாம்: தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி: வேங்கைமலர் பொன்னிறமாக விருக்கும். வானத்தின் இடிக்கு அரவு அஞ்சும் மலரொடும், உம்மை மணியைத் தழுவிற்று. பி-ம்:—¹வார்களைச். ²எழில், என. ³பட்டஞ்சுற்றிய நெற்றிய போல்வன, பட்டஞ்சுற்றிய படியன பொலிவன, பட்டஞ்சுற்றியவனையவே போல்வன. சிலபிரதிகளில் “விடங்களுக்கி” (௩௮) “நெய்கொணர்ருண்டு”. (௩௯) என்றபாடல்கள் முறையே அ,க-செய்யுளாக அமைய, அதன்பின் இச்செய்யுள் காணப்படுகின்றது. (எடுக)

கூ. * இழைந்த ¹நூலினை மணிக் குடஞ் ²சுமக்கின்ற தென்னக் குழைந்த நுண்ணிடைக் குவியிள வனமுலைக் கொம்பே தழைந்த சந்தனச் சோலைதன் செலவினைத் தடுப்ப தழைந்து போகின்ற தொக்கின்ற மதியினை நோக்காய்.

(இ-ள்.) இழைந்த நூல் - ஒரிமையாயிருக்கின்ற நூலானது, இனை மணிக் குடம் சுமக்கின்றது என்ன-இரண்டு அரதனகும்பங்களைச் சுமக்கின்றதென்று சொல்லுமாறு, குழைந்த நுண்ணிடை - தனருமியல்புள்ள மெல்லிய இடையிலே, குவி இள வன(ப்பு)முலை - குவிந்துள்ள இளமையான அழகிய தனங்களைக் கொண்டுள்ள, கொம்பே-பூங்கொம்புபோன்றவனே! தழைந்த சந்தனம் சோலை-தழைந்துள்ள சந்தனச்சோலையானது, தன் செலவினைத் தடுப்ப - தான் வானவீதியிற்செல்வதைத் தடுப்பதுபோன்றிருக்க, தழைந்து போகின்றது ஒக்கின்ற-அச்சோலைக்குள்ளே புகுந்துபோவதுபோலக் தோன்றுகின்ற, மதியினை - சந்திரனை, நோக்காய்—; (எ-று.)

சந்திரமண்டலத்தளவும் ஒங்கிய மலையின்மீது உயர்ந்து தழைந்துள்ள சந்தனச்சோலை யிருப்பதனால், வானவீதியிற்செல்லுஞ் சந்திரன் தன்வழியான அச்சந்தனச்சோலையினுள்ளாகச் செல்வது, தன் வழியைத் தகைவதனால் சந்தனச்சோலையுட் சந்திரன் புகுந்துசெல்வதுபோலு மெனக் குறித்தார். தன்மைத்தந்திற்சிப்பேற்றவணி. இதனால், அம்மலையின் ஒக்கம் பெறப்படும். பி-ம்:—¹நூலினை, நூலிழை. ²சுமக்கின்ற. (எ-று.)

கூ. உருகு காதலிற் தழைக்கொண்டு மழலைவண் டோச்சி முருகு நாறுசெந் தேனினை முழை¹நின்றும் வாங்கிப் பெருகு சூலிளம் பிடிக்கொரு பிறைமருப் பியானை பருக வாயினிற் கையினின் ²தளிப்பது பாராய்.

(இ-ள்.) உருகு காதலின் - மனமுருகுத்தன்மைக்குக் காரணமான அன்போடு, தழைக்கொண்டு - மரத்தழையை யெடுத்து, மழலை வண்டு ஒச்சி - இன்குரலைக்கொண்ட வண்டுகள் மொய்ப்பதை யோட்டி, முருகு நாறு செந் தேனினை - நறுமணம் வீசுகின்ற செந்நிறமுள்ள தேனை, முழை நின்றும் வாங்கி - கல்முழைஞ்சுகளிலிருந்து எடுத்து, பெருகு சூல் இள பிடிக்கு - முதிர்ந்த கருவைக்கொண்ட இளைய (தன்) பெண்யானைக்கு, பருக - குடிக்கு மாறு, வாயினில் - வாயிலே, ஒரு பிறை மருப்பு யானை - பிறைச்சந்திரன் போன்ற தந்தங்களையுடைய ஒப்பற்ற ஆண்யானை, கையினின்று-(தனது) கையிலிருந்து, அளிப்பது - கொடுப்பதை, பாராய்—; (எ-று.)

ஆண்யானை தன் பெண்யானையின்மீதுள்ள அன்பினால் கல்முழையிலுள்ள தேன்கூட்டிலிருந்து அதில் மொய்க்கும்வண்டை யோட்டித் தேனைத் தன்கையாலெடுத்து அந்தப்பெண்யானையின் வாயிலே பருகுமாறு கொடுப்பதைக் காட்டுகின்றன இராமபிரானென்க. பிறை-மருப்புக்கு உவமை. பிடிக்கு

எனவந்ததனால், யானை - அப்படியின் ஆண்யானையாயிற்று. பி-ம்:—¹நின்று. ²அளிப்பன. சில பிரதிகளில், “வீறு பஞ்சினில்” (கடு) “அறைகழல்” (உஉ) “அடுத்த” (உஉ) “சீலமின்னது” (கசு) என்பவை இப்பாடலின் பின் உள்ளன.

கக. அளிக்கு நாயகன் மாயைபுக் கடங்கின னென்னுங்
களிப்பி லிந்தியத் தி¹யோகிபைக் ²கரக்கில னதுபோ
லொளித்து ³நின்றுள ராயினு முருத்⁴தெரிக் கின்ற
பளிக்க றைச்சில ⁵பரிமுக மாக்களைப் பாராய்,

(இ-ள்.) அளிக்கும் நாயகன் - காக்குக்கடவுளாகிய திருமால், மாயை புகு அடங்கினன் எனின் உம் - மாயையினால் (தன்நிலைபிறர்க்குத்தெரிய வொண்ணாதபடி) மறைந்து நின்ற னென்றாலும், களிப்பு இல் இத்தியத்து - (புலன்வழியேசெலுத்திக்) களித்தலில்லாத இந்திரியங்களுடைய, யோகியை-யோகசித்தியுள்ளவர்க்கு, கரக்கிலன் - (தான்) ஒளித்து நிற்கமாட்டான்; அது போல்—, ஒளித்து நின்று உளர் ஆயின்உம் - ஒளித்துநுருந்தார்களானாலும், உரு தெரிக்கின்ற பளிங்குஅறை - தன்னுள்ளே ஒளித்திருப்பவரின் உருவத் தை வெளிக்காட்டுகின்ற பளிங்கறையிலே (தோன்றுகின்ற), சில பரிமுகம் மாக்களை - குதிரைமுகமுள்ளசில தெய்வமாக்களை, பாராய்-; (எ-று.)

திருமால் மாயையால் அறிதற்குண்ணாதவாறு இருப்பினும், யோகியரால் உணரப்படுதல்போல, பரிமுகமாக்கள் கரக்கினும் பளிக்கறையில் தோன்று கின்றனரென்க. கரக்கினும் தோன்றுவதில், உவமை வந்தது. பளிக்கறையென் பதற்கு - பளிக்குப்பாறையெனப் பொருள்கொள்ளுமாம்: இவ்வுரையில், யோகியருள்ளத்திலேதோன்றுவதுபோல, பரிமுகமாக்கள் பளிக்குப்பாறையில் தோன்றுவ ரென்று கருத்துக்காண்க. பி-ம்:—¹யோகியாக். ²கரக்கிலாதது. ³நின்றுள. ⁴தெரிகின்ற. ⁵பரிபுரமகளிரை. இப்படலத்தின் கக, கஉ, கக, கசு - பாடல்கள் சிலபிரதிகளில் இல்லை. (எடுக)

கஉ. ஆடு கின்றமா மயிலினு மழகிய குயிலே

¹கடு கின்றிலர் கொடிச்சியர் தம்மனங் கொதிப்ப

ஆடு கின்றனர் கொழுநரை ²யுருகினர் நோக்கப்

பாடு கின்றன கின்னர மிதுனங்கள் பாராய்.

(இ-ள்.) ஆடுகின்ற—, மா மயிலின் உம் - சிறந்தமயிலைக்காட்டிலும், அழ கிய - (சாயலால்) அழகாகத்தோன்றுகின்ற, குயிலே - குயில்போலும்இனிய ரூபையுடையவனே! கொடிச்சியர் - குறிஞ்சிமகளிர், தம்மனம் கொதிப்ப ஊடுகின்றனர்-தமது மனத்தில்அன்பினற் புவவிதோன்ற ஊடல்கொண்டவ ராய், கூடுகின்றிலர் - (கணவனைக்) கூடாதிருப்பவர், உருகினர் கொழுநரை நோக்க - (காமவேதனையால்) மனமுருகியவராய் (த் தம்) கணவரைத் தாமே நாடுமாறு, பாடுகின்றன - பாடுகின்றனவான, கின்னரம் மிதுனங்கள் - கின்னர மிதுனங்களை, பாராய்—; (எ-று.)

கின்னாமிதுனங்கன்பாடுதையில் அப்பாடலினோலி காமோத்தீபகமாகி ஊடலினோகூடாமற்பிரிந்த கொடிச்சியரைத் தாமே கணவரைநாடுமாறு செய்கின்ற தென்க. கின்னாமிதுனம் - மானுடமுகமும் குதிரையுடலும்படைத்து ஆணும் பெண்ணுமாகியிருந்து கின்னாமென்னும் இசைக்கருவியைக்கொண்டுபாடுந்தன்மையுள்ள தேவசாதிவிசேடம். பி-ம்:—¹கூடுகின்றிலாக். ²உருகியேநோக்கி.

கரு. வில்லி வாங்கிய சிலையெனப் பொலிநுதல் விளக்கே
வல்லி ¹தாங்கமை ²தாக்கலின் ³வழிந்திழி பிரசங்
கொல்லி வாங்கிய ⁴குன்றவர் கொடிநெடுங் கவலை
கல்லி வாங்கிய ⁵குழிகளை நிறைப்பன காணாய்.

(இ-ள்.) வில்லி வாங்கிய சிலை என பொலி நுதல் விளக்கே - வில்லீரன் விளைத்த வில்போல (விளைந்து) விளங்குகின்ற நெற்றியையுடைய குலவினக்கே! வல்லி தாங்குஅமை தாக்கலின் - கொடியைத் தாங்கிய மூங்கில் தாக்குவதனால், (தேன்கூடுஉடைந்து அந்தக் கூட்டினின்றும்), வழிந்து இழி பிரசம் - பெருகிக் கீழேவிழுகின்ற தேன், கொல்லி வாங்கிய குன்றவர்-அரிவாளைக் கைக்கொண்ட வேடர், நெடு கொடி கவலை-நீண்டகொடிகளைக்கொண்ட கவலைக்கிழங்கை, கல்லி வாங்கிய - தோண்டி யெடுத்ததனாலுண்டாகிய, குழிகளை—, நிறைப்பன - நிறைப்பனவற்றை, காணாய்—; (எ-று.)

வில்லி - ஒருசாதியானுமாம். கல்லின்மீதுகட்டிய தேனிறுலை மூங்கில் தாக்குவதனால் அதனினின்று தேன் பெருகிக் கவலைக்கிழங்குதோண்டியகுழியை நிரப்பு மென்க. பி-ம்:—¹தாங்கமை, வாங்கமை. ²தாக்கலில், ³வந்திழி. ⁴குன்றவர். ⁵குழிகளைநிரப்பன. (எசுசு)

கசு. ஒருவில் ¹பெண்மையென்றுரைக்கின்ற வுடலினுக் குயிரே
மருவு காதலி னினிதுட னுடிய மந்தி
யருவி நீர்²கொடு வீசத்தா னப்புறத் தேறிக்க
கருவி மாமழை ³யுதிர்ப்பதோர் கடுவனைக் காணாய்.

(இ-ள்.) ஒருவுஇல் பெண்மை என்று உரைக்கின்ற உடலினுக்கு உயிரே-நீங்குதலில்லாத பெண்மையென்றுசொல்லப்படும் ஒருடலுக்கு உயிர்போல் முக்கியமானவளை! மருவு காதலின் - பொருந்திய அன்போடு, இனிது - மனமகிழ்ச்சியோடு, உடன் - (ஆண்குரங்காகிய) தன்னோடு, ஆடிய - நீராடிய, மந்தி - பெண்குரங்கானது, அருவி நீர் கொடு வீச - அருவிரீரைக்கொண்டு (தன்மீது) தாவ, தான் -, அ புறத்து ஏறி - மலையின் மற்றொருபக்கத்திலே யேறிப்போய், கருவி மா மழை - (உலகம் நடப்பதற்குக்) கருவியாகிய சிறந்த மேகத்தை, உதிர்ப்பது - (மழைத்துளிசிறுமாறு) குலுக்குகின்றதாகிய, ஓர் கடுவனை - ஆண்குரங்கு ஒன்றை, காணாய்—; (எ-று.)

தன்னொடுபுனலாட்டயார்த பெண்குரங்கு அருவிரீரைக்கொண்டு வீச, அதற்குமாறாக ஆண்குரங்கு மலையின் அப்புறத்துள்ளமேகத்தினின்றும் இரையுதிர்க்கு மென்க. தொடர்புயர்வுநவ்ந்சியணி தோன்றக் கூறியவாறு. பெண்மை

யென்றஉரைமுற்றிலுங்காணத்தக்கது சீதையினிடத்தில்தானென்பது, 'பெண்மையென்றுரைக்கின்ற வுடலினுக் குயிரே' என்பதன் கருத்து. பி-ம்:—¹பெண்மையையுரைக்கின்ற. ²கொண்டு. ³உருப்பது. சிலபிரதிகளில் "அறைகழல்" (உஉ) என்ற செய்யுளுக்குப்பின் இரத்தச்செய்யுள் காணப்படுகின்றது. (எசுஉ)

கரு. வீறு ¹பஞ்சினி யமுதநெய் ²மாட்டிய விளக்கே
சீறு வெங்கதிர் செறிந்தன பேர்கல ³திரியா
⁴மாறின் ⁵மண்டில ⁶நிரம்பிய மாணிக்க மணிக்கற்
பாறை மற்றொரு ⁷பரிதியிற் பொலிவன பாராய்.

(இ-ள்.) வீறு பஞ்சு இன்றி அமுதம் நெய் மாட்டிய விளக்கே - சிறந்த பஞ்சுத்திரியில்லாமல் அமுதமயமான நெய்யைக்கொண்டு எரியச்செய்த விளக்குப்போல்பவனே! சீறு வெம் கதிர் செறிந்தன - (இருளைச்)சீறியொழிக்கின்ற வெயில்போன்ற ஒளி நெருங்கியனவும், பேர்கல திரியா - இடம்விட்டுப் பெயர்ந்துதிரியாதனவும், மாறுஇல் மண்டிலம் நிரம்பிய - மாறுபடுதல் [கோணுதல்] இல்லாதமண்டலத்தன்மைநிரம்பப்பெற்றனவுமாகிய, மாணிக்கம்மணிகல் பாறை - மாணிக்கமணியாலியன்ற கற்பாறைகள், மற்று ஒரு பரிதியில் பொலிவன - வெவ்வேறுசூரியன்போல் விளங்குவனவற்றை, பாராய்-; (எ-று.)

அமுதத்தாலியன்றற்போன்று கண்ணுக்குஅழகிய திருமேனி படைத்து விளங்குதலால், சீதையை 'வீறுபஞ்சினி யமுதநெய்மாட்டிய விளக்கே' என்கிறான். இருளையோட்டுதல் வெயில்போன்றஒளிவீசுதல் மண்டிலமாயிருத்தல் என்ற தன்மைகளில் ஒத்திருந்தனவானாலும், சூரியனேடுஒப்பிட்டுப் பார்க்குமிடத்து மாணிக்கக்கற்பாறைகள் பேர்ந்துதிரியாமையாகிய வேறுபாடுடையன வென்றது - வேற்றுமையணியாம். பி-ம்:—¹பஞ்சினில். ²ஆட்டிய. ³திரிய, திரிவ. ⁴மாறி. ⁵மண்டலம், ⁶நிரப்பிய. ⁷பரிதியைநிகர்ப்பன. (எசுஈ)

கசு. சீல மின்னதென் றருந்ததிக் ¹கருளிய திருவே
நீல வண்டினம் படிந்தெழ ²வளைத்துட ³னிமிர்வ
⁴சோலை வேங்கையின் ⁵கொம்பர்கள் பொன்மலர் தூவித்
⁶காலி னிற்றொழு தெழுவன ⁷நிகர்ப்பன காணாய்.

(இ-ள்.) சீலம் இன்னது என்று அருந்ததிக்கு அருளிய திருவே - (உன் நடத்தையால்) நல்லொழுக்கம் இன்னதென்று அருந்ததிதேவிக்கும் காட்டியருளிய இலக்குமிபோன்ற கட்டழகியே! நீலம் வண்டு இனம் படிந்து எழ - கருநிறமுள்ளவண்டுகள் மொய்த்து மேலேசெல்வதனால், வளைந்து உடன் நிமிர்வ - வளைவுபெற்று உடனே மேலோங்குவனவாகிய, சோலை வேங்கையின் கொம்பர்கள் - (இம்மேல்) சோலையிலுள்ள வேங்கைமரத்தின்கீழ்க்கிளைகள், பொன் மலர் தூவி - சுவர்ணபூவுப்பங்களை யிறைத்து, காலினில் தொழுது - பாதங்களிலேவணங்கி, எழுவன - எழுந்திருப்பவைகளை, நிகர்ப்பன - ஒத்திருப்பனவற்றை, காணாய்-; (எ-று.)

இப்போது வேங்கைக்கொம்புகளிற் கருவண்டுகள் மொய்க்குந்தோறும், அந்தப்பாரத்தைத் தாங்கமாட்டாது தமதுமலரைச் சிதறியவண்ணம் அக்கிளைகள் விரைந்துதாழ்த்தமையால் அவற்றினின்று அவ்வண்டுகள் மேலெழுந்தனவாக அக்கிளைகளும் மேலெழுந்து செல்பவை-உண்ணைக்கண்டு மலர்களைத் தூவித் தாளில்வீழ்ந்து எழுந்திருப்பவரை யொத்திருக்கு மெனச் சீதைக்கு இராமபிரான் காட்டுகின்றன னென்க. வேங்கையின்மலர் பொன்போன்ற நிற முடையதாக இருக்குமாதலால், 'பொன்மலர் சிதறி' என்றார்: பொன்மலர் என்றதொடர் - பொன்னுலியன்மலரெனவும் ஒருபொருள்தோன்றுகின்றது. படிதலால்வளைந்து எழுதலால்நிமிர்ந்தன என்று முறையே சென்றுஇயைந்து பொருளைத்தந்ததனால், 'படித்தெழுவளைந்துடனியிர்வ' என்றதொடர் - முறைநிரனிறைப்பொருள்கோளாம். 1-ம்:—¹உதவிய. ²வளைந்தன. ³நிமிர்ந்த, நிமிர்த்த. ⁴கோல. ⁵கொம்புகள். ⁶காலின்வீழ்ந்தன. ⁷நிகர்வன, நிகர்ப்பது. (எசுச)

க௭. விற்கொள் வா னுதல் விளங்கிழை யிளந்தளிர்க் கொழுந்தே வெற்கொண் மால்வரை ¹யும்பரி னிரும்புநங் காக்குங் கொற்கொள் வேற்கரை குரீஇயினத் ²தெறிகுரு விர்தக் கற்கள் வானிடை ³மீனென ⁴வீழ்வன காணாய்.

(இ-ள்.) வில் கொள் வான் துதல் - வில்லைக் கொண்டாற்போன்றுள்ள [புருவத்தைக்கொண்ட] ஒள்பொருந்திய நெற்றியையும், விளங்கு இழை - விளங்குகின்ற ஆபரணங்களையுமுடைய, இன தளிர் கொழுந்தே - இனமையுள்ள தளிர்க்கொழுந்துபோன்றவனே! எல் கொள் மால் வரை உம்பரின் - சூரியன்தவழப்பெற்ற ஒங்கிய மலையின்மேலே, இரு புனம் காக்கும் - பரவிய தினைக்கொல்லையைப் பாதுகாக்கின்ற, கொல் கொள் வேல் கனல் - கொல்ல லாராவிச்செய்யப்பட்ட வேற்படைபோன்ற கண்களையுடைய மாதாரர், குரீஇ இனத்து எறி-குருவியினத்தின்மேல் வீசியெறிகின்ற, குருவிர்தம்கற்கள் - குரு விர்தமணிகள், வானிடை - ஆகாயத்தில், மீன் என - நட்சத்திரங்கள்போல, வீழ்வன - விழுவனவற்றை, காணாய்—; (எ-று.)

குருவிர்தம் - ஒருவகைமாணிக்கம்: இதனை "பதுமமுநீலமும் விர்தமும் படிதமும்" என்ற சிலப்பதிகாரஅடியினாலும், "விர்தம் - குருவிர்தம்: இரத்தவிந்துஎன்பதுமது;...தின்கமுலோத்திரஞ்செம்பருத்திப்பூக், கவிர்மலர் குன்றிமுயலுநிரம்மே, சிந்துரங்குக்கிற்கண்ணெனவெட்டு, மெண்ணியகுரு விர்தமெண்ணியநிரமே" என்ற உரைப்பகுதியாலும் உணர்க. இனி, குரு விர்தம்-காவிக்கல்என்றுகொண்டாரு முனார்: அதிற் சிறப்பின்மையறிக. கொல் கொள் - கொல்லனது தொழிலைக்கொண்ட என்க. எல் - சூரியனுக்கு ஆகு பெயர். 1-ம்:—¹உம்பர்நின்று. ²எறிதரக்குவிர்த, எறிதரக்குறித்த. ³மின் னென. ⁴விழுவன, விழுவன. (எசு௫)

கஅ. ¹வரிகொ ²ளொண்சிலை வயவர்தம் கணிச்சியின் ³மறிந்த
பரிய கா⁴ரகில் சுடநிமிர் ⁵பசம்புகைப் படல
மரிய வேதிய ராகுதி⁶ப் புகையொடு ⁷மளவிக்
கரிய மால்வரைக் கொழுந்தெனப் படர்வன காணாய்.

(இ-ள்.) வரி கொள் ஒண் சிலை வயவர்தம் - கட்டமைந்த ஒள்ளிய [வலிய] வில்லை யேந்திய வேட்டுவவீரருடைய, கணிச்சியின் - கோடாலிப் படையால், மறிந்த - வெட்டப்பட்டு வீழ்ந்த, பரிய கார் அகில் - பருத்த கருநிறமுள்ள அகிற்கட்டையை, சுட - எறிப்பதனால், நிமிர் - (வானத்து) ஒங்கிய, பசு புகைப் படலம் - தூமிரவர்ணத்தையுடைய புகைத்தொகுதியானது, —அரிய வேதியர் ஆகுதி புகையொடுஉம் - அரியரான [மிக்கமகிமையுள்ள] வேதம்வல்லஅந்தணர்கள் அக்கினியிற்செய்த ஒமத்திலேதோன்றிய புகையுடனே, அளவி - ஒன்றுசேர்ந்து, —கரிய மால் வரை கொழுந்து என - கருநிறமுள்ள பெரியமலையின் சிகரம்போல, படர்வன - பரந்திருப்பனவற்றை, காணாய்—; (எ-து.)

ஆகுதி - வேள்வித்தீயிலிடும்பொருள். மறத்துறையோரது புகையும் அறத்துறையோரது புகையும் மயங்கு மென்றார். பி-ம்:—¹வரிக்கொள். ²ளோன். ³மடிந்த, மடித்த. ⁴அகிற்சுடர். ⁵பைங்கதிர், பசங்கதிர், பசஞ்சுடர். ⁶திப்புகை. ⁷அளாவி, மருவி. சிலபிரதிகளில் இப்பாடலுக்குப்பின் “இலவு” (உரு) என்றபாடலும், “நினைந்த” (உச) “என்ற பாடலும் உள்ளன. (எசசு)

கக. நான் நான்மலர் நறையகி ¹லாவிகே னுறுஞ்

சோனை வார்துழற் சுமைபொரு திறுகிடைத் தோகாய்

³வான யாற்றுமீன் மலர்ந்தன வெணப்புனல் வறந்த

கான யாறுகள் ⁴கணமணி யிமைப்பன காணாய்.

(இ-ள்.) நான்ம - நான்ப்புகையாலும், நான் மலர் - (குடிய) நான்மலராலும், நறை அகில் - நறைக்கொடி அகிற்கட்டை என்பவற்றின் ஆவி - புகையினாலும், தேன் நாரும் - இனியமணம் வீசுகின்ற, சோனை வார் குழல் - விடாமழைபொழியும் மேகம்போற் கறுத்த கூந்தலின், சுமை - பாரத்தை, பொறுது-தாங்கமாட்டாமல், இறுகு - முறிவதுபோன்றுள்ள [மிகநுண்ணிய], இடை - இடுப்பையுடைய, தோகாய் - மயில்போலுஞ் சாயலையுடையவளே! வானம் யாறு-ஆகாயமாகிய யாற்றிலே, மீன் - நட்சத்திரங்களாகிய மீன்கள், மலர்ந்தன என - தோன்றின என்று, புனல் வறந்த கானம் யாறுகள் - (தம்மிடத்து மீன் தங்கமுடியாதபடி) நீர்வற்றிய காட்டாறுகளும், கணம் மணி - தொகுதியாகிய இரத்தினங்களை, இமைப்பன - (தம்மிடத்துப்) பிரகாசிக்கச் செய்பவற்றை, காணாய்—; (எ-து.)

நீர்வறந்த கான்யாற்றில் தோன்றும் மணிகள், வானயாற்றுமீன் இமைப்பதுகண்டு தாம் அவ்வானயாற்றோடு இகலிக் கணமணி யிமைப்பன போலு

மெனக் குறித்தார்: தந்தறிப்பேற்றவணி: வானயாறு-உருவகம்: மீன்-நட்சத் திரம் மத்ஸ்யம் என்னும் இருபொருளையும் ஒருக்கே உணர்த்திற்று: சிலேடை யுருவகம். நறை - புனைக்கும் ஒருவனைக்கொடி. நானம்-எரிக்கும் ஒரு வனைப் புழுது: “நறையு நானமு நாறு நறும்புனை”, என்று காண்க. ¹நாவி என்றபாடத் திற்கு, நாவி-கத்தூரிப்புழுக்கெண்ணெய்: “நாவியுங் காரகிலாவியுந்தோய்குழல்” என்ற தஞ்சைவாணன் கோவையையுங் காண்க. பி-ம்:—¹நாவி தேனூறும். ²சுமத்திறுமிறுமிடை, சுமைபெருத்துடியிடை, சுமைபெருதிடுகிடை, சுமை பொறுதிறுமிடை, சுமைபொறுதிறுகிடை. ³வானயாறுமீன், வாணையாற்று மீன். ⁴கதிர், கனம். இப்பாடலுக்குப்பின் “வடுவின்” (௯௦) என்றபாடல் சில பிரதியிலுள்ளது. (எசுஎ)

உ௦. மஞ்ச ளாவிய மாணிக்கப் பாதையின் மறைவ
செஞ்செ வேநெடு மரகதப் பாதையிற் றெரிவ
விஞ்சை நாடியர் கொழுநரோ ¹நூய விமலப்
பஞ்ச ளாவிய சேறடிச் சுவடுகள் பாராய்.

(இ-ள்.) மஞ்ச அளாவிய மாணிக்கம் பாதையில் - மேகங்களையளாவி யுள்ள (இம்மலையின்) மாணிக்கப்பாதையிலே, மறைவ-(வேற்றுமையதோன்றாது) மறைவனவும், நெடு மரகதம் பாதையில் செஞ்செவே தெரிவ-நீண்ட மரகதப் பாதையிற் செவ்வனே தெரிவனவுமான, கொழுநரோடு ஊடிய விஞ்சை நாடி யர் விமலம் பஞ்ச அளாவிய சிறு அடி சுவடுகள் - (தம்) கணவரோடு ஊடல் கொண்ட வித்தியாதரமகளிருடைய குற்றமற்ற செம்பஞ்சுதீற்றிய சிறிய பாதங்கள் வைத்துநடந்த அடிவைப்புக்களை, பாராய்—; (எ-து.)

ஊடலாவது-தம்கணவரோடு சினத்தற்குஉரிய காரணம் இல்லாதபொழு தும் வதேனும் ஒன்றைக்காரணமாகக்கொண்டு அவரோடு சினந்துசெல்லுதல். ஊடல் காமத்திற்குஇன்பமாதலால், இதனை மேற்கொள்வாராயினர் விஞ்சை நாடியரென்க. விஞ்சைமகளிர் தம்கணவரோடு ஊடி இம்மலையேல் நடந்து செல்ல, அம்மகளரின் செம்பஞ்சுட்டிய பாதங்களின் அடிச்சுவடுகள் நிறவேற்று மையின்மையால் மாணிக்கத்தற்பாதையில் மறைந்து, பசுமரகதப்பாதையிற் செவ்வனே தோன்று மென்க. பி-ம்:—¹ ஊடினர், ஆடிய. (எசுஅ)

உ௧. சுழித்த செம்பொனின் நொளை¹புரை யுந்தி²யின் றுணையே
கொழித்த மாமணி³ யருவியோ டிழிவன கோல
மழித்து மேனிய வரம்பைய ரறல்புரை ⁴கூந்தற்
சுழித்து ⁵நீக்கிய கற்பக ⁶நறுமலர் காணாய்.

(இ-ள்.) சுழித்த செம்பொனின் தொளை¹புரை உந்தி - சுழிக்கப்பட்ட செம்பொனலியன்ற தொளையையொத்த கொப்பூழ்ச்சுழியையுடைய, இன் றுணையே - (எனக்கு) இனிய இல்லறவாழ்க்கைத் துணைவியே! கொழித்த மா மணி அருவியோடு இழிவன-கொழித்துக்கொண்டுவருகின்ற சிறந்த இரத்தி

னங்களையுடைய மலையருவியோடு இழிவனவும், மேலிய அரம்பையர் கொலம் அழித்து அறல் புரை கூந்தல் கழித்து நீக்கிய- (நீராட) நாடிவந்த தேவமாதர் (தமது) அலங்காரங்களைக் களைதலாற் கருமணலையொத்த (தமது) மயிர்முடியினின்று கழற்றி அப்பாலெறிந்தனவுமான, கற்பகம் நறு மலர்-கற்பகமாதத்தின் நறுமணமுள்ள மலர்களை, காணாய்—; (எ-று.)

அரம்பையர் இந்தமலைபினருவியில் நீராடும்போது தாம்புனைந்த கோலத்தை யழிக்கையில் தமதுகூந்தலிற் சூடிய கற்பகமலரை அப்பால்எறிய, அவைகள் மலையருவிகொழித்துக் கொண்டுவரும் மணிகளோடு கலந்திழியுமென்க. தேவமாத ஒருக்கியின் பெயராகிய ரம்பாஎன்ற வடசொல்லின் திரிபான அரம்பையென்பது பொதுவாய் தேவமாதாஎன்னும் பொருளையுணர்த்தி, அர் விசுத்திபெற்றுப் பன்மைப்பொருளைக் காட்டிற்று. மேலிய - யாவரும் விரும்புவதற்குக்காரணமான எனப்பொருள்கொண்டு, மலையோங்கியிருந்தலால் தேவமாதர் கழற்றியெறிந்த மலைகளை அருவியடித்துக்கொண்டு வரலாயிற்றென்றவுமொன்று. பி-ம்:—¹புரி, ²என். ³அருவிகள் பொழிவன, அருவியோடு முழிவன. ⁴ஒதி. ⁵நீங்கிய. ⁶மலரிவை. சிலப்பரதிகளில் “இலவும்” (உரு) என்ற பாடல் இப்பாடலையடுத்து உள்ளது: சிலப்பரதிகளில் “செம்பொருல்” (உசு) என்ற பாடல் உள்ளது. (எசுசு)

உஉ. அறைக முற்¹சிலைக்² குன்றவ ரகன்புனங் காவற் பறையெ டுத்தொரு கடுவனின் றடிப்பது பாராய் பிறையை யெட்டினன் பிடித்திதற் கிதுபிழை ³யென்னுக் கறை⁴து டைக்குறு பேதையோர் கொடிச்சியைக் காணாய்.

(இ-ள்.) அறை கழல் - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையும், சிலை-வில்லையுமுடைய, குன்றவர் - மலைநிலத்தவரான வேடரின், அகல் புனம் காவல் பறை - அகன்ற புனத்தைக் காப்பதற்காகவைத்துள்ள பறையை, எடுத்து-, ஒரு கடுவன் - ஒரு ஆண்குரங்கு, நின்று - நிற்குகொண்டு, அடிப்பது - கொட்டுவதை, பாராய்—; பிறையை - பிறைச்சந்திரனை, -எட்டினன் பிடித்து - எட்டிப்பிடித்து, ‘இதற்கு இது பிழை - இந்தச்சந்திரனுக்கு இந்தமறு குற்றமாகும்,’ என்னு - என்று கருதி, கறை துடைக்குறு - அக்கறையைப் போக்கக்கருதித் துடைக்கின்ற, பேதை அறியாமைக்குணமுள்ள, ஓர் கொடிச்சியை - குறிஞ்சிநிலப்பெண்ணெருத்தியை, காணாய்—; (எ-று.)

தழல் தட்டைமுதலியனவற்றால் ஓசையெழுப்பிக் கிளிமுதலியபறவைகளையோட்டுதல்போல, பறைமுழக்கியும் பறவைகளை யோட்டுவ ரென்க. போக்கமுடியாதசந்திரனுடைய கறையைப் போக்க முயலுதலாற் கொடிச்சியை ‘பேதை’ என்றான். பி-ம்:—¹சினக். ²குன்றுவர். ³என்னக். ⁴துடைக்குறு. சிலப்பரதிகளில் இதுவும் அடுத்தகவியும் “வீதுபஞ்சிவ்” (கரு) என்றபாடலுக்குப்பின் உள்ளன. (எஎ0)

உரு. அடுத்த பற்பக ¹லன்பரைப் ²பிரிந்தவ ரென்ப
தெடுத்து நந்தமக் ³கியம்புவ வெணக்கரிந் திருண்ட
தொடுத்த மாதவிச் சூழலிற் குரர மகளிர்
படுத்து ⁴வையிய ⁵பல்லவச் சயனங்கள் பாராய்.

(இ-ள்.) தொடுத்த மாதவி சூழலில் - (உள்ளே சூரியசந்திரகிரணங்கள் புகாதவாறு அடர்த்தியாகவுள்ள) மாதவிப்பந்தரினிடையே, குர் அர மகளிர் படுத்து வையிய - (பிரிந்த) தேவமகளிர் படுத்துத்தங்கியனவும், — அடுத்த பல் பகல் - (ஒருசேர) அடுத்துள்ள பல் நாள்களில், அன்பரை பிரிந்தவர் என்பது - (தமது) கணவரைப் பிரிந்திருந்தவர் (அத்தேவமங்கையர்) என்பதை, நம் தமக்கு எடுத்து இயம்புவ என - நமக்கு எடுத்துச்சொல்வனபோல, கரிந்து இருண்ட - (அவர்களின் மேனிவெம்மையினூற்) கரிந்துபோய் இருளின் வடிவைப்படைத்தனவுமான, பல்லவம் சயனங்கள் - தளிப்படுக்கைகளோ, பாராய்—;

மாதவிப்பந்தர் - குருக்கத்திற்கொடிபடர்ந்த பந்தல். குர் அரமகளிர் - ஈர அரமகளிர். தெய்வத்தன்மையுடனே நிற்கும் அரமகளிர். மாதவிச்சூழலிற் கிடந்த பல்லவச்சயனங்கள் கரிந்திருண்டிருந்தலால், அரமகளிர் அடுத்த பற்பகலில் அன்பரைப்பிரிதலை விளக்கு மென்க. எனக் கரிந்திருண்ட பல்லவச் சயனங்கள் எனவும், படுத்துவையிய பல்லவச்சயனங்கள் எனவும் இயையும். 15-ம்:—¹அன்பரில். ²பிரிந்தனர். ³இயம்புவது. ⁴உலர்ந்தன. ⁵பல்லவசயனங்கள். (எனக்)

உச. நினைந்த ¹போதினு மயிழ்தொக்கு நேரிழை ²நிறைதேன்
வனைந்த வேங்கையிற் கோங்கினில் வபின்³றொறுந் தொடுத்
குனிந்த ஆசலிற் கொடிச்சிய ரெடுத்த⁴வின் குறிஞ்சி [துக்
கனிந்த ⁵பாடல்கேட் டசுணமா வருவன காணாய்.

(இ-ள்.) நினைந்த போதினும் அமிழ்து ஒக்கும் நேர் இழை - (மனத்தினால்) நினைக்கும்போதும் அமிருத்தையுண்டாற்போல மகிழ்ச்சியுடையத்தருகின்ற அழகிய அணிகலம்பூண்டவனே! நிறை தேன் வனைந்த வேங்கையில் - நிறைந்த தேன்தங்கிய வேங்கைமரத்திலும், கோங்கினில் - கோங்கமரத்திலும், வயின் தொறும் - (மற்றுமுள்ளமரங்களின்) இடத்திலும், தொடுத்து - கட்டப்பட்டு, குனிந்த - வளைந்தாடுந்தன்மையுள்ள, ஊசலில் - ஊஞ்சலிலிருந்து, கொடிச்சியர் - குறிஞ்சிநிலத்துப்பெண்கள், எடுத்த - எடுத்துப்பாடிய, இன் குறிஞ்சி - இனிய குறிஞ்சிப்பண், கனிந்த - முதிர்ந்துள்ள, பாடல் - பாடலை, கேட்டு - செவியேற்று, அசுணம்மா - அசுணமாக்கள், வருவன - வருவனவற்றை, காணாய்—; (எ-று.)

வேங்கைமுதலிய மரங்களிற் றெடுத்த ஊஞ்சலிலிருந்து கொடிச்சியர் குறிஞ்சிப்பண்ணோடு கூடிய பாடலைப்பாட அப்பாடலைக்கேட்குமாறு அசுணமா வருமென்க. அசுணம் - இசையறிலவங்கு. ³இது இனிய யாழோசை

கேட்டு இன்புறுதலும், பறையொலிகேட்டு உயர்நீப்பதுமான தன்மையுள்ள தென்பதை “இன்னளிக்குரல் கேட்ட வசணமா, வன்னளாய்” “பறைபட வாழா வசணமா” என்பவற்றாலறிக. இதனை, இசையறிபறவையென்பர், பிங்கலந்தையார். பி-ம்:—¹போழ்தினுமயிர்ந்து, ²நின்ற. ³கொளத். ⁴விண் குறிஞ்சி. ⁵பாடலின். (எஎஉ)

உரு. இலவு மிந்திர கோபமும் புரையித ¹ழினியோ
²யலவு தண்டுளி யருவிரீ ரரம்பைய ராடக்
 கலவை சாந்துசெங் குங்குமங் கற்பகங் கொடுத்த
 பலவுந் தோய்தலிற் பரிமளங் கமழ்வன பாராய்.

(இ-ள்.) இலவுஉம் - கோங்கிலவமலரையும், இந்திரகோபம்உம் - பட்டுப் பூச்சியையும், புரை - ஒத்த இதழ் - உதட்டையுடைய, இனியோய் - கட்டழகியே! அலவு தண் துளி அருவி நீர் - அசையுந்தன்மையுள்ள குளிரந்த பலநீர்த் துளிவடிவான (இம்மலையின்) அருவிநீர்கள், அரம்பையர் ஆட - தேவமகளிர் குடைந்தாடியதனால், (அவர்கள் தம்முடம்பிலணிந்த,) கலவை சாந்து-கலவைச் சாந்தும், செங்குங்குமம் - செந்நிறமுள்ள குங்குமக்குழம்பும், கற்பகம் கொடுத்த பலஉம் - கற்பகவிருட்சங்கொடுத்த மற்றுமுள்ள நறுமணப்பொருள்களும், தோய்தலின் - (தம்மிடத்துப்) படிவதனால், பரிமளம் கமழ்வன - நறுமணம் வீசுவனவற்றை, பாராய்—; (எ-து.)

அரம்பையராடுகையில் அவரணிந்த சாந்துமுதலியன தோய்ந்து அருவி நீர் நறுமணங் கமழு மென்க. நிறத்தால் இலவும் இந்திரகோபமும் இதழையொக்கும். அலவுதல் - சிந்துதலுமாம். பி-ம்:—¹இனியாய். ²அலவனுண்டுளி, அலவுதுண்டுளி. சிலபிரதிகளில் இப்பாடல் “வரிகொள்” (கஅ) என்பதன் பின்னும், இப்பாடலுக்குப்பின் “நான நான்மலர் (கக) என்றபாடலும், அதன்பின் “மஞ்சனாவிய,” (உ௦) என்றபாடலும், அதன்பின், “சழித்த” (கக) என்ற பாடலும் அதன்பின் “செம்பொனல்” (உ௪) என்றபாடலும் உள்ளன. (எஎக)

உக. *செம்பொ னுற்செய்து குவி¹மிட் டெழுதிய செப்போர்
²கொம்பர் தாங்கிய தெனப்பொலி வனமுலைக் கொடியே
 யம்பொன் மால்வரை ³யலர்க்குதி ருச்சிசென் ⁴றணையப்
 பைம்பொன் மாமுடி மிலைச்சிய ⁵தொப்பது பாராய்.

(இ-ள்.) செம் பொனல் செய்து - சிறந்தபொன்னினுற் செய்யப்பட்டு, குவிகம் இட்டு எழுதிய - இங்குவிகத்தைக்கொண்டு தொய்யிலெழுதப் பெற்ற, செப்பு - சிமிழை, ஓர் கொம்பர் தாங்கியது-ஒரு கொம்பு தாங்குகின்றது, என - என்று (கண்டோர்) சொல்லுமாறு, பொலி - விளங்குகின்ற, வன முலை கொடியே - அழகிய தனங்களைக்கொண்ட பூங்கொடி போன்றவனே! ஆம் பொன் மால்வரை - அழகிய பொன்மயமான இம்மலைச்சிகரத்தை, அவர் கதிர் -

பரவிய [ஆயிரமாகிய] கிரணங்களை யுடைய சூரியன், உச்சி - உச்சிப் போதில், சென்று அணைய - சென்றுசேர, பைம் பொன் மா முடி மிஸ்சியது - பசும்பொன்னினாலியன்ற பெரிய கிரீடத்தை யணிந்ததை, ஒப் பது - ஒத்திருப்பதை, பாராய்—; (ஏ-று.)

சூரியன் உச்சிப்போதில் இம்மலையுச்சியில்வந்து அணைய, இம்மலை கிரீ டத்தைச் சூடியது போலுமென்க. தொய்யிலெழுதிய கொங்கை - குலிகமெழு திய செம்பொற்செப்பை யொக்கு மென்பது, முதலடியிற்கூறிய பொருள்: இல்பொருளுவமை. வணப்புமூலையென்பது வனமுலையென விகாரப்பட் டது. இனி, வனம் - வனத்திலுள்ள, மூல கொடியே - முல்லைக்கொடிபோல் பவனே என்று உரைப்பாருமுளர். பி-ம்:—¹மீது. ²கொம்பு. ³அலை. ⁴அணுக, ⁵ஒப்பன. சிலபிரதிகளில் இப்பாடலை யடுத்து “குழுவுநுண்டொகை” (உஅ) என்ற பாடலுள்ளது. (எஎசு)

உஎ. மடந்தை மார்களிற் திலதமே மணிநிறத் திணிக

றொடர்ந்த ¹பாறையில் வேயினஞ் சொரி²கதிர் முத்த
மிடந்தொ றுங்கிடந் ³திமைப்பன ⁴வெக்கினஞ்செக்கர்
படர்ந்த வானிடைத் தாரகை ⁵நிகர்ப்பன பாராய்.

(இ-ள்.) மடந்தைமார்களில் திலதமே - மகளிருக்குத் திலகம்போலச் சிறந்து தோன்றுபவளே! மணி நிறம் திணி கல் தொடர்ந்த பாறையில் - மாணிக்கமாகிய சிறந்த நிறத்தைக்கொண்ட வலிய கற்கள் தொடர்ந்த பாறை களிலே, வேய் இனம் சொரி - மூங்கிற்குவியல் சொரிந்த, கதிர் முத்தம் - ஒளியைக்கொண்டுள்ள முத்துக்கள், இடம் தொறும் கிடந்து இமைப்பன - ஆங்காங்குஇருந்து ஒளிவீசுபவை, எக்கு இன செக்கர் - மிகவும் இனமை பொருந்திய செவ்வானம், படர்ந்த - பரவியுள்ள, வானிடை - ஆகாசத்தினிடத் திலே, தாரகை நிகர்ப்பன-நட்சத்திரங்களையொத்திருப்பவற்றை, பாராய்—.

மணிநிறக்கற்பாறையில் வேயினம் சொரிந்த முத்துக்கள், செக்கர்வானத் துத் தாரகை விளங்குவனபோலு மென்க. முத்துப்பிறக்குமிடங்கள் பலவற் றள் வேயும் ஒன்றாதல் காண்க. பி-ம்:—¹ பாறையின். ²மணி, ³இமைப் பினில். ⁴வெக்கினஞ், வெருளறச், எரிகதிர்ச். ⁵புரைவன. (எஎஊ)

உஅ. ¹குழுவு நுண்டொகை ²வேயினுங் குறிநரம் ³பெறிவுற்
றெழுவு தண்டமிழ் யாழினு யினியசொற் கிளியே
முழுவ தும்மலர் ⁴விரிந்தன முருக்கிடை ⁵மிடைந்த
பழுவம் வெங்கனல் கதவிய ⁶தொப்பது பாராய்.

(இ-ள்.) நுண் தொகை குழுவு வேயின் உம் - நுண்ணிய தொகைபொருந் திய புல்லாங்குழலோசையினும், குறி நரம்பு எறிவு உற்று எழுவு தண் தமிழ் யாழின்உம்-ஒசையையெழுப்பவல்ல நரம்பை (க் கைவிரல்களால்தடவி)யெறிந்து உண்டாக்குகின்ற குளிர்ந்த இனியயாழிசையினும், இனிய - இனிமையாகத்

தோன்றுகின்ற, சொல் - சொற்களையுடைய, கிளியே-கிளிபோன்றவனே ! முழுவதும் மலர் விரிந்தன முருக்கு - (தம்மிடம்) முழுவதிலும் செம்மலர் மலர்ப்பெற்றனவாகிய பலாசமரங்கள், இடை மிடைந்தபழுவம்-(தம்) நடுவிலே நெருங்கப்பெற்ற சோலை, வெம் கனல் கதுவியது ஒப்பது - வெம்மையுள்ள அக்கினி பற்றியெரிவதையொப்பதை, பாராய்—; (எ.று.)

சோலையினிடையிலே முழுவதும் பூத்த பலாசமரங்கள் இருப்பது, சோலை யின்நடுவே நெருப்புப்பற்றியெரிவதுபோலும்: தன்மைத்தந்திப்பேற்ற வணி. பி-ம்:—¹குழவின். ²வேய்க்குழலேழ். ³எழுவுற்று. ⁴விரியநான், விரிந் தநான். ⁵இடைந்த. ⁶ஒப்பன. (எஎசு)

உக. வளைகள் காந்தளிற் பெய்தன வளையகைம் மயிலே தொளைகொ டாழ்த்தடக் கை¹யெனுந் துருத்தியிற் றாக்கி யளவில் மூப்பின ரருந்தவர்க் கருவிரீர் கொணர்ந்து களப மால்கரி ²குண்டுகைச் சொரிவன காணாய்.

(இ-ள்.) வளைகள் காந்தளிற் பெய்தன அளைய கை மயிலே - வளைகளைக் காந்தன்மலரிலிட்டு வைத்தனவற்றையொத்த [வளைபூண்ட] கையைக்கொண்ட மயில்போலுஞ் சாயலையுடையவனே ! அளவு இல் மூப்பினர் அரு தவர்க்கு - அளவில்லாத [மிக்க] மூப்பைக்கொண்டவராய் (ப்பிறர்க்குச் செய்தற்கு) அரிய தவத்தைச் செய்தவரான இருடியர்க்கு, அருவி நீர் - மலையருவிரீரை, மால் கரி களபம்-பெரிய யானைக்குட்டிகள், தொளை கொள் தாழ் தட கை எனும் துருத் தியில் தூக்கி - (துனியில்) தொளையையுடைய கொங்குகின்ற நீண்ட தும் பிக்கையாகிற தோற்றையிலே முகந்துகொண்டு, கொணர்ந்து—, குண்டுகை- (அம்முனிவரது) கமண்டலத்தில், சொரிவன - ஊற்றுப்பவற்றை, காணாய்—.

இந்தச்சித்திரகூடமலையில் அஃறிணைப்பொருளாகிய யானைக்கன்றுகளும் நல்லறிவுபெற்றுத் தமது தும்பிக்கையால் அருவிரீரை முகந்துகொண்டுவந்து முதிய தவசியர்க்கு அவரது கமண்டலத்திற் சொரிந்து உதவுவதைக் காட்டு கின்றன என்க. காந்தன், கைக்கு உவமை. களபம் - மூப்பதுவதுள்ள யானைக்கன்று. கரி-தும்பிக்கையையுடையவிலங்கு என யானைக்குக் காரணப் பெயர். பி-ம்:—¹நெடுந். ²குண்டுகை சொரிவன. (எஎஎ)

நா. வடுவின் ¹மாவகி ரிவையெனப் பொலிந்தகண் மயிலே யிடுகு கண்ணின ரிடருது மூப்பின ²ரேக நெடுகு ³கூனல்வா னீட்டின ⁴வுருகுது நெஞ்சக் கடுவன் மாதவர்க் கருநெறி காட்டுவ காணாய். .

(இ-ள்.) இவை—, வடு இல் மா வகிர் - குற்றமற்ற மாவடுவாகும், என- என்று சொல்லுமாறு, பொலிந்த - விளங்குகின்ற, கண் - கண்களையுடைய, மயிலே - மயில் போன்றவனே! நெடுகு கூனல் வால் நீட்டின - மிக்ககூணையுடைய வாலால் நீட்டிக்கொண்டிருப்பனவான, உருகுது நெஞ்சம் கடுவன்-(அன்

பால்) உருகுகின்ற மனத்தைக்கொண்டுள்ள ஆண்குரங்குகள், இடுகு கண்ணினர் இடர் உறு மூப்பினர் மாதவர்க்கு - இடுகிய கண்களையுடையவரும் மனத்துன்பமுண்டாவதற்குக்காரணமான மூப்பை யுடையவருமான பெருந்தவசியர்க்கு, ஏக - செல்வதற்கு, அரு நெறி-(செல்வதற்கு) அரிய வழியை, காட்டுவகாட்டுவனவற்றை, காணும்—; (எ-று.)

இம்மலையிலுள்ள கடுவன்குரங்குகள் மூப்பையடைந்து கண்ணிடுகிப்போய் வழியறிந்துசெல்லமுடியாமல் வருந்துகின்ற பெருந்தவசியரிடத்துப் பேரன்புபூண்டு அவர்கள் செல்லுதற்குஉரிய அருநெறியைக் காட்டுமென்க. பி-ம்:—¹மாவடுவகிரென. ²என்ன. ³கூலவால், கூனவால், கோலவால். ⁴அரு குறுநெஞ்சக், உருகின நெஞ்சிற், உருகின நெஞ்சக். (எஎஅ)

நூ. *பாந்த டேரியை பழிபடப் பார்த¹பே ரல்கு

லேந்து நான்மணி மார்பின ராகுதி²கியைந்த
கூந்தன் மென்மயில் குறுகின நெடுஞ்சிறை கோலிக்
காந்து ³குண்டத்தின் வயங்கெரி யெழுப்பு வகாணும்.

(இ-ள்.) பாந்தன் - பாம்பின்படமும், தேர் - தேர்த்தட்டும், இவை - (என்ற) இவைகள், பழிபட - (உவமையாகாமற்) பழிப்பையுடைய, பாந்த - பரவிய, பேர் அல்குல் - பெரியஅல்குலையுடையவனே! கூந்தல் மெல் மயில்-தோகையையுடைய மெல்லிய மயிற்பறவைகள், குறுகின - நெருங்கியனவாய், - நூல் ஏந்து மணி மார்பினர் ஆகுதிக்கு இயைந்த - பூணூலேத்தரித்த அழகிய மார்பையுடையவராகிய அந்தணர்கள் ஓமஞ்செய்வதற்குப் பொருந்தியனவான, காந்து குண்டத்தின் வயங்கு எரி - வெம்மை வீசுகின்ற குண்டங்கவீனினுள்ளே பொருந்திய அக்கினியை, நெடு சிறை கோலி-(தமது)நீண்ட சிறகைப்பிரித்து விரித்து, எழுப்பு வ - ஜ்வலிக்கச்செய்வற்றை, காணும்—; (எ-று.)

சித்திரகூடமலையிலுள்ள மயில்கள் அந்தணர்ஓமஞ்செய்யுமாறு குண்டத்திலுள்ள அக்கினியைத் தஞ்சிரகைமூடிமூடி விரித்து விசிறியாற்காற்றையுண்டாக் குவதுபோற் காற்றையுண்டாக்கி எரியச்செய்யுமென்க. ஜ்வலிக்கும்போது தான் அக்கினியில் ஓமஞ்செய்யவேண்டு மென்பது, நூற்றுணிபு. குண்டம்-தீவளர்க்குமாறு அமைக்கப்படுவது. அல்குலுக்குப் பார்த்தப்படமும் தேர்த்தட்டும் உவமைகூறப்படும். பி-ம்:—¹பொற்குயிலே, ²இயைய. ³குண்டத்திலங்கெரி, குண்டத்திலடங்கெரி, குண்டத்தினங்கெரி. (எஎக)

நூ. அலம்பு வாரகுழ லாய்¹மயிற் பெண்²ணருங் கலமே
நலம்பெய் வேதியர் ³மார்பினுக் ⁴கியைவு நடி
சிலம்பி ⁵பஞ்சினிற் ⁶சிக்கநத் ⁷தெரிந்தநா ⁸தேமாம்
⁹பலம்பெய் ¹⁰மந்திக னுடன்வந்து கொடுப்பன பாராய்.

(இ-ள்.) அலம்பு வார் குழல் - அசைகின்ற நீண்ட கூந்தலையுடைய, ஆய் மயில் - அழகிய மயில்போலுஞ் சாயலுக்கொண்ட, பெண் அரு கலமே - அருமையாகிய ஆபரணம்போல் விளக்கம்பொருந்திய பெண்ணே! நலம் பெய் வேதி

யர் - (தம்முடைய நல்லொழுக்கத்தால் உலகத்தார்க்கு) நன்மையைச் செய்கின்ற வேதம்வல்ல அந்தணர்கள், மார்பினுக்கு - மார்பிற் பூண்பதற்கு, இயைவு உற - பொருந்த, நாடி - ஆராய்ந்து, சிலம்பி பஞ்சினில் - பட்டுப்பூச்சிக்கூடு பருத்திப்பஞ்சு என்ற இவற்றினின்று, சிக்கு அற தெரிந்த - சிக்கில்லாதபடி ஆராய்ந்துகொணர்ந்த, நூல் - நூல்களை, தேமா பலம் பெய் மந்திகள் - தேமா மரத்தினின்று கனியை யுகுக்குந் தன்மையனவாகிய குரங்குகள், உடன் வந்து - ஒருசேரவந்து, கொடுப்பன - கொடுப்பவற்றை, பாராய்—; (எ-று.)

அந்தணர் பூணும் யஜ்ஞோபவீதத்திற்கு உதவுமாறு மந்திகள் சிலம்பிநூல் பஞ்சுநூல்களைத் தெரிந்துகொடுக்கு மென்க. வேதச்சடங்குசெய்கையில் மறையவர் ஆடையை யஜ்ஞோபவீதமாகப் பூணவேண்டு மென்பது, நூற் கொள்கை: ஆகவே, சிலம்பிநூல் அவ்வண்ணம்பூணும் ஆடையை நெய்வதற்கு உதவு மென்க. பருத்தியினாலியன்ற நூல்கொண்டு முறுக்கிய பூணூலைப் பூணுதல், பிரசித்தம். சிலம்பிபஞ்சுஎன்று பருத்தியைச் சுட்டுவதாகக் கொள்ளுதல் பொருந்தாது. அலம்பு - (வண்டுகள்) ஒலிக்கின்ற எனினுமாம். 1-ம்:—¹வளை. ²இருங். ³ஆகுதிக்கு. ⁴இசைவுற, இசைவன, இயைவன. ⁵பஞ்சினூல். ⁶சிக்குறத். ⁷திரித்தன, திரித்தநூல், தெருட்டுநூல். ⁸தேமாப். ⁹பலங்கன். ¹⁰மந்தியொடு. (எ-று.)

௩௩. 1தெரிவை மாரக்கொரு கட்டளை யெனச்செய்த திருவே பெரிய 2மாக்களிற் பலாக்களிற் பிறங்கிய வரையையரிய மாக்கனி 3கடுவன்க ளன்புகொண் டளிப்பக்கரிய 4மாகிழங் ககழந்தன கொணர்வன காணாய்.

(இ-ள்.) தெரிவைமார்க்கு - தெரிவைமாரைப்படைத்தற்கு, ஒரு கட்டளை என செய்த - ஒருகட்டளைக்கருவியைப்போலப் படைக்கப்பட்டுள்ள, திருவே - இலக்குமிபோன்றவளே! பெரிய மாக்களில் - பெரியமாமரங்களிலும், பலாக்களில் - பலாமரங்களிலும், பிறங்கிய வரைய - விளங்கிய வரையாமரங்களிலுமுள்ள, அரிய மா கனி - மிகவினிய சிறந்தபழங்களை, கடுவன்கள் - ஆண் குரங்குகள், அன்புகொண்டு - (முனிவர்களிடத்துப்) பக்தியுடனே, அளிப்ப - கொண்டுதர, கரிய மா-பன்றிகள், கிழங்கு அகழ்ந்தன-(கவலை வள்ளி முதலிய வற்றின்) கிழங்குபோல் தோண்டினவையாய், கொணர்வன-(அம்முனிவர்கட்குக்) கொண்டுவந்து தருவனவற்றை, காணாய்—; (எ-று.)

கட்டளை-உருவமடைத்தற்கு ஏற்படுத்திய மாதிரியுருவம். அழகிய மகளிரைப்படைத்தற்குக் கட்டளையாக உன்னைக் கொள்ளும்படி பேரழகு படைத்தவளே! என்பது, முகவடியின்கருத்து. மாதர்கற்பிற்கு உரைகல்லொப்பவளாதலின், 'தெரிவைமார்க்கொருகட்டளையெனச்செய்த திருவே' என்று உரைத்தலுமொன்று: கட்டளை - உரைகல். கடுவன்கள் மாக்கனிமுதலியவற்றையும், பன்றிகள் கிழங்குகளையும் முனிவர்க்குக் கொணர்ந்துதரு மென்க. முன்னும் பின்னுமுள்ள பாடல்கள் முனிவர்க்கு விலங்குகள் உதவுவனவற்றைக் கூறுத

வல், இச்செய்யுட்கும் அங்ஙனமே கருத்துக்காண்க. 19-ம்:—¹தெரிவையர்க்கு.
²மாக்கனிபலாக்கனி. ³கடுவன்கன்கடிது, கடுவனாண்டினிது. ⁴மாக்கிழங்ககழந்
 தவர்க்கருள்வன, மாக்கன்கிழங்ககழந்தனகொடுப்பன. (எஅக)

நீசு. ஐவ னக்குர ¹நினைக்கந் ரிழங்கவை பவரை
 மெய்²வ ணக்குறு ³வேயின மீன்றமெல் லரிசி
 பொய்⁴வ ணக்கிய மாதவர் புரைதொறும் புருந்துன்
⁵கைவ ணத்தவாய்க் கிள்ளாதந் தளிப்பன காண்ப.

(இ-ள்.) ஐவனம் குரல் - மலையெல்லின் கதிரையும், நினை கதிர் - நினைப்
 பயிரின் கதிரையும், இறுங்கு அவை - சோளத்தின் கதிரையும், அவரை - அவ
 ரைகளையும், மெய் வணக்குறு வேய் மூனம் என்ற மெல் அரிசி - தம்முடைய
 வணக்குந்தன்மையுள்ள மூங்கிற்முழாங்குளினின்று தோன்றிய அரிசிகளையும்,
 உன் கை வணத்த வாய் கிள்ளை - உன்னுடைய கையின்தன்மைபோன்ற செவ்
 வாயையுடைய கிளிகள், பொய் வணக்கிய மாதவர் புரைதொறும் புருந்து -
 பொய்யை யோட்டிய பெருந்தவசியரின் ஆச்சிரமங்கள்தொறும்போய், தந்து
 அளிப்பன - அன்போடு கொடுப்பவற்றை, காணும்—; (எஅ.)

இறுங்கவை என்ற இடத்துள்ள அவை யென்னுஞ் சட்டு, ஐவனம் நினை
 என்பவற்றில்வந்த 'கதிர்' என்பதைச்சுட்டிற்று. வணக்கிய என்ற சொல் இலக்
 கணையான், வென்ற என்ற பொருளைக் காட்டிற்று. 19-ம்:—¹வனலின்கதிரிழங்
 கவரை. ²வணக்குறு. ³வேழநின்றீன்ற, வேழநின்றளித்த. ⁴வணக்கில. ⁵கைவ
 ணக்கவாய்க். (எஅஉ)

நூ. இடி கொள் வேழத்தை ¹பெயிற்றொடு மெடுத்துடன் விழுங்கும்
²கடிய மாசணங் கற்றறிந் தவரை ³வடங்கிச்
 சடைகொள் சென்னியர் ⁴தாழ்விவர் தா⁵மிதித் தேறப்
⁶படிக ளாமெனத் தாழ்வரைக் கிடப்பன பாராய்.

(இ-ள்.) இடி கொள் வேழத்தை - பிளிறுதலைக்கொண்ட யானையை,
 எடுத்து-, எயிற்றொடும்-(அவற்றின்) தந்தங்களோடும், உடன் விழுங்கும்-ஒரு
 சேரவிழுங்குகின்ற, கடிய மாசணம் - கொடிய மலைப்பாம்புகள், கற்று அறிந்
 தவர் என அடங்கி - கற்றறிந்தபெரியோர்போல அடக்கத்தை மேற்கொண்டு,
 தாழ்வு இவர் சடை கொள் சென்னியர் - குற்றமற்றவராய்ச் சடையூண்ட முடி
 யைக்கொண்ட தவசியர், தாம் மிதித்து ஏற—, படிகள் ஆம் என - படிகள்
 போல, தாழ் வரை - மலையடிவாரங்களில், கிடப்பன - இருப்பவற்றை,
 பாராய்—; (எஅ.)

யானையைத் தந்தங்களோடும் விழுங்குங்கொடுமையையுடைய மலைப்பாம்பு
 கட்டு இம்முனிவரை விழுங்குவது ஒருபெரியதொழிலன்றாயினும், அவை தல
 மகிமையால் அக்கொடுமைதீர்த்து படிபோலத் தம்மீது அம்முனிவர்கள் கால்

வைத்துவறுமாறு உதவுகின்றனவென்க. “மதக்கதமா அடங்குபேழ்வயிற்றாவு”
(ச) என்றார் கீழும். ௫-ம்:—¹எடுத்துடனெயிற்றொடுவிழங்கும். ²கழகொண்.
³வணங்கிச். ⁴தாவிலர்தாம், தாழ்விலாதவர், தனர்விலராய். ⁵பிடித்தேற.
⁶படிகடாம். (எ-அ)

௩௬. அசும்பு பாய்வரை யருந்தவ முடித்தவர் ¹துணைக்கட்
டசும்பு²வேய்ந்தவ ரொத்தவர் தமக்குவிண் டருவான்
விசும்பு ³தூர்ப்பன வாமென ⁴வெயிலுக ⁵விளங்கும்
பசும்பொன் மானங்கள் போவன வருவன பாராய்.

(இ-ள்.) ‘அசும்பு பாய் வரை - ஊற்றுப்பெருக்குப் பாயப்பெற்ற இம்மலையிலே, அரு தவம் முடித்தவர் - (பிராந்தசெய்தற்கு) அரிய தவத்தைச் செய்து முடித்தவரான, துணை கண் தசும்பு வேய்ந்தவர் ஒத்தவர் தமக்கு - (தமது) இரண்டு கண்களினாலும் ஊற்றைக் கொண்டவர்போல் நீரைப்பெருக்குகின்ற வர்க்கு, விண் தருவான் - மோட்சலோகத்தைத் தரும்பொருட்டு, விசும்பு தூர்ப்பன ஆம் - ஆகாயத்தை நிரப்புவனவாகும்,’ என - என்று கருதுமாறு, வெயில் உக விளங்கும் - சூரியனதுகிரணமும் கீழ்ப்படுமாறு மிக்கவொளி கொண்டுதோன்றுகின்ற, பசும்பொன் மானங்கள் - பைம்பொன்னினாலியன்ற விமானங்கள், போவன வருவன-போவனவும் வருவனவுமாகியிருப்பவற்றை, பாராய்—; (எ-அ.)

தேவர்கள் சஞ்சரிக்குமிட மாதலால், அவர்கள் விமானங்களி லேறிப் போவதும் வருவதுமாக இருக்க, அவ்விமானங்களை, இங்குள்ள பெருந்தவசியரை விண்ணுலகத்திற்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கப் போவனவும் வருவனவுமாக நிற்கும் விமானம்போலு மெனக் குறித்தார். அங்குள்ள மாதவர்கள் கடவுளைத் தியானிப்பதாற் பெருமகிழ்ச்சியிக அம்மகிழ்ச்சிமேலீட்டினால் தம் இரு கண்களிலும் தாரை தாரையாகக் *கண்ணீர் வார நிற்ப ராதலால் அப்படிப்பட்டவரை ‘துணைக்கட் டசும்புவேய்ந்தவ ரொத்தவர்’ என்றார். இனி, இத் தொடர்க்கு - இரண்டு துவாரத்தைக்கொண்ட தொரு குடத்தைக் கவித்துக் கொண்டவர் போன்றவ ரெனப் பொருளுரைத்து, அம்மாதவரின் சடைமுடி தசும்பு [குடம்] போன்றிருத்தலால் இரு கண்களுடன் சடைமுடியையுடைய அம்முனிவரை ‘தசும்புவேய்ந்தவரொத்தவர்’ எனக் கூறிய தெனப் பொருள்

*“ஆற்றலாதசீத நேத்ராம்பு? புனகீருதகாத்ரவாந்-ஸதா பரகுணவிஷ்ட? த்ரஷ்டவ்யஸ் ஸர்வசேஷிபி? [எப்போதும் பரம்பொருளின் குணங்களாலேயே புகப்பெற்றவனும் கடவுளின்தியானத்தினு லான மகிழ்ச்சியாந் குளிர்ந்த கண்ணீர்ப்பெருக்கைக்கொண்டவனும் உடம்புமுழுதும் மயிர்க்கூச்சு எறியப்பெற்றவனுமான உத்தமன் யாவராலும் தரிசித்தற்கு உரியன்” என்றவிடத்து கடவுளையே தியானிப்பார்க்கு ஆனந்தக்கண்ணீர் இரு கண்களினின்று தாரைதாரையாய்ப் பெருகுமெனக் கூறியுள்ளமை இங்குக் காணத்தக்கது.

கண்டாருமுனர். வெயில் என்பதை ஆகுபெயரார் சூரியனையுணர்த்திற்றாகக் கொண்டு, பேரொளியுள்ள சூரியன் உதிப்பதும் அஸ்தமிப்பதமாக இருத்தலாற் போவனவும் வருவனவுமாகவுள்ள விமானங்கட்கு அச்சூரியன் உவமையாவ னெனப் பொருளுரைப்பது முண்டு. பி-ம்:—¹அணைந்த, ²அனைய, ³வேய்த்தன. ⁴தூர்த்தன. ⁵வெயிலென. ⁶வீசும். (எஅச)

நா. ¹நெய்கொ ணீருண்டு நெருப்புண்டு ²நீண்டமைந் நிறைந்த ³வைகொள் வேலெனக் காலனு மறுகுறுங் கண்ணுப்
மெய்க் ணுகின்ற பிடுகளை விரும்பிய வேழங்
⁴கைக ⁵ணுகில ⁶தாங்கின நிற்பன காணுப்.

(இ-ள்.) நெருப்பு உண்டு - (காய்ச்சியடிக்குமாறு) நெருப்பிற்கிடந்து, நீர் கொள் நெய் உண்டு-திரவரூபத்தைக்கொண்ட நெய்யைத் (துருப்பியாம விரும்பத்தகாகப்) பூசப்பெற்று, நீண்ட—, மை நிறைந்த - அஞ்சனம்நிரம்பிய, வை கொள் - கூர்மையைக்கொண்ட, வேல்என - வேற்படைபோல, காலன் உம் மறுகுறும் கண்ணு - யமனுங் கலங்குமாறுள்ள கண்களைப்படைத்தவனே! மெய்கள் நோகின்ற பிடுகளை - (கன்றை ஈனுமாறு) உடம்புநோவப்பெற்ற பெண்யானைகளை, விரும்பிய வேழம் - விரும்பங்கொண்டுள்ள ஆண்யானைகள், கைகள் நோகில தாங்கின நிற்பன - (தம்) கைகள் நோவப்பெறாமல் தாங்கிநிற்பவற்றை, காணு—; (எ-று.)

இதனால், ஈனுமாறு பிரசவநோயையடைந் துள்ள பெண்யானையை ஆண் யானை தம்மைகளால் தாங்குவதைச் சிதைக்குக் காட்டுகின்றான். மைநிறைந்த வேல் - கண்கட்கு இல்பொருளுவமை. நீருண்டுஎன்பதற்கு - நீரையுட் கொண்டு நெய்கொள் வேல் என இயைத்து உரைப்பினுமாம்; கண்கள் நீரையுட்கொண்டுள்ளன என்பது, யாவரும் உணர்ந்ததே. பி-ம்:—¹நெய்களுண்டு நீருண்டு வெந். ²நெருப்பென நிறத்த, நெருப்பெனநிற்க, நீண்டகை நிறைந்த, நீண்டகைநிறைந்த. ³வய்கொள். ⁴கய்கள். ⁵நோக்கில. ⁶தாங்கிய. (எஅரு)

நா. விடங்கொ ணைக்கிநின் னிடையினை மின்னென வெருவிப்
படங்கொ ணாகங்கண் முழை¹புகப் பதைப்பன பாராய்
மடங்க ²லாளிக ளெனக்கொடு ³மழையினை ⁴முழங்கக்
கடங்கொள் கார்மதக் கைம்மலை ⁵நீரிவன காணுப்.

(இ-ள்.) விடம் கொள் நோக்கி - நஞ்சுத்தன்மையைக்கொண்ட கண்களையுடையவனே! நின் இடையினை - உனது மருங்குலை, மின் என வெருவி- மின்னென்னுக்குறி அஞ்சி, படம் கொள் நாகங்கள் - படத்தைக்கொண்டுள்ள பாம்புகள், முழை புக - புற்றிலே புகுவதற்காக, பதைப்பன - துடிப்பனவற்றை, பாராய்—; கடம் கார் மதம் கொள் கைம்மலை - கன்னத்திற் கருகிற மதநீர் பெருகப்பெற்ற யானைகள், மழை இனம் முழங்க - மழைக்குலம் கர்ச்சிக்க, (அவ்வொலியை), மடங்கல் ஆளிகள் என கொடு-(பிடரியிர்) மடங்கப்

பெற்ற சிங்கங்களினோலி யெனக் கருதி, இரிவன - நிலகெட்டுடுவனவற்றை, ஞானாய்—; (எ-று.)

நாகங்கள் இடைபை மின்னலெனமயங்கியனவென்றும், யானைகள் மழையினத்தின் முழக்கத்தை ஆளியின்முழக்கமென மயங்கியனவென்றும் கூறியது - மயக்கவணியாம். பி-ம்:—¹புகைப்புதைப்பன, புக்குப்பதைப்பன: ²வாளிரியெனக்கொண்டு, யாளிகடனைக்கண்டு. ³மழையினின், மழையுடன். ⁴முழங்கி. ⁵பிரிவன. (எஅச)

நக. இனைய யாவையு மேந்திழைக் கிபம்பினன் காட்டி. யனைய மால்வரை யருந்தவ ¹ரெதிர்வர வணங்கி வினையி னீங்கிய வேதியர் விருந்தின னான மனையின் மெய்யெனு மாதவம் புரிந்தவன் ²மைந்தன்.

(இ-ள்.) மனையில் மெய்எனும் மாதவம் புரிந்தவன் மைந்தன் - இல்லறத்தி லிருந்தபடியே சத்தியமென்கின்ற பெருந்தவத்தைச் செய்தவனான சக்கரவர்த்தி யின் திருக்குமாரனான ஸ்ரீராமன்,—ஏந்து இழைக்கு - தரித்த ஆபரணங்களை யுடைய சீதாபிராட்டிக்கு, இனைய யாவையு - இத்தன்மையனவான பலவனங் களையும், இயம்பினன் காட்டி-சொல்லிக்காட்டி, அனைய மால் வரை அரு தவர் எதிர் வர வணங்கி - அந்த மலையில் தவசியர் தன்னெதிரேவர அவர்களை வணங்கி, வினையின் நீங்கிய வேதியர் - தீவினைநீங்கிய (அந்த)மறையவர்க்கு, விருந்தினன் ஆனான் - விருந்தாளியானான்; (எ-று.)

இங்ஙனம் மலைவளத்தைச் சீதாபிராட்டிக்கு ஸ்ரீராமன் காட்டிக்கொண் டிருக்கையில் அம்மலையில்வாழ்ந் தவசியர் எதிர்கொள்ள, அவர்களை வணங்கி அவர்க்கு விருந்தாளியாயின னென்பதாம். வணத்திலிருந்து தவஞ்செய்வாரி னும் வேறுபாடு விளங்க, 'மனையின் மெய்யெனு மாதவம் புரிந்தவன்' என் றார். முதலுலையொட்டி வேதியரென்பது - வான்மீகமுனிவரைக் காட்டு மென்னலாம். பி-ம்:—¹எதிர்கொள. ²அமைந்தான். (எஅஎ)

சு0.—தூரியன் அத்தூய்த்தல்.

வேறு.

மாவிய வுதயமாந் ¹துளப வானவன்
மேவிய பகையிரு ளவுணர் ²வீய்ந்துகக்
கா³வியல் குடவரைக் கால நேமிமே
லேவிய ⁴திகிரிபோ லிரவி ⁵யேகினான்.

(இ-ள்.) மா இயல் உதயம் ஆம் துளபம் வானவன் - பெருமைபொருந் திய தோற்றத்தைக்கொண்ட திருத்தூய்மாலையையணிந்த கடவுளாகிய திரு மால், மேவிய பகை இருள் அவுணர் வீய்ந்து உக - பொருந்திய பகைமையைக் கொண்ட இருள்நிறம்படைத்த அவுணர் இறந்தொழியக்கருதி, (அவ்வவுணரில் மிகக்கொடியொருத்தனான), காலநேமி மேல் - காலநேமிமீது, எவிய - செலுத் திய, திகிரிபோல் - சக்கரப்படைபோல, கா இயல் குட வரை - சோலைகள் பொருந்திய அத்தகிரியில், 'இரவி ஏகினான் - சூரியன் போய்ச்சேர்த்தான்.

சூரியன் குடவரைசேர்ந்தது - அசுரர்மீது பண்கைமென்று பொருது ஒழிக்குந்தன்மையுள்ள திருமால் காலநேமியென்னும் அசுரன்மீது தன்சக்கரப் பட்டையை வீசியெறிந்ததுபோல மென்றவாறு: தன்மைநீத்தறிப்பேற்ற வணி. திருமாலின்திருவவதாரம்யாவும் மற்றையோரின் பிறவிபோலக் கரும வசத்தினால் நிகழ்வதன்றித் தன்னிச்சையால் நிகழ்ந்து அப்பெருமானுக்குப் பேரொளியை விளைத்தலால், 'மாவியலுதயமாந்துளபவானவன்' என்றார். கடவுட்கு எவரிடத்தும் இயற்கையாகப் பகை நண்புள்ளபன இல்லையாயினும், தன் தன்மையையுணர்ந்து வழிபடுந் தன்னடியாரை உயிர்போலப் பராட்டுந் தன்மையனாதலின், அன்னாரை நலிபவரைப் பகையாகக் கருதுவனென்க.

காலநேமியேலேவிய திகிரி என்பதிலடங்கிய கரிதம் வருமாறு:— நரசிங்காவதாரஞ்செய்த திருமால் கொல்லப்பட்ட இரணியாசுரனுக்குப் புத்திரனான நூறுதலைகளையும் நூறுகைகளையும்படைத்த காலநேமியென்பவன் தேவாசுரயுத்தத்தில் முதுகிட்ட அசுரர்களின்பக்கத்திலேவந்து தேவர்களையா வரையுஞ்சயித்துச் சத்தியலோகத்திற்சென்று பிரமனைத் தேவர்கள் துகிப்பது போல அசுரர்யாவரும் தன்னை வணங்கித் துதிக்கும்படி வீற்றிருந்து, பிறகு பின்னுஞ்செருக்குக்கொண்டு தன்தகப்பனை [இரணியனை]க் கொன்ற திருமாலினிடத்துச் சென்று பகைமைபாராட்டிப் போர்செய்யத் தொடங்க, திருமால் தனதுசக்கரப்படையால் அவ்வசுரனது நூறுதலைகளையும் நூறுகைகளையும் அறுத்துத்தள்ளினு னென்பது. 1-ம்:—1 துளவவானவன், துளபவாவினன், துளதிவானவன், துளவமாதவன், 2வீங்கிய, 3உயர், 4நேம்போல், திகிரியின், 5எய்தினான். (எஅஅ)

சுரு.—செவ்வானம் சந்திரோதயம் இவற்றின் வருணனை.

சக்கரத் தானவ னுடலிற் றுக்குற
வெக்கிய 1சோரியிற் 2பாரந்த தென்கணுஞ்
செக்கரத் 3தீயவன் வாயிற் றீர்ந்து 4போ
யுக்கவான் றனியெயி ரெத்த 5தித்துவே.

(இ-ள்.) சக்கரம் - (திருமாலின்)சக்கரப்படை, தானவன் - (காலநேமியென்னும்) அசுரனது, உடலில் - உடம்பிலே, தாக்குற - தாக்கியபோது, எக்கிய - (அவ்வுடலிலிருந்து) வெளிப்பட்ட, சோரியின் - இரத்தம்போல, செக்கர் - செவ்வானம், எக்கன் உம் பாரந்தது - எங்கும் பரவியது; இர்து - (அப்போது வானத்துத்தோன்றிய) பிறைச்சந்திரனோ, அ தீயவன் வாயில் தீர்ந்துபோய் - அந்தக் கொடிய காலநேமியினது வாயினின்று வெளிப்பட்டுப் போய், உக்க - சிந்திய, வான் தனி எய்து - பெரிய ஒற்றைக் கோரப்பல்லை, ஒத்தது—; (எஅஅ)

அப்போது தோன்றிய செவ்வானம் காலநேமியைச் சக்கரப்படையறக் கும்போது அவனுடம்பினின்று எங்கும்பரவிய குருதியையும் பிறைச்சந்திரன்

அவ்வசான துவாயினின்று உக்க ஒற்றைக்கோரப்பல்லையும் போன்றன வென்க. நந்திரிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—¹குருதியிற், ²பார்த்த. ³தியன். ⁴வேறு. ⁵மீனெ லாம். (எஅக)

சஉ.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - மாலேக்கால்வருணனை.

ஆனன மகளிருக் களித்த தாமரைப்
பூநனி முகிழ்த்தன ¹புலரி போனபின்
மீனென விளங்கிய வெள்ளி ²யாம்பல்வீ
வானென மணித்தட ³மலர்ந்த வெங்குமே.

(இ-ள்.) புலரி போன பின் - சூரியன் அத்தமித்தபின்பு, மகளிருக்கு - பெண்பாலார்க்கு, ஆனனம் - முகப்பொலிவை, அளித்த - தந்தனவாய், தாமரைப்பூ-தமரைமலர்கள், நனி முகிழ்த்தன-மிகவும் குவிந்தன; வான் என மணி தடம் - வானத்தைப்போன்ற அழகிய நீர்நிலையின், எங்கு உம் மலர்ந்த - எல்லாவிடத்தும் மலர்ந்தனவாகிய, வெள்ளி ஆம்பல் வீ - வெண்ணிறமுள்ள ஆம்பல்மலர்கள், மீன் என விளங்கிய - (அவ்வாகாயத்தில்) நட்சத்திரங்கள் (விளங்குவதுபோல) விளங்கலாயின; (எ-று.)

தாமரைமலர் மலர்ந்திருந்த காலத்தில் தம்மைப்போல் வேறென்று இருந்தமைபற்றி மலராதிருந்த மகளிர்முகம் தமக்குஇணையின்றி அம்முகம் மலர்ச்சி யுறும்படி தாமரை குவிந்தன என்பது 'ஆனனமகளிருக்களித்த தாமரைப்பூ நனிமுகிழ்த்தன' என்பதன் பொருள். வானத்து மீன் விளங்குவதுபோல நீர்த் தடத்து வெண்ணிறவாம்பல் மலர்ந்துவிளங்கின என்பது, பின்னிரண்டடி களிற் கூறிய பொருள். பி-ம்:—¹அலரி. ²ஆம்பல்கள். ³மலர்ந்ததெங்குமே, மலர்ந்ததொக்குமே. (எக௦)

சா. மந்தியுங் கடுவனு மரங்க ணோக்கின
தந்தியும் பிடிகளுந் ¹தடங்க ணோக்கின
நிந்தையில் ²சகுந்தங்க ணீவ ரோக்கின
வந்தியை நோக்கினு னறிவை நோக்கினான்.

(இ-ள்.) (அப்போது), மந்தி உம் கடுவன் உம் மரங்கள் நோக்கின - ஆண் குரங்குகளும் பெண்குரங்குகளும் (இராப்போதில் தங்கியிருக்குமாறு) மரங் களை நாடிச்சென்றன; தந்திடம் பிடிகளும் - (பகலிற் காடுகளிலெல்லாந் திரிந்த) ஆண்யானைகளும் பெண்யானைகளும், தடங்கள் நோக்கின - (தாம் பதுங்கிவாழ்ந்தருளிய) மலையடியை நாடிச்சென்றன; நிந்தை இல் சகுந்தங்கள் - குற்றமற்ற பறவைகள், நீளம் நோக்கின - (தமது) கூட்டை நாடிச் சென்றன; அறிவை நோக்கினான் - தத்துவஞானத்தினாலேயே யறிதற்கு உரியவனான இராமபிரான், (தான் கொண்ட மாதுடவேஷத்திற்குவற்பு), அந் தியை நோக்கினான் - மாலேக்காலத்திற் செய்தற்கு உரிய கடமையைநாடிச்செய்ய யலானான்; (எ-று.)

தடம்-மலையடி; வடசொல், நீளம் - நீடமன்ற வடசொல்லின் சிதைவு. பி-ம்:—¹தட்டம். ²சகுந்தமுநீடம், நியமுநீடல். (எகக)

சச. — இராமன் முதலியோர் குலதேவதையைத் தியானித்தல்.

மொய்யுறு நறுமலர் முகிழ்த்த வாஞ்சில

மையுறு நறுமலர் மலர்ந்த வாஞ்சில

வைவனோ டிளவற்கு மமிழ்த னாளுக்குங்

கைகளுங் கண்களுங் கமலம் போன்றவே.

(இ-ள்.) மொய் உறு - (இதழ்கள்) நெருங்கிய, நறு மலர் சில - நறுமணமுள்ள மலர்களிற் சில, முகிழ்த்த - கூம்பின; மை அறு நறு மலர் சில - குற்றமற்ற நறுமணமுள்ள மலர்களிற் சில, மலர்ந்த - அலர்ந்தன; (அப்போது), ஐயனோ - இராமபிரானுக்கும், இளவற்கு உம் - இளையபெருமானுக்கும், அமிழ்து அனாளுக்கு உம் - அமுதத்தையொத்தவனான சீதாபிராட்டிக்கும், கைகள் உம் கண்கள் உம் - கமலம் போன்ற - தாமரைமலரை யொத்துக் குவிந்துகிடந்தன; (எ-று) — ஆம் - அசைகள்.

மாலைக்காலத்திற் சிலமலர்கள் குவிவனவும் சிலமலர்கள் அலர்வனவுமாக, அப்போது இராமனும் இளையபெருமானும் சீதையும் கைகளைக் குவித்துக் கண்களை மூடியவண்ணம் தமதுகுலதேய்வத்தைத் தியானித்தன என்பதாம். இனி, உறங்கிடு ரெனக் கொள்ளின், இலக்குமணன் வனவாசகாலமெல்லாம் உறங்கில னென்பதனோடும், மேல் “சாலைவந்தெய்தினான்” என்பதனோடும் மாறுபடுமென்க. பி-ம்: — 1 குழை, கிளர். 2 முகிழ்த்தது. 3 உறு. 4 மலர்ந்தது. 5 அய்யனும். 6 இளவலுக்கு, இளவலும். 7 அணங்களுக்கும், அமிழ்தனாட்கிருங். 8 முகங்களும். 9 போன்றதே. 10 கய்களும் எனப்போலியாகப் படிப்பாருமுளர்.

சசு. — தம்பி வகுத்த பரணசாலையை ஸ்ரீராமன் வந்தடைதல்.

மாலைவர் தகன்றபின் மருங்கி லாளொடும்

வேலைவர் துறைவிட மேய தாமெனக்

கோலைவர் துமிழ்சிலைத் தம்பி கோலிய

சாலைவர் தெய்தினான் றவத்தி னெய்தினான்.

(இ-ள்.) மாலை வந்து அகன்ற பின்-மாலைக்காலந்தோன்றி நீங்கியபோது [இரக்காலம் வந்திட்டிப்பி], மருங்கு இலாளொடும் - துண்ணிய இடையையுடைய சீதாபிராட்டியுடனே, — தவத்தின் எய்தினான் - தவத்தாலடைதற்குரிய பரம்பொருளின் வடிவான ஸ்ரீராமன், - வேலை வந்து உறைவு இடம் மேயது ஆம் என - கருங்கடல் தன்னுறைவிடத்து வந்துசேர்வதுபோல, - கோலை வந்து உமிழ் சிலை தம்பி - அம்புகளை வெளிவிடுகின்ற வில்லையெந்திய இளைய பெருமான், கோலிய - முயன்றுசெய்த, சாலை-பரணசாலையை, வந்துஎய்தினான் - வந்துசேர்ந்தான்; (எ-று.)

மருங்கிலாள், இன்மை - துண்மைகுறித்தது. மூன்றாமடியில், ‘வந்து’ - சொல்லிழுக்காட்டால்வந்தது: இனி, வந்து-காற்றுப்போல் விரைந்துசெல்லுகின்ற, கோலை உமிழ் சிலை என்றுமாம். மேயதாமென எய்தினான் என இயையும்.

பின்மூன்றழகளை “மேலவனிருந்திட விரும்பியேமனங், கோலநற்குணத்தினங்
குரிசிலாங்கொரு, சாலையை வகுத்தமை சாற்று வாமரோ” என்று ஒதுவாரு
முனர். (எக௯)

சுசு.—௫௦.—ஐந்துகவிகள் - ஒருதோடர்: இலக்குமணன் சாலை அமைத்த
தையும், அந்தச்சாலையில் ஸ்ரீராமன் குடிபுக்கதையும் தெரிவிக்கும்.

தொடரான ஐந்துபாடலுக்கு ஒருங்கே பொருளுரைக்கப்படும்.

சுகு. நெடுங்கழைக் குறுந்¹துணி நிறுவி மேனிரைத்
தொடுங்கவி னெடுமுக டொழுக்கி² பூழற
³விடுங்கவில் கை⁴விசித் தேற்றி யெங்கனா
முடங்கவில்⁵ வரிச்சுமேல்⁶ வரிச்சு மூட்டியே.

சுஎ. தேக்கடைப்¹ படலையிற்² கூரை³ செய்துபின்
பூக்கிளர் நாணலிற்⁴ புல்லு வேய்ந்து⁵ கீழ்த்
தூக்கிய⁶ வேய்களிற் சுவருஞ் சுற்றுறப்
போக்கிமண் ணெறிந்தவை புனலிற் றீற்றியே.

சுஅ. வேறிடம்¹ வீரற்கு மிதிலை நாடிக்குங்
²கூறின³ நெறிமுறை குயிற்றிக் குங்குமச்
சேறுகொண் டழகுறத் திருத்தித் திண்கவ
ராறிடு⁴ மணிபொடுந்⁵ தரள மப்பியே.

சுகு. மயிலுடைப்¹ பீலியின் விதான மேல்வகுத்
தயிலுடைச் சரிகையா லருகு² தூக்கறுத்
தெயி³லிளங்⁴ கழைகளா வியற்றி யாறிடு
⁵செயலுடைப்⁶ புதுமலர்⁷ பொற்பச் சிந்தியே.

௫௦. ¹இன்னண மிளையவ னிழைத்த சாலையிற்
²பொன்னிறத் திருவொடுங் குடிபுக் காரனரோ
நன்னெடுந் திசைமுக னகத்து³ நம்மனோர்க்
குன்னரு முயிருளு⁶ மொக்க வைகுவான்.

(இ.-ள்.) (சுகு) நெடுங் கழை குறு துணி நிறுவி மேல் நிரைத்து-நீண்ட
மூங்கில்களின் குறியதுண்டுகளை நிறுத்தி மேலே வரிசைப்படுத்தி, ஒடுங்கல் இல்
நெடுமுகடு ஒழுக்கி - ஒடுங்குதலில்லாத நீண்ட தூலத்தை நேரேவைத்து, ஊழ்
உறஇடுங்கல் இல்கை ஏற்றிவிசித்து-முறைமைபொருந்தச்சாக்காடிவ்லாத [கெட்
டியான] வரிச்சுக்களை யேற்றிக்கட்டி, வரிச்சுமேல் - (அப்படிக்கட்டிய) வரிச்
சுக்களின்மேலே, எவ்கண் உம் - எல்லாவிடங்களிலும், முடங்கவில்-ஒலைக்கொத்
துக்களைக்கொண்டு, வரிச்சு மூட்டி-பரப்பிமூடி, (சுஎ) தேக்கு அடை படலை
யில் கூரைசெய்து - தேக்கிலைகொண்டுசெய்த பரப்பினால் மேற்கூரையைச்

செய்து, பின்—, பூ கிளர் நாணலின் புல்லு வேய்ந்து - பொலிவுடன்வினங்கு கின்ற நாணற்புல்லினால் அக்கரையின்மேல்வேய்ந்து, கீழ் - கீழ்ப்புறத்தில், தூக்கிய வேய்களில்—மேலோங்க நிறுத்திய மூங்கில்களால், சுவர் உம் சுற்று உற போக்கி-சுவரையும் சுற்றிலும்பொருந்த அமைத்து, (மேலோங்கநிறுத்திய மூங்கில்கட்கு இடையிடையே), மண் எறிந்து அவை புனலில் தீற்றி - மண்ணைப் பிசைந்து எறிந்து நிறுத்தி(ப்பின்)அவை(சுமளும்படி) நீரைத்தெளித்துமணி யாசக்கட்டையால் தேய்த்து ஒழுங்குபடுத்தி,—(சஅ) வீரற்கு உம் மிதிவோடிக்கு உம் - இராமபிரானுக்கும் மிதிவோட்டிற்றிறந்தவனான சீதாபிராட்டிக்கும், கூறின நெறி முறை - (மனையடிசாத்திரத்திற்) கூறிய ஒழுங்குமுறையே யுமைய, வேறு இடம் குயிற்றி-வெவ்வேறு இடம் ஏற்படுத்தி, (உட்புறத்து), குங்குமம் சேறு கொண்டு அழகுஉற திருத்தி - குங்குமம்போன்ற சேற்றைக் கொண்டு அழகுபொருந்தப் பூசி, திண் சுவர் - வலிய உட்புறத்துச்சுவரிலே, ஆறு இடு மணியொடுஉம்-ஆற்றில்தோன்றிய ரத்நங்களுடனே, தாளம் அப்பி - (அவ்யாறுகளிற்றிகடைத்த) முத்துக்களையும் பதியவைத்து, (சக) மயில்உடை பீலியின் விதானம் மேல் வகுத்து - மயிலினுடைய பீலியினாலியற்றிய மேற் கட்டியை மேலேகட்டி, அயில் உடை சரிசெய்யால் அருகு தூக்குஅறுத்து - கூர்மையையுடைய உடைவாங்களை ந்கொண்டுஅருகே தொங்கல்களைக்கொய்த மைத்து, எயில் யாறு இடு இள கழைகளால் இயற்றி - (அந்தச்சாலைக்கு) மதி னையும் [வேலியையும்] ஆற்றங்கரையிற்றேன்றிய இளைய மூங்கில்களைக் கொண்டேயமைத்து, செயல் உடை புது மலர் பொற்பு சிந்தி-அழகுள்ள புதிய மலரை இனிதாகச்சிந்தி, (கி0) இன்னணம் - இங்ஙனம், இளையவன்-இலக்கு மணன், இழைத்த - செய்தமைத்த, சாலையில் - பரணசாலையிலே,— நல் நெடு திசை முகன் அகத்துஉம் - மிக்க பெருமைபெற்ற பிரமதேவனுள்ளிலும், நம் அனோர்க்கு உன்ன அரு உயிருள் உம்-நம்மைப்போன்ற அஞ்ஞானிகளுடைய அறிவதற்குஅரிய உயிர்களிலும், ஒக்க-ஒருசேர [வேறுபாடில்லாமல்], வைகு வான் - தங்குபவனாகிய ஸ்ரீராமன், பொன் நிறம் திருவொடுஉம் - பொன்னிறத் தவளாகிய இலக்குமியின் அமிசமான சீதாபிராட்டியோடும், குடி புக்கான்—; (எ-று.)—அரோ - சுற்றகை.

முதல் நான்குபாடல்களால் இலக்குமணன் சாலையை யமைத்தவகையைக் கூறி, ஐந்தாவதுபாடலால் அப்படிப்பட்ட பரணசாலையில் இராமபிரான் குடி புக்கமையைக் கூறுகின்றனரென்க. இந்த ஐந்துபாடல்களுள் இரண்டாவது பாடலின் பின்னிரண்டடிகள் - சுவரெழுப்பிய வகையையும், முதற்பாடலும் அடுத்தபாடலின் முன்னிரண்டடிகளும் - மேலே மூங்கிற்சிறுதுண்டுகள் ஏணி போல் அமையவைத்து, அதன்மேலே உத்தராகதையமைத்து, அய்வுத்திரத்தின் மேல் ஓலை புல் தேக்கிலைகளை ஒன்றன்மேலொன்றாகக் கூரையாக வேய்ந்த வகையையும் கூறும். விரிச்சுமூட்டி - விரிச்சுக்கொடுக்காந் கட்டியென்றரு முனர், பகற்போது இராமன் தங்கியிருக்கையில், முனிவர்முதலியோர் காண

வரின் சீதையும் உடன்உட்கார்ந்திருப்பது மரியாதையன்று ஆதலால், மூன்றாவது செய்யுள் - வீரற்கும் மிதிவேநாடிக்கும் வெவ்வேறிடம்குயிற்றின மையைத்தெரிவிக்கும். இலக்குமணன் அமைத்த சாலை சிற்பநூலின்முறைக்குப் பொருந்தவிருந்ததென்பார் 'கூறியநெறிமுறைகுயிற்றி' என்றார். நான்காம் பாடலில் இராமன்தங்கியிருக்குமிடத்திற்கு நேராக ராஜோபசாரமாக மேற்கட்டு அமைத்த வகையை முன்னிரண்டடிகளாற் கூறுகின்றனர். அலங்காரமாகப் பூக்களைச் சிந்தியதென்க. ஐந்தாம்பாடலில் 'நன்னெடுந்திசைமுகனகத்தும்... ஒக்கவைகுவான்' என்ற தொடர்-திருவயோத்தியில் அரண்மனையில் வாழ்ந்தது போலவே சித்திரகூடத்துப் பர்ணசாலையிலும் மிக்கமனவுவப்போடு வாழ்ந்தரு உரியவன் இராமனென்ற கருத்தைப் புலப்படுத்தும். பி-ம்:—(சசு) ¹தறி. ²ஊடு. ³அடுங்கலில், விழுங்கலில். ⁴விரித்து. ⁵வரித்து, வலித்து. ⁶விரித்து. (சஎ) ¹படலையாற். ²செறிவு. ³செய்த. ⁴புல்லுமேய்ந்து, புல்லின்மேய்ந்து. ⁵கீ-டுக்கிய. ⁶வேயினில். (சஅ) ¹இயற்றினன். ²கூறிய. ³முறைநெறி. ⁴மனலொடும். ⁵கனகம், களகம். (சக) ¹பீலியால். ²நூக்குறுத்து. ³உடைக். ⁴கழைகளின். ⁵புயலுடை, புயன்மனற். ⁶படுமணற், பொழின்மலர், பரப்பிமேற். ⁷புலஞ். (ரு) ¹இன்னன. ²பொன்னியல். ³நம்பினோர்க்கு, நம்மனோர். ⁴ஒத்து. (எகச-எகஅ)

ருக.—சாலையில் இராமன் உவந்திருந்தல்.

¹மாய நீங்கிய சிந்தனை ²மாமறை
தூய பாற்கடல் வைகுந்தஞ் சொல்லலா
மாய சாலை யரும்பெற ³லன்பின்
னைய நெஞ்சின் ⁴விரும்பி ⁵நிரம்பினான்.

(இ-ள்.) மாயம் நீங்கிய சிந்தனை - அவிச்சைநீங்கிய [தத்துவஞானத்தைக்கொண்ட] (ஞானிகளுடைய) மனமும், மா மறை - பெருமைபெற்ற வேதமும், தூய பாற்கடல் - பரிசுத்தமாகிய திருப்பாற்கடலும், வைகுந்தம் - வைகுந்தமும், (என்று), சொல்லல் ஆம் - சொல்லுதற்கு உரிய, ஆய சாலை- (இளையபெருமான்) அமைத்த அந்தப்பர்ணசாலையில், அரும் பெறல் அன்பினன் - அருமையான அன்பினற் பெறுதற்கு உரியவனான அவ்விராமபிரான், நேயம் நெஞ்சின் விரும்பி-நேசம்மிக்க திருவுள்ளத்தால் மகிழ்ந்து, நிரம்பினான்-திருப்தியடைந்திருந்தான்; (எ-று.)

திருமாலுக்கு வாழிடமானமை பற்றி, அச்சாலை மாயநீங்கியசிந்தனை முதலியவாகச் சொல்லுதற்கு ஏற்றதாயிற்று. அரும் பெறலன்பினன் - ஆர் அன்பின் பெறலினன் எனப் பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது: இனி, இங்ஙனம் கூறுது பெறுதற்கு அரிய [மிக்க] அன்பினனாய் என்று கூறின், நேயநெஞ்சின் என மேல்வருவது சிறவாது. பி-ம்:—¹மாயை. ²நால். ³அன்பினர், அன்பினல். ⁴விரும்ப. ⁵நிரப்பினன், நிரப்பினார். (எகக)

நூ. — இலகீதமணன்பர்ணசாலைசமைத்ததைக் குறித்து இராமனது
கொண்டாட்டமொழி.

மேவு¹காண மிதிலையர் ²கோன்மகள்
பூவின் மெல்லிய பாதமும் போந்தன
தாவி லெம்பிகை சாலை சமைத்தன
யாவை யாதுமி லார்க்க³கியை யாதவே.

(இ-ள்.) மிதிலையர் கோன் மகள் - சீதாபிராட்டியின், பூவின் மெல்லிய பாதம்உம் - தாமரைப்பூவைக்காட்டிலும் மென்மையைக்கொண்ட தான்களும், மேவு காணம் போந்தன - (கல்லும்முள்ளும்) அடர்ந்துள்ள காட்டிலே நடந்து சென்றன; தா இல் எம்பி கை - குற்றமற்ற என்மப்பியினுடைய கைகள், சாலை சமைத்தன-பர்ணசாலைஅமைத்தன; யாதும் இலார்க்கு-எந்தத்துணையும் இல்லாதவர்க்கு, இயையாத-அமையாதவை,யாவை—? [எவையுமில்லை]; (எ-று.)

துணையில்லாதவர்க்குக் காலத்துக்கு ஏற்ப உடனிருப்பவையே வேண்டிய வற்றைச் செய்யுந் தன்மையனவாகு மென்ற பொதுப்பொருளை யுணர்த்தும் ஈற்றடியை, முதல் மூன்றடிகள் சமர்த்தித்துகின்றன; வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. “அறவிக்குத் தெய்வந்துணை” என்ற பழமொழி, ஈற்றடியிற் கருத்தக்கது. இலட்சுமணன் சாலைசமைத்ததைக் கொண்டாடுவான் சீதை காளில் நடந்துவந்ததையும் உடன்கொண்டாடுகின்றான். 19-ம்.—¹காதல். ²கோமளம். ³இசையாததே. (400)

எய்த வின்னல் வந்த போதி யாவ ரேனும் யாவையுஞ்
செய்ய வல்ல ரென்று கொள்க சேனெ றிக்க னீங்கிட
மைய கண்ணி செய்ய பாதம் வல்ல வாய ¹வெம்பிதன்
கைக ளின்று பன்ன சாலை ²கட்ட வல்ல வாயவே.

என்னுஞ் செய்யுள் “மேவுகாணம்” என்றபாடலுக்குப்பின் சிலபிரதியிற் காணப்படுகின்றது. இது, புறத்திரட்டு என்னுந் தொகைதூலில் இடுக்க ணழியாமை என்னும் அதிகாரத்தில் எடுத்துக்காட்டப்பட் டிருக்கிறதென்று கூறுகின்றனர். ஆயினும், முன்பின்வரும் பாடலின்விருத்தம் ஒத்திருக்க இது வேறுபட்டிருத்தலாலும், யாம் கண்ட எட்டுப்பிரதிகளுள் பலவற்றிற் காணப் படாமையாலும், “மேவுகாணம்” என்ற செய்யுளின் கருத்தையே பெரும்பாலும் ஒட்டி வருதலாலும், இது கம்பராமாயணத்தைச் சேர்ந்ததாக இராமதேனும், வேறு இராமாயணத்துச்செய்யுளாக இருக்கக்கூடுமெனும் தோன்றுகின்றது. ஒருகால் இச்செய்யுள் கம்பர் பாடியதாக இருந்து முந்தியசெய்யுள் வேறொருத் தர் பாடலாக இருப்பினுமாம். 19-ம்.—¹மற்றிவன். ²கட்டும்வண்ணம்.

நூ. — இதுவும் அடுத்த கவியும்- இலகீதமணன் பர்ணசாலையைச்
சமைக்கும்படி நேர்ந்துகுறித்து இராமன் வருந்துதல்.

என்று சிந்தித் தினையவற் பார்த்திரு
¹குன்று போலக் ²குலவிய கோளினு
பென்று ³கற்றனை நீயிது போ⁴லெனது
துன்று தாமரைக் கண்பனி சோர்கின்றான்.

(இ-ள்.) என்று—, சிந்தித்து - (தன்)மனத்தினுள்ளே எண்ணி, (இராம பிரான்),—இளையவன் பார்த்து - (தன்) தம்பியாகிய இலக்குமணனைப் பார்த்து, இரு குன்று போல குலவிய தோளினும் - இரண்டு மலைகள் போல விளங்குகின்ற தோளுடையவனே! நீ—, இது போல் - இங்ஙனம் பண்ணசாலை யமைத்தற்கு, என்று கற்றனை - எப்போது கற்றுக்கொண்டாய்? எஞ்-என்று கூறி, துன்று தாமரை கண் - (அழகு) நிரம்பிய தாமரைமலர்போன்ற (தன்) கண்களினின்று, பணி - நீர்த்துளிகள், சோர்கின்றான் - சிந்தப்பெற்றவனானான்.

கண்பணி சோர்ந்தது, ஓர் அரசகுமாரன் பணியாள்போலத் தொழில் செய்ய நோந்தமையைக் கருதியதனால்: இனிது தொழில் செய்தமையைக் கருதிய வியப்பினாலாகு மென்பாரு முனர்; மேற்கவியை நோக்க அது பொருந்தாதெனத் தோன்றுகின்றது. 13-ம்:—1 குன்றம். 2 குவவிய. 3 கற்றனை யிதுபோய். 4 என்றான்.

(அ0க)

௫௪. அடருஞ் செல்வ மளித்தவ னானையாற்
படரு நல்லறம் பாவித் திரவியிற்
சுடரு மெய்ப்புகழ் சூடினெ னென்பதெ
னிடரு னக்கிழைத் தேனெடு நாளென்றான்.

(இ-ள்.) (பின்னும்), 'அடரும்-நெருங்கிய, செல்வம்-இராச்சிய சம்பத்தை, அளித்தவன்-(பரதனுக்குக்) கொடுத்தவனாகிய தசரதனது, ஆணையால்-கட்டளை யால், படரும்-(காட்டிற்குச்) செல்வதாகிய, நல் அறம்-சிறந்த தருமத்தை, பாவி த்து-செய்வதாக மேற்கொண்டு, இரவியின் சுடரும் - சூரியன்போல் விளங்கு கின்ற, மெய் புகழ் - உண்மையான புகழை, சூடினன்-நான் பூண்டேன், என் பது-என்று சொல்வது, என்-யாது? நெடு நான்-பல நான், உனக்கு—, இடர் - துன்பத்தை, இழைத்தேன்-உண்டாக்கினேன்', என்றான் - என்று வருந்திக் கூறினான், (இராமன்); (எ-று.)

நான் காட்டிற்குச் சென்று பித்ருவசனபரிபாலன மாகிய தருமத்தை நடத்துவது, உனக்கு மிக்க இடருக்கே இடனா யுள்ள தென இராமன் வருந்தியவாறு. பிறருக்கு வருந்தத்தை யுண்டாக்காமல் அறத்தை யறுஷ்டிப் பது உசிதமாகும்; பிறருக்குத் துன்பத்தை விளைத்து நான் எனக்குப் புகழுண் டாகத் தருமத்தை அறுஷ்டிப்பது தருமதுஷ்டானமாகா தென்றிருந்து, இதில் தோன்றும். 13-ம்:—1 செல்வத்தெனந்தைதன், செல்வனெந்தைதன்.

௫௫.—இலக்குமணன் மறுமொழி.

அந்த வாய்மொழி யைய னியம்பது
நொந்த சிந்தை யிலையாவ 1 னோக்கி
னெந்தை காண்டி யிடரினுக் கங்கு
முந்தி வந்து முனைத்ததன் ரேவென்றான்.

(இ-ள்.) ஐயன் - இராமன், அந்த வாய்மொழி ஐயம்பலும்-அந்த வார்த்தையைக் கூறியவுடனே,-இளையவன்-இலட்சுமணன், ரொந்த சிந்தை-வருந்திய மனத்துடனே, நோக்கினான்-(இராமனைப்) பார்த்தவனாய், 'எந்தை-எந்தைபோல்பவனே! காண்டி-(நான் சொல்வதையாராய்ந்து) காண்டாயாக: இடரினுக்கு-(உனது) துன்பத்துக்கு, அங்குரம்-முளையானது, முந்தி-முன்னே [கைகேயிக்கு வரம் சுவதை மன்னவர் ஒருப்பட்டவுடனே], வந்து முளைத்தது அன்றே-வந்துதோன்றிற்றன்றே?' என்றான்-என்றுகூறினான்; (எ-று.)

இராமபிரானுக்குத் துணையாவார் ஒருவரும் இன்றித் தனிப்பட்டிருக்கும் இவ்வனவாசகாலத்தில் எல்லாவகைப் பணிவிடைகளையும் செய்யவேண்டுமென்று பேருவப்புடனே இராமபிரானது திருவுளத்துக்கு நமதுசெய்கை உவப்பாயிருக்கவேண்டுமென்ற கருத்தோடு அடிமைசெய்ய, அக்கருத்து நிறைவேறுமையாற் சிந்தைநொந்த இளையபெருமான் உனக்கு இடர் இழைத்தேனென்றுவருந்துகிற இராமபிரானேநோக்கி, 'நீர் இப்போது வருந்துவது சரியன்று; நான் பணிசெய்வது எனக்குமனமகிழ்ச்சியே விளைத்தலால் எனக்கு இடர்தந்தவராகமாட்டார்; ஆனால், என்று மன்னவர் கைகேசிக்கு வரம் தந்திட்டாரோ, அன்றே எனதுஇடர்க்கு அங்குரம் இட்டாற்போலாயிற்று' என்றனைனென்க. சுருமாரான உமக்கு வனவாசம்நேர்திருப்பதுகுறித்துஎனக்குப் பேரிடரேதவிர, உமக்குப்பணிசெய்வது எனக்குஇடர்தராது; பேருவப்பையே தருமென்றவாறு. ¹நோக்கினால் என்றபாடத்துக்கு - வாயினுற் கூறும் கண்டையினாலேயே கூறினான் இலக்குமணனென்க. (அ0௯)

௯௯.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-குளகம்: இராமபிரான் தன்மனத்தினுள் ஆராய்ந்து இலட்சுமணனைக் தேற்றுகல்.

1ஆக ²செய்தக்க தில்லை யறத்தினின்
 மேக லென்ப தரிதென்று மெண்ணினு
 னேகை ³கொண்டவ ⁴னுள்ளிடர் ⁵நோக்கினான்
 சோக ⁶பங்கத் துடைப்பரி தா⁷லென.

(இ-ள்.) 'ஆக - இருக்கட்டும்:- செய்தக்கது - (இப்போது இங்குத்தோன்றிய இடர்க்குப்பரிசாரமாகச்) செய்யக்கூடியது, தில்லை;- அறத்தினின்று - தருமத்தைவிட்டு, ஏகல் என்பது - கடந்துசெல்வதென்பது, அரிது - (நம்மனோர் செய்தற்கு) உரியதன்று, என்றுஉம்-, எண்ணினான்-(தன்)மனத்திற்குள்ளேயே யாராய்ந்தவனாய்,— ஒகை கொண்டவன் - (தனக்குப் பணிசெய்யநேர்ந்தது குறித்து) மனமகிழ்ச்சிகொண்டவனாகிய இளையபெருமாளின், உள் இடர் - (சுருமாரான இராமன் கடுங்காட்டில்வசிக்கும்படி நேர்த்ததே என்று சிந்தித்து) மனத்திற்குள் வருந்துவதை, நோக்கினான் - பார்த்தவனாய், சோகபங்கம் - (இவ்விவக்குமணனது) துயரமாகிய சேறு, துடைப்பு - போக்குவது, அரிது-அருமையானது,' என - என்றுகருதி,— (எ-று.)—'என்றான்' என அடுத்த கவியோடு தொடரும். ஆல் - அசை: தேற்றமுமாம்.

ஆக - வார்த்தைப்பாடு. மனத்தை மாசுபடுத்துவதனால், சோகத்தைப் பங்கு
மாகக் கூறினான். சோகபங்கம்-வடசொற்றொடர். 1-ம்:—¹ஆகச். ²செய்கதக்க
தில்லை. ³கொண்டிலன். ⁴உன்னிடர். ⁵நோக்கியென். ⁶பந்தம். ⁷என்றான்.

௫௭. பின்னுந் தம்பியை நோக்கிப் பெரியவன்
மன்னுஞ் செல்வத்திற் குண்மீவ ரம்பிதற்
கென்ன கேடுண்டிவ் வெல்லையி லின்பத்தை
யுன்னு மேல்வரு முதியத் தோடென்றான்.

(இ-ள்.) பின் உம்—, பெரியவன் - மூத்தவனாகிய இராமன், தம்பியை
நோக்கி—, மன்னும் செல்வத்திற்கு - (உலகத்திற்) பெறுகின்ற பொருட்செல்
வத்துக்கு, வரம்பு உண்டு - முடிவு [அழிவு] உண்டு: வரும் ஊதியத்தோடு
இ எல்லை இல் இன்பத்தை உன்னும் ஏல் - மேலேவிரியக்கூடிய நந்தியா
கிய இலாபத்தோடுகூடிய இந்த எல்லையில்லாத இன்பத்தை ஒருவன் நினைத்
துப்பார்த்தால், இதற்கு என்ன கேடு உண்டு - இதற்கு என்ன குறைவுள்ளது?

இராச்சியமென்பதோ எப்போதும் சாசுவதமானதன்று; பகைவர்முதலி
யோரால் கவர்தற்கு உரியது; மேலும் பேரின்பத்தை விளக்கக்கூடியதன்று;
இப்போது தவக்கோலங்கொண்டு வனத்தில்வசிக்கின்ற இந்தவாழ்க்கையோ
நாமே கைவிட்டாலன்றி இராச்சியம்போலப் பிறராத் கவர்தற்கு உரியதன்று;
மேலும், இதில் எல்லையில்லாத இன்பத்தைப் பெறலாம்: ஆதலாற் பேரூதிய
மும் உண்டு: ஆகவே, இராச்சியம்பெற்று வாழ்வதைவிட, இவ்வனவாசமாகிய
வாழ்க்கையே சிறந்ததென்று இராமபிரான் இலட்சுமணனை நோக்கிக் கூறின
னென்க. மேல்வரும் ஊதியத்தோடு, உன்னு - ஆராய்ந்துபார் எனினுமாம்.

௫௮.—கவிச்சூற்று: இராமபிரான் செய்தியை முடித்துவிட்டு, கேகய
நாட்டிற்கு வசிட்டனுப்பிய தூதுவரின் செய்தியைச் சொல்வோமெனல்.

தேற்றித் தம்பியைத் தேவருங் கைதொழ
நோற்றி ருந்தன னோன்சிலை யோனிப்பா
¹லாற்றன் மாதவ னோணியிற் ²போனவர்
கூற்றி னுற்றது கூறலுற் றுமரோ.

(இ-ள்.) நோன் சிலையோன் - வலியவில்லையுடையவனாகிய ஸ்ரீராமன்,
(இவ்வண்ணம் கூறி), தம்பியை தேற்றி—, தேவர் உம் கைதொழ - தேவர்
களும் வணங்கிநிக், நோற்று இருந்தனன் - (தன்னுருவத்தைத் தானே
மனத்திற்கொண்டவண்ணம்) நோன்புநோற்றிருந்தான்; இப்பால் - இனி,
ஆற்றல் மாதவன் ஓணியின் போனவர் கூற்றின்-வலிமைபொருந்திய பெருந்
தவசியாகிய வசிட்டமுனிவனது கட்டளையினாற் சென்றதூதுவர்விஷயத்தில்,
உற்றது - நிகழ்ந்தசெய்தியை, கூறல் உற்றும் - சொல்லத்தொடங்கினோம்.

இராமபிரான் செய்தியைச் சித்திரகூடத்திலினிதிருந்தானென்று முடித்
துக்கொண்டு, இனி அயோத்திசெய்தியைக் கூறக் கருதித் தைலமாட்டுபடலத்
திலீற்றில் 'முடங்கல்கொடுத்தவரைப் போக்கினான்' என்று கூறி நிறுத்தியிருக்

குஞ் செய்தியைக் கூறுவோ மென்கின்றார். இராமபிரானைக் கங்கைக்கரை வரையில் சுமந்திரன் தேரிலிட்டென்கொண்டு போய்விட, அடுத்தநாள் இராமன் முதலியோர் கங்கையைத்தாண்டி ஒரு மரத்தடியில்தங்கி வாசஞ்செய்தலும், அதற்கு அடுத்தநாள் பரத்துவாசாச்சிரமத்தில் வசித்தலும், அதற்கு அடுத்த நாள் பரத்துவாசன் கூறிய வழியிடித்துச் சித்திரகூடத்துக்குப் பயணமாகிய முழுவையைக்கடந்து அசன் கரையில் இருத்தலும், அதற்கு அடுத்தநாள் சித்திரகூடத்தைச் சேர்த்துமாக, இராமன்முதலியோர் போய்ச்சேர்ந்ததை வந்து குகனுதூசாரர்கள் உணர்த்த, அதன்பிறகே சுமந்திரன் சிருங்கபேரபுரத்தினின்று திரும்பி ஆறுவதுநான் சாயங்காலத்தில் அயோத்திசேர்ந்து தசரதனுக்கு இராமன் வனஞ்சென்ற செய்தியை யுணர்த்த, அத்தசரதன் ஆவிநீங்கினுனென்று முசுனூலில் உள்ளது. பி-ம்:—¹ஆற்ற, ஆற்றி, ²போயவர். (அ௦௬)

சித்திரகூடப்படலம் முற்றிற்று.

கூ.-ஆவது பள்ளிபடைப்படலம்.

தசரதமன்னவனைப் பள்ளிபடுத்த செய்தியை யுணர்த்தும் படல மென்பது பொருள். பள்ளிபடுத்தல் - இறந்தவுடலை யெரிக்குமாறு சுமவிறகினாலியன்ற படுக்கையிற் கிடத்துதல். பள்ளிபடுத்தலென்பது - இப்பொருளில் வருதலை, “செத்தி” என்று தொடங்குஞ் சிந்தாமணிச்செய்யுளில் “எந்தாய் வெறுநிலத்துச் சேர்தியோ வென்றினெந்திரங்கிப் பள்ளிபடுத்தார்களே” என்று வருதல்கொண்டும் உணர்க. பள்ளிபடுத்தல்என்பது - பெரியோர்களை சுமவிறகில்வைத்தலென்றபொருளிலும், சன்னியாசிகளைச் சமாதியில்வைத்தலென்ற பொருளிலும் பின்பழகியபெருமான்சீயர் அருளிச்செய்த குருபரம்பராப்ரபாவத்திற் பலவிடங்களில் வந்துள்ளது. இந்தப்படலத்துக்குப் பள்ளிபடைப்படலமென்ற பெயர், அரசாங்கக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலையில் அயோத்தியா காண்டமுன்ன பிரதிகளைந்தனுள் ஒன்றிற் காணப்பட்டது. பள்ளிபடையென்னுஞ் சொல், பள்ளிப்படையென்றும் வழங்குவதுஉண்டு; அங்ஙனம் வருதலைக் கல்வெட்டுக்களிற் காணலாம். பள்ளிப்படைப்படலமென்பதனுள் கூட்டெழுத்தாக எழுதப்பட்ட ‘ப்ப’ என்பதனை ‘ய’ என்ற எழுத்தாகத் தவறுகப்படித்த பிழையினாலேயே இப்படலத்துக்குப் பள்ளியடைப்படலம் என்று பெயர்வழங்கலாயிற்றென்று தோன்றுகின்றது; அங்ஙனந்தவறுகப் படிக்கப்பட்ட பள்ளியடை என்பதற்கு-பரதன் அரண்மனையையடைதலென்று ஒரு சாரார் பொருள்கூறுகின்றனர். கீழ் ௫ - ஆவது படலத்தில் தசரதன் இறந்த செய்தியைக் கூறிய கவி, இப்படலத்தினால் இறந்த அம்மன்னவனைத் திருப் பள்ளிபடுத்தியதைக் கூறுகின்ற ரென்பதே பொருத்த மாதலின், பள்ளிபடைப்படலமென்றவது பள்ளிப்படைப்படலமென்றவது இந்தப்படலத்துக்குப் பெய ரென்று கொள்ளுவதே பொருத்தமாகும்; “எய்தினுனோர் மொழிந்

தயாவையுஞ், செய்து நீக்கலந்திருத்திச் செல்வனை, வெய்தினேற்றினார்” (ககஉ) என்று இப்படலத்தினீற்றில் மன்னவனை ஈமப்பள்ளியிலேற்றியமை கூறப்பட்டுள்ளதுகாண்க. இனி, மற்றொருசாரார் பள்ளியடை என்பதற்கே ஈமப்பள்ளியிலடைவித்தவென்று நலிந்து பொரு ளுரைப்பர்.

இராமன் சித்திரகூடத்திலினிதிருந்தானாக, வசிட்டமுனிவனால் அனுப் பப்பட்ட தூதர்கள் கேகயநாட்டையடைந்து ஓலையைக் கொடுத்துநிற்க, அதைக் கண்டதும் பரதன் ஸ்ரீராமனதுதிருவடிபைத்தரிசிக்கலாமென்னும் பெருவிரும்புடனே, சேனையைத்திரட்டிக்கொண்டு நாளும்பாராமற் சத்துருக்களோடு புறப்பட்டு ஏழாநாளிந் கோசலநாடு சேர்ந்து அந்நாட்டில் யாவரும் தத்தம் தொழிலைச் செய்யாமலும் களிப்பற்றும் இருப்பதையும் அந்நகரம் அலங்காரமற்றுப் பொலிவழந்திருப்பதையும் கண்டு மனத்திற் சங்கைகொண்டு சத்துருக்களனுக்குக் காட்ட, அவனும் ‘பெருந்துயரம் நோந்துள்ளதுபோலவும், திருவே இந்நகரைவிட்டு நீங்கினன்போலவும் காண்கின்றது’ என்ன, அங்ஙனம் பேச்சு நிகழ்கையில் விராவில் பரதன் அரண்மனையை யடைந்து தந்தையிருக்கு மிடங்களிலெல்லாம் அவனைக் காணாமல் ஐயுறவெய்தி நிற்கையில், அப்பரதனை யொருத்தி யணுகி ‘தாய் அழைக்கின்றாள்’ என்று தெரிவிக்க, அந்தப்பரதன் தாயையணுகித் தொழ, அவன் கேகயநாட்டிலுள்ள தந்தைமுதலியோரின்சேமத்தை வினாவுதலும், பரதன் ‘தந்தையைக்காணவேண்டும்: அவர் எங்கே?’ என்றுவினாவு, ‘வானவர்கைதொழ மன்னவர் வானம்வைகிறார்: வருந்தாதே,’ என்ன, அதுகேட்டபரதன் மிகவும்வருந்தி அவன்சொன்ன ரீதிக்காக ‘தீயசொல்லே இங்ஙனம் நீயலதுஉரைப்பரோ?’ என்று அவனைப்பழித்துத் தந்தையைக்குறித்துப் பலபடி பிரலாபித்துத் தானேதேறி, ‘எனக்குத் தந்தைமுதலிய எல்லாவற்றும் இராமனையாதலால் அவன்கழலை வந்தித்தாலல்லாமல் என்னுயர் தீராத’ என்றனனாக, கைகேயி ‘இராமன் தேவிதம்பியரோடு காணகத் தான்’ என்றான். அதுகேட்டலும் நெருப்புண்டவன்போலப் பரதன் துடி துடித்து ‘இன்னும் எனைத்துத் துன்பம் கேட்பனஉளவோ?’ என்று நடுங்கி இராம பிரான்காணகஞ்சென்றகாரணத்தை வினாவித் தெரிந்துகொண்டு கீழேவிரும்பு புரண்டு பிரலாபித்துத் தனக்கு இராச்சியம்வேணுமென்று தந்தாய் செய்த தீமைக்காக அவனைப் பலபடிபழித்துத் தன்னையும் வெறுத்துக்கொண்டு, எதைச் சொல்லவும் தன்மனநிலைமாறாது நிற்குந் தந்தாய் முன்னே நிற்பதற்குப் பிடியாமல் அந்தப்பரதன் கோசலையாரின் திருவடிதொழுவே எனென்று சொல்லி அன்னாளையணுகி அவளதுபாதங்களில் விழுந்து பலபடிபுலம்ப, அது கண்டு கோசலை ‘இவன் மனந்தாயன்’ என்றுதோந்து, ‘ஐயனே! கேகையர்கோன் மகளிழைத்த கைதவம் நீ அறிந்திலேபோலும்’ என்றனனாக, பரதன் தான் சிறிதும் அதனையறிந்தவனல்ல எனென்பது அவன்மனத்திற் படுமாறு பவவகைச் சபதங்களைச் செய்ய, அந்தத்தேவி பரதனதுதன்மையை வியக்க, சத்துருக்கினனும் அந்தக்கோசலையைத் தொழுது மாழ்கினனாக, அப்போது வசிட்டமுனி

வன் வந்து பரதனைநோக்கி 'இறந்தவர்க்குச் செய்யவேண்டிய கிரியைகளைச் செய்யவேண்டும்' என்ன, கோசலை யதமதிகர, பிறகு பரதன் வசிட்டமா முனி வனைவணங்கி, அவனோடும்போய்த் தந்தையினுடலேக்கண்டு புலம்ப, பின்னர் நான்மறையாளர் மன்னவனுடலே விமானத்திலேற்றி நகரத்தவரும் மன்ன வரும் கண்ணீருடனே சூழ்ந்திருக்க, யானையின்மீதுவைத்துச் சங்குபோர் முதலியன ஒலிக்கச் சரயுக்குக்கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து 'வீர! சுமக்கடனைச் செய்க' என்றனராக, அப்போது, சுமக்கடன்செய்யுமாறுவந்த பரதனை வசிட்ட முனிவன் 'அன்னைதிமையால் உன்னை மன்னன்னுந்தான்; நீ அந்நிமக்கிரியை செய்யவுரியனல்ல' என்று தடுத்த, பரதன் தன்னிலைமைக்கு மிகவும்வருந்திநிற்க, பின்பு முனிவன் சத்துருக்களைக்கொண்டு சுமக்கடனைச் செய்வித்தான். கோசலைமுதலிய மூவரையொழிந்த மற்றைத்தேலிமார் சகமனஞ்செய்து புண்ணியலோகம் புக்கனா, அப்பால் மனைக்குத்திரும்பிப் பரதன் பத்துநாளும் ஆசனாசமிருந்து பின்னுஞ் செய்யவேண்டிய கிரியைபுகளையெல்லாம் செய்து முடிக்க, பிறகு மன்னரின்றி அவயம்வைநல் சொன்மையன்றெனத்துணியும் நெஞ்சினராய், மந்திரக்கிழவரும் அந்நாட்டவரும் வசிட்டமுனிவனும் பரதனைக் கூடினார்க ளென்பது, இப்படலத்திற் கூறிய விஷயம்.

க.—சேன்ற தூதுவர் பரதன்மாளிகையைடைந்து தம்வரவைப் பரதனுக்குச் சொல்லுமாறு வாயில்காவலர்டத்துச் சொல்லுதல்.

பொருவி தூதுவர் போயினர் பொய்யிலா

ரிரவு நன்பக லுங்கடி தேகினர்

பரதன் கோயிலுற் று¹படி. காரிரெம்

வரவு²சொல்லுதிர்³மன்னவற் கேயென்றார்.

(இ-ள்.) பொய் இலார் - பொய்யொழுக்கமில்லாதவர்களான, பொரு இல் தூதுவர்-ஒப்பற்ற தூதர்கள், போயினர்-(அயோத்தியினின்று பரதனையடைந்து வருதற்காகச்) சென்றவர்களாய், இரவுஉம் நல் பகல் உம் கடிது ஏகினர் - இரவு லும் பகலிலும் (ஒயாமல்) விரைந்து நடந்து, பரதன் கோயில் உற்றார் - பர தன்தங்கியுள்ள அரண்மனையைடைந்து, (வாயில்காவலரைநோக்கி), 'படி காரிர் - வாயில்காவலரே! மன்னவற்கு - பரதராசரிடத்து, எம் வரவு - எம் முடைய வருகையை [அயோத்தியினின்று தூதுவர் வந்துள்ளாரென்பதை], சொல்லுதிர் - சொல்லுங்கள், 'என்றார் —;(ஏ-று.)

குற்றந்தீர்ந்தகன்மையைப் பயவாத சொல் பொய்யா மாதலாலும், இத் தூதுவர் காலம் இடன்முதலியவற்றை யறித்து நன்மைபயவாச் சொல்லல் பேசுதலொழித்து நன்மைபயக்குஞ் சொல்லையே பேசுவதில் வல்லவராதலாலும், இவர்களை 'பொருவிதூதுவர் பொய்யிலார்' என்றார். படிகாரிர்-பரதீஹா ரர்என்னும் வடசொல் திரிந்து விளியேற்றுவந்தது. அரசமாளிகையில் வாயில் 'காவலரிருத்தலும், அரசனைக்காண விரும்புவோர் அவர்மூலமாகத் தம் வருகை

யைத் தெரிவித்து அரசன் அநுமதிபெற்றபின்பு அரசனைக்காணுதலும் முறையா
தல் அறித. மன்னவற்கே, ஏகாரம் - அசை, பி-ம்:—¹பழகாரர். ²சொல்லுமின்.
³மன்னவற் கென்கின்றார். (அருள்)

உ.—அநுமதிபெற்று உள்ளேவந்த தூதுவரைப் பரதன்
தந்தையின்சேமத்தை விகாரித்தல்.

¹தூதர் வந்தன ருந்தைசொல் லோ²டெனக்
காதன் முந்திக் களிக்கின்ற சிந்தையான்
³போது கிங்கெனப் ⁴புக்கவர் ⁵கைதொழத்
தீதி லன்கொல் திரு⁶முடி யோனென்றான்.

(இ-ள்.) உந்தை சொல்லோடு தூதர் வந்தனர் என - உமதுதாதையின்
சொல்லுடனே தூதர் வந்துன்னாரென்று (வாயில்காவலாளர்) கூற,
களிக்கின்ற சிந்தையான்-மகிழ்கின்ற மனமுடையவனும், காதல் முந்தி -
(தந்தைசொல்லைக் கேட்க) ஆவல் விஞ்சி, போதுக ஈங்கு என - இங்கு
வருக என்று (பரதன்) சொல்ல, —அவர்-அத்தூதுவர், புக்கு-(உள்ளே) புகுந்து,
கைதொழ - வணங்கிநிற்க, — (பரதன் அவர்களை நோக்கி), —‘திரு முடியோன் -
கிரீடம் கவிந்த சக்கரவர்த்தியாகிய தசரதன், தீது இலன் கொல் - யாதொரு
தீமையும் இல்லாதிருக்கின்றானா?’ என்றான் - என்று வினாவினான்; (எ-ய.)

உடம்பு கோயின்றியுறைதல் நாட்டிற்சேமக்குறைவின்றியிருத்தல் முதலிய
யாவும் அடங்க ‘தீதிலன்கொல்’ என்று வினாவினான். உந்தை - உன் தந்தை
யென்பதன் மருஉ. சொல்லென்றது - திருமுகத்தை. போது கிங்கு - தொகுத்
தல். ³போதுகென்னென என்ற பாடத்திற்கு, போதுக - (இக்கு) நீவிர்வருக,
என் - (ஊரினின்றுஇவருவந்ததற்கு) யாதுகாரணம்? என்று பொருளு
ரைக்க. பி-ம்:—¹தூது. ²எனக். ³போதுகென்கென, போதுகென்றான்.
⁴புக்கனர். ⁵கைதொழாக். ⁶முடியான். (அ-அ)

உ.—தந்தையின் சேமங்கேட்டுக் களிப்புற்றபரதன் இராமலட்சுமணரின்
சேமத்தை விகாரித்து அவர்களைத் திசைநோக்கிவணங்குதல்.

வலிய நென்றவர் கூற மகிழ்ந்தன
னிலைகொள் பூ¹ணிளங் கோவெம் பிரானொடு
முலைவில் செல்வத்த னேவென வுண்டெனத்
²தலையி னேந்தினன் ³றுழ்தடக் கைகளே.

(இ-ள்.) அவர் - அந்தத்தூதுவர், வலியன் என்று கூற - (யாதொரு
தீங்குமின்றி துமது தந்தை) வலிமைபெற்றுள்ளா நென்று கூற, மகிழ்ந்தனன்-
மகிழ்ச்சியடைந்தவனாகி, (பரதன்), — எம்பிரானொடும் - எமது தலைவனு
கிய இராமபிரானுடனே, இலை கொள் பூண் இனங்கோ - இலைத்தொழி
லமைந்த ஆபரணங்களையணிந்த இளையபெருமான், உலைவு இல் செல்வத்
தன் ஓ - குறைவற்ற செல்வமுடையவனு யிருக்கின்றானா? என - என்று
வினவ, —(அத்தூதுவர்), உண்டு என-(நீர் கருதியபடியே அவர்கட்கு யாதொரு

குறையுமில்லாமை) உள்ளது என்று கூற, தாழ் தட கைகள் - (முழந்தானனவர்) தொங்குகின்ற நீண்ட (தன்) கைகளை, தலையின் வந்தினன் - (அவர்களுள்ள திசையை நோக்கித்) தலைமேல்வைத்து வணங்கினன்; (எ-து.)

வலியன் - நோயின்றிச் சுகமாகவாழ்ந்துள்ளா னென்றவாறு. நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற பெருஞ்செல்வ மென்ற கருத்தினால், '2லையில் செல்வத் தனோ?' என்று வினாவின னென்க. உண்டு என்பது - அங்கீகாரவார்த்தை. பி-ம்:—¹இங்ங்கோன். ²தலையில். ³தாமரைக்கையினன். (அடுக)

ச.—'கொற்றவன் திருமுகங்கொள்க' என்று தூதுவர் கூறுதல்.

மற்றுஞ் சுற்றத்து ளார்க்கும் வரன்முறை
யுற்ற தன்மை ¹வினாவி ²யுவந்தபி
னின்ற தாகு³ மெழுதரு மேனியாய்
⁴கொற்ற வன்றன் திருமுகங்⁵கொள்கென்றார்.

(இ-ள்.) மற்றுஉம் - பின்னும், சுற்றத்து உளார்க்குஉம் - பந்துக்களாக உள்ளவரைப்பற்றியும், வரல் முறை - கேட்கவேண்டிய முறைப்படியே, உற்ற தன்மை - நேர்ந்துள்ள யோகக்ஷேமங்களை, வினாவி - கேட்டறிந்து, உவந்த பின் - (பரதன்) மகிழ்ந்திருந்த பின்பு,—(அந்தப்பரதனை நோக்கி அத்துதுவர்),—'எழுது அரு மேனியாய் - எழுதமுடியாதபடி போழுகுபடைத் தவனே! கொற்றவன்தன் திருமுகம் - (தசரத) மன்னவன்விடுத்த திருமுகம், இற்றதுஆகும் - இதுவாம்;கொள்க - (இதனை) வாங்கிக்கொள்க,' என்றார்—.

பரதன்உவப்ப எல்லாருடைய க்ஷேமத்தையும் தெரிவித்தபின்பு, அரசனதுதிருமுகத்தைத் தூதுவர் தந்தன ரென்க. ஓலையைத் திருமுகமென்றது - மங்கல்வழக்கு. பி-ம்:—¹வினாவி, விராவி. ²உவந்தவற்கு, உவந்துபின், உவந்த என். ³எழிறருமேனியாய், என்றெண்ணியராயவர். ⁴கொற்றமன்னவன். ⁵கொள். (அக0)

௫.—பரதன் தந்தையின்திருமுகத்தை வாங்கிப்
பக்தியோடு தன்சிரமீது கொள்ளுதல்.

என்று கூறலு மேத்தி ¹யிறைஞ்சினான்
பொன்றி ணிந்த பொருளி றடக்கையா
னின்ன வாங்கி ²யுருகிய நெஞ்சினான்
யுன்று ³நாண்மலர்ச் சென்னியிற் சூடினான்.

(இ-ள்.) என்று கூறலும் - என்று (தூதர்கள்) கூறியவுடனே,—(பரதன்), ஏத்தி இறைஞ்சினான் - கொண்டாடி (அத்திருமுகத்தை) வணங்கி, பொன் தினிந்த பொரு இல் தட கையால் - பொன்னுபரணம் அணிந்த ஒப்பற்ற நீண்ட (தன்) கைகளால், ின்று வாங்கி - எழுந்துநின்று வாங்கிக்கொண்டு, உருகிய நெஞ்சினான்—(அன்பினால்) உருகுகின்ற மனத்தையுடையவனாய், நான்

மலர் துன்று சென்னியில் - அன்று அலர்ந்த மலர்களை யணிந்த (தன்) சிரசின் மீது, சூடினான் - பூண்டான்; (எ-று.)— பி-ம்:—¹இறைஞ்சினன். ²உருகின நெஞ்சினன். ³தார். (அகக)

கா.—நிருமுகங்கொணர்ந்த தூதர்க்குப் பரதன் பெருந்தியம் ஈதல்.

சூடிச் ¹சந்தனம் தோய்த்துடை சுற்றுமண்
²முடி தோட்டின் முடங்க ³நிமிர்த்தன
 னீடு நோக்கிவந் தெய்திய தூதர்க்குக்
 கோடி ⁴மேலுந்நியங் கொடுத்தனன்.

(இ-ள்) சூடி - (நிருமுகத்தைச் சிரசிற்) சூடிய பின்பு, சந்தனம் தோய்த்துடை - (மேற்புறத்திற்) சந்தனம் பூசப்பெற்றும், சுற்று மண் முடி - சுருட்டப்பெற்று மூடியவாய்ப்புறத்து மணவைத்து முத்திரையிடப்பட்டுமுள்ள, தோட்டின் முடங்கல் - பனையோலையின் சுருளோ, நிமிர்த்தனன் - பிரித்துப் பார்த்தவனாய், —சுடி நோக்கி - (அத்திருமுகத்தில்) எழுதியிருந்த விஷயத்தைப் பார்த்து, வந்து எய்திய தூதர்க்கு - (அதனைக்கொண்டு) வந்து சேர்ந்த தூதர்களுக்கு, கோடி மேல் உம் - கோடியென்னும் அளவுக்கும்மேலாக, நியம் - பொருளை, கொடுத்தனன் - (பரதன்) கொடுத்தான்; (எ-று.)

அத்திருமுகத்தில், 'கைவிஞ்சிப்போகின்ற காரியம் ஒன்று நேர்பட்டுள்ளதனால் இதுகண்டவுடன் வருக' என்று எழுதியிருந்ததுபற்றி, இராமன்முதலியோரை விரைவிற காணுதற்கு இத்திருமுகம் வந்தது காரணமாகுமென்ற உவப்பினுற் பரதன் அத்திருமுகத்தைக் கொணர்ந்தோர்க்குக் கோடியினும் மிக்க திரவியங் கொடுத்தன னென்க. சுபகூசகமாக அம்முடங்கலிற் சந்தனம் தோய்த்திருந்தது. மன்னவர்கள் பனையோலையிற் செய்தி யெழுதிச் சுருளாகச் சுருட்டிச் சுற்றிய ஓலையின் வாய்முகத்தில் மண்ணையிட்டு இராசமுத்திரையை வைத்து அனுப்புதல், முற்காலத்து மரபு. முடங்கல்-சுற்றியுள்ள ஓலைச் சுருள்; முடங்குதல் - சுருண்டிருத்தல்; அல் - பெயர்விகுதி. சுடி-இடப்பட்டுள்ள [எழுதப்பட்டுள்ள] விஷயம். பி-ம்:—¹சாதனைச் சொற்றொடைச், சாதநத் தோலுடை. ²முடல். ³நிமிர்த்தனன். ⁴மேனிநியங் கொடுத்தானரோ. (அகஉ)

எ.—இராமனைக் காணலாமென்ற ஆசையார் பேரன்புகொண்டு பரதன் மலர்களைத் தூவுதல்.

வாணி லாககை தோன்ற ¹மயிர்புறம்
²பூண வானுயர் காதலிற் ³பொங்கினுன்
 றுணி லாமலர் தூவினன் றம்முனைக்
 காண லாமெனு மானை கடாவவே.

(இ-ள்.) (அப்போது பரதன்),— வான் நிலா நகை தோன்ற - வெள்ளொளிபரவுகின்ற மகிழ்ச்சிச்சிரிப்புத் தோன்றவும், மயிர் புறம் பூண - மயிர்க்கூச்சு(த் தன்) உடம்பின்மீது அலங்காரமாகவுண்டாகவும், வான் உயர் காத

லின் பொங்கினான் - மிசவும் அதிகமாகிய அன்பினால் விஞ்சப்பெற்றவனாய், தம்முனை காணல் ஆம் எனும் ஆசை கடாவ - தனது முன்பிறந்தவனாகிய இராமபிரானை (நாம்) காணக்கூடுமென்ற ஆசை தான்முவதனால், 'தான் நிலாமலர் தூவினன் - காம்பில் இராத [அப்போதுதான் பறித்துக்கொணரப்பட்ட] புஷ்பங்களை (அம்முடங்கலின் மீது) வாரி யிறைத்தான்; (எ-று.)

வாயிலே சிரிப்பும், உடம்பில் மயிர்க்கூச்சும் தோன்ற இராமனைப் பார்க்க வேணுமென்னும் ஆவல் பொங்கிக்கொண்டிருக்க, பரதன் விரைவில் இராமனைக் காணப்போகின்றேமென்ற களிப்புடனே அம்முடங்கலிற் புஷ்பங்களை யிட்டு அருச்சித்தனென்க. 'நிலா நகை - வினைத்தொகை. நிலா மலர்-எதிர் மறைப் பெயரொச்சத்தொடர். பி-ம்:—¹மயிர். ²பூணும். ³பொங்கினன்.

அ—பரதன் சத்துருக்களனோடு உடனே புறப்படுதல்.

எழுக சேனையென் றேவின ¹எனய்தினன்
 றொழுது ²கேகயர் ³கோமகன் சொல்லொடுந்
 தழுவு தேரிடைத் தம்பியொ டேறினான்
 பொழுது நாளாந் குறித்திலன் ⁴போயினான்.

(இ-ள்): (உடனேபரதன்),—எய்தினன்-(தான் புறப்பட்ட) கருதியவனாய், 'சேனை எழுக - (யான் அயோத்திக்குப் புறப்படுவதனால் எனது) பரிவாரச் சேனைகள் உடனேபுறப்படுக', என்று—, 'வலின்-கட்டளையிட்டு, தொழுது - (கேகயர்கோனை) வணங்கி (விடைபெற்று), கேகயர் கோமகன் சொல்லொடு உம் - கேகயதேசத்தரசகுமாரனாகிய அந்தயுகதித்தின் அநாமதியுடனே, தழுவு தேரிடை - (குதிரைகள்) பூட்டப்பெற்றுச் சித்தமாகவந்துவின்ற தேரின்மீது, தம்பியொடு ஏறினான் - (தன்) தம்பியானசத்துருக்களனுடன் ஏறி, பொழுது உம் நான்உம் குறித்திலன் - புறப்படுதற்கு ஏற்றமுகூர்த்தந்தானா புறப்படுதற்கு ஏற்ற நாள்தானா என்று இதுவுன்றையும் சுவனிக்காமலே, போயினான் - (அயோத்தியநகரத்தை நோக்கிப்) பயணமானான்; (எ-று.)

தனக்கு எல்லாவுறவுமுறையுமாக நினைத்திருக்கும் இராமபிரானைக் காண்பதிலுள்ள பேரவாவினால் நான்பொழுதுபோயும் கவனியாமல் சத்துருக்களனோடும் பரதன் உடனே புறப்பட்டனென்க. சொல்லொடும் தேரிடையேறினான் என்றதொடர்க்கு-தான் பயணமாவதை அந்தக்கேகையர்கோமகனிடஞ் சொல்லிவிட்டு, 'அவன்விடைகொடுத்தானா?' என்பதையும் பாராமல் தேரின்மீது ஏறினான் என்று கருத்தாகலாம். கடவுளிடத்துச் செல்லப் புறப்படுமிடத்து நான்முதலியன கவனிக்கவேண்டிய தில்லை யென்பது, 'பொழுதுநாளாந் குறித்திலன்' என்றவிடத்துப் பெறப்படுதல் அறிக. பிறமதத்தவரும் கோனறு பதிகத்தில் இக்கருத்தை வெளியிட்டிருத்தல், இங்குக் கருத்தக்கது. பி-ம்:—¹எய்தினன். ²கேகயர். ³கோன்மகன். ⁴போகின்றான். (அகச)

க. — ௫ துழதல் ஓன்பதுகவிகள்-பரதன் புறப்பட்டபோது
அரசசின்னங்கள் திரண்டதனைக் கூறும்.

¹யானை சுற்றின தேரிரைத் தீண்டின
மான வேந்தர் ²குழுமினர் வாளுடைத்
தானை ³சூழ்ந்தன ⁴சங்க முரன்றன
மீன வேலையின் விம்மின பேரியே.

(இ-ள்.) (பரதன் புறப்பட்டுச்சென்றபோது), யானை சுற்றின - யானை
கள் சூழ்ந்துவந்தன; தேர் இரைத்து நண்டின - இரதங்கள் ஆரவாரஞ்செய்து
கொண்டு நெருங்கின; மானம் வேந்தர் குழுமினர்-பெருமைபொருந்திய அரசு
குமாரர்கள் திரண்டுவந்தார்கள்; வாள் உடை தானை சூழ்ந்தன - படைக்கலம்
பூண்ட காலாட்படைகள் சூழ்ந்துவந்தன; சங்கம் முரன்றன - சங்கவாத்தி
யங்கள்சப்தித்தன; பேரி - பேரிகைகள், மீனம் வேலையின் விம்மின - பலவகை
மீன்கட்கு இருப்பிடமான கடல்போலப் பேரொலிசெய்தன; (ஏ-று.) —
வான் - மற்றையாயுதங்கட்கும் உபலட்சணம். பி-ம்:—¹சேனை, ²குழுவினர்.
³சூழ்ந்தது, ⁴சங்கு.

(அகடு)

க௦. கொடி¹நெருங்கின தொங்கல் ²குழுமின
வடிநெடுங்கண் மடந்தைய ஞர்மடப்
பிடிது வன்றின பூனொளி பேர்த்தன
விடி³து வன்றின மின்னென ⁴வெங்குமே.

(இ-ள்.) (பரதன் செல்லுகின்ற அவ்விடமெங்கும்), கொடி நெருங்கின
துவசங்கள் நெருக்கமாகவந்தன; தொங்கல் - தொங்கலெனப்படும் அரசசின்
னம், குழுமின - திரண்டுவந்தன; வடி நெடு கண் மடந்தையர் ஊர் மடம்
பிடி துவன்றின - மாவடுப்போன்ற நீண்டகண்களையுடைய மகளிர் ஏறிச்செல்
லும் இளமையுள்ள பெண்யானைகள் நெருங்கிவந்தன; இடிதுவன்றின மின்னென
எங்கும் பூண் ஒளி பேர்த்தன - வானம் இடிக்கும்போது தோன்றுகின்ற மின்
னல்போல அவ்விடமெங்கும் ஆபரணங்களினொளி விட்டுவிட்டுப்பிரகாசித்தன.

அரசர்வருகையில் அவர்தேவிமார் பிடிமீதுவந்தனரென்று கூறுதல் ஏற்
கும். இனி, அரசகுமாரர்கட்குச் சிலவகைப்பணியிடைகளை மடந்தைமார்
புரிவதாகக்கூறுதல், கவிமரபு; அங்ஙனம் பணிவிடைபுரியும்மகளிர் பிடியின்
மீது ஏறிவந்தனரென்க. சேனாவீரரின்மனைவியர் பிடியானைமீது ஏறிவந்தன
ரென்றலும் ஒன்று. அரசகுமாரர்முதலியோர் அணிந்துள்ள பூண்களினொளி,
மின்னுலப்போலவிட்டுவிட்டுப் பிரகாசிப்பனவாகும். இடி - இலக்கணையால்,
மேகமெனக் கொள்ளலுமாம், பி-ம்:—¹நிரைத்தன, ²குழீஇயின, ³தொடங்கின,
துடங்கிய, ⁴எங்கணும்.

(அகசு)

கக. ¹பண்டி யெங்கும் பசந்தன பல்பிங்
கோண்டி யம்பின ²கோதையர் கோதையில்
வண்டி யம்பின ⁴வாளியின் வாவுறுஞ்
செண்டி யங்கு பரியுஞ் செறிந்தவே.

(இ-ள்.) பல் இயம் - பலவகைவாச்சியங்கள், பண்டி எங்கும் - பலபண்டி களிலும், கொண்டு-ஏற்றப்பட்டு, பரந்தன-பரவினவாகி, இயம்பின-பேரொலி செய்தன; கோதையர் கோதையில் - (அங்குச் சென்ற) மடனார்கள் (அணித் துள்ள) மலர்மாலைகளில், வண்டு இயம்பின - (தேனுண்ணும்) வண்டுகள் நீங்கா ரஞ்செய்தன; வாளியின் வாவுறும் - அம்புபோல விரைந்து செல்லுகின்ற, செண்டு இயங்கு - செண்டுவெளியிலுலாவுகின்ற, பரிஉம் - குதிரையும், செறி ந்த - நெருங்கின; (எ-று.)

பரியின் விரைந்தகடையை விளக்கும்பொருட்டு 'வாளியின் வாவுறும்பரி' என்றார். கீழ் ஒன்பதாஞ்செய்யுளில், கசம் இரதம் பதாதி என்ற மூவகைப் படை போந்ததனை யுணர்த்திய கவி இதனாலும் அடுத்த செய்யுளாலும் குதிரை உடன் போந்தமையை யுணர்த்துகின்றன ரென்க. படைகள் இப்போதுவெகு தூரஞ் செல்லவேண்டியிருத்தலின் வண்டுகளிற்பலவகை இயங்கள் ஏற்றப் பட்டு ஒலிசெய்துகொண்டு உடன்சென்றமையையும் இங்குக் கூறுகின்றார். அங்ஙனம் பல்லியங்கள் ஒலிசெய்யுமிடத்து வண்டுகள் சுருதிகொடுப்பதுபோல உடன் நீங்காரஞ்செய்துகொண்டிருந்ததை யெடுத்துக் கூறினர். செண்டு வெளி - வையாளிவீதி. பி-ம்:—¹பண்டியங்கள், ²கொண்டலிற் கோதையில், ³அலம்பின, ⁴வாளியில், ⁵இயங்கும். (அகஎ)

கஉ. துளை¹ முகத்திற் ²சுருதி ³விளம்பின
⁴விளைமு கத்தினி தும்பரி னேவிடல்
⁵விளைமு கத்தன வேலையின் மீதுசெல்
⁶விளைமு கத்தன வாசியும் வந்தவே.

(இ-ள்.) துளை முகத்தில் - (தமது) தொளையுள்ளமுகத்தினால், சுருதி விளம்பின - இன்றோசையை யுண்டாக்குவனவும், இளை முகத்து-இவ்வுலகிலே னும், உம்பரின் - வானிலேனும், ஏவிடல் - (செல்லுமாறு) தூண்டினால், இனிது-நன்றாக, விளை முகத்தன - (அச்செயலை) முடிக்கவல்ல தன்மையைக் கொண்டனவுமாகி, வேலையின்மீது செல் - (இத்தனைநாழிகைக்குள் இவ்வளவு தூரஞ்செல்லவேண்டுமென்று பொழுதுகுறித்துக்கொண்டு ஓட்டினால்) அந்தப் போதுவினுள்செல்லவல்ல, விளை முகத்தன - விளைந்தமுகத்தைக்கொண்ட, வாசி உம் - குதிரைகளும், வந்த - உடன்வரலாயின; (எ-று.)

கீழ்ச் செண்டியங்கும் பரி என்று கூறியது-பந்தயக்குதிரைகள் வந்தமையைக் குறிக்குமென்றும், இச்செய்யுளிற் கூறியது - இவர்த்தசெல்லங் குதிரையைக் குறிக்குமென்றுங் கூறுவர் ஒருசாரார்; இனி, ஒருசாரார் குதிரையின்

மிகுதியைக் குறிக்கவேண்டி ஒருபாடலோடு ஒழியாமல் இரண்டுபாடல்களினால் கூறுகின்றனர்போலு மென்ப. குதிரைகளின் இருமூக்கினின்றும் வெளிவரும் ஒலி இன்னோசையா யுன்னதென்பார் 'துளைமுகத்திற்சுருதி வினம்பின' என்றார். (மதுகைடபர்க்கங்கவர்ந்த வேதத்தை மீட்டுக்கொண்டு வருமாறு திருமால் ஹயக்கிரீவாவதாரஞ்செய்து இன்னோசையுண்டாகப்பாடினா ரென்று ஹரிவம்சத்திற்கூறியிருப்பது இங்குக் கருதத்தக்கது.) துளைமுகத்திற்சுருதிவினம்பின என்பதற்கு - புன்னாங்குழல்போன்ற துளைக்கருவியில் இராகங்கள் பாடப்பட்டன என்றும், ⁴இளைமுகத்தினனும்பரினேகிடஎன்ற பாடத்திற்கு, இளை முகத்து இனன் உம்பரின் ஏகிடஎன்றுபிரித்து - இளஞாயிறு ஆகாயத்தினிடமாகச்செல்ல என்றும், இளைமுகத்தினன் உம்பரின் ஏகிடஎனப்பிரித்து-இளைத்தமுகத்தையுடைய அரசன் விண்ணுலகம்புக்காளுக என்றும் உரைகூறுவாரு முனர். மூன்றாமடியில் ⁵விளைமுகத்தனல் என்ற பாடத்தைக்கொண்டு - வடவைக்கனலைக்கொண்ட கடலின் மீதுஞ் செல்லுகின்ற வாசிக னென்று உரைத்தலுமாம்: வடவைக்கனலைத் தன்னிடத்தே கொண்ட கடலினும் மேற்பட்டுச் செல்லுகின்ற வளைமுகத்தவாசிகள் என்று பொருளுரைத்து, கடலினும் வேகமாகச் செல்லுகின்ற வளைமுகத்தையுடைய வாசிகள் என்று உரைத்தாருமுனர். பி-ம்:—¹துகத்தில், ²துருதம், ³வினக்கின, ⁴இளைமுகத்தின வும்பரிற்றேவரில், ⁵வளைமுகத்தனல் வாசியவந்தவே. முதலிரண்டடிகள் "விளைமுகத்திற் கிளரிசைவியம்பின, உளைமுகத்தினவும்பரினே விடிஸ்" என்று சில ஏட்டுப்பிரதிகளில் காணப்படுகின்றன. (அகஅ)

கந, வில்லின் வேதியர் வாள்¹செறி வித்தகர்

மல்லின் ²வல்லர் சுரிகையின் வல்லவர்

³கொல்லும் வேல்குந்தங் கற்றுயர் கொற்றவர்

தொல்லை ⁴வாரணப் பாகருஞ் ⁵சுற்றினார்.

(இ-ள்.) வில்லின் வேதியர் - வில்வேதத்தில் வல்லவரும், வாள் செறி வித்தகர் - வாட்போர்புரிவதில் நிரம்பிய வல்லமைபெற்றவரும், மல்லின் வல்லர் - மற்போரில் வல்லவரும், சுரிகையின் வல்லவர் - கத்திவீசதலில் வல்லவரும், கொல்லும் - உயிரைக் கவரவல்ல, வேல் - வேற்படையிலும், குந்தம் - ஈட்டியிலும், கற்று - பயின்று, உயர் - மிக்க திறமைபெற்ற, கொற்றவர் - வெல்லுந்தன்மைவாய்ந்த வீரர்களும், தொல்லை வாரணம் பாகர்உம் - பழமையான [அனுபவம்வாய்ந்த] யானைப்பாகரும், சுற்றினார் - சூழ்ந்து வந்தார்கள்; (எ-று.)—உபவேதம் நான்கனுள்ளொன்றாய்த் ததூர்வேதமென்னப்படுதலின் அத்தொழிலில் வல்லவரை 'வில்லின் வேதியர்' என்றார். கொல்லும்வேல் - உபசாரவழக்கு. பி-ம்:—¹நிறை, ²மல்லர், ³கல்லும், ⁴வாரணப்பாகர்கள், ⁵துன்னினார். (அகக)

கசு, எறிப கட்டின மாடுக ¹ளேற்றைமா

குறிகொள் கோழி சிவல்²குறும் பூழ்நெடும்

பொறிம யிர்க்கவு தாரிகள் ³பேரற்றுறு

⁴நெறியின் மாக்களு முந்தி நெருங்கினார்.

(இ-ன்.) எறி பகடு இனம் - (ஒன்றையொன்று) மோதுகின்ற எருமைக் கடாக்களின் தொகுதியும், ஏற்றை மா ஆடுகன்-யாட்டுக்கடாக்களும், குறிகொன் கோழி - இரத்தக்கறையைக்கொண்டு பொருந்தன்மையுள்ளகோழியும், சிவல் - சிவலும், குறும்பூழ் - குறும்பூழும், பொறி நெடு மயிர் கவுதாரிகள் - அனற் பொறியைச் சிதறுகின்ற நீண்ட மயிரையுடைய கவுதாரிகளும், (என்ற இவற்றை), போற்றுறும்-பாராட்டி வளர்க்கின்ற, நெறி இல் மாக்கன்உம்-நன்னெறியில்லாதமானிடரும், முந்தி - முற்பட்டு, நெருங்கினார்—; (எ-று.)

எருமைக்கடாச்சண்டை முதலியவற்றிலேயே பயில்பவராய் நன்னெறி சுற்றறிதலிலரான மானிடரும் உடன்திரண்டுவந்தன ரென்க. நல்ல அறிவு இல்லாதவ ராதலின், 'மாக்கன்' என்றார். மா குறிகொன் கோழிஎன எடுத்த - பெருங்குறியை நாடிப் பொருகின்ற கோழிஎன்றருமுளர். 1-ம்:—¹ஏற்றைமாக், ஏற்றினன், ஏற்றினர், ஏனமாக். ²குறும்பூணெடும், குறும்பூணெடும். ³போற்றிடு, போற்றுறும், போற்றுவ, ⁴நெறியும். (அஉ0)

கரு. நிறைந்த ¹மாந்தர் ²நெருங்கினர் நெஞ்சினிற்
பறந்து போதுங்கொ லென்று பதைக்கின்றார்
³பிறந்து தேவ ருணர்ந்து ⁴பெயர்ந்துமு
⁵ஹுறைந்த ⁶வானுறு வர்களை யொக்கின்றார்.

(இ-ன்.) நிறைந்த மாந்தர் - (கல்விதேன்விதனால்) நிரம்பிய மனிதர் பலர், பறந்து போதும் கொல் - (பரதன்) விரைந்து சென்று விடுவானோ? என்று-, நெஞ்சினில் பதைக்கின்றார் - மனத்திற் பதைப்புக்கொண்டவராய், நெருங்கினர் - திரண்டுவந்தவர்கள்,—தேவர்-தேவர்களாயிருப்பவர், பிறந்து - (சாபத்தினால் இவ்வுலகத்திற்) பிறவியையடைந்து, உணர்ந்து - (சாபவிமோசனத்திற்குஏற்ற) கல்லறிவைப்பெற்று, பெயர்ந்து முன் உறைந்த வான் உறு வர்களை - (இவ்வுலகை) விட்டு முன்பு தாங்கள்வாழ்ந்த துறக்கத்தை யடையப் போகின்றவர்களை, ஒக்கின்றார் - ஒப்பவரானார்கள்; (எ-று.)

சாபவசத்தாற் பிறவியையடைந்து பூர்வஜன்மத்தின்அறிவைப் பெற்று மீண்டு இப்பிறவியை நீத்துத் தம்முலகைப் பெற இருக்கின்ற தேவர்க்குத் தம் முன்னையசிலையை யிழந்திருத்தல்பற்றி வருத்தமும் விராவில் தம்முலகை கிடைக்குமென்பதுபற்றிப் பெருமகிழ்ச்சியும் இருக்குமாதலால், அவர்கள், பறந்துபோய்விடுங்கொலென்ற சிந்தையாற பதைப்பும் பரதனை நெருங்குவது பற்றி மகிழ்ச்சியுமுள்ள நிறைந்தமாந்தர்க்குஉவமை. போதும்—போகும். இனி, இப்பாடலுக்கு - நிறைந்த மாந்தர் நெருங்கினராய், (நாம்) பறந்து - விரைவாக (அயோத்திக்குப்)போதும்கொல்-போய்ச் சேருவோமா, என்றுநெஞ்சிற் பதைக்கின்றவராய், பூமிக்குச் சாபத்தினால் வந்த தேவர்கள் நல்லுணர்வுபெற்றவராய்த் திரும்பத் தேவலோகத்திற்கு விரைந்து செல்பவர்போலப் பரதனுடன் வந்தவர்

அயோத்திக்கு மீண்டு செல்ல விரையலானாக னென்று உரையினுமாம்.
 பி-ம்:—¹மாதர். ²நெருங்கின. ³பிறந்த. ⁴பெயர்த்தும்போய், பெயர்ந்துபோய்.
⁵உறைந்து. ⁶வானுறைவார்களே. (அஉச)

கக. ஊ¹ன னேந்த வுடற்குயி ராமென
 தா²ன னேந்து தழுவின் தண்ணுமை
 தே³ன னேந்து செவியுற வார்த்தென
 வா⁴ன னேந்தன மாகதர் பாடலே.

(இ-ள்.) மாகதர் பாடல் - மாகதர்களின் பாடல்கள், தேன் அனைந்து -
 தேனின் இனிமையை(த் தான்) கொண்டு, செவி உற வார்த்து என-காதினான்
 னே சொரிந்தாற்போல [மிகவும் செவிக்கு இனிமையாய்], வான் அனைந்தன -
 வானுலகம்வரையும் பரவியன ; (அந்த மாகதர் பாடலை), ஊன் அனைந்த உடற்கு-
 மாமிசத்தாலான உடலுக்கு, உயிர் ஆம் என - உயிர் அமைந்திருத்தல்போல,
 தண்ணுமை - மத்தளவொலிகள், அனைந்து தழுவின் - முழுதுங் கலந்து
 தழுவியிருந்தன ; (எ-று).—தான் - அசை.

உயிரானது தனக்கு உரிய உணர்வால் உடல்முழுதும் தழுவிநிற்பது
 போல, தண்ணுமையொலி மாகதர் பாடலைத் தழுவிகின்ற தென்றார். அந்த
 மாகதர் பாடலின் செவிக்கு இனிதாக ஒலித்தலை விளக்குவார் 'தேனனைந்து
 செவியுற வார்த்தென' என்றார். தண்ணுமை - அதன் ஒலிக்கு, இலக்கணை.
 பி-ம்:—¹அனந்த. ²அனந்து. ³அனந்தன, அனைந்தது. (அஉஉ)

கஎ. ஊறு கொண்ட முர¹சுமி ²தோதையை
³வீறு கொண்டன வேதியர் வாழ்த்தொலி
 யேறு ⁴கொண்டெழு மல்ல ரிடிப்பினை
 மாறு கொண்டன வந்திக ளேத்தரோ.

(இ-ள்.) ஊறு கொண்ட - (குணிலால்) அறையப்படுகின்ற, முரசு -
 முரசுவாத்தியம், உயிழ் - (தான்) வெளிப்படுத்துகின்ற, ஓதையை - ஓசையை,
 வேதியர் வாழ்த்து ஒலி - வேதம் வல்ல பிராமணர்கள் (பரதனை) வாழ்த்து
 கின்ற ஒலியானது, வீறுகொண்டன - மேம்பட்டு ஒலித்தன ; ஏறு கொண்டு
 எழு மல்லர் - காளையைப்போன்று வீரகுணத்தோடு புறப்படுகின்ற மல்லர்
 களின், இடிப்பினை - (தமது வீரந்தோன்றச்செய்யுங்) கர்ச்சனையை, வந்திகள்
 ஏத்து-துதிபாடகர் (அரசனைத்) துதிக்கின்றபாடலினொலி, மாறுகொண்டன-.

ஒலிமாறு கொள்ளுதல் - மற்றையோசையினும் தன்னோசையே விஞ்சி
 யிருத்தல். பி-ம்:—¹இயிழ். ²ஓதையின். ³மாறு. ⁴கொண்டன. ⁵வந்திகரேத்
 தரோ, வந்திவழுத்தரோ. (அஉக)

கஅ.—பரதன் கோசலநாட்டை யடைதல்.

ஆறுங்¹ காணு மகன்மலை யுங்கடந்
தேறி யேழ்ப்க² நீந்திப்பி னெந்திரத்
³ தூறு பாகு மடையுடைத் தொண்முளை
நாறு பாய்⁴ வயற்⁵ கோசல⁶ நண்ணினான்.

(இ-ள்.) (பரதன்).—ஏழ் பகல் நீந்தி - ஏழுநான் வழி நடந்து, (அந்நாள்களில்), ஆறுஉம் - நதிகளையும், காண்உம் - காடுகளையும், அகல் மலைஉம் - பரவியுள்ள மலைகளையும், கடந்து ஏறி - தாண்டிச்சென்று, பின் - பிறகு [எட்டாநான்], எந்திரத்து ஊறு பாகு - கரும்பாலையிலே (கருப்பங்கழியினின்று) வெளிப்படுகின்ற சாறு, (அக்கரும்பாலையி லடங்காமல் மிகுந்து), மடை உடைத்து - (நீர் பாய்வதற்காக ஏற்பட்டுள்ள வாய்க்காலின் வழியே போய்) நீர்மடைகளை யுடைத்துக்கொண்டு, ஒன் முளை நாறு வயல் பாய் - ஒன்றிய முளைதோன்றுகின்ற வயலிலே பாயப்பெற்ற, கோசலம் - கோசல நாட்டை, நண்ணினான் - சேர்ந்தான் ; (எ-று.)

பரதன் ஏழுநான் வழிநடந்து சென்று யாறுமுதலியவற்றைக்கடந்து எட்டாவதுநாளில் கோசலநாட்டைச் சேர்ந்தன னென்க. பாகு-கருப்பஞ்சாற்றுக்கு இலக்கணை. எந்திரம் - யந்திரம். பி-ம்:—¹குன்றுமகன், குன்றுங்கல். ²நீத்த, நீங்கிப். ³ஆறு. ⁴நெடுங். ⁵கோசலை. ⁶நண்ணினார். (அஉச)

ககூ.—இதுமுதல் ஒன்பதுகவிகள் - பரதன்சென்றபோது கோசலநாடு இருந்த நிலைமையைக் கூறும்.

ஏர்து றந்த வயலிள மைந்தர்தோ
டார்து றந்தன தண்டலை நெல்லினு
நீர்து றந்தன தாமரை¹ நீத்தெனப்
பார்து றந்தனப் பங்கயச் செல்வியே.

(இ-ள்.) (பரதன் சென்ற அப்போது).—வயல் - வயல்கள், ஏர் துறந்த-ஊரை நீங்கியிருந்தன ; இள மைந்தர் தோள் - இளமைவாய்ந்த ஆடவரின் தோள்கள், தார் துறந்தன-பூமலைகளை நீங்கியிருந்தன ; நீர்-ஐலங்கள், தன்தலை-குளிர்த் இடத்தையுடைய வயல்களிலுள்ள, நெல்லின்உம் - நெற்பயிரிலும், துறந்தன - நீங்கியிருந்தன ; பங்கயம் செல்வி - தாமரைமலரில் வாழ்கின்றவளாய்ச் செல்வத்திற்குஉரியவளான சீதேவி, தாமரை நீத்தென - (அந்நாட்டிலுள்ள) தாமரைமலரில்வாழ்வதைவிட்டு, பார் துறந்தனன் - (அந்தக்கோசல) நாட்டையே விட்டிட்டனன் ; (எ-று.)

கோசலநாட்டையாண்ட தசரதசக்கரவர்த்தி இறந்துபட்டதனாலும் அந்நாட்டையாளுதற்குஉரிய ஸ்ரீராமன் காணக்கு சென்றதனாலும், வயல்முதலியன ஏர்முதலியனநீங்க அந்நாடு பொலிவை யிழந்திருந்த தென்க. மேல் எட்ட

டுச்செய்யுட்டும் இவ்வனமே கருத்துக்காண்க. வயல் ஏர் துறந்தன - வயல்கள் ஏரடிப்பாரின்றித் தரிசாய்க்கிடந்தன என்றவாறு ; ஏர் - அழகுமாம். நீத்தென - செய்தென என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். இது - செய்தென்ற வினையெச்சப் பொருளில் வந்தது. பார் - இலக்கணையால், பூமியின் ஏகதேசமாகிய நாட்டினையுணர்த்திற்று; “மாயோன் மேயகாடுறையுலகமும்” என்று இடத்து ‘உலகம்’ என்பதுபோல, பி-ம்:—¹நீர்த்தென. (அஉரு)

உ௦. ¹பிதிர்ந்த சாறு பெருந்துறை மண்டிடச்
²சிதர்ந்து ³சிந்தி யழிந்தன தேங்கனி
⁴முதிர்ந்து ⁵கொய்யுந ரின்மையின் ⁶மூக்கவிழ்ந்
 துதிர்ந்து லர்ந்தன வொண்மல ரீட்டமே.

(இ-ள்.) தேம் கனி - இனிய பழங்கள்,— (கொய்யுநர் இன்மையின்), பிதிர்ந்த சாறு - (தம்மிடத்தினின்று) வெளிப்பட்ட ரஸங்கள், பெரு துறை மண்டிட - பெரிய நீர்த்துறைகளிலே நெருங்கிப்பாய, சிதர்ந்து சிந்தி அழிந்தன - நாற்புறமுஞ் சிதறி யழிவுற்றன; ஒன் மலர் ஈட்டம் - அழகிய மலர்த் தொகுதிகள், கொய்யுநர் இன்மையின் - (தம்மைப்) பறிப்பவர் இல்லாமையால், முதிர்ந்து-முற்றி, மூக்கு அவிழ்ந்து-காம்புகளினின்று விண்டு, உதிர்ந்து-, உலர்ந்தன - வாடிக்கிடந்தன; (எ-று.)

‘கொய்யுநரின்மையின்’ என்பது - மத்திமதீபமாய், தேங்கனியென்பதனோடும் இயையும். அந்நாட்டவர் துயரமிகுதியால் தஞ்செயலை யொழிந்திருந்தனரென்க. பி-ம்:—¹பிதிர்ந்து. ²சிதர்ந்து. ³சிந்தினமுந்திய. ⁴முதிர்ந்த. ⁵கொய்குநர். ⁶மூக்குமிழ்த்து, மூக்குவித்து. (அஉசு)

உ௧. ஏய்ந்த கால மிதுவிதற் காமென
¹வாய்ந்து மள்ள ரரிசுந ரின்மையாற்
 பாய்ந்த சூதப் பசுநறுந் ²தேறலாற்
 சாய்ந்தொ சிந்து முளைத்தன சாலியே.

(இ-ள்.) இதற்கு ஏய்ந்த காலம் இது ஆம் என - இப்பயிரை யறுப்பதற்குப் பக்குவமான காலம் இதுவாகு மென்று, ஆய்ந்து-ஆராய்ந்து, அரிசுநர்-அரிகின்றவராகிய, மள்ளர்-பயிர்த்தொழிலாளர், இன்மையால்-இல்லாமையால், சாலி - செந்நெற்பயிர்கள்,— பாய்ந்த - (களியைப் பறிப்பாரின்மையாற் சிந்தி யழிந்த மாங்கனிகளினின்று) வெளிப்பட்டுப்பாய்ந்த, சூதம் பசு நறு தேறலால்-மாம்பழத்தின் புதிய இனிய சாற்றினால், சாய்ந்து - தலைசாய்ந்து, ஒசிந்து-அடிமுறிந்து, முளைத்தன - (தாம் ஈன்ற தானியங்கள் பூமியிற்சிந்தி) முளைக்கப்பெற்றன; (எ-று.)

அரிசுநரில்லாமையாலே விளைந்தபயிர் மாங்கனித்தேறலினால் மீண்டும் முளைத்ததென்க, தேறல் - மது: இச்சொல் - இவ்வு இலக்கணையால், இனிய சாற்றினை யுணர்த்திற்று. பக்குவமானநிலையைக் கண்டறிந்து மள்ளர் விளைந்த தானியத்தை யறுப்பது, முனை. பி-ம்:—¹ஆய்ந்த. ²தேறலில். (அஉஎ)

உஉ. எட்கு லாமல ¹ரேசிய நாசியர்
²புட்கு லாவயம் பூசம் கடைசியர்
 கட்கி லார்களை காதற் கொழுநரோ
³டுட்க லாமுடை யாரி ⁴னுயங்கினார்.

(இ-ள்.) என் குலாம் மலர் ஏசிய நாசியர் - என்னின் விளங்குகின்ற மலரை(த் தமக்கு உவமையாகாமையால்) பழிக்கின்ற [என்றாப்புவிலும் அழகிய] மூக்கையுடையவராகிய, புன் குலா வயல் பூசல் கடைசியர்-பறவைகள் மகிழ்ந்து சுஞ்சரிக்கின்ற வயலிலே தொழில்செய்யுங் கடைசியர்கள்,—காதல் கொழுநரோடு உன் குலாம் உடையாரின் - (தமது) அன்பிற்கு உரிய கணவரோடு ஊடல்கொண்டவர்போல, 'களை கட்கிலார்-களைபிடுங்குதல்தொழிலு, யொழிந்த வராய், உயங்கினார் - வருந்திக்கிடந்தார்கள்; (எ-று.)

கணவரோடு ஊடல்கொண்டமகளிர் தஞ்செயலையொழிந்து வருந்திக் கிடப்பதுபோல, கடைசியர் தஞ்செயலாகிய களைகட்டலை யொழிந்து உயங்கிக்கிடந்தன ரென்க. என்மலரேசிய நாசியர் - எதிர்நிலையுமையணி. பி-ம்:—¹எய்திய, ²புக்குலா, ³உட்குலாமுடையாரின், ⁴ஒதுங்கினார். சிலபிரதிகளில் இப்பாடலுக்குப்பின் "அலர்ந்தபைங்குழி" (உசு) என்ற பாடல் காணப்படுகின்றது.

(அஉஅ)

உரு. ஒது கின்றில கிள்ளையு மோதியர்
 தூது¹சென்றவர் வந்திலர் தோழர்பான்
 மோது கின்றில பேரி ²முழவிழாப்
³போது கின்றில⁴பொன்னணி வீதியே.

(இ-ள்.) கிள்ளை உம் - கிளியும், ஒதுகின்றில - பேசுதலை யொழிந்தன; ஒதியர் - கூந்தலையுடைய மகளிர், தோழர்பால் தூதுசென்றவர் வந்திலர் - (தமதுபாங்கியர்க்குத்) தூதாக (த் தாம் அவருடைய) கணவரிடத்துச் சென்று வருதலைத் தவிர்த்தனர்; பேரி முழ மோதுகின்றில - பேரியெண்ப்படுகின்ற முழக்கும்வாச்சியமும் முழக்கப்படாதொழிந்தன; பொன் அணி வீதி-பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பெற்ற வீதியில், விழா போதுகின்றில-கலியாண ஜூர்கோலம் முதலியன செல்லாதொழிந்தன; (எ-று.)

பி-ம்:—¹சென்றவர் சொல்லல் கொண்கர்பால், சென்றிலவந்தில தோழர்பால், சென்றில சொல்லல் கொண்கர்பால், ²முழாவிழா, ³போதுகின்றிலர், ⁴பொன்னகர்.

(அஉக)

உசு. பாட னீத்தன ¹பண்டொடர் பண்குழ
 லாட னீத்த வரங்கொ டகன்புனல்
 சூட னீத்தன சூழகை ²சூளிகை
 மாட ரீத்தன மங்கல வள்ளையே.

(இ-ள்.) பண் தொடர் பண் குழல் - பண்ணுற் றொடரப்பட்ட (மூங்கில் முதலியனகொண்டு) இயற்றப்படுங் குழலென்னும் வாச்சியம், பாடல் நீத்தன-இசை பாடுதலைத் தவிர்த்திருந்தன; அரங்கொடு-நர்த்தனசாலையுடனே, அகல் புனல்-பரவிய நீர்நிலைகள், ஆடல் நீத்த - ஆடுதலைத் தவிரப்பெற்றன; குழிகை-சொசுகள், சூடல் நீத்தன - மலர்குடுதலைத் தவிர்த்தன; சூளிகை மாடம் - இடிதாங்கியைக்கொண்ட மாளிகைகள், மங்கலம் வள்ளை - மங்கனாகரமான வள்ளைப்பாடல்களை, நீத்தன - நீங்கப்பெற்றன; (ஏ-று.)

புனல் - நீர்நிலைக்கு இலக்கணை, ஆடல் - சிலைடையால், நர்த்தனஞ் செய்தல் நீராடுதல்என்ற இருபொருளைக் காட்டிற்று, குழிகை-சூடாளன்ற வட சொல், 'உ'ப்ரத்யயம்பெற்று வந்ததென்க. பி-ம்:—¹வண்டொடு பாணர்கள், பண்டொடர்பாண்குழல், வண்டொடுபாண்குழல்.²சூலிகை, (அக-3)

உரு. நகையி முந்தன வாண்¹முக நறகிற்
புகையி முந்தன மாளிகை பொங்கமுற்
சிகையி முந்தன தீவிகை தேமலர்த்
தொகையி முந்தன தோகைய ரோகியே.

(இ-ள்.) வாள் முகம்-(அந்நாட்டிலுள்ளவரது) ஒளிபொருந்திய முகங்கள், நகை இழந்தன - சிறிப்பு நீங்கப்பெற்றன; மாளிகை - (அந்நாட்டு) மனைகள், நாறு அகில் புகை இழந்தன - நறுமணம்வீசுகின்ற அகிலின்புகை நீங்கப்பெற்றன; தீவிகை - (அந்நாட்டிலேற்றப்படும்) வினக்குக்கள், பொங்கு அழல் சிகை இழந்தன - மிக்க அக்கினிச்சவாலையை யிழந்தனவாய் மங்கிக்கிடந்தன; தோகையர் ஒதி - (அந்நாட்டு) மகளிரின் கூந்தல், தேன் மலர் தொகை இழந்தன-தேனையுடைய மலரின் தொகுதிகளை யிழந்தன; (ஏ-று.)—சோம்பொருட் பின்வருநிலையணி. தீவிகை-தீபிகா: வடசொல். அழற்சிகை-எளிகின்ற நெருப்புப்பிழம்பு, பி-ம்:—¹முகன். (அக-3)

உகூ. அலர்ந்த பைங்கு முகன்குளக் ¹கேழை
மலர்ந்த வாயிற் புனல்வழங்க காமையா
²உலர்ந்த வன்க ணுலோபர் கடைத்தலை
புலர்ந்து நிற்கும் பரிசிலர் போலவே.

(இ-ள்.) அலர்ந்த பை கூழ் - வனமாகவளர்ந்த பசிய பயிர்கள்,—அகல் குளம்கேழை மலர்ந்த வாயில் புனல் வழங்காமையால் - பரவிய ஏரியினிடத்துள்ள (புனல் வெளிப்படுமாறு) திறக்கப்பட்டுள்ள மதகுவழியாக நீரைத் தராமையால் [ஏரி மதகு வாய்திறக்கப்பெற்று நீர் பாயப்பெறுமையால்], வன்கண் உலோபர் கடைத்தலை புலர்ந்து நிற்கும் பரிசிலர் போல - கொடுமையை யுடைய [கருணையற்ற] உலோபிகளின் தலைவாசலிலே வாடிக்கிடக்கின்ற பரிசுபெற வந்தவர்களபோல, உலர்ந்த-உலர்ந்து கிடந்தன; (ஈ-று.)

புலவர் பரிசுபெறவேண்டி உலோபிகளின் தலைவாயிலை யடையின் பரிசு பெறுமையால் எங்ஙனம் வாடிக்கிடப்பரோ, அவ்வாறு ஏரிநீர் மதருவழியாகப் பாயப்பெறுமையால் பைங்கூழ்கள் வாடிக்கிடந்தன வென்க. கடைத்தலை-இலக்கணப்போலி. பி-ம்:—¹கீழ்மடை. ²உலர்ந்துநிற்ப. (அகஉ)

உஎ. ¹நாவி னீத்தரு ²நல்வளந் துன்னிய
³பூவி நீத்தென நாடு பொலிவொரீஇத்
⁴தேவு ⁵நீத்தருஞ் சேணெறி ⁶தாவிட
 வாவி நீத்த வுடலென லாயதே.

(இ-ள்.) துன்னிய பூவி - (பலவளங்களும்) நெருங்கிய கோசலநாட்டில், தேவும நீத்து அரு சேண் நெறி தாவிட - தெய்வங்களும் (இவ்வூரை) நீங்கிச் (செல்லுதற்கு) அரிய வெகுதூரவழியே சென்றிட, —நாவின் நீந்த அரு நல் வளம் நீத்தென-நாவினாற் சொல்லிமுடித்தற்குங் கூடாத [மின்க] (தனது) நல்லவளத்தை இழந்ததனால், நாடு-அந்தக்கோசலநாடு, பொலிவு ஓரீஇ - (தன்) அழகையிழந்து, ஆவி நீத்த உடல் என ஆயது - உயிரையொழிந்த உடல்போல இருந்தது ; (எ-று.)—¹நீத்தரு - வலித்தல்.

தேவும் நீங்கிப் பலவளங்களும் ஒழிந்த கோசலநாடு, உயிரைநீங்கிய உடலைப்போலப் பொலிவழிந்து கிடந்ததென்பதாம். கொண்டாடுவதற்கு உரியவனாய்ச் சிறந்த அரசன் இல்லாமையால், தேவும் நீங்கிற் றென்க. ⁴தேவிஎன்ற பாடத்திற்கு-நாட்டிற்குஉரியதேவதை யென்னலாம். பி-ம்:—¹நாவிநீத்தரு,நாவி னீத்தன. ²நல்லவந்துன்னிய, நல்வளந்துன்னிசை. ³பூவுநீத்தரு, பூவினீத்தனன். ⁵நீத்தகன். ⁶தாவிடா. (அகங)

உஅ.—பொலிவிறந்த நாட்டைநோக்கிப் பரதன் நெட்டுயிர்த்தல்.

என்ற நாட்டினை நோக்கி யிடருமுந்
 தொன்று முற்ற துணர்ந்தில னுன்னுவான்
 சென்று கேட்பதொர் தீங்¹குள தாமென
 நின்று நின்று நெடிதுயிர்த் தானரோ.

(இ-ள்.) என்ற - கீழ்க்கூறியவாறுள்ள, நாட்டினை - கோசலதேசத்தை, (பரதன்),—நோக்கி - பார்த்து, இடர் உழந்து - பெருந்துன்பமடைந்து, உற்றது ஒன்றும உணர்ந்திலன் - நிகழ்த்தசெய்கையை யாதொன்றும் உணராதவனாய், உன்னுவான் - சிந்தைகொண்டு, சென்று கேட்பது ஓர் தீங்கு உளது ஆம் என - (நாம்) போய்ச் கேட்கப்போகின்ற தீமையான செய்தியொன்று இப்போது நேர்த்துள்ளதென்று ஊகித்து, நின்று நின்று நெடிது உயிர்த்தான்-தயங்கித்தயங்கிக்கிடந்து பெருமூச்செறிந்தான்; (எ-று.)—அரோ - ஈற்றசை.

ஒன்றும், உம்மை - இழிவு சிறப்பு, நின்றுநின்று - அடுக்கு, விரைந்து செல்லாமைத் தயங்கிக்கிடந்தமையை யுணர்த்தும். பி-ம்:—¹உளவாமென.

உக. — பரதன் நகரைக் காணுதல்.

மீண்டு 1மேகியம் மெய்யெனு நல்லணி
பூண்ட வேந்தன் றிருமகன் 2புந்திதான்
தூண்டு தேரினு முந்துறத் 3தூண்டுவா
னீண்ட வாயி நெடுநகர் நோக்கினான்.

(இ-ள்.) மீண்டு உம்வகி-பின்னும் சென்று, மெய் எனும் நல் அணி பூண்ட
அ வேந்தன் - சக்தியமென்னப் படுகின்ற சிறந்த ஆபரணத்தையணிந்த
அந்தத் தசரதமன்னவனுடைய, திருமகன் - சிறந்த புதல்வனாகிய அந்தப்
பரதன், தூண்டு தேரின் உம் முந்துற புந்தி தூண்டுவான் - (குதிவாகளைத்)
தூண்டிச் செலுத்தப்படுகின்ற தேரைக்காட்டிலும் முற்படத் தன்புத்தியை
விரைவாகச் செலுத்தி ஆராய்வனாகி, நீண்ட வாயில் நெடு நகர்நோக்கினான் -
நீண்ட வாசலையுடைய சிறந்த அயோத்தியாநகரத்தைக் கண்டான்; (எ-று.)

மிகவும் விரைந்து ஆராயும் ஆராய்ச்சியுடனே அயோத்திமாநகரைப்
பரதன் கண்டன நென்க. பரதன் கேகயநாட்டினின்று வந்த இப்போது
கண்டது அயோத்திமாநகரத்தின் வைஜயந்தமென்ற பெயருள்ள மேற்கு
வாயிலாமென்பது, முதலூல்கொண்டு உணரலாகும். இருக்கவேண்டிய நிலை
மாறிப் பொலிவழிந்திருந்தமையால், மனத்திற்கேன்றிய ஆராய்ச்சிப் பின்
னும் பெருகிக்கொண்டிருந்த தென்பதை மூன்றாமடி விளக்கும். தான்-அகை.
3தூங்குவான் என்ற பாடத்திற்கு-மனவெழுச்சி குன்றியவனென யென்க. பி-ம்:—
1எய்தி, 2புந்தியால். (அந்நு)

ந. ௦.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - அயோத்தி முன்னிலைமாறி
அழகு அழிந்திருந்ததைப் பரதன் கண்டதனைக் கூறும்.

அண்ட 1முற்றுந் திரிந்தயர்ந் தா²யமு
தூண்டு போதியென் 3ரெண்கதிர்ச் செல்வனை
விண்டொ டர்ந்து விலக்குவ 4போல்வன
கண்டி லன்கொடி யின்னெடுங் கானமே.

(இ-ள்.) (அந்தப்பரதன்),— ஒன் கதிர் செல்வனை - ஒளிபொருத்திய
ஆயிரங்கிரணங்களை (த் தனது) செல்வமாகப்படைத்துள்ள சூரியபகவானை
நோக்கி, 'அண்டம் முற்று உம் திரிந்து அயர்ந்தாய் - இந்தப்பூமிமுழுவதும்
அலைந்து சோர்ந்தாய்; அமுது உண்டு போதி - (இங்குத்தங்கி) உணவருந்திச்
செல்வாயாக,' என்று - என்றுசொல்லி, விண் தொடர்ந்து விலக்குவ போல்
வன - (அந்தச்சூரியன் செல்லுகின்ற) வானத்திற் ருடர்ந்துசென்று அக்
கடவுளை விலக்குவனபோன்றுள்ளனவாகிய, நெடு நொடியின் கானம் - நீண்ட
கொடிச் சீலைகளின் தொகுதிகளை, கண்டிலன் - கண்டானில்லை; (எ-று.)

அந்நகரத்துப் பலவிடத்துங் கொடிபறத்தல் தவிர்த்திருந்தமையைப் பரதன் கண்டமை, இதனாற் கூறப்பட்டது. வாணனவும் கொடிகள் ஒங்கியிருப் பது - சூரியபகவானை அழுது அருந்தாது அப்பாற் செல்லலாகாதெனத் தடுப் பதுபோலு மெனக் குறித்தார்; தன்மைத்தந்திறிப்பேற்றவணி. கானம்- தொகுதியென்ற பொருளில் வந்தது: “தாமரைக்காடு” என்ற விடத்து ‘காடு’ என்பதுபோல. பி-ம்:—¹முற்றத். ²அமிர்து. ³ஒங்குமருக்களை. ⁴போயெனக்.

நக, ஈட்டு நன்¹புகழ்க் கீட்டிய யாவையும்
வேட்ட வேட்டவர் கொண்மின் விரைந்தெனக்
கோட்டி மாக்களைக் கூவுவ போல்வன
கேட்டி லன்முர சின்கிள ரோதையே.

(இ-ள்.) ஈட்டிய யாவைஉம் - (நீதிநெறியால்) தேடிய செல்வம் எல்லா வற்றையும், ஈட்டும் நல் புகழ்க்கு-தேடுதற்குடரிய சிறந்தபுகழைப் பெறுமாறு, - ‘வேட்டவர் - (பொருள்வேணுமென்று) விரும்பியவர், வேட்ட-(தாம்) வேண் டியபொருள்களை, விரைந்து கொண்மின் - விரைவாகவந்து பெற்றுக்கொள் றாங்கன்,’ என - என்று, கோட்டி மாக்களை-பெருந்திரளாகவுள்ள ஜங்களை, கூவுவ போல்வன - கூவுவனபோலுள்ளனவான, முரசின் - கொடைமுரசி னது, கிளர் ஒதை - (எங்கும்) பரவுகின்ற ஒசையை, கேட்டிலன் - (செவியாற்) கேட்டலு மில்லாதவனானினுன், (பரதன்); (எ-று.)

கொடைமுரசு ஒலிப்பது, வேட்டவர் வேட்டவற்றைக் கொண்மி னென்று கோட்டிமாக்களைக் கூவுவதுபோலு மெனக் குறித்தார்; தன்மைத் தந்திறிப்பேற்றவணி. புகழ்க்குக் கூவுவ என இயையும். கோட்டி - கோட்டி ன் என்ற வடசொல்லின் சிதைவு. பி-ம்:—¹புகழ்இயுமென்றியாவையும், பொருளி யாவையுமீட்டியே, புகழீயுமென்றியாவையும், புகழீட்டியும் யாவையும், புகழீ இயுமின்றியாவையும். (அகநா)

நக. கள்ளை மாக்கவர் கண்ணியன் கண்டிலன்
பிள்ளை மாக்களி றும்பிடி யீட்டமும்
வள்ளை மாக்க ணிதியும் வயிரியர்
கொள்ளை மாக்களிற் கொண்டன ரேகவே.

(இ-ள்.) வள்ளை மாக்கள் - (சும்மனையில்) மங்கலவள்ளைப்பாடல்பாடப் பெற்றசெல்வரிடத்தினின்று, - வயிரியர்-பாடகர், பிள்ளை மா களிறுஉம் - இள மையைக்கொண்ட சிறந்தஆண்யானைகளையும், பிடி. ஈட்டமும் - பெண்யானை களின் கூட்டமும், நிதியும் - மற்றைச்செல்வமும், கொள்ளை மாக்களில் கொண்டனர் ஏக - கொள்ளையடிப்பவர்போலப் பரிசிலாகப் பெற்றுக் கொண் டனராய்ச்செல்ல, மா கள்ளை கவர் கண்ணியன் - வண்டுகள் கள்ளையுண் கின்ற பூமாலையை யணிந்தவனாகிய பரதன், கண்டிலன் —; (எ-று.)

வயிரியர் கொள்ளைகொள்பவர்போலக் களிறுமுதலியவற்றை மிகுதியாகப் பெற்றுச் செல்லக் கண்டிலன் பரத னென்க. வள்ளைமாக்கன் - மங்கல பாடகரும், வயிரியர் - துதிபாடகரும் என்றன முண்டு. (அந௮)

௩௩. காவன் மன்னவன் காண்முனை கண்டில

னாவு மாவு மழிகவுள் வேழமு

மேவு காத ¹னிதியின் வெறுக்கையும்

பூவின் வானவர் ²கொண்டனர் போகவே.

(இ-ள்.) ஆடம் - பசுக்களையும், மாகம் - குதிரைகளையும், அழி கவுள் வேழம் உம் - (மதநீர்ப்) பெருகுகின்ற கன்னத்தையுடைய யானையையும், காதல் மேவு நிதியின் வெறுக்கையும் - (யாவரும்) விரும்புதலைச் செய்கின்ற பெருஞ் செல்வத்தின் பெருந்திரளையும், பூவின் வானவர் - பூலோகத்துத் தேவர்களாகிய பிராமணர்கள், கொண்டனர் போக - (தானமாகப்) பெற்றுக்கொண்டு செல்ல, — காவல் மன்னவன் காண்முனை - (உலகத்தைப்) பாதுகாத்தலைச் செய்த தசரதமன்னவனது புதல்வனாகிய பரதன், கண்டிலன் —; (எ-று)

பிராமணர்க்கு பசு குதிரை முதலியவற்றை ஈதல் மரபு. ஆதலால், பரதன் அங்ஙனம் அவ்வந்தணர்பெற்றுச் செல்லுதலைக் கண்டிலனென்றார். வெறுக்கை - வெறுக்குமாறு பெருந்திரளாகவுள்ளது; ஒருபொருளை மிகுதியாகக்கண்டால் அதன்மீது வெறுப்புத்தோன்றுதல் இயல்பாதலின், பெருந்திரளை இங்கு 'வெறுக்கை' என்றார். விண்ணுலகத்துத் தேவர்போலப் பூமியிற் சிறந்து விளங்குதலால், பிராமணரை 'பூவின்வானவர்' என்றது. பூ-வடசொல். டீ-ம்:—¹நிதியும், ²கொண்டவர். (அந௯)

௩௪. சூழ மைந்த ¹சுரும்பு நரம்புந்த

மேழ மைந்த விசையிசை யாமையான்

மாழை ²யுண்கண் ³மயிலெனுஞ் சாயலார்

கூழை போன்ற பொருநர் குழாங்களே.

(இ-ள்.) பொருநர் குழாங்கள் - பொருநரின் வாக்கங்களிடத்துள்ள, சூழ் அமைந்த சுரும்பு உம் - (மணமுள்ளவிடத்தே) சூழ்ந்தன்மையுள்ள வண்டுகளும், நரம்பு உம் - நரம்புக்கருவிகளாகிய யாழ்முதலியனவும், — தம் - தமக்கு உரிய, ஏழ் அமைந்த இசை - ஏழாகப் பொருந்திய சுவரங்களை, இசையாமை யால் - இனிதாக ஒலிக்காமையினால், மாழை உண் கண் மயில் எனும் சாயலார் - மாவடுப்போன்று மையுண்ட கண்களோடு கூடிய மயிலென்று சொல்லத்தக்க சாயலமைந்த மகளிரின், கூழை-தலைமயிரை, போன்ற-நிகர்த்தன.

மெல்லியநரம்புபோல்தோன்றினும் ஏழிசைகளைத்தோற்றுவிக்கின்ற தன்மை மகளிர்கூழைக்கு இல்லாமையால், இசைத்தலில்லாத சுரும்பு நரம்பு கண் மயிலெனுஞ்சாயலாரின் கூழைபோலு மென்றார்; இசையிசையாமை யாகிய பொதுத்தன்மைபற்றி, இவ்வுவமை கூறியது. பொருநரும் இசைபாடுதலில்

வல்லவராதலால், அங்ஙனம் இசைக்குந்தன்மையமைந்த சுரும்பு நரம்புகள் 'பொருநர்குழாங்கள்' எனப்பட்டன. பொருநர் - கனம்பாடுவார். சுரும்பும் நரம்புஉம் என்பதற்கு - சுரும்புபோல இன்றேறையுண்டாக்குகின்றயாமும் என்று உரைத்தல், ஏற்கும். பி-ம்:—¹நரம்புஞ் சுரும்பும். ²ஒண். ³மயின்னெடுஞ்.

௩௫. தேரு மாவுங் களிற்றுச் சிவிகையு
முரும் பண்டியு முருந ரின்மையால்
யாரு மின்றி யெழி¹லழி வீதிகள்
வாரி ²யின்றிய வாலு க வாற்றினே.

(இ-ள்.) தேர் உம் - இரதங்களையும், மாஉம் - குதிரைகளையும், களிற்று உம் - யானைகளையும், சிவிகைஉம் - பல்லக்குகளையும், ஊரும் பண்டிஉம் - தரையிலூர்ந்துசெல்லுந்தன்மையுள்ள பண்டிகளையும், ஊருநர் இன்மையால் - ஏறிச்செலுத்துபவரில்லாமையினால், யார்உம் இன்று எழில் அழி வீதிகள் - (தேர்முதலியவற்றில் ஏறிச்செல்வார்) எவரையும் இல்லாமல் அழகழிந்த அயோத்திமாநகரின் தெருக்கள், வாரி இன்றிய வாலுகம் ஆற்றின் - நீர்வற்றி விட்ட மணல்நிரம்பிய ஆறுபோல (இருந்தன); (எ-று.)

வினையுற்று வருவித்து உரைக்கப்பட்டது. இதற்கு முந்தியெல்லாம் சேருந்ந்துசெல்பவர் மாவேறிச்செல்பவர் முதலியோரால் பொலிவுபெற்றிருந்த அயோத்திமாநகரின் வீதிகள், அப்போது சேர் முதலியவற்றிலேறிச் செல்பவர் எவரும் இல்லாமையால் நீரற்ற நதிபோல அழகின்றிக்கிடந்தன வென்றவாறு; உவமையணி. வாலுகம் - தற்சமவட்சொல். சிவிகை-ஸரிபிகா; வட்சொல். பி-ம்:—¹இல. ²இன்றியல். (அசக)

௩௬.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - நகரின் பொலிவுந்நிலையைப் பரதன் சத்துருக்களனுக்குக் காட்டுதலாக் கூறும்.

அன்ன தன்மை யகநகர் ¹நோக்கினன்
²பின்னை யப்³பெரி யோர்தம் பெருந்தகை
⁴மன்னன் வையும் வளநகர் போலு⁵
தென்ன தன்மை யினையவ னேயென்றான்.

(இ-ள்.) அ பெரியோர்தம் பெருந்தகை-அறிவுஒழுக்கங்களாற் பெரியோர் பாராட்டும் பெருமைக்குணமுடைய அப்பரதன், — அன்ன தன்மை அகம் நகர் நோக்கினன்-அங்ஙனம் முன்னிலைமாதிரியிருந்த நகரத்தி னுட்புறத்தைப் பார்த் தவனும், பின்னை - பின்பு, (சத்துருக்களைநோக்கி), 'இனையவனே—! மன்னன் வையும் வளம் நகர் - (நமதுநகரையாகிய) அரசர் தங்குகின்ற வளப்ப முள்ள இந்த நகரில், ஈது - (நிலைமாதிரிய) இத்தன்மை, என்ன தன்மை போலும் - எந்தத்தன்மையினையொத்துள்ளது? என்றான் - என்றுவினாவினான்.

அன்னதன்மையகநகர் என்றது - கொடித்தொகுதிகாணப்படாமை, கொடைமுரசினெனவே கேட்கப்படாமை முதலியவற்றைக் கொண்ட நகரி ஓடப் புறத்தை. இது என்னதன்மை போலுமென்றது-இங்ஙனம் நிலைமாறித் தோன்றுவது-அரசன் உயிருடனிருக்கும் நகருக்கு நேருமோ? அரசனில்லாத நகரத்தின் நிலைமையல்லவோ இது? என்றவாறு. 1-ம்:—¹நோக்கித்தன். ²பின்னினைக, பின்னினைப், பின்னையே. ³பெரிதப், பெரியோற்கு. ⁴மன்னனின்றியமா.

௩௭. வேற்ற டங்கலர் ¹விண்ணுற வென்றிடும்

²சூற்ற டங்கருங் கார்புரை தோளினாய்

சேற்ற டங்கட் டிருவொடு நீங்கிய

பாற்ற டங்கட லொத்தது பாரென்றான்.

(இ-ள்.) (பின்னும் பரதன் சத்துருக்கனைநோக்கி),—‘வேறு அடங்கலர் விண் உற - (மனமொன்றுதலின்றி) வேறுபட்டவரான பகைவர் வீரசுவர்க்கம் அடையும்படி, வென்றிடும் - வெல்லுகின்றனவும், சூல் தட சுரு கார் புரை - நீராகிய கருவைக்கொண்ட கருகிற மேகத்தை யொப்பனவுமான, தோளினாய் - தோள்களையுடையவனே! (இவ்வயோத்திமாநகரம்),—சேல்தட கண் திருவொடு நீங்கிய தட பாற்கடல் ஒத்தது - சேலென்னும் மீனையொத்த பெரியகண்களைக்கொண்ட இலக்குமியை நீங்கப்பெற்ற பெரியதிருப்பாற் கடலை யொத்துள்ளது ; பார் - (இதனைக்) காண்பாயாக’, என்றான் - என்று கூறினான் ; (எ-று.)

வீரத்தையும் கொடையையுங் கொண்ட தோள்களையுடையவனே ! என்பது, முன்னிரண்டடியின் பொருள், திருவொடு-உருபுமயக்கம், திருவைநீங்கிய பாற்கடல் பொலிவழிந்து தோன்றியதுபோல இந்நகர் இப்போது பொலிவழிந்து தோன்றுவதைக் காண்பா யென்கின்றான். பகைவரைப் போரில் தொலைத்தலால் அவர் வீரசுவர்க்கமுறுவ ரென்பது பற்றி, ‘அடங்கலர் விண்ணுற வென்றிடும்...தோள்’ என்றார். 1-ம்:—¹விண்ணுறவென்றிடும், ௨-வரென மெல்லிதால். ²கூற்றடங்கப்பொரு நெடுங் கோளினாய், சூற்றடங்கருங்கார்புரை தோற்றத்தான், கூற்றடங்கல்புரை நெடுங்கோளினான். (அசுக)

௩௮.—சத்துருக்கனன் கூறுவது.

குரும ணிப்பூ ணரசிளங் கோளரி

யிருகை கூப்பி யிறைஞ்சின ¹னெய்திய

தொருவ கைத்தன் றுறுதுய ருழிவாழ்

திருந கர்த்திரு தீர்ந்தன ளாமென்றான்.

(இ-ள்.) குரு மணி பூண் அரசு இள கோள் அரி-சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்துச்செய்யப்பட்ட அணிகலங்களையணிந்த கொல்லுந்தன்மையுள்ள சிங்கம் போன்ற இளையதம்பியாகிய சத்துருக்கனன், இரு கை கூப்பி இறைஞ்சினன் - (சனது) இரண்டுகைகளையும் கூப்பிப் (பரதனை) வணங்கியவண்ணம், ‘(இப்

போது இந்தகர் தோன்றுவதைப்பார்த்தால், எய்தியது உறு துயர்-இப்போது நேர்ந்துள்ள மிக்க துயரமான செய்தி, ஒருவகைத்து அன்று-ஒருதன்மைப்பட்டதல்ல; (அன்றியும்), ஊழி வாழ் - கற்பாந்தகாலமனவும் அழியாது வாழ்வதான, திரு நகர் - சிறந்த இந்தக்கரத்தைவிட்டு, திரு-இலக்குமி, தீர்ந்தனன் ஆம் - நீங்கினோபோலும், என்றான் - என்றுகூறினான்; (எ-று.)

இந்தக்கரத்தைப்பார்த்தால் பெருந்துயரச்செய்தி பலநிகழ்ந்துள்ளனவாகவும், இலட்சுமியே ஊரைவிட்டுச்சென்றுவிட்டதாகவும் தோன்றுகின்றதென்று சத்துருக்களின் பரதனிடங் கூறின நென்க. உறு - மிகுதிப்பொருளுணர்ந்தும் உரிச்சொல், பி-ம்:—எய்திய. (அசச)

நகூ.—பரதன் அரண்மனையில் தந்தைவாழிடத்தை யடைதல்.

அனைய 1வேலை 2பரசுடைத் தோரண
மனையி 3ன்னெடு மங்கல வாயிலை
நினையு 4மாத்திரத் 5தேகிய நேமியான்
மனைய னுந்தந்தை சார்விட. மேவினன்.

(இ-ள்.) அனைய வேலை - அங்கனம் பேச்சுநிகழுஞ் சமயத்தில், நினையும் மாத்திரத்து - நினைக்கும் பொழுதிற்றுள், அரசு உடை தோரணம் மனையின் நீள் நெடு மங்கலம் வாயிலை - அரசன்வாழ்கின்ற தோரணத்தைக்கொண்ட மாளிகையின் மிகவோங்கியுள்ள மங்கலமானவாசலை, எகிய - சென்று சேர்ந்த, நேமியான் தனயன் உம் - அரசுதாரானுகிய பரதனும், தந்தை சார்வு இடம் மேவினன் - (தனது) தந்தையார் (வழக்கமாநத்) தங்கியிருக்கும் இடத்தைப் போய்ச்சேர்ந்தான்; (எ-று.)

பரதன் தான் கண்ட நகரின்நிலை 'தந்தையார் செனக்கியமாக இருக்கின்றாரோ, இல்லையோ?' என்ற ஐயத்தை விளைத்ததனால், அரண்மனையைச்சார்ந்ததும் முந்துறமுன்னம் அரசன் சார்விடத்தை மேவின நென்க. நேமியான்-ஆஜ்ஞாசக்கரத்தையுடையவன்: எனவே, அரசனென்றதாயிற்று. பி-ம்:—1வேலையில். 2அக்கடைத்தோரணம், அச்சுடைத்தோணி, அச்சுடர்த்தோரணம். 3மாத்திரமங்கலவீதிகள், நீன்னெடுமங்கலவீதிகள். 4மாத்திரம். 5எய்தினன், எய்தலும். (அசசு)

சரூ.—அரசனை அங்குக் காணுமையால் பரதன் ஐயுறுவுகொள்ளுதல்.

விருப்பி 1னெய்தினன் வெந்திறல் 2வேந்தனை
யிருப்பு நல்லிட மெங்கணுங் கண்டில
னருப்ப மன்றிதென் றையுற வெய்தினன்
பொருப்பு நாண் 3வுயர்ந்த 4புயத்தினன்.

(இ-ள்.) பொருப்புஉம் நாண் உயர்ந்த புயத்தினன் - மலைகளும்வெள்கும் படி மிகவோங்கிய தோள்களையுடையவனான பரதன்,—'விருப்பின் எய்தினன்- (அரசனைக் காணவேணுமென்னும்) பெருவிருப்பத்தோடு போய், வெந்திறல் வேந்தனை-மிக்கபராக்கிரமத்தையுடைய தசரதமன்னவனை, இருப்பு நல் இடம்

எங்கண் உம் கண்டிலன் - (அவன்) வழக்கமாக இருக்கின்ற சிறந்தஇடத்தில் எங்கும் அம்மன்னவனைக் காணாதவனாய், இது - அரசன்காணாமலிருப்பது, அருப்பம் அன்று - அற்பமான காரணத்தையுடையது அன்று, (அரசனே ஒரு கால் இறந்திட்டானோ?) என்று—, ஐயுறவு - சந்தேகத்தை, எய்தினான் - அடைந்தான்; (எ-று.)

அரசன் இருக்கும் இடம் எவ்விடத்திலும் அவனைக் காணாமையால், பாதன் மனத்திலே 'இங்ஙனம் அரசன் காணப்படாமைக்குக் காரணம் ஒருகால் அரசனே இறந்திட்டானோ?' என்று ஓர் ஐயமுண்டாயிற் றென்பதாம். அருப்பம் = அல்பம்; வடசொல். பி-ம்:—¹எய்திய. ²வேந்தனை. ³வளர்ந்த. ⁴பொற்றேளினான். (அசசு)

சுக.—அப்போது நாய் அழைப்பதாக ஒந்தி பாதனிடங் கூறுதல்.

ஆய ¹காலையி லையனை நாடித்தன்
றாய ²கையிற் றொழுவது வான் றனை
கூய ளன்னை குறுகுதி ³ரீண்டென
வேப்கொ டோளி ⁴யொருத்தி விளம்பினான்.

(இ-ள்.) ஆய காலையில் - அப்போது, ஐயனை நாடி - தலைவனாகிய தசரதனைத் தேடி, தன் நாய கையில் தொழல் உறுவான்தனை - தனது பரிசுத்தமான கையினால் தொழப்பார்ப்பவனாகிய பாதனேனோக்கி,— வேய் கொள் தோளி ஒருத்தி - மூங்கிலையொத்த தோளையுடையளான (கைகேயியின்) தாதி ஒருத்தி, 'அன்னை கூயன் - நாய் அழைத்தான்: சுண்டு குறுகுதிர் - இங்கு வருக,' என - என்று, விளம்பினான் - கூறினான்; (எ-று.)

நாய கை - இராமபிரானத்தொழுவ கை. கூயன் - உயர்திணைப்பெண் பாலிறந்தகாலவினமுற்று. குறுகுதிர் - ஒருவரைக்கூறும்பன்மை. பி-ம்:—¹காதற்றையனைத்தந்தவத், காலையிலையனைத்தந்தவத். ²தாயைத். ³ஆண்டென, என்றொரு. ⁴தொழுது. (அசஎ)

சஉ.—தன் தந்தைமுதலியோரின் சேமத்தைக் குறித்துக் கைகேயி பாதனை வினவியறிதல்.

வந்து தாயை யடியில் வணங்கலுஞ்
சின்தை யாரத் தழுவின டுகில
ரெந்தை யென்னைய ¹ரேனைய ²ரென்றன
ளந்த மில்குணத் தானும தாமென்றான்.

(இ-ள்.) (பாதன்), வந்து—, தாயை - (தன்) தாயான கைகேசியை, அடியில் வணங்கலும் - பாதங்களில் வணங்கியவுடனே, (கைகேசி), சின்தை ஆரதழுவினன் - மனமாரத் தழுவிவின்று, 'எந்தை - எனதுதந்தையும், என்னையர் - எனதுதாய்மார்களும், வளையர் - மற்றுமுள்ள எனது உடன்பிறந்தோர்முதலி

யோர்களும், தீது இவர்-யாதொருதிமையுமின்றிச் சேமமாக இருக்கின்றனரா? என்றான் - என்றுவிசாசித்தான்; அந்தம் இல் குணத்தான் உம் - எல்லையில்லாத குணத்தையுடையவனாகிய பரதனும், அது ஆம் என்றான் - (அவர்களின் தீதில்லாத) அத்தன்மை உனதேயாமென்று மறுமொழிகுறினான்; (எ-று.)

இராமபிரானுக்குப் பரதந்திரனாக இருக்கை யாகிற சிறந்தகுணத்தை யுடையவனாதவின், பரதனை 'அந்தமில் குணத்தான்' என்றார். 13-ம்:—¹எங்கையர். ²என்றலும். (அச-அ)

சுஉ.—'தசரதமன்னவன் எங்கு உள்ளான்?' என்று கைகேசியைப் பரதன் வினாவுதல்.

வேறு.

மூண்டெழு ¹காதலான் முளரித் தாடொழு
வேண்டினெ ²னெய்தினெ னுள்ளம் விம்முமா
லரண்டகை நெடுமுடி யகசர் கோமகன்
யாண்டையான் ³பணித்தியென் றிருகை கூப்பினான்.

(இ-ள்.) (அப்போது பரதன் கைகேசியைநோக்கி),— 'மூண்டு எழு காதலான் முளரி தான் தொழு - (என்மீது) கிளர்ந்தெழுகின்ற அன்பையுடையவனான தசரதமன்னவரது தாமரைமலர்போன்ற பாத்தளை வணங்குதற்கு, வேண்டினென் - (யான்) விரும்பி, எய்தினென் - வந்துள்ளேன்; உன்னம் விம்மும் - (அம்மன்னவனைக் காண்பதற்கு என்) மனம் துரிதப்படாநிற்கும்; ஆண்டகை நெடு முடி அரசர் கோமகன் - ஆண்மைக்குணத்தையும் நீண்ட கிரீடத்தையும்பூண்ட அரசர்க்கரசனாகிய அந்தத்தசரதன், யாண்டையான் - எங்கு உள்ளான்? பணித்திர் - சொல்லுங்கள்; என்றா—, இரு கை கூப்பினான் - (தனது) இரண்டுகைகளையுங் கொண்டு அஞ்சலிசெய்தான்; (எ-று.)

தசரதனை நாடிச் கண்டிலனாதலாலும், அருப்பமன்றிது என்று ஐயுறுபவனாதலும், 'காதலான் முளரித்தாடொழு வேண்டினெ னெய்தினெ னுள்ளம் விம்மும், கோமகன்யாண்டையான்?' என்கின்றான், பரதன், பணித்திரென்பது - ஒருவரைக்கூறும் பன்மை. அறுபதினாயிரமாண்டு மலடாக இருந்து யாகாதிகருமங்களைச் செய்து அருமையாகப்பெற்றெடுத்த பிள்ளைகளிடத்துப் பெற்றோருக்கு அன்பு விஞ்சியிருத்தல் ஐயல்பாதலால், தசரதனை 'மூண்டெழு காதலான்' என்றான். 13-ம்:—¹காதலின். ²எய்தினென். ³பணித்தியென்றற்கை.

சுச.—தசரதன் வானகஞ்சேன்ற செய்தியைக் கைகேயி சொல்லி நீ வருந்தாதேயெனல்.

ஆனவ னுரைசெய வழிவில் சிந்தையா
டானவர் வலி¹தப நிமிர்ந்த தரணியத்
தேனமர் தெரியலான் நேவர²கைதொழ
வானக மெய்தினான் வருந்த னீடுயென்றான்.

(இ-ன்.) ஆனவன் உரைசெய - அந்தப்பரதன் வினவ, — அழிவு இல் சிந்தையான் - (எதற்கும்) வருந்துதலில்லாத மனமுடைய கைகேசி, 'தானவர் வலி தப - அசுரரது வலிமை யழியும்படி, நிமிர்ந்த - ஒங்கிய, தானை - சேனையையுடைய, அ தேன் அமர் தெரியலான் - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மலர் மாலையையணிந்த அந்தத்தசரதன், தேவர் கைதொழு - தேவர்கள் கைகூப்பி வணங்கும்படி, வானகம் எய்தினான் - விண்ணுலக மடைந்தான்; நீ வருந்தல்- நீ வருந்தாதே,' என்றான்—; (எ-று.)

தன்கணவன் இறந்துவிட்ட செய்தியைத் தன் பெற்றபிள்ளையிடத்துக் கூறும்போதும் சிறிதும்மனக்கவற்சியின்றிக் கூறி 'நீ வருந்தல்' எனவும் கூறிய கல்நெஞ்ச ளாதலின், கைகேசியை, 'அழிவில் சிந்தையான்' என்றார். மண்ணுலகினின்று தம்முலகத்து வந்தவரைக் கௌரவிப்பது வாலுலகத்தார்க்கு இயற்கை யாதலின், 'தெரியலான் தேவர்கைதொழு வானகமெய்தினான்' என்றான்: சம்பராசுரனைக் கொன்று தேவேந்திரனுக்குச் சுவர்க்கநாட்டை யளித்தமைபற்றித் தேவர் கைதொழலாயின ரென்றலும் ஒன்று. தேன் - மதுவுமாம். ஆனவன் - அகரச்சட்டடியாகப் பிறந்தபெயர்; இனி, யாவர்க்கும் நல்ல நென்ற பொருளில் 'ஆனவன்' என்றருமாம். பி-ம்:—¹தவ, கெட. (அரு0)

சரு.—அதுகேட்ட பரதன் பெருந்துயரமடைதல்.

எறிந்தன கடியசொல் ¹செவியு ளெய்தலு

²நெறிந்தலர் குஞ்சியா நெடிது வீழ்ந்தன

னறிந்தில னுயிர்த்தில னசனி யேற்றினான்

மறிந்துயர் மராமர மண்ணுற் றென்னவே.

(இ-ன்.) எறிந்து அன கடிய சொல் - (இடி) எறிந்தாற்போன்ற அந்தக் (கைகேசியின்) கொடுஞ்சொல், செவியு ளெய்தலும் - காதிற் பட்டவுடனே, நெறிந்து அலர் குஞ்சியான் - நெறிப்புக்கொண்டு பரந்த தலையிரையுடைய அந்தப்பரதன், - நெடிது-வெகுநேரம், உயர் மராமரம் அசனி ஏற்றினால் மறிந்து மண் உற்று என்ன - ஒங்கிவளர்ந்த மராமரமானது பேரிடியினால் தலைமடிந்து பூமியில் விழுந்தாற்போல, வீழ்ந்தனன் - கீழ்வீழ்ந்து, அறிந்திலன் - ஸ்மரனை தப்பிப்போய், உயிர்த்திலன் - உயிர்ப்பும் அற்றவனாய்க் கிடந்தான்; (எ-று.)

தனத்தையிறந்த செய்தியைக் கைகேசியினுற் கேட்டவுடனே பரதன் பிரஞ்ஞைதப்பி உயிர்ப்புமின்றி மூர்ச்சித்துக் கிடந்தா னென்பதாம். அங்ஙனங் கிடந்த நிலைக்கு, இடியேமுண்ட மராமரத்தை யுலமை கூறினார். பி-ம்:—¹செவியின், ²நெறிந்தன. (அருக)

சகூ.—பரதன் தந்தாயைக் கடிந்துகூறுதல்.

இதுவும் அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்.

வாயொளி ¹மழுங்கத்தன் மலர்ந்த தாமரை

²யாயலர் நயனங்க ளருவி சோர்தரத்

தியொரி செவியில்வைத் தணைய ³தீயசொ

⁴னீயல துணைசெய நினைப்ப ரோ⁵வெனா.

(இ-ன்.) (அப்பால் பரதன்), (சிறிது தெளிந்து), 'வாய் ஒளி மழுங்க - முகவொளி மழுக்கமடையவும், மலர்ந்த தாமரை ஆய் அலர் தன் நயனங்கள் அருவி சோர்தர - மலர்ந்த தாமரைமலர்போல் அழகிய பரந்த (தனது) கண்களினின்று சோகக்கண்ணீர்¹ பெருகவும், (தன் தாயைநோக்கி), தீ எரி செவியில் வைத்து அனைய தீய சொல் - நெருப்புச் சுவாலையைக் காதினுள்ளே வைத்தாற்போன்ற கொடுஞ்சொல்லு, உரைசெய - சொல்லுதற்கு, நீ அலது - உன்னையல்லாமல், (பிறர்), நினைப்பர் ஒ-மனத்தினாலேனும் கருதுவாரோ?' என - என்று கூறி, — (எ-று.)—'எழுந்தனன்' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

'தன்கணவன் இறந்தசெய்தியை தேவர்க்கெதொழ வானகமெய்தினுன் வருந்தல்நீ' என்று இங்ஙனம் மனவொடுக்கமின்றி எவருங் கூறாரே! உன் கல்நெஞ்சு இருந்தபடி என்னே?' என்று பரதன் தன்தாயைப் பழித்தன னென்க. பி-ம்:—¹மழுங்கி. ²ஆய்மலர். ³தீச்சொல்லு. ⁴நீயலது. ⁵என்றான்.

சுஎ.—பின்னும் பரதன்கொண்ட துயரம்.

எழுந்தன னேங்கின னிரங்கிப் பின்னரும்

விழுந்தனன் விம்மினன் வெய்து யிர்த்தன

னழிந்தன னரற்றின னரற்றி யின்னன

மொழிந்தனன் பின்னரு ¹முருகிற் செவ்வியான்.

(இ-ன்.) முருகின் செவ்வியான் - முருகக்கடவுளாக் காட்டிலும் அழகு வாய்ந்தவனான பரதன், — ஏங்கினன் எழுந்தனன்—(தான் வீழ்ந்துகிடந்த தரையினின்று) ஏக்கங்கொண்டு எழுந்து, இரங்கி - மனம்வருந்தி, பின்னர்தம் விழுந்தனன் - மீண்டும் கீழ்விழுந்து, விம்மினன் - மனம்பொருமி, வெய்து உயிர்த்தனன் - வெம்மையாகப் பெருமூச்சுவிட்டு, அழிந்தனன் - மனநிலை குன்றி, அரற்றினன் - புலம்பலானான்; அரற்றி - புலம்பி, பின்னர்தம் - பின்னும், இன்னன மொழிந்தனன் - இவ்வாறான சொற்களைச் சொல்லலானான்.

எழுந்தனன் முதலியன - முற்றெச்சங்கள். முருகு - ஆகுபெயரால், முருகக்கடவுளை யுணர்த்திற்று. இன்னன என்பவற்றை மேல் ஒன்பதுகவிக ளால் விளக்குவர். பி-ம்:—¹முருகற்செவ்வியான். (அருக)

சுஅ.—இதுமுதல் ஒன்பதுகவிகள், பரதன் அரற்றுதலுக்கூறும்.

பத்துக்கவிகள் - ஒருதொடர்.

அறந்தனை வேரறுத் தருளைக் ¹கொன்றுயர்

சிறந்தநின் மண்ணளித் திருவைத் தேசழித்

திறந்தனை யா²மெனி லிறைவ நீதியை

மறந்தனை ³யுனக்கிதின் மாசு ⁴மேலுண்டோ.

(இ-ன்.) அறந்தனை வேர் அறுத்து - தருமத்தை வேரோடேயழித்து, அருளை கொன்று - தயையைச் சிதைத்து, உயர் சிறந்த நின் தண் அளி திருவை தேச அழித்து - உயர்ந்துசிறந்த நின்னுடைய குளிரந்த அருளாகிய

செல்வத்தை ஒளிகெடுத்து, இறந்தனை - மாண்டொழிந்தாய், கனகம் - என் றால், இறைவ - அரசனே! நீதியை மறந்தனை - நீதியை மறந்தாயவான்; உனக்கு—, இதின்மேல்-இதனைக்காட்டினும் மேனாக, மாசு-குற்றம், உண்டுஓ- உனதோ? (எ-று.)—ஆம் - அகை.

நீ இப்போது இறந்ததனால் உலகத்தில் தரும்த்தைப் பாதுகாப்பாரின் மையால் தரும் வேர்பறிந்ததே! அருள்கொண்டு காவாமல் இறந்தொழிந்த தனால் பாதுகாப்பாரின்றிச் சனங்கள் தத்தளிக்கின்றனரே : இவ்வண்ணம் உல கத்து நீதிக்கெட நீ இறந்தொழிந்தாயே ; இவ்வண்மீ நீதிக்கெட நீ இறந்தொழிந்த தனால் உனதுதேசக்கு இழுக்கன்றோ ! என்று பாதன் அரற்றின னென்க. தொடர்புபற்றாதேவருவது - அருளென்றும், தொடர்புபற்றி வருவது அளி யென்றும் வேறுபாடு காண்க. “அருட்செல்வம்” என்றற்போல, ‘அளித்திரு’ என்றார். பாதன் அரற்றுதலில் தசரதமன்னவனைப் பழித்தாற்போலத் தோன்றினும், அவனது ஆட்சியில் அறம்முதலியன நிலத்திருந்தன வென்பது பெறப்படுதல்காண்க. தேச - தேஜஸ். பி-ம்:—1கொன்றனை, கொன்றுயிர், கொன்றயர். 2எனின், 3உனக்கினி. 1வேறுண்டோ, வேண்டுமோ. (அருசு)

சுக. சினக்குறும் பெறிந்தெழு காமத் தீயவித்

1தினக்குறும் பியாவையு மெற்றி யாவாக்கு

மனக்2குறு நெறி3செலும் வள்ளி யோய்4மறந்

5துனக்குறு6நெறி7செல லொழுக்கின் பாலதோ.

(இ-ள்.) சினம் குறம்பு எறிந்து - வெகுளியாகிய குழம்பைத் தள்ளி, எழு காமம் தீ அவித்து - (மனத்தில்) தோன்றுகின்ற காமமாகிய தீயை யவி யச்செய்து, இ-ளம் குறம்பு யாவை உம் எற்றி-தொகுதியாயுள்ள குறும்பாகிய உலோபம் முதலியவற்றையெல்லாம் அழித்துப்போட்டு, யாவாக்கு உம் மனக்கு உறுநெறி செலும் வள்ளியோய்-எல்லாருடைய மனத்துக்கும் ஏற்ற வழியிலே நடக்கும் உதாரகுணமுடையோனே! மறந்து-(பிறர்மனத்துக்கு உற்ற நெறியிற் செல்வதை) மறந்திட்டு, உனக்கு உறு நெறி செல்ல-உனக்குவற்றவழியில் நடப் பது, ஒழுக்கின் பாலது ஒ - நல்லொழுக்கத்திற் சேர்ந்ததாகுமோ? (எ-று.)

நீ வானுலகத்திற்குச் சென்றது பிறர்மனத்துக்கு ஏலாத செயல்: பிறர் மனத்தின்படியே ‘செல்பவனாகிய நீ பிறர்மனத்தையனுசரித்து நடப்பதை விட்டு உன்மனத்திற்கு இசைந்தவண்ணம் வானுலகத்திற்குச் சென்றனையே! இது, நீ மேற்கொண்ட ஒழுக்கத்துக்கு மாறாகாதோ? என்று பாதன் அரற் றின னென்க. இதனால், தசரதமன்னவன் சனங்களின் மனத்தின்படி அரசு புரியும் நல்லொழுக்கமுடையானென்பது, பெறப்படும். அரிஷ்டவர்க்கங்களுள் காமக்குரோதங்களைத் தவிர்த்தமையை முதலடியிற் கூறினமையால், ‘இனக் குறம்பியாவையுமெற்றி’ என்றது - மற்றை லோபம் மோஹம் மதம் மாற்சரி யம் என்பவற்றைத் தவிர்த்தமையை விளக்கும்: முதலடியிற் காமவெகுளிகளை விலக்கியமையைக் கூறினமையால், இனக்குறும்பியாவையும் என்றது - கயத்

கத்தினைக் காட்டுமென்பாருமுனர். பி-ம்:—¹எனக்குறையுரிமையுமெற்றி. இனக்குறையுமென்புமற்றி. ²குறி. ³சொல்லும். ⁴மனத்து, மனம். ⁵தனக்கு. ⁶கதி. ⁷செவறவத்தின்பாலதோ. (அருகி)

இரு. ¹முதலவன் முதலிய முந்தைய யோர்ப்பழங் கதையைப் புதுக்கிய ²தலைவன் கண்ணுடை துதலவன் ³சிலைவிவி னோன்மை நூறிப் புதல்வனை ⁴எங்கனம் பிரிந்து ⁵போயினும்.

(இ-ள்.) முதலவன் முதலிய முந்தையோர் - (குலத்திற்கு) முதல்வனாகிய ஆகித்தன்முதலிய இக்குலத்துப் பூர்வபுருஷரின், பழங் கதையை உம் - பழமையான வீரசரிதத்தையும், புதுக்கிய - (தன் வீரச்செயலார்) புதுப்பித்துக் காட்டிய, தலைவன்-தலைவனே! கண் உடை துதலவன் - கண்ணைக்கொண்ட நெற்றியையுடையவனாகிய சிவபிரானது, சிலை விலின் - மேருமலையினமிசமான வில்லின், கோன்மை - வலிமையை, நூறிய - அழித்திட்ட [மகாபராக்கிரம சாலியான], புதல்வனை - இராமபிரானை, எங்கனம் பிரிந்து போயினும் - எவ் வண்ணம் பிரிந்துசென்றிட்டாய்? (எ-று.)

‘இராமபிரானைப் பிரிந்து ஒரு கொடிப்போதும் தரித்திருக்கமாட்டாயே; அப்படிப்பட்ட நீ அப்புதல்வனைப் பிரிந்து எங்கனம் வானுலகஞ் சென்றிட்டாய்?’ என்று பரதன் அரற்றுதலானானென்க. ‘தசரதனது பூர்வீகர் மகாபராக் கிரமசாலிகன்’ என்று முன்னையோரது வீரசரிதையை உலகத்தவர் சொல்லிக் கொள்வதனோடு நில்லாமல் அம்முன்னையோர்கள் செய்தாற்போன்ற வீரச்செயலைக் கண்கூடாகக் காணும்படி தான் செய்துகாட்டியவன் தசரதனென்பது, ‘முதல்வனைமுதலிய முந்தையோர் பழங்கதையைப் புதுக்கிய தலைவன்’ என்பதன் பொருள். தலைவனாகிய புதல்வனை என்று கூட்டி உரைப்பாருமுனர். சிலைவில் - ஒலிக்கின்ற வில்லுமாம். முதல்வன் - வைவஸ்வதமனுவென்றும், இடச்சுவாகுவென்றும், இரகுவென்றும் கூறுதலுமுண்டு. தலைவன் - அண்மை விலி. பி-ம்:—¹முதல்வனை. ²தலைவ. ³மலை. ⁴எங்கனம். ⁵போயினும். (அருகி)

இரு. செவ்வழி யுருட்டிய திகிரி மன்னவ
செவ்வழி ¹மரபினு மிரவ ளாளர்²மற்
றிவ்வழி யுலகினி ³லின்மை நண்பிலே
ரவ்வழி ⁴யுலகினு ளுளர்கொ லோவய்யா.

(இ-ள்.) அய்யா-ஐயனே! செவ் வழி திகிரி உருட்டிய மன்னவ-நேர்மை யான [நீதிதவறுத]வகையினால் ஆஞ்ஞாசக்கரத்தைச் செலுத்திய மன்னவனே! இவ் வழி உலகினில்-இந்தப் பூலோகத்தில், எவ் வழி மரபின்உம் - எந்த இடத்திலுள்ளவமிசத்திலுள்ளவரும், இரவலாளர்-(உன்னிடத்து) இரப்பாளராயிருந்தவரே: மற்று இன்மை - வேறு இல்லாமையால், அவ் வழி உலகினுள் - அவ்விடத்

தான் உலகத்தில் [சுவர்க்கலோகத்தில்], நண்பினோர் உளர்கொல் ஒ - (இரவலராகவாகாமல் உன்னோடு) நட்புக்கொள்ளஉரியர் இருக்கின்றனரென்று கருதிச்சென்றாயோ? (எ-று.)

“மொய்யார்கலிசூழ் முதுபாரின் முகந்துதானக், கையார் புனலானையா தனையுமில்லை” என்றபடி. இவ்வுலகத்திலுள்ளார் யாவரும் உன்னிடத்து இரப்பாளராய் நண்பினராகப் பழகுவதற்கு ஏற்றவரல்லாமற் போயினமை பற்றி, சுவர்க்கலோகத்தில் நண்பினராகப் பழகுவதற்கு உரியார் இருக்கின்ற ரென்றுகருதி நீ இவ்வுலகத்தைநீத்து மேலுலகத்துச் சென்றனையோ? என்ற வாறு. இந்தவிலுவில், அந்தத் துறக்கத்தவரும் சம்பராசரனால் தமது இராச்சியம் பறியுண்டு நினைவிடத்து இரப்பாளராய் இழந்த இராச்சியத்தைப்பெற்றுச் சென்றன ராதலால், அவரும் உன்னிடத்து இரப்பாளரேயன்றி ஏற்ற நண்பின ராகப்பாவித்தற்கு உரியாரல்ல ரென்பது, பெறப்படும். இவ்வுலகில் யாவரும் உன்னிடத்துச் செல்வம்பெற்றுச் செல்வராய் விட்டதனால் மற்றும் இரப்பாளராகிய நண்பர் இங்குக்கிடையாமையால் அவ்வகைநண்பர் வானுலகிற் கிடைப்பா ரென்றுகருதி அங்குச் சென்றாயோ என இச்செய்யுளுக்குப் பொருள்கூறினு மாம்; இப்பொருளில், கொடையாளிகட்கு இரப்பாளரே நண்பராதலால், அவ் விரப்பாளரை ‘நண்பினோர்’ என்ற தென்க. பி-ம்:—1 மருங்கினும், மன்னரும். 2 தாம், உம், ஆம். 3 இனிய, 4 உலகினில், உலகினும், சிவபிரதிகளில் இச்செய்யுளுக் குப்பின் “இயங்கெழு” (௫௪) “ஏழுயர்” (௫௫) என்றபாடல்களும் அவற்றின் பின் “பற்பகல்” முதலியனவும் உள்ளன. (௮௫௭)

௫௮. பற்பக னிழந்துநின் கவிகை 1 பாய்நிழ
னிற்பன பல்லுயி ருணங்க 2 நீநெடுங்
கற்பக நறுநிழல் காத லித்தியோ
மற்பக மலர்ந்ததோன் மன்னர் மன்னனே.

(இ-ள்.) மல் பக மலர்ந்த தோன் மன்னர் மன்னனே - மல் தொழில் வெளிப்படும்படி அகன்றுள்ள தோனையுடைய அரசர்க்கரசனே! பல் பகல் நிழன்றும் நின் கவிகை பாய் நிழல் - பலநாளாக நிழலிச்செய்யும் நினைவு வெண் கொற்றக் குடையினின்று பரவிவருகின்ற நிழலில், நிற்பன - தங்கியுள்ளன வாகிய, பல் உயிர் - பலவகைப்பட்ட பிராணிகளும், உணங்க - (தாம் தங்கியிருந்த குடைநிழல் போய்விட்டதனால்) வாட்டமடைந்து நிற்க, நீ—, நெடு கற்பகம் நறு நிழல் காதலித்தி ஒ - மிகப்பரவிய கற்பகமரத்தின் நறுமண முள்ள நிழலிடத்திற் தங்கியிருக்க விரும்பினாயோ? (எ-று.)

நீ ஆண்ட சனங்கள் தாம் தங்கியிருந்த உனது வெண்கொற்றக் குடை நிழல் அற்றமையால் வாடிநிற்க, நீ மாத்திரம் கற்பகநிழலில் தங்கியிருக்கவிரும்பி விண்ணுலகஞ்சென்றாயோ? இங்ஙனம் தன்னாற் காக்கப்படவேண்டியவர்களைக் கைவிட்டிட்டுத் தான் இன்பத்தைநாடுவது ‘மன்னவர்க்குமுறையாகுமோ?

என்று அரற்றியவாறு. நிழல் - நிழலான இடம். கற்பகநிழலில் மணப்பது இயல்பேயாதலால், 'நறுநிழல்' என்றார். பற்பகலென்றது - அறுபதினாயிரம் வருடத்தை. உயிர் - பிராணிகட்கு, இலக்கணை. 'பல்லுயிர்' என்றவிடத்து, முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. பி-ம்:—¹பார்நிழல், பானிழல். ²நீணெடுங்.

௫௩. இம்பர்நின் தேகினை யிருக்குஞ் சார்பிழந்
தும்பர்வந் துன்கழ ¹லொதுங்கி னூர்கொலாஞ்
சம்பர ²னனையவத் தானைத் தானவ
ரம்பரத் தின்னமு முளர்³கொ லாமையா.

(இ-ள்.) ஐயா - ஐயனே! சம்பரன் அனைய அ தானை தானவர் - சம்பராசரணப்போன்ற அப்படிப்பட்ட சேனையையுடைய அசுரர், அம்பரத்து - ஆகாயத்திலே, இன்னம் உம்—, உளர்கொல்-இருக்கின்றனரோ? (அங்கனம் இருப்பதுபற்றி), உம்பர் - தேவர்கள், இருக்கும் - (தாம்) வசிக்கின்ற, சார்பு - இருப்பிடத்தை, இழந்து வந்து—, உன் கழல் - உனதுபாதங்களில், ஒதுங்கினூர்கொல் - சரணமாகவடைந்தாரோ? (அதுகுறித்துத் தான்), இம்பர் நின்று - இவ்வுலகத்திலிருந்து, ஏகினை - சென்றாயோ? (எ-று.)—ஆம் - அசை.

ஒருகால் இன்னம்சம்பராசரணப்போன்ற கொடியஅசுரர்கள் தேவர்களின் இருப்பிடத்தைக் கவர்ந்துகொள்ள, இருக்கையிழந்த அத்தேவர்கள் முன்னேத் தம்பகைவனையொழித்த காரணம்பற்றி இப்போதும் உன்னைச் சரணமாக அடைந்ததனால் அவ்வசுரர்களையொழித்துத் தேவர்களுக்கு வாழுமிடத்தை மீட்டுத்தருதற்காக விண்ணுலகஞ் சென்றாயோ? என்று பரதன் அரற்றினனென்க. பி-ம்:—¹எய்தினூர்கொலாம், எய்தினூர்களோ, ²அனையவர். ³கொலோ.

(அடுக)

௫௪. ¹இயங்கெழு ²தானைய நிறுத்த மா த்திறை
யுயங்கவின் மறையவர்க் குதவி யும்பரி
னயங்கெழு வேள்வியோ ³டரசர்க் கோதிய
வயங்கெரி ⁴வளர்த்தனை ⁵வைக வல்லையோ.

(இ-ள்.) இயம் கெழு தானையர் - வாச்சியங்கள்முழங்குகின்ற சேனையைக் கொண்டவரான மாற்றரசர்கள், (தோற்று), இறுத்த - செலுத்திய, மா திறைமிக்க திறைப்பொருளை, உயங்கல் இல் மறையவர்க்கு உதவி - வருந்துதலில் லாத வேதம்வல்ல அந்தணுளர்க்குக்கொடுத்து, உம்பரின் - தேவர்களின்பொருட்டாகச்செய்யப்படுகின்ற, அரசர்க்கு ஓதிய - அரசர்கள் நாடோறும் அதுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று நூல்களிற்கூறியுள்ள, அயம் கெழு வேள்வியோடு - குதிரையைக்கொண்டு செய்யப்படுகின்ற விளங்குகின்ற யாகத்துடனே [அசுவமேதயாகத்துடனே], வயங்கு எரி - விளங்குகின்ற காரகபத்தியாக்கினியையும், வளர்த்தனை-ஓம்பிவந்தாய்; (அப்படிப்பட்ட நீ இப்போது), வைகவல்லோ - (அவ்வாறு அக்கினிகளை யோம்பாது வானா விண்ணுலகத்துத்) தங்கவல்லாயோ? (எ-று.)

அந்தணர்க்கு உதவாமலும் வேள்விகளையும் நித்தியாக்கினியையும் ஓய்மா மலும் விண்ணுலகில் நீ வானாதங்கியிருப்பது, உனது சேலத்துக்கு ஏற்றதன்றே! என்று புலம்பியவாறு. ஹயம்—அயம்: குதிரை. பி-ம்:—¹இயங்கெழுந். ²தானையவ்விறுத்தமாத் திறை, தானையர்க்கிறைவரீணிதி, தானையரிறுத்தமாத் திறை. ³அமரர்க்காக்கிய. ⁴வளர்க்கலை, வளர்த்திலை. ⁵மறக்க, மறத்தல். (அசு0)

௫௫. ஏழுபர் மதகளிற் நிறைவ வேகினை

¹வாழிய கரியவன் வறியன் கையெனப்

பாழியம் புயத்துநின் பணியி லீங்கிலா

வாழியை யினியவற் களிக்க வெண்ணியோ.

(இ-ள்.) ஏழ் உயர் மதம் களிறு இறைவ - ஏழுமுழம் உயர்ந்து மதம்பெரு கும் ஆண்யானையையுடைய தலைவனே! 'கரியவன்-இராமபிரான், கை-திருக் கை, வறியன் - (தான் தாங்கவேண்டிய ஆழியையேந்தாமல்) வெறுங்கைய னாயிருக்கின்றான்; என - என்றகாரணத்தால், பாழி அம் புயத்து - வலிய அழகிய (உன்) கையிலிருந்து, நின் பணியின் நீங்கலா ஆழியை - உனது கட்டளையினின்று வழுவாத சக்கரத்தை, இனி - இனிமேல், அவற்கு - அந்தக் கரியவனாகிய இராமனுக்கு, அளிக்க எண்ணி ஒ - கொடுக்க எண்ணியதனால் தானே, ஏகினை-(இவ்வுலகத்தைவிட்டுச்) சென்றாய்! (எ-று.)—வாழிய-அசுச.

இராமன் தான் வந்தவேண்டிய ஆழியை வந்தாது வெறுங்கையனாயிருத் தல்கருதி, இனி 'இவன் ஆழியை வந்துக்' என்று கருதியதனால் விண்ணுலகுஞ் சென்றாயோ? என்று அரற்றினன் பரத நென்க. தசரதன் விண்ணுலகம் புக் கால் அவனது ஆஜ்ஞாசக்கரம் இராமனைச் சேருமென்ற கருத்துடையனாத லால், 'இராமன் ஆழியின்றி வெறுங்கையனாயிருத்தல் தகாதென்று கருதித் தான் நீ விண்ணுலகு சென்றிட்டாயோ?' என்று தசரதன் விண்புகத்தற்குப் பரதன் தந்திரிப்பாற் காரணங்கற்பித்தான். இனி இப்பாடலுக்கு, கையென் பதனை கரியவன் என்பதனோடுங் கூட்டி - கரியவனுடைய கையானது வறிய வன் கைபோல (உன்னிடத்துநின்று பெறும்படி) ஆழியை இனி அவற்கு அளிக்கஎண்ணி ஏகினையோ? என்று உரைப்பாருமுளர். வாழிய-அசுச; வாழ்ச்சி யுடைய எனினுமாம். ஏழுமுழம் உயர்ந்திருப்பது அரசவாவின் இலக்கணம்: இதனை "காலோர் நான்குந் தனிக்கையுங் கோசமும், வாலுறுப்போடேழுந் நில்ல்தோய்வதும், பாலுஞ்சுங்கும்போலுங் காலுந், காலினுந்தன்மரிக் கையினுமெய்யினும், வாலினு மருப்பினுங் கோறல்வல்லதுவா, யேழ்முழமுயர்ந் தொன்பான்முழ நீண்டு, பதின்மூன்று முழஞ் சுற்றுடைத்தாகித், தீயுமிழ் சிறுகண்ணுஞ் செம்புகருமுடைத்தாய், முன்ன புயர்த்துபின்னப்பணித்தாய், தியானை யரசுவாவாகுமென்ப" என்பதனாலு முணர்க. பி-ம்:—¹வாழியாய்.

௫௬. ¹பற்றிலை தவத்தினிற் பயந்த மைந்தற்கு

முற்றால ²களித்தது முறையி னெய்திய

³கொற்றனன் ⁴முடிமணக் கோலங் காணவும்

பெற்றிலை போலுநின் பெரிய கண்களால்.

(இ-ன்.) தவத்தினில் பற்று இலை - தவத்திற்பற்றில்லாமையினு லல்லவா, பயந்த மைந்தற்கு - (தவத்தின்பயனாகப்) பெற்ற சீராமனுக்கு, நீ—, உலகு முற்று அளித்தது - உலகம்முழுவதையுந் தந்ததனால், முறையின் எய்திய - (வைவச்சுவதம்னுமுதல்) தலைமுறைதலைமுறையாக அணிந்துவந்த, கொற்ற வன் முடி மணம் கோலம் - வெற்றிபொருந்திய அரசனாகக் கிரீடத்தைச் சூடுகின்ற பட்டாபிஷேகக் கோலத்தை, நின் பெரிய கண்களால் - உனது பார்த்தகண்களைக்கொண்டு, காணஉம்-தரிசிக்கும்பாக்கியத்தையடையவும், பெற்றிலை போலும் - அடைந்தாயில்லைபோலும்; (எ-று.)

தவத்திற்பற்றுளதாயின் நீ அறுபதினாயிரமாண்டு உயிர்த்திருந்தும், அரி தில் நோற்றுப்பெற்ற சீராமனாகிய புதல்வனுக்கு, “நீ ஆண்ட இராச்சியத்தைத் தந்து முடிசூட்டுதலைக் காணாமலும் செல்வாயோ?” என்று இரங்கிக்கூறினன் பரத னென்க, ¹பற்றுது என்ற பாடத்தைக்கொண்டு விருப்பத்தோடுசெய்த தவத்தின்பயனாகப்பெற்ற மைந்தற்கு முடிசூட்டுதலாகிய ஓர்நன்மையையெய்து விக்காமற் சுவர்க்கஞ் செல்லக்கடவாயோ? என்று பொருள் காண்க. பி-ம்:—²அளித்துநீ. ³கொற்றநன். ⁴மணிமுடிச்.

(அசுஉ)

ருஎ.—அரற்றிப்பின்பு பரதன் தன்னைத்தானே தேற்றிக்கொள்ளுதல்.

¹ஆற்றல னின்னன பன்னி யாவலித்

தூற்றுது கண்ணின னுருகு வான்றனைத்

²தேற்றின னெருவகைச் சிறிது ³தேறிய

⁴கூற்றுறழ் வரிசிலைக் குரிசில் கூறுவான்.

(இ-ன்.) ஆற்றலன் - (தந்தையிறந்ததுக்கத்தைப்) பொறுக்கமாட்டாதவ னாய், இன்னன பன்னி - இவ்வாறானவார்த்தைகளைச் சொல்லி, ஆவலித்து- இரங்கி, ஊற்று உறு கண்ணினன் உருகுவான் - ஊற்றுப்பொருந்தியகண் களையுடையவனாய்க் கரையுத்தன்மையனாயிருந்தவனான பரதன்,—தனை ஒரு வகை தேற்றினன்-தன்னை(த் தானே) ஒருவகையாகத்தேறுதல்கொண்டுகொண் டான்; சிறிது தேறிய - சிறிதுதேறுதலடைந்த, கூற்று உறழ் வரி சிலை குரி சில் - யமையொத்த கட்டமைந்தவாயில்லையுடைய ஆண்மக்களிற்கிறந்த அந்தப் பரதன், கூறுவான் - (பின்னும்) சொல்வானானான்; (எ-று.)—அதனை, அடுத்த கவியிற் காண்க.

பரதன் இவ்வனம்அரற்றியது - தந்தையையிறந்தசோகத்தை யாற்றாமையாலாகு மென்பார், “ஆற்றலனின்னனபன்னி” என்றார். இன்னனபன்னி யென்றது - “அறத்தனைவோறுத்து” (சஅ) என்பதுமுதல் “பற்றிலைதவத் தினில்” (ருச) என்னும்பாடலீராகக் கூறியவற்றைக் காட்டும். ஆவலித்து - அவலித்து என்பதன் நீட்டல். அவலித்து - அவலமென்றபெயர்ச்சொல்லினடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம். பி-ம்:—¹ஆற்றிலன், ஆற்றலின். ²தேற்றின னன்னைதான், தேற்றினரொருவகை. ³தேறியக். ⁴கூற்றுறு, கூற்றுறு. (அசுரு)

௫௮.—பரதன் 'இராமனை வணங்கினால் என்றி என்மனத்துயர்
போகாது' என்றல்.

1எந்தையும் யாயுமெம் பிரானு மெம்முது
மந்தமில் பெருங்குணத் திராம னாதலால்
வந்தனை யவன்கழல் வைத்த போ தலாற்
சிந்தைவெங் கொடுத்துயர் தீர்க லாதென்றான்.

(இ-ள்.) 'எந்தை உம் - எந்தந்தையும், யாய் உம் - எந்தாயும், எம் பிரான் உம் - எமதுகடவுளும், எம்முன் உம் - எமதுஅண்ணனும், அந்தம் இல் பெரு குணத்து இராமன் - எல்லையில்லாதமிக்ககுணத்தையுடைய இராமனே யாவன்,' ஆதலால்—, அவன் கழல் வந்தனை வைத்த போது அலால் - அவ் விராமபிரானுடைய திருவடியின் கண்வணங்குவதைச்செய்தபோது அல்லாமல், சிந்தை - (என்) மனத்தில் (இப்போது) உள்ள, வெம் கொடு துயர் - மிகக் கொடிய துன்பமானது, தீர்கலாது - நீங்காது,' என்றான் - என்றுகூறினான், (பரதன்); (எ-று.)

தந்தை விண்ணுலகஞ்சென்றனென்பதைக் கேள்வியுற்றதனால், என் மனத்திடத்துத் தோன்றிய கொடுத்துயர் எனக்குத் தந்தைமுதலியயாவுமாக நிற்கும் இராமபிரானைக் கண்டு வணங்கினால்தான் தீரு மென்று பரதன் கூறின னென்க. வெங்கொடு - ஒருபொருட்பன்மொழி, "தனக்குவமையில்லாதான் தான்சேர்ந்தார்க்கல்லான், மனக்கவலைமாற்றலரிது" என்ற குறளின்கருத்து இந்தப்பாசரத்தில் வந்திருத்தல் காண்க. இப்பிறவியில்தோன்றிய பெருந் துயர்க்கடலைக் கடப்பதற்கு இறைவனடியே புணையாகு மென்க. பெற் றோர்சொல்கடவாமை, அடைந்தாரையாதரித்தல், எளியோரிடத்துஇரக்கம், பெரியாரைத்துணைக்கோடல், வாய்மை, பொறுமை முதலிய பெருங்குணங் கள்யாவும் நிரம்பியிருத்தல்பற்றி 'அந்தமில்பெருங்குணத்திராமன்' என்றான். பி-ம்:—1எந்தையுமியாவும். (அகசு)

௫௯.—இராமபிரான் கானகஞ்சேன்ற செய்தியைப் பரதனுக்குக்
கைகேயி தெரிவித்தல்.

அவ்வுரை கேட்டலு மசனி 1யேறென
வெவ்வுரை வல்லவன் மீட்டுங் கூறுவா
டெவ்வடு சிலையினுய் தேவி தம்பியென்
2றிவ்விரு வோரொடுங் 3கானத் தானென்றான்.

(இ-ள்.) அ உரை கேட்டலும் - (பரதன் கூறிய) அச்சொல்லைக் கேட்ட வுடனே, அசனி ஏறு என வெவ் உரை வல்லவன் - பேரிடிதாக்கிறுற்போலக் கடுஞ்சொல்கூறுவதில் வல்லவனான கைகேயி,—மீட்டும் கூறுவான்-மறுபடியும் கூறத்தொடங்கினவனாய்,—'தெவ் அடு சிலையினும் - பகைவரைக்கொல்ல

வல்ல விற்புடையையுடையவனே! தேவி தம்பி என்ற இ இருவோரோடு உம்-
மனைவி தம்பி என்ற இந்த இருவருடன் கூட, கானத்தான் - (இராமன்)
காட்டிலுள்ளான்,' என்றான்—; (எ-று.)

அவ்வுரைஎன்றது - 'வந்தனையவன்கழல்வைத்தபோதலாற் சிந்தைவெங்
கொடுத்துயர்தீர்கலாது' என்று பரத னுரைத்ததை. "தானவர்வலிதபரிமிர்ந்த
தானையத், தேனமர்தொரியலான் தேவர்கைதொழ, வானகமெய்தினுள் வருந்
தனீ" என்று தன்கணவன் இறந்தசெய்தியையும், 'தேவிதம்பியென்றிவ்விரு
வோரோடுங்கானத்தான்' என்று இராமன் சீதாலட்சுமணருடனே வனம்புகுந்த
செய்தியையும் வாய்கூசாமல் மனத்திட்பத்துடனே தன்னியல்புடனிருந்து
கூறுபவ னாதலின், கைகேயியை 'அசனியேறென வெவ்வுரை வல்லவன்'
என்றார். பி-ம்:—¹ஏறென்ன. ²இவ்வவரோடுநெடுங், இவ்வவரோடும்போய்க்,
இவ்விருவரோடுவெங். ³கானத்தேகினுள், கானத்தெய்தினுள். (அசுடு)

கூ0.—பரதன் 'இன்னும் என்னதுன்பச்செய்தியைக் கேட்கநேருமோ?'
என்று தன்னுள் அஞ்சுதல்.

வனத்தின னென்றவ ளிசைத்த மாற்றத்தை
நினைத்தன னிருந்தன னெருப்புண் டானென
வினைத்திறம் யாதினி ¹விளைப்ப தின்னமு
மெனைத்துள கேட்பன துன்பம் ²யானென்றான்.

(இ-ள்.) 'வனத்தினன் - (இராமன்) காட்டிலுள்ளான்,' என்று—, அவன்
இசைத்த - அந்தக்கைகேசி சொன்ன, மாற்றத்தை - சொல்ல, நினைத்தனன்-
(மனத்தினுல்) எண்ணியெண்ணிப்பார்த்து, நெருப்புண்டான் என - அக்கி
ளியை யுட்கொண்டவன்போல, இருந்தனன்-மிக்க பெருந்துன்பங் கொண்டி
ருந்து, 'வினை திறம்-(எனது) தீவினையின் கூறுபாடு, இனி-இனியும், விளைப்
பது - உண்டாக்குந்தீமை, யாது - எதுவோ? யான் இன்னமும் கேட்பன
துன்பம் - நான் இன்னும் கேட்கவேண்டுவனவாயுள்ள துன்பத்தைவினைக்குஞ்
செய்திகள், எனைத்துஉள - எத்துணையுள்ளனவோ?' என்றான்-என்று அஞ்சிக்
கூறினான், (பரதன்); (எ-று.)

நகரத்தின் அலங்கோலநிலையைக் கண்டு சங்கைகொண்டுவந்துள்ள பர
தன், தந்தையிறந்தமை இராமபிரான்காட்டுக்குப்போந்தமை என்ற பெருந்
துயரத்தை விளைக்கும் இரண்டு செய்திகளைக் கேட்டதனால், 'பின்னும் என்
னென்ன கேட்குமாறு கொடிய நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்ந்துள்ளனவோ?' என்று
அஞ்சினு னென்க. 'விளைவது என்ற பாடத்துக்கு, இனி விளைவது - இனி
விளையப்போவதாகிய, வினைத்திறம் - தீவினப்பயன், யாது-எதுவோ? என்று
பொருள் காண்க. யாதினி விளைவது என்பதனால்- 'இனி என்னதுன்பம்
நேருமோ' என்றும், இன்னமும் எனைத்துளதுன்பம் கேட்பன என்றதனால்-
'ஏற்கவே நிகழ்ந்து இதுவரை எனதுசெவிப்படாமையுள்ள துன்பச்செய்தி
என்னென்ன விருக்குமோ?' என்றும் சங்கித்தவாறு பி-ம்:—²யாது, யாம்.

கூக.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - துளகம்: இராமன் காட்டிற்குச்செல்லக் காரணம் யாது? என்றும், அப்பிரான் காட்டிற்குச்சென்றது தந்தையிறப்பதற்கு முன்னே பின்னே? என்றும் பரதன் வினாவுதல்.

1ஏங்கினன் விம்மலோ டிருந்த வேந்தலப்
பூங்கழற் காலவன் வனத்துப் 2போயது
தீங்கிழைத் ததனினோ 4தெய்வஞ் சீறியோ
வோங்கிய விதியினோ யாதி னோ⁵வென.

(இ-ள்.) ஏங்கினன் - ஏக்கங்கொண்டவனும், விம்மலோடு இருந்த - மனவருத்தத்தோடிருந்த, ஏந்தல் - ஆண்களிற்கிறந்தவனாகிய பரதன், 'அ பூ கழல் காலவன் வனத்து போயது - வீரக்கழலையணிந்த தாமரைமலர்போன்ற கால்களையுடைய அந்த இராமபிரான் காட்டிற்குச் சென்றது,—தீங்கு இழைத்ததனின் ஒ - தீச்செயலேச் செய்ததினாலோ? தெய்வம் சீறி ஒ-தெய்வங் கோபித்ததனாலோ? ஒங்கிய விதியின் ஒ - (யாவற்றினும்) மேம்பட்ட ஊழ்வினைப்பயத்தினாலோ? யாதின் ஒ-வேறு எந்தக்காரணத்தினாலோ?' எஹ-என்று வினாவி, - (எ-று).—'என்றான்' என அடுத்த கவியோடு முடியும்.

'வனத்துக்குவகினான்' என்ற கடுஞ்சொல்லைக் கேட்டதனால் துயருழந்த பரதன், இதனால், இராமன் காட்டிற்குச்சென்ற காரணத்தை வினாவுகின்றனனென்க. தீத்தொழில் புரிந்த அரசகுமாரரைக் காணக்கூடுதல்தான் சூரிய குலத்தாரின் செயலாவதை அசமஞ்சென்ற குமாரனைக் காட்டிற்குநீட்டிய இடத்துங் காணலாம். இங்குத்தீங்குஎன்றது - உலகத்தவரை இயிசித்தலும், குருக்களையிகழ்தல் போல்வனவும். தெய்வஞ்சீறுதலாவது-நல்லநிலையிலிருக்கத் தெய்வக்குற்றத்தால் மனத்தில் மாறுபட்டதோன்றிப் பித்துக்கொள்ளாத லென்னலாம். ஒங்கியவிதி என்றது - செருக்குக்கொண்டு அடங்காத்தன்மையால் பிறரோடு பொருது தோற்றுவிடச் செய்யுந் தீவினை. மேல் அறுபத்துமூன்றாம் கவியில் "குருக்களையிகழ்சலினன்று" (கூக) என்பது முதலாக இம்முன்றையும் கைகேயி மறுத்த விவரித்தலும், "குற்றமொன்றில்லையேல்" (கூச) என்று பரதன் அதுவறித்துக் கூறுதலிலும் காணத்தக்கன. பி-ம்:—1ஏங்கின. 2போனது. 3இழைத்ததனிலோ, 4தேவராமாயமோ. தெய்வஞ்சீறிலோ. 5என்றான்.

கூஉ. தீயன விராமனே செய்யு மேலவை
தாய்செய லல்லவோ 1தலத்து னோர்க்கெலாம்
போயது தாதைவின் புக்க பின்னரோ
வாயதன் முன்னரோ 2வருளு வீரென்றான்.

(இ-ள்.) தீயன - தீயசெயல்களை, இராமன் ஏ செய்யும் ஏல் - இராமபிரானே செய்வானேயானால், அவை - அச்செயல்கள், தலத்துஉனோர்க்கு எலாம் - இவ்வுலகத்தவர்க்கெல்லாம், தாய் செயல் அல்ல ஒ - (குழந்தை

யைக் கைகால்களை யழுக்கி வாயிற் பாலெடையவைத்து எண்ணெய்போன்ற மருந்துகளைப் புகட்டுகின்ற தாயின்செய்கைபோல் நன்மையைத் தருவனவாகு மல்லவோ? போயது - (இராமபிரான் வனத்துக்கு) வகினது, தாளை - தந்தை யாரான தசரதசக்கரவர்த்தி, விண் புக்க பின்னர் ஓ-சுவர்க்கஞ்சேர்ந்தபின்போ? ஆயதன் முன்னர் ஓ - அந்தச்செயல் நிகழ்வதற்கு முன்னமோ? அருளுவீர் - அருளிச்செய்வீர், என்றான்—; (எ-று.)

திங்கிழைத்தனிலே என்று இராமபிரான்திறத்துச் சங்கிப்பதும் தவ ருரு மெனக் கருதிய பரதன், இராமபிரானது செய்கையை உலகத்தார் ஒருகால் தீங்காகக் கருதிலும், தாய் குழந்தையைக் கைகால்களை யழுக்கி நெரித்து வாயில் மருந்துட்டதல் அக்குழவிக்கு நன்மையே பயக்குமதுபோல, “உயிர்க்கெல்லாம் தாயாயுளிக்கின்ற தண்டாமரைக்கண்ணன்” ஆன இராம பிரானது செயலும் உலகத்தாரின் நன்மையின்பொருட்டே யாகு மெனச் சமாதானக்கூறி, தீயனவிழைந்தா னென்ற குற்றம் இராமன்மீது எவ்வாற்றா னும் வாராமை பரதன் பரிகரித்தனனெனக். தீயவற்றை இராமபிரான் செய்யா னென்ற குறிப்பினால் தீயவையிராமனே செய்யுமேல் என்றது. கைகேயியை நோக்கி ‘அருளுவீர்’ என்றது - இருகடுஞ்செய்தியைக் கூறிய நீர் இதையும் அருள்கொண்டு கூறுக என்று நிஷ்டரமாகக் கூறியதென்னலாம். பி-ம்:— 1.தவத்து. அருளுவாய்.

(அசுஅ)

கூறு.—கைகேயி ‘நீ சங்கித்தவைஒன்றும் இராமன்வனத்தீர்துக் கேற்றமைக்குக் காரணம் அன்று’ எனல்.

குருக்களை யிகழ்தலி னன்று 1.கூறிய
செருக்கினு லன்றொரு தெய்வத் தாலுமன்
றருக்கனே யணிய²வவ் வரசர் கோமக
னிருக்கவே ³வனத்தவ னேகி னுனென்றான்.

(இ-ள்.) ‘(இராமன் வனத்துக்குச்சென்றது),— குருக்களை இகழ்தலின் அன்று - பெரியோரைப் பழித்த குற்றத்தினாலு மன்று; கூறிய செருக்கினால் அன்று - நீ சொன்ன கருவச்செயலினாலும் அன்று; ஒரு தெய்வத்தால் உம் - அன்று - ஒரு தெய்வஞ்சிறியதனாலும் அன்று; அருக்கன் ஏ அணைய அ அரசர் கோமகன் - சூரியனையெயொத்த அரசவமிசத்து உதித்த அந்தத்தசரதன், இருக்க ஏ - உயிராடன் இருந்தபோதே, அவன் - அவ்விராமன், வனத்து - காட்டிற்கு, வகினான்-சென்றான்,’ என்றான்-என்று(கைகேசி) மறுமொழிகூறினான்; (எ-று.)

‘தீயன விராமனே செய்யுமேல் அவை தாய்செயல்லவோ’ என்று இராம பிரான்மீது தீங்குசெய்தானென்ற குற்றம் வாராது எனப் பரதன் விலக்கினு னேனும், பெரியோரையிகழ்தல் போன்ற தீங்கும் உளதாகக்கூடு மாதலின் அத்தகைத்தீங்கும் இராமபிரானிடத்து இலது என்பான் ‘குருக்களையிகழ்நலி னன்று’ என்றான். இராமபிரான் வனஞ்சென்றது நீ சங்கித்த காரணம் ஒன்

யும் நாற்புறமும் பரவியது; வாய் மடித்தது-வாய் மடித்துக்கொண்டது; மழை நெடுகை - மேகம்போல, வண்மைக்குணத்தைக்கொண்ட நீண்ட கைகள், அசனி அஞ்ச - இடியும் அஞ்சும்படி (பேரொலி பிறக்குமாறு), மண் பக ஒன் றெடுகுன்று அடித்தன-பூமிபினக்கும்படி ஒன்றையொன்று அடித்துக்கொண் டன; (எ-று.)

கை ஒன்றோடொன்று அடித்தன - சினத்தினுற் கையைத் தட்டின னென்க. பி-ம்:—¹திச்சுடப், ²போர்த்தன. ³நெடுந்தடக்கை, ⁴புக, ⁵எஞ்சவே, அன்னவே. (அளக)

கூடி. பாதங்கள் பெயர்தொறும் பாரு மேருவும்

¹போதங்கொ ணெடுத்தனிப் பொருவில் கூம்பொடு

மாதங்கம் வரு²கல மறுகிக் கால்பொர

வோதங்கொள் கடலினின் றுலைவ போன்றவே.

(இ-ள்.) பாதங்கள் பெயர் தொறும் - (அக்காலையில் பாதன்) தன் பாதங்களை மாற்றிமாற்றி வைக்குந்தோறும், பார்உம் மேருஉம் - பூமியும் மேருமலையும், மாதங்கம் வரு கலம் - யானையை யேற்றிக்கொண்டு வருகின்ற மரக்கலம், கால் மறுகிபொர - காற்றுச்சுழன்று வீசுவதனால், போதம் கொள் நெடுந் தனி பொருஇல் கூம்பொடு - புத்திக்கு முதலிற்படுகின்ற நீண்ட தனி யான ஒப்பற்ற பாய்மரத்துடனே, ஓடும் கொள் கடலினின்று-நீர்ப்பெருக்கைக் கொண்ட சமுத்திரத்தினிடையில், உலைவ போன்ற-வருந்துவதையொத்தன.

சினங்கொண்ட பாதன் தன்பாதங்களை வைக்குந்தோறும் மேருடன் பார் உலைத்தன்மை மாதங்கத்துடன் வரு கலம் உலைவதை யொக்கு மென்க; தந்திறிப்பேற்றவுவமையணி. இங்கு, “பாரிடையழுந்துகின்ற படர்நெடும் பனிமாக்குன்றங், கூருகிர்க்குவவுத்தோளான் கூம்பெனக்குமிழிபொங்க, வார் கலியழுவத்தாழுவ் கலமெனலாயிற்றன்றே” என்ற சுந்தரகாண்டச் செய்யுள் காணத்தக்கது. பாறை மரக்கலமாகவும், மேருவை மாதங்கமாகவும், கருதுக. பாதனது பாதத்தைக் கூம்பாகக் கொள்ளலாம். போதம் - மரக்கலமென்பாரு முனர். பி-ம்:—¹போதகநெடுத்திசைப் பொறுத்தபாரொடு, பூதங்கொள் கடலெ னப் பொருவில்கூம்பொடு, போதங்கனெடுந்...கூம்பொடு. ²தலம். (அளச)

கூக. அஞ்சினர் வானவ ரவுண ரச்சத்தாற்

றுஞ்சின ¹ரெண்ப்பல சொரிம தத்தொனை

யெஞ்சின ²திசைக்கரி யிரவி மீண்டனன்

வெஞ்சினக் கூற்றுந்தன் விழி³பு தைத்ததே.

(இ-ள்.) (பாதனது பெருஞ்சினத்தாற் பாரும மேருவும் உலைத்ததுகண்டு), வானவர் - தேவர்கள், அஞ்சினர் - பயந்தார்கள்; அவுணர் - அசுரர்கள், அச் சத்தால் - பெரும்பீதியினால், துஞ்சினர் - இறந்தொழிந்தனர்; திசை கரி - திக்கஜங்கள், எனை பல முதம் சொரி தொனை எஞ்சின - மதஞ்சொரிகின்ற

மிகப்பலவான தொலைகள் தூர்த்துவிட்டன: இரவி மீண்டனன் - ருரியனும்
அத்தமித்துவிட்டனன்: வெம் சினம் கூற்றுஉம் - கொடுங்கோபத்தையுடைய
யமனும், தன் விழி புதைத்தது - தன்கண்ணை மூடிக்கொண்டது; (எ-று.)

பரதனது பெருஞ்சினத்தோற்றத்தைக் கண்டு வானவாஞ்சுதல் முதலிய
யன நிகழ்ந்தனவாகக் கூறியது - தொடர்புயர்வுநவநீச்சியணியாம். அமு
தினையுண்டவராதலால் வானவர் அஞ்சினமாத் திரத்தோடு நிற்க, அமுதினை
யுண்ணாதவராதலால் அவனார் துஞ்சின ரென்க. துஞ்சினர் - மங்கலவழக்கு.
பேரச்சம் நிகழ்ந்ததனால் தம் மதப்பெருக்கு அற்றனவாக, திசையானைகள் தம்
மதஞ்சொரிதொலை தூர்த்தன வென்க. 1-ம்:—¹எனப்பலர் துளைக்கையானை
யும், ஏனையர் துளைக்கையானையும், ²திசைகளின், திசைக்களிறு, ³புதைத்தவே.

எ0.—பரதன் இராமபிரானுக்கு அஞ்சித் தந்தாயைக்கொல்லாது

கடிந்துகூறித் தொடங்குதல்.

கொடியவெங் கோபத்தாற் கொதித்த கோளரி

கடியவ டாயெனக் ¹கருது கின்றில

னெடியவன் முனியுமென் றஞ்சி நின்றன

னியுரு ²மனையவெம் மொழி³யி யம்புவான்.

(இ-ள்.) கொடிய வெம் கோபத்தால் - (பொங்கியெழுந்த) மிகக்கொடிய
சினத்தினால், கொதித்த - (மனம்) வெதும்பிய, கோள் அரி - வலிய ஆண்சிக்
கத்தையொத்த பரதன், —கடியவன் - கொடுஞ் செயலைச் செய்தவனான அந்தக்
கைகேசியை, தாய் என கருதுகின்றிலன் - தாயென்று நினைத்திலன்; (ஆயி
னும்), ‘(இவளைக் கொன்றால்), நெடியவன் - பெருமையைபுடையவனாகிய
இராமன், முனியும் - கோபிப்பான்,’ என்று - என்றகாரணத்தினால், அஞ்சி-
பயந்து, நின்றனன் - (அவளைக்) கொல்லாமல் விட்டிட்டவனாய், (அவளை
நோக்கி), இடி உரும் அனைய வெம் மொழி - பேரிடியையொத்த கடுஞ்
சொற்களை, இயம்புவான் - சொல்லுவானானான்; (எ-று.)—அவற்றை மேல்
(கஎ)—கவிகளிற் காண்க.

பரதன் கைகேசியைத் தாயென்றுகருதி உயிரோடு விட்டானல்லன்;
இவளைக் கொன்றால் பிறகு இராமன் சினங்கொள்வானே யென்று அவளைக்
கொல்லாது உயிரோடுவிட்டு, கடுஞ்சொல்லால் இடித்துக் கூறுவானாயின
னென்க. ‘மாத்தருதேவோ பவ [தாயைத் தெய்வமாகப்பேண்]’ என்று சுருதி
கூறினாலும், கடுஞ்செயலைச்செய்த தாயைத் தாயென்று கருதாமையும் முறையே
யென்பது, இந்தப்பரதனது ஒழுக்கத்தினால் வெளியாகின்றது. இடியுரும்—ஒரு
பொருட்பன்மொழி. முகலடி - முற்றுமோனை. 1-ம்:—¹கருதுகின்றிலேன்.
²அனையன. ³இயம்பினான்.

(அஎக)

எக.—இதுமுதற் பதினேழ்கவிகள் ஒரு தொடர் பாதன் தன்னையும்
கைகேசியையும் பழித்துக்கூறுதலைத் தெரிவிக்கும்.

மாண்டன நெந்தை¹யென் றம்முன் மாதவம்
²பூண்டன னின்கொடும் புணர்ப்பி னுலென்றாற்
கீண்டிலென் ³வாயுது கேட்டு நின்றயா
⁴ஆண்டன னேயன்றோ வரசை யாசையால்.

(இ-ள்.) நின் கொடு புணர்ப்பினால் - உன்னுடைய கொடுமையான
ஆலோசனையினால், எந்தை - எனதுதந்தை, மாண்டனன் - இறந்திட்டான்;
என் தம்முன் - எனது தமையன், மாதவம் பூண்டனன் - பெருந்தவத்தை
மேற்கொண்டு (காட்டுக்குச்) சென்றான்; என்றால்—, (இங்ஙனம் எந்தத்தை
இறக்கவும் தமையன் வனத்தில் தவம்புரியவும் வரத்தைக் கேட்ட), வாய் -
(உன்னுடைய) வாயை, கீண்டிலென் - கிழித்துவிடாமல், அது - (நீவரம்பெற்ற
யென்ற) அந்தச்சொல்லை, கேட்டு நின்ற-(என்) காதினற்கேட்டுக்கொண்டிருந்த,
யான்—, அரசை-இராச்சியத்தை, ஆசையால் ஆண்டனன் ஏ அன்றோ - பேரா
சையினால் ஆட்சிபுரிபவனேயாவ னன்றோ? (எ-று.)

நான் உன்பொருட்டு வரமாக இராச்சியத்தைப் பெற்றுவைத்துள்ளே
னென்று நீ சொல்லவும், அக்கடுஞ்சொல்லைக் கூறிய உன்வாயைக் கீளாமையால்
“அப்ரதிஷித்தம் அதுமதம் பவதி [மறுக்காதது உடன்பட்டதேயாகும்]” என்ற
முறைமைப்படி, இராச்சியத்தை யானுவதினுள்ள ஆசையால் உன்செயலை
உடன்பட்டவனாகவே உலகத்தாராற் கருதப்படுவே னென்று, இதனால், பாதன்
தன்னைப் பழித்துக்கூறி அவ்வழியால் தன்தாயின் செயலைக் கழிகின்றனன்,
பி-ம்:—¹என்றெம்முன். ²பூண்டதுகின்னது. ³வாயிது. ⁴ஆண்டனனும்.(அஎள)

எஉ. நீயின மிருத்தனை ¹யானு நின்றனெ
னேயெனு மாத்திரத் ²தெற்று கிற்றிலெ
³யுவவன் முனியுமென் றஞ்சினேனலாற்
றயெனும் ⁴பெயரெனைத் ⁵தடுக்கற் பாலதோ.

(இ-ள்.) நீ இனம் இருத்தனை - (எந்தையையும் எம்முனையும் அகலுமாறு
வாங்கொண்ட) நீயும் இங்கே நிற்கின்றாய்; யான்உம் நின்றனென் - (நீ அவ்
வாறுசெய்ய அச்செயலையெல்லாம் கண்டுகொண்டு) யானும் இங்குகின்றான்
னென்: (இங்ஙனம் இருக்கவும்), ஏ ஏனும் மாத்திரத்து-ஏயென்று சொல்லக்
கூடிய காலத்திற்குள், எற்றுகின்றிலென் - (உன்னை) அடித்து வீழ்த்திலென்:
(இதற்குக்காரணம்), ஆயவன் முனியும் என்று அஞ்சினேன் - உலகத்துக்
கெல்லார் தாய்போன்றவனான அந்த இராமன் (உன்னைக்கொன்றால் என்
மீது) கோபிப்பானென்று அச்சங்கொண்டுள்ளேன்; அல்லா - இது வல்லாமல்,
தாய் எனும் பெயர்-தாயென்று நீ வைத்துக்கொண்டிருக்கும் பெயர், எனை -
என்னை தடுக்கற்பாலது ஒ- (உன்னைக் கொல்லாமலிருக்கத் தடுத்தற்கு உரியதோ?

பிழைசெய்த நீயும் தண்டஞ்செய்தற்குரிய யானும் இருக்கவும், ஏற்ற தண்டனை உன்னைக்கொன்றொழிப்பதேயாகவும், நான் அதனைச் செய்யாமலிருப்பது - தாய்போன்றவனுள் இராமபிரானுக்கு என்செய்கை சினம்வினைக்கு மென்பதேயன்றி, நீ தாயென்று பெயர்வைத்துக்கொண்டிருப்பதைப்பற்றியன்று என்று பரதன் கைகேசியை யேசின னென்க. ‘தாயெனும்பெயர்’ என்றமையால், உண்மையில் தாயின்செய்கை கைகேயியினிடத்திலையென்பதும், பூதனை தாயின்வடிவைக்கொண்டுவந்தபோதிலும் க்ருஷ்ணபரமாத்மாவிறை கொல்லத்தக்கவளாயினுற்போலக் கைகேயி தாயென்றுபெயர்வைத்துக் கொண்டாலும் பரதனாற் கொல்லத்தக்கவளையென்பதும், தொனிக்கும். இராமனே தாய்; கைகேயிதாயல்லன் என்று பரதன் கொண்டுள்ள குறிப்புப் பின்னிரண்டடிகளில் வெளியாய், 13-ம்:—¹நானும், ²எற்றுகின்றிலென். ³ஆயகன், நாயகன். ⁴பொருளெனை. ⁵தடுக்கலாற்றாமோ, தடுக்கத்தக்கதோ, தடுக்கவல்லவோ.

எங். மாளவு முளனொரு ¹மன்னன் வன்²சொலான்

மீளவு ³முளனொரு வீரன் ⁴மேயபா

ராளவு முளனொரு பரத ⁵னாயினும்

⁶கோளல் தறநெறி ⁷குறையுண் டாகுமோ.

(இ-ள்.) ஒரு மன்னன் - ஓரசன், வன் சொலால் - கொடுஞ்சொல்லினால், மாள உம் - தன்னுயிரை விட்டிடவும், உளன் - இருக்கிறான்: ஒரு வீரன்—, மீள உம் - (தான் ஆளவேண்டிய இராச்சியத்தை) விட்டிட்டுக் காண்கஞ் செல்லவும், உளன்—; மேய - (தன்தாய்) விரும்பித்தேடிய, பார் - பூமியை, ஆளஉம் - ஆட்சிபுரியவும், ஒரு பரதன் - பரதனென்றொருத்தன், உளன்-: ஆயினால் - இய்வாறானால், அறம் நெறி - தருமமார்க்கம், கோள் அலது - மாறக்கொள்ளத்தக்கதேயாகு மன்றி, குறை உண்டாகும் ஓ - வேண்டத்தக்கதாக இருக்குமோ? (எ-து.)

தசரதன் வரத்திற்குக்கட்டுப்பட்டுத் தன்னுயிரைநீத்ததும் இராமன் தான் ஆளவேண்டிய இராச்சியத்தைவிட்டிட்டுக் காடுசென்றதும் நேர, பரதனென்ற யான் அந்தஇராச்சியத்தைக்கைப்பற்றியாவது அறநெறியாகுமானால், அப்படிப்பட்ட அறநெறி எமக்குவேண்டுவதில்லை யென்றனன் பரதனென்க. குறை என்பது-வேண்டத்தக்கபொரு ளென்ற அருத்தத்தில் வருவதினை “ஏறாளும்” என்று தொடங்குந் திருவாய்மொழிப்பதிகத்துப்பாடல்தோறும் கூற்றிற் காணலாம். இனி, ஈற்றடிக்கு, கோள்-அலது - விதியின்கோளாறேயன்றி, அறநெறி - தருமமார்க்கம், குறை-உண்டாகுமோ - குறைபடுவதாகுமோ? என்று கூறுவதும் உண்டு. 13-ம்:—¹மன்னவன். ²செல்கான். ³முன். ⁴வெய்ய. ⁵ஆகினால். ⁶கோளிலது. ⁷குறைவுண்டாகுமோ, குறைதற்பாலதோ. இப்பாடல் சிலப்பதிகையில் “கவ்வாவுது” (எரு) என்ற பாடலுக்குப்பின் உள்ளது. (அளக)

எசு. சுழியுடைத்¹தாயுடைக் கொடிய சூழ்ச்சியால்
வழியுடைத் தாய்வரு மரபை மாய்த்தொரு
பழியுடைத் தாக்கினன் பரதன் பண்டெனு
மொழியுடைத் தாக்கலின் முறைமை²வேறுண்டோ.

(இ-ள்.) 'சுழி உடை - வஞ்சனையுள்ள, தாயுடை - தாயினுடைய, கொடிய சூழ்ச்சியால் - தீய ஆலோசனையினால், வழி உடைத்து ஆய் வரும் மரபை - தொன்றுதொட்டுவருகின்ற சூரியகுலத்தின் பெருமையை, மாய்த்து - கெடுத்து, பரதன்—, ஒரு பழி உடைத்து - ஒப்பற்ற பழியைப்பூண்டதாக, பண்டு - முற்காலத்தில், ஆக்கினன் - செய்திட்டான்,' எனும் - என்ற, மொழி - பழிச்சொல், உடைத்து - (பிற்காலத்திலே) கொண்டதாக, (இக்குலத்தை), ஆக்கலின் - செய்திடுவதைக்காட்டிலும், வேறு முறைமை - மாறானமுறைமை, உண்டு - உள்ளதோ? (எ-று.)

சூரியகுலத்தில் மூத்தவன் அரசாளுதல் மரபு என்பது கெடும்வண்ணம் நான் அரசசெய்தால், அதனால் இந்தச் சூரியகுலத்துக்குப் பெருவசையுண்டா குமே? இங்ஙனம் வசைச்சொல் பிற்காலத்து நிலைத்துநிற்குமாறு புரிவது தகுதியுடையதாகுமோ? என்றனன் பரத னென்க. வழியுடைத்தாய் வரும் மரபு-தொன்று தொட்டுவந்த குலவொழுக்க மெனினுமாம். பி-ம்:—¹தாய்தரு. ²வேண்டுமோ. (அ-அ0)

எரு. ¹கவ்வர வதுவென விருத்திர்²கற்பெனு
மவ்வரம் பழித்துமை யகத்து ளேவைத்த
வெவ்வரம்³பொருதவே லரசை வேறுதத்
திவ்வரம்⁴கொண்டநீ ரினியென் கோடிசேரோ.

(இ-ள்.) கற்பு எனும்-கற்புஎன்று சொல்லப்படுகின்ற, அ வரம்பு அழித்த-அந்தத்தருமமுறைமையையொழித்த, உமை- அகத்து உளே வைத்த - வீட்டிற்குள்ளே சேர்த்த, வெவ் அரம் பொருத வேல் அரசை - கொடிய அரசத்தினாலாவப்பட்ட வேற்படையைக் கொண்டவரான மன்னவரை, வேர் அறுத்து - அடியோடு ஒழித்து [ஒழியும்படி], இ வரம் கொண்ட-(இராம பிரான் காட்டிற்குச்செல்லவும் யான் நாடுஆளவும்வேணும் என்ற) இந்தவரத்தைப்பெற்ற, நீர்—, கவ்வு அரவுஅதுஎன - கவ்வுந்தன்மையுள்ள பாம்புபோல, இருத்திர்—;இனி - இனியும், என் கோடிர்ஓ - எதனைக் கொள்ளப்பார்க்கின்றீரோ? (எ-று.)

வரமென்ற ஒருபாயத்தைத் தேடிக் குலமாதரின் கற்பொழுக்கத்திற்கு மாறாகக் கணவன்உயிரையேகொள்ளைகொண்ட நீர் இன்னும் எதனைக் கொள்ளப்போகின்றீரோ? என்று பரதன் வெறுப்பினற கைகேயியைக்கடிந்து கூறலாயின னென்க. கணவனுயிரைக் கொண்டமைப்பற்றி 'கவ்வரவதுவென விருத்திர்' என்றது. நஞ்சுள்ளபாம்பை வீட்டினு ளிருக்க விடலாகாதவாறு

போல உம்மையும் வீட்டிலிருக்கவிடலாகாதென்பதனை யோராமல் தசாதமன்
னவர் வீட்டில்வைத்துக்கொண்டதனால் அவருயிரே போகும் நிலைமை நோந்த
தென்னுங் கருத்துப்பட 'உமையகத்துணைவைத்த வெவ்வரம் பொருதவே
லரசை வேரறுத்திவ்வரங்கொண்ட' என்றான். 13-ம்:—¹கவ்வரவிது, கவ்வரம்
பிது, ²கட்டிய, ³பொருதலால், ⁴கொண்டனார், இச்செய்யுள் அச்சிட்டபிரதிகளி
லில்லையாயினும், பலவீட்டுப்பிரதிகளில் உள்ளது. (அஅக)

வேறு.

எக. நோயீ ரல்லீர் நுங்கண வன்றன் னுயிருண்டர்

¹பேயி ரோ நீ ரின்ன மிருக்கப் பெறுவீரே

²மாயீர் மாயா வன்பழி தந்தீர் முலைதந்தீர்

தாயீ ரோ நீ ரின்னு மெனக்கென் றருவீரே.

(இ-ள்.) தும் கணவன் தன் உயிர் உண்டர் - உமது கணவனது உயிரை
யொழித்திடலர்; (என்றாலும்), நோயீர் அல்லீர் - நோய்போல்வீ ரல்லீர், நீர்
பேயிர்-நீர்பேய் போன்றவரே; (இப்படிப்பட்ட நீர்), இன்னம்-இன்னும், இருக்க
பெறுவீர் - உயிருடனிருக்கத் தக்கீ ராவீரோ? [உயிருடனிருக்கத்தக்கவ
ரல்லீர்]; (ஆதலால்), மாயீர் - இறந்துவிடுவீராக; முலை தந்தீர் - (பாலியத்தில்)
முலைகொடுத்து வளர்த்தீர்: மாயா வன் பழி தந்தீர் - (இப்போது) அழியாத
கொடும்பழியையும் விளைத்தீர்: தாயீர்வ நீர் - தாயாராகிய நீர், இன்னும்—,
எனக்கு—, என் தருவீர் - என்ன தரப்போகின்றீரோ? (எ-று.)

நோயென்பது சிறிதுகாலந் தொந்தரவுசெய்து உயிர்கொள்ளும்: அங்ஙன
மின்றித் திடீரென்று அறைந்து உயிரைக்கொள்வதுபேயே யாதலால், 'நுங்கண
வன்றன்னுயிருண்டர் நோயீரல்லீர் பேயீரேநீர்' என்றும், இங்ஙனம் உயிரைக்
கொல்லுங் கொடியர் உயிரோடிருத்தல் தகா தென்பான் 'இன்னுமிருக்கப்
பெறுவீரே' என்றும், முலைதந்ததனால் எனக்குத் தாயேயாயினும், இராமனைக்
கான்புகச்செய்து எனக்குக் கொடும்பழியை விளைத்திட்ட நீர் இன்னும் எவ்வ
கைத்தீமையை விளைப்பீரோ என்று அக்கைகேயியைக் கண்டு தான் அஞ்ச
வதனை வெளிப்படுத்துவான் 'முலைதந்தீர் தாயீரேநீர் மாயாவன்பழி தந்தீர்
இன்னு மெனக்கென்றருவீரோ' என்றும் கூறினான். செறவினால், 'நோயீரல்
லீர்' முதலாகப் பன்மைப்பாலாற் கூறியது. 13-ம்:—¹பேயீரல்லீர், ²மாயா,

எள. ஒன்றும் பொய்யா மன்னனை வாயா ¹னுயிரோடுந்

தின்றுந் தீரா வன்பழி ²கொண்டுந் திருவெய்தி

யென்றுந் நீரே ³வாழ ⁴வடிவந்தி ⁵வவனேகக்

கன்றுந் தாயும் ⁶போல்வது ⁷கண்டுந் ⁸கழியீரே.

(இ-ள்.) ஒன்றுஉம் பொய்யா மன்னனை - சிறிதும் மெய்ம்மைதவறுத
வில்லாத அரசனை, வாயால்-வாய்ச்சொல்லாகிய வுரத்தால், உயிரோடுஉம் தின்று
உம் - உயிருடனே யழித்தும், (அதனால்), தீரா வன் பழி கொண்டுஉம் - நீங்

காத கொடும்பழியைப் பெற்றும், திரு எய்தி-இராச்சியத்தைப் பெற்று, என்று உம் கீர் வ வாழ - என்றைக்கும் நீரே வாழ்ச்சியடையும்படி, உவந்தீர் - மன மகிழ்ச்சி; அவன் ஏக-அந்த இராமபிரான் (ஊரைவிட்டுக் காட்டுக்குச்) செல் கையில், கன்றுஉம் தாய்உம் போல்வது கண்டுஉம்-(நகரத்தாரும் இராமபிரா னும்) கன்றுகளையும் அவற்றின்தாயையும் போல்வதைக் கண்டும், கழியீர் - (உமதுமனநிலை) மாறுகின்றிலீர்; (எ-று.)—ஏ - இரக்கம்.

‘யார் எப்படிப்போனாலும் போகட்டும்; நமக்கு நல்வாழ்ச்சி யிருந்தாற்போ தும்,’ என்று கருதினீர்; நம்மிடத்து உலகத்தவர் அன்புகொண்டிருந்தாலல் லவோ நமக்கு நல்வாழ்ச்சி கைகூடும்? இராமன் வனஞ்செல்லத் தாய்நாடுகன்றே போல இந்நகரத்தவர் அவ்விராமபிரானை நாடிச் சென்றதனைக் கண்கூடாகக் கண்டிருந்தும் கீர் துமது தீக்குணம் மாறப்பெற்றிலீர்; இது என்ன பேதைமை? என்றனன் பரத நென்க. சொன்னசொல் தவறாமையால் அரசனை ‘ஒன்றும் பொய்யா மன்னன்’ என்றும், வரத்தினால் உலகுள்ளவனவும் நீநகாத பழியைப் படைத்ததனால் ‘தீராவனப்பிற்கொண்டும்’ என்றும், கீர் ஒருத்தரே வாழ்ந்தால் வாழ்நாமேதவிர நாட்டாரோடுசேர்ந்து வாழ்தல் இயலா தென்பான், ‘திரு வெய்தி என்றும் நீரேவாழவுவந்தீர்’ என்றுங் கூறினான். அரசனை வரத்தாற் கொன்ற கொடுமையை விளக்க, ‘உயிரோடு தின்றும்’ என்று பிரித்துக்கூறி யது. ஒன்றும், உம்மை-இழிவுசிறப்பு. கன்றுந்தாயும்போவனகண்டும் கழியீரே என்ற பாடத்து - தாயும் கன்றுஞ் சேர்ந்துபோவதுபோல உலகத்தவர் இராம பிரானுடனே சேர்ந்திருத்தலே முறையாயிருக்கக் கன்றைவிட்டுத் தாயைப் பிரிப்பதுபோல இந்நகரத்தவரை இராமபிரானைவிட்டுப்பிரியச்செய்தது முறை யல்ல என்று கருத்துக் காணலாமாம். 1-ம்:-1உரையோடும், 2கொண்டீர், 3ஆன, 4உகந்தீர், 5மிகநன்றே, 6போல்வன், போவன், 7கண்டீர், 8கழியீரோ, (அஅசு)

எஅ. இறந்தான் நந்தை 1யீந்த வரத்துக் 2கிழிவெண்ணை வறந்தா 3னீதென் றன்னவன் மைந்த னரசெல்லாந் துறந்தான் 4ரூயின் சூழ்ச்சியின் ஞால 5மவனோடும் பிறந்தா னுண்டா னென்னுமி 6தென்னாற் 7பெறலாமே.

(இ-ள்.) தந்தை - தசரதன், ஈந்த வரத்துக்கு இழிவு எண்ண(து)-(தான்) கொடுத்த வரத்துக்குக் குறைவையெண்ணாமல் [முன்னீந்தவரத்தைக்கொடுக்க மாட்டேனென்றுசொல்லாமல்], இறந்தான் - உயிரோழிந்தான்; ஈது-(தந்தை சொல்லின்படி நடப்பதாகிய) இது, அறந்தான் - (புதல்வர் நடக்கவேண்டிய) தரும் முறையாகும், என்று-எனக் கருதி, அன்னவன் மைந்தன் - சக்கரவர்த் தியின் திருமகன், அரசு எல்லாம் துறந்தான்-இராச்சியத்தை முற்றும் துறந்திட் டான்; (இங்ஙனமிருக்க), அவனோடுஉம் பிறந்தான்-அந்த இராமனோடும் பிறந் தவனான பரதன், தாயின் சூழ்ச்சியின் - தாயினுடைய தந்திரத்தால், ஞாலம் ஆண்டான் - இராச்சியத்தை அரசுபுரிவதாயினான், என்னும் - என்று (உலகத் தார் ஏனனமாகக்) கூறுகிற, இது-இப்பழிச்சொல், என்னால்—, பெறலும் ஏ - பெறுதற்கு உரியதோ? (எ-று.)

இராமபிரான் தந்தையை யறுசரித்துநடக்க, அத்தசாதனை மந்திரோரு புதல்வனுன நான் உலகத்தோர் பழிக்கும்படி அரசை மேற்கொள்வது முறையோ? அன்றுஎன்றபடி. 'வரத்துக்கிழிவெண்ணு' என்பதை மந்திரிப மாக்கக்கொண்டு, அறந்தானிதென்று அன்னவன்மைந்த னரசெல்லார் துறத் தான் என்ற வாக்கியத்தோடு இயைத்து உரைத்தலுமொன்று. 1-ம்:—¹ஏய்ந்த. ²இழிவெண்ணு, அழிவெண்ணு, அழிவெண்ணு. ³சுதேயென்று. ⁴தாயார். ⁵அவனோடே. ⁶என்னில். ⁷பெறலாமால்.

(அஅச)

எக. மாளு மென்றே ¹தந்தையை ²யுண்ணுன் ³வசைகொண்டான் கோளு மென்னு லேயெனல் கொண்டா ⁴னது ⁵வன்றேன் மீளு ⁶மென்றே பெண்ணையு மெய்யே யுலகெல்லா மாளு மென்றே பேயின் னன்றோ வரசாள்வான்.

(இ-ள்.) அரசு ஆள்வான் - இராச்சியத்தை யாளுதற்குஉரிய முறைமையையுடையவனாகிய ஸ்ரீராமன்,— மாளும் என்றுவ தந்தையை உன்னுன் - (தான் காட்டிற்குச்சென்றால்) தந்தை இறந்துபடுவா னென்று கருதாதவனும், வசை கொண்டான் கோள் உம் என்னுல்வ எனல்கொண்டான் - ('கணவனைக் கொன்ற கடும்பாவி' 'புதல்வனைக் காட்டிற்கு வெருட்டிய பெரும்பாவி' என்று) பழிச்சொல்லைக் கொண்டவனான கைகேயியின் மாறுபாடான எண்ணமும் என்னுலேதான் விளைந்ததென்று கருதுபவனுமாகி, என்னைஉம் மெய்வ உலகு எல்லாம் ஆளும் என்றுவ பேயின்ன அன்று ஒ - (தன்னுடைய அடிமையாய்க்கிடக்கும்) என்னைப்பற்றியும் திண்ணமாக (இவன்) உலகத்தை யாட்சி புரிவானென்று நம்பியே கானகத்துக்குச் சென்றானல்லவோ? அது அன்று ஏல் - அங்ஙனம் அப்பிரான் சுருதாமலிருப்பின், மீளும் அன்றே - (கானகத்துக்குச் செல்வதென்ற எண்ணத்தை) ஒழிந்திருப்பா னல்லவா? (எ-று.)

என்னுடைய துண்டுதலினாலேயே எந்தாய் இராச்சியத்தை வரமாகப் பெற்றானென்றும், நான் இராச்சியத்தையான்வது திண்ணமென்றுங் கருதினா னுதலால்தான், ஸ்ரீராமன் தந்தையிறந்துபடுவா னென்பதைப் பொருட்படுத்தாமற் கானகஞ் சென்றான்; அங்ஙனமன்றாயின் அப்பிரான் காட்டிற்குச் செல்வ தென்ற எண்ணத்தைத் தவிர்ந்திருப்ப னென்பதாம். மீளும் அன்றே என்ப தற்கு-தசரதன் இறந்தவன்றே மீண்டிருப்பான் (இராமன்) என்று கூறுவது முண்டு. ²உன்னு என்றபாடத்துக்கு இவ்வினையெச்சத்தைக் கொண்டான் என்ப தோடுகூட்டி யுரைப்பாருமுளர். அக்கைகேயி கொண்ட எண்ணம் நிறை வேறுது பழியே மிச்சமாய்நின்ற தென்பான் 'வசைகொண்டான்' என்றான். 1-ம்:—¹தந்தையும். ²என்னுல். ³வசைகொண்டான், வசைபாரான். ⁴இது. ⁵அன்றே. ⁶இன்றே.

(அஅடு)

அஃ. ஒதா நின்ற ¹தொல்குல மன்ன ²னுணர்வப்பால்

³யாதா னுந்தா னாகவெ னக்கே ⁴பணிசெய்வான்

⁵நீதா நின்ற சிந்தனை செய்தா னவனென்னப்

போதா தோவென் றூயிவன் கொண்ட ⁷பொருளம்மா.

(இ-ள்.) ஒதாநின்ற தொல் குலம் மன்னன் - (யாவராலும்) கொண்டாடப்படுகின்ற பழமையாகிய இந்தச் சூரியகுலத்தில் தோன்றிய அரசனாகிய தசரதனது, உணர்வு - எண்ணம், அப்பால் - பிறகு, யாது ஆன் உம் தான். ஆக - (இராமனைக்காட்டுக்கு அனுப்புவது முதலியனகுறித்து) எதுவாகத்தான் ஆகட்டும்: 'எனக்குவ பணிசெய்வான் அவன் - எனக்குப் பணிசெய்தலையே (தன்) பணியாகக் கொண்டிருந்த அந்தப்பரதன், தீது ஆ நின்ற சிந்தனை செய்தான் - கொடியதாகவுள்ள எண்ணத்தைக் கொண்டிட்டான்,' என்ன - என்று (ஸ்ரீராமன்) கருதுதற்கு, என் தாய் இவன் கொண்ட பொருள்-என்தாயாகிய இந்தக் கைகேயி வரத்தாற்கொண்ட இராச்சியப்பொருள், போதாதுஓ - போதாதா? (எ-று).— அம்மா - இரக்கக்குறிப்பிடைச்சொல்.

தசரதன் என்னைப்பற்றி எங்ஙனங்கருதினாஹ் கருதட்டும்: அதைப்பற்றிச் சிந்தையிலே; 'இதுவரையிலும் எனக்குப் பணிசெய்தலையே தன்தொழிலாகக்கொண்ட பரதன் சிந்தனை மாறுபட்டான்' என்று இராமன் கருதுதற்கு என்தாய் வரத்தால் இராச்சியத்தைக் கொண்டதே பேரதியதாகுமென்றுவருந் தினன்பரதனென்க. என்தாய் இவன் கொண்ட பொருள் போதாதோ என் பதற்கு-என்தாயாகிய இந்தக் கைகேயியால் யான் அடைந்த பழியாகியபொருள் எனக்குப் போதாதோ? இதைக்காட்டிலும் எனக்குப் பொல்லாங்கு விளைக்க வேறென்றுவேணுமோ? என உரைப்பினுமாம். 1-ம்:—1திண்குணநன் னூல், 2உரை, 3வதேனும், 4பழி, 5தீதாய், 6அவன், 7புகழ். இரண்டாமடி ஒருபிரதியில், 'வதாமென்னுத்தாதையெனக்கே பணிசெய்தான்' என்று காண்கிறது. (அஅசு)

ஆக. உய்யா நின்றே னின்னமு மென்முன் னுடன்வந்தான்
கையார் கல்லைப் புல்லட குண்ணக் கல1மேந்தி
2வெய்யோ னுனின் சாலியின் வெண்ணோ நமு3தென்ன
நெய்யோ 4டுண்ண நின்றது நின்றார் நினையாரோ.

(இ-ள்.) என்முன் உடன் வந்தான்-எனக்கு மூத்த சகோதரனாகிய ஸ்ரீராமன், கை ஆர் கல்லை-(தன்) கையாகிய கலத்தில், புல் அடகு உண்ண - (கிழங்கு பழம்) முதலிய இலையுணவை யுண்டுகொண்டிருக்க, இன்னம்உம்-,வெய்யோன் நான் - கொடியவனாகிய நான், உய்யாநின்றேன் - உயிர் பிழைத்திருப்பவனும், கலம் - (சிறந்த பொன்முதலியவற்றாலியன்ற) உண்கலத்திலே, இன் சாலியின் வெண் சோறு - இனிய சம்பாநெல்லரிசியாற்சமைத்த வெண்ணிறமுள்ள சோற்றை, ஏந்தி - பெய்துகொண்டு, அமுது என்ன - தேவாமிருத மென்னும் படி, நெய்யோடு - நெய்யுடனே, உண்ணநின்றது - உண்டுகொண்டு நிற்பதை, நின்றார் - கண்டுகொண்டிருக்கும் உலகத்தவர், நினையார்ஓ-(என்னை இழிவாகக்) கருதமாட்டாரோ? (எ-று.)

இராமன் காட்டிற்குச்சென்றதை யறிந்தபின்பு நான் உயிருடனிருப்பதே மிகை; அதற்குமேல் அப்பிரான் காட்டிலே கையே கலனாகச் சாகப்படுகின்றதென்று உயிர் தாங்கியிருப்பதை யறிந்தபின்பும், இந்நாட்டிலே சாலியரிசிச்

சோற்றைப் புத்துருக்குறையோடு பொற்கலத்திலிட்டு இன்னமுதென உண்டுகொண்டிருந்தால், என்னை இவ்வுலகத்தோர் ஏசுரோ? என்று வருத்தி நன் பரதனென்க. பி-ம்:—¹ஏற்றி; ஏற்றா, ஏற, ஏறி. ²அய்யோநான், ஐயோ நான், ஐயானான். ³உண்ண. ⁴உண்ணுகின்றது. (அஅஎ)

அஉ. வில்லார் தோளான் மேவினன் வெங்கா னகமென்ன நல்லா ¹னையன் றுஞ்சின னஞ்சே யனையானோக் கொல்லேன் மாயேன் வன்பழி யாலே ²குறைவற்றே னல்லே னே³யா னன்புடை யார்போ லழுகின்றேன்.

(இ-ள்.) வில் ஆர் தோளான் வெம் காணகம் மேவினன் என்ன - வீற் புண்ட தோளையுடையவனான ஸ்ரீராமன் கொடுங் காணத்தூச் சென்ற நென்றுசொல்ல, (கேள்வியுற்றும்), நல்லான் ஐயன்-சிறந்த தலைவனாகிய தசரத சக்கரவர்த்தி, துஞ்சினன் - (அத்துயரத்தைத் தாங்கமாட்டாது) உயிர் நீங்கி னான்; (இராமபிரானைக் காட்டிற்று அனுப்பியவன் எந்தாயாகிய லகதேயியாவ னென்பதை யறிந்தும்), நஞ்சவ அனையானே - விஷம்போற் கொடியவனான அவளை, கொல்லேன் - கொன்றிடாமலும், மாயேன் - (இத்தீமைக்கெல்லாம் காரணமாயிருந்த என்னை) மாய்த்துக்கொள்ளாமலுயிருப்பவனாகிய, யான்-, அன்புடையார்போல் அழுகின்றேன்-(இராமபிரானிடத்து)அன்புடையாரைப் போலப் பாவித்துக் கண்ணீர்வடிக்கின்றேன்; வன்பழியால் ஏ குறைவு அற் றேன் அல்லேன்-('இவன் இராமனிடத்து அன்பு இல்லாதிருக்கையில் அன் புடையார்போல நடிக்கும் வேஷக்காரன்: இராமனைக் காட்டிற்குத் தூரத்தக் காரணமாயிருந்தவன்' என்று உலகத்தார் தூற்றும்) கொடிய பழி நிரம்பியிருக் கப்பெற்றவனல்லேனே? (எ-று.)

யான் இராமன்விஷயத்தில் கண்ணீர்வடித்தாலும், நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியை ரோக்குமிடத்து உலகத்தார் கூறும் பழிக்குப் பெரும்பாத்திரமாகும்படியாயிற்று என்னிலை யெனப் பரதன் வருந்துகின்றன நென்க இறந்ததனால் அத்தசரத னதுநன்மை வெளியாயிற்றென்பான் 'நல்லா னையன் றுஞ்சினன்' என்றான். பி-ம்:—¹அன்றே. ²குறைகின்றேன். ³நான். (அஅஅ)

அரு. பாரோர் கொள்ளார் யானுயிர் பேணிப் பழி¹பூணென் ²நீரா தொன்ற னும்பழி யூரிற் றிருநிலலா ளாரோ டெண்ணிற் றுருரை ³தந்தா ரமெல்லாம் வேரோ டுங்கே டாக முடித்தென் ⁴வினைவித்தாய்.

(இ-ள்.) (யான் அரசபுரிவதை), பாரோர் கொள்ளார் - உலகத்தவர் (சரி யென்று) ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்; யான்—, உயிர் பேணி - (அரசுச்செல்வத் தோடு வாழும்) உயிர்வாழ்க்கையை விரும்பி, பழி பூணென்-(தமையனைக்காட் டிற்குத் தூத்திலிட்டுத் தம்பி அரசபுரிகின்ற நென்று உலகோர் கூறும்) பழி மொழியை மேற்கொள்ள உடன்படேன்; (யான் அரசை மேற்கொண்டால்),

ஒன்றன் உம் பழி தீராது-ஒருவகையாலும் பழி நீங்காது; ஊரில் திரு நிலலான்- (இராமன் கானகஞ்சென்றுள்ளதனால் முறைநிறம்பிய) இவ்வுரில் (இனி) இலக் குமியும் வாழான்; (இங்ஙனம் யாவும் விபரீதமாவதைச் சிறிதுங்கருதாத கைகேயியே!) எண்ணிற்று ஆரோடு-(நீ) ஆலோசனைசெய்தது யாவரோடு? உரை தந்தார் ஆர்-(உனக்கு) ஆலோசனைசொல்லியவர் யாவர்? அறம் எல்லாம் வேரோடு உம் கேடு ஆக முடித்து என் விளைவித்தாய் - தருமமெல்லாம் அடியோடு கெடும்படியாக தொழிலைச்செய்திட்டு என்னபயனைக் கண்டாய்? (எ-று.)

கணவனைக் கொல்லுதல், மூத்தவனிருக்க இலாயவனுக்குமுடிசூட்டக் கருதுதல், யாதொருபிழையுமில்லாதாமகாருணவாணஸுதல்வனைக் காட்டிற்குச் செலுத்துதல், வசிட்டர்முதலியபெரியோர்மொழியைக்கேளாமை முதலியன யாவும் அறத்திற்குமாறான செயலா மாதலால், 'அறமெல்லாம் வேரோடுங் கேடாகமுடித்து' என்றான். 1-ம்:—1பூண்டல். 2தீராதொன்றானின்பழி, தீராதொன்றோதுன்புமில், தீராதொன்றோதுன்பமில். 3கொண்டாய், தந்தாய். 4வினையேனே.

(அஅக)

அசு. கொன்றே னெனன் 1றந்தையை மற்2றுன் கொலைவாயா
லொன்றோ கானத் தண்ணலை 3புய்த்தே னுலகாள்வா
னின்றே னென்ற னின்பிழை யுண்டோ பழிபுண்டோ
வென்றே னுந்தா னென்4பழி மாயு 5மிடமுண்டோ.

(இ-ள்.) உன் கொலை வாயால் - உன்னுடைய கொல்லுந்தன்மையுள்ள வாயைக்கொண்டு, நான்—, என் தந்தையை கொன்றேன்—; ஒன்று ஒ - இது மாத்திரந்தானோ? மற்று - பின்னும், கானத்து - காட்டில், அண்ணலை - பெருமையிற்சிறந்தவனாகிய இராமபிரானை, உய்த்தேன் - செலுத்தினேன்: (இவையெல்லாம் வேற்றிடத்தில் மறைவாக இருந்து செய்துவிட்டு), உலகு ஆள்வான் நின்றேன் - இவ்வுலகத்தை அரசுபுரியும்படி வந்தும் உன் னேன்; என்றால் - (விஷயம் நடந்தவகை) இப்படியுள்ளதானால், நின் பிழை உண்டுஓ - உன்மீது சொல்லக்கூடிய குற்றம் உள்ளதோ? பழிஉண்டுஓ - (உல கத்தோர் ஊற்றுதற்குடரிய) பழிமொழி (உனக்கு) உண்டாருமோ? என்று என் உம் என் பழி மாயும் இடம் தான் உண்டுஓ - என்றைக்காவது என்பழி நீங்கக்கூடியவழி தான் உள்ளதோ? [இல்லையென்றபடி]; (எ-று.)

இராமன் காட்டிற்குப்போனதையும், தசரதமன்னவன் இறந்துபட்ட தையும்அறிந்த பின்பும் யான் உன்னைகொல்லாமலும் உயிரோடுஇனிதுஉண்டு வாழ்ந்து மிருத்தலால், நான் உன்னைக்கொண்டு இராச்சியத்தை எனக்குத் தருமாறு செய்து மன்னவன் உயிரோழியும்படியும் ஸ்ரீராமபிரான் கானகஞ் செல்லும்படியுஞ்செய்தே நென்றே உலகத்தார் நினைக்கும்படி யுள்ளது: ஆகவே, குற்றமும் பழியும் எனக்கே; உனக்குச் சிறிதும்இல்லை: இப்பழியை யான் போக்கிக்கொள்ள வழியில்லையே! என்று வருந்துகின்றனன் பரத நென்க.

ஒருவர் ஒருதீக்காரியத்தைச் செய்யாமலிருப்பினும் அத் தீக்காரியத்தைச் செய்தவரென அபவாதம் தோன்றினாலும் அதனையுந் தீர்த்துக்கொள்ளவேணுமென்ற நூற்கொள்கை இங்கு அறியத்தக்கது. 19-ம்:—1.தாதையை. 2.என் கொலைவாளால். 3.உய்த்தே. 4.புகழ். 5.இடை.

(அக0)

அரு. கண்ணு லேயென் செய்வினை 1.யின்னுஞ் 2.சிலர்காண
3.மண்ணுர் பாரா 4.தென்னுவர் 5.வாளா பழி6.பூண்டா
யுண்ணு நஞ்சங் 7.கொல்கில தென்னு 8.முரையுண்டென்
மெண்ண நின்றே 9.என்றி யிரோனென் னுயிரோடே.

(இ-ள்.) என் செய்வினை - யான் செய்யப்போகின்ற தொழிலு, இன்னும்-
இனியும், சிலர் - (என் கருத்தையுணராத) சிலரும், கண்ணுவ காண-காண்ட
டும்: மண்ணுர் - இம்மண்ணுலகத்தவர், பாராது - (நான் இராமனிடத்து அன்
புள்ளவனென்பதை என்செயலாற்) காணாமலிருக்கும்வரையும், என்னுவர்-(என்
னைப்) பழிப்பார்கள்; (உன் கருத்து நிறைவேறுமையால்), (கைகேயியே!)
வாளா பழி பூண்டாய் - வீணே பழிக்கு ஆளானாய்; உண்ணு நஞ்சம் கொல்கி
லது என்னும் உரை உண்டு என்று எண்ணுகின்றேன் - உண்ணுமல் விஷம்
கொல்லாது என்னும் பழிமொழி இருக்கின்றதென்று எண்ணுபவனாகின்றேன்;
(இதுவே யான் உயிரைப் போக்காமல் வைத்திருத்தற்குக் காரணம்);அன்றி -
அல்லாவிட்டால், என் உயிரோடு இரேன்—; (எ-று.)

உலகத்தவர் ஒப்போது என்னை இகழ்ந்தாலும், யான் இனிச் செய்யுஞ்
செயலைக் கண்டால் என்னைப் பின்இகழாரென்று கருதுகின்றேன் : அரசுபுரி
வதை யான் ஏற்றுக்கொண்டால்தான் எனக்குப் பழி நிலைத்துவிடுமேதவிர,
யான் ஏற்றுக்கொள்ளாது விடுவேனாயின் உண்ணுஞ்சு கொல்லாதவாறுபோல
எனக்குப் பழியுண்டாகாது: இந்த நம்பிக்கையேயான் உயிரோடு வாழ்வதற்குக்
காரணம் என்று சிறிதுதேறிப் பரதன் கூறினனென்க. நீ பழிபூண்டது
மிச்சமேயன்றி உன்னெண்ணம் பலியாது என்பான் 'வாளாபழிபூண்டாய்'
என்கின்றான். உண்ணுஞ்சங்கொல்கிலது - “உண்ணுதேயுயிருண்ணு தொரு
நஞ்சு” என்று இராவணன்வதைப்படலத்தும் வருகின்றது. இன்பழியுண்டோ
என்று கீழ்க்கூறியவன் இங்கு இவ்வாறு கூறுவது - என்பழி நீங்கினால், பிறகு
உன்பழி நிலைத்திருக்குமென்றும், அது நீங்கவழியில்லமென்றும் குறிப்பித்தற்
காகும். கீழ்ச்செய்யுளில் பிழையும், பழியும் உண்டாகியதே: இதுதீரும்வகை
கானேனே என்று வருந்திய பரதன், பழிதீரும் வகையை இதனாலும், பிழை
தீரும்வகையை அடுத்தசெய்யுளாலும் தெரிவிக்கின்றனனென்க. 19-ம்:—
1.பின்னம். 2.சிலர்காண்பார், சிலகாண்பார். 3.மண்ணோர்காணது, விண்ணோர்
மண்ணோர். 4.எள்ளலர், கொள்ளலர். 5.மாணா, வீணே. 6.பூண்டேன், பூட்டார்.
7.கொல்லலது, 8.முறை. 9.என்றுமிருந்தேனுயிரோடே.

(அகக)

அக. என்றுன் பாவிக்கும்பி வயிற்றின் னிடைவைகித்
தோன்றுந் 1.திராப் பாதக 2.மற்றென் னுயர் தீரச்
சான்றுந் தானே நல்லற.மாகத் தகைஞரால்
முன்றுந் காண மாதவம் 3.யானே முயல்கின்றேன்,

(இ-ன்.) பாவி உன் - பாவியாகியஉன்னுடைய, கும்பி வயிற்றின்னினை - நரகம்போன்ற வயிற்றிலே, என்று - இசைந்து, வைகி - தங்கியிருந்த தனால், தோன்றும் - உண்டாகிய, தீரா பாதகம் - போக்குதற்கு அரிய பாவம், அற்று - நீங்கி, என் துயர் தீர - என் துன்பமெல்லாம் ஒழியும்படி, நல் அறம் தான் ஏ சான்றுஉம் ஆக - நல்லதருமமே சாட்சியாக அமைய, தகை ஞாலம் மூன்றுஉம்காண் - மூவுலகத்தோரும் காணும்படி, யான் ஏ மாதவம் முயல்கின் மென் - நான் பெருந்தவஞ்செய்வேன் (ஏ-று.)

இராமன் காட்டிற்குச்செல்லுதற்குப் பாதன் உட்கதை யென்று உலகத் தில்தோன்றும் அபவாதமொழிக்கு மூலம் உன்வயிற்றிற்பிறப்பே யாதலால், அந்தவயிற்றில்தங்கிய பாதகமும், உலகத்தார் பழிக்குஆளானேனே என்றத னால் தோன்றியமனத்துயரமும் தீருமாறு மூவுலகத்தோரும் காண் யான் தவம் புரிவே னென்று பரதன் கூறுகின்றனனென்க. இதனால், தன்பிழை தீருமாறு கூறப்பட்டது. சான்றுந் தானே நல்லறமாக என்றது - தான்செய்யுந்தவம் மணப்பூர்வமான தென்பதை விளக்கும். பி-ம்:-¹பாரா, பாரப். ²உற்று. ³நானே. (அகஉ)

முக. சிறந்தார் சொல்லு நல்லுரை சொன்னேன் செயலெல்லா
மறந்தாய் செய்தா ¹யாகுதி மாயா வுயிர்தன்னைத்
துறந்தா யாகிற் ²றாயையு மாதிரி யுலகத்தே
பிறந்தா யாதி ³தல தில்லைப் பிரிதென்றான்.

(இ-ன்.) சிறந்தார் - அறிவுமிக்க பெரியோர், சொல்லும் - சொல்லு கின்ற, நல் உரை - சிறந்தவார்த்தைகளை, சொன்னேன்—; மாயா உயிர் தன்னை - (இன்னும்) மாயாதிருக்கின்ற (உன்) பிராணனை, துறந்தாய் ஆகில் - விட்டிட்டாயானால், செயல் எல்லாம் மறந்தாய் செய்தாய் ஆகுதி - நீ செய்த கொடியசெய்கைகளையெல்லாம் (புத்திபூர்வமாகவல்லாமல்) நினைவின்றியே செய்தவளாவாய்; தூயைஉம் ஆதி - (பாவம்நீங்கிப்) பரிசுத்தமானவளும் ஆவாய்; உலகத்து ஏ பிறந்தாய் ஆதி - உலகத்திற் பிறந்ததனை பெறலாகும் பயனைப் பெற்றவளும் ஆவாய்; (நீ பழிநீங்கி நன்மையடைதற்கு உரிய வழி), ஈது அலது - இதுவல்லாமல், பிறிது - வேறென்று, இல்லை—, என்றான் - என்றுகூறிமுடித்தான், (பரதன்); (ஏ-று.)

சிறந்தார் - அறிவுஒழுக்கங்களிற்சிறந்தவர். சிறந்தார் சொல்லும் நல்லுரை என்றது - ‘மாயாவுயிர்தன்னைத்துற’ என்பது. சொன்னேன்என்று இறந்த காலத்தார் கூறியது - இயல்புபற்றி. கீழ்த் தன்பாவமும் பழியும் நீங்கும்வகை கூறிய பரதன், இசைனால், தன்தாய்க்குப் பழி நீங்குதற்கு வகை கூறுகின்றான். நீ உன்னுயிரைத் துறத்தலே பழிநீங்கும்வழி யென்றன னென்க. “தோன் றிற் புகழொடுதோன்றுக” என்றபடி உலகத்தில்தோன்றுபவர் புகழுடன்நிற்க வேண்டுமாதலாலும், அதற்குமாறான பழியைப் பெற்றவர் உலகத்துப் பிறந்த

பயனைப் பெறும் போதால் அவர் பிறந்தும் பிறவாதவர்போலாவ ராதலாலும், நீ உயிர்தன்னைத்தறந்தால் பழிநீங்கிப் புகழ்பெறுதல்கூடுமென்பான், 'தூயையுமாதியுலகத்தே பிறந்தாயாதி' என்கின்றான். உயிர் நித்த மென்ற கொள்கைபற்றி, 'மாயாவுயிர்' என்றானுமாம். பி-ம்.—¹ஆகியுன். ²தூய்மையுமாயிவ். (அகக)

அஅ.—பரதன் கைகேயியினருக்கிலிருக்கப் பிடியாமல்
கோசலையுள்ளவிடத்துக்குச் செல்லுதல்.

வேறு.

இன்னண 1மினையவன் 2விளம்பி யானுமிப்

பன்னருங் கொடுமனப் பாவி பாடினோன்

துன்னருந் துயர்கெடத் தூய கோசலை

பொன்னடி தொழுவனென் றெழுந்து போயினான்.

(இ-ள்.) இனையவன் - (இராமபிரானுக்கு அடுத்த) தம்பியாகிய பரதன், இன்னணம் விளம்பி - இவ்வாறு கூறிவிட்டு, 'யான்உம் - நானும், பன்ன அரு கொடு மனம் இ பாவி பாடு - சொல்லொணாத கொடுமையைக்கொண்ட மனத்தோடுகூடிய இந்தப் பாவியினிடம், இரோன்—; துன்ன அரு துயர் கெட - (இங்கு இருத்தலால் தோன்றுகின்ற) கிட்டுதற்குரிய மனத்துயர் போம்படி, தூய கோசலை - பரிசுத்தகுணமுடைய கௌசலையின், பொன் அடி தொழுவன் - சீர்பாதங்களை வணங்குவேன்,' என்று—, எழுந்துபோயினான்—;(எ-று.)

இவ்வளவுதூரம் தன்மனவருத்தத்தைச் சொல்லியும், அந்தக்கைகேயியின் கொடுஞ்செயலைச்சுட்டிக்காட்டி அதற்குப் பரிகாரத்தை யெடுத்துச்சொல்லியும் அந்தக்கைகேயி மனநெகிழ்ச்சிகூடல்கொள்ளாமல் முன்போலவேயிருப்பது கண்ட பரதன், அவ்ரு இருத்தற்கும் மனங்கொள்ளாமல் கோசலையாருள்ள இடத்துக்குச் செல்வே னென்று எழுந்துபோயின னென்க. இரோன் - தன்மையொருமை யெதிர்மறைவினைமுற்று; எதிர்மறையாகாரம் புணர்ந்து கெட்டது. இன்னணம் - இன்னவண்ணம்; மருஉ. கைகேயியை மிக்ககடுமையாகப் பழித்துத் தரையில் நெடுநேரம் ப்ராஜ்ஞையற்றுப் பின் உணர்வு வரப்பெற்றவனாய் பரதன் தன்வருகையைப்பறிந்து அங்கேவந்திருந்த சுமந்திரன்முதலிய மந்திரிகள் தன்கருத்தை யுணரும்பொருட்டு மீளவும்அந்தக்கைகேயியை நிந்திக்கத்தொடங்கித் தான் இராச்சியத்தைப்பெறுமாறு தாயுடன் கலந்துஆலோசியாமையையும் இராமன்முதலியோர்க்கு வனவாசம் ஏற்பட்டது முதலியனவும் தனக்குத்தெரியாமையையு முணர்ந்திடு னாக, அப்போது பரதனது புலம்பலொலியைக்கேட்டுக் கோசலை சுமித்திரையைப்பார்த்து, 'மகாபுத்தி மாணகியபரதன் வந்திருத்தலால் அவனைக்காணவிரும்புகிறேன்' என்றுசொல்லிச் சுமந்திரையுடன் பரதனிருக்குமிடத்திற்குப் புறப்பட்டன னாக, அவ்வேளையிற் பரதன் சத்துருக்கினனுடன் கௌசலையிருக்குங் கிருகத்திற்கு வந்தானென்று முதலூலி லுள்ளது. பி-ம்.—¹இனையன், பவபல. ²விளம்பி யானினி.

அக. — பரதன் கோசலையைச் சார்ந்து அவள்பாதங்களைப்
பிடித்துக்கொண்டு புலம்புதல்.

ஆண்டகை கோசலை ¹யருக ரொய்தினன்
²மீண்டுமண் ³கிழிதர வீழ்ந்து கேழ்கினர்
காண்டகு தடக்கையிற் கமலச் சேறடி
பூண்டனன் ⁴கிடந்தனன் புலம்பி னுனரோ.

(இ-ள்.) மீண்டு - (கைகேயியிருந்த அவ்விடத்தினின்றும்) போய், ஆண்
தகை - ஆண்மைக்குணமுள்ள பரதன், கோசலை அருகர் எய்தினன் - கௌ
சலையின் சமீபத்தைச் சேர்ந்து, மண் கிழிதர வீழ்ந்து - தரை கிழிந்துபோம்
படி (சரேலெனக்) கீழேவிழுந்து, கேழ் கினர் காண்தகு தட கையின் - ஒளி
விளங்குகின்ற காணத்தக்க [அழகையுடைய] (தனது) பெரிய கைகளால்,
கமலம் சிறு அடி பூண்டனன் - தாமரைமலர்போன்ற (அவளது) சிறியபாதங்
களை யணிந்தவனாய், [தன் கைகளால் அந்தக் கோசலையாரின் பாதங்களைப்
பிடித்துக்கொண்டு], கிடந்தனன் - கிடந்தபடியே, புலம்பினான் - புலம்
பலானான்; (எ-று.) — புலம்பியதை மேல் ஐந்துகவிகளிற் காண்க.

கௌசலையைச் சார்ந்ததும் பரதன் கீழ்வீழ்ந்து அவளது பாதங்களைப்
பற்றியவண்ணம் தரையிற்கிடந்தபடியே புலம்பலாயின னென்க. அருகர் -
போலி. பி-ம்:—¹அருகின். ²கீண்டு. ³கிழிபட. ⁴கிடந்திடைப். (அகநு)

கூ. — இதுமுதல் ஐந்துகவிகள் - பரதன் புலம்புதலை நோக்கிக்கும்.

எந்தையெவ் வுலகுளா நெம்முன் யாண்டையான்
வந்தது தமியெனில் மறுக்கங் காணவோ
சிந்தையி னுறுதுயர் தீர்த்தி ரா¹லெனு
மந்தரத் தமரரு மழுது சோரவே.

(இ-ள்.) (அப்போது பரதன்), — அந்தரத்து அமரர்உம் அழுது சோர -
(இவன் புலம்பும்நிலையைக்கண்டு) வானத்துவாழும் தேவரும் அழுது சோரு
மாறு, 'எந்தை எ உலகு உளான் - எந்தந்தை எந்தவுலகத்தே சென்றிட்டான்!
எம்முன் யாண்டையான் - என்அண்ணன் எங்கே போய்விட்டான்'. தமி
யென் - (தந்தையுடனும் அண்ணனுடனும் சேர்ந்து இருக்கும் பாக்கியத்தை
இப்போதுபெறாமல்) தனிப்பட்ட யான், வந்தது - (என் பாட்டனார்வீட்டி
லிருந்து) வந்தது, இ மறுக்கம் காண ஒ - இந்தக் கலக்கமான நிலையைக்
காண்பதற்காகவோ? சிந்தையின்-(என்) நெஞ்சில், உறு - பொருந்திய, துயர் -
துன்பத்தை, 'தீர்த்திர் - போக்குங்கள்', எனும் - என்பான்; (எ-று.)

பரதனுக்கு இராமபிரான் கானகஞ்சென்றானென்பதும் தசரதமன்னவன்
இறந்திட்டானென்பதும் தெரியு மாதலால், 'எந்தை யெவ்வுலகுளான் எம்முன்
யாண்டையான்' என்பன - வினாக்களல்ல; யான் பாட்டனாரிலிருந்து வரு
தற்குள் இராமபிரான் காட்டிற்குவகவும் தசரதன்இறந்துபடவும் நேர்ந்ததே!

என்ற இரக்கத்தைக் காட்டும்; அதனையே 'வந்தது இம்மறுக்கம் காணவோ' என்பதனால் தெரிவிக்கின்றனன். தீர்த்திர் என்ற முற்றுக்கு எழுவாய், துயரத் திற்கு விஷயமாய் மனத்தில்தோன்றுகின்ற தசரதனும் இராமனுமாவர்; கௌச லையாரெனினுமாம். தேவர்கட்கு இராவணத்தியர் செய்யுங் கொடுமையினால் விளைந்த மனத்துயரத்தினும் பரதனுடைய புலம்பலால் தோன்றுந்துயரம் மிக்க தென்பது, சுற்றடியாற் பெறப்படும். அமரரும், உம் - உயர்வு சிறப்பு; இராமபிரான் காணக்ஞ்செல்லவேணு மென்ற தேவரு மென்க. ஆல் - அசை, இரக்கக்குறிப்புமாம். பி-ம்;—¹என்றான். (அகௌ)

கக. அடித்தலங் ¹கண்டிலென் யானெ னையனைப்
²படித்தலங் காவலன் ³பெயரற் பாலனோ
 பிடித்திலிர் போலுரீர் பிழைத்தி ரா⁴லெனும்
 பொடித்தலந் தோளுந் புரண்டு ⁵சோர்கின்றான்.

(இ-ள்.) (பின்னும் பரதன்),—பொடி தலம் தோள் உற புரண்டு சோர் கின்றான் - புழுதிமண் கோளிற்படும்படி (நிலத்திலே) புரண்டவண்ணம் மனஞ் சோர்வனும்,—'யான்—, என் ஐயனை - எனது தலைவனாகிய ஸ்ரீராம பிரானது, அடித்தலம் - திருவடித்தலத்தை, கண்டிலென் - காணப்பெற்றி லென்; காவலன் - இப்பூமிக்குப்பதியாகிய அந்த இராமபிரான், படித்தலம் பெயரல் பாலன்—இந்தக் கோசலநாட்டைவிட்டு (க் காணக்ஞ்) செல்லுதற்குத் தக்கவனோ? நீர்-, பிடித்திலிர் போலும்—(இராமபிரான் காட்டிற்குச்செல்கையில் அப்பிராணைப் போகவிடாது) தடுத்தல் செய்திலிர் போலும்; பிழைத்திர் - (அங் கணம் தடுக்காமையாற்) பிழைசெய்தீர்', எனும் - என்பான்; (எ-து.)— ஆல் - இரக்கத்தைக் குறிப்பிக்கும்.

படித்தலங்காவலன் பெயரற்பாலனோ என்ற தொடர் - இராமபிரான் பூமியின்மீது தன் தாளால் நடந்துசெல்லுதற்கு உரியவனானவும் பொருள்படும். 'நீர்' என்று கோசலையை முன்னிலைப்படுத்தியவாறு. பி-ம்;—¹கண்டிலன். ²பிடித்திலன். ³பிரியல். ⁴எனப். ⁵சோருமால். (அகௌ)

கஉ. கொடியவர் ¹யாவருங் குலங்கள் ²வேரற
³நொடிகிலர் யா⁴னது துவல்வ தெங்ஙனங்
 கடியவன் ⁵வயிற்றினிற் பிறந்த கள்வனேன்
⁶முடிசுவ னருந்துயர் முடிய வென்னுமால்.

(இ-ள்.) கொடியவர் யாவர்உம் - (இராமபிரான் காணக்ஞ்செல்லுமாறு) கொடுமைசெய்த எல்லாரும், குலங்கள் வேர் அற - குலத்தொடு நிர்மூலமாய் விடும்படி, நொடிகிலர் - அழிந்திட்டாரில்லை; யான்-, அது - அசைப்பற்றி, துவல்வது - சொல்வது, எங்ஙனம் - எவ்வண்ணம்? கடியவன் வயிற்றினிற் பிறந்த கள்வனேன்—கொடியவனாகிய கைகேயியினது வயிற்றிலேபிறந்த திருட்டுக்குணத்தையுடைய நான், அரு துயர் முடிய—(போக்குவதற்கு) அரிய என் மனத்துயரம் தீருமாறு, முடிசுவன் - உயிர் நீங்குவேன்' என்னும் - என்று வருந்திக்கூறுவான்; (எ-து.)

இராமபிரானைக் காட்டிற்சுச்செல்லுமாறு சூழ்ச்சிசெய்தார். யானும் நிர்மூலமாக ஒழிந்திடவேணும்: அங்ஙனம் ஒழிந்திட்டாரில்லை: இத்தீய செயற்கு முதற்காரணமாயிருந்தவளின் வயிற்றிற் பிறந்தவ னாதலால் இவ்விஷயத்தை யான் சொல்லுதற்குத் தகுதியுடையேனல்லேன்: ஆதலால், இதைப்பற்றி யானொன்றுஞ் சொல்லாது என்னுபிரைப்போக்குவதே தகுதியெனப் புலம் பின்ன் பரதனென்க. ³நொடிகிலான்று படித்து ⁶முடிகிலன் என்ற பாடங் கொள்ளின் - இராமபிரானிடத்துப் பேரன்பிருந்தால் அவனுக்குத் தீங்கு செய்தவர் நிர்மூலமாக அழியும்படி செய்திருக்கவேணும்; அதுவும் செய்தி லேன். இனி என் உயிர் நீங்கப்பெற்றிருப்பேனாயின் என் துயரமாவதுநீங்கியிருக்கும்: அதுவும்செய்திலேன்: இவ்விரண்டுஞ் செய்யாத யான் இராமனிடத்து அன்புள்ளேனென்பதுஎப்படி? என வருந்திக்கூறினன் பரதனென்க. அதுஎன்பது - தன் மனத்துள்ள இராமனிடத்து அன்பைச் சுட்டுமெனினுமாம். ௫-ம்:—¹அயாவரக், யாரையும், ²வேரதும், ³நொடிகிலன், நொடிகுவன், நொடிகியினில், ⁴இது, ⁵வயிற்றிலே.

(அகஅ)

கூக. இரதமொன் றுர்ந்துபா ரிருளை ¹நீக்குமவ்
வரதனி லொளிபெற ²மலர்ந்த தொக்குலம்
பரதனென் றொருபழி படைத்த தென்னுமான்
மரகத மலையென வளர்ந்த தோளினை.

(இ-ள்.) மரகதம் மலைஎன வளர்ந்த தோளினை-மரகதமலைபோல வளர்ந்துள்ள தோளையுடையவனான பரதன்,—‘இரதம் ஒன்று ஊர்ந்து - (ஒற்றைச் சக்கரமுள்ள எம்வத்ஸராரூபமான) ஒருதேரினமே லேறிவந்து,பார் இருளை நீக்கும் - உலகத்துத் தோன்றிய இருளைப் போக்குகின்ற, அ வரதனில்-அந்தச் சூரியன்தொடங்கி, ஒளி பெற மலர்ந்த - ஒளியையடையுமாறு மலர்ந்துள்ள, தொக்குலம் - பழமையாகிய இந்த அரசவமிசமானது, பரதன் என்ற ஒரு பழி-பரதனென்று கூறப்படுகின்ற ஒரு பழியுடைப்பொருளை, படைத்தது - பெற்றிட்டது’, என்னும் - என்று கூறுவான்; (எ-று.)

சூரியன்தொடங்கி உலகத்துக்கு நன்மையேசெய்வதனால் ஒளிபெற்று மலர்ந்திருந்த இரதக்குலம், பரதனென்ற என்னால் பழிபடைத்துக் குவியும்படியாயிற்றேயென்று வருந்தினு னென்க. பரதன்என்று தன்னைப் பிறன்போலக் கூறுகின்றான். சூரியமஸ்காரஞ்செய்வார்க்குச் சூரியன் ஆரோக்கியத்தைக் கொடுப்பவ னென்பது பிரசித்தமாதலாலும், சூரியமண்டலமத்தியவர்த்தியான பூமீமநாராயணன் உபாவித்தார்க்கு மோட்சம்அளிப்பானென்பது வேதத்தாற் பெறப்படுதலாலும், பகலவனை ‘வரதன்’ என்றான். ²வளர்ந்த என்ற பாடத்திற்கு-வரதனில்என்பதைவளர்ந்த என்பதனோடு இயைக்காமல் ஒளிபெற என்பதனோடு இயைத்து, வரதனைப்போல் என்று ஒப்புப்பொருவாகவும் வரதனைக் காட்டிலும் என உறழ்பொருவாகவும் உரைப்பினுமாம். பழிக்குக் காரணமான தன்னைப் பழியென்றே கூறுகின்றான். ‘என்ற’ என்னும் பெயரெச்சத்தின் அகரம் தொக்கது. ௫-ம்:—¹நீக்கிய, நீக்குநம், சிலபிரதிகளில் “வாடொடு” என்று தொடங்கும் அடுத்தபாடலுக்குப் பின் இச்செய்யுள் உள்ளது.

(அகக)

கூசு. ¹வாடொடு தானையான் வானில் வைகிடக்
காடொரு தலைம்க நெய்தக் ²கண்ணிலா
நாடொரு துயரிடை ³நைவ தேயெனார்
தாடொடு தடக்கையத் தரும் மேயனார்.

(இ-ள்.) தான் தொடு தட கை அ தரும் ஏ அனான் - முழந்தாளிப் பரி
சிக்குமாறு நீண்ட கைகளைப்படைத்தவனான தரும்மவடிவெடுத்தாற்போன்ற
அந்தப்பரதன், - 'வான் தொடு தானையான் வானில் வைகிட - வாணையேந்திய
சேனைகளைக்கொண்டவனான தசரதன் வானுலகஞ் சேரவும், - ஒரு தலைம்கன்
காடு எய்த - (அவ்வரசனது) ஒப்பற்ற மூத்தகுமாரன் காட்டைச் சேரவும், (இப்
படி அரசுபுரிந்தவனும் அரசுபெறுதற்கு உரியவனும் இல்லாமையால்), கண்
இலா - களைகணுவரைப் பெறாத, நாடு - இந்தக் கோசலதேசம், ஒரு துய
ரிடை - ஒப்பற்ற துன்பத்தினால், நைவதுவ - வருந்தும்படியாவதே!' எனும்-
என்பான்; (எ-று.)

கண் - களைகணுபவர்; இரட்சிப்பவ ரென்றபடி. இனி, தசரதனும்
இராமனும் நாட்டிற்குக் கண்போல்பவரானதனால், அவ்விருவரையும் இழந்த
நாட்டை 'கண்ணிலாநாடு' என்று நெனினும் பொருந்தும். ஏ - இரக்கம்.
பி-ம்:—¹வாடொடு. ²காண்கிலா, காண்கிலான். ³நைவதோவெனும், கைவதோ
வெனும், நடப்பதோவெனும், நலிவதோவெனும். (கூ00)

கூரு.—பரதன் துற்றமற்றவனென்று நேரிந்த கோசலை

கூறத் தொடங்குதல்.

புலம்புறு குரிசிறன் ¹புலர்வு நோக்கினார்
குலம்பொறை கற்²பிவை சுமந்த கோசலை
நிலம்பொறை யாற்றல நெஞ்சந் ³துய்தெனார்
சலம்பிறி துறமனந் தளர்ந்து கூறுவான்.

(இ-ள்.) குலம் - உயர்குடிப்பிறப்பும், பொறை - பொறுமையும், கற்பு -
பதிவிரதா தருமமும், இவை - (என்ற) இக்குணங்களை, சுமந்த - (தன்னிடத்
துக்) கொண்டுள்ள, கோசலை - கௌசல்வையானவன், —புலம்புறு-(அங்ஙனம்)
புலம்புகின்ற, குரிசில்தன் - ஆண்களிற் சிறந்தோனாகிய பரதனது, புலர்வு -
மனத்துயரை, நோக்கினார்-பிரதியட்சமாகக் கண்டவனாய், '(இந்தப்பரதன்),
நிலம் பொறை ஆற்றலன்-இராச்சியபாரஞ்செய்ய விரும்பினவனல்லன்; நெஞ்சம்
துய்து - இவன்மனம் கனங்கமற்றது', என - என்று உணர்ந்து, சலம் பிறிது
உற-(பரதனும் இராச்சியத்தைப்பெற உடந்தையானவனென்ற ஒரு கருத்தினால்
தன்மனத்து முன்னிருந்த) சீற்றம் வேறுபட [நீங்க], மனம் தளர்ந்து, கூறு
வான் - சொல்பவனானான்; (எ-று.)— அதனை அடுத்த கவியிற் காண்க.

பொறையாற்றுதல் - பாரத்தைச்சுமத்தல். சலம் - வடசொல். பி-ம்:—
¹புலம்பல், ²அவை, ³துய்தெனச். (கூ0க)

கக. — கைகேயியின்வஞ்சனை உனக்குத் தெரியாதுபோலுமென்று
கேளசலை கூறுதல்.

1மையறு மனத்தொரு மாச ளானலன்
செய்யனெ யென்பது 2தேருஞ் சிந்தையான்
3கைகயர் 4கோன்மக ளிழைத்த கைதவ
5மையரீ 6யறிந்திலை போலு மாலைன்றான்.

(இ-ள்.) '(இந்தப்பரதன்), மை அறு - (இயற்கையிற்) களங்கமற்றதான, மனத்து-(தன்) மனத்திலே, ஒரு மாச உளான் அலன்-(செயற்கையாகவும்) ஒரு குற்றமுமுடையவனல்லன்; செய்யன் ஏ-நேர்மையுடையவனே', என்பது-என்பதனை, தேரும் - ஆராய்ந்துணர்ந்த, சிந்தையான் - மனத்தையுடையவளாய், - (அக்கோசலை), - 'ஐய - ஐயனே! நீ, கைகயர் கோன்மகன் இழைத்த கைதவம்-கேகயநாட்டார்க்கு அதிபதியாகிய அசுவபதியினதுமகளாகிய கைகேயி செய்த வஞ்சகச்செயலை, அறிந்திலை போலும் - (முன்னமே) தெரிந்தில்லாய்போலும்,' என்றான்—; (எ-று.)—ஆல் - ஈற்றகை.

ஐய - அன்புபற்றியமரபுவழுவமைதி. பி-ம்:—2தெரியும், 4கோ. 6அறி கிலை. 1மய்யறு. 3கய்கயர். 5அய்ய எனப்போலியானபாடங்களும் உண்டு. (க0உ)

கக௭.—பரதன் அச்சொல்லைக் கேட்டுச் சபதஞ்செய்யத் தொடங்குதல்.

தாளுறு குரிசிலத் தாய்சொற் கேட்டலுங்
கோளுறு மடங்கலிற் 1குமுறி விம்முவா
னாளுறு நல்லற நடுங்க நாவினுற்
குளுறு கட்டுரை சொல்லன் மேயினுன்.

(இ-ள்.) தான் உறு குரிசில் - (கோசலையின்) கால்களில் விழுந்து கிடக்கின்ற பரதன், அ தாய் சொல் கேட்டலும் - கோசலசொன்ன அச்சொல்லைக் கேட்டவுடனே, கோள் உறு மடங்கலின் - (பொறிகொண்டு) பிடிக்கப்பட்ட சிங்கம்போல, குமுறி - பேராவாரத்தோன்ற ஒலிசெய்து, விம்முவான் - அழு பவனும், -நான் உறு நல் அறம் நடுங்க - நாடோறும் மேற்கொண்டுநடத்துகின்ற தருமத்திற்குடரிய தேவதையும் நடுக்கமடையும்படி, நாவினுல் - (தனது) நாவினால், குள் உறு கட்டுரை - சபதமாகச்சொல்லப்படும் உறுதிமொழிகளை, சொல்லல் - சொல்லுதற்கு, மேயினுன் - தொடங்கினான்; (எ-று.)—அச்சுளுரைகளை மேல் உ0-கவிகளிற் காண்க.

"கமலச்சீறடி, பூண்டனன் கிடந்தனன் புலம்பினாரோ" எனக் கீழ்வந்த தனால், 'தாளுறு குரிசில்' என்றார். 'கைகயர்கோன்மக ளிழைத்த கைதவம் ஐயரீ யறிந்திலைபோலும்' என்ற சொல்லில், கோசலை 'பரதனும் அறிந்தே கைகேயி இக்கைதவத்தைச் செய்தான்' என்று ஐயங்கொண்டிருந்தன நென்றது புலப்படுதலால், அவ்வையமும் நீங்குதற்குச் சபதஞ்செய்யலாயினன் பரத னென்க. சத்தருக்கனுடனே பரதன் சென்று பிரஞ்ஞையின்றி அழுதுகொண்டிருக்க

குங் கோசலையின் அருகிற்சார்ந்து அவளைப்பார்த்து இருவரும் கதறிக்கொண்டே அவளைக்கட்டிக்கொன்ன, அப்போது அக்கொண்சலை பெருந்துயரத்தோடுபா தனைப்பார்த்து இராச்சியத்தின்பொருட்டு ஆசைப்பட்டிக்கொண்டிருந்த உனக்கு உனதாய் இராச்சியத்தை வாங்கிவைத்திருக்கிறான்: நீ இனிது ஆளலாம்: என்னை இராமனுள்ளகாட்டகத்திற் கொண்டுவீடுக' என்பவைமுதலியவாகச் சிலகூற, அவளுடையமனத்தைத் தெளிவிக்கும்பொருட்டுப் பரதன் பலசபத மொழிகள் கூறினனென்று முதலூலில் வருகிறது. கடுஞ்சபதஞ்செய்யக் கேட் டோர்க்கு மனம்நெடுங்குதல் இயல்பு ஆகலால், தருமத்தின்மேல் வைத்துப் பல வகைச்சபதஞ்செய்தபோது அத்தருமதேவதை நடுங்கிற் நென்க. நாடுறு என் பது டகரத்துக்குளகரத்தைப் போலியாகப் பெற்றுவந்ததெனக்கொண்டு, நா றுறுநல்லறம் என்பதற்கு—நாடிச்செய்கின்ற சிறந்ததருமத்திற்கு உரியதேவதை எனினுமாம். 13-ம்:—1குழறி. (க0க)

கூஅ.—இதுமுதல் இருபதுகவிகள் - பரதன்மேய்த பலவகைச் சபதங்களைத் தெரிவிக்கும்.

அறங்கெட முயன்றவ னருளி னெஞ்சினன்
பிறன்கடை நின்றவன் ¹பிறரைச் சீறினோன்
மறங்கொடு மன்னுயிர் கொன்று வாழ்ந்தவன்
துறந்தமா தவர்க்கருந் துயரஞ் சூழ்ந்துளோன்.

இதுமுதல் நான்குகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) அறம் கெட முயன்றவன் - பிறர்செய்த தருமச்செயல் கெட் டழியும்படி முயற்சிசெய்தவனும், அருள் இல் நெஞ்சினன் - இரக்கமென்பது சிறிதும் இல்லாத நெஞ்சையுடையவனும், பிறன் கடை நின்றவன் - அயலார் தலைவாயிலில் நின்றவனும், பிறரை சீறினோன் - (காரணமின்றி) அயலார்மீது கோபங்கொண்டவனும், மறம் கொடு மன் உயிர் கொன்று வாழ்ந்தவன் - மனக்கொடுமையால் நிலைபெற்ற பிராணிகளைக் கொன்று அந்தமூலமாகச் சீவனஞ் செய்பவனும், துறந்த மாதவர்க்கு அரு துயரம் சூழ்ந்து உளோன் - (அகப்பற்று புறப்பற்று என்னும் இருவகைப்பற்றுக்களையுந்) துறந்த பெருந்தவ சியர் திறத்தில் (அவர்க்குக்) கொடுத்துன்பமுண்டாகுஞ்செயலை வேணுமென்று செய்பவனும்,—(எ-து).—குளகமாகவந்த செய்யுள்கட்கு “நண்ணுமத், தீயெரி நரகத்துக் கடிதுசெல்கயான்” என முடிபு காண்க.

எனக்குத் தெரிந்து இராமனைக்காட்டிற்குச்செலுத்துதலென்பது நிகழ்ந் திருக்குமாயின், அப்போது அறங்கெடமுயன்றவன் முதலானோர்க்குக் கிடைக் கும் நரகம் எனக்குங் கிடைக்கட்டும் என்று பரதன் சபதஞ் செய்தா னென்க. மேல்வரும் பாடல்கட்கெல்லாம் இங்ஙனமே பொருள் காண்க. வால்மீகரைப்போலவே கம்பரென்ற பெரும்புலவரும் பரதன் சபதஞ்செய்வ தை வியாஜமாகவைத்து உலகத்தோர்க்கு அருமையான சில அறங்களைத் தெரி

விக்கின்றன ரென்க. பிறன்கடைநிற்றல் - அவர்பொருளைச் சமயம்வாய்க்கும் போது கவர்த்தற்கு என்னலாம்; அயலார்மனைவியைத் தன் பெண்டாகக்கொள்ளு தற்கு என்று உரைத்தலும் ஒன்று. பி-ம்:—¹பிறர்கட், பிறப்பைச். (க0ச)

கூகூ. ¹சூரவலர் குழலியை வாளிற் கொன்றுளோன்
பூரவலன் ²மன்னொடு மமரிற் புக்குடன்
வீரவலர் வெரிநிடை விழிக்க மீண்டுளோ
³னிரவல ⁴ரிருநிதி யெறிந்து வெளவினோன்.

(இ-ள்.) சூரவு அலர் குழலியை வாளில் கொன்று உளோன்-சூரமலர்மல ரப்பெற்ற கூந்தலையுடைய பெண்ணை வாளினூற் கொன்றவனும்,—பூரவலன் நன்னொடுஉம் அமரில் உடன்புக்கு-தன்னரசு (னுக்குத்துணையாகப் பொருமாறு அவ)னோடும் முனைமுகத்தில் ஒருங்கு புருந்து, (பிறகு அஞ்சி), வீரவலர் வெரி நிடை விழிக்க மீண்டுஉளோன் - பகைவர் (தன்) முதுகைக் காணுமாறு (முதுகுகொடுத்து) ஓடிவந்தவனும், இரவலர் இரு நிதி எறிந்து வெளவி னோன் - பிச்சையெடுத்துக் கையிற்சொற்ப்பொருளைப்பெரும்பொருளாக எண்ணிவைத்திருப்பவருடைய அப்பொருளை வலிந்து கவர்ந்தவனும்,— (எ-து).— பி-ம்:—¹சூரவரைமகளிரை. ²உறுபொருள்புனைவில் வாரினோன். ³இரவலன். ⁴அரு. (க0டு)

க00. தழைத்ததண் ¹டுளவினோன் தலைவ னல்லனென்
²மழைத்தவ னறநெறி யந்த னுளரிற்
³பிழைத்தவன் ⁴பிழைப்பிலா மறையைப் பின்னிநின்
றிழைத்தவ ருளரெனு மிழுதை ⁵நெஞ்சினோன்.

(இ-ள்.) தழைத்த தண் துளவினோன் தலைவன் அல்லன் என்று அழைத்த வன்-செழித்துள்ள குளிர்ந்த திருத்துழாய்மாலையையணிந்துள்ள திருமால் பரம் பொருளல்லனென்று சொல்பவனும், அறம் நெறி அந்தனுளரில் பிழைத்தவன்- தரும்நெறிதவறாத பிராமணர்திறத்திற் பிழைசெய்தவனும், பிழைப்பு இலா மறையை-(மனிதராற்செய்யப்பட்டதென்னுங்) குற்றமில்லாத [அபௌருஷே யமான] வேதத்தை, பின்னி நின்று இழைத்தவர் உளர் எனும் - (புதிதுபுதி தாக) முடைந்துகொண்டு செய்தவர் உள்ளாரென்று சொல்லுகிற, இழுதை நெஞ்சினோன் - அறிவின்மைகொண்ட நெஞ்சையுடையவனும்,—(எ-து.)

கவி தாம் வைணவரென்பது தோன்றுமாறு, தழைத்ததண்டுளவினோன் தலைவனல்லனென்றழைத்தவன் நரகெய்துவா னென்றார். வேதம் அபௌரு ஷேயமாயிருக்க, அந்தவேதத்தைக் குறித்துப் பலருங்கற்பித்து முடைந்து சேர்த்ததனால்தோன்றியன இந்தவேதங்க ளென்றுகூறும் பழுதுபட்ட கருத் துடையவன் நரகெய்துவானென்பது, பின்னிரண்டடிகளின் கருத்து. பி-ம்:—¹துளதினோன். ²அழைத்தவர். ³பிழைத்தவர். ⁴பிழைப்பிலாமறையைப்பேணலா- திழைத்தவன்பொய்யெனும், பிழைப்பிலாமறையைப் பின்னவாக்-கிழைத்தவரில

னெனும், அன்பிலாமறையைப்பேணலா - திழைத்தவன் பொய்யெனும்.
 5ரெஞ்சினேர். சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுளும் அடுத்தசெய்யுளும் முன்பின்னாக
 மாரியுள்ளன. (கூ0க)

கூ0க. தாய்பசி யுழந்துயிர் தளரத் தான்¹றனிப்
 பாய்பெரும் பாழ்வா² றளிக்ஞம் பாலியு
 நாயகன்³ படநடந் தவனு நண்ணுமத்
 தீயெரி நரகத்துக் கடிது செல்கயான்.

(இ-ள்.) தாய் பசி உழந்து உயிர் தளர - (தன்) தாய் பசியினால் வருத்தி
 உயிர்சோர்ந்திருக்கவும், (அவளுக்குப் பசி நீங்க அன்னமிடாது), தான்—, தனி
 பாய் பெரு பாழ் வயிறு அளிக்கும் பாலி உம் - தனியே பரந்த பெரிய பாழ்
 வயிற்றினை (அன்னமிட்டு) ஒம்புகின்ற பாலியும், நாயகன் பட நடந்த
 வன்உம் - (தன்) தலைவன் களத்திலேயிறக்கும்படி அவனைக் கைவிட்டுச்சென்ற
 வனும், நண்ணும் - சேர்கின்ற, அ தீ எரி நரகத்து - அந்தநெருப்புப்பற்றி
 யெரிகின்ற நரகத்திலே, (பூராமபிரான் காடுசெல்ல உடந்தையாயின்),--யான்
 கடிது செல்க - யான் விரைந்துசெல்லக் கடவேன்; (எ-று.)—தீயெரிநரகம் -
 நரகவிசேடத்தொன்று. பி-ம்:—¹அனம். ²களப்படத்தவறுநண்ணும், களப்
 படத்தவ்வண்ணும். (கூ0எ)

கூ0உ. ¹தாளினி லடைந்தவர் தம்மைத் ²தற்கொரு
 கோளுற ³வஞ்சினன் கொடுத்த பேதைபு
 நாளினு ⁴மறமறந் தவனு ⁵நண்ணுறு
 மீளரு ⁶நரகிடைக் ⁷கடிது வீழ்கயான்.

(இ-ள்.) (நான் அறிந்து பூராமபிரான் கானகஞ்சென்றிருந்தானால்),--
 தாளினில் அடைந்தவர்தம்மை தற்கு ஒரு கோள் உற அஞ்சினன் கொடுத்த
 பேதைஉம் - (என்னேப் பாதுகாக்கவேணு மென்று சொல்லித் தன்) பாதங்
 களில் அடைக்கலம்புகுந்தோரைத் தான் பாதுகாப்பின் அதனால் தனக்கு ஒரு
 தீமை நேருவதற்கு அஞ்சிப் பாதுகாவாமல் (எதிராளிகையிற்காட்டிக்) கொடுத்த
 திட்ட நல்லறிவில்லாதவனும், நாளின்உம் அறம் மறந்தவன் உம் - எந்நா
 றும்அறத்தைமறந்துடப்பவனும், நண்ணுறும் - அடைகின்ற, மீள அரு நர
 கிடை - மீளா [பலநாள்கிடக்கவேண்டிய] நரகத்திலே, கடிதுயான் வீழ்க—.

தன்னுயிர்க்குத்தீங்குநேர்வதாயினும் அடைக்கலமடைந்தோரைக் கை
 விடலாகாது; கைவிட்டால் அவர்க்குப் பெருநரகங் கிடைக்கு மென்க. அஞ்
 சினன் - முற்றெச்சம். பி-ம்:—¹தாணிழலடைந்தவர், தாளடைந்துறைபவர்,
 தாளுறவடைந்தவர். ²தானொரு. ³அஞ்சியே, வருதலிற். ⁴நறைதுகர்பவனும்,
 நன்கிலாதவனும். ⁵நண்ணிய. ⁶நரகத்து. ⁷விரைவின். (அக0)

கூ0ங். பொய்க்கரி ¹கூறினேன் ²பொருக் ³கஞ்சினேன்
⁴கைக்கொரு மடைக்கலங் கரந்து ⁵வவ்வினே
 நெய்த்திடத் திடர்செய்தோ நென்றின் னோர்புகு
 மெய்க்கொடு ⁶நரகிடை ⁷விரைவின் வீழ்கயான்.

(இ-ன்.) (என்னுடந்தையால் இராமபிரான் காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டிருப்பின்), - பொய் கரி கூறினோன் - (நியாயசபையிற் சென்று) பொய்ச்சாட்சி சொன்னவனும், போருக்கு அஞ்சினோன் கைக்கொளும் அடைக்கலம் கரந்து வவ்வினோன் - போர்புரிதற்கு அஞ்சியின்றவன் கையிற்கொண்டுள்ள அடைக்கலப்பொருளை மறைந்துகின்று பறித்துக்கொண்டு சென்றவனும், எய்த்த இடத்து இடர் செய்தோன் - (ஒருவர் தமக்கு) ஆபத்துநேரிட்டு வருந்துகையில் பின்னும் அவர்க்குத் துன்பத்தை விளைத்தவனும், என்ற இன்னோர் - என்கின்ற இத்தன்மையோர், புறம் - அடைகின்ற, கொடுமைய் நரகிடை - கொடுந்தன்மையைக்கொண்ட நரகத்தில், விரைவின் யான் வீழ்க - ; (எ-று.)

போருக்கஞ்சினோன் என்பதைத் தனியே எடுப்பின் - முனைமுகத்துச் சென்று மனத்திட்பமின்றிப் போர்புரிதற்கு அஞ்சிப் பின்னிட்டவனென்று பொருளாம்; ஆயினும், "விரைவல் வெரிநிடை விழிக்க மீண்டுனோன் (கக), நாயகன் படநடந்தவன் (கக)" என்ற தொடர்களால், போருக்கு அஞ்சியவன் நரகம் புகுதல் கூறப்பட்டமையான் கூறியதுகூறலா மாருதலால், அப்பொருள் சிறவாது. 1-ம்; - 1. கூறினோர், கூறினன், 2. போரில், போரின, 3. அஞ்சினார், அஞ்சினன். 4. கைப்படுத்தடைக்கலம், 5. வவ்வினோர், 6. நரகத்துக், 7. கடிதுவீழ்கயான், விரைவில்வீழ்கயான், வீழ்கயானுமே. சிலபிரதிகளில் இச்செய்யுள் இல்லை; இவ்விடத்து க00 - வது செய்யுளாகவுள்ள "கன்றுயிரோய்த்துக்" என்ற செய்யுள் உள்ளது. (க00)

க00, அந்தண நுறையுனை 1யனவி² யூட்டினோன்

3மைந்தரைக் கொன்றுனோன் வழக்கிற் 4பொய்த்துனோன்
நிந்தனை 5தேவரை 6நிகழ்த்தி னோன்புறும்
வெந்துயர் 7நரகத்து வீழ்க யானுமே.

(இ-ன்.) (என்னுடந்தையால் இராமபிரான் காட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டிருப்பின்), - அந்தணர் உறையுனை அனவி ஊட்டினோன் - பிராமணர்கள் வசிக்கின்ற இடத்தில் தீப்பற்றவைத்தவனும், மைந்தரை கொன்றுனோன் - சிறுவரைக் கொன்றவனும், வழக்கில் பொய்த்து உனோன் - (தான் நியாயாதிபதியாயிருந்து) வியாச்சியத்தில் தவறாக நியாயத்தைத் தீர்த்தவனும், தேவரை நிந்தனை நிகழ்த்தினோன் - தேவதைகளை (க்காரணமின்றி) ப்பழித்தவனும், புறம் - அடைகின்ற, வெம் துயர் நரகத்து - கொடிய துக்கத்தை யுண்டாக்கக்கூடிய நரகத்தில், யான் உம் வீழ்க - ; (எ-று.)

வாழ்கின்ற இல்லில் தீயூட்டுதலே நரகிற்குக் காரணம்; அதிலும் அந்நணர் வாழிடத்தில் தீயூட்டுதல் பெருநரகத்தை விளைக்கு மாதலால், அதனைத் தனியே யெடுத்துக்கூறினார். மைந்தரைக் கொல்லுதல் - பெற்றபிள்ளையைக் கொல்லுதல்; அன்றி, சிறு குழந்தைகளைக் கொல்லுதலுமாம். குழந்தைகளைக் கொல்லுதல் 'ப்ருணஹத்யா' எனப்படும். பொய்ச்சாட்சிகூறினவன் பொய்க்கரி கூறினோன் என்று தீழ்க்கூறப்பட்டதனால், வழக்கிற் பொய்த்துனோன் என்ப

தற்கு - தானறிந்து பொய்த்தீர்ப்புச்சொன்னவன் என உணர்த்தப்பட்டது இனி, பொய்வழக்குக் கூறியவன் [தப்புவிடாச்சியற் தொடுத்தவன்] எனினுமாம். காரணமின்றிக் கடவுளரைப்பழித்தல் பாதகமாதலால், 'நிந்தனைதேவரை நிகழ்த்தினேன்' என்றார். ௫-ம்:—¹அனலில், அனலின், ²உயட்டினேர். ³மைந்தனைக்கொன்றுனோர், மைந்தனை நோக்கிலோன், வந்தனை நோக்கிலார், வந்தனைநோக்கிலோன். ⁴பொய்த்துனோர். ⁵தேவரின். ⁶நிகழ்த்தினேர். ⁷நாகத்தின். இது "எஃகெரி" (க௦௭) என்றபாடலுக்குப்பின் சிலபிரதியிலுள்ளது.

க௦௫. கன்றுயி ரோய்ந்துகக் கறந்து பாலுண்டோன்
மன்றிடைப் பிறர்பொருண் மறைத்து வவ்வினே
னன்றியை ¹மறந்திடு நயமி னாவினே
னென்றிவ ருறு ²நர கென்ன தாகவே.

(இ-ள்.) (என்னுடந்தையினால் எந்தாய் வரங்கேட்டு இராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பியிருப்பின்),—கன்று உயிர் ஓய்ந்துஉக கறந்து பால் உண்டோன். கன்று (பாலுண்ணாமையால்) உயிரோய்ந்து வருந்தாநிற்க (அந்தக் கன்றுக்குப் பால்விடாது) கறந்து உண்டவனும், மன்றிடை பிறர் பொருண் மறைத்து வவ்வினே - (பலர் கூடிய) சபையிற் பிறர் பொருளை (உடையவரறியாதபடி) ஒளித்துக் கவர்ந்தவனும், நன்றியை மறந்திடும் நயம் இல் நாவினேன் - பிறர் செய்த உபகாரத்தை மறந்து (தனக்கு உபகாரஞ் செய்த அவரைத் திட்டிகின்ற நீதியற்ற நாவையுடையவனும், என்ற இவர்—, உறும் - அடைகிற, நாக—, என்னதுஆக - எனக்கு உரியதாகுக; (எ-று.) ௫-ம்:— ¹மாய்த்தறமறந்த, ²கதி.

க௦௬. ஆறுதன் னுடன்வரு மஞ்சொன் ¹மாதரை
பூறுகொண் டலைக்கத் ²தன் னுயிர்கொண் ³டேகினேன்
சோறுதன் னய⁴ னுனோர் பசிக்கத் ⁵துய்த்துனோ
⁶னேறுமக் கதியிடை ⁷யானு மேறவே.

(இ-ள்.) (என்னுடந்தையினால் எந்தாய் வரங்கேட்டு இராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பியிருப்பின்),—ஆறு தன்னுடன் வரும் அம் சொல் மாதரை ஊறு கொண்டு அலைக்க தன் உயிர்கொண்டு வகினேன் - (செல்லும்) வழியிலே தன்னுடனே வருகின்ற அழகிய சொல்லையுடைய மடந்தையை (வழிபறிப் போர்) துன்பத்தை யுண்டாக்கிக் கொண்டு வருத்த (அம்மடந்தையைக் காக்கமுயலாமல்) தன்னுயிரைத் தப்புவித்துக்கொண்டு சென்றவனும், தன் அயல் உனோர் பசிக்க சோறு துய்த்து உனோன் - தன்னருகிலிருப்பவர் பசித்திருக்க (அவர்கள் பசிதிர்க்க முயலாமல் தான் தனியே) சோற்றையுண்டு தன்பசி யாறியவனும், ஏறும்-அடைகின்ற, அ கதியிடை - (அந்தத்) தீக்கதியில், யான் உம்—, ஏற - சென்றுசேர்க; (எ-று.)

ஏற - வியக்கோள்முற்று. ௫-ம்:— ¹மாதரைக்கூறை, ²தான், ³ஓடினேன்; ஓடினேர். ⁴சிலர்பசிக்க, சிலர்பதைக்க, ⁵துய்த்தவர், ⁶ஏறிய கதியிடை, ஏறிய தீக்கதி, ⁷என்னதாகவே.

க௦௭. எஃகெறி செருமுகத் தேற்ற தெவ்வருக்
1கொஃகின னுயிர்வளர்த் துண்ணு 2மாசையா
னஃகவி வறநெறி 3யகற்றி பொண்பொருள்
வெஃகிய மன்னன்வீழ் நரகில் வீழ்கயான்.

(இ-ள்.) (என்னுடந்தையினால் எந்தாய் வரங்கேட்டு இராமனைக் காட்
டிற்ரு அனுப்பியிருப்பின்),—உயிர் வளர்த்து உண்ணும் ஆசையான் - (தன்)
உயிரைப் பாதுகாக்கவேணுமென்னும் விருப்பத்தைக்கொண்டு, எஃகு எறி
செரு முகத்து ஏற்ற தெவ்வருக்கு ஒஃகின்ன - படைக்கலங்கொண்டு செய்
யப்படுகின்ற போரில் எதிர்த்துநின்ற பகைவருக்கு முன்னின்று பொருமுடி
யாமல் வணங்கிவிட்டவனும், அஃகல் இல் அறம் நெறி அகற்றி ஒன் பொருள்
வெஃகிய மன்னன் - சுருங்குதலில்லாத தருமமார்க்கத்தைத் தவிர்த்துச் சிறந்த
பொருளைக் கவர்ந்த மன்னவனும், வீழ் - வீழ்கின்ற, நரகில் - நரகத்தில்,
யான் வீழ்ந - ; (எ-று.)

வருவாயில் ஆறிலொன்று அரசிறையென்று தருமதூல்களினால் ஏற்பட்
டிருக்கவும் அவ்வாம்பை மீறித் தன்னாற் பாதுகாக்கப்படும் மக்களிடத்து மிக்க
இறையை வாங்குதல் மன்னவனுக்கு அதிகபாதக மாதலால், 'அறநெறியகற்றி
யொண்பொருள் வெஃகிய மன்னன்' என்றார். உயிர்வளர்த்துண்ணுமாசை
யான் என்பதை, பொருள் வெஃகிய மன்னனோடு இயைத்து உரைப்பாரு
முளர். ஆசையான் என்பதை மூன்றனுருபுஏற்றபெயராகக் கொள்ளாது ஆசை
யென்னும் பெயரினடியாகப்பிறந்த பெயர்ப்பகுபதமாகக்கொண்டு, உயிர்வளர்
த்து உண்ணும் ஆசையான் - எப்படியாவது நம்முயிரைக் காக்கவேணுமெ
ன்று விரும்பி (கீதீயவழியாலாயினும் பொருளையீட்டிச்) தன்னுயிரை யோம்பு
பவன்னைக் கூறுதலும் ஒன்று. தெவ்வருக்கு ஒஃகின்ன என்பதற்கு-பகைவர்க்
குப் புறங்கொடுத்தோடினவன் என்று பொருள்கூறின், கூறியதுகூறலாமாத
லால், பகைவருக்கு இறைஞ்சியவன் என்று பொருள் கூறப்பட்டது. பி-ம்:—
1ஒஃகின்ன. 2ஆசையால், ஆசையார். 3ஆக்கியோன். (ககக)

க௦௮ அழிவரு மாசிய 1லெய்தி 2பாகுமென்
றிழிவரு சிறுதொழி வியற்றி 3பாண்டுதன்
வழிவரு தருமத்தை மறந்து டிறொரு
பழிவரு நெறிபடர் பதக னாகயான்

(இ-ள்.) (நான் இராமபிரான் கானகஞ்சென்றதற்கு உடந்தையாயின்),—
அழிவு அரு அரசு இயல் - கெடுதலில்லாத அரசாட்சியை, எய்தி - (தான்)
அடைந்து, (பிறகு), ஆகும் என்று - (நாம் யாவர்க்கும் அரசுதலால் எதைச்
செய்தாலும்) செய்யலாமென்றுகருதி, இழி வரு சிறுதொழில் இயற்றி - இழி
வான சிறிய தொழில்களை யியற்றி, ஆண்டு-அரசுபுரிந்து, தன் வழிவரு தருமத்

தை மறந்து - தனக்குக் குலமுறையாகவுள்ள தருமத்தை மறந்துவிட்டு; மற்று ஒரு பழி வரு நெறி படர் - (அரசு தருமத்தினும்) வேருன ஒரு பழிப்பை யுண்டாக்கும் வழியிற் செல்லுகின்ற, பதகன் - பாவியாக, யான்-, ஆக - ஆகுக.

யான் இராமனைக் காட்டிற்குத் துரத்த உடந்தையாயிருந்தேனாயின், அரசன் தன் குடிமக்களிடத்து ஆறில் ஒன்று அரசிறை வாங்கி அப்பொருளைக் கொண்டு அம்மக்களைப் பாதுகாக்கவேண்டுவது முறையாதலின், நாம் அரசுதலால் நம்மைக் கேட்பவரில்லையென்று கருதி மிகுதியாகவரிவிதித்தல் தன்கருத்தைப்பாதுகாப்பதற்செலுத்தாது பொருளீட்டும்வழியிலேயேசெலுத்துதல் முகலிய ஈத்திரியதருமத்திற்கு மாறான செயலைச் செய்யுங் கொடுங்கோன் மன்னன் புதந் தீக்கதி எனக்கு வருக என்று பரதன் சபதஞ்செய்தனனென்க. பி-ம்:—¹அகற்றி. ²யார்க்குமின்றி, ஆக்குமின்று. ³ஆண்டுநதன். ஆண்டதின். (கூக௭)

க0கூ. தஞ்சென ¹வொதுங்கினோர் தனது ²பாருளோ

³ரெஞ்சலின் ⁴மறுக்கினோ டிரியல் போயுற

வஞ்சிசென் றிறுத்தவன் வாகை மீக்கொள

⁵வஞ்சின ⁶மன்னவனு க யானுமே.

(இ-ள்.) (இராமன் காட்டிற்குச் சென்றதற்கு உடந்தையாயின்), யான்-உம் - நான், -தஞ்சு என ஒதுங்கினோர் தனது பார்-உனோர்-) நீ தான் இந்த ஆபத்துக் காலத்து எம்முடைய பொருள் யாதும் அழியாது) காங்கவேண்டியவன் என்று (சுண்ணைச்) சரணமாகச்சார்ந்தவரான தன்நாட்டவர், எஞ்சல் இல் மறுக்கினோடு இரியல் போய்-உற - குறைதலில்லாத [மிக்க] மணங்கலக்கத்தோடு நிலைகெட்டு ஒடிப்போய்விடுமாறும், வஞ்சி சென்று இறுத்தவன் வாகை மீக்கொள-வஞ்சிமாலே புனைந்துவந்து நிலையாக நின்று எதிர்த்த பகைவன் வெற்றிக்கு அறிகுறியாக வாகைமாலையைப் புனையாமாறும், அஞ்சின - (அந்தப் பகைவனோடு தன்னுயிருள்ளவரையும் தன்னாலியன்றவளவும் எதிர்த்துப் பொராமல்) அஞ்சியோடிப்போன, மன்னவன் - மன்னவனைப்போல, ஆக - (தீக்கதியிற்) சேர்வேனாக; (எ-று.)

வஞ்சி - பகைமேற்செல்வோர் புனையும் மாலே; அதனைச் சூடிப் பகைவன் எதிர்த்தால் தன் கீழ்வாழியர்கட்கு வேண்டிய பாதுகாப்பை யளித்துத் தானும் எதிர்த்தமன்னவனைத் தன்னாலியன்றவரை எதிர்த்துப்போர வேண்டுவது முறைமையேதவிர, 'நம்முயிர் எஞ்சினோர் போதும்: நம் கீழ்வாழியர்கள் எக்கேடாவது கெட்டும்' என்று கருதி அஞ்சியோடுவது முறையன்றாதல், இச்சூளுரையால் விளக்கப்பட்டது. வாகை - பகைவென்றோர் சூடும் மாலே. பி-ம்:—¹ஒதுங்கினர். ²போருளோர். ³எஞ்சினர், எஞ்சிட. ⁴மறுக்கினோடு, மணத்தினோடு. ⁵அஞ்சிய, ⁶மன்னவனுமாகயான். சிலப்பரதிகளில் "அழிவரும்" (க0அ)

என்ற பாடலுக்குப்பின் “கன்னியை” (கக0) என்பதும், அதன்பின் இச்செய்யுளும், இதன்பின் “மறுவிறுல்” (கக2) என்ற பாடலும், அதன்பின் “ஊணல” (கக3) என்ற பாடலும் உள்ளன. (கக4)

கக0. கன்னியை ¹யழிசெயக் கருதி னேன்குரு
பன்னியை நோக்கினேன் பருகி னேனறை
பொன்²னிகழ் ³களவினிற் பொருந்தி னே⁴னெனு
மின்னவ ருறுகதி பென்னதாகவே.

(இ-ள்.) (யான் இராமனைக் காட்டிற்றுத் துரத்த உடந்தையாயின்),—
கன்னியை அழி செய் கருதினேன் - விவாகமாகாதபெண்ணைக் கற்பழிக்கக்
கருதினவனும், குரு பன்னியை நோக்கினேன் - ஆசிரியன்மனைவியைத் தீய
நருத்தோடு பார்த்தவனும், நறை பருகினேன்-மதுபானஞ்செய்தவனும், இகழ்
களவினில் பொன் பொருந்தினேன் - இழிவாகக் கூறப்படுகின்ற களவி
னால் பொருளைத்தேடியவனும், எனும் - என்கின்ற, இன்னவர்-இவர்கள், உறு-
அடைகின்ற, கதி - தீக்கதி, என்னது - எனக்கு உரியதாக, ஆக - ஆகுக.

கன்னி, குருபன்னி—கர்யா, குருபத்ரீ: வடசொற்கள். கதியென்ற
வடசொல் திரிந்துவந்தது. கன்னிஎன்பதற்கு-பூப்பெய்யெய்தாத பெண் என்று
உரைப்பினுமாம். பி-ம்:—¹கட்டழித்தேகினேன், கட்டழித்தெய்தினேன், கடி
யழித்தேகினேன். ²இருள். ³களவிடைப். ⁴என. (கக5)

கக5. ஊணல ¹வுண்வழி நாயி ²னுண்டவ
ணுலன் பெண்ணல னூர்கொ லாமென
நாணல னரகமுன் டென்னு நல்லுரை
பேணலன் பிறர்பழி பிதற்றி ³யாகயான்.

(இ-ள்.) (இராமனை வனஞ்செலுத்தயான் உடந்தையாயின்), யான்—, நல
ஊண்-சிறந்த உணவை, உண் வழி-உண்ணுமிடத்து, நாயின்-நாய்போல, உண்ட
வன் - புசித்தவனும், ஆண் அலன் பெண் அலன் ஆர் கொல் ஆம் என நாண
லன் - (இவன்) ஆண்தன்மையுடையானுமல்லனாகிப் பெண்தன்மையுடையானு
மல்லனாகி இவ்விரண்டினத்தையுஞ்சேராதவன் யாவனோ? என்று பழித்துக்
சொல்லவும் வெட்கமற்றுத் தன்சொழிலே புரிபவனும், நரகம் உண்டு என்னும்
நல் உரை பேணலன் - (தீத்தொழில் புரிந்தால் பின் சேருமாறு) நரகமுள்ளது
என்றுசொல்லுகின்ற பெரியோரின் சிறந்த வசனத்தை இலட்சியஞ்செய்யாது
தீத்தொழிலே புரிபவனும், பிறர் பழி பிதற்றி-எப்போதும் அயலாரைப்பற்றிய
பழிப்புச்சொற்களையே பிதற்றுபவனும், ஆக - சேர்கின்ற தீக்கதியை அடை
பவனாக; (எ-று.)

ஊண் அலு என்று பிரித்து - உண்ணத்தகாதபொருள் என்று உரைத்
தலும் ஒன்று. பிறப்பினாற் பெண்ணையிராமையாற் பெண்ணல்ல வென்றும்,
ஆண்மக்கட்குஉரிய தைரியம் முதலிய குணங்கள் இல்லாமையால் ஆண்மகனென

ன்றும் சொல்லுகின்றாராதலின், 'ஆனே பெண்ணே' என்று ஐயுற்றுத் துணிந்த வழிக் கிளத்தற்குரிய முறையைத் தெரிவிக்கின்ற "தன்மைசட்டவழித் தென மொழிப, வன்மைக் கிளவிவேறிடத்தான்" என்ற குத்திரத்திற்கு இங்கு இடனின்மை யுணர்க, பிதற்றி-பிதற்றுபவன்: பெயர், பி-ம்:—1உள், உணல். 2உண்டியன். 3வாழ்க. (கூகஎ)

ககஉ. 1மதுவிறெல் குலங்களை மாசிட டேற்றினேன்

சிறுவிலை யெளியவ ருணவு சிந்தினே

2நறியன வாலவர் நாவின் னீர்வர

வுறுபத 3துங்கிய வெருவ னுகயான்.

(இ-ள்.) (இராமனைக் காட்டிற்குத் துரத்த உடந்தையாயின்),—யான்—, மறு இல் தொல்துலங்களை—குற்றமற்ற பழமையான குலங்களை, மாசு இட்டுவற்றி னேன்—குற்றமுள்ளனவென்று (அவைகட்குக் குற்றங்களைக்) கற்பித்துச் சொல் பவனும், சிறுவிலை எளியவர் உணவு சிந்தினேன்—காமகாலத்தில் எளியவர்கைக் கொண்டு உண்கின்ற உணவைக் கீழேகிந்துமாறு செய்தவனும், நறியன உறு பதம் துயல்வர் நாவின் நீர் வர துங்கிய ஒருவன் = நறுமணமுள்ளவாகி (உண் பதற்குத்) தக்க உணவை அருகேபார்த்திருப்பவர் நாவில் நீர்சுரக்குமாறு (அவர் கட்டு சயாமலே) உண்ட ஒருத்தனும், ஆக-ஒத்திருக்க [சேருங்கதியிற் சேர்க],

உணவைச் சிந்துதலே பாதகமானது. பிறருண்ணும் உணவைச் சிந்து வது பின்னும் பாதகமானது: எளியவருணவைச் சிறுவிலைக்காலத்துச் சிந்து வதோ மிகவும் பாதகத்தைப் பயப்படுதற்கு. உருகியுள்ள பண்டங்களைத் தான் தனியே யுண்ணுது பிறர்க்குத் தந்து உண்ணவேண்டு மென்பது நூற்கொள்கை யாதலால், பிறர்வாயில் நீர்வரவும் அவர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில் அவர்கட்குத்தராது தனியே யுண்ணுதல், தீங்காதலறிக, பி-ம்:—1மதுவில, மறு விலாக். 2நறியவென்று, நறியவன்று. 3துங்கின. (கூகஅ)

கககூ. வில்லினும் வாளினும் விரிந்த 1வாண்டொழில்

புல்லிடை 2யுகுத்தன் பொய்ம்மை யாக்கையைச்

சில்பக லோம்புவான் செறுநர் 3சீறிய

வில்லிடை யிடுபத 4மேற்க வென்கையால்.

(இ-ள்.) (இராமனைக் காட்டிற்குத்துரத்த உடந்தையானவையின்), (யான்),—வில்லின்உம் வாளின்உம் விரிந்த ஆண்டொழில் புல்லிடை—யுகுத்தன்— வில்லினனும் வாளினனும் பரவித்தோன்றுகின்ற பராகிரமச்செயலே (மேற்கொள் ளாது) வீணக்கிவிட்டவனாகி, பொய்ம்மை யாக்கையை சில்பகல் ஒம்புவான்.— நிலையில்லாத உடம்பைச் சிலகாலம் பாதுகாக்கவிரும்பி, சீறிய செறுநர் இல் லிடை இடுபதம்—கோபித்துக்காண்கின்றபகைவரவீட்டில் அவர் கொடுக்கின்ற உணவை, என் கையால் ஏற்க - என்கையாலேயிரந்து! பெறும், பாவத்தைப் பெறுக; (எ-று.)

இராமனது வனவாசத்துக்கு யான் உடந்தையாயின், வீரத்தையேபார்க்க வேண்டுவது அரசரின் அறமாக இருக்கவும் அங்ஙனம் வீரத்தன்மையை மேற்கொள்ளாதுவிட்டு, மானமற்று உயிர்தங்கியிருந்தாற்போது மென்று கருதி, தன்னைச்சீறிய படைவரின் எல்லையையடைந்து அவர் ஈயும் உணவை யிரந்து பெறும் பாதகம் எனக்கு உண்டாகுக என்று நென்க. புல்லிடை யுகுத்தல் - விழுலுக்கு இறைத்தகீர்போலவும், புல்லிற்சிந்திய அமுதம்போலவும் பயனின்றி விடுதல்: இத்தொடர் - பயனின்மையைக்காட்டியது, இலக்கணை வழக்கு. பி-ம்:—¹ஒண்டொழில். ²உகுத்தனென், உகுத்தவன். ³சீரிய. ⁴மொக்க. (ககக)

ககச. ஏற்றவற் கொருபொரு ளுள்ள ¹தின்றென்று

மாற்றல னுதவலன் வரம்பில் பல்பக

²லாற்றின னுழற்றுமோ ராத னெய்துமக்

³கூற்றுறு ⁴நரகினோர் கூறு கொள்கயான்.

(இ-ள்.) (இராமபிரானைக் காட்டி நகுத்துரத்த நான் உடந்தையாயின்),— ஒரு பொருள் ஏற்றவற்கு-(தன்னிடம்வந்து) ஒருபொருளை இரந்தவற்கு, உள்ளது (என்று) உதவலன்-(தன்னிடத்தில்) இருக்கின்றதென்று சொல்லிக்கொடாமலும், இன்று என்று மாற்றலன் - இல்லையென்று சொல்லி (அவ்விரப்பாளனை வரவேண்டாமென்று) தவிர்க்காமலும், வரம்பு இல் பல் பகல் ஆற்றினன் - எல்லையில்லாதபலன்களும் (அவ்விரப்பாளனை வரச்சொல்லிப்) போக்தியவனும், உழற்றும்-வீணை அலைக்கழிக்கிற, ஓர் ஆதன்-அறிவில்லாதமுடன், எய்தும்-அடைகின்ற, அகூற்று உறு நரகின் ஓர் கூறு - அந்தயமதருமராசனது ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நரகத்தின் பகுதியை, யான் கொள்க - யான் அடைவேனாக; (எ-று.)

இரப்பாளன் ஒருத்தன் வந்து ஒருபொருளை இரக்கும்போது, என்னிடத்திருந்தால் தரவேணும்; இல்லாவிட்டால் தன்னிடத்துக்கிடைக்காது என்று சொல்லி அவனை வேறிடத்திற்குச் செல்லுமாறு செய்யவேண்டும்; இவ்விருவகையுள் எதையும் மேற்கொள்ளாது தன்னால் அப்பொருள் தரமுடியும் முடியாது என்பதையும் கூடக் கருதாமலே அவ்விரப்பாளன் நகையற்றொழியுமளவும் மிகப்பலநான் அவனை வரச்சொல்லி அலைக்கழிக்கும் முடன் சேரும் நரகம் எனக்கு உண்டாகுக என்கின்றான். ஒருபயனுமின்றி வீணை அலைக்கழித்தலால், அப்படிப்பட்டவனை 'ஆதன்' என்கின்றார்: ஆதன் - பசப்போன்றவன்; அறிவீனன். உள்ளதின்றென்று மாற்றல னுதவலன் என்ற தொடர்-உள்ளதென்று உதவலன் இன்றென்று மாற்றலன் என முறையே மாறிச்சென்று இயைவதால்,- எதிர்நிரைப்பொருள்கோள். கூற்றுறு - கூறுபாடுபொருந்திய என உரைத்துமொன்று. பி-ம்:—¹இல்லென, என்றுபின். ²ஆற்றிலன், ஆற்றலின். ³கூற்றுறு, கூற்றுறும். ⁴நரகில். (கஉ0)

ககரு. பிணிக்குறு முடையுடல் பேணிப் ¹பேணலார்த்
²துணிக்குறு வயிர³வாட் டடக்கை தூக்கிப்போய்
 மணிக்குறு நகையிள மங்கை மார்கண்முன்
 ரணிக்குறு பகைஞரைத் தாழ்க வென்றலை.

(இ-ள்.) (இராமனது வனவாசத்துக்கு யான் உடந்தையாயின்), - பேணலார் துணிக்குறு வயிரம் வாள்-பகைவரைச் துணிக்குத்தன்மையுள்ள உறுதியான வாட்படையை, தடகை தூக்கு போய்-நீண்டடைகளில் (போருக்காக) எடுத்துச்சென்று, (பின்பு அப்பகைஞரை வெல்லமுடியாதுபோக), பிணிக்குறு முடை உடல் பேணி - வியாதிக்கு இருப்பிடமாகி அற்பமாய் முடைநாற்றத்தைக்கொண்ட உடம்பைப் பாதுகாக்கவிரும்பி, மணி குறு நகை இள மங்கைமார் கண் முன் - முத்துப்போன்றனவாய்ச் சிறிய பற்களையுடைய மகளிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், தணிக்க உறு பகைஞரை - அடக்கவேண்டிய அப்பகைவரை, என் தலை தாழ்க - எந்தலை வணங்குவதாக; (எ-று.)

மகளிர் பார்த்துச்சிரிக்கப் பகைஞரைத் தலைவணங்கும் பாவம் எனக்கு உண்டாகு என்கிறான். முடை பிணிக்குறு என இயைத்து - முடைநாற்றத்தைத் தன்னுட்பிணித்துக்கொண்டுள்ள என்னுடைய நாற்றமும் ஒன்று. 11-ம்:—¹பேணலார்த், பேணலர், பேணலாற். ²துணிக்குறு, துணிக்குறும். ³வாட்டக்கை. (கூஉக)

கககூ. கரும்பலர் செந்நெல்ங் கழனி¹க் காணநா
 டரும்பகை கவர்ந்து² னாவி ³பேணி⁴னே
 னிரும்பலர் நெடுந்⁵தனை ⁶யிர்த்த காலொடும்
 விரும்பலர் ⁷முகத்தெதிர் விழித்து ⁸நிற்கயான்.

(இ-ள்.) அலர் கரும்பு செந்நெல் அம் கழனி கானம் நாடு - பரந்த கரும்பையும் செந்நெற்பயிரையுங்கொண்டுள்ள அழகிய கழனிகளின்கூட்டத்தைக் கொண்ட தேசத்தை, அரு பகை கவர்ந்து உண-போக்குதற்கு அரிய பகைவன் பறித்துக்கொண்டு அனுபவிக்க, ஆவி பேணி⁴னேன்-(இவ்வனம் மானம்போன பின்பும்) உயிரைப் பாதுகாக்க விரும்பினவனாய், இரும்பு அலர் நெடு தனை சர்த்த காலொடும் - இரும்பினவியன்ற நீண்ட விலங்கை யிழுத்துக்கொண்டு செல்லுகின்ற காலுடனே, விரும்பலர் முகத்து எதிர் - பகைவரின்முகத்திலே, யான் விழித்து நிற்க—; (எ-று.)

பகைவரது முன்னிலையில் விலங்கிட்ட காலொடு செல்வது மிக்க அவமானத்தைத் தருவ தாதலால், அப்பாவம், இராமனது வனவாசத்துக்கு உடந்தையாயிருந்தால் தனக்கு உண்டாகு என்கிறான். 11-ம்:—¹காணநாட்டு. ²பேணிநின்று. ³தொடர். ⁴சர்த்த. ⁵முகத்திடை. ⁶நிற்கவே. (கூஉஉ)

கக௭. தீயன கொடியவன் செய்த செய்கையை
நாயினே னுணரினன் நெறியி னீங்கலாத்
தூயவர்க் கிடரிழைத் துழுவந் தோழுடை
யாயவர் வீழ்கதி யதனின் வீழ்கபான்.

(இ-ள்.) கொடியவன் செய்த தீயன செய்கையை - கொடிய கைகேயி செய்த கொடியனவாகிய தொழிலை [இராமனைக் காட்டிற் கு அனுப்புமாறு வரங்கேட்டதை], உணரின் - அறிந்திருந்தேனான், நாயினேன் - நாய்போற் கடைப்பட்டவனான், யான்—, நல் நெறியில் நீங்கலா தூயவர்க்கு - சிறந்த தருமவழியினின்று நீங்காத [நல்லொழுக்கமுடைய] குற்றமற்றபெரியோர்க்கு, இடர் இழைத்து - துன்பத்தை உண்டாக்கி, உழுவும்-திரிகின்ற, தோம் உடை ஆயவர்-குற்றமுள்ள அவர்கள், வீழ் - விழுகின்ற, கதியதனின் - தீயகதியில் [நரகத்தில்], வீழ்க - வீழ்கூடவேன்; (எ-று.)

நரகமென்பது மேல்நிலையிலிருப்பவர் தாம் செய்த தீவினைப்பயனை துகரு மாறு போய்ச்சேரும் இடமாதலால், அதனை வீழ்கதி என்றார். நன்னெறியில் நிற்குந் தூயோர்க்குத் தீமைவிளைத்தல் மிக்கதீக்கதியை விளைக்குமாதலால், அதனை யெடுத்துக்கூறினான். இச்செய்யுள் பனபிரதிகளில் வில்லை; வெளிப்பாட்டு என்னை.

(கூஉ௩)

ககஅ.—பரதன்சொல்லியது கேட்டுத் தெளிந்து கோசலை அழந்
வண்ணம் அவனைப் புல்லுதல்.

வேறு.

தூய வாசகஞ் சொன்ன தோன்றலைத்
தீய கானகந் திருவி னீங்கிமுன்
போயி னான்வரக் கண்ட பொம்மலா
ளாய ¹வன்பினு லழுது ²புல்லினான்.

(இ-ள்.) தூய வாசகம் - தான் மனந்துயவனென்பதை வற்புறுத்தும் வார்த்தையை, சொன்ன—, தோன்றலை - பரதனை,—திருவின் நீங்கி - அரச சம்பந்தையிழந்து, தீய கானகம் - கொடியகாட்டை, முன் போயினான் - முன்னேசென்ற ஸ்ரீராமபிரான், வர - திரும்பிவர, கண்ட - பார்த்தாற் போன்ற, பொம்மலான்-மகிழ்ச்சியையுடையவனாய், (கோசலை),— அழுது - கண்ணீர்விட்டு, ஆய அன்பினால்-(அப்பரதனிடத்துத்) தோன்றிய அன்பினாலே, புல்லினான் - (அவனைத்) தழுவிக்கொண்டான்; (எ-று.)

தூரதேசம்போனவர் திரும்பிவந்தால் அவரைக் கண்டவிடத்துக் கண்ணீர் தோன்றுதல் இயல்பாதலால், பரதனது தன்மையைக் கண்டு இராமனை வந்தாற்போலக் கருதியதனால் கோசலைக்குக் கண்ணீர் வடிந்ததென்க. பி-ம்:—
¹காதலால், ²புல்கினான்.

(கூஉ௪)

ககக. — இதுவும் அது.

செம்மை நன்மனத் தண்ணல் செய்கையு
மம்மை தீமையு மறித தேற்றினான்
கொம்மை வெம்முலைக் ¹குமுறு பாலுக்
²விம்மல் விம்மின் றழுது ³வீங்கினான்.

(இ-ள்.) செம்மை நன்மனத்து அண்ணல் செய்கை உம் - நேர்மையான சிறந்தமனத்தையுடைய பரதனது செயலையும், அம்மை தீமைஉம் - அப்பரதனது தாயின்தீமையையும், அறிதல் தேற்றினான் - அறிந்தவனாகிய கோசலை, - கொம்மை வெம் முலை குமுறு பால் உக - பருத்தவெவ்விய தனங்களிலிருந்து பிரித்துப் பால் சிந்த, விம்மல் விம்மி நின்று - சோகத்தினால் பொருமினின்று, அழுது வீங்கினான் - முகம்வீங்க அழுதான்; (எ-று.)

தன்மகனைக் கண்டாற்போன்ற கருத்து நிகழ்த்துதலால் கோசலையின் தனங்களிற் பால் சிந்துவதாயிற்று. செம்மைநன்மனத்தண்ணல்செய்கை என்பதற்கு - குற்றமற்ற நன்மனத்தையுடைய அரசனது செய்கையென்று கூறினாருமுள்ள: அது பொருந்தாது; அரசன் குற்றமற்றவனென்பதைக் கோசலையுணர்ந்தானென்பதை “மாற்றான்செயலாமென்றுங் கணவன் வரமீந்துள்ள, மாற்றாத யாந்தானென்றும் அறிந்தான்” என்றும் கீழ் நகர்நீங்கு படலத்தில் வந்திட்டதனாலறிக. ஆயின், ‘அம்மை தீமையும்’ எனக் கூறவேண்டுமோ? எனின், — கைகேயி மனம்படைத்து வரங்கேட்டது பரதன் தூண்டுகலினாலிருக்குமோ? என்ற ஓர்ஆசங்கை கோசலைக்குச் சிறிது இருந்ததனால், பரதனுடைய குளுரையால் அவ்வையமும் நீங்கிக் கைகேயியின் திரிந்த மனத்தாலேயே இராமனது வனவாசம் நிகழ்த்த தென்று நிச்சயித்தா னென்பதற்கு இவ்வு மீண்டுங் கூறினார். பி-ம்:—¹குமுறு. ²விம்மிவிம்மி. ³வீங்கினான். இச்செய்யுள் சிவபிரதியிலில்லை.

(கஉந)

கஉ௦. — பரதனது நிலையைக் கோசலை கொண்டாடுதல்.

முன்னை நுங்குல முதலு னோர்கடா
நின்னை யாவரே நிகர்க்கு நீர்மையார்
மன்னர் மன்னவா வென்று வாழ்த்தினு

¹ஞன்ன வுன்னரைந் துருகி ²விம்முலான்.

(இ-ள்.) உன்ன உன்ன - (பரதனது குணச்சிறப்பை) எண்ணுந்தோறும், கைந்து - மனமினகி, உருகி—, விம்முலான் - அழுபவனான கோசலை, - (பரதனை கோக்கி), — ‘மன்னர் மன்னவா-ராஜாதி ராஜனே! முன்னை - அனுகியான, தம் குலம்-உமது குலத்துக்கு, முதல் உனோர்கள் தாம் - பூர்வபுருஷர் களாகியமனுமுதலியோரில், நின்னை நிகர்க்கும் நீர்மையார் - உன்னையொத்த தன்மையுடையவர், யாவர் ஏ - எவர்தாம்?’ என்று—, வாழ்த்தினான்—; (எ-று.)

வரத்தினால் இராச்சியத்தைப் பெற்றவனாதலின், 'மன்னர் மன்னவா' என்றான். 'நமக்கு இராச்சியம் வந்திட்டது. இனி நாம் பிரபு; இனிது அரசு புரியலாம்' என்று மகிழ்ந்திருக்கவேண்டிய நிலையில் மிகவுந் துன்பத்தையடைந்ததனோடு நில்லாமல் 'தன்னைப் பிறர் மாறாகநினைத்தலுங் கூடாது' என்று கருதிச் செய்கற்கு அரிய சபதங்களைச் செய்ததுபற்றி, 'முன்னேதுங்குலமுதலுனோர் நினையாவரே நிகர்க்கும் நீர்மையார்' என்று கோசலை கொண்டாடினாள். ¹விம்முவான் என்றபாடத்துக்கு - மன்னர்மன்னவா என்று கோசலை வாழ்த்தியதைக் கேட்கவே, 'இராமபிரானைச் சொல்லவேண்டியசொல் அவனது தாயான கோசலையால் என்னைக்குறித்துச் சொல்லும்படியாவதே! அடியவனே என்று சொல்லவேண்டிய சொல்லானது போய் என்னுடைய அடிமைத்தன்மைக்கு மாறான ஸ்வாதந்திரியக்கைக் காட்டுஞ் சொல்லைக் கொண்டு சொல்லுவதே! எந்தீவினை யிருந்தபடியென்னே!' என்று பரதன் பெருந்துயரினனாய் உன்னியுன்னிநைந்து உருகிவிம்முவாறையின னென்க. "ராஜ்" என்று கைகேயி பரதனை விளித்தவிடத்து அச்சொல்லைக் கேட்டதும் பரகன் பெருந்துடிதுடித்தா னென்று பெரியோர் அருளிச்செய்திருப்பது இவகுசு காணத்தக்கது. முதல் மூன்றடிகள் தசரதமன்னவனைக் குறித்துக் கோசலை கூறியனவென்று உரைப்பாருமுளர்; அஃது சிறக்குமேற் கொள்க. பி-ம்:—¹உன்னியுன்னிநைந்து, உன்னிநைந்துநைந்து, உன்னிநின்றுநைந்து, உன்னி நெருசுநைந்து. ²வங்குவான்.

(கஉசு)

கஉக.—சத்துருக்களின் கோசலையை வணங்குவதும், அப்போது

வசிட்டமுனிவர் அங்கு வருவதும்.

உன்ன ¹வுன்ன நைந் துருகு மன்புகூ

ரானனை ²காளின் வீழ்ந் தினைய வண்ணனுளு

சொன்ன ³நீர்மையாற் றொழுது மாழ்கினு

னின்ன வேலைவாய் முனிவ னெய்தினான்.

(இ-ள்.) இனைய அண்ணல்உம் - சததுருக்கினனும்,— உன்ன உன்ன நைந்து உருகும் அன்பு கூர் அன்னை-(பரதனது) உயர்குணங்களை நினைக்குந் தோறும் மனம்நைந்து உருகுமாறு அன்புமிக்க தாயான கோசலையின, தாளின் - பாசங்களிலே, வீழ்நது - (நிலத்தில் தன்னுறுப்புக்களெல்லாம் படும் படி) படிந்து, சொன்ன நீர்மையால் தொழுது - (தண்டனிடவேண்டியவகையைப்பற்றி தூலிற்) கூறியுள்ள முறையால் வணங்கி, மாழ்கினான் - மனங்கலங்குகின்றான்; இன்ன வேலைவாய் - இவ்வணம் நிகழ்ந்தபோது, முனிவன் - வசிட்டமுனிவன், எய்தினான் - (அங்கு) வந்து சேர்ந்தான்; (எ-று.) பி-ம்:—¹நைந்துநைந்துருகி, ²தாளில், ³நீர்மையில்.

(கஉக)

க௨௨.—பரதன் தந்தை எங்குள்ளானென்று அம்முனிவனை வினவ,
முனிவன் துயர்மிகுதியா லழதல்.

வந்த மாதவன் றுளில் ¹வள்ளல்வீழ்ந்
தெந்தை யாண்டையா னிபம்பு வீரோன
நொந்து மாழ்கின னுவல்வ ¹தோர்கிலா
வந்த மாதவ னமுது புல்லினன்.

(இ-ள்.) வள்ளல் - பரதன், வந்த மாதவன் தாளில் வீழ்ந்து-அங்குவந்த பெருந்தவசியான வசிட்டன் து பாதங்களில் விழுந்து வணங்கி, 'எந்தை - என் தந்தை, யாண்டையான் - எங்கேயுள்ளான்? இயம்புவீர் - (நீர்) சொல்வீராக,' என - என்றுவினவ, — வந்த மாதவன் - வசிட்டன், நொந்து மாழ்கினன் - வருந்தி மனங்கலங்கினவனாய், துவல்வது ஓர்கிலா - (அத்துயாமிததியால்) உத்தரஞ்சொல்லமுடியாமல், அமுது - கண்ணீரைப்பெருக்கிக் கொண்டு, புல்லினன் - (அப்பரதனைத்) தழுவிக்கொண்டான்; (எ-று.)

எந்தையாண்டையான் - என்றுதந்தையின்உடல் எங்கேயுள்ளது? என்று வினாவியவாறு. இவ் வாறு உரைப்பின், 'இறுதியெய்திநாளேழிறந்தன' என்று கூறியது விடைவழு வாகாதோவேனின்; - 'எந்தையாண்டானான்' என்று வினாவிய பரதனுக்கு, வசிட்டன் முதலில் துயரமிகுதியால் ஒன்றும் உத்தரஞ்சொல்லமாட்டாது நின்று சிறிது தேறியபின், இறந்து நாள்பலகழிந்தனவாதலால் மன்னவனுக்கு சமக்கடன்செய்யவேணுமென்று அம்மன்னவனுடல் இருக்குமிடத்துக்கு அப்பரதனைக் கூட்டிக்கொண்டு போன செய்கையே விடையாமாறு அறிக. இனி, 'இறுதியெய்திநாளேழிறந்தன' என வருதறகுறப்ப, இப்போது எந்தந்தையார் எங்கே? என்றேவினாவியதாகக் கூறுவதும் உண்டு: பரதன் தந்தந்தையார் இறந்திட்டன் ரென்று தெரிந்திருக்கவும், 'எந்தையாண்டானான்?' என்று வினாவியது—'எந்தையாண்டையானியம்புவீரோன' (கிருவடி சூட்டு - ௯௦) என்று இத்தக்காண்டத்தின் இறுதிப்படலத்து இராமன் வினாவியதுபோலு மென்க. பி-ம்:—¹மன்னன். ²ஓர்கிலான். (க௨௨)

க௨௩.—பரதனைத் தசரதனுட லுள்ள இடத்துக்கு வசிட்டன்
இட்டீக்கொண்டுபோதல்.

மறுவின் மைந்தனே வள்ள லுந்தையா
ரிறுதி ¹பெய்திநா ளேழிறந்தன
சிறுவர் செய்கடன் செய்து ²தீர்த்தியென்
³றுறுதன் ⁴மேயின னுரையின் மேயினான்.

(இ-ள்.) 'மறு இல் மைந்தனே-குற்றமற்ற குமானே! வள்ளல் உந்தையார்-வரையாதுகொடுக்குந்தன்மையுள்ள உனதுதம்பபனார், இறுதி எய்தி - மாணமடைந்து, ஏழ் நான் இறந்தன - ஏழுகினைங்கள் கடந்தன; சிறுவர் செய்கடன்-புத்திரர்செய்யவேண்டிய கடமையை, செய்து தீர்த்தி - முற்றுறச்செய்குவாய்,'

என்று—, உரையின் மேயினன் - சொல்பவனும், உறுதல் - (தசரதன்சரீரங் கிடக்கும் இடத்துக்கு) இட்டுக்கொண்டுபோதற்கு, மேயினன் - தொடங்கினன்; (எ-று.)

வான்மீகத்தின்படி அரசன் இறந்த மறுநாள் வசிட்டன் கேகயநாட்டிற்குத் தூதுவரையனுப்பின ராக, அவர்கள் அன்றையிரவு விழுவதற்குமுன்னமே கேகயநகரஞ் சேர்ந்தன ரென்றும், பரதன் சத்ருக்கனனுடன் தூதர்வந்துசேர்ந்த நாளிக்கு அடுத்தநாளே புறப்பட்டு ஏழுநாள் வழிப்பிரயாணஞ்செய்து எட்டாநாள் வந்துசேர்ந்தா னென்றும் ஏற்படுவதனால், அரசன் இறந்தபத்தாநாளாகும் பரதன் வந்துசேர்ந்தது: பரதன் வந்துசேர்ந்த மறுநாள் வசிட்டர் ஈமக்கடன் செய்யுமாறு பரதனுக்குக் கூறுவதனால் அன்று பதினோராநாளென்க. பி-ம்:—¹எய்துநாளேழிறந்தன, எய்தியிரேழிறந்தன, எய்தினாளேழிறண்டின, எய்தியிரேழிறந்தநாள். ²போதி.³உறுவல். ⁴மேயினன். (கூஉக)

கூஉச.—தசரதனதுசரீரம்வைத்திருக்கும்படித்துக்குப் போய்ப் பரதன் அவ்வுடலைக் காணுதல்.

அன்னை யேவினு ளடியி றைஞ்சினன்
பொன்னின் வார்சடைப் ¹புனித னோடும்போய்த்
தன்னை ²நல்கியத் தரும நல்கினான்
பன்னு தொல்லறப் படிவ நோக்கினான்.

(இ-ள்.) ஏவினன் - (அரசன்சரீரத்தைக் காணுமாறு) அதுமுகிகொடுத்தவனான, அன்னை - கோசலையினுடைய, அடி - பாதங்களை, இறைஞ்சினான் - வணங்கினவனாகி, (பரதன்),—பொன்னின் வார் சடை புனிதனோடும் போய்-அழகிய நீண்ட ஜடையையுடைய பரிசுத்தனான வசிட்டமுனிவனோடுஞ் சென்று, தன்னை நல்கி அ தருமம் நல்கினான் - தன்னுயிரையேகொடுத்து அப் படிப்பட்ட [மிகச்சிறந்த] தருமத்தைப்பாதுகாத்தவனாகிய தசரதமன்னவனது, பன்னு தொல் அறம் படிவம் - சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுகின்ற பழமையாகிய தருமத்தின்வடிவம்போன்ற உடலை, நோக்கினான் - கண்டான்; (எ-று.)

எண்ணெய்க்கடாரத்தி லிட்டிருந்த மன்னவனுதுமேனியை யெடுத்து வசிட்டன் வெளியே மஞ்சத்தின்மேல்வைக்கப் பரதன் கண்டன னென்க. தருமத்திற்காக உயிரை விட்டவன் தசரத னென்பது, மூன்றாமடியின் கருத்து. பி-ம்:—¹புனிதனோடு. ²நல்கிய. . (கூஉ௦)

கூஉ௫.—பரதன் அச்சரீரத்தைக் கண்டு கண்ணீர்வடித்தல்.

மண்ணின் மேல்விழுந் தவறி மாழ்குவா
னண்ண லாழியா னவனி ¹காவலா
னெண்ணெ யுண்டபொன் னெழில்கொண் மேனியைக்
²கண்ண நீரினாற் கழுவி யாட்டினான்.

(இ-ள்.) (பாதன்), (உடனே), மண்ணின் மேல் விழுந்து அவறி மாழ்கு வான் - பூமியில்விழுந்து கதறிக்கொண்டு மனங்கலங்கியவனாகி,— அண்ணல் ஆழியான் அவனி காவலான் - பெருமையிற்சிறந்த ஆக்கியாசக்கரத்தைக் கொண்டவனாகிப் பூமியையரசாண்ட தசரதமன்னவனது, எண்ணெய் உண்ட பொன் எழில் கொள் மேனியை - எண்ணெய்க்கடாரத்திலிட்டதுபற்றிப் பொன்வர்ணம்படைத்திருந்த அந்தமேனியை, கண்ண நீரினால் - (தன்) கண் களிவிருந்துபெருகின நீரினாலே, கழுவி ஆட்டினான் - கழுவி மூழ்குவித்தான்.

இதுவரை எண்ணெயாலாட்டப்பட்டிருந்தமேனியைக் கண்ணநீரினாலாட்டினு னெனச் சமத்காரத்தோன்றக் கூறியுள்ளது காண்க. தசரதனது மேனியைக் கண்டதும் தன்கண்களிவிருந்து கண்ணநீர் பெருவெள்ளமாகப் பெருகப்புகுமென னென்க. பொன்னெழில்கொள்மேனி என்பதற்கு-முதலான லுக்கு ஏற்பப் பொருளுரைக்கப்பட்டது; இனி, எண்ணெயுண்டமேனி பெர்ன் னெழில்கொள்மேனி எனத் தனித்தனிக் கூட்டி யுரைப்பாரு முளர். 1-ம்:—¹காவலன், ²கண்ணினீரினால்.

(கூஉக)

கூஉக.—நான்மறையோர் அரசனுடலை விமானத்தின்மே லேற்றுதல்.

பற்றி ¹வவ்வயின் பரிவின் வாங்கினார்

²சுற்று நான்மறைத் துறை³செல் ⁴கேள்வியார்

கொற்ற ⁵மண்கணை ⁶குமுற மன்னனை

மற்றொர் பொன்னின்மா ⁷மான மேற்றினார்.

(இ-ள்.) நால் மறை துறை செல் கேள்வியார்—நான்குவேதங்களின்துறை களிலும் பயின்ற தூற்கேள்வியையுடைய அந்தணர், பரிவின் - மனப்பரிவோடு, மன்னனை - தசரதனதுஉடலை, அவயின் - அவ்விடத்தினின்று, சுற்றுஉம் பற்றி வாங்கினார் - சுற்றிலிருந்து (தம்) கையாற்றாக்கியெடுத்து, கொற்றம் மண்கணை குமுற - (இறந்த) அரசுக்குஉரியதாகி மார்ச்சனையமைந்த திரண்ட முரசு ஒலிக்க, மற்று ஓர் பொன்னின் மா மானம் ஏற்றினார் - மற்றொருபொன் னினாலியன்ற விமானத்தில் வைத்திட்டார்கள்; (எ-று.)—கொற்றம் - கொற் றர்க்குரியது. 1-ம்:—¹வவ்வயிற், ²சுற்ற, ³செய், ⁴கேள்வியோர், ⁵மங்க லம், ⁶குமிற, ⁷விமானம்.

(கூஉஉ)

கூஉஉ.—மன்னவனுடலை யானையின்மீதுவைத்துக்கொண்டு செல்லுதல்.

கரைசெய் வேலைபோ எனகரி கையெடுத்த

துரைசெய் ¹பூசலிட்டுயிர்²து ளங்குற

³வரசர் வேலைசூழ்ந் தழுது கைதொழப்

புரசை யானையிற் கொண்டு போயினார்.

(இ-ள்.) நகரி - நகரியிலுள்ளார், -கரை செய் வேலைபோல் - கரைபொருந் திய சமுத்திரம்போன்று, கையெடுத்து உரை செய் பூசல் இட்டு - மிகுதியாகப் புலம்பலொலியால் தோன்றுகின்ற ஆரவாரத்தைச் செய்துகொண்டு, உயிர்

துளங்குற - தம்முயிர் வருந்திநிற்கவும், —அரசர் வேலை குழந்து - அரசர்களின் தொகுதி சுற்றிக்கொண்டு, அழுது - அழுதவண்ணம், கை தொழுகை குவித்துநிற்கவும், புரையாணையில் - கழுத்திடுகயிறறையுடைய யானையின்மீது, கொண்டு - (தசரதனது உடலை) வைத்துக்கொண்டு, போயினார்—; (எ-று.)

போயினார் என்பதற்கு - கீழ்க்கவியிலுள்ள 'நான்மறைத்துறைசெல் கேள்வியார்' என்பதை எழுவாயென்னலாம். 13-ம்:—¹பூசல்போய். ²துளங்குவார். ³அரசவேலை. (ககக)

கஉஅ.—தேர்வலான்முதலியோர் அழுதுமாழ்தநல்.

உந்து பொற்றடந் தேர்வ லானொடு
மந்தி ரப்பெருந் தலைவர் மற்றுளோர்
தந்தி ரத்தனித் தலைவர் நண்பினோர்
¹வந்து சுற்றுமுற் றழுது மாழ்கினார்.

(இ-ள்.) உந்து தட பொன்தேர்வலானொடு-செலுத்துதற்குஉரிய அழகிய பெரிய தேரைச் செலுத்தவல்லவனான சுமந்திரனோடு, மந்திரம் பெருந்தலைவர்-ஆலோசனைக்குரிய சிறந்ததலைவர்களும் [பெருமைபெற்ற மந்திரிமார்களும்], தந்திரம் தனி தலைவர்-சேனையின் ஒப்பற்றதலைவரும் [சேனாபதிகளும்], நண்பினோர் - சினேகிதர்களும், மற்றுளோர் - மற்றும்உள்ளவர்களும், வந்து—, சுற்றுஉம் உற்று - சுற்றிலும் பொருந்தி, அழுது மாழ்கினார் - கண்ணீர் வடித்துக் கலங்கினின்றனர்; (எ-று.)

¹வந்துசுற்றமுற்று என்றபாடத்துக்கு, சுற்றம்-சுற்றத்தவரும், வந்து உற்று-வந்து பொருந்தி யென்க. இச்செய்யுள் பல ஏட்டுப்பிரதிகளிலு மில்லை. இது வள்ளிப்பாட்டாயிருக்கலாம். (ககச)

கஉக.—சாப்பறை முதலியன ஓலித்தலின் வருணனை.

சங்கு பேரியுந் ¹தழுவ சின்னமு
மெங்கு மெங்குநின் றிரங்கி யேங்குவ
மங்கு றேய்நகர் ²மகளி ராமெனப்
பொங்கு ³கண்புடைத் தழுவ போன்றவே.

(இ-ள்.) சங்கு - சங்குகளும், பேரியம் - சாப்பறையும், தழுவ சின்னம் உம் - (இறந்தகாலத்து) ஊதப்படுகின்ற சின்னமென்னும் ஊதுகருவியும், எங்கும எங்கும ின்று - பலவிடங்களிலும் இருந்து, இரங்கி ஏங்குவ - (கேட்பார்க்கு) மனப்பரிவு தோன்றுமாறு ஒலிப்பவை,—மங்குல் தோய் நகர் - மேகம்வந்து படியப்பெற்ற (மிகவோங்கிய மாளிகைகளைக்கொண்ட) நகரத்திலுள்ள, மகளிர் என - மகளிரைப்போல, பொங்கு கண்புடைத்து - துயரம் பொங்குகின்ற கண்களி லஹந்துகொண்டு, அழுவ-அழுவவற்றை, போன்ற-.

சாப்பறைகள் குறுந்தடிக்கொண்டு கண்களில் மோதப்பட்டுச் சங்குமுதலிய வற்றினோலியோடு சேர்ந்து கேட்போர்க்கு இரக்கமுண்டாகுமாறு ஒலிப்பவை, அந்நகரமகளிர் கண்புடைத்தழுவதை யொத்திருந்தன வென்றார்.

உவமைச்லேடைகளை யங்கமாகக்கொண்டுவந்த தன்மைத்தற்குறிப்பேற்ற வணி. சுண் - குணிக்கொண்டு அடிக்குமிடமும், கேத்திரமும். மகளிராமென என்ற இடத்து 'என்' என்பது-உவமவுருபு. போன்ற என்பது - தற்குறிப்பேற்றவுருபு. இச்செய்யுளின் கருத்தை "சுண்ணெடுங் கண்களி னொன்ற நீர்த்துளி, தன்னெடுந்தாரைக டளத்தின்வீழ்தலா, னந்நெடுங்குமான்மாட் டமுங்கி மாடமும், பொன்னெடுங்கண்முழித் தழுவபோன்றவே" என்றதனோடு ஒப்பிடுக. பி-ம்:—¹தாளமும். ²மகளிராலென. ³கையெடுத்து. (கூஉடு)

கூஉ௦.—பிரேதகர்த்தோடு சரயுவை யடைதல்.

மாவும் யானையும் வயங்கு தேர்களுங்

கோவு நான்மறைக் குழுவு முன்செலத்

தேவி மாரொடுங் கொண்டு ¹தெண்டிறை

²தாவு வார்புனர் சரயு வெய்தினார்.

(இ-ள்.) மாவும் - குதிரைகளும், யானையும், வயங்கு தேர்களுமும்-விளங்குகின்ற தேர்களும், கோவும் - மன்னவர்களும், நான்மறை குழுவும் - நால்வேதம்வல்ல (அந்தணர்) கூட்டமும், முன் செல் - முன்னேபோக, கொண்டு- (மன்னவனது பிரேதத்தை) எடுத்துக்கொண்டு, தேவிமாரொடுமும் - (அந்த மன்னவனது) மனைவிமாருடனே, சென் னிறைதாவு வார்புனர் சரயு - தெளிவான அலைகள் தாவிவிழப்பெற்ற மிகக் கீரையுடைய சரயுநதியை, எய்தினார் - அடைந்தார்கள்; (எ-று.)

புரையானையிற் கொண்டுபோனவர், சரயுவை யெய்தினரென்க. தேவிமார் - மாதரர்களதுபதினாயிர் என்று குறிக்கப்பட்ட அரசனதுமனைவிமார். பி-ம்:—¹தெண்டிறைத். ²தாவும். (கூஉசு)

கூஉ௧.—மன்னவனுடலைச் சீதையி லேற்றி, நுந்தைக்குச்

செய்யவேண்டிய கடனைச் சேர்க யெனல்.

எய்தி நூலுளோர் மொழிந்த யாவையுஞ்

செய்து ¹திக்கலந் ²திருத்திச் செல்வனை

வெய்தி நேற்றினார் ³வீர நுந்தைபாற்

பொய்யின் மாக்கடன் கழித்தி ⁴போந்தென்றார்.

(இ-ள்.) எய்தி - (சரயுநதியின் கரையை) அடைந்து, நூல் உளோர்-நூல் வல்லார், மொழிந்தயாவையும்கொண்ட செய்து - (பிரேதத்திற்குச் செய்யவேண்டியவை யெனக்) கூறிய கருமங்களையெல்லாங் செய்து, தீக் கலம் திருத்தி-நெருப்பிட வேண்டிய ஈமப்பள்ளியும் செவ்வனையமைத்து, செல்வனை - தசரதனது உடலை, வெய்தின்-விரைவாக, ஏற்றினார்-(அந்தஈமப்பள்ளியிற்) சேர்த்து, 'வீர-வீரனே! போந்து - வந்து, நுந்தைபால் - உந்தத்தைக்கு, பொய் இல் மாக்கடன் - சாஸ்திரமுறை பிழையாதபடியுள்ள ஈமக்கடனை, கழித்தி - செய்து தீர்ப்பாய்,' என்றார்—; (எ-று.)

நூலுனோர் என்பதை யெழுவாயாக்கி, நூலுனோர் என்றார் எனக் கூட்டி யுரைப்பினுமாம். பி-ம்:—¹தீத்தலம். ²செலுத்தி. ³வீரன். ⁴போய்.

கூஉ. - ஈமக்கடன் செய்யவந்த பரதனைத் தந்தையின் கட்டளையைத் தெரிவித்து வசிட்டன் தடுத்தல்.

என்னும் ¹வேலையி லெழுந்த வீரனை
யன்னை தீமையா லரச னின்னையுந்
துன்னு துன்பத்தாற் துறந்து போயினான்
முன்ன ரே²யென முனிவன் கூறினான்.

(இ-ள்.) என்னும் வேலையில் - என்று சொன்னபோது, எழுந்த - (ஈமச் சடங்குபுரியுமாறு) எழுந்துவந்த, வீரனை-பரதனை நோக்கி, —முனிவன் - வசிட்டன், —(பரதனை!) அரசன் - தசரதமகாராசன், அன்னை தீமையால் - (உன்) தாயின் தீயகுணத்தால், துன்னு - (மனத்து) உண்டான, துன்பத்தால் - பெரு வருத்தத்தினால், முன்னரே - முன்னமே, நின்னைஉம் துறந்து போயினான் - (உரிமை செய்யத்தக்கவனல்லையென்று) அந்தக் கைகேயியின் குமாரனான உன்னுறவையும் ஒழித்திட்டு இறந்தான், என - என்று, கூறினான் —; (எ-து.)

நின்னையும் என்ற உம்மை - கைகேயியையுந் தழுவிற்று, அரசன் கைகேயியையும் பரதனையும் வசிட்டனைச்சாட்சியாகக்கொண்டு உறவு துறந்த மையை “இன்னேபலவும்பகர்வா னிரங்காதானோநோக்கிச், சொன்னேனின்றே யிவனென் றுரமல்லன்துறந்தேன், மன்னையாவான்வரு மப்பரதன்றனையும் மகனென், றுன்னேன் முனிவா வவனும்மாகா னுரிமைக்கென்றான்” என நகர்நீங்குபடல்த்து வந்ததுநொண்டு அறிக. வசிட்டனைச் சாட்சியாகக் கொண்டு மன்னவன் சொல்லினமையால், பரதன் ஈமக்கடன்செய்வதை வசிட்டமுனிவன் தடுத்தான். பி-ம்:—¹எல்லையில். ²எனது. (கூஅ)

கூஉ. — பரதன் தடுக்கிட்டு நிலைமாறியதன் வரணனை.

துறந்து போயினு ¹னெனவே தோன்றனீ
பிறந்து போறம் பிழைத்த ²தென்றல்போ
லிறந்து போயினு னிருந்த தாண்டது
மறந்து வேறொரு ³மைந்த னாகக்கொலாம்.

(இ-ள்.) ‘தோன்றல் - சிறந்துவிளங்குகின்ற குமாரனே! நீ பிறந்து பேர அறம் பிழைத்தது - நீ பிறந்ததனால் தொன்றுதொட்டுவந்த(மூத்தவன் அரசு புரிதலாகிய) தரும் மாறுபட்டது, என்றல்போல் - என்று தெரிவிப்பது போல, துறந்துபோயினான் - (உந்தந்தையார் உன்னைத்) துறந்துவிட்டுச் சென்றான், எனவ - என்றுதெரிவிக்கவே, —(அச்சொல்லைக்கேட்டு மனம்பொருமல் பரதன்), இறந்துபோயினான் - இறந்து போயினவன்போலாய்விட்டான்:

(ஆனால்), ஆண்டு இருந்ததுஅது - அங்கே (பரதன்) இருப்பதுபோலப்பட்டது (எவ்வாறெனில்),— மறந்து - தனது இயற்கைநிலைமாறி, வேறு ஒரு மைந்தன் ஆம் கொல் - வேறொருமைந்தனாகிப்போலும்; (எ-து.)

வசிட்டமுனிவனதுசொல்லேக்கேட்டவுடனே பரதன் தன்னுயிரோடுங்கி மூர்ச்சித்துத் தெளிந்தபிறகு 'இவன் முன்னையபரதனல்லன்; வேறொருவன் போலும்' என்று கண்டோர் கருதுமாறு நிலைமாறிக்கிடந்தன நென்பதாம். நீ உரிமைக்கு ஆகாய் என்றது - 'நீ உரிமைசெய்வதற்கு அருகனல்லே, முன்னையோர்நிலைக்கு மாறாயவன்' என்ற கருத்தை விளக்குதலால், நீ பிறந்து பேரறம் பிழைத்தது என்று சொல்லியது போலாதலறிக. இனி, இருந்தது ஆண்டது மறந்து - இங்ஙன மிருந்ததனால் ஈமக்கடன் செய்வதை மனத்திற்கொள்ளாமல் மறந்திருக்க, வேறு ஒரு மைந்தன் ஆம்கொல் - வேறொருமைந்தனாகிய சத்துருக்கன் ஈமக்கடனைச் செய்வவனாவான்போலும் என வசிட்டர் கூறியதாக உரைப்பதுமுண்டு. ¹உந்தை, ²மன்னனாய் கொலாம் என்ற பாடத்திற்கு—தோன்றல்-! நீ பிறந்து பேர் அறம் பிழைத்தது என்றல் போல் - நீ பிறந்ததனால் தொன்றுதொட்டுவந்த அரசதருமம் தவறியது என்று நினைத்தான்போல, துறந்து போயினான் - (உன்னைத்) துறந்திட்டவனாகிய, உந்தை - உந்தந்தை, இறந்துபோயினான் - இறந்திட்டான்; ஆண்டு இருந்தது அது - அப்போது அச்சொல்லேக் கூறியிட்ட அது, மறந்து - (உன்குணத்தை) மறந்து, வேறு ஒரு மன்னன் ஆம் கொல் - வேறொரு அரசனாயிருந்தோர் எனப் பொருள்கூறி, பெருங்குணவானான உன்குணத்தை மன்னவன் மனத்திற்கொள்ளாது உன்னையும் உன் தாயுடனே துறந்திட்டேனென்று கூறியது - பெருந்துன்பவயத்தனாகித் தன்னியற்கையறிவு அழிந்ததனாலாகு மெனப் பரதனைத் தசரதன் துறந்ததற்குக் காரணத்தை ஒருவாறு இதனால் கூறுகின்றான் வசிட்டமுனிவனென்க. பி-ம்;—²என்றபோது.

(கூங்க)

கூ.சு.—பரதன் தனக்கு நேர்ந்துள்ள இழ்தகைமைக்கு வருந்துதல் இதுவும் அடுத்தகவியும் கூறும்.

என்று கொண்டுமா தவனி யம்பலு
நின்று நின்றுதா நெடிது யிர்த்தலு
நன்று நன்றென நகைமு கிழ்த்தனன்
குன்று குன்றுமக் குலவு தோளிணன்.

(இ-ள்.) என்று மாதவன் இயம்பலும் நின்று நின்று தான் நெடிது உயிர்த்தலும் - பெருந்தவசியாகிய வசிட்டமுனிவன் இவ்வாறு சொன்னவுடனே ஒன்றுத்தோன்றாது நின்று அம்முனிவன் பெருமூச்செறிந்தவனாவில்,— குன்று குன்றுற குலவு தோளிணன் - மலையையும் (உவமையாகாமற்) பின்வாங்குமாறு விளங்குகின்ற தோளையுடையவனான அப்பரதன், நன்று நன்று என நகை முகிழ்த்தனன் - (தந்தந்தைக்கு ஈமக்கடனைச் செய்வதற்குத் தகுதியற்ற

வாறு தனக்கு நேர்ந்த ¹இழிதகைமையைப்பற்றி) ‘(என்னிலைமை) நன்றாயுள் ளது, நன்றாயுள்ளது’ என்று சொல்லிச் சிரித்தான்; (எ-று.)

பரதனதுகை, என்னல்பற்றியது. கொண்டு—அசை. இச்செய்யுள் அச் சிட்ட பிரதிகளிலும் பல ஏட்டுப்பிரதிகளிலும் காணப்படவில்லை. ஆயினும், சில பிரதிகளிலிருத்தலாலும், கதைத்தொடர்ச்சிக்கு ஒருவாறு ஒத்திருத்தலா லும் உரை எழுதப்பட்டது. (௧௪௦)

௧௩௩. ¹இடிக்கு வாளரா ²விடைந்த தாமெனப்

படிக்கண் வீழ்ந்தகம் பதைக்கு நெஞ்சினுன்
றடுக்க லாகலாத் துயரம் தன்னுளே
துடிக்க ³விம்மிநின் றழுது சொல்லுவான்.

(இ-ள்.) (பரதன்),—வான் அரா - கொடிய பாம்பானது, இடிக்கு—, இடைந்தது ஆம் என - அஞ்சிநடுங்கியதுபோல, (வசிட்டமுனிவன் சொல்லைக் கேட்டு நடுங்கி), படிக்கண் வீழ்ந்து - பூமியில் விழுந்து, அகம் பதைக்கும் நெஞ் சினுன் - உள்ளேயே துடிக்கின்ற மனத்தையுடையவனாய், தடுக்கல் ஆகலா துயரம் தன்னுள் ஏ 'துடிக்க-வெளிக்குக்காட்டாமல் தடுக்கவேண்டுமென்றாலும் தடுக்கமுடியாத துயரம் தன்மனத்தினுள்ளிருந்து வருத்த, விம்மிநின்று - பொருமியிருந்து, அழுது—, சொல்லுவான்-சொல்லலானான்; (எ-று.)

துயரம் உள்ளடங்காமையாற் பரதன் சில கூறலாளு நென்க. அவற்றை மேல் அடுத்த மூன்றுகவிகளிற் காண்க. 13-ம்:—¹இடிக்கண். ²இடைவது. ³விம்மினான். (௧௪௧)

௧௩௪.—இதுமுதல் மூன்றுகவிகள் - பரதன் அழுதுகூறும் வாழ்த்தை.

உரைசெய் ¹மன்னன்மற் ²நென்னின் பாவவோ
யிரனி தன்குலத் தெந்தை முந்தையோர்
³பிரத பூசனைக் குரிய பேறிலே
னர்சு செய்யவோ ⁴வமைவ தாயினேன்.

இதுமுதல் நான்குகவிகள் - ஒரு தொடர்.

- (இ-ள்.) பிரத பூசனைக்கு - பிரேதத்திற்குச்செய்யுஞ் சடங்கைச் செய்வதற்கு, உரிய - ஏற்ற, பேறு - பாக்கியத்தை, இலேன்-பெறாத யான்,- அரசு செய்யவு - அரசனாகிற்று இராச்சியத்தை யாள்வதற்கோ, அமைவது ஆயினேன் - தகுதியுடையவனாயினேன்! இரவிதன் குலத்து எந்தை முந்தையோர் - குரியகுலத்து உதித்த எனதுதந்தையின் முன்னோர்களில், உரை செய் மன்னன் - கீர்த்திபெற்ற அரசன், என்னில் மற்று யாவர் ஏ-என்னைக்காட்டி லும் வேறு யாவருளர்? (எ-று.)

இராச்சியத்தை ஆட்சிபுரியத் தகுதிபெற்றும் பிரேதபூசனை செய்யத் தகுதிபெறாமலும் இப்படி எவரேனும் எமது குரியகுலத்தில் முன்பு உதித்த வரில் இருந்தோருண்டோ? எவர்க்கும் இல்லாச்சிறப்பு எனக்குக்கிடைத்த

லால் என்னைப்போற் கீர்த்திபெற்றவ ரில்லையென்று, பரதன் பிறகுறிப்புவுகையால் தனக்குநேர்த்துள்ள இழிதகைமைக்கு வருத்திக்கூறுகின்ற நென்க. பி-ம்:—¹மன்னன். ²என்னிலியாருளர், உன்னிலென்னிலியார். ³பிரதபூசனை. ⁴ஆவது. (கூசஉ)

கூநீ. பூவி னுன் முகன் ¹புதல்வ னாகியாந்
தாவின் மன்னர்தந் தரும நீதியாற்
நேவ ராயினர் ²சிறுவ னாகியே
³யாவ நான் பிறந் ⁴தவத்த ⁵னுனவா.

(இ-ள்.) பூவில் நான்முகன் புதல்வன் - திருமாவின் உத்தித்தாமரைப் பூவில் தோன்றிய நான்முக்குங்களைபுடைய பிரமகேவனது புதல்வனே! ஆகி ஆம் தா இல் மன்னர் - (எம்குலத்துத்) தொன்றுதொட்டுள்ள குற்ற மற்ற பூர்விக வரசர்கள், தம் தருமம் நீதியால் - தருமசாஸ்திரத்திற்கு முரணாகாத தமது ஒழுக்கத்தினால், தேவர் ஆயினர்-விண்ணுலகத்தை யடைந்தவராயினர்; நான் பிறந்து சிறுவன் ஆகிவ - நான் பிறந்து சிறுவனாக இருக்கும் பொழுதே, அவத்தன் ஆன ஆ - வீண்பட்டவனானபடி என்னே! ஆவ-ஐயோ !! (ஏ-று.)

‘என்குலத்தோர் யாவரும் வெகுநான் அரசுபுரிந்தும் நீதிநெறிதவருத ஒழுக்கத்தினால் வானுலகத்தை யடைந்தனர்; யானோ சிறுவனாயிருக்கும் பொழுதே அனர்த்தத்துக்கு உள்ளானேனே!’ என்று மனம்நொந்து பரதன் கூறுகின்றன நென்க. ‘பூவினுன்முகன்புதல்வன்’ என்பது-வசிட்டமுனிவனை நோக்கிய அண்மைவிளி. பிரமபுத்திரரானவர் இப்பரதனது குலத்துப் பூருவ புருஷராசி அரசுபுரியாமையால், பூவினுன்முகன்புதல்வன் என்ற இத்தொடரை ‘ஆதியாம்’ என்பதனோடு சேர்த்து உரைகூறுதல் பொருந்தாது. இவ்வளவு சிறுபிராயத்திற்குள் தனக்கு இங்ஙனம் நேர்ந்ததே! என்ற வருத்தந்தோன்ற, ‘சிறுவனாகியே’ என்றான். ஆவ என்பது இரக்கப்பொருளில் வருதலை “நாயினேனை யாவ வென்றருளு நீ” என்ற திருக்கேவையாரிலுங்காண்க. அவத்தன் - அவமானவன்: பயனற்றவன். பி-ம்:—¹புதல்வராதியாய், ²சிறுவராலென. ³ஆவியான். ⁴அவத்தம். ⁵ஆயினேன். (கூசக)

கூநபு. துன்னு தான்வளஞ் சுமந்த தாழையிற்
பன்னு வான்குலைப் பதடி யாயினே
னென்னை பெய்னையே யீன்று ¹காத்த²வென்
னன்னை யா³ரெனக் கழகு செய்தவா.

(இ-ள்.) துன்னு தான் வளம் சுமந்த தாழையில்-நெருங்கிய தான் வளத்தைக்கொண்ட தாழஞ்செடியின், பன்னு வான்குலை - சிறப்பித்துக் கூறப்படுகிற சிறந்த பூக்குலையினிடையிலேயுள்ள, பதடி ஆயினேன்-சோறுஎனப்படுஞ் சாரமற்ற பொருள்போலாயினேன்; என்னை என்று காத்த என் அன்னையார்-என்னைப் பெற்றுப்பாதுகாத்த எந்தாயார், எனக்கு அழகு செய்த ஆ - எனக்கு நன்மைசெய்தவகை, என்னையே - எங்ஙனம் உள்ளது! (ஏ-று.)

எந்தாய் என்னைப்பெற்றுப் பாதுகாவரம் லொழிந்திருப்பின் எனக்கு நன்மையுண்டாயிருக்குமென்பது குறிப்பு. தாழம்பூக்குலையி னிடையிலேயுள்ள தும் வெளியிலே யெறிந்துவிடப்படுவதுமான சோறுபோல, சிறந்த நற்குண முடையார் தோன்றிய இந்தச்சூரியகுலத்தில் நான் தோன்றிய தென்கின்றான், பரதன். வருத்தத்தினால் அடுக்கி, 'என்னை என்னையே' என்று கூறுகின்றா னென்னுமாம். குலையென்பதற்குத் தாழங்காய்க்குலையென்று கூறுவாரும், தாழையென்பதற்குத் தெங்குளன்பாரும் உளர்; அவ்வுரை பொருத்துமாயிற் கொள்க, பி-ம்:—¹காத்தல், ²எம். ³எமக்கு, (கசச)

கசக.—வசிட்டன் சத்துருக்களைக்கொண்டு மன்னவனுக்கு
ஈமக்கடனை முடித்தல்.

என்று கூறி¹நின் றிடரின் மூழ்குமத்
துன்று தாரவற் கினைய தோன்றலா
லன்று ²நேர்கட னமைவ தாக்கினு
னின்னு நான்மறை நெறி³செ னீர்மையான்.

(இ-ள்.) நால் மறை நெறி நின்று செல் நீர்மையான்-நான்குவகைப்பட்ட வேதங்களிற்கூறிய முறைப்படியே நின்று சடங்குகளை நடத்துந்தன்மையுள்ள அந்தவசிட்டன்,— என்று—, கூறிநின்று—, இடரில் மூழ்கும் - துன்பத்து ளழுந்திய, அதுன்று தாரவற்கு - (மலர்களை) நெருங்கிய மாலைகுடிய அந்தப் பரதனுக்கு, இனைய தோன்றலால் - பின்பிறந்தவனுை சத்துருக்கினைக் கொண்டு, அன்று - அப்பொழுது, நேர் - செய்யவேண்டிய, கடன் - ஈமக் கடனை, அமைவது ஆக்கினான்-முறைப்படியேநடத்தினான்; (எ-று.)-பி-ம்:—¹நொந்து, ²கோக்கடன். ³செய்நீர்மையான். (கசச)

கசர.—பட்டமக்கியரை யொழிந்த மன்னன்தேவிமார்
சககமனஞ் செய்தல்.

இழையு மாரமு மிடையு ¹மின்னிடக்
குழையு ²மாமலர்க் ³கொம்ப னார்கடார்
⁴தழையின் முண்டகந் தழுவு கானிடை
⁵முழையின் மஞ்ஞாபோ லெரியின் மூழ்கினார்.

(இ-ள்.) குழையும் மா மலர் கொம்பு அனாக்கந்தாம் - ஒல்கியொசியுந்தன் மையுள்ள சிறந்த பூங்கொடிபோன்ற மன்னன்தேவிமார்,—ஆரம் உம் இழைஉம் இடைஉம் மின்னிட - (தாம் பூண்ட முத்துமாலை முதலிய) வடங்களும் மற்று முள்ள அணிகலங்களும் தமதுஇடையும் விளங்கித்தோன்ற, தழை இல் முண்டகம் தழுவு கானிடை - இலயில்லாத தாமரைமலர்நிரம்பியுள்ள இடத்து, முழையில் மஞ்ஞா போல்- மலைக்குகையில் வாழும் மயிலினம் புகுவதுபோல, எரியில் மூழ்கினார் - தீயிற்குளித்தார்கள்; (எ-று.)

பத்தினிப்பண்டிர் தாமரைப்பொய்கையிற் குளிப்பதுபோற் கணவனோடு
 ஈமப்பன்னியிற் புழுந்து மனங்குளிர்ந்து நல்லுலகம்புதுவரென்று பிறநூல்களிற்
 கூறுவது, இங்குக்காணத்தக்கது. இராமன்முதலிய புதல்வரைப்பெற்றகோசலை
 முதலியோரைத்தவிர்த்து மற்றைத்தேவிமார் புதல்வரைப்பெற்றதோராகையால்
 மேலுலகம்புதுமாறு கணவனுடனே ஈமப்பள்ளித்தீயிற் குதித்து, உயிர்நீத்தமை
 இதனால் கூறப்பட்டது. 1-ம்:—¹மன்னிடக், மின்னிடக், ²நான். ³கொம்ப
 னார்களும். ⁴தழையின்முள்ளியதழுவு, தழையுமுள்ளிலவுவு, தழையுமுள்ளி
 யந்தழுவு. ⁵தழையும். (கூசக)

கசுக.—தீக்குளித்த மங்கைமார் நந்ததியைச் சேர்தல்.

அங்கி நீரினுங் குளிர வம்புபத்
 திங்கள் வாண்முகந் திரு¹வி ளங்குறச்
 சங்கை ²தீர்த்துதங் கணவர் பின் செலு
³நங்கை மார்பு குமலக நண்ணினார்.

(இ-ள்.) அம்புயம் திங்கள் வான் முகம் திரு விளங்குற-தாமரைமலர்போல
 வும் சந்திரன்போலவும் ஒளிவிளங்குகின்ற தம்முகம் பின்னும் ஒளிபெற்றுத்
 தோன்ற, அங்கி நீரின் உம் குளிர - (தாம் குளித்த) அக்கினியும் தம்கணவனது
 மேனியைத் தழுவுதலால் நீரைக்காட்டிலுங் குளிர்ந்துதோன்ற, சங்கை தீர்த்து-
 மனத்துயரம் நீங்கி, தம் கணவர் பின் செலும் நங்கைமார் புகும் உலகம் - தம்
 கணவனுடனே உயிர்நீக்கும் கற்புடையார் புகுகின்ற நந்ததியை, (தீக்குளித்த
 மகளிர்), நண்ணினார் - சேர்த்தார்; (எ-று.)

மனத்தில் மகிழ்ச்சியுடனே தீக்குளித்தமையும், கற்புடையார்க்கு அக்
 கினிக்கடவுள் சுடானென்பதுந் தோன்ற, 'அங்கிநீரினுங் குளிர...முகந்திரு
 விளங்குற' என்றார். 1-ம்:—¹விளங்கிட, விளக்குற. ²தீர்த்துத்தழுவுகற்புடை,
 தீர்த்துத்தழுவுகற்பிணை. ³மங்கைமார்களுமரசைமன்னினார். (கூசஎ)

கசுஉ.—ஈமக்கடகீழ்முடித்து மனைசேர்தல்.

அனைய 1செய்கையா வரசர் கோமகந்
 கினைய தன்மையா வியைவ 2செய்துபின்
 மனையி னெய்தினான் மரபின் வாழ்வினை
 வினையி னெய்துமோர் பிணியின் வேலையான்.

(இ-ள்.) அனைய செய்கை ஆ - அவ்வாறுனசெய்கை நிகழ்த்ததாக [மன்
 னவன் தேவியர் தீக்குளித்தாராக],—இனைய தன்மையால் - இவ்வாறுனதன்
 மையினால், (சத்துருக்கினனைக்கொண்டு), அரசர்கோமகற்கு - (இறந்த) தசாத
 சக்கரவர்த்திக்கு, இயைவ செய்து - செய்யக்கடவ ஈமக்கடனைச் செய்து,—
 மரபின் வாழ்வினை - கூத்திரியவயிசத்துக்குடரிய அரசவாழ்க்கையை, வினை
 யின் - (தாயின்) தீச்செய்கையால், எய்தும் - அடைதற்குடரியனான, ஓர் பிணி

யின் வேலையான் - ஒப்பில்லாத மனத்துயரமாகிற கடலைக்கொண்டவனான
பரதன், பின் - பிறகு, மனையின் எய்தினான் - வீட்டைச்சேர்ந்தான்; (எ-று.)

இதனால், தஹஸஸ்ஸகாரம் நிகழ்த்தியபின், மனையை யடைந்தமை
கூறப்பட்டது. ௫-ம்:—¹செய்கையால், ²செய்தபின். (கசுஅ)

கசுஉ.—தகாலம்வரைச் சூங்கு நிகழ்த்தியமை.

ஐந்து மைந்துநா னுழி யாமென
மைந்தன் வெந்துயர்க் கடலின் வைகினான்
றந்தை தன்வயிற் றரும மியாவையு
முந்து நூலுளோர் முறையின் முற்றினான்.

(இ-ள்.) மைந்தன்-பரதன்,—ஐந்துஉம் ஐந்துநாள் உம்-பத்துநாள்உளும்,
ஐழி ஆம் என - ஒரு யுகம்போலத்தோன்ற [மிகவும் அரிதிற்குழிய], (அந்நாள்
களில்), வெம் துயர் கடலின் வைகினான் - கொடிய துன்பக்கடலுள்தங்கிய
வனாய், தந்தைதன் வயின் தருமம் யாவையு - தந்தைதிறத்துச் செய்யவேண்
டிய சடங்குகளையெல்லாம், முந்துநூல் உளோர் முறையின் - பழமையான
தருமசாத்திரத்தவர் கூறும் முறைப்படி, முற்றினான் - செய்துமுடித்தான்;
(எ-று.) மைந்தன் - சத்துருக்கினன் என்றலுமுண்டு. (கசுசு)

கசுசு.—மன்னவனது கீரியையாவும் முடிந்தபின் வசிட்டன்
இராச்சியத்தை நடப்பிக்குமாறு ஆலோசிக்கப் பரதனை வந்துசேர்தல்.

முற்று முற்றுவித் துதவி ¹மும்மைநுற்
²சுற்றம் ³யாவருந் தொடரத் தோன்றினான்
வெற்றி மாதவன் வினை⁴முடித்தவன்
⁵கொற்ற வேனெடுங் குமரன் ⁶கூடினான்.

(இ-ள்.) முற்றுஉம் உதவி முற்றுவித்து - சடங்குகளையெல்லாம் உட
னிருந்து முடிப்பித்து,—வினை முடித்தவன் - வினையினின்று நீங்கிவனாகிய,
வெற்றி மாதவன் - வெற்றிபெற்ற பெருந்தவத்தை யுடையவனாகிய வசிட்ட
முனிவன், மும்மை நூல் சுற்றம் யாவர்உம் தொடர - முப்புரிதூலாயமைந்த
யஞ்ஞோபவீதத்தை யணிந்துள்ள இனத்தவரான அந்தணர்யாவரும் தன்
னைத் தொடர்ந்துவர, தோன்றினான்—(தன்னிருக்கையினின்று) வெளிப்பட்டு,
கொற்றம் வேல் நெடு குமரன் - வெற்றிபெற்ற வேற்படையைக்கொண்ட
குமாரனாகிய பரதனை, கூடினான் - வந்துசேர்ந்தான்; (எ-று.)

வசிட்டன் பரதனைக்கூடியது - இராச்சியத்தை நடத்தவேண்டிய ஏற்
பாட்டைச் செய்தலின்பொருட்டாகும். 'பிரமதேஜசுக்கு முன்னே கூத்திரிய
பலம் நிற்காது' என்றுசொல்லி நிரூபித்து அரசுத்தன்மையைநீத்து அந்தணத்
தன்மை மேற்கொள்ளுமாறு விசுவாயித்திரனைச் செய்வித்த தவமகிமையை
யுடையவனாகலின், வசிட்டமுனிவனை, 'வெற்றிமாதவன்' என்றார். மாதவன்
முற்றுவித்து கூடினான் என்க. ௫-ம்:—¹முற்றுநூல். ²சுற்றம். ³யாவையும்.
⁴முடித்தவக். ⁵கொற்றவன். ⁶கூறினான், கூறுவான். (கசுடு)

கசுரு.—அறிநூடனே மந்திரிமார்களும் இராச்சியம் அரசின்
யிறப்பதுபற்றி, ஆலோசிக்கவருதல்.

மன்ன ரின்றியே ¹வையம் வைகறான்
- ரென்மை யன்றெனத் துணியு நெஞ்சினு
ரன்ன மாநிலத் தறிஞர் தம்மொடு
முன்னை மந்திரக் கிழவர் முந்தினார்.

(இ-ள்.) முன்னை மந்திரம் கிழவர் - தொன்றுதொட்ட ஆலோசனைக்
குரிய மந்திரிமார்க், 'வையம் - இந்த இராச்சியம், மன்னர் இன்றிவ - அரசனைப்
பெற்றிராமல், வைகல் - இருப்பது, தொன்மை அன்று - பழமையாய்வந்த
முறைமையன்று', என - என்றகாரணத்தால், துணியும்-(மன்னனையேற்படுத்த
தவேணும் என்று) உறுதியாகவுணர்ந்த, நெஞ்சினார் - மனத்தையுடையவர்க
ளாய், - அன்ன மாநிலத்து அறிஞர் தம்மொடும்-அந்தப் பெரிய இராச்சியத்தி
லுள்ள அறிவுள்ளபெரியோர்களுடனே, முந்தினார் - முற்பட்டவந்தனர்; (எ-று.)

பழமையான மந்திரியரும் அங்கு அவ்வூறிருநூடனே அரசனை யேற்
படுத்தவேண்டுவது முக்கிய மென்ற கருத்துடனே வந்து சேர்ந்தன ரென்ப
தாம். அராஜகமான ஜநபதத்தில் [நாட்டில்] விளையுந் தீங்குகளை ஸ்ரீவான்மீகி
முனிவர் ஒரு ஸர்க்கத்தார் கூறியுள்ளார். தான் - அசை. பி-ம்:—¹வையும்
வையகம், வையகம்வையமுன். (கூடுக)

பள்ளிபடைப்படலம் முற்றிற்று.

கௌ-ஆவது ஆறுசெல்படலம்.

பரதன் சித்திரகூடத்துக்குப் பயணப்பட்டுச்சென்ற கதையைச் சொல்
லும்படலமென்பது பொருள்: ஆறு-வழி. அச்சிட்டபிரதியில் ஆற்றுப்படல
மென்றுஇப்படலத்துக்குப் பெயர் காணப்படினும், பல எட்டுப்பிரதியிற்காணப்
பட்டதாலும் விளக்கமாக இருப்பதாலும், இப்பெயர் கொள்ளப்பட்டது.

வசிட்டமுனிவனும் பரதனருகிலுள்ளானென்று வந்துசேர்ந்த மந்திரிமார்க்
முதலியோர் பரதனை வணங்கிச் சூழ்ந்திருக்க, சுமந்திரன் குறிப்போடு வசிட்ட
னதுமுகத்தை நோக்க, நோக்கினுற் குறிப்புணர்ந்த வசிட்டன் 'உலகு காக்குதி:
இது நிற்கடன்: அரசின்றி இங்கும் மேலும் எங்குமில்லை. தரும் அரசினுல்தான்
நிற்கும். அரசனாகிய உந்தை யிறந்தனன்: உம்முன் வனஞ்சென்றான்: வரத்தி
னுல்வந்த பேரரசைக் காப்பாய்: இதுகுறித்தே யாம் இங்குத் திரண்டது' என்று
தம்மனக்கருத்தைச்சொல்ல, அதுகேட்ட பரதன் நஞ்சுநுகர்ந்தான்போல் நடு
நடுங்கி, நாக்குமுறக் கண்ணீர் அருவிபோற்பொழிய மூர்ச்சித்துப் பின்தெளிந்து
'மூன்றுவகினுக்கும்முதல்வனாய் முன்தோன்றியவ னிருக்க, யான் மகுடஞ்
சூடுதல் தரும் மென்று சான்றவரும் சொல்லலாயிற்றே: இது கலிகாலமோ?

எங்கேனும் மூத்தவனிருக்க இனையவன் அரசுபுரிதல் உண்டாயிற் காட்டுக: ஒருகால், நான் அரசுபுரிவது நன்னெறியேயென்று நிரூபித்தாலும், இவ்வரசை ஏற்று வாழேன்: இராமபிரானை யழைத்துவந்து முடிசூட்டமுயல்வேன்: அன்னவன் இணங்காவிடின் அவனுடன் கானகத்துவசிப்பேன்; மாறுகூறின், உயிர் துறப்பேன் 'என்று உறுதியாகக் கூற, கேட்ட சபையோர் பரதனதுநிலைமையைவியந்துநிற்க, பரதன் இனையோனையழைத்து, 'ஸ்ரீராமபிரானையழைத்து வருவதனை முரசறைந்துசாற்றி, தானையையும் விரைவினிலெழுத என்று கூறுவாய்' என்ன, அவனும் அங்கனமேசெய்ய, யாவரும் இராமனையழைத்து வர மனக்கிளர்ச்சிகொண்டுபுறப்பட்டனர், அறிஞர்முதல் சிறிஞர்வரை யாவரும் புறப்பட்டுவிட்டதால் அயோத்தியே வெறிச்சென்றுபோயிற்று. இங்ஙனம் சேனையும் நகரத்தாரும் செல்ல, பரதன் தன்னரையிற் சீரைசாத்தி முனிவர்கோலத்துடனே தம்பியும் உடன்வர, தாயரும் தவத்தவரும் மந்திரியரும் அளவில்சுற்றமும் அத்தணரும் தொடர்ந்துவர, தேரின்மீது சென்று புரசைவாயிலிற் போக, மந்தரையென்னுங்கூனியும் அத்திரளில் உந்திப்போதலைச் சத்துருக்கினன் கண்டு அந்தரத்துஏற்றுவான் பற்றலும், பரதன் தங்கி, 'முன்னையர்முறையைக்கெடுத்தபாவியாகிய என்னன்னையைச் சின்னபின்னஞ்செய்கிருப்பேன்: என்னையன் முனியுமென்று விட்டிட்டேன்: கூனியின்மீது வெகுண்டோமாயினும் ஐயன்முனியுமென்று இவனையும்விட்டிடு: நாம் போதும்' என்ன, சத்துருக்கினனும் விட்டிட்டான். பிறகு பரதன் யாவரோடும் புறப்பட்டுச்சென்று இராமன்தங்கியசோலையில் தங்கிக் கண்ணீரருவியின்மூழ்கி வீரன்வையுபுல்லணைமருங்கில் தானும் பொடியில்வைகி, அங்குநின்ற இராமன் காலினால் நடந்துசென்றானென்று தானும் சேனைமுதலியதொடர நடந்துசென்றனென்பது, இப்படலத்துக்கூறிய பொருள்.

க.—மந்திரியாரும் அங்கு வந்துநெருங்குதல்.

வேறு.

வரன்முறை தெரிந்துணர் ¹மறையின் மாதவத்
தருமறை ²முனிவனு ³மாண்டை யானென
விரைவின்வந் ⁴தீண்டினர் விரகி ⁵னெய்தினர்
பரதனை ⁶வணங்கினர் ⁷பரியு ⁸நெஞ்சினர்.

(இ-ள்.) பரியும் நெஞ்சினர் - அன்புகொண்ட மனத்தையுடையவராகி, விரகின் எய்தினர் - சூழ்ச்சித்திறனோடு பொருந்தியவரான மந்திரக்கிழவர்,— 'வரன் முறை தெரிந்து உணர் மறையின்-வரலாற்று முறைமையினாலாராய்ந்து அறிந்த வேதங்களையுடைய, மா தவத்து அரு மறை - பெருந்தவத்தின் அருமையான இரகசியங்களையறிந்த, முனிவன்உம் - வசிட்டனும், ஆண்டையான் - அந்த இராசசபையில் இருக்கின்றான்', என - என்று, விரைவின் வந்து சண்டினர் - விரைந்து (அந்த இராசசபையை) வந்துசேர்ந்து, பரதனை வணங்கினர்—; (எ-று.)

கீழ்க்கவியில், 'மந்திரக்கிழவர் முந்தினர்' என்று கூறிய கவி, இதனால், அவர்கள் வந்துசேர்ந்து பரதனை வணங்கியமையைக் கூறுகின்றார். விரகு - ஆலோசிக்குந்திறம்; அதனோடுபொருந்தியவ ரெனவே, 'விரகினைய்தினர்' என்ற தொடர்-மந்திரிமாறாக் காட்டிற்று. சூரியகுலத்தாராண்டுவந்த கோசலதேசம் அரசனின் நிபு: பாழ்த்துப்போகக்கூடா தென்ற கருத்துடையவர் அம்மந்திரி மா ரென்பார் 'பரியுடுஞ்சினர்' என்றார். "அடியனந்தான்" என்றவிடத்துப் போல 'அருமறைமுனிவன்' என்ற தொடர் வசிட்டமுனிவனுக்கு வானா பெயராய்நின்ற தென்பாருமுனர். ஈண்டினர் - முற்றெச்சம். பி-ம்:-1மரபின். 2முனிவரும். 3ஆண்டையார்களும். 4ஈண்டினர். 5எய்தினர். 6வணங்கினர். 7பரிவின். 8நெஞ்சினர்.

(கடுஉ)

உ.—வந்தவர் யாவரும் பரதனைச் சூழ்ந்திருந்தல்.

மந்திரக் கிழவரு நகர மாந்தருந்
தந்திரத் தலைவருந் 1தரணி பாலரு
மந்தர முனிவரோ டறிஞர் யாவருந்
சந்தரக் குரிசிலை 2மரபிற் சுற்றினார்.

(இ-ள்.) அந்தரம் முனிவரோடு - (தவவலிமையால்) ஆகாயத்திலுஞ் சுஞ் சரிக்குஞ் சித்திபெற்ற முனிவர்களுடனே, மந்திரம் கிழவர்உம் - மந்திரிமார் களும், நகரம் மாந்தர் உம் - நகரத்திலுள்ள பிரதானஜனங்களும், தந்திரம் தலைவர்உம் - சேனாதிபதிகளும், தரணிபாலர்உம் - மன்னவர்களுமாகிய, அறிஞர் யாவர்உம் - புத்திமாண்களெல்லோரும், சந்தரம் குரிசிலை-அழகுள்ள சிறந்த ஆண்குமரான பரதனை, மரபின் - முறைமையினால், சுற்றினார் - சூழ்ந்துகொண்டார்கள்; (எ-று.)

நகரமாந்தர் முதலியோர் பரதனை நெருங்கிச் சேர்ந்தன ரென்றவாறு. சென்ற படலத்தின் ஈற்றுச் செய்யுளில் "அன்னமாரிலத் தறிஞர்தம்மொடும், முன்னமந்திரக் கிழவர் முந்தினர்" என்று கூறிய கவி, இப்படலத்தின் முதற் செய்யுளால் மந்திரிமார் நெருங்கியமையையே கூறி, இந்தச் செய்யுளால் மற்றையோர் நெருங்கியமையைக் கூறக் கருதி மந்திரிமார்நெருங்கியமையையும் அனுவாதமுகத்தாற் கூறினரென்க. பி-ம்:-1தரணிவாணரும், தரணி வாணரோடு. 2முறையிற்.

(கடுக)

உ.—சுமந்திரன் பரதனை இராச்சியம்ஆளும்படி கூறவேண்டுமென்ற குறிப்புடனே வசிட்டமுனிவனை நோக்குதல்.

சுற்றின ரிருந்துழிச் சுமந்தி ரப்பெயர்ப்
பொற்றடந் தேர்வலான் புலமை யுள்ளத்தான்
1கொற்றவற் குறுபொருந் குறித்த கொள்கையான்
முற்றுணர் 2முனிவனை முகத்து நோக்கினான்.

(இ-ன்.) சுற்றினர் இருந்த உழி - (மந்திரக்கிழவர் முதலியோர் கீழ்க் கூறியவாறு) சூழ்த்திருந்தபோது, புலமை உள்ளத்தான் - அறிவுமிக்க மனமுடையவனும், சுமந்திரன் பெயர் பொன் தட தேர்வலான் - அழகியபெரிய தேரையோட்டுதலில் வல்லவனுமான சுமந்திரனென்பவன், — கொற்றவற்கு உறு பொருள் குறித்த கொள்கையான் - வெற்றி பொருந்திய மன்னவகுமாரனாகிய பரதனுக்கு (மனத்தினுள்ளே) பொருந்திய எண்ணத்தைக் குறிப்பினாலுணர்ந்த கொள்கையையுடையவனாய், (அக்கருத்தைப் பலருக்குத் தெரிவிக்குமாறு அப்பரதன் வாய்மூலமாகவே வெளிப்படுத்தும் பொருட்டு), முற்று உணர்முனிவனை - முழுதும் அறிந்த முனிவனாகிய வசிட்டனை, முகத்து நோக்கினான் - (பரதனை இராச்சியத்தை யங்கீகரிக்கும்படி சொல்லவேண்டுமென்ற குறிப்புடனே)முகத்தைப் பார்த்தான் ; (எ-று.)

பரதனை அரசபுரியுமாறு சொல்லவேண்டுமென்பது சுமந்திரனுடைய கருத்தாதல் மேற்செய்யுளில் விளங்கும். கொற்றவக் குரிசிலக்குறித்த கொள்கையான் என்ற பாடத்துக்கு - வெற்றிபொருந்திய அந்தப்பரதனை இராச்சியாதிபதியாகுமாறு சொல்லவேண்டுமென்று கருதிய எண்ணத்தை யுடையவனாய் என்று பொருள் காண்க. காலதேசவர்த்தமானங்களை யறிந்து சொல்ல வல்லவன் வசிட்டனென்பார் ‘முற்றுணர்முனிவன்’ என்றார். பொற்ற டந்தேர்வல் சுமந்திரப்பெயரினுள்ளன விசுதிப்பிரித்துக்கூட்டுக. பி-ம்:—
¹கொற்றவற்குறுபொருளுணர்ந்த. ²முனிவரன். (கூசு)

சு.—சுமந்திரன்கருத்தை யறிந்த வசிட்டன் பரதனை உலகத்தையாளுமாறு சொல்லத் தொடங்குதல்.

¹நோக்கினான் சுமந்திர னுவல னுற்றதை
வாக்கினான் லன்றியே யுணர்ந்த மாதவன்
காக்குதி ²புலகநின் ³கடனி தாமெனக்
கோக்குமா ரனுக்கது தெரியக் ⁴கூறுவான்.

(இ-ன்.) சுமந்திரன்,—நோக்கினால்-கண்ணைக்கையினால், துவலல் உற்றதை-சொல்லுவதற்குப் பொருந்தியதை [சொல்லியதை], வாக்கினால் அன்றி ஏ-வாயினுற் சொல்லுதலில்லாமலே, உணர்ந்த - தெரிந்துகொண்ட, மாதவன்-பெருந்தவத்தினனாகிய வசிட்டமுனிவன், ‘உலகம் காக்குதி - இராச்சியத்தைப் பாதுகாப்பாய்; இது - இச்செய்கை, நின் கடன் - நீ செய்யவேண்டிய செயலாம்,’ என - என்று, கோ குமாரனுக்கு - அரசகுமாரனாகிய பரதனுக்கு, அது - அவ்விஷயத்தை, தெரிய - விளங்குமாறு, கூறுவான்-சொல்லுவானானான்; (எ-று.) —அதனை, மேல் ஏழுகவிளறி காண்க.

ஆம் - அசை. பி-ம்:—¹நோக்கினான், நோக்கிய, ²உலகினது, உலகநின், ³கடனது, கடனினது, ⁴கூறினான். (கூசு)

௫.—இதுமதல் ஏழ்கவிகள் ஒருதொடர்; வசிட்டமுனிவன் வாரீத்தை.

வேதிய ருந்தவர் ¹விருத்தர் வேந்தர் க

²ளாதிவர் நின்வயி னடைந்த காரிய

தீதியுந் தருமமு ³தினுவ நீயிது

கோதறு ⁴குணத்தினுப் ⁵மனத்துக் கோடியால்.

(இ-ள்.) (பாதனைநோக்கி வசிட்டமுனிவன் கூறுவான்:—) கோது அறு குணத்தினுப் - குற்றமற்ற குணத்தையுடையவனே! வேதியர் - வேதம்வல்ல பிராமணர்களும், அரு தவர்-(பிறர்செய்தற்கு) அரிய தவத்தைச்செய்யும் முனி வர்களும், விருத்தர் - வயசுசென்றவரான (இந்தகூர்த்துப்) பெரியோர்களும், வேந்தர்கள்-அரசர்களும், ஆதியர் - முதலியவர்கள், நின்வயின்-உன்னிடத்து, அடைந்த - வந்துசேர்ந்த, காரியம்—, (என்னவெனில்),—(இப்போது அரசனில்லாமையாற் கெடப்போவனவாகவுள்ள), நீதிஉம்-நியாயமும், தருமம்உம் - குலாசாரங்களும், நினுவ - நிலைநிறுத்துதலின்பொருட்டேயாகும்; நீ—, இது - இதுனை, மனத்து கோடி - நெஞ்சிலேகொண்டு ஆராய்வாயாக; (எ-று.)

நீதி - சிறியோரைப் பெரியோர் உலியாமைமுதலியன. 1-ம்:—¹விருத்த வேந்தர்கள், ²ஆதியாய், ³தினுத்தி, நினுவ, ⁴மனத்தினுப், ⁵மனத்துட், (கூசக)

கூ. 1.தருமமென் றொருபொரு ²டந்தா நாட்டுத

லருமையென் பது³பெரி தறிதி யையரீ

யிருமையுந் தருவதற் ⁴கியைவ ⁵நீண்டிது

⁶தெருண்மனத் தார்செயுஞ் செயலி தாகுமால்.

(இ-ள்.) 'தருமம் என்ற ஒரு பொருள் - தருமமென்பின்ற ஒப்பற்ற பொருளை, தந்து - (யாவரையும்) அதுவழிக்கச்செய்து, நாட்டுகல் - நிலை நிறுத்துவது, அருமை - அருமையானசெயலாகும்,' என்பது - என்ற இவ்விஷயத்தை, ஐய - ஐயனே! நீ—, பெரிது அறிநி - நன்கு உணர்வாய்; சுண்டு - இப்போது, இது - (இராச்சியத்தைமேற்கொள்வதானிய) இச்சுருமம், இருமை உம் - இம்மைமறுமைஎன்ற இரண்டையும், தருவதற்கு—, இயைவது - பொருத்தியதாகும்; இது - இந்தத்தருமம், தெருண் மனத்தார் செய்யும் - செளிந்தமனத்தையுடையவர் அதுவழிக்கவேண்டிய, செயல் ஆகும்—;(எ-று.) ஆல் - சுற்றலாக: தேற்றமுமாம்.

கீழ்ச்செய்யுளில் நீதியையும் தருமத்தையும் நிறுவவேண்டுமென்று கூறிய வசிட்டமுனிவன், இதுனால் அந்தத்தருமத்தின்சிறப்பையும், தென்னறிவினர் தவறாமல் இந்தத்தருமத்தை மேற்கொண்டொழுதுவ ரென்பதையும் கூறுகின்றான். 1-ம்:—¹தருமம், ²எடுத்துக்காட்டுதல், ³பிரிது, ⁴இசைவது, ⁵சுண்டது, ⁶திருமனத்தனிலிவைதெரிதியாலையா, தெருமருந்தனக்கது, சேர்விலா மையால், தெருண்மனத்துனக்கது சேர்விலாமையால், தெருண்மனத்தனக் கொரு செறிவிலாமையே, தெருண்மனத்தார்க்கலாற் றெரிதற் பாலதோ.

எ. 1வள்ளுறு வயிரவா ளரசில் 2வையக

நள்ளுறு கதிரிலாப் பகலு 3நாளொடுந்

தெள்ளுறு மதியிலா விரவுந் 4தேர்தரி

5னுள்ளுறை யுயிரிலா 6வுடலு 7மொக்குமே.

(இ-ள்.) தேர்தரின் - ஆராயுமிடத்து,—வன் உறு வயிரம் வான் அரசு இல் - உறையிற்பொருந்துந்தன்மையுள்ள உறுதியான வாட்படையைப் பூண்டுள்ள அரசனைப் பெற்றிராத, வையகம்-உலகமானது,—நன் உறு கதிர் இலா பகல்உம்-(யாவரும்) விரும்புகின்ற சூரியனைப் பெற்றிராத பகலையும், நாளொடு உம் தென் உறு மதி இலா இரவுஉம் - நட்சத்திரங்களுடனே தென்வுபொருந்திய [குளிர்த்தகிரணங்களுடைய] சந்திரனைப்பெற்றிராத இராத்திரியையும், உன் உறை உயிர் இலா உடல்உம் - உள்ளேபொருத்திய உயிரைப்பெற்றிராத [உயிர்தீங்கிய] உடலையும், ஒக்கும்—;(எ-று.)

இதனால், தருமத்தை நிலைநாட்டுகின்ற அரசன் உலகத்திற்கு இன்றியமையாத யாசவ னென்பதை உபமானமுதத்தால்¹ எடுத்துக்காட்டியவாறு. வன்-கூர்மையுமாம். நன் உறு கதிர் என்பதற்கு - (எல்லாக்கிரகங்களுந் தன்னைக்குழித் தான்) நடுவில் உறுகின்ற சூரியன் எனினுமாம். சற்றடி - முற்றமோனை, டி-ம்:— 1வள்ளுறை. 2வையமும். 3நாடொறும், நாளிலும். 4தேர்வரும், தேர்த்திமின், தேர்த்திடல், தேராரும், தேவுடன். 5உள்ளுறும். 6உடம்பும். 7ஒக்குமால். (சுருஅ)

அ. தேவர்த முலகினுந் தீமை செய்துழன்

மாவலி யவுணர்கள் வைகு நாட்டினு

1மேவெவை யுலகமென் 2றிசைக்கு 3மன்னவை

காவல்செய் தலைவரை யின்மை 4சண்டிலம்.

(இ-ள்.) தேவர்தம் உலகின்உம் - தேவலோகத்திலும், தீமை செய்து உழல் மாவலி அவுணர்கள் வைகும் நாட்டின்உம் - (பிறருக்குக்) கொடுமை செய்துதிரிகின்ற பெருவலிபடைத்துள்ள அசுரர்கள் வாழ்கின்ற நாட்டிலும், (மற்றும்), ஏவை ஏவை உலகம் என்று இசைக்கும் அன்னவை-எய்வெவைகள் உலகமென்று சொல்லப்படுமோ அவைகளெல்லாவற்றிலும், காவல் செய் தலைவரை இன்மை - பாதுகாக்குத்தொழிலைச் செய்கின்ற மன்னவரின்றியிருத்தலை, கண்டிலம் - பார்த்திலோம்; (எ-று.)

அரசனில்லாத வையகத்தின் சிறப்பின்மையைக் கீழ்க்கவியிற் கூறிய வசிட்டன், இதனால் அரசனில்லாத உலகமே எங்குங் காணப்பட்டதில்லையென்கின்றான். 'நல்லோர்வசிக்கிற இடத்திற்கும் அரசன் உண்டு, தீயோர்வசிக்கிற இடத்திற்கும் அரசனுண்டு' என்பதற்காக, 'தேவர் தம்முலகினும் தீமைசெய்துழல் மாவலியவுணர்கள் வைகுநாட்டினும்' என்றது. நாடுஎன்பதற்கு அடையாளம், மன்னவனைப்பெற்றிருப்பதே யென்றவாறு. ஏவை

ஏவை என்பன - ஏவெவையெனச் சிதைத்து வந்தன. பி-ம்:—¹ஏவையும், யாவதும். ²இசைக்கில், இசைப்பின், இருக்கும், இருப்பின். ³என்னவை, என்னது. ⁴காண்டியால், காட்டியால். (க0க)

கூ. முறைதெரிந் தொருவகை முடிய நோக்குநின்

மறையவன் வகுத்தன மண்ணில் வானிடை

நிறைபெருந் ¹தன்மையி னிற்ப செல்வன

²விறைவரை யில்லன ³யாவும் ⁴காண்கிலம்.

(இ-ள்.) முறை தெரித்து - முறைமையை யுணர்ந்து, ஒரு வகை முடிய நோக்குநின் - ஒருவாறு முடிய ஆராயுமிடத்து, மறையவன் வகுத்தன - பிரம தேவனாற் படைக்கப்பட்டனவாய், மண்ணில் வானிடை - நிலவுலகத்திலும் மேலுலகத்திலும் வாழ்கின்ற, நிறை பெரு தன்மையில் நிற்ப செல்வன - நிறைந்த பெருத்தன்மையோடு நிற்பனவும் செல்வனவுமான சராசரங்களெல்லாம், இறைவரை இல்லன - தலைவரைப் பெற்றிராதனவாக, யாவும் - எவற்றையும், காண்கிலம்—; (எ-து.)

எந்தவுலகத்திலும் நிற்பனவும் செல்வனவுமான எல்லாவயிற்களும் தம்மைப் பாதுகாக்கும். ஒரு தலைவனைப் பெற்றிருக்கின்றனவே யன்றி, தலைவனில்லாப்பொருளை எங்கும் கண்டிலோ மென்பதாம். கீழ்க்கூறிய பொருளையே வற்புறுத்துதற்பொருட்டு, இந்தவியில் வேறுவாய்பாட்டாற் கூறினா ரென்க. 'மண்' என்பது - கீழுலகங்கட்கெல்லாமும், 'வான்' என்பது - மேலுலகங்கட்கெல்லாமும் உபலட்சணம். பி-ம்:—¹தனிமையிற், ²இறைகோ, இறைவனை, ³யாவை. ⁴காண்கிலேம், காண்கிலோம். (க0க)

க0. பூத்தநாண் மலராய் ¹முதல புண்ணிய

²ரேத்துவான் புகழின ரின்று ³காறுங்கூக்

காத்தனர் பின்னொரு களைக ணின்மையா

னீத்தநீ ருடைகல நீர தாகுமால்.

(இ-ள்.) பூத்த - (திருமாலினது) நாபியிலுண்டான, நாண் மலர் - (எப்போதும்) அன்றலர்ந்ததுபோன்ற தாமரைமலரிலே தோன்றிய, அயன் - பிரம தேவனை, முதல - முதலாகவுள்ள, புண்ணியர் - புண்ணியவான்களும், வத்து-கொண்டாடுகின்ற, வான் புகழினர்-சிறந்த கீர்த்தியைப்பெற்ற உன் குலத்தவர், இன்றுகாறுஉம்- இன்றைவரையிலும், கூ-இய்யுலகத்தை, காத்தனர்-(தாம் அரசு பூண்டு நீதி தருமங்கள் தவறாதபடி) பாதுகாத்தார்கள்; (இப்போது நீ இவ்விராச்சியத்தை யரசுபூண்டு பாதுகாவாவிடினே), பின் - இனி, ஒரு களைகண் இன்மையால்-ஒப்பற்ற பாதுகாப்பு இல்லாமையால், (இய்யுலகம்), நீத்தம் நீர் - வெள்ளமான நீரையுடைய கடலிலே, உடை - உடைத்துபோய்விட்ட, கலம்-மரக்கலத்தின், நீரது - தன்மையை யுடையதாக, ஆகும்—; (எ-து.)

பரதனே! நீ அரசை மேற்கொள்ளாவிடின், வைகடத்துக்குப்பெருவருத்தத் தோன்று மென்பது, இதனாற் கூறப்பட்டது. கூ - கு என்றி வடசொல்லின் விகாரம். பி-ம்:—¹ஆதிப, ²வத்துவாரன்றனவு, ³காறுமுன். (க0க)

கக. உந்தை¹யோ விறந்தன னும்மு²னீத்தனன்
வந்தது மன்னைதன்³வரத்தின் மைந்தரீ
யந்தமில் பேரர⁴சளித்தி யன்னது
சிந்தனை யெமக்கெனத்⁵தெரிந்து கூறினான்.

(இ-ள்.) மைந்த - சிறுவனே! உந்தை ஓ இறந்தனன் - உனது தந்தையாரோ இறந்துபட்டனன் : உம்முன் நீத்தனன் - உனது முன் பிறந்தவனான இராமனே (தசரதனது வசனத்துக்குக் கட்டுப்பட்டு இராச்சியத்தை) விட்டிட்டுச் சென்றான்; அன்னைதன் வரத்தின் வந்ததுஉம் - உனது தாயான கைகேசியின் வரத்தினால் (உனக்குக்)கிடைத்திருப்பதுவும், அந்தம் இல் பேர் அரசு - எல்லையில்லாத பெருநம்பெற்ற இராச்சியமாகும் : அன்னது - அந்த இராச்சியத்தை, நீ—, அளித்தி - பாதுகாப்பாய்; எமக்கு சிந்தனை - (இதுவே இங்குக்கூடிய) எமது எண்ணம், என—, தெரிந்து கூறினான் ஆலோசித்து (வசிட்டமுனிவன்) சொல்லி முடித்தான்; (எ-று.)

ஐயனே! தசரதமன்னவன் சுத்தியத் தவருமலிருக்கும்பொருட்டுத் தன் தானியங்களாற்செழித்துள்ள இரத்தப்பூமியை உனக்குக் கொடுத்துச் சுவர்க்குச் சென்றான்; வாய்மையில் ஈழற்றமுடைய சீராமனும் அம்மன்னவன்போலவே பெரியோரின் ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்துத் தந்தையின் கட்டளையைத் தவருமல் கானகஞ் சென்றான்; உந்தந்தையும் உந்தமையனும் உனக்குக் கொடுத்த இராச்சியத்தை நீ அனுபவிப்பாயாக; எமதுசுருந்து இதுவே என்று வசிட்டன் தங்கருத்தைக் கூறிமுடித்தனன். தென்னுதொட்டு வந்த தென்பான் 'அந்தமில்ரசு' என்றெனினினுமாம். வந்ததும், உம்மை - கதைப்போர்குப்பற்றிய இறந்ததுதமுவியது. 13-ம்:—¹முன்னிறத்தனன். ²நீங்கினன். ³வாக்கின், வரத்து. ⁴அளித்தல். ⁵தெரியக். (கூசுஉ)

கஉ.—வசிட்டன் சொல்லக்கேட்டுப் பரதன் மிக வந்துதல்.

தஞ்சமில்¹வுலகரீ தாங்கு வாயெனச்
செஞ்செவே முனிவரன் செப்பக்²கேட்டலு
நஞ்சினை நுகரென நடுங்கு வாரினு
மஞ்சின நயர்ந்தன நருவிக் கண்ணினான்.

(இ-ள்.) 'இ உலகம்-இந்த இராச்சியத்தை, தஞ்சம் - இராட்சகனாக, நீ—, தாங்குவாய் - பாதுகாப்பாய்,' என-என்று, முனிவரன் - இருடியரிற் சிறந்தவனாகிய வசிட்டன், செஞ்செவே - (குறிப்பாகவன்றி) வெளிப்படையாக, செப்ப-சொல்ல, கேட்டலும்-(அதனைச்) செவியேற்றவுடனே,— (பரதன்),— அருவி கண்ணினான் - அருவிபோல நீரைப்பெருங்குகின்ற கண்களையுடையவனாய், நஞ்சினை நுகர் என - '(நீ)வீஷத்தைப்பயன்பாய்' என்று பலவந்தப்படுத்த, (அப்போது), நடுங்குவாரின் உம் - (அச்சத்தினால் மனம்) நடுங்குபவரைக் காட்டிலும் (மிகுதியாக), அஞ்சினன் அயர்ந்தனன் - (மனத்தில்) அச்சங்கொண்டு சோர்ந்தான்; (எ-று.)

முதலடியில் “மாநிலத்தஞ்சமாக நீ தாங்கு” என்று நகர்நிக்குபடலத்து வருவதும், இரண்டாமடியில் “நஞ்சுதுகர்ந்தாரென வுடல் நடுங்கா நின்ற ரென்றாலும்” என்று தைலமாட்டுப்படலத்தில் வருவதும் ஒப்புநோக்கத்தக்கன. பி-ம்:—1 உலகை, உலகு. 2 கேட்டதும். (கசுசு)

கசு.—சபையோர் முன்னிலையிற் பரதன் நன் கருத்தைக் கூறத் தொடங்குதல்.

நடுங்கின னுத்தடு மாநி நாட்டமு
மிடுங்கினன் மகனிரி னிரங்கு நெஞ்சின
னெடுங்கிய வுழிரின னுணர்வு 1 கைதரத்
தொடங்கின நாசனைத் துள்ளிப் சொல்லுவான்.

(இ-ள்.) (பரதன்).—நடுங்கினன்—(இராச்சியத்தை அரசுபுரிபுறையு மரிட்ட முனிவன் சொன்னதைக் கேட்டு) மனதிற்குமுற்றவனாய், நா தடுமாறி - நாக்குத் தழுதழுத்து, நாட்டம் உம் இடுங்கினன் - கண்களும் (மலிர்நிலின்று) இடுங்கிப்பெற்று, மகனிரின் இரங்கும் நெஞ்சினன் - பெண்பக்கலாப்போலப் புலம்பிப் கருத்துக்கொண்டு, ஒடுங்கிய உயிரினன் - மயிரும் ஒடுங்கிப்பெற்று [மூர்ச்சையடைந்து], (பின்பு), உணர்வு கைதர - (சமர்ப்பிய) பிரத்தியை மீண்டும் வர, அரசு அவைக்கு - அந்தராஜசபையினுள்ளிற், உள்ளம் சொல்லு வான்—(தன்)மனக்கருத்தைத் தெரிவிக்க, தொடங்கினன்—; (எ-று).—அதனை மே லேத்துநவிகளிற் காண்க.

பரதன் நடுங்கித் துயரமிகுதியால் நாத்தழுதழுங்கக் கண்ணிடுங்க, மகனி ரைப்போலப் புலம்பி மூர்ச்சையடைந்துபிறகு தெளிவுபற்றிச் சபையினுள் ளார்க்குத் தன் கருத்தைத் தெரிவிக்கலாயின் என்க. பி-ம்:—1 கைத்தொழ்க்.

கசு.—இதுமதல் ஐந்துவர்கள் - சபையோர்க்குப் பரதன் நன்னுள்ளிக் கூறத்தை யுணர்ந்துநலந் தொலிக்கும்.

முன்¹றுல கினுக்கொரு முதல்வ னாழ்மதற்
றேன்றின ²னிருக்கயான் மகுடமு நுதிதல்
சான்றவ ³ருரைசெயத் தரும ⁴மாபதே
யின்றவன் ⁵செய்கையி னிழுக்குன் டாகுமோ.

வழுவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) முன்று உலகினுக்கு - (சுவர்க்கம் மத்தியம் பாதாளம் என்னும்) முன்றித்திலுமுள்ள எல்லாவிலகங்கட்கும், ஒரு முதல்வன் ஆய் - ஒப்பற்ற முதற்காரணனாகி, முதல் தோன்றினன் - (எனக்கு) முன்னே பிறத்தவனாகிய பூரீராமன், இருக்க-இருக்கையில், யான் மகுடம் குதிதல் - நான் கிரீடந்தரித்து அரசுபுரிவது, சான்றவர் உரைசெய-பெரியோர் சொல்லுமாறு, தருமம் ஆயது ஏ - தருமமாகிவிட்டதே! (இவ்வனமாயின்), சன்றவன் - (என்னைப்) பெற்ற தாயான கைகேசியினது, செய்கையின்-தொழிலில், இழுக்கு - குற்றம், உண்டு ஆகும் ஒ - உனதாகுமோ? (எ-று.)

‘மூத்தவனிருக்கையில் இளையவனாகிய யான் முடிபுனைதல் தருமமே’ என்று இந்தவசிட்டமுனிவன் சொல்வா னால், அப்போது எனதுதாயின்செயலும் தவறானதாகாது’ எனப் பரதன் கூறுகின்றனென்க; என்றது-எனதுதாயின்செய்கை தவறானதேஆதலால், இந்தவசிட்டன்மொழியும் தருமத்திற்குமாறானதே யாகு மென்று வசிட்டனைப் பழித்தவாறு. “வல்லா பஸ்பாமத்யே ஜகர்ஷேச புரோஹிதம் - [(பரதன்) சபையினிடையிற் புலம்பி (த் தன்னை அரசுபுரியுமாறுகூ-றும்) புரோகிதனானவசிட்டனையும் பழித்தான்]” என்று முதனூலிற் கூறியுள்ளதற்குக் காண்க. “தமையனது இராச்சியத்தைக்கவர்ந்து அரசாளுகின்ற யான் இராமனைப் பிரிந்ததனால் தன்னுயிரைநீத்த தசரதனுக்குப் பிறந்தவனாகஆவேனோ? இராச்சியமும் நானும் இராமனுடைமை; அப்படியிருக்க, உடைமையாகிய ஒன்று மற்றொரு உடைமையை ஆளுவதென்பது எங்கேனும் கண்டதுண்டோ? அங்ஙனம் உண்டாயின் இராச்சியந்தான் என்னை யாளாட்டோ” என்னுங்கருத்துப்பட்டப் பரதன் கூறியதாக முதனூலில் வந்துள்ளது. ‘சான்றவர்’ என முன்னிலையான வசிட்டனைப் படர்க்கையாற் கூறினன். சபையோர் யாவருடையசம்மதத்தையுமே வசிட்டன் கூறுதலால், சான்றவர் - சபையோரெனினுமாம். 13-ம்;—¹உலகினுக்குமேரர். ²நிற்க. ³உரைசெய்த. ⁴ஆகியது, ஆதலால். ⁵செய்கையில். (கூசுடு)

கூடு. அடைவருங் கொடுமையென் னன்னை செய்கையை

1நடைவருந் தன்மைநீர் ²நன்றி தென்றிறே

விடைவருந் காலமீண் டிரண்டு நீத³திது

கடைவருந் ⁴திரெறிக் கலியி ⁵னாட்சியோ.

(இ-ள்.) கொடுமை அடைவரும் - கொடுமை பொருந்திய, என் அன்னை-எனதுதாயான கைகேசியின், செய்கையை - (இராமன் காட்டிற்குச்செல்லவும் நான் முடிசூடவும் வரம்வேண்டிய) செயலேக்குறித்து, நடை வரும் தன்மை - நல்லொழுக்கத்திற் செல்லுந் தன்மையையுடைய, நீர் - (சபையீரான்) நீங்கள், ‘இது நன்று’ என்றிர் ஏல் - இது சரியானதே என்றுசொன்னீர்களாயின்,—சுண்டு இது - இப்போதுள்ள இந்தக்காலம், இடை வரும் காலம் இரண்டு உம் நீத்து-(கிருதயுகம் கலியுகம்என்னும் இரண்டுகாலத்துக்கும்) இடையே வரும் இரண்டிருக்களும் கழிந்திட்டு, கடைவரும் - கடைசியிலே [நான்காவதாக] வருகிற, தீ நெறி - தீயவொழுக்கத்தைக் கொண்ட, கலியின் ஆட்சிஞ்-கலிபுருஷனது ஆட்சியையுடையகாலமோ? (எ-று.)

எனதுதாயின்கொடுஞ்செயலையும் நீங்கள் நன்றென்றுஅங்கீகரித்திட்டு என்னை அரசுபுரிபுமாறு கூறுதலால், இது இரண்டாவதுயுகமாகிய திரேதாயுகமன்று; கலிபுருஷனது ஆட்சியைக்கொண்ட தீயவொழுக்கத்தையுடைய நான்காவதுயுகமான கலியுகமே என்று கருதவேண்டியதாக இருக்கின்றதெனப் பரதன் கூறுகின்றன நென்க. தருமத்திற்கு மாறானசெயல் கலியுத்தினியல்பி

னால் நிகழ்வதாகக் கூறுவதை “ஒலிகட லுலகத்தன்னு னுறைதரு குரங்கின்மாட்
டே, கலியது காலம்வந்து பரந்ததோ” என மேல் கிட்டுத்தாகாண்டத்து வாலி
கூற்றாக வருவதிலும் காண்க. கலிகாலத்தில் தரும் முதலியன கெடுமென்ப
தை “தரும் தவிர்த்து பொறைகெட்டுச் சத்தியஞ்சாய்ந்து தயை, தெரும்து
தன்பூசனைமுழுதுஞ் சிதையக் கலியே, பொரும்தக்காலம்” எனப் பின்னோப்
பெருமானையங்கார் சுருக்கமாகக் கூறியுள்ளார். மஹாபாரதம் ஸ்ரீலிஷ்டனுபரா
ணம் முதலியவைகளில் எதிர் காலவரலாற்றிற் கலியின் தன்மையைக் கூறு
மிடத்துப் பரக்கக்காணலாம். நீர் என்பது - வசிட்டனையே குறிக்கு மெனக்
கொள்ளலுமாம். 13-ம்:—¹தடைதரு. ²கன்றன் நென்றிலீர், கன்றிதென் நலின்.
³அது. ⁴காலத்துக், காலத்தின். ⁵மாட்சியோ. (கூசு௭)

கக. வேத்தவை யிருந்தநீர் விமல னுந்தியிற்
பூத்தவன் ¹முதலினர் ²புலியுட் டோன்றினர்
³முத்தவ ரிருக்கவே முறைமை யானிலங்
காத்தவ ருளரெனிற் ⁴காட்டிக் காண்டிரால்.

(இ-ள்.) வேத்து அவை இருந்த நீர் - இராசசபையிலிருந்த நீங்கள்,
விமலன் உத்தியில் பூத்தவன் முதலினர் புலியுள் தோன்றினர் - குற்றமற்ற
நிருமாலினது உத்தியினின்று தோன்றிய பிரமதேவன் முகலீனோராகிய உல
கத்துத் தோன்றினோரில், முத்தவர் இருக்க - முத்தவரிருக்கையில், நிலம்
முறைமையால் காத்தவர்-பூமியை (மதுடாபிஷேகம்பெற்று) முறைதவறாமற்
காத்தவர், உளர் எனில் - இருப்பாரானால், (அவரை), காட்டிக்காண்டிர் -
நிரூபித்துக் காட்டுங்கள்; (எ-று.) - ஏ, ஆல் - அசுகன்.

முத்தவரிருக்கப் பின்னோர் அரசை மேற்கொள்வது, நிருமால்தொடங்கி
இன்றுவரையிலு முன்ன காவலரில் ஆராய்ந்துபார்த்தால் எங்குங் காணக்கிடை
யாது. ஆகவே, கொன்றுதொட்டுவந்த அம்முறைமைக்கு முன்னோர் என்னை
அரசுபுரியுமாறு சொல்லுவது முறைகேடே யென்றவாறு. நிரிமூர்த்திகளிலும்
நிருமாலே முந்தியவ ராதலால், அவரே காத்தவர்தொழில் மேற்கொண்டுள்ளா
ரென்றுகூறியது, குறித்துக்காணத்தக்கது. நிரூபித்துக்கான் என்றபொருளில்
நிருக்கோவையாரில் “துவளை ... நின்கண்ணொகுத்தமேற் கண்டுகாண்” என்றற்
போல, நிரூபித்துக்காட்டியின் என்ற பொருளில் “காட்டிக்காண்டிர்” என்றார்.
13-ம்:—¹முதலிய. ²புலியிற்றேன்றினோர். ³முத்தவன். ⁴காட்டிர். (கூசு௭)

க௭. நன்னெறி யென்னினு நானிந் நானில
¹மன்னுயிர்ப் பொறைசுமந் ²திருந்து வாழ்கிலே
னன்னவன் நனைக்கொணர்ந் தலங்கன் மாமுடி
³தொன்னெறி முறைமையிற் ⁴சூட்டல் காண்டிரால்.

(இ-ள்.) நன்னெறி என்னின் உம் - (நான் அரசுபுரிவது) நீதிதவறுதலெறி
யாகு மென்று (ஒருகால் நீங்கள்) நிரூபித்துக் காட்டினாலும், நான்—, இ நானி

லம் மன் உயிர் பொறை சுமந்து - இந்தப்பூமியிலே பொருந்திய பிராணிகளைப் பாதுகாக்கையாகிய பாரத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு, இருந்து - இங்குத்தானே யிருந்து, வாழ்கிலேன் - வாழ உடன்படேன் ; (பின்னை யான் செய்யப்போ வது என்னெனில்),— அன்னவன் தனை-அந்த ஸ்ரீராமபிரானே, கொணர்ந்து- (காட்டினின்று மீட்டு இங்கே) அழைத்துக்கொண்டுவந்து, அலங்கல் மா முடி- பூமாலையோடுகூடிய சிறந்த கிரீடத்தை, தொல் நெறி முறைமையின் - தொன்றுதொட்டுவந்த நியாயமுறைப்படியே, சூட்டல் - சூட்டுவதை, காண் டிர் - காணுங்கள் ; (எ-று.)

சபையோர்கூறுவது முறைமையன்று என்று எடுத்துக்காட்டிய பரதன் ஒருகால் நீங்கள் உங்களுக்கொள்கையை உங்கட்குள்ள சொல்வன்மையால் நிலைநாட்டினும், யான் அதற்கு உடன்படேன்; இராமனை மீட்டு அழைத்து வந்து இராச்சியத்தில் அவனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்வதையே யான் கருதியிருக்கின்றே னென்று தன் கொள்கையை வெளிப்படையாகக் கூறினனென்க. 19-ம்:—¹இன்னுயிர். ²இருக்க. ³சொன்னநன். ⁴சூட்டக், சூட்டிக். (கசுஅ)

கஅ. அன்றெனி லவனொடு மரிய கானிடை

1நின்றினி தருங்கவ நெறியி னாற்றுவெ

னென்றினி ²யுரைப்பினென் னுயிரை நீக்குவெ

னென்றன ³னென்றபோ திருந்த பேராவெ.

(இ-ள்.) அன்று எனில் - (அங்ஙனம் இராமனை மீட்டுக்கொணர்ந்து பட் டாபிஷேகஞ்செய்வித்தல்) கைகூடவில்லையானால், (நான்) அவனொடு உம் - அவ்விராமபிரானுடனே, அரிய கானிடை - செல்லுதற்கு அரிய காட்டிலே, நின்று - இருந்து, அரு தவம் - (செய்வதற்கு) அரிய தவத்தை, நெறியின் - முறைமைப்படி, இனிது-மகிழ்ச்சியோடு, ஆற்றுவென் - செய்வேன்; இனி—, ஒன்று - (இந்த எனது கொள்கைக்குமாறாகிய ஒன்றை, உரைப்பின் - (நீவிர்) சொல்லி (என்னைக்) கட்டுப்படுத்தமுயன்றால், (நான் அப்போது), என் உயிரை நீக்குவென் - என்னுயிரை மாய்த்துக்கொள்வேன், என்றனன்-என்று (பரதன் தன்கொள்கையைக்) கூறிமுடித்தான் : என்றபோது—, இருந்த பேர் அவை-அங்கிருந்த பெரிய சபையிலுள்ளோர்,— (எ-று.)—‘என்று வாழ்த் தினர்’ என இருபதாங்கவியோடு முடியும். அவை-அவையிலுள்ளார்க்கு ஆகு பெயர். 19-ம்:—¹நின்றுநாளிருந், நின்றினிதிருந். ²உரைப்பில், உரைக்கில், ³என்றலும். (கசுஅ)

கசு.—இதுவும் அடுத்தகவியும் - பரதனைச் சபையோர் புதழ்தல்.

ஆன்றபே ராசனு மிருப்ப வையனு

மேன்றனன் ¹மணிமுடி ²யோந்தல் ³வேந்தரீ

வான்றொடர் திருவினை மறுத்தி மன்னிளந்

தோன்றல்கள் யாருளந் நின்னிற் றோன்றினார்.

(இ-ள்.) ஆன்ற பேர் அரசன் உம் இருப்ப - பெருமைமிக்க போரசனும் [தசரதனும்] உயிரோடிருக்கையில் தானே, ஐயன் உம்-பூராமனும், மணி முடி-இரத்தினம் பதித்துச் செய்யப்பட்ட மகுடம்பூணுதல், ஏன்றனன் - ஏற்றுக் கொண்டான்; வந்தல் வேந்த - பெருமைபெற்ற பரதராசனே! நீ—, வான் தொடர் திருவினை - (போரசன்) சுவர்க்கஞ்சென்றதனால் நேரிட்ட இராச்சிய சம்பத்தை, மறுத்தி - (வேண்டாமென்று) மறுத்துக்கூறுகின்றாய்; மன் இள தோன்றல்கள் - அரசகுலத்துத் தோன்றிய இளங்குமாரர்களுள், நின்னில் தோன்றினார் - உண்ணப்போற் புகழொடு தோன்றியவர், யார்உளர்?— [எவரும் இல்லை]; (எ-று.)

இதனால், மன்னவன் உயிரோடிருக்கையில் அவனருகில்தானே 'பெரியோரிருக்கச் சிறுவருகிய எனக்கு இந்த இராச்சியம் எற்றுக்கு?' என்றாமல் மன்னவன்கட்டையென்று அதனை யேற்றுக்கொள்ளுமாறு உடன்பட்ட இராமனைக்காட்டிலும், மன்னவன் அனுமதியளித்திட்டு வானுலகஞ் சென்றானாகவும் தாயின்வரத்தால் வலியக்கிடைத்துள்ள இந்த இராச்சியத்தை வேண்டாமென்று மறுத்துரைக்கும் நீ மிகவும் மேம்பட்ட புகழ் படைத்தவ னென்று கூறியவாறு, வான்தொடர் திரு - மிகப்பெரிய சம்பத்து என்றலும் ஒன்று, பி-ம்:—¹இருநிலம். ²இருந்த. ³வந்தனீ. (கௌ)

உ௦. ஆழிபை யுருட்டியு ¹மறங்கள் போற்றியும்
வேள்வியை யியற்றியும் வளர்க்க வேண்டுமோ
வேழினெ டேழெனு ²முலக மெஞ்சினும்
³வாழிய நின்புக மென்று வாழ்த்தினார்.

(இ-ள்.) ஆழிபை உருட்டி உம் - (நியாயமுறை தவறாமல்) ஆஞ்ஞாசக்கரத்தைச் செலுத்தியும், அறங்கள் போற்றி உம் - தருமத்தைப் பாதுகாத்தும், வேள்வியை இயற்றி உம் - (பலவகை) யாகங்களேச்செய்தும், வளர்க்க வேண்டும்-புகழைப்) பெருக்கவேண்டுமென்பது (உனக்கு)வேண்டுமோ? ஏழினொடு ஏழ் எனும் உலகம் எஞ்சின் உம் - இந்தப்பதினான்குஉலகம் அழிந்திட்டாலும், நின் புகழ் - உனது (இயற்கை நற்குணத்தினால் தோன்றியுள்ள) பெரும்புகழ், வாழிய - வாழ்த்திக', என்று—, வாழ்த்தினார்-வாழ்த்துக்கூறினார்கள்; (எ-று.)

'வாழ்த்தினார்' என்பதற்குப் பதினெட்டாங்கவியிலுள்ள 'போவை' என்பது எழுவாயாதும். செயற்கையால் விளையும் புகழினும், இயற்கையான நற்குணத்தினால் விளையும் புகழே மேம்பட்ட தென்க. பி-ம்:—¹அவனிதாங்கியும், ²உலகம், ³வாழியாய். (கௌ)

உ௧.—இராமனை மீட்டுவரப்பயணமாவதை நகர்க்கு அறிவித்துக் கேளையை எழுகெனப் பணிக்குமாறு பரதன் சத்துருக்கினனிடஞ்சொல்லுதல்.

குரிசிலுந் தம்பியைக் கூவிக் கொண்டலின்
முரசறைந் திந்நகர் முறைமை வேந்தனைத்
தருதுமீண் டென்பது சாற்றித் தானையை
விரைவினி லெழுகென விளம்பு வா¹பென்றான்.

(இ-ள்.) குரிசில் உம் - பரதனும்,— தம்பியை கூவி - (தன்) தம்பியான சத்துருக்கினை யழைத்து,—‘கொண்டலின் முரசு அறைந்து - மேகம் இடிப் பதுபோலப் (பேரொலியுண்டாகுமாறு) பேரிகையை யறைவித்து,—இ நகர் முறைமை வேந்தனை - இந்நகரத்திற்கு முறைமைப்படி அரசனாகவேண்டிய ஸ்ரீராமனை, மீண்டு தருதும்-மீட்டுக் கொணரப்போகின்றோம்,என்பது சாற்றி- என்றுசொல்லி, தானையை - (நமது) சைனியங்களைநோக்கி, விரைவினில் எழுக - (இராமபிரானை மீட்டுக்கொணர்த்தற்கு விரைவினிற்) புறப்படுக, என - என்று, விளம்புவாய் - சொல்லுவாய், என்றான்-என்றுபணித்தான்; (எ-று.)

சுமந்திரனைக் கூப்பிட்டு அவனிடத்துச் சேனையை யழைத்துவருமாறு பரதன் பணித்ததாக முதலூலி லுள்ளது. தருதும் ஈண்டுஎன்றும் பிரிக்கலாம். எழுகென - விகாரம். நான்ஒருத்தனை ‘இராமபிரானை மீட்டுவருமாறு சென்றால் ஏதேனும் போக்குச்சொல்லி என்னைத் திருப்பியனுப்பினாலும் அனுப்பக்கூடும். தன்னுடைய பிரிவினால் வருந்திக் கண்ணும் கண்ணீருமா யுள்ள இத்தனைபேரைக் கண்டால் கருணைமூர்த்தியாகிய அவ்விராமபிரான் மீண்டு வருவன்’என்ற கருத்தினால் இராமனை மீட்டுஅழைத்துக்கொண்டு வரவிருப்பமுள்ளவரெல்லாம் வரட்டும்என்ற நோக்கத்தோடு யாவர்க்குஞ் செய் தியைச்சாற்றுமாறு கூறினன்: அன்றியும், இராமபிரானை வெகுசம்பிரமமாக ஊர்க்குத்திருப்பியழைத்துவரவேணுமென்னுங்கருத்தும் பரதனுக்குஇருத்தல் கூடுமென்க. பி-ம்:—1என்றார். (கூஎஉ)

உஉ.—சத்துருக்கினன்கூறிய செய்தியால் நகரத்தவர் மகிழ்ந்து
பேராவாரஞ்செய்தல்.

நல்லவ னுரைசெய நம்பி கூறலு
1மல்லலி 2எழுந்திய 3வளவின் மாநக
ரொல்லென 4ஈரைத்த5தா லுயிரில் யாக்கையைச்
சொல்லெனு 6மமிழ்தினுற் றுளித்த தென்னவே.

(இ-ள்.) நல்லவன் உரை செய-நற்குணமுடையோனான பரதன் பணித் ததனால், நம்பி - குணம்நிரம்பிய சத்துருக்கினன், கூறலும் - (அந்தப்பரதனது மொழியை நகரத்தார்க்குத்) தெரிவித்தவுடனே, அல்லலின் அழுந்திய அளவு இல் மா நகர் - (இராமபிரானைப்பிரிந்து) துயரத்தில் அழுந்தியிருக்கின்ற எல்லையில்லாத நகரத்து மகாசனங்கன், உயிர் இல் யாக்கையை - உயிரில்லாத வுடலை, சொல் எனும் அமிழ்தினால் - சொல்லென்கிற அமிழ்தத்தைக்கொண்டு, துளித்ததுஎன்ன துளித்ததுபோல, ஒல்லென இரைத்தது - (பெருமகிழ்ச்சியினால்)ஒல்லென்னும் ஒலிதோன்றும்படி பேராவாரஞ்செய்தது;(எ-று.)—ஆல்- அசை; வியப்புமாம்.

அல்லலிவழுந்தியதனால் உயிரற்ற யாக்கைபோன்றிருந்த அயோத்திநகர், ‘வேந்தனைத்தருது மீண்டு’ என்ற சத்துருக்கினனது சொல்லாகிய அமுதத்தி னுற் றுளிக்கப்பட்டு, உயிர்பெற்றாற்போல மகிழ்ச்சியினுற்பேராவாரஞ் செய்த

தென்க. உவமையணியும் உருவகவணியும் கலந்துவந்த கலவையணி. சத்து
ருக்கினுழ்வான் 'பகவானிடத்துப் பக்திசெலுத்துவதைக்காட்டிலும் அவனு
டைய பக்தரிடத்தே பக்திசெலுத்துவது சிறந்தது' என்னும் பாகவத நிஷ்
டையை மேற்பூண்டு ஸ்ரீராமபக்தனான பரதனிடத்துப் பக்திகொண்டு
அவனை எப்போதும் விட்டுப்பிரியாது அவன்கருத்தின்படியே நடப்பவ னாத
லால், குணபூர்த்தியையுடையா நென்னும் பொருளுள்ள 'நம்பி' என்ற சொல்
லால் அவனைக் குறித்தார். பி-ம்:—¹அல்லவில், ²அழுங்கிய, ³அன்பின், ⁴ஒலித்
தது, ⁵அவ்வுயிரிலாக்கையை, ⁶அமிர்தினுற்றுளிர்த்தது. (கௌக).

உ௩.—யாவரும் மகிழ்ச்சிக்கொண்டதனைப்பற்றிய கவிக் கூற்று.

அவித்தவைம் புலத்தவ ராதி யாயுள

புவித்தலை யுயிரெலா பிராமன் பொன்முடி

¹கவிக்குமென் ²றுரைக்கவே களித்த தாலது

செவிப்புல ³துகர்வதோர் தெய்வத் தேன்கொலாம்.

(இ-ள்.) அவித்த ஐம் புலத்தவர் ஆகி ஆம் உள-ஐம்புலவழியில் (நெஞ்
சைச்) செல்லவிடாதவராகிய முனிவர்களை முதலாகவுள்ள, புவித்தலை உயிர்
எலாம் - பூமியிலுள்ள பிராணிவர்க்கமெல்லாம், 'இராமன் பொன் முடி கவிக்
கும்-(பரதனால் மீட்டு அழைத்துவரப்பெற்று) இராமபிரான் பொன்முடிசூடப்
போகின்றான்,' என்று உரைக்க வ-என்றுபறையறைந்து சாற்றவே, களித்தது-
பெருமகிழ்ச்சியடைந்தன; அது - (இராமபிரானை மீட்டுவந்து முடிசூட்டுவ
தென்று சொன்ன) அந்தச்செய்தி, செவி புலம் துகர்வது ஓர் தெய்வம் தேன்
கொல் - செவிப்பொறியால் துகரக்கூடிய ஒப்பற்ற தெய்வத்தன்மையுள்ள
தேனோ? (எ-று.)—ஆல், ஆம் - அசைகள்.

ஒன்றிலும்பற்றில்லாத முனிவருன்பட எல்லாப்பிராணிகளும் இராமன்
மீண்டுவந்து முடிசூடப்போகின்றன நென்ற செய்தியைக் கேள்விப்பட்டதனூற்
பெருமகிழ்ச்சியடைந்தது பற்றி, அச்சொல்லே 'செவிப்புலதுகர்வதோர் தெய்வத்
தேன்கொல்' என்றார்; தன்மைத்தற்குறிப்பேற்றவணி. அவித்தவைம்புலத்
தவர் - வடமொழிநடை: ஐம்புலமவித்தவரென்பது, தென்மொழிநடை.
ஐம்புலன்அவித்தல் - சுவை ஒளி ஊறு ஒசை நாற்றம் என்னும் ஐம்பொறி
களின்விஷயங்களில் மனத்தைச் செல்லவிடாதிருத்தல். நான்காமடியில்,
புலம்-பொறிக்கு, இலக்கணை. உயிரெலாங் களித்தது-ஒருமைப்பன்மைமயக்கம்.
பி-ம்:—¹கவிக்க, ²உணர்ந்தவே, ³கவர்வது. (கௌச)

உ௪.—இதுவும் அது.

படுமுர ¹சறைந்தனர் பரதன் மம்முனைக்

கொடி²நகர்த் தருமவற் கொணரச் ³சேனையு

⁴முடுகுக வென்றசொன் ழுமரி⁵மாநக

ருடுபதி வேலையி னுதயம் போன்றதே.

(இ-ள்.) 'பரதன்—, தம்முனை - தனது அண்ணனாகிய இராமபிரானை, கொடி நகர் - துவசங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள நகரத்திலே, தரும் - அழைத்துவரப்போகிறான்; அவன் கொணர - அவ்விராமபிரானை மீட்டுஅழைத்து வரும்பொருட்டு, சேனை உம் - சேனைகளும், முடுக - விரைக,' என்ற—, படு முரசு அறைந்தனர் சொல் - ஓசைதோன்றுகின்ற பேரிகைவாச்சியங்களை யறைகின்றவருடைய சொல்லானது,—மூரி மா நகர் வேலையின் - பெருமை பொருந்திய சிறந்த அயோத்திமாநகராகிய சமுத்திரத்திலே, உடுபதி உதயம் - சந்திரனதுஉதயத்தை, போன்றது—; (எ-று.)

சேனை முடுகுமாறு பறையறைந்து சாற்றியவரின் சொல்லைக் கேட்ட வுடனே, அயோத்திமாநகரத்து மக்களெல்லாம் சந்திரோதயத்தைக்கண்ட கடல் போலப் பெருமகிழ்ச்சியுற பொங்கிக்கிளர்ந்தன ரென்க: உருவகவணியை அங்கமாகக்கொண்டுவந்த உவமையணி. முத்திரதும்பநகரமேழனுள் முன் வைத்து எண்ணத்தக்க சிறப்புவாய்ந்த தாகலின், அயோத்திமாநகரை 'மூரி மாநகர்' என்றார். நகர் - நகரத்தவர்க்கு இலக்கணை. பி-ம்:—¹அறைதலும். ²நகர்தரும். ³சேனையை. ⁴முடுகவென்றறைந்தசொல், முடுகவென்றமைந்த சொல், முடுகவென்றலும். ⁵மாநகர்க்கு. (சுஎடு)

உரு.—இராமனை யழைத்துவருமாறு சேனை யெழ, கைகேசியின் ஆசையோழிதல்.

எழுந்தது பெரும்படை யேழு ¹வேலையின்
²மொழிந்தபே ருழியின் முழங்கி முந்தெழ
 வழிந்தது கேகயன் மடந்தை யாசை³போய்க்
 கழிந்தது ⁴துயர்நெடுங் காத றாண்டவே.

(இ-ள்.) பெரு படை - பெரிய அச்சேனையானது,— மொழிந்த பேர் ஊழியில்-தூல்களிற் (சூறப்பட்ட கற்பாந்தகாலத்திலே பொங்கிவருகின்ற), ஏழு வேலையின் - ஏழுசமுத்திரங்கள்போல, எழுந்தது-கிளர்ந்தெழுந்தது; முழங்கி - பேராவாரஞ்செய்துகொண்டு, (அந்தச்சேனை), முந்து எழ - முன்னகைப் புறப் படவே, கேகயன் மடந்தை ஆசை - கைகேசியின் ஆசையானது, போய் அழிந்தது - நிலையழிந்து போயிற்று; நெடு காதல் - இராமபிரானிடத்துள்ள மிக்கஅன்பானது, தாண்ட - தாண்டியதனால், துயர் - (அந்நகரத்தார் கொண்டிருந்த) துயரமும், கழிந்தது - நீங்கிவிட்டது; (எ-று.)

இராமபிரானை அழைத்துவருமாறு பரதன் போகப்போவதையும் சேனைகள் ஊழிக்காலத்துக்கடல்போற் பொங்கிப்புறப்பட்டுவிட்டதையும் உணர்ந்த கைகேயி தனதுபுதல்வன் அரசனாவதைக் காணலாமென்று தான் கொண்டிருந்த எண்ணம் ஒழியப்பெற்றானாக, அப்போது நகரமாதர் இராமபிரானைக் காண்பதிலுள்ள காதல்தாண்டுவதனால், இராமனைப் பிரிந்ததனால் தாம் கொண்டிருந்த துயரம் ஒழியப்பெற்றார்க ளென்பதாம். இனி, ஈற்றடிக்கு— நெடுங் காதல் .

(தன்புதல்வனை யரசனாகக்காணவேணுமென்று கைகேயி தான் கொண்டிருந்த) பெருவிருப்பம், தூண்டவே - தூண்டியதனால், (அவன்மனத்திலே), துயர் - வருத்தமானது போய்க்கழிந்தது-மிகுதியாகத்தோன்றிற்று என்று உரைத்த லும்ஒன்று. இப்பொருளில், —போய்க்கழித்தல்-மிகவும்அதிகமாதல்: ஒருபொருட் பன்மொழி. யாவரும் புறப்படும்பொழுது கைகேயியும் தான்செய்த செயலுக்குக் கழிவிரக்கங்கொண்டு இராமனை மீட்டுஅழைத்துவருவதற்குத் தான் முந்துற முன்னம் சென்றனென்று முதலூலால் அறியப்படுகின்றது. கழிந்தது துயர்- (இராமனைப் பிரிந்திருத்தலாகிய) மிக்கதுயரத்தை விளைக்கின்ற, நெடுங் காதல் - (அப்பிராணிடத்துக்கொண்ட) பேரன்பு, தூண்ட - தூண்டுவதனால், கேசயன் மடந்தை ஆசை போய்க்கழிந்தது எனினுமாம். பேருழியின் முழங்கி முந்தெழு என இயைத்து உரைப்பினுமாம். பி-ம்;—¹வேலையும், ²மொழிந்தன, ³போற், ⁴துயரெனும், துயரமும். (கூஎக)

உக. — இதுவும் அடுத்த கவியும்-சேனையெழுந்துசேன்றதன் வருணனை.

1பண்ணின 2பகடுதேர் புரவி பண்டியு
மண்ணினை மறைத்தன 3மலிந்த மாக்கொடி
விண்ணினை 4மறைத்தன விரிந்த மாத்துகள்
கண்ணினை 5மறைத்தது கமலத் தோனையே.

(இ-ள்.) பண்ணின - அலங்காரஞ்செய்யப்பட்டனவாகிய, பகடு - யானை களும், தேர் - தேர்களும், புரவி - குதிரைகளும், பண்டியு—, மண்ணினை மறைத்தன - இற்தப்பூலோகத்தை (வெற்றிடமில்லாதபடி) மறைத்துக்கொண் டிருந்தன; மலிந்த மா கொடி - (சேனையிற்பிடிக்கப்பட்ட) மிக்க பெரிய கொடிகள், விண்ணினை மறைத்தன - ஆகாயத்தையெல்லாம் மறைத்துக் கொண்டிருந்தன; விரிந்த மா துகள் - (அச்சேனைத்தொகுதி செல்லும்போது) மேலெழுந்த பெருந்தாளிப்படலம், கமலத்தோனை - (சத்தியலோகத்தில் வாழ் பவனாகிய திருமாவின் நாபீ) கமலத்தில்தோன்றிய பிரமதேவனையும், கண் ணினை மறைத்தது - கண்ணைப் பார்க்கவொட்டாமல் தடைசெய்தது; (எ-று.)

இந்தத் தொடர்புயர்வுநவீச்சியணியால், சேனையின்மிகுதி தொனிக் கும், கமலத்தோனைக் கண்ணினை மறைத்தது - இரண்டு செயப்படுபொருள் வந்த வினை : த்விக்கமகர்த்தரிப்ரயோகமென்பர் வடநூலார். கமலத்தோனை யும் என்று இருக்கவேண்டிய உயர்வுசிறப்பும்மை தொக்கது. பி-ம்;—¹பண் ணியல், ²புரவித்தேர்பகடும், ³வளர்ந்த, ⁴மறைத்தது, ⁵மறைத்தன. (கூஎஎ)

உஎ. ஈசனின் 1வுலகினை யழிக்கு 2நாளொழு
மோசையி னியிரந்துள தொல்லென் பேரொளி
காசையில் கரியவற் காண மூண்டெழு
மோசையி னியிரந்தவ் வனிக ராசியே.

(இ-ள்.) ஈசன் - (அழித்தற்கடவுளாகிய) உருத்திரமூர்த்தி, இ உலகினை இந்த உலகங்களையெல்லாம், அழிக்கும் நான்-அழிக்கின்ற காலத்தில், [சர்வசக காரகாலத்தில்], எழும்-தோன்றுகின்ற, ஓசையின் - ஒலியைக்காட்டிலும், ஒல்லென் பேர் ஒலி - ஒல்லென்று ஒலிக்கின்ற பேரொலியானது, (அப்போது), சிமிர்ந்து உளது - மிக்ருத்தோன்றியது ; காசை இல் கரியவன் - குற்ற மற்ற இராமபிரானை, காண் - சென்றுகாணவேணுமென்று, மூண்டு எழும் - (அந்நகரத்தவர் ஒவ்வொருவரின் மனத்திலும்) மூண்டுதோன்றுகின்ற, ஆசையின் - ஆசையைக்காட்டிலும், அ அனிகராசி - அந்தச் சேனையின்தொகுதி, நிமிர்ந்தது - மிக்ருளழுவதாயிற்று ; (எ-று.)

இதனால், சேனையின் ஆரவாரமிகுதியை விளக்கினார். ஓசையின், ஆசையின்-உறழ்பொரு. பி-ம்:—¹உலகழித்திழைக்கும், உலகிழைத்தழிக்கும், உலகிழைத்தொழிக்கும். ²நாண் மழை. (கௌ)

உஅ.—பிடியோடு நடந்த வேழங்களின் வருணனை.

படியொடு திருநகர் துறந்து பன்¹மரஞ்
செடியொடு ²தொடர்வன நோக்கிச் சீதையாங்
கொடியொடு ³நடந்தவக் கொண்ட லாமெனப்
பிடியொடு ⁴நடந்தன பெருங்கை வேழமே.

(இ-ள்.) 'படியொடு திரு நகர் துறந்து - இராச்சியத்தை வேண்டா மென்றுவிட்டதுபோலவே (வாழ்ந்துவந்த) சிறந்த அயோத்திரகரத்தையும் விட்டிட்டு, (பல்) செடியொடு பல் மரம் தொடர் வனம் நோக்கி - பலவகைச் செடிகளுடனே பலவகைமரங்களும் பொருந்தியுள்ள காட்டைக்குறித்து, சீதை ஆம் கொடியொடு நடந்த-சீதை யென்கிற (என்றும்) நிலைத்திருக்கிற மின்னற் கொடியொடு நடந்து சென்ற, அ கொண்டல் - இராமபிரானாகிய மேகம், ஆம் - (தனக்கு) ஒப்பாகும்,' என - என்று (கண்டவர் உவமை) கூறும்படி, பெருகை வேழம் பிடியொடு நடந்தன-(அந்தச்சைனியத்தைச் சார்ந்தனவான) பெரிய துதிக்கைகளையுடைய ஆண்யானை பெண்யானையோடு நடந்து சென்றன ; (எ-று.)

அந்தச் சேனையில் பெண்யானைகள் தொடர்ந்துவர ஆண்யானைகள் சென்றவை, சீதை தொடர்ந்துவரக் காணக்ஞ்சென்ற இராமபிரானை யொக்கு மெனக் கூறினார். நிறத்தினால் மாத்திரமேயன்றி, தம்மையடைந்தோர்க்குப் பிறவியினால் நேருந் தாபத்தைப் போக்குதலாலும் இராமனுக்குக் கொண்டல் உவமையாகும் ; இங்கு இராமனைக் கொண்டலென்றது - உறவகம் பற்றி. இராமனைக் கொண்டலென்றதற்கு ஏற்ப, சீதையாங்கொடி என்றவிடத்து, கொடி - மின்னற்கொடியெனப் பட்டது. கொண்டல் - நீர்கொண்ட மேகம். பி-ம்:—¹மலர், ²கொடுவனம், ³கடந்த, ⁴நடந்ததப். (கௌ)

உக.—மகளிரைச் சுமந்துசெல்லும் பெண்யானைகளின் வருணனை.

சேற்றிள மரைமலர் ¹சிதைந்த வா²மெனக்

³காற்றளம் பொலிதரு கன்னி மாரொடு

⁴மேற்றிளம் பிடிக்குல ⁵மிகவி யென்னடை

⁷தோற்றன மகளிரைச் சுமப்ப ⁸போன்றவே.

(இ-ள்.) 'சேறு - சேற்றில் தோன்றுவதாகிய, இள மரை மலர் - இளமையான [அன்றலாந்த] தாமரைமலர், சிதைந்த ஆம்-(தமக்குமுன்னே அழகு) கெட்டனவாகும்,' என - என்றுசொல்லும்படி [தாமரைமலரினும் அழகியனவாக], கால் தளம் பொலிதரு-பாததலங்கள் விளங்கப்பெற்ற, கன்னிமாரொடும் - இளமகளிருடனே, ஏறுஇளம் பிடி குலம் - ஆண்யானைகளின் இளைய பெண்யானைக்கூட்டம், இகவி-மாறுபட்டு,(அம்மாறுபாட்டில்),இன்றடை-(அம்மகளிரின்) மெல்லியநடைக்கு, தோற்றன - தோல்வியடைந்தனவாய், (தோல்விக்குஅறிகுறியாக), மகளிரை-(தம்மைவென்ற) அந்த மடந்தையரை, சுமப்ப - சுமப்பனவற்றை, போன்ற - ஒத்திருந்தன; (எ-று.)

சிலவிளையாடல்களில் தோற்றுப்போனவர் தம்மைவென்றவரைச் சுமந்து செல்லுவது, முறை: பிடிக்குலம் மடவாரொடு நடையில்இகலித்தோற்றதனால் வென்றவரைச் சுமந்துசெல்லுவதுபோல மகளிரைச் சுமந்தன என்றார்: ஏதுத் தந்தறிப்பேற்றவணி. பி-ம்:—¹சிறந்தவாம், சிறந்ததாம். ²மன்னக். ³காற்றிளம் பொழிலெனக் கதவிச்சென்றன, காற்றளம்பொலிதருகவினச்சென்றன. ⁴ஏற்றினம். ⁵இகலில். ⁶மென்னடை. ⁷தோற்றின. ⁸போன்றன, போன்றதே. (கஅ௦)

உ௦.—கொடிகள்பல செல்லுதல்.

வேதனை வெயிற்கதிர் தணிக்க மென்மழைச்

சீத¹நீர் கொடுநெடுங் கொடியுஞ் சென்றன

கோதைவெஞ் சிலையவன் கோலங் காண்கிலா

மாதரி னுடங்குவ வரம்பில் கோடியே.

(இ-ள்.) வேதனை - வருத்தத்தை யுண்டாக்குகின்ற, வெயில் கதிர் - சூரியகிரணங்களின் வெம்மையை, தணிக்க - தணிக்கும்படி, மெல் மழை சீதம் நீர் கொடு - மெல்லிய மழையிலுள்ள சூளிரந்தநீரை(த் துளித்து)க்கொண்டு, சென்றன - சென்றனவாகிய, வரம்பு இல் கோடி - எல்லையில்லாத கோடிக் கணக்கான, நெடு கொடிஉம்-பெருந்துவசங்களும்,—கோதை வெம் சிலையவன்-நாண்பூட்டிய கொடிய வில்லையேந்திய இராமபிரானுடைய, கோலம்-மகுடா பிஷேகக்கோலத்தை, காண்கிலா - காணாமையால்வருந்துகின்ற, மாதரின் - மகளிரைப்போல, துடங்குவ - (அப்போது அச்சேனையில்) அசைவனவாயின;

சேனையுடன்குன்ற கொடிகள் வானத்தையனாவி மழைத்துளி துளிக் குமாறு செய்வது, வெயிலின்வெம்மையானது இராமனையழைத்துவருமாறு செல்கின்ற சேனையிலுள்ளார்க்கு வேதனைசெய்யாமலிருக்கும்பொருட்டுச்

தேவரைத் தெளிப்பதுபோலும் மெனத் தந்தறிப்பேற்றவண்ணியை யுட்கொண்டு
 'வேதனை வெயிற்கதிர் தணிச்ச மென்மழைச் சீதரீர்கொடு நெடுங்கொடி
 யுஞ்சென்றன' என்றார். அங்ஙனம்வந்த துடங்குகின்ற கொடிகள் பலவற்றிற்கு,
 இராமனது முடிபுனைகோலம் காண்கிலாமையால் துடங்குகின்ற மாதரை உவ
 மைகூறினார்; தந்தறிப்பேற்றவுவமையணி. இராமனைக் காணாத துயரால்
 கண்ணீர்துளித்தவண்ணஞ் சோர்ந்திருப்பவராதலின், மழைநீரைத் துளித்துச்
 சோர்ந்திருக்கும் கொடிகள் உவமையாயின. வேதனை=வேதநா; வடசொல்.
 13-ம்:—1^{நீ}ரொடு, நீ^{நீ}தொடு. (கஅக)

14. —மன்னவர் பலர் களிற்றினீயீது செல்லுதலின் வருணனை.

வெண்மதி மீச்செல மேக மூர்ந்தென
 வண்ணல்வெங் கதிரவ னளவின் மூர்த்தியாய்
 மண்ணிடை யிழிந்தொரு ¹வழிக்கொண் டாலென
 வெண்ணரு மன்னவர் களிற்றி னேகினார்.

(இ-ள்.) அண்ணல் வெம் கதிரவன் - பெருமையிற்சிறந்தவனான வெப்ப
 முள்ள (ஆயிரம்) கிரணங்களையுடையவனான சூரியன், அளவு இல் மூர்த்தி ஆய்-
 கணக்கில்லாத [மிகப்பல] வடிவத்தைக்கொண்டவனாய், மீ வெண் மதி செல-
 தன்மீது வெண்ணிறமுள்ள சந்திரன் உடனேவந்துகொண்டிருக்க, மேகம்
 ஊர்ந்து என - மேகத்தையூர்ந்து, மண்ணிடை இழிந்து - பூமியிலேஇறங்கி,
 ஒருவழி கொண்டால் என - ஒருமுகமாகப் பிரயாணமானாற்போல, எண்ண
 அரு மன்னவர் - எண்ணுதற்குமுடியாத [மிகப்பலரான] அரசர்கள், களிற்றின்
 வகினார்-யானைமீது (ஏறி வெண்கொற்றக்குடைநிழற்றச்)சென்றார்கள்;(எ-று.)

பலமன்னவர் வெண்கொற்றக்குடைநிழற்ற யானைமீது ஏறிச்சென்றது—
 சூரியன் பலவடிவத்தைக்கொண்டு வெண்மதியுடன்வர மேகத்தை யூர்ந்து மண்
 ணிடைச்சென்றதை யொக்கு மென வருணித்தார்; தன்மைத்தந்தறிப்பேற்ற
 வணி. ஊர்ந்தென - செய்தென என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். 13-ம்:—
¹வழிக்கொண்டானென, வழிச்செல்வானென. (கஅஉ)

15. —சதுரங்கசேனை செல்லுதலின் வருணனை.

தேர்மிசைச் சென்றதோர் ¹சிந்து செம்முகக்
 கார்மிசை²க் கழிந்ததார் கலியோர் கார்க்கட
 லேர்³மிசை யிவுளிமே லேகிற் றெங்கணும்
 பார்மிசை⁴ப் படர்ந்தது பதாதி⁵ப் பெளவமே.

(இ-ள்.) ஓர் சிந்து - (தேர்வீரர் சேனையாகிய) ஒப்பற்றகடல், தேர்மிசை
 சென்றது - தேர்களின்மீது ஏறிச்சென்றது; ஆர்கலி - (யானைவீரர்சேனையா
 கிய) மற்றொரு சமுத்திரம், செம் முகம் கார்மிசை கழிந்தது - செம்புள்ளி
 யைக்கொண்ட முகத்தையுடைய மேகம்போன்ற யானைகளின்மீது சென்றது;

ஓர் கார் கடல் - (குதிரைவீரர்சேனையாகிய) மற்றொரு சமுத்திரம்; ஏர்மிசை இஷுனிமேல் ஏகிற்று - அழகுநிரம்பிய குதிரைகளின்மீது சென்றது; பதாதி பொனவம் - காலாட்படையாகிய கடல், பார்மிசை எங்கண்டம் படர்ந்தது - பூமியின்மீது எங்கும் நடந்துசென்றது; (எ-று.)

தேர்வீரர் யானைவீரர் குதிரைவீரர் காலன்வீரர் ஆகிய இவர்களால் தனித்தனியின்ற சேனாசமுத்திரங்கள் செல்லவாயின வென்றவாறு. 'பதாதிப்பொனவம்' என வந்ததற்கு ஏற்ப, பரவையுதவியவற்றைத் தேர்வீரர் சேனையாகிய சமுத்திரம் முதலியன எனக் கொள்க. தேர்முதலியவற்றின்மீது பரவை சென்றன என உருவகவுயர்வுநவநிச்சியணிபடக் கூறினார்; பதாதிப்பொனவம் - உருவகம். இச்செய்யுளில், நான்கடிகளிலும் முற்றுமோனை காண்க. பி-ம்:—¹பரவை, ²சென்றதோருவரி, ³முடிப்பரிமிசை, ⁴சென்றது, ⁵வேலையே, (கஅங்)

௩௩.—பல்லியங்கள் முழங்காமைபின் வருணனை.

தாரையுஞ் சங்கமுந் ¹தாளங் கொம்பொடு
வார்மிசைப் பம்பையுந் துடியு மற்றவும்
பேரியு மியம்பல சென்ற பேதைமைப்
பூரியர் குழாத்திடை ²யறிஞர் போலவே.

(இ-ள்.) தாரைஉம் - தாரையென்னும் ஊதுகருவியும், சங்கம்உம் - சங்க வாச்சியமும், தாளம் - தாளமும், கொம்பொடு - ஊதுகொம்பும், வார் மிசை பம்பைஉம் - வாரினுற் கட்டப்படுதலைக்கொண்டபம்பையென்னும்பறையும், துடிஉம் - உடுக்கையென்னும்பறையும், பேரிஉம் - பேரிகைகளும், மற்றஉம் - மற்றுமுள்ள வாச்சியங்களும், (ஆகியஎல்லாம்),—பேதைமை பூரியர் குழாத்திடை அறிஞர் போல - அறியாமைக்குணம்மிஞ்ந்த கீழோரின் கூட்டத்திலே அறிவுடைய பெரியோர் பேசாமலிருப்பதுபோல, இயம்பல - ஒலியாதனவாய், சென்ற - சென்றன; (எ-று.)

இராமனைப்பிரிந்துள்ள துயரத்தினாலும் அரசனினுந்துபட்டதனாலும் மகிழ்ச்சியையும் மங்கலத்தையும் தெரிவிப்பனவான தாரை முதலியன இயம்பாமற் சென்றன; அங்ஙனஞ்சென்ற அவற்றிற்குப் பூரியர்குழாத்திடை அறிஞர் பேசாமல் மென்னமாக இருப்பதை உவமைகூறினார்; உவமையணி. சென்ற - 'அன்' சாரியை பெருதமுற்று. பி-ம்:—¹தாளவிட்டமும், தாளங்கொம்புகள், ²வறிஞர். (கஅச)

௩௪.—மகளிர் ஆபரணம் பூணுதலின்றிச் செல்லுதலின் வருணனை.

தாவரு நான்¹முத லணிய லாற்²றகை
³மேவரு கலங்களை வெறுத்த மேனியர்
தேவரு மருள்கொளத் தெரியுங் காட்சியர்
பூவுதிர் கொம்பென மகளிர் போயினார்.

(இ-ன்.) தா அரு - அழிதலில்லாத, நாண் முதல் - நாணம் முதலான குணங்களாகிய, அணி அலால் - அணிகலன்களை யல்லாமல், தகை மேவரு - தகுதி பொருந்திய [பெருவிலையுள்ள], கலங்களை - ஆபரணங்களை யணிதலை, வெறுத்த - வெறுப்புக்கொண்டு (நீக்கி) விட்ட, மேனியர் - உடம்பையுடைய வரும், (அங்ஙனம் ஆபரணங்களை யணியாத நிலையிலும்), தேவர்உம் மருள் கொள தெரியும் காட்சியர் - தேவர்களும் (இவர்கள் தேவமடந்தையர் தாமே? என்று) திகைப்புக்கொள்ளுமாறு (பேரழகுடன்) விளங்குகின்ற இனியதோற்ற முள்ளவருமான, மகளிர்—, பூஉதிர் கொம்பு என - மலர்கள் சிந்தப்பெற்ற பூங் கொம்புபோல, போயினார்—; (எ-று.)

சீராமன் முடிபுனைந்து அரசுபுரியாது கானகஞ்சென்றுள்ளதனால் தாம் கொண்டுள்ள துயரம் புலனாகுமாறு மகளிர் அணிகலங்களைப் பூணராயின ரென்க; இவ்விஷயம் மேல் ௯௭-ஆஞ் செய்யுள் முதலியவற்றில்விளங்கும். அங்ஙனம் அணிகலங்களைப் பூணராயினும் தமக்கு இயற்கையில் அழகைச்செய்வன வான நாண்முதலிய மகடூஉக்குணங்கள் நிரம்பியவர் அம்மகளி ரென்பார் 'தா வருநாண்முதலணியலாற்றகை மேவரு கலங்களை வெறுத்த மேனியர்' என்றார்; "வண்பாலோவா நாண் மடமச்சமியவையே தம், பூண்பாலாகக் காண்பவர் நல்லார்" என்றார் கீழ்க் கைகேசிகுழுவினைப்படலத்தும், அணிகலனை நீத்த நல்லார்க்குப் பூவுதிர்ந்தகொம்பு'உவமையாதலை, "தாவின் மாமாணிக்குலன் முற்றுந் தனித் தனிச்சிதறி,... பூவுதிர்ந்ததோர்கொம்பெனப் பூமிசைப் புரண்டான்" என்று கீழ் மந்தரைச்சூழ்ச்சிப்படலத்துங் காண்க. பி-ம்:—1மலர்க்கைகளாற், முதற்றணியலால். 2ததை. 3மேவருங். (௧௮௫)

௩௫.—சக்கரவர்த்தியின் வெண்கொற்றக்குடையின்று
மற்றையோரின் கவிகையைக்கொண்ட சேனையின் வருணனை.

அதிர்கடல் வையக மனைத்துங் காத்தவன்
1விதிவருந் 2தனிக்குடை மீதி லாப்படை
3பொதிபல 4கவிகைமீன் பூத்த 5தாதிவங்
கதிர்மதி நீங்கிய கங்குல் 6போன்றதே.

(இ-ன்.) அதிர் கடல் வையகம் அனைத்துஉம் - ஒலிக்கின்ற கடலாற்றமுட்பட்ட பூமிமுழுவதையும், காத்தவன் - காப்பவனாகிய சக்கரவர்த்தி பிடித்துக் கொள்கின்ற, விதி வரும் தனி குடை - ஈரறைப்படியே (வமிசபரம்பரையாக) வந்த ஒப்பற்ற சூரியகுலத்தாரின் வெண்கொற்றக்குடை, மீது இலா-மேலே பிடிக்கப்படாமலுன்ன, படை - அச்சேனையானது,—பொதி பல கவிகை மீன் பூத்தது ஆகில்உம் - நெருங்கிய (மற்றைமன்னவரின்) பல சிறுவெண்கொற்றக்குடையாகிய நட்சத்திரங்கள் தோன்றப்பெற்றதாயினும், கதிர் மதி நீங்கிய கங்குல் - கலைகள்நிரம்பிய சந்திரனைப் பெற்றிராத இரவை, போன்றது—;

மற்றைமன்னவரின் வெண்கவிகைகள் நட்சத்திரங்கள்போல விளங்கினும், பிரதானமன்னவனுடைய பெருவெண்கொற்றக்குடையைப் பெற்றிராத சேனை, நட்சத்திரங்களெல்லாம் விளங்கச் சந்திரனைப்பெற்றிராத இரவு போன்று மழுங்கிக்கிடந்த தென்றவாறு. உருவகவணியை யங்கமாகக்கொண்டு வந்த உவமையணி. சூரியவமிசத்து முதலரசனாகிய வைவச்சுவதமறு முதற்கொண்டு பட்டாயிஷேகம்பெற்ற வரசர்களால் தம்முடயிது பிடிக்கப்பெற்று ஒப்பற்றுவிளங்கும் பெரியவெண்கொற்றக்குடையென்பார் 'விதி வருந்தனிக்குடை' என்றார். 13-ம்:—¹விதிதரு. ²மதிக்குடை. ³பொதிதரு, பொதிவரு, பொதிமலர், ⁴கவிகைகள், கவிகைமீப், ⁵ஆயினும். ⁶போன்றவே.

ந.கூ.—சேனைமதிதியின் வருணனை.

செல்லிய ¹செலவினாற் ²சிறிய திக்கெனச்
சொல்லிய சேனையைச் சுமந்த தேயெயி
³ஒல்லெல்லி வேலை நீருடுத்த பாரையொர்
மெல்லிய லென்றவர் ⁴மெய்ய ரேகொலாம்.

(இ-ள்.) செல்லிய செலவினாற் - சென்ற நடையினால், திக்கு சிறிய - திக்குக்கள் (தமக்குப்) போதுமான விசாலமுள்ளனவல்ல, என-என்று-, சொல்லிய-தெரிவிக்கின்ற, சேனையை—, சுமந்தது எனில் - தாங்கிற் றென்றால்,— ஒல்லெல்லெ நீர் உடுத்த பாரை-ஒல்லென்னும் ஒலியையுடைய கடலின் நீரினாற்சூழப்பட்டுள்ள பூமியை, ஓர்மெல்லியல் என்றவர் - பெண்பாலாகக் கருதிச் சொன்னவர், மெய்யர்எகொல்-உண்மைகூறியவராவரோ? (எ-று.)

மெல்லியல் பெரும்பாரத்தைப்பொறுத்தாலும் சேனாசமுத்திரத்தைப் பூமிதேவிதாங்கியதனாலும் பூமியைப் பெண்பாலென்றல், உண்மையாகாதென்றவாறு: இதனால், சேனையின்மிகுதி புலப்படுதல் காண்க. பெருந்திராளான சேனை செல்லுதற்கு ஏற்ற பரப்பு திக்குக்களுக்கு இல்லையென்பது, 'செல்லிய செலவினாற் சிறிய திக்கெனச் சொல்லிய சேனை' என்பதன் கருத்து. ஏகாரம் - ஈற்றசை. வடமொழியில் பூமிக்குள்ள பெயர்கள் பெண்பாலாக இருத்தல் பற்றிப் பெண்ணாகக்கூறுபவரை, 'பாரையொர்மெல்லியலென்றவர்' என்றது. 13-ம்:—¹செலவினில். ²சிறிய திக்கெனச். ³ஒல்லியல். ⁴மெய்யரே, மெய்யரோ.

ந.எ.—மகளிரின்தனங்களுடைய வருணனை.

* தங்கு¹தண் ²சாந்தகில் கலவை ³சார்கில
குங்குமம் ⁴கோட்டில கோவை முத்தில
பொங்கிளங் கொங்கைகள் புதுமை வேறில
தெங்கிள நீரோனத் தெரிந்த ⁵காட்சிய.

(இ-ள்.) தண் தங்கு சாந்து - குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்தளமும், அகில் - அகில் தேய்வையும், கலவை - கலவைச்சீர்த்தும், சார்கில - பூசப்பெருதனவும், குங்குமம் கோட்டில = குங்குமக்குழம்பு அணியப்பெருதனவும், முத்து கோவை

இல - முத்துவடங்களை யணியாதனவுமான, பொங்கு இன் கொங்கைகள் - பருக்குந்தன்மையுள்ள இளமையான (மகளிரின்) தனங்கள்,—வேறு புதுமை இல-வேறு எவ்வகையணியும் இல்லாதனவாய், தெங்கு இள நீர் என தெரிந்த கர்ட்சிய - தென்னமரத்துக்காய்த்துள்ள இளநீர்த்தேங்காய்ப்போலத் தோன்றுகின்ற தோற்றத்தை யுடையனவாயின; (எ-து.)

மகளிர் கொங்கைகள், சாந்துமுதலியவற்றைப் பெற்றிராமையால் தெங்கினீர்போலவே தோன்றின வென்றவாறு. மகளிர்கொங்கைகள் சாந்து முதலியன அணியாமைக்குக் காரணம், கீழ்க்கூறப்பட்டது. பி-ம்:—1செஞ். 2சாந்தில. 3சாத்தில. 4கோட்டிய. கொட்டில. கொட்டல. 5காட்சியே. (கஅஅ)

ந.அ.—ஆடவர் தோள்களின் வரணனை.

* இன்றுணை யவர்முலை 1யெழுது 2சாந்தினு மன்றலந் தாரினு மறைந்தி லாமையாற் றுன்றிளங் 3கொடிமுதற் றாறு நீங்கிய குன்றெனப் பொலிந்தன குவவுத் தோள்களே.

(இ-ள்.) இன்றுணையவர் முலை எழுது சாந்தின் உம் - இனிய மனைவியான மகளிரின் தனங்களிலே யெழுதிய தொய்யற் சந்தனத்தினாலும், மன்றல் அம் தாரின் உம் - நறுமணமுள்ள அழகிய பூமால்களினாலும், மறைந்து இலாமையால் - மறைக்கப்படாமலிருந்ததனால்,—துன்று இள கொடி முதல் - நெருங்கிய இளங்கொடிமுதலிய, தாறு - புதர்கள், நீங்கிய - நீங்கப்பெற்ற, குன்று என-மலைபோல, குவவு தோள்கள்-(ஆடவரது) திரண்டுள்ள தோள்கள், பொலிந்தன - விளங்கின; (எ-து.)

மகளிர் நணவரைத் தழுவுதலை நீங்கியமையால், ஆடவரின் தோள்கள் துணையவர்முலையெழுது சாந்து இலவாயின. இல்லறம் நடத்துதற்கு அமைந்த துணைவியரென்பார் 'இன்றுணையவர்' என்றார். சாந்து தார் இவைகளால் அணியப்பெறாமையால், கொடிமுதற்றாறு நீங்கிய குன்றெனத் தோள்கள் பொலிந்தன வென்க. பி-ம்:—1எழுதுஞ். 2சாந்தினம். 3கொடிமுகிற்றாக. (கஅக)

ந.சு.—மகளிரின் அஞ்சனமணியாத கண்களின் வரணனை.

1நறையறு கோதையர் நாட்செய் 2கோலத்தின் 3றுறையற வஞ்சனந் துறந்த 4நாட்டங்கள் 5குறைவற நிகர்த்தன கொற்ற முற்றுவான் கறையறக் 6கழுவிய கால 7வேலையே.

(இ-ள்.) நறை அறு கோதையர் - வாசனைப்புகைபூட்டப்பெறாத மயிர் முடியையுடைய மடந்தையர், நாள் செய் கோலத்தின் துறை அற - தினந்தோறஞ் செய்யப்படுகின்ற அலங்காரத்தின் துறையினின்று நீங்கினமையால், அஞ்சனம் துறந்த-மைதிட்டுதலொழிந்த, நாட்டங்கள் - ஒளிபொருந்திய அவ

ரது)கண்கள், — கொற்றம் முற்றுவான் - வெற்றியைமுடித்த ஒருவன், கறை அற கழுவின - (போர்செய்தகாலத்திற் படிந்த) இரத்தக்கறை போம்படி கழுவின, காலன்வேலை - காலன்போல் வருத்தத்தரும் வேற்படையை, குறைவு அற நிகர்த்தன-குறைவில்லாமல்ஒத்தன [முற்றுவமையாகப் பெற்றன]; (எ-று.)

அஞ்சனமெழுதப்பெறாத கண்களுக்கு, கறைகழுவின வேற்படை ஏற்ற உவமையாகும். துயர்க்காலத்திற் கோலத்தின்துறையறுதல், இயல்பு. முற்றுவான் - பெயர். கொற்றம்முற்றுவான் என்பதற்கு - வெற்றியை முற்றும் பொருட்டு என்று கூறுவதிற் சிறப்பின்மை காண்க. கறையறுகோதையர் என்பதற்கு - (புதியமலர்மாலையைத்தரித்தவில்லாமையால்) தேன்நீங்கிய மாலையைணிந்தவரென்பபொருள் கூறுவாருமுளர். 1.3-ம்:—1நறையகிற், 2கோலத்திற், 3துறையறி, 4வாட்கண்கள், 5குறையற, 6கழுவின, 7வேலினே. (கூக0)

ச0.—மடந்தைமாரின் மேகலையணியாவல்துல் பரிபுரமணியாத

அடி இவைகளின் வருணனை.

*விரிமணி மேகலை 1விரவி யார்த்தில

தெரிவைய ரல்குற ரொலியி றேரெனப்

பரிபுர 2மார்க்கில பவளச் சீறடி

யரியின 3மார்க்கிலாக் கமல 4மென்னவே.

(இ-ள்.) தார் ஒலி இவ் தேர் என - கிண்கிணி யென்னுஞ் சிறுமணிகளின் ஒலியைப் பெறுத தேர்போல, தெரிவையர் அல்குல்-மகளிரின் இடைத்தானம், மணி விரி மேகலை விரவி ஆர்த்தில - மணிகள் பரவிப் பதிக்கப் பெற்ற மேகலையைப்பூண்டு ஒலித்தல் இவ்வாயின; அரி இனம் ஆர்க்கிலாகமலம் என்ன - வண்டுகளின் கூட்டங்கள்ஒலிக்கப்பெறுத தாமரைமலர்போல, (தெரிவையார்) பவளம் சிறு அடி - (மடந்தைமாரின்) பவளம்போற் செந்திறமான சிறியபாதங்கள், பரிபுரம் ஆர்க்கில - சிலம்புகள் (தம்மிடத்து) ஒலிக்கப்பெறுதிருந்தன; (எ-று.)

மேகலையார்க்கப்பெறுத அல்குலுக்கு - தாரொலியில்லாததேரும், பரிபுரம் ஆர்க்கப்பெறுத பவளச்சீறடிக்கு - அரியினம் ஆர்க்கப்பெறுத கமலமும் ஏற்ற உவமையாகும். 1.3-ம்:—1விரகினுர்த்தில, விரைவினார்க்கில, விரவியார்க்கில, 2ஆர்த்தில, ஆர்க்கிலாப், 3ஆர்த்திலாக், 4அன்னவே. (கூகக)

சக.—மகளிர் அணிபூணமைக்குக் காரணம்.

*மல்கிய 1கேகயன் மடந்தை வாசக

நல்கிய தரிவையர் 2நடுகிற் கேகொலாம்

புல்கிய 3மணிவடம் பூண்கி லாமையா

4லொல்கிய வொருவகைப் பொறை5யு யிர்த்தவே.

(இ-ள்.) புல்கிய மணி வடம் பூண்கிலாமையால் - (மகளிர்யாவரும் எப் போதும்) அணியுந்தன்மையனவான முத்தவாரங்களை யணிந்துகொள்ளாமை

யால், ஒல்கிய - ஒழியுந்தன்மையனவாகிய அம்மகளிரின் இடைகள், ஒருவகை பொறை உயிர்த்த-ஒருவகையாக (ப் பாரமின்றி) இளைப்பாறின; (இதற்குக்காரணம்), கேகயன் மடந்தை மல்கிய வாசகம் - கேகயவரசன் மகளான கைகேயியினது (துயரமிருவதற்குக் காரணமான)வரம், நல்கியது - அருள்செய்தது, — அரிவையம் நடுவிற்கு ஏ கொல் - மகளிரின் இடை யொன்றுக்கு மாத்திரமே போலும்; (எ-று.)

கைகேயியின் வரச்சொல்லால் இராமன் கானகஞ்சென்ற துயரச்செய்தியினால் மகளிர்யாவரும் மணிவடந் துறந்திருந்தன ரென்றவாறு. மணிவடம் பூணுதலை மகளிர்ஒழிந்தமையால், மகளிரின் இடை, முலைப்பாரம்தவிர மணி வடத்தைப் பொறுக்கும் பாரம் குறையப்பெற்று இளைப்பாறலாயிற் றென்றார்; முலைப்பாரம் நீங்காமையால் 'ஒருவகைப்பொறையுயிர்த்த' என்றது. யாவரும் வருந்த இடையொன்றுமாதிரம் பொறையுயிர்த்தலால், 'நடுவிற்கே' எனப் பிரிவினையேகாரங்கொடுத்துக்கூறினார். தந்தறிப்பேற்றவணி. ஒல்கிய - பெயர். பி-ம்:—¹கேகயமடந்தை. ²நடுவினுக்கெலாம், நடுவினிற்செலாம். ³மலர்வடம். ⁴ஒல்கியது. ⁵உயிர்க்கவே. (கூகூ)

சுஉ.—சேனையானது பொலிவும் களிப்பும் அற்றிருந்தமை.

கோமகன் பிரிதலிற் கோல¹நீத்துள
தாமரைச் செல்வியுந் தவத்தை மேவினான்
காமனு மருந்துயர்க் கடலின் மூழ்கின
னமென²நிகழ்த்தவ வளவில் சேனையே.

(இ-ள்.) கோமகன் பிரிதலின் - இராசகுமாரனாகிய இராமன் (நகரத்தை) விட்டு (க் காட்டுக்குச்) சென்றதனால், கோலம் நீத்துஉள தாமரை செல்விடம் - (தன்) அழகுசெட்டுள்ள தாமரைமலரில் வசிப்பவனான இலக்குமியும், தவத்தை மேவினான் (ஆம் என) - தவஞ்செய்யவிரும்பி அப்பாற்சென்றிட்டாளெனவும், — காமன் உம் - (மகளிர்க்கும் ஆடவர்க்கும் ஆகைநோயை விளைக்கவல்ல) மன் மதனும், அரு துயர் கடலில் மூழ்கினான் ஆம் என - கடப்பதற்குஅரிய துன்பக்கடலிலேஅமிழ்ந்து நிற்கின்றனாகு மெனவும், (கண்டோர்கருதும்படி), அ அளவு இல் சேனை - எல்லையற்ற அந்தப்பரதன் சேனையானது, நிகழ்த்தது - (பொலிவும் மனக்களிப்பும் அற்றதாக) இருந்தது; (எ-று.)

செல்வச்சிறப்பும் மாதரும்ஆடவரும் கூடிக்களித்தலும் இன்றி, அச்சேனையிருந்தமையின், இவ்வாறு வருணித்தார்; தந்தறிப்பேற்றவணி. தசரதன் இறந்து பட்டதனாலும் இராமன் கானகஞ்சென்றதனாலும் அரசியல் நடவாமை யால், 'தாமரைச்செல்வியும் தவத்தைமேவினான்' என்று கூறியதாக உரைவருத் தலு முண்டு. பி-ம்:—¹நீத்தன. ²நிகழ்த்தது. (கூகூ)

சுஉ.—சேனையின் மிகுதி.

மண்ணையும் வாணையும்¹வயங்கு திக்கையு
²முண்ணிய நிமிர்சூட லொக்கு மென்பதென்
கண்ணினு³மனத்தினுங் கமலத் தண்ணற
னெண்ணினு நெடிதவ னெழுந்த சேனையே.

(இ-ன்.) மண்ணை உம் - பூமியையும், வாளை உம் - ஆராயத்தையும், வயங்கு திக்கை உம் - விளங்கிய திக்குக்களையும், உண்ணிய - தன்னுட்கொள் றும்பொருட்டு, நிமிர் - பொங்கியெழுந்த, கடல் - (ஊழிக்காலத்துக்) கடலை, ஒக்கும் - (இந்தச்சேனை) ஒத்திருக்கும், என்பது - என்று சொல்லுவது, என் - எவ்வாறு? [யுகார்த்தகாலத்துக்கடலை யுவமைகூறுவதும் பொருத்தமற்றதாகு மென்றபடி]; எண்ணின் உம் - (நாம் அச்சேனையின் அளவைப்பற்றி எவ்வளவு) எண்ணினாலும், அவண் எழுந்த சேனை-அப்போது (பரதனுடன்செல்லுமாறு) புறப்பட்ட சேனையானது, - கமலத்து அண்ணல் தன் - கமலத்தில்தோன்றிய (அந்தக்கடலைப்படைத்த கடவுளான) பிரமதேவனது, கண்ணின் உம் - (படைத்தபொருளைக் காண்கின்ற) கண்களைக்காட்டிலும், மனத்தின் உம் - (படைக்குமாறு கருதுகின்ற) மனத்தைக்காட்டிலும், நெடிது - மிக்கதாகும்,

சேனையைப்பற்றி இவ்வளவென்று கூறவேணுமென்க் கருகினாலும், படைத்தற்கடவுளின் கண்களாலும் மனத்தாலும் காணமுடியாதவாறு மிக்குள் ளது அச்சேனை யென்ற இதுகான் நம்மாற்கூறமுடிகின்றது; இப்படிப்பட்ட பெருஞ்சேனைகளுக்கு, மண்ணையும் விண்ணையும் திக்குக்களையும் அகப்படுத்திக் கொள்ளும் ஊழிக்கடலும் பிரமனாற்படைத்தபொருளாதலால் உவமையாகா தென்றவாறு, உண்ணிய-செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு விளையெச்சம். பி-ம்:-
¹வாங்கு. ²உண்ணியரே, உண்ணியரீர்க். ³அகத்தினும், முகத்தினும். (ககச)

சச.—சேனையின் வருணை.

¹அலைநெடும் புனலறக் குடித்த லாலக

²நிலைபெற நிலைநெறி நிறுத்த லானெடு

³மலையினை மண்ணுற வழத்த லாந்⁴மமிழ்த்

தலைவனை ⁵நிகர்த்ததத் தயங்கு ⁶தாணையே.

(இ-ன்.) அலை நெடு புனல் அற குடித்தலால்-அலைகளையுடைய கடவினது மிக்கநீரை முழுதும் இல்லையாம்படி குடித்ததாலும், [(செல்லும்வழியிடை யேயுள்ள) அலைகளையுடைய பெரிய நதி முதலியவற்றின்மிக்கநீரைக் குடித்த லாலும்], அகம்நிலை பெற நிலை நெறி நிறுத்தலான் - பூமி (ஒருபுறந்துக்காது) நிலைபெறும்படி நிலைபாண முறைமையில் நிற்கச்செய்வதாலும் [பூமி நிலை பெறும்படி நிலையாக ஓர்நெறியில் நிறுத்துதலாலும்], நெடு மலையினை மண் உற அழுத்தலால்-(வானத்தளவும்) ஒங்கியிருந்த வீந்தியமலையைப் பூமியினுள்ளாகு மாறு அழுத்தச்செய்ததனாலும் [தான் செல்லும் வழியிலேயுள்ள மலைகளைத் தன்னுடைய பாரமிகுதியாற் பூமிக்குள்ளே அழுத்தும்படி செய்தலினாலும்], தமிழ்தலைவனை - தமிழுக்கு (இலக்கணத்தைமுதலிற்செய்து) தலைமைபூண்டிருந்த அகத்தியமுனிவனை, அ தயங்கு தாளை - விளங்குகின்ற அச்சேனையா னது, நிகர்த்தது - ஒத்தது; (எ-று.)

அலைப்புனலைக்குடித்தல், அகம்நிலைபெற நிலைநெறிநிறுத்தல், மலையினை மண்ணுறஅழுத்துதல் என்ற தன்மைகளால், அச்சேனை அகத்தியமுனி

வுனை யொக்கு மென்றார்; சீலேடைபற்றிவந்த உவகையணி. மாற்றார் வசப்
படாது குரிய குலத்தாசரிடத்தே பூமிநிலைபெறுமாறு செய்வது அச்சேனையே
யாதலால், அதனை 'நிலை நெறி அகம்நிலைபெற நிறுத்தலால்' என்றது. இனி,
தம்மணத்தைப் புலன்களிற்செலுத்தாது ஐதேந்திரியத் தன்மை கொண்டிருத்
தலாற் சேனையை இங்ஙனங் கூறிய தெனினுமாம். அகம் என்ற சொல் - பூமி
மனம்முதலிய பல பொருள் களுள்ளதாதலே "மனமுமுள்ள மனையும்பாவமும்,
பூவியும் மரப்பொதுப்பெயரு மகமே" என்ற பிங்கலந்தையினாலும் அறிக.
பூர்வத்தில் முனிவர்கனெல்லாம் சேர்ந்து ஸம்ஸ்கிருதபாஷையை அபிவிருத்
திசெய்து காசியில் வடமொழிச்சங்கமொன்று ஏற்படுத்த, அச்சங்கப்புல
வருள் ஒருவனாகிய அகத்தியமுனிவன் மற்றைப்புலவர்களோடு பலகாலங்
தர்க்கஞ்செய்துகொண்டுவந்து ஒருநாள் அவர்களோடுமாறுகொண்டு அவர்க
ளிறுமாப்பை யடக்கும்பொருட்டுச் சிவபெருமானிடஞ் சென்று தனது
கருத்தை வெளியிட்டுச் சற்றுநேரம் பேசிக்கொண்டிருக்கையில், தான் நின்ற
மண்டபமுழுவதும் திவ்வியபரிமளமொன்று வீச, அகத்தியன் பரமசிவனை
நோக்கி, 'சுவாமி! இவ்வாசனை ஏது?' என்றுவினவ, பரமசிவன் அவனை அம்
மண்டபத்தின் ஓர் மூலைக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோய்க் குவியலாய்ப்போகட்
டிருந்த சில வட்டுப்பிரதிகளைக் காட்டவே, அவற்றைக் கண்டமாதிரத்தில்
அகத்தியன் மதுர மென்று அருத்தவ்கொள்ளும் 'தமிழ்' என்னும் இன்பமான
பெயரைச் சொல்ல, உடனே பரமசிவன் அந்தப்பாஷைக்கு ஆதாரவாதிகள் இவ்
வேட்டுப்பிரதியிலுள்ளனவென்று எடுத்துக்கொடுத்து உபதேசிக்க, அப்போதே
தட்சிணத்திலுள்ள பொதியமலைக்குப் போய்த் தனியே வாசஞ்செய்து அவ்விநி
களைக்கொண்டு பேரகத்தியம் சிற்றகத்தியமென்னும் இலக்கணதூல்களையி
யற்றி அவற்றைத் தன்மாணக்கராகிய தொல்காப்பியன் முதலிய பன்னிருவர்க்
குந் கற்பித்தருளித் தமிழ்ப்பாஷையைத் தழைத்தோங்கச் செய்தானென்பது
வரலாறுதலால், அகத்தியமுனிவனை 'தமிழ்த்தலைவன்' என்றார். 13-ம்:—
1. அலைகடனெடும்புனலறக்குடித்தலான், அலைநெடும்புனலறக்குடிக்கையாலகம்.
2. நிலைபெற நிலநெறி நிறுத்தலால். 3. மலைகளே. 4. தமிழ்த்தலைவனை. 5. ஒத்தது.
6. சேனையே.

கடல் நெடும்புனல் குடிந்த வரலாறு:—இந்திரன் முதலிய தேவர்கள்
தம்பகைவனாகிய விருத்திராசரன் மற்றும்பல அசுரர்களுடனே கடலில் ஒளித்
துக்கொண்டபோது அகத்தியமகாமுனிவனை வந்துபிரார்த்திக்க, அவன் அக்
கடலினீரைத் தனது ஒருகையால் முற்றும்முகந்து பருகியருளி, உடனே
ஒளித்திருந்த அவ்வசுரனை இந்திரன் கொன்றபின், அவன் வேண்டுகோளின்
படி மீண்டும் உமிழ்த்தன னென்பதாம். அகம்நிலைபெற நிறுத்தியவரலாறு-
முன்னொருகாலத்தில், பரமசிவன் முதலிய தேவரயாவரும் கூடி 'யாம் சேர
இருத்தலால் வடகிசைதாழ்த்து சென்கிசையுயர்ந்தது; இதற்குஅகத்தியனா
ரேதெற்கில் இருத்தற்குஉரிபவர் என்று அவனை வேண்டிக்கொள்ள, அவனும்

தென் திசைக்கட்போந்து இருதிசையும்ஒப்ப நிலைபரம்பெற்று நடுவுநிலையடையும்படி பொதியிலின்கண் இருந்தருளினு னென்பதாம். மலையுனை மண்ணுற அழக்திய வரலாறு:—முன்னொருகாலத்தில் விந்தியமலை, மேருமலைமுதலிய எல்லாமலைகளினும் தான் உயரவேண்டுமென்று கருதி ஆகாயத்தையனாவி யுயர்ந்து சூரியன்முதலிய கிரகங்களும் நட்சத்திரங்களும் செல்லுகின்ற வழியையெல்லாம் மறைத்துவின்றபொழுது தேவர் முனிவர்பாவரும் வந்து அதையடக்கியருளவேண்டு மென்று அகஸ்தியனைப் பிரார்த்திக்க, அவன் அங்கு எழுந்தருளி அப்பொழுது தன்னைக்கண்டுவணங்குகின்ற அம்மலையை 'இனியான் வடதிசையிலிருந்து தென் திசைக்கட்சென்று மீண்டு வருமானவும் இவ்வாறே குறுகிக்கிடப்பாய்' என்று சொல்லி யடக்கியருளி அம்மலையின்மேலேறி அப்பாற்சென்றன னென்பதாம். (ககடு)

சுரு.—சனங்கள் யாவரும் நீங்கிய அயோத்திமாநகரின் வநுணை.

அறிஞருள்¹சிறிஞரு மாதிரி²யந்தமார்

செறிபெருந் தானையுந் திருவு நீங்கலாற்

குறியவன் புனலெலாம் வயிற்றிற் கொண்டநான்

மறிகட லொத்ததன் வயோத்தி மாநகர்.

(இ-ள்.) அறிஞர் உம் சிறிஞர் உம் ஆகி அந்தம் ஆ - அறிவுள்ள பெரியோர் முதல் இளைஞர் முடிவாக, செறி - (சனங்கள்) நெருங்கியுள்ள, பெரு தானை உம் - பெருஞ்சேனையும், திரு உம்-இலக்குமியும், நீங்கலால் - நீங்கியதனால்,—அ அயோத்தி மாநகர்-அந்த அயோத்தியா பட்டணமானது,—குறியவன் புனல் எலாம் வயிற்றில் கொண்ட நான் - குறுமுனிவனாகிய அந்தரியன் (கடலின்) நீரையெல்லாம் பருகி வயிற்றினுட் கொண்டபோது, மறிகடல் - (அலை) மடங்குந்தன்மையுள்ள (அக்) கடலை, ஒத்தது—; (எ-று.)

சேனையும் திருவும் நீங்கியதனால் வெறிச்சென்றிருந்த அயோத்திமாநகர்க்கு அகத்தியன்பருகியதனால் அவ்வாறான கடல் உவமையாம். திரு நீங்குதல் - நகரத்தின் சோபைகெடுதல்; சீதை சென்றதைக் குறிக்கு மெனினுமாம். பி-ம்:—¹சிறியரும், செறிஞரும். ²அந்தமாம், அந்தமாய்ச். (ககக)

சுரு.—படைசேனர் வழியின் வநுணை.

பெரு¹திரை நதிகளும் வயலும்²பெட்டியு

மரங்களு³ மலைகளு மண்ணுங் கண்ணுறத்

³திருந்தலி லயோத்தியார்⁴தெய்வ மாநக

ரருந்தெரு வொத்ததப் படைசெ லாற்றோ.

(இ-ள்.) பெரு திரை நதிகள் உம் - பேரலைகளைக்கொண்ட யாறுகளும், வயல்உம்—, பெட்டி உறு மரங்கள்உம் - விரும்பத்தக்க மரங்களும், மலைகள்உம்-, மண்உம்-, கண்உற - கண்ணுக்குப்புலனாக, (அவற்றைப்பார்த்துக்

கொண்டு), அ படை-அந்த(த் தசரதன்) சேனை, செல் - சென்ற, ஆறு-வழியா னது,—திருந்தல்லில் அயோத்தி ஆம் தெய்வம் மா நகர் அரு தெரு ஒத்தது - திருத்தப்படாத அயோத்தியென்னுந் தெய்வீக நகரத்தின் தெருவை யொத் திருத்தது; (எ-று.)

அயோத்திமாநகரின் வீதியே தசரதன்படை செல்லப்பெற்றிருக்குமாத லால், படை சென்ற வழி, அயோத்திவீதியைப் போன்றதென்றார்; கீழ் அயோத்திமாநகரம் வெறுவியதானமையைக் கூறிய கவி, இதனால், படை சென்றவழி அயோத்தி வீதிபோற் பொலிவுபெற்ற தென்று வருணிக்கின்ற ரென்க. நகரவீதிபோலச் செய்வனே படைசெல்லும்வழி யிராதாதலால், அயோத்தித் தெருவுக்கு 'திருந்தவில்' என அடைமொழிகொடுத்தார். இனி, நதியென்றும் வயலென்றும் மரமென்றும் மண்ணென்றும் காணுதல் முடியாத படி பார்த்திருத்தலால், அங்ஙனம் நதிமுதலிய ஒன்றுந்தோன்றாது பார்துள்ள அயோத்திவீதியைச் சேனையொக்கு மென்றுகூறவுமாம். 'பெட்டிபுறம்'என் பதை, நதிகள் முதலியவற்றிற்கும் அடைமொழி பாக்லாம். 13-ம்:—'பெட்டிபுற. 2செடிகளும். 3திருத்தற. 4செல்வ, தேவ. (கூகூ)

சுஎ.—அச்சேனோடில் யானையின் மதமணமன்றி வேறுமணம் இல்லாதிருந்தல்.

1தார்கடாங் 2கோதைதாங் 3சாந்தந் தாந்தகை
4யேர்கடாங் 5கலவைதாங் 6கமழந்த தின்றென்பார்
கார்7கடா மெனமிகக் கடுத்த கைம்மலை
வார்கடா 8மல்லகம் 9மன்னன் சேனையே.

(இ-ள்.) கார்கள் தாம் என மிக கடுத்த - (இவைகள்) மேகங்களாகு மென்று சொல்லுமாறு முற்றுவமையாயமைந்த, கைம்மலை - யானைகளின், வார்கடாம் அல்லது - நீண்ட மதப்பெருக்கின் மணங் கமழ்வதன்றி, அ மன் னன் சேனை - அந்தத் தசரதமன்னவனது சேனையில், தார்க்கடாம் - (மார்பில் அணியும்) பூமாலையோ, கோதை தாம் - (மயிர்முடியிற் சூடும்) மாலையோ, சாந்தம் தாம் - (மார்பிற் பூசிக்கொள்ளுஞ்) சந்தனமோ, தகை வர் கடாம் கலவை தாம்-சிறப்புள்ள அழகமைந்த கலவைப்பூச்சுகளோ, கமழ்ந்தது இன்று-மணம் வீசியதில்லை, என்பர்—; (எ-று.)—ஆல் - தேற்றம்.

'என்பர்' என்பதையும் அசையாகக்கொள்ளுதலுமாம். யானைகளின் மத மணம்தவிர, வேறு சந்தனம் மலர் இவற்றின்மணம் அந்தச்சேனையிற்கமழவில்லை யென்றவாறு. அங்ஙனம் அச்சேனை சாந்து மலர் என்ற இவைகளைத் துறந்த மைக்குக் காரணம், இராமனைப் பிரிந்த துயராகு மென்பது, முன்னமே கூறப் பட்டது. கார்கடாமென என்ற இடத்திலுள்ள என என்னுஞ் சொல்லுக்கு 'உள்ள' என ஒரு முடிக்குஞ்சொல் வருவித்து, மிகக்கடுத்த-மிகவுஞ்சினமுள்ள யானையென்பாருமுனர். கைம்மலையென்ற உவமையாகுபெயரில், மலையென்றது

கையென்ற குறிப்பால், யானையைக் காட்டிற்று. பி-ம்:—¹தார்கடான், ²கோதைதான், ³தாமந்தாந்தகை, தாமந்தான்றகை, சாந்தன்றான்றகை, சார்த் திலாவகை, ⁴வர்கடான், போர்கடாம். ⁵கலவைதான், ⁶கமழ்த்தின்றென்பரால், அமைந்தத்தின்றெனக், ⁷கடாமெனமுகங்கடுத்த, கடங்கடந்தனவனைய, கடங்கு கார்த்தனவனைய, கடங்கடத்தனவனைய. ⁸மணந்தரு, ⁹மன்னர். (கூகூ)

சுஅ.—ஆடவர் குண்டலம் பூணதிருத்தல்.

ஆளுலாங் கடலினு மகன்ற ¹வக்கட
ரோளுலாங் குண்டல முதல ²தொல்லணி
கேளுலா மின்னொளி கிளர்ந்த தில்லையால்
வாளுலா துதலியர் ³மருங்கு லல்லதே.

(இ-ள்.) ஆள் உலாம் கடலின் உம் அகன்ற அ கடல் - மானுடர் (மரக் கலமேறிச்) செல்லுந்தன்மையுள்ள உவர்க்கடலைக்காட்டிலும் பரந்துள்ள அந் தச் சேனாமுத்திரத்திலே, - வான் உலாம் துதலியர் - ஒளிவிளங்குகின்ற நெற் றியையுடையமகளிரின், மருங்குல் அல்லது - இடையானது (மின்னல்போல் விளங்கியதே) அல்லாமல், தோள் உலாம் குண்டலம் முதல தொல் அணி - தோளிலசைந்தாடுத் தன்மையுள்ள குண்டலம் முதலிய பழமையான அணி கலன்களின், கேள் உலாம் மின் ஒளி கிளர்ந்தது இல்லை - நிறம் விளங்குகின்ற மின்னல்போன்ற ஒளி விலகிவிலகியொளிர்ச்சல் இல்லையாயிற்று ; (எ-று.)

சேனையில் யானைமதமணமல்லது வேறு மலர்சாந்துகளின் மணமில்லை மென்று கூறினாற்போல, இங்கு, மகளிரின் இடை மின்னல்போல் விளங்கிய தன்றி, அச்சேனையிலுள்ளார் பூண்ட அணிகலன்களினொளி மின்னல்போல விளங்கவில்லை யென்கிறார், உவமையணியோடு சேர்ந்துவந்த நன்மைநவநீர் சியணி. 'வாணுதல்' என்பதுபோல, 'வாளுலாதுதல்' என்றார். கேள்—கேழ். முகரத்துக்கு னாகரம் போலியாகவந்தது. மருங்குல்போலவே என்ற பாடத்து க்கு - மருங்குல் விளங்குவதுபோல அணியின்மின்னொளி விளங்கவில்லை யெ ன்க. ஆல் - தேற்றம்: சுற்றசையுமாம். பி-ம்:—¹ஆக்கடல், ²சொல்லணி, ³மருங் கினல்லதே, மருங்குலன்னதே. (கூகூ)

சுக.—படைகளில் மத்தளம் முதலியன ஒலியாமை.

மத்தள முதலிய வயங்கு பல்லிய
மொத்தன ¹சேறவி ²னுரையி லாமையிற்
³சுத்திரச் சுவர்கெடுஞ் சேனை ⁴திட்டிய
பத்தியை ⁵நிகர்த்ததப் படையி னீட்டமே.

(இ-ள்.) வயங்கு மத்தளம் முதலிய பல்லியம் - (ஒலி) விளங்குந்தன்மை யுள்ள மத்தளம்முதலிய பலவாச்சியங்கன், உரை இலாண்மையின் ஒத்தன சேற வின்-ஒலித்தல் இல்லாமையால் (பல்லியமென்ற பேர்மாத்திரம்) பொருந்தியன

வாய் (அந்தப்பண்டயிற்) செல்வதனால்,—அ பண்டயின் ஈட்டம் - (பாதனுடன் சென்ற) அந்தச்சேனையின் ஈட்டம், நெடு சுவர் சித்திரம் தீட்டிய சேனை பத்தியை - நீண்டசுவரிலே சித்திரமாக எழுதப்பட்ட சேனையின் தொகுதியை, நிகர்த்தது - ஒத்திருந்தது ; (எ-று),

சேனைகள் செல்லும்போது பலவகை வாச்சியங்களை யொலித்துக்கொண்டு செல்லுதல், வழக்கம்; பாதனுடன் சென்ற சேனை அங்ஙனம் வாச்சியங்களை யொலித்தலின்றி நிச்சிப்தமாகச் சென்றதனால், சித்திரத்தில் தீட்டிய சேனைபோன்றிருந்த தென்றூர். கீழ் “தாரையுஞ் சங்கமும்” (௩௬) என்ற பாடலிற் பல்லியம் ஒலியாமையைக் கூறின கவி, இச்செய்யுளாற் பல்லியம் ஒலிக்கப்பெறாத படையை வருணிக்கின்ற ரொன் றறிக, பி-ம்;—¹சேறலில், ²உரையிலாமையாற், ³சித்திரத்தவர், ⁴தீண்டிய, ⁵நிகர்த்த, (௧௦௦௦)

௫௦.—ஆடவர் மடவார்மீது காதலொழிந்திருந்தல்.

1வடறு கோதையர் விழியி னெய்தகோ
லூடுற வுரந்தொனைத் துயிரு னாவகை
யாடவர்க் கரும்பெருங் கவச மாயது
காடுறை ²வாழ்க்கையைக் கண்ண னண்ணவே.

(இ-ள்.) கண்ணன் - திருமாவின் அமிசாவதாரமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீராமன், காடு உறை வாழ்க்கையை - காட்டிலே வசித்தலாகிய வாழ்ச்சியை, நண்ண - பொருந்தியதனால், (அச்செயல்),—எடு அறு கோதையர் - புறவிதழ் நீக்கிய மலர்கொண்டு தொடுக்கப்பட்ட மாலைசங்குடிய மகளிர், விழியின் - கண்களினின்று, எய்து—, கோல்-(பார்வையாகிற) அம்பானது, உரம் ஊடு உற தொனைத்து - மார்பினை யூடுருவுமாறு தொளைசெய்துகொண்டு, உயிர் உணவகை - (ஆசைநோயால் தம்) உயிரை யுண்ணாதவாறு, ஆடவர்க்கு - புருஷர்க்கு, அரு பெரு கவசம் ஆயது - பெறுதற்குரிய கவசமாயிற்று; (எ-று.)

ஸ்ரீராமன் காட்டிற்குச்சென்றதனால் தோன்றிய துயர், ஆடவர்க்கெல்லாம் மனத்திற்பொங்குதலால் அந்தஆடவர்பாவரும் மகளிரின் கண்ணோக்காகிய அம்புக்கு இலக்காகியும் காதல்கொள்ளாராயின ரென்க, காடுறைவாழ்க்கையை நண்ணியதானது, மடவார்விழிக்கோலையூடுருவவொட்டாது ஆடவர்க்குக் கவசமாயிற் றென்று வருணித்தார். பி-ம்;—¹ எடுறை, ²வாழ்க்கையைக். (௧௦௦௧)

௫௧.—இதுவும் அது.

* கனங்குழைக் ¹கேசுபன் மகளிற் கண்ணிய சினங்கிடந் தெரிதலிற் ²தீர்ந்த வேகொலா மனங்க³னைங் கடுங்கனை ⁴யடரு ⁵மடவார் மனங்கிடந் ⁶துண்கில் மகளிர் கொங்கையே.

(இ-ன்.) 'அனங்கன் ஐ கடு கணை அடரும் ஆடவர் மனம் - மன்மதனது ஐந்தாகிய கொடிய அம்புகளால் (இராமன் வனஞ்செல்வதற்கு முன்னெல்லாம்) நெருக்கப்பட்ட ஆடவரின் மனமானது, மகளிர் கொங்கைகிடந்து - மகளிரின் தனங்களிலேதங்கி, உண்கில - (அவற்றை) அதுபவியாதொழிந்தன: இதற்குக்காரணம்),— கனம் குழை கேகயன் மகளின் - பொன்னுலியன்ற குழையென்னுங் காதணியையணிந்த கைகேயியினிடத்தில், கண்ணிய சினம்-மூண்டசினமாகிய நெருப்பு, கிடந்து - (மடவாரின் நெஞ்சினுள்) நிலைத் திருந்து, எரிதலின் - மிதந்து தோன்றுதலால், (அக்கொங்கை சுடுமென்று அஞ்சி), தீர்ந்த ஏ கொல் - (அங்கு நின்று) மீண்டனவோ? (எ-று.)

ஆடவர்மனம் மகளிரின் கொங்கையிற்சென்று காதல்கொண்டு அவற்றை துகராமைக்குக் காரணம், மகளிர்மனத்திலே கைகேயிசெய்த கொடுஞ்சொழி லுக்காக அவளிடத்துச் சினம்மூண்டு எப்போதும் பற்றியெரிதலால் அவர்களின் தனங்களுஞ் சுடுமென்ற அச்சந்தாடு ஏன்று வருணித்தார்: ¹வதுத்திறு திற்ப்பேற்றவணி. பி-ம்:—¹கைகயன். ²தீயந்த. ³ஐங்கொடுங்கணை, ஐங்கொடுங் கணைக்கு, ஐந்தொடுங்கணை. ⁴கடந்த, இடைந்த, மிடைந்த. ⁵மாதவர். ⁶உறைந் தில், உணங்கில, உணங்கிய. (க00உ)

௫௨.—சேனை செல்ல, பரதன் சத்துருக்களனுடல் போதல்.

இன்னன நெடும்படை யேக வேந்தலுந்
தன்னுடை ¹த் திருவரைச் ²சீரை சாத்தினுன்
பின்னினை யவனெடும் பிறந்த துன்பொடு
நன்னெடுந் தேர்மிசை நடத்தன் மேயினுன்.

(இ-ன்.) இன்னனம் - இப்படி, நெடு படை - அப்பெருஞ்சேனை, ஏக - செல்ல,— ஏந்தல் உம் - பெருமையிற் சிறந்தோனாகிய பரசுரமும், தன்னுடை திரு அரை சீரை சாத்தினுன் - தன்னுடைய அழகிய அரையிலே மரவுரியைத் தரித்தவனாகி, பின்-(தன்) பின்னே (தொடர்ந்துவருகிற), இளையவனெடுஉம்- தம்பியாகிய சத்துருக்கினனுடனே, நல் நெடு தேர் மிசை - அழகிய பெரிய தேரின்மீது, பிறந்த துன்பொடுஉம்- (மனத்துத்) தோன்றிய துயரத்துடனே, நடத்தல் மேயினுன் - செல்லத்தொடங்கினுன் ; (எ-று.)

சேனையைத் தொடர்ந்து தம்பியோடு பரதன் செல்ல லாயினனென்க. அங்ஙனஞ்செல்லும்போது தன்பொருட்டாக இராமபிரானுக்கு வனவாழ்க்கை நேர்த்திருப்பது குறித்து அந்தப்பாதனுக்கு நெஞ்சில் துயரம் பொங்கிற் றென்க. இளையவன்றன்னேடும் துன்பொடுந் தேர்மிசை நடத்தன்மேயினுன் - உடனவற்சீயணி: வடநாலார் ஸ்ரேஹாக்தியென்பர். பி-ம்:—¹நெடுவரை, அரை யினில், ²சீரஞ். (க00௩)

௫௨.—பரதன் தாய்மார்முதலியாரோடு நகரவாசலையடைதல்.

தாயரு மருந்தவத் தவருந் ¹தந்தையி
னாயமந் திரியரு மளவில் சுற்றமுந்
தூயவந் தணர்களுந் தொடர்ந்து ²சூழ்வரப்
போயினன் றிருநகர்ப் ³புரிசை ⁴வாயிலே.

(இ-ள்.) தாயர்உம் - தாய்மார்களும், அரு தவத்தவர் உம் - (செய்தற்கு) அரிய தவத்தைச் செய்பவராகிய முனிவர்களும், தந்தையின் ஆய மந்திரியர்உம் - (தனக்குத்) தந்தைபோற் கௌரவம் பாராட்டத்தக்கவராகிய மந்திரிமார்களும், அளவு இல் சுற்றம் உம் - அளவிடப்படாத [மிகப்பலரான] சுற்றத்தவரும், தூய அந்தணர்கள்உம் - பரிசுத்தகுணமுள்ளவரான பிராமணர்களும், தொடர்ந்து—, சூழ்வர - சுற்றிலும்வர, திரு நகர் புரிசை வாயில் - அவ்வயோத்திமா நகரின் மதின்வாயிலில், போயினன் - போனான் ; (எ-று.)

தந்தைபோலத் தனதுநன்மையை நாடுபவ ராதலின், 'தந்தையினுய மந்திரியர்' என்றது. 1-ம்:—¹தந்தையினை. ²சூழ்வர. ³புரிசை. ⁴வாயிலே. (௧00௪)

௫௪.—மந்தரைவருநதல்கண்டு சத்துருக்கினன் அவளைப் பற்றி,

பரதன் விலக்கிச் சொல்லுந் தொடங்குதல்.

மந்தரைக் கூற்றமும் வழிச்¹செல் வாரொடு
²முந்தியே போதல்கண் டிளவ லோடி³பார்த்
தந்தரத் ⁴தேற்றுவா னழன்று ⁵பற்றலுஞ்
சந்தரத் தோளவன் விலக்கிச் சொல்லுவான்.

(இ-ள்.) மந்தரை கூற்றம் உம் - மந்தரையென்னும் யமனும், வழி செல் வாரொடு உம் - பயணப்பட்டிடுப் போகுவவருடனே, உந்திய போதல் கண்டு - தள்ளிக்கொண்டு தானும் போவதுகண்டு,—இளவல் - (தசரதகுமாரர் நால்வருள்) இளையவனாகிய சத்துருக்கினன், அழன்று - மனங்கொதித்து, ஒடி - (அவளைப் பற்றுமாறு) ஓடிச்சென்று, ஆர்த்து - ஆரவாரித்து, அந்தரத்து ஏற்று வான் - ஆகாயத்திற் செலுத்துமாறு, பற்றலும் - (கையாற்) பிடித்துக்கொள்ளுதலும்,—சந்தரம் தோள் அவன் - அழகிய தோள்களையுடையவனாகிய பரதன், விலக்கி-(அவன்செயலேத்) தடுத்து, சொல்லுவான் - (பின்வருமாறு) கூறுவானு யினான்; (எ-று.)—அதை மேல் இரண்டுகவிகளிற் காண்க.

தசரதனுடையஉயிர்போவதற்கு மந்தரையின் கலகமே முக்கியகாரணமா மாதலால், 'மந்தரைக் கூற்றம்' என்றார். கூற்றமும், உம்மை-இழிவுசிறப்பு; இராமனைக்காட்டிற்கு அனுப்புமாறு இருந்தபாவியும் அப்போது பயணப்பட்டானென்பதை விளக்கும். அபாகிரியைகளை நிறைவேற்றியபின்பு, இராமனிடஞ்செல்ல முயலும் பரதனைப்பார்த்துச் சத்துருக்கினன் 'தன்னைக்காத்துக்கொள்ளும் வல்லமைவாய்ந்த இராமன் ஒருபெண்பிள்ளையாற் காட்டிற்குத் துரத்தப்பட்டானே! இது என்னவிசிதரம்! தந்தைக்குப் பராதனை இராமன் என்செய்

வானென்பாயோ, சரி: இலட்சுமணனாவது தந்தையைத் தடுத்து இராமனை வனவாசஞ்செய்யவொட்டாது ஏன் செய்யவில்லை? பெண்ணொருத்திக்கு வசப்பட்டு நியாயாநியாயம் தெரியாத மன்னவனை நியாயத்தையாராய்ந்து முன்னமே சிட்சிக்கவேண்டும்' என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கையில், கூனியாகிய மந்தரை தான் விரும்பின பரதாபிஷேகத்தை எதிர்பார்த்தவனாய்ப் பலவகையணிகலங்களையணிந்து அந்தப்பக்கமாகவர, வாயில்காவலர் அவளைப்பிடித்துச் சத்தொருக்கணனிடம் கொண்டுவந்து 'இவ்வளவு குழப்பத்துக்குக்காரணம் இந்தப்பாபிஷ்டையே; இவளை உமது இஷ்டப்படி சிட்சிக்கலாம்' என்று விட, சத்தொருக்கினன் இவன் தான் செய்த தீமையின்பயனை யனுபவிக்கிறமென்று சொல்லி அவளது சகிசனங்கள் அஞ்சிடுவதும்படி அவளைக் கீழேதள்ளியிழுத்துக்கொண்டு செல்ல, கைகேயி அவளை விடுவிக்குமாறு வர, அவளையும் சத்தொருக்கினன் அகட்டிக் கோபமுற்றிருக்க, பரதன் நியாயஞ்சொல்லி விடுவித்தா னென்று முசுனூலிலுள்ளது. பி-ம்:—¹செல்வாருடன், ²உருகினன், ³போய், ⁴பார்த்தலும், ⁵எழுவான் என்றும் படிக்கலாம். (க00௫)

௫௫.—இதுவும் அடுத்தகவியும் - பாதன் சந்திரக்கிணைக் கமாதானப்படுத்தி இட்டுக்கொண்டுபோதலைத் தெரிவிக்கும்.

முன்னையர் முறைகெட முடித்த பாவிபைச்
சின்னபின் னஞ்செய்தென் சினத்தைத் ²தீர்வென
னென்னை³யின் நென்னையன் றுறக்கு ⁴மென்றலா
லன்னையென் றுணர்ந்திலெ ⁵னைய நெயென்றான்.

(இ.ள்.) முன்னையர் முறை கெட - முன்னையோரின் முறைமை மாறுக - பட, முடித்த - (தான் மனத்துக்கொண்ட துராசையை வரத்தின்மூலமாகத்) தீர்த்துக்கொண்ட, பாவியை-தீவினையையுடைய என் தாயை, நான்—, சின்ன பின்னம் செய்து - துண்டங்கண்டமாகி, என் சினத்தை தீர்வென் - என் கோபத்தைத் தீர்த்துக்கொள்வேன்; (ஆயினும் நான் அவ்வாறுசெய்யாது ஒழிந்தது), ஐயனே—! (நான் அவ்வாறு எந்தாயைக் கொன்றேனேயானால்), என்னை—, இன்று—, என் ஐயன் - எந்தலையான இராமபிரான், துறக்கும் (தாயைக்கொன்ற நீ என்சும்பியாக இருத்தற்கு உரியவனல்லவென்று சொல்லித்) துறந்துவிடுவான், என்று - என்ற இக்காரணம் பற்றியேயாகும்; அலால்-இது அல்லாமல், அன்னை என்று உணர்ந்திலென் - எந்தாயென்று கருகி நெனல்லேன், என்றான் - என்று கூறினான்; (எ-று.)

கூனியைப்போல் நிமித்தகாரணமாக வன்றி இராமன் காணகஞ் செல்லுதற்குப் பிரதானகாரணமாயிருந்த எந்தாயை, தாயென்றகௌரவத்தாற் கொல்லாது விட்டிட்டேனல்லேன்; பின்னையாது காரணம்பற்றியெனில், நான் என் தாயைக் கொன்றிட்டேனே யானால், அது இராமனது திருவுளத்துக்கு என்மீது சினத்தைமூட்டுவிக்கு மென்பது பற்றியே யென்றன நென்க.

பி-ம்:—¹செய்து சினத்தைத். ²தீர்வெனேல். ³அன்று. ⁴ஆதலால். ⁵ஐயநான். இதுவும் அடுத்தகவியும் சிலபிரதியில் இல்லை: சிலபிரதியில் “அல்லனை” (இஅ) என்று தொடங்கும் பாடலுக்குப்பின் இது உள்ளது. (க00௬)

ரு௬. ஆதலான் முனியுமென் றைய நந்தமில்
வேதனைக் கூனியை வெகுண்டு மென்னினுங்
கோதிலா வருமறைக் குலவு நூல்வலாய்
போதுநா மென்றுகொண் டரிதிற் போயினான்.

(இ-ள்.) ஆதலால் - (என்னை இராமன் துறப்பானென்றே கைகேயியைக் கொல்லாது விட்டேன்) ஆகையால், கோது இலா அரு மறை குலவு நூல் வலாய் - குற்றமற்ற அரும்பொருளையுடைய வேதமாகிய விளங்குகின்ற சாஸ் திரத்தில் வல்லவனே! ஐயன் முனியும் என்று - இராமபிரான் சினப்பானெ ன்ற காரணத்தினாலேயே, அந்தம் இல் வேதனை கூனியை - எல்லையில்லாத வருத்தத்தை உலகத்தோர்க்கெல்லாம் உண்டாக்கிய கூனியென்பவன்மீது, வெகுண்டும் என்னின் உம்-சினங்கொண்டுள்ளோமானாலும், நாம்-, போதும்- விட்டிட்டுச் செல்வோம், என்று - எனச்சொல்லி, அரிதில் கொண்டு - சிரமப் பட்டு உடன்அழைத்துக்கொண்டு, போயினான் - பயணமாயினான்; (எ-று.)

‘கோதிலா வருமறைக் குலவுநூல்வலாய்’ என்ற விளி - வேதநூலில்வல்ல நீ ஒருஸ்கிரீயின்பொருட்டு இங்ஙனம் சினங்கொண்டுநிற்பது தகுதியன்று என்ற பொருளைக் குறிப்பிக்கும். (க00௭)

ரு௭.—முதனூளில் இராமன் தங்கிய சோலையிற் பரதன்
சேனைமுதலியவற்றோடு தங்குதல்.

மொய்ப்பெருஞ் சேனையு மூரி ¹மாக்களும்
²கைகலந் தயலொரு கடலிற் சுற்றிட
³வையனுந் தேவியு மினைய ⁴வாளியும்
⁵வைகிய சோலையிற் றுனும் வைகினான்.

(இ-ள்.) மொய் பெரு சேனைஉம் - திரண்ட மிக்க படைகளும், [யானை குதிரைகளும்] மூரி மாக்கள் உம் - வலிமையமைந்த காலாட்படையும், கை கலந்து - ஒழுங்காகத் திரண்டு, அயல் - (தன்) பக்கத்திலே, ஒரு கடலில் சுற்றிட - ஒருகடல்போற் குழந்திருக்க, ஐயன் உம் தேவிஉம் இனைய ஆளி உம்-இராமபிரானும் சீதாதேவியும் யாளிபோல்பவனாகிய இனையபெருமானும், வைகிய-(முதனூளில்)தங்கிய, சோலையில்-,தான்உம்-, வைகினான்-தங்கினான்;

இராமன் தங்கின இடம் என்ற காரணத்தினால் அன்புபாராட்டிப் பரதன் தங்கினு னென்பது, தோன்றும். பி-ம்:—¹ஞாலமும். ²கைபரந்தயலொரு, கைகயன் தனயனோர். ⁴யாளியும், யானையும். ²கய்கலந்து, ³அய்யனும், ⁵வய்கிய எனப் போலியாகப் படித்தலும் உண்டு. (க00௮)

ருஅ.—இராமன் வைகிய புல்லில் மண்ணில்தானே
பாதன் தங்கியிருத்தல்.

அல்லனை நெடுங்கணி ருவி யாடினன்
கல்லனை கிழங்கொடு ¹கனியு ²முண்டனன்
வில்லனைத் துயர்ந்ததோன் வீரன் வைகிய
புல்லனை ³மருங்கிறான் பொடியின் வைகினன்.

(இ-ள்.) அவ் - அவ்விரவில், நெடு கண் அனை - பெரியகண்களிற்
பொருந்திய [கண்களினின்று பெருகிய], நீர் அருவி ஆடினன் - கண்ணீ
ராகிய அருவியிலேமூழ்கி, கல் அனை கிழங்கொடு - மலையில் தோன்றுங்
கிழங்குகளுடனே, கனியும் - பழங்கனையுமே, உண்டனன் - உணவாகக்கொண்
டவனும், —வில் அனைத்து உயர்ந்த தோன் - வில்லை அனைத்திருப்பதனூற்
காழ்ப்புக்கொண்டு சிறந்துதோன்றுகின்ற தோள்களையுடைய, வீரன் - இராம
பிரான், வைகிய - தங்கியிருந்த, பொடியின் - புழுதியிலே, புல் அனை மருங்
கில் - புற்படுக்கையினிடத்து, வைகினான் - தங்கினான், (பாதன்); (எ-று.)—
தான்-அ.சு. பி-ம்:—¹காயும். ²உண்டினன். ³மருங்குறன், மருங்குவின்.(க00௯)

ருசு.—அங்கிருந்து காலினாலேயே பாதன் நடந்து செல்லுதல்.

ஆண்டுநின் முண்டகை யடியி னேகினு
னீண்டிய நெறியெனத் தானு மேகினன்
¹நாண்டிடு தேர்களுந் ²தூரக ராசியுந்
காண்டகு கரிகளுந் தொடரக் காலினே.

(இ-ள்.) ‘ஆண்டு வின்று - அவ்விடத்திலிருந்து, ஆண்டகை - ஆண்மைக்
குணமுடைய இராமபிரான், ஈண்டிய நெறி - (நெருங்கிய வழியிலே, அடியின்
வகினான் - காலினாலேயே நடந்துசென்றான்,’ என - என்ற காரணத்தினால்,
தூண்டிடு தேர்கன்உம் - தூண்டிச்செலுத்தப்படுந் தேர்களும், தூரகராசியும் -
சூழிரைத்தொகுதிகளும், காண்தகு கரிகன்உம்-காணுதற்குரிய யானைகளும்,
தொடர - (பின்னே)தொடர்ந்துவர, தான்உம் - பாதனும், காலின்வ - (தன்)
காலினாலேயே, வகினான் - நடந்துசென்றான்; (எ-று.)

இராமபிரான் காலினால் நடந்துசென்றிருக்க, அவ்விடத்துத் தேரின்
மீது செல்லுவது தன்நிலைக்குத் தகாது என்று பாதன் அந்தச்சோலைக்கு அப்
பாற் காலினாலேயே நடந்துசெல்லலாயின னென்க. ‘படைசனக்கி யானை
வனப்பாகும்,” “யானையுடைய படைகாண்டல் முன்னினிதே” என்ப வாத
லால், ‘காண்டகு கரிகள்’ என்றார். பி-ம்:—¹தூண்டிய. ²தூரகவெள்ளமும்.

ஆறுசெல்படலம் முற்றிற்று.

கக.—ஆவது குகப்படலம்.

இராமனைக் கானகத்தினின்று மீட்டுக்கொண்டுவருமாறு பயணப்பட்ட பரதாழ்வான் குகப்பெருமானைச் சேர்ந்ததைத் தெரிவிக்கும் படல மென்பது, பொருள். குறுநன் என்ற வடசொல்லுக்கு-அஜ்ஞாநவீருளைப் போக்கியவனென் பதுபொருள். இனி, பகைவர் படையினின்று தன்படையைக் காத்துக்கொள் பவனென்றும் பொருள்கூறலாம். இது - முதலில் முருகக்கடவுட்குப் பெயராய், பின்பு அவனைப்போன்ற பலபராக்கிரமங்களைக்கொண்ட வேட்பிரானுக்கு ஆயிற்று. சிலபிரதிகளில் இப்படலத்துக்குப்பெயர் கங்கைகாண்படலமென் றும், சில பிரதிகளில் கங்கைப்படலம் என்றங் காணப்படுகின்றது; இவ் வீரண்டனுள் எப்பெயரேனும் ஏற்கும்; இராமனை மீட்டுக்கொண்டுவருமாறு சென்ற பரதன் கங்கையைக்கண்டதை அல்லது கங்கையையடைந்ததைத் தெரிவிக்கின்ற படல மெனப் பொருள் காண்க.

காலினால் நடந்துசென்ற பரதன் தன்கோசல்நாட்டைக்கடந்து கங்கைக் கரையையடைந்தானாக, சேனைகள் கங்கைநீரைக் கலக்கலாயின். அப்போது சிருங்கபேரபுரத் தாசனான குகன் சேனையோடு பரதன் வருவதுகண்டு 'இவன் நமதுதலைவனான இராமனைக் காட்டுக்குத் துரத்தியதோடு அமையாமல் அங் குந் துரத்தவருகிறுன்போல் தோன்றுகின்றது' என்றுகருதிச் சினம்பொங்க யுத்தசன்னத்தனாகித் தென்கரைவந்து புளிஞரையோர்க்கி 'தந்திரமாக வந் துள்ள இச்சேனையை வானேற்றி, என்னுயிர்த்துணைவற்குப் பேரரசு ஈரு வான் என்றனன்; நீவரும் அமைக; அம்பிகன்யாதும் ஓட்டலிர்' என்று கட டினையிட்டு, 'கங்கையின் கரை வந்தோர்களைப் பிடி, பட எறி' என்றுசொல்லி மீண்டும் 'நான் எளிதில் இவர்களை விட்டுவிடுவேனோ? கங்கையைக் கடந்தல் லவோ இவர்கள் போகவேண்டும்! ஒருகை பார்த்துவிடுகிறேன். என்னுயிருள்ள வரையில் இவரது தீர்க்கருத்தை நிறைவேற்றவொட்டேன்' என்று நின்றனனாக, அப்போது சுமந்திரன் வழியில்நிற்குங் குகனைச் செய்மையிற் கண்டு பரதனுக் குக் குகன் வந்துநின்றிருப்பதைத் தெரிவிக்க, பரதன் 'நானே அவனைக் காணச்செல்வேன்' என்று செல்ல, வரும் பரதனது நிலையைக்கண்டு குகன் திடுக் கிட்டு 'நாம் தவறாக இவனைப்பற்றி நினைத்ததாகத் தோன்றுகின்றது. உண்மை யறிவேன்: வழிகாத்திருங்கள்' என்றுசொல்லி ஒருதனியே தான் நாவாயில் வந்து பரதனையனுதி வணங்க, பரதன் குகனைத் தழுவு, குகன் பரதனை வந்த காரணம் வினாவு, பரதன் 'தந்தை முந்தைமுறை வழுவின்ன: அதனை நீக்க மன்னனைக் கொணர்வான் வந்தேன்' என்றனன். அதுகேட்டகுகன் பரதன்தன் மையைக்கொண்டாடிப்பாராட்ட, பரதன் தென்திசையோர்க்கி கைகுவித்து, 'இராமன் இங்கு எங்கே உறைந்தான்?' என்ன, 'நானே காட்டுவன்' என்று எழுந்து காட்ட, வள்ளல் வைகிய பள்ளிகண்டு பரதன் பதைத்துவிழ்ந்து தன்னைப்பழித்துக்கொண்டு பின்பு 'இலக்குமணன் செய்ததுஎன்?' என்ன 'வில்லையுன்றிய கையோடும்' வெய்துயிர்ப்போடும் கங்குல் எல்லையாண்பனவும்

கண்ணிமைப்பின்றிக் காத்துநின்றான்' என்ன, பரதன் 'நான் துன்பத்துக்கு வதுவரனேன்: அவன் அது துடைக்கநின்றான்' என்று கூறி வருந்தி அன்று தரையில் தானே வைகி, 'எம்மைக் கங்கைகடத்தினையாயின் இடர்க்கடலினின்று கரையேற்றினவனாவாய்' என்ன, புனிஞர் கோன் 'நன்று' என்று சொல்லி, 'தமரை நாவாய் தருக' என்ன, பல்வகை நாவாய்களும் வந்தன; முனிவர் வான வழியாய்த் தம் தவவலிமையாற் கங்கையைக்கடக்க, யானைகள் நீந்து அக்கரை சேர, மற்றச்சேனைகளும் நகரத்துச்சனங்கள் யாவரும் படகுமூலமாய் அக்கரை சேர்ந்தனராக, பரதன் தன்தாய்மார் தம்பி சுமந்திரன் குகன் இவர்களுடனே ஒரு படகில் ஏறி, அப்படகுசெல்கையில் குகன் கோசலையை வினவியறிந்து வணங்க, அவன் 'வீரர் நாடுவிட்டுக் காடுசென்றதுவும் ஸமாயிற்று: முன் நால்வராக இருந்த நீங்கள் ஐவீராக இருந்து அரசுபுரிக' என்ன, மற்றைத்தாய்மாரையும் குகப்பெருமான் வினவியறிந்து வணங்கிப் பின்பு அங்குரைசேர, தாய்மார் சிவிகையிற் செல்ல, பரதன் முதலியோர் பலகாவதம் காலினால் நடந்து பரத்து வாசனிருக்குமிடம் நோக்கிச் செல்ல, அவனும் எதிர்கொள்ளவாயின் நென்பது, இப்படலத்துக் கூறிய விஷயம்.

க.—இராமனை நாடப் புறப்பட்ட பரதன் தன்சேனையோடு

கங்கையின் கரையை யடைதல்.

பூவிரி ¹பொலன்கழற் ²பொருவி னுனையான்

காவிரி நாடன்ன கழனி நாடொர் இத்

தாவர சங்கம மென்னுந் தன்மைய

யாவையு மிரங்கிடக் கங்கை ³யெய்தினான்.

(இ-ள்.) பூ விரி - அழகு மிக்க, பொலன் கழல் - பொன்னாங்கிய வீரக் கழலையும், பொரு இல் தானையான் - ஒப்பில்லாத சேனையையுமுடைய பரதாழ்வான், —காவிரி நாடு அன்ன - காவேரிபாயுஞ் சோழநாட்டை யொத்த, கழனி நாடு - கழனிகளையுடைய (தனது) கோசலதேசத்தை, ஓர் இ - விட்டுநீங்கி, — தாவரம் சங்கமம் என்னும் தன்மைய யாவையும் - நிலையிற் பொருள் இயங்கியற் பொருள் என இருவகைத் தோற்றமாகப் பகுக்கப்படுந்தன்மையையுடைய எல்லாவுயிர்களும், இரங்கிட - (தனது நிலைமையை நோக்கிப்) பரிதவிக்க, — கங்கை எய்தினான் - கங்காநதியின் கரையை அடைந்தான்; (எ-று.)

அரசுகுமாரனான பரதன் தான் அரசனாக இராச்சியத்தையான வேண்டிய காலத்து அங்கனஞ் செய்யாமல் ஒருமுனி குமாரன்போல் மரவுரிபுனைந்து சடை முடித்து இராமனைப்பிரிந்த துயரெல்லாம் தன்முடித்திலேதோன்றாமாறு செல்வதனால், வழியிடையே கண்ட சராசரம் யாவையும் இரக்கமெய்திற் றென்க. பூ-பொலிவு. பொலம் என்ற சொல், போலிபெற்று வந்தது. கவி, தமது நாடா தலால், காவிரிநாட்டைக் கோசலதேசத்துக்கு உவமைகூறினார்; இதனால், கவியினது தேசாபிமானம் விளங்கும். காலந்தவிர்து வெள்ளம்பெருகுவதும்

வேண்டியஅன்வினும் மிக்கநீர்பெருகுவதுமாகிய காவிரிநதி பாய்தலால் 'புனல் நாடு' என்னும்படி நீர்வளப்பம்மிக்கு அதனால் "சோழவளநாடு சோறுடைத்து" என்னுமாறு நிலவளப்பஞ்சிறந்த சோழநாடு, மற்றைநாடுகளுக்கு உவமையாதற்கு மிகவுற்றும், காவிரி - காவேரியென்னும் வடசொல்லின் திரிபு; கவோனென்னும் அரசனது மக னென்று பொருள். 'கழனிநாடு' என்றதனால், கோசல தேசத்திற் பயிரில்லாத வெற்றிடம் சிறிதுமில்லை யென நிலவளம் விளங்கும். ஸ்தாவராஜங்கமம் - உம்மைத்தொகை, வடநூல்முடிபு. 13-ம்;—¹பொலங், ²புனை விருளையான், பொருவிற்றாணையான், புனைவிருளினான், பொருவிருளினான். ³வகினான். (௧0௧௧)

உ.—பரதனுடன்சேன்ற யானைச்சேனையின் வருணனை.

எண்ணாருஞ் ¹சூரும்பு²தம் மினத்துக் கல்லது
கண்ணகன் பெரும்புனற் கங்கை யெங்கனு
மண்ணல்வெங் கரிமதத் தருவி பாய்தலா
லுண்ணவுங் குடையவு முரித்தன் றுபதே.

(இ-ள்.) கண் அகல் - இடமகன்ற, பெரு புனல் - மிக்க நீரையுடைய, கங்கை - கங்காநதியில், எங்கண்உம் - எல்லாவிடங்களிலும், அண்ணல் வெம் கரி - பெருமையையுடைய வெவ்விய யானையினது, மதத்து அருவி - மதநீர்ப் பெருக்கு, பாய்தலால்-பெருகுதலால்,—(அவ்வாற்றுகீர்),—எண்ண அரு சூரும்பு தம் இனத்துக்கு அல்லது - எண்ணியாவிடுதற்கு அரிய [மிகப்பலவான்]வண்டு களின் கூட்டத்துக்கு அன்றி, (மற்றைமனிதர் முதலியோர்க்கு), உண்ணஉம் - குடிக்கவும், குடையஉம்-நீராட்டஞ்செய்யவும், உரித்து அன்று ஆயது - உரிமையுடைய தல்லாததாயிற்று; (எ-று.)

கங்கைக்கரையைப் பரதன் சேர்கையில் அவனதுசேனையான யானைகளினின்று பெருகிய மதநீருவி அந்தக்கங்கையாற்றிற் பாய்ந்து எங்கும் மதநீரேயாகும்படி செய்ததனால், அப்போது அந்தக்கங்கைகீர் மனிதர் முதலியோர் பருகவும் நீராடவும் பயன்படாததாயிற்றென்பதாம்; இதனால், யானைப் படையின் மிகுதி கூறியவாறு. மதத்தை அருவியென்றதற்கு ஏற்ப, யானையை மலையென்க. உண்டல், பொதுவினையாகவும் வரும். சூரும்புஎன்ற சிறப்புப் பெயர், பொதுவாக வண்டுச்சாதிக னெல்லாவற்றையும் உணர்த்துவதுண்டு. யானை மதித்திருக்கும்போது அதனுடல்வெம்மையாக இருக்குமாதலால், 'வெங்கரி' என்றார்; இனி, கொடுஞ்சினத்தையுடைய கரியெனினுமாம். 13-ம்;—¹சூரும்பு, ²தன். (௧0௧௨)

ங.—குதிரைச் சேனையின் வருணனை.

அடிமிசைத் தூளிபுக் கடைந்த தேவர்த
முடி¹மிசைப் ²படர்வதே தார் முறைமை³ தேர்ந்திலெ
னெடிதுயிர் த்⁴துண்டவு ⁵நீந்த⁶நின்றவும்
பொடிமிசைப் ⁷புரண்டவும் புரவி யிட்டமே.

(இ-ள்.) அடிமிசை தூளி - (குதிரைகளின்) கால்களினாலெழுப்பப்பட்ட தூளிகள், புக்கு அடைந்த - (வானிற்) போய்ச்சேரப்பெற்றவை, தேவர் தம் முடிமிசை படர்வது - தேவர்களின் சிரசின்மீது சென்று சேர்ந்ததாகிய, ஓர் முறைமை-ஒப்பற்றமுறைமையை, தேர்ந்திலென் - (மானுடனான நான்) அறிந்தேனில்லை; நெடிது உயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு, உண்டாம் - நீரைப்பருகியனவும், நீந்த நின்றாம் - நீரில்நீந்தியபடி நின்றனவும், பொடிமிசை புரண்டாம்-பூமியின்மீது புரண்டவைகளும், புரவி ஈட்டம் ஏ-குதிரைக் கூட்டமேயாகும்; (எ-று.)

பெருந்தூளிமேலேபரந்து மிகுதியாகச் சென்றதனால் அப்புழுதிகள் தேவர் சிரசின்மீதுபடிந்து அவரதுசிரசினையும் அலங்கரித்திருக்குமென்று அனுமானவகையாற் கூறலாமேயன்றி, மானிடரான தம்மால் அதனைப் பிரதியிடக்கூறாதுச் சொல்லமுடியாதென்பது முன்னிரண்டடிகளின் கூறியபொருள். எங்குப் பார்த்தாலும் குதிரையே கண்ணுக்குப் புலனும்படி யிருந்தன வென்பது, பின்னிரண்டடிகளின் கூறியபொருள். இவ்வருணையிற் குதிரையின் மிகுதி தொனித்தல் காண்க. 13-ம்: 1 உறப்: 2 புனைந்ததொர், புலந்ததொர், பரந்ததொர். 3 நேர்த்துதான், நேர்தர, நோக்கித்தான், தோய்ந்தில். 4 உண்டியும், 5 நீக்கி. 6 நின்றவை, நின்றவப். 7 புரண்டவப், புரண்டதப். (க0கக)

சு.—பரதனதுசேனை கங்கையில வ்யாபித்தல்.

பாலையேய் நிறத்தொடு பண்டு தான் பட

1 ரோலையேய் 2 நெடுங்கட லோடிற் றில்லையான்

மாலையேய் நெடுமுடி 3 மன்னன் 4 சேனையாம்

வேலையே மடுத்ததக் கங்கை வெள்ளமே.

(இ-ள்.) அ கங்கை வெள்ளம்-அந்தக்கங்கானதியின் பெருக்கானது, பாலைய் நிறத்தொடு - பாலையொத்த [வெள்ளிய] நிறத்துடனே, தான் பண்டு படர் - தான் முன்னே சென்றடைந்துவந்த, ஒலை ஏய் நெடு கடல் - ஆரவாரத்தைக் கொண்ட பெரிய கடலில், ஒடிற்று இல்லை - விரைந்து சென்றடைய வில்லை; மாலையேய் நெடு முடி மன்னன் சேனையும் - பூமாலையைச்சூடிய நீண்ட கிரீடத்தையணிந்த பரதாழ்வானது சேனையாகிய, வேலை ஏ - சமுத்திரமே, மடுத்தது - (அந்தக்கங்கையின் பெருக்கை) உண்டுவிட்டது; (எ-று.)

பரதனது சேனாசமுத்திரம் வழிவந்த பூமியினால் கங்கையின் பெரு வெள்ளத்தைப்பருகியதனால் கடலிற் சென்றுசேரும் நதியாகிய கங்கையும் கடலில் ஒடவில்லையென்றார்: தொடர்புயர்வுநவநீர்சீயணி. இதனால் சேனை மிகுதி தொளிக்கும். இனி, 'பாலையேய் நிறத்தொடு ஒடிற்றில்லை' என்றதனால், சேனைக்கடல் தண்ணீரை மிகவும் பருகியதனால் கங்கைநீர் எஞ்சியதனாலும் யானையின் மதநீர் மிகுதியாகக்கலந்ததனாலும் தனதுபால்நிறம்மாறி வேற்றுருவத்தையடைந்து கடலிலோடிற்று என உரை காணலு மொன்று. இனி

கீழிரண்டுபாடல்கள். யானாகுதிரைப்படைகளை வருணித்துக்கூறியன ஆதலால், இந்தப்பாடல் - காலாட்புடைமிகுதியை வருணிக்கவந்ததென உரை காண்டலும் ஒன்று. மன்னன் - தசரதன் என்று கொள்ளலுமாம். பி-ம்:-
¹நீலை. ²நிறத்தொடுநீடிற்று. ³வரதன். ⁴சேனையின். (௧0௧௪)

௫.—பரதனைத் தொடர்ந்துசென்ற சேனையின் அளவு.

¹கான்றலை நண்ணிய காளை ²பின்படர்
 தோன்றலை யவ்வழி தொடர்ந்து ³சென்றன
 வான்றவ ருணர்த்திய வக்கு ரோணிகன்
 மூன்றுபத் ⁴தாயிரத் திரட்டி முற்றுமே.

(இ-ள்.) காந்தலை நண்ணிய - காட்டிற்சென்ற, காளை பின் - இராம பிரான்பின்னே, [இராமபிரானாகாடிஎன்றபடி], படர் - புறப்பட்ட, தோன்றலை - பரதனை, அ வழி - அப்பொழுது [அல்லது அவ்விடத்தில்], தொடர்ந்து சென்றன - பின்தொடர்ந்துசென்ற சேனையினர், —முற்றும்-முழுவதும், ஆன்றவர் உணர்த்திய - பெரியோர்களால் தொகைகூறப்பட்ட, மூன்று பத்து ஆயிரத்து இரட்டி அக்குரோணிகன்-அறுபதிலாயிரம் அஞ்சுகணிகளின்களாம்; (எ-று.)

கான், அக்குரோணி - காநகம், அஞ்சுகணிகளை என்னும் வடசொற்களின் சிதைவு. காளையின் பின்படர் தோன்றல் - இராமபிரானதுபின்னே பிறந்த ஆண்மகனெனினுமாம்; இராமனுக்கு அடுத்த தம்பி, பரதனாகக் காண்க. அக்குரோணி - யானை இருபத்தோராயிரத்தெண்ணூற்றெழுபது, தேர் இருபத்தோராயிரத் தெண்ணூற்றெழுபது, குதிரை அறுபத்தையாயிரத்து அறுபத்துப்பத்து, காலான் லக்ஷத்தொன்பதிலாயிரத்து முந்தாற்றைம்பது; ஆக, இரண்டெட்டித்துப் பதினெண்ணாயிரத்தெழுநூறு கொண்டது. மூன்று பத்து ஆயிரம் - முப்பதிலாயிரம்; பண்புத்தொகைப் பன்மொழித்தொடர்; அதனது இரட்டி யென்க. இரட்டி-இரண்டாடலுடையதெனக் காரணப்பெயர். பி-ம்:-
¹கான்றனின், கான்றனை. ²பின்புடர். ³சென்றுழி. ⁴இரட்டியாயிரத்தின்.

௬.—இதுமுதல்ஆறுகவிகள் - ஒருதொடர்: பரதன் சேனையோடுவருதலைக்குகன் கண்டு ஐயுற்றுத் தன்சேனையோடுகங்கையின் தென்கரையை யடைந்தமையைத் தெரிவிக்கும்.

அப்படை கங்கையை யடைந்த வாயிடைத்
 துப்புடைக் கடலினீர் சுமந்த மேகத்தை
 யொப்புடை யண்ணலோ ¹புடற்ற வேகொலா
 மிப்படை ²யெடுத்ததென் றெடுத்த சீற்றத்தான்.

(இ-ள்.) அ படை - அந்தச்சேனை, கங்கையை அடைந்த - கங்கையைச் சேர்ந்த, ஆயிடை-அச்சமயத்தில், —(அதனைக்கண்டு), —'துப்பு உடை கடலின்-வலிமையையுடைய கடலினது, நீர்-நீரை, சுமந்த-(பருகி மிகுதியாகத்தரித்துச்)

குல்கொண்ட, மேகத்தை - காள்மேகத்தை, ஒப்பு உடை - உவமையாக வுடைய [ஒத்த என்றபடி], அண்ணலோடு - ஸ்ரீராமபிரானுடனே, உடற்ற ஏ கொல் ஆம் - போர்செய்தற்காகவேயோ, இ படை எடுத்தது - இந்தச்சேனை எழுந்தது, என்று - என்றுஎண்ணி, எடுத்த சிற்றத்தான் - மிகுதியாகக் கொண்ட கோபமுடையவனும், (எ-று.)—“குகனெனப் பெயரிய கூற்றினற்ற லான்” (ஏ) “மருங்கடை தென்கரைவந்து தோன்றினன்” (கக) என இயையும்.

பரதன் சேனையோடு கங்கையின் வடகரையை யடையவும், அந்தச்சேனையைக்கண்ட குகன் ‘இராமபிரானுடன் போர்செய்தற்காகத்தான் இந்தச்சேனை வந்துள்ளதோ?’ என்று ஒருசந்தேகம் தோன்றினதாற் சினங்கொண்டனென்றவாறு. இப்படை எடுத்தது - பரதன் இச்சேனையை எழுப்பியது என்றபாரும் உளர், கடலுக்கு வலிமை - முத்தொழிலையும் நிகழ்த்தும் உரிமை; அதன்மையை ‘முந்ரீர்’ என்ற பெயராலும் காண்க. கடலினீர் ச்மந்தமேகத்தை ஒப்புடையண்ணல் என்பதற்கு - கடலையும் நீர்கொண்ட மேகத்தையும் ஒத்த அண்ண லெனினும் அமையும்; இரண்டும்-கரியநிறமேனிறிந்துக்கும், தண்மைக்கும் உவமை. கடல் - காமபீரியத்திற்கும், மேகம் - கைம்மாறுகருதாமைக்கும் உவமையுமாம். ‘துப்புடை’ - பவழத்தையுடைய எனப் பொருள் கொண்டால், அது - இராமனதுநிருவசாத்துக்கு உவமையாம். 13-ம்;—1 உற்றவே, அமருக்கே, உருத்தவே, 2 எனமனத்து. (க0௧௬)

எ. குக¹னெனப் ²பெயரிய கூற்றி னுற்றலான்
றொகைமுரட் சேனையைத் துகளி ³னோக்குவா
னகை ⁴மிகக் கண்கட. நாற நாசிபிற்
புகை⁵புறக் குனிப்புறம் ⁶புருவப் போர்விலான்.

(இ-ள்.) குகன் என பெயரிய - குகனென்று பெயரையுடைய, கூற்றின் ஆற்றலான் - யமன்போலும் வலிமையையுடைய வேடர்கோன், தொகை முரண் சேனையை - தொகுதியாகவுள்ள வலிமையையுடைய அச்சேனையை, துகளின் நோக்குவான்-(அதனால்மேலெழுப்பப்பட்ட) புழுவியாற் பார்த்தறிந்தவனும், நகை மிக - சிரிப்பு அதிகப்படவும், கண்கள் தீ நாற - கண்களினின்று தீப்பொறி பறக்கவும், நாசியின் புகை உற - மூக்கினின்று புகை மிக்குக் கிளம்பவும், குனிப்பு உறும் புருவம் போர் விலான் - வீரத்த புருவமாகிய போர் செய்யும்விலை யுடையவனும்,—(எ-று.)

குகன் படைவருகையை யுணர்ந்து சிற்றங்கொண்டதற்குக் காரணத்தை இதனால் கூறுகின்றனர். புகையைக்கண்டு நெருப்புண்டென்று உணருமாறு போலத் துகளைக்கண்டு படைவருகையை உணர்ந்தான் குகன் என்க. சேனையைத் துகளின் நோக்குவான் - சேனையைத் துளிபோல எளிதாக நினைப்பவன் என்றலும்ஒன்று. இங்கே, நகை - வீரத்துஎழுந்த வெகுளிநகை; இது - “என்ன விளமை பேதைமை மடனென், னுள்ளப்பட்ட நகை நான் கென்பு”

என்றதில் பிறரை என்னி [இகழ்ந்து] நகுதலில் அடங்கும். நாசியிற்புகையுறு தல் - மூச்சுவிடுந்தோறும் புகை உடனெழுதல். புருவத்துக்கு வில் உவமை, வளைவுபற்றி. புருவத்தைப் போர்வில் என்றதனால், இவன் புருவத்தை நெறித் தல்மாத்திரமே பகைவருஞ்சக் காரணமாமென்பது குறிப்பிக்கப்படும். 'குனிப் புறம் புருவப்போர்விலான்' என்றதனால், புருவத்தை வளைத்தலோடு வில்லையும் வளைத்தா னென்றுங் கொள்ளலாம்; புருவத்தை வளைத்தல் - நெற்றிமேலேற நெறித்தல்: வில்லை வளைத்தல் - வளைத்து நானேற்றதுதல்; உடனவிற்சியாணி. 15-ம்:—1 எனும். 2பெயரினன், பெயரினான். 3நோக்கினான். 4முக்க. 5உக்க, பெருக்க. 6புருவக்கோளினான், புருவக்கோணினான். (௧0௧௭)

அ. 1மையுற வுயிரெலா மிதுதி வாங்குவான்
2கையுறு கவரயில் 3பிடித்த காலன்றா
4னையந்தா ருயிர முருவ மாயின
மெய்யுறு தானையான் வில்லின் கல்வியான்.

(இ-ள்.) மை உற - குற்றமுண்டாக, உயிர் எலாம் இதுதி வாங்குவான்— பிராணன்களையெல்லாம் முடிவுண்டாகும்படி (உடலினின்று) நீக்குதற்கு, கை - கையிலே, உறு - பொருந்திய, கவர் அயில் - முத்தலை வேலை, பிடித்த—, காலன் தான் - யமனே, ஐ ஐ நூறு ஆயிரம் உருவம் ஆயின - அழகிய ஐந்துலட்சம் வடிவையெடுத்தா லொத்த, மெய் உறு தானையான் - மெய்வலியையுடைய சேனையையுடையவனும், வில்லின் கல்வியான் - வில்வித்தையில் வல்லவனும்,— (எ-று.)

சேனையில் ஒவ்வொருவரும் யமனையொத்த ஐந்துலட்சம் பதாதிச் சேனையையுடையவன் துறர்வித்தையில்வல்லஅந்தக் குக னென்றவாறு. வாங்குவான் பிடித்தன இயையும்; காலன்தான் வாங்குவான் உருவமாயின தானே என இயைப்பினுமாம். கீழ் கங்கைப்படலத்தில் “ஐயிருபத்தோடைந்தாயிர ருளராணை, செய்குநர்” என வந்ததற்குவற்ப, ஐயைந்நூறுயிரம் தானே என்பதற்குப் பொருளுரைக்கப்பட்டது. 15-ம்:—1மையற, 2கையுற, 3காலனென்னும்பேர். 4ஐயிருபத்துநூறுயிரம் பெயர், ஐயுறுமாறுதானுருவமாயினான்.

கூ. கட்டிய சரிகையன் 1கடித்த வாயினன்
வெட்டிய மொழியினன் 2விழிக்கட் டியினன்
கொட்டிய துடியினன் குறிக்குங் கொம்பினன்
கிட்டிய துமரெனக் 3கிளர்ந்த 4தோளினான்.

(இ-ள்.) கட்டிய - (அரைப்பட்டிகையிற்) கட்டின, சரிகையன் - உடைவாளையுடையவனும், கடித்த வாயினன் - கடித்த உதட்டையுடையவனும், வெட்டிய மொழியினன்-கடித்துபேசுகிற சொற்களை யுடையவனும், விழிகண் டியினன் - விழித்துப்பார்த்தலையுடைய கண்களில் தீப்பொறி கொண்டவனும்,

கொட்டிய துடியின் - அடித்த உடுக்கையென்னும் பறையையுடையவனும், குறிக்கும் கொம்பின்-ஒலிக்கிற ஊதுகொம்பையுடையவனும், அமர் கிட்டியது என கிளர்ந்ததோளினான் - போர் சமீபித்ததென்று (மகிழ்ச்சியார்) பூரித்த தோள்களையுடையவனும்,—(எ-று.)

இனி, சினங்கொண்ட குகன் செய்யப்போவதைக் கூறத்தொடங்கியுத்த சன்னத்தனானமையை இதனார் கூறுகின்றன ரென்க “போரின்றிவாமும் பொருளார்,” “விழுப்புண்படாதநாளைல்லாம் வழக்கினுள், வைக்குந் தன் னோயெடுத்து” என்பன சுத்தவீரரிலக்கண மாதலால், அமர்கிட்டிய தென்று தோள்கிளர்பவனானான் ; இதனால், போரில் அவனுக்கு உள்ள உற்சாகமிகுதி விளங்கும். “எய்யென வெழுபகை யெங்குமின்மையால், மொய்பொரு தினவுறு முழவுத் தோளினான்” என்றதையும் காண்க. வெட்டியமொழி யென்றதனால், சொல்லின்கொடுமை விளங்கும். துடி, கொம்பு - குறிஞ்சிநிலத்துவாத்தியங்கள். ‘குறிக்குங்கொம்பின்’ என்பதற்கு - கொம்பினால் சுட்டிக்காட்டுபவனென்று உரைப்பாரு முளர். இனி, கிட்டிய தமர் என என்றுபிரித்து - நெருங்கிய உற வினர்போல விளங்கிய, தோள்களையுடையான் என உரைப்பினும் அமையும்; துன்பம்வந்தபொழுது முற்பட்டு விரைந்துசென்று உதவி அத்துன்பத்தைக் களைதலின், தமரோடு தோளுக்கு உவமை ; “உடுக்கையிழந்தவன் கைபோல வாங்கே, யிடுக்கண் களைவதா நட்பு” என்றதுங் காண்க. சரிகை - கூபரிகா: வடசொல். பி-ம்:—1தறித்த. 2விழிகள், விரிக்குந். 3கிளரும், கிளக்கும். 4தோளின்னன். (க0கக)

க0. எலியெலா மிப்படை யரவம் யா¹னென

வொலியுலாஞ் சேனையை ²யுவந்து ³கூயினான்

⁴வலியுலா முலகினில் வாழும் வள்ளுகிர்ப்

புலியெலா மொருவழிப் புகுந்த ⁵போலவே.

(இ-ள்.) ‘இ படை எலாம் எலி - இந்தச்சேனைமுழுவதும் எலிகளாம் ; யான் அரவம் - (இவற்றை யழித்தற்கு) யான் பாம்பாவேன்,’ என - என்று வீரவாதங்கூறி, உலகினில் வாழும் வலி உலாம் வன் உகிர் புலி எலாம் ஒரு வழி புகுந்த போல - உலகத்தில் வாழ்கிற வலிமைமிக்க கூரிய நகங்களை யுடைய புலிகளெல்லாம் வந்து ஒரிடத்தில் திரண்டனபோல (த் தன்பக்கத் தில் ஒருங்குவந்து கூடும்படி), ஒலி உலாம் சேனையை உவந்து கூயினான் - ஆரவாரமிக்க தன்சேனையை மகிழ்ந்து கூவியழைத்தவனுமாய்,—(எ-று.)— “மருங்கடை தென்கரைவந்து தோன்றினான்” என முடிக்க.

இப்படையென்றது - பரதன்சேனையை, இதனால், குகன் வீரவாதமாகத் தனக்குள் பேசி மகிழ்ந்து தன் படையைக் கூவியழைத்தமை கூறப்படுகின்றது. ‘படை எலிபோலும், யான் அரவம்போல்வேன்’ என்றதாம் : முதலடியின் கருத்து - வீரரல்லாதார் பலர் திரண்டு ஆர்த்தால், அதற்கு வீரனாகிய யான்

அஞ்சேன்: யான் ஒருவன் போர்க்கு எழுந்தமாத் திரத்தால் அவர் அனைவரும் கெடுவர் என்றவாறு. இங்கே, “ஒலித்தக்காலென்னு முவரி யெலிப்பகை, நாக முயிர்ப்பக்கெடும்” என்ற திருக்குறளையும், “உரககன்னி, யருளுடைமைந்த னெண்ணி லாயிர முருவமாகி, யிருபுடையினும் போர்வேந்த ரெலிகன்போ லேங்கியம்பாற், பொருபடையுருண்டுபோகப் பொருவில்வெம்பூசல் செய்தான்” என்ற வில்விபுத்தாரார்பாரதத்தையுங் காண்க. புலி, பராக்கிரமத்துக்கு உவமை. ‘வள்ளுகிர்ப் புலி’ என்றதனால், கூரியபடை கைக்கொண்ட வீர ரென்பது புலப் படும், வலியுலாம்புலி யென்றும் இயைக்கலாம். புகுந்தபோல என்பதை அடுத்த கவியில் ‘கலந்துகுழ’ என்பதனோடு கூட்டியுரைக்கவும் இடமுண்டு. பி-ம்:—
 1என. 2ஒல்லே, உழையிற். 3கூலினான். 4வலியிலாமுலகினில். 5என்னவே, போன்றவே. (௧0௨0)

கக. 1மருங்கடை தென்கரை வந்து தோன்றினு
 னெருங்கடை நெடும்படை யொல்லெ 2ஆர்ப்பினு
 டருங்கடை யுகந்தனி லசனி மாமழை
 கருங்கடல் கிளர்ந்தெனக் கலந்து 3குழுவே.

(இ-ள்.) ஒருங்கு அடை நெடு படை-ஒருமிக்கக்கூடிநின்ற பெரிய (தன்) சேனைகள், ஒல் என் ஆர்ப்பினு - ஒல்லெனவொலிக்கின்ற ஆரவாரத்து டனே, அரு கடை யுகந்தனில் - (பிராணிகள் பிழைத்தற்கு) அரிய கல்பாந்த காலத்தில், அசனி மா மழை-இடியையுடைய பெரிய மேதங்கடும், கரு கடல் -பெரியகடல்களும், கிளர்ந்து என - மிக்கெழுந்தாற்போல, கலந்து குழ - (சும் மில்) திரண்டு (தன்னைச்) சுற்றிவர, மருங்கு அடை தென்கரை வந்து தோன்றினான் - அருகிலுள்ள கங்கையின் தென்கரையில் வந்து சேர்ந்தான்; (எ-று.)

கூவியழைத்தமாத் திரத்திற் சேனைகள் திரண்டு தன்னைச்சுற்றிநிற்கக் குகப்பெருமான் கங்கையின் வடகரையில் பரதன்சேனை வந்தடைந்த இடத் துக்கு நேரெதிரில் தென்கரையில் வந்துநின்றன னென்க. இச்செய்யுளிலுள்ள ‘தென்கரைவந்துதோன்றினான்’ என்பதற்கு எழுவாய், ஏழாஞ்செய்யுளிலுள்ள ‘குகனெனப்பெயரிய கூற்றினொற்றலான்’ என்பது ஒல்லெனல் - அதுகாரணம்; ஒலிச் குறிப்பு. கடையுகம் - யுகக்கடை: இலக்கணப்போலி. யுகம் - ஒருகாலத்தின் அளவு; இங்கே, இலக்கணையாய்க் கற்பத்தை உணர்த்திற்று. கற்பம் - பிரமனாபுள்ளான்; அதனிறுதியிலே பிரளய முண்டா மென தூல்கள் கூறும், யுகம், அஸதி - வடசொற்கள், மாமழை - கரியமேகமும், கருங்கடல் - கரியகடலுமாம். எண்ணுமைகள், தொக்குகின்றன. பி-ம்:—1மருங்குடைத், 2ஆர்ப்பினுல், 3சுற்றவே. (௧0௨௧)

கஉ.—இதுவும் அடுத்தகவியும் - துகள் தன் படைத்துணைவரான

வேடநக்கு இட்ட கட்டளையைத் தெரிவிக்கும்.

1தோன்றிய 2புளிஞரை நோக்கிச் 3குழ்ச்சியி
 னூன்றிய சேனையை யும்ப ரேற்றுதற்
 சேன்றனெ னென்னுயிர்க் துணைவற் கிருவா
 னுன்றபே ராசுரீ ரமைதி 4ராமென்றான்.

(இ-ன்.) (இங்ஙனம் வந்துதோன்றிய குகன்), தோன்றிய புளிஞவர
நோக்கி - (தன்னைச்சுற்றிலும் வந்து) தோன்றிய வேடர்களைப்பார்த்து, 'சூழ்ச்
சியின் ஊன்றிய சேனையை உம்பர் ஏற்றுதற்கு - (இராமனை வெல்லும்) ஆலோ
சனையோடு எதிரில்நிலைநின்ற (பரதன்) சேனையை (க் கொன்று) வீரசுவர்க்க
மேற்செய்தற்கும், ஆன்ற பேர் அரசு - சிறந்த பெரிய இராச்சியத்தை, என்
உயிர் துணைவற்கு ஈகுவான் - எனது பிராணசினேகி, ஈனா இராமனுக்குக்
கொடுத்ததற்கும், ஏன்றனன் - தொடங்கியுள்ளேன்; நீர் அமைதிர் - நீங்க
ளும் சம்மதிப்பீர்களாக,' என்றான் -; (எ-று.)—ஆம் - அசை.

இதனால், குகப்பெருமான் தன்படைத்துணைவரைநோக்கி, இராமனை
வெல்லுமாறு சூழ்ந்துவந்துள்ள இந்தச்சேனையை யொழித்து இராச்சியத்தை
உயிர்த்துணைவனான இராமற்கு மீட்டுத்தரும்படி தான் முயல்வதற்கு உதவி
யாயிருக்குமாறு மற்றைப்புளிஞவரநோக்கிக் கூறுகின்றன நென்க. புளி
ஞர் - புளிந்தர் என்னும் வடசொல்லின் திரிபு. உம்பர் - மேலிடம்; இங்கே,
சுவர்க்கம். போரிற் புறங்கொடாது பறைவராவிறத்தவர் வீரசுவர்க்கம் பெறுவ
ரென்பது நூல்துணிபு. என்னும்மைகளிரண்டும் தொக்குநின்றன. உயிர்த்
துணைவன் - உயிர்போன்ற நண்பன்: அல்லது, உயிர்க்கு உதவியாகுபவன்
எனினுமாம். பி-ம்:—¹தோன்றின. ²புளினரை. ³கட்டினன், சூழ்ச்சியில்.
⁴போர்க்கென்றன், போர்க்கெனா. (க0உஉ)

கந. துடி¹யெறி நெறிகளுந் துறையுந் ²சுற்றுற
வொடியெறி யம்பிகள் ³யாது மோட்டலிர்
கடியெறி ⁴கங்கையின் கரைவர் தோர்களைப்
படியெறி பட⁵வெளுப் ⁶பெயர்த்துங் ⁷கூறுவான்,

(இ-ன்.) (என்கூறிய குகன்), 'துடி எறி - பறைகளையடி; நெறிகளும் -
வழிகளையும், துறைஉம்-நீரிலிறங்குதுறைகளையும், சுற்றுஉற - எல்லாப் பக்கங்
களிலும் [முழுவதும் என்றபடி], ஒடி - அழித்துவிடு; எறி - குத்து; அம்
பிகள் யாதுஉம் ஒட்டலிர் - தோணிகளுந் ஒன்றையும் (அவர்கள் ஆறுகடத்
தற்கு நீரில்விட்டு) ஒட்டாதிருங்கன்; கடி எறி கங்கையின் கரை வந்தோர்களை -
நறுமணம்வீசுகிற கங்கையாற்றின் கரையில் வருமவர்களை, படி-பற்று; பட -
அழியும்படி, எறி - வெட்டு,' என-என்றுசொல்லி, பெயர்த்துஉம் கூறுவான் -
மீண்டும் சொல்பவனான; (எ-று.)—அதனை அடுத்த பத்துக்கவிகளின் காண்க.

துடி - உடுக்கை; இது, இங்கு - குறிஞ்சிநிலப்பறைகளுக்கெல்லாம்
பொதுப்பெயராக நின்றது. இப்பாட்டில், ஒடி என்பது முதலிய முன்னிலை
யொருமையேவல்கள் - தன் படைவீரரைத் தனித்தனிகோக்கியவை யென்
றும், ஒட்டலிர் என்ற முன்னிலைப்பன்மைவினமுற்று - அவர்களைத் தொகுதி
யாகநோக்கிய தென்றும் அறித; எனவே, இது - ஒருமைப்பன்மையக்கத்
தின்பாற்படும். நெறிகளை ஒடி, துறைகளை எறி என முறைநிரலினைப்

பொருள்கோனாக உரைக்க அமையும். 'கடியெறி' என்ற அடைமொழி, கங்கைக்கும் கரைக்கும் அமையும். கடி - விளக்கமும், காவலுமாம். இனி, வழிகளிலும், நீர்த்துறைகளிலும், ஒடி - கவணகற்றனை, எறி என்றமாம்; ஒடி - வலையென்பாருமனர். பிடி எறி - பிடித்து (ஆற்றில்) எறி எனினுமாம். இனி இச்செய்யுளுக்கு— துடு எறிகளும்—துடி எறியப்படுகின்ற வழிகளிலும், துறையும் - நீர்த்துறைகளிலும், ஒடி எறி அம்பிகள் - நீரைஒடித்துக் கொண்டு [பிளந்து கொண்டு] செல்லுகின்ற ஓடங்களையும், யாதுஉம் - மற்றும் ஓட்டக்கூடிய வண்டி முதலிய எதனையும், ஓட்டலிர்—, எடு - என்று (தன்படைத்துணைவரான வேடருக்குக்) கட்டலாயிட்டு, - 'கங்கையின் கரை வந்தோர்களைப்பிடி எறிபட' என்று அட்டிக் கொண்டே, குகன் பெயர்த்துக் கூறுவான் எனப் பொருளுரைத்தல்வற்றும். துறையில் அம்பிகளையும், நெறிகளில் யாதையும் ஓட்டலிர் என்று மாரியியைக்க. பி-ம்:—1அறை, 2சற்றிடை, 3யாவும், 4கடலுளிக், 5எனப், 6பெயர்ந்து, 7கறினான். (க0௨௬)

கசு.—இதுமுதல்பத்துக்கவிகள் - தன்னினத்தவரான

வேடரீழன் கூறியவற்றைத் தெரிவிக்கும்.

வேறு.

அஞ்சன வண்ணனென் னாருயிர் நாயக னாளாமே
வஞ்சனை யாலர செய்திய மன்னரும் ¹வந்தாரே
செஞ்சர மென்பன தியுமிழ் கின்றன செல்லாவோ
வஞ்சிவர் போய்விடி ²னுப்க்குக் கென்றெனை யோதாரோ.

பதினொருகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) என் ஆர் உயிர் நாயகன் - எனது அருமையான உயிருக்குத் தலைவனாகிய, அஞ்சனம் வண்ணன் - மைபோலும் கரியதிருநிறத்தையுடைய ஸ்ரீராமன், ஆளாமே - அரசாட்சி செய்யாமலிருக்கும்படி, வஞ்சனையால் அரசு எய்திய - வஞ்சனையினால் இராச்சியத்தை யடைந்த, மன்னர்உம் - அரசரும் [பரதரும்], வந்தார்வ - (அருகில்) வந்தனரன்றோ? தீ உமிழ்கின்றன - நெருப்பை வெளிச்சொரியுந்தன்மையனவான, செம் சரம் என்பன - (எனது) சிவந்த அம்பெனப்படுபவை, செல்லாது - (இவர்மேற்) செல்ல மாட்டாவோ? இவர்—, உஞ்சு போய்விடின் - (எனது அம்புக்குத்) தப்பிப் பிழைத்துப்போய் விட்டால், நாய் குகன் என்று எனை ஒதார்வ - நாய்போன்ற [எளியதன்மையுடைய] குகனென்று என்னை (உலகத்தார் இகழ்ந்து) பேசமாட்டார்களோ?

எனது பிராணசினேகிதனாகிய இராமபிராண யரசாளவொட்டாமல் தன் தாயின்பூலமாக இராச்சியத்தைத் தந்திரமாகக் கவர்ந்துகொண்டு அப்பிராணக் காட்டிற்கு ஓட்டிய பரதன் அவ்வளவோடு திருப்தியடையாமல் இங்கும் அந்த ஸ்ரீராமபிரானுக்குத் தீங்குபுரியுமாறு தன்சேனையோடு வந்துள்ளதனால் அந்தப் பரதனை என்அம்பினால் உயிரொழிக்கவேண்டுவது எனது கடமை; இராமபிரா

னது பிராணசினேகிதனென்று பேர்வைத்துக்கொண்டுள்ள நான் அவ்வாறு செய்யத் தவறினே னாயின், எனக்குத் தீரப்பெரும்பழிகிடைக்கு மென்றன நென்பதாம்.

உயிர்நாயகன் - உயிர்போன்ற தலைவ னென்னுமாம். வஞ்சனையென் றது - மூத்தமகன் அரசாளுந லென்ற மனுரீகிருமுறைமைக்கு மாறாகத் தச ரதன் நடத்தியேதீரும்படி கைகேயி சம்பராசரயுத்தத்தில் தசரதன் தனக்கு வாக்குத்தத்தஞ்செய்திருந்த இரண்டுவரங்களுள் ஒன்றற்குப் பயன் இராமன் காடான்வதாகவும், மற்றொன்றற்குப் பயன் பரதன் காடான்வதாகவும் கேட் டதனை. பரதனும் தாயோடுஉடன்பட்டவ னென்று கருதி 'வஞ்சனையாலர செய்திய மன்னர்' என்றான். மன்னரெனப் பன்மையாற் கூறினது, இகழ்ச்சி; "ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக்கிளவியும்" என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத் தால், ஒருவனைச்சொல்லும் பன்மைச்சொல் உயர்த்துச்சொல்லுஞ் சொல்லன் றோ வெனின்,—"தாம்வந்தார் தொண்டனார்" என்றவிடத்துப்போல் உயர் சொல்தானே குறிப்புநிலையால் இங்கு இழிவுவிளக்கிற்று என்க. இனி, சத் துருக்கினனையும் உளப்படுத்தி 'மன்னர்' எனப் பன்மையாக்கறிஞ ரெனினும் அமையும். உம்மை - இழிவுசிறப்பு. வந்தாரே என்றது, தாம் துரத்தியனுப் பிய காட்டினிடத்தும் அவனுக்குத் தீங்கு செய்ய வந்துவிட்டனர் என்றதாம். முன்பு பலபகைவர்களது இரத்தத் தோய்ந்திருத்தலால், 'செம்சரம்' எனப் பட்டது; அல்லது, கோணலில்லாமல் நேர்மையையுடைய அம்பென்றுமாம்.

வண்ணம் - வர்ணமென்ற வடசொல்லின் திரிபு; இது, தமிழ்ச்சொல்லே யாமென்பதும், வருணமென்பது வடமொழித்திரிபாமென்பதும் நச்சினர்க் கினியர்கொள்கை. ஆளாமே - 'மே' ஈற்று எதிர்மறைவினையெச்சம். ஸாரம், அஞ்ஜநம், வஞ்சநா - வடசொற்கள். உஞ்ச - உய்ந்துஎன்பதன் போலி. ஓகா ரம் இரண்டும் - எதிர்மறை. என்பன - பலவின்பாலேக்காட்டும் முதல்வேற்று மைச்சொல்லுருபு. செல்லாவோ, ஓதாரோ - இரண்டுஎதிர்மறை ஒருடன்பாட்டை வற்புறுத்தும்; செல்லவே செல்லும், ஓதவேஓதுவர் என்க. பி-ய்:—'வந்தா ரோ, ²நாயெனவென்னையுமோதாரோ.

(க0உச)

கடு. ஆழ நெடுந்¹திரை யாறு கடந்திவர் ²போவாரோ

வேழ நெடும்படை சுண்டு ³விலங்கிடும் ⁴வில்லாளோ

தோழமை யென்றவர் சொல்லிய சொல்லொரு சொல்லன்றோ
வேழமை வேட னிறந்தில நென்றெனை யேசாரோ.

(இ-ள்.) இவர்—, ஆழம் - ஆழத்தையும், நெடு - நீட்சியையும், திரை - அலைகளையுமுடைய, ஆறு - இக்கங்கையாற்றை, கடந்து போவார்ஓ - (எனது உதவியில்லாமல்) தாண்டிப்போகமாட்டுவாரோ? வேழம் நெடு படை - யானை களையுடைய பெரிய சேனையை, சுண்டு-பார்த்து, விலங்கிடும் - (அஞ்சி) ஒதுங் கிப்போகிற, வில் ஆள்ஓ—வில்வீரனோ (நான்)? தோழமை என்று அவர்

சொல்லிய சொல் ஒருசொல் அன்று ஒ-“(உனக்கும் எனக்கும்) சினேகம் (இருக்கட்டும்)” என்று (என்னைநோக்கி) அவ்விராமபிரான் சொல்லிய வார்த்தை (நன்குமதிக்கத்தக்க) ஒருவார்த்தையன்றோ? (அந்நடப்புக்கு ஏற்ப யான் நடவாவிட்டால்),— ஏழமை வேடன் இறந்திலன் என்று எனை ஏசார் ஒ - “எளிமையையுடைய இவ்வேடன் (இவ்வனம் மானங்கெட வாழ்தலினும்) இறந்திருக்கலாகாதா?” என்று என்னை (உலகத்தார்) பழிக்கமாட்டாரோ? (ஏ-று.)

எனது உதவி யில்லாமல் இறந்தக்கங்கையாற்றைக் கடந்து செல்வதென்பது, இற்தப்பரதனால் முடியாத காரியம்; இனி இற்தப்பரதன் தனது படைவலிமையால் என்னைப் பயமுறுத்தி இற்தக்கங்கையைக் கடப்பதென்பதும் அசாத்தியமே; ஏனெனில், அவ்வளவு எளிமையாக நான் இவனிடத்து அஞ்சபவனுமல்லேன்; இனி “இழிசூலத்தவன் இவன்” என்று என்னை அவமதியாது தனக்குச் சரிசமானமாக மதித்து என்னோடு தோழமை கொண்ட அந்த ஸ்ரீராம பிரானுக்கு இற்தப்பரதனால் யாதொருதீங்கும் நேராதவாறு எனது வில்வலி கொண்டு என்னுயிருள்ளவனாவும் முயல்வேன்; அவ்வாறு செய்யேனாயின், உலகத்தவர் என்னை யேசுவ ரென்பதாம், “தோழமையென்றவர் சொல்லிய சொல்” என்றது - கீழ்க் கங்கைப்படலத்தில், “யாதினுமினியநண்ப விருத்தியின் டெம்மோடு” என்றும், “என்னுயிரினையாம் நீ இளவல் உன்னுளையான் இந், நன்னுதலவன் நின்கேள் நளிர்கடல்நிலமெல்லாம், உன்னுடையது நான் உன் தொழிலுரிமையினுள்ளேன்” என்றுங் கூறியதனை. “தோழமையென்று” என்பதற்கு - நீ தோழனென்று என்றும் உரைக்கலாம்; தோழமை - பண்பாகுபெயர், ஒரு சொல் அன்றோ - சத்தியமன்றோ என்னவுமாம். இப்பாட்டின் ஈற்றடியால், நட்புரிமையைப் பாதுகாவாதபிறவி பயன்றது என்பது பெறப்படும். இனி, இறந்திலன் என்பதற்கு - பரதனோடுபொருது அப்போரில் வெல்லும் ஆற்றல் இவனாயினும் இறந்தானுமில்லை யென்றலும் ஒன்று.

வேழம் - சதுரங்கங்களுள் மற்றைக் குதிரை தேர் காலாங்களுக்கும் உபலக்ஷணம். நால்வகைப் படையுள்ளும் மதத்தாற் கதஞ்சிறந்து தானும் போர் செய்யும் யானை சிறத்தலால், அதனையே தலைமையாகக் குறித்துக் கூறினர். ஏழமை - அறிவின்மையுமாம். வேடு - மிருகபட்சிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு வருத்துந்தொழில்; அதனையுடையான், வேடன். பி-ம்:—¹புனற்கங்கை. ²போவாராம். ³நடுக்குமய், நடுங்கிடும். ⁴வில்லாரோ, வில்லாநாற், வில்லீரோ. ⁵உண்டே, ⁶எமை. (கரஉரு)

கக. முன்னவ னென்று நினைந்திலன் ¹மொய்புலி யன்னோரை பின்னவ னின்றன ²நென்னில னன்னவை ³பேசானே லென்⁴னிவ னென்னை யிகழ்ந்ததிவ் ⁵வெல்லை ⁶கடந்தன்றோ மன்னவர் நெஞ்சினில் வேடர் விடுஞ்சரம் ⁷வாயாவோ.

(இ-ள்.) இவன் - இப்பரதன், முன்னவன் என்று நினைந்திலன்-(இராம பிரானைக்குறித்துத் தனது) தமைய நென்று எண்ணினுமில்லை; மொய் புலி

அண்ணன் ஒர் பின்னவன் நின்றான் என்றிலன் - (இலக்குமணனைக்குறித்து) வலிமைகொண்ட புலியை யொத்தவ னொருதம்பி உடனுள்ளிநென்று நினைத் தானுமில்லை; அன்னவை பேசான் ஏல் - அவற்றைக்குறித்து எண்ணுனாயினும், என்னை இகழ்ந்தது என் - (நடுவில்நின்ற) என்னையும் (ஒருபொருளாக ம.சியாமல்) இகழ்ச்சியாக நினைத்தது யாதுகாரணத்தால்? இ எல்லே கடந்து அன்றோ - (இவன் வல்லமையெல்லாம்) இந்த (எனது) எல்லையைக் கடந்தாலன்றோ (நிலைநிற்கும்)? வேடர் விடும் சரம் - வேடர்எய்யும் அம்புகள், மன்னவர் நெஞ் சினில் வாயாடி - அரசர்மார்பில் கைத்துப் பொருத்தமாட்டவோ? (எ-று.)

‘வனத்தில் வசிக்கின்ற ஸ்ரீராமன் தன்கையொடொப்பாக மதிக்கத்தக்க அண்ணனாயிற்றே’ என்றாவது இத்தப்பரதன் நினைக்கவேண்டும்; அவ்வாறு எண்ணாவிட்டாலும், ‘மகாவீரதீரனான இலக்குமணன் ஒழிவில்லாமெல்லாம் உடனாயின்று காவல்புரிகின்றானே’ என்றாவது நினைக்கவேண்டும்: இவ்விரு வகைநினைவும் இங்கப்பரதனுக்கு இல்லாமற்போனாலும் போகட்டும்; இந்தக் கங்கையாற்றைக் கடத்தற்கு என்னுடைய உதவி இவனுக்கு இன்றியமையாத தன்றோ? இவன் என்னை ஒருபொருளாக மதிப்பதாகவும் தோன்றவில்லையே. இவன் இப்படி அலட்சியமாக இருப்பது, ‘இந்த வேடர்களின் அம்புகள் நம்மை என்ன செய்யமாட்டும்?’ என்ற இறுமாப்போ? என்று குகன் சிந்தித் தன நென்பதாம். ‘இவ்வெல்லே கடத்தன்றோ’ என்றதனால், தனக்குத்தப்பி உய்ந்து கடக்கலாகாமை விளங்கும். ஒரு கால் இவ்விருவரும் விட்டாலும் பரதனை நான் விடேனென்று குகன் கருதியமை, பின்னிரண்டடிகளில் வெளியாம். இலக்குமணனுக்குப் புலியுயமை, வீரத்திலும் தவறாது பகையழித்த விலும். வேடர்களுக்கு மன்னவரை யடக்கும் வலிமையுண்டென்பது, சுற்ற டியின்கருத்து. பேசாத வென்றது - எண்ணுகலென்ற பொருளில் - வந்தது; பண் புலன்மாறிவந்த உபசாரவழக்கு; ‘‘பொருளுறு பண்பு புலனிறைவமாரியுஞ் சேர்ந்திடுமே’’ என்பது பிரயோகவிவேகம்; ‘‘நாற்றங்கேட்டிலுந் தின்னநயப் பது’’ என்றற்போல வருவனவும் இ.நா: ‘‘செவிகைப்பச்சொற் பொறுக்கும்’’ என்ற திருக்குறளின் உரையில், பரிமேலழகர் ‘‘நாலின்புலத்தைச் செவிமே லேற்றிக் கைப்ப வென்றார்’’ என்றது காண்க. பி-ஈ:—1மொயம்புலி. 2என்ற வனன்னது, என்றெனைல்லது, என்றிலன்னது. 3பேசாரோ, 4அவன். 5வேலை. 6கடந்தானென், 7வாயாதோ. (க0உச)

கௌ. பாவமு நின்ற பெரும்பழி யும்பகை நண்போடு

மேவமு மென்பவை மண்ணுல காள்பவ 1ரெண்ணாரோ

2வாவது போகவென் 3னாருயிர்த் தோழமை தந்தான்மேற்

போவது சேனை 4யு மாருயி ருக்கொடு போயன்றோ.

(இ-ள்.) பாவம்உம் - தீவினையும், நின்ற - நிலைபெற்ற, பெரு பழி உம் - பெரியபழிப்புச்சொல்லும், பகை நண்போடுஉம் ஏவம்உம் - (இன்னார்) பகைவரென்பதும் (இன்னார்) நண்பரென்பதும் (இன்னது) பிறர்க்குத் துன்

பத்தை விளைப்பது என்பதும், என்பவை - என்னும் இவற்றை, மண் உலகு ஆள்பவர் எண்ணாது - நிலவுலகத்தையாரும் அரசர் நினைக்காட்டாரோ? ஆவது போக - ஆகக்கடவது ஆகுசு; என் ஆர் உயிர் தோழமை தந்தான்மேல் போவது - எனக்கு அரிய உயிரோடொத்த சினேகத்தைச் செய்தளித்த ஸ்ரீராமன்மேல் (இவர் போர்செய்து அழிக்கச்) செல்வது, சேனையுடன் ஆர் உயிர் உம் கொடு போய் அன்று - தம்சேனையையும் தமது அருமையான உயிரையும் (என் கையம்புக்குத் தப்பி) உடன்கொண்டுபோனபின் அன்றோ? (எ-று.)

மண்ணுலகையாங்கின்ற மன்னவர் மண்ணுள்வதை முக்கியமாகக் கருதுவரேயன்றிப் பழி பாவம் முதலியவற்றை ஒருசிறிதும் எண்ணாப்போலும்; அதனால்தான் இந்தப்பாதன் இந்தக்கானகத்திலும் ஸ்ரீராமபிரானை இருக்கவொட்டாது அடித்துத்தூர்த்த வந்துள்ளான்; இருக்கட்டும்; இராமபிரான் என்னிடத்து இன்னுயிர்த்தோழமை கொண்டுள்ளதனால், யான் இந்தப்பாதனைச் சேனையை உடன்கொண்டுபோகுமாறு உயிரோடுவிடே நென்றன நென்பதாம். முன் னிரண்டடிகளால், முன்பிறந்தவனை முடிசூடவொட்டாது வனம் புகுத்தினது மன்றி இங்கும் போர்செய்து அழிக்கச்செல்லுதல், மிக்கபாவமும் பெரும்பழியும் அறியாமையுமா மென்றவாறு. பாவம் முதலியவற்றை எண்ணுவராயின், இங்ஙனம் எதிர்த்துவர ஏதுவில்லை யென்க. பின் இரண்டடிகளுக்கு - என்கைக்குத் தப்பி உய்ந்துபோத லரிசென்பது கருத்து. பாவம்போலத் தீப் பயனனுபவிக்கிறவளவுமாத் திரமேயன்றி உலகமுள்ளவளவும் அழியாமல் நிலைநிற்பவரால் 'நின்ற பெரும்பழி' எனவும், உயிரினும் அரியது வேறின்றாதலால், 'ஆருயிர்' எனவும் கூறினான். 'சேனையும் ஆருயிரும் கொடுபோயன்றோ' என்பதற்கு - எனது சேனையையும் அரிய உயிரையும் கவர்த்துகொண்டுபோன பின் பன்றோ என்றும் உரைக்கலாம். ஆருயிர் - பண்புத்தொகை; நிறைந்தவயிரென வினைத்தொகையாகக் கொள்ளின், பஞ்சபிராணன்களென்றபடியாம். ஆவது போக - அதுகிடக்க என்று உரைப்பாருமுனர். 1-ம்:—¹என்னுரோ, ²தாவது, ³ஆள்வினை, ⁴என்றோ, (க0உஎ)

கடி. அருந்தவ மென்றுணை யாள விவன்புவி யாள்வானே

1மருந்தெனினன்²யுயிர் வண்புகழ்³கொண்டுபின் மாயேனே
பொருந்திய⁴கேண்மை யுகந்தவர் தம்மொடு⁵போகாதே
யிருந்தது நன்று கழிக்குவெ னென்கட னின்றோடே.

(இ-ள்.) என் துணை-எனது நண்பனான இராமபிரான், அரு தவம் ஆள் - (வனத்திற்கென்று) செய்தற்கரிய தவத்தைச் செய்துகொண்டிருக்க, இவன் - இந்தப் பாதன், புவி ஆள்வான் ஓ - பூமியை அரசாள்வனோ? உயிர் - (எனது) உயிர், மருந்து எனின் - (கிடைத்தற்கரிய) தேவாமிருதமோ வென்றால், அன்று—; வண் புகழ் கொண்டு-(இராமனுக்கு உதவியாய்ப் பாதனை எதிர்த்து அதனால்) சிறந்த கீர்த்தியைப் பெற்று, பின் மாயேன் ஓ - பின்பு இறக்கமாட்

டேரே? பொருந்திய கேண்மை உகந்தவர் தம்மொடு போகாது இருந்தது ஏ
நன்று - (என்னே) பொருந்திய சிநேகத்தை விரும்பியருளின இராமபிரா
னுடன் (நான்) செல்லாமல் இங்கு இருந்ததுவே நல்லதாயிற்று; என் கடன் -
எனது கடமையை, இன்றோடு ஏ கழிக்குவென் - இன்றைக்கே கழிப்பேன்.

மூத்தவனாகிய ஸ்ரீராமன் காட்டில்வருந்தித் தவசிபோலக் கிடக்க, அவ
னுக்குப் பின்பிறந்தவனாகிய இந்தப்பரதன் அரசுபூண்டொழுகுவது முறை
மையோ? இவ்வாறு முறைகேடான தொழிலைச் செய்யும் இந்தப்பரதனால்
இராமபிரானுக்கு யாதொரு தீங்கும் நேரவொட்டாது அருமையான எனது
உயிர் போவதாயிருந்தாலும் அதனையும் பொருள்செய்யாது துணிந்து தடுத்து
நிற்பேன். இவ்வாறு இராமபிரானுக்கு இடுக்கண்வரவொட்டாது தடுத்தற்
குக்காரணமாய் நின்றலால், யான் அப்பிரானே செல்லாது இங்கு நின்றதே
நன்மையாயிற் நென்றனன் குக னென்பதாம்.

‘என்துணை’ என்பதற்கு - எனது தமையனென்றும் உரைக்கலாம். இரா
மனுக்கும் குகனுக்கும் அண்ணன்தம்பிமுறைமை அமைந்ததாதலின் : அதனைக்
கீழ்க் கங்கைப்படலத்தில் “முன்புளெ மொருநால்வே முடிவுளதெனவுன்னு,
வன்புள வினிகாமோ ரைவர்களுளரானேம்” என்றது கொண்டும் அறிக. ‘புவி
யான்வானே’ என்றதனால், ஆளுதற்குத் தக்கவனல்லனென்றும், ஆளாதபடி
செய்துவிடுகிறே னென்றும் கூறியவாறு. இங்கே, ‘தவம்’ என்றது. மரவுரி
யுடுத்துச் சடைமுடிதரித்து நகரத்தைநீந்து வனத்தில்வருந்து காய் களி
கிழங்கு சருகுகளைப் புடித்துக்கொண்டு குளிர் வெப்பம் முதலிய துன்பங்களைப்
பொறுத்துப் பெரும்பாலும் வானப்பிரஸ்தாச்சிரமத்திற்கு ஏற்ற விரதங்களைக்
கொண்டு ஒழுகுதலை. இரண்டாம் அடியால், உயிர் உடம்பில் என்றும் அழி
யாது நிலைநிற்ப தன்று; அவ்வனம் ஒரிடத்து நிலையில்லாத உயிரைக் கொடுத்
தாயினும் எங்கும்என்றும் நிலைநிற்பதான புகழைப் பெறுவே னென்றபடி.
‘இங்கு இருந்தது நன்று’ என்றது, இடைவழியிலேயே பகைவனைத்
தொலைத்து நண்பனைக் காக்க உதவுதலால். ‘என்கடன்’ என்றது, இடுக்கண்
களைதலை. மருந்து - மிருதஸஞ்சலிபோன்ற நிவ்வியஒளடத மெனினுமாம்.
பி-ம்:—¹மருந்தெனவின்று, மருந்தெனிலன்று. ²உயர். ³கொண்டது, கொண்டு
யிர். ⁴கேண்மையும் வந்தவர். ⁵போக்காதே. சிலபிரதிகளில் “நின்றகொடை”
(உக) என்றபாடல் கஅ - ஆவது பாடலாகஉள்ளது. (க0உஅ)

கக. தும்பியு மாவு மிடைந்த பெரும்படை ¹குழ்வாரும்
வம்பிய ருரிவர் வாள்வலி கங்கை கடந்தன்னேரு
வெம்பிய வேட ருரீர் துறையோடும் விவக்கீரோ
நம்பிமுன் நேயினி நம்முயிர் ²மாய்வது நன்ருன்றே.

(இ-ள்.) தும்பிடம் - யானைகளும், மாஉம் - குதிரைகளும், மிடைந்த -
நெருங்கிய, பெரு படை - பெரியசேனையினால், குழவு ஆரும் - குழப்படுதல்
பொருந்திய, வம்பு இயல் தார் இவர் - வாசனையொருந்திய பூமாலையையுடைய

இப்பரதாது, வான் வலி - ஆயுதபலம், கங்கை கடந்து அன்றோ - இக்கங்கை யாற்றைத் தாண்டியபின்பு அல்லவோ (உதவும்)? வெம்பிய வேடர் உளீர் - உக் கிரமான வேடர்களாக வுன்னவர்களே! துறை ஓடம் விலக்கீர்ஓ - நீர்த்துறையிலே (இவர்களுக்கு) ஓடம்விடுதலை ஒழிவீராக; (பரதனும் பரதன்சேனையும் நம்மினும் வலியராயினும்), இனி நம்பி முன் ஏ நம் உயிர் மாய்வது உம் நன்று அன்றுஓ - இனிமேல் (அவர்களால்) இராமனழிதற்குமுன்னே நமது உயிர் (போரில்) அழிந்துபோவதும் நல்லதன்றோ? (எ-று.)

இந்தச்செய்யுள் குகப்பெருமான் தன்னிடத்து ஓடம்விடுகின்றவவலானாரை நோக்கிக் கூறுவது. இந்தப்பரதனும் இவனைச்சேர்ந்தாரும் தமது வான்வலி கொண்டு ஸ்ரீராமபிரானுக்குத் துன்பத்தைவிளைப்பதென்பது, இந்தக் கங்கைப் பேரியாற்றைக் கடந்தபின்னரே நிகழக்கூடியதாகலால், இவர்கள் இந்தக் கங்கையைக் கடந்து அப்பாற்செல்லமுடியாதவாறு ஓடத்தை விலக்குங்கள்; 'இவர் நம்மினும் வலியராயிருந்து நம்மை எதிர்த்துக் கொன்றிட்டால் என் செய்வது?' என்று கீவிர அஞ்சவேண்டா; அப்போதும் நமது உயிர்நண்பரான ஸ்ரீராமனுக்கு இவர்களால் தீங்குநேர்வதற்குமுன்னே இவர்களோடு போர் செய்து நமதுஉயிரையொழிப்பது நன்றேயாகு மென்றன நென்பதாம். நாம் ஓடம்விட்டு உதவாவிட்டால் இவர்களாற் கங்கை கடக்க முடியாதென்பது, மூன்றாம்அடியின் கருத்து. 'துறையோடம்விலக்கீரோ' என்பதற்கு - நீர்த்துறையிலுள்ள ஓடத்தை அப்பாற்படுத்தமாட்டீர்களோ? என்றும் உரைக்கலாம்; அங்குத்தானே ஓடம்நின்றால் ஒருகால் இந்தப்பரதனைச் சார்ந்தோர் வலிய அவ்வோடங்களைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு கங்கையைக்கடத்தலுங் கூடுமாதலால், அங்ஙனம் அவர்களாற் செய்யமுடியாதவாறு ஓடத்தைத் துறையினின்றும் அப்புறப்படுத்துங்கனெனத் தனது பணியாளர்க்குக் குகப்பெருமான் கட்டளையிட்டன நெனக் கருத்துக் காண்க. போரில் வெற்றி தோல்விகள் ஒருதலையல்லவாதலாலும், தான் வெல்லும் உபாயத்தைச்சிந்தித்தலோடு தனக்கு வரும் அபாயத்தையுஞ் சிந்திக்கவேண்டுவது அறிஞர்க்கு இயல்பாதலாலும், 'நம்பிமுன்னே யினி நம்முயிர் மாய்வது நன்று' என்றான்; 'உளராராஓர், மருவல ரெனின் முன்னே மாள்குவென் வகையில்வேன்' என்றான், முன் கங்கைப் படலத்தும், இங்கு 'நம்பிமுன்னே' என்றதனால், நம்மை யனைவரையும் இவர் போரில் அழித்துவிடின் இராமபிரானையும் அழித்தல் கூடு மெனக் கருதின நென்பது தெளிவாம். தார் - அடையாளப்பூமாலையும், போர்ப்பூமாலையும். வான் - ஆயுதப்பொதுப்பெயராய் நின்றது; அன்றி, மற்றை ஆயுதங்களுக்கு உபலட்சணமுமாம். விலக்கீர் என்பதை முன்னிலை எதிர்மறைப்பன்மை முற் றென்றும், ஒகாரத்தை வினா என்றும் அறிக. ஓ வேடருளீர் என ஒகாரத்தை எடுத்து விளியோடுசேர்த்தலுமாம். 'வலி' என்ற எழுவாய்க்கு ஏற்ற பயனிலை வருவித்து உரைக்கப்பட்டது. பி-ம்:—¹குழுவாரா. ²போவது. (க0உக)

உ௦. போன படைத்தலை வீரர் தமக்கரை ¹போதாவிச்
சேனை ²கிடக்கிடு தேவர் ³வரிற்சிலை பாமேகஞ்
சோனை படக்குடர் குறைபடச்சுடர் வாளோடுந்
தாளை படத்தனி யாளை பட⁴த்திரள் சாயேனே.

(இ-ள்.) போன - (நம்முட்கு) வந்த, தலை படை வீரர் தமக்கு - சிறந்த
சேனைவீரர்களுக்கு, இரை போதா - ஒருவேளைப்போருக்காயினும் பற்றாத,
இ சேனை - இந்தப்பாதன்சேனை, கிடக்கிடு - இருக்கட்டும்; தேவர் வரின் -
தேவர்களே (திரண்டு) எதிர்த்துவந்தாலும், சிலை பாமேகம் சோனை பட -
(என்) கைவில்லாகிய காளமேகம் இடைவிடாது அம்புமழையைப் பொழிய
வும், குடர் குறை பட - (எதிர்த்த அவர்களது) குடல் அலைபடவும், சுடர்
வாளோடும - விளங்குகின்ற ஆயுதங்களுடனே, தாளை பட-(மற்றைச்) சேனை
கள் அழியவும், தனி யாளை பட - ஒப்பற்ற யானைச்சேனை அழியவும், திரள்
சாயேன்ஒ - அக்கூட்டத்தை நிலைகுலைக்காமலிருப்பேனோ? (எ-று.)

இராமபிரானுக்குத் தீவ்ருபுரிதற்காகச் சேனையோடுவதுள்ள இந்தப்
பாதனேயன்றி, தேவர்களே சதுரங்கப்பலங்கொண்டு திரண்டு என்னை
யெதிர்த்துநின்றாலும், நான் அவர்களையும் எனது வில்வலியால் வெல்லவல்லே
னென்றன எண்பதாம். போன படைத்தலைவீரர் - இராமலக்குமணர் என்
பாரும் உளர். தலை - சிறப்புக்கு, இலக்கணை. படைத்தலை - சேனையிடத்தி
லுள்ள எனக்கொண்டால், தலை - ஏழனுருபு. கிடக்கிடு - கிடக்கிடுக என்பதன்
விகாரம். தேவர்வரின் என்றவிடத்து உயர்வுசிறப்பும்மை விகாரத்தால்
தொக்கது; இது, ஒருசொல்விழுக்காடு. குறைபடுதல் - கொன்றாயிடப்
படுதல்; அல்லது, சுழல்பெருங்காற்றில் அகப்படுதல். பின்னே 'யாளை' என
வருதலால், முன்னே 'தாளை' என்றது, சதுரங்கங்களுள் மற்றைத் தேர்
குதிரைகாலாட்களாக குறிக்கும். பி-ம்:-¹போதாது. ²கடக்குது. ³வரிச்சிலை.
⁴கடை, தனி. (க0க0)

உக. நின்ற ¹கொடைக்கையெ னன்ப ²னுடுக்க நெடுஞ்சீர
மன்று கொடுத்தவண் மைந்தர் பலத்தையெ னம்பாலே
கொன்று ³குவித்த ⁴பிணங்கொள் பிணக்குவை கொண்டுடோடித்
துன்று திரைக்கடல் கங்கை மடுத்திடை தூராதோ.

(இ-ள்.) 'அன்று - (பட்டாபிஷேகம் பண்ண யத்தனித்த) அந்நாளில்,
நின்ற-(விரதம்முதலியன முடித்து முடிசூட) நின்ற, கொடை கை என் அன்
பன் - சுகைக்குணம்நிறைந்த கையையுடைய என்அன்பிற்குரியவனான இரா
மன், உடுக்க - (அரையில்) தரிக்கும்படி, நெடு சீரம் - பெரிய மரவுரியை,
கொடுத்தவன் - (அவனுக்குக்) கொடுத்தவனாகிய கைகேயியின், மைந்தர்-புத்திர
ரான பாதாது, பலத்தை - சேனையை, என் அம்பால் கொன்று குவித்த -
எனதுபாணங்களால் கொன்று (தொகுதியாகக்) குவித்த, நிணம் கொள் பிணம்

சுவை-கொழுப்பு (வெளிப்படுதலை)க்கொண்ட பிணங்களின் குவியலை, கங்கை-இந்தக் கங்காநதி, கொண்டு - இழுத்துக்கொண்டு, ஒடி-விரைந்து சென்று, தின்று திரை கடல் மடுத்து-நெருங்கிய அலைகளையுடைய கடலில் (அவற்றைச்) சேர்த்துநிறைத்து, இடை தூராதலு - அதனிடத்தைத் தூர்த்துவிடாதோ? [தூர்க்கும் என்றபடி]; (எ-று.)

இராமபிரான் பீதாம்பரம் தரித்து முடிசூடி இராச்சியத்திற் சுகமாக இருந்து அரசபுரியவேண்டியதாயிருக்க, அங்கனஞ் செய்யவொட்டாது அப் பிரான் மரவுரியுத்துச் சடைமுடிதரித்துக் காட்டில் வசிக்குமாறு கைகேயி கொடுமைபுரிந்தா னன்றோ! அப்படிப்பட்ட கொடிய அவனதுபுத்திரானை இந்தப்பரதனுடைய சேனையெல்லாம் நாசமாகிக் கங்கைவெள்ளத்தால் இழுத்துச்செல்லப்பெற்றுக் கடலிற்போய்ச் சேருமாறு செய்வே நென்றன நென்பதாம். பிணக்குவை தூராதோ என்க. சீரைகொடுத்தமை, நகர்நீங்குபடலத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. பி-ம்:—¹படை. ²உடுத்த. ³சீரை. ⁴குவித்து. ⁵நிணங்கள். ⁶ஒட.

(க0நக)

உஉ. ஆடு கொடிப்படை சாடி யறத்தவ ரேயாள

வேடு கொடுத்தது பாரொனு ¹யிப்புகழ் ²மேவீரோ

நாடு ³கொடுத்தவென் னையக னுக்⁴கிவர் ⁵நாமாளுங்

காடு ⁶கொடுக்கில ராகி யெடுத்தது காணீரோ.

(இ-ள்.) 'ஆடு - அசைகின்ற, கொடி-துவசங்களையுடைய, படை - (பரதன்) சேனையை, சாடி - மோதியழித்து, அறத்தவர் ஏ ஆள் - தருமசொருபியான இராமபிரானே அரசாளும்படி, வேடு பார் கொடுத்தது - (அப்பிரானுக்கு) வேடர்கூட்டம் இராச்சியத்தைக் கொடுத்தது,' எனும் - என்ற, இ புகழ் - இந்தக்கீர்த்தியை, மேவீரோ - அடையமாட்டீர்களோ? [அடையவேண்டும் என்றபடி]; நாடு-(முறைப்படி தன்னுடையதான) இராச்சியத்தை, கொடுத்த - (மனமகிழ்ந்து) கொடுத்துவிட்ட, என் நாயகனுக்கு - எனதுதலைவனாகிய ஸ்ரீராமனுக்கு, இவர் - இப்பரதர், நாம் ஆளும் காடு கொடுக்கிலர் ஆகி - நாம் வசிக்கிற காட்டையுங் கொடுக்கச் சம்மதப்படாதவராய், எடுத்தது-(போர்க்குப்) படையெடுத்துவந்ததை, காணீரோ - பார்த்தீர்களா? (எ-று.)

ஸ்ரீராமபிரான் தமக்குடைய இராச்சியத்தைத் தாம்ஆள்வதைத் தவிர்ந்து 'எனது தம்பியாகிய பரதனே இராச்சியத்தை ஆளுக' என்றுசொல்லி அந் நாட்டையே விட்டு நம்போல்வார் வசித்தற்குடைய காட்டில்வந்து வசிக்கையில், இதனையும் பொருமல் இங்கும் அப்பிரானுக்குத் தீமைபுரியத் தனது சேனையோடு பரதன் வந்துள்ளா னுதலால், வேடர்களே! இப்போது நாம் நமது முழுவல்கொண்டு இந்தப்பரதனைச் சேனையோடும் முறியடித்து ஸ்ரீராம பிரானது நாட்டை அப்பிரானே அரசபுரியுமாறுசெய்து பெரும்புகழ் பெற வேண்டுமென்று குகன் தவது இனத்தவரானவேடரைநோக்கிக் கூறுகின்றன

னென்க, இராமனுக்கு உரிய பொருளைக் கவர்ந்ததோடு அமையாது அவன் பிறர்க்குரியவிடத்தில் வசித்தலையும் உடன்படான் பரதன் என்ற கொடுமைவினங்க, 'நாம் ஆளுங் காடு கொடுக்கிலராகி' என்றான். அறத்தவர் - உயர்வுப்பன்மை; இலக்குமணனை உளப்படுத்தியதெனக் கொள்ளினும் அமையும். வேடு - இங்கே, சாதிப்பெயர். இது - பொருளால் உயர்திணையாயினும் சொல்லால் அஃறிணை யாதலால், 'கொடுத்தது' என அஃறிணைமுடிபு கொடுத்துக் கூறினர். 1-ம்:—¹மெய்ப்புகழ். ²மேவேனே. ³கொடுத்தது. ⁴இனி, இவன். ⁵தாமானக். ⁶கொடுத்ததுவாகுமிவர்க்கது, கொடுத்திலனாகியெடுத்தது, கொடுத்திலனாகியெடுப்பது. (கடுகஉ)

உரு. மாமுனி வர்க்குற ¹வாகி வனத்திடை யேவாழும்
கோமுனி யத்தகு மென்று ²மனத்திறை ³கொள்ளாதே
யேமுனை ⁴புற்றிடி லேழு கடற்படை யென்றது
மாமுனை யிற்சிறு கூடுமென லிப்பொழு தாகாதோ.

(இ-ள்.) 'மா முனிவர்க்கு - சிறந்த முனிவர்களுகது, உறவு ஆகி - சுற்றத்தவனும், வனத்திடைவ வாழும் - காட்டிலே வசிக்கிற, கோ - என் தலைவனான இராமன், முனிய தரும் - (தந்தம்பியான பரதனை நான் எதிர்த்தால் என்னைக்) கோபிக்கக்கூடும்,' என்று—, மனத்து இறை கொள்ளாதுவ - மனத்திற சிறிதும்எண்ணாமலே, முனை உற்று - போர்செய்தலையடைந்து, ஏ இடிவ் - (நான்) அம்புகளை யெய்தால், ஏழு கடல் படை என்றால்—(எதிர்த்துநிற்பது) ஏழுகடல்போன்ற பெருஞ்சேனையேயானாலும், (அது), இப்பொழுது—, ஆ முனையின் சிறு கூழ் என - பசு (மேய) முனைந்தால் அதன்முன் சிறியஇனம் பயிர் (அழிதல்) போல, ஆகாது - அழிவடையாதோ? (எ-று.)

'நான் பரதனை எதிர்த்தால் அது ஒருகால் பூரீராமனுக்குச் சிற்றத்தை யுண்டாக்குமோ?' என்று சிறிதுஞ் சங்கைகொள்ளாமல் போர்புரிவேனாயின், அப்பரதனைச் சேனையோடும் வென்றுவிடுவது மிகவும் எளிய செயலாகு மென்றன நென்பதாம். முனிவர்க்குரிய வேடத்தைத் தரித்ததாலும், அவர்களது துன்பந்தீர்த்தற்கு உதவுதலாலும், 'முனிவர்க்குறவாகி' என்றது. கோமுனியத்தகுமென்று மனத்து இறைகொள்ளாதே ஏமுனை உற்றிடிவ் - இராமன் வெறுக்கக்கூடுமென்று மனத்திற் சிறிதுங்கொள்ளாமல் (பரதன் அவனுக்குப் பகையாய்) அம்புகளாற் பெரும்போரில் நெருங்கிவந்தால் என்றும் உரைக்கலாம். பசு சிறியபயிரைமேய்ந்து அடியோடு அழித்தல்போல, யான் பெருஞ்சேனையைப் பொருது அடியோடு அழிப்பேன் என்பது, சுற்றடியின் பொருள். ஏழுகடல் - உப்பு கருப்பஞ்சாறு கள் நெய் தயிர் பால் சுதநீர் இவற்றின் மயமானவை. படைக்கு ஏழுகடல் உவமை - பரப்பிலும் அணியணியாக வருதலிலும் என்க. 1-ம்:—¹ஆகு. ²மனத்திடை. ³கொள்ளாமே, கொள்ளானேல், கொள்ளேமால், கொள்ளேனேல். ⁴உற்றிவண். (கடுகங)

உச.—குதன் போர்செய்யும் எண்ணத்தோடு தன்னினத்தாரிடையில்தங்க, சுமந்திரன் பரதனிடந் சில சொல்லத் தொடங்குதல்.

என்பன சொல்லி யிரும்பன ¹மேனிய ரோனோர்முன்
வன்பனை வில்லினன் மல்லுயர் தோளினன் வாள்வீரற்
²கன்பனு நின்றன நின்றது கண்டிரி பேறன்ன
முன்பனில் வந்து மொழிந்தனன் மூரிய தேர்வல்லான்.

(இ-ள்.) வல் பனை வில்லினன் - வலிய பெரிய வில்லையுடையவனும், மல் உயர் தோளினன் - மற்போரிற்சிறந்த தோள்களையுடையவனும், வாள் வீரற்கு அன்பன்உம் - வாட்போரிற்சிறந்த வீரனான இராமனுக்கு அன்புபூண்டவனுமாகிய குகனும், இரும்பு அன மேனியர் ஏனோர் முன் - இரும்பை யொத்த [மிக வலிய] உடம்பையுடையவரான மற்றை வேடர்களின் முன்னிலையில், என்பன சொல்லி - என்ற இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லி, நின்றனன் - (கங்கையின் தென்கரையில்) நின்றான் : நின்றது கண்டு - (அவன்) நின்ற தனைப் பார்த்து, மூரிய தேர் வல்லான்-வலிமையையுடைய தேரைச்செலுத்து வதில் வல்லவனான சுமந்திரன், அரி ஏறு அன்ன முன்பனில் வந்து - ஆண் சிங்கத்தை யொத்த வலிமையையுடைய பரதனிடத்தில் வந்து, மொழிந்தனன் - சிலசொல்பவனான; (எ-று.)-அதனை மேல் இரண்டுகவிகளில் காண்க.

'பரதன் ஸ்ரீராமபிரானைக் காட்டினிடத்தும் இனிதிருக்கவொட்டாது துன்புறுத்த வருகின்ற னாதலால், அவனைச் சேனையோடும் தொலைக்க வேணும்' என்று குகன் தனது இனத்தார்முன்னிலையிற் பலபடியாகச் சொல்லி, அங்குத் தங்கினனாக, அப்பொழுது பரதனுடன் வந்தவனான இரகுலத்தாரக் குத்தேர்ப்பாகனாகிய சுமந்திரன் குகன் தென்கரையில் நிற்பதுகண்டு, பரதனைக்கிட்டி அக் குகனைக்குறித்துக் கூறலாயினனென்க. பரதனது தன்மையை உண்படி யுணராமல் 'இராமபிரானுக்கு இந்தக்காட்டிலும் தீங்குபுரிவதற்காகவே இன்னான் வந்துள்ளான்போலும்' என்று எண்ணிக் குகப்பெருமான் கூறிய சொற்களெல்லாம் அவன் ஸ்ரீராமபிரானிடத்துக் கொண்டுள்ள பொங்கும் பரிவின் செய லென்பார் 'என்பனசொல்லி.....வாள்வீரற்கன்புபூண்டும் நின்றனன்' என்றார்; "அதிவ்வேறா பாபஸங்கி [பொங்கும்பரிவு (அப்போதும் நோக்கடிய) தீமையையே கருதும்]" என்ற வசனம் இங்குக் கருதத்தக்கது. பரதன் தீங்குசெய்யத்தொடங்கினால் உடனே அதனைத் தவிர்க்குமாறு குகன் கையும் வில்லுமாயிருந்தன னென்பார் 'வன்பனை வில்லினன்' என்றானென்க. பரதனை முதலிற் சங்கித்த குகன் 'பரதன் நல்லகருத்தினனானால் அவனுக்கு வேண்டிய உதவியெய்வோம்: இராமனுக்குத் தீங்குநினைந்து வந்தானாயின் அவனைச் சேனையோடும் ஒறுப்போம்: சாக்கிரதையாக இருங்கள் என்று தன் பரிவாரசனங்கட்கெல்லாஞ் சித்தமாஃ இருக்கும்படி கட்டளையிட்டு, பரதனைக் காணத் தானே வடகரைக்குச் சென்றனென்று முதலுலகூறியுள்ளது.

சுமந்திரன் இரகுசுலத்தாசர்க்குத் தொன்று தொட்டுத் தேர்ப்பாகனதலால், ஸூரிய தேர்வல்லான் - பழமையானசாரதி யெனினுமாம், 1-ம்:—1மேனிய னுஞரும், 2அன்புற, 3அரியேறன்னுன், அரியேறான, அரியேறானும். (க0கச)

உரு.—இதுவும் அடுத்தகவியும் - ஒருதொடர்: சுமந்திரன் பரதனுக்குக் குதப்பெருமானைத் தெரிவிப்பதைக் கூறும்.

வேறு.

கங்கையிரு கரையுடையான் கணக்கிறந்த நாவாயா
னுங்கள்சுலத் தனிநாதற் குயிர்த்துணைவ னுயர்தோளான்
வெங்கரியி னேறணையான் விற்பிடித்த 1வேலையினுன்
கொங்கலரு நறுந்தண்டார்க் குகனென்னுங் 2குறியுடையான்.

(இ-ள்.) கங்கை இரு கரை உடையான் - கங்காநதியின் இரண்டுகரைகளையும் (தனக்குச் சொந்தமாக) உடையவனும், கணக்கு இறந்த நாவாயான் - அளவில்லாத படகுளை யுடையவனும், உங்கள் சூலம் தனி நாதற்கு உயிர்துணைவன் - உங்களுக்குத்தில் திருவவதரித்த ஒப்பற்ற தலைவனான இராமபிரானுக்குப் பிராணசினேகிதனும், உயர் தோளான் - உயர்ந்த தோள்களையுடையவனும், வெம் கரியின் ஏறு அணையான் - (மதத்தால்)வெவ்வித ஆண்யானையை ஒத்தவனும், வில் பிடித்த வேலையினுன் - வில்லத்தரித்த (சேனா) சுமுத்திரத்தை யுடையவனும், கொங்கு அலரும் - சேன்சொரிகிற, நறு - பரிமளம் வீசுகின்ற, தண் - குளிர்த்த, தார்-மாலையையுடைய, குகன் என்னும்குறிஉடையான் - குகனென்னும் பெயரையுடையவனுமாகிய வேடன்,—(எ-று).—‘நிற்காணுமுள்ளத்தான்நின்றனன்’ என முடிபு காண்க.

நமக்கு எதிரில் தோன்றுகின்றனோ: இவன் கங்கையின் இருகரையையும்தனக்கு உரிமையாகவுடையவன்; எண்ணிறந்த மரக்கலங்களையுடையவன்; இராமபிரானுக்கு உயிர்த்தோழன்; உயர்ந்ததோள்களையுடையவன்; மதயானைபோன்றவன்; விற்படைவீரர் பலரையுடையவன்; இவன்பெயர் குகனென்பதாகு மென்றனன் சுமந்திர னென்க. கங்கையில்தோன்றியவன், ஆறு நாலையுடையவன், இராமனுக்கு அன்பன், உயர் தோளான், கரியேறணையான், வில்லுக்குப்பதிலாக வேலைப்பிடித்தவன், குகனென்ற திருநாமமுடையவனென்று வேறு பொருள் தோன்றிச் சுப்பிரமணிய சுவாமியோடு இந்தக் குகனுக்கு உவமைதோன்றுமென்பர்.

சுமந்திரன் வனத்துக்கு இராமபிரான் பயணப்பட்டுச் சென்றபோது அயோத்தியினின்று திருநகர்க்கு யோசனை யிரண்டுசென்றதும் விரைசெறி சோலையை யெய்தியபின் இராமனனுமதியினால் அப்பிராணவிட்டு வெறுந்தேரை யோட்டிக்கொண்டு மீண்டுவந்தா னென்று கம்பர் கூறியிருத்தலால், இங்கே இராமபிரான் குகனோடு நட்புக்கொள்கையில் உடனிருந்தவன் போலச் சுமந்திரன்‘உங்கள் சூலத்தனிநாதற் குயிர்த்துணைவன்’ என்பது முதலவாகக் கூறுவது எங்ஙனம் பொருந்துமெனின்?—சுமந்திரன் காலங்கண்டி

பாகனாலால், குகன் முன்னர்ச் சந்திக்கையில் அன்னன் இராமபிரானது குணங்களைச் செவியேற்று அப்பிராணிதத்து மெய்யன்பு பூண்டிருத்தலைக் கண்டறிந்திருந்ததனால் இவ்வனங் கூறுகின்ற நென்னலாம். அவ்வண்ணம் அந்தக்குகன் இராமபிராணிதத்து ஈடுபட்டிருந்தன நென்பதை, இராமன் கங்கைக்கரை வந்துசேர்ந்ததைக் கேள்வியுற்றதும் குகப்பெருமான் தேனெடு மீனுபகாரத்தன் அற்றநீத்த மனத்தினன் அன்பினனாக நற்றவப் பள்ளி வாயிலை நண்ணி அன்பினிறைஞ்சி 'தேவா! நின்கழல் சேவிக்க வந்தனன்' என்று கூறியதனால் அறியலாம்: வான்மீகமுனிவர் குகனெடு சுமந்திரன் சிலநாள் உடனிருந்து பிறகே வெறுத்தேருடன் மீண்டா நென்று கூறுவது இங்குக் கருத்தக்கது. நாவாய் - நென: என்னும்| வட சொல்லின்விக்காரமென்பர். 'உங்கன்குலம்' என்றது, சூரியவமிசத்தை. 'கரியின் வறு அனையான்' என்பதற்கு - யானைக்கூட்டத்தையழிக்குஞ் சிங்கம்போன்றவ நென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். 'விற்பிடித்த' என்ற அடைமொழியால் இங்கே, வேலை - சேனையென்பது விளங்கும். பி-ம்:—¹வேனையான், வேலை யான். ²பெயருடையான். (௧௦௭௫)

உக. கற்காணுந் தின்மையான் கரைகாணுந் காதலா
னற்காணிந் கண்டனைய வழகமைந்த மேனியான்
மற்காணுந் ¹திருநெடுந்தோன் மழைகாணு மணி²நிறத்தாய்
நிற்காணு முள்ளத்தா நெறிபெதிர்நின் நனனென்றான்.

(இ-ள்.) மல் காணும்-வலிமையை எல்லைகண்ட [மிகவலிய], திரு நெடு தோன் - அழகிய பெரிய புயங்கனையும், மழை காணும்-நீலமேகத்தைக் கண்டா லொத்த, மணி நிறத்தாய் - அழகிய நிறத்தையுமுடையவனே!—கல் காணும் தின்மையான் - மலையைக்கண்டாலொத்த வலிமையையுடையவனும், கரை காணு காதலான்-(இராமன்பக்கல்) எல்லைகாணுத அன்புடையவனும், காணில்- (வடிவத்தை) நோக்குமிடத்து, அல் கண்டு அனைய - இரவைக் கண்டாற் போன்ற [மிகக்கரிய], அழகு அமைந்த மேனியான் - அழகு .பொருந்திய உடம்பையுடையவனுமாகிய அவன், நெறி எதிர் நின்றனன் - வழியெதிரே வந்துநின்றான்; நின் காணும் உள்ளத்தான் - உன்னைப் பார்க்கவேண்டு மென்னும்மனக்கருத்துடையான் (போலும்), என்றான் - என்றுசொன்னான், (சுமந்திரன்); (எ-று.)

மலைபோன்ற வலிமையையும் இருன்போன்ற கருநிறத்தையு முடைய வனாய் ஸ்ரீராமனிடத்துப் பக்திப்பேரன்புபூண்டவனை இந்தக்குகன் வழி யிடையில் நிற்பதால், இவன் உம்மைக் காண்பதற்கே நிற்கின்றனன்போலு மென்று பரதனிடத்துச் சுமந்திரன் கூறின நென்க. மல் - ஆயுதமின்றி உடல் வலிமைகொண்டு செய்யும் போர் எனினுமாம். பரதனது திருமேனி நிறம் கரியதாதலை "பரதனெனும் பெயராணை, யென்னரிய குணத்தாலு மெழிலாலு மிவ்விருந்த, வள்ளலையே யனையானைக் கேகயர்கோன்மகன் பயந்தான்"

என்றதனாலும் அறிக. 'நிற்காணும் உன்னத்தான்' என்றது, ஊகம், கண்டு = கண்டால்: எச்சத்திரிபு; கண்டது என்பதன் விகாரமுமாம். 15-ம்:—¹திரமுண்டோன், ²திறத்தான்.

(க0க௭)

உஎ.—சுமந்திரன் சொல்லேக்கேட்ட பரதன் அக்குகனைக் காணுமாறு தான் புறப்படுதல்.

தன்முன்னே யவன் நன்மை ¹தந்தைதுணை முந்துரைத்த சொன்முன்னே யுவக்கின்ற துரிசிலாத் திரு²மனத்தான் மன்முன்னே தழீஇக்கொண்ட மனக்கினிய துணைவனே லென்முன்னே யவற்காண்பென் னானேசென் றெனவெழுந்தான்.

(இ-ள்.) தன் முன்னே - தனது எதிரிலே, அவன் தன்மை - அக்குகனது தன்மையை, தந்தை துணை - (தன்)தந்தையின் நண்பனான சுமந்திரன், முந்து உரைத்த - முன்பு சொன்ன, சொல் முன்னே - சொல்லேக் கேட்டலினும் விரைவாக [சொல்லேக் கேட்டவுடனே என்றபடி], உவக்கின்ற - மகிழ்கின்ற, துரிசு இலா திரு மனத்தான் - கனங்கமில்லாத சிறந்தமனத்தையுடைய பரதன்,— 'மன் - (நமது தலைவனான) இராமனை, முன்னே தழீஇ கொண்ட - முன்னமே சினேகஞ்செய்துகொண்டென்ன, மனக்கு இனிய துணைவன் ஏல் - (அவன்) மனத்துக்கு இனிய சினேகிதனானால், என் முன்னே - என்னை (அக்குகன்வந்து) காண்பதற்கு முன்னமே, யான் ஏ சென்று அவன் காண்பென் - நானேபோய் அவனைப் பாப்பேன்,' என - என்றுசொல்லி, எழுந்தான் - புறப்பட்டான்; (எ-று.)

சுமந்திரனது சொல்லேக்கேட்ட பரதன், குகன் இராமபிரானிடத்துப் பேரன்புபூண்டென்னா நென்பதோ யுணர்ந்து, இராமதாசனான அவன் தன்னைக்காணுமாறு வருவதனிலும் மகாபாகவதனான அவனைத் தானே அவனிடஞ் சென்று காண்பது நல்லதென்று கருதி, அவனைக் காணுமாறு புறப்பட்டன நென்பதாம். குகன் வந்துள்ளாநென்பதைச் சுமந்திரனது லறிந்த பரதன் தமையனது நண்பனென்று மனமுவந்து காட்சியளித்தன நென்று முதலால் கூறும். சுமந்திரன் தசரதனுக்கு நண்பனானதனால் 'தந்தைதுணை' என்றார்; மேல் ௪௦ - ஆஞ் செய்யுளில் 'எந்தை' என்று பரதன் இவனைக் கூறுதலும் இதுபற்றியே. மனக்கு இனிய - (நமது) மனத்திற்குப் பிடித்த எனினுமாம். குகன் நினைத்தபடி குற்றஞ்சிறிதுமில்லாதது பரதனது திருவுணமென்பதை விளக்க, 'துரிசிலாத் திருமனம்' என்றார். 15-ம்:—¹தன்முனைவன், ²முகத்தான்.

(க0க௭)

உஅ.—இதுவும் அடுத்த கவியும் - பரதன்நிலையைக்கண்டு குகன் திடுக்கிடுதலேக் கூறும்.

¹என்றெழுந்து தம்பியொடு மெழுகின்ற காதலொடுங் குன்றெழுந்து சென்றதனைக் குளிர்கங்கைக் கரைகுறுகி நின்றவனை நோக்கினான் நிருமேனி நிலையுணர்ந்தான் னுன்றுகரு நுறுங்குஞ்சி யெயினர்கோன் னுண்ணென்றான்.

(இ-ன்.) என்று எழுந்து—, தம்பியொடுஉம் - சத்துருக்கினனோடும், எழு கின்ற காதலொடுஉம் - மேன்மேலுண்டாகின்ற அன்பினோடும், குன்று - மலை யானது, எழுந்து சென்றது என-எழுந்து நடந்தாற்போல, குளிர் கங்கை கரை குறுகி - குளிர்ச்சிபொருந்திய கங்காதீரத்தை யடைந்து, நின்றவனை - வந்து நின்ற பரதனை, துன்று - நெருங்கிய, கரு - சுருமையாகிய, நறு குஞ்சி - நறு மணமுள்ள தலையிறையுடைய, எயினர் கோன்-சுகப்பெருமான், நோக்கினான்- பார்த்து, திருமேனி நிலை உணர்ந்தான் - (அவனது). உடம்பினிலையையும் நோக்கி, துண்ணென்றான் - திடுக்கிட்டான்; (எ-று.)

தான் பரதனைப்பற்றி எண்ணியதற்கும் அவன்நிலைமைக்கும் மாறுபாடா யிருந்தமைப்பற்றி, எயினர்கோன் துண்ணென்று நென்க. தம்பியொடும் எழு கின்ற காதலொடும் என்றசேர்க்கையால், தன்கட்டளையில்லாமல்கானே சத் துருக்கினன் தன்னுடன்எழுந்ததுபோலவே, தன்னையறியாமலே பரதனுக்குக் காதலெழுந்த தென்க. உடன்கிசுழ்த்தனவாகக்கூறிய எழுத்தம்பியொடு மெழு கின்றகாதலொடும் என்ற இடத்து, உடனவிற்பியணி காண்க. ¹என்றெழுந்த என்ற பாடத்துக்கு, என்று - என்றுசொல்லி, எழுந்த - தன்னுடனே யெழுந்த, தம்பியொடும் என்க. (௧௦௩௮)

உக. வற்கலையி னுடையானை மாசடைந்த ¹மெய்யானை

நற்கலையின் மதியென்ன நகைபிழந்த முகத்தானை
கற்கனியக் கனிகின்ற துயரானைக் கண்ணுற்றான்
விற்கையினின் றிடைவீழ விம்முற்று சின்னொழிந்தான்.

(இ-ன்.) வற்கலையின் உடையானை-மரவுரியை ஆடையாக வுடுத்தவனும், மாசு அடைந்த மெய்யானை - புழுதிபடித்த உடம்பையுடையவனும், நல் கலை இல் மதி என்ன நகை இழந்த முகத்தானை - அழகிய கலைகளில்லாத சந்திரன் போல ஒளியிழந்த முகத்தையுடையவனும், கல் கனிய கனிகின்ற துயரானை - (காண்கின்ற) கல்லும் குழைத்துருகும்படி மிகுகிற துன்பத்தையுடையவனுமா கிய பரதனை, கண் உற்றான்-பார்த்து, (சுகன்), கையினின்று வில் இடை வீழ்- (தன்) கையினின்று வில் நழுவிக்கீழேவிழும்படி, விம்முற்று நின்றொழிந் தான் - கலங்கிச் செயலற்று நின்றிட்டான்; (எ-று.)

திருமேனிலைமையை இங்கு விவரிக்கின்றனரென்க. மரவுரிதரித்தலும் உடம்புமாசுபடிந்திருத்தலும் முகம்ஒளிகுறைந்துவாட்டமுற்றிருத்தலும் கல் லுங் கரையும்படி பெருந்துயரத்துடனிருத்தலுமாகிய பரதனதுசெயல் 'இவன் வனவாசஞ்சென்ற இராமனிடத்துப் பேரன்புடைத்தவன்' என்பதை விளக்கு வதனால்தான், அவற்றைக்கண்ட சுகப்பெருமான் எதிர்த்துவருபவரோடு போர்செய் தற்கென்று உறுதியாகத் தன்னைப்பிடித்த வில்லுஞ் சோர்ந்துவிழக் கலங்கிச் செயலற்று நின்றனனென்பதாம். நகை - புன்சிரிப்புமாம். இடை - கீழிடம். பி-ம்:-¹உடலானை. (௧௦௩௯)

௩௦.—குதப்பெருமான் பரதசத்துருக்கினரின் நிலையைக் கருதுதல்.

¹நம்பியுமென் னாயகனை யொக்கின்ற னையனின்ருன்
தம்பியையு மொக்கின்றான் தவவேடம் ²தலைக்கொண்டான்
முன்பொரு முடிவில்லை திசைநோக்கித் தொழுகின்ற
னம்பெருமான் பின்பிறந்தா ரிழைப்பரோ பிழைப்பென்றான்.

(இ-ள்.) 'நம்பி உம் - ஆடவரிற்சிறந்த இப்பரதனும், என் னாயகனை ஒக் கின்றான் - எனது தலைவனாகிய இராமபிரானை ஒத்திருக்கிறான்; அயல் நின் றான் உம் - அருகில்லின் தவனும் [சுத்துருக்கினனும்], தம்பியை ஒக்கின்றான் - இராமன் தம்பியான இலக்குமணனை ஒத்திருக்கிறான்; தவம் வேடம் தலைக் கொண்டான் - (இந்தப் பரதன்) தவத்துக்குரிய வேஷத்தை மேற்கொண் டுள்ளான்; துன்பம் ஒரு முடிவு இல்லை - (இவன்படுகிற) துன்பத்துக்கோ ஓரெல்லையில்லை; திசை நோக்கி தொழுகின்றான் - (இராமன்சென்ற தென்) திசையை நோக்கி வணங்குகின்றான்; எம் பெருமான் பின் பிறந்தார் பிழைப்பு இழைப்பு' ஒ - இராமன் தம்பியர் பிழைசெய்வரோ? [செய்யார்];' என்றான் - என்று கருதினான்; (குதன்); (எ-று.)

இராமலக்குமணரோடு பரதசத்துருக்கினர் முறையே ஒப்பாவ ரென்க, பரதன் இராமனுக்குத் துரோகஞ்செய்யுஞ் சிந்தை சிறிதும்ல்லாதவனென்ற பொருளை 'எம்பெருமான் பின்பிறந்தா ரிழைப்பரோ பிழைப்பு' என்று விளக்கினார்; தொடர்நிலைச்செய்யுட்குறிபாணி. சிறப்புப்பொருளைப் பொதுப் பொருள் சமர்த்தித்த தாகா தாதலால், இது வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி யல்ல. திக்குநோக்கித் தொழுதுகொண்டிருத்தல், பேரன்பின் செயலாகும். எம்பெருமான் - எமது தலைவன்: இராமன். தலைக்கொண்டான், தலை - தமிழ்பசரூக்கம். பி-ம்:—¹நம்பியவன். ²தலைநின்றான், தலைநின்றார். (௧௦௪௦)

௩௧.—குதப்பெருமான் பரதன்ருந்த இடந்தீர்த்த ஓர் இடந்தீரில் வநதல்.

உண்டிடுக்க னென்றுடையா ¹ஊலையாத வன்புடையான்
கொண்டதவ வேடமே கொண்டிருந்தான் ²குறிப்பெல்லாங்
கண்டுணர்ந்து ³பெயர்கின் றேன் ⁴காமின்க னெறியென்னுத
⁵தண்டுதறையார் ⁶நாவாயி லொரு⁷தனியே தான்வந்தான்.

(இ-ள்.) 'உண்டு இடுக்கண் ஒன்று உடையான் - உளதாகிய ஒரு துன்பத் தையுடையவனும், ஊலையாத அன்பு உடையான் - (இராமபிரானிடத்து) நீங் காத அன்புடையவனும், கொண்டதவம் வேடம் ஏ கொண்டி இருந்தான் - (அவ் விராமபிரான்) தரித்துக்கொண்டுள்ள தவவேஷத்தையே (தானுங்) கொண் டுள்ளவனுமாகிய இப்பரதனது, குறிப்பு எல்லாம் - எனக்கருத்துமுழுவதையு மும், கண்டு உணர்ந்து பெயர்கின்றேன் - (அருகிற்சென்று அவனைப்) பார்த்து அறிந்து மீண்டுவருகிறேன்; நெறி காமின்கள் - (நீங்கள் அதுவரையில்) வழி

யைப் பாதுகாத்திருங்கள்;’ என்னு - என்று (தன் சேனைவீரரை நோக்கிச்) சொல்லி, தன் துறை - குளிர்த கங்கைத்துறையில், ஓர் நாவாயில் ஒரு தனியே தான் வந்தான் - ஒருதோணியில் (ஏறிக்கொண்டு வேறு துணையில் லாமல்) தன்னந்தனியனாய்க் குகன் தான் (பரதனிடம்) வந்தான்; (௭-௮.)

கங்கையின் வடகரையிற் சார்ந்த ஸ்ரீபரதனைத் தூரத்திற் கண்டதுமே அவனது தவவேஷத்தாலும் முகத்தோற்றத்தாலும் அவனைக் குற்றமற்றவ னென்று உணர்ந்து, குகப்பெருமான் தன்னினத்தாரைநோக்கி, ‘இதோவந்து கங்கைக்கரையில் தங்கிநிற்கின்ற பரதன் குற்றமற்றவ னெனத் தோன்றுவத னால், நான் தனியே சென்று அவனது மனக்கருத்தை முற்றிலும் அறிந்து வருகின்றேன்; நீவிர் இந்தத் தென்கரையில் தானே ஜாக்கிரதையாக இருங்கள்’ என்று கட்டளையிட்டுத் தான்மாத்திரம் ஓர்மார்க்கலத்தில் ஏறிக்கொண்டு பா தனுள்ள வடகரையைநோக்கி வந்தன னென்பதாம். இடுக்கண் என்பது - இடுங்குகண் என்பதன் விகாரமாய், கண்மலர்ச்சி யில்லையம்படி வருகிற தன் பத்துக்குக் காரணக்குறியாம். ‘உலையாதவன்புடையான்’ என்பது-இராமபிரா னைக் குறிப்பதாகப் பொருளுரைப்பினுமாம். தவவேடம் = தபோவேஷம்: வடமொழித்தொடர். பெயர்கின்றேன் - விரைவுபற்றி வந்த காலவழுவமைதி. பி-ம்:—¹உலையாவனப்புடையான்முன். ²குறியெல்லாம். ³மீள்கின்றேன், வரு கின்றேன். ⁴காண்மின்கள். ⁵தண்டிறையின், தண்ணறைய. ⁶நாவாயின். ⁷தமியே.

(க0௪௧)

௩௨.—குகப்பெருமான் பரதனை வணங்க, அந்தப்பரதன்

குகனைத் தழுவுதல்.

வந்தெதிரே ¹தொழுதானை வணங்கினான் மலரிருந்த
வந்தனனுந் ²தனைவணங்கு மவனுமவ னடிவீழ்ந்தான்
றந்தையினுங் களிகூரத் தழுவினான் றகவுடையோர்
³சிந்தையினுஞ் சென்னியினும் வீற்றிருக்குஞ் சீர்த்தியான்.

(இ-ள்.) (தனியனாய் ஒடத்தின் மூலமாகக் கங்கையின்வடகரைசேர்ந்த குகன்),—எதிரே வந்து - எதிரிலே வந்து, தொழுதானை - (இராமனைத் திசை நோக்கித்) தொழுகிற பரதனை, வணங்கினான் - நமஸ்கரித்தான்; (அவ்வள வில்),ககவு உடையோர் சிந்தையின்உம் சென்னியின்உம் வீற்றிருக்கும் சீர்த்தி யான் - பெருமைக்குணத்தையுடையவர்களது மனத்திலும் தலையின்மேலுஞ் சிறப்பாகத்தங்குகிற பெரும்புகழையுடையவனாகிய, மலர் இருந்த அந்தணன் உம் தனை வணங்கும்வன் உம் - (திருமாலின் நாபித்) தாமரைமலரிலே வீற் றிருக்கிற அழகிய அருளையுடைய பிரமனுந் தன்னைவணங்கத்தக்க பரதனும், அவன் அடி வீழ்ந்தான் - அவனது [தனது] பாதங்களில் விழுந்து நமஸ்கரித்த குகனை, தந்தையின்உம் களிகூரத் தழுவினான் - (மைந்தனைக்கண்டபொழுது) தந்தைக்குள்ள களிப்பினும் தன்களிப்பு மிகஅனைத்துக்கொண்டான்; (௭-௮.)

‘தகவுடையோர் சிந்தையினும் சென்னியினும் வீற்றிருக்கும் சீர்த்தியான்’-
பெரியோர் எப்பொழுதும் மனத்திற்சிந்தித்துத் தலைமேற்கொண்டு கொண்
டாடுஞ் சிறந்த புகழையுடையவன் என்றபடி. முயற்சியில்லாமல் எளிதில்
தனக்குக்கிடைத்த இராச்சியத்தைத் தான் வற்றுக்கொன்னாடொழிந்து, அதனை
மூத்தோனுக்குக்கொடுத்து அவனை மீட்டுக்கொண்டுசெல்ல வருகின்ற குண
வாணை பரதன் தன்னைஒப்பாரும் மிக்காரும் உலகத்தில் இல்லையாம்படி நிலை
பெற்ற நெடுங்கீர்த்தி பெறுதலால், இங்ஙனம் கூறப்பட்டான். பரதன் இராம
னுள்ள திசையை நோக்கி அஞ்சலிசெய்து வருதலைக் கீழ் “திசைநோக்கிக்
தொழுகின்றான்” என்றதனாலும் அறிக. ‘எதிரேவந்து’ என்பதைத் தொழுது
நின்றபரதனுக்குக் கூட்டினும் அமையும். பரதன் திருமாவின் அமிச மென்
பது தோன்ற, ‘மலரிருந்தவந்தணனுந் தனைவணங்குமவன்’ என்றார். தந்தை
க்கு மைந்தனிடத்து அன்பு சிறத்தலால், ‘தந்தையினுங் களிகூர’ என்றது.
இப்பாடலின் முன்னிரண்டடிகட்கு - (இராமனுக்கு நண்பருனதனும்) பிரம
னும் வணங்கத்தக்க பெருந்தன்மையையுடையவனாகிய குகனும் எதிரிலே
வந்து (இராமனைத் திசைநோக்கிக்) தொழுதுநின்ற பரதனை வணங்கி
அவனதுபாதங்களில் விழுந்தான் என்றும், பின்னிரண்டடிகட்கு - பரதன்
குகனைத் தழுவினனென்றும் பதவுரை கூறினனும் நருந்து இதுவே. இனி,
இப்பாட்டின் சொற்போக்கை நோக்குமிடத்து, (குகனும், பரதனுக்கு) எதிரே
வந்து, தொழுதானை - இராமனைத் தொழுவானை பரதனை, வணங்கினான் ;
சீர்த்தியானாகிய அந்தணனுந் தனைவணங்குமவனும் [பரதனும்] அந்தக்குக
னது அடியில் வீழ்ந்தான் எனப்பொருள்கொள்ளுதல், நேரம் ; ஆயினும், அது
முதனாலாகிய ஸ்ரீவால்மீகிராமாயணத்தோடு ஒவ்வாமையால், அங்ஙனம் உரை
கூறப்படவில்லை யென அறிக. வந்து எதிரே தொழுதானை என்பதற்கு-குகனை
யென்றால், குகன்தொழுதானென்பது கீழே சொல்லப்படாமையாலும் அவ
னடிவீழ்ந்தானென்று குகன் வணங்கியமை மேலே சொல்லப்படுதலாலும்
பொருந்தாமை காண்க. “சீர்த்தி மிகுபுகழ்” என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்
தால், சீர்த்தியென்பது - பெரும்புகழையுணர்த்துவதோர் உரிச்சொல்லா
மென்றும், புகழ்மாத் திரத்தையுணர்த்துங் கீர்த்தியென்னும் வடசொல்லின்
திரிபன்றென்றும் அறிக. ப்-ம்:—¹தொழுவானை. ²தலை. ³சிந்தையிலுஞ்
சென்னியிலும்.

(40௪௨)

௩௩.—தூகப்பெருமான் பரதனை வந்தசெய்தியை வினாவ, அவன்
அதனைத் தெரிவித்தல்.

வேறு.

¹தழுவின புளினர் வேந்தன் றுமரைச் செங்க ணனை
யெழுவினு முயர்ந்த தோளா யெய்திய தென்னை யென்ன
முழுதல களித்த தந்தை முந்தையோர் ²முறையி னின்றும்
வழுவின னதனை ³நீக்க மன்னனைக் ⁴கொணர்வா ⁵னென்றான்.

(இ-ள்.) தழுவின் - (அங்ஙனம் பரதனால்) தழுவப்பட்ட, புளிநீர் வேந்தன் - வேடர்க்கரசனான குகன், தாமரை செம் கணுனை - செந்தாமரை மலர் போலத் திருக்கண்களையுடைய பரதனை (நோக்கி), 'எழுவின் உம் உயர்ந்த தோளாய்-(திரண்ட) கல்துண்ணுஞ் சிறந்த தோன்களையுடையவனே! எய்தியது என்னை - (இங்கு நீ) வந்தது யாதுகாரணத்தால்?' என்ன-என்று கேட்க, (அதற்குப்பரதன்), 'முழுது உலகு அளித்த தந்தை - உலகமுழுவதையும் அரசாண்ட எங்கள் தந்தையாகிய தசரதசக்கராவர்த்தி, முந்தையோர் முறையினின்றும் வழுவின் - முன்புள்ள அரசரது நீதியினின்றும் தவறிவிட்டான்; அதனை நீக்க - அவ்வநீதியை நீக்கும் பொருட்டு, மன்னனை கொணர்வான் - இராமபிரானை அழைத்துக்கொண்டுபோதற்கு (வந்தேன்)', என்றான்-என்று சொன்னான்; (௭-று.)

அப்போது குகப்பெருமான் ஸ்ரீபரதாழ்வானை நோக்கி, 'நீர் இந்தக் கானகத்தில் வருதற்கு யாதுகாரணம்?' என்று வினாவ, அதற்கு அந்தப் பரதாழ்வான் 'எனதுதந்தை முறைகேடாக இளையவனான எனக்கு இராச்சியத்தைக்கொடுத்து எனதுதமையனரைக் கானகத்திற்கு அனுப்பினார். இந்த முறைக்கேட்டைப் போக்கும்படி எனதுஅண்ணனாரைக் கானகத்தினின்றும் மீட்டுவருமாறு செல்கின்றேன்' என்று தான் வந்த காரணத்தைக் குகப்பெருமானிடத்துக் கூறினென்பதாம். முந்தையோர்முறையினின்றும் வழுவினது - மூத்தகுமாரரிருக்க இளையமகனுக்கு அரசுகொடுத்தது. 1-ம்:—¹தழுவின். ²முறையினின்று, முறைமையின்று. ³நீக்கி. ⁴கொணர, கொணர்க. ⁵வந்தேன். (௧0௪௭)

௩௪.—பரதனது பெருந்தகைமையை யுணர்ந்து அவனைக்

குகப்பெருமான் மறுபடியும் தண்டனிடுதல்.

கேட்டனன் கிராதர் வேந்தன் கிளர்ந்தெழு ¹முயிர்ப்பனாகி
மீட்டு²மண்ணதனில் வீழ்ந்தான் விம்மின லுவகை ³பொங்க
தீட்டரு மேனி மைந்தன் சேவடிக் கமலப் ⁴பூவிற [கத்
பூட்டிய கையன் பொய்யி ⁵லுள்ளத்தன் புகல லுற்றான்.

(இ-ள்.) பொய் இல் உள்ளத்தன் - பொய்மையில்லாத கருத்தை யுடையவனாகிய, கிராதர் வேந்தன் - வேடர்தலைவனான குகன்,—கேட்டனன் - (அவ்வார்த்தையைக்) கேட்டு, கிளர்ந்து எழும் உயிர்ப்பன் ஆகி - மிகுதியாகத் தோன்றுகின்ற பெருமூச்சையுடையவனாய், உவகை பொங்க - களிப்புமிக, விம்மின - உடம்புபூரித்து, மீட்டுஉம் மண்அதனில் வீழ்ந்தான் - மறுபடியும் தரையில்விழுந்து, தீட்டு அரு மேனி மைந்தன் சே அடிக் கமலம் பூவில் பூட்டிய கையன் - சித்திரத்திலெழுதுதற்கும் அருமையான [மிக அழகிய] திருமேனியையுடைய பரதனது சிவந்த திருவடித்தாமரைமலர்களிற்

சேர்த்தின கைகளையுடையவனாய், [பரதனைச் சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டனிட்டு], புகலல் உற்றான் - (சில) கூறத்தொடங்கினான் ; (எ-று).—அவற்றை மேலிரண்டுகவிகளில் காண்க.

பரதனதுசெயல் இன்னதென்பதை அவன்வார்த்தையினால் தெளிந்த குகப்பெருமான் நிகழ்ந்தவற்றைக் கருதியதனாற் பெருமூச்சுவிட்டு, பிறகு, அவனது பெருந்தன்மையைக் கண்டு மனத்திலடங்காதபெருமுகிச்சியடைந்து, அவனது பெருந்தகவுக்காகச் சாஷ்டாங்கமாக அவனை நமஸ்கரித்துப் பின்வருமாறு கூறலாயின னென்க. கிராதர் - வடசொல். பி-ம்:—¹உயிரன். ²பொன்னடியின். ³வீங்கி, வீங்க. ⁴பூமேல். ⁵உள்ளத்தான். (௧௦௪௪)

௩௫.—இதுவும்அடுத்தகவியும் - குகன் பரதனைப்

புகழ்ந்தமையைக் கூறும்.

தாயுரை கொண்டு தாதை யுதவிய தரணி தன்னைத்
தீவினை யென்ன ¹நீத்துச் சிந்தனை முகத்திற் ²நேர்க்கிர்
³போயினை யென்ற போழ்து ⁴புகழினோர் தன்மை கண்டா
லாயிர மிராமர் கின்⁵கேழாவரோ ⁶தெரியி னம்மா.

(இ-ள்.) ‘புகழினோர் - கீர்த்தியையுடையவனே’ தாய் உரைகொண்டு - (உனது) தாயாகிய கைகேயியின் வார்த்தையைக் கேட்டு, தாதை உதவிய - (உனது) தந்தையாகிய தசரதன் (உனக்குத்) கொடுக்க, தரணிதன்னை - இராச்சியத்தை, தீவினை என்ன நீத்து-கொடுத்தொழிலை விடுவதுபோல விட்டு, சிந்தனை முகத்தில் கேக்கி - தவிலையை முகத்தில் கிறைத்து, போயினை - (இங்கு) வந்தாய், என்ற போழ்து-என்றபொழுது [என்றாராணத்தால் என்ற படி], தன்மை கண்டால் - (உனது) தன்மையைப்பார்த்தால், தெரியின் - ஆலோசிக்குமிடத்து, ஆயிரம் இராமர் கின் கேழ் ஆவர்த - ஆயிரம் ஸ்ரீராமர் உளராளுலும் உன்னொருத்தனுக்கு ஒப்பாவரோ? (எ-று.)

இராமபிரானே காட்டாரது அநாமதியின்மீது தனதுதந்தை இராச்சியத்தைக்கொடுக்க அதனை ஏற்றுக்கொண்டான் ; நீயோ உனதுதாயின் வரத்தின் மூலமாகத் தந்தை இராச்சியத்தை உனக்குக்கொடுக்க அதனை வேண்டாமென்கிராய். வேணுமென்ற இராமன் சிறந்தவனோ? வேண்டாமென்ற நீ சிறந்தவனோ? விருப்பமின்மையைக்கொண்ட நீயே அந்த இராமபிரானைவிட மேம்பட்டவென்று கூறியவாறு. இங்கு இவ்வாறு பரதனை இராமபிரானைவிட மேம்பட்டவனாகக்கூறியது, இராமபிரானைக் குறைத்துக் கூறவேணுமென்ற கருத்தினாலன்று ; பரதனது விருப்பின்மையென்ற குணத்தைப் பாராட்டுகற் பொருட்டென்க. தரணிதன்னைத் தீவினையென்ன நீத்து - அய்விராச்சியத்தை ஏற்றுக்கொள்வது பாவமென்று கருதிக் கைவிட்டு என்னும் உரைக்கலாம். “அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் கெஞ்சல், கடுக்கது காட்டும் முகம்” என்றபடி மனத்தின் துன்பமிகுதி முகத்தில் வெளிப்படுதலால், ‘சிந்

தனைமுகத்தில் தேக்கி' என்றார். யாவர்மனத்தையும் களிப்பிக்கிற இராமனது குணதிசயங்கள் பலவற்றினும், உனது விருப்பின்மையென்ற இத்தொருகுணமே ஆயிரமடங்கு'சிறப்புடையது எனக் குகன் பரதனைப் புகழ்ந்தவாறு. பி-ம்:—¹நீத்த, நீக்குஞ். ²தேக்கப், தீர்ப், சற்பப். ³போயினன். ⁴புகழினும். ⁵கேள், கேர், போல். ⁶தெரியில், தெரிப்பின். (௧௦௪௫)

நக. என்புகழ் கின்ற தேழை ¹யெயினனே னிரவி யென்பான்
றன்²புகழ்க் கற்றை மற்றை பொளிகளைத் தவிர்க்கு மாபோன்
மன்புகழ் பெருமை ³துங்கண் மரபினோர் ⁴புகழ்க் னெல்லா
முன்புக ழூர்க்கிக் கொண்டா யுயர்குணத் துரவுத் தோளாய்.

(இ-ள்.) உயர் குணத்து உரவு தோளாய் - உத்தமமான குணங்களையும் வலிமையையுடைய தோள்களையு முடையவனே ! ஏழை எயினனேன் - அறிவில்லாத வேடனாகிய யான், புகழ்கின்றது என் - (உன்னைப்) புகழ்வது எவ்வாறு? இரவி என்பான்-சூரியனென்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுபவன், தன் புகழ் கற்றை - தனது கிரணசமூகத்தால், மற்றை ஒளிகளை தவிர்க்கும் ஆ போல் - மற்றை (ச் சந்திரன் முதலியோரது) ஒளிகளை அடக்கும் விதம்போல, —மன்புகழ் பெருமை துங்கள் மரபினோர் புகழ்கள் எல்லாம் - அரசர்கள் கொண்டாடும் மகிமையையுடைய உங்கள் குலத்தாரது கீர்த்திகளை யெல்லாம், உன் புகழ் ஆக்கிக்கொண்டாய் - உனதுகீர்த்திக்குள் அடங்குமாறு செய்துகொண்டாய்.

எல்லாவரசரும் கொண்டாடத்தக்க உங்கள்குலத்துச் சக்கரவர்த்திகளது புகழ்களைத் தும் உன்புகழ்க்கு ஈடாகாது என்றவாறு. உவமையின்பொருத்தம் உவனியுணர்த்தப்பாற்று. 'ஏழையெயினனேன்' என்றது, குகப்பெருமான் அவையடக்கத்தார் கூறியது. பி-ம்:—¹எயினரோம், எயினரோம். ²சுடர்க், கதிர்க். ³உங்கள். ⁴புகழை, பெருமை. (௧௦௪௬)

உஎ.—குதப்பெருமான் பரதாழ்வானிடத்து அன்பு பூனுதல்.

எனவிவை ¹யன்ன மாற்ற ²மியைவன பலவுங் கூறிப்
புனை³கழற் புலவு வேற்கைப் ⁴புளிஞர்கோன் ⁵பொருவில் காத
லனைபவற் ⁶கமைவற் ⁷செய்தா ⁸ரூரவற் கன்பி லாதார்
நினைவருங் ⁹குணங்கொ டன்றோ விராமன்மே ¹⁰னிமிர்ந்த காதல்.

(இ-ள்.) புனை கழல் - அணிந்த வீரக்கழலையும், புலவு வேல் கை - புலால்நாற்றம் நாறுகிற வேலாயுதத்தைத் தரித்த கையையுமுடைய, புளிஞர் கோன் - வேடர்தலைவனான குகன், என இவை அன்ன - என்ற இவ்வார்த்தைகள்போன்ற, இயைவன மாற்றம் பலஉம் - பொருத்தமுள்ள வார்த்தைகள் பலவற்றையும், கூறி-சொல்லி, —அனையவற்கு - அப்பரதனிடத்தில், பொருவு இல் காதல் - ஒப்பில்லாத அன்பினை, அமைவில் செய்தான் - தகுதியாகச் செய்தான் ; அவற்கு அன்பு இலாதார் ஆர் - அப்பரதனிடத்தில் அன்பு வைக்காதவர் யார் உளர்? [எவருமில்லை யென்றபடி]; நினைவு அரு குணம் கொடு

அன்றோ - மனத்தினுள் சிந்தித்தற்கும் முடியாத நற்குணங்கள் காணமாக வன்றோ, இராமன்மேல் காதல் நிமிர்ந்த (து) - இராமபிரானிடத்தும் (முன்பு அக்குகனுக்கு) அன்பு மிக்கது? (எ-று.)

இராமனது குணதீசயங்களை நோக்கி முன்பு எப்படிக் குகனுக்கு அவன் பக்கல் அன்பு உளதாயிற்றோ, அப்படியே, இப்பொழுது பரதனது குணதீசயங்களை நோக்கி அவன்பக்கலிலும் அக்குகனுக்கு அன்பு உளதாயிற்றென்பதாம். புளிஞர்கோன் காதல் அனையவற்கு அமைவிற்செய்தான் என்பதை - 'குணங்கொடன்றோ இராமன்மே னிமிர்ந்த காதல்' என்ற சொடரும், 'ஆரவற்கன்பிலாகார்' என்ற சொடருஞ் சமர்த்தித்து வின்றன : நெடிலுலகச் செய்யுட்திறியனியின்பாற் படும். உத்தமகுணங்களுடையாரிடத்து அன்பு கொள்ளாதார் உலகத்தில் இல்லை யென்பது, 'ஆரவற்கன்பிலாகார்' என்பதனாற் போதரும். புலவு - மாமிசத்தின் துர்க்கத்தம்; இது, வேலுக்குப் பகை வருடம்பில் முன்பு ஊன்றியபொழுது ஒட்டிய தகையினு லாகியது. பி-ம்:—¹இனிய, அன்ன, ²என்பன. ³புகழ். ⁴புள்ளர். ⁵பொதுவில். ⁶அன்பினால், அன்பு. ⁷செய்தல். ⁸ஆபவற்கு. ⁹குணங்கடம்மால். ¹⁰நிமிர்ந்ததாதல். (க0ச௭)

உஅ.—பரதனது வினாவும், துகனது விடையும்.

அவ்வழி பவனை நோக்கி யருடரு வாரி யன்ன
செவ்வழி யுள்ளத் தண்ண நென்றிசைச் செங்கை கூப்பி
பெவ்வழி ¹யுறைந்தா னம்மு நென்றிலு மெயினர் வேந்த
னிவ்வழி ²வீர யானே ³காட்டுவ ⁴லெழுக வென்றான்.

(இ-ள்.) அருள் தரு வாரி அன்ன - கருணைநிரம்பிய கடல்போன்ற, செவ் வழி உள்ளத்து அண்ணல் - சுவழியிற்செல்லும் மனத்தையுடைய பரதன், அ வழி - அப்பொழுது [அவ்விடத்து], அவனை நோக்கி - அக்குகனைப் பார்த்து, தென் திசை செம்மை கூப்பி - தெற்குத்திசைக்கோக்கி (த் தன்) சிவந்த கைகளைக்கூப்பி [அஞ்சலிசெய்து], 'நம் முன் - நமது தமையனை ஸ்ரீராமன், எ வழி உறைந்தான் - எவ்விடத்தில் (இங்கு முன்பு) தங்கியிருந்தான்?' என்றலும் - என்னுவினாவிபடிநே, — எயினர் வேந்தன் - வேடர் தலைவனான குகன், 'வீர - வீரனே! யான் ஏ காட்டுவல் - நானே (அவ்விடத்தைக்) காண்பிப்பேன்: எழுக - (என்னுடன்) புறப்பட்டுவருவாயாக; இ வழி-(அவன் தங்கினது) இந்த இடமாகும்,' என்றான் - என்று சொல்லிச் சுட்டிக்காட்டினான்; (எ-று.)

பரதன் இராமபிரானுள்ள இடமாகிய தெற்குத்திசைக்கோக்கிக் கூப்பிய கையனாப் அந்தக் கங்கைக்கரையில் இராமன் தங்கிய இடத்தை வினாவினானாக, உடனே குகன் அந்நேரத்தானே காட்டுவதாகச்சொல்லி உடனழைத்துப் போய் அவ்விடத்தைக் காட்டலாயினென்பதாம். திக்கு நோக்கித் தண்டனிடுதல், தான் அவனிடங்கொண்ட நுகர்வாதிசயத்தைக் காட்டும், வாரி -

ஹட்சொல்; நீர்; இங்கே, கடலுக்கு இலக்கனை. நம்-ருகனை உணப்படுத்திய தன்மைப்பன்மை, முன்-முன்பிறந்தவனுக்குக் காலவாகுபெயர். பி-ம்:—¹உறைந்த தெம்முன். ²விரைவின். ³காட்டுவன். ⁴எழுதி, இனிதின். (௧௦௪௮)

௩௯.—இராமன் பள்ளிகோண்ட புற்படுக்கையைக் கண்டு பரதன் பெருஞ்சோக மடைதல்.

காரெனக் கடிது ¹சென்றான் கல்லிடை²ப் படுத்த புல்லின் வார்சிலைத் தடக்கை வள்ளல் வைகிய பள்ளி கண்டான் பார்மிசைப் பதைத்து வீழ்ந்தான் பருவரற் பரவை புக்கான் வார்மணிப் புனலான் மண்ணை மண்ணு³ ராட்டுங் கண்ணான்.

(இ-ள்.) (என்றவுடனே பரதன்), கார் என கடிது சென்றான் - மேகம் போல விரைவாக (க் குகனுடன்) சென்று, (அவனாற் சுட்டிக்காட்டப்பட்ட), வார் சிலைத் தடக்கை வள்ளல் வைகிய - நீண்ட வில்லையேந்திய பெரிய கையை யுடைய வரையாதருநர் தன்மையைக்கொண்ட ஸ்ரீராமபிரான் (முன்பு) தங்கிய, கல்லிடை படுத்த புல்லின் பள்ளி-கல்லினிடையே பரப்பிய புல்லினாலாகிய படுக்கையை, கண்டான்-பார்த்து, (வருத்தம்பொறுக்கமாட்டாமல்), பதைத்து பார்மிசை வீழ்ந்தான் - துடித்துத் தரையிலே விழுந்து, வார் மணி புனலால் மண்ணை மண்ணும் நீர் ஆட்டும் கண்ணான் - பெருகுகிற முத்துப்போன்ற கண்ணீரினால் தரையைச் சுத்தஜலஸ்காநஞ்செய்விக்கிற கண்களையுடையவனாய், பருவரற் பரவை புக்கான் - சோகக்கடலில் மூழ்கினான்; (எ-று.)

குகன் முன்னேசெல்லப் பரதன் அவன்பின்னே மிகவும்விரைந்து சென்று, இராமன் பள்ளிகொண்ட புற்படுக்கையைக் குகன் காட்ட அதனைக்கண்டவுடனே மனம்பதைப்பதைத்துத் தரையில்விழுந்து கண்களில் நீர் தாரைதாரையாய்ப்பெருகச் சோகக்கடலி லாழ்ந்தன னென்பதாம். மண்ணை மண்ணு³ ராட்டுங்கண்ணான்-“மண்ணக மடந்தையை மண்ணு³ ராட்டி” என்ற பது, பெருங்கதை. காளமேகம், விரைவோடு நிறத்துக்கும் உவமையாம். பி-ம்:—¹சென்று. ²அடுத்த. (௧௦௪௯)

௪௦.—சோகக்கடலில்மூழ்கிய பரதன் தண்ணீர்தானே வெறுத்துக்கூறுவது.

இயன்றதென் ¹பொருட்டி னாவில் விடருனக் கென்ற ²போழ்து மயின்றனை ³கிழங்குங் காயு மமிர்தென ⁴வலிய புல்லிற் றுயின்றனை யெனவு மாவி துறந்திலென் சுடருங் ⁵காச குயின்றயர் மகுடஞ் சூடுஞ் செல்வமுங் ⁶கொள்வென் யானே. இதுவும் அடுத்த கவியும் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) 'என் பொருட்டினால் - (கைகேயியின் மகனான) எனது நிமித்தமாக, உனக்கு—, இ இடர்-இத்தன்மையதான துன்பம் [வனவாசம்], இயன்றது - நேர்ந்தது,' என்ற போழ்துஉம்-என்று (முன் கைகேயியினால்) அறிந்த

அப்பொழுதும், 'கிழங்கு உம் காய் உம் - கிழங்குகளையும் காய்களையும், அமிர்து என அயின்றனை - அமிருதம்போலக் கருதிப் புசித்தாய்; வலிய புல்லில் - உறுத்துந் தன்மையுள்ள புல்லிலே, துயின்றனை - நித்திரை செய்தாய்,' என உம் - என்று அறிந்த இப்பொழுதும், யான்—, ஆவி துறந்திலென்-உயிர் நீங்கினேனில்லை; (ஆதலால்), சுடரும் காசு ருயின்று - பிரகாசித்திர இரத்தினங்கள் பதித்து, உயர் - விலையுயர்ந்த, மகுடம் - கிரீடத்தை, குடும் - தரித்தலாகிய, செல்வம் உம் - சிறப்பையும், கொள்வென் - (ஏற்றுக்கொள்ள) அமைவேன்போலும், (என்று கூறி),—(எ-று.) 'பின்னருஞ் சொல்வான்' என அடுத்த கவியோடு தொடரும்.

'உனக்கு வனவாசம் நேர்வதற்கு நானே காரணம்' என்று எப்போது அறிந்தேனோ, அப்போதே என்னுயிரை மாய்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்; அது கிடக்கட்டும்: அதுசுவையுண்டுகளை யுண்டு அரண்மனையிற் பஞ்சசயனத்தில் அதிசுகுமாரமாகப் பள்ளிகொள்ளவேண்டிய நீ காய்கிழங்குகளைத் தின்று கடுங் காட்டிற் கல்லின்மேல் வலியபுல்லணையிற் பள்ளிகொண்டதை யறிந்த இப்போதும் எனது உயிர் கெட்டொழியாது இருத்தலால், நான் உன்னிடத்துப் பேரன்புகொண்டவ் நென்பது முழுப்பொய்ப்போலும்; அவ்வாறு கல்நெஞ்ச னை யான் முடிசூடி உனது இராச்சியத்தை யாளுதலுஞ் செய்வே நெனப் பரதன் தன்னை வெறுத்துக்கூறின நென்பதாம். படர்க்கையாயுள்ள இராமனை இங்கு முன்னிலைப்படுத்துப் பரதன் இவ்வாறு கூறுகின்றன நென்க, பரதனுக்கு அரசுகொடுக்கும்பொருட்டே கைகேயி இராமனை வணம்புக்குத்திய தனால், 'இயன்றதென் பொருட்டினு லிவ்விடருணக்கு' என்றது; "வாக்கினால் வரந்தரக்கொண்டு மைந்தனைப், போக்கினேன் வனத்திடைப் போக்கிப் பாருணக், காக்கினேன்" எனக் கீழ்ப் பள்ளிபடைப்படலத்திற் கைகேயி கூறியதுங் காண்க. இனி, யானேகொள்வேன்-பிறந்துண்டவாவது கொடுக்க வாவது வேண்டுவதில்லையென்று கருத்துக்கொள்ளினுமாம், ௧-ம்:—¹பொருட்டினாலே, ²போதும், ³கிழங்குகாயும், ⁴ஆய, ⁵செம்பொன், ⁶கொள்வனேயான்.

சக.—இலகீதமணன் இராப்பொழுது கழிந்த இடத்தைப் பரதன் வினாவுநல்.

தூண்டர நிவந்த தோளான் ¹பின்னருஞ் சொல்லு வானர்
நீண்டவன் றுயின்ற சூழ ²விதுவெனி னியிர்ந்த நேயம்
பூண்டவன் றொடர்ந்து பின்னே போந்தவன் பொழுது நீத்த[னான்.
தியாண்டென வினிது ³கேட்டா நெயினர்கோ னிதனைச் ⁴சொன்

(இ-ள்.) தூண்டர - தூணை யொப்ப, நிவந்த - சிறந்துள்ள, தோளான் - தோள்களையுடைய பரதன், பின்னர் உம் சொல்லுவான் - மீண்டும் (குதனை நோக்கி) கூறுவான்; ⁴ அநீண்டவன் துயின்ற சூழல் - பெரியவளுகிய அவ் விராமன் நித்திரைசெய்த இடம், இது ளீனின் - இதுவானால், நிமிர்ந்த நேயம்

பூண்டவன்-(அவனிடுத்து) மிக்க அன்பைக்கொண்டவனாய், பின்னே தொடர்ந்துபோந்தவன் - (அவனை வனவாசத்திலும்) பின்தொடர்ந்து வந்தவனான இலக்குமணன், பொழுது நீத்தது - இராப்பொழுதைக் கழித்தது, யாண்டு - எவ்விடத்தில்? என-என்று, இனிது கேட்டான் - இனிமையாக [அன்போடு இன்சொற்களால்] வினாவினான்; (அதற்கு), எயினர் கோன் இதனை சொன்னான் - வேடர்தலைவனான குகன் இவ்வுத்தரத்தைக் கூறினான்; (எ-று.)-அதனை மேற்கவியிற் கூறுகின்றார்.

அப்போது பரதன் குகனைநோக்கி 'உனதுவார்த்தையால் இராமபிரான் இங்கு இரவைப்போக்கிய இடம் முதலியன தெரியலானேன்; அவ்விராமனை ஒருநொடிப்பொழுதேனும் பிரிந்திருக்கமாட்டாமையால் அவ்விராமபிரானோடு கூடவே காட்டகத்திற்கு வந்த இலக்குமணன் இங்கு இராப்பொழுதை எங்கு எவ்வாறு கழித்தான்?' என வினாவினானாக, குகப்பெருமான் அதற்கு விடைகூறலாயின நென்பதாம். தர - உவமவுருபு. நீண்டவன் - திரிவக்கிரமனை திருமாலினது அமிசமான இராமன் எனினுமாம். பி-ம்:-1பின்னையுஞ். 2இதுவென நிமிர்ந்த. 3காட்டி. 4சொல்வான்.

(க00க)

சஉ.—குகனது விடை.

அல்லையான் டமைந்த மேனி யழகனு மவளுந் துஞ்ச வில்லையுன் றிபகை போடும் வெய்துயிர்ப் போடும் வீரன் கல்லையான் டயர்ந்த 1தோளாய் கண்கணீர் 2சொரியக் கங்கு லெல்லையான் பளவு நின்ற னிமைப்பிலையன் மென்றான்.

(இ-ள்.) 'கல்லையான் உயர்ந்த தோளாய் - மலையையொத்து உயர்ந்துள்ள தோளையுடையவனே! அல்லையான் அமைந்த மேனி அழகன்உம்-இருளையொத்துப் பொருத்திய [கரிய திருமேனியையுடைய] அழகு நிறைந்த இராமபிரானும், அவன்உம் - அவன்மனைவியான சீதாதேவியும், துஞ்ச - நித்திரைசெய்ய,--வீரன்-இலக்குமணன், வில்லையான் ஊன்றிய கையோடுஉம் - வில்லையத்தரித்த கையுடனும், வெய்து உயிர்ப்போடுஉம் - வெம்மையுடையதான பெருமூச்சுடனும், கண்கண் நீர் சொரிய-- கங்குல் எல்லைய காண்பு அளவுஉம் - இராப்பொழுதின் முடிவெல்லையைக் காண்கிறவரையிலும் [பொழுதுவிடியுமளவும்], நயனம் இமைப்பிலன் - கண் மூடாதவனாய் [சிறிதும் துயில்கொள்ளாமல்], நின்றான் - (காவல்செய்து) நின்றான்,' என்றான் - என்று (பரதனுக்குக் குகன்) கூறினான்; (எ-று.)

இராப்பொழுதை இலக்குமணன் கழித்த இடத்தை வினாவின பரதனுக்கு, குகன் சீதாராமர்கள் துயில்கையில் அவர்களைவிட்டுத் தான் தனியே பிரிந்து சென்று துயில்வதற்கு மனமில்லாமல், இலக்குமணன் வில்லும் கையுமாய் அவர்கட்கு யாதொருதீங்கும்நேராமற் பாதுகாத்துக்கொண்டு மனக்கவலையோடு கண்களில் நீர் தாரைதாரையாய்ப் பெருகப் பெருமூச்சு

செறிந்துகொண்டு இராமுமுதும் இவ்வுத்தானே இருந்தன னென இலக்கு மணன்செயலைப் பரதன் நன்குஉணருமாறு கூறின னென்பகாம். அவன் - செஞ்சறிசுட்டி. வெய்துயிர்ப்புக்கும் கண்ணீர்சொரித்தற்குக் காரணம் - இராம பிரானுக்கு நேர்ந்த வனவாசவருத்தத்தைக் கருகியதனாலாகிய துயரம். நயனம் இமைப்பு இலன் - சினைவினை முதலொடு முடிந்தது. பி-ம்:—¹தோனான், ²சோர.

(௧௦௫௨)

சஉ.—பரதன் தன்னை நோதல்.

என்பத்தைக் கேட்ட மைந்த னிராமனுக் கிளையா ¹ரென்று முன்பொத்த ²தோற்றத் தேயில் யானென்று முடிவி லாத துன்பத்துக் கேது வானே னவனது ³துடைக் கசின்ரு னன்பத்துக் கெல்லையுண்டே பழகிதென் னடிமை யென்றான்.

(இ-ள்.) என்பத்தை - என்று (குண்) சொன்னதை, கேட்ட—, மைத் தன் - வீரனான பரதன், 'இராமனுக்கு இளையார் என்று - இராமனுக்குத் தம்பியாரென்று, முன்பு ஒத்த - முன்னம் (பிறப்பில்) ஒத்துள்ள, தோற்றத் தேயில் - உற்பத்தியையுடைய எவர்களுள், யான்—, என்னுடம் முடிவு இலாத துன்பத்துக்கு - எப்பொழுதும் முடிசலில்லாத (இராமனது) துன்பத்துக்கு, ஏது ஆனேன் - காரணமாயினேன்: அவன் - அல்லில்லக்குமன்ன, அது துடைக் கசின்ருன் - அதுதுன்பத்தை நீக்கத் துணைவின்ருன்; அன்பத்துக்கு எல்லை உண்டவ - அன்புக்கு ஒருவரையறை உள்ளபோ? [இல்லையென்றபடி]; என் அடிமை அழகிது - என் அடிமைத்திறம் அழகுள்ளதாயிருந்தது!' என்றான் - என்று கூறினான்; (எ-று.)

இராமனுக்குத் தம்பியென்றமூலையில் ஈனும் இலக் தமனனும் ஒத்தவர் களே; ஆனால், இராமன் காட்டில்லிதிருது அலையத்தற்குக் காரணமானவன் யான்: இலக்குமன்னனோ காட்டில்வசித்தலால் அவ்விராமபிரானுக்கு யாதொரு வருத்தமும் நிகழாதிருக்குமாறு தன்னாலியன் றவளவும் முயன்று காத்துவருகி றான்; அவன் அவ்வாறுசெய்வது அன்பின் செயலாம்; இராமனதுதம்பி யெனப் பெயர்பூண்டு அவனைக் காட்டிற்குத் துரத்தக் காரணமான என்னடி மைமிகழுகிது என்று தன்னைப் பரதன் வெறுத்துக்கூறலாயினனென்க. பரதன் 'யான் என்றும்முடிவிலாததுன்பத்துக்கு ஏதுவானேன்' என்றது-கை கேயி தன்பொருட்டே இராச்சியத்தைக் கேட்டதனால். முன்பு - சிறப்புமாம். அழகிது என் அடிமை-பிறகுறிப்பால், அழகியதன்று என்றவாரும். பி-ம்:—¹என்ற, என்றான், என்றல். ²தோற்றத்தோமில், கொற்றத்தேமேல், கொற்றத் தோன்மேல். ³துடைத்து.

(௧௦௫௩)

சச.—பரதன் இராமன்தவகினிடத்தில்தானே அன்றிரவுதங்கி, மறுநாட்

காலையிற் கங்கையின் அக்கரையைச்சேர்க்குமாறு குகனேவேண்டதல்.

அவ்விடை யண்ண ருனு மன்றரும் பொடியின் வைகித் தெவ்விடை தரின் றார்க்கு ¹செறிகழற் புளிஞர் கோமாஅ னிவ்விடைக் கங்கை ²யாற்றி னேற்றினை ³யாயி னெம்மை ⁴வெவ்விடர்க் கடனின் தேற்றி ⁵வேத்தன்பால் ⁶விடுத்த தென்றான்.

(இ-ள்.) (என்று சொன்னபின்), அண்ணல் தான்உம் - பரதனும், அ இடை - அவ்விடத்திலே, அன்று - அன்றையிரவில், அரு பொடியின் வைகி - படுக்கவொண்ணாத புழுதியிலே படுத்திருந்து, (பொழுதுவிடிந்தபின் குகளை நோக்கி), 'தெவ் இடை தர - பகைவர்கள் பின்னிடையும்படி, நின்று ஆர்க்கும் - நிலைபெற்று ஒலிக்கிற, செறி கழல் - நெருங்கிய வீரக்கழலையுடைய, புளிஞர் கோமாதன் - வேடர்தலைவனே! இ இடை - இப்பொழுது, எம்மை கங்கை ஆற்றின் ஏற்றினை ஆயின் - எங்களைக் கங்காநதியினின்று கரையேற்றினையானால், (அச்செய்கை), வெவ் இடர் கடல்கின்று ஏற்றி - கொடிய துக்கசாகரத்தினின்று கரையேற்றி, வேந்தன்பால் விடுத்தது - இராமபிரானிடஞ் சேர்த்ததாகும்,' என்றான் - என்றுசொன்னான் ; (எ-று.)

கங்கையைக்கடக்கச்செய்தால் இராமபிரானைக்கண்டுதுயரமாறுவே னெனப் பரதன் கூறியவாறு. கங்கையாற்றின் ஏற்றுதல் - கங்கையைக்கடந்து அக்கரையிலேறச்செய்தல். ப்-ம்:—¹செருவிடைப். ²யாற்றில். ³ஆகில், ஆகி, ஏக, ⁴வெவ்வினைக். ⁵இராமன்பால், வீரன்பால். ⁶விடுத்தி, விடுத்திடு. (௧௦௫௪)

சுரு.—குதன்கட்டினையாற் பலநாவாய்கள் வருதல்.

நன்றெனப் புளிஞர் வேந்த னண்ணினன் மமரை நாவாய்
¹சென்றுநீர் தருதி ரென்ன ²வந்தன சிவன்சேர் வெள்ளிக்
 குன்றெனக் ³குனிக்கு⁴மம்பொற் குவடுஎனக் குபேரன் மான
 மொன்றென நாணிப் பல்வே றுருவுகொண் டனைய வான.

(இ-ள்.) (அதுகேட்டு), புளிஞர் வேந்தன் - குதன், நன்றுஎன - நல்ல தென்று (அங்கீகாரமாகச்) சொல்லி, தமரை நண்ணினன் - தன் இனத்தாரைச் சேர்ந்து, (அவர்களைநோக்கி), 'நீர்-, சென்று நாவாய் தருதிர்-(நீங்கள்) போய் ஓடங்களைக் கொண்டுவாருங்கள்' என்ன - என்று சொல்ல, (உடனே அவர் களாற் செலுத்தப்பட்டனவாய்), சிவன் சேர் வெள்ளி குன்று என - சிவ பிரான் எழுந்தருளியுள்ள வெள்ளிமலையான கைலாசமும், குனிக்கும் அம் பொன் குவடு என - (அப்பெருமான் வில்லாக) வளைத்த அழகியபொன்மலை யானமேருவும், குபேரன் மானம் என - குபேரனது புஷ்பகவிமானமும், ஒன்று நாணி - (தாம்) ஒன்றாயிருத்தலினோக்கி வெள்கி, பல் வேறு உருவு கொண்டு அனைய ஆன - பலவகைப்பட்டவடிவங்களைக் கொண்டாற்போன்ற தன்மையுடையனவாகிய ஓடங்கள், வந்தன - வந்துசேர்ந்தன ; (எ-று.)

கைலாசம் மேரு புஷ்பகம் என்னும் இவைகள் தாம்ஒற்றையாயிருத்தற்கு நாணி ஒவ்வொன்றும் பலவடிவங்கொண்டுவந்தாற்போன்ற பலநாவாய்கள் வந்தன என்க : தந்திரிப்பேற்றிவடிவமையணி. இவ்விவமையால், வந்தநாவாய்கள் சில வெண்ணிறத்தனவும், சிலபொண்ணிறத்தனவும், சிலவ்சித்திர நிறத்தனவுமாகிப் பெருந்தோற்றமுடையனவாய்ப் பலருந் தங்குதற்கு ஏற்ற இடமுடையனவாயிருந்தன என்பது பெறப்படும். குபேரன்—கு - குற்சித

மாகிய [ஒருகண்பழுதுபட்ட], பேரன் - உடம்புடையவன் எனக் காரணப் பொருள்காண்க, மாணம் - விமாநம் என்பதன் முதற்குறை. குவடு—மலைச்சிகரம்; மலைக்கு, சினையாகுபெயர். குன்றென், குவடுஎன, மாணமென என்றவற்றில், 'என்' - எண்ணிடைச்சொல்; இது, இங்கே தொகைபெறுதுவந்தது: "உம்மை என்று என ஒடி, இந்நான்கெண்ணும்கின்றியுமியலும்" 'ஒன்றெனநாணி' என்பதற்கு - ஒன்றெனப்படுதற்கு நாணங்கொண்டு என்று உரைத்தால், குபேரன்மானம் என்பதன்பின் 'என்' என்னும் எண்ணிடைச் சொல்லு எழுத்துக்கூட்டவேண்டும்; "என்று மெனவு மொடுவு மொரோவழி, நின்றும் பிரிந்தென்பொருடொறு நேரும்." ஆன - பெயர். 19-ம்:—1சென்றினித்தருதிர், சென்றுநீர்கொணர்நிர். 2வந்தது. 3குணிக்கும். 4மேருக்குழு வெனக்.

(க0௫௫)

சுசு.—வந்த நாவாய்களின் வருணனை.

நங்கையர் நடையி னன்ன நாணுறு செலவி னாவாய்
கங்கையு 1மிடமி லாமை 2மிடைந்தன 3கலந்த வெங்கு
மங்கொடிங் கிழித்தி பேற்று 4மமைதியி னமரர் வையத்
திங்கொடங் கிழித்தி பேற்று மிருவினை பென்ன லான.

(இ-ள்.) அங்கொடு இங்கு இழித்தி ஏற்றும் அமைதியின் - அக்கரையிலுள்ளாரை இக்கரையிலும் இக்கரையிலுள்ளாரை அக்கரையிலுமாக ஏற்றியிறக்குகிற தன்மையினால், அமரர் வையத்து இங்கொடு அங்கு இழித்தி ஏற்றும் இரு வினை என்னல் ஆன - கேவலோதத்திலுள்ளாரை இய்வுலகத்திலும் (இய்வுலகத்திலுள்ளாரை) அய்வுலகத்திலுமாக இறங்கியேற்றுதல் செய்கிற புண்ணியபாபரூபமான கருமங்கள்போலு மென்று உவமைசொல்லத்தக்கவையான, நங்கையர் நடையின் அன்னம் நாணுறு செலவின் நாவாய் - பெண்கள் நடைபோன்ற நடையையும் அன்னப்பறவைகள் நாணமடையும்படியான நடையையு முடைய மரக்கலங்கள், கங்கைஉம் இடம்இலாமை - அக்கங்காரதி முழுவதும் வெற்றிடமில்லையாம்படி, எங்குடம் மிடைந்தன கலந்த - எங்கும் நெருங்கிச் சேர்ந்தன; (எ-று.)

அங்கு இருப்பவரை இங்கும் இங்கு இருப்பவரை அங்குமாக இழித்தியும் ஏற்றியும் கிற்றுக் தன்மையில் நாவாய்க் கு இருவினை உவமையாயிற்று. நாவாய்க் குச் சேரும் அங்கு இங்கு என்பன - அக்கரை இக்கரைகளையும், இருவினைக்குச் சேரும் அங்கு இங்கு என்பன - மேலுலகம் கீழுலகங்களையும் காட்டின. நாவாய்க்கு, மகளிர்நடையும் அன்னநடையும் உவமை - மெல்ல அசைத்து அசைத்து நடத்தலில் என்க. 19-ம்:—1இடையிலாமை. 2மிடைவன. 3வந்தது. 4அமைதியால்.

(க0௫௬)

சுஎ.—நாவாய்வந்தமையைக் குகன் தோர்விக்க, பரதன் சுமந்திரனை
நோக்கிச் சேனைகளை அவைகள் லேற்றச்சொல்லுதல்.

வந்தன வரம்பி னாவாய் வரிசிலைக் குரிசின் மைந்த
சுந்தனை யாவ தென்று ¹சிருங்கிபே ரியர்கோன் செப்பச்
சுந்தர வரி²வி லானுஞ் சுமந்திரன் தன்னை ³நோக்கி
யெந்தையித் தானை தன்னை யேற்றுதி விரைவி னென்றான்.

(இ-ள்.) (அங்ஙனம் நாவாய்கள் வந்துநிறைந்தபின்), - சிருங்கிபேரியர்
கோன் - சிருங்கிபேரமென்னும் ஊரிலுள்ளார்க்குத் தலைவனாகிய குகன்,
(பரதனை நோக்கி), 'வரி சிலை குரிசில் மைந்த - கட்டமைந்தவில்லில்வல்ல
ஆடவரிற்சிறந்த தசரதசக்கரவர்த்தியின் குமாரனே! வரம்பு இல் நாவாய் வந்தன
- அளவிந்த மரக்கலங்கள் வந்திட்டன; சிங்கனை யாவது - (இனி உன்) கருத்து
என்?' என்று செப்ப - என்றுவினாவு, - சுந்தரம் வரி விலான்உம் - அழகிய
கட்டமைந்த வில்லையுடைய பரதனும், சுமந்திரன் தன்னை நோக்கி - சுமந்தி
ரனைப்பார்த்து, 'எந்தை - எந்தத்தைபோன்றவனே! இ தானை தன்னை விரை
வின் ஏற்றுதி - இச்சேனையை விரைவில் மரக்கலங்களிலேற்றி அக்கரைசேர்ந்
துவாய்', என்றான் - என்று சொன்னான்; (எ-று.)

யாவது - யாது என்பதன் விரித்தல். தூர்த்தி லுள்ளாரை 'நூரியர்'
என்பதுபோலச் சிருங்கிபேரத்திலுள்ளாரை 'சிருங்கிபேரியர்' என்றது. சிருங்கி
பேரம் - குகனென்னும் வேட்டுவராசனது இராசதானி. சுமந்திரன் என்ற
சொல் - நல்ல ஆலோசனையுடையானென்று பொருள்படும்: இவன், இங்ஙவாகு
குலத்தரசர்க்குத் தொன்றுதொட்டு அமைச்சனும் பாகனுமாயுள்ளவன்: தசரத
னுக்கு உற்றதுணைவனாகலால், 'எந்தை' என விளக்கப்பட்டான். எந்தை -
அண்மைவிளி, தன் இரண்டும் - சாரியை. பி-ம்:—¹சிருங்கிவேரியர், ²வில்லா
னும். ³ஏற்று. (க0டுஎ)

சுஅ.—சுமந்திரன் நாவாய்களிலேற்றச் சேனைகள்யாவும்
கங்கையைக் கடத்தல்.

குரிசில தேவ லாலக் குரகதத் தேர்வ லானும்
வரிசையின் வழாமை நோக்கி மரபுளி வகையி¹னேற்றக்
கரிபரி யிரதங் காலாள் ²கணக்கறு கரையில் ³வேலை
யெரிமணி ⁴திரையின் வீசங் கங்கையா நேற்றிற் தன்றே.

(இ-ள்.) குரிசிலது ஏவலால் - (அப்படிச் சொன்ன) பரதனது கட்டளை
யால், அ குரகதம் தேர் வலான்உம் - குதிரைகள்பூட்டிய தேரைச் செலுத்த
வல்ல பாகனான அச்சுமந்திரனும், வரிசையின் வழாமை நோக்கி - ஒழுங்குதவ
றாமற்பார்த்து, மரபு உளி வகையின் ஏற்ற - முறைமையாக இனம்பகுத்து
ஏற்ற, கரி பரி இரதம் காலாள்-யானைகளும் குதிரைகளும் தேர்களும் காலாட்

களுமாகிய, கணக்கு அறு - கணக்கில்லாதனவான, கரை இல் வேலை - கரையற்ற சேனாசமுத்திரமானது, எரி மணி திரையின் வீசும் கங்கை ஆறு ஏறிற்று - வினங்குகிற இரத்தினங்களை அலைகளால் ஏறிகிற கங்காநதியின்மேற் சென்று கரையேறிற்று; (எ-று.)—அன்றே - ஈற்றரசு; அப்பொழுதே என்றமாம்.

சுமத்திரன் சேனைகளில் எகெதை எங்குளங்குவற்றினால் ஏற்குமென்று ஆராய்ந்து அததன் தகுதிக்குவற்ப முறைபிறழாமல்வற்ற, படைகன்யாவும் நாவாய்களிலேறிக் கங்கையைக் கடந்தனவென்க. 'கணக்கறு', 'கரையில்' என்ற அடைமொழிகள் - முறற்பே, கரிமுதலிய சதுரங்கசேனைகளில் ஒவ்வொன்றும் கணக்கற்றிருந்தமையையும், எல்லாத்திரண்ட சேனாசமுத்திரம் கரையற்றிருந்தமையையும் காட்டும். ஏற்ற ஏறிற்றென்க. கடல், யாற்றின் மேல் ஏறிற்று எனச் சுமக்காரர் தோன்றக் கவிகுறிஞர். குரகசம் - குளம்பு களாற் செல்வது; வடசொல். மரபுளி, உள் - மூன்றாம்வேற்றுமைச் சொல் லுருபு. பி-ம்:—¹ஏற்றி. ²கணக்கில். ³சேனை. ⁴திரைகள். (க00அ)

சுக.—யானைகள் நீத்திச்சேன்றநன் வருணனை.

இடிபடு முழக்கம் ¹பொங்க வினமழை மகர நீரை முடிவுற முகப்ப ஆழி யிறுதியின் மொய்ப்ப போலக் கொடியொடு வங்கம் ²வேலை கூம்பொடு படர்வ போல நெடியகை யெடுத்து நீட்டி நீந்தின நெடுங்கை ³வேழம்.

(இ-ள்.) இனம் மழை - கூட்டமாகிய மேகங்கள், இடி படு முழக்கம் பொங்க - ஒன்றோடொன்று தாக்குதலாலுண்டாகிற முழக்கம் அதிகரிக்க, ஊழி இறுதியில் - யுதமுடிவில், மகரம் நீரை - கடல் நீரை, முடிவுற முகப்ப - முழுதும் மொள்வனவாகி, மொய்ப்ப போல - நெருங்குவனபோலவும், — கொடியொடு - கொடியோடுகூடிய, வங்கம் - மரக்கலம், வேலை - கடலில், கூம்பொடு படர்வ போல - பாய்மரத்தோடு கடப்பதுபோலவும், நெடு கை வேழம் - நீண்ட துதிக்கையையுடைய யானைகள், நெடிய கை எடுத்து நீட்டி - நெடிதாகிய துதிக்கையை உயரவெடுத்து, நீந்தின - (அந்தநதியில்) நீத்திச் சென்றன; (எ-று.)

யானைத்திரள் மிகுதியாகக் கங்கையில்நீந்தும்போது, பிரளயகாலத்து மேகங்கள் கடலில்தோய்ந்தது போன்ற தென்பது, முன்னிரண்டடியிற் கூறிய பொருள். கைகளைத்தாக்கிக்கொண்டு நீரிற் செல்லுந் தமது இயல்பின்படி யானைகள் சென்றது - கடலிற்சும்புடனே மரக்கீலஞ்செல்வதை யொத்திருந்த தென்றார்: இவையிரண்டுச் தற்குறிப்பேற்றவணிகளாம். யானையின் பிளிற லொலி, இடியோசைக்குஉவமம். மகரநீர் - மகரத்தைக்கொண்டநீர்: எனவே, கடனீராயிற்று. பி-ம்:—¹வங்க, பொங்கி. ²வேலைக். ³யானை. (க00க)

௫௦.—இதுவும் அது.

சங்கமு மகர மீனார் தாளமு மணியுந் தள்ளி
வங்கரீர்க் கடலும் வந்து தன்வழிப் ¹படர மானப்
பொங்குவெங் களிற்று நூக்கக் கரைபொரீஇப் போயிற் றம்மா
கங்கையு மிராமற் ²காணுங் ³காதல தென்ன மாதோ.

(இ-ள்.) சங்கம்உம் - சங்குகளையும், மகரம்மீன்உம்-சுறாமீன்களையும், தர
ளம்உம் - முத்துக்களையும், மணிஉம் - மற்ற இரத்தினங்களையும், தள்ளி—,
வங்கம் - மரக்கலங்களோடுதற்கிடனாகிய, ரீர் - நீரையுடைய, கடல்உம் - சமுத்
திரமும், தன் வழி வந்து படர-தன்னிடத்துவந்து பரவுப்படி, மானம்-பெருமை
பொருத்திய, பொங்கு - விளங்குகின்ற, வெங் களிற்று - வெவ்விய யானைகள்,
நூக்க - தள்ளுதலால், கங்கைஉம் - அந்தக்கங்காநதியும், இராமன் காணும் -
ஸ்ரீராமபிரானைக் காணவேண்டுமென்கிற, காதலது என்ன - விருப்பத்தை
யுடையது என்று சொல்லும்படி, கரை ஓரீஇ - கரையை நீங்கி, போயிற்று -
சென்றது ; (எ-று.)—அம்மா - வியப்பிடைச்சொல்: கங்கையென்னும்பெருநதி
யும் கரைகடந்தமையெப்பற்றி வியந்தவாறு.

யானைகள் தென்திசைமுகம் நீந்திச்செல்லும்போது கங்கைரீர் தென்
திசையாக முந்திச்செல்வது, சித்திரக்கூடத்திலிருக்கும் இராமபிரானைக்
காணத் தான் முந்திச்சென்றதுபோலுமென்று குறித்தார் ; தங்குறிப்பேற்ற
வணி. கங்கையினர் அப்பாற்சென்றுவிட்டதனாற் பள்ளமான அந்தக்கங்கை
யினிடத்தை கடலினீர் நிரப்பு மென்க. பி-ம்:—¹படர்வ. ²காணக். ³காதலித்
தென்ன, காதலினென்ன. (க௦சு௦)

௫௧.—தேர்கள் நாவாயிற் சென்ற வகை.

கொடிஞ்சொடு தட்டு மச்சு மாழியுங் கோத்த மொட்டு
நெடுஞ்¹சுவர்க் கொடியும் யாவு நெறிவரு முறையி னீக்கி
விடுஞ்²சுவற் புரவி யோடும் வேறுவே றேற்றிச் சென்ற
³மடிஞ்சபி ⁴னுடம்பு ⁵கூட்டும் வினையென வயிரத் தேர்கள்.

(இ-ள்.) வயிரம் தேர்கள் - உறுதியாகிய ரதங்கள்,—கொடிஞ்சொடு -
கொடிஞ்சிபுடனே, தட்டும் - தட்டையும், அச்சுஉம் - அச்சையும், ஆழிஉம்-
சக்கரத்தையும், கோத்த மொட்டும் - கோக்கப்பட்ட மொட்டையும், நெடு
சுவர் கொடிஉம் - நெடுமையாகிய இருபுறச்சுவர்களின் மேற்கட்டிய துவசத்
தையும், யாஉம் - மற்றெல்லாவுறுப்புக்களையும், நெறி வரும் முறையின் நீக்கி -
நெறியாகவருகிற [முன்பூட்டிய] முறையே கழற்றி,—விடும் சுவல் - (கத்தரி
யாது) விட்டுவளர்த்த பிடரிமயிரையுடைய, புரவியோடும்-குதிரைகளுடன்,—
மடிஞ்சபின்-இறந்தபிறகு, உடம்பு கூட்டும் - (உயிரை வெவ்வேறு) சரீரீங்
களிற்சேர்க்கின்ற, வினை என - வினைகள்போல, வேறு வேறு ஏற்றி சென்ற -
வெவ்வேறு கலங்களிலேற்றப்பட்டுப் போயின ; (எ-று.)

தேர்களை அங்கனமே நாவாயிலேற்றுதல் முடியாதாகையால், அவற்றின் ஒவ்வோருறுப்பினையும் தனித்தனியே பிரித்து வெவ்வேறு கலங்களிலேற்ற, அவைகளைச் சுமந்துகொண்டு அந்நாவாய்கள் சென்றன என்றவாறு. உயிர் நீங்குவதற்குக் காரணமாகிய வினையால் மரணம் நிகழ்ந்தபின் பிறப்பதற்குக் காரணமாகிய வினை இறந்த அவ்வுயிர்களை வெவ்வேறு வகையாயுள்ள ஏழு பிறப்பினுஞ்சேர்ப்பதுபோல், தேருறுப்புகள் வெவ்வேறு நாவாய்களிலேற்றப் பட்டன என உவமப்பொருத்தங் காண்க. வெவ்வேறிடத்துச் சேர்ப்பிக்கப் படுதல், தேருறுப்புக்களுக்கும் உயிர்கட்குமுள்ள பொதுத்தன்மை. வினை த்தானத்தில் பிரிந்த தேருறுப்புக்களையேற்றும் பணியாளரும், நாவாய்களின் தானத்தில் ஏழுவகைத்தோற்றமான உடலு மெனக் காண்க. கொடிஞ்சு - தேர் முன்னே தாமரைவடிவாக நடப்பதும் உறுப்பு. தட்டு என்றது - தேர்க் குரிய தலைவன் உட்காருமிடம்: மேற்பகுதி யென்பாருமுனர். அச்சு - உருளை கோக்கும் மரம். சுவர் - உள்ளிருப்பவரை மறைத்து நிற்கும் உறுப்பு. நெறி வரும் முறையின் நீக்கி - தேருறுப்புக்களைச் செய்து எங்ஙனம் முன்பு சேர்த் தார்களோ, அவ்வகையாகவே பிரித்து என்றபடி. தேரின் கொடிஞ்சு முதலிய உறுப்புக்கள் தனித்தனி நாவாய்களிற் பிரித்துச் சேர்க்கப்பட்டதற்கு, உடம் பைக் கூட்டும் வினை உறுப்புக்களைத் தனித்தனிச் சேர்த்தலை யுபமை கூறினார் என்பாருமுனர்: இப்பொருளில், உடம்பைக் கூட்டும் வினை-ஸந்தாநகரணியென் னும் அற்றவுறுப்புக்களை மீண்டும் ஒட்டவல்ல விச்சை: அவ்விச்சைவல்லான் வெட்டப்பட்ட உடலுறுப்புக்களை யொட்டுதலின்பொருட்டு ஒரிடத்துச் சேர்த் தல்நிகழு மென்பது அறிக. அற்ற உடலைச் சேர்ப்பவன் சேதநனே யாயினும், சேர்த்தற்கு முன்கியகாரணம் அவ்விச்சையே யாதலால், அதன்மேலேற்றி 'வினையென' எனப்பட்டது. இனி, இறந்தபிறகு மீண்டும் பிறக்குமாறு கை கால் முதலிய உறுப்புக்களைப் பிறத்தற்கு ஏதுவாகிய வினையானது உயிரின் பொருட்டுச் சேர்ப்பிப்பதுபோல், நாவாய்களில் தேரின் உறுப்புக்களையேற்ற அவை சென்றன என்பாருமுனர்: இப்பொருளில் ஸந்தாநகரணி என்னும் விச்சைவல்லாரிடத்துப்போலத் தனித்தனியே கை கால் முதலிய உறுப்புக்கள் ஆங்குக் காண வியலா தாதலால், உவமம் பொருந்துமென்று தோன்றவில்லை. இனி, பரகாய பிரவேசத்தொழில் என்று கூறுவதிலும் இயைபின்மையறிக. பி-ம்:—¹சுவர், ²சுடர் ³மடிந்த. ⁴உயிர்கள். ⁵கூடும். (க0சுக)

டுஉ.—குதிரைகள் நாவாய்களிற் சென்றமை.

நாலிரண் டாய கோடி ¹நவையினு வாய்கண் மீதாச்
சேறிரண் டுணை வாய ²கதியொடு ³நதிகிற் சென்ற
பாறிரண் டுணை மெய்ய பயந்திரண் டுணை நெஞ்சு
காறிரண் டுணை கால கடுநடைக் கவினைப் பாய்மா.

(இ-ள்.) பால் திரண்டு அணைய மெய்ய-பால் திரண்டாற்போன்ற சரீரத்தை யுடையனவும், பயம் திரண்டு அணைய *நெஞ்சு - அச்சம் திரண்டாற்போன்ற மனத்தையுடையனவும், கால் திரண்டு அணைய கால - காற்றுத் திரண்டாற்

போன்ற கால்களையுடையனவுமாகிய, கடு நடை கவினம் - மிக்க வேகமாகிய நடையோடுகூடிய கடிவானம் பூண்ட, நால் இரண்டு ஆய கோடி பாய் மா - எட்டுக்கோடிக் குதிரைகள் - சேல் திரண்டு அனைய ஆய கதியொடு-சேல் மீன் கள் திரண்டாற் போன்ற விரைந்த நடையுடன் கூடிய, நவை இல் - குற்றமற்ற, நாவாய்கள் - நாவாய்களின், மீது ஆ - மேலேற்றப்பட்டு, நதியில் சென்ற - அந்தக் கங்காநதியிற் சென்றன; (௭-அ.)

வெண்மைநிறமுடையவை உத்தமக்குதிரைக ளாதலால் 'பால்திரண் டனைய மெய்ய' என்றும், புதிய இடத்தைக் கண்டவிடத்து மருளுதல் குதிரைகளுக்கு இயல்பு ஆகலால், 'பயந்திரண்டனைய நெஞ்ச' என்றும், காற்றாய்ப்பறந்து செல்லவல்ல கால்களையுடைய னவாதலால், 'நால் திரண்டனைய கால்' என்றும் கூறினார். கங்கைப்படலத்தில் "ஆயிரமம்பிக்கு நாயகன்" எனக் கூறியமையால், நாவிரண்டாய கோடியைக் குதிரைக்கு அடையாக்கப் பட்டது. இனி, அங்கு ஆயிரமென்பது - பல என்னும்பொருட்டு எனக் கொள்ளின், நாவாய்க்கே நாவிருகோடியை அடைமொழியாக்கலாம். 13-ம்:—
1. நவையில நாவாய் தண்ணீர்ச், நவையில நாவாய் தண்ணீர்ச், நவையிலவாய் தண்ணீர்ச். 2. கதியென, 3. கிரிமரச் (௧0௬௨)

௫௩.—நாவாயில் மங்கைமாரின் தோற்றம்.

* ஊடுற 1. நெருக்கி யோடத் தொருவர் 2. முன் நெருவர் கிட்டிச் சூடகத் தளிர்க்கைம் மாதர் 3. குழுமினர் துவன்றித் தோன்றப் பாடியல் களிநீரல் 4. யானைப்பந்தி 5. யங் கடையிற் குத்தக் கோடுகண் 6. மிடைந்த வென்ன மிடைந்தன குவவுக் கொங்கை.

(இ-ள்.) சூடகம் - வளையல்களணிந்த, தளிர் கை மாதர் - தளிர் போன்ற கைகளையுடைய மாதர்கள், ஊடு உற நெருக்கி - இடையே மிகவும் நெருக்கி, ஓடத்து - நாவாய்களில், ஒருவர் முன் ஒருவர் கிட்டி - ஒருவர் முன்னே ஒருவர் சமீபித்து, குழுமினர் - திரண்டு, துவன்றி தோன்ற - நெருங்கித் தோன்றுத லால், —பாடு இயல் - பெருமையமைந்த, களி - களிப்பையுடைய, நல் யானை பந்தி - உத்தமவிலக்கணமமைந்த யானைகளின் வரிசையில், அம் - அழகாகிய, கடையின் - முனைகளால், குத்த - குத்துமாறு, கோடுகள் மிடைந்த என்ன - (அவற்றின்) கொம்புகள் நெருங்கினவென்று சொல்லும்படி, குவவு கொங்கை - (அம்மாதாரின்) திரட்சியாகிய தனங்கள், மிடைந்தன - நெருங்கின; (௭-அ.)

யானையின் தந்தங்கள் ஒன்றோடொன்று குத்துமாறு யானைப்பந்திகளில் நெருங்குவதுபோல; மகளிர்குழாத்தில் அவர்களின் தனங்கள் நிறைந்தன வென்க. 13-ம்:—1. நெருக்கி. 2. முன்பு. 3. தழுவினர். 4. வாடினங், மாடினங். 5. மால், மா. 6. யானையத்தி. 7. அங்கெதிர்த்து குத்தக். 8. மிடைந்தது. (௧0௬௩)

ருச.—கங்கையிலீந்தும் யானைகளின்தம்பங்களது காட்சி.

¹பாங்கினுத் தரிய மானப் படர்திரை தவழப் பாரின்
விங்குரீ ரமுவந் தன்னுள் ²விழுமதக் கலுழி வெள்ளத்
தோங்கல்க டலைக டோன்ற வொளித்தவ னுயர்ந்த கும்பம்
பூங்³குழற் கங்கை நங்கை முலையெனப் பொலிந்த ⁴மாதோ,

(இ-ள்.) பாங்கின் - அழகினையுடைய, உத்தரியம் மான-உத்தரியத்தைப் போல, படர் திரை தவழ - பரந்த அலைகள் தவழ, பாரின் - நிலத்தில், விங்குநீர் அழுவதன்னுள் - மிகுந்த நீரையுடைய யாற்றில், விழும - ஓழுகாநின்ற, மதம் கலுழி வெள்ளத்து - மதமாகிய கலங்கலீர்ப்பெருக்கையுடைய, ஒங்கல்கள் - மலைபோன்ற யானைகள், தலைகள் தோன்ற - (தம்) தலைகள் (யாற்றின்மீது) காணப்பட, ஒளித்து-மறைந்து [உடல்முழுதும் நீரில்மறைய], அவண் - அவ்விடத்து, உயர்ந்த - உயர்ந்து தோன்றுகின்ற, கும்பம் - மஸ்தகங்கள், — பூ குழல் - அழகாகிய கூந்தலையுடைய, கங்கை நங்கை - கங்கா தேவியின், முலை என-தனங்கள்போல, பொலிந்த - விளங்கின; (எ-று.)

கங்கையாற்றத்துரையினிடையில் யானைமந்தகங்கள் மாத்துரத் தோன்று பவை, கங்காதேவியின் கொங்கைகள் தோன்றுவதுபோல மெனக் குறித்தார்; தன்மைததற்குறிப்பேற்றவணி. 1-ம்:—¹பாங்கினுத்தரிகம், பாங்கினிற்கினிய, ²விழுமதக், விழ்வதக், ³கமழ், ⁴அன்றே, அம்மா. (கடுசச)

ருரு.—சேல்லும்நாவாய் தாக்கும்போது மடவாரின் மருண்ட
நோக்கின் வரணனை.

பொலங்குழை மகளிர் நாவாய் போக்கினென் றென்று தாக்க
மலங்கின ரிரண்டு பாவு ¹மறுகினர் வெருவி நோக்க
²வலங்குரீர் வெள்ளந் ³தள்ளி யழிதர வங்கு பிங்குங்
⁴கலங்கலின் வெருவிப் பாயுங் கயற்குல ⁵நிகர்த்த கண்கள்.

(இ-ள்.) நாவாய் - மரக்கலங்கள், போக்கின்-செல்லும் வேகத்தில், ஒன்று ஒன்று தாக்க - ஒன்று மற்றொன்றை மோத, (அவற்றின் மீதேறியிருந்த), பொலம் குழை மகளிர் - பொற்குழைகளையணிந்த மாதர்கள், மலங்கினர் மறுகினர் வெருவி - மனங்கலங்கி மயங்கிப் பயந்து, இரண்டு பால்உம் நோக்க - இருபக்கங்களிலும் பார்க்க, -கண்கள் - (அவர்களுடைய) கண்கள், —அலங்கும் - அசைகின்ற, நீர் வெள்ளம் தள்ளி - நீர்ப்பெருக்கினால் தள்ளப்பட்டும், அழிதர-நிலையழிய, அங்குதம் இங்குதம் - அங்குமிங்குமாக, கலங்கலின் - கலங்குதலால், வெருவி பாயும் - பயந்து குதிக்கின்ற, கயல் குலம் நிகர்த்த - சேலினத்தை யொத்திருந்தன; (எ-று.)

நாவாய் ஒன்றோடொன்றுபடுவதால் அஞ்சி மருண்டுநோக்கும் மங்கை
மார்கண்கள், நீர்ப்பெருக்குத்தள்ள நிலைகெட்டு வெருவிப்பாயுஞ் சேலினத்தை
யொக்கு மென்க. உவமையணி. பி-ம்:—¹மயங்கினர். ²அலங்கனீர், இலங்கு
நீர். ³தன்னிலழிதர, தள்ளியெழுதலால், தன்னிலமுந்தலால், தன்னுளமுந்த
லால். ⁴கலங்கின. ⁵நிகர்ப்ப.

(க0ச0ரு)

ருக.—நாவாயைத் துடுப்புக்கொண்டுசேலுத்த, நீர்த்திலையால்
மடவாரின் ஆடைகள் நனைதல்.

* இயல்வுறு செலவி னுவா யிருகையு மெயினர் தூண்டத்
¹துயல்வன ²துடுப்பு வீசந் துவலைகண் ³மகளிர் மென்று
⁴சுயல்வுறு பாவை யல்கு ⁵லொளிபுறத் தளிப்ப வள்ளத்
தயர்வுறு மதுகை ⁶மைந்தர்க் ⁷கபாவுயிர்ப் பளித்த தம்மா.

(இ-ள்.) இயல்வுஉறு செலவின் நாவாய் - பொருந்திய மிகுவேகத்தை
யுடைய நாவாய்களின், இரு கைஉம் - இருபக்கத்தும், எயினர் தூண்ட -
வேடர்உந்துதலால், துயல்வன-அசைவனவாகிய, துடுப்பு-துடுப்புக்களால், வீசம்
-எறியப்படுவனவாகிய, துவலைகண் - நீர்த்துளிகள், மகளிர் - மாதர்களுடைய,
மெல் தூச - மெல்லிய ஆடையில், உயல்வு உறு - தங்கிமறைகின்ற, பாவை -
பாரந்திருத்தலைக்கொண்ட, அல்குல் - அல்குலினது, ஒளி-ஒளியானது, புறத்து
அளிப்ப-வெளியேதோன்ற, (அதுகண்டு), உள்ளத்து அயர்வு உறும் - மனத்
தளர்ச்சியடைந்திருக்கிற, மதுகை மைந்தர்க்கு - வீரர்களுக்கு, அயர்வியர்ப்பு -
துன்ப நீக்கத்தை, அளித்தது - உண்டாக்கிற்று; (எ-று.)

எயினர் நாவாயின் இருபக்கத்தும் உந்துந் துடுப்புக்கள் நீர்த்துவலைகளை
வீசிமடவாரின் ஆடைகளை நனைக்க, அப்போது அம்மடவாரின் அல்குல் வீரர்க்
குக் காணப்பட்டு மனக்களிப்பை விளைத்ததென்றவாறு, பாவையல்குல்-பாவை
போன்ற அல்குலுமாம். அளிப்ப - எச்சத்திரிபு. பி-ம்:—¹துயல்வரு. ²துடுப்
பின். ³மிளிரும் ⁴உயலுறு, உயப்பெறு, இயல்வுறு. ⁵ஒளிப்புறவொளிப்ப, ஒளிப்
புகுந்தொளிப்ப, ஒளிப்புருந்தொளிர், ஒளிப்பறவொளிப்ப, ஒளிப்புறத்தளிப்ப,
ஒளிப்புருந்தொளிப்ப. ⁶மைந்தர். ⁷அயர்வுயிர்ப்பளித்ததன்றே, அயர்வுயிர்ப்பளித்த
தம்மா, அயர்வுயிர்ப் பொழிந்ததன்றே.

(க0ச0சு)

ரு௭.—ஏறிய சேனைகளை யிறக்கிவிட்டு, மீண்டுவருகிற நாவாய்களின்
வருணை.

இக்கரை யிரைத்த சேனை யெறிகடன் ¹முகந்து வெஃகி
யக்கரை யடைய வீசி ²வறியன வணுகு நாவாய்
புக்கலை யாழி நன்னீர் பொறுத்தன ³போக்கிப் போக்கி
⁴யக்கணத் துவாரி மீளு ⁵மகன்மழை ⁶நிகர்த்த ⁷வம்மா.

(இ-ள்.) இ கரை - இக்கரையிலேயுள்ள, இரைத்த சேனை - ஆரவாரிக் கிற சேனையாகிய, எறி கடல் - (கரையை) மோதுகிற கடலை, வெஃகி முகந்து - விரும்பி யேற்றிக்கொண்டு, அ கரை அடைய வீசி - அக்கரையிற் சேரும்படி விரைவிற்பெய்து, வறியன அணுகும் - ஒருபொருளில்லாதனவாய் மீண்டுவருகிற, நாவாய் - மரக்கலங்கள், —அலை ஆழி புக்கு - அலைகளையுடைய கடலிற் சேர்ந்து, நல் நீர் - (அதன்) சிறந்த நீரை, பொறுத்தன - மொண்டு எடுத்துக்கொண்டனவாய், போக்கி போக்கி - (அதனை) முற்றஞ் சொரிந்துவிட்டு, அ கணத்து உவரி மீளும் - அந்தக்கணத்திலே (மீண்டும் நீர் முகந்துகொள்ளுதற்குக்) கடலைபோக்கித் திரும்பிவருகிற, அகல் மழை-பரந்த மேகங்களை, நிகர்த்த - ஒத்தன ; (எ-று.)—அம்மா - விவரிப்பதைச் சொல்.

தந்திரப்பேற்றவுவமையணி. நாவாய் செலுத்துபவரது விருப்பத்தை நாவாயின்மேலேற்றி, 'வெஃகிமுகந்து' என்றார். கடலின் உவரீரை மேகம் நல்லநீராக்குவது தோன்ற, 'நன்னீர்' எனப்பட்டது. பி-ம்:—¹முகந்தமேகம், இனிதினேற்றி, முகந்தாலேறி, முகந்தவேகி. ²அறிவென, ³பொங்கிக்கக்கி பொங்கியேங்கி, பொங்கிப்பொங்கி. ⁴அந்தணம். ⁵நனமழை. ⁶நிகர்த்தது. ⁷மாதோ. (க0௪௭)

ருஅ.—நாவாயில் தண்டங்களில்விளங்குங் கொடிகளின்வருணனை.

அகிலிடு தூப மன்ன வாய்மயிற் றீலி யார்த்த

¹முகிழிடு முரண்மாத் தண்டு கூம்பென முகிலின் வண்ணத் துகிலொடு தொடுத்த செம்பொற் ²றட்டிடைத் தொடுத்த முக்த நகுக்கொடி நெடிய பாயி³னி னமெனச் சென்ற நாவாய்.

(இ-ள்.) அகில் இடு தூபம் அன்ன-அகிற்கட்டையாற் புறந்த புறகையை யொத்த, ஆய் மயில் றீலி - ஆராய்க்கெடுத்த மயிற் றீலி, ஆர்த்த-கட்டப்பட்டன வாகி, முகிழிடு - கூம்பினதுபோன்றுள்ள, முரண் மாதண்டு-வலிய பெரிய தண்டுகள், கூம்புன - பாய்மரம்போல் தோன்ற, — முகிலின் வண்ணம் துகிலொடு தொடுத்த - மேகத்தின் நிறத்தைக்கொண்ட சிலைகளால் தொடுக்கப்பட்டனவும், செம்பொன் றட்டிடை தொடுத்த - செம்பொற்றட்டினிடையே நடப்பட்டனவுமாகிய, முக்தம் நகு-முத்துக்களுடன் விளங்குகின்ற, கொடி-(தண்டங் களோடு தோன்றுங்) கொடிகள், பாயின் இனம்என - நீண்ட மரக்கலப்பாய் கள்போலத்தோன்ற, நாவாய் - அந்நாவாய்கள், சென்ற - கங்கையாற்றிற் சென்றன; (எ-று.)

துவசங்கட்டிய தண்டமும் துவசங்களும் - பாயும் பாய்மரமும்போலத் தோன்ற, நாவாய் சென்றனவென்க. ³நவ்வென என்றபாடத்துக்கு - நவ்வு - பெரியமரக்கலமென்றும், நாவாய்-சிறியமரக்கலமென்றும் இங்ஙனம் வேறுபாடு கொண்டு, ஒன்றற்குஒன்றை உவமைகூறிய தென்பாருமுளர். பி-ம்:—¹முகு னிடு, முகிலிடு, முகிமுடை. ²தகட்டிடை. (க0௪௮)

ஞசு.—மகளிரேறிச்சேன்ற நாவாய்களின் வநணனை.

1ஆனனங் 2கமலத் தன்ன 3மின்னன்ன 4வமிர்தச் செவ்வாய்த்
தே5னனை குழலா ரேறு மம்பிகன் 6சிந்து முத்த
7னென விரிந்த கங்கை விண்ணெனப் பண்ணை முற்றி
வானவர் மகளி ருரு மானமே நிகர்த்த மாதோ.

(இ-ள்.) விரிந்த கங்கை - விசாலமான கங்காநதி, விண் என - ஆகா
யம்போலிருக்கவும்,—சிந்தும் முத்தம் - (அந்நதியிற்) சிந்துகின்ற முத்துக்கள்,
மீன் என - (ஆகாயத்தில் விளங்குகிற) நட்சத்திரங்கள்போலிருக்கவும்,—கம
லத்து அன்ன ஆனனம் - செந்தாமரைமலரையொத்த முகத்தையும், அமிர்தம்
செவ் வாய் - அமிர்தம்போல (இனிமைமிக்க) சிவந்த வாயையுமுடைய, மின்
அன்ன தேன் நனை குழலார்-தேனினால் நனைந்த கூந்தலையுடையமின்னலை
யொத்த மகளிர், ஏறும்-ஏறிய, அம்பிகன்-நாவாய்கள்,—பண்ணை முற்றி-நீர்விளை
யாட்டை முடித்து, வானவர் மகளிர் ஊரும்-தேவமாதர் ஏறிச்செல்லுகிற,
மானம்வ நிகர்த்த-விமானங்களையே ஒத்தன; (எ-று.)

கங்காநதி வானத்தைப்போலவும், அதிற் சிந்தும் முத்துக்கள் நட்சத்
திரங்கள்போலவுமிருக்க, மகளிரேறிச் செல்லும் நாவாய் அவ்விண்ணிற் செல்
லும் விமானம்போலுமென்றார். தற்குறிப்பேற்றவுவமையணி. சிந்தும்
முத்தம்-கொழிக்கின்ற முத்துக்கள், மகளிர்க்குத் தேவமாதரை உவமை
கூறியதனால், அவர்களது அழகுமிகுதியும் செல்வச்சிறப்பும் இன்பக்களிப்பும்
விளங்கும். மகளிர்க்கு மின்ன லுவமை, உடம்பினொளிக்கு. தேன்-குடிய
பூக்களில் உள்ளது. பண்ணை-மகளிராடல். பண்ணைமுற்றி-கோழியர் கூட்டத்
தாற் சூழப்பட்டு என்பாரும் உளர். 1-ம்:—1ஆனபொற். 2கமலம். 3அன்னத்
தினமென, அன்னவினமென. 4அமுதச். 5அலர். 6சிதறும். (க0சுக)

க0.—துடுப்புக்கொண்ணீள் நாவாய்கள் சேன்ற வநணனை.

துளிபடத் துழாவு தின்கோற் றுடுப்பிரு காலிற்றோன்ற
நளிர் புனற் கங்கை யாற்றி 1னடந்தெனச் செல்லு நாவாய்
களியுடை மஞ்ஞை யன்ன கனங்குழை கயற்கண் மாத
ரொளிரடிச் கமலந் தீண்ட வுயிர்ப்படைத் தனவே யொத்த.

(இ-ள்.) துளிபட துழாவு - துளிகளெழும்படி துழாவுகின்ற, திண் துடுப்
பு கோல்-திடமான துடுப்புக்கொம்புகள், இரு காலின் தோன்ற - இரண்டுகால்
களைப்போலக் காணப்பட, நளிர் புனல்-குளிர்ந்த நீரையுடைய, கங்கைஆற்றில்-
கங்காநதியில், நடந்தென-நடந்தாற்போல, செல்லும் - நடக்கின்ற, நாவாய் -
ஓடங்கள்,—(சாயலால்). களிஉடை-களிப்பையுடைய, மஞ்ஞை அன்ன-மயிலை
யொத்த, கனம் குழை-கனவியகுழையையுடைய, கயல் கண்-சேல்மீன்போன்ற

கண்ணையுமுடைய, மாதர் - மாதர்களுடைய, ஒளிர் - விளங்குகின்ற, அடி
கமலம் தீண்ட - பாததாமரைகள் படுதலால், உயிர் படைத்தனவ ஒத்த - உயிர்
பெற்றனவே யொத்திருந்தன; (௭-று.)

மகளிர் தமதுபாதங்களைவைத்து ஏறியபிறகு துடுப்புக்கனால் தன்னப்பட
நாவாய் கங்கையாற்றின்மீது செல்பவை, மகளிர் பாதந்தீண்டப்பெற்றதால்
நாவாயும் உயிர் படைத்துக் காலாற்செல்வதை யொத்திருந்தனவெனக் குறித்
தார்; தந்திறப்பேற்றவணி. பி-ம்:—¹நண்டெனச். (௧0௭0)

கக.—முனிவர் தவவலிமையால் ஆகாயமார்க்கமாகக் கங்கைகடத்தல்.

மப்பறு விசும்பின் மண்ணின் ¹மற்றுமோ ருலகின் முற்று
மெய்வினை தவமே பன்றி ²மேலுமொன் றுளதோ கிழோர்
செய்வினை நாவா யேறித் ³தீண்டலர் மனத்திற் செல்லு
மொய்⁴விசும் போட மாகத் தேவரின் முனிவர் பேரூர்.

(இ-ள்.) (இங்ஙனம் படைவீரர் முசுலியோர் நாவாயேறிச்செல்ல), முனி
வர் - இருடிகள்,—கிழோர் செய்வினை நாவாய் ஏறி தீண்டலர் - கீழ்ப்பட்ட
சாதியாராற் செய்யப்பட்ட ஒட்டுதற்றொழி லமைந்த ஒடங்களிலேறாதவர்க
ளாய், மனத்தில் செல்லும் மொய் விசம்பு - மனத்தில் (இச்சித்தமாத்தி
ரத்திற்) செல்லுகிற பொருந்திய ஆகாயசஞ்சாரத்தையே, ஒடம்-ஆக - ஒடக்
திலேறிச்செல்வதாகக்கொண்டு, தேவரின் - (விமானங்களிலேறி ஆகாயமார்க்க
மாகச் செல்லுகிற) தேவர்கள்போல, போரூர் - (அக்கரை) சென்றார்கள்; மய்
அறு விசம்பில் - குற்றமில்லாத விண்ணுலகத்திலும், மண்ணில் - மண்ணுல
கத்திலும், மற்றுஉம் ஒர் உலகில்-வேறேருலகமாகிய கீழுலகத்திலும், மற்று
உம்-(ஆக) எல்லாவுலகங்களிலும், மெய் வினை-உண்மையாகத் தவறாமற் பலிக்
கிற) தொழில், தவம்வ அன்றி-தவமேயல்லாமல், மேல்உம் ஒன்று உளதுஒ—?

இரகுசுலபுரோகிதனுை வசிஷ்டன் முதலிய முனிவர்கள் தவத்தாற்
சித்திபெற்றவர்க ளாதலால், மனத்திற் சுங்கற்பித்தமாத்திரங் கொண்டு ஆகாய
மார்க்கமாக யாற்றைக் கடந்துசென்றார்க ளென்ற சிறப்புப்பொருளை¹வேண்டிய
வேண்டியாவ்கு எய்தற்பயத்ததாய தவத்திற் சிறந்தது எவ்வுலகத்திலும் எதுவு
மில்லை² என்ற பொதுப்பொருளாற் சாதித்ததனால், வேற்றுப்பொருள்வைப்
பணி. ஏறித்தீண்டலர் - தீண்டுவதலர் என விசுதி பிரித்துக் கூட்டுக.
ஒடுவது - ஒடம்: காரணக்குறி. ³கிழோர் செய்வினை நாவாயேறித் தீண்டலர்³
என முனிவரது ஆசாரமிகுதி விளக்கியவாறு. மய் - மைஎன்பதன்போலி.
பி-ம்:—¹மாமும். ²வேறும். ³தீண்டலர். ⁴விசம்பூடே. (௧0௭௧)

கஉ.—சேனைகளையாவுங் கங்கையைக் கடத்தல்.

வேறு.

அறுபதி னாயிர மக்கு ரோணியென்
றிறுதிசெய் சேனையு மெல்லை தீர்நகர்
மறுவறு ¹மாந்தரு மகளிர் வெள்ளமுஞ்
செறிதிரைக் கங்கைபின் கிடக்கச் ²சென்றவே.

(இ-ள்.) அறுபதினாயிரம் அக்குரோணி என்று - அறுபதினாயிரம் அக்ஷரங்களினால் என்று, இறுதிசெய் - (கணக்கின்) முடிவுசெய்யப்பட்ட, சேனைஉம் - சேனைகளும், நகர் - பட்டணத்திலுள்ள, மறு அறு - குற்றமற்ற, எல்லை நீர் மாந்தர்உம் - அன்வகடந்தபிரஜைகளும், மகளிர்வெள்ளம்உம்-மாதர்கூட்டமும், செந்நீர் திரை கங்கை - நெருங்கிய அலைகளையுடைய கங்காநதி, பின்கிடக்க - பின்னிடும்படி, சென்ற-போயின; (எ-று.) 1-ம்:—1மாக்களும், 2சென்றதே.

கூஉ.—சேனைகளையாவும் கடந்தபீன் பரதன் ஓடமேறுதல்.

சுழித்துநீர் 1வருதுறை யாற்றைச் சூழ்படை
கழித்துநீர் கியதெனக் கள்ள வாசையை
யழித்து2வே றவனிபண் டாண்ட வேந்தரை
யிழித்துமே லேறினான் றுனு மேறினான்.

(இ-ள்.) சூழ் படை - (தன்னைச்) சூழ்ந்துவந்த சேனை, சுழித்து நீர் வரு - சுழிக்களோடுகூடி நீர் பெருகப்பெற்ற, துறை - பலஇறங்குதுறைகளையுடைய, யாற்றை - கங்கைநதியை, கழித்து நீர்க்கியதென - கடந்து சென்றதாக, —(அதன்பின்), கள்ளம் ஆசையை அழித்து - வஞ்சனையோடுகூடின பொருளாசையை நீக்கி, (அகனால்), அவனி பண்டு ஆண்ட வேறு வேந்தரை இழித்து - பூமியைப் பழமையாக அரசாண்ட மற்றையரசர்களைக் கீழ்ப்படுத்தி, மேல் ஏறினான் தான்உம் - (அவ் வரசர்களெல்லோரினும்) மேன்மையை யடைந்தவனான பரதனும், ஏறினான் - (ஓடத்தில்) ஏறினான்; (எ-று.)

‘கழித்துநீர்க்கியதென’ என்பதற்கு - கடத்துசென்றதென்று (வேடர்) சொல்லக்கேட்டு) என்றும், கடத்துசென்றதென்று அறித்து என்றும் உரைப்பினும் அமையும். தனக்கு வலியக்கிடைத்த இராச்சியத்தை யாளுகலில் ஆசையல்லாமல் அதனைத் தமையனுக்கே கொடுக்க வந்ததனால் பரதனுக்கு ஒப்பு உயர்வுஇல்லாதசிறப்பு உளதான தன்மை, கீழ் கூடு, கூசு-ஆங் கவிகளிலும் விளக்கப்பட்டது. 1-ம்:—1வருந், 2வென்று. (க0௭௧)

கூசு.—சத்துருக்கின் தாய்மார்புவர் சுமந்திரன் குகன் என்ற

இவர்கள் ஏறியதும், பரதனேறிய ஓடந் செல்லுதல்.

தன்னன் தம்பியுந் தாயர் மூவருந்
சொன்னதேர் வலவனுந் தூய தோழனுந்
துன்னின ரேறலுந் துழாது டுப்பெனு
நன்னயக் காலினு னடத்தன் மேயினான்.

(இ-ள்.) தன் அன தம்பிஉம் - தன்னைத் தானையொத்த [வேறு உவமை பெறாத] தம்பியான சத்துருக்கினனும், தாயர் மூவர்உம் - (கௌசலியை கைகேயி சுமித்திரை யென்னும்) தாய்மார் மூன்றுபேரும், சொன்ன தேர் வலவன்உம் - சிறப்பித்துச்சொல்லப் புகிற தேர்ப்பாகனான சுமந்திரனும், தூய தோழன்உம் - பரிசுத்தியையுடைய தோழனான குகனும், (ஆக இவர்கள்),

துன்னினர் ஏறலும் - (பரதனேறின ஓடத்தில்) நெருங்கியேறின வனவிலே,—
துழா துடுப்பு எனும் நல் நயம் காலினால்-துழாவுகிற துடுப்புக்கோல்களென்கிற
சிறந்த அழகிய கால்களினால், நடத்தல் மேயினான் - (நாவாயாகிய புருஷன்)
செல்லத்தொடங்கினான் ; (எ-து.)

நாவாயென்பது, இச்செய்யுளுக்குத் தோன்றா எழுவாய். வடமொழியில்
'நென' என்னும் நாவாயின்பெயர் ஆண்பாற்சொல்லாதலாலும், இருபுறமூர்
துழாவும் இரண்டுதுடுப்புக்கால்களை யுடைமையாலும், நாவாயைப் புருஷனாகக்
குறித்தார். உத்தமகுணத்துக்குவரம்பாகிய பாகவதஸோஷத்தவம் தலையெடுத்தவ
னாகலால், சத்துருக்கினனுக்கு வேறுஉவமையில்லை யாயிற்று. தன் அன -
பரதனையொத்த என்றுமாம். சொன்ன - (குணத்துதன்மையைக் கீழ்ப் பரத
னுக்குக்) கூறின என்றும், (சமயத்துக்கேற்ற ஆலோசனைகளைச்) சொல்லுந்
தன்மையுள்ள என்றுமாம். இச்செய்யுள் சிவபிரதிகளி லில்லை. (௧௦௭௪)

கூரு.—அங்ஙனம் யாவரும் ஒருங்குநாவாயெழிச் செல்லுகையில்,
கோசலையைச் சுட்டி இவ்வாரென்று துகள் வினாவ, அதற்குப்
பரதன் விடைகூறுதல்.

வேறு.

சுற்றத்தார் தேவரொடுந் 1தொழுகின்ற கோசலையைத்
தொழுது நோக்கிக், 2கொற்றத்தார்க் குரிசிலிவாரென்று துகள்
வினவக் 3கோக்கள்வைகு, முற்றத்தான் முதற்றேவி மூன்4றுலகு
யின்ருனை முன்5னின் ருனைப், பெற்றத்தாற் பெறுஞ்செல்வம யான்
பிறத்த லாற்றறுந்த பெரியா ளென்றான்.

(இ-ள்.) சுற்றத்தார் - உறவினர்களும், தேவரொடும் - தேவர்களும்,
தொழுவணங்கும்படி, நின்ற - (சிறப்புற்று) நின்ற, கோசலையை-கொசலையை,
நோக்கி - பார்த்து, துகள்—, 'கொற்றம் தார் குரிசில் - வெற்றிமாலையை
யுடைய அரசனே! இவர் ஆர்—?' என்று—, தொழுது வினவ - (பரதனை)
வணங்கிக்கேட்க,—(அதற்குப் பரதன்),—('இவன்', கோக்கன் வைகும் முற்றத்
தான் முதல் தேவி-அரசர்கள் தங்கியிருக்கப்பெற்ற தலைவாயிலையுடைய தசாத
னது மூத்தமனைவி: மூன்று உலகு உம் சுன்றனை முன் சுன்றனை - மூவகைப்
பட்ட உலகங்களையும் படைத்த பிரமனை முன்பு படைத்த திருமாலாகிய இராம
பிரானே, பெற்றத்தால் - (தான் மகனாக) சுன்றதனால், பெறும் - அடைதற்கு
உரிய, செல்வம்-பாக்கியத்தை, யான் பிறத்தலால்-நான் பிறத்ததனால், துறந்த -
இழந்த, பெரியான் - பெருமையையுடையவன்,' என்றான் - ; (எ-து.)

இராமனென்ற மூத்தமனைப் பெற்றதனால் இந்த அரசச்செல்வமெல்
லாம் அவ்விராமபிரானுக்கே உரியதாகு மாதலால், இவன் 'அரசன்தாய்' என்ற
பெருஞ்சிறப்போடு இருத்தற்கு உரியன்; என்மாதாவான கைகேயி என்பொ
ருட்டு இராச்சியத்தை வரமாக வாங்கின ஈதிலால், அவ்வகைச் சிறப்பு இவ

ஞாக்கு நீங்கிற்று ; இவ்வாறு பிறர்க்கு இன்றியமையாத சிறப்புக்களையெல்லாம் தவிர்க்குமாறு நேர்ந்துள்ளது எனக்கு இந்தப்பாழஞ்சன்மம் என்று வெறுப்புத் தோன்றப் பரதன் விடைகூறுகின்றன னென்க. சுற்றத்தார்தொழுதல் - சக்கர வர்த்தியின் பட்டமகிஷியாதலாலும், தேவர் தொழுதல் - தேவகாரியநிமித்தமாகத் திருமால் அவதரிக்கப்பெற்ற திருவயிற்றினதலாலும் என்க. சுற்றத்தார் தொழுதற்குச் செல்வச்சிறப்பும், தேவர்தொழுதற்குக் கற்புச்சிறப்பும் காரணமாதலு மாம். கோக்கன் - சக்கரவர்த்தியைக் காணவும் வணங்கவும் திரைசெலுத்தவும் வந்து அரண்மனையினுட்செல்ல இடம்பெறுது வெளியிற் காத்திருப்பவர். கோசுல முதலியோரைக் கண்டபோது மன்னவன் தேவியரென்று தெரிந்ததன்றி, இன்னொன்றொரு வுணரப்படாமையால், அதனையறியும்பொருட்டுக் குகன் வினாவு, பரதன் விடைகூறின னென்க.

கோசுல - வடசொல்திரிபு ; கோசலதேசத்தரசன் மகனென்று பொருள் : தக்பிண்கோசலத்தரசன்மகள் இவள். உத்தரகோசலம் - தசரதர்நாடு. கோசலம் என்னும் வடசொல் - க உஸல எனப் பிரிக்கப்பட்டு, படைத்தற்கடவுளான பிரமனும் உல்லாசப்படத்தக்க தென்னும் பொருளைத்தரும். மூன்று உலகு - மேல் கீழ் நடு என்பன. இனி, கிருதகம் அகிருதகம் கிருதகாகிருதகம் என்று மூவகைப்பட்ட உலகம் என்றலும் ஒன்று. (கிருதகம் - அவார்த்த பிரளயத்தில் அழிவனவான கீழேழுலகமும், பூலோகம் புவர்லோகம் சுவர்லோகம் என்ற மேல்மூன்றுலோகங்களும் : அகிருதகம் - அவ்வாறு அவார்த்த பிரளயத்தில் அழியாதனவான ஜநலோகம் தபோலோகம் சத்தியலோகம் என்ற மூன்றுஉலகங்கள் : கிருதகாகிருதகம்-அவ்வாறான பிரளயத்தில் பாதியழிந்தும் பாதியழியாமலும் இருப்பதான மஹர்லோகம்.) பெற்றத்தால் - பெற்றதால் என்பதன் எதுகைநோக்கிய விரித்தல்விகாரம். தேவர் - விண்ணுலகத்து வாழ்கின்றவரென்று காரணப்பொருள் படும். பி-ம்:—¹தொழாநின்ற, தொழு கின்ற. ²வெற்றித். ³வேந்தர். ⁴உலகம். ⁵சுன்னேனை. (க0௭௫)

கூக.—அப்போது குகன் வருத்தந்தோடு கௌசலையை வணங்க, அவள் வினாவிக்க் குகனைத் தெரிதல்.

என்றலுமே யடியின்மிசை ¹நெடிதுவிழுந் தழுவானை யிவன்யா ²ரென்று, கன்றுபிரி காராவின் மூய³ருடைய கொடிவினவக் கழற் கான் மைந்த, னின் னுணைவ னிராகவனுக் கிலக்குவற்கு மிளையவற்கு மெனக்கு மூத்தான், குன்றனைய திருநெடுந்தோட் குகனென்பா ⁴னிந்நின்ற குரிசி லென்றான்.

(இ-ள்.) என்றலும் - என்று (பரதன்) சொன்னவளவிலே,—அடியின் மிசை நெடிது விழுந்து அழுவானை - (கௌசலியாதேவியின்) திருவடிகளின் மேல் நன்றாகவிழுந்து அழுவலான குகனைக் குறித்து, கன்று பிரி கார் ஆவின் துயர் உடைய கொடி - கண்டைப்பிரிந்த காராம்பசுவின் துன்பம்போன்ற புத்

திரவிரகத்துன்பத்தையுடைய பூங்கொடிபோன்ற கௌசலை, 'இவன் யார்' என்று வினவ—, 'தழல் கால் மைந்தன்-வீரக்கழலையணிந்த பாதத்தையுடைய குமாரனான பரதன், 'இ நின்ற குரிசில்-அருகில்நின்ற இவ்வாண்மகன், இராக வனுக்கு இன் துணைவன் - இராமபிரானுக்கு இனிய சோழன் ; இலக்குவற்கு உம் - லக்ஷ்மணனுக்கும், இளையவற்கு உம் - தம்பியான சக்தருக்கினனுக்கும், எனக்கு உம்—, மூத்தான் - தமையனாந்தகுதியுடையவன் ; குன்று அனைய திரு நெடு தோள் குகன் என்பான் - மலையையொத்த அழகிய பெரியபுயங்களை யுடைய குகனென்னும் பெயருடையான்,' என்றான்—; (எ-று.)

கௌசலாதேவியை இன்னொன்று பரதன் தெரிவித்தவுடனே, இராம னுக்கு நேர்த்துள்ள வனவாசம் காரணமாகக் குகனுக்கு மணத்திற் பொங்கு கின்ற சோகம் உன்னடங்காது வெளிப்பட, பேரமுனையோடு அந்தக்குகன் கோசலையை வணங்கிநிற்க, அவன் அவனை இன்னொன்று தெரிவிக்கும்படி பரதனைக் கேட்க, அந்தப்பரதனும் அவ்வாறே தெரிவித்தன நென்பதாம். பரதன் குகனுடைய ராமபத்தியை மெச்சி அதனால் அவனிடத்துக்கொண்ட நன்குமதிப்பை 'இலக்குவற்கும் இளையவற்கும் எனக்கும் மூத்தான்' என்றான். காராவை உவமைகூறினது, தூய்மைக்கு. ராகவன் - வடசொல்; ரகுவென் னும் அரசனது குலத்தில் அவதரித்தவன் : ரகுவென்பவன், தசரதனுக்கு மூதாதை. ரகுமகாராசன், எல்லாத் தேசத்தையும் வென்று விசுவஜித் என்னும் வேள்வியைச் செய்து அதில் எல்லாப்பொருளையும் வழங்கிவிட்டு வறுங்கையா யிருக்கையில், கௌதஸனென்னும் முனிவன் தனது ஆசிரியனாகிய வரதந்து மகாமுனிவனுக்குக் குருக்கூறினென்கொடுத்தற்பொருட்டு வந்து யாசிக்க, குபேர னிடத்திலிருந்து வேண்டும்பொருளை யழைப்பித்து அந்தக்கௌதஸனுக்குக் கொடுத்து மிக்க வீரமும் கொடையும் நிலாட்டிய சிறப்புடையா னாதலால், இராமபிரான் அவன்வமிசத்துப்பெயராற் கூறப்பட்டனன். இலக்குவன் - வடசொல்திரிபு: லக்ஷ்மணன் என்னும் வடசொல்லுக்கு - சகலவுத்தமலக்ஷணங் களோடு கூடினவனென்று பொருள் ; பகவத்தைக்கரியலக்ஷமியோடுகூடினவ னென்றும் உரைப்பர். இங்கே, பரதனை மைந்தனென்றதனால், கோசலைக்கு அவன்பக்கலுள்ள புத்திரவாற்சலியம் தோன்றும். நெடிதுவிழுதல் - ஸாஷ்ட டாங்கமாக நமஸ்கரித்தல். 13-ம்:—¹நெடிதின். ²என்ன. ³உழந்த. ⁴நீர். ⁵நின்ற.

கௌ.—கௌசலையை வந்துகின்ற குகனையும் பரதனையும் தேற்றுகல்.

நைவீர வீர¹மைந்தி ரினித்துயரா னா²மந்து காடு நோக்கி, மெய்வீரர் ³பெயர்ந்ததுவு நலமாயிற் றாமன்றே விவக்கற் றிண் டோட், கைவீரக் களிறுனைய காணையிவன் ⁴றன்னோடுங் கலந்து ⁵நீவி, ரைவீரு மொருவி⁶ரா யகலிடத்தை நெடுங்கால ⁷மளித்தி ரென்றான்.

(இ-ள்.) (அதுகேட்ட கௌசலை⁸ அவர்களை நோக்கி),—'மைந்திர் - புத்திரர்களே ! இனி துயரால் நைவீர் அலீர் - இனிமேல் நீங்கள் துன்பத்தால்

வருந்தாதீர்; மெய் வீரர் - தவறாத பராக்கிரமத்தையுடைய இராமலக்ஷ்மணர், நாடு இறந்து காடு நோக்கி ஓடியாந்தது உம் - நாட்டைவிட்டுக் காட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டுச்சென்றதும், நலம் ஆயிற்று ஆம் அன்றே - (இப்படிப் புட்ட நல்லதோழனைப் பெறுதலால்) நன்மைக்கே காரணமாயிற்று; (இனி), விலங்கல் துண் தோள் - மலைபோன்ற வலிய தோளையுடைய, கை வீரம் களிறு அனைய - துதிக்கையாற்செய்யும் பராக்கிரமத்தொழிலையுடைய ஆண் யானையை யொத்த, காளை இவன்தன்னோடு உம் - (சூகனென்னும்) இவ்வாண் மகனுடனே, கலந்து-கூடி, நீவிர் ஐவீர உம் - நீங்கள் ஐந்துபேரும், ஒருவீர ஆய்-ஒற்றுமையுடையவர்களாய், அகல் இடத்தை நெடு காலம் அளித்தீர் - பரந்த நிலவுலகத்தை வெருகாலம் பாதுகாப்பீர், என்றான் - என்று (ஆசீர்வாத மாகக்) கூறினான்; (எ-று.)

‘இராமபிரான் நாட்டிலேயே யிருந்தால் இத்துணைச்சிறந்த தோழன் கிடைப்பது அரிதாதலால், இவ்வாறு சிறந்ததோழன் கிடைத்தற்குக் காரணமாயிருந்த ஒரு பெருநன்மையைக் கருதி, இராமனுக்கு நேர்ந்த வனவாசத்தைக் குறித்துச் சிறிதுங் கவலைப்படாது, நால்வராய்ப்பிறந்த நாம் ஐவராய்விட்டோமேயென்று பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு, நீங்கள் ஒற்றுமையோடு இந்நிலவுலக முழுவதையும் நெடுநாள் போற்றிவரவேண்டும்’ என்று கௌசலை வருந்துகின்ற பரதனையும் சூகனையும் தேற்றி ஆசீர்வதித்தன னென்பதாம். “முன்புளெ மொருநால்வே முடிவுள் தெனவுன்னு, வன்புள வினிநாமோ ரைவர்க ஞானராணேம்” எனக் கீழ் இராமன் கூறினதுங் காண்க. 1-ம்:—¹மைந்தர், ²இழந்து, ³போந்ததுவும், ⁴தன்னோடு, ⁵நீங்கள், நீர்கள், நீங்காது, ⁶போல், ⁷அளித்தீர்.

சு.அ.—சுயித்திரையை யாவளென்று துகண் வின்வ,
பரதன் தெரிவித்தல்.

அறந்தானே ¹யென்கின்ற வயளின்ற டனநோக்கி யைய வன்பி, ²னினைந்தானே யுரையென்ன நெறிதிறம்பாத் ³தன்மெய்யை நிற்ப தாக்கியிறந்தான் தன் ⁴னிளந்தேவி யாவர்க்குந் தொழுகுலமா மிராமன் பின்பு, ⁵பிறந்தானு ⁶முளனென்னப் பிரியாதான் றனைப் பயந்த பெரியா னென்றான்.

(இ-ள்.) (பின்பு), அறம் தானே என்கின்ற - தருமதேவதையையென்று சொல்லத்தக்க, அயல் நின்றான்தனை நோக்கி - கோசலையருகிலின்ற சுயித் திரையைப்பார்த்து, (சூகன் பரதனிடத்து), ‘ஐய—! அன்பின் நிறைந்தானே - அன்பினால் நிறைந்துவிளங்குகிறவனான இவனை, உரை - (இன்னொன்று) சொல்’ என்ன - என்கேட்க,—(அதற்குப் பரதன்), ‘நெறி திறம்பா - நல்வழி தவறாமல், தன் மெய்யை நிற்பது ஆக்கி - தனது சக்தியத்தை என்றும் அழியாது நிலத்துநிற்பதற்குச் செய்துவிட்டு, இறந்தான்தன் - உயிர் நீத்த

தசரதசக்கரவர்த்தியின், இள தேவி-இளையமனைவி; யாவர்க்கு உம் தொழு குலம் ஆம் இராமன் பின்பு - எல்லார்க்கும் வணக்கத்தக்க குலதெய்வமாகிய இராமனது பிள்ளை, பிறந்தான் உம் - பிறந்த தம்பியும், உன் - (ஒருவன்) உன், என் - என்று (யாவரும் அறியும்படி), பிரியாதான்களை - (அவனை விட்டு) நீங்காத இலக்குமணனை, பயந்த - பெற்ற, பெரியான்-பெருமையுடைய வன், என்றான்-என்று கூறினான்; (௭-அ.)

இராமனுக்குத் தம்பியாகப் பிறந்தவர் மூவர் இருப்பினும், அப்பிரான் காணக்ஞ்சென்றபோது உலகோர்க்கெல்லாம் 'இராமன் தம்பி' என்று தெரியுமாறு உடன்சென்று எல்லாவுடமைகளையும் அப்பிராணுக்குச் செய்பவனாதலால், இலக்குமணனை 'இராமன்பின்பு பிறந்தானு முன னென்னப் பிரியாதான்' என்றான், 'இராமன் காணத்திற்குப் போனாற் போகட்டும்: எனது புத்திரன் இனிதாக நகரத்தில்தானே இருக்கட்டும்' என்று நினையாது, அவனைநோக்கி "ஆகாததன்றலுணக்கம்வன் மிவ்வயோக்கி, மாகாதவிராமன் மன்னவன் வையமீந்தும், போகாவுயிர்த்தாயர் நம்பூங்குழற்சீதை யென்றே, யேகாயினியில் வயினிற்றலுமேதம்," "மகனே இவன்பின் செல்தம்பி, யென்னும்படியன்றடி யாரினிலேவல்செய்தி, மன்னுநகர்க்கே யிவன்வந்தியுன் வா வதன்றேன், முன்னம் முடி" என்று ளாசலால், அவன் 'அறந்தானையென்கின்ற வயல்வின்றான்' எனப்பட்டான். அன்பு - இராமனிடத்துப் பக். முன் கைகேயிக்கு இரண்டுவரங்கொடுத்திருந்த சத்தியத் தவறமாட்டாமையானது இராமனதுவன் வாசத்துக்கும், அவ்விராமவிரகம் தனது மாணத்திற்கும் காரணமாய்முடித்தத ளால் 'வெறிநிறம்பாத் தன்மெய்யை நிற்பதாக்கி யிறந்தான்' என்றது. குலம் - குலதெய்வத்துக்கு ஆகுபெயர். ப்-ம்:—¹எனவென்ற, என்கின்றான். ²நிறந்தானே; நிறைந்தாரை. ³தன்மெய்யம்மை, தன்மையுண்மை. ⁴பெருந். ⁵பிறந்தாரும். ⁶உன்.

(க௭௭)

கக. -- பரதன் கைகேயியைச் சுட்டிக்காட்டி அவளை இன்னுரென்று கூறத்தொடங்குதல்.

சுடுமயா னத்திடைத்தன் றுனை¹ பேசத் தோன்றறுபர்க் ²கடவினேகக், கடுமைபார் ³காணகத்துக் கருணையார் கவி⁴பேசக் கழற்கான் மாய, நெடுமைபா ⁵லன்றளந்த வுல⁶கெல்லாந் தன்⁷மனத்தே நினைந்து ⁸செய்யுப், கொடுமைபா லனந்தானை யாரிவரென் றுரை ⁹செய்யக் குரிசில் கூறும்.

(இ-ள்.) (அதுகேட்டு அவளையும் நமஸ்கரித்தபின்பு), தன் துணை - தனது கணவனான தசரதசக்கரவர்த்தி, சுடு மயானத்திடை ஏக - (இறந்தவரைச்) சுட்டொரிக்குமிடமான மயானத்திற் செல்லும்படியும், தோன்றல் - தன் புத்திரன் [பரதன்], துயர் கடலின் ஏக - துன்பக்கடலில் மூழ்கும்படியும், கருணை ஆர்கவி - கருணை விரம்பிய கடல்போன்ற இராமமூர்த்தி, கடுமை ஆர்

காணகத்து - கொடுமையிக்க காட்டிலே, ஏக - செல்லும் படியும், கழல் கால் மாயன் நெடுமையால் அன்று அனந்த உலகு எல்லாம் - 'உலகமூலையணிந்த பாதத்தையுடைய திருமால் நீண்ட திரிவிக்கிரமவடிவங்கொண்டு' அக்காலத்தில் அளவிட்ட உலகங்களை யெல்லாம், தன் மனத்துவ நினைந்து 'செய்யும் கொடுமையால் அனந்தானே - தன்மனத்தில் எண்ணிச் செய்கிற கொடுமையினால் அளவிட்டவனான கைகேயியைப்பற்றி, இவர் யார் என்று உ¹ரசெய்ய - இவர் இன்னொன்று (குகனுக்குத்) தெரிவிக்குமாறு, குரிசில் கூறும்-பாதன் கூறுவான்; (௭-௮.)

கௌசலே சுமித்திரைகளைக் கூறியமாத்திரத்தில் கைகேயியைத் தெரிந்துகொண்டதனாற் குகன் வினாவும் விருந்தானாக, பாதன் அவனையும் குகனுக்கு அறிமுகஞ்செய்விக்குமாறு கூறலான நென்க. 'என்ன என்ற பாடத்துக்கு - குகன் வினாவப் பாதன் கூறலான நென்னலாம், கைகேயி கேட்ட வரம் தசரதனது மாணத்துக்குக் காரணமானதனால், 'சுடுமயானத் திடைத் தன் றுணையேக' என்றது. கடல் காடு சென்றதென ஒருசமக்காரர் தோன்றக் கூறினர், கவி தமக்கு இராமபிரானிடத்துள்ள பக்தியால் அப்பரமனைக் காட்டுக்கு ஒட்டின கொடும்பாவி கைகேயி யென்று திட்டுவார் 'சுடுமயானத்திடை.....கொடுமையாலனந்தானே' என்கின்றார். உலகெல்லாம் தன் கொடுமையா லனத்தல் - உலகமுழுவதும் தன் கொடுமை பரவுப்படி அதனை மிகுதியாகச் செய்துவைத்தல். நினைவில்லாது தற்செயலாகச் செய்யுங் கொடுமையன் றென்பார், 'தன்மனத்தேநினைந்து செய்யுங் கொடுமை' என்றார். மயானம் - மம்ஸாநம்: வடசொல். ஆர்கலி - நிறைந்த ஓசையை யுடையது; வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. பி-ம்:—1¹போக, 2²கடலில், 3³காணத்து, 4⁴எய்த, 5⁵கின்றனந்த, 6⁶எலாம், 7⁷மனத்தான், வயமாய், 8⁸செய்த.

(௧௦௭௬)

௭௦.—பாதன் குகனுக்குத் தன்தாயைத் தெரிவித்தல்.

பட¹ரெலாம் படைத்தானைப் பழிவளர்க்குஞ் செவிலியைத்தன் பாழ்த்த பாவி, குடரிலே நெடுங்காலங் கிடந்தேற்கு முயிர்ப்பாரங் குறைந்து தேய, வுடரெலா ²முயிரில்லா வெனத்³தோன்று முலகத்தே பொருத்தி⁴யன்றே, யிடரிலா முகத்தானை ⁵யறிந்திலையே லிந்நின்று ளென்னை யின்றான்.

(இ-ள்.) படர் எலாம் படைத்தானே - துன்பங்களை யெல்லாம் உண்டாக்கினவனும், பழி வளர்க்கும் செவிலியை - உலகநிறையாகிய குழந்தையை வளர்க்கும் தாயானவனும், தன் பாழ்த்த பாவி குடரிலே - தனது பாழாகிய தீவினையுடையதான வயிற்றினுள்ளே, நெடு காலம் கிடந்தேற்குஉம்-வெருதான் தங்கியிருந்த எனக்கும், உயிர் பாரம் குறைந்து தேய - உயிராகிய கமை குறைந்து தேய்வடைய, உடர் எலாம் உயிர் இலா என தோன்றும் -

(பிராணிகளின்) உடம்புகளெல்லாமும் உயிரில்லாதனபோலக் காணப்படுகிற, உலகத்தே - இவ்வுலகத்தில், (இப்பொழுது), ஒருத்தி அன்றே இடர் இலா முகத்தானே - தானொருத்திமாதிரிமே துன்பக்குறிப்பில்லாத முகத்தையுடைய வருமான இவளை, அறிந்திலே ஏல் - (இன்னொன்று நீ குறிப்பினால்) அறியாயாயின், (வெளிப்படையாகச் சொல்வேன்):—இ டின்றான் என்னை ஈன்றான் - இங்கு வின்ற இவன் என்னைப்பெற்றவனான கைகேயி; (௭-று.)

ராமவிரஹத்தால் உலகமெல்லாம் துன்பப்படும்படி செய்தானாதலால் 'படரெலாம் படைத்தான்' என்றும், 'இராமனைக் காட்டுக்கு ஒட்டிய மாபாவி, கணவனைக்கொன்ற கடும்பாவி, தயாதாட்சினியமில்லாத கொடியான்' என்றும் போல உலகத்தார்கூறும் வசைச்சொற்களுக்கெல்லாம் பாத்திரமாய்நின்ற லால் 'பழிவளர்க்குஞ்செவிலி' என்றும் கைகேயி கூறப்பட்டான். பழிவளர்க்குஞ் செவிலி - ஏகதேசவுருவகம். இராமன் வனஞ்செல்லுதற்கு ஒருவாறு காரணமாகிய தன்னைப் பெற்ற வயி நென்பான், கைகேயியின்வயிற்றை 'பாழ்த்தபாலிக்குடர்' எனப் பழித்தான். கீழ்ப் பள்ளிபடைப்படலத்தில் "நோயிரல்லீர் துங்கணவன்நன்னுயிருண்டிர், பேயிரே நீ ரின்னமிருக்கப் பெறுவிரே, மாயீர் மாயாவன்பழித்தீர்" என்றும், "என்றுன் பாவிக் கும்பிவயிற்றி னிடைவைகித், தோன்றுந் தீராப் பாதகம்" என்றும் பரதன் கைகேயியைக் கூறியவற்றை இங்கே அறிக. 'நெடுங்காலம்' என்றது, ஒருவருஷகாலம் என்றபடி; தசரதன் மனைவியர் மூவரும் பன்னிரண்டுமாசங் கருக்கொண்டிருந்ததை "ததஸ்வதீவாநுபேமாஸே" என்ற வால்மீகத்தால் அறிக. இராமவிரகத்தால் மிகவருந்திய தனக்கு உயிரிழந்தாதிருத்தல் பெருஞ் சமையாகத் தோன்றுதலால், 'உயிர்ப்பாரம்' என்றது. அதற்குக் குறைந்து தேய்தல் - உற்சாகமொடுங்குதல். "மன்னனுயிர்த்தே மலர்தலையுலகம்" ஆக லாலும், சகலசீவாத்மாக்களுக்கும் திருமால் அந்தராத்மாவாதலாலும், தசரதனையும் இராமனையும் பிரிந்த உலகம் 'உடரெலா முயிரிலாவெனக் தோன்று முலகம்' எனப்பட்டது. 1-ம்:—¹எல்லாம். ²உயிரிழந்தது, உயிரிழந்த. ³குன்றம். ⁴அன்றோ, என்றே. ⁵அறிந்திலையோ, உணர்ந்திலையோ. (௧0௮0)

௭௧.—கைகேயியையும் துகண் வணங்க, நாவாய் அக்கரைசேந்தல்.

என்னக் கேட்டவ் விரக்க மிலானாயுந்

தன்னற் கையின் வணங்கினன் றுயென

1வன்னப் பேடை 2சிறையில 3தாய்க்கரை

துன்னிற் 4நென்னவும் வந்தது தோணியே.

(இ-ள்.) என்ன - என்று (பரதன்) சொல்ல, (துகண்), கேட்டு—, அ இரக்கம் இலானை உம் - மனவிரக்கமற்றவனான அக்கைகேயியையும், தாய் என - தாயென்றுகருதி, தன் நல் கையின் வணங்கினன் - தனது அழகிய கைகளைக் குவித்து நமஸ்கரித்தான்; (அப்பொழுது), அன்னம் பேசு

சிறை இலது ஆய் கரை துன்னிற்று என்ன - பெட்டையன்னப்பறவை
யொன்று சிறகில்லாததாய் (நீந்திக்) கரையடைந்ததுபோல, தோணியும்
ஈந்தது - அவ்வோடும் அக்கரைசேர்ந்தது; (எ-று.)

தோணிக்குச் சிறையில்லாமைபற்றி, உபமானமாகிய அன்னப்பேட்
டிற்கு 'சிறையில்லாதாய்' என்றார்: "மடவன்னக்கதியதுசெல்" என்றார், கீழும்.
பி-ம்:—¹அன்னப்போது, அன்னப்பேடு. ²சிறையில். ³வான். ⁴என்னவுஞ் சென்
றது தோணியே, அப்புறந்தோமறுமாக்களே. சில பிரதியிற் பின்னிரண்டடி
கள் 'வன்னப்போது சிறையின்' ிவன்பாற்றுறத், துன்னிறற்புறத்தோமுறுமாக்க
ளே' எனக் காணப்படுகின்றது. (க0அக)

எஉ.—யாவரும் கங்கையைக் கடந்தபிறகு தாய்மார் சிவிகையிற்செல்ல,
பரதன்முதலியோர் பலகாவததாரம் நடந்து செல்லுதல்.

இழிந்த தாயர் சிவிகையி ¹நேறத்தான்
பொழிந்த ²கண்ணிற் புதுப்புனற் போயினு
னொழிந்தி லன்கு க னும்முட னேகினுன்
கழிந்த னன்பல காவதங் காலினே.

(இ-ள்.) இழிந்த - (தோணியைவிட்டுக்கரையில்) இறங்கின, தாயர்-தாய்
மார், சிவிகையின் ஏற - சிவிகைமேலேறிச்செல்ல, —கான்-பரதன், புது புனல்
பொழிந்த கண்ணின் போயினுன் - வெள்ளத்தைச்சொரிந்த கண்களோடு
சென்று, பல காவதம் - அனேககாவழியை, காலின்வ - காலினுற்றானே,
கழிந்தனன் - கடத்தான்; குகன்உம் - குகப்பெருமானும், ஒழிந்திலன் - விட்டு
நீங்காதவனும், உடன் வகினுன் - கூடச்சென்றான்; (எ-று.)

அரசர்தேவிமார் சிவிகையிற் செல்ல, பரதன் கண்களில் கீர் தாரை தாரை
யாய்ப் பெருகக் காலினுல்தானே பலகாவதம் நடத்துசெல்லக் குகனும் உடன்
சென்றன னென்பதாம். குகனேக்கூறியது - மற்றையோர்க்கும் உபலட்சணம்.
பரதன் கண்ணிரைப்பொழிந்தது - இராமனைக் காணப்போகின்றோ மென்ற
பெருமகிழ்ச்சியினாலென்க. பி-ம்:—¹ஏக, ²கண்ணீர்ப். (க0அஉ)

எஉ.—யாவரும் பரத்துவாஜாச்சிரஞ் சேர, அம்முனிவன்
எதிர்கொள்ளுதல்.

¹பரத்தி னீங்கும் பரத்துவ னென்னும்²பேர்
³வரத்தின் ⁴மிக்குயர் மாதவன் ⁵வைகிட
மருத்தி கூர வணுகின னாண்டவன்
⁶விருத்தி ⁷வேதிய ரோடெதிர் மேவினான்.

(இ-ள்.) (பின்பு பரதன்), பரத்தின் ிங்கும் - கருமச்சமையினின்று
விலகிய, பரத்துவன் என்னும் பேர் - பரத்வாஜனென்னும் திருநாமத்தை
யுடைய, வரத்தின் மிகு உயர் - (பல) வரங்கன்பெற்றுள்ளதனால் மிகச்சிறந்த,

† வன்பாற்றுறத், துன்னிற்று எனவுங் காணப்படுகிறது.

மா த்வன் - பெருந்தவமுடைய மகாமுனிவன், வைகு - எழுந்தருளியிருக்கிற, இடம் - ஆச்சிரமத்தை, அருத்தி கூட - அன்பு மிக, அணுகின்ன் - சேர்ந்தான்; ஆண்டு - அப்பொழுது [அவ்விடத்தில்], அவன் - அம்முனிவன், விருத்தி வேதியரோடு - தொழில்முறைதவறாத (பல) முனிவர்களுடனே, எதிர் மேவி னான் - எதிர்கொண்டு வந்தான்; (எ-று.)

இராமபிரான் சென்ற இடமானதனாலும் பரத்துவாச்சென்பவன் பெருந்தவசியாதலாலும் அன்புகொண்டு அம்முனிவஞ்ச்சிரமத்தை யணுகின்ன் பரதனென்க. பெருந்தவஞ்செய்து பரமனருள்பெற்று ஊழ்வினை யொழித்ததனால், 'பரத்தினீங்கும்பரத்துவன்' எனப்பட்டான். பரத்துவன் - வடசொற்றிரிபு. வரத்தின் மிக்ருடயர் - வேண்டுவார்க்கு வேண்டினவரங்களைக் கொடுத்தலின் மிகச்சிறந்த வெளினுமாம். வருத்தி - வடசொல். விருத்தி என்றது - ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்னும் அறுதொழில்களை. இனி, விருத்தி வேதியர் - (கண்ணையடுத்தவர்க்கு) விருத்தி செய்வித்தற் குரிய வேதியரென்றும் கொள்ளலாம். பி-ம்:—¹பரத்திசூங்கும், பரத்தினிற்கும், ²அவ், ³வரத்தன். ⁴மேதகு. ⁵வைகிட. ⁶விருத்த. ⁷வேதியரோடுடன்.

சூகப்படலம் முற்றிற்று.

கஉ-ஆவது திருவடி சூட்டேபடலம்.

இராமபிரானைக் காணகத்தினின்றும் மீட்டுக் கொணரவேணுமென்ற கருத்துடனே பரதன் தன் தம்பியோடும் தாய்மார் மந்திரிமார் புரோகிதர் தானைத் தலைவர் நகரத்தவர் முதலிய பலரோடும் அயோக்கியினின்று புரப்பட்டுச் சித்திரகூடமலையைச் சார்ந்து இராமபிரானை மீண்டுரவேணுமென்று பிரார்த்திக்கவும், அப்பிரான் தந்தைசொல்லின்படி வனவாசஞ்செய்யாது மீண்டுவந்து விடுவதுதகுதியன்றென்பதை வற்புறுத்தப் பிறகு பரதன், இராமபிரானது திருவடியை இரந்துபெற்று முடிக்கு அணியாகச் சூட்டிக்கொண்டுசென்றதைத் தெரிவிக்கும் படல மென்பதுபொருள்; பரதன் முடிக்கு அணியாகப் பாதுகத்தைக்கொண்டா ணென்பதை, "பாதுகந்தலைக்கொடு பரதன்பைப்புணன், மோது கங்கையின் கரை கடந்துமுந்தினான்" என்று இப்படலத்தின் சுற்று வருவதனாலறிக. இனி, இத்தொடர்க்கு - திருவடிக்கு இராச்சியத்தைச் சூட்டியதை [பாதுகாபட்டாபிஷேகஞ்செய்ததை]த் தெரிவிக்கும் படல மெனக் கூறுதல் நேராம்: "நந்தியம் பதியிடை நாதன் பாதுகஞ், செந்தனிக்கோன்முறைசெலுத்துஞ் சிந்தையான்" என வருவது காண்க. திருவடிநிலையைத் திருவடியென்றது - உபசாரவழக்கு. அச்சிட்டபிரதிகளிலும் சில ஏட்டுப்பிரதிகளிலும் இந்தப்படலத்திற்கு 'கீளைகண்ணீங்குபடலம்' எனப் பெயர் காணப்படுகின்றது: அத்தொடர்க்கு - இராமபிரானது கிளைஞரான பரதன் முதலியோர் (இராமபிரானைக்) கண்டு மீளுஞ்செய்தியைக் கூறும் படல மென

றவது, “அத்தனையின்னையாகி யாளுமெம்பிரானுமாய்” என்பன முதலியன வாகச் சான்றோர் அருளிச்செய்திருத்தற்கு ஏற்ப எவ்வகைக்கிளையுமாகி யாவர்க்கும் உதவுபவனான ஸ்ரீராமனை (பரதன் முதலியோர்) கண்டுமிண்ட செய்தியைக் கூறும் படலமென்றவது பொருளாகும். கிளைகண்டுநீங்குபடலம் திருவடிசூட்டுபடலம் என்ற இவ்விரண்டனுள் தூலைப்பயில்வோர்க்குத் திருவடிசூட்டுபடலம் என்ற பெயர் சொல்லும்போதே கதைப்போக்கைப் புலப்படுத்துவதுபோலக் கிளைகண்டுநீங்குபடல மென்பது புலப்படுத்தாமையாலும், மரவடியைவைத்துப் பரதன் அரசுபுரியலானுனென்று அயோத்தியாகாண்டத்தை மங்கலமாக முடிக்கின்ற ரென்பதைப் புலப்படுத்துவதாலும் திருவடிசூட்டுபடலம் என்ற பெயரைக் கொள்ளுதலே மிகவும் பொருத்தமெனத் தோன்றுகின்றது.

பரதன் எதிர்கொண்டுவந்த பரத்துவாசமுனிவனை வணங்கி ஆசிபெற்ற பின், முனிவன் ‘முடிசூடி அரசுபுரியாமல் மரவுரியுந்துச் சடைதரித்து வனத்தில்வரக் காரணம் யாது?’ என்ன, பரதன் சினம்பொங்க மனக்கடுப்போடு அந்தப் பரத்துவாசமுனிவனைப்பார்த்து, ‘நீர் கூறியது எனக்கு அடுத்ததும் அன்று: உமக்கு அடுத்ததும் அன்று: இராமனுக்குத் தம்பியாகப்பிறந்த நான் அவனது இராச்சியத்தைக் கொள்ளேன் : நான் அவ்விராமனை வேண்ட, அன்னான் அரசைக் கைக்கொள்ளாவிடின் அவனுடனே கானகத்தில் உறைவேன்’ என்று தன்மனவுறுதியைக் கூற, அவ்வாசகத்தைக் கேட்டவுடனே பரத்துவாசனுக்கும் மற்றுமுள்ள இருடியார்க்கும் உள்ளும் புறம்பும் குளிர்ந்தது. பிறகு, முனிவன் பரதனைச் சேனையோடும் ஆச்சிரமத்துக்குஇட்டுக்கொண்டுபோய் ஒமரு செய்து சுவர்க்கத்தையேவரவழைத்துப் பரதன்சேனைக்கெல்லாம் பல்வகையுபசாரங்களோடு திவ்வியமானவிருந்து செய்வித்தான். பரதனே காய்கிழங்கையேயுண்டு தரையிற்றுனே கிடந்தான். அச்சேனை இரவெல்லாம் பரமானந்தத்தில்மூழ்கியிருந்து மறுநாள்பொழுதுவிடிகையில் அவ்வாழ்ச்சிமற முன்நிலையடைந்தது. பின்னர் பரதன் தானேசூழச் சித்திரகூடம்புறப்பட்டு, இடைவழியிலிருந்த பாலைவனம் தாம்புக்கதாற்குளிர்ந்திருக்க அதனைக்கடந்துசெல்கையில் அவ்வாரவாரத்தைக்கேட்டு இலக்குமணன் மலையுச்சியிலேறிப் பார்த்துப் பரதன் சேனையுடன் வருவதுகண்டு ‘இராமனுடன் பொருதற்கே பரதன் வருகிறான்’ என்று கருதி யுத்தசன்னத்தனாகி இராமனிடம்விரைந்துவந்து ‘பரதன் இங்கும்இருக்கவொட்டாமல் நம்மை ஒட்டவருகிறான்: அவனையும் அவன்சேனையையும் கொடிப்போதில் ஒழித்துவிடுகிறேன்’ என்றானாக, இராமன் ‘இலக்குவ! உன்னாற் செய்யமுடியாதது ஒன்றமில்லை. ஆயினும், நான் புகல்வது கேள்: நங்குலத்தவர் தருமநீங்கினார் எவரும் இவர்: பரதன் இராச்சியத்தை நமக்குக்கொடுத்தற்காகவே இங்குவருகிறான்’ என்றுசொல்லி அடக்கினார். அவ்வளவிற்கு பரதன் சித்திரகூட்டுசேர்ந்ததும் தன்சேனையை நிறுத்தித் தானும் தன் தம்பி சக்துருக்கினனுமாக முன்வருகையில் இராமபிரான்

தொழுகையனும் துவண்டமேனியனும் அழுதகண்ணினனும் அவலம் ஈ தென்று கண்டோர்கருதுமாறு எழுதியபடிவமொத்தவனுமான பரதனை முடிய நோக்கி, 'பரதனதுபோர்க்கோலத்தைக் காண்க' என்று இலக்குமணனுக்குக் காட்டி, இலட்சுமணன் நாணத்தினால் முகம் கவழித்துநின்றான். அவ்வனம் பெருவருத்தத்தோன்றக் கண்ணுங் கண்ணீருமாய்வந்து பரதன் இராமனைக் கிட்டியதுங் கீழ்வீழ்ந்தனனாக, அவ்வண்ணம் கீழ்வீழ்ந்து நிற்கும் பரதனை யெடுத்துப்பல்லி, அவன் புணர்த வேடத்தைப் பன்முறைநோக்கி, 'தந்தை வலியறோ?' என்ன, தந்தை வானுலகஞ்சென்ற செய்தியை அன்னான் தெரி விக்க, கேட்டு இராமபிரான் மனம்வருந்தி மண்ணிடைவிழுந்து பலபடிபுலம் பித் தம்பிமார்குதலியோரால் தாங்கப்பட்டு வசித்ததென்றத் தேறித் தம்பி யுந்தானும் நீராடித் தந்தையாருக்குத் தர்ப்பணங்கொடுத்து வருத்தியிருக்க, சீதாதேவியிருக்குமிடத்தையணுகிப் பரதன் புலம்ப, அவனை இராமபிரான் றுங்கித் தந்தையார் இறந்திட்ட செய்தியைச் சேதைக்குத் தெரிவிக்க, அவன் மிகவும் வருத்திப் பின் முனிவர் பன்னிமாரால் நீராட்டப் பெற்று நாயகனைச் சேர்ந்தான். அப்பால் தாய்மார் சுமந்திரனு லழைத்துவரப்பெற்று வந்துசேர, இராமபிரான் அவர்களை வணங்கிநிற்க, அன்னார் வருத்தினின்றார்கள். இவ்வனம் அங்கு யாவரும் வந்துசேர, அன்று சூரியன் அக்தமித்து மறுநாள் பொழுது புலர்ந்தபின் யாவருஞ்சூழவீற்றிருக்கும் இராமபிரான் பரதனைநோக்கி 'மன்ன வன் துஞ்சினான்: நாடோ நின்னது; நீ மகுடந்தாங்காது விரதவேடம்பூண்டது என்?' என்ன, பரதன், பதைபதைத்துத் தன்தாயின் செயலை வெறுத்துத் தன்னையும் நொந்து 'நீர் மீண்டு அரசுசெய்க' என்று வேண்ட, இராமன் பரதன்மனக்கருத்தை நன்குணர்ந்து 'தருமம்முதலியன இறைவரேவலால் நடப்பனவாகும்: கேள்விமுதலியனவும் குரவர்கொல்லக் கடவாமலிருப்பதே: குரவரும் பெற்றோர்களே: பெற்றோராகியதாய்தந்தையரைன்னுங் குரவரின் சொற்படி நான் காட்டில் வசிக்க நீ அரசுபுரிவதே தக்கது: பெற்றோரை மெய்யோராக்குவதல்லவோ புதல்வர்கடமை? வரமாகத் தந்தை உனக்கு அளித்த பாரை நீ அரசுபுரிதலே செயலாகும்' என்ன, பரதன் 'அரசு என்ன தாகில், அரசை யான் உனக்குத் தந்திட்டேன்; மீண்டு மகுடஞ் சூடுக; உலகம் வருந்த நீ மனத்துத் தோன்றியபடி திரிவது நீதியோ? போந்து காத்தி' என்று அப்பிரானது தாள்பூண்டு வேண்டினான். வேண்டவும், இராமபிரான் 'நீ என்னிடம் அன்பினால் இராச்சியத்தை என்வசஞ்செய்தால் தந்தையாரிடம் இசைந்த ஆண்டு இன்று முற்றுமோ? வாய்மைக்குமாறாக எவரும் நடத்தல் கூடாதாகையால் பதினான்குவருடம் நான் வனத்திலுறைந்தேதீரவேணும்: அதுவரை என் பணியால் அரசுபுரிக; தந்தைசொல்லே மறுக்கஅஞ்சியல்லவா நான் இராச்சி யத்தைத் தாங்குவதாக முதலில் இசைந்தது; அதுபோலவே என்சொல்லாத தட்டாது நீயும் அரசுபுரிக' என்றான். இவ்வளவுசொல்லவும் இராமபிரான் இயையாமையால் மேலும் உரைக்கலுற்ற பரதனை விலக்கி வசிட்டமுனிவன்

சிருஷ்டிகாலம் தொடங்கிச் சூரியகுலத்து முறைமையை எடுத்துக்காட்டி 'யான் கூறுகின்றேன்; சூரவர்வாசகம் தட்டக்கூடாதாகையால் முந்தையோரின்முறை முரணாமல் அரசு கைக்கொண்டு இராச்சியத்தை யளிப்பாய்' என்ன, இராமன் 'பிரமகுமாரரே! ஒருவரிடம் ஒன்று செய்வதாக ஏன்றபின் அதனை மறுத்தல் மூன்றையல்ல; நீவிர் சூரவருட் சிறந்தவரே: ஆயினும், முன்னே பெற்றோர்க்கு அவர்சொல்லியதைச் செய்வதாக வாக்களித்துவிட்டேன்; நீவிர் பின்னுறப் பணித்தீர்: யான் செய்யத்தக்கது எது? நீரே உரைப்பீர்' என்ன, முனிவன் மறுமாற்றஞ்சொல்ல முடியாது நின்றிட்டனன். பரதன் 'அப்படியானால், நாடுஆள்பவர் ஆள்க: நான் உடன் காடுபடர்வேன்' என்றான். அப்போது தேவர்கள் கூடிப் பரதனை நோக்கி 'பதினான்குவருடம் புலிகாத்தல் நின்கடன்: தந்தைசொல்லப் பாதுகாப்பது இராமன்கடன்' என்றாராக, அப்பால் இராமபிரான் 'வானவர் சொல்லமறுத்தல் தகாதென்று நான்உள்ளே வேண்டிக்கொள்கிறேன்; பதினான்குவருடம் அரசுபுரிக' என்ன, பரதன் வேறுவழியில்லாமையால் அரிதில் இசைந்து 'பதினான்குவருடம் கழிந்ததும் நீ அயோத்தி வாராவிடின் நான் எரிபுகுந்து உயிர்மாய்வேன்; இது திண்ணம்' என்ன, இராமபிரான் அதற்கு இசைய, பரதன் 'திருவடித்தலந் தந்தீக' என்ன, அங்ஙனமே இராமபிரான் தர, அவற்றைப் பரதன் 'முடித்தலம் இவை' எனச் சூடிச் செல்ல, உடன்வந்தவர் யாவருஞ்சென்றனர்: பாதுகந் தலைக்கொண்ட பரதன் கங்கைகடந்து பின் அயோத்தியிற் புகாமல் நந்தியம்பதியைச்சேர்ந்து பாதுகஞ் செங்கோல் செலுத்த அந்தியும் பகலும் நீரறுக்கண்ணினனாய் இந்தியங்கனையவித்திருந்தான்: பலருமநேயத்தால் இங்குவருவரென்று இராமன் கருதிச் சித்திரகூடத்தினின்று தென்திசைச்சேறன்மேயினுனென்பது இப் படலத்துக் கூறிய பொருள்.

க.— பரதனை பரத்துவாசமுனிவனை வணங்கி, முனிவன் ஆசீர்சூறுதல்.

வந்த மாதவத் தோனை¹யம் மைந்தனாந்
தந்தை யாமெனத் தாழ்ந்து வணங்கினு
னிந்து²மோலீ³யன் னுணு மிரங்கினு
னந்த மின்⁴னலத் தாசிகள் கூறினான்.

(இ-ள்.) வந்த - (எதிர்கொண்டு) வந்த, மா தவத்தோனை - பெருந்தவ முண்டய பரத்துவாசமுனிவனை, அ மைந்தன்உம் - அந்தப்பரதனும், தந்தை ஆம் என - தந்தையைப்போல நினைத்து, தாழ்ந்து வணங்கினான் - விரயத் தோடு விழுந்துநமஸ்கரித்தான்; (நமஸ்கரிக்க), இந்து .மோலி அன்னன் உம் - சந்திரனை முடியிலுடைய சிவபிராணை யொத்த அம்முனிவனும், இரங்கினான் - (பரதன்பக்கல்) அன்புகொண்டவனாய், அந்தம் இல் நலத்து ஆசிகள் கூறினான் - அளவில்லாத நன்மைகளை விளைக்கக்கூடிய வாழ்த்துமொழிகளைச் சொல்லியருளினான்; (எ-று.)

இந்துமோலி - வடசொற்றெட்டர் : வேற்றுமைத்தொகை யன்மொழி : முனிவனுக்குச் சிவபிரானை உவமைகூறியது, தவ்வொழுக்கமும் மதனனைக் காய்தலும் சடைமுடியு முடைமைக்காக, பி-ம்:—¹அவ்வன்னலும், ²மெனவி, ³அனனும், ⁴குணத்து.

(க0௮௪)

உ.—‘அரசுபுரியாது சடைமுடியுடன் வரக் காரணம் யாது?’ என

முனிவன் பரதனை வினாவுதல்.

எடுத்த மாமுடி சூடின் பாலியைந்

தடுத்த பேர சாண்டிலை பையாநீ

முடித்த வார்¹சடை யோடு முனிவர்தா

சுடுத்து நண்ணுதற் குற்²யுளகி யாதென்றான்.

(இ-ள்.) (பின்பு பரத்துவாசன் பரதனை நோக்கி), ‘ஐய—! கின்பால் இயைந்து அடுத்த பேர் அரசு - உன்னிடத்து வந்துபொருந்திய பெரிய இராச்சியத்தை, நீ—, எடுத்த மா முடி சூடி - உயர்ந்தபெரிய கிரீடத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, ஆண்டிலை - ஆளாமல், முடித்த வார் சடையோடு - தரித்த நீண்ட சடைத்தொகுதியுடனே, முனிவர் தாசு உடுத்து - இருடியர்தரிக்கும் மரவுரியாடையை யடுத்துக்கொண்டு, நண்ணுதற்கு - (இவ்வனத்தைச்) சேர் தற்கு, உற்று உளது - பொருந்திய காரணம், யாது—?’ என்றான் - என்று வினாவினான் ; (எ-று.)

இயைந்து அடுத்த - அடுத்துஇயைந்த என மாறுக. எடுத்த - உனக் கொன்று கைகேயி அமைத்துவைத்திருக்கிற என்னுமாம். முடித்தல் - திரித்து விடுதல். பி-ம்:—¹சடைக்கற்றையைமூசுதாசு, சடைக்கற்றையை மூரித்தாசு. ²உளதியாவதோ,

(க0௮௫)

உ.—இதுவும் அடுத்த கவியும் குளகம்: முனிவன் வினாவிய வகையைக் கண்டித்துப் பரதன் தான் வருங் காரணங் கூறுதல்.

சினக்¹கொ டுங்கிறற் சீற்றவெந் தீயினான்

மனக்க டுப்பினன் மாதவத் தோங்கலை

²யெனக்க டுத்தது செய்தில் னென்றசொ

³லுனக்க டுப்பதன் குலூர லோ⁴யெனா.

(இ-ள்.) (அதுகேட்ட பரதன்), கொடு - கொடிய, திறல் - வலிமையை யுடைய, சினம் சீற்றம் - மிக்ககோபமாகிய, வெம் தீயினான் - கொடியதீயை யுடையவனும், மனம் கடுப்பினன் - மனக்கொதிப்பையுடையவனுமாய், மாதவத்து ஒங்கலை, மிக்கதவத்தையுடைய மலைபோன்ற அம்முனிவனை (நோக்கி), ‘உரலோய் - அறிவையுடையவனே! (நீ), எனக்கு - என்னைக்குறித்து, அடுத்தது செய்திலன் - தக்கதை நான்செய்யவில்லை, என்ற - என்றகருத்துப் படவினாவிய, சொல் - சொல்லானது, உனக்கு - (தவசியாய் நியாயாநியாயங் களை யுணர்ந்த) உன் தகைமைக்கு, அடுப்பது அன்று - தக்கது ஆகாது,’ என - என்று கூறி, (எ-று.)—‘என்றான்’ என அடுத்த கவியோடு முடியும்.

நியாயாநியாயங்களை யுணர்ந்த நீ மூத்தவன் காட்டகத்தானாக, இனையவனாகிய என்னை 'அரசுபுரியாமல் முனிவரவேடத்துடனே இங்குவருவானேன்?' என வினாவுதல் தக்கதன்று என்றவாறு. இரத்தப்பரதனது மனநிலையை உலகத்தார்க்கு வெளிப்படுத்தவேண்டியே இங்ஙனம் வினாவிய தென்பர். சினம், 'நிறம் - ஒருபொருட்பன்மொழி. "சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி" என்பவாதலால், கோபம் 'வெந்தி' எனப்பட்டது. தவ்வொழுக்கத்தில் என்றுஞ் சிறிதுஞ்சலிப்பில்லாதவ னென்பார் 'மாதவத்தோங்கல்' என்றார். உரம் - அறிவாதலை 'உரனென்னுந் தோட்டியான்,' 'உரமொருவற்குள்ள வெறுக்கை' எனத் திருக்குறளிலுங் காண்க. இனி, உரம் - மனோபலமும், தபோபலமும். 19-ம்:—¹கடுப்பினச், கடுத்திறல், கடுத்தவச், கடுப்பின் வெஞ், ²எனக்கடுத்ததியம்பிலை நீயென்றான், எனக்கடுத்ததுசொல்லலை நீயென்றான், இனக்கடுப்பது செய்திலை நீயெனல். ³உனக்கடுத்ததுமன்றுரவோய், உனக்கடுப்பதுநன்றுளவோ, உனக்கடுத்ததன்றுரவோய், ⁴என்றான் (க0அக)

சு. மறையின் கேள்வற்கு மன்னிளந் தோன்றல்பின் முறையி ¹னீங்கி ²முதுநிலங் கொள்கிலே
 னிறைவன் ³கொள்கில னாமெனின் யாண்டெலா முறைவென் கானத் தொருங்குட னேயென்றான்.

(இ-ள்.) 'மறையின் கேள்வற்கு - வேதங்களுக்குத்தலைவனுன ஸ்ரீராம பிரானுக்கு, மன் இள தோன்றல் - பொருத்தின தம்பியான பரதன், பின் - பின்னும், 'முறையின் நீங்கி - (மூத்தமகனுக்கு அரசுஉரியது என்ற) நீதியினின்று தவறி, முது நிலம் கொள்கிலேன் - தொன்றுதொட்டுவந்த இராச்சியத்தை (அரசாளும்படி) ஏற்றுக்கொள்வேனல்லேன். இறைவன் கொள்கிலன் ஆம் எனின் - தலைவனுன இராமன் (மீண்டு வந்து இராச்சியத்தை) ஏற்றுக் கொள்ளாதொழிவருயின், (யான்), யாண்டு எலாம் - (வனவாசத்துக்கு என்று நியமித்த) வருடங்களெல்லாம், ஒருங்கு - ஒருசேர, உடனே - அவ்விராம பிரானுடனே, கானத்து உறைவென் - காட்டில் வசிப்பேன்', என்றான் - என்று கூறினான்; (எ-று.)

இராமபிரானையே இராச்சியத்தைக் கைக்கொள்ளுமாறு வேண்டிக் கொள்ளவந்தேன்: ஒருகால் அவன் அங்கேகிரியாவிடின் அவனுடனே வனத்தில் வாழ்வே னென்று தான் வந்தகாரணமும் தனதுநிலைமையின்னதென்பதும் விளங்கப் பரதன் மறுமொழிசூறுகின்ற நென்க. மறையின்கேள்வன் - 'பூதநாயகன் புலிமகனையகன் புனித, வேதநாயகன்' என்றார், கீழ் அகலிகைப் படலத்தும். இனி, 'மறையின் கேள்வற்கு' என்பதற்கு - பரத்துவாசமுனிவனிடம் என்று உரைத்து, 'என்றான்' என்பதனோடு இயைத்தலும் ஒன்று: இங்ஙனம் உரைக்குமிடத்து, மன் - இராமன் என்க. 'பின்முறையின்' என எடுத்து, பின்பிறந்தவனுக்குஉரிய முறைமையினின்று எனினும் அமையும். 19-ம்:—¹நீங்க. ²முழு. ³காக்கிலன், ,

ரு.—பரதன்மொழியைக்கேட்டு முனிவர் மனங்குளித்தல்.

உரைத்த வாசகங் கேட்டலு முள்ளெழுந்
திரைத்த காத விருந்தவத் தோர்க்கெலாந்
குரைத்த மேனியொ ளுள்ளங் ¹குளிர்ந்ததா
லரைத்த சாந்து²கொ ³டப்பிய தென்னவே.

(இ-ள்.) உரைத்த - (இவ்வாறு பரதன்) சொன்ன, வாசகம் - வார்த்தை யை, கேட்டலும் - கேட்டவனவிலே, உன் எழுந்து இரைத்த காதல் இரு தவத்தோர்க்கு எலாம் - (ஸ்ரீராமலிஷயத்தில்) மனத்தில் தோன்றி மிக்குப் பொங்கிய அன்பையுடைய பெரியமுனிவர்களுல்லோர்க்கும், குரைத்த மேனியொடு உள்ளம் - பூரித்த உடம்பும் மனமும், அரைத்த சாந்து கொடு அப்பியது என்ன - அரைத்த சந்தனத்தால் அப்பியதுபோல, குளிர்ந்தது - (தனித்தனி) குளிர்ச்சியடைந்தது; (எ-று.)—ஆல், ஏ - ஈற்றைசகன்.

தவத்தோர் - பரத்துவாசனும், அவனுடையபேர்களும். சாந்து புறத்தை மாத்திரம் குளிர்விக்கும்; பரதன்சொல்லோ உள்ளும்புறமும் குளிர்வித்ததென் பார் 'மேனியொடுள்ளஞ் சாந்து கொடப்பிய தென்னக் குளிர்ந்தது' என்றார். ஒலித்தலென்னும்பொருள்தரும் இரைத்தல் குரைத்தல் என்னும் வினைகள் - இவ்வு இலக்கணையாய் பிறிதுபொருளுணர்த்தின. பி-ம்;—¹குளிர்ந்தவால். ²கொண்டு. ³அப்பிய. (௧௦௮௮)

கஉ.—பரதன் முனிவன் தன்னுறைவிடம் இட்டுக்கொண்டுபோய்ச்
சேனைக்கு விருந்தமைப்பேனென்று ஓடிஞ்செய்தல்.

ஆய ¹காதலொ டையனைக் கொண்டுதன்
²றாய சாலை யுறைவிடந் துன்னினுன்
மேய சேனைக் கமைப்பென் விருந்³தெனத்
தீயி னாவுதி செங்கையி ⁴னீக்கினுன்.

(இ-ள்.) (பரத்துவாசன்), ஆய காதலொடு - (அவ்வனம் உடம்பும் உள்ள மும் குளிர்) உண்டாகிய அன்புடனே, ஐயனை கொண்டு - பரதனை அழைத் துக்கொண்டு, தன் தாய சாலை உறைவு இடம் துன்னினுன் - தனது பரிசுத்த மான பர்ணசாலையாகிய இருப்பிடத்தை யடைந்து, மேய சேனைக்கு விருந்து அமைப்பென் என - 'வந்த இப்பரதன்சேனைக்கு யான் விருந்து செய்வேன்' என்று கருதி, (அதற்காக), செம் கையின் தீயின் ஆவுதி நீக்கினுன் - சிவந்த தன்கைகளால் ஒழத்தீயில் (சில) ஆகுதிகளைப்பெய்திட்டான்; (எ-று.)

அங்கியில் ஓடிஞ்செய்து ஆஹ்வாந [தேவர்களைக்கூப்பிடுவதான] மந்திரத்தை உச்சரிக்க, விசுவகருமா ஐந்துயோசனைதூரம் மேடுபள்ளமில்லாமற் சமமாகப் புற்றரைகளையும் அவரவர் தங்குவதற்கு ஏற்ப மாடமாளிகைகளையும் நிருமிக்க, யமன் குபோன் வருணன் இத்திரன் சத்திரன் மூதலியதேவர்களைக் குறித்து

ஓமஞ்செய்து பலவகை உணவுப்பொருள்களையும் ந்ருத்ததீதம் முதலியவற்றையும் பலவகை யுபசாரங்களையுஞ்செய்யும் தேவமாதரையும் ஆங்குவாச்செய்தனனென முதனூலால் தெளிக. ஆவுதி - ஆஹுதி யென்னும் வடசொல்லின் கிரிபு. இப்பாட்டின் நான்காம்அடிக்கு - நித்தியஓமமுடித்தானென்று உரைப்பாரும் உளர். பி-ம்:—¹காலையில். ²தாயசாரல், தாயதாய. ³என. ⁴ஆக்கினன், ஒக்கினன், ஒச்சினன். நான்காமடியை 'தீயிற்றுகிச் செல்வனுஞ் சிந்தித்தான்' என்று படிப்பாரு முளர். (௧௦௮௧)

எ.—முனிவனது நினைவீன்படி சுவர்க்கம் அங்குவர, சேனையோர் தம்முன் நிலைமைமறந்து பெருமகிழ்ச்சியில் முழ்கியிருத்தல்.

துறந்த செல்வ னினையத் துறக்கந்தான்
பறந்து வந்து படிந்தது பல்¹சனர்
பிறந்து வேறொருலகுபெற்றாரென
மறந்து ²வைகினர் ³முன்னைத்தம் வாழ்வெலாம்.

(இ-ள்.) துறந்த செல்வன் - (இருவகைப்பற்றுக்களையும்) விட்ட தவச் செல்வத்தையுடைய பரத்துவாசன், நினைய - (இங்ஙனம் ஆகுதிமுடித்து விருந்திட) நினைத்தவனவில்,— துறக்கம் - சுவர்க்கலோகம், பறந்துவந்து படிந்தது - விரைந்துவந்து (அங்குச்) சேர்ந்துநின்றது: (நிற்கவே), பல் சனர் - (அச்சேனையிலுள்ள) பலசனங்களும், பிறந்து வேறு ஓர் உலகு பெற்றார் என - மறுபிறப்பெடுத்து மற்றொருலகத்தை அடைந்தவர்போல, முன்னை தம் வாழ்வு எலாம் மறந்து வைகினர் - முன்பு இருந்த தம்முடைய வாழ்க்கைகளையெல்லாம் மறந்து (ஆனந்தத்தில்) நிலைநின்றார்கள்; (எ-து.)—தான் - அசை.

முனிவன் ஓமஞ்செய்து நினைத்தமாதிரத்திற் சுவர்க்கலோகத்தனவான உணவு முதலியயாவும் அந்தஆச்சிரமத்தினிடம் வர, அவற்றைதுகர்ந்த சேனையிலுள்ளோர்யாவரும் தாம் வேறொருபிறவியையடைந்து சுவர்க்கலோகத்தைச் சேர்ந்தாராயொத்துத் தம் முன்னைநிலையைமறந்து பெருங்களிப்பில் மூழ்கினரென்பதாம். வேறொருலகு - துறக்கம். செல்வன் - தபோதனன். நினைய - சங்கற்பித்தமாதிரத்தில். துறக்கம் - இவ்வுலகத்தைத் துறந்து அடையும் இட மெனக் காரணப்பெயர். பி-ம்:—¹சனம். ²வைகினர். ³முன்னர்த். (௧௦௯௦)

அ.—இதுமுதல் ஒன்பதுகவிகள் - பரதனுடைய சேனையோர் இன்பம் நுகர்ந்தவகையைத் தெரிவிக்கும்.

நந்த வில்லற ¹நந்தின ராமென
வந்த ரத்தி னரம்பைய ரன்பினர்
வந்து வந்தெதி ²ரோத்தினர் மைந்தரை
யிந்து விற்குடர் கோயில்கொண் ³டேகினர்.

(இ-ன்.) அந்தரத்தின் அரம்பையர் - விண்ணுலகத்தில்வாழ்கிற தேவ மாதர்கள், நந்தல் இல் அறம் நந்தினர் என - கெடுதலில்லாத தருமப் பயன் செழித்தவர்கள் இவ ரென்றுகருதி, மைந்தரை - (அச்சேனையிலுள்ள) ஆடவர் களை, அன்பினர் - அன்புடையவர்களாய், எதிர் வந்து வந்து ஏத்தினர் - எதிர் கொண்டுவந்துவந்து கொண்டிடினவர்களாய், இந்துவின் சுடர் கோயில் கொண்டு ஏகினார் - சந்திரமண்டலம்போல விளங்குகிற (தமது) மாளிகைக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோனார்கள்; (எ-று.)

இதுமுதல் நான்குக்கவிகள் ஒருதொடராய், அரம்பையரால் சேனையிலுள்ள மாந்தர் உபசரிக்கப்பட்டமையைக் கூறும். இம்மையில் அறம்முற்றி மறுமையில் மேலுலகம் புக்கவரை ஆதரிப்பதுபோல, பரதன் சேனையாரைத் தெய்வமகளிர் உபசரித்தன ரென்பார், 'நந்தலில்லறம்நந்தினராமென' என்றார். கோயிலும் அங்குத்தானே வந்திருக்க, ஆங்கு அரம்பையர் கொண்டேகிளு ரென்க, நந்துதல்என்பது கேடு வளர்ச்சி என்ற இருபொருளையு முடையன. ஆம்-அசை. வந்து உவந்து எனப் பிரித்தலுமாம். பி-ம்:—¹தந்தனர், ²ஏத்தின. ³எய்தினார்.

(க0கக)

கூ. நான நன்குரைத் தார்நளிர் வானிடை
யான கங்கை ¹யரும்புன லாட்டினர்
²காண மாமணிக் கற்பகந் தாங்கிய
ஆன மின்மல ராடை யுடுத்தினர்.

(இ-ன்.) (தேவமாதர் பரதனுடன்வந்த ஆடவர்க்கு), நானம் நன்கு உரைத்தார் - சுத்துரிப்புழுகை (உடம்பில்)நன்றாகப் பூசினார்கள்; நளிர் - குளிர்ந்த, வானிடை ஆன கங்கை-ஆகாசத்திற்பொருந்திய தேவகங்காநதியின், அரு புனல் - கிடைத்தற்கரிய நீரினால், ஆட்டினர் - ஸ்நாநஞ்செய்வித்தார்கள்; காண-நறுமணங்கொண்ட, மா - பெரிய, மணி - அழகிய, கற்பகம் - கல்பகவிருக்ஷங்கள், தாங்கிய - ஏந்திகின்ற, ஊனம் இல் - குற்றமில்லாத, மலர் ஆடை - பூப்போல்மெல்லிய பட்டாடையையும், உடுத்தினர்—; (எ-று.)

இப்பாட்டிலுள்ள முற்றுக்களை எச்சப்பொருளானவாக்கியும் உரைக்கலாம். அடுத்தகவியிலும் இப்படியே. நானம் - ஸ்நாநத்துக்குரிய வாசனைப் பூச்சுக்கள் என்னவுமாம். ²தானம்என்ற பாடத்திற்கு - வண்மைக்குணமுடைய சிறந்த சிந்தாமணியும் கல்பகவிருக்ஷமும் ஏந்திய என்றும் உரைக்கலாம். மலராடை - பூத்தொழிலுக்கொண்ட ஆடையென்றும், மலரையும் ஆடையையுமென்றும் உரைத்தலும் உண்டு. காண - காண் என்ற பகுதியினடியாப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம். பி-ம்:—¹அகன்புனல்.

(க0கஉ)

கூ. கொம்பி னின்று துடங்குறு ¹கொள்தையார்
செம்பொ னின்கல ராசி திருத்தினு
ரம்ப ரத்தி னரம்பைய ²ரன்பொடு
மும்பர் ³கோணுக ரின்⁴னமிர் னாட்டினார்.

(இ-ள்.) கொம்பின்-பூங்கொம்புபோல, நின்று துடங்குது-ஒல்கியொசிந்து நிற்கிற, கொள்கையார் - உடம்பின்தோற்றத்தை யுடையவர்களான, அம்பரத்தின் அரம்பையர் - விண்ணுலகத்துத் தேவமகளிர், (பரதனுடன்வந்த ஆடவர்க்கு), செம்பொன் இன் கலம் ராசி திருத்தினார் - சிவந்த பொண்ணினாலாகிய கண்ணுக்கினிய ஆபரணங்களின் கூட்டத்தைத் திருத்தமாக அணிந்து, அன்பொடும் - அன்புடனே, உம்பர் கோன் துகர் இன் அமிர்த ஊட்டினார் - தேவராசனான இந்திரன் உண்ணும் இனியஅமிருதம்போன்ற நற்சுவை யுணவை உண்பித்தார்கள்; (எ-று.)

அம்பரம் - வடசொல், ஆகாயம், கலம் - உண்கலமெனலும் பொருந்தும். பி-ம்:—¹கொள்கையார். ²அன்பினர், அன்னவர். ³கோனகர். ⁴அமுது.

கக. * அஞ்சு மெத்த வமளி யலத்தகப்

பஞ்ச மெத்த பரிபுரப் பல்லவ

நஞ்ச மெத்த நயனியர் நவ்வியிற்

றுஞ்ச வத்தனை மைந்தருந் துஞ்சினார் .

(இ-ள்.) அலத்தகம் பஞ்ச அடுத்த - செம்பஞ்சக்குழம்பு ஊட்டப்பெற்ற, பரிபுரம் பல்லவம் - சிலம்பணியையணிந்த தளிர்போன்ற பாதங்களையும், நஞ்ச அடுத்த நயனியர் - விஷத்தையொத்த கண்களையுமுடைய தேவமகளிர், அஞ்ச அடுத்த அமளி - ஐந்துபொருள்களை யுள்ளமைக்கப்பெற்ற படுக்கை மெத்தையிலே, நவ்வியின் துஞ்ச - பெண்மாண்கள்போல (அருகிற்)படுக்க, அத்தனை மைந்தர்உம் துஞ்சினார் - (பரதன் சேனையிலுள்ள) ஆடவர்களை வரும் நித்திரைசெய்தார்கள்; (எ-று.)

வந்ததெய்வமகளிர் சேனையிலுள்ள ஆடவரை வத்தி அங்குச்சமைந்த கோயிலினுட்கொண்டு, ஆட்டி ஆடையுடுத்துக் கலராசிதிருத்தி இன்னமிர் தூட்டியபின் அஞ்சடுத்த அமளிப்பள்ளியில் நஞ்சடுத்தநயனியர்துஞ்ச, மைந்தரும் அம்மகளிரோடு இனிதுஉறங்கினரென்க. எனவே, 'நந்தலில்' என்ற பாடல் முதல் இந்தப்பாடல் வரையில் ஒருதொடராகும். அஞ்சடுத்த வமளி நயனியர்துஞ்ச என்று யோகதுகர்ந்தமையைக் குறிப்பித்தவாறு. அஞ்ச-ஐந்து என்பதன் போலி. அஞ்சடுத்த அமளி - பஞ்சசயந மெனவுமபடும்; அன்னத்தாவி, இலவம்பஞ்ச, செம்பஞ்ச, மயில்தாவி, வெண்பஞ்ச என்னும் இவ்வைந்து பொருளாற் செய்யப்பட்ட மெத்தை: "சிறுபூனை செம்பஞ்ச வெண்பஞ்ச சேண, முறுதுவி சையை யோரைந்து" என்றார் முன்னேறும். இனி, திருப்பாவையில், "மெத்தென்ன பஞ்சசயனத்தின்மேலேறி" என்றவிடத்து, 'பஞ்ச விதமான படுக்கையாவது - அழகு குளிர்த்தி மார்த்தவம் பரிமளம் தாவன்யம் ஆக இவை; அஞ்ச உருவிட்டுச்செய்த படுக்கையென்றுமாம்' என்று ஸ்ரீபெரிய வாச்சான்பிள்ளை வியாக்கியான மீட்டருளியிருத்தலுங் காண்க. அலத்தகம் = அலத்தகம்; வடசொல்; செம்பஞ்சென்று பொருள். பின்னே 'பஞ்ச' என

வருதலால், இவ்ரு அலத்தகம் என்றது - செம்மைமாத்திரத்தை யுணர்த்தும். அலத்தகப்பஞ்சுடுத்த, பரிபுரம் - உபமேயத்துக்கு ஏற்ற அடைமொழிகள். கண்ணுக்கு நஞ்சு உவமை - கருமைக்கும், (ஆசைநோயால்) துன்பம்விளைத் தற்கும் என்க. நயனியர்-அவரவர்க்குரிய மனைவியாகிய மாணிமகனிருமாம்.

கஉ. ஏந்து செல்வத் திமையவ ராமெனக்
கூந்த ¹றெய்வ மகளிர்கொண் டாடினார்
வேந்த ராகி சிவிகையின் வீங்குதோண்
மாந்தர் காறும் ²வரிசை வழாமலே.

(இ-ள்.) வேந்தர் ஆதி - (அச்சேனையிலுள்ள) அரசர்முதலாக, சிவிகை யின் வீங்கு தோன் மாந்தர் காறுஉம் - தண்டுகை சுமத்தலால் வீங்கிய தோளோ யுடைய மனிதர்க ளின்றுதியாக [எல்லோரையும்], வரிசை வழாமல் - முறைமை தவறாமல், கூந்தல் தெய்வம் மகளிர் - கூந்தலழகையுடைய தேவமாதர், ஏந்து செல்வத்து இமையவர் ஆம் என - மிகக் செல்வத்தையுடைய தேவர்களைச் கொண்டாடுவதுபோல, கொண்டாடினார்-பாராட்டி உபசரித்தார்கள்; (எ-று.)

கீழ்ச்செய்யுள்வரை நான்குசெய்யுளால் சேனையிலுள்ளார் இன்பம்துகர்ந்த வகையை விவரித்துக்கூறியகவி, இச்செய்யுளால், அங்கனம் இன்பம்துகர்ந்த வர் இன்றார் இனையாரென்பதின்றி மேலோர்முதல் கீழோர்காறும் ஒரு நிகரேயாவரெனக் காட்டுகின்றார்; “சிவிகை, பொறுத்தானோடுந்தா னிடை” எனத் திருக்குறளிலும் சிவிகைகாவுவானைக் கீழ்மைக்கு எடுத்துக் கூறியவாறு உணர்க. உத்தமஅங்கமாகிய தலையின் மயிரழகை எடுத்துக் கூறியது - மற்றையவயவங்களின் அழகுக்கும் உபலக்ஷணம்; “குஞ்சியழகுங் கொடுத்தானைக் கோட்டழகும்,” “மயிர்வனப்புங் கண்கவருமாற்பின் வனப்பும்” எனப் பிறவிடங்களிலும் மயிர்முடியழகு தலைமையாகக் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. வீங்குதோன் - தழும்பேறிய தோன். இமையவர்-கண் இமையாதவர்: இமையில் (மூடாமைமாகிய) விசேடமுடையவர்: இமையலையில் யாழ்பவர். பி-ம்:-¹ஏழை. ²அவரின். (க0க0)

கங. ¹மாதர் யாவரும் வானவர் தேவியர்
கோதில் செல்வத்து வைகினர் கொவ்வைவாய்த்
திதில் ²செல்வ மடந்தையர் சேடியர்
தாதி மாறெனத் தம்பணி கேட்பவே.

(இ-ள்.) கொவ்வை வாய் - கோவைப்பழம்போற்சிவந்த வாயையுடைய, தீது இல் செல்வம் மடந்தையர் - குற்றமில்லாத செல்வச் சிறப்பையுடைய தேவமாதர், சேடியர் தாதிமார் என - தோழிகளும் வேலைக்காரிகளும் போல, தம் பணி கேட்ப - தமதுகட்டளைகளைக்கேட்டு அவ்வாறே யொழுக, மாதர் யாவர்உம் - (பரதனுடன்வந்த) மகளிரெல்லோரும், வானவர் தேவியர் கோது இல் செல்வத்து வைகினர் - தேவமகளிர்க்கு உரிய குற்றமில்லாத போகத்தில் தங்கினார்கள்; (எ-று.)

கீழ் ஐந்துகவிகளால் மைந்தர் துறக்கவீண்பம் துகர்ந்தமையைக் கூறிய கவி, இதனால், பரதனுடன்சென்ற மகளிர் சுவர்க்கலோகபோகம் அனுபவித்தமை கூறப்படுகின்றது. பி-ம்:—¹மாதரியாவரும், மாந்தரியாவரும். ²தேயவ, தேவர், பலபிரதிகளில் “நாகதர்க்கு” (கசு) என்று தொடங்கும் பாடலுக்குப்பின் இந்தச்செய்யுள் உள்ளது. (க0கசு)

கசு. நந்த நந்த வனங்களி னுண்மலர்க்
கந்த முந்திய கற்பகக் ¹காவினின்
றந்தர் வந்தென வந்திதன் கைதர
மந்த ²மந்த ³மணந்தது வாடையே.

(இ-ள்.) நந்தவனங்களின் - (அங்குப் பல) பூந்தோட்டங்களாக அமைந்த, நான் மலர் கந்தம் நந்த முந்திய கற்பகம் காவினின்று - அன்றலாந்த பூக்களின் பரிமளம் பெருகும்படி செழித்துள்ள கற்பகச்சோலையினின்று, அந்தி தன் கை தர-அந்திமாலையப்பொழுது (தன்)கைகொடுத்து உதவ, அந்தர் வந்து என-குருடர் (தன்னாடி மெல்ல) வந்தாற்போல, வாடை - தென்றற்காற்று, மந்தம் மந்தம் மணந்தது - மெல்லமெல்ல மணம்வீசிவந்தது ; (எ-று.)

அந்திப்பொழுதில் இளந்தென்றற்காற்று வீசியது, அந்திப்பொழுது கைகொடுத்து அழைத்துவரக் குருடர்மெல்லவந்தாற்போன்றது என வருணித்தார்; தற்குறிப்பேற்றவுவமையணி. இரண்டாம்அடியில், உந்திய எனப் பிரித்து - வீசிய எனினுமாம். நந்தவனம், கந்தம், அந்தர், மந்தம் மந்தம் - வட சொற்கள். நந்தவனம்-மகிழ்ச்சியைத்தருஞ் சோலை. கற்பகம்=கல்பகம்-வேண்டு வார்க்கு வேண்டினபொருள்களைக் கற்பிப்பது ; கல்பித்தல் - உண்டாக்குதல். அந்தி - ஸந்த்யா என்னும் வடசொல்லின் திரிபு; இது - இங்கே, சிறப்பாய், மாலையச்சந்தியை உணர்த்திற்று; இனி, (பகற்பொழுதின்) அந்தமாகவுள்ள தெனக் காரணக்குறி யெனக் கொள்வாருமுளர்: அந்தம் - முடிவு. மந்தம் மந்தம் - அடுக்கு, மிகுதிபற்றியது. வாடை - வடக்கிற்செல்வது: எனவே, தென்றல். பி-ம்:—¹காவினில், ²முந்த, ³நடந்தது. (க0கௌ)

கரு. மான்ற ளிக்குல ¹நன்மதம் ²வந்துணத்
தேன்ற ளிர்த்த கவளமுஞ் ³செங்கதிர்
கான்ற நெற்றழைக் கற்றைபுங் கற்பக
⁴யீன்ற ளிக்க துகர்ந்தன ⁵யானையே.

(இ-ள்.) தேன் தளிர்ந்த - தேனை மிகுதியாகக்கலக்கப்பெற்ற, கவளம் உம் - உணவுத்திரளையையும், செம் கதிர் கான்ற நெல் தழை கற்றைஉம் - சிவந்தகதிர்களை யின்ற செந்நெற்பயிர்த்தழைகளின் தொகுதியையும், கற்பகம் - கல்பகதருக்கள், ஈன்று அளிக்க - உண்டாக்கிக்கொடுக்க, (அவற்றை), யானை-யானைகள், அளி குலம் வந்து நல் மதம் மான்று உண - வண்டுக்கூட்டங்கள் வந்து தமது சிறந்தமதநீரைப் பருகி மயக்கமுடையனவாக, துகர்ந்தன-(தாம்) உண்டன ; (எ-று.)

இதுவரை ஆடவரும் மகளிரும் இனிது உண்டுசுகித்ததைக் கூறிய கவி, இச்செய்யுளாலும் அடுத்த செய்யுளாலும் அஃறிணையான யானைகளும் குதிரைகளும் உண்டு சுகித்தமையைக் கூறுகின்றார். மான்று உண் = உண்டு மால்: விருதி பிரித்துக்கூட்டல். மான்று - மால் என்னும் பகுதியடியாகப் பிறந்த இறந்த காலவினையெச்சம். கபளம் - வடசொல். பி-ம்;—¹மான்மதம், ²வந்துற, ³செந்தளிர். ⁴ஆன்று. ⁵ஆனையே. (க0கஅ)

கக. ¹நரக தர்க்கு ²நல்கு நலத்தநீர்
கரக தக்கரி கா³னிமிர்த் துண்டன
மரக தத்தின் கொழுந்தென வாரந்தபுல்
குரக தத்தின் குழாங்களுங் கொண்டவே.

(இ-ன்.) நரகம் தர்க்கு அற - (தன்னில் மூழ்கினவாக்கு) நரகக்கொடுமை நீங்க, நல்கும் - உதவுகிற, நலத்த-நன்மையையுடைய, நீர்-(தேவதங்கநதியின்) நீரை, கரம் கதம் கரி - துதிக்கையையும் கோபந்தையுமுடைய யானைகள், கால் நிமிர்த்து உண்டன - கால்களை நிமிரவைத்துநின்று பருகின; மரகத்தின் கொழுந்து என - மரகதரத்தினத்தின் இன வொளிபோல், வாரந்த - (மிகப்பசுமையாய் அங்குநீண்டு) வளர்ந்த, புல் - புற்களை, குரகத்தின் குழாங்களுங் கொண்ட - குதிரைக்கூட்டங்களும் உட்கொண்டன; (எ-று.)

தர்க்கு - தருக்கு என்பதன் விகாரம். இனி, நரகு அதர்க்கு அறம் நல்கும் எனப் பிரித்து, நரகவழிக்குத்தடையாக நல்வினையை விளைக்கிற எனக் கொள்ளலுமாம்; அதர் - அருநெறி, கரம் என அடைமொழி வந்ததனால், கரி என்றது - காரணங்கருதாது வானா பெயராய் நின்றது. 17-ம்;—¹நரகதற்கு, ²நல்கின நீத்தநீர், ³நிமிர்ந்து. (க0கக)

கஎ.—பரதனது அப்போதைய நிலை.

இன்ன ரின்னணம் யாவரு மிந்திரன்
முன்னு போகங்க டுய்த்தனர் தோன்றறு
னன்ன காயுங் கிழங்கு ¹முண் டப்பாகல்
பொன்னின் மேனி பொடியுறப் போக்கினுன்.

(இ-ன்.) யாவரூம் - எல்லோரும், இன்னர் - இத்தன்மையராய், இன்னணம் - இவ்வாறு, இந்திரன் துன்னு போகங்கள் - தேவேந்திரனுக்குப்பொருந்திய இன்பங்களை, துய்த்தனர் - அனுபவித்தார்கள்; தோன்றல் - பரதன், தான்—, அன்ன காயூம் கிழங்கு உம் உண்டு - அத்தன்மையனவான காய்களையுங் கிழங்குகளையும் புசித்து, பொன்னின் மேனி பொடியுற - (தனது) பொன்போலரிய திருமேனி முழுதியிலே பொருந்த [வெறுந்தரையிற் படுத்து], அபகல் போக்கினுன் - அத்தினத்தைக் கழித்தான்; (எ-று.)

இப்பாட்டின் பிந்தினவாங்கியத்தால், இராமவிரகத்தாற் சோகமுற்ற பரதனது தவறாதவிரதவொழுக்கம் விளக்கப்பட்டது. பரதனது நிலையைப் பரீட்சித்தற்காகவும் அவனதுமனநிலையைத் திடப்படுத்தற்காகவும் பரத்துவாசமுனி

வன் ராஜோபசாரத்தினும் மேம்பட்டு உபசரிக்கவும் பரதன் எதையும் அங்கேரி யாமல் அவற்றையெல்லாம் தன்மனத்தினால் இராமபிரானுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்துவிட்டு முனிவர்நிலையை மேற்கொண்டிருந்தன னென்க. அன்ன - கற்பக தருக்கனால் அளிக்கப்பட்ட தெய்வத்தன்மையுடைய என்றபடி. இராம பிரான் வந்தபோது அவனுக்கு முனிவர்க்குஉரியஉணவுகளை யுதவிய பரத்து வாசன் பரதனுடன் வந்தோர்க்கெல்லாம் இங்ஙனம் பெருவிரந்துஅளித்து மகிழ்வித்ததனால், பகவானது அடியாரை [பாகவதரை] உபசரித்தலால், பக வானது திருவுள்ளம் உவப்படையுமென்ற தூற்கொள்கை வெளியாகும். 19-ம்:—¹கொண்டு. (எக00)

கஅ.—சூரியன் உதித்தல்.

நீல ¹வல்லிரு ணீங்கலு ²நீங்குமம்
மூல மில்கன விற்றிரு ³முற்றற
⁴வேலு நல்வினை துய்ப்பவர்க் கீறுசெல்
கால மென்னக் கதிரவன் தோன்றினான்.

(இ-ள்.) நீலம் - நீலநிறமுள்ள, வல் - வலிய [நீங்குதற்கரிய], இருள்—, நீங்கலும் - நீங்கியவனவிலே, நீங்கும்-நீங்கிவிடுகிற, மூலம் இல் கனவில்-ஆதார மில்லாத கனப்போல, அ திரு முற்றற - (பரதனுடன்வந்தார் அனுபவித்த) அச்செல்வப்போகம் முடிந்துவிட, ஏலும் நல் வினை துய்ப்பவர்க்கு சுறு செல் காலம் என்ன - பொருந்தினபுண்ணியப்பயனை அனுபவிப்பவர்க்குவருகிற அவ் வனுபவமுடிவுகாலம்போல, கதிரவன் தோன்றினான் - சூரியன் உதித்தான்.

கங்குற்பொழுது நீங்கக் கதிரவன் தோன்றியவனவிலே, முன்பு முனி வனது ஆற்றலாலுண்டான தேவபோகமெல்லாம் கனத்தோற்றம்போல ஒழிந் தன என்பதாம். சூரியோதயகாலம் அவ்வின்பதுகாச்சிக்கு முடிவுகாலமானத னால், அதனை 'ஏலுநல்வினை துய்ப்பவர்க் கீறுசெல் காலம்' என்றார். மூலம் இல்கனவு-தோற்றத்திற்காணப்படும் பொருள்கள் மெய்மையாக நிலைபெறுது பொய்மைபட்டொழியுக் கனவு. முற்றற - நீங்கஎன்றபடி. 19-ம்:—¹நல். ²நீங்குமம். ³முற்றற, முற்றறல். ⁴வல். (கக0க)

கக. ஆறி நின்றற ¹மாற்றலர் வாழ்வெனப்
பாறி வீந்தது செல்வம் ²பரிந்திலர்
தேறி முந்தைத்தஞ் சிந்தைய ராயினர்
மாறி வந்து ³பிறந்தன்ன மாட்சியார்.

(இ-ள்.) ஆறி நின்று - (மனமொழிமெய்கள்) அடங்கிநின்று, அறம் - தருமத்தை, ஆற்றலர் - (கடைபோகச்) செய்யாதவர்களுடைய, வாழ்வு என - (மறுமையுலகத்துச்) செல்வபோகம் (இடையில் அழிதல்) போல, செல்வம் பாறி வீந்தது - (பரதனுடன்வந்தார் அனுபவித்த)செல்வம் மாறியொழிந்தது; (பின்பு அச்சேனைச்சனங்கள்), மாறி வந்து பிறந்து அன்ன மாட்சியார் - (தேவசரீரம்)

நீங்கி (மண்ணுலகத்தில்) வந்துயிறந்தாற்போன்ற தன்மையையுடையவர்களாய், பரிந்திலர் தேறி - (அப்போகநீக்கத்தைக் குறித்து) வருந்தாது மணந்தெளிந்து, முந்தை தம் சிந்தையர் ஆயினார் - முன்புதமக்குள்ள எண்ணத்தை யுடையவரானார்கள்; (எ-று.)

கீழ் ஏழாங்கவியில், “பவ்சனர்பிறந்துவேறே குலகு பெற்றாரென, மறந்துவைகினர் முன்னோத்தம்வாழ்வெலாம்” என்று கூறிய நிலைமை பின்பு மாறியதன்மையை இங்குக் குறித்தார். ஆறியின்று - இங்கல்லினைபோது மென்று நிறுத்திவிடாமல் பொறுத்துநின்று என்றுங் கொள்ளலாம். பி-ம்:—¹ஆற்றலன். ²பரித்திலர். ³பிறந்தன. (கக0உ)

உ0.—சேனை புறப்பட்டுப் பாலேவனநீசேந்தல்.

வேறு.

காலையன் றெழுந்தது ²கண்டு வானவர்
வேலையன் ³றனிகமே பென்று ⁴விம்மறச்
சோலையுங் கிரிகளுஞ் சண்ண ⁵மாயெழப்
பாலேசென் றடைந்தது பரதன் சேனையோ.

(இ-ள்.) அன்று கால - அந்நாளாகியத்தில், (சேனையாலும்), எழுந்தது கண்டு-துயிலொழிந்துபுறப்பட்டுச் செல்லுத்கன்மையைப் பார்த்து, வானவர் - தேவர்கள், ‘வேலை அன்று - (இது) நடலன்று, அனிகம்வ - சேனையே’, என்று-என்று நிச்சயித்து, விம்மு அற - (தாம் கொண்டிருந்த) றயம் நீங்க, பரதன் சேனையோ—, சோலை உம் கிரிகளும் சண்ணம் ஆய் ஏழு-(வழியிடைபுள்ள) சோலைகளும் மலைகளும் புழுதியாய் மேலெழும்படி, (அவற்றைப் பொடிசெய்து கொண்டு), பாலே சென்று அடைந்தது - (அப்பால்) பாலேவனத்தைப் போய்ச் சேர்ந்தது; (எ-று.)—பி-ம்:—¹என்று. ²கண்ட. ³அனிகமே. ⁴விம்முறச். ⁵ஆர்ப்புற.

உக.—அப்பொழுது பாலேநிலத்தின்கொடுமை நோன்றித் தன்மையை இதுமுதல் முன்றுபாடல்களில் கூறுகிறார்.

எழுந்தது துக¹ளதி நெரியும் வெய்யவ
னமுத்தின னவிற்பரும் வெம்மை ²யாறினான்
பொழிந்தன கரிமதம் பொடிவெங் கானக
மிழிந்தன ³வழிநடர் தேறெ னுமையோ.

(இ-ள்.) எழுந்தது துகளதின் அமுத்தினன் - (சேனையன் செல்லுதலால்) மேலெழுந்த புழுதியில் மறைந்தவனும், எரியும் வெய்யவன் - கொதிக்குந் தன்மையுள்ள சூரியன், அவிப்பு அரு வெம்மை ஆறினான் - தணித்தற்கரிய வெப்பத்தணிந்தான்; கரி பொழிந்தன மதம் - யானைகள் சொரிந்தனவான மதசலங்கள், வழி நடந்து ஏறு ஒணமை - வழிநடந்துசெல்லவொண்ணாதபடி [வழுக்கலுண்டாம்படி], பொடி வெம் கானகம் இழிந்தன - புழுதிகளையுடைய வெவ்விய அப்பாலேவனத்திற் பெருகின; (எ-று.)

எரிக்குஞ் சூரியன் புழுதியில் மறைய, அக்கதிரவன் காய்ந்ததனால் வெம்மையடைந்த பூமி சூளிரும்படி யானைகளின்மதகீர் பெருகிப் புழுதி மண்ணைச் சேருக்கிற நென்க. 1-ம்:—¹அதில், ²ஆற்றினான். ³அடிநடந்து.

உஉ. 1வடியுடை யயிற்படை மன்னர் வெண்குடை
செடி²யுடை நெடுநிழல் ³செய்த தீப்⁴பொதி
படி²யுடைப் பர⁵லுறைப் பாலை மேலுயர்
கொடி²யுடைப் பந்தரிற் சூளிர்த் ததெங்குமே.

(இ-ள்.) வடி உடை - கூர்மையையுடைய, அயில் படை - வேலாயுதத் தையுடைய, மன்னர்-அரசர்களது, வென் குடை-வெண்ணிறமான குடைகள், செடி உடை நெடு நிழல் செய்த - மரங்களிலுடைய நீண்ட நிழல்போன்ற நிழலைச் செய்தன: (ஆகலால்), தீ பொதி படி உடை பரல் உறை பாலை-அனலின் தன்மை நிறைந்த இடத்தையுடையதும் பருக்கைக்கற்கள் உறுத்துந்தன்மையது மாகிய அப்பாலாவனம், மேல் உயர் கொடி உடை பந்தரின் - மேலே உயர்ந்து செழித்த கொடிகளையுடைய பந்தல்போல, எங்கும் சூளிர்த்தது - எவ்விடமும் சூளிர்த்திபெற்றது; (எ-று.)

மன்னர்வெண்குடை நிழல்செய்யப், பாலைவனம் எங்கும் பந்தரிட்டாற் போற் சூளிர்த்திருந்ததென்க. கொடிப்பந்தர் - படர்கொடிகளாலமைந்த வீடு; வடமொழியில் 'லதாந்ருஹம்' எனப்படும். இனி, 'மேலுயர்கொடியுடைப்பந்தரின்' என்பதற்கு-மேலே உயர்ந்த துவசங்களாலாகிய பந்தலினால் என்று உரைப்பினும் அமையும். பந்தர் - இறுதிப்போலி. 1-ம்:—¹வடிவுடை. ²மிடை. ³செய்ய. ⁴பொதி. ⁵உடைப். (க்க0ந்)

உஊ. பெருகிய செல்வநீ பிடியென் றுள்வயிற்
¹நெருகிய சீற்றத்தாற் ²செம்மை யாய்நிறங்
கருகிய வண்ணலைக் கண்டு காதலி
³னுருகிய தளிர்ந்தன வுலவை யீட்டமே.

(இ-ள்.) 'பெருகிய செல்வம் - மிக்க அரசாட்சிச்செல்வத்தை, நீ பிடி - நீ ஏற்றுக்கொள்', என்றான்வயின் - என்று (தன்னை நோக்கி) கூறின தாயாகிய கைகேயியினிடத்தில், நெருகிய சீற்றத்தால்-மனம்மாறுபட்ட கோபங்கொண்டதனால், செம்மை ஆய்-முகம்சிவந்து, நிறம் கருகிய-திருமேனிநிறம் (இயல்பிற்) கறுத்துள்ள, அண்ணலை - பரதனை, கண்டு - பார்த்து, காதலின் - (அவன் பக்கற்கொண்ட) அன்பினால், உருகிய - நெகிழ்த்தவையாய், உலவை ஈட்டம்- (பாலவனத்திற்) பட்டுப்போன மரங்களின் தொகுதிகள், தளிர்ந்தன - துளிர்ந்த துச்செழித்தன; (எ-று.)

... அப்பொழுதைய பரதனதுநிலைமை மரங்களும் இரங்கும்வகையிருந்தது என்பது, இதனாற் போதரும்; கீழ் "தாவாசங்கமமென்னுந் தன்மைய,

யாவையுமிரங்கிட...எய்தினான்” என்றும், “கற்கனியக் கணிகின்ற துயரான்” என்றும் வந்தன காண்க. பி-ம்:—¹திருகினசிறந்தான். ²செம்மையானிறம், செம்மைசேருளம், செம்மையாமுனம். ³உருகின. (கக௦௬)

உசு.—அச்சேனையுடன் பாலையை எளிதில் கடந்து
சித்திரகூட்டு சேர்தல்.

வன்றெறு பாலையை மருத மாமெனச்
சென்றது சித்திர கூட்டு ¹சேர்ந்தகா
லொன்றுரைத் துயிரினு மொழுக்க நன்றெனப்
²பொன்றிய புவலன் பொருவில் சேனையே,

(இ-ள்.) உயிரின் உம் ஒழுக்கம் என்று என - உயிரைக்காட்டிலும் நல் லொழுக்கமே சிறந்ததென்று கருதி, ஒன்று உரைத்து பொன்றிய - சத் தியமொன்றையே பேசியிறந்த, புவலன் - காத்தலில்வல்ல தசுரதசக்கர வர்த்தியினது, பொருவு இல் சேனை - ஒப்பில்லாத சேனை, — வல் - கொடிய, தெறு - (தன்னிடஞ் சேர்ந்தாரை) வருத்துந்தன்மையுள்ள, பாலையை - பாலை நிலத்தை, மருதம் ஆம் என - (கீழ்க்கூறியவாறு நீரும் நிழலும் பெற்றுக்குளிர்த் ததனால்) மருதநிலத்தைப்போல, சென்றது - எளிதில் கடந்துசென்று, சித்திர கூடம் சேர்ந்தது - சித்திரகூடபருவத்தை யடைந்தது; (எ-று.)

பாலையனத்தை வருத்தியின்றி எளிதில் கடந்த தென்பார் ‘பாலையை மருத மாமெனச் சென்றது’ என்றார். மருதம் - நாமும், நாமுசார்ந்த இடமும். “ஒழுக் கம்விழுப்பந்தரலா னொழுக்க, முயிரினு மோம்பப் படும்” என்பவாதலால், ‘உயிரினுமொழுக்க நன்று’ எனப்பட்டது. உயிர் எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்த தாயினும் ஒழுக்கமிருந்தாலன்றி இம்மை மறுமை வீடுகளிற் பயன்பெறாமை யால், உயிரினும் ஒழுக்கம் நன்றாயிற்று. பி-ம்:—¹சேர்ந்தது, சேர்ந்தவால். ²பொன்றின. (கக௦௭)

உரு.—இதுவும் மேற்கவியும் - தூளகம்: ஆரவாரத்தைக்கேட்டு
இளையபெருமாள் மலச்சீகரத்தினிந்துவறிச்சேனாசுமத்திரத்தை
நோக்குதலே கூறும்.

தூளியின் படலையுந் ¹தூரகந் தேரொடு
முனிருஞ் சினக்கரி முழங்கு மோதையு
²மாளிருங் ³குழுவின் ரார வாரமுங்
கோளிரும் படையிதென் னுணரக் கூறவே.

(இ-ள்.) (இங்ஙனம் சேனை சேர்ந்தபொழுது), தூளியின் படலையுந் - (மேலெழுந்த) புழுதியின்றிரளும், தூரகம் தேரொடு மூன் இரு சினம் கரி முழங்கும் ஒதைஉம் - குதிரைகளும் தேர்களும் அடங்காதெழுநிற பெருங் கோபத்தையுடைய யானைகளும் ஒலிக்கீற முழக்கமும், இரு ஆள் குழுவினர்

ஆரவாரம்உம் - பெரியகாலாட்களின் கூட்டத்தாருடைய பேரொலியும், இது கோள் இரு படை என்று - 'இது வலிமையையுடைய பெரிய சேனை (வருவது)' என்று, உணர கூற - (முன்னே) அறியும்படி சொல்ல, — (எ-து.)— 'இளையவன் எழுந்தனன்' என வருங்கவியோடு இயையும்.

தாளிப்படலமும் ஆரவாரமும் சேனைவருவது என்று ஊகித்தறிய ஏதுவாயிருந்தனவென்க, படலை-படலமென்னும் வடசொல் ஈறுதிரிந்தது. பி-ம்:—¹தூரகத்தோதையும், தூரகத்தேரோடு, தூரகத்தோசையும். ²ஆளியின். ³குழுவிறோர். (கக௦௮)

உக. எழுந்தன னிளையவ னேறி னுணிலங்
கொழுந்துயர் தனையதோர் ¹நெடிய குன்றின்மேற்
செழுந்திரைப் ²பரவையைச் சிறுமை ³பேசிய
கழுந்துடை வரிசிலைக் கடலை நோக்கினான்.

(இ-ள்.) (அங்குசம் படையெழுச்சியைக் குறிப்பாலுணர்ந்தவனாவில்), இளையவன் - இலக்குமணன், எழுந்தனன் - எழுந்து, —நிலம் கொழுந்து உயர்ந்து அனையது - நிலவுலகம் கொழுந்துவிட்டு உயர்ந்தாற்போன்றதான, ஓர் - ஒப்பற்ற, நெடிய குன்றின்மேல் - பெரிய அம்மலைச்சிகரத்தின்மேல், ஏறினான் - ஏறி, —செழு திரை பரவையை - செழித்த அலைகளையுடைய கடலை, சிறுமை பேசிய - சிறியதாகச் சொல்லத்தக்க, கழுந்து உடை வரி சிலை கடலை - வலிமைமிக்க கட்டமைந்த வில்லையேத்திய சேனாசமுத்திரத்தை, நோக்கினான் - பார்த்தான்; (எ-து.)

இளையவன் - இளையபெருமான். 'கழுந்தோடும் வரிசிலைக்கைக் கடற் றானை' என்றார் கீழ்ப்பாலகாண்டத்தும், கழுந்து - வலிமையாதலை "கழுந்த ராயுன்கழல்பணியாதவர்" என்றவிடத்துங் காண்க. இனி,கழுந்து - (வில்லின்) தண்டமாம்; "வரிவிற, கழுந்துகொடு மாமுடியின் மோதுமுன்" என்பது, வில்லிபுத்தூரார்பாரதம்: 'கழுந்து - கையிலேந்துதலால் தேய்ந்து வருவமுப் படைதல்' என்பாரும் உளர். பி-ம்:—¹நெடியன். ²பரவையும். ³செய்தவக், செய்திடுங், எய்தவிக். (கக௦௯)

உஎ.—இதுவும் மேற்கவியும் - குளகம்: சேனையைக்கண்ட இலட்ச மணன் பரதனே கானிலும் பொரவருகன்றுனென்று கருதிக் கீற்றங் கொண்டு அதனை இராமபிரானிடம் தெரிவித்தலைக் கூறும்.

பரதனிப் படையெகாடு பார்¹கொண் டாண்மறங்
கருதியுட் கிடந்ததோர் கறுவு ²காதலால்
விரதமுற் றிருந்தவன் மேல்வந் தா³னிது
சரதமற் றிலதெனத் தழங்கு சீற்றத்தான்.

(இ-ள்.) (நோக்கிய இலக்குமணன்), 'பார் கொண்டு - பூமிமுழுவதையும் (என்றும் தன்னுடையதாக்கிக்)கொண்டு, ஆன் - (தான்) அரசானவேண்டுமென்ற, மறம் - கொடியதெழிலை, கருதி - எண்ணி, உள் கிடந்தது ஓர் கறுவு

காதலால் - மனத்திலடங்கிக்கிடந்ததொரு கறுவோடுகூடிய பேராசையால், பரதன்—, இப்படை கொடு - இந்தச்சேனையைக் கூட்டிக்கொண்டு, விரதம் உற்று இருந்தவன் மேல் வந்தான் - (பிதிருவாக்கியப்பரிபாலகமாகிய) விரதத்தைப் பொருத்தியுள்ள இராமன்மேல் (போருக்கு எழுந்த) வந்தான்; இது சரீர்தம் - இது உண்மையாம்; மற்று இலது - வேறொன்றுமில்லை, 'என்-என்று எண்ணி, தழுவ்கு சீற்றத்தான்-மிக்க கோபமுடையவனும்,—(எ-று.)—'குதித்தனன்' என வருங் கவியோடு தொடரும்.

தாய்வேண்டிய வரத்தாற் பதினான்குவருஷ்காலங் கிடைத்த ஆரசாட்சி போதாதென்று அகிருப்பதிப்பட்டுச் சேனையோடு வந்து விரைந்து போர் செய்து இராமனை வென்று அவனரசு கைக்கொண்டு என்றும் ஆளக்கருதி வந்தனன் என்றபடி. இனி, பார் கொண்டான் மறம் கருநி என எடுத்து, (இராமனது) தூசியலைக் கவர்ந்துகொண்ட கைதேயியின் கொடுமையையே தானும் உட்கொண்டு என்றுமாம். கறு - உள்ளே தணியாத கோபம்; உ - சாரியை. பி-ம்:—¹கொண்டான். ²காந்தலான். ³இதிற. (ககக0)

உடி. குதித்தனன் பாரிடைக் குவடு நீறெழ

மிதித்தன னிராமனை விரைவி னெய்தினான்

மதித்திலன் பரதனின் மேல்வந் தான்¹மதிந்

பதிப்பெருஞ் சேனையின் பரப்பி னு²னென்றான்.

(இ-ள்.) (இங்ஙனம் எண்ணிச் சீறி இலக்குமணன்), குவடு நீறு எழு மிதித்தனன் - அம்மலைச்சிகரம் பொடிபடும்படி (கொடியவிசையோடு) மிதித்து, பாரிடை குதித்தனன் - கீழே குதித்து, விரைவின் இராமனை எய்தினான் - விரைவாகவந்து இராமபிரானை அடைத்து, (அவனைகோக்கி), 'பரதன்—, மதித்திலன் - (உனது பெருமையைச் சிறிதும்) மதிக்காமல், மனில் பதி பெரு சேனையின் பரப்பினான் - மனில்குழந்த அயோத்திரதரத்திலுள்ள பெரியசேனையின் தொகுதியையுடையவனும், நின்மேல் வந்தான் - உன்மேல் (போருக்கு) வந்தான்', என்றான் - என்று சொன்னான்; (எ-று.)

பரப்பினான் - பரப்பினுடனே என்றுமாம். பி-ம்:—¹மதிந், இதின். ²என, ஒருபிரதியில் இப்பாடல் காணப்படவில்லை. (கககக)

உகூ.—அப்போது இலட்சுமணன் யுத்தசன்னத்தனும் இராமனிடம் கூறத்தொடங்குதல்.

கட்டினன் சுரிகையுந் கழலும் பங்கீணப்

புட்டிலும் பொறுத்தனன் கவசம் பூட்டமைத்

திட்டன னெடுத்தனன் வரிவி லேந்தலைத்

தொட்டடி வணங்கிசின் றினைய ¹சொல்லினான்.

(இ-ள்.) (என்றுகூறியதுமன்றி இலக்குமணன்), சுரிகைஉம் கழல்உம் கட்டினன் - (இடையில்) உடைவாளையும் (பாதத்தில்) வீரக்கழலையும் கட்டித்

கொண்டு, பல் கணை புட்டில்உம் பொறுத்தனன் - பல அம்புகளையுடைய (அம் பராத்) துணியையும் தாங்கி, கவசம் பூட்டு அமைத்திட்டனன் - போர்க் கவசத்தை (உடம்பிற்) பூட்டிக்கொண்டு, வரி வில் எடுத்தனன் - கட்டமைந்த வில்லை (க் கையில்) எடுத்துக்கொண்டு, ஏந்தலை அடி தொட்டு வணங்கி நின்று- இராமபிரானைத் திருவடிதொட்டு நமஸ்கரித்து (எழுந்து) நின்று, இனைய சொல்லினான் - இவ்வார்த்தைகளைச் சொன்னான் ; (௭-று.)—அவற்றை மேற் பன்னிரண்டுகவிகளிற் காண்க.

ஏந்தல் - ஆண்பாற்சிறப்புப்பெயர் ; உயர்ந்தவ னென்று காரணப்பொருள் : தொழிலாகுபெயரென்றவது, அல் - கருத்தாப்பொருள்விசுவதியென்றவது இலக்கணங் கூறுக, தொடுதல் - கைகளாற் பரிசித்தல். 1-ம்:—¹சொல்லுவான். (கககஉ)

௩௦.—இதுமுதற் பன்னிரண்டு கவிகள்—ஒருதொடர்: இனையபெருமாள் வீரவாழ்மாசுக் கூறுவன.

இருமையு ¹மிழந்தவப் பரத னேந்துதோட்
பருமையு ²மன்னவன் படைத்த சேனையின்
பெருமையு ³நின்னொரு பின்பு ⁴வந்தவென்
னொருமையுங் கண்டினி யுவத்தி யுள்ளீர்.

(இ-ள்.) இருமைஉம் இழந்த - இம்மை மறுமையென்னும் இரண்டின் இன்பங்களையும் ஒருங்கேயிழந்த, அ பரதன் - அந்தப்பரதனது, ஏந்து தோள் - உயர்ந்ததோள்களின், பருமைஉம் - பருத்திருக்குந்தன்மையையும், அன்னவன் படைத்த - அவன் (தன்னுடையதாகப்) பெற்ற, சேனையின் - சேனையினது, பெருமைஉம் - பெருமையையும், நின் பின்பு வந்த - உன்பின்னே பிறந்த, ஒரு - தனியான, என் - எனது, ஒருமைஉம் - ஒப்பின்மையையும், இனி - இப்பொழுது, கண்டு - பார்த்து, நீ—, உள்ளம் உவத்தி - மனம் மகிழ்வாய்.

பரதனது தோள்களின் பூரிப்பும் அவன்சேனையின் பெருந்தொகையும் சிறிதும் பயனில்லாதனவாம்படி யானொருவனே அவற்றை அழித்திடுவே னென்பதாம். பரதன் தமையனுக்குத் தீங்குசெய்யப்பட்டதாகவும், அதுகாரணமாக அவனைத் தான் அழித்துவிடுவதாகவுங் கருதின ஞாலால், இலக்குமணன் பரதனை 'இருமையுமிழந்தவன்' என்றான். "இருமைவகைதெரிந்து" என்ற திருக்குறளிற்போல 'இருமை' என்றது - கண்டு எண்ணின்கண் நின்றது. ஒருமை - ஒற்றுமையுமாம். 1-ம்:—¹இகழ்ந்த. ²அன்னவர். ³உன்னொரு, நின்னொரு. ⁴நின்ற. ⁵இனிது. (ககக௩)

௩௧. படரெலாம் ¹படப்படும் பரும யானையின்
றிடரெலா முருட்டின தேரு மீர்த்தன
குடரெலார் திரைத்தன குருதி யாறுகள்
கடரெலா ²முடுப்பன பலவுங் காண்டியால்.

(இ-ள்.) படர் எலாம் பட - பலவகைத்துன்பங்களும் உண்டாக, படும் - இறக்கிற, பருமம் யானையின் - பருமையையுடைய யானைகளாகிய, திடர் எலாம் - மேடுகளையெல்லாம், உருட்டின - உருட்டினவையாகியும், தேர்உம் - தேர்களையும், ஈர்த்தன - இழுத்துக்கொண்டனவாகியும், குடர் எலாம் திரைத்தன - குடல்களையெல்லாம் அலைத்துத்தன்னுபவையாகியும், கடர் எலாம் மடுப்பன - கடல்முழுவதும் பாய்வனவாகிய, குருதி யாறுகள் பலஉம் - இரத்ததிகன்பலவற்றையும், காண்டி - (என்னுண்டாக இப்பொழுதே) பார்ப்பாய்; (எ-று.)—ஆல் - சுற்றசை.

யானைமுதலியவற்றைக் கொண்டு விழுத்தலாற் குருதிப் பேராறுகள் பல தோன்றுமாறு யானொருத்தனே செய்வே னென்கின்றனன் இலக்குமணன். படரெலாம் பட - ஆட்களெல்லாரும் இறக்க என்றுங் கொள்ளலாம்: ஆட்கள் - பாகரும், பரிக்கோற்காரரும்; இய்வுரைக்கு, படர் - வடசொல். பருமம் - அலங் காரமும், முதுகின்மேலிடுந் தவிசுமாம். குடர், கடர் - சுற்றுப்போலிகள். அடுப்பன என்றும் பதம்பிரிக்கலாம். பி-ம்:—¹படிபட, அடிப்பட. ²நிரைப் பன, நிறைப்பன, இரைப்பன. (கககச)

௩௩. கருவியுந் கைகளுந் நவச மார்பமு

முருளின வுயிரினே டுதிரந் தோர்வின

¹திரிவன சுடர்க்கணை ²திசைக்கை யானைகள்

வெருவரச் ³செய்வன காண்டி வீரரீ.

(இ-ள்.) சுடர் கணை - ஒளியையுடைய (எனது) அம்புகள், கருவிஉம் - (எதிரிகளது) ஆயுதங்களையும், கைகள்உம் - கைகளையும், நவசம் மார்பம்உம் - கவசத்தைத்தரித்த மார்பையும், உயிரினேடு - (அவரவர்) உயிருடனே, உரு வின - ஊடுருவிச்சென்றவையும், உதிரம் தோய்வின திரிவன - (அதிவேகத் தால் அவர்கள்) இரத்தமும் படிதலில்லாதபடி (எப்புறத்துஞ்) செல்வனவுமாய், -கை - துதிக்கையையுடைய, திசை யானைகள் - (அஷ்ட)திக்கஜங்களும், வெருவர - அஞ்சும்படி, செய்வன - (கொடும்போர்) செய்பவற்றை, வீர - ரகுலவீரனே! நீ—, காண்டி - பார்ப்பாய்; (எ-று.)

நான் ஒருத்தனையாக என்னம்புகள் எதிரிகளது ஆயுதத்தையும் கைகளையும், அறுத்துக்கன்னுவனவும் மார்பின்கவசப்பிளந்து ஊடுருவிச்செல்வனவுமாகி இரத்தமும்படியாமல் அத்துணைஇலகுவாகத் தொழில்செய்வதைக் காண்பாயாக என்கின்றனன் இலட்சுமணன். பி-ம்:—¹திரிவன, ²திசைக் கண், ³செல்வன, செல்வது. (கககடு)

௩௩. கோடகத் தேர்படு குதிரை தாலிய

வாடகத்¹ தட்டிடை யலகை யற்றுரு

கோடகத் தடக்கைகள் கவ்வித்² தேத்தி

னாடக நடிப்பன காண்டி நாதரீ.

(இ-ன்.) தாவிய குதிரை படு - தாவிச்செல்லுந்தன்மையுடைய குதிரைகளழியப்பெற்ற, கோடகம் தேர் - புதுமையான தேர்களின், ஆடகம் தட்டிடை - பொன்னினாலாகிய தட்டின்மேல், அலகை - பேய்கள், அற்று உருகேடகம் தட கைகள் கவ்வி - அறுந்துவிழுந்த கேடகமென்னும் ஆயுதத்தை யேந்திய பெரிய (வீரர்கள்) கைகளே (தம் கைகளில்) எடுத்துக்கொண்டு, (அவற்றால்தாளமிட்டவண்ணம்), கீதத்தின் - இசைபாடுதலோடு, நாடகம் நடப்பன - கூத்தாடுவனவற்றை, நாத - தலைவனே! நீ—, காண்டி - பார்ப்பாய்.

தேர்த்தட்டில் என்னுற்கொல்லப்பட்டு இறந்துவிழ்ந்த வீரர்களின் கையிலுள்ள கேடகங்களை யெடுத்துப் பேய்கள் தாளமிட்டவண்ணம் கூத்தாடுமாறு செய்யப்போகின்றேன்; நீ காண் என்கின்றான் இலக்குமண னென்க, கோடு அகம் தேர் எனப்பிரித்து, வளைந்த இடத்தையுடைய தேர் எனினும் அமையும், கோடகம்-கோஷமுமாம். கேடகம் - எதிரிகள் எறியும்படைக்கலங்களைத் தம்மேற்படவொட்டாது தடுக்குங் கருவி. 19-ம்:—1. தகட்டிடை. 2. கித்திடு, கித்திம. (ககநச)

௩௬. பண்¹முதிர் களிற்றொடு² பரதன் சேனையி
னெண்முத லறுத்துநா னிமைப்பி னீக்கலால்
விண்முது குளுக்கவும் வேலை³ யாடையின்
மண்முது காற்றவுங் காண்டி வள்ளன்.

(இ-ன்.) பண் முதிர் - அலந்தாரம் மிச்ச, களிற்றொடு - யானைகளோடு கூடிய, பரதன் சேனையின் - பரதனது சேனையினுடைய, எண் - தொகுதியை, முதல் - வேருடனே, நான்—, இமைப்பின் - ஒருமாத்திரைப்பொழுதி னுள்ளே, அறுத்து நீக்கலால் - அறுத்து ஒழித்தலால், விண் முதுகு - ௨. ளுக்க உம் - (பாரமிகுதிபற்றி) வீரசுவர்க்கம் முதுகு நெளிக்கவும், வேலை ஆடையின் மண் - கடலை யாடையாகவுடைய நிலவுலகம், முதுகு ஆற்ற உம் - (சுமை யொழிந்து) முதுகை இளைப்பாற்றிக்கொள்ளவும், வள்ளல் - வரையாதருளுங் குணமுடையவனே! நீ—, காண்டி - பார்ப்பாய்; (எ-று.)

இப்பூலோகத்துப்பெருந்திரனாகவுள்ள சேனை கொல்லப்பட்டு வானுலகுஞ் சேர்தலால், அவ்வானுலகம் சுமைமிகுதியால் முதுகுஉளுக்க, மண்ணுலகம் பாரம் நீங்கி இளைப்பாறு மென்க. போரிலிறந்தவர் வீரசுவர்க்கம் புகுவ ரென்பது, நூற்றுணிபு. பரதன்சேனையின் எண் - "அறுபதினாயிரம் அக்குரோணி," இமைப்பு - இமைப்பொழுதுக்குத்தொழிலாகுபெயர். வேலையாடையின்மண் - கடல்குழந்த பூமி. 19-ம்:—1. முது. 2. பரந்த. 3. ஆடையின். (ககக)

௩௭. நிவந்தவான் குருதியி னீத்த நீந்திமெய்.
சிவந்த¹சா தகரோடு சிறுகட் கூளியுங்
கவந்தமு² முலகநின் கைய தாயதென்
றுவந்தன குனிப்பன் காண்டி யும்பர்போல்.

(இ-ள்.) நிவந்த - வழிந்தொழுகிய, வான் குருதியின் நீத்தம் - பெரிய இரத்தவென்னத்திலே, நீத்தி - நீத்துதலால், மெய் சிவந்த - உடம்பு செந்நிற மடைந்த, சாதகரொடு-பூதகணங்களுடனே, சிறு கண் கூளிஉம்-சிறியகண்களையுடையபேய்களும், கவந்தம்உம் - தலையற்ற உடற்குறைகளும்,—உலகம் நின்கையது ஆயது என்று-‘நிலவுலகம்முழுவதும் உன்னைவசப்பட்டதாய்விட்டது’ என்று, உம்பர் போல் - தேவர்கள் (மகிழ்தல்) போல், உவந்தன - மகிழ்ந்தனவாய், குனிப்பன் - கூத்தாடுவனவற்றை, காண்டி - (நீ) பார்ப்பாய்; (எ-று.)

நிவந்த - மேலெழுந்த, அடிகப்பட்ட. சாதகரொடு என ஒரு உயர்திணையும், கூளியும் கவந்தமும் என இரண்டு அஃறிணைகளும் விரவி மிகுதியால் ‘உவந்தன குனிப்பன்’ என்ற அஃறிணைமுடிபு ஏற்றன. சிறுகண் - உடம்பின்னவுக்கு ஒவ்வாத கண், கூளி - பெருங்கழுதமாம், கவந்தம் - கபத்தமென்னும் வடசொல்லின் திரிபு; ‘தொழிலுடன்கூடின தலையற்ற உடல்’ என்று பொருள், ‘கவந்தங் குனிப்பன்’ என்றது, கோபாவேசத்தோடு விரைந்துபோர்செய்து நின்ற வீரர்களுது உடல்கள் பனைவரால் தலையறுப்பிடப்படும் சிறிதுநேரம் கீழ்விழாது நின்றவாறே பதைபதைத்துக் கைகால்கள் துடிப்பனவற்றை; “பேரொத்தவாயிரம் பேர்மடிந்தாற்பிறக்குங்கவந்த, நேரொத்தவாடும்”. “ஆனையாயிரத்தேர்பதினாயிர மடர்பரியொருகோடி, சேனையாவலராயிரம் பேர்படிற் செழுமணிக்கவந்த மொன்றெடும்”, “அநேகமாயிரம்பேர்படக் கவந்தமொன்றெடும்” என்றபடி சேனையில் மிகப்பலவுயிர் இறந்தபொழுது ஒரு கவந்தம் எழுந்துவின்று ஆடு மென்பதை இங்குக்குறித்ததாகவுப் கொள்ளலாம். ‘உலகம் நின்கையதாயது என்றுஉவந்தன’ என்றது - நூற்றுப்பேர்ப்பும், நற்காரியத்துக்குத் தேவர் களித்தல், இயல்பு. 13-ம்:-¹சாதகரொடு, சாரதரொடு. ²உலகம்.

நாசு. குழிவெங் கடகரி தூரக ராசிகள்

பாழிவன் புயத்திகல் வயவர் பட்டற

¹வாழிவெங் குருதியா ²லலைந்து வேலைக

ளேழுமொன் றுகி நின் ³றிரைப்பக் காண்டியால்.

(இ-ள்.) குழி - முகபடாத்தையணிந்த, வெம் - வெவ்விய, கடம் கரி - மதயானைகளும், தூரக ராசிகள் - குதிரைக்கூட்டங்களும், பாழி வல் புயத்து - பெருமையையுடைய வலிய தோள்களையுடைய, இகல் வயவர் - போர்வீரரும், பட்டு அற - இறந்தொழிய,—ஆழி வெம் குருதியால் - (அவற்றினுடம்பினின்று பெருகிய) சமுத்திரம்போன்ற வெம்மையான இரத்தவென்னத்தால், அலைந்து-கலக்கப்பெற்று, வேலைகள் ஏழ்உம் ஒன்றுஆகிநின்று - ஏழுகடல்களும் ஒன்றுகூடி, இரைப்ப - ஒலிக்க, காண்டி - (நீ) பார்ப்பாய்; (எ-று.)

நான் சதூரங்கசேனைகளை வெட்டிவீழ்த்தலால் இரத்தக்கடல் தோன்றி ஏழுகடலையும் ஒன்றுக்கிப் பேராவாரஞ்செய்வதைக் காண்பா யென்கின்றனனென்க. ¹வீழி என்றபாடத்திற்கு - வீழிப்பழம்போன்ற என்றும், வீழ்தலை

யுடைய என்றும் உரைக்கலாம், அலைந்தஎன்ற பாடத்திற்கு-அலையைப்பெற்ற என்று உரைக்க, 1-ம்;—²அழிந்த. ³இரைக்கக். (௪௧௧௧)

௩௩. ஆளற ¹வலங்குதே ரழிய வாடவர்

வாளற வரிசிலை துணிய ²மாக்கரி

தாளறத் தலைபறப் புரவி ³தாளொடுந்

தோளற ⁴வடிக்கணை தொடுப்பக் காண்டியால்.

(இ-ள்.) ஆள் அற - காலான்வீரர்கள் அறுபடவும், அலங்கு.தேர் அழிய - அசைகின்ற தேர்கள் அழியவும், ஆடவர் வான் அற - (அவற்றில் ஏறிய) வீரர்களது வானாயுதங்கள் துண்படவும், வரி சிலை துணிய - கட்டமைந்த விற்கள் அறுபடவும், மா கரி புரவி தான் அற தலை அற - பெரியயானைகளும் குதிரைகளும் கால்கள்அறுபடவும் தலைகள்அறுபடவும், தாளொடுதம் தோள் அற - (அவற்றில்ஏறியவீரர்களது) கால்களும் தோள்களும் அறுபடவும், வடி. கணை தொடுப்ப - கூரிய அம்புகளை (நான்) பிரயோகிக்க, காண்டி-பார்ப்பாய்; (எ-று.)

‘ஆடவர்’ என்பதை மீண்டும்எடுத்து ‘தாளொடுந் தோளற’ என்பதடேடுங் கூட்டுக. 1-ம்;—¹வயங்கு. ²மாதவி. ³த்தாளொடுந், தன்னொடுந். ⁴வடிக்கணை. இச்செய்யுள் “தழைத்த” என்ற அடுத்த பாடலுக்குப்பின் சில பிரதியிற் காணப்படுகின்றது; சிலபிரதியி லில்லை. (௧௧௨0)

௩௩. ¹தழைத்தவான் ²சிறையன தசையுங் கவ்வின

வழைத்தவான் பறவைக ளலங்கு பொன்வடிம்

பிழைத்தவான் பகழிபுக் ³கிருவர் மார்பிடைப்

புழைத்தவான் பெருவழி ⁴போகக் காண்டியால்.

(இ-ள்.) தழைத்த வான் சிறையன - செழித்த பெரிய இறகுகளையுடையனவும், அலங்கு பொன் வடிம்பு இழைத்த - அசைந்து ஒளியெய்கிற பொன்னினால் விளிம்புஅமைக்கப்பெற்றவையும் ஆகிய, வான் பகழி - சிறந்த (என்) பாணங்கள், கிருவர் மார்பிடை - (பரதன் சத்துருக்கினன் என்னும்) அவ்விரண்டுபேரது மார்பிலே, புக்கு - தைத்து, தசைதம் கவ்வின-சதையைக் கெளவிக்கொண்டவையும், வான் பறவைகள் அழைத்த - ஆகாயத்திற்செல்லும் (கழுகமுதலிய) பறவைகளை (விருந்துண்ண) அழைத்தவையுமாய், புழைத்த வான் பெரு வழி - (தாம் புக்குத்) துளைத்துண்டாக்கின மிகபெருவழியாக, போக - ஊடுருவிச்செல்ல, காண்டி - பார்ப்பாய்; (எ-று.)

பாணங்கள் பரதசத்துருக்கினர்களின் மார்புகளைத் துளைத்துவழியுண்டாக்கிக் கழுகமுதலிய தசையுண்ணும் விலங்குகளை யழைப்பனபோலப் பேரொலி செய்தவண்ணம் உருவிச்செல்வதனைக் காண்பாயாக என்கின்றன இலட்சுமண நென்க. விசையொடு செல்லுதற்காக அம்புகளுக்கு இறகுகட்டுதல் இயல்பாதலால், ‘தழைத்த வான்சிறையன’ எனப்பட்டது. இனி, இப்பாட்டுக்கு - நன்கு பாப்பிய பெரியசிறகுகளையுடையவையும் தம் மினத்தைக்கூவி

யழைத்தவையுமாகிய பெரிய (கழுகுமுதலிய) பறவைகள் என் அம்புகள் இருவர் மார்பிடையிலே புக்குத் துளைத்த பெருவழியில் துழைந்து தசைகவ்வின்வாய்ச் செல்லக் காண்பாய் என உரைப்பினும் அமையும். தசை - இலக்கணப்போலி. இருவர் - தொகைக்குறிப்பு. பரதனுக்குத் துணையாய் உடனின்றித் துபற்றி, சுத் துருக்கின் மேலும் பகைமை பாராட்டப்பட்டது. வான் பெரு-ஒருபொருட் பன்மொழி. பி-ம்:—¹தழைத்தன. ²சிறையின. ³ஈரும். ⁴போவக், போல்வ.

௭௬. ஒரு¹மகள் ²காதலி னுலகை நோய்செய்த
பெரு³மக னேவலிற் பரதன் ருன்பெறு
மிருநில மாள்கைவிட் டின்றென் னேவலா
லருநர காள்வது காண்டி யாழியாய்.

(இ-ள்.) ஒரு மகள் காதலின் - (கைகேயியென்னும்) ஒரு பெண்ணி னிடத்து ஆசையால், உலகை நோய் செய்த - உலகமுழுவதையும் வருத்திய, பெருமகன் - தசரதசக்கரவர்த்தியினது, ஏவலின் - கட்டளையினால், பரதன்—, தான் பெறும்-தான் பெற்ற, இரு நிலம் - பெரியபூமியை, ஆள்கை - ஆளுதலை, விட்டு - நீங்கி, இன்று - இப்பொழுது, என் ஏவலால் - எனதுகட்டளையால், அரு நரகு ஆள்வது - மீளுதற்கரிய நரகலோகத்தை அடையப்போவதை, ஆழி யாய் - ஆற்றாசக்கரமுடையவனே! காண்டி - பார்ப்பாய்; (எ-று.)

பரதனைத் தமையனுக்குத் துரோகஞ்செய்யவந்தவனென்று கருதியது பற்றி, இலக்குமணன் 'அருநரகான்வது' என்றான். பி-ம்:—¹மகள். ²காதலில். ³மகள். (ககஉஉ)

௭௭. வைபகந் துறந்துவந் தடவி வைகுத
லெய்திய துனக்கென ¹நின்னை ஈன்றவ
ணைதல் கண் டுவந்தவ ²ணவையி னோங்கிய
கைகயன் மகள்விழுந் ³தரற்றக் காண்டியால்.

(இ-ள்.) 'வைபகம் துறந்து - இராச்சியத்தை விட்டு, அடவி வந்து வைகு தல் - வனத்தில் வந்துதங்குதல், உனக்கு எய்தியது-உனக்குநேர்த்ததே,' என- என்று, நின்னை ஈன்றவன் கைதல் - உன்னைப்பெற்றவனான கௌசலியை வருந்துதலை, கண்டு - பார்த்து, உவந்தவன் - மகிழ்ந்தவனான, நவையின் ஒங் கிய கைகயன் மகள் - பழியில் மிக்க கைகேயி, விழுந்து அரற்ற - (அம்மகிழ்ச்சி யொழிந்து புத்திரசோகத்தால்) கீழ்விழுந்து கதற, காண்டி-பார்ப்பாய்; (எ-று.) பி-ம்:—¹உன்னை. ²கையினோக்கிய, நன்மைநோக்கிய. ³அலறந். (ககஉ௩)

௭௮. அரஞ்சுட ¹வழனிமி ரலங்கல் வேலினுப்
விரஞ்சொரு ²நொடியி லிவ் வனிக வேலையை
புரஞ்சுடு வடிக்கணை யொன்றில் வென்றுமுப்
புரஞ்சுடு மொருவனிற் றொலிவென் யானென்றான்.

(இ-ன்.) அரம் சுட - அரமென்னுங்கருவி (அராவி) வருத்திக் கூர்செய்த லால், அழல் நிமிர் - நெருப்பின் தன்மை [கொடுமை] மிக்க, அலங்கல் வேலி னாய் - வெற்றிமாலையைத்தரித்த வேலாயுதத்தையுடையவனே! விரஞ்சு - விரைந்து, ஒருநொடியில்-ஒருமாத்திரைப்பொழுதிலே, இ அனிகம் வேலையை- இந்தச்சேனாசமுத்திரத்தை, உரம் சுடு வடி களை ஒன்றில் - (பகைவர்களது) வலிமையை அழிக்குந்தன்மையுள்ள கூறியதோ ரம்பினால், யான்—, வென்று - சயித்து, மு புரம் சுடும் ஒருவனின் - திரிபுரத்தை எரித்தழித்த ஒப்பற்ற உருத் திரமூர்த்திபோல, பொலிவென் - விளங்குவேன், என்றான்-என்றுகூறினான், (இலக்குமணன்); (எ-று.)

அரம் - வாள்விசேடம்; “வாளரந் துடைத்தவைவேல்” என்றார், சிந்தா மணியாரும். சுடுதல் - வருத்துதலாதலை “ஒளிவிடுந் துன்பஞ், சுடச்சுட நோற் கிற்பவர்க்கு” எனத் திருக்குறளிலுங்காண்க. சுடஎன்றதற்கேற்ப ‘அழல்நிமிர்’ என்றார், அலங்கல் - அசைதல்; மாலுக்கு ஆகுபெயர்.விரஞ்சு - விரைந்து: போலி. முப்புரஞ்சுடுமோநவன் என்பதில் அடங்கிய கதை:—தாரகா சுரனது புத்திரர்களாகிய வித்யுந்மாலி தாரகாட்சன் கமலாட்சன்என்ற அசுரர் கள் மூவரும் அரும்பெருந்தவஞ்செய்து பெருவாங்கன் பெற்று மயனென்பவ னால் சுவர்க்கம் மத்தியம் பாதாளம்என்ற மூவுலகங்களிலும் முறையே பசும் பொன் வெண்பொன் கரும்பொன் என்ற இவற்றால் அரண் வகுக்கப்பட்டு ஆகாயமார்க்கத்திற் சஞ்சரிக்குந்தன்மையுடைய மூன்றுபட்டணங்களைப்பெற்று மற்றும்பல அசுரர்களோடும் அந்நகரங்களுடனே நினைத்தவிடங்களிற்பறந்து சென்று பாழாக்கி வருகையில், அவ்வுபத்திரவத்தைப் பொறுக்கமாட்டாத தேவர்முனிவர் முதலியோரது வேண்டுகோளினால் சிவபெருமான் பூமியைத் தேராகவும், சந்திரரூபியர்களைத் தேர்ச்சக்கரங்களாகவும், நான்கு வேதங்களைக் குதிரைகளாகவும், பிரமனைச் சாரதியாகவும், பொன்மயமான மகாமேருவை வில்லாகவும், ஆகிசேஷனை நாணியாகவும், விஷ்ணுவை வாயவாகிய சிறகு அமைந்து அக்கினியை முனையாகவுடைய அம்பாகவும், மற்றைத்தேவர்களைப் பிறபோர்க்கருவிகளாகவும், அமைத்துக்கொண்டு யுத்தசன்னத்தனாகிச் சென்று போர்செய்கையில் சந்திரன்முதலிய தேவர்கள் இறுமாப்புக்கொன்ன, அதனை யுணர்ந்த சிவபெருமான் சினந்து புன்னகைசெய்து அவர்களைப் பட்டணங் களோடு எரித்திட்டன் னென்பதாம். 1-ம்:—1எழ. 2நொடியினில். (ககஉச)

சுஉ.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - இங்ஙனங் கடுஞ்சீற்றங்கொண்ட

இலக்குமணனுக்கு இராமன் சமாதானங் கூறுவன.

இலக்குவ வுலகமோ ரேழு மேழர்

கலக்குவ னென்பது கருதி னாலது

ஈலக்குவ 1தரிதது விளம்பல் வேண்டுமோ

2புலக்குரித் தொருபொருள் புகலக் கேட்டியால்.

ஏழுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) இலக்குவ - லக்ஷ்மணனே! நீ—, உலகம் ஓர் ஏழ்உம் ஏழ்உம் - உலகம் பதினான்கையும், கலக்குவன் என்பது - கலங்கச்செய்வே னென்ற எண்ணத்தை, கருதினால் - எண்ணினால், அது விலக்குவது அரிது - அத் தொழில் (யாவர்க்கும்) தடுத்தற்கு அரியதாம்; அது விளம்பல் வேண்டும்ஒ - அதைப்பற்றிக் கூறவேண்டுவதுண்டோ? [கூறாமலே யார்க்கும் பிரசித்தமாகத் தெரியும் என்றபடி]; (அதுநிஃக: இப்பொழுது), புலக்கு உரித்து ஒரு பொருள் - அறிவுக்கு ஏற்றதொரு செய்தியை, புகல-(யான்) சொல்ல, கேட்டி-(நீ) கேட்பாய்; (எ-று.)

'புலத்துக்கு' என்பது அத்துச்சாரியைகொத்து 'புலக்கு' என நின்றது; "கல்லார்ப்பிணிக்கும்" என்ற திருக்குறளில் 'கிலக்கு' என்பது - செய்யுள் விகாரம்' என்றார் பரிமேலழகரும். பி-ம்:—¹அரிதுநீ, அருமையாம். "புலக்குரித்தோர், புலக்குரியொரு. (கஉஉரு)

சுரு. நங்குலத் துதித்தவர் ¹நவையு ²நீங்கின
ரெங்குலப் புறுவர்க ³எண்ணின் யாவரே
தங்குலத் ⁴தொருவருந் தரும ⁵நீங்கினர்
பொங்குலத் ⁶திரளொடும் பொருத தோளினுப்.

(இ-ள்.) பொங்கு - விளங்குகிற, திரள் உலத்தொழும் - திரண்ட கற்றா ணுடனே, பொருத - மாறுபட்ட [ஒத்த என்றபடி], தோளினுய - தோள் களையுடையவனே! நம் குலத்து உதித்தவர் - நமது குலத்திற் பிறந்தவர்களாகிய, நவையு நீங்கினர் - குற்றத்தின் நீங்கிய அரசர்கள், எங்கு உலப்பு உறுவர்கள் - எவ்வாறு அளவிட்டுமுடிக்கப்படுவர்? [அளவிறச்சவர் என்றபடி]; (அவர் களுள்), எண்ணின் - ஆலோசிக்கும்படுத்து, தம் குலத்து ஒருவு ஒரு தருமம் நீங்கினர் - தமது குலத்திற்கு நீங்கவொண்ணாத அறத்தினின்றும் நீங்கினவர், யாவர் - யார் (உளர்)? [எவரும் இல்லை என்றபடி]; (எ-று.)

"நங்குலக்குரவர்கள் நவையினீங்கினர்,.....எங்குலப்புறுவரென் றெண்ணி நோக்குகேன்" எனத் தசரதன்வார்த்தையிலும் (கீழ் மந்திரப்பட லத்தில்) வந்துள்ளது. 'உலத்திரளொடும்' என்பது, மாற்றப்பட்டது. பி-ம்:—¹நவைக்கண், ²நீங்கினர், ³எண்ணில், ⁴ஒருவரு, ⁵நீங்கினார், ⁶திரளொடு.(கஉஉசு)

சுசு. எனேத்துள மறைபவை யியம்பப் ¹பாலன
பனைத்திரள் ²கரக்கரிப் பரதன் செய்கையே
³பனைத்திற ⁴மல்லன ⁵வல்ல ⁶வன்னது
நனைத்திலை யென்வயி ⁷னேய நெஞ்சினுல்.

(இ-ள்.) பனை திரள் கரம் - பனைமரம்போன்ற திரண்ட துதிக்கையை யுடைய, கரி - யானைச்சேனையையுடைய, பரதன் - பரதனது, செய்கை - செயல்களே, மறை எனேத்து உள அவை இயம்பற்பாலன-வேதங்கள் எவ்வளவு உள்ளனவோ அவையெல்லாஞ் சொல்லத்தீக்க தன்மையுள்ளன; அனை திறம்

அல்லன அல்ல - (நீசொல்லும்) அத்தமையனவான தகுதியற்ற காரியங்களல்ல; அன்னது - அவ்வுண்மையை, என்வயின் நேயம் நெஞ்சினால் நினைத்திலை - என்னிடத்து அன்புமிகுதியையுடைய மனத்தினால் (நீ) எண்ணியறிந்தாயில்லை; (எ-று.)

உலகத்துக்கெல்லாம் ஒழுக்கம் வரையறுத்துக்கூறுகிற வேதங்கள் எடுத்துக்காட்டத்தக்கவை பரதனொழுக்கங்களுன அவற்றைச் சிறப்பித்துக் கூறியவாறு: இதனால், வேதத்தின்கொள்கைக்கு மாறான செயல் பரதனிடம் இரா தென்று எடுத்துக்கூறினன் இராமனென்க. ஏ - தேற்றம். அனை - அகரச்சுட்டின் மருஉ வெண்பர்; தொல்காப்பியத்தில் 'அனை நிலைவகையோடு' என்ற விடத்து, 'அனை என்றது - சுட்டு நிலை' என வுரைத்தார் நச்சினார்க்கினியரும். பி-ம்:—¹பாலவோ, ²கைக, ³அனைத்தம், ⁴வல்லன. ⁵துய்ய, ஐய, ⁶நின்னது, அன்னது, ⁷நேச. (ககஉஎ)

சுரு. பெருமக ¹னென்வயிற் பிறந்த காதலின்
வருமென ²நினைகையு மண்ணெ யென்வயிற்
றருமென ²நினைகையுந் ³தவிரத் தானையாற்
பொருமென நினைகையும் புலமைப் பாலதோ.

(இ-ள்.) 'பரதன்', பெருமகன் என்வயின் பிறந்த காதலின் - தமையனான என்னிடத்து உண்டான அன்பினால், வரும் - (இங்கு) வருவான்,' என - என்று, நினைகைஉம் - எண்ணுதலும், 'மண்ணெ - இராச்சியத்தை, என்வயின் - என்னிடத்து, தரும்-கொடுப்பான்,' என-என்று, நினைகைஉம் - எண்ணுதலும், தவிர - ஒழிய, 'தானையால் - சேனைகளோடு, பொரும் - (என்னுடன்) போர் செய்வான்,' என - என்று, நினைகைஉம் - எண்ணுதலும், புலமை பாலதுஒ-அறிவின்பாற்பட்டதாகுமோ? [அன்று என்றபடி]; (எ-று.)

பரதன் இப்பொழுது வருதலை என்னிடத்து அன்பால் வருதலாகவுட் இராச்சியத்தை எனக்குக் கொடுக்கவருவதாகவும் கருதுவது அழகேயொழிய, போர்செய்யவருதலாகக் கருதுதல் அறிவுடைமைக்குச் சிறிதும் ஏற்றதன் மென்பதாம். பெருமகன் - சக்கரவர்த்தி குமாரனான பரதன்: அரசாரும் பெருமைக்குடையனான பரதன், பெருமைக்குணமுடையனாய் பரதன் என்னவுமாம். பி-ம்:—¹வல்லன். ²நினைக்கையும். ³தவிர்த்து, தவிர்த்துத். (ககஉஅ)

சுக. பொன்னெடும் பொருகழற் பரதன் ¹போந்தன
னன்னெடும் ²பெரும்படை நல்க ³லன்றியே
யென்னெடும் பொருமென வியம்பற் பாலதோ
மின்னெடும் பொருவுற ⁴விளங்கும் வேலினாய்.

(இ-ள்.) மின்னெடும் பொருவுஉற - மின்னலோடு ஒப்ப, விளங்கும் - பிரகாசிக்கிற, வேலினாய் - வேற்படையையுடையவனே! பொரு கழல் - போருக்குரிய [வீரத்தை விளக்குகிற] கழலென்னுங் காலணியையுடைய,

பாதன்—, போந்தனன் - (இங்கு) வந்து, நல் னெடு பெரு படை - சிறந்த மிகப்பெரியசேனையை, பொன்னெடுமம்-அரசாட்சிச்செல்வத்துடனே, நல்கல் அன்றி - (எனக்குக்) கொடுப்பதல்லாமல், என்னெடுமம் பொருள் என - என்னெடு போர்செய்வானென்று, இயம்பற்பாலது ஒ - சொல்லத்தக்க தருதியுடையதோ? [அன்று என்றபடி]; (எ-று.)

பொன்னெடுமம் பொரு கழல் என எடுத்து, பொன்னிறற் பொருந்திய வீரக்கழ லென்பாரும் உளர்; இவ்வுரைக்கு, 'ஒடு' உருபு - 'ஆல்' உருபின் பொருளது: உம் - இசைவிறை. போந்தனன் - புதுத்தன் என்பதன் மருஉ. பி-ம்:—¹போந்துதன், போந்துதான், போகத்தான். ²படையிலம். ³இன்றியே. ⁴விளங்கு, இலங்கு. (ககஉ க)

சுஎ. சேனையர் தருமத்தின் ¹தேவைச் செம்மையி
னணியை யன்னது நினைக்க ²லாருமே
பூணியன் மொய்ம்பினுப் போந்த திண்டெனைக்
காணிய நீயிது ⁴பின்னுங் காண்டியால்.

(இ-ள்.) பூண் இயல் மொய்ம்பினுப் - ஆபரணம்பொருத்திய தோள்களையுடையவனே! சேண் உயர் தருமத்தின் தேவை - மிகச்சிறந்த தருமத்துக்கு உரிய தெய்வத்தின் வடிவமானவனும், செம்மையின் ஆணியை - நன்மைக்குணமாகியதேரை நிலைவிறுத்தும் அச்சாணிபோ லுள்ளவனுமாகிய பரதனைப் பற்றி, அன்னது நினைக்கல் ஆகுமவ - (கீ குறித்த) அய்விதமாக நினைத்தல் தருதியாமோ? [ஆகாது]; ஈண்டு போந்து - (அவன்) இங்குவந்தது, எனை காணிய - என்னைப் பார்க்கும்பொருட்டாம்; இது நீ பின்னம் காண்டி-இதனை நீ பின்பும் (கண்கூடாகப்) பார்ப்பாய்; (எ-று.)—ஆல் - தேற்றம்: அசையுமாம்.

தருமத்தின்தேவு செம்மையினுணிஎனப் பரதனைத்தறிக்குஞ் சொற்கள், அந்தப்பாதன் தருமத்திற்குமா, றககம்மீதுபடையெடுத்துவரானென்றபொருளை நிலைவிறுத்தும்: கருத்துடையடைமொழி. தருமத்தின்தேவு - தருமதேவதை, தேவு-தேவ' என்னும் வடசொல்லின் திரிபு; இது தமிழ்மொழி யென்பது, நச்சினார்க்கினியர்கருத்து. செம்மையின் ஆணி-¹கதேசவுரவகம்; இனி, நடுவுநிலைமையைத் தாங்குபவ னென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். ஏ - எதிர்மறை, பூணியன்மொய்ம்பினுய் - அணிகலமாகப்பொருத்திய வலிமையை யுடையவனே என்றுங் கொள்ளலாம். காணிய - எதிர்தாலவினையெச்சம். பி-ம்:—¹கோவை, அறிவை, சேர்வை. ²ஆகுமோ. ³அது. ⁴பின்னை. (ககஉ௦)

சுஅ.—அப்போது சேனையறிந்திவிட்டுத்

தம்பியுடன் பாதன் இராமனை யனுதகல்.

என்றன னிளவலை நோக்கி யேந்தது
நின்றனன் பாதனு நிமிர்ந்த ¹சேனையைப்
பின்றரு கென்றுதன் ²பிரிவில் காதலிற்
மன்றுனைத் தம்பியுந் தானு முந்தினான்.

(இ-ள்.) ஏந்தல்உம் - ஸ்ரீராமனும், இளவலை நோக்கி - தம்பியாகிய இலக்குமணனைப் பார்த்து, என்றனன் - என்று (இவ்வாறு) சொல்லி, நின்றனன் - (பரதன்வருகையை எதிர்பார்த்து) நின்றான்; பரதன்உம்—, கிமிர்ந்த சேனையை - மிகுந்த (தனது) சேனையை, பின் தருக என்று - பிறகு வரட்டுமென்று கட்டினாயிட்டு, தன் பிரிவு இல் காதலின் - தன்னினின்றும்பிரிதலில் லாத அன்பையுடைய, தன் துணை தம்பிஉம் - தனக்குத் துணைவனான தம்பியாகிய சத்துருக்கினனும், தான்உம்-தானுமாக, முந்தினான்-முற்பட்டுவந்தான்.

பெரியோர்சன்னிதானத்தில் ஆடம்பரத்தோடு செல்லுதல் முறையன்றாதலால், சேனையைவிறுத்திவிட்டுத் தம்பியுடன் பரதன் சென்றன னென்க. பின் தருகென்று - பின்கொணர்வாயாகவென்று (படைத்தலைவனுக்கு அல்லது சுமந்திரனுக்கு) நியமித்து என்றபடி. இனி, பின்தருதல் - பிற்படுதலெனக் கொண்டு, பின்தருக-பின்னேநிற்கட்டுமெனக் கூறுதலும் ஒன்று. முகலடிக்கு-இளவலை நோக்கியேந்தலும், என்றனனும் நின்றனன் - பேச்சைநிறுத்தி நின்ற னென்னலுமாம். தம்பியும் தானும் முந்தினான் - பால்விரவாது எண்ணிச் சிறப்பினால் ஒருமுடிபுபெற்றது. 15-ம்:—¹தானையை, ²பிரிவுக். (௧௧௩௧)

சூ. — இராமன் பரதனுடவத்தை முடியநோக்குதல்.

தொழுதுயர் கையினன் துவண்ட மேனிய

எழு¹தழி கண்ணின் னவல மீதென

வெழுதிய படிவமொத் தெய்து வான்றனை

முழு²துணர் சிந்தையான் முடிய நோக்கினன்.

(இ-ள்.) தொழுது உயர் கையினன் - அஞ்சலிசெய்துகொண்டு உயர் எடுத்த கைகளையுடையவனும், துவண்ட மேனியன் - தளர்ந்தஉடம்பையுடையவனும், எழுது அழி கண்ணின் - புலம்புதலாற் பொலிவழிந்த கண்களையுடையவனும், அவலம் ஈது என - துன்பத்தின்வடிவம் இதுதானென்று, எழுதிய - எழுதிக்காட்டின, படிவம் - உருவத்தை, ஒத்து—, எய்துவான் தனை-வருபவனுமான பரதனை, முழுது உணர் சிந்தையான் - எல்லாவற்றையுமறிந்த நிருவுன்னத்தையுடைய இராமபிரான், முடிய நோக்கினன் - முழுவதும் நன்றாகப்பார்த்தான்; (எ-று.)

அவலமீதென எழுதியபடிவமொத்தெய்துவான் என்றதை “பிரிவெனுந்துயருருவகொண்டாலன்பினியான்” என்று காட்சிப்படலத்துவருவதனோடு ஒப்பிடுக. கண்ணாற் காணுதற்குமுன்னமே அந்தப்பரதனது கருத்தை இப்படிப்பட்டதென்று அறிந்தவனென்பார் ‘முழுதுணர்சிந்தையான்’ என்றும், தான் மனத்தினாற் கண்டறிந்து கூறியபடியே பரதன்நிலையுள்ளதென்பதனைக் கண்ணினாற் காணலான னென்பார் ‘முடியநோக்கினன்’ என்றும் கூறினர். தொழுது உயர்கை - தலைமேற்கூப்பிய கை. முழுதுணர்சிந்தையான் - ஸர்வஜ்ஞன், திரிகாலஞானி. 15-ம்:—¹இழி, ²உயர். (௧௧௩௨)

ரு.—இராமன் இலக்குமணனை நோக்கி 'பரதனது போர்க்கோலத்தைக் காண்' என்று பரிசாசமாகச் சொல்லுதல்.

கார்ப்பொரு ¹மேனியக் ²கண்ணன் காட்டினு

ஆர்ப்புறு வரிசிலை யினைய ³வைபரீ

தேர்ப்பெருந் தானையப் பரதன் சீறிய

போர்ப்பெருந் கோலத்தைப் பொருந்த ⁴நோக்கென.

(இ-ள்.) (அங்ஙனம் நோக்கின்), கார் பொரு மேனி அ கண்ணன் - காளமேகத்தையொத்த திருமேனியையுடைய அவ்விராமபிரான், — (இலக்குமணனை நோக்கி), 'ஆர்ப்பு உறு வரி சிலை - ஆரவாரித்தல்மிக்க கட்டமைந்த வில்லையுடைய, இனைய - தம்பியே! ஐய—! தேர் பெரு தானை - தேர்முதலிய பெரியசேனையையுடைய, அ பரதன்—, சீறிய - (நம்மேற்) கோபித்துவந்த, போர் பெரு கோலத்தை - போருக்குரிய பெருமிதத்தோடுகூடிய வடிவத்தை, நீ—, பொருந்த நோக்கு - நன்றாகப் பார்,' என - என்று சொல்லி, காட்டினு—; (எ-று.)

பொருந்தநோக்கு என்றது - பொருந்தநோக்கால் மாறிநின்றதாய் : பொருந்தநோக்கினால் உண்மைநிலை வெளிப்படையாகப்படுவது மென்ற கருத்தைக்காட்டும். கரியோ நென்னும் பொருளதாகிய கிருஷ்ண நென்னும் வடமொழி, பிராகிருதமாய் 'கண்ணன்' எனச் சிதைத்துவந்தது; இது - இங்கே அவதாரப்பெயரன்றிவந்த காரணப்பெயர்; "கண்ணனைக் கண்ணி லேக்கிக் கணித்தனன்" எனக் கீழ்க் கங்கைப்படலத்தும், "சுவணவண்ண னெடு கண்ணனுறைதோனன்" என மேல் விராதன்வதைப்படலத்தும் இராமனைக் கண்ணனென்னுதல் காண்க; ராமனென்னும் (வடமொழித்) கிருநாமத் துக்கு - கருநிறமுடையவனென்றும் ஒருபொரு ளுள்ள தாதலால், அதற்குக் கண்ணன் என்பது பரியாயப்பெயராகத் தட்டில்லை. 19-ம்:—¹மேனியன், ²கண்ணில், ³ஐயனை, ⁴நோக்கென்றான். (கககக)

ருக.—இலட்சுமணன் நிலைமாறி நின்றல்.

எல்லொடுங் கியமுகத் திளவ னின்றனன்

மல்லொடுங் கியப்புத் தவனை வைதெழுந்

சொல்லொடுந் சினத்தொடு முணர்வு சோர்தர

வில்லொடுங் ¹கண்ணரீர் ²நிலத்து வீழுவே.

(இ-ள்.) (அங்ஙனம் இராமன் குறிப்பிட்டுச்சொல்லிக்காட்டியவனவில்), இளவல் - (உய்த்துநோக்கிய) இலக்குமணன்,—மல் ஒங்கிய புயத்தவனை - வலிமைகுன்றிய தோள்களையுடைய பரதனை, வைது எழும் - (முன்பு) நித்தித்துவெளிப்பட்ட, சொல்லொடும - சொற்களும், சினத்தொடும - (அங்ஙனப்பிழிச்சொல் தோன்றுமாறு அவன்மீது உண்டான) கோபமும், உணர்வு - (தனது) அறிவும், சோர்தர - தளர்த்தெழியவும்,— வில்லொடும - (பரதனை

யெதிர்க்குமாறு தன்கையிலெடுத்த) வில்லும், கண்ண நீர் - (பாகவதோத்தம னுன பரதன் திறத்துத் தீங்குநினைத்தோமே என்ற இரக்கத்தால் வெளிப்படு கின்ற) கண்ணீரும், நிலத்து வீழ - பூமியில் விழவும்,—எல் ஒடுங்கிய முகத்து- ஒளிமழுங்கிய முகத்துடனே, நின்றனன்—; (எ-று.)

பரதனைப்பழித்த சொல்லும் சினமும் நீங்கவும், அறிவு அழியவும், வில் நழுவுவும், கண்ணீர் வழியவும் இனையபெருமான் நின்றனனென்க. 'வைதெழுஞ் சொல்லொடுஞ் சினத்தொடுமுணர்வுசோர்தர,' 'வில்லொடுங்கண்ணீர் நிலத்து வீழ்' என்ற இடங்களில், அறிஞர் அகமகிழுமாறு சோர்த்தொழிவக்கும் வீழ் தல்தொழிற்கும் தனித்தனி உடனிகழ்ச்சிகூறியது - உடனவநீர்சியணிகளின் பாற்படும். எல் - இடைச்சொல்; இது, தொல்காப்பியமுடையார்கருத்து. மல்லொடுங்கிய - வலிமைதங்கிய எனினுமாம். பி-ம்:—¹கண்ணினீர். ²நிலத்தின்.

ருஉ.—அங்குத்தோன்றிய பரதன் வருணனை.

கோதறத் தவஞ்செய்து குறிப்பி னெய்திய

நாதனைப் ¹பிரிந்தன ²ணலத்து ³நீங்கினான்

⁴வேதனைத் திருமகண் மெலிகின் றான் ⁵விடு

தூதெனப் பரதனுந் தொழுது ⁶முன்சென்றான்.

(இ-ள்.) கோது அற - குற்றமில்லாமல், தவம் செய்து—, குறிப்பின் எய்திய - (தன்) கருத்தின்படி அடைவதாயிருந்த, நாதனை - கணவனுன பூரீராமனை, பிரிந்தனன் - (தவம்முற்றுப் பெறுக்குறையால்) நீங்கி, நலத்து நீங்கினான் - (அதனால்) எல்லாகண்மைகளினின்றும் நீங்கினவனாய், வேதனை மெலிகின்றான் - துன்பத்தால் வாடுகின்றவனான, திருமகன் - இராச்சியலட்சுமி, விடு - (அத்தலைமகளிடம்) அனுப்பின, தூது என - தூதன்போல, பரதன் உம்—, தொழுது - அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, முன்சென்றான் - (இராமன் முன் னே வந்தான்; (எ-று.)

பரதன் இராமபிரானே இராச்சியத்தையாளுமாறு மீட்டு அழைத்துக் கொண்டுகொல்லவேணுமென்ற கருத்துடனே வந்துள்ளா னாதலின், அவனை, 'நாதனைப்பிரிந்து நலத்துநீங்கி வேதனைப்பட்டு மெலியும் இராச்சியலட்சி மியின் தூதுவன்போல்வான்' என வருணித்தார்; தன்மைத்தந்திறப்பேற்ற வணி. இராமனைப்போன்றவர் ஆளுபவராக அமைவது தவத்தின்பயனானறி நிகழாதென்பது, 'தவஞ்செய்து குறிப்பினெய்திய நாதன்' என்பதனற பெறப் படும். நாதனைப்பிரிந்த மடந்தை நலநீங்கி வேதனைப்படுதல், இயல்பு. பி-ம்:—¹பிரிந்துதன். ²நலத்தின். ³நீங்கிய. ⁴மேதினித்திருமகன், வேதனைப்புவிமகன், வேதனைப்புகன். ⁵விடுந். ⁶தோன்றினான். (ககரு)

ருஉ.—இராச்சியத்தை விட்டுவந்தது குறித்து இராமனைவெறுத்துக் கொண்டு பரதன் அப்பிரானது திருவடிகளில் வீழ்தல்.

அறந்தனை நினைந்திலை ¹யருளை நீத்தனை

துறந்தனை ²முறைமையை ³யென்னுஞ் சொல்லினான்

மறந்தனன் மலரடி வந்து வீழ்ந்தன

⁴னிறந்தனன் றுதையை ⁵யெதிர்கண் டென்னவே.

(இ-ள்.) வந்து - (அருகில்) வந்து, இறந்தனன் தானையை எதிர் கண்டு என்ன - இறந்துபோன தனது தந்தையை எதிரிற்கண்டாற்போல (அன்புமிக இராமனைக்கண்டு), 'அறம்தனை நினைந்திலை - தருமத்தை நினைத்தாயில்லை; அருளை நீத்தனை - கருணையை ஒழித்தாய்; முறைமையை துறந்தனை - நீதியொழிந்தாய்,' என்னும் சொல்லினான் - என்றுசொல்லுஞ் சொல்லையுடைய வனாய், மறந்தனன் - மெய்ம்மறந்து, மலர் அடி வீழ்ந்தனன் - (பூரீராமனது) தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளில் விழுந்து மெய்கரித்தான்; (எ-று.)

அறம் - அரசாளுகை கூத்திரியர்க்குச் சாதிதருமமாதல். குடிகளை யோம் பாது வனம்புகுந்ததை, அருளை நீத்தலாகக் குறித்தான். முறைமை - மூத்தான் அரசாளுதல். மறத்தல் - தன்னையும் மறக்குமாறு தேகம் பரவசமாதல். கீழ்ப் பள்ளிபடைப்படலத்திற் தசரதனைப்பற்றிப் புலம்பும்போது பரதன் "அறந்தனவேரறுத் தருளைக்கொன்றனை, சிறந்தகின்றண்ணளித்திருவைத் தேசுழிந், திறந்தனை...நீதியை, மறந்தனையுன்க்கிதின் மாசுமேலுண்டோ" என்றுகூறியது, இவ்வு ஒப்புமோக்கத்தக்கது. முன்னிரண்டடிகளில் 'அறந்தனை நினைந்திலை நருளுநீத்தனன், துறந்தனன் முறைமையையென்னுஞ் சொல்லினான்' என்ற பாடம்-நான் தாயின் வரத்தால் உன்னைக் காணக் துக்குத்தூர்த்தி இராச்சியத்தைப்பெற்றதனால் அறத்தை நினையாதவனும் அருளைநீத்தவனும் மூத்தவனரசுபுரிதலென்ற முறைமையைக் கெடுத்தவனும் ஆவே என்று தன்னைப் பழித்துச்சொல்பவனாய் எனப் பொருள்பட்டுச் சிறக்கும். தம்பி தமையனைத் தந்தைக்குநிகராகக் கருதவேண்டுவது முறைமை யாதலால், 'தானையை எதிர் கண்டென்ன' என்றார். பி-ம்:—¹அருளும், ²முறைமையும், ³என்றுஞ், ⁴இறந்தன், ⁵எதிர்கொண்டு. (கககஉ)

ருசு.—இராமன் பரதனைக்கண்டு கண்ணீர் பெருக்குதல்.

உண்டுகொ லுயிரென வொடுங்கி னானருக்

கண்டன னின்றனன் கண்ணன் கண்ணெனும்

புண்டரீ கம்பொழி புனல் வன்¹சடா

மண்டல நிறைந்துபோய் வழிந்து ²சோரவே.

(இ-ள்.) உயிர் உண்டுகொல் என - உயிருள்ளதோவென்று சங்கிக்கும் படி, ஒடுங்கினான் - மெலிந்துகின்ற பரதனது, உரு - வடிவத்தை, கண்டனன்-பார்த்தவனாய், —கண்ணன்-இராமன், —கண் எனும் புண்டரீகம் பொழி புனல்-

(தனது) கண்களென்கிற தாமரைமலர்கள் சொரிகின்ற நீர், அவன் சடாமண்டலம் போய் நிறைந்து வழிந்து சோர - (தன் அடியில்வீழ்ந்து வணங்கின) அப்பரதனது சடைமுடியிற்போய் நிரம்பிப் பெருகி யொழுக, நின்றனன் - (கண்ணீர்சொரிந்து) நின்றான்; (எ-று.)

வெகுநாளாய்ப் பிரிந்திருந்தவனைக் கண்டதனாலும், பரதனது உருவம் ஒடுங்கிநிற்கக் காண்பதாலும் இராமனுடைய கண்கள் புனலைப் பொழிந்தன வென்க. கண்ணெனும்புண்டரீகம்பொழிபுணல் சடாமண்டல நிறைந்துபோய் வழிந்துசோர என்ற தொடரில்-தன்தாளினின்று கங்கையுண்டாகப் பெற்றவன் தன்கண்களினாலும் மற்றொரு கங்கையை யுண்டாக்கினாலே என்று கருதுமாறு கண்ணீர்பெருக்கினுள்ளன்ற கருத்தும், அக்கங்கைநீர் சிவபெருமானது சடைமுடியிற் சேர்ந்து பெருகிவழிந்தாற்போலக் கண்ணீரும் பரதனதுசடையில் நிரம்பிப் பெருகலாயிற்றென்ற கருத்துந் தோன்றும். கொல்லயவினா. புண்டரீகம் - வடசொல்; வெண்டாமரையின் பெயர் இங்கே செந்தாமரையைக் குறித்தது. 'புண்டரீகாக்ஷன்' என்றவிடத்திலுங் காண்க. சடாமண்டலம் - வட்டமான சடைக்கற்றை. 13-ம்:—1சடைமண்டலம். 2சேரவே.

(ககக௯)

13.—இராமன் பரதனைத் தழுவதல்.

அயாவயிர்த் தழுவுகனீ ரருவி மார்பிடை
யுயாவுறத் ¹திருவுள ²முருகப் புல்லின
னியாயமத் தனைக்குமோர் நிலய ³மாயினான்
றயாமுத லறத்தினைத் ⁴தழுவி யென்னவே.

(இ-ள்.) தயா முதல் - அருளையுடைய முதற்கடவுள், அறத்தினைத் தழுவி என்ன - தருமதேவதையைத் தழுவினாற்போல, நியாயம் அத்தனைக்குஉம் ஓர் நிலயம் ஆயினான் - எல்லாநீதிகளுக்கும் ஓரிரூப்பிடமாகிய ஸ்ரீராமன்,— அயாவயிர்த்து - பெருமூச்சவிட்டு, அழு கண் நீர் அருவி மார்பிடை அயாவுற - அழுதலாலாகிய கண்ணீர்ப்பெருக்கு மார்பிற் பெருகவும், திரு உளம் உருக - மனங் கரையவும், புல்லினான் - (பரதனைத்) தழுவினான்; (எ-று.)

பரதனை இராமன் தழுவியது கருணாநிதியான கடவுள் அறத்தினைத் தழுவி யதுபோலுமென்றார்; உவமையணி. அயாவயிர்த்தல் - சிறிதுசோகந்தணி தலுமாம். கண்ணீரை அருவி என்றதற்கேற்க, மார்ப்பை மலையென்க, ந்யாயம், நிலயம், தயா - வடசொற்கள். தயா-ஈறுதிரியாதுநின்றது. 13-ம்:—1திருமனம். 2உருகி, 3ஆகினான். 4சுழி இயது.

(ககக௮)

14.—பரதன் வடிவுகண்டு ஐயுற்றுத் தந்தையின்சேமத்தை

இராமன் விசாரித்தல்.

புல்லின ¹னின்றவன் புனைந்த வேடத்தைப்
²பன்முறை ³நோக்கினான் பலவு ⁴முன்னின
னல்லவி ⁵னமுங்கினை னையய வாளுடை
மல்லுயர் ⁶தோளினான் ⁷வலிய னோவென்றான்.

(இ-ன்.) (இராமன் பரதனை, புல்லினன் நின்று - தழுவி நின்று, அவன் புனைந்த வேடத்தை-அப்பரதன் தரித்திருந்த தவவேஷத்தை, பல் முறை நோக்கினான் - பலமுறை உற்றுநோக்கி, பலஉம் உன்னினான் - பலபடியாகக் கருகினவனாய், 'ஐய—! அல்லலின் அழுங்கினை - துன்பக்கடலில் மூழ்கியுள்ளாய்; ஆன் உடை-(உலகத்தை) ஆளுதலுடைய, மல் உயர் தோளினான் - மற்போரிற் சிறத்த தோள்களையுடைய தன்னை [தசரதசக்கரவர்த்தி], வலியன் டு - திடமா [சகமா] யிருக்கின்றனனா? என்றான் - என்றுவினாவினான் ; (எ-று.)

பலவுமுன்னுதல் - 'இப்பரதன் வருதற்குமுன்னமே அரசன் இறக்கப் பிறர் யாரேனும் நாட்டைக்கைப்பற்றியதனாலோ' அன்றேல் பரதனுக்குப் பட்டங் கட்டியபின் மாற்றார் வந்துஎதிர்த்து அரசைப் பறித்துக்கொண்டதனாலோ, அல்லாக்கால் தசரதனிறந்துவிடத் தான் இராச்சியத்தை யானக்கருதாது நான் வனவாசஞ்செய்வதையுணர்ந்து தானும் எனக்குஉரிய அக்கோலத்தைக் கைப் பற்றியதனாலோ, எதனால் இவனுக்கு இந்நிலைநேர்ந்தது?' என்று கருதுதல். பன் முறைநோக்கியது - 'இவன் பரதன்தானோ? அன்றியேறொருத்தனோ? இவனுக்கு இவ்வேடஞ் இப்போதைக்குத்தக்கதோ?' என்ற கருத்தினாலாகும். வலியனென்றது - கேடமமாக இருக்கிறு நென்ற பொருள்தருதலை 'வலியனென்றவர்கூட' என்று பள்ளிபடைப்படலத்துங் காண்க. மூன்றாமடி-முற்று மோனை. யான் உடை எனப்பிரித்து, வாட்படையுடைய என்றலு மொன்று. பி-ம்:—¹ என்றான். ²பல்விதம். ³நோக்கினன், நோக்குவான். ⁴முன்னுவான். ⁵ஒடுங்கினை, அழுங்கினை. ⁶தோளவன். ⁷வலியனே. (கககக)

நா.—தசரதன் இறந்தசெய்தியைப் பரதன் தெரிவித்தல்.

அரியவ னுரைசெயப் பரத னையநிற்
பிரிவெனும் ¹பிணியினு லென்னைப் பெற்றவக்
கரியவன் வரமெனும் ²கால னாற்றனக்
குரியமெய்க் கிறுவிப்போ யும்ப ரானென்றான்.

(இ-ன்.) அரியவன் - (உணர்தற்கு) அரியவனான ஸ்ரீராமன், உரைசெய-(இவ்வாறு) சொல்ல, (அதற்கு), பரதன்—, 'ஐய—! நின் பிரிவு எனும் பிணியினால் - உனதுபிரிவென்கிற நோயினாலும், என்னை பெற்ற அகரியவன் வரம் எனும் காலனால் - என்னைப்பெற்ற அந்தக்கைகேயியின் வரமென்கிற யமனாலும், - தனக்கு உரிய மெய் கிறுவி போய் உம்பரான் - தனக்குஉரிய சத்தியத்தை (இவ்வுலகில்) நிலைநிறுத்திச் சென்று சுவர்க்கலோகத்தையுடையனானான்,' என்றான்—; (எ-று.)

பெரும்பாலும் பிணியை வியாசமாகக்கொண்டு காலன் உயிரைக் கொண்டுசெல்வ நென்னும் வழக்குப்பற்றி 'பிரிவெனும் பிணியினால், வரமெனும்காலனால்' என்றான்: இவ்விரண்டு-உருவகவணியாம். கரியவன் - கருநிறமுடையவன் ; மூதேவிக்குரிய இப்பெயர், கைகேயியின்கொடுமையாலும்,

பரதனதுவெகுளியாலும், கைகேயிக்கு உபயோகிக்கப்பட்டது. இனி, கரியவன் - மனமிருண்டவன், அறிவில்லாதவன், நெஞ்சிற் கனங்கமுடையவன் என்றும் கொள்ளலாம். அரியவன் - பகைவரால் வெல்லுதற்கு அரியவனுமாம்; அரி அவன் எனக்கொள்ளின், திருமாலாகிய அவனைப் பொருளாம். மெய்-உடம்புமாம்; தனக்குரியமெய் - புகழுடம்பு என்க. 13-ம்:—¹துயரினால், ²காலஹனக்கு, காலஹமக்கு, காலஹற்றமக்கு. (ககச0)

ருஅ.—தந்தையின்மரணங்கேட்டு இராமன் தரையில் விழுந்திதேல்.

விண்ணிடை யடைந்தன னென்ற வெய்யசொற்

¹புண்ணிடை யயிலெனச் செவிபு காமுனங்

கண்ணொடு மனஞ்சுழல் கறங்கு ²போலவாய்

மண்ணிடை விழுந்தனன் வானி னும்பரான்.

(இ-ள்.) 'விண்ணிடை அடைந்தனன் - (தந்தை) பரலோகத்திற் சேர்ந்தான்,' என்ற - என்று (பரதன்) சொன்ன, வெய்ய சொல்-கொடியவார்த்தை, புண்ணிடை அயில் என - புண்ணில் வேல் (துழைந்தாற்)போல [மிக்கவருத் தம்விளைத்து], செவி புகா முனம் - காதில் துழையுமுன்னே [கேட்டவுடனே என்றபடி],—வானின் உம்பரான் - விண்ணுலகத்தினும் மேலுள்ள பரமபதத்துக்கு உரியவனான ஸ்ரீராமன்,—கண்ணொடு மனம் சுழல் கறங்கு போல ஆம் - கண்ணும் மனமும் சுழல்கிற காற்றாடிபோலச் சுழல்பெற்று, மண்ணிடை விழுந்தனன்—; (எ-று.)

பரதனது தவவேடத்தை நோக்கியதனாலாகிய வருத்தத்தின்மேல் வருத்தந்தருவது, இச்சொல் கேட்டது என்க. புண்ணிடை அயில் - வருத்தத்தின் மேல் வருத்தத் தருதற்கு உவமை. வானினும்பரானினும் தான்கொண்ட மாணுவேடத்துக்கு ஏற்பத் துயரங்கொண்டாடின னென்கின்றார். 13-ம்:—¹புண்ணுழை, ²போலவன். (ககசக)

ருக.—சிறிதுதேரீவடைந்து இராமன் புலம்பத்தொடங்குதல்.

இருநிலஞ் ¹சேர்ந்தன னிறையு யிர்த்தில

²னுருமினை ³பரவென ⁴வுணர்வு ⁵நீங்கினு

னருமையி னுயிர்வர ⁶வயர்வு யிர்த்தகம்

பொருமினன் பன்முறைப் புலம்பி னுனரோ.

(இ-ள்.) இறை - (யாவர்க்குத்) தலைவனான ஸ்ரீராமன்,— இரு கிலம் சேர்ந்தனன் - பெரியபூமியில் விழுந்து, உயிர்த்திலன் - மூச்சடங்கி, உரும் இளை அரவு என - இடியினால் வருந்துகிற பாம்புபோல, உணர்வு நீங்கினுன் - அறிவிழந்து, அருமையின் உயிர் வர - (பின்பு) அருமையாக உயிர் மீள், அயர்வுயிர்த்து - பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு, அகம் பொருமினன் - மனங்கலங்கி, பல் முறை புலம்பினான் - பலவகையாகப் பிரலாபித்தான்; (எ-று.)—அதனை மேல் ஏழுகவிகளிற் காண்க.

இறை உயிர்த்திலன் - சிறிதும்மூச்சுவிடாமல் என்றமாம். உருமின்னை எனப்பிரித்தாலும் பொருள் இதுவே. இடியினால் அரவு வருந்து மென்பது, நூல்துணிபு. பி-ம்:—¹சேர்த்தவன், சேர்த்திவன். ²உருமுனை, உருமெறி. ³உயிரென, ⁴உணர்வின். ⁵நீக்கினான். ⁶அயாவுயிர்த்து என்றும் படிக்கலாம். (ககசஉ)

கூ0.—இதுமுதல் ஏழகவிகள் - இராமன் புலம்புதலைத் தெரிவிக்கும்.

வேறு.

நந்தா விளக்கணைய நாயகனே நானிலத்தோர்

தந்தாய் தனியறத்தின் றுயே தயாதிலேயே

யெந்தா யிகல்வேந்த ரோறே ¹யிறந்தனியே

யந்தோ வினியாய்மைக் ²காருளரோ ³மெய்யுற்றார்.

எட்டுக்கவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) நந்தா விளக்கு அனைய - அவியாததொரு விளக்கை யொத்த, நாயகனே - தலைவனே! நால் நிலத்தோர் தந்தாய் - பூமியிலுள்ளார்க்குத் தந்தைபோல்பவனே! தனி அறத்தின் தாயே - ஒப்பில்லாத தருமத்துக்குத் தாயானவனே! தயா நிலையே - அருளுக்கு இருப்பிடமே! எந்தாய் - என் தந்தையே! இகல் வேந்தர் ஏறே - பகையாசர்களாகிய யானைகளுக்குச் சிங்கம்போன்றவனே! இறந்தனை - (நீ) மடித்துபோயினையே! இனி—, வாய்மைக்கு-சத்தியத்துக்கு, அத்தோ - ஐயோ! மெய் உற்றார்-உண்மையான உறவாகுபவர், (உன்போல்), ஆர் உளர் - வேறுயாவர் உளர்? (எ-று).—ஒகாரமும் வகாரமும் - இரக்கப்பொருளை.

நற்குணநட்செய்கைகளாலும் புகழாலும் குலத்தை விளங்கச்செய்தல்பற்றி 'நந்தாவிளக்கணைய நாயகன்' என்றும், மக்களுக்குத் தந்தை அன்போடு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்தல்போலக் குழிகளுக்குப் பலகன்மைகளுஞ் செய்தலால் 'நானிலத்தோர் தந்தை' என்றும், தருமத்தையுண்டாக்கி வளர்த்தலால் 'அறத்தின்தாய்' என்றும் தசரதன் கூறப்பட்டான். நந்தாலினக்கு - தூண்ட வேண்டாத இரத்தினத்திபுமுமாம். நால்கிலம் - முல்லை குறிஞ்சி மருதம் கெய்தல் என்னும் நான்குநிலங்களைபுடையது; பண்புத்தொகையன்மொழி; பாலுக்கு நிலமில்லை யென்பர். 'தந்தாய் தனியறத்தின் தாயே' என்பது - சிறப்பினால், ஆண்பால் பெண்பாலாயிற்று; "தாதாய் மூவேழுலகுக்குத் தாயே" என்ற தோடு ஒப்பிடுக: [நன் - பொது - உஅ.] "உருவகவுவமையிற் றினைசினை முதல்கள், பிறழ்தலும் பிறவும் பேணிளர் கொளலே" என்றதில், 'பிறவும்' என்றதனால், உருவகத்திலும் உவமையிலும் பால்மயங்கக்கூற்தல் அமைக்கப்பட்டது; இங்கு உருவகம். இகல் வேந்தரேறு - வகதேசவுருவகம். அத்தோ - ஹந்த என்ற வடசொல்லின் திரிபென்பர்; இரக்கக்குறிப்பாகவரும். பி-ம்:—¹இறந்தனையோ. ²ஆருளரோ. ³மற்றென்றான். (ககசக)

கூக. சொற்பெற்ற 1நோன்பின் துறையோ னருள்வேண்டி
நற்பெற்ற வேள்வி நவை 2நீங்க நீயியற்றி
யெற்³பெற்று நீபெற்ற 4தின்னுயிர்போய் 5நீங்கலோ
கொற்பெற்ற வெற்றிக் கொலைபெற்ற கூர்வேலோய்.

(இ-ள்.) கொன் பெற்ற - (பகைவர்க்கு) அச்சம் (தருதலைப்) பெற்றதும்,
வெற்றி கொலை பெற்ற - வெல்லுதல்தொழிலையும் கொல்லுதல்தொழிலையும்
கொண்டதுமான, கூர் வேலோய் - கூர்மையான வேலாயுதத்தையுடைய
வனே! சொல் பெற்ற - புகழ்பெற்ற, நோன்பின் துறையோன் - தவத்துறையில்
தேர்ந்த கலைக்கோட்டுமுனிவனது, அருள் - கருணையை, வேண்டி - விரும்பிப்
பெற்று, (அம்முனிவனைக்கொண்டு), நல் பெற்ற வேள்வி - நன்மைபெற்ற
யாகத்தை, நவை நீங்க - குற்றமில்லாமல், நீ - இயற்றி-செய்து, என் பெற்று-
என்னை (புத்திரனாக) ப்பெற்று, நீ பெற்றது-(அதனால்) நீ அடைந்த பயன்;
இன் உயிர் போய் நீங்கல் - இனிய உயிரீங்கிப் போதல்தானோ? (௭-அ.)

அறுபதினாயிரம் வருஷகாலமாக உயிர்வாழ்ந்து உலகாண்டுவந்த சக்கர
வர்த்தி பின்பு மக்களை அரிதிற்பெற்று அவர்களுள் ஒருவனைப் பிரிந்த சோகத்
தால் உயிரீங்கினதனால், இங்ஙனங் கூறப்பட்டது. சொல் - புகழ்; “சொல்
மாண்பமைந்தகுழு” என்பது சிந்தாமணி. இனி, சாபாறுக்கிரகவார்த்தைகளைக்
கொண்ட என்றும், வேதவாக்கியங்களாற் பெறப்பட்ட என்றும் உரைக்கலாம்;
இரண்டாம்உரையில், இது - நோன்புக்கு அடைமொழி. நோன்பின்துறை -
விரதவொழுக்கநெறி. நோன்பின்துறையோன் - வசிஷ்டனென்றல் பொருந்
தது; வமிசுபுரோகிதனுள் அவனருளைத் தொன்றுதொட்டு இயல்பிற்பெற்ற
தன்றிப் புதிதாக இவ்வேள்விக்கென்று வேண்டிப் பெறுமையின். வேள்வி -
அசுவமேதயாகமும், புத்திரகாமேஷ்டியும், நவை நீங்க - மந்திரலோபம், கிரி
யாலோபம், திரவியலோபம் முதலிய குறைகள் இல்லாதனவாக; இனி, புத்தி
ரோற்பத்திக்குத் தடையான பாவம் ஒழிய என்னுமாம். கொன் - இடைச்
சொல்; பெருமையுமாம்- கொல் பெற்ற எனப்பிரித்து, கொல்லாந் செய்யப்
பெற்ற என்னலுமாம்; கொல் - கொல்லாந் துத் தொழிலாகுபெயர்; கொல்
லன் - கருமான். ௮-ம்:—1நோன்பிற். 2அறநெய்கண்ணியற்றி, தீர்தவமியற்றி.
3பெற்ற. 4உன். 5நீங்கலோ. (ககசச)

கூஉ. மன்னுயிர்க்கு 1நல்குரிமை 2மண்பார நான்சுமக்கப்

பொன்னுயிர்க்குந் 3தாரோய் பொறையுயிர்த்த வாறிதுவோ
வுன்னுயிர்க்குங் கூற்றா 4யுலகாள் வுற்றேனோ
மின்னுயிர்க்குந் தீவாய் வெயிலுயிர்க்கும் 5வெள்வேலோய்.

(இ-ள்.) பொன் உயிர்க்கும் தாரோய் - பொன்னிறமான மக
ராதப்பொடிகளை வெளிச்சித்துகிற சூரமாயையுடைவனே! மின் உயிர்
க்கும் - ஒளியை வீசுகிற, தீ வாய் - வெப்பம் அமைந்த, வெயில் - சூரியகிர

ணம்போன்ற காந்தியை, உயிர்க்கும் - வீசுகிற, வென் வேலோய் - வென் னிய வேலாயுதத்தையுடையவனே! மன் உயிர்க்கு - (ஆளுகையின்மீது) நிலை பெற்ற பிராணிகளுக்கு, நல்கு - அருள்செய்கிற, உரிமை - உரிமையை யுடைய, மண் பாரம் - (உனது) அரசாட்சியை, நான் சுமக்க - நான் ஏற்றுக் கொள்ள, பொறை உயிர்த்த ஆறு - (நீ அப்பூமிபாரம்சீங்கி) இளைப்பாறிய விதம், இது - இதுதானோ? உன் உயிர்க்கு உம் கூற்று ஆய் - (வேண்டிப் பெற்று வளர்க்க) உனது உயிருக்கும் யமன்போல் அழிவுசெய்பவனும் [உன் னைக்கொன்றபின்பு], உலகு ஆள உற்றேன் - (பின்பு) உலகத்தை யாளப் பொருத்தினேனோ? (எ-று.)

அரசர்கள் பிராயம்முதிர்ந்தகாலத்தில் தம்மகனிடம் இராச்சியபா ரத்தை ஒப்பித்துவிட்டுச் சிறிதுகாலம் இளைப்பாறி மறுமையின்பந்தருந் தவ வொழுக்கத்தைப் புரிந்து உய்வுபெறுந்தன்மை இக்கசரதனிடம் இல்லாமற் போனதைப்பற்றி இரங்கினவாறு. பொன்-உவமவாகுபெயர். பொன் உயிர்க்கும் தார் - பொற்பொழிகளைச்சிந்துகிற ஆரமுமாய்; பொன் உயிர்க்குதல் - அழகு விளங்குகலுமாய். பொறையுயிர்த்த - மகப்பெற்றன்றன்றலும்ஒன்று. ¹வென் வேல் என்ற பாடத்துக்கு - வெற்றியைத்தரும் வேல் என்க. பி-மீ:—¹நன் குரிமை, நல்லரிமை. ²வன். ³தாராய். ⁴அரசாள். ⁵வெவ்வேலாய். (ககசு)

கஉ. ¹எம்பரத்த தாக்கி யரசரிமை யிர்த்தியங்க

²டம்பரத்த தாக்கித் தவமிழைத்த வாறிதுலோ

சம்பரப்பேர்த் தானவனைத் தன்வரிச் ³சதமநன்ற

ணம்பரத்தி னீங்கா ⁴வரசளித்த வாழிபாப்.

(இ-ள்.) சம்பரன் பேர் தானவனை - சம்பரனென்னும் பெயரையுடைய அரசான, தள்ளி - அழித்த, சதமகந்தன் - தேவேந்திரனது, அம்பரத்தின் நீங்கா அரசு - விண்ணுலகத்தினின்று நீங்காத அரசாட்சியை, அளித்த - (அவ்விந்திரனுக்குக்) கொடுத்தருளிய, ஆழியாய் - சக்கரவர்த்தியே! அரசு உரிமை - (உனது) அரசாளும் அதிகாரத்தை, எம் பரத்தது ஆக்கி - என்வச மாகச் செய்துவிட்டு, இந்தியங்கள் - (உனது) பஞ்சேந்திரியங்கள், தம் பரத் தது ஆக்கி - தமது அநீனத்திலிருக்குமாறு செய்து [பஞ்சேந்திரியங்களை யடக்கி], தவம் இழைத்த ஆறு - (நீ) தவஞ்செய்த விதம், இது - (எ-று.)

எனக்கு அரளையீந்து இந்திரியங்களையடக்கித் தவஞ்செய்யப்போகின்றே னென்றாயே; தவஞ்செய்தது இதுதானோ என்று, தசரதன் தவஞ்செய்யச் செல்லாது இறந்ததுகுறித்து, இராமபிரான் இரங்கிக் கூறுகின்றனனென்க. எம்பரத்தது ஆக்கி - என்பாரமாக இறக்கிவிட்டு என்னுமாய், முன்னிலையாக உம்பரத்ததாக்கி எனச் சொல்லவேண்டிய இடத்து, தம்பரத்ததாக்கி என்றது - முன்னிலையிற் படர்க்கைவந்த வழுவுமைதி. இந்திரியம் என்ற வடசொல் திரிந் தது. ²வெம்பவத்தின் வீயத் தவம்விளைத்த என்றபாடத்துக்கு, இந்தியங்கள் -

இந்திரியங்களைக்கொண்டு, வெம் பவத்தின் வீய - கொடிய பிறவியினின்றும் நீங்க, தவம்விளைத்த என்க. தாவன் - (காசியபர்மனைவிகளுள்) ததுவின் மகன். சதமகன் - தூறு (அசுவமேத) யாகஞ்செய்தவன். பி-ம்:—¹என். ²வெம்பவத்தில்வீழாத், வெம்பாததீவிய, வெம்பருத்திவீழ். ³சதமகற்கன்று. ⁴அரசேந்த. (ககசக)

கூசு. ¹வேண்டுந் திறத்தாரும் வேண்ட வரசாட்சி பூண்டிவ் வுலகுக் கிடர்²கொடுத்த புல்லனென் மாண்டு ³முடிவதல்லான் ⁴மாயா வுடம்பிதுகொண்டாண்டு வருவதினி யார்⁵முகத்தே நோக்கவோ.

(இ-ள்.) வேண்டும் திறத்து - (யாவராலும்) வேண்டப்படுந் தன்மையை யுடைய, அரசாட்சி - அரசுபுரிதலை, ஆர்உம் வேண்ட - எப்படிப்பட்ட பெருந்தகையானரும் (தமது குறையைக்கூறிப்) பிரார்த்திக்க, பூண்டு - மேற் கொண்டு, இ உலகுக்கு இடர் கொடுத்த புல்லனென் - (நீ இறத்தற்குக் காரணமாய்) இவ்வுலகமுழுவதுக்குந் துன்பந்தந்த அற்புதான நான், மாண்டு முடிவது அல்லால் - இறந்தொழிவதல்லாமல், மாயா உடம்பு இது கொண்டு - உயிர் நீங்காத இவ்வுடம்பைக்கொண்டு, ஆண்டு வருவது - ஆட்சிசெய்து வருவேனெயின் அது, இனி யார்முகத்தே நோக்கல் - இனி யார்முகத்தில் விழிக்கவோ?

யாவரின் குறையையும் போக்குவதே அரசுபுரிதலின் பயனாயிருக்கவும், அங்ஙனம் பிறர்குறையைப்போக்க முயலாது உலகுக்கெல்லாம் துயர்கொடுத்த தால், தன்னை இராமன் புல்லனெனப் பழித்துக்கூறுகின்றான். இப்படிப்பட்ட நான் எவர்முகத்தில் விழித்தற்குந் தகுதியற்றவ னதலால், இவ்வுடம்பைவைத்துக்கொண்டிராமல் போக்குவதே முறையாகு மென்கின்ற நென்க. ¹வேண்டுந் திறத்தாரும் வேண்டா என்ற பாடத்திற் று எல்லாப்பொருளையும்தமக்குவேண்டு மென்கின்ற தன்மையையுடையோரும் விரும்பாத என்று பொருள்கூறி, அரசு புரிகையிலுள்ள சிரமமிகுதியை இங்ஙனங் கூறிய தென்க: தந்தைக்குச் சிரம பரிகாரஞ்செய்து மகிழ்வித்தற்கு உதவாத என் அரசாட்சி பயனற்றது என்ற வாறு. பி-ம்:—²இழைத்த. ³முடிவது. ⁴மாயவுடம்பு. ⁵முகத்தை. (ககசு)

கூரு. தேனடைந்த சோலைத் திருநாடு கைவிட்டுக் கானடைந்தே நென்னத் தரியாது காவலரீ வானடைந்தா யின்ன ¹மிருந்தேனான் வாழ்வுகந்தே யுனடைந்த தெவ்வ ருயிரடைந்த ²வொள்வேலோய்.

(இ-ள்.) ஊன் அடைந்த - உடற்கொழுப்பையடைந்த, தெவ்வர் - பகை வர்களது, உயிர் - உயிரை, அடைந்த - கவர்ந்த, ஒன் வேலோய் - விளங்குகிற வேலாயுதத்தையுடையவனே! (யான்), தேன் அடைந்த சோலை திரு நாடு கைவிட்டு - தேன்பொருந்தின சோலைகள் குழந்த அழகிய (கோசல) நாட்டை நீங்கி, கான் அடைந்தேன்-வனத்தைச்சேர்ந்தேன், என்ன - என்றதை அறிந்த

மாத்திரத்தில், காவல - அரசனே! நீ—, தரியாது - (எண்ணப்பிரிந்த துயரத் தைப்) பொறுக்கமுடியாமல், வான் அடைந்தாப் - பரலோகஞ்சென்றாய்; (நீ அங்ஙனஞ்சென்றதை அறிந்தவனவில் இறவாமல்), நான்—, வாழ்வு உகந்துவ இன்னம் இருந்தேன்-இவ்வுலகவாழ்க்கையை விரும்பியே இன்னமும் பிழைத் திருந்தேன் ; [இது என்ன இரக்கமின்மை! என்றபடி]; (எ-று.)

இவ்வுலகத்தில் நான் உள்ள இடம்விட்டு வேற்றிடஞ் சென்றவனவில், நீ உயிர்நீங்கினாய்; நீ இவ்வுலகம்விட்டு வேற்றுலகஞ்செல்லவும் யானே இற வாது உயிர்வாழ்ந்துநின்றேன்; இது என்ன கொடுமை! என்பதாம். அன்பு சிறிதும் இல்லாத என்னிடத்து நீ அன்புவைத்தாயே என இரங்கியவாறு. உயிர் அடைந்த வேல் - அருவப்பொருள்மேலுஞ் செல்வத்தை வேலின்சிறப்பு விளங்கும். பி-ம்:—¹உயிர்சுமந்துவாழ்வுகந்தேன். ²வெவ்வேலாம். (ககசஅ)

ககச. வண்மைஇய ¹மான முமேல் வானவர்க்கும் ²பேர்க்ககிலாத் திண்மைஇயுஞ் செங்கோ நெறியுந் திறம்பாத வண்மைஇயு மெல்லா முடனேகொண் ³டேகினையே தண்மைஇ தகைமதிக்கு மீந்த தனிக்குடையோய்.

(இ-ள்.) தகை மதிக்குடம் - பெருமையையுடைய (பூர்ண) சந்திர னுக்கும், தண்மை ஈந்த-குளிர்ச்சியைக் கொடுக்கும்படியான, தனி குடையோய்- ஒப்பற்ற குடையையுடையவனே! (உனது), வண்மைஉம்-ஈகைக்குணத்தையும், மானம்உம் - மாணத்தையும், மேல் வானவர்க்குடம் பேர்க்ககிலா திண்மை உம் - மேலுலகத்திலுள்ள தேவர்களுக்கும் (எதிர்த்து) அழிக்கமுடியாத வலிமையையும், செங்கோல் நெறியும்-நீதிதவறாத அரசாட்சிமுறைமையையும், திறம்பாத உண்மைஉம் - தவறாத சத்தியத்தையும், எல்லாம் - (மற்றும்) எல்லா நற்குணங்களையும், உடனே கொண்டு வகினை ஏ - கூடவே எடுத்துக்கொண்டு (இவ்வுலகத்தினின்று) சென்றாயே! (எ-று.)

உனக்கு இருந்த வண்மை முதலியன போன்ற உயர்குணங்கள் இனி உலகத்தில் எவர்க்கும் இல் வென்பதாம். வண்மை - ஏற்றார்க்கு மாற்றாது கொடுத்தல், மானம் - எப்பொழுதும் தம்பிலையில் தாழாமையும், ஊழ்வினையால் தாழ்வுவந்தவிடத்து உயிர்வாழாமையுமாம். உலகமுழுவதற்கும் கண்ணிழல் செய்கிற சந்திரன் அத்தண்மையைப்பெற்றது இங்குடையினிடத்தே யென்னு மாறு அவ்வளவு குளிர்ச்சியை உலகோர்க்குத் தருவ தென்பது, 'தண்மைதகை மதிக்குமீந்த தனிக்குடை' என்பதன் கருத்து. தனிக்குடை என்றது, தனியா சாட்சியை; அதற்குத் தண்மை-குடிகளுக்கு இன்பஞ்செய்தல், நான் கடியிலும் உயிரளபெடைகள் - ஓசையின்பம் பயக்க வந்தன; இது - அடியளபுத் தோடை யெனப்படும். அளபெடையில்லாத பாடமும் பொருந்தும்; கொச்சக மாதலின். பி-ம்:—¹மானமும் வானவர்க்கும், மேல்மானவர்க்கும். ²போக்க கிலாத், போர்க்கொணாத். ³வகினையோ. (ககசக)

௬௭.—இரங்கும் இராமனைத் தம்பியார் தாங்க, வசிட்டன் தேற்றதல்.

என்றெடுத்துப் பற்பலவும் பன்னி யிடருழக்குங்
 குன்றெடுத்த ¹போலும் குவவுத்தோட் கோளரியை
 வன்றடக்கைத் தம்பியரும் ²வந்தடைந்த மன்னவருஞ்
 சென்றெடுத்துத் தாங்கினார் ³மா⁴வதிட்டன் தேற்றினான்.

(இ-ள்.) என்று எடுத்து பற்பலவும் பன்னி - என்று குரவெடுத்து மிகப் பலவார்த்தைகளை விடாது கூறி, இடர் உழக்கும்-துன்பத்தில் மூழ்குகிற, குன்று எடுத்த போலும் குவவு தோள் கோள் அரியை-மலைகள் திரண்டு வடிவமெடுத்தவற்றை யொக்கின்ற திரண்ட தோள்களையுடைய வலிய சிங்கம்போன்ற ஸ்ரீராமனை, வல் தட கை தம்பியர் உம் - வலியபெரியகைகளையுடைய தம்பி மார்மூவரும், வந்து அடைந்த மன்னவர் உம்-(அப்போது அங்கு) வந்துசேர்ந்த அரசர்களும், சென்று எடுத்து தாங்கினார் - அருகிற்போய் எடுத்து அணைத் தார்கள்; மா வதிட்டன் தேற்றினான் - பெருமைபொருந்திய வசிஷ்டமுனி வன் தேறுதல் கூறுபவனுான்; (எ-று.)—அதனை, மேல் ௭௦ - ஆவ் கவிமுதல் பத்துக்கவிகளிற் காண்க.

கோளரி - ஆண்சிங்கம். வலிஷ்டன் என்ற வடசொல்லுக்கு. - (இந்திரியங்களை) வசப்படுத்தியவ னென்றும், ஞானத்திற் குடிக்கொண்டவனென்றும் காரணப்பொரு ளுரைப்பார். பரதன் முன்னதாகத் தம்பியுடன் தனியே இராமனை வந்துசேர்ந்ததனால், பிறகு மற்றையோர் வாலாயின ரென்பதைக் குறிப்பிக்க, 'வந்தடைந்த மன்னர்' என்றது. பி-ம்:—¹ஒக்கும், ²மற்றுள்ள. ³திரு, ⁴வசிட்டன். (கக௭௦)

௬௮.—பரத்துவாசன் தொடக்கமான இருடியர் முதலிய பலரும் அங்கு வந்துசேர்ந்ததை இரண்டுகவிகள் கூறும்.

பன்னரிய ¹நோன்பிற் பரத்துவனே ²யாதியாம்
³பின்னு சடையோரும் பேருலக மோரேழின்
 மன்னவரு மந்திரிய ரெல்லாரும் வந்தடைந்தார்
 தன்⁴னுரிமைச் சேனைத் தலைவோருந் ⁵தாமடைந்தார்.

(இ-ள்.) (அப்பொழுது), பன் அரிய நோன்பின் - சொல்லுதற்கரிய தவத்தையுடைய, பரத்துவன்வ ஆதி ஆம் - பரத்துவாசன் முதலான, பின்னு சடையோர் உம்-திரித்துவிட்ட சடையையுடைய முனிவர்களும், பேர் உலகம்-ஓர் ஏழின் மன்னவர் உம்-எழுதிவுகனாகவுள்ள பூமியிலுள்ள அரசர்களும், மந்திரியர் எல்லார் உம் - எல்லாமந்திரிகளும், வந்து அடைந்தார் - அருகில்வந்து சேர்ந்தார்கள்; தன் உரிமை சேனை தலைவோர் உம் தாம் அடைந்தார் - சக்கர வர்த்திக்கு உரிய சேனையின் தலைவர்களும் வந்து சேர்ந்தார்கள்; (எ-று.)

தீழ்'வந்தடைந்தமன்னவர்' என்று குறிப்பித்த பரதனுடன் புறப்பட்டவர் வந்துசேர்ந்தமையை இரண்டுசெய்யுளினால் விவரித்துக்கூறுகின்றன சென்க. பேருலகமோரேழின் மன்னவர் - வழிவுகள் லுமுன்ன அரசர்கள். மந்திரம் - ஆலோசனை; அதனையுடையவன், மந்திரி. பி-ம்:—1 நோன்பின். 2 ஆதியாய். 3 பின்னுஞ், 4 உரிய. 5 தான், வந்து.

(ககடுக)

ககக. மற்றும் வரற்பால ரெல்லாரும் வந்¹தடைந்து
சுற்று ²மிருந்த வமைதியினிற் துன்புழக்குங்
கொற்றக் குரிசின் முகநோக்கிக் கோமலரோன்
பெற்ற பெருமைத் ³தவமுனிவன் பேசுவான்.

(இ-ள்.) மற்றுஉம் - இன்னும், வரல் பாலர் எல்லாரும் - வரத்தக்க (அந்தணர் முதலியோர்) யாவரும், வந்து அடைந்து - வந்து சேர்ந்து, சுற்று உம் இருந்த அமைதியினிள் - சுற்றிலுமிருந்த சமயத்தில், துன்பு உழக்கும் கொற்றம் குரிசில் முகம் நோக்கி - துன்பத்திலழுந்திய வெற்றியையுடைய புருஷோத்தமனுன ஸ்ரீராமனது திருமுகத்தைப் பார்த்து, கோ மலரோன் பெற்ற பெருமை தவம் முனிவன் - (எல்லாமலர்களினுஞ்) சிறந்த தாமரையில் வீற்றிருக்கிற பிரமன் பெற்ற (புதல்வனுன) மகிமையைபுந் தவத்தையுடைய வசிஷ்டமகாமுனிவன், பேசுவான் - தேறுதல் கூறுபவனுனன்; (எ-று.)

தீழ் சுஎ - ஆம் கவியில் "வந்தடைந்தமன்னவருஞ் சென்றெடுத்துத் தாங்கி னார் மாவதிட்டன் தேற்றினான்" என்று சுருக்கமாகக் கூறிய கவி, இரண்டுகவி களால் யாவரும் வந்தமையைவிவரித்துக்கூறிப் பிறகு வசிட்டன் தேற்றிய வகையை விவரிப்பதற்காக 'தவமுனிவன்பேசினான்' என்கின்ற ராதலால், இது 'கூறியதுகூறல்' என்னுங் குற்றமாகாது, இங்ஙனம் சுருக்கமாக முதலிற் கூறிப் பின் விவரித்துக்கூறுவது இக்கவியின் வழக்கமாதல், துண்ணிதினோக் கினுற் புலனாகும். வசிஷ்டன் - பிரமனது நகத்திற் பிறந்தவன்; "உகிரில் வசிட்டனுந் துலங்கியக்கெழுந்தான்" என்பது, பாகவதம். பி-ம்:—1 அடைந் தார். 2 இருக்கும். 3 திரு.

(ககடுஉ)

எ0.—இதுமுதற் பத்துக்கவிகள் - வசிஷ்டன் தேறுதல் கூறுவதைத்
தேர்விக்கும்.

வேறு.

துறத்தலு நல்லறத் ¹துறையு மல்லது
புறத்தொரு ²துணையிலை பொருந்து ³மன்னுயிர்த்
கிறத்தலும் பிறத்தலு மியற்கை யென்பதை
மறத்தியோ மறைகளின் வரம்பு கண்டீர்.
ஒன்பதுகவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) 'துறத்தல் உம் - (இல்லறவொழுக்கத்தைத்) துறந்து செல்லுதலும், நல் அறம் துறை உம் - (இல்லறத்தி லிருந்த காலத்தும்) நல்லதருமவழியிற் செல்லுதலும், அல்லது - (இவ்விரண்டும்) அன்றி, பொருந்தும் மன் உயிர்க்கு - (உலகவாழ்க்கையிற்) பொருந்தின நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கு, புறத்து ஒரு துணை இலை - வேறு ஒருதுணையும் இல்லை: (அவ்வுயிர்களுக்கு), இறத்தல் உம் பிறத்தல் உம் இயற்கை - மாணமும் சன்னமும் இயல்பே,' என் பதை, மறைகளின் வரம்பு கண்ட நீ-வேதங்களின் எல்லையை அளவிட்டறிந்த நீ, மறத்திலு - மறத்தாயோ? (எ-று.)

மறத்திலையாயின், உனதந்தை நல்லறத்துறையில் நெடுங்காலம் நின்ற பின்பு இறந்ததற்கு இரங்கக் காரணமில்லை யென்க. வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்த வழி யாதலின், துறத்தல் முன் கூறப்பட்டது. பி-ம்:—¹தொழிலும். ²பொருள். ³மன்னுயிர். (ககடுக)

எக. ¹உண்மையில் பிறவிக ளுலப்பில் கோடிக
டண்மையில் வெம்மையிற் ²தழுவி னவ்வெனும்
வண்மையை ³நோக்கியவ் ⁴வறிய கூற்றின்பாற்
கண்மையு ⁵முளதெனக் கருத லோகுமோ.

(இ-ள்.) '(உயிர்களுக்கு), உண்மை இல் பிறவிகள் - நிலையில்லாதனவாகிய பிறப்புக்கள், உலப்பு இல் கோடிகள் - அளவில்லாத கோடிக்கணக்கானவை: (அவை), தண்மையில் வெம்மையில் தழுவின - இன்பத்தாலும் துன்பத்தாலும் தழுவப்பெற்றவை,' எனும் - என்ற, வண்மையை-(தூல்களில்) மிகுதியாகக் கூறியதன்மையை, நோக்கி - அறிந்தபின்பு, அ வறிய கூற்றின்பால் கண்மைஉளது என கருதல் உம் - அந்தக்கொடிய யமனிடத்துக் கண்ணோட்டமுள்ளதென்று நினைத்தலும், ஆகும் - கூடுமோ? [கூடாது என்றபடி].

உயிர்க்குப் பலபிறவிகளுள்ளனவென்பதையும் அப்பிறவிகள் நண்மை தீமைகள் கலங்கேநிற்குமென்பதையும் உணர்ந்தபின், பிறந்தஉயிரைக் காலன் இரக்கமின்றிக் கொண்டு செல்வா நென்பதைத் தெற்றெனவுணரலாமாதலால் தசரதன் காலவயத்தனானதற்கு இரங்குதல் தகாதென்று கூறியவாறு. உண்மையில் பிறவி-தோன்றியழியுத்தன்மையவான பிறப்பு. தண்மையில் வெம்மையில் தழுவின - நல்வினையாலுந் தீவினையாலுந் தொடரப்பட்டவை யென்றுங் கொள்ளலாம். வறுமை-இங்கே, இரக்க மின்மை. ⁴அரியகூற்று என்ற பாடம், மோனைத்தொடைக்கு முரணும். கண்மை - கண்ணின்தன்மை; "கண்ணுடையார், கண்ணோட்டமின்மையுமில்" எனத் திருக்குறளிற் கூறியதனால், கண்ணோட்டம் கண்ணின்தன்மையாதல் அறிக. "தவத்துறையாக்கள் மிகப்பெருஞ் செல்வ, நீற்றினம்பெண்டி ராற்றற்பாலகர், முதியோரென்னு னிளையோரென்னுன், கொடுத்தொழிலாளன் கொன்றனன் குவிப்ப" என்று யமனது தயையில்லாத்தன்மையைக் கூறியிருத்தல் காண்க. பி-ம்:—¹உண்மையிற். ²தழுவியுந். ³நோக்கிடா. ⁴வலிய. ⁵உண்டெனக். ⁶பாலதோ. (ககடுச)

௭௨. பெறுவதன் முன்னுயிர் பிரிதல் காண்டியான்

மறுவது¹ கற்பினில் வையம் யாவையு

²மறுபதி ³ஆயிர மாண்டு மாண்டவ

னிறுவது ⁴கண்டவற் ⁵கிரங்கல் வேண்டுமோ.

(இ-ள்.) பெறுவதன் முன் - (தாய்) பெறுவதற்கு முன்னமே, உயிர் பிரிதல் - (சிலபிராணிகள்) உயர்நீக்குதலை, காண்டி ஆல் - (உலகத்தில்) பார் கின்றாயன்றோ? (அங்ஙனமிருக்க), மறு அறு கற்பினில் - குற்றமில்லாத கல்வியினால், வையம் யாவைஉம் - உலகமுழுவதையும், அறுபதினாயிரம் ஆண்டு உம் ஆண்டவன் - அறுபதினாயிரம் வருஷகாலம் அரசாண்ட சக்கரவர்த்தி, இறுவது - இறந்தலை, கண்டு - அறிந்து, அவற்கு - அவன்பொருட்டாக, இரங்கல் வேண்டும்ஓ - மனம்வருந்துதல் தகுதியோ? [அன்று என்றபடி]; (எ-று.)

பிறந்ததும் பிறவாததுமாக இருக்கையில் தானே இறப்பு நேர்வதையும் நாம் கண்கூடாகக் கண்டுகொண்டிருக்க, வருஷம் அறுபதினாயிரம் அரசுபுரிந்து பின் இறந்தமன்னவன் திறந்து இரங்குதல் தகுதியின்றென்றவாறு. “பீட்பிதுக்கிப், பிள்ளையைத் தாயலறக் கோடலான்” என்றார் காலடியாரிலும். காண்டியால், ஆல் - தேற்றம். கற்பு - தொழிற்பெயர். இரண்டாம் அடிக்கு - குற்றமில்லாத பதிவிரதாதருமத்தையுடைய பூமிமுழுவதையும் என்றும் உரைக்கலாம்; இங்கே, பூமிக்குக் கற்பு - பல அரசர்களுக்குப் பொதுவாகாமல் தசரதனொருவனுக்கே உரியதாகத் தல். பி-ஓ:—¹சிறப்பினில், சிறப்பினில், பிறப்பினில், ²அறுவதின். ³ஆயிரத்து. ⁴கண்டதற்கு, கண்டிதற்கு. ⁵இரங்கவொண்ணாமோ, இரங்கவேண்டுமோ.

(கருதி)

௭௩. சிலமுந் தருமமுஞ் சிதைவில் ¹செய்கையுஞ்

சூலமுந் திகிரியுஞ் சொல்லுந் ²தாங்கிய

மூலம்வந் துதனிய ³மூவர்க் காயினுந்

காலமென் றொரு⁴வலை கடக்க ⁵லாகுமோ.

(இ-ள்.) சிலம்உம் - தவவொழுங்கத்தையும், தருமம்உம் - அறத்தையும், சிதைவு இல் செய்கைஉம் - அழிதலில்லாத படைத்தற்றொழிலையும், சூலம்உம் - சூலாயுத்தையும், திகிரிஉம் - சக்கராயுத்தத்தையும், சொல்லும் - சாசுவதியையும், தாங்கிய - தரித்த, மூலம் வந்து உதவிய - (எல்லாப்பொருள்களுக்கும்) முதற்பொருளாய்ப் பொருந்தி யருள்செய்கிற, மூவர்க்கு ஆயின்உம் - திரிமூர்த்திகளுக்கானாலும், காலம் என்ற ஒரு வலை கடக்கல் ஆகும்ஓ - காலமென்கிற ஒருவலையினின்று தப்புதல் கூடுமோ? [கூடாதென்றபடி]; (எ-று.)

சிலமும் சூலமும் தாங்கிய உருத்திரன், தருமமும் திகிரியும் தாங்கிய திருமால், சிதைவில்கெய்கையும் சொல்லும் தாங்கிய பிரமன் என முறைநிரன்றைப் பொருள்கோள்படக் கூறியவாறு. இங்கே ‘சொல்’ என்பதற்கு-கலைமகனென்றே பொருள்கொள்ளுதல் தகுதி யென்பதைக் கீழ் மந்தராரூப்ச்சிப்படலத்தில் “உருளுநேயியு மொண்கவ ரெஃகமு, மருளில் வாணியும் வல்லவர்

மூவர்க்கும்” என்றதனோடு ஒப்பிட்டு அறிக்க. சூலம் திகிரி என்ற ஆயுதங்களோடு சொல்ல உடன்றிழுத்தியது, சொல் சாபாதுக்கிரக மூலமாகக் கருதிய பயனைத் தவறாமல்தந்து துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலாத்துக்குக் கருவியாகுதலால், இனி, சொல் தாங்குதல் - வேதத்தை எப்பொழுதும் வாயா லோதுதலும், புகழ்பெறுதலும் என்பாரும் உளர். உருத்திரனுக்குச் சீலம் - சவடமுடியும் தோலுடையுந் தரித்து யோசுசெய்துநின்றல். திருமால் காத்தல் தொழிற்கடவுளாதலால், தருமந்தாங்குகிறவனாவன். சிதைவில் செய்கை - படைத்தற்றொழில், மூலம்வந்து உதவிய மூவர்என்பதற்கு - மூலப்பொரு ளாகிய பரம்பொருள் உட்புகுந்து உதவப்பெற்ற மும்மூர்த்திக னெனக்கூறி, பரம்பொருள் உட்புகுந்திருத்தலால், அழித்தற்றொழிலைச்செய்யுந் திறனைப் பெற்ற உருத்திரமூர்த்தியும், காக்குந்தொழில் கைவரப்பெற்ற உபேந்திரமூர்த்தி யும் படைக்குந்தொழிலில் வல்லமைபெற்ற பிரமனும் என்று கூறுவாரு முளர். என்றொரு - விகாரம், ௫-ம்:—¹செய்கையாய். ²தாங்கினார். ³முதல்வர்க்கு, ⁴பொருள், வரை. ⁵கடக்கவொண்ணுமோ. (ககடுசு)

எசு, கண்முதற் காட்சிய கரை¹யி னீளத்த
வண்முதற் பொருட்கெலா முற்ற²மாவன
மண்முதற் பூதங்கண் மாயு மென்றபோ
தெண்முத³லுயிர்க்குநீ⁴யிரங்கல் வேண்டுமோ.

(இ-ள்.) கண் முதல் காட்சிய - கண்முதலிய பொறிகளின் காட்சி முதலிய புலங்களுக்குக் காரணமாகுபவையும், கரை இல் நீளத்த - எல்லையிலாத நீட்சியையுடையவையும், உன் முதல் பொருட்கு எலாம் ஊற்றம் ஆவன - பிரபஞ்சத்தினுட்பட்ட பிரதானமான பொருள்களெல்லாவற்றிற்கும் உற்பத்தித்தானமாகுபவையும் (ஆகிய), மண் முதல் பூதங்கண்-பருதிவிமுதலிய பஞ்சபூதங்களும், மாயும் - அழியும், என்றபோது - என்றால், உயிர்க்கு - (ஒரு சாதாரணமான) உயிரின்பொருட்டாக, எண்முதல் - மனத்தில், நீ—, இரங் கல் - வருந்துதல், வேண்டும்ஓ - தகுதியோ? [அன்று என்றபடி]; (எ-று.)

‘கண்முதற்காட்சிய’ என்றதன்கருத்தை விளங்கவுணர்த்தற்கு அடியில் வருவதை அறிக்க:—“மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியெனப் பேர்பெற்ற, வைவாயுமாயவற்றின்மீதடுத்துத் - துய்ய, சுவை யொளி யூ ரோசை நாற்றமென்றைத் தால், அவை முதற் புந்லமாம்” என்பது, பூதங்கன்பரிணமித்து உடம்பா மாறு கூறுகின்றது; பூதங்களைத்தும் தத்தம் தன்மை நீங்கி மண் உடம்பாயும், நீர் வாயாயும், தீக் கண்ணாயும், காற்று மூக்காயும், ஆகாயம் செவியாயும் நின்று உடம்பாம். பொறிகள்தோறும் விநியோகப்பட்ட புலன், சுவை முதல் ஐந்து வகைப்படும்; இவ்வைந்தும் பொறியைத்தினு மேறிமண்ணுல் உடம்பு ஊறாயும், நீரால் வாய் சுவையாயும், தீயால் கண் ஒளியாயும், காற்றால் மூக்கு நாற்றமாயும், வாளுல் செவி ஓசையாயும் வந்து உடம்பாம்.’ இனி, கண்முதற்காட்சிய என்பதற்கு-பஞ்சேந்திரியங்களின் உணர்வுக்கு இலக்காகுபவை யென்றலும் ஒன்று.

நீளம்-தொழிற்பெயர். பஞ்சீகரண மெனப்படுகிற பஞ்சபூதங்களின் சேர்க்கையிலேயே பொருளனைத்தும் உண்டாவதால், 'உண்முதற்பொருட்கெலா மூற்ற மாவன' என்றது. பஞ்சீகரணமாவது - பிருதிவியில் ஒருபாதி பிருதிவியும், மற்றைப்பாதி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசங்களும், இவ்வாறே மற்றைப் பூதங்களிலும் பாதி அதுவும் பாதி மற்றைநான்குமாகக் கலத்தல்; இப்படி அந்யோந்யமாகக் கலந்தாலொழியப் பிரமாண்டம் உண்டாகாது. 'இவைவகடிகுளல்லது காரியகரமல்லாமைமையாலே மண்ணையும் மணலையும் நீரையும் சேர்த்து ஒரு த்ரவ்யமாக்கிச் சுவரிடுவாரைப்போலே, ஈஸ்வரன் இவற்றையெல்லாம் தன்னிலே சேர்த்து ஒரு அண்டமாக்கி' என்றார், பின்னிலோகாசார்யரும். இனி, உண்முதற்பொருட்கெலாம் என்பதற்கு - உலகத்திலுள்ள எல்லாப்பொருள்கட்கும் எனினுமாம். உண்முதற்பொருட்கு எலாம் என்றுகொண்டு - உண்ணுதல் முதலிய துகர்ச்சிக்குரிய பொருள்களுக்கெல்லாம் என்பாரும் உளர். ஊற்றம்-ஊறுமிடம்; எனவே, காரணமாயிற்று. எண்முதல்—முதல்-ஏழனுருபு; "கரன்முதல் வந்த வுரன்மாம்மாலை" என்றவிடத்துப்போல. இனி, 'எண்முதலுயிர்க்கு' என்பதற்கு - எளிமையையுடைய தந்தையின் உயிருக்கு என்பாரும் உளர். எண்முதல் - நன்கு மறிக்கப்படுகிற முதற்கடவுளே! என்னவுமாம். பி-ம்:—¹இலாதன. ²ஆயின. ³உயிர்க்கெலாம், உயிர்க்கினி, அவற்குநீ. ⁴இயம்ப, இரங்க. (ககங்)

எரு புண்ணிய ¹நறுநெயிற் பொருவில் காலமாந்
திண்ணிய திரியினில் ²விதியென் ³மீயினி
லெண்ணிய ⁴விளக்கவை யிரண்டு மெஞ்சினு
லண்ணலே⁵யவ்வதற் கையம் ⁶யாவதோ.

(இ-ள்) அண்ணலே - சிறந்தவனே! புண்ணியம் - நல்வினையாகிய, நறுநெயில் - பரிமளிக்கிற நெய்யிலே, பொருவு இல் - காலம் ஆம் - ஒப்பில்லாத காலமாகிய, திண்ணிய திரியினில் - வலிய திரியிலே, விதி என் தீயினில் - ஊழென்கிற நெருப்பினால், எண்ணிய - கருத்தோடு ஏற்றப்பட்ட, விளக்கு - (உயிர்வாழ்க்கையாகிய) தீபம், அவை இரண்டும் எஞ்சினால் - (செய்யும் திரியுமாகிய) அக்காரணங்கள் இரண்டும் ஒழிந்தால், அவ்வதற்கு - அவிந்தபோவதற்கு, ஐயம் யாவது - சந்தேகம் என்னோ? [இல்லையென்றபடி]; (எ-று.)

நல்வினையும் நியமித்தகாலமும் முடிந்தபொழுதே உயிர்வாழ்க்கை ஒழியுமென்க. சக்கரவர்த்தி நல்வினைப்பயனையே பெரும்பாலும் துகர்ந்ததனால், இவ்வு 'புண்ணியநறுநெயில்' எனப்பட்டது. விதி - இருவினைப்பயன் செய்தவனையே சென்று அடைதற்கு உரிய நியதி. எண்ணிய - காரியம் காரணமாக உபசரிக்கப்பட்டது. புண்ணியமிருப்பினும் துகர்தற்கு உரிய காலத்தின் வழியே உயிர்வாழ்க்கை யேற்படுவதால், காலத்தைத் திரியாக உருவகித்தார்; உயிர்வாழ்க்கையை விளக்குஎன்றார். உருவகவணி. பி-ம்:—¹நெய்யினில். ²விதிதன், ³சிறந்தையின். ⁴விளக்கிவை. ⁵வீவதற்கு, வீழ்வதற்கு. ⁶ஆவதோ.

எக. இவ்வுல கத்தினு ¹மிடரி னேகிடந்
தவ்²வுல கத்தினு ³நாகி னுழந்து⁴பின்
வெவ்வினை ⁵துய்ப்பன விரிந்த யோனிக
⁶ளெவ்வள விற்செல ⁷வெண்ண லாகுமே.

(இ-ள்.) (உயிர்), இ உலகத்தின்உம் - இம்மையிலும், இடரின்வ கிடந்து-
துன்பத்திலேயே அழுந்தியிருந்து, அ உலகத்தின்உம் - மறுமையிலும், நாகின்
ஆழந்து - நாகத்தில் அழுந்தி, பின் - மறுபிறப்பில், வெவ் வினை துய்ப்பன -
கொடிய வினைப்பயன்களை அனுபவித்தற்கு இடமான, விரிந்த யோனிகள் -
பலவகைப்பட்ட பிறப்புலகைகள், எ அளவில் செல எண்ணல் ஆகும் - எந்தக்
கணக்கில் அடங்க எண்ணுதல் கூடும்? (எ-று.)

ஒருவாற்றாலும் அளவிடப்படாதபடி அநந்தமாயோனிபேதங்கள் உல
கத்தில் உயிர்த்தோற்றத்துக்கு உடலாக அமைந்துள்ளன என்பதாம்: இதனால்,
கருமவசத்தால் உயிர் ஒருசரீரத்தைவிட்டு மறுசரீரத்தில் புகுதல், இரங்கத்தக்க
தன்று என்றவாறு. பி-ம்:—¹இடரிலே, இடருளே. ²உலகத்தரு. ³நாகில். ⁴தம்.
⁵அதுப்பன. ⁶எவ்வுலகில், அவ்வளவில். ⁷என்னல். (ககருங்)

எஎ. உண்டுகொ விதுவல துதவி நீசெய்வ

¹தெண்டரு ²குணத்தினுப் தாதை ³யென்றலாற்
புண்டரீ கத்தனி முதற்கும் போக்கரு
விண்டுவி னுலகிடை ⁴விளங்கி னுனரோ.

(இ-ள்.) எண் தரு குணத்தினும் - (யாவராலும்) நன்கு மதிக்கத்தக்க
நற்குணங்களை யுடையவனே! தாதை என்றால்-(தசரதன் உனக்குக்) தந்தை
யென்ற காரணத்தால், புண்டரீகம் தனி முதற்குடும் போக்கு அரு-தாமரை
மலரில் தோன்றிய ஒப்பற்ற படைத்தற்கடவுளான பிரமனுக்குஞ் செல்லுதற்
கரிய, விண்டுவின் உலகிடை - விஷ்ணுலோகத்தில், விளங்கினான் - (சென்று
சேர்ந்து) விளக்கமடைந்தான்; இது அலது - இதுவன்றி, நீ செய்வது உதவி
உண்டு கொல்-நீ தந்தைக்குச் செய்யத்தக்க உதவி (வேறு) உண்டோ? [இல்லே
யென்றபடி]; (எ-று.)

என்தரு குணம்-தியானிக்கத்தக்க திருக்கலியாணகுணங்க னெனவுமாம்.
தந்தையை நற்கதியிற் சேர்த்தலே மைந்தரதுகடமையாதலாலும் உன்னைப்
பெற்ற பயத்தால் உன்தந்தை மீளாவுலகிடைச் சேர்ந்திட்டா னாதலாலும்,
மகனாற் பெற்றவேண்டியதைப் பெற்ற உன்தந்தையைக் குறித்து இரங்குதல்
தருதியன்றென்பதாம். என்றல் என்ற தொழிற்பெயர் மூன்றனுருபு ஏற்று
வந்தது. என்தரு குணம் - எட்டுத் தக்ககுணங்களுமாம். விளங்குதல் - ஒளி
மயமான சரீரம்பெறுதல். பி-ம்:—¹எண்டருங். ²குணத்தினுன். ³என்றுதான்.
⁴மேவினான். (ககக0)

எஅ. ஐயரீ யாதொன்று மவலிப் பாயலை

யுய்திற மவற்கினி யிதனி ¹லூங்குண்டோ

செய்வன வான்முறை திருத்திச் ²சேந்தநின்

³கையினு லொழுக்குதி கடனெலா மென்றான்.

(இ-ள்.) ஐய—! நீ—, யாது ஒன்று உம் அவலிப்பாய் அலை - சிறிதூர் துன்பமடையவேண்டா; இனி—, அவற்கு - அத்தசரதனுக்கு, இதனின் ஊங்கு - (விண்டுலோகத்தையடைதலென்ற) இதைக்காட்டிலும்க்ககான, உய்திறம் - ஈடேறும்வகை, உண்டு - (வேறு) உள்ளதோ? [இல்லை]; (ஆகையால்),—செய்வன - (நீ தந்தைக்குச்) செய்யவேண்டிய அந்திமக்கிரியை களை, வரல் முறை - (தூல்களிற் கூறப்பட்டு அதுட்டானத்தில்) வந்த முறைப் படியே, திருத்தி-செய்விதாக்கச்செய்து, சேந்த நின் கையினால் - சிவந்த உனது கைகளால், கடன் எல்லாம் ஒழுக்குதி - நீர்க்கடன்களையெல்லாம் செலுத்துவாய், என்றான்-என்று (வசிட்டன்) கூறினான்; (எ-று.)

உத்தமகதியை மன்னவனடைந் திட்டானுதலால், அவனைப்பற்றி அவலித்தல் தக்கதன்று. மேலோர் தூல்களிற் கூறிய முறையை யொட்டிச் செய்ய வேண்டிய முறைகளைச் செய்து நீர்க்கடனைச் செலுத்துவாயாக என்றனனென்பதாம். இறந்தோரைக்கருதிச் செய்யும் நீர்க்கடன் பிறிருகேவகைகளைச் சேருவதால், உத்தமகதியடைந்தாரைக் கருதியும் நீர்க்கடன் செய்யவேண்டுமென்பர். நீர்க்கடன்-தருப்பணம். பி-ம்:—¹வேறு, மேல். ²செய்க. ³கைகளாலோம்புதி.

எக. ¹விண்ணுநீர் மொக்குளின் விளியும் ²யாக்கையை

யெண்ணிரீ ³பழுக்குத விழுதைப் பாலதாற்

கண்ணினீ ருகுத்தலிற் கண்ட ⁴தில்லைபோய்

⁵மண்ணுநீ ருகுத்திதா மரைக்கையா லென்றான்.

(இ-ள்.) விண்ணுநீர் மொக்குளின் - மேகத்தினின்று விழுகிற நீரில் தோன்றுக் குமிழிபோல, விளியும் - (நிலையில்லாமல்) அழிகிற, யாக்கையை - உடம்பைக்குறித்து, நீ—, எண்ணி அழுங்குதல் - சிந்தித்துவருந்துதல், இழுதைப்பாலது - பேதைமையின்பாற்படுவதாம்; கண்ணின் நீர் உகுத்தலில் கண்டது இல்லை - கண்ணீர்சொரிதலால் அடையும்படி நென்றுமில்லை; (ஆதலால், அதனையொழித்து இனி), போய்—, தாமரை கையால் - செந்தாமரைமலர்போன்ற கைகளினால், மண்ணுநீர் உகுத்தி - (பாவத்தைப்) போக்கிச் சுத்தஞ்செய்கிற தர்ப்பணநீரைச் சொரிவாய், என்றான் - என்று (வசிட்டன்) கூறினான்; (எ-று.)

இறந்தவரைக்குறித்து இரங்குவதற்குப் பயனில்லையாதலால், செய்யவேண்டிய தர்ப்பணதிகளைச் செய்க என்கின்றான், வசிட்டமுனிவன். விண்ணுநீர் மொக்குளின் விளியும் யாக்கை - “படுமழை மொக்குளின் பல்காலுத்தோன்றிக், கெடுமிதோர்யாக்கை” என்ற நாலடியாதோடும், “மாரிமொக்குளின் மாய்ந்து”

என்ற சிந்தாமணியோடும் ஒப்பிடுக. விண் - மேகத்துக்கு ஆகுபெயர்; உ - சாரியை, யாக்கை-எழுவைத்தாதுக்கனால் யாக்கப்படுவது, கண்டது இல்லை - இறந்த தந்தையை மீண்டுங்காணாதவில்லை யெனினுமாம்; “ஆண்டாண்டு தோறு மழுதுபுரண்டாலு, மாண்டார்வருவரோ மாநிலத்தீர் - வேண்டா” என்றற்போல, 1-ம்:-1விண்ணினீர், 2வாழ்க்கையை, 3அழுத்துதல், 4இல்லைப் போய், இல்லையால், 5மண்ணினீர், 6நின்மலர்க், உன்மலர்க், நீமலர்க். (ககசஉ)

அ௦.—வசிட்டன்தேற்றியபின் இராமன் நீர்க்கடன்செய்யச்
செல்லுதல்.

என்றபி 1னேந்தலு மெழுந்து நான்மறைப்
பொன்றினிற் தனசடைப் புனித னேறும்போய்ச்
2சென்றனன் 3செறிதிரைப் புனலிற் செய்கென
4நின்றன னிராமனு நெறியை நோக்கினான்.

(இ-ள்.) என்ற பின் - என்று (முனிவன்) கூறியபின், வந்தல்உம்-ஸ்ரீராம னும், எழுந்து - இருப்பிடத்தினின்று புறப்பட்டெழுந்து, நால் மறை பொன் னினிந்து அன சடை புனிதனேறும் - நான்குவேதங்களிலும் வல்ல (உருக் கிய) பொன் இறுகிழைப்போன்ற செஞ்சடையையுடைய பரிசுத்தனை வசிஷ்ட னுடனே, போய்—, செறி திரை புனலில் சென்றனன் - நெருங்கிய அலைகளை யுடைய கங்கைநீரினிடத்திற் சேர்ந்தான்: (அப்போது,)செய்க என - (செய்யுங் கடமைகளைச்) செய்வாயென்று (வசிட்டன்)சொல்ல, நின்றனன்-(மந்தாகினிக் கரையையடைந்து) நின்றவனாகிய, இராமன்உம்—, நெறியை நோக்கினான் - (துக்கந்தணிந்து செய்யவேண்டும்) முறைமையைக் கருதினான்; (எ-து.) 1-ம்:- 1வந்தலையேந்திவேந்தரும், 2சென்றனர், 3திரைசெறி, 4நின்றனர். (ககசக)

அ௧.—இராமபிரான் இறந்த மன்னனுக்குத் தர்ப்பணஞ்செய்தல்.

புக்கனன் 1புனலிடை முழுகிப் போந்தனன்
றக்கநன் மறையவன் சடங்கு காட்டத்தான்
2முக்கையி னீர்விதி முறையி னீந்தன
னெக்கின் றுயிர்தொறு 3முணர்வு நல்குவான்.

(இ-ள்.) உயிர்தொறுதல் - எல்லாச் சீவாத்துமாக்களினிடத்தும், ஒக்க - ஒருதன்மையாக, நின்று - (அந்தராத்மாவாய்) நின்று, உணர்வு நல்குவான் - (அவற்றிற்கு) அறிவை அருள்பவனாகிய திருமால் [ஸ்ரீராமன்], புனலிடை புக்க னன் - நீரில் இறங்கி, முழுகி போந்தனன் - நீராடிவந்து, தக்க நல் மறைய வன் சடங்கு காட்ட - ஒத்தக்க சிறந்தவேதங்களை யுணர்ந்த (புரோகிதனை) வசிஷ்டன் (செய்யவேண்டுஞ்) சடங்கை அறிவிக்க, தான்—, முக் கையின் நீர் -கைகளால் மூன்றுதரம் எடுத்துவிடப்படுகிற தர்ப்பணநீரை, விதி முறையின் ஈந்தனன்-(சாஸ்திரங்களில்) விதித்த முறைமைப்படி (இறந்த தன் தந்தையை யுத்தேசித்துக்) கொடுத்தான்; (எ-து.)

யாவர்க்கும் உணர்வை நல்குங் கடவரின் அவதாரமூர்த்தியான இராம பிரான் தான் கொண்ட மானுடவேடத்திற்கு ஏற்ப மறையவன் சடங்குகாட்டத் தர்ப்பணஞ்செய்தா னென்றவாறு. சடங்கு - ஷடங்க மென்னும் வட சொல்லின் சிதைவென்பர். பி-ம்:—¹புணலினின், ²முக்கைநீர்வியது, முக்கை நன்னீர்வியி. ³உணர்வை நல்குவான், உணர்வுண்ணுவான். (ககச)

அஉ.—தர்ப்பணஞ்செய்தபின் மீண்டு இராமன் சானகியிருந்த

இடத்துக்குச் செல்லுதல்.

ஆனவன் ¹பிறவுள யாவு ²மாற்றிப்பின்
³மானமந் திரத்தவர் மன்னர் மாதவ
 ரேனையர் பிறர்களுஞ் சுற்ற வேகினன்
 சானகி யிருந்த⁴வச் சாலை யெய்தினான்.

(இ-ள்.) ஆனவன் - (அங்ஙனம் தர்ப்பணஞ்செய்தவன்) ஆன ஸ்ரீராமன், பிற உள யாஉம் ஆற்றி - மற்றுமுள்ள எல்லாக்கிரியையையுஞ் செய்து முடித்து, பின் - பின்பு, மானம் - பெருமையையுடைய, மந்திரத்தவர்-மந்திரிகளும், மன்னர் - அரசர்களும், மாதவர் - முனிவர்களும், ஏனையர் பிறர்கள் உம்-மற்றையோர் எல்லோரும், சுற்ற-சூழ, ஏகினன் - சென்று, சானகி இருந்த அசாலை எய்தினான் - சீதாபிராட்டி தங்கியிருந்த அந்த (சுடனது) பர்ணசாலையினிடத்தை யடைந்தான்; (எ-று.)

பிறவுளயாவுமென்றது - இலந்தைப்பழத்துடன் சேர்த்து இங்குதிப்பிணைக்கைக் கொண்டுசெய்த பிண்டத்தைக் காட்டு மென்பது, முதலுலால் துணியப்படும். பரதன் தன்சேனையிறங்கிய இடத்திலுள்ள தாய்மார்களையழைத்துவர வசிட்டரை யனுப்பி, சுத்துருக்கினன் சுமந்திரன் குகன் மந்திரிமார்கள் இவர்களுடன் இராமாச்சிரமத்தையடைந்து துக்கம் பொங்கப்பூலம்பி வணங்க, இராமபிரான் கேடும் வினாவித் தந்தையிறத்ததைக் கேட்டுப் புலம்பிச் சீதாலக்ஷ்மணர்க்குஞ் சொல்லிவருந்தத் தம்பியார்தேற்றித்தர்ப்பணம் முதலிய சடங்கைச் செய்யச்சொல்ல, இலட்சுமண சேதைகளுடன் சென்று மூழ்கிச் சடங்கியற்றினென்று முதலுலாற் பெறப்படும். கீழ் மந்திரப்படலத்திற் “மானநோக்கிற் கவரிமாவனைய நீரா” என்றதற்கேற்ப, “மானமந்திரத்தவர்” என்றார். ஏனையர் என்பதில், பகுதியாகிய ஏனையென்பது-எத்தனை யென்பதன் மருஉவான ஏனையென்பதன் நீட்டல்: பிறிதென்னும் பொருள்தரும் ‘ஏனை’ என்றும் இடைச்சொல்லன்று: பின்னே ‘பிறர்’ என வந்ததனாலு; இனி, ‘ஏனையர் பிறர்’ என்றவற்றை ஒருபொருட் பன்மொழி யென்பாரும் உளர். சாங்கி-ஐநகராசன்மகள்; தத்திதாந்தநாமம். இரு தவம் சாலை எனப்பதம்பிரித்து உரைத்தல் சிறப்பன்று. பி-ம்:—¹செய்கடன்பிறவும், ²ஆற்றினான், ³மானவன் மந்திரத்தலைவர்மன்னவர், ⁴நற்.

அ௩.—பரதன் சீதையின்பாதங்களில் வீழ்ந்து அரற்றுதல்.

எய்திய வேலையிற் ¹றமிய ²னெய்திய
³தையலை ⁴நோக்கினன் சாலை ⁵நோக்கினான்
⁶கைகளிற் கண்மலர் புடைத்துக் கான்மிசை
⁷யையனப் பரதன்வீழ்ந் தரற்றி னுனரோ.

(இ-ள்.) எய்திய வேலையில் - (அப்பர்ணசாலையை) அடைந்த காலத்
 தில், ஐயன் அ பரதன் - சிறப்புடையனான அந்தப்பரதன், தமிழன் எய்திய -
 (அங்குத்) தனியளாயிருந்த, தையலை-சீதாபிராட்டியை, 'நோக்கினன்-பார்த்து,
 சாலை நோக்கினான் - அத்தழைக்குடிசையையும் பார்த்து, (மிகநூக்கமுற்று),
 கண் மலர் கைகளின் புடைத்து - தாமரைமலர்போலும் (தன்) கண்களைக்
 கைகளால் மோதிக்கொண்டு, கால்மிசை வீழ்ந்து அரற்றினான் - (அப்பிராட்
 டியின்) திருவடிகளில் வீழ்ந்து அழுதான்; (எ-று.)

பாங்கியர்பலர் இடைவிடாது சூழ்ந்து பணிவிடைபுரிய அரசன்மனையந்
 தப்புரத்தில் அரசியாழ்வீற்றிருத்தற்குடரியவன் காட்டில் ஓராச்சிரமத்தில்
 தனியேயிருத்தலை நோக்கும்படி நேர்ந்தமைக்கு வருந்திக் கண்களைப் புடைத்
 துக்கொண்டு கதறிப்புலம்புவனான பரதனென்க. தையல்-அழகுடையவன்.
 கான்மிசை எனஎடுத்து அவ்வனத்திலே என்னவும் இடமுண்டு. பி-ம்:—
¹தமியன், ²எய்தியத், ⁴நோக்கியச், ⁵நோக்கினன், ³தய்யல், ⁶கய்களில், ⁷அய்யன்
 எனப் போலியானபாடமும் உண்டு. (ககசுசு)

அ௪.—பரதனது துயரம்.

வெந்துயர் ¹தொடர்தர ²விம்மி விம்மிநீ
³ருந்திய நிரந்தர மூற்று ⁴மாறில
⁵சிந்திய ⁶குரிசிலச் செம்மல் சேந்தகண்
⁷ணிந்தியங் களிலெறி கடலுண் டென்னவே.

(இ-ள்.) 'இந்தியங்களில் - பொறிகளிலே, எறி கடல் உண்டு - அலைவீச
 கிற கடல் உள்ளது,' என்ன - 'என்றுசொல்லும்படி, குரிசில் அ செம்மல் -
 பெருமையிற்சிறந்த அரசனாகிய அப்பரதனது, சேந்த கண் - சிவந்தகண்கள்,
 வெம் துயர் தொடர்தர - கொடியசோகம் பற்றுதலால், விம்மி விம்மி - மிகப்
 புலம்பி, நீர் - நீரை, உந்திய - வெளிச்செலுத்தினவையாய்; நிரந்தரம் ஊற்று
 மாறில - இடைவிடாமல் சுரத்தல் மாறுதனவாகி, சிந்திய - (நீரைச்) சொரிந்த
 வண்ணமிருந்தன; (எ-று.)

கடலிற்போலப் பரதனது கண்களில் நீர் மிக்கிருந்ததனால், கண்டோ
 ரால் 'பூமியிற்கடலிருத்தல்போல இந்தியங்களி லெறி கடலுண்டு' என்றுகருது
 மாறு ஆயிற்றென்றார்; இது தன்மைந்தற்குறிப்பேற்றவணி. உந்திய, மாறில-

பலவீன்பால் முற்றெச்சம். சிந்திய - முற்று. நிரந்தரம் - வடசொல். பிம்:—
 1தொடர்ந்தெழு. 2விம்மல், விம்ம. 3உந்தினன். 4வற்றில், மாற்றில், மாற்றல், மாறி
 னன். 5சிந்தின. 6குருதியைச். 7இந்தியங்களின். (ககஉ)

அரு.—பரதனைக் கைகளால் தாங்கித் தந்தையிறந்தமையைச்

கீதைக்கு இராமன் தெரிவித்தல்.

அந்நெடுந் துயருறு மரிய வீரனைத்

தன்னெடுங் 1கரத்தினு லிராமன் றுங்கினு

னன்னெடுங் கூந்தலை நோக்கி நாயக

னன்னெடுங் 2பிரிவினிற் 3துஞ்சினு னென்றான்.

(இ-ள்.) அ நெடு துயர் உறும் - அப்படிப்பட்ட பெருந்துன்ப மடைந்த, அரிய வீரனை - அருமையான வீரத்தன்மையுள்ள பரதனை, இராமன்—, —தன் நெடு கரத்தினால் - தனது நீண்ட கைகளால், தாங்கினான் - எடுத்து அணைத் துக்கொண்டு, நல் நெடு கூந்தலை நோக்கி - அழகிய நீண்ட கூந்தலையுடைய சீதையைப்பார்த்து, 'நாயகன் - (நம்) தலைவனான சசரதசு - கரவந்தி, என் நெடு பிரிவினில் துஞ்சினான் - என்னுடைய நீண்டகாலத்துப் பிரிய கிழந்த சோகத்தால் இறந்தான்,' என்றான் - என்று சொன்னான் ; (எ-று.)

சக்கரவர்த்திகுமாரனுக்கு உலகத்தில் தந்தையொழிய அரசரு னெவ னும் தலைவ னல்ல ஏதலால், இங்கே, தந்தை 'நாயகன்' எனப்பட்டான். பதி னாலுறவுநலனம் பிரிவதாக நிச்சயித்த தாதலாலும், பிரிந்தாரக்கு ஒவ்வொரு கணமும் ஒருயுகமாகத்தோன்று மாதலாலும், 'நெடுங்பிரிவு' எனப்பட்டது. நெடுங்கரம் - ஆஜரதுபாற்று, நன்னெடுங்கூந்தல் - பண்புக்கொகையன்மொழி. நன்மை - கூந்தலுடையாளுக்கு அடைமொழிபாகவுமாம். துஞ்சினான் - மங்கல வழக்கு. பி-ம்:—1தடக்கையால். 2பிரிவினால். 3துறந்திட்டான். (ககஉ)

அகஉ.—கீதை புலம்பந்தோடங்குதல்.

துண்ணெனு நெஞ்சினு 1டுளங்கி னுநினைக்

கண்ணெனு 2நெடுங்கடல் கலுழி கான்றிட

மண்ணெனுஞ் செவிலிமேல் வைத்த 3கையினுள்

பண்ணெனுங் கிளவியாற் பன்னி பேங்கினான்.

(இ-ள்.) (அதுகேட்ட சீதை), துண்ணெனும் நெஞ்சினான் - திடுக்கிட்ட மனமுடையவளாய், துளங்கினான் - நடுங்கி, துணை கண் எனும் நெடு கடல் கலுழி கான்றிட - தனது இரண்டு கண்க ளென்கிற பெரிய கடல் கலங்கல் நீரைச் சொரிய, மண் எனும் செவிலிமேல் வைத்த கையினான் - பூமிதேவி யென்கிற செவிலித்தாயின்மேல் வைத்த கைகளையுடையவளாய், பண் எனும் கிளவியால் - இடைப்பாட்டென்று சொல்லத்தக்க இன்சொற்களால், பன்னி- பலவாறுசொல்லி, ஏங்கினான் - புலம்பினான் ; (எ-று.)

செவிலி - வளர்க்குந்தாய். திருமகளின் அமிசமாய் அயோநிஜையாக அவ தரித்த பிராட்டியைப் பூமிதேவி பாதுகாத்துச் சநகமகாராசனிடம் ஒப்பித்த தனால், 'மண்ணெனுஞ்செவிலி' என்றார். தரையிற கைகளை யூன்றிக்கொண்டு என்பது மூன்றாம் அடியின் கருத்து. கடல் - கண்ணுக்கு, நீர்சொரிதற்கே யன்றிப் பார்திருத்தற்கும், உவமையாம். கிளவி - கிளக்கப்படுவது; கிளத்தல்- சொல்லுதல், இ - செயப்படுபொருள்விகுதி. பி-ம்:—¹துளங்கிமைத்துணைக். ²கடனெடுங், கயனெடுங், நெடுங்கயல், ³கையின்ன். (ககசுக)

அஎ.—கீதை வருத்தம்.

கன்னகு திரள்புயக் கணவன் பின்செல
நன்னக ரொத்தது நடந்த கானமு
மன்னவன் ¹துஞ்சின ²னென்ற ³மாற்றத்தா
லன்னமுந் துயர்க்கட லடிவைத் தாளரோ.

(இ-ள்.) கல் நகு - மலையை (த்தனக்கு நிகராகாதென்று) பரிகசிக் கிற, திரள் புயம் - திரண்டதோள்களையுடைய, கணவன் பின் செல - தன் கணவனான ஸ்ரீராமபிரானது பின்னே செல்லுதலால், நடந்த - (அவனு டன் கால்களாற்) சென்ற, கானம்உம் - காடும், நல் நகர் ஒத்தது - (சீதைக்கு வருத்தந் தராமல்) அழகிய அயோத்தியாகரம்போலவே யிருந்தது; (பின்பு), மன்னவன் துஞ்சினன் என்ற மாற்றத்தால் - சக்கரவர்த்தி இறந்தானென்ற வார்த்தை கேட்டதனால், அன்னம் - அன்னப்பேடுபோன்ற அச்சீதையும், துயர் கடல் அடி வைத்தான் - துன்பமாகியகடலில் கால்வைத்தான்; (எ-று.)

நகரத்து அரசச்செல்வத்தைத் துறந்து வனம்புகுந்தபொழுதுந் துன்ப மறியாத சீதை தசரதன் இறந்தானென்றதனால் துன்பத்தையறிந்தானென் பது, இப்பாட்டின்கருத்து. முதலிரண்டடிகளால், கணவனுடன் செல்லுமிடம் காடாயினும் அதனைப் பிராட்டி நகராகவே கருதினா னெனக் கற்பிற்சிற்பு உணர்த்தப்பட்டது. முதலடியில், நகு-உவமவருபுமாம்; மலைபோல் விளங்குகிற என்னினுமாம். துயர்க்கடல் அடிவைத்தான் - துன்பமனுபவிக்கத் தொடங் கினான் என்றபடி; இனி, தண்டகாரணியஞ்செல்லுதல், இராமனைப்பிரிதல், இலங்கையில் வசித்தல் முதலாகப் பலபெருந்துன்பங்களை யடைவதை நோக்கி இங்ஙனங்கூறினாரென்னுமாம்; “கவ்வையம் பெருங்கடனின் முனியுங் கால் வைத்தான்” என்றார், நகரீங்குபடலத்தும். பி-ம்:—¹துஞ்சினான். ²என்னும். ³கிளவியால். (ககஎ0)

அஅ.—முனிபத்தியரீ சீதையைக் கங்கையில் முழுகுவித்து

இராமனிடஞ் சேர்த்தல்.

ஆயவ டன்னைநோர் தங்கை யேந்தினர்
தாயரின் முனிவர்தந் தருமப் பன்னியர்
தூயரீ ராட்டினர் தூயர ரீக்கினர்
நாயகம் ¹சேர்த்தினர். ²நவையு ³ணீங்கினர்.

(இ-ன்.) (அப்பொழுது), ஈவையுன் நீங்கினார் - குற்றங்களினின்று நீங்கின வர்களை, முனிவர்தம் தருமம் பன்னியர் - இருடிகளுடைய தருமத்தினி கன், தாயின் - தாய்மார்போல, (பிராட்டியினிடம் மிக்க அன்புடையவர் களாய்), நேர்ந்து - அருகிற்சென்று, ஆயவந்தன்னை - அச்சிதையை, அம் கை வந்தினர் - அழகிய கைகளால் தாங்கி (அழைத்துக்கொண்டுபோய்), தாய் நீர் ஆட்டினர் - பரிசுத்தியுள்ள கங்கைநீரிலே ஸ்நானஞ்செய்வித்து, துயரம் நீக் கினர் - (அவன்) சோகத்தைத் தணித்து, நாயகன் சேர்த்தினர் - கொழுநூன இராமனை அடைவித்தார்கள்; (எ-று.)

ஆயவன்-தீழ்க்கூறியவாறு ஆகியவன். தருமப்பன்னி-தரமபத்தீ என்னும் வடசொல்லின் சிதைவு. துயரம்நீக்குதல் - தேறுதல்கூறுதல். நான்காம் அடிக்கு - கணவனைச் சேர்த்தித் தாம் துன்பம் நீங்கினர் என்பாரும் உள்: அவ் வுரைக்கு, துன்பம் - சிதைபடுந்துன்பத்தை நோக்கியதா லாயது. பி ம்:—
1சேர்த்தினார். 2கவையில், 3கைவயும். 4நீக்கினார். (ககஎக)

அக. —சுமந்திரன் தாய்மாரோடும் சான்றவரோடும்

இராமனிடம் வருதல்.

தேன்றருந் தெரியலச் செம்ம னால்வரை

1யின்றவர மூவரோ டிருமை நோக்குமுஞ்

சான்றவர் குழாத்தொடுந் தரும 2நோக்கிய

தோன்றல்பாற் சுமந்திரன் றொழுது தோன்றினான்.

(இ-ன்.) தேன் தரும் தெரியல் - தேனைச்சொரிகிற பூமாவையையுடைய, அ செம்மல் நால்வரை - பெருமைக்குணமுடைய (இராமன் முதலிய) அக் குமாரர் நால்வரை, சான்றவர் - பெற்றவர்களாகிய, மூவரோடு - (கௌசல்யை முதலிய தாய்மார்) மூவருடனும், இருமை நோக்குதல்-(பிறப்பு வீடு என்னும்) இரண்டனது துன்பவின்பத்தன்மைகளை ஆராய்ந்தறிகிற, சான்றவர் குழாத் தொடுதல் - பெரியோர்கூட்டத்தோடும், சுமந்திரன்—, தருமம் நோக்கிய தோன்றல்பால் - (எப்பொழுதுந் தருமத்தையே) சிந்திக்குந் தன்மையுள்ள பூராமபிரானிடம், தொழுது தோன்றினான் - அஞ்சலிசெய்துகொண்டு வந்து சேர்ந்தான்; (எ-று.)

“இருமைவகைதெரிந்து” என்ற குறளிற் பரிமேலழகர் உரைத்தவாறு, இங்கு ‘இருமைநோக்குதல்’ என்பதற்குப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. பி-ம்:—1சான்றவம். 2நோக்குதல். (ககஎஉ.)

கஉ.—இராமன் தாய்மாரைக்கண்ணீர் கண்ணீர் சிந்துதல்.

வேறு.

எந்தை யாண்டையா 1னியம்பு வீரோ

வந்த தாயர்தம் வயங்கு சேவடிச்

2செந்தி நின்றனன் சேந்த 3கண்ணீர்

முந்தை நான்முகத் தவற்கு முந்தையான்.

(இ-ள்.) (அப்பொழுது), முந்தை நான் முகத்தவற்கு உம் முந்தையான் - (எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்) முற்பட்ட பிரமனுக்கும் முற்பட்டவனான ஸ்ரீராமன், எந்தையாண்டையான் இயம்புவீர் என - 'என்தந்தை எவ்விடத்திலுள்ளான்? கூறுங்கள்' என்று (பரிதாபத்தோடு) சொல்லி, வந்த தாயர்தம் வயங்கு சே அடி - அங்குவந்த அத்தாய்மார்களுது விளங்குகிற சிவந்தபாதங்களில், சேந்த கண்ண நீர் - சிவந்த தன்கண்களின் நீரை, சிந்தி நின்றனன் - இடைவிடாது சொரிந்து நின்றான்; (எ-று.)

'எந்தையாண்டையான் இயம்புவீர்' என்று கூறியது - ஆறந்தவரைப் பற்றி இங்ஙனம் விசாரிக்கின்ற ஓர் வழக்குப்பற்றி யென்க: இங்ஙனம் விசாரிக்கும்வழக்கம், இப்போதும் உலகிலிருத்தலறிக. படைத்தற்கடவுளான பிரமனை உந்தித்தாமரையினின்று தந்ததனால், 'முந்தைநான் முகத்தவற்கு முந்தையான்' என்றார். 19-ம்:—1 இயம்பும்நீரென. 2 சிந்த. 3 கண்ணினீர். (ககஎக)

கூஉ.—இராமனைக் கட்டிக்கொண்டு தாய்மார் அடி,
யாவரும் மனம்வருந்துதல்.

தாய் நுந்தலைப் பெய்து 1 தாந்தழிஇ
2 யோய்வி லன்பினு 3 உறற லோங்கினு
ராய் சேனையு மணங்க னார்களுந்
4 தீயில் 5 வீழ்ந்துதீ மெழுகிற் தேம்பினார்.

(இ-ள்.) (அப்பொழுது), தாயர் உம் - அத்தாய்மார்களும், தலைப்பெய்து - ஒருங்குகூடி, தாம் தழீஇ-தாங்கள் (தனித்தனி இராமனைத்) சமூகிக்கொண்டு, ஓய்வு இல் அன்பினுல் - நீங்காத அன்போடு, உறறல் ஒங்கினுர் - கத்தறுதல் மிக்கனர்; ஆய் சேனையு - திரண்ட அச்சேனையிலுள்ளாரும், அணங்கு அனார்கன் உம் - தேவமகளிரையொத்த மாதர்களும், தீயில் வீழ்ந்து தீ மெழுகின்-அனலில்விழுந்து உருகுகிற மெழுகு போல, தேம்பினார் - மனமுருகி வருந்தினார்.

தீமெழுகு - வினைத்தொகை. உறற லென்னுந் தொழிற்பெயரில், உறறு - பகுதி. அணங்கு - திருமகளும், மோகிதியென்னும் பெண்தெய்வமுமாம். 19-ம்:—1 தாயும் வீழ்ந்து. 2 ஓய்வி அன்பினுல். 3 உலறியேங்கினுர், உறறியேங்கினுர், உலறியேற்றியே. 4 தீயின். 5 வீழ்ந்தன. (ககஎச)

கூஉ.—வந்த தாய்மார் சீதையைத்தழுவி வருந்திநின்றல்.

1 பின்னவ் வீரரைப் பெற்ற பெற்றியப்
பொன்ன னார்களுஞ் சனகன் பூவையைத்
துன்னி மார்புறத் தொடர்ந்து புல்லினு
ரின்னல் வேலைபுக 2 கிழிந் 3 த முந்துவார்:

(இ-ள்.) பின் - பின்பு, அ வீரரை பெற்ற பெற்றி அ பொன் அனார்கன் உம் - (இராமன்முதலிய) அந்தவீரர்களைப் புகல்வராக ஈன்ற பெருமையுடைய திருமகளையொத்த அத்தாய்மார்களும், சனகன் பூவையை - ஜகராசன்

மகனான நாகணவாய்ப்பறவையின் சொற்போலும் இன்சொற்களையுடைய சிதையை, துன்னி - அடைந்து, மார்பு உற தொடர்ந்து புல்லினார் - மார்பிற் பொருந்தக் கட்டியிணைத்தவர்களாய், இன்னல் வேலை புக்கு இழிந்து அழும் துவார்-துன்பக்கடலிற் பிரவேசித்து உள்ளிறங்கி அமிழ்பவரானார்; (௭-அ.)

சனகன்பூவை - ஜாநகி, பூவை - உவமவாகுபெயர்; பூவை - கிளியுமாம். ௧-ம்:—¹பின்னர், பின்னை. ²இடைந்து. ³அழுங்குவார், இரங்குவார். (ககள௮) கூங்.—சேனைவீரர் முதலியோர் மனவநத்தத்தோடு ஸ்ரீராமனை யடைதல்.

சேனை வீரருந் ¹திருநன் மாநகர்

²மாணை மாந்தரு மற்று னோர்களு

மேனை வேந்தரும் பிறரும் பாவருங்

கோனை பெய்தினர் குறையுஞ் சிந்தையார்.

(இ-ள்.) சேனை வீரர்உம் - புடைவீரர்நரும், திருநன் மாநகர்-(மற்றும்) அழகியசிறந்த பெரிய அயோத்தியாநகரத்திலுள்ள, மால்லை மாந்தர்உம் - (இராமன்பக்கலுள்ள) அன்பினால் வருந்துகிற ஆடவர்களும், மற்றுடனோர் கன்உம் - மற்றுமுன்னவர்களும் [மகன்ரும்]. வீனை வேந்தர்உம் - மற்றும் அரசர்களும், பிறர்உம்-(அமைச்சர்முதலிய) மற்றுநோரும், யாவர்உம்-(ஆகிய) எல்லோரும், குறையும் சிந்தையார் - அழியும்மனத்தையுடையவராய், கோனை எய்தினர் - (தங்கள்) கலைவனுன ஸ்ரீராமனை அடைந்தார்கள்; (௭-அ.)

இரண்டாம்அடியில், மானம்என்பது மாணயென எதுதிரிந்த தென்றலும் ஒன்று; சாமரை, சரிதை, வதை, கலை என்பனபோல. ௧-ம்:—¹திருவின். ²மானமாந்தரும். (ககள௯)

கூசு.—தூர்யாதீதமன வநனை.

படஞ்செய்த் நாகனைப் பள்ளிரீங்கினு

னிடஞ்செய் ¹தங்குலத் திறைவ னாகலாத்

றடஞ்செய் தேரினான் றுனு ரீரினான்

²கடஞ்செய் வானெனக் கடலின் முழுகினான்.

(இ-ள்.) படம் செய் - படத்தைவிரிக்குந் தன்மையுள்ள, நாக அணை-சேஷசுயரத்தில், பள்ளி - படுத்தலை, ரீங்கினான் - ரீங்கிலுங்கு அவதரித்த திருமாலாகிய ஸ்ரீராமன், இடம் செய் - (அங்ஙனம் தான் அவதரித்தற்கு) இடமாகக்கொண்ட, தம் குலத்து - (தொன்றுதொட்டுவருகிற) இரகுசுலத்துக்கு, இறைவன் ஆதலால் - கலைவன் தானாதலால்,—தட செய் தேரினான்-பெருமை பொருந்தின தேரையுடைய சூரியன்,—தான்உம் ரீரினால் கடம் செய்வான் என - (தன்குலத்தவனுன தசரதசக்கரவர்த்தி இறத்ததற்குத்) தானும் ரீரில் மூழ்கிச் செய்யவேண்டுங் கடமைகளைச் செய்பவன்போல, கடலில் மூழ்கினான்-மேற்குக்கடலில் முழுகினான்; [மறைந்தீரான், அஸ்தமித்தான்என்றபடி]; (௭-அ.)

சூரியன் இயல்பாக மறைந்து அஸ்தமித்ததற்குக் கவி இங்ஙனம் தானாக ஒருகாரணத்தைக் கற்பித்துக் கூறியதனால், ஏதுத்தந்திறிப்பேற்ற வனரீ, நாகணை - நாகவணை யென்பதன் விகாரம்; “நஞ்சுபதிகொண்ட வன நாகணையினான்” எனச் சிந்தாமணியிலுங் காண்க. “பனிக்கடலுட் பள்ளி கோளைப் பழகவிட்டோடிவந்தென், மனக்கடலுள் வாழவல்லமாயமனாள் நம்பி” என்றாற்போல, “நாகணைப்பள்ளிரீங்கினான்” என்றார்; இது - உபசாரம். நாகமரீங்கினான் என்னாது “நாகணைப்பள்ளிரீங்கினான்” என்றதனால், அவ்வாதி சேஷன் இங்கு இலக்குமணனாய் அவதரித்து இராமபிரானை என்றும் விட்டுப் பிரியாது அவனுக்குச் சகலவிதகைங்கரியமுஞ் செய்யுந்தன்மை குறிப்பிக்கப் பட்டது. பி-ம்:—¹தம், தொல், ²கடன். (ககஎஎ)

கூரு.—இதுவும் மேற்கவியும் - துளகம்: மறுநாள் அரசர்முதலியோர் சூழ்ந்திருக்க, விரதவேஷத்தைக்குறித்துப் பரதனை இராமன் வ்னுவதல்.

அன்று தீர்த்தபின் ¹னரச வேலையுந்
துன்று செஞ்சடைத் தவருஞ் சுற்றமுந்
தன்று ணைத் ²திருத் ³தம்பி மார்களுஞ்
சென்று சூழவான் டுருந்த செம்மறன்.

(இ-ள்.) அன்று தீர்த்த பின் - அன்றைத்தினம் கழிந்தபின்பு [மறு நாள்], அரசர் வேலைஉம் - அரசர்கூட்டமும், துன்று செம் சடை தவர்உம் - நெருங்கிய சிவந்தசடையையுடைய முனிவர்களும், சுற்றம்உம் - பந்துவர்க் கமும், தன் துணை திரு தம்பிமார்களுமும் - தனக்குத்துணைவரான சிறந்த (பரதன்முதலிய) தம்பியரும், சென்று சூழ - வந்துசுற்றிலுமிருக்க, ஆண்டு இருந்த - அவ்விடத்தில் வீற்றிருந்த, செம்மல்-பிரபுவான ஸ்ரீராமன்,—(எ-று.) ‘பரிந்துகூறினான்’ என அடுத்த கவியோடு முடியும்.

அரசவேலை - உயர்துணை யீறு விகாரமாயிற்று. வேலை - கடலின்பெயர், கூட்டத்துக்கு உவமையாகுபெயர். பி-ம்:—¹அரசர்வேலையும், ²தனித். ³தம்பி மாரொடும். (ககஎஅ)

கூகூ. வரதன் துஞ்சினான் வைய மாணையாற்
சரத நின்னதே மகுடந் தாங்கலாய்
விரத வேடரீ யென்கொல் ¹வேண்டுவான்
பரத ²கடறொப் ³பிரிந்து கூறினான்.

(இ-ள்.) ‘பரத—! வரதன் துஞ்சினான்-(யாவார்க்கும்) வேண்டினவற்றைக் கொடுக்குந்தன்மையான சக்கரவர்த்தி இறந்தான்: (பின்பு), வையம் - நில வலகம், ஆணையால் - (அவனது) கட்டளையால், சரதம் - உண்மையாக, நின் னதுவ - உன்னதேயாம்; (அங்ஙனமிருக்க), ரீ—, மகுடம் தாங்கலாய் - முடி சூடாமல், விரதம் வேடம் வேண்டுவான் - தவவேஷத்தை விரும்பிப் பூண்டது, என்கொல் - யாதுகாரணத்தாலோ? கூறு - சொல்வாய், என்ன -

என்று, பரிந்து கூறினான் - அன்புகொண்டு வினாவினான்; (எ-று.)—19-ம்:—
 1வேண்டினாய், மேவினாய். 2கூறெனப். 3பணிந்து. (ககஎக)

கஉ.—பாதன் கூறத்தொடங்குதல்

என்ற லும்பதைத் தெழுந்து கைதொழா

1நின்று தோன்றலை நெடிது நோக்கி

யன்றி யாவரே 2யறத்து னோரதர்

பின்று வாய்கொலா மென்னப் பேசுவான்.

(இ-ள்.) என்றலும் - என்று (இராமன்) வினாவினவனவிலே, —(பாதன்), பதைத்து எழுந்து-மனம் துடிதுடித்தெழுந்து, கைதொழா நின்று - கைகூப்பி வணங்கி நின்று, தோன்றலை - இராமபிரானை, நெடிது நோக்கி - நெடும் பொழுது பார்த்து, '(உலகத்தில்), நீ அன்றி - நீயல்லாமல், அறத்து உளோர் - தருமநெறியில் நிற்பவர், யாவர்-யார்உளர்? (அங்ஙனமிருக்கவும்), அதர் பின்று வாய் கொல் ஆம்-அவ்வறநெறியினின்றும் பின்னிடுவாயோ?' என்ன - என்று சொல்லி, பேசுவான் - (மற்றும்) கூறுபவனானான்; (எ-று.)—அதனை மேல் ஆறுகவிகளிற் காண்க.

கைதொழாநின்று என்பதை ஒருசொல்லாக நிகழ்காலவினையெச்சமெனினுமாம்; ஆகின்று - இடைநிலை. அதர் - அருநெறி. 19-ம்:—1நின்ற. 2அறத்துளாரதைப், அறத்துளோரதிற. (ககஅ0)

கஉ.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் ஒருதொட்டி: பாதன் தன்கருத்தைத் தெரிவித்தல்.

1மனக்கொன் றுதன 2வரத்தி னின்னை||

நினக்கொன் றுநிலை 3நிறுவி நேமியான்

4றனைக்கொன் றுடருந் தனய 5ஐதலா

6லெனக்கொன் றுதவ மடுப்ப தெண்ணினால்.

(இ-ள்.) மனக்கு ஒன்றாதன - (பேரியோர்) மனத்துக்குப் பொருந்தாதனவாகிய, வரத்தின் - வரங்களால், நின்னைஉம் - உன்னையும், நினக்கு ஒன்ற நிலை நிறுவி - உனக்குப்பொருந்தாநிலைமையிலே நிறுத்தி, நேமியானதனை - தசரதசக்கரவர்த்தியை, கொன்றான் - இறக்கச்செய்தவனான கைகேயி, தரும்-பெற்ற, தனயன் - புத்திரனானவன், (யான்): ஆதலால் - ஆகையால், எனக்கு - (பூவியான) எனக்கு, தவம் அடுப்பது - தவவொழுக்கத்தை மேற்கொள்ளுதல், எண்ணினால் - ஆலோசிக்குமிடத்து, ஒன்றுஆ - தக்கதொன்றாகுமா? [ஆகாதென்றபடி]; (எ-று.)

நல்லோர்செய்யுந் தவத்தைப் பிறப்பினால் இழிவையடைந்த யான் மேற்கொள்ளுதல் தகாதென்றவாறு. ஒன்றா வுன்பதை ஒன்றாது என்பதன் விகாரமாகக் கொண்டு, பொருந்தாது எனினுமாம். தவம் அடுப்பதொன்றா என

இயைப்பினுமாம்; பொருந்தின தொருகாரியமோ வென்க. பி-ம்:—¹மனைக் கொன்றதன, மனைக்கொன்றதவன், ²வரத்து. ³நிறுத்தி. ⁴தனக்கொன்றான். ⁵ஆதலின், ⁶எனக்கன்றோ, எனக்கன்றே. (ககஅக)

ககக. நோவ தாகவிவ் வுலகை நோய்செய்த
பாவ காரியிற் பிறந்த ¹பாவிபேன்
சாவ தோர்கிலேன் தவஞ்செய் வேனலேன்
யாவ ²னாகியப் பழிநின் ³தேறுவேன்.

(இ-ள்.) நோவது ஆக - வருத்தும்படி, இ உலகை நோய் செய்த - இந் நிலவுலகத்தை வருத்தப்படுத்தின, பாவகாரியின் - பாவியிடத்தினின்று, பிறந்த—, பாவிபேன் - தீவினையுடையனான யான், சாவது ஓர்கிலேன் - இறக்கத்துணிர்த்தேனில்லை; தவம் செய்வேன் அலேன் - தவஞ்செய்தற்கும் ஏற்றவனல்லேன்; யாவன் ஆகி இ பழிநின்று ஏறுவேன் - (இனி) எத்தன் மையனாய் இப்பழிப்பினின்று நீங்கி ஈடேறுவேன்? (எ-று.)

பாவகாரியை-வடசொல்; தீவினைசெய்தவன். இராமன் கானகமும் தசரத சக்ரவர்த்தி வானகமுஞ் செல்லச் காரணமாகி உலகத்தாரையெல்லாம் துயர்க்கு னாழுத்துமாறு செய்தவ னாதலின், கைகேயியை, 'நோவதாகவிவ்வுலகைநோய் செய்தபாவகாரி' என்றான். தன்பழி நீக்குவது - இறப்பிலேனும் ஆக வேணும்; பிராயச்சித்தமாகத் தவஞ்செய்வதனாலேனும் ஆகவேணும்; இரண்டும் தன்னிடத்தி லில்லாமையால், 'யாவனாகியப் பழிநின்றேறுவேன்' என்கின்றான். பி-ம்:—¹பாவி யான். ²ஆக ³ஏறுகேன். (ககஅஉ)

க௦௦. நிறையி நீங்கிய மகளிர் நீர்மையும்
பொறையி நீங்கிய தவமும் பொங்கருட்
நிறையி நீங்கிய வரமுந் தொல்லையோர்,
முறையி நீங்கிய ¹வரசின் முந்துமோ.

(இ-ள்.) நிறையின் நீங்கிய - கற்பநெறியில்லின்று விலகிய, மகளிர்-மாதர்களின், நீர்மைஉம் - குணமும், பொறையின் நீங்கிய - பொறுமையினின்று விலகிய, தவம்உம் - தவவொழுக்கமும், பொங்கு அருள் துறையின் நீங்கிய - விளங்குகிற கருணையின்வழியினின்று விலகிய, அறம்உம் - தருமமும், தொல்லையோர் முறையின் நீங்கிய - முன்னோர்களதுமுறைமையினின்று விலகிய, அரசின் - அரசாட்சியினும், முந்தும்ஒ - (கொடுமையில்) முற்படுமோ? [படாது என்பபடி]; (எ-று.)

நிறையிநீங்கியமகளிர் நீர்மை முதலியவற்றினும், தொல்லையோர் முறையிநீங்கிய அரசு மிக்ககொடியது என்பதாம். ஆதலால், "மூத்தவர்க்குரித்தர செனு முறைமையின்" தவறிய அரசியல் யான் கொள்ளத்தக்கதன்று என்பது பெறப்படும். நிறை - நெஞ்சைக் கற்புநெறியில் நிறுத்தல். பொறை - காரணம்

பற்றியாவது, மடமையாலாவது ஒருவன் தமக்குக் குற்றஞ்செய்தவிடத்துத் தாமும் அதனை அவனிடஞ் செய்யாது பொறுத்தலோடு, விரதம்முதலிய வற்றால் தம் உயிர்க்கு வருந்துன்பங்களையும் பொறுத்தல். “அரணு, மருளுடையான் கண்ணதேயாகும்” என்பவாதலால், அருட்டுறைமனைக்கிய அறம் தகாததாயிற்று. பி-ம்:—¹அரசு. (ககஅக)

க0க. பிறந்து நீயுடைப் பிரிவி ரெல்¹பதந்

²துறந்து மாதவந் தொடங்கு வாயென்றான்

மறந்து நீதியிற்³நிறம்பி வாளிற்கொன்

மறந்⁴தின் ருலென ⁵வரசு தான்வெனே.

(இ-ள்.) பிறந்துஉம் - (சக்கரவர்த்தியின் மூத்தகிருமகனாகப்) பிறந்திருந்தும், நீ—, உடை - (உனக்குச்சொந்தமாக) உடைய, பிரிவு இல் - நீங்கத் தகாத, தொல் - தொன்றுதொட்டுயிருகிற, பதம் - (அரசாரும்) பதவியை, துறந்து - விட்டு, மா தவம் தொடங்குவாய் - பெரியதவத்தைச் செய்யத் தொடங்குவாய், என்றால்—, (யான்), மறந்துஉம் - மறந்தாயினும், நீதியிற் திறம்பி - அம்முறைமையினின்றி வருவி, அறம் வாளின் கொன்று தின்றால் என - தருமத்தை வாளினுற் கொன்று தின்றாற்போல், அரசு அது ஆள்வென் டு - அவ்வரசாட்சியை ஆள்வேனோ? (எ-று.)

மூத்தவனான நீ அரசொழிய இளையவனான யான் அரசாளவேனெயின், அது தருமத்தை முற்றுங்கொடுத்தகாமென்றவாறு. பதம் - நிலைமை. அறங் கொன்றுதின்னுதல் - தருமத்தை முற்றுங் கொடுத்துவிடுதல். பி-ம்:—¹அறம். ²துறந்த. ³திறம்புவாளிற், திறம்புவாளிற். ⁴தின்றமென, தின்றாயென. ⁵பானது, அரசை. (ககஅச)

க0உ. தொகையி லன்பினு ழிறைவன் றுஞ்சநீ

புகையும் வெஞ்சரம் புகுதப் புந்தியால்

¹வகையில் வஞ்சன யரசு வவ்வயான்

பகைவ னேகொலா மிறவு ²பார்க்கின்றேன்.

(இ-ள்.) தொகை இல் அன்பினால் - (உன்பக்கல்) அனயற்ற அன்பினால், இறைவன் துஞ்ச - சக்கரவர்த்தி இறக்க, நீ—, புகையும் வெம் சரம் புகுத - புகைத்தெரிகிற வெவ்விய கொடுவனத்திற பிரவேசிக்க, (அச்சமயத்திலு), புந்தியால் வகை இல் வஞ்சன் ஆய் அரசு வவ்வ - மனத்தினால் வகுத்தற்கரிய வஞ்சனையையுடையவனாப் (உனக்குடைய) அரசாட்சியைக் கவர்ந்துகொள்ளு தற்கு, யான்—, இறவு பார்க்கின்றேன் பகைவனவ் கொல் - சோர்கிற சமயம் பார்த்து நிற்கிற பகைவனையோ? (எ-று.)

அரசாண்ட தந்தையும், அவ்வரசாட்சிக்குரிய மூத்த மைந்தனும் இல்லாத சமயத்தில் யான் அரசுகொள்வேனெயின், அது, அற்றம் நோக்கி யரசுகவரும் பகைவன்தொழிலே யாமென்க. இறவு - இறுஎன்னும் பகுதியடியாப் பிறந்த தொழிலாகுபெயர். பி-ம்:—¹வகையும், ²பார்க்கியான். (ககஅஇ)

க௦௩. உந்தை தீமையு முலகு ழுதநோய்

தந்த தீவினைத் தாய்செய் தீமையு

மெந்தை ¹ரீங்கமீண் டாசு செட்டிகெஞ்சு

சிந்தை யாவதுந் தெரியக் கூறினான்.

(இ-ன்.) எந்தை - எமதுதலைவனே! உந்தை - உனது தந்தை யான தசரதன் (செய்த), தீமைஉம்—, உலகு - உலகத்துக்கு, உழுத நோய் தந்த - நோரத்தகாத துன்பத்தைச் செய்த, தீ வினை - பாவத்தொழிஸ்யுடைய, தாய் - என்தாயான கைகேயி, செய் - செய்த, தீமைஉம்—, ரீங்க - ரீங்கும் படி, மீண்டு - (ரீ அயோக்திக்குத்) திரும்பிவந்து, அரசு செய்க - அரசாட்சி செய்வாயாக, எஞ - என்று, சிந்தை யாவதுஉம் தெரிய கூறினான் - (தன்) மனக்கருத்துமுழுவதையும் (இராமனுக்கு) விளக்கச்சொன்னான், (பரதன்); (எ-று.)—¹ரீ-ம்;—¹ரீர, என. (ககஅசு)

க௦௪.—அதுகேட்ட இராமன் கூறத்தொடங்குதல்.

சொற்ற வாசகத் துணிவு ணர்ந்தபி

¹னிற்ற தோவிவன் ²மனமென் றெண்ணுவான்

வெற்றி வீர³பான் விளம்பக் கேளொன

⁴முற்ற நோக்கினான் மொழிதன் மேயினான்.

(இ-ன்.) சொற்ற - (இவ்வனம் பரதன்) சொன்ன, வாசகம் - வார்த்தை யின், துணிவு - நிச்சயத்தை, உணர்ந்த பின் - அறிந்தபின்பு, (ஸ்ரீராமன்), இவன் மனம் இற்றதுவு என்று எண்ணுவான் - இவன்கருத்து இத்தன்மையதோ என்று கருதுபவனாய், (அவனேநோக்கி), வெற்றி வீர யான் விளம்ப கேள் என - 'சயத்தையுடையவீரனே! யான் (சில) சொல்லக் கேட்பாய்' என்று, முற்ற நோக்கினான் மொழிதல் மேயினான் - முழுவதும் ஆலோசித்துச் (சிலவார்த்தை) சொல்லத்தொடங்கினான்; (எ-று.)—அதனை அடுத்த ஏழு கவிகளிற் காண்க.

தனக்கு இராச்சியத்தைக் கொடுப்பதற்காகவே பரதன் வருகின்றானென்பதை உய்த்துணர்ந்து இலக்குமணனிடத்து இராமன் கூறினானுமீனும் அந்தப்பரதன் தான் அரசுபுரிவது அறக்திற்கு மாறான தென்று உறுதியான எண்ணக்கொண்டுள்ளா நென்பது இப்போதுதான் தெற்றென விளங்கியதனால் பரதனது அக்கருத்தை மாற்றுவதற்கு ஏற்ப இராமன் கூறலானு னென்க. முற்று நோக்கினான் - முழுவதும் அறிந்தவ [ஸர்வஜ்ஞ] னான ஸ்ரீராம னெனினுமாம். ¹ரீ-ம்;—¹இதிரவோவினை. ²அறிவு. ³நான். ⁴முற்றும். (ககஅஎ)

க௦௫.—இதுமுதல் ஏழுகவிகள் - இராமபிரான் பரதனது

கொள்கையைத் தவறெனக் காட்டுதலைத் தெரிவிக்கும்.

¹முறையும் ²வாய்மையு முயது ³ரீதியு

மறையு ⁴மேன்மையோ ⁵டறனு ⁶மாதிரிபாந்

⁷துறையுள் யாவையுஞ் சுருதி தூல்⁸விடா

விறைவ ரேவலா வியைவ காணையா,

ஒன்பது தவிகள் - ஒருதொடர்.

(இ-ள்.) ஐயா—! முறைஉம் - கல்லொழுக்கமும், வாய்மைஉம் - சத்தியமும், முயலும் நீதிஉம் - (யாவரும் அடைய) முயலத்தக்க நியாயமும், அறையும் மேன்மையோடு - (சிறப்பித்துச்) சொல்லப்படுகிற மேன்மையும், அறன்உம் - தருமமும், ஆகி ஆம் - முதலான, துறையுள் யாவைஉம் - கல்வழிகளிற் சேர்ந்தவையெல்லாம், சுருதி நூல் விடா இறைவர் ஏவலால் இயைவ - வேதசாஸ்திரங்களின்பொருளை விடாமற்கொண்ட அரசர்களது கட்டளையாலே (உலகத்தில்) உண்டாவன ; காண் - (இதனை) அறிவாய்; (எ-று.)

ஆதலால், சக்கரவர்த்தியின் அனுமதிப்படியே நடப்பது தகுதி யென்றவாறு; முறைமுதலியன நிலைநிற்பதன்பொருட்டு இறைவரிருத்தல் இன்றியமையாத தெனினுமாம். முயலுதல்-யத்தனப்படுவது. திருக்குறளில் 'இறைமாட்சி' என்றவிடத்து, 'உலகபாலருருவாய்கின்று உலகங்காத்தலின், இறையென்றார் ; "திருவுடைமன்னரைக்காணில் திருமலைக்கண்டேனெயென்னும்" என்று பெரியாரும் பணித்தார்' எனப் பரிமேலழகருரைத்ததை இங்கு 'இறைவர்' என்றதற்குக் கொள்க. பி-ம்:-1முறையின். 2வாய்மையின். 3மெய்மையோடு. 4அறமும். 5ஞானமும், வேள்வியும். 6துறையும். 7விடாது.

க0க. பரவு கேள்வியும் பழுதின ஞானமும்

விரவு சீலமும் 1வினையின் மேன்மையு

முரவி லோய்தொழற் குரிய தேவருங்

குரவ ரேயெனப் பெரிது கோடியால்.

(இ-ள்.) உரம் விலோய் - வலிமையையுடைய வில்லையுடையவனே! பரவு கேள்விஉம் - சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகிற நூற்கேள்வியும், பழுது இல் ஞானம்உம் - குற்றமற்ற கல்லுணர்வும், விரவு சீலம்உம் - பொருந்தின கல்லொழுக்கமும், வினையின் மேன்மைஉம் [மேன்மையின் வினைஉம்] - மேம்பட்டதொழிலும், தொழற்கு உரிய தேவர்உம் - வணங்குதற்குரிய தேவர்களும், குரவர் - பெரியோர்களே, என - என்று, பெரிது கோடி - மிகவும் மனத்திற்கொள்வாய் ; (எ-று.)

கேள்வி முதலியன குரவர்கொல்லுஞ்சொற்களால் உண்டாவனவென்றும், அவர்கள் குலதெய்வம்போலக் கொண்டாடத்தக்கவரென்றும் கருத்து. கேள்விமுதலியவற்றைக் குரவர் என்றது - உபசாரவழங்கு, பரவு - பரந்த எனினுமாம். ஞானத்துக்குப் பழுது - ஐயந்திரிபுகள். 'வினையின் மேன்மை' என்றவிடத்து மொழிமாற்றப்பட்டது. குரவர் - குரு என்பதன் பன்மை; குரவர் - வடசொல். பி-ம்:-1வினையும். (ககஅக)

க0௭. 1அந்த நற்பெருங் குரவ ரா2ரொனச்

சிந்தை 3தேர்வுறத் தெரிய 4நோக்கினுந்

றத்தை தாயரென் நிவர்க டாமலா

லெந்தை 5கூற6வே நெவரு மில்லையால்.

(இ-ள்.) எந்தை - எனது அன்புடையானே! அந்த நல் பெரு குரவர் - கீழ்க்கூறிய சிறந்தமகிமையையுடைய அப்பெரியோர், ஆர்-யாவர்? என-என்று, சிந்தை தேர்வு உற - மனத்தெளிவடைய, தெரிய கோக்கினால் - வினங்க ஆராய்ந்தால், தந்தை தாயர் என்ற இவர்கள் தாம் அலால் - தந்தையுந்தாயு மென்ற இவ்விருவருமேயல்லாமல், கூற - சொல்லுதற்கு, வேறு எவர்உம் இல்லை; (எ-று.)

கீழ்க்குரவர்பெருமையைத் தெரிவித்தவன், இதனால், அக்குரவர் இன்னு ரென்று விளக்குகின்றான். தந்தைதாயர் - பன்மையீறுபெற்ற பொதுத் திணையும்மைத்தொகை. தம்பியை எந்தை யென்றது, அன்புபற்றிய மரபு வழுவமைதி. பி-ம்:—¹அந்தமில், ²எனில். ³நேர்வுற. ⁴எண்ணினால். ⁵கூறில். ⁶வேறியவைதில்லையே, வேறியவைதில்லையால். (ககக0)

க0அ தாய்வ ரங்கொளத் தந்தை யேவலான்
மேய ¹நங்குலத் தரும மேவினே
னீவ ரங்கொளத் ²தவிர்த னீர்மையோ
வார்வ ரும்புலத் தறிவு மேவினார்.

(இ-ள்.) ஆய் வரும் - (பெரியோர்களால்) ஆராய்ந்துவரப்படுகிற, புலத்து - நூல்களின், அறிவு - உணர்வை, மேவினும் - அடைந்தவனே! தாய் வரம் கொள் - தாயான கைகேயி வரம்பெற்றுக்கொள்ள, தந்தை ஏவ லால் - (அதற்குக் கட்டுப்பட்ட) தந்தையின் [தசரதனது] கட்டளையால், மேய நம் குலம் தருமம் மேவினேன் - (தாய்தந்தையர்சொற்படி நடத்தவென் கிற) பொருந்திய நமதுகுலத்துக்கு ஏற்ற ஒழுக்கத்தை விரும்பி ஏற்றுக் கொண்டேன்: (அவ்வறநெறியை), நீ வரம் கொள் தவிர்தல் - நீவேண்டிக் கொள்ளாதலால் (நான்) தவறுதல், நீர்மைஒ - நற்குணமாகுமோ? [ஆகாது என்றபடி]; (எ-று.)

தாய்தந்தையரே குரவராதலாலும் அவர் சொல்லீழ் மூதல் தகாதாதலாலும் யான் காணக்குசென்றிருக்க, அதனை உன் வேண்டுகோட்காகத் தவிர்தல் தக்க தன்றென்பதாம். 'ஆய்வரும்புலம்' என்றது - அரசர்கற்றற்குஉரிய அறநூலும், நீதிநூலும் முதலாயினவற்றை. இனி, ஆய்வு அரு எனப்பிரிப்பின்-ஆராய்ந்து அறிதற்கரிய எனப் பொருளாம். புலம் - நூலாதலை, தொல்காப்பியப்பாயி ரத்தில் "புலந்தொகுத்தோனே" என்றவிடத்து விருத்தியுரையால் அறிக. இரண்டாமடியில், 'மேயகானகத் துருவிமேவினேன்' என்றும் பாடம். பி-ம்:—¹எம். ²தீர்தனேர்மையோ, தவிர்தனீதியோ. (கககக)

க0க. தனய ¹ராயினார் ²தந்தை தாயரை
வினையி ³எல்லதோ ரிசையை வேய்தலோ
⁴வினைய லோவிடா நெடிய வன்பழி
புனைத லோ⁵வைய புதல்வ ராதருள்.

(இ-ள்.) ஐய—! தனயர் ஆயினர் - புத்திரரானவர்கள், தந்தை தாயரை - (தமது) தந்தையையும் தாயையும், வினையின் - (தாம் செய்யுந்) தொழில்களால், நல்லது ஓர் இசையை வேய்தல்ல - சிறந்ததொரு கீர்த்கியை அடைவித் தலோ: (அன்றி), நினையல் ஓவிடா-(யாவர்) நினைப்பினின்றும் நீங்காத, நெடிய வல் பழி - பெரிய கொடியபழிப்பை, புனைதல்ல - (அவர்களுக்குச்) சூட்டு தலோ, புதல்வர் ஆதல் - (தாம்) மக்களாகப் பிறந்ததன்பயன்? (எ-று.)

இருமுதுகுரவர்க்கு மக்கள்செய்யும் உதவி, அவர்களுக்குப் புகழ்பூணுவித் தலையன்றிப் பழிபூணுவித்தலாகாது; ஆதலால், கைகேயிபெற்ற வாரும் தசரதன் வரமளித்த சொல்லின் மெய்மையும் பழுதுபடாதபடி ஒருருவது முறைமை யென்றவாறு, பெற்றோர் விருப்பத்துக்கு மாறுபட நடத்தலாகா தென்பதை வற்புறுத்துதற்குக் கீழ்க்கூறியதையே வேறுவகையாக் கூறியது. 'ஒ' என்பதை அசையாகக்கொண்டு, நினையல் விடா - நினைத்தல் நீங்காத என் றலும் ஒன்று. 'ஐய' என்பதற்கு - குறிப்புப்பெயரெச்சமாக, அழகிய என்று உரைத்து, புதல்வர்க்கு அடைமொழியாக்குதலும் அமையும். 13-ம்:—¹ஐயினர், ²தாதைதாயர்தம். ³நல்லசொல்லிசைமைமேவலோ, நல்லசொல்லிசையவெய்த லோ, நின்று சொல் விளம்பி மேவலோ, நல்லதொல்லிசையமெய்தவே. ⁴நினைத் தலோ, ⁵ஐயா. (கககஉ)

கக0. இம்மை ¹பொய்யுரைத் திவறி யெந்தையார்

ரம்மை வெம்மைசேர் ²நரக மாளயான்

கொம்மை ³நன்னிதிக் குவையின் வைகிவாழ்

செம்மை சேர்நிலத் தரசு ⁴செய்வேனோ.

(இ-ள்.) இவறி - (கைகேயிக்குக் கொடுத்த வரத்தை நன்றவேற்ற) லோபஞ்செய்து, எந்தையார் - எனதுதந்தையார், இம்மை - இப்பிறப்பிலே, பொய் உரைத்து—, அம்மை - மறுமையிலே, வெம்மை சேர் நரகம் ஆன - கொடுமைபொருத்தின நரகத்தைச்சேரும்படி, யான்—, கொம்மை நல்லிதி குவை யின் வைகிவாழ் செம்மை சேர் நிலத்து அரசு செய்வென்ஒ - திரண்ட மிகுந்த பணக்குவியலின் திரளீற் பொருந்திவாழ்கிற இன்பமமைந்த நிலவுலகத்து அரசாட்சியைச் செய்வேனோ? [செய்யேன் என்றபடி]; (எ-று.)

நான் கைகேயியின்வரத்தை நிறைவேற்றாமல் இராச்சியத்தை யரசுபுரிய உலோபஞ்செய்தால், அதனால் எந்தையார் பொய்யுரைத்தாராய் நரகஞ்சேர்வர்; தந்தையாரை நரகத்தினின்றும்பிட்டு புத்திரனது கடமையோ? 'தந்தை நரகத் திற்கிடக்கட்டும்; நாம் அரசுபுரிவோம்' என்பது புத்திரரின்கடமையோ? மீட் பதே புத்திரர்கடமையாதலால், அரசுபுரிதல் தவறாகுமென்பதாம். எந்தையார் - ஆர் என்னும் பலர்பால் விசுதி, சிறப்புப்பொருளது. அம்மை - இறந்தபின் வரும்நிலை. குவை - மேடு. 13-ம்:—¹மெய்யுரைதவறி, ²நரகமாளக. ³வெம் முலை. ⁴செய்வேனோ, செய்வதோ. : (கககக)

ககக. வரணி ¹அந்தைசொன் ²மரபி னுலுடைத்
தரணி நின்னதென் றிபைந்த தன்மைபா
³வரணி ஸீபிறந் துரிமை ⁴யாதலா
லரசு நின்னதே ⁵யாள்க வென்னவே.

(இ-ள்.) வரன் - (கைகேயிக்குக் கொடுத்த) வரத்திலே, நில் - தவறாது நின்ற, உந்தை - உந்தந்தையினுடைய, சொல் - சொற்களின், மரபினால் - முறைமைப்படி, உடை தரணி - அவனுடையதான நிலவுலகம், நின்னது - உன்னுடையது, என்று—, இயைந்த - அமைந்த, தன்மையால் - தன்மையினாலும், நீ—, உரனின் - (அதனை ஆளுகற்கேற்ற) வலிமைகளோடு, பிறத்து - (எனக்கு அடுத்த தம்பியாகத்) தோன்றி, உரிமை ஆதலால் - உரிமைபெற்றவனாலும், அரசு நின்னது - அரசாட்சி உனக்கு உரியதேயாம்; (ஆதலால்), ஆனக - (அதனை நீ) ஆளுவாயாக, என்ன - என்று (இராமன் பரதனோடு) கிச் சொல்லு— (எ-று.)—(பரதன்) எஹ (ககஉ), எஹத் தான்பூண்டு வெண்டி னுன் (ககங்) என மேலிரண்டுகளில் தொடர்ந்து முடியும்.

கீழ் முதற்செய்யுளால் அரசு இன்றியமையாததென எடுத்துக்காட்டி, பிறகு தான் அரசபூணுதல் கூடாதென்றற்குப் பலபாடல்களாற் காணங்காட்டி, இதனால், 'உன்னுடையதை நீ அரசபுரி' என்று பரதனோடுக்கி இராமபிரான் கூறுகின்றன னென்க. தாய்க்கு வரமளித்த தந்தையின் மெய்ம்மைமொழியின் படி அரசாட்சி நன்குஉரியதாதலாலும், தேகபலம்மனோபலம் முதலிய ஆற்றல் களால் நீ அதற்குற்றவனு மாதலாலும், 'அரசு நின்னதே, நீ ஆனக' எனறன னென்க. இங்கு ஒருசாரார் 'பிறந்துரிமையாதலால்' என்பதற்கு-கைகேயிக்குப் புத்திரனாகப்பிறந்தமையாலேயே உனக்கு இவ்வுலகம் உரித்து என்றுகூறி, 'தசரதன் கைகேயியை மணந்தகாலத்து இராச்சியத்தைச் சுலகமாகச்சபதஞ்செய்தான் என்று ஸ்ரீவான்மீகிராமாயணத்தில் ௧0௭ ஆம்-ஸர்க்கத்திற் கூறியிருப்பதால், 'இராச்சியம் கைகேயியினுடையதே; தசரதன்அதனுக்கு உரியவனல்லன்; பெண் அரசபுரிதற்குப்பதில் இத்தசரதன் அரசபுரிந்தான்: ஆகவே, கைகேயியின்புத்திரனான பரதனுக்குப் பிறப்புரிமையாகவுள்ளது அரசியல்; தசரதன் தன்னுடையதல்லாத இராச்சியத்தை இராமனுக்கு அக்கிரமமாகக் கொடுக்க, தனக்குரியது இராச்சியம் என்று மந்தரையாற் போதிகப்பட்டது தன்கணவனை அக் கிரமத்தினின்றுதடுக்கக் கற்புடையகைகேயி வரவியாசத்தைக் கொண்டாள்' என வாதிப்பர். அன்றா 'தன்னதல்லாத இராச்சியத்தை அரசன் தான் வரமாகக் கொடுத்தற்கும் உரியனல்லனே? அதுவும் பாதகத்திற் சேராதோ?' என்பதையும், 'இராச்சியத் தன்னதானால் கணவனிஷ்டப்படி இராச்சியத்தை இராமனுக்குக் கொடுத்திடாமல், தன்கணவனையும் உயிரிழந்துமாறுசெய்வதுதானா கைகேயியின் கற்புக்கு அணி?' என்பதையும் ஆராயக்கடவர். இனி, கைகேயிக்குச் சுலகமாக அளித்ததைப்பற்றி இரண்டுவகையாகச் சமாதானங் கூறப்படும்: விவாகமுதலிய நாலங்களிற் கூறிய சோல் பந்தப்படுத்தாது என்பது தருமனற்

கொள்கையென்பது ஒன்று: மற்றொன்று - உத்தம குலத்தவராகிய கோசலை சுமித்திரையரைப் போலவே கைகேயியையும் பட்டமகிஷிபாகக்கொண்டு, இவர்கள் வயிற்றிற்பிறத்தவர்களில் எவர் மூத்தவரோ அவர்க்கு அரசு என்றுணைப்பது. இங்ஙனமாகச் சமாதானங்கூறுவதே, முன்பின்னாய்ந்து இவ் விராமாயணத்தின்பொருளை நேர்மையாகக் கூறவேண்டுமென்னும் கருத்துக் கொண்ட பெரியோர்துணிபாம். பி-ம்:—¹துத்தை. ²வரத்தினால். ³உரணினைன். ⁴ஆகையால். ⁵ஆள்தியையனீ, ஆள்கவையனீ, ஆள்கையையனீ.

ககஉ.—இதுவும் அடுத்தகவ்யும்-குளகம்; பாதன் 'அரசு என்னதில் நான் உனக்குத் தந்தேன்: ஆள்க' என்று பிராபத்ததல்.

முன்னர் வந்துதித் துலக ¹முன்றினு

நின்னை யொப்பிலா நீடி நந்தபா

²ரென்ன தாகில்பா ³னின்னு தத்தென்

மன்ன போந்துநீ மகுடஞ் சூடுனா.

(இ-ள்.) 'முன்னர் வந்து உதித்து - (எனக்கு) முன்னே வந்துபிறந்து, உலகம் மூன்றின் உம் நின்னை ஒப்பு இலா - மூவுலகங்களிலும் உன்னையொப்ப வரில்லாத, நீ—, பிறந்த—, பார் - ஆமி, என்னது ஆகில் - (நீ சொன்னபடி) என்னுடையதானால், யான் இன்று தத்தென் - நான் ஆப்பொழுது (அதனை உனக்கு) கொடுத்தேன்; மன்ன - அரசனே! நீ—, போந்து - மீண்டுவந்து, மகுடம் சூடு - முடிசூரிப்பாய்,' என - என்று (இராமனை நோக்கிப் பாதன்) சொல்லி,—(எ-று.)—'வேண்டினான்' என வருங் கவியோடு முடியும்.

'முன்னே வந்துதித்துலகமூன்றினும் நின்னை யொப்பிலா நீ பிறந்தபார்' என்றதனால், பாா எனக்கு உரியதாமாறு இல்லையென மறுக்கவாறு. பி-ம்:—¹முன்றினில் ²என்னதாகான் ³உனக்கினதீத்தென். (ககஉரு)

ககரு. மலங்கி வையகம் ¹வருந்தி ²வையகீ

யுலங்கொ டோளுநக் குறுவ செய்தியோ

கலங்கு ருவணங் காத்தி போந்³தெனாப்

பொலங்கு லாவுதாள் பூண்டு வேண்டினான்.

(இ-ள்.) 'வையகம் - கிஷ்குங்குமுழுவதும், மலங்கி - கலங்கி, வருந்தி வைக - வருந்திநிற்க, நீ—, உலம் கொள் தோன் உனக்கு உறுவ செய்தித் - திரள்கற்றுணையொத்த தோள்களையுடைய உன்மனத்திற்கு இசைபவற்றைச் செய்வாயோ? [செய்தல் தகுதியன் நென்றபடி]; (ஆதலால்), கலங்கு ருவணம் - (அவ்வுலகம்) கலங்காதபடி, போந்து - மீண்டுவந்து, காத்தி - பாதுகாப்பாய்,' என - என்றுஞ் சொல்லி, பொலம் குலாவுதான் பூண்டு வேண்டினான் - அழகு விளங்குகிற (ஸ்ரீராமனது) திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு (பாதன்) பிரார்த்தித்தான்; (எ-று.).

உலகத்தார் வருந்திநிற்கையில் உன் மனம்போனபடி காட்டிலேயே வாசஞ்செய்வ தென்று பிடிவாதங்கொள்ளாமல் மீண்டுவந்து அரசு பூண்பா யென்று பரதன் சரண்புகுந்தா னென்க. “இவன் அவனைப் பெற நினைக்கும் போது இந்தப் பத்தியும் உபாயமன்று; அவன் இவனைப் பெற நினைக்கும் போது பாதகமும் விலக்கன்று; இவையிரண்டும் ஸ்ரீபரதாழ்வான் பக்கவிலும் ஸ்ரீகுகப்பெருமாள் பக்கவிலும் காணலாம். ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு நன்மைதானே தீமையாய்த்து; ஸ்ரீகுகப்பெருமாளுக்குத் தீமைதானே நன்மையாய்த்து” என்ற ஸ்ரீவசன பூஷண வாக்கியமும், இப்படி ஸ்வரூபா தரூபமான இத்தை [ப்ர பத்தியை] ஸாதனமாக்கிக்கொண்டு ஸ்வந்த்ரானை அவனை இவன் பெறப்பார்க்கு மன்று, அவன் [எம்பெருமான்] நினைவுகூடாதாகில் இது [ப்ரபத்தி] விபலி க்கும்..., உடைமையை உடையவன் சென்று கைக்கொள்ளுமாபோலே ஸ்வாமி யான அவன் தானேவந்து அங்கீகரிக்கக்கடவ பரதந்த்ரானை இச்சேதனைத் தான் பலியாய் [பயனைப்பெறுபவனாகி] தன்ஸ்வீகாரத்தாலே ஸ்வதந்த்ரானை அவனைப் பெறநினைக்குமானவில, அவன் நினைவு கூடாதாகில்..., ப்ரபத்தியும் தல்லாபஸாதகமாகாது... பெருமானே மீட்டுக்கொண்டுவந்து திருவபிஷேகம் பண்ணுவித்துத் தன்ஸ்வரூபா தரூபமான அடிமையைப்பெற்றுவாழுகைக்காக வழியேபிடித்து மனோநித்துக்கொண்டுசென்று பெரிய ஆர்த்தியோடே அவர் திருவடிகளிலே ப்ரபத்திபண்ணின ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு அப்படிப்பண்ணின ப்ரபத்தியாகிற நன்மைதானே, ஸரண்யரான பெருமான் திருவுள்ளத்துக்கு அநிஷ்டமாகையாலே தீமையாய் விட்டது. ஏழையேதலன் இத்தாதிப்படியே பெருமான் தாமேவந்து அங்கீகரிக்கப்பெற்ற ஸ்ரீகுகப்பெருமாளுக்குத் தோஷமே பச்சையாக அங்கீகரிக்கையாலே பாதகமாகிற தீமைதானே நன்மை யாய்விட்டது” என்ற வ்யாக்யாந வாக்கியங்களும் இங்கு உணர்த்தற்கு உரியன. பி-ம்:—¹வருந்து, வருந்தும், வருந்த. ²வைகனி, ³எனப். (கககச)

ககச.—இதுமுதல் நான்குவிகள் - ஓநொடீ: அப்பொழுது இராமன் பரதனை நோக்கிக் கூறுவன.

பசைந்த சிந்தை நீ பரிவின் வையமென்
வசஞ்செய் தாலது முறைமை யோவசைக்
கசைந்த வெந்தையா ருள ¹வன்றுநா
னிசைந்த ²வாண்டெலா ³மின்றொ டேறுமோ.

(இ-ள்.) பசைந்த சிந்தை நீ - (என்பக்கல்) அன்புள்ள மனத்தையுடைய நீ, பரிவின் - (உன்) விருப்பத்தின்படி, வையம் - உலகத்தை, என்வசம் செய் தால் - என்வசப்படுத்திவிட்டால், அது முறைமையு - அது நீதியாகுமோ? [ஆகாது என்றபடி]; (வனெனில்), வசைக்கு அசைந்த - பழிக்கு அஞ்சிய, எந்தையார் - எமது தந்தையார், அருள - (கைகேயிக்குவரம்) அளிக்க, (அதன் படி), அன்று நான் இசைந்த - அந்நாளில் யான் சம்மதித்துவந்த, ஆண்டு

எலாம் - வருஷங்கனெல்லாம் [வனவாசகாலமான பதினாண்டுவருடமும்], இன்றொடு ஏழம்ஞ - இன்றைத்தினத்தோடு முடித்துவிடுமோ? [அங்கனம் முடியாதன்றோ?] (எ-று.)

யான் வனவாசஞ்செய்கின்ற இப்போது உன்னிராச்சியத்தை என்வசஞ் செய்தே நென்பது முறையாகுமோ? யான்தான் தந்தைபணியைச் செய்யாது விட்டிடலாமோ? என்றான் இராமபிரா நென்க. பி-ம்:—¹ஆண்டு. ²நான். ³இன்றுதேயுமோ, இன்றொடானதோ. (௧௧௬௭)

௧௧௬. வாய்மை யென்னுமீ தன்றி வைபகந்

தூய்மை ¹யென்றுமொன் றுண்மை சொல்லுமோ

திமை ²தானதிற் றீர்த லன்றியே

³யாய்மொப் ⁴யாகவே ⁵றறைய லாவதே.

(இ-ள்.) வாய்மை என்னும் ஈது அன்றி - சத்தியமென்கிற இக்குணமே யல்லாமல், வைபகம்-உலகம், தூய்மை என்றுஉம் ஒன்று உண்மை சொல்லும் ஞ - பரிசுத்திகரமென்றும் வேறொருநற்குணம் உள்ளதாகக் கூறுமோ? [கூறு தன்றோ?] திமைதான் - தூர்க்குணந்தான், அதில் தீர்தல் அன்றிவ - அவ்வாய் மையினின்றும் தவறுதலாகுமே யல்லாமல், வேறு அறையல் ஆவதுவ - வேறு கூறத்தக்கதோ? மெய் ஆக ஆய் - உண்மையாக ஆராய்ந்துபார்; (எ-று.)

மனத்தைச் சத்தமாக்கும் உயர்குணம், சத்தியத்தினும் வேறு இல்லை; ஒருயிரைப் பலதீங்குக்கும்உள்ளாக்குகிற தீர்க்குணம், அச்சத்தியச்சவறுதலன்றி வேறில்லை யென்பது கருத்து; “புறந்தூய்மை நீரா ன்மைபு மகத்தாய்மை, வாய்மையார் காணப்படும்,” “சேய்மையன்மையி லுயிர்க்குறு துணையெனச் சிறந்த, வாய்மையாலகத்தாய்மையாம் மற்றிலை” என்பன காண்க. பி-ம்:—¹வேறுமுண்டென்று, வேறுமோருண்மை. ²தானதைத். ³ஆமெய். ⁴ஆக லென்று, ஆகவென்று. ⁵எண்ணலாகுமோ, எண்ணம்யாவதோ. (௧௧௬௮)

௧௧௬. எந்தை ¹யேவவாண் டேழொ டே²முன

வந்த காலநான் ³வனத்துள் வைகரீ

தந்த பாரகந் ⁴தன்னை மெய்ம்மையா

லந்த நாளெலா ⁵மாளென் னுணையால்.

(இ-ள்.) எந்தை ஏவ - எமதுதந்தை நியமித்தபடி, ஆண்டு ஏழொடு ஏழ் என வந்த காலம் - பதினாண்டுவருஷகாலம், நான்—, வனத்துள் வைக - காட்டில் வசிக்க, நீ—, தந்த பார்அகம்தன்னை - (தந்தை) அளித்த இராச்சியத்தை, மெய்ம்மையால் - (அத்தந்தையின்) உண்மைதவறுதபடி, என் ஆணையால் - எனதுகட்டினையால், அந்த நான் எலாம் ஆன் - அந்தப் பதினாண்டுவருஷகாலம் அரசாள்வாய்; (எ-று.)

நான் சத்தியத்தவறுக்கடாதாகையால், நான் இப்போதுமின்னு வருதற்கு இல்லை: ஆதலால், இராச்சியத்தைப் பதினாண்டுவருஷம் நீயேயுன்க என்றான்

இராமனென்க. ஆண்டுவிழாவுவழி எழு வந்தகாலம்-வருஷங்கள்வழோடும் மற்
றும் ஏழென்று கூட்டிவந்த காலம் எனப் பதவுரை காண்க. பாரகம்-பூமியினிடம்.
பி-ம்:—¹ஏய. ²என. ³வனத்து. ⁴தாங்கு. (கககக)

வேறு.

கக௭. மன்னவ னிருக்க வே¹டி மணியணி மகுடஞ் சூடு
கென்ன யா²ணி யைந்த தன்னு னேயது மறுக்க வஞ்சி
யன்னது நினைந்து நீயென் னானைய மறுக்க லாமோ
சொன்னது செய்தி யைய துய³ருழந் தயர லென்றான்.

(இ-ள்.) மன்னவன் - சக்கரவர்த்தி, இருக்கவஉம் - வாழ்ந்திருக்கையி
லும், மணி அணி மகுடம் சூடுக என்ன - இரத்தினங்கள் பதித்த அழகிய
கிரீடத்தைத் தரிப்பாயென்று (எண்ணேரோக்கிச்) சொல்ல, யான் இயைந்தது-
நான் (அப்பொழுது அந்ற்கு) உடன்பட்டது, அன்னான் ஏயது மறுக்க அஞ்சி -
அத்தந்தை வலினை மறுத்தற்கு அஞ்சியேயாம்; [அரசாட்சியில் விருப்பத்
தாலன்று என்றபடி]; (அவ்வாறிருக்க), அன்னது நினைந்து - அங்ஙனம் நான்
உடன்பட்டதுமாத்திரத்தைக் கருதி, நீ என் ஆணையை மறுக்கல் ஆம்ஓ - நீ
எனதுகட்டளையைத் தடுத்தல் தகுதியோ? [அன்று என்றபடி]; சொன்னது
செய்தி - (நான்) சொன்னதைச் செய்வாய்; ஐய—! துயர் உழந்து அயரல் -
துக்கமலுபவித்துத்தளராதே, என்றான் - என்று (பரதனைரோக்கி இராமன்)
கூறினான்; (எ-று.)

இராமன் அரசாட்சிச்செல்வத்தை அனுபவித்தலில் விருப்புவெறுப்
பில்லாமல் 'சந்தைசொல் மிக்க மந்திரமில்லை' என்றது கருதியே முன்னம்
முடிசூட உடன்பட்டன னென்பதை, கீழ் மந்திரப்படலத்தில் "தாதையப்பரிசு
ரைசெயச் தாமரைக்கண்ணன். காதலுற்றில் னிகழ்ந்திலன் கடனிகென்று
ணர்ந்தும், யாதுகொற்றவனேவியதது செயலன்றோ, நீதியெற்கென நினைந்து
மப்பணிதலைநின்றான்" என்றதனாலும் அறிக, அன்னதுநினைந்து - அத்தந்தை
சொல்லை யெண்ணி எளினுமாம். பி-ம்:—¹நீ. ²இசைந்த. ³உழன்று. (கஉ௦௦)

கக௮.—மீண்டுஞ்சொல்லத்தொடங்கிய பரதனை விலக்கி வசிட்டன்
கூறத்தொடங்குதல்.

ஒள்ளியோ ¹னினைய வெல்லா முரைத்தலு²முரைக்க லுற்ற
பள்ளரீர் வெள்ள மன்ன பரதனை விலக்கிப் பண்டு
³தெள்ளிய குலத்தோர் செய்கை ⁴சிக்கறச் சிந்தை நோக்கி
வள்ளியோய் கேட்டி ⁵யென்னு வசிட்டமா முனிவன் ⁶சொன்னான்.

(இ-ள்.) 'ஒள்ளியோன் - ஒளியையுடைய ஸ்ரீராமன், இனைய எல்லாம்
உரைத்தலும் - இத்தன்மையனவான வார்த்தைகளையெல்லாம் கூறினவன
விலே, உரைக்கல் உற்ற - (அதற்கு முறுமொழி) கூறத்தொடங்கின, பன்னம்

நீர் வெள்ளம் அன்ன பாதனை - ஆழமான கடல்நீர்ப்பெருக்கையொத்த [கம் பீரத்தன்மையுடைய] பாதனை, விலக்கி—, வசிட்டமா முனிவன்—, (இராமனைப் பார்த்து), 'வள்ளியோய் - வரையாதருளுங் குணமுள்ளவனே ! பண்டு - முன்புள்ள, தெள்ளிய குலத்தோர் - தெளிவான (உன்) குலத்து அரசர்களின், செய்கை - நடத்தையை, சிக்கு அற - சந்தேகமில்லாதபடி, சிந்தை நோக்கி கேட்டி - மனத்திற் கவனித்துக் கேட்பாய்,' என் னா - என்று சொல்லி, சொன்னான் - (சிலவார்த்தை) சொல்பவனானான் ; (எ-று) —அவற்றை அடுத்த ஆறுகவிகளிற் காண்க.

வசிட்டமுனிவன் முன்புள்ள தெள்ளியகுலத்தோரின் செய்கைகளைச் சிக் கில்லாமல் தன் மனத்தில் ஆராய்ந்து 'வள்ளியோய் கேட்பாய்' என்று இரா மனை நோக்கிச் சொன்னான் என்றுங் கொள்ளலாம். ஒள்ளியோன், ஒண்மை - தேககார்தியும், அறிவுறுத்தும்; புகழுமாம்; தாம் உறங்குகையிலும் உலகத் தைக்காக்கின்ற அரசர்க்குரிய தெய்வத்தன்மையெனினும் அமைபும்; "உறங் குமாயினு மன்னவன் நன்னொளி, கறங்கு தெண்டிறை வையகங் காக்குமால்" என்றார் சிந்தாமணியிலும். பள்ளநீர் வெள்ளமன்ன பாதன் - நற்குணக்கடல் போன்ற பாதனெனினுமாம்; "தள்ளரிய பெருநீதித் தனியாறு புகமண்டும், பள்ளமெனுந் தகையானைப் பாதனெனும் பெயரானை" என்றார், கீழ்க்குல முறைகளித்துபடலத்தும்; இனி, கடல்வெள்ளம் பாதனுக்குக் கருநிறத்தில் உவமை யெனினுமாம். பள்ளத்தில் வந்துவிழும் நீர்வெள்ளம்போன்ற எனக் கூறி உவமையாக்குதல் சிறப்பின்றும். ௩-ம்:—¹இனையது. ²இசைக்கல், இசையல். ³தெள்ளியோர். ⁴சக்குருங். ⁵என்ன. ⁶சொல்வான், கூறும். (கஉ.௦க) கககக.—இதுமுதல் ஆறுகவிகள் - ஓசுதோடர்: வசிட்டமுனிவன் முந்தை

யோர் செய்கையைக்கூறி, என்னுணையால் இராக்சியத்தை

யங்க்குரிப்பா போனல்.

வேறு.

கிளரகன் ¹புனலுணின் றரியொர் கேழலா

யினையெனுந் திருவினை ²யேபந்தி னானரோ

³வுனாவரும் பெருமையோ ரெயிற்றி னுட்புரை

வளரிளம் ⁴பிறையிடை மறுவிற றேன்றவே.

(இ-ள்.) (பூர்வகாலத்தில்), அரி - திருமால், ஓர் கேழல் ஆய் - ஒப்பற்ற தொரு ஆகிவராகழார், தியாய், உளைவு அரு பெருமை ஓர் எயிற்றின் உள் புரை-வருந்துதலிலாத பெருமையுடைய ஒரு கோரத்தத்தின் உள்ளிடத்தில், வளர் இஃ பிறையிடை மறுவின் தோன்ற-வளருத்தன்மையுள்ள இளம்பிறைச் சந்திரனிடத்துக் களங்கம்போலக் காணப்பட்டு, கிளர் அகல் புனலுள்ளின்று - பொங்குகிற பார்த்த கடலினின்று, இளை எனும் திருவினை - பூமிதேவியை, எந்தினான் - எடுத்தருளினான்; (எ-று.) :

இப்பொழுதுடக்கிற வராககல்பத்துக்கு முந்தின பார்க்கல்பத்தைப் பற்றிய பிரளயத்தின் இறுதியில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஏகாண்வமான பிரளய சலத்தில் முழுசியிருந்த பூமியை மேலேஎடுக்க நினைத்து ஸ்ரீவராகாவதாரத் தைச் செய்தருளிக் கோட்டுதுனியாலே பூமியை எடுத்துவந்தன நென்பது, இங்குக்குறித்த புராணவரலாறு. அரி - ஹரி; திருமால். அடியவர்துயரை அழிப்பவன். திரு என்னும் இலக்குமியின் பெயர், இங்கு, பெண்ணென்றமாத் திரமாய் நின்றது; மாதர்கனெல்லோரும் இலக்குமியின் விபவமேயாதலால். “நிறக்குஞ் செழுஞ்சுடர்க் கோடுமிப்பாரு நிராமுகத்துச், சிறக்கும் பிறையுங் கனங்கமும் போலு மென்றிசிறுகண், மறக்குஞ் சரஞ்செற்ற மாயோனரங்கன் வராகமதாய்ப், பிறக்கும் பிறப்பின் பெருமையெல் வாறினிப் பேசுவதே” என்ற திருவரங்கத்துமாலச்செய்யுளிலும் ஸ்ரீவராகநாயனாது திருவெயிர் றுக்குப் பிறையையும் பூமிக்குக் களங்கத்தையும் உவமைசுடையவாறு காண்க. பி-ம்:—¹புனலின். ²எய்தினான். ³உளவெனும். ⁴பிடி. (௧௨0௨)

௧௨0. ¹ஆதிப வமைதியி னறுதி யைம்பெரும்

பூதமும் வெளி²யொழித் தெவையும் புக்கபி

தை³னல் வகன்புன ⁴னல்கி நண்ணருஞ்

⁵சோதிபார் தன்மையிற் றுயிறன் மேயினான்.

(இ-ள்.) ஆதிப - கீழ்ஈட்டி, அமைதியின் - அக்கல்பகாலத்தின், அறுதி - முடிவிலே, ஐ பெரு பூதம்உம்-பஞ்சமகாபூதங்களும், வெளி ஒழித்து - வெளிப் பட்டுவிளங்குத்தன்மையைப் போக்கி, எவைஉம் - எல்லாத்தத்துவங்களும், புக்க பின் - (புகவானது சொருபத்திற்) பிரவேசித்து இலயமடைந்தபின்பு, நாதன் - தலைவனான அத்தமகாவிஷ்ணு, அ அகல் புனல் கல்கி - அத்தப் பார்த்த சலத்தை யுண்டாக்கி, நண்ண அரு சோதி ஆம் தன்மையின் - (பிறர்க்குப்) பொருந்துதற்கரிய ஒளிவடிவமான தன்மையோடு, துயிறல் மேயினான் - அறி துயில்செய்தலைப் பொருந்தினான்; (எ-று.)

உலகமனைத்தையும் அழித்து மேலிட்ட பிரளயப்பெருங்கடலில் நாராயணன் ஆலிலையின்மீது யோகநித்திரை செய்தருளுகின்றன நென்பது, தூல துணிபு. ஆதிப அமைதியின் - முன்புஉண்டான் முறைமைப்படியே, அறுதி - முடிவில், ஐம்பெரும் பூதமும் ஒடுங்கியபின் எனினும் அமையும்; சிருஷ்டிகா லத்தில் எந்தத்தத்துவத்தினின்று எந்தத்தத்துவம் உண்டாயிற்றோ, அந்த முறைமைக்கு மாறாக லயகாலத்தில் காரியப்பொருள் காரணத்தினுள் ஒடுங்கிக் கொண்டே செல்ல, இறுதியாய்நின்ற பிரகிருதியும் புருஷனும் பரமாத்மாவி னிடத்து லயப்படு மென அறிக. அகல் + புனல் = அகன்புனல்; சிறுபான்மை லகரம் னகரமாயிற்று. பி-ம்:—¹ஆதியவிறுதியின்மைதி, ஆகியினிறுதியின்மைதி, ஆதியவமைதியினிறுதி, ஆகியவமைதியினிறுதி. ²ஒழிந்து. ³இவ். ⁴நண்ணி. ⁵சோதிபின்னதன்வயின். (௧௨0௩)

கஉக. ஏற்றுவித் ¹தன்மையி னமரர்க் கின்னமு
தூற்றுடைக் ²கடல்வண னுந் தியுந் திய
தூற்றிதழ்க் கமலத்தி னெப்தின் னாவையுந்
தோற்றுவித் ³துதவிட முதல்வன் றேன்றினான்.

(இ-ள்.) ஏற்ற இ தன்மையின் - (இங்ஙனம் யோகத்திரையை) ஏற்றுக் கொண்ட இந்தத்தன்மையையுடைய, அமரர்க்கு இன் அமுது ஊற்று உடை கடல்வணன் - தேவர்களுக்கு இனிய அமிருதத்தைச் சொரிதலையுடைய கடல் போலுங் கரிய திருநிறமுள்ள திருமாலினது, உந் தி-திருநாபி, உந் திய-தோற்று வித்த, தூறு இசைக் கமலத்தின்-தூறு இதழ்களையுடைய தாமரைமலரினின்றும், முதல்வன் - (எல்லாப்பிரானிகளுக்கும்) ஆகியாகிய பிரமன், நொய்தின் யாவைஉம் தோற்றுவித்து உதவிட - எளிதில் எல்லாப்பொருள்களையும் உண்டாக்கித்தரும்பொருட்டு, தோன்றினான் - வெளிப்பட்டான்; (எ-று.)

பிரமன் தனது ஒவ்வொருதினத்தின் பகல் முடிவில் எய்தத்திகப்பிரளய முண்டாகுந்தருணத்தில் திருமாலின் காபிக்கமலத்திற் பிரவேசித்து அங்கு நித்திரைசெய்திருந்து அப்பிரளயங்கழிந்தபின் வெளியெழுந்து மறுபடி உலகங்களைப் படைப்பானென்பது, தூற்கொள்கை. தன்மையிற் கடல்வணன் என இயையும், தேவர்களுக்குத் திருமால் அமுதமூற்றினது, தேவர்களையும் அசுரர்களையும் கொண்டு திருப்பாற்கடலைக் கடைவித்த பொழுதில் என்க. இனி, 'அமரர்க்கின்னமுதூற்றுடை' என்றதனால், தேவர்களுக்குத் திருமால் அமிர்தம்போல இனிமைதருவ னென்றதாகவுங் கொள்ளலாம். தூற்றிதழ்க் கமலம் - சதபத்திரம்; இங்கே, தூறு - பல்வெண்ணுல்லபொருளது. நொய்தின்-விரைவாக என் றலுமாம். பி-ம்:—¹தன்மையாலன்பர்க்கு, ²கடல்வன், கழல்வன். ³உதவிய.

(கஉ௦௪)

கஉஉ. அன்றவ னுலகினை யளிக்க ¹வாகிய
தூன்றனிக் குலமுத லுள்ள வேந்தர்க
ளின்றள வினுமுறை ²யிகந்து ளாரிலே
யொன்றுள துரையின் ³முணரக் கேட்டியால்.

(இ-ள்.) அன்று-அக்காலத்தில், அவன் - அப்பிரமன், உலகினை அளிக்க-உலகத்தைப்படைக்க, உன் தனி குலம் - உனது ஒப்பற்ற (சூரிய) குலம், முதல் ஆகியது - முதலில் உண்டாயிற்று; உள்ள வேந்தர்கள் - (அக்குலத்தில்) உள்ள அரசர்களுள், முறை இகந்துஉளார் - முறைமைதவறினவர், இன்று அளவின்உம் இலை - இன்றைவரையிலும் இல்லை; இனம் உரை ஒன்று உளது - இன்னமுஞ் சொல்லவேண்டுவது ஒன்று உள்ளது: உணர கேட்டி - தெரியக் கேட்பாய்; (எ-று.)

"ஆதிமாலமல னாயிகமலத் தயனுதித் தயன் மரிசெயனு மண்ணலை யளித்தபரிசும், காதல்கூர்நரு மரிசெமகனாகி வளருங் காசிபன் கதிரருக்களை யளித்த பரிசும்" என்று தொடங்கிக் கவிங்கத்துப்பரணியிற் கூறியவாறுங்

காண்க. உணர் - மனத்திற்பதிய. இதனால் நீ மூத்தவனையிருந்து அரசுபுரிய மாட்டேனென்று கூறுவது முறைமையன்றென்றவாறு. பி-ம்:—¹ஆக்கியது, ஆகிய.²இகழ்ந்துளார், இகழ்ந்துளோர், ³உரைக்க, உணர்ந்த, உணர்ந்தல்.

கஉரு. ¹இதவிய லியற்றிய குரவர் யாரினு
மதவியல் களிற்றினுப் மறுவில் விஞ்சைகள்
பதவிய விருமையும் ²பயக்கப் ³பண்பினு
லுதவிய வொருவனே யுயரு மென்பரால்.

(இ-ள்.) மதம் இயல் களிற்றினும் - மதத்தோடுபொருந்திய ஆண்யானை போன்றவனே! மறு இல் விஞ்சைகள் - குற்றமில்லாத கல்விகளை, பதவிய இருமை உம் பயக்க - (உயிர்கள் அனுபவிக்கும்) பதவியாகவுள்ள இம்மை மறுமையென்னும் இரண்டினின்பங்களையும் உண்டாக்குமாறு, பண்பினால் உதவிய - அன்போடு கற்பித்துக்கொடுத்த, ஒருவன் - ஆசிரியனொருத்தனே, இதம் இயல் இயற்றிய குரவர் யாரின் உம் - நன்மையாகிய செய்கைகளைச் செய்கிற ஐங்குரவருள்ளும், உயரும் - மேன்மையடைவான், என்பர் - என்று (நூலோர்) கூறுவர்; (எ-று.)

“தொழற்குரியதேவரும், குரவரேயெனப் பெரிதுகோடியால்” “அந்த நற்பெருங்குரவாரெனக், சிந்தைதேர்வுறத் தெரியநோக்கினால், தந்தைதாயர்” என்று கீழ் இராமன்கூறியதனால், அந்ற்கு மறுதலையாக வசிட்டமுனிவன் ‘குரவரயாரினும்...விஞ்சைகள்...உதவிய வொருவனே யுயரும்’ என்கிறான்; “எழுத்தறிவித்தவனிறைவனாகும்” என்றார் பிறரும். இதம் - ஹிதம். குரவர் - பெரியோர்; “அரசனுவாத்தியான் தாய் தந்தை தம்முன், நிகரில் குரவ ரிவா” என்றதனால், ஐங்குரவரை யறிக, மத - வலிமையுமாம்; உரிச்சொல்; “மதவே மடனும் வலியுமாகும்” என்றார், தொல்காப்பியனார். பதவிய - குறிப்புப்பெய ரொச்சம். பண்பு - கற்பிக்கும் முறைமையுமாம். பி-ம்:—¹இதவியது. ²பயந்த. ³பண்புதான். (கஉருசு)

கஉசு. என்றலால் யானுனை ¹யெடுத்து விஞ்சைக
ளொன்றலா தனபல வுதவிற் றுண்மையா
²லன்றெனா தின்றென தாணை யையரீ
நன்று³போந் தளியுனக் குரிய நாடென்றான்.

(இ-ள்.) என்றலால் - என்று (நூலோர்) கூறுதலால், யான்—, உனை எடுத்து - உன்னையாதரித்து, விஞ்சைகள் ஒன்று அலாதன பல-மிகப்பலவான கல்விகளை, உதவிற்று - (உனக்குக்) கற்பித்தது, உண்மையால் - உள்ளதாத லால், இன்று - இப்பொழுது, எனது ஆணை - என்னுடைய கட்டளையை, அன்று எனது - தக்கதன்றென்று மறுக்காமல், ஐய—! நீ—, போந்து - (மீண்டு) வந்து, உனக்கு உரிய நாடு-உனக்குஉரிய இராச்சியத்தை, நன்று அளி - நன்றாகப் பாதுகாப்பாய், என்றான் - என்று (ஸ்ரீராமனேநோக்கி வசிட்டன்) கூறினான்; (எ-று.)

ஐங்குரவருள் விஞ்சையீந்தவனேயுயர்ந்தவ னென்று கீழ்க்கூறிய முனிவன், இதனால் 'உனக்கு விஞ்சையைக்கற்பித்த என்னுடைய அரகமேற்கொள்க என்கின்றான். உனை-உனக்கு என்று உரைத்து, எடுத்து - தொடங்கியெனக் கொள்ளினுமாம். ஒன்றலாதன, பல - ஒருபொருட்பன்மொழி. பி-ம்:—¹எடுத்த. ²அன்றெலாயின்னெனது. ³போந்தருள். (கஉ௦௭)

கஉ௬.—இராமன் வசிட்டனைநோக்கிக் கூறத்தேவியுங் தல்.

கூறிய முனிவனைக் ¹குவிந்த தாமரை
சீறிய கைகளாற் றொழுது செங்கு
²னூறிய சிந்தனை ³யறிந் வொன்றுரை
கூறுவ துளகெனக் கூறல் மேயினான்.

(இ-ள்.) கூறிய - (இங்ஙனம்) சொன்ன, முனிவனை - வசிட்டனை, செங்கு - சிவந்ததிருக்கண்களையுடைய இராமன், குவிந்த தாமரை சீறிய கைகளால் தொழுது-குவிந்த செந்தாமரைமலர்களை (தீ தமக்குப் பகையென்று) சினந்த [மிகடுத்த] தன்கைகளால் அஞ்சலிசெய்து வணங்கி, 'ஆறிய சிந்தனை அறிந் - அடங்கிய மனத்தையுடைய யாவும் அறிந்தவனே! ஒன்று உரை கூறுவது உளது-(யான்) சொல்லவேண்டுவது ஒன்று உள்ளது', என - என்று சொல்லி, கூறல் மேயினான் - (அதனைச்) சொல்லிக்கூட்டினான்; (எ-று.)-அதனை மேல் மூன்றுகவிகளிற் காண்க.

கண்ணிற்சில சிவந்தரோகைகள் ருத்தல், - தீதமபுருஷதலகண்ணம்; 'கரிய வாகிப் புடைபரந்து மிளிர்ந்து செவ்வரியோடி நீண்டவாய், பெரியவாய் கண்கள்' என்றார், திருப்பாணியாரும். பி-ம்:—¹குவிந்த, குறித்த. ²ஆறின். ³அறிஞவேறுரை, அறியவேறுரை. (கஉ௦௮)

கஉ௭.—முன்றுகவிகள் - ஓநதேவியர்: இராமனது மறுபொடி.

சான்றவ ராக¹தன் குரவ ²ராகதாரி
போன்றவ ராக³மெய்ப் புதல்வ ராகதான்
நேன்றரு மலருளான் சிறுவ செய்வெனென்
நேன்றபி னவவுரை மறுக்கு மீட்டதோ.

(இ-ள்.) தேன் தரு மலர் உளான் சிறுவ - தேனைச் சொரிந் தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கிற பிரமனது புத்திரனே! சான்றவர் ஆக - பெரியோர்களே யாகுக; தன் குரவர் ஆக - தனது ஆசிரியரேயாகுக; தாய் போன்றவர் ஆக - தாய்முதலியோரேயாகுக; மெய் புதல்வர் ஆக - சத்தியத்தையுடைய புத்திரரே யாகுக; தான் செய்வென் என்று ஏன்றபின் - தான் (ஒருவர்வார்த்தைப்படி) செய்வேனென்று சம்மதித்துவற்றுக்கொண்டபின், அ உரை - அந்தவார்த்தை, மறுக்கும் ஈட்டது - தடுக்கத்தக்க தன்மையுடையதோ? [அன்று என்றபடி].

ஒருவார்த்தையைக்கூறினவர் தன்னினும் மேற்பட்டவரேயானாலும் கீழ்ப் பட்டவரேயானாலும் அவ்வார்த்தையின்படி செய்வதாக முன்னர் ஒருவன்

ஒப்புக்கொண்டபின்பு அது மறுக்கத்தக்கதன்று என்பதாம். ஐங்குராவருள் ஆசிரியனை 'குரவர்' என்றதனாலும், மற்றைநால்வரை 'தாய்போன்றவர்' என்ற தனாலும் குறித்தான். 'தாய்போன்றவர்' என்றதில், போன்றவர் என்பது-ஒப்பில் போலியாய், உரையசைமாத்நிரமாய் நின்றது; "ஒப்பில்போலியு மப்பொருட் டாகும்" என்ற இலக்கணத்தையும், "நெருப்பழல் சேர்ந்தக்கால் நெய்போல் வதூஉம், எரிப்பச்சுட்டெவ்வ நோயாக்கும்" என்ற இலக்கியத்தையும் காண்க, இனி, குரவர் - ஐங்குரவ ரெனக்கொண்டு, தாய்போன்றவர் - பெற்றதாய் போலத் தலையளிசெய்பவர் என்பாரும் உளர். மெய்ப்புதல்வர்-உடம்பினின்று தோன்றிய புத்திர ரெரினுமாம். ஆக - இடைச்சொல் தன்மைப்பட்டு விகற்பப் பொருளில்வந்தது. 1-ம்:-1தம். 2தந்தைதாய். 3பொய்ப்புலையர். (கஉ0க)

கஉ௭. தாய்ப்பணித் து¹வந்தன தந்தை செய்கென
வேய்²வெப் பொருள்களு மிறைஞ்சி மேற்கொளாத்
தீயவப் புலையனிற் செய்கை ³தேர்கிலா
நாயெனத் ⁴திரிவது ⁵நல்ல தல்லதோ.

(இ-ள்.) தாய் பணித்து வந்தன-தாய் கட்டினாயிட்டவந்தவையும், தந்தை செய்க என ஏய-தந்தைசெய்வாயென்று ஏவியவையுமாகிய, எ பொருள்களும்- எந்தக்காரியங்களையும், இறைஞ்சி மேல்கொளா-வணங்கிச் சிரமேற்கொள்ளாத, தீய அ புலையனின் - கொடிய அந்தப்புலையனைக்காட்டிலும், செய்கை தேர்கிலா நாய் என திரிவது - செய்யத்தக்கவற்றை அறியாத நாயாக எங்கும் அலைவது, நல்லது அல்லது - நல்லதன்றோ? (எ-று.)—அல்லதோ - தேற்றம்.

இன்னவை செய்யத்தக்கவை யென்றும் இன்னவை செய்யத்தகாதவை யென்றும் ஆய்ந்துணரத்தக்க மானிடப்பிறப்பில் தோன்றி மாதாபிதாக்களது வாக்கியத்தைப் பரிபாலஞ்செய்யாத கருமசண்டாளனது பிறவியினும் விவேக மில்லாம லலைகிற நாய்ப்பிறப்பே நல்லது என்பதாம். தந்தைதாயர் சொல்லை மேற்கொள்ளாதவனைப் புலையனைனத் திட்டுகின்றான் இராமனென்க. மேற் கொள்ளாதவனுடைய குற்றத்தால் நாயாய்த்திரிவது நல்லதென நாய்ப் பிற விக்கு மேன்மைகூறியது - அகமகிழ்ச்சியணி யென்னும் உல்லாஸாலங்கார மாம். 1-ம்:-1வந்தது. 2மெய்ப். 3தேர்கலா. 4திரிபவை. 5நல்லவல்லவோ, நல்லவல்லவோ, நல்லதாகுமோ. (கஉ௧0)

கஉ௮ முன்னுறப் பணித்தவர் மொழியை ¹யானென
சென்னியிற் ²கொண்டது ³செய்வெ ⁴னென்றதன்
பின்னுறப் பணித்தனை ⁵பெருமை யோயெனக்
கென்னினிச் ⁶செய்வதை யுரைசெ யிங்கென்றான்.

(இ-ள்.) முன் உற - முற்பட, பணித்தவர் - கட்டினாயிட்ட தாய்தந்தை யாது, மொழியை-வார்த்தையை, யான்—, என சென்னியில் கொண்டு - எனது சிரசின்மேற்கொண்டு (கொண்டாடி), ஆது செய்வென் என்றதன் பின் உற -

அக்கட்டளையைச் செய்வெனென்று உடன்பட்டபின்னாக, பணித்தனை - (சீ வேறு இதனைக்) கட்டளையிட்டாய்; பெருமையோய் - சிறப்புடைய முனிவனை! இனி செய்வதை - இனி (நான்) செய்யத்தக்கதை, எனக்கு—, நன்கு - இப்பொழுது, என் உரை செய் - யாதென்று சொல்லியருள்வாய், என்றான் - என்று (வசிட்டனை நோக்கி இராமன்) வினவினான்; (எ.று.)

முன்னர்க்குரிய தாய்தந்தையரின் வாக்கியமே பரிபாவிக்கத்தக்கது; அதற்கு மாறாக நீ பின்னர்க் கூறியது செய்யத்தக்கதோ என்றபடி. செய்வதை என்பதில், ஐகாரத்தைச் சாரியையாகக் கொள்ளுதலும் நேராம். ¹பெருமையோ என்றபாடத்திற்கு - முன்னே கட்டளையிடப்பட்டு நான் செய்யுமாறு என்றதைக் கைவிட்டிடும்படி பின்னே வந்த உன் சொல்லே மேற்கொள்ளவேண்டுமென்பது உண்டோ? என்றவாறு. 15-ம்:—¹யானது. ²கொண்டன்ன. ³செய்வன். ⁴என்றபின், என்றதின், ⁵செய்வதென்று. (கஉ.கக)

கஉக.—முனிவன் மாறுகாமடியாமலிருக்கப்

பாதன் தந்துணிபு கூறுதல்.

முனிவனு முறைப்பதோர் முறைமை ¹கண்டில

மினிபென விருந்தன னினைய மைந்தனு

மனைபதே ²லாள்பவ ரான்க ³நாடுநான்

பனிபடர் காடுடன் படர்தன் மெய்ப்பென்றான்.

(இ-ள்.) (அதுதேட்டு), முனியன்உம - வசிட்டனும், இனி உரைப்பது ஓர் முறைமை கண்டிலம் என - இதுநாடு மாறாகச் சொல்வதொருநீதியைக் காணாமென்று கருதி, இருந்தான்-சும்மா இருந்தான்: (அச்சுயின்), இனைய மைந்தன்உம் - பாதனும், 'அனையதுவல் - அப்படியானால், நாடு ஆள்பவர் ஆள்க - இராச்சியத்தை ஆளுபவர் ஆளட்டும்; (அதனைப்பற்றிச் சித்தியாமல்), நான் - பனி படர் காடு உடன் படர்தல் - பனிமிக்க நாட்டில் இராமனுடன் செல்லுதல், மெய்-உண்மை; ' என்றான்-என்று (உறுதியாகக்) கூறினான்; (எ.று.)

ஆள்பவர் ஆள்க - எவரேனும் ஆளட்டும் என்றபடி. பனி படர் - (அச்சம் விளைத்தலால்) நடுக்கத்தருந்தன்மை மிக்க என்றுமாம். 15-ம்:—¹கண்டிலன். ²ஆண்டவரான்க, ஆண்டவராண்ட. ³நாடுதொடர். (கஉ.கஉ.)

கஉஉ.—வானத்தில் தேவர்கூடி ஆராய்தல்.

அவ்வழி யிமைபவ ரறிந்து ¹கூடின

ரிவ்வழி ²பிராமனை யிவன்கொண் டேகுமேற்

செவ்வழித் தன்றுநஞ் செயலென் மெண்ணினார்

கவ்வையர் விசம்பிடைக் ³கழறன் மேயினார்.

(இ-ள்.) அவழி - அச்சமயத்தில், இமையவர் - தேவர்கள், அறிந்து - (இங்கு நடந்தவற்றையெல்லாம்) உணர்ந்து, கூடினார் - ஒருங்கு சேர்ந்து,

‘இ வழி - இப்பொழுது, இராமனை—, இவன் - பரதன், கொண்டு ஏகம்வல் - வலியமீட்டுக்கொண்டு செல்வானாயின், நம் செயல் - (அரக்கரையழித்தலாகிய) நமது செய்கை, செவ் வழித்து அன்று - நல்லவழியில் நடப்பதாகாது,’ என்று —, எண்ணினார் - ஆலோசித்தவர்களாய்,— கவ்வையர் - (அதனால்) துன்பமுற்றவர்களாய், விசம்பிடை - ஆகாயத்தில், கழறல் மேயினார் - சொல்லத்தொடங்கினார்கள் ; (எ-று.)—அதனை, அடுத்த கவியிற் காண்க. கவ்வை - ஆரவாரமுமாம்.

‘பரதன் இவ்வளவுபிடிவாதமாக நாடுசெல்லமாட்டேனென்று இருந்தானில், நாடு பாழாய்விடவொண்ணாது’ என்ற காரணத்தைமுன்னிட்டு இராம பிரான் ஒருகால் மீண்டு நகர்க்குச் சென்றிட்டானானால் ராட்சசசங்கரர மாகிற நமக்குவேண்டிய தொழில் நிறைவேறுதுபோய்விடுமே என்று அஞ்சி ஒன்று கூடி ஆலோசித்துப் பின்வருமாறு கூறலாயின ரென்க. பி-ம்:—¹கூறினார். ²இராமனுவற்கொண்டு. ³கட்குறினாரோ. (கஉகக)

கஉக.—இராமனைத் தந்தைசொல்லைப் புரக்துமாரும் பரதனைப்பகினுன் காண்டு அரசுபுரியுமாரும் தேவர்கள் கூறுதல்.

ஏத்தரும் பெருங்குணத் திராம னிவ்வழி
¹போத்தருந் தாதைசொற் புரக்கும் பூட்சியா
 னுத்தவாண் டேழினே டேழு மந்நிலங்
 காத்தலுன் கட²னிலை கடமை யென்றனர்.

(இ-ள்.) ‘ஏத்த அரு - புகழ்தற்கு அருமையான, பெரு குணத்து-சிறந்த குணங்களையுடைய, இராமன்—, தாதை சொல் புரக்கும் பூட்சியான் - தந்தையின் சொல்லைப் பாதுகாக்கும் உரிமையையுடையவனாய், இ வழி போத்தரும் - இவ்வணத்தினிடத்திற் செல்வான் ; ஆத்த [யாத்த] - (தந்தையால்) கியமிக்கப் பட்ட, ஆண்டு ஏழினேடு ஏழ்உம் - பதினாற்குவருஷகாலமும், அ நிலம் காத்தல் - அவ்விராச்சியத்தைப் பாதுகாத்தல், உன் கடன் - உனதுமுறைமை, இவை கடமை - இவ்விரண்டும்[உம் இருவராலும் தவறாது நிறைவேற்றற் குரிய) கடமைகளாம்,’ என்றனர் - என்று (தேவர்கள்) கூறினார்கள் ; (எ-று.)

போதரும் என்பது, எதுகைநோக்கி விரிந்துநின்றது. பூட்சி - ஏற்றுக் கொள்ளும் ஒழுக்கம் ; பூண் என்னும்பகுதியும், சி என்னும் விசுவதியும் பெற்ற தொழிலாகுபெயர். ஆத்த - யாத்த: இவ்வளவென்று வரையறுத்த என்க. பி-ம்:—¹பூத்தருந். ²இது. (கஉகச)

கஉஉ.—இராமன் ‘தேவவாக்கியம் தவறத்தக்கதன்றதலால், அரசை மேற்கொள்க’ என்று பரதனை வேண்டினான்.

வானவ ருரைத்தலு மறுக்கற் பாலதன்
 ரிபானுனை யிரந்தன னினியென் னானையா
 லானகோ ¹ரமைதியி னளித்தி பாரெனாக்
 தானவன் ²றுணைமலர்த் தடக்கை பற்றினான்.

(இ-ன்.) வாணவர் உரைத்தலும் - தேவர்கள் (இவ்வாறு) கூறியவன விலே, (ஸ்ரீராமன் பரதனை நோக்கி), 'மறுக்கற்பாலது அன்று - (இத்தேவ வாக்கியம்) தடுக்குத்தன்மையதன்று; யான் உனை இரத்தனன் - நான் உன்னை வேண்டிக்கொண்டேன்; இனி—, என் ஆணையால் - எனது கட்டளைப்படி, ஆனது ஒர் அஸ்தியின் - தகுதியானமுறைமையால், பார் அளித்தி - பூமியை அரசான்வாய்,' என - என்றுசொல்லி, தான்—, அவன் - அப்பரதனது, துணை மலர் தடகை - இரண்டு தாமரைமலர்போன்ற பெரிய கைகளை, பற்றினான் - பிடித்துக்கொண்டான்; (எ-று.)

'வானவருரையும் மறுக்கத்தக்கதன்று; யானுங்கட்டளை யிடுகிறேன்; நான் வனவாசஞ்செய்யுங்கால் நீ அரசபுரிக்' என்று வேண்டிக்கொண்டான் இராம னென்க. பெரியோளுதலாற் கையைப் பற்றினான். 'ஆனதோரமைதியின்' என்பதற்கு - நியமிக்கப்பட்டதான ஒருகாலவரையறையையும் என்றலும் ஒன்று. பி-ம்:—¹அவதிபோய். ²நறுமலர். (கஉகடு)

கஉகஉ.—பரதன் இராமனைநோக்கிக் கூறும் பரிதீர்நை.

ஆமெனி லேழிரண் டாண்டி லையீ

நாமநீர் ¹நெடுநகர் நண்ணி நானிலம்

²கோமுறை புரிகிலை யென்னிற் கூறெரி

³சாமிது சரதின் னுனை சாற்றினேன்.

(இ-ன்.) ஆம் எனில் - அப்படியானால், ஏழ் இரண்டு ஆண்டில் - பதி னான்குவருடங் கழிந்தவுடன், ஐய - தலைவனே! நீ—, நாம் நீர் நெடு நகர் நண்ணி - (பகைவர்க்கு) அச்சந்தருகிற அகழிநீர்குத்த பெரிய அயோத்தியா நகரத்தை யடைந்து, நானிலம் - பூமியை, கோ முறை புரிகிலை என்னின் - அரசாட்சி செய்திடாயாயின், (யான்), கூர் எரி சாம் இது - மிக அக்கினியிற் பிரவேசித்து இறப்பதாகிய இது, சரதம்-சத்தியம்; நின் ஆணை சாற்றினேன் - உன்மேல் ஆணையிட்டுக் கூறினேன்; (எ-று.)

நீ பதினான்குவருடங்கழிந்ததும் ஒருகாண்கூடத் தாமதித்தலாகாது; வரது ஒருநாள் தாழ்த்தா யாயினும் அக்கினிபிரவேசஞ்செய்து என்னுயிரை மாய்ப்பே னென்று பரதன் கூறின னென்க. நாம் - அச்சங்குறிக்கும் உரிச்சொல்; அ - சாரியை; இனி, நாம் - வடசொல்லாய், பிரசித்தியுமாம். பி-ம்:—¹அயோத் தியை. ²கோன்முறை. ³சாவது. (கஉகக)

கஉச.—இராமன் பரதன்கூற்றுக்கு இணங்குதல்.

என்பது சொல்லிய பரதன் யாதுமோர்

¹துன்பில நவனது துணியை நோக்கினு

என்பின ²னுருகின ³னன்ன தாகென்றான்

றன்புகழ் தன்னினும் பெரிய தன்மையான்.

(இ-ள்.) என்பது - என்ற இவ்வார்த்தையை, சொல்லிய - சொன்ன, பாதன்—, யாதுஉம் ஓர் துன்பு இலன் - யாதொரு துன்பமில்லாதவனான்; தன் புகழ்தன்னினிடம் பெரிய தன்மையான்-தனது கீர்த்திதன்னிலும் பெரியதாகப்பெற்ற தன்மையுடைய ஸ்ரீராமன், அவனது துணிவை நோக்கினான் - அப்பாதனது மனவுறுதியைக் கருதி, அன்பினன் - அன்புடையவனாய், உருகினன்-மனமுருகினவனாய், அன்னது ஆக என்றான்-அவ்வாறேயாகுத வென்று கூறினான்; (எ-று.)

பதினென்குவருடங் கழிந்தவாறே தவறாது வந்து அரசாள்வேன் என்ற நெனைப்பதாம். பரம்பொருளான இராமனது பெருமையைறிந்து புகழ்ந்துரைப்பது உலகத்தில் எவராலும் இயலாததலால், 'தன்புகழ் தன்னினும்' பெரியதன்மையான்' என்றார்: இனி, இதற்கு - தனதுகீர்த்தியினும் மிக்க நற்குணங்களையுடையா னென்னும் அமையும். பி-ம்:—¹துன்பமேலாதவன், துன்பிலன்ன்னவன். ²உருகினான். ³அழுதுசோர்த்தான். (கஉகஎ)

கஉரு.—இராமனிடம் திருவடிநிலையைப் பாதன் வேண்டிப்பெறுதல்.

விம்மினன் பாதனும் வேறுசெய்வ தொன்

¹றின்மையி னரிதென வெண்ணி யேங்குவான்

²செம்மையின் றிருவடித் தலந்தந் தீகென

வெம்மையுந் ³தருவன விரண்டு நல்கினான்.

(இ-ள்.) (பின்பு), பாதன்உம் —, வேறு செய்வது ஒன்று இன்மையின் - வேறு செய்யக்கடவதொன்று மில்லாமையால், அரிது என எண்ணி விம்மினன் ஏங்குவான் - (இராமபிரானைப் பிரிந்துசென்று அரசாளுதல்) அரியதாமென்று நினைத்துக் கலங்கித்திகைத்தவனாய், திரு அடி தலம் செம்மையின் தந்தீக என - (உனது) திருவடிநிலையை [பாதுகையை] அன்போடு கொடுத்தருள்வாயென்று (இராமனைப்) பிரார்த்திக்க, (அப்பெருமான்), எம்மைஉம் தருவன இரண்டும் நல்கினான் - எல்லாவுலக வின்பங்களையும் கொடுத்தருள்வனவான் (தன்) இரண்டுதிருவடிநிலையையும் கொடுத்தருளினான்; (எ-று.)

தந்தீக என்பது-வியங்கோள்திரிசொல். இராமனது திருவடிநிலையே இம்மைமறுமையைத் தரவல்ல தென்க. திருவடிநிலையை எவர்கள் பூசிக்கின்றனரோ, அவர்மாட்டுத் திருமால் இரங்கி அருள்சார்பா னாதலால், இவ்வாறு கூறியது. பி-ம்:—¹இன்மையது. ²செம்மறன், செம்மைநின். ³தவிர்ப்பன.

வசிட்டன் இராமபிரானுள்ளிடத்துக்குத் தாய்மார்களோடு வந்து சேர, இராமனைக்கண்ட தாய்மார் பேரொவியுண்டாகப்பலம்பிக் கண்ணீரைச் சொரிய, இராமன் சீதாலட்சுமணருடன் தாய்மாரை வணங்கினபின் வசிட்டரையும்வணங்க யாவரும் உரியபடி உட்கார்த்தனராக, பிறகு பாதனைச் சடைமுடியுடனிருக்குங் காரணத்தை இராமன் வினவ, பாதன் இராமனை

இராச்சியத்தை யங்கீகரிக்கும்படி பிரார்த்திக்க, இராமன் 'தந்தையின்கட்டளை யைக் கடக்கலாகாது: தந்தைகொடுத்த இராச்சியத்தை நீ பாதுகாக்கவேண்டும்: நான் வனவாசஞ்செய்யவேண்டும்' என்று நிரூபித்துச்சொல்லினான்: பின்பு இரவுகுழியி, மறுநாள் பொழுதுபுலர்ந்து நித்தியகர்மாத்மநானங்களைச்செய்து விட்டு இராமனுன்னவிடத்து யாவரும் கூடினர். அப்போது பரதன் 'பிறனு டைய இராச்சியத்தை எப்படிக்க ளைப்பற்றலா மென்னவேண்டா: எனக்கு நீ கொடுத்த இராச்சியத்தைத் திருப்பிக்கொடுக்கிறேன்: அங்கீகரித்து அரசுபுரிக்' என்று வெகுவாகச்சொல்லித் தந்தைமரணத்தைக் குறித்தும் இராமனது வனவாசத்தைக்குறித்தும் வெகுவாக வருந்தியிருந்தான்; நுதலிக்குகளும் நகரத்தவரும் தாய்மார்களும் எல்லோரும் பரதனைக் கொண்டாடி, அரசைக் கைக்கொள்ளுமாறு இராமனை வேண்டினர். பிறகு இராமன் பலவகையான தத்துவ வசனங்களால் தேற்றித் தந்தையின்கட்டளையைத் தவறாமல் இருவரும் புரியவேணுமென்று வற்புறுத்திக் கூறினான்: பின்பு பரதன் இராமனது தன் மையைக்கொண்டாடி, 'மதியங்கிப் பெண்வலையிற்சித்திக் தருமாகிக்கிரமத் தைச் செய்தால் சர்ப்புத்திரன் அத்தீச்செயலுக்கு இடங்கொடுக்கலாமோ? தரும முனர்த்த நீ இப்போது கொண்டிருக்குந் தாபஸகர்மத்தைவிட்டு கூத்திரியதரு மத்தை மேற்கொண்டு இராச்சியத்தைப் பரிபாலிப்பாயாக; இதுவே செய்யத் தக்க தருமம்' என்ன, இராமன் பரதனைநோக்கி, 'அரசர் விவாககாலத்தில் இராச்சியத்தைச் சுல்கமாக பிரதிஜ்ஞைசெய்திருந்தனர், சம்பராசுரபுத்தத் தில் உன்தாய் உதவியதற்காக இரண்டுவரங்கள் கொடுப்பதாக வாக்களித்தனர். அவன் அவ்வரங்களைக் கேட்க மன்னவர் தந்தனர்: ஆகலால், தருமாகிக்கிரம மில்லை. அவ்வரத்திற்குவற்ப நாண் சீதாலட்சுமணரோடு வனத்துக்கு வந்தேன்: நீ என்னைப்பற்றி மகாராஜர் கைகேயியினிடம் பட்ட கடன் தீரும்படி சத்துருக்கினைத் துணையாகவைத்துக்கொண்டு அரசுபுரிக' என் றான். அப்போது ஜாபாலியென்னும் முனிவன் சார்வாகமத்ததை மேற் கொண்டு வெகுவாகச் சொல்லி 'இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றுக்' என்ன, இராமபிரான் ஜாபாலி கூறிய மதத்தை மிக்க சினத்தோடு வெகுவாகக் கண்டித்து வைதிகமத்ததை நிலைநாட்டினான். அப்போது வசிட்டன் ஜா பாலியின்கருத்தைத் தெரிவித்துச் சினத்தைமாற்றி, முன்னையோரின் ஒழுக் கத்தை யெடுத்துக்காட்டி, 'நீயே அரசுபுரிகத் தக்கது' என்று சொல்லவும் 'தந்தையினுணைக்குக் கீழ்ப்படிவது முக்கியமேயன்றிக் குலதர்மத்தைக் கவ னித்தல் முக்கியமன்று' என்ற கருத்துத்தோன்ற இராமன் வானாவிருக்க, மீண்டும் வசிட்டன் 'ஞானத்தைத் தருங் குரு தந்தைதாயரைக்காட்டிலும் மேலானவனானால், உன்தந்தைக்கும் உனக்கும் ஞானோபதேசஞ்செய்த என் வார்த்தையைமீறாமல் அரசுபுரிக' என்ன, இராமன் 'ஸமஸ்ததருமங்களைப் புரிவ தற்குஞ் சாதனமான இந்த உடலைப் பெற்று வளர்த்துப் போற்றிய தாய்தந்தை யர் ஞானஞ்சாரியனைக்காட்டிலும் மேலானவர்; மேலும் தந்தைக்கு முதலிற் பிர திஜ்ஞைசெய்துவிட்டதனால் இப்போது அதற்குமாராகச் செய்யத்தக்கது யுத்த

மன்று' என்றான். அப்பால் பரதன் மனந்தவித்து 'இராமன் என்மீது அருள்புரி யாதிருக்கும்வரையில் இந்தப்பர்ணசாலையின் வாசலில் உணவின்மீது தருப்பத் தையிட்டு அவர்க்குக்குறுக்கே படுத்திருப்பேன்' என்று சொல்லி அவ்வணமே செய்தான். இராமன் பரதனைப்பார்த்து 'சூழந்தாய்! பிராமணன்மாத்திரம் தன்னிடம் கடன்வாங்கிக்கொண்டு ஏமாற்றப்பார்க்கிறவனிடம் இவ்வணம் குறுக்காகப் படுத்துக்கொண்டு பீடித்துவாங்கலாமேதவிர, கூத்தரியனாகிய நீ இவ்வணஞ்செய்வது தருமமன்று; எழுந்திரு. புறப்பட்டு அயோத்திசேருக' என்றான்; பரதன் உடன்வந்தவர்களைப் பார்த்து 'நீங்கனாவது என்னண்ணனைத் திருப்பமாட்டீர் களா?' என்ன, அவர்களும் 'இராமனது தருமத்திற் பிடிமானத்தை நன்கறிந் திருக்கிறோம்; ஆகையால், இவனைத் திருப்பச்சாத்தியமில்லை' என்ன, இராமன் பரதனைப்பார்த்து, 'தருமத்திற் கணவைத்த உன் நண்பர்களும் இவ்வாறு சொல்லுகின்றனர்; நீ கூத்தியர்க்குத்தகாத காரியத்தைச் செய்தாயாதலால், பிராயச்சித்தமாக என்னையும் ஜலத்தையும் பரிசிப்பாயாக' என்ன, பரதனும் எழுந்து அவ்வணமேசெய்து, ஜனங்களைநோக்கி, 'நான் என் தந்தையையாவது இராச்சியம் வேணுமென்று கேட்டதில்லை; தாயையும் விதிக்கவில்லை. என் அண்ணன் வனஞ்செல்ல அனுமதியுமெய்யவில்லை; இராமன் தந்தையின்சொல்லைத் தவறாதுசெய்யவேணுமாயின் அவனுக்காக நான் பதினாறுவருஷம் வனவாசஞ் செய்கிறேன்; எனக்குப்பதிலாக இராமன் இராச்சியத்தையானட்டும்; அப்போது இருவரும் தந்தைசொல்லை நடத்தியவராவோம்' என்ன, இராமன் 'தந்தை எதைச்செய்தாரோ அதை மாற்ற நமக்கு வல்லமையில்லை; சக்தியில்லாமற்போ னை ஒருவனுக்குப்பதில் மற்றொருவன் அனைக்கெய்யலாம்; சக்திமானாயிருப்ப வன் செய்தல்கூடாது. ஆகையால், பதினாறுவருஷம்வனவாசஞ்செய்துமுடிந்த தும் இராச்சியத்தை யொப்புக்கொள்வேன்' என்று நகரத்தவர் முதலியோரை நோக்கிச்சொல்லி, பரதனைப்பார்த்து 'மன்னவர் வார்த்தையின்படி நான் நடந்து கொண்டேனாகையால், நீ என் வார்த்தையின்படி பட்டங்கட்டிக்கொண்டு தந்தையைச் சக்தியந்தவருதவராக்குக' என்றான். அங்குக் கண்ணுக்குத்தெரியாமல் மறைந்திருந்த லித்தர்கள் தேவரிஷிகள்முதலானோர் அவ்வுடன்பிறந் தோரின் தர்மஸ்வபாவத்தை மெச்சிக்கூறி, இராவணவதந்தைவிரும்பி, பரதனைநோக்கி 'இராமன் மொழிப்படியே செய்து தந்தையைச் சக்தியசந்தனாக்குக' என்றுசொல்லிச் சென்றனர். பரதன் தன்விருப்பம் ஈடேற்றாமலிருப்பதுகண்டு ஒளிகுன்றி, 'நீ எல்லா உலகங்களையும் பாதுகாக்கவல்லவன்; பந்துக்கள் சேனாபதிகள் முதலியோர் உன்னையே யெதிர்பார்க்கின்றனர்; நீ குலதர்மத்துக்கு மாறுபடாமல் அரசு கைக்கொள்க' என்றுசொல்லிப் பாதங்களில் வீழ்ந்து பிரார்த்தித்தான். பரதனை இராமன் கையினு லெடுத்துப்புகழ்ந்து தன்மனவுறுதியைக்கூறி 'உன்தாயின்மீது மனத்தாங்க லின்றி நடக்கவேண்டும்' என்றான். இராமனது மனவுறுதியைக்கண்டு 'இந்தப் பாதுகைகளில் உன்பாதங்களை யிட்டு ஏறுவாயாக; இவையே எல்லாவுலகத்தின் யோககேசுமத்தையும் நடத்தவல்லவை' என்ன, இராமபிரானும் தான் அவை

களின்மீது ஏறி இறங்கி அவைகளைத் தந்தனன். பாதன் அந்தப்பாதுகைகளை வணங்கி இராமனை நோக்கி 'நான் இவைகளின்மேல் ராஜ்யத்திற்குங்களைவைத்துப் பட்டணத்திற்கு வெளியே வாசஞ்செய்திருப்பேன்: பதினாண்டுவருஷம் கழிந்ததும் வராவிலோ தீக்குதிப்பேன்' என்ன, இராமனும் இசைந்தானென் பது முதனூலிற் கூறியமுறைப்பாகும். (கஉகஅ)

கஉகா.—திருவடிநிலையைச் சூடியவண்ணம் பாதன் கொழுதுநீருதல்.

அடித்தல மிரண்டையு முழுத கண்ணினுன்
முடித்தல மிவைபென முறைநிற் சூடினா
படித்தலத் திறைஞ்சென் பாதன் போயினுன்
பொடித்தல மிலங்குறு பொலங்கொண் மேனியான்.

(இ-ள்.) அழுத கண்ணினுன் - அழுத கண்மாயுடையவனும், தலம் பொடி இலங்குறு பொலம் கொண் மேனியான்-கிலத்தின் புழுதி(படிந்து) விளங்குகிற அழுகுகொண்ட திருமேனியுடையவனுமாகிய, பாதன்—, அடி தலம் இரண்டைஉம் - அந்தப்பாதுகையிரண்டினையும், முடி தலம் இவை என - கிரீடங்க ளிவையே யென்று கொண்டு, முறையின் சூடினான் - முறைமைப் படி சிரமேற்கொண்டவனும், படித்தலத்து இறைஞ்சினன் - தரையில் விழுந்துவணங்கி, போயினுன் - மீண்டுசென்றான் ; (கஉ-று.)

அடித்தலம் - திருவடிநிற் துமிடம். முடித்தலம் - சிரசினிடத்திலிருப்பது.

கஉகா.—இதுவும் அடுத்த கவியும்-பாதனுடையவந்தவயாவதும்

மீண்டுசென்றமையைத் (கஉகஅ) கருது

சுன்றவர் முதலிய வெண்ணில் சுற்றமுந்
சான்றவர் குழுவொடு தவத்து னோர் களும்
1வான்றரு சேனையு மறையுந் சுற்றறு
மூன்றுதூல் கிடந்ததோன் முனியும் போயினுன்.

(இ-ள்.) சுன்றவர் முதலிய - பெற்றதாய்மார் முகலான, எண் இல் சுற்றம்உம் - அளவில்லாத பந்துவர்க்கமும், சான்றவர் குழுவொடு - பெரியோர் கூட்டமும், தவத்து உளோர்கன்உம் - தவவொழுக்கத்திலுள்ள முனிவர்களும், வான் தரு சேனைஉம் - பெருமைபெற்ற சேனையும், மற்றுஉம் - மற்று மெல்லாச்சனங்களும், சுற்றறு - (பாதனைச்) சூழ்த்துசெல்ல, மூன்று தூல் கிடந்த தோன் முனிஉம் போயினுன் - முப்புரிதூல்தங்கிய தோளையுடைய வசிட்டமுனிவனும் உடன்சென்றான் ; (கஉ-று.)

வடமும் வடத்திற் புரியும் புரியில்தாலும் மும்மூன்றகவே அமைந்ததாதலின், மூன்றுதூலென்று உபலீதத்துக்குப் பெயர்; "ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபரி துண்ணான்" என்றார், திருமுருகாற்றுப்படையிலும். 1வான்றருஞ் சேனையும் என்றபாடத்துக்கு, அருஞ் சேனையும் மான்று - அளவிடுதற்கு அரிய சேனையும் வருத்தத்தினால் மனம்மயங்கி ளீன்க. (கஉஉஉ)

காடி. பண்டைநா றெரிபரத் துவனும் போயினுன்
மண்டுநீர் நெடுநகர் ¹மாந்தர் போயினர்
விண்டுறை தேவரும் ²விலகிப் போயினர்
கொண்டறன் னுணையாற் குகனும் போயினன்.

(இ-ள்.) பண்டை - பழமையான, நூல் - வேதசாஸ்திரங்களை, தெரி - அறிந்த, பரத்துவன்உம் - பரத்துவாசமுனிவனும், போயினுன் - (தனது ஆச் சிரமத்துக்குச்) சென்றான்; மண்டு நீர் நெடு நகர் மாந்தர் - மிக்க அகழிநீர் சூழ்ந்த பெரிய அயோத்தியாநகரத்துச் சனங்களும், போயினர் - மீண்டுசென் றார்கள்; விண்டு உறை தேவன்உம் - ஆகாயத்திற்குடைய தேவர்களும், விலகி போயினர் - விலகி (த் தத்தமிடஞ்) சென்றார்கள்; கொண்டல்தன் னுணையால்- காளமேகம்போன்ற ஸ்ரீராமபிரானது கட்டினையால், குகன்உம் போயினன்—.

வேதம் கடவுள்போல நித்திய மாதலாலும், வினையினீங்கிவிளங்கிய அறி வின் முனைவன் கண்ட முதல்தூலாதலாலும், அதற்குமுந்தினதூல் எதுவுமன் றாதலாலும், 'பண்டைநூல்' எனப்படும். விஷ்ணுஎன்னும் வட்சொல்-தமிழில் 'விண்டு' எனச் சிதையும்; 'விஷ்ணுபதம்' என்ற ஆகாயத்தின்பெயர், இங்கு ஒரு பகுதி தொக்கு நின்றது: இதனை வடநூலார் 'நாமைகதேசே நாமகரஹ ணம்' என்பர்; விண்டு பதம் - விஷ்ணுவியாபித்தஇடமென்று பொருள்படும். கொண்டல்-ஆகுபெயர். பரத்துவாசன் பரதனுடன்சென்றதாக முதனூலிற் கூறப்படவில்லை: மீண்டு வருகையில் தான் பாதுகம்பெற்றுச் செல்வதைப் பரத்துவாசமுனிவனுக்கு அறிவித்துப் பரதன்செல்வதாக முதனூலிலுள்ளது. பி-ம்:—¹மைந்தர். ²விரைவிற். மூன்றுநான்காமடிகள் மாறிக்கிடக்கின்றன. சிலபிரதிகளில் மூன்றாமடிக்கு 'எண்டிசைவாணருமிரங்கிப்போயினர்', 'என் டிசையாசருமிரங்கிப்போயினர்' என்று பாடம். (கஉஉக)

கஉக.—இதுவும், மேற்கவியும்-ஒருதொடர்: பரதன் அயோத்தி சேராது நந்தியம்பதியிற் பாதுகத்துக்கு முடிதுட்டிச் செங்கோல் நடப்பித்தல்.

பாதுகந் ¹தலைக்கொடு பரதன் பைம்புனன்
மோதுகந் கையின்கரை கடந்து முந்தினுன்
போதுகந் கடிபொழி லயோத்தி புக்கில்
னோது²கந் குலினெடி துறக்க நீங்கினுன்.

(இ-ள்.) பரதன்.—பாதுகம் தலை கொடு - இராமபாதுகையைத் தலை மேற்கொண்டு, பை புனல் மோது கங்கையின் கரை கடந்து முந்தினுன் - குளிர்ந்த நீர் வந்துமோதுகிற கங்கையின் கரையைத் தாண்டி முற்பட்டு, போது உகும் கடி பொழில் அயோத்தி புக்கிலன்-மலர்கள் சிந்துகிற நறுமண மமைந்த அயோத்தியாநகரத்திற் செல்லாதவனாய், ஒது கங்குவின் னெடிது உறக்கம் நீங்கினுன்-சொல்லப்பட்ட இராத்திரியில் மிகவும் தூக்கமொழிந்து,— (எ-று.) 'இருத்தன்மேயினுன்' என்பதனோடு முடியும். நீங்கினுன் - முற் றெச்சம். பி-ம்:—¹தலைக்கொண்டு. ²தங்குதலும். (கஉஉஉ)

கச௦. நந்தியம் பதியிடை நாதன் ¹பாதுகஞ்
செந்தனிக் கோன்முறை²செலுத்தச்³சிந்தையா
னந்தியங் களையவித் திருத்தன் மேயினு
னந்தியும் பகலுநீ ருருத கண்ணினுன்.

(இ-ள்.) நந்தி அம் பதியிடை - நந்திக்கிராமமென்னுமிடத்திலே, நாதன்
பாதுகம் - தலைவனான இராமனது திருவடிகிலே, செம் தனி கோல் முறை
செலுத்த - ஒப்பற்ற செங்கோல் முறைப்படி செலுத்த, (பாதன்), அந்திடம்
பகல்உம் நீர் அருத கண்ணினுன் - இரவும்பகலும் நீர்ப்பெருக்கு இடையருத
கண்களையுடையவனும், சிந்தையான் இந்தியங்களை அவித்து - மனத்தினுள்
ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, இருத்தல் மேயினுன் - (அங்குத்) தங்கியிருத்தலைப்
பொருத்தினுன்; (எ-று.) நந்தியம்பதி - அயோத்தியநகரத்துக்கு அருகிலுள்ள
தோர் ஊர்; அம்-சாரியை. 19-ம்:—¹பாதங்கள். ²செலுத்துஞ். ³சிந்தையால்.

கசுக.—இராமன் சீதாலட்சுமணரோடு தென்றிசைநோக்கிச் செல்லல்.

¹குன்றினி லிருந்தன வென்னுங் ²கொள்கையா
³னின்றவர் நலிவரா ⁴னையத் தாலெனத்
தன்றுணைத் தம்பியுந் தானுந் தையலுந்
தென்றிசை ⁵நெறியினைச் சேறன் மேயினுன்.

(இ-ள்.) 'குன்றினில் இருந்தனன் என்னும் கொள்கையால் - (இராமன்)
சித்திரகூடபருவத்திலுள்ளான் என்ற எண்ணத்தால், நின்றவர் - (அயோத்
தியநகரத்தில்) உள்ளவர், நேயத்தால் - (நம்பிது உடனா) அன்பினால், நலிவர் -
(அடிக்கடிவந்து) வருத்தவர், 'என-என்று எண்ணி, (இராமபிரான்), தன் தனை
தம்பிஉம்-தனக்குத் துணையாகவுள்ள தம்பியான இலங்குமணனும், தான்உம் -,
தையல்உம்-சீதாதேவியுமாக, தென் னிசை நெறியினை சேறன் மேயினுன்-தெற்
ருத்திக்கை நோக்கிய வழியை நடத்தலைப் பொருத்தினுன்; (எ-று.)

சுற்றத்தவர் நண்பர் முதலிய அனைவரும் அறிந்த இவ்விடத்திலேயே
இன்னமும் நாம் இருந்தால் மீண்டும் அவர்கள் அடிக்கடிவந்து நம்மை நகருக்கு
மீளும்படி நிரப்பந்திக்கக்கூடுமென்று எண்ணி அப்பாற்செல்லுற்றான் இராம
னென்க. தம்பியும் தானும் தையலும் சேறல்மேயினுன் - ஆண்பாலும் பெண்
பாலும் கலந்து எண்ணிச் சிறப்பினால் ஆண்பால் முடிபைப்பெற்றான்; "தானுந்
தன் தையலுந் தாழ்ச்சடையோ னுண்டில்வேல்" என்பதிற்போல. 19-ம்:—
¹குன்றினிது, ²கொள்கையான். ³நின்றது. ⁴நேசத்தார். ⁵இராமனும். (கஉ உச)

திருவடிகுட்பேடலம் முற்றிற்று.

அயோத்தியா காண்டம் முற்றுப்பெற்றது.

**கம்பராமாயணத்தில் அயோத்தியாகாண்டச்
செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி.**

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அகலிடெழுதாளு	505	அந்தியில்வெயி	371	அளியன்னதொர்	438
அகில்புனைகுழல்	496	அந்நகரணிவுறு	101	அறங்கெட	611
அகிலிடுதாபமன்ன	719	அந்நான்முகனார்	269	அறந்தனைநினைந்தி	763
அங்கன்னவனி	193	அந்நெடுந்துயருறு	783	அறந்தனைவேரறுத்	579
அங்கிநீரினுங்	635	அப்படைகங்கை	678	அறந்தானே	726
அங்கிமேல்	386	அம்முனிவரலோடு	504	அறகிரம்பிய	122
அங்குளகிளைகாவற்	488	அயாவயிர்,த்த	764	அறமெனக்கிலையோ	222
அச்சொற்கேளா	155	அரக்கர்பாவமு	128	அறிஞருஞ்சிறிஞரும்	665
அசம்புபாய்வரை	540	அரசரிற்	117	அறுத்தாய்கணையால்	274
அஞ்சடுத்தவமளி	740	அராவைவிடுத்த	68	அறுபதியிரமக்	721
அஞ்சம்பையும்	439	அரஞ்சுடவழனிமிர்	755	அறுபதியிராரா	335
அஞ்சலையன	146	அரிந்தான்முன்னே	164	அறுபதியிராரோனு	13
அஞ்சனக்குன்ற	406	அரியதாமுவப்ப	465	அறைகழற்சிலை	532
அஞ்சனமேனி	339	அரியவனுரைசெய	765	அன்பிழைத்த	221
அஞ்சனவண்ணன்	684	அருஞ்சிறப்பமை	21	அன்றவனுலகினை	803
அஞ்சிமந்தரை	121	அருத்தியினகம்	502	அன்றுதீர்த்தபின்	788
அஞ்சினர்வானவ	592	அருத்தியினை	494	அன்றெனிலவனோ	648
அட்டிலுமிழந்தன	348	அருந்தவமென்றுனை	688	அன்னசொல்	109
அடருஞ்செல்வம்	550	அருந்தேரானே	419	அன்னதன்மையக	573
அடித்தலங்கண்டி	607	அருப்பேந்திய	441	அன்னதன்மையன்	357
அடித்தலமிரண்டை	813	அல்லனைநெடுங்கனீ	673	அன்னதாயர்	364
அடிதொழுதுவகை	468	அல்லலுமுள	506	அன்னதுகண்ட	139
அடியினைத்தாளி	676	அல்லையாண்டமைந்	708	அன்னராயினு	28
அடியினையுறை	499	அலங்கன்மன்னனை	39	அன்னவர்முகத்	326
அடியிற்சுடர்	295	அலம்புவார்சூழ்	537	அன்னவாருளமைந்	15
அடுத்தபற்பகல்	533	அலர்க்கைபங்கூழ்	568	அன்னவன்கூறுவான்	397
அடைந்தவனோக்கி	138	அலைநெடும்புனல்	663	அன்னவன்பணி	328
அடைவருங்கொடு	646	அவ்வயினரசவை	326	அன்னவனுரை	485
அண்டமுற்றார்	570	அவ்வழியவனை	705	அன்னனாயு	27
அண்ணலன்ன	359	அவ்வழியிமையவர்	607	அன்னுன்றனை	312
அண்ணலும்விரும்பி	463	அவ்வியடையண்ணரு	709	அன்னுவர்	318
அண்ணலுமதுகே	479	அவ்வுரைகேட்டலு	586	அன்னையாரினவரு	321
அணவ்ருவான்	106	அவனிதாவல்	232	அன்னையேவினான்	626
அத்திசையுற்றைய	483	அவித்தவைம்புலத்	651	அன்னையசெய்கையர்	635
அதிர்கடல்வையகம்	658	அழிவருமரசியல்	616	அனையதன்மை	129
அந்தணரருந்தவர்	331	அழுதுதாயரொ	354	அனையதாகிய	36
அந்தணருரையுனை	614	அன்னந்பன்னப்	257	அனையதாதலி	54
அந்தணனர்	82	அனங்கொள்	421	அனையரப்புனல்	513
அந்தநற்பெருங்	793	அனம்படுருரைகடல்	62	அனையராதலி	83
அந்தவாய்மொழி	550	அளிக்ருநாயகன்	526	அனையவேலையகன்	359

செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி

முகள்

அனையவேலையுரசு	575	ஆழிப்பொற்றேர்	163	இருந்தமந்திரச்	39
ஆகசெய்தக்க	551	ஆழியான்முடி	174	இருந்தவந்தணனே	415
ஆகாததன்ருல்	318	ஆழியையுருட்டியும்	649	இருகிலஞ்சேர்ந்தன	766
ஆகிலையவரசன்	225	ஆழிவேந்தன்	420	இருமையுமிழ்த	750
ஆகொடியாயெனு	149	ஆள்வினையாண்மை	396	இருவரத்தினு	181
ஆங்கவ்வாசகம்	219	ஆளறவலங்கு	754	இருவருந்தொழு	320
ஆங்குவந்தடைந்த	203	ஆளான்பரதன்	287	இருளற்றிடவுந்	234
ஆடகந்தருபூண்	176	ஆளுநன்னெறி	53	இறைக்கனாரிரைத்	338
ஆடவாநகையுற	110	ஆளுலாங் டெலினு	667	இலையென்றுரைத்	411
ஆடண்மான்	98	ஆற்றலனின்னை	585	இலங்குவவுலகம்	756
ஆடினரமுதனார்	351	ஆறிசின்றறம்	744	இலவுமிழ்சிர	534
ஆடுகின்றமா	526	ஆறினன்போற்	399	இவ்வகையுரைசெய	64
ஆடுகின்றனர்	70	ஆறுகண்டனர்	511	இவ்வாறமுதலான்	237
ஆடுகொடிப்படை	692	ஆறுங்கானும்	565	இவ்வுலகத்தினும்	778
ஆண்டகைகோசலை	606	ஆறுசெல்லக்	432	இழிந்ததாயர்	730
ஆண்டகையம்	322	ஆறுதன்னுடன்வரு	615	இழைத்ததிவினேதனை	23
ஆண்டவந்திலை	69	ஆன்றபேரரசனும்	648	இழைத்தநூலினே	525
ஆண்டினையரா	202	ஆன்றவனவ்வுரை	141	இழைப்புமாரமு	634
ஆண்டிதன்மருங்	48	ஆன்றான்புர்வான்	309	இனையாளிசுகூற	301
ஆண்டிநின்றண்ட	673	ஆளவன்பிறவுள	781	இறந்தானந்தை	598
ஆதலாலிராமனுக்	27	ஆளவனுரைசெய	577	இறந்தானல்லன்	237
ஆதலான்முனியும்	672	ஆன்னங்கமலத்	720	இறந்திலன்செருங்க	25
ஆதியரசன்	288	ஆன்னமகளிநுத்	544	இறப்பெனுமெயம்	20
ஆதியவமைதியின்	802	இக்கரையிரைத்த	718	இறைவன்சொல்லெ	59
ஆதியின்மனுவு	62	இடிக்குவாளரா	632	இன்றினையவர்	660
ஆடுமனிலேழிர்ண்	809	இடிகொள்வேழத்	539	இன்னணநெடும்ப	669
ஆய்தந்தவனவ்வுரை	306	இடிபடுமுழங்கம்	713	இன்னணமினையவ	546
ஆயகாதலொ	737	இத்திறத்தவெனே	231	இன்னணமினையவ	605
ஆயகாலையில்	576	இத்திறத்தினிடருது	223	இன்னரின்னணம்	743
ஆயகாலையினாயி	455	இதவியலியற்றிய	804	இன்னவேலையி	180
ஆயதவ்வழி	46	இந்தநெடுஞ்சொல்	148	இன்னைபலவும்	248
ஆயதோரமைதி	187	இந்திரன்முதல்வரா	413	இன்னையின்னே	155
ஆயபேரன்பு	111	இந்நிலைகின்றவன்	147	இனமலர்க்குலம்	171
ஆயவடன்றேநேர்ந்	784	இப்பொழுதெம்ம	208	இனியசொல்லினன்	88
ஆயனநிகழும்	205	இம்பார்கின்றேகினே	583	இனியதுபோலுமில்	22
ஆர்கலியகழந்தோர்	198	இம்மாமொழி	278	இனையாய்வையுந்	542
ஆர்த்தனர்களித்தனர்	94	இம்மைபெய்யுரைத்	795	இனையராய்மகளிர்	194
ஆரியனினவலை	402	இமிழ்திரைப்பாலை	182	இசைநிலவுலகினே	653
ஆரும்பின்னர்	363	இயங்கெழுதானைய	583	சுட்டுசெய்தபுகழ்	571
ஆலையாய்வயல்	512	இயல்வதுசெல்லவி	718	சுண்ணரைத்த	218
ஆவதற்குமுழிவதற்கு	83	இயன்றதென்	706	சுன்றவர்முதலிய	813
ஆவதுன்னதே	510	இரதம்வந்துற்ற	410	உண்டிடுங்கண்	699
ஆவாவரசன்	282	இரதமொன்றாந்து	608	உண்டுகொலிதுவல	778
ஆவமழுத	284	இரத்தான்கொல்லு	157	உண்டுகொலுமிரென	703
ஆழந்தபேரன்பினு	108	இருகண்களு	270	உண்ணீர்வேட்கை	271
ஆழநெடுந்திரை	685	இருகையிற்கரி	334	உண்மையில்பிறவி	774
ஆழிருமுலகம்	208	இருத்தியிண்டென்	464	உணர்வானனையான்	252

அகவு

செய்யுண் முதற்குறிப்பகராத்

உதிக்கும்முலையுன்	305	எம்பரத்ததாக்கி	769	என்றென்றாசன்	264
உந்தாதுசெய்வார்த்	292	எய்தவின்னல்வந்த	549	என்றென்றறிவித்	303
உந்துபொற்றடந்	628	எய்திதுலுளோர்	629	என்றென்றுன்னும்	162
உந்தைதீமையும்	792	எய்தியக்கேகைய	105	என்னக்கேட்டவ்	729
உந்தையோவிறந்த	644	எய்தியவேலையிற்	782	என்னுவுன்றா	238
உம்மையானுடைமை	22	எயினர்தங்கிடம்	517	என்னும்வேலையில்	630
உமைக்குராதற்கு	86	எல்லொடுங்கியமுகத்	761	என்னேநிருபன்	290
உயந்தகிவ்வுலக	195	எலியெலாமிப்படை	681	என்னேக்கண்டும்	248
உய்யாநின்றேன்	600	எழுதசேனை	559	என்னேநீங்கி	226
உயங்கியந்நகர்	354	எழுந்ததுதுகன்	745	எனக்குநல்லையு	119
உயரருளொண்	196	எழுந்ததுபெரும்ப	652	எனவிலையன்ன	704
உயிர்ப்பிலன்	414	எழுந்தநங்கையை	355	எனைத்துளமறை	757
உரிமைமைத்தரை	50	எழுந்தனனிளையவ	748	ஏங்கினன்னிம்மலோ	588
உரியமாதவ	58	எழுந்தனனைங்கின	579	உடமுகோதையர்	668
உருகுகாதலிற்	525	எற்றேறபகர்வேன்	256	உண்பாலோவா	161
உருளுநேமியு	84	எறிந்தனகடியசொல்	578	உத்தரும்பெருங்குண	808
உரைசெய்தெங்	399	எறிபகட்டினம்	562	உத்தவந்துலகெலா	61
உரைசெய்ப்பெருமை	279	என்பத்தைக்கேட்ட	709	உத்திரந்தம்	364
உரைசெய்மன்னன்	632	என்பதுசொல்லிய	809	உத்தினமுலையாளே	495
உரைத்தகூனி	132	என்பனசொல்லி	694	உத்துசெல்வத்திமை	741
உரைத்தபின்	325	என்புகழ்கின்ற	704	உய்த்தகாலமிது	566
உரைத்தவாசகங்	737	என்புகேதால்	87	உய்த்தெழுசெல்வம்	101
உலர்ந்ததுநா	144	என்வயிற்றறா	73	உயவாங்க	143
உவரிவாயன்றிப்	522	என்றநாட்டினை	569	உர்துறந்த	565
உற்றதுகொண்டு	11	என்றபின்முனிவ	330	உவம்பாராய்	160
உற்றுளபொருள்	505	என்றபினைந்தலும்	780	உவியகுரிசில்	358
உறந்தகும்மரசி	38	என்றம்முனிவன்	241	உவியமொழி	476
உன்னவுன்ன	624	என்றலாலயானுனை	804	உவினவன்றாவர்	93
உளமுறநெருக்கி	716	என்றலும்பதைத்	789	உழிரண்டாண்டு	395
உளவுல்லவுன்னுழி	618	என்றலுமேயடியின்	724	உழுயர்மதகளறிற்	584
உளருணிநிறையவும்	65	என்றவாசகஞ்	39	உழைத்தன்செயல்	360
உளற்றநேமிக	459	என்றனனென்ன	190	உற்றவற்கொருபொ	620
உளறுகொண்ட	564	என்றனன்மடவா	501	உற்றவித்தன்மையி	803
உண்ணைந்த	564	என்றனனிளவலை	759	உற்றிடவாண்டகை	92
எஃகெறிசெரு	616	என்றாவொன்றென்	261	உன்றனனெந்தை	329
எட்டுலாமலர்	567	என்றிறைஞ்சி	74	உன்றுன்பாவிக்	603
எட்டுத்திசையும்	429	என்றுகாதலி	511	உனைநீதியினியன்	91
எடுத்தமாமுடி	735	என்றுகூறலும்	557	உனையருமின்னனம்	380
எண்டருங்கடை	167	என்றுகூறி	634	ஐந்துமைந்துநான்	636
எண்ணருஞ்சரும்பு	676	என்றுகொண்டினை	214	ஐயசால்வு	49
எதிர்கொடேத்தின	445	என்றுகொண்டு	631	ஐயநீயாதொன்றும்	779
எந்தைநீயுவந்திதஞ்	36	என்றுசிறத்தித்	549	ஐயனுமச்சொற்	191
எந்தையாண்டையா	785	என்றுபின்னரு	217	ஐயனைக்காண்டலு	332
எந்தையுமாயும்	586	என்றுபின்னு	81	ஐயாயாளோர்	273
எந்தையெவ்வுலகு	606	என்றெடுத்தப்பற்	772	ஐயிருபத்தோடைந்	479
எந்தையேயேவ	207	என்றெழுந்தி	697	ஐயுறுஞ்சுடர்	175
எந்தையேவ	799	என்றென்றயருந்	275	ஐவனக்குறியினைத்	539

செய்யுண் முதற்குறிப்பகராதி

முகக

ஒட்டியபகைஞர்	19	கரைசெய்வேலை	627	குடையினனியர்	502
ஒத்தசிந்தையர்	59	கல்லளைக்கிடந்த	515	குதித்தனன்பாரிடை	749
ஒருத்தலைப்பரத்	51	கல்லுவென்மலை	484	குயின்மனகுலமணி	374
ஒருமகன்காதலின்	755	கல்வியுமிளமையும்	117	குரவலர்முழுவியை	612
ஒருமாமுனிவன்	267	கல்வரவதுவென்	596	குரிசில்சிற்தையை	55
ஒருவில்பெண்மை	527	கவியமைகீர்த்தி	94	குரிசில்தேவலால்	712
ஒல்கலித்தவத்	80	கன்னவிழ்கோதை	141	குரிசிலுந்தம்பியை	649
ஒலியார்கடல்	258	கன்னைமாக்கவர்	571	குருக்களாயிகழ்தலி	589
ஒள்ளியோனினைய	800	கற்காணுந்திண்மை	696	குருதிவாளெனச்	521
ஒளிதுறந்தன	348	கற்றநான்மறையவர்	61	குருமணிப்பூண்	574
ஒறுப்பினுமந்தரம்	151	கறுத்தாயுருவம்	254	குலமுதற்றென்மைபு	9
ஒன்றன்முட்டு	416	கன்றுயிரோய்த்துக	615	குவளையினெழிலும்	184
ஒன்றறிநிற்	159	கன்னகுதிரன்புயக்	784	குழிமிமேகங்கள்	515
ஒன்றியவுவகையர்	63	கன்னிகன்மயில்	336	குழுவதுண்டொலை	535
ஒன்றும்பொய்யா	597	கன்னிகீர்கருங்	448	குழைக்கின்றகவரி	214
ஒடைநல்லணி	352	கன்னியர்க்கமைவருங்	16	குற்றமொன்றில்லை	590
ஒதாநின்ற	599	கன்னியரணிகோல	498	குன்றினிலிருந்தன	815
ஒதுகின்றில	567	கன்னியையழிசெய	618	குன்றுறைவயமா	496
ஒர்வினல்வினை	90	கனங்குழைக்கேகய	668	கூட்டின்ன்தேர்ப்	402
ஒவினல்லுயிர்	353	காணாவையா	240	கூடியநறைவாயிற்	497
கங்கையாளொடு	509	காநலுன்பெருங்	125	கூவுமுன்ன	462
கங்கையிருகரை	695	காம்புயர்கானம்	405	கூறுமுன்னங்	165
கங்கையென்னுங்	444	காமரங்கனிந்தெனக்	346	கூறியமுனிவனை	805
கங்கையேமுதல	188	காயுங்காணிற்	447	கூனிபோனபின்	133
கச்சையங்கடகரி	23	கார்குலாநிறத்தான்	466	கூடுக்தொழிந்தனை	126
கச்சொடார்த்த	459	கார்ப்பொருமேனி	761	கூட்டன்ன்கிராதர்	702
கட்டியசரிகையன்	680	கார்மினெடுவாய	200	கூட்டானினையோ	292
கட்டினன்சரிகையு	749	கார்வானமொப்பா	316	கூட்டேயிருந்தேன்	259
கடிமகழ்தாரினான்	77	காரெனக்கடிது	706	கூடகல்படியினைக்	61
கடிகையோரிண்டு	408	காரொடுதொடர்	100	கூககனீர்பரந்து	369
கண்டமாதரைக்	70	கால்பாய்வன	443	கைத்தொலை	422
கண்டமான்மகனும்	314	காலமின்றியுங்	516	கையாளிலந்தலி	288
கண்டுக்கைதொழுதையி	11	காலமுமிடனும்	11	கையுங்கடமுந்	268
கண்டேனெஞ்சங்	246	காலேக்கதிரோன்	298	கையைக்கையின்	220
கண்ணலேயென்	603	காலையன்றெழுந்தது	745	கையொடுகைகள்	150
கண்ணிற்கடைத்தி	293	காவன்மன்னவன்	572	கொங்கலர்முலிவை	62
கண்ணுண்மணிபோ	276	காழமிட்ட	457	கொடிஞ்சொடுதல்	714
கண்ணுநீராயுயிரும்	252	கான்புக்கிடினுங்	315	கொடிநெருங்கின	560
கண்ணேவேண்டும்	153	கான்புறஞ்சேறலி	390	கொடியடங்கின	347
கண்ணோடாதே	244	கான்றலைநண்ணிய	678	கொடியவரயாவருங்	607
கண்முதற்காட்சிய	776	கானகம்பற்றி	400	கொடியவெங்கோப	593
கனிததுலுணர்ந்த	188	கின்னையொடுபூவை	283	கொடியாளின்ன	158
கம்பநெடுங்கனி	146	கிளரகன்புனலுளின்	801	கொண்டான்வரம்	280
கரியமாலினுங்	81	கிளையினுநரம்பினு	336	கொம்பினின்று	739
கரும்பலர்செந்நெல்	621	குகனென்பபெயரிய	679	கொம்புதுந்துமி	456
கரும்பனமொழி	333	குங்குமமலைத்	378	கொழுநன்றுஞ்சும்	243
கருவியுங்கைகளுங்	751	குஞ்சரமனையார்	180	கொள்ளாளின்சேய்	152

கொற்றவர்முனிவர்	191	சண்ணமுமலரும்	193	தம்முயிர்க்குறுதி	12
கொற்றவன்னது	361	சுழித்தசெம்பொனி	531	தம்மையுமுணர்	332
கொன்றேனென	602	சுழித்துநீர்வரு	722	தருமமென்றொரு	641
கோடகத்தேர்	751	சுழிபட்டோங்கிய	453	தலைக்குவட்டயன்	344
கோதந்தவஞ்செ	762	சுழியுடைத்தாயுடை	595	சமுவினபுளினர்	701
கோதைவரிவிற்	291	சுற்றத்தார்தேவரொ	723	தழைத்ததண்டின	612
கோதைவிற்குரிசில்	467	சுற்றமப்புற	461	தழைத்தவான்சிறை	754
கோமசன்பிரிதலிற்	662	சுற்றார்மணியின்	295	தழையொலித்தன	177
கோளுமைம்பொறி	86	சுற்றியசீரையன்	330	தன்னாநிலைசான்	250
கோன்மேற்கொண்டு	151	சுற்றினரிருந்துழி	639	தன்னுநீர்ப்பெருங்	450
சுக்கரத்தானவன்	543	சூடிச்சந்தனர்	558	தன்னுறுவேறில்லா	289
சங்கமுமகரயீனார்	714	சூடினமலர்க்கரஞ்	591	தன்முன்னையவன்	697
சங்குபேரியுந்	628	சூதுமுந்துற	84	தன்னனதம்பியுந்	722
சத்திரநிழற்ற	200	சூழமைந்த	572	தனயராயினார்	794
சந்தமிகைதாவின்	198	சூழிவெங்கடகிரி	753	நூதையப்பரிசு	55
சந்திரர்கோடி	185	செஞ்செவே	475	காதைவாயிற்	363
சந்திரற்குவமை	8	செந்தழல்புரி	503	காய்கையில்	201
சம்பகநுறும்	378	செம்பொனாற்செய்	534	காய்ப்சியுழந்துயிர்	613
சரதமிப்புலி	114	செம்மைநன்மனத்	623	காய்பணிததுவந்தன	806
சரித்தபூவுள	45	செம்மையிற்றருத்தி	68	காய்வாங்கொள	794
சலந்தலைக்கொண்ட	523	செய்துடைச்செல்வ	324	காயர்சவ்வையர்	360
சார்தணிபுளினத்தி	482	செய்மற்றந்தன	350	காயருங்கினொரும	338
சாயடங்கநலங்	172	செய்யக்கடவ	424	காயருந்தலைப்பெய்	786
சான்றவராக	805	செய்யசாமரை	453	காயருமருந்தவத்	670
சிங்கக்கருளுளக்	294	செல்லியசெலவினாற்	659	காயாற்றும்கிலாடனை	316
சிங்கவேற்றைய	466	செல்லுஞ்சொல்	309	காயுரைகொண்டு	703
சித்தநீகிகைக்கின்ற	227	செவ்வழியருட்டிய	581	காயுரைத்தசொற்	218
சிந்தனையுணர்கிறபா	480	செவ்வியசுரிசில்	382	தார்கடாங்கொதை	666
சிந்தினவணிமணி	335	சேனையாற்றருத்தி	759	தாருடைமலரினு	384
சிந்தைதளர்வுந்	277	சேனுலாவிய	166	தானையுஞ்சங்கமுந்	657
சிந்தையென்செய	124	சேதாம்பற்போதனை	284	தாரொலிந்தன	349
சிரித்தபங்கய	170	சேந்தொளிவிரி	492	தாவருநாண்முதல்	657
சிருங்கிபேரமென	460	சேமமென்பன	166	தாவாதொளிர்நுங்	277
செவந்தவாய்ச்சீதை	113	சேலாகியமாமுதல்வ	269	தாவின்மாமணி	134
சிறக்குஞ்செல்வ	71	சேற்றினாமரை	655	தாவின்முனிவன்	245
சிறத்ததம்பி	224	சேனைவீரரும்	787	தாளினிலடைந்தவர்	613
சிறத்தார்சொல்லு	604	சொற்பெற்ற	768	காளுறுசுரிசில்	610
சிறுவிலைமருங்குல்	407	சொற்றவாசகத்	792	தான்புனைசீரையை	321
சினக்குறும்பெறிந்	580	சொற்றான்சொற்றா	139	தானமுந்தருமமும்	65
சினக்கொடுத்திறல்	735	சோர்வாளையடித்	314	தானேதானே	415
சீதப்பனிநீரளவி	239	ஓரையுமய்கலான்	285	திக்குகோக்கிய	352
சீரைசுற்றித்	362	தகவுமிகுதவ	376	திசைத்ததுமில்லை	148
சீலமல்லன	89	தங்குதண்சாந்தகில்	659	கிடருடைக்குங்குமச்	337
சீலமின்னதென்	528	தஞ்சமில்வலகநீ	644	கிணிடகிரவி	95
சீலமுந்தருமமுஞ்	775	தஞ்செனவொதுங்கி	617	கிரண்டதோளின	28
சேற்றந்துறந்தான்	311	தடங்கையாலெடுத்	387	கிருநகர்க்கோசனை	373
சூடுமயானத்திடை	727	தண்டலைக்கோசலை	337	கிருநகர்தீர்த்	469

செய்யுண் முதற்குறிப்புகராதி

அடிக

திருமணிமகுடம்	192	தேவதேவன்	451	நன்முமன்னன்	220
திருவரைசுற்றிய	342	தேவர்தமுலகிளூர்	642	நன்றெனப்புளிஞர்	710
திருவுளமெனின்	485	தேவிமாரை	425	நன்னெடுங்கண்	845
திரையார் கடல்குழம்	235	தேவியுமினவலு	383	நன்னெடுகளிர்முடி	839
தீங்கிழை	5	தேற்றித்தம்பியைத்	552	நன்னெறியென்னி	847
தீண்டலுமுணர்ந்த	105	தேருதறிவழிந்தார்	286	நாகமெனுங்கொடி	148
தீயமந்தரை	127	தேன்றருந்தெரியல்	785	நாடியொன்று	130
தீயனகொடியவன்	622	தேனடைந்தசோலை	770	நாண்முதற்கமைந்த	476
தீயனவயமாவும்	484	தேனுளகினை	477	நாமவிற்கை	171
தீயனவிராமனை	588	தையறன் கற்புர்	403	நாயகன்பின்னார்	412
துஞ்சினுனைத்தம்	421	தொகையிலன்பினு	791	நாயகன்வன	356
துடித்தனகபோலங்	591	தொட்டமாசனஞ்	524	நாரியரில்லை	150
துடியனாயினன்	456	தொடுத்தகவிடை	379	நாலிரண்டாய	715
துடியெறிநெறிகளுந்	683	தொண்டைவாய்	103	நாலினீத்தரு	560
துண்ணெனுஞ்சொ	192	தொழுதழல்வேந்த	61	நாழிகைகங்குலி	187
துண்ணெனுநெஞ்சி	783	தொழுதுயர்கையின	760	நாற்கடற்படு	104
துப்புறத்துவர்	506	தொளைகட்டிய	441	நாற்றிசைமாந்தரு	385
தும்பியின் குழாத்திற்	472	தோய்கயத்து	168	நானநன் குரைத்தார்	739
தும்பியுமாவு	609	தோலுளதுகில்	478	நானநான்மலர்	530
துளிபடத்துழாவு	720	தோன்றியகூனி	102	நிருபரின்குல	29
துளைமுகத்திற்	561	தோன்றினபுளிஞ	682	நிவந்தவந்தணர்	56
துறக்கமேமுதல	474	நகையிழந்தன	568	நிவந்தவான் குருதி	752
துறத்தலுநல்லறத்	773	நங்குலக்குரவர்	17	நிவப்புறுநிலெனு	26
துறந்தசெல்வன்	738	நங்குலத்துதித்தவர்	757	நிழல்பிரிந்தன	349
துறந்துபோமென	356	நங்கையர்நடையின்	711	நிற்றியிண்டென்று	463
துறந்துபோயினான்	630	நடந்தகோசலை	233	நிறப்பெரும்படை	390
துறைநுழம்புன	454	நடுங்கினனா	645	நிறைந்தமார்தர்	563
துன்புளதெனின்	486	நண்ணிநாகனை	92	நிறைமகவுடையவர்	343
துன்னுதான்வனஞ்	633	நதியின்பிழையன்று	305	நிறைநிலிங்கிய	790
துணியறுசெம்மணி	97	நத்தநந்தவனங்களி	742	நிறையுநீர்மலர்	508
துண்டாடுவந்த	707	நந்தலில்லற	738	நினைகடப்பரில்லவர்	808
துண்டுமின்னலும்	124	நந்தாவின் க்கனைய	767	நினைமகளுள்வாலீ	156
துதர்வந்தனர்	556	நந்தியம்பதியிடை	815	நின்றகொடைக்கை	691
துபமுற்றிய	178	நம்பியுமென்றையக	699	நின்றவன் நன்னை	208
துமகேதுபுவிக்	90	நரகதர்க்கற	743	நின்றனெஞ்சின்	461
துயவாசகஞ்	622	நல்கிராயகன்	75	நின்றுதவமியற்றி	288
துளியின்படலையுந்	747	நல்லவனுரை	650	நின்றுதொடர்ந்த	139
துளியைமார்க்கொ	538	நல்லவுந்தியவு	13	நின்றுயர்பழியை	409
தெருளுடைமனத்து	209	நல்லியன்மங்கல	79	நினைந்தபோதினு	533
தெழித்தனநூரப்பி	111	நலங்கினர்பூமி	185	நினையுந்தேவர்க்கு	519
தென்னொலிச்	350	நலங்கொண்மைந்தனை	47	நீங்கலாற்றலன்	514
தேக்கடைப்படலை	546	நவ்வியீழ்ந்தென	134	நீட்டிலகளிறு	351
தேர்கொண்டுவன்ன	410	நற்றுகையுநீ	307	நீண்டமால்வரை	523
தேர்மிசைச்சென்ற	656	நறைக்குழற்சிறை	61	நீண்டானதுரைத்த	302
தேர்வலானவ்வுரை	398	நறையறுகோதையர்	660	நீயினயிருந்தனை	594
தேரின்சுவடு	430	நன்சொற்கட்டிந்தான்	310	நீருளவெனின்	322
தேருமாவங்	573	நன்றுசொல்லினை	132	நீவுமாடுகிலெனு	

கீலவல்லிருளை	744	பன்னரியகோன்பிற்	772	பூதவமுற்றதனிற்	144
கீனெழுத்தொடர்	43	பனையவாகெடுங்கரப்	66	பூநனைசின்ன துன்றி	500
நுரைக்கொழுந்	451	பாக்கியம்புரிந்	116	பூமழைபுன்னம்மை	100
நெக்கனவுடலுயிர்	334	பாகியல்பவனச்	183	பூரியாப்புணர்மாநர்	490
நெகுதற்கொத்த	256	பாங்கினுத்தரிய	717	பூவககிறைந்த	376
கெடுங்கழைக்குற	546	பாடனீத்தன	567	பூவருபொலன்கழல்	9
நெய்கொணீருண்டு	541	பாணிளமிஞ்ஞக	492	பூவலர்குரவோடு	494
நெய்ஞ்ஞிறை	493	பாதங்கன்பெயர்	592	பூவிரிபொலன்கழற்	675
நெறியிடுநெறி	483	பாதுகந்தலைக்கொடு	814	பூவினாண்முகன்	633
நைவீரலீர்மைந்தீர்	725	பாந்தடேரிலை	537	பெண்ணினின்னமு	40
நோக்கினுற்சுமந்தி	640	பாரோர்கொன்னார்	601	பெண்ணினோக்குஞ்	444
நோயீரலீர்	597	பாலுடைமொழி	481	பெண்ணெனவுற்ற	145
நோயும்மின்றி	417	பாலையேய்மிறத்	677	பெண்ணைவன்	458
நோவதாகவீவ்	790	பாவமுவின்ற	687	பெருகியசெவ்வீ	746
பகுத்தவான்மதி	371	பாவமுமருத்துயரும்	201	பெருந்திரைநதிகளு	665
பணசுந்திந்தைநீ	798	பிணிக்குறுமுடை	621	பெரும்பகல்வருந்தி	375
பஞ்சிமென் றளிரடி	19	பிதிர்ந்தசாறு	566	பெருமகன்...பிறக்க	25
படஞ்செய்தாகணை	787	பிறத்தலென்று	388	பெருமகனென்னவயிற்	758
படர்ந்தெழுந்த	516	பிறத்திறந்து	120	பெருமையா லுலகினை	61
படருநவுளன்	487	பிறந்துகீயுடை	791	பெற்றுடையமண்	290
படரொலம்படப்	750	பிறிதொர்மாற்றம்	362	பெறுவதன்முன்னு	775
படரொலம்படைத்	728	பிறியார்பிரிவே	234	பேரிசைபெற்றனை	62
படியொடுதிருநகர்	654	பிண்குற்றமன்னும்	304	பைந்தொடியொருத்த	323
படுமுரசுறைத்தனர்	651	பின்னவ்வீரரை	786	பொங்கியவுவகை	181
படைமாணரசை	254	பின்னுந்தம்பியை	552	பொய்க்கரிசூறினோ	613
பண்டியெங்கும்	561	பின்னும்பகர்	319	பொய்யம்முறையலரா	477
பன்னடைநுறெரி	814	புக்கபின்னிருபரும்	7	பொய்யினைக்குதவும்	404
பண்ணின்பகடுதேர்	653	புக்கவன் றன்னை	205	பொருந்துகாணை	78
பண்ணுறுகடகரி	115	புக்கனன்புனவிடை	780	பொருவிவெம்பி	356
பண்முதிர்களிற்றொ	752	புக்காரரசன்	433	பொருவினாதுவர்	555
பணிமொழி	488	புக்குப்பெருநீர்	267	பொலங்குழைமகளிர்	717
பண்ணிரந்தன	42	புக்குறைவிட	507	பொழியுங்கண்ணிற்	446
பந்தஞாட்புறு	517	புகலிடங்கொடுவனம்	336	பொற்புறுத்தன	223
பரத்தினிங்கும்	730	புண்ணியந்தொடர்	30	பொன்னணிமணி	343
பரதனிப்படைகொ	748	புண்ணியநறுநெயிற்	777	பொன்னூர்வலயத்	265
பரத்துமீனரும்பிய	372	புண்ணுற்றதீயிற்	281	பொன்னின்முன்ன	255
பரவுகேள்வியும்	793	புரசைமாக்கரி	38	பொன்னுமாமணியும்	74
பராவரும்புதல்வரை	107	புரியுத்தன்மகன்	123	பொன்னுயிர்த்த	32
பரிதிபற்றிய	443	புல்லினனின்றவன்	764	பொன்னையுற்ற	355
பரிதிவானவனுங்	408	புலம்புறுகுரிசிற்	609	பொன்னெடும்பொ	758
பரிவிசந்தமனத்	358	புலிப்பாவைபரங்	296	போகின்றானைத்	232
பழுதின்றமாதவன்	37	புறத்துநாமொரு	31	போதியென்னெதிர்	121
பற்பகனிழற்று	582	புனைந்திலன்மொவி	215	போவாதொழியான்	251
புற்றியவ்வயின்	627	பூண்டபேரன்பினு	380	போனபடைத்தலை	691
புற்றிலைதவத்தினிற்	584	பூண்டமாதவன்	509	போனாவருந்	426
புத்தன்ன	458	பூணூனியும்முடி	260	மக்களோமற்றதனர்	346
புடையம்	442	பூத்தநாண்மலர்	643	மகரவேலை	229

செய்யுண் முத்தொழிப்பகராதி

அக.ந.

மகன்வயின்னப்பினன்	63	மன்னுயிர்க்குநல்கு	768	முற்றமுற்றவரித்த	636
மங்கையம்மொழி	216	மன்னெடுங்கழல்	71	முற்றமுற்றகை	497
மங்கையர்க்கு	448	மணக்கொன்றாதன	789	முறைதெரிந்தொரு	643
மங்கையர்க்குமங்கை	96	மணிகர்வானவர்	84	முறைமையன்	216
மங்கைவார்குழல்	452	மனையினீங்கியமக்க	446	முறைமையாலெம்	396
மஞ்சளாவிய	531	மாநந்தமுமகந்தமு	440	முறைமையினெய்தி	14
மஞ்செனவகிற்புகை	345	மாகமணியேவகை	377	முறையின்மொய்யம்	42
மடந்தைமார்களிற்	535	மாண்டனெனந்தை	594	முறையுமவாய்மையு	792
மண்கொடுவருமென	340	மாதர்கன்கற்பின்	182	முன்புநின்றிசை	389
மண்செய்தபாவம்	286	மாதர்யாவரும்	741	முன்னர்க்கோசிக	228
மண்டலந்தரு	44	மாதாருங்கலமும்	282	முன்னர்வந்துநித்த	797
மண்ணகின்ற	162	மாதார்களுபுதி	423	முன்வெனென்று	686
மண்ணினமேல்	626	மாதவர்க்கு	228	முன்னுற்பணிந்தவ	606
மண்ணினுநல்லன்	33	மாதவன்நனை	47	முன்னையுங்குல	623
மண்ணுமுரசினம்	6	மாந்தர்தமொய்யம்பி	351	முன்னையர்முறை	671
மண்ணையுமவானையு	662	மாமுனிவர்க்குறவா	693	முன்னையுழிவினைப்	51
மணங்குளர்	498	மாயநீங்கிய	548	முனியுழிமுனியும்	242
மத்தளமுதலிய	667	மாலேவந்தகன்றபின்	545	முனிவன்சொல்லும்	262
மந்தரைக்கூற்றமும்	670	மாலேவாய்	470	முனிவனுமுரைப்ப	807
மந்தரைபின்னரும்	116	மாவியலுசயமாந்	542	முனிவனுமுலகை	79
மந்தியுங்கடுவனு	544	மாவும்யானையும்	629	முனிவனையெம்பி	393
மந்திரக்கிழவரு	639	மாழையொண்கணி	130	முண்டெழுந்தலா	577
மய்யறுவிசம்பின்	721	மானவுமுனெனெரு	595	முத்தவற்குரித்தரச	122
மயிலுடைப்பீலியின்	540	மாளுமென்றே	599	முவராய்முதலாகி	179
மருங்கடை	682	மாற்றமெனது	110	முவெழுமுறைமை	60
மருமத்துத்தனனை	405	மாற்றான்செயலாம்	249	முன்மலகினுக்	645
மல்கியகேசயன்	661	மாற்றினியென்னை	324	மெய்யார்தவமே	259
மலங்கிவையகம்	797	மானமறிக்கரத்தான்	230	மெய்யின்மெய்யே	263
மழைக்குலம்புரை	347	மான்றளக்குல	742	மெய்யேயென்றன்	157
மற்றவளிறைஞ்சி	472	மானவரவின்	431	மெய்யைச்சிதைவித்	300
மற்றவன்சொன்ன	35	மின்பொருவு	199	மேவநிலத்தி	145
மற்றுஞ்சுற்றத்து	557	மின்னின்நனைய	236	மேவிமென்மலரான்	72
மற்றுநுந்தை	126	மின்னுடன்பிறந்த	401	மேவுகாண	549
மற்றுமவாற்பாலர்	773	மின்னெடுத்தகீற்றக்	300	மைந்தகங்குல	50
மறக்கண்வான்	472	மின்னுமேகி	570	மைந்தரையின்மையி	24
மறந்தானினையும்	262	மின்பொலிதா	370	மைந்தன்வரவே	272
மறந்திலன்கோசலை	113	மினீர்வேலை	427	மையறுமனத்தொரு	610
மறுவிரெங்குலங்	619	முடிவுறவின்னன்	386	மையுறவுயிரொலா	680
மறுவின்மைந்தனை	625	முத்தினின்முமுநில	98	மொய்ப்பெருஞ்சே	672
முறையின்கேவற்கு	736	முதலவன்முதலிய	581	மொய்ம்மாண்வினை	242
மன்றலின்மலி	491	முதிரொளியுயிர்த்தன	97	மொய்யராச	173
மன்னர்வானவ	53	முத்தினைமுனிவனை	392	மொய்யுறாறுமலர்	545
மன்னரின்றியே	637	முல்லையுங்கடன்	361	மொழிந்ததுகேட்டலு	67
மன்னவன்பணியன்	210	முழுவெழுமொலி	350	யாரொடுமணக்	85
மன்னவனிருக்கவே	800	முழுக்கலின்வலிய	342	யானைசுற்றின	560
மன்னற்கல்லார்	434	முழுவதேயிற்றித்து	340	வங்கியம்பல	178
மன்னனையவனியை	4	முற்பயந்தெடுத்த	186	வஞ்சமோமகனே	

வஞ்சிகாண	450	வாணித்திலவெண்	317	வினைக்கருமெய்ம்	391
வட்டமோரோசனை	374	வாணிவாககை	558	விட்டுண்டலறும்	273
வட்டக்கொன்பூண்	521	வாய்கயப்புற	118	வீந்தானேயிவ்	165
வட்டித்தாழ்கூந்தல்	418	வாய்தந்தேனென்	154	வீழ்த்தாரயார்த்தார்	275
வடியுடையிற்படை	746	வாய்நனிபுரந்த	62	வீழ்த்தான்வீழா	159
வடுவின்மாவகிர்	536	வாய்மையென்று	799	வீரக்கிடபொற்	299
வண்ணின்தாரவன்	140	வாயலின் மன்னர்	138	வீறுபஞ்சின்றி	528
வண்ணமெழுமானமு	771	வாயான்மன்னன்	244	வெங்கணாக்	449
வந்தமாதவத்தோனை	734	வாயொளிமழுங்க	578	வெண்மதியீச்செல	656
வந்தமாதவன்	625	வாரணமரற்ற	196	வெந்துயர்தொடர்	782
வந்தமுனியைமுக	279	வாரமென்னினி	33	வெய்யகானத்திடை	266
வந்தமுனியின்	424	வாரார்முலையாரு	281	வெய்யவன்குலமுதல்	15
வந்தவடனனை	206	வாவிலிரிதாமரையி	375	வெய்யோனெளி	437
வந்தவனவரம்பினொ	712	வாழ்வனைநுதலிய	327	வெயில்விரி	471
வந்துதாயை	576	வான்புரைவிழி	500	வெயிலினிலவே	490
வந்தெகிரோதொழு	700	வாளும்வேலும்விட்	520	வெயின்முறைக்குல	119
வரங்கொன்வித்து	142	வானமேயனை	344	வெவ்வரம்பயில்	329
வரந்தன்பகர்வான்	308	வானவருரைத்தலும்	808	வெவ்விடமனையவன்	107
வரந்தன்முஞ்சினன்	788	வானின்றிழிந்து	2	வெவ்வியதன்னையா	394
வரன்முறை	638	வானுந்நிலனும்	296	வெவ்வினையவடா	327
வரனிலந்தைசொன்	796	வானோர்கொன்னார்	153	வென்னத்திடைவாழ்	435
வாரிகொனொண்	530	விடங்கொணைக்கி	541	வென்னாருலகினில்	18
வாரிவீலெம்பி	226	விடுநதிகடி	481	வென்னியகரியன்	95
வருந்தாவண்ணம்	428	விண்ணொடநிவந்த	189	வெளிற்றுந்கிய	517
வருந்தித்தான்றா	455	விண்ணவர்விசம்பு	186	வென்றிவேந்தரை	58
வல்லவர்க்கின்	358	விண்ணுட்டவர்	297	வேண்டினனிவ்வா	394
வல்க்கார்முகமென்	301	விண்ணிடைபடைந்	766	வேண்டுந்திறத்தாரு	770
வல்க்கடித்தெழுய	341	விண்ணுநீர்மொக்கு	779	வேத்தவையுனிவ	204
வலியெனென்றவர்	556	விண்ணுமண்ணு	225	வேத்தவையிருந்த	647
வன்னாறுவயிரவான்	642	விம்மினன்பாதனும்	810	வேத்தனைக்கூனி	112
வன்னாறுகழித்	46	விரிமணிமேகலை	661	வேத்தனைவெயிற்	655
வன்னகெழுநிருகர்	99	விரியிருப்பகையை	469	வேதியரருந்தவர்	641
வன்னிகர்க்காந்தளிற்	536	விருப்பினெய்தினன்	575	வேந்தரோபெரிதென்	183
வந்தலையினுடையா	698	விரும்பியமூப்பெனும்	17	வேந்தன்பணியினு	280
வந்துதுவித்திய	514	வில்லார்தோனான்	601	வேன்விச்செல்வன்	419
வன்புலக்கன்மன	384	வில்லிவாங்கிய	527	வேற்றடங்கலர்	574
வன்மாயக்கைகேசி	264	வில்லின்வேதியர்	562	வேற்றுக்கொடியான்	299
வன்றெறுபாலையை	747	வில்லினும்வாளினும்	619	வேறிடம்வீரற்கு	546
வந்ததினென்ற	587	விழிக்குங்கண்	247	வேறிடமன்னரும்	63
வாக்கினால்வந்தா	590	விழந்தனர்சிலர்	333	வையகினினிதன்னு	508
வாக்கியமருங்குலை	344	வினக்கொளிகறைத்	187	வையகந்துந்து	755
வாங்குவேய்க்கழை	512	வினையுத்தன்புகழ்	133	வையமண்ணுயிர்	88
வாங்கொழிவழுவ	61	விந்கொள்வாணு	559	வையமுமவானமும	62
வாங்கொழிவானா	609	விற்றடந்தாமரை	328	வையமேமும	177

கம்பராமாயணத்து அயோத்தியாகாண்டத்தின் அரும்பதவகராதி முதலியன. *

அஃகலிலறநெறி, பள்ளி-107
அக்கரை, குகப்-57
அக்கரையணைதல், வனம்-38
அக்குரோணி, குகப்-5
அகத்தியன் புனல் குடித்தகடல் x
தாணியுந் திருவுநீங்கிய அயோத்தி
நகர்: ஆறுசெல்-15
அகநகர், பன்-86
அகநிறையருள், கங்கை-63
அகம் பூமி, ஆறுசெல்-41
அகம் நிலைநிறுத்தியவரலாறு, ஆறு
செல்-41
அகம்பொருமி-மனங்கலங்கி: திரு
வடி-59
அகம்விம்முமன்பு, வனம்-20
அகல்வான், நகர்-89
அகலம், மந்திரப்-57
அகலிடம், குகப்-67
அகவுமயில் x மகளிர்: தைல-13
அகன்கான், நகர்-8
அகன்புனலாடல்நீத்த, பள்ளி-21
அகன்மலை, பள்ளி-18
அகில்புனைகுழல், வனம்-11
அகிலிடுதூபம் x மயிற்பீலி:குக-58
அங்கணன், சித்திர-1
அங்கனாயகன்-இராமபிரான், கங்
கை-10
அங்கி-அக்கினி: தைல-25
அங்கி கற்புடையார்க்குச் சுடாது
நீரினுங்குளிர்தல், பள்ளி-111
அங்கிலினை, கைகேசி-77
அங்குரம், சித்திர-55
அச்சத்தாற்றுவஞ்சுதல், பள்ளி-69
அச்சு, குகப்-51
அசனிமாமழை, குகப்-11
அசனியஞ்சு, பள்ளி-67
அசனியேற்றிநான் மறிந்து மண்
னுற்ற மராமரம் x தந்தை மரணத்
தால் கீழ்வீழ்ந்த பரதன்: பள்ளி-45
அசனியேறு x வெவ்வுரை:பள்ளி-59

அசனமா குறிஞ்சிப்பாடல் கேட்
டுவருதல், சித்திர-24
அசம்பு - ஊற்றுப்பெருக்கு: சித்
திர-36
அசோகு x நெருப்புச்சவாலை: வ
னம்-8
அஞ்சடுத்தவமளி, திருவடி-11
அஞ்சம்பு, கங்கை-3
அஞ்சனக்குன்றமன்ன வழகன்,
தைல-52
அஞ்சனந்துறந்தநாட்டம் x கறை
யறக்கழுவினகாலவேல்-ஆறுசெல்-39
அஞ்சனநாயிறன்னவையன், கங்
கை-56
அஞ்சனம், ஆறுசெல்-39
அஞ்சனமேனி, நகர்-189
அஞ்சனவண்ணன், குகப்-14
அஞ்சியமகளிர்கண் x வெருவிடு
பாயுநாயற்குலம்: குகப்-55
அஞ்சியயர்தல், ஆறுசெல்-12
அஞ்சுமஞ்சு மென்னாருயிரஞ்சம்,
நகர்-10
அஞ்சொன்மாதர், பள்ளி-106
அட்டில்புகையிழத்தல், நகர்-204
அடக்கந்தோற்றுவிக்குங்குறி, கை
கேசி 104
அடகு, கங்கை-27
அடர்தல்-நெருங்குதல்:சித்திர-54
அடவி, திருவடி-40
அடிசுசுவடுகள், சித்திர-20
அடித்தலமிரண்டையுமுடித்தலஞ்
சூடுதல், திருவடி-136
அடிதாழா, கங்கை-68
அடிதொழுது, கங்கை-47
அடிதொழுதேத்தி, வனம்-84
அடிநாயேன், கங்கை-68
அடிபுரைதலிர் வனம்-17
அடியிசைத்துளி தேவர் முடிமி
சைப்படர்வது, குகப்-3
அடியன், தைல-20

* இங்குக் காட்டப்படுபவை - பூலப்பெயரின்முதற்குறிப்பும், பட்டி
செய்யுள்களினண்ணும்.

அடியன்னகஞ்சம், கங்கை-20
 அடியனேன், கைகேசி-110, நகர்-18
 அடியுறத்தழுவுதல், தைல-25
 அடியேன், நகர்-190
 அடியோம், கங்கை-59
 அடிக்கும்-தரும்: மந்திர-38
 அடுத்தல்-நேர்தல்: நகர்-94
 அடை-இலை: தைல-17
 அடைக்கலப்பொருளை வெனவி
 னேன், பள்ளி-103
 அடையலர், நகர்-160
 அடையாளம், தைல-19
 அடைவரும் - பொருந்திய: ஆறு
 செல்-15
 அண்டர்தம்மனை, வனம்-10
 அண்டர்நாயகன், மந்திர-57
 அண்ணல், மந்திர-52; நகர்-18,
 90; கங்கை - 63; வனம்-39; பள்ளி-
 125
 அண்ணல் வெங்கரி, குகப்-2
 அண்முதல் - வந்துசேர்தல்: கங்
 கை-90
 அணங்கினும் இனியாய், வனம்-15
 அணங்கு-துன்பம், மந்திர-15
 அணிகலனை நீத்தமகளிர் x பூவுதிர்
 கொம்பு: ஆறுசெல்-34
 அணியர், நகர்-156
 அணியிழை - அலங்கரித்தற்குரிய
 ஆபரணம்:வனம்-11
 அணியிழைமயில்-சீதை: கங்கை-77
 அணிவுறுமமலை, மந்திர-39
 அணை-நீர்ப் பெருக்கைத்தடுப்பது:
 மந்திர-55
 அத்திரம், கைகேசி 95
 அத்தையர்-மாயிமார்: தைல-40
 அதர்-வழி:வனம்-16, திருவடி-97
 அதிர்சுடல்வையகம், ஆறுசெல்-35
 அத்தண்புனல்-நகர் 82
 அந்தணர், ஆறுசெல் 52, மந்திர-
 74, நகர்-96
 அந்தணர் எல்லாவற்றிலுஞ்சிறந்த
 வர், மந்திர-7
 அந்தணர் குழாம், மந்திர-76
 அந்தணரிடத்து விடைகேட்டல்,
 கங்கை-64
 அந்தணருறையுனை முனலிழை
 னேன், பள்ளி-104

அந்தணன், வனம்-22
 அந்தணனிலாதசெறி பிழைத்த
 வன், பள்ளி-100
 அந்தணன்தாளினைச் சென்னி
 யிற்புனைந்தேத்தி ஏயினசெய்தி, மந்
 திரை-9
 அந்தம், மந்திர-46
 அந்தமில்லுணத்தான், பள்ளி-42
 அந்தமில்சோகம், நகர்-93
 அந்தமில்பேராசு, ஆறுசெல்-11
 அந்தமில்வேதனை, ஆறுசெல்-56
 அந்தமில்லறிவன் - வசிட்டன்; மந்
 திர-14
 அந்தமின்னலம், திருவடி-1
 அந்தர் x நறைபுண்டவண்டு; வன
 ம்-13 x தென்றற்காற்று, திருவடி-14
 அந்தர்க்குமற்றொருவர்கைநகுதல்,
 திருவடி-14
 அந்தரத்தமராமுழுதுசோர, பந்
 னி-90
 அந்தரத்தளவுசின்றபரிக்கு மாணை,
 மந்திர-6
 அந்தரத்தின், திருவடி-8
 அந்தரத்தீர்த்துலகளித்தல், மந்த
 ரை-60
 அந்தரம்-ஆகாயம், மந்திர-6. வா
 னுலகம்: ஆறுசெல்-54. திமை-கை
 கேசி-24
 அந்தரமுனிவர், ஆறுசெல்-2
 அந்தியும் ப்கலுநீராரதகண், திரு
 வடி-140
 அந்தியைநோக்குதல், சித்திர-43
 அந்தோ; கைகேசி 21; நகர்-57,
 77, 114; தைல-55; வனம்-25; திரு
 வடி-60
 அப்பாலேற்றுதல் - அக்கரையிற்
 சேர்த்தல்: கங்கை-67
 அப்புதல், திருவடி-5
 அப்புறம், கங்கை-37
 அப்புறுகடல், வனம்-26
 அபயம்-கைகேசி-33
 அம்பனகண்ணவன், கைகேசி-16
 அம்பரத்தின்னமும் பகைஞருள
 ரோ, பள்ளி-53
 அம்பரத்தினீங்காவரசு, திருவடி-63
 அம்பரம், கைகேசி-60. திருவடி-10
 அம்பி-ஒடம், கங்கை-28

அம்பிகன்; குகப்-13
 அம்பியின்தலைவன் - குகன்; கக்
 கை-54
 அம்புகளிடையுஞ்சனமென நஞ்சி
 னையிடுதல், கைகேசி-64
 அம்புயம் x முகம்: பள்ளி-141
 அம்மா, பள்ளி-80
 அம்மை - வருபிறப்பு, நகர்-174,
 திருவடி-110
 அம்மைநீமை, பள்ளி-119
 அம்மைபுதலுதல், மந்திர-26
 அமரர், கக்கை-27
 அமரேசன்-திருமால், வனம்-22
 அமலன், கங்கை-73
 அமிர்தின்தெளிவு, கங்கை-2
 அமிர்தனைக் கிழக்குகாய்களை ய
 யிலுதல், குகப்-40
 அமிழ்தனாள், சித்திர-44
 அமிழ்தொக்கும்நேரிழை, சித்
 திர-24
 அமுதுகுதல், வனம்-40
 அமுதத்தைவிட்டு விடத்தனை ய
 ருந்துதல் x தவத்தைவிட்டுவேறுகரு
 மத்திற்புகுதல், மந்திர-27
 அமுதம்போலவும் யாழிசைபோல
 வும் கட்டிபோலவும் மதுரித்தெழு
 வது கிளவி, கங்கை-5
 அமுதனாவியசேதக்கார், வனம்-1
 அமுதகினுயிரியான், வனம்-8
 அமுது-உணவு, கங்கை-42
 அமுது அன்பு, கங்கை-14
 அமுதுசெய்தல்-உண்ணுதல்; கங்
 கை-15
 அமுதுண்ணுதல், பள்ளி-30
 அமுதுட்டினவன் அடகுஉண்ணு
 தல், கங்கை-27
 அமுதென, கங்கை-12
 அமுதையும் அமரர்க்குட்டியவன்,
 கங்கை-27
 அமை-மூங்கில், சித்திர-4
 அமைச்சர், மந்தரை-15
 அமைத்தல்-படைத்தல், வனம்-22
 அமைதல்-உடன்படுதல், மந்திர-
 26, உதவியாதல், குகப்-12
 அமைதி-தன்மை: மந்திர-69; தரு
 தி, வனம்-24; சமயம், திருவடி-69;
 னற்பாடு, திருவடி-182

அமைநின்றும் அரவுரி x அயோ
 த்தியில் ஸுடங்கும்மாளைகைத்துதிந்
 கொடி; சித்திர-1
 அமைவிருந்து, கக்கை-26
 அயம் குதிரை, பள்ளி-54
 அயர்வானிலை, நகர்-37
 அயர்வுயிர்த்தல் - பெருமூச்சலிடு
 தல், திருவடி-59
 அயர்வுறுதல் - தளர்ச்சியடைதல்,
 குகப்-56
 அயலவர் பார்த்துக்கொண்டிருக்
 கையில் நறியனவற்றைத்தானேயுண்
 டவன், பள்ளி-112
 அயலுளோர்படுத்திருக்கச் சோறு
 துய்த்துளோர், பள்ளி-106
 அயனுக்கும் அரும்பெற்றீர்த்தம்,
 வனம்-31
 அயாவுயிர்த்தல் - பெருமூச்சலிடு
 தல், திருவடி-59
 அயாவுயிர்ப்பு-துயர்நீக்கம், குகப்-56
 அயில்-கூர்மை; வனம்-40, சித்திர-49
 அயிலம்பு x கண், தைல-11
 அயிலுதல்-உண்ணுதல்; குகம்-40
 அயிற்படை, திருவடி-22
 அயோத்தி - ஊழிவாழ்திருநகர்,
 பள்ளி-38 x திருநீங்கியபாற்கடல்,
 பள்ளி-37 x வனம்; நகர்-15
 அயோத்திமூனார், கங்கை-8
 அயோத்தியராண்டகை, வனம்-37
 அயோத்தியிற்பிறந்தபின்பும் பிரி
 விலளாயினாள், நகர்-225
 அரக்கரின்மால்வரை, நகர்-327
 அரக்கினுருக்கழல், நகர்-227
 அரக்கு, செம்பஞ்சு, நகர்-227
 அரக்குதல்-தைத்தல், நகர்-337
 அரங்குஆடல்நீத்தல், பள்ளி-24
 அரசச்செல்வம் நிச்சயமன்று, மந்
 திர-28
 அரசனென்றுதயரதன்கூறத்தகா
 ன், தைல-43
 அரசர்க்காசு, நகர்-32
 அரசர்க்காற்றல், மந்தரை-18
 அரசர்கள், நகர்-39
 அரசர்யானையூந்து வெண்குடை
 பிடித்துச்செல்லுதல் x கதிரவன்
 மேகமூர்ந்து வெண்மதி மீதிருக்கச்
 செல்லுதல், ஆறுசெல்-81

அரசர்வேலை, பள்ளி-127
 அரசரிற்பிறந்து அரசரில் வளர்
 ந்து அரசரிற்புகுந்த பேராசி யுரை
 செய்க்கேட்கிலை, மந்தரை-61
 அரசவேலை, திருவடி-15
 அரசவை, நகர்-162
 அரசவைக்கு உள்ளஞ்சொல்லுத
 ல், ஆறுசெல்-13
 அரசன்மெய்பிற் றிரிவானென்னி
 ல்இம்மாவலகத்துயிரோடினிவாழ்வு
 கவேன், நகர்-13
 அரசன்மனமென்யான், மந்திர-51
 அரசன்மறநனை, நகர்-14
 அரசன் தேவிய ரறுபதினியார்,
 நகர்-180
 அரசனருளிலன், நகர்-191
 அரசாக்கிப் பின்னதெததுபுக,
 மந்திர-49
 அரசான்வான், பள்ளி-73
 அரசியலிடுமெபை, மந்திர-67
 அரசியலெய்தியாகுமென்று சிறு
 தொழிலியற்றியவன்: பள்ளி-108
 அரசில்வையகம் + கதிரிலாப்
 பசல்; உயரிலாவுடல்; மதியிலாவிர
 வு, ஆறுசெல்-7
 அரசினங்கோளரி, பள்ளி-88
 அரசு, மந்திர-11, 48
 அரசு இராமன்மக்கட்குத்தம்பிக்
 குமன்றிப்பிறக்காகாது, மந்தரை-76
 அரசு குற்றம்பயக்கும், நகர்-138
 அரசு தத்தமக்குற்றவெனத்தழை
 த்தல், மந்திர-78
 அரசுதாங்கு எனக்கேட்ட பரதன்
 நிலை, ஆறுசெல்-18
 அரசுபுரியுமாறு தயரதன் கூறிய
 போது இராமன் காதல்கொள்
 ளர்மை, மந்திர-72
 அரசுயானைப் பிடரினீது பிச்சு
 முங்கலிகையும் நிழற்ற வீருப்பது,
 மந்திர-28
 அரசேயரசு, நகர்-81
 அரசைக் கைக்கொண்டது என்
 குற்றம், நகர்-183
 அரஞ்சுடவழனியிர்வேல், திருவ
 டி-41
 அரத்தவாம்பல் - அசுவ்வாம்பல்,
 நகர்-138

அரத்தவேல் x செவ்வரிபடர்ந்த
 கண்: மந்திர-56
 அரந்தை - துன்பம்: கைகேசி-3;
 தைல-6
 அரம்பையர்-தேவமகளிர், சித்திர-
 21, 25; திருவடி-8
 அரமியத்தலம், மந்திர-56
 அரவம், குகப்-10
 அரவின்கடுவுக்கு அமுதம்பெற்று
 ய்ந்து புகுந்தஉயிர்பெற்றார் x இரா
 மனைப்பிரிந்த துயரால்வருந்தி உயிர்
 போம்நிலையையடைந்து இராமன்நக
 ர்சென்றானென்றகருத்தால் மகிழ்ச
 சியடைந்த நகரத்தார், தைல-83
 அரவு மதமாவடங்கு வயிற்றது,
 சித்திர-1
 அரவெயிற்றினுளமுதுகுதல், வன
 ம்-10
 அரற்றினன், பள்ளி-47
 அராகம்-வேட்கை, கைகேசி-54
 அராவணுக்கும்போது ஒளிவிரிதிங்
 கள் x துயர்நண்ண வழங்குபவன்:
 மந்தரை-45
 அராவிடிக்கு இடைதல் x வசிட்
 டன்சொல்லுக்குப் பரதன் வருந்து
 தல், பள்ளி-185
 அராவியுறத்துவருவது, தைல-26
 அராவின்வேகமடங்கியவேழம் x
 கைகேசியால் நிலமாறிய மன்னன்:
 கைகேசி-11
 அராவுநடுக்குறநோக்கு, கங்கை-84
 அரி-சிலகம், நகர்-74
 அரிசுநர், பள்ளி-21
 அரிகேழலாயினையே யேந்தின
 ன், திருவடி-119
 அரியதூல், மந்திர-9
 அரியவன், திருவடி-57
 அரியினமார்க்கிலாக்கமலம் x பரி
 புரமார்க்கிலாச்சீறடி: ஆறுசெல்-40
 அரிவைமார்கள், தைல-77
 அருக்கனையினைய வரசர்கோமக
 ன்: பள்ளி-62
 அருகர், பள்ளி-89
 அருகு, சித்திர-49
 அருங்கலம், நகர்-98
 அருடருவாரி - கருணைக்கடல்,
 குகப்-88

அருத்தி-அன்பு: மந்தரை-28, ருகப்
73. மகிழ்ச்சி: வனம்-20

அருத்திக்குச் சீலங்காட்டியவன்,
சித்திர-16

அருத்தியினையான், வனம்-8

அருத்தல், மந்திர-27

அருத்தவத்தவர், ஆறுசெல்-52

அருத்துணை யிழந்தவன்றிற் பே
டை & கணவனையிழந்த கோசலை,
தைல-63

அருந்துயர்ப்பெரும்பரம் பூ ியை
த்தாங்குவதென்பது, மந்திர-71

அருநெஞ்சங்கடாருகி யோடாததே
குறை, நகா-101

அருநெறி, சித்திர-30

அருப்பம்-அல்பம்: பள்ளி-40

அரும்பனையகொங்கை, தைல-11

அரும்பு, கங்கை-6

அரும்பெருமூப்பு, மந்திர-64

அரும்பெறவன்பு, சித்திர-51

அரும்பொடி, ருகப்-44

அருமைநோன்புகள், நகர்-21

அருமையினுயிர்வருதல், திருவடி-59

அருவிக்கண்ணினன், ஆறுசெல்-12

அருவிநோர்குன்று & கண்ணீர்
பெருக்குங் ருகன்; கங்கை-54

அருவிமால்வரை, சித்திர-3

அருள் தொடர்புபற்றுவதெவருவ
து: அளி தொடர்புபற்றிவருவது:
பள்ளி-48

அருள்புரிதல், கங்கை-49

அருள்கருதிற்றோ, நகர்-32

அருளிக்குங்கட்கருமுகில், தைல-80

அருளிரப்பின் வேள்விவேண்டு
மோ, மந்தரை-17

அருளினெஞ்சினன், பள்ளி-98

அருளுடைத்தவம், மந்திர-27

அருளுதல் - அருள்கொண்டகாட்
டுதல், சித்திர-16

அருளுதிருவன விடைகேட்டல்,
கங்கை-54

அருளுவீர்-சொல்வீர், பள்ளி-62

அரையில்தாழவிட்ட செந்தோல
ன், கங்கை-31

அரைவீக்கியவான், கங்கை-87

அல்-இரவு, ஆறுசெல்-58

அல்செறித்தன்னநிறம், கங்கை-29

அல்லல்-துன்பம்: வனம், 27, 42;
திருவடி-56

அல்லலினுழந்துதல், ஆறுசெல்-22

அல்லையாண்டமைந்தமேனி யழ
கன், ருகப்-42

அலக்கண்-துன்பம், கைகேசி-14

அலகம்பு, கங்கை 8

அலகைகளுடகம் நடிப்பன், திரு
வடி-33

அலங்கல்-மாலை: திருவடி-41

அலங்கண்மன்னன், மந்திர-51

அலங்கண்மாமுடி, ஆறுசெல் 17

அலங்கண்மாபு, மந்திர-62

அலங்குதல்-அசைதல், திருவடி-37

அலகதல்-வருதுதல், மந்திர-64

அலத்தகப்பஞ்சு-செம்பஞ்சு: திரு
வடி-11

அலந்தலை சஞ்சலம்: மாறாட்டமெ
னினுமாம்: கைகேசி-13: "இவன்பே
சசுமலந்தலையாய்" என்றார்பெரியாழ்
வாரும்.

அலம்புதல் - அசைதல், ஒலித்த
லென்ற பொருளிலும் வரும்: சித்தி
ர-32

அலர்கதிர்-சூரியன்: சித்திர-26

அலர்சொரிசூழல், வனம்-7

அலர்ந்தபைங்குழ, பள்ளி-26

அலவுதல்-அசைதல்; சித்திர 28

அலறுங்கூரல், நகர்-84

அலறுதல்-கதறுதல்; நகர்-75

அலைக்க, பள்ளி-106

அலைபுனற்கிடந்தனவனைய பாம்
பு, வனம்-42

அவ்வழி-அப்போது, ருகப்-8

அவண்-அவ்விடம்: கைகேசி - 8,
வனம்-1

அவந்தன், மந்தரை-55

அவம்-நிங்கு: தைல-65

அவரை, சித்திர-34

அவலந்தருநெஞ்சினன், நகர்-91

அவலம்தென வெழுதிய படிவ

மொத்தெய்துவான், திருவடி-49

அவலித்தல்-அன்புறுதல், திருவடி-18

அவனி, மந்திர-2, ருகப்-68

அவனிகாவல், நகர்-28

அவனிகாவலர், நகர்-172, மந்தி
ர-8, பள்ளி-125

அவனிசேர்தல், நகர்-181
 அவனிமாதெனு மகண்மனம், மந்திர-31
 அவனோடும் பிறந்தானாண்டான், பள்ளி-78
 அலிப்பரும்வெம்மை, திருவடி-21
 அவுணர், மந்திர - 21. x இருள்: சித்திர-40
 அழகன்-இராமன்; நகர்-189
 அழகன்றன்னைப் பொன்போர்த் தன்னவிளவல், தைல-52
 அழகிசிவவன்பு, நகர்-191
 அழகு x நறவு: மந்திர-52
 அழகெழில்கெடுதல், நகர்-218:
 அழகு-இயற்கையழகு; எழில்-செயற்கையழகு.
 அழகோலுது, நகர்-83
 அழிகவுள் - மதகீர் பெருகுகின்ற கண்ணம்: பள்ளி-83
 அழிகவுட்டெயி, கங்கை-30
 அழிதர-நிலையழிய; குகப்-55
 அழியாவழகு, கங்கைப்-1
 அழிவருமரசியல், பள்ளி-103
 அழுங்குதல் - வருந்துதல், திருவடி-56
 அழுதகுரல், நகர்-93
 அழுதல், நகர்-214
 அழுதவோசை விண்ணுறுதல், நகர்-97
 அழுதுஅவலித்தல், புலம்பல்லுலமாய் வருத்தத்தை வெளிக்காட்டல், நகர்-238
 அழுமொலி, நகர்-210
 அழுவம்-பெருக்கு: யாறு, கங்கை-24: குகப்-54
 அள்ளல்-குழைசேறு: நகர்-62
 அளக்கர்-கடல்: தைல-72
 அளக்கர்வாழ்முத்தம், கைகேசி-75
 அளகந்தருறுதலாள், கங்கை-4
 அளகன்னுதல், வனம்-14
 அளகம்-பெண்மயிர்: கங்கை-4
 அளகவல்லியிற் கொழுந்தெரியுற் றென்றதுயர்கூர்தல், நகர்-175
 அளவில்சுற்றம், ஆறுசெல்-52
 அளவின்மாரகர், ஆறுசெல்-22
 அளவின்மூப்பு, சித்திர-29
 அளவுதல்-தெளித்தல், நகர்-89

அளவை-பிரமாணம், மந்திர-80
 அளவுதல்-கலத்தல், சித்திர-2
 அளி-வண்டு: கங்கை-8. x குழல்: கங்கை-2
 அளிக்குநாயகன், சித்திர-11
 அளிக்கும்-பாதுகாக்கும்: மந்திர-6
 அளிக்குலம் மதமுண்ணுதல், திருவடி-15
 அளிபடர்தல்-வண்டுகள்மேலெழுந்துலாவுதல், கங்கை-8
 அளிந்துதுழுவுதல், பள்ளி-16
 அற்கண்டனைய வழகமைந்தமே னி-இருன்னன்மாமேனி: குகப்-26
 அற்றங்காத்தல் - வருத்தம் வரவொட்டாது தடுத்தல், மந்திரப்-43
 அற்றம்-குற்றம்: கங்கை-87
 அற்றெடுத்தன்னகுஞ்சி, கங்கை-82
 அறங்கள்போற்றுதல், ஆறுசெல்-20
 அறங்குணித்தல், மந்திர-10
 அறங்கெடநயத்திரோ, நகர்-192
 அறங்கெடமுயன்றவன், பள்ளி-98
 அறத்தின்சிறப்பு, தைல-29
 அறத்தின்மூர்த்தியவதரித்தான், மந்திர-80
 அறத்தின்றாய், திருவடி-60
 அறத்தினின்றேகல், சித்திர-56
 அறத்தினூங்குக் கொடிதெனலா வதொன்றில்லை, மந்திர-48
 அறத்தைக் கைவிடாமை வீரர் குணம், தைல-80
 அறந்தலைத்துறத்தல், மந்திர-80
 அறநிறுத்தத்தோன்றினான், நகர்-169
 அறநெறியகற்றிப் பொருள்வெஃகிய மன்னன், பள்ளி-107
 அறநெறிக்கோள், பள்ளி-73
 அறம்வாளிற்கொன்றுதின்றுதல், திருவடி-101
 அறமார்பள்ளி - தவச்சாலை, தைல-78
 அறமாற்றலர்வாழ்வு x பாறி வீந்தசெல்வம், திருவடி-19
 அறமறந்தவன், பள்ளி-102
 அறமெனக் கிலையோ வெனும், நகர்-14
 அறல் x குழல்: கங்கை-2

அறல்புரைகூந்தல், சித்திர-21
அறிஞர், கங்கை-26, பள்ளி-145,
ஆறுசெல்-2

அறிஞர் தத்துவஞானத்தைச்சோ
கத்தால் மறத்தல், நகர்-212

அறிவன், மந்திர-14

அறிவில், மந்தரை-67

அறிவு - இராமனிடத்து ஈடுபாடு,
'அறிவெனும் பெரும்புனல்' மந்தி
ர-55

அறிவைநோக்கினான் - இராமன்:
சித்திர-43

அறுதி-முடிவு-120

அறுபதினாயிரமாண்டெசாதனான்
டனன், மந்திர-16

அறுபதினாயிரர்கள் மாதர், தைல-74

அறைகழல் குன்றவர், சித்திர-22

அறைதல், நகர்-73

அன்பத்துக் கெல்ல யுண்டோ,
குடப் 43

அன்பன்-பக்தன்: கங்கை-68

அன்பான் மெலியினுலகங்கொள்
ளாது, நகர்-58

அன்பில்லாவிடின் ஐம் பொறிய
டக்கமும் பயனின்று, மந்தரை-16

அன்பிற்றறுகண் பிறிதுண்டோ,
தைல-71

அன்பினல்லதோ ராக்கமுண்டா
குமோ, மந்தரை-16

அன்பினிறைஞ்சுதல், கங்கை-39

அன்பினறைப் போக்குவதரிது,
தைல-19

அன்பினுமைமந்தகாதல், கங்கை-13

அன்பினுமுதல், பள்ளி-118

அன்பினுலா முதாட்டுதல், கங
கை-14

அன்பினற்கொணர்ந்த உணவுப்
பொருள் அயிர்தினுஞ்சீர்த்ததாகும்,
கங்கை-43

அன்பினான் முலைப்பாலுதல்,
பள்ளி-119

அன்பினோடறிவித்தல், மந்திர-78

அன்புடையார்போலவுகின்றேன்,
பள்ளி-82

அன்புபவலிமையைத்தரும், தைல-53

அன்றுதல்-பகைத்தல், வனம்-10

அன்னக்கதி நாவாய், கங்கை-65

அன்னது, ஆறுசெல்-11
அன்னத்துயில்வதிதண்டினு, கங்
கை-7

அன்னப்பேடைசிறையில்து கரை
அன்னிற்று x ஓடும் கரையைக்கிட
டியது, குடப்-71

அன்னம்-சோறு, மந்திர-98

அன்னம் நடைக்கு அஞ்சியொதுங்
குதல், கங்கை-20

அன்னமாடுதலைக் காணுதல், கங்
கை-2

அன்னமென்னடையாய், வனம்-14

அன்னர், மந்திர-35

அன்னுயென முனிவன் கைகேய
யை விடுத்தல், நகர்-37

அன்னை, நகர்-20, ஆறுசெல்-15

அன்னை தாளில்வீழ்தல், பள்ளி-121

அன்னை முதலியோரிடருருவகை

யுன்னையென்பொருட்டுதவு, நகர் 155

அன்னையரும் வேந்தனும் முன்னை

யரல்லர், நகர் 155

அன்னையா நெனக் கழகுசெய்த
வா, பள்ளி-138

அன்னையின் வரத்தின் வந்தவரசு,
ஆறுசெல் 11

அனாகன், வனம்-23

அனடகன் கணேரித்தல் - மந்திர-55

அனடகனைக் கொடுங்கனை, ஆறு
செல் 51

அனந்தர்-துயில், மந்தரை-44-மந்

தவொலி, மனசசோர்வு, கைகேசி-57

அனந்தன் முதலியோர் பூமிபாச

த்தைத்தாங்குவா, மந்திர-18.

அனல்செவியற்றொடர்தல், நகர்-9

அனலி-அக்கினி, பள்ளி-104

அனிகம் - சேனை, திருவடி-20

அனிகராசி, ஆறுசெல்-27

அனி பீவல திருவடி-11

அனுக்கம்- வருத்தம், கைகேசி-52

அனைததும்-முழுதும், ஆறுசெல்-33

அனைய-அந்த: சித்திர-39

அனையர், வனம்-13

அனையவேலை, பள்ளி-39

ஆ-பசு, பள்ளி-33: இரக்கக்குறி
ப்பு, நகர்-114

ஆக்கையை யண்டமுற்றக் குவித்
தல், நகர்-121

ஆக - விதற்பப்பொருளில்வந்த இ
டைச்சொல்-திருவடி-126

ஆகம்-உடம்பு, இடை: நகர்-29,
கைகேசி-11

ஆகமற்றவன், நகர்-29

ஆகுதி, திருவடி-6

ஆகுதிச்சீயைதல், சித்திர-31

ஆகுதிப்புதை, சித்திர-18

ஆங்கு-அப்பொழுது, நகர்-9

ஆசி-வாழ்த்துமொழி, திருவடி-1

ஆசை-திக்கு, கைகேசி-71, அன்பு,
கைகேசி-100

ஆசையழிதல், ஆறுசெல்-25

ஆடகந்தருபுண், கைகேசி-57

ஆடகம்-பொன், திருவடி-33

ஆடல்-கூத்தாடுதல்: மந்தரை-34

ஆடவர்-புருஷர், வீரர்: மந்திர-60,
ஆறுசெல்-50, திருவடி-37

ஆடகவில்லி-அழகிய வில்லையுடை
யவன், மந்திர-79-ச.

ஆடவரும் குண்டலம் முதலியன
பூணமை, ஆறுசெல்-48

ஆடவாசிந்தைகொள்ளையார், கை
கேசி-64

ஆடவர்மனம் மகளிர் கொங்கை
யிற் செல்லாமை, ஆறுசெல்-51

ஆடியவண்டு, வனம் 13

ஆடுகொடிப்படை, குகப்-22

ஆடுதல்-நீராடுதல், நர்த்தனஞ்
செய்தல்: கங்கை-18, 63

ஆடை x ஆவிலிரிபானுரை, தைல-
10: ஆடைக்கு ஆவியும் பானுரையும்
உவமையெனக்கொள்ளவுமாம்.

ஆண்டகை, மந்திர-13-பள்ளி-43,
89: ஆறுசெல்-59

ஆண்டுகள் எத்தனைக்குள், நகர்-22
ஆண்டேழிதோடேழ்அகன்கானி
டைவைகுதல், நகர்-8

ஆண்டை-அப்போது: மந்திர-14

ஆண்டுகளைப் பகலென்னுதல், ந
கர்-22

ஆண்யானை பிடிக்கு முழையிலிரு
ந்து தேன்வாங்கி வாயினிற் கையா
லளித்தல், சித்திர-10

ஆணலன் பெண்ணலனார்கொலா
டுமன் காணலன், பள்ளி-111

ஆணையகன்-புருஷோத்தமன், நகர்-40

ஆணை-கட்டளை: நகர்-222, சித்திர-
54, திருவடி-116

ஆணை செய்யுநர், கங்கை-62

ஆத்த-சியமிக்கப்பட்ட, திருவடி-131

ஆதரத்தோடேந்துதல், நகர்-150

ஆதன்-அறிவீனன், பள்ளி-114

ஆதியந்தம், ஆறுசெல்-46

ஆதியர், ஆறுசெல்-5

ஆதியரசன்-சக்கரவர்த்தி: நகர்-107

ஆதியவமைதி, திருவடி-120

ஆதியின்மூர்த்தி x இலக்குமணன்:
நகர்-116

ஆதியொடந்தமென்று தன்னொ
மளப்பருந் தான், இராமன்: நகர்-143

ஆதிமன்னனை யாற்றுமினென்று
தாயர்க்குக் கூறல், நகர்-233

ஆதிமுனிவன்-வசிட்டன், தைல-55

ஆபரணங்கட்குச் சூரியனுவமை,
கங்கை-9

ஆம்-அங்கோரச்சொல், பள்ளி-42

ஆம்பல் x மீன்: சித்திர-42

ஆம்பற்போதனைவவாய், நகர்-101

ஆமுனையிற்சிறுகடும் x கடற்ப
டை: குகப்-23

ஆய்தந்து-ஆராய்ந்து: நகர்-186

ஆயம்-மகனாராகட்டம், நகர்-232

ஆயவன், பள்ளி-72

ஆயிரம் பெயருடை யமலன், சித்
திர-1

ஆயிரமம்பிக்கு நாய்கன் குகன்;
கங்கை-28

ஆயிரயிரமார் நின்கேழாவரோ,
குகப்-35

ஆயிரமௌலியான் - திருமால்: மந்
தரை-22

ஆயிரமௌலியானைக்கைதொழுத
ல், கைகேசி-82

ஆர்க்க-ஒலிக்க, நகர்-119

ஆர்கலி, ஆறுசெல்-32

ஆர்கலியகழந்தோர், கைகேசி-92

ஆர்த்தல்-அணிதல், கங்கை-29

பேராவாரஞ்செய்தல், ஆறுசெல்-54

ஆர்த்தல், வனம்-5

ஆர்ப்புறுவரிசிலை, திருவடி-50

ஆரமீர்த்தல், நகர்-184

ஆரவாரம், திருவடி-25

ஆராதகாதல், நகர்-94

ஆரியன் - இராமன்; தைல-16, வனம்-1

ஆருயிர்நாயகன், குகப்-14

ஆவி-நீர்த்துளி, நகர்-101, 199, கைகேசி-6

ஆவிலையன்னவயிறு, நகர்-11

ஆலைபாய்வயல், வனம்-37

ஆவ, மந்திர-79, பள்ளி-137

ஆவதுபோக, குகப்-17

ஆவதுள்ளது - அங்கீகாரத்தைக் காட்டுந் தொடர், வனம்-33

ஆவலித்து-இரங்கு: பள்ளி-57

ஆவா, நகா-54, 99

ஆவி-புகை, தைல-10, சித்திர-19

ஆவிகாலுதல்-பெருமுகசுவிடுதல்; கைகேசி-21

ஆவிநீத்த உடல் x பல்வளங்களும் நீங்கிய கோசலநாடு. பள்ளி 27

ஆவினைந்திறுதல், நகர்-14

ஆவியசலுமோ வவதிபென்றென்றுளதானால், தைல 85

ஆவியுருத்தொக்த்தவுடல், நகர்-(60)

ஆவியுலுதல், கங்கை-59

ஆவி வேண்டினு மீவேன், கைகேசி-28

ஆவின்கன்று, வனம்-10

ஆவிநீக்குதல், திருவடி-6

ஆரபிட்டநெடுமை, கங்கை-31

ஆழி, குகப்-51, 57

ஆழியின்னசேனை, கங்கை-17

ஆழியான் சக்கரவர்த்தி, திருமால்: கைகேசி-1, 55; பள்ளி-125

ஆழியையுருட்டுதல், ஆறுசெல்-20

ஆழிபையுருட்டுதல் முதலியவற்றும் புரம்பெற வேண்டுமென்பதில்லை, ஆறுசெல்-20

ஆன்-அடிமை: கங்கை-57: காலான் வீரன், திருவடி-37

ஆன்பவராங்க, திருவடி-129

ஆள்வினை - பணியாளன்செயல்: தைல-38

ஆளகம்-அளகம் என்பதன் நீட்டல்: இவ்விதாரம் கூட்தலின் நீட்சினைக் குறிப்பிக்கும்; மந்திர-56

ஆளி, கைகேசி-1

ஆளுதல்-வசித்தல்: குகப்-22; ஒத்தல்-குகப்-42

ஆளும் என்னெறி, மந்திர-69

ஆளுவாக் கடலினுமகன்மகன்-சேனமுத்திரம்: ஆறுசெல்-48

ஆற்ற-சுமக்க: மந்திர-18

ஆற்றவன், பள்ளி-57

ஆற்றலென், மந்திர-18

ஆற்றன்மாதவன், சித்திர-59

ஆற்றதல்-செய்தல்: மந்திர-16

ஆறிமெணி, சித்திர-48

ஆறிநிறநல் - மனமடங்கி நிறநல்: திருவடி-19

ஆறியசிக்கனையறிவு, திருவடி-125

ஆறு-காரணம்: நகா-35

ஆன்மாவக்குத்துறவும் தெளிவும் இருசிறை, மந்திர-24

ஆன்ற - பெருமைமிக்க, ஆறுசெல்-19

ஆன்றவர், குகப் 5

ஆன அடிமைசெய்தல், கங்கை-45

ஆனனமலித்தல் - முகத்தைப்பொலிவுறச்செய்தல், சித்திர-42

இகல்-போர்: திருவடி-36

இகலடுகிலை, வனம்-24

இகலுதல் மாறுபடுதல்-ஆறுசெல்-29

இகழ்தல் - அலட்சியஞ்செய்தல், குகப்-16

இடகிதம் முகத்தாலெழுதி நீட்டல், மந்திர-17

இசைத்தல்-சொல்லுதல், கங்கை-76

இசைத்துச் சொல்லி: நகர-67

இசைந் பொருந்திய: மந்திர-18

இசைநடாவுதல், மந்திர-26

இசைமுன்னாப்பாடுதல், வனம்-13

இசைவேய்தல், திருவடி-109

இஞ்சி கொடியாடை முனிதல், நகர்-216

இட்டிடை-நுண்ணிய இடை, மந்திர-89

இடக்கண் துடித்தல் அம்ங்கலக் குறி, மந்திர-61

இடம்-தலம், பெருமையுமாம்: திருவடி-94

இடர், நகர்-15, 55, கங்கை-65

இடராலழிவான்-கோசலை, நகர்-87

இடரினுக்கவரும, சித்திர-55

இடருறுவகாலத்து எவர்க்குமுள்ளும் வரும், நகர்-185

இடருறுபகையா, கங்கை-75
 இடருறுபுழை, சித்திர-30
 இடருறுவகிற்பயனில்லை, வனம்-27
 இடன், மந்திர-10
 இடி-பிளிறுதல்: சித்திர-35; வான
 மிடித்தல்: பள்ளி-10
 இடிதல்-ஒருங்குடைதல்: கைகேசி-41
 இடிப்பு-வீரகர்ச்சனை: பள்ளி-17
 இடியுடைமேகம் x பெருந்தொனி
 படவேத்துங்குண்: கங்கை-47
 இடியுருமனையமொழி, பள்ளி-70
 இடியேறுண்டமால்வரை யென்ன
 வீழ்தல், கைகேசி-35
 இடுக்கண், மந்திர-1
 இடுகுண், சித்திர-80
 இடுபதம், பள்ளி-113
 இடை, மந்திர-58 x மின், சித்திர-38
 இடைக்குவஞ்சிநாணுதல், கங்கை-20
 இடைகுழற்சுமைபொருதினாகும்:
 சித்திர-19
 இடைதல் - பின்வாங்குதல்; பள்
 னி-135
 இடையறாவின்னல், மந்திரை-70
 இடையிடை, வனம்-18
 இடையிடைமலர்சிந்துமரம், வனம் 16
 இடையுறு, மந்திர-41
 இடையுறு - தடை, நகர்-40: துன்
 பம், நகர்-51
 இடைவருங்கால: பிரண்டு - திரே
 தாபுகதுவாபாயுகங்கள்: ஆறுசெல்-15
 இடைவெளி, கங்கை-2
 இணரார்தருதாராசன், நகர்-55
 இணையடி, கங்கை-47
 இதம்-நன்மை: மந்திர-46
 இதவியல்: திருவடி-123
 இதழ் x இலவு - இத்திரகோபம்;
 சித்திர-25, பவனம்: கங்கை-4
 இத்தியங்கொந்தகலுண்டென்னக்
 கண்ணீர்பெருக்கினை, திருவடி-84
 இத்தியங்கனையவித்திருத்தல், திரு
 வடி-140
 இத்தியம்-திருவடி-63
 இத்திரன், கங்கை-34, தைவ-61
 இத்திரன் றுன்னுபோகம், திரு
 வடி-17
 இத்திரனுருகண்ணெங்கும்நிறைந்
 தது, தைவ-6

இத்திரை-இலக்குமி, தைவ-53
 இத்திரைகேள்வன், மந்திர-97
 இந்து x எயிறு: சித்திர-41
 இந்துமோவியன்னான் - பரத்துவா
 சன்: திருவடி-1
 இந்துவிற்குடர்கோயில், திருவடி-8
 இப்பால், சித்திர-58
 இபம்-நகர்: 80
 இம்பர் x உம்பர்: பள்ளி-53
 இம்பரிற்போந்த அமரர் செல்வரு
 தலியனதேயந்திலாமையாற் போந்
 திலமென்று ஆய்தல், மந்திரை-38
 இம்மை, மந்திர-23, திருவடி-110
 இமைத்தல் - விளங்குதல், சித்
 திர-6, 19
 இமைப்பு, திருவடி-34, கங்கை-50
 இமையவர், நகர்-24, மந்திர-54,
 திருவடி-130
 இமையவர்குரு-பிருஹஸ்பதி: மந்
 திர-6
 இமையோர், மந்திர-1
 இமையோர்மாயை, மந்திரை-77
 இமையோரிடுக்கண்டிர்த்த வேந்
 து, மந்திர-1
 இயங்கெழுதானையர் - அரசர்கள்;
 பள்ளி-54
 இயம்புதல்-சொல்லுதல், நகர்-7:
 வாச்சியங்கள் பேரொலி செய்தல்,
 பள்ளி-11, ஆறுசெல்-33
 இயல்-இயல்பு, வனம்-7
 இயல்பு, சித்திர-1
 இயல்வர, மந்திர-68
 இயைதல் - வந்து பொருந்துதல்,
 திருவடி-2
 இரக்கம், மந்திரை-78
 இரக்கமிலான் - கைகேயி, குக
 ப்-71
 இரங்காதான், நகர்-50
 இரங்கியெங்குதல் - பரிதவித்தழு
 தல், நகர்-180
 இரங்குதல், வனம்-45
 இரட்டர்-ஒருதேசத்தார்: மந்திர-
 79 இல்-1
 இரண்டுகண்ணிலுக்கு இரங்கும் ஓர்
 ஆ-இனையகன்றிடத்தே மிக்க விரும்பு
 பமிருப்பினும் மூத்தகன்றை விட
 விரும்பமில்லாதபடி, மந்திர-34

இரண்டுகன்றொரு இவெருவரும்
ஆ × இராமலட்சுமணரைப் பிரிபுஞ்
சுமித்திரை, நகர்-153

இரதம், தைவ-58

இரதமூர்தல், பள்ளி-93

இரவலர் நிதியை வெளவினோன்,
பள்ளி-94

இரவலாளர் நண்பர், பள்ளி-51

இரவி × துகிரி: நகர்-32; சித்திர-40

இரவி இருளற்றிடவுற்றொரு ரீர்தல்,
நகர்-32

இரவி தன் கிரணத்தால் மற்றை
யொளிகளை மறைத்தல்போல் பர
தன் தன் புகழால் மற்றையோர் புக
ழை யடக்கி விடுதல், குகப்-36

இரவி தன்குலம், பள்ளி-136

இரவி மீளுதல், பள்ளி-69

இரவியற்றசுடரும் மெய்ப்புகழ், சித்
திர-51 [கேசி-46]

இரவிகழிதலின் வருணனை கை
இரவுண்பகலும், பள்ளி-1

இராகவன், மந்திர-51; மந்தரை-41

இராகவனுக் கின்றனைவன், கு
கப்-66

இராச்சியத்தைக் கொடுத்தில்லை
யென்ற வன்கண்புலன் தாகுகியமன்
னவன்போல் வனம் நீக்கி உயிர்போ
ற்றுவேனோ, நகர்-181

இராச்சியத்தைத் தாங்குதல் நல்
ஸறம், மந்திர-71

இராமபட்டாபிவேக மகிழ்ச்சியை
மன்னவன் துறவு மாற்றுதல், மந்திர-
48, 93

இராமபிரான் சீதையோடுகங்கை-
யாடுகையில் தோன்றியநிலை, கங்கை
19, 20

இராமபிரானீராடியதனற் கங்கை
க்கு ஏற்பட்ட மகிமை, கங்கை-25

இராமபிரானுக்குவசிட்டனுடைய
உபதேசமொழிகள், மந்தரை-7-21

இராமற்கு அரசுஉறத்தகும் × மந்
திர-48

இராமன், மந்திர-76, நகர் - 151,
திருவடி-28

இராமன் இலட்சுமணனைப் புல்லு
தல் × திருமால் சிவபெருமானைப் புல்
லுதல்: நகர்-148

இராமன் இறந்த தசரதனைக் குறி
த்துப் புலம்புதல், திருவடி-60

இராமன் இன்பமும் அமுதமும்
னவன், கங்கை-11

இராமன் உன்கினை எனதென்ன;
கங்கை-76

இராமன் உன்னுயிர்த்தென மன்
னுயிர்த்தென நல்லன், மந்திர-
40

இராமன் காடு செல்லுதற்காக உ
யர்தினைப் பொருளும் அஃறிணைப்
பொருளும் அழுதல், நகர்-39

இராமன் கானகஞ்சென்றது அ
றம் முதலியவற்றை சீனையாமைவா
லாகுமெனல், திருவடி-53

இராமன் குகன்கொணர்ந்த உண்
வுப்பொருளை உவந்து கூறியமொழி,
கங்கை-43

இராமன் குகனோடு நண்பரிமை
பாராட்டிதல், கங்கை-74

இராமன் கைகேயிக்குச் சமானம்,
நகர்-192

இராமன்கோலங்காண்கிலாமாதர்
றுடங்குதல், ஆறுசெல்-30

இராமன் சாலையடைதல் × வேலை
வந்துறைவிட ம்மேவுதல், சித்திர-49

இராமன் சீதையின் கற்பமுதலி
யன துணையாகப்போதல், தைவ-48

இராமன் சீதையோடு வருதல், கங்
கை-1

இராமன் தந்தைக்கு நீர்க்கடனாளி
த்தல், திருவடி-81

இராமன் தபோதநர்க்குக்கதி, கங்
கை-10

இராமன் தமது குழலில் வாழ்வத
னினும் மேம்பட்ட வர்தலில்லை, கங்
கை-62

இராமன் தன்னுயிர்த்தென்கைபுல்
லிது, மந்திர-40

இராமன் தன்னைப் பிரிதற்காகத்
துயருறலாகாதெனல், கங்கை-76

இராமன்தானே பரதனுக்குத் த
ரைநல்கும், கைகேசி-27

இராமன் திருமுகச் செல்லி தாம
ரை யொப்பது, கைகேயியினேவலைக்
கேட்டபோது அலைந்த செந்தாம
ரையினை வென்றது, கைகேசி-109

இராமன் தேரில்வரக்கண்டவர் x
கன்று வரல் கண்டுருகும் ஆ; கை
கேசி-44

இராமன் நல்லள்கண்ணினு நல்
லின், மந்திர-12

இராமன் நிலமங்கையும் செல்வ
மங்கையும் உவப்புறுகணவன், மந்
திர-32

இராமன் நேரவை நீக்குவான் வந்
தன்ன, மந்திர-29

இராமன் படைத்தல் முதலிய முத்
தொழிலையும் புரிபவன், மந்திர-39

இராமன் பண்ணில்நோக்கும்பரா
வமுது, கங்கை-11

இராமன் பரத்துவாசராசசிரமத்
து வ்சியாமைக்குக் காரணம், வன
ம்-32

இராமன் பரதனைத் தழுவுதல் x
த்யாமுதல் அறத்தினைத் தழுவுதல்,
கிருவடி-55

இராமன் பரம்பொருள், மந்திர-39

இராமன் பின்பு பிறந்தானுமுள
னென்னப் பிரியாதான், குகப்-68

இராமன் பூமடந்தை புவித்திரு
இவர்களின் இன்னுயிர்த்துணை, மந்
திர-40

இராமன் பெயரால் இடையூறுபெ
யரும், மந்திரப்-11

இராமன் மகுடஞ்சூட்ச செல்கின்
றாரென்று இருகையுமிரைத்து மொ
யத்தல், கைகேசி 88

இராமன் மகுடம்பூணவிடின் யா
முளமோ, நகர்-40

இராமன் மீண்வெராலிடின, நா
னும் கானகத்துடனிருந்து அருந்த
வம் புரிவேனென்று பரதன் கூறு
தல், ஆறுசெல்-18

இராமன் மீளாமை நான் அரசு
ஏற்றுக்கொள்வேனென்ற கருத்தி
னால்தான், பள்ளி-78

இராமன் முடிகவிப்பதில் முனிவ
ரும் மகிழ்தல், ஆறுசெல்-23

இராமன் முடிபுனைதல்காண அரசு
வெள்ளம் வருதல் x அமித்துணைசு
ரர்வெள்ளம் குழுமுதல்: கைகேசி-67

இராமன் முதலியோர் வந்தபோது
தன்னம் குளிர்தல், வனம்-46

இராமன் வருந்தத் தசரதன் தான்
பிழைத்துய்ந்துபோதல், மந்திர - 29

இராமன் வளர்ந்தது கைகேயியி
னிடமே, பெற்றதாயினிட மன்றெ
னல், கைகேசி-97

இராமன் வனஞ்செல்ல ஏவியது
கேட்டு மனசுவந்திருத்தல், கை
கேசி-108

இராமன் வனஞ்செல்வதனற்கொ
டிமுதலியன அடங்குதல், நகர்-205

இராமன் வனஞ்சென்றால் தேச
மே யழியும், நகர் 32

இராமன் வீதியிற்செல்லக் கண்ட
மாதாரங்கிலை, மந்திர-55, 59

இராமன் வேடர் குலத்தையென்
கியேயெனல், கங்கை-76

இராமன் றந்தை வந்தானென்று
தேவர் மனங்களித்து விமானத்தின்
மூலமாக மீள்விலாவுலகத் துய்த்
தல், தைல-61

இராமன் றுதை, மந்திர-39

இராமனது வனவாசத்தைக் கேட்
டு வருந்தும் அரசர் x மாவாதஞ்சாய்
த்தமராமரம், நகர்-99

இராமனால் தன்பாவத்தைக் கங்
கைநீறுதல், கங்கை-17

இராமனிடத்துப்பெருவிரப்பயிரு
ப்பினும் தசரதனைப்பிரியமனமில்லா
வமைசரசர் x இரண்டு கன்றினுக்கிரங்
கும் ஆ, மந்திர-34

இராமனிடத்துயாவர்க்குஞ்சொல்
லொணை அன்பு, மந்திர-41

இராமனிடத்துள்ள குணங்கள்,
மந்திர-83

இராமனிற்சிறந்த அற்றறு காப்
பாரில்லை, மந்திர-43

இராமனுக்கு அரசு நல்கக் காச
ணம், மந்திர-82

இராமனுக்கு இராச்சியமளித்தல்
x வார்புணல்பெருகுதல், மந்திர-84

இராமனுக்கு இராச்சிய முதவிப்
பின் கைகேயிக்குக் கொடுத்த மெய்
யன், தைல-133

இராமனுக்குச் சிவபிரானுவமை,
கங்கை-18

இராமனுக்குத் தாரணியை முன்
னே கொடுத்துப் பின் தம்பிக்குத்

கொடுத்தால். முறைபிறழாதோ, ந
கர்-112

இராமனுடன்சென்று மீண்ட சன
ங்கள் உலகம் வகுத்தநான் மண்
முழுதேறியொடுங்குங்கடல், தைல-1
இராமனுடன் போகாதிருந்தது
நன்று, குகப்-18

இராம னுன்மைந்த னானை, கை
கேசி-7

இராமனெங்கணுந் தோன்றுகின்
றன், கைகேசி-86

இராம னென்மகனல்லன் உம்ம
கன், மந்திர-87

இராமனே யெல்லாவுறவும், பள்
ளி-58

இராமனைக் கற்றறிந்தோரும் மற்
றையோரும் உண்ணுநீரினுமுயிரினு
முவப்பார், மந்திர-42

இராமனைக்காணுதல் x இறந்ததா
தையைக்காணுதல்: திருவடி-53

இராமனைக்குறைபடக்கூறிக் கோ
முடி நானே யுவன் குடுவெனென்று
கூனிகூறல், மந்திரை-50

இராமனைத் தழுவிவது தோளும்
மார்பும் பூபாந்தைத் தாங்கும் பரப்
பினவோ என்று பார்ப்பதுபோலும்,
மந்திர-62

இராமனை நோக்கி மனங்களித்
தல், கங்கை-11

இராமனைப் பிரிந்ததோடு கணவ
னையுமிழந்த கோசலை x வானீர் சுண்
டி மண்ணைவற்றி மறுகுற்ற மீன்,
தைல-64

இராமனைப் பிரியுங் கோசலை x
கன்றுபிரியுங் கறவை, நகா-14

இராமனைப் புகழ்ந்து முனிவன்
கூறத் தசாதன் பிருகுசன் வில்லியு
த்ததைக்கேட்டநான் முதலியவற்றி
னும் மிகமகிழ்தல், மந்திர-44

இராமனைப் புத்திரனைப் பெற்ற
தன் பயன் அரவியலிடுமபையில் நீங்
குதல், மந்திர-67

இராமனைப் பெற்றபின் அவனி
யான்வார் புத்திரரைப்பெறுதல் புல்
லிது, கைகேசி-95

இராமனைப்பெற்றவன் தளர்வது
தகுதியன்று, மந்திர-65

இராமனைப்பெற்றார்: குலமன்னவ
ரில் முன் யாவருமில்லை, மந்திர-37

இராமனைப்போல வுயிர்களும் அவ
னிடத்து அன்பின, மந்திர-85

இராமனை முனிவர் மனையின்க
கிய மக்களை நேடிக்கண்டனர்போ
லக் காணுதல், கங்கை-13

இராமனையரிதற் பெற்று வனத்
திழக்குங் கோசலை, நகர்-13

இராமனை பூழ்வினைப்பயத்தானும்
வேள்விப்பயத்தாலுந் தசாதன் பெற்
றது, மந்திர-47

இராமனை வணங்கினாலன்றிச் சிற்
தையின்றியார் தீராதது, பள்ளி-58

இராமனைவிடப்பாதனுயர்ந்தவன்,
குகப்-33

இராமனை வேதியர் முதலோர் அற
பயனென்பர், மந்திர-41

இராமனேடுறைதலின் முனிவனு
ய்குவனென்றது, வனம்-29

இராவணன், மந்திர-8, மந்த
ரை-39

இராவானது ஒன்றில் வீருப்புற்
றார்க்கு நெடுகித்தோன்றுதல், கை
கேசி-55

இரிதல்-நிலகெடுதல்: சித்திர-88
இரியல் போதல்-நிலகெட்டோடு
தல்; பள்ளி-109

இரியற்கூல்-கூக்குரல், நகர்-85
இரீஇ, மந்திர-63

இருக்கை, மந்திரை-54

இருகணருவிசோர்தல், கங்கை-48

இருகுன்றுபோலக்குலவியதோள்,
சித்திர-63

இருகை, வனம்-36

இருகைகூப்புதல், பள்ளி-43

இருகையிற் கரிசிகரெண்ணிறந்த
வர், நகர்-178

இருட்பகை, கங்கை-49

இருட்பகையோட வெய்யவனெ
ழுதல், கைகேசி-61

இருடியரில் மூத்தவர்க்கு யானைக்
கன்று துளைக்கையா லருவிரீர் கொ
ணர்ந்து குண்டுகையிற் பெய்தல்,
சித்திர-29

இருண்டகுஞ்சி, கங்கை-41

இருந்தவந்தணன்-பிரமன்; தைல-69

இருத்துழி, மந்திர-60
 இருத்தை-கரி: வனம்-8
 இருசிலக்கிழவர் x இத்திரர்: கை
 சேசி-72
 இருப்புநல்லிடம், பள்ளி-40
 இரும்பலர் கெடுத்தன, பள்ளி-116
 இரும்பனமேனியர், குகப்-24
 இரும்பியலனந்தன், மந்திர-13
 இரும்பிள்ளியன்ற கெஞ்சு, கை
 சேசி-105
 இரும்புகெஞ்சு, தைல-20
 இருமை, திருவடி-89
 இருமையுமிழ்த் பரதன், திரு
 வடி-80
 இருவரைப்பயந்தவன்-சுமித்திரை:
 நகர்-198
 இருவினை x நாவாய்: குகப்-46
 இருவினைமுடித்தல், மந்திர-46
 இருவோர், பள்ளி-59
 இருள் - கருநிறம்: வனம்-17: x
 பகை பவுணர், சித்திர-40
 இருள் அரக்கர்க்கு உதவுவது,
 தைல-49
 இருள் நீலத்தொத்தால் தோன்று
 தல், மந்திர-33
 இருள்புரைமேனி, கங்கை-33
 இருள்-இருணிந்ததையடைதல்,
 அறியாமை மிகுதல்: தைல 5
 இருளினும் நெறிசெல்லுதல், கங்
 கை-70
 இருளேரீக்கும் வரதன், பள்ளி-93
 இரைத்தல்-பொங்குதல், திருவடி-5
 இலக்கு, நகர்-128
 இலக்குமணன் சினங்கொண்டது,
 நகர்-116
 இலக்குமணன்தான்னயோதிக்குவ
 றும்போது வந்துசேருமாறு னுயில
 ணங்கை நோக்கிக் கூறுதல், கங்கை-
 51
 இலக்குமணன் தெப்பமமைத்தல்,
 வனம்-36
 இலக்குமணன் பர்ணசாலையமைத்
 தவகை, சித்திர-46-49
 இலக்குமணனது கிட்டே மொழி,
 தைல-43
 இலக்குமணனது போர்க்கோலம்,
 நகர்-118

இலக்குமணனது வீரவர்தம், நகர்
 121-122
 இலக்குவன், குகப்-66
 இலக்குவன் விரும்பினுற்பதினான்
 குலகங்கையுங் கலக்கவல்லவன், திரு
 வடி-42
 இலச்சினை, மந்திர-75
 இலட்சுமணன் சுமந்திராநிடம் பர
 தனுக்குச் சொல்லியனுப்பியசெய்தி,
 தைல-15
 இலட்சுமணன் பரதன் வருவது
 ண்டசத்தேகித்தல், திருவடி-27, 28
 இலட்சுமணனது நிலைமாரியதன்
 மை, திருவடி-51
 இலட்சுமணனது யுத்தசன்கைம்,
 திருவடி-29
 இலட்சுமணனொருவனையே யிரா
 மனுக்குறவு, நகர்-193
 இலகொள்புண், பள்ளி-3
 இவ்வினைச் செவ்விறொருமுறை
 தெரியும், நகர்-165
 இவறுதல்-ஆசைகொள்ளுதல், திரு
 வடி-110
 இவ்வின-குதிரை: ஆறுசெல்-82
 இழிதல்-கீழ்வருதல்: சித்திர-13:
 பெருகுதல், திருவடி-21.
 இழிதொழில், பள்ளி-108
 இழிந்து, மந்திர-1
 இழிவு, குறைவு: பள்ளி-78
 இழுக்கம், மந்திர-44
 இழுக்கல்-சேறு: நகர்-194
 இழுக்கு, ஆறுசெல்-14
 இழுதை-பேதைமை, திருவடி-79
 இழுதைநெஞ்சு, பள்ளி-100
 இழை- அணியிடம்: ஆபரணம்,
 மந்திர-58, பள்ளி-140
 இழைக்கின்றவிதி, நகர்-2
 இழைத்தல்-செய்தல், சித்திர-50,
 பள்ளி-96
 இழைநெரிதலிற்றகர்ந்த பொன்
 மழை, மந்திர-36
 இளங்கன்று, வனம்-41
 இளங்கோ-இலட்சுமணன்: பள்ளி-8
 இளந்தேவி-சுமித்திரை: குகப்-68
 இளசிலவுபோல் வெயிலின் சுதிரா
 தல், வனம்-2
 இளநீர் x தனம்: மந்திர-59

இளம்பிறைவிடைமறு x கேழலெ
யிற்றினையின; திருவடி-119

இளமங்கையர், பள்ளி-115

இளமுலை, மந்திர-58

இளமென்கால், வனம்-2

இளவல், சித்திர-44, கங்கை-64

இளவலுன்னினையான், கங்கை-73

இளவெயில் மணிப்பத்தியால், மந்திர-83

இளவேனில் x பொதுமாதர் மனம், வனம்-1

இளைபூமி: பள்ளி-12

இளைத்தாள், நகர்-9

இளையவண்ணல்-சத்தருக்கினன்: பள்ளி-121

இளையவர் சொற்கள் அளவிறந்து
யிர்க்கவிட்டாற்றுதலால் குழல்யாழ்
கட்டுத் தோற்றல், நகர்-182

இளையவன் - பரதன்: வனம்-24,
சித்திர-55, பள்ளி-88

இளையவாரி, ஆறுசெல்-57

இளையான், கங்கை-1; வனம்-37

இளையெனுந்திரு, திருவடி-119

இளையோன், கங்கை-39, 77

இற்பயன்-மணம்: கைகேசி-73

இற்றது-இது: பள்ளி-4

இறத்தல்-கடத்தல், நகர்-27: அத்த
பித்தல், கங்கை-55

இறப்பைமறப்பதனின் இம்மையி
ற்கேடுமற்றில்லை, மந்திர-23

இறவு-சோர்வு: திருவடி, 102

இறுங்கு-சோளம்: சித்திர-34

இறுத்தல்-தங்குதல்: கங்கை-52;
செலுத்தல், பள்ளி-54: அறுக்கப்படு
தல், வனம்-40

இறுதல்-கிழிதல், நகர்-195

இறுதியெய்துதல், பள்ளி-123

இறுதிவாங்குதல்-இறுதியுண்டாம்
படிசெய்தல், குகப்-8

இறுப்பு-கொல்லுதல், கைகேசி-24

இறுவது-சாதல்: திருவடி-72

இறை-சிறிதும், நகர்-90 குகப்-23

இருக்கை, மந்திர-14: தங்குவதற்கு
ரிய இடம், வனம்-80; முன்னங்கை,
மந்திர-54; தலைவன், திருவடி-59

இறை கழன்றுசங்கார்த்தல், மந்திர-54

இறைமகன், மந்திர-47

இறையேனும் - கொடிப்போதும்,
நகர்-126

இறையோர் - கணவர், கைகேசி-37

இறைவன், பள்ளி-55

இறைவன் - சிவன்: நகர்-58

இறைவர்-காவல்செய்வோர், ஆறு
செல்-4

இறைவரேவவால் முறைமை முத
லியன இயைவ, திருவடி-105

இறைவன், மந்திர-50, 77

இன்சாலி, பள்ளி-81

இன்சொல் முதலியன மன்னற்கி
ருப்பின் அழியுண்டாகுமோ, மந்திர-18

இன்பச்சிலம், வனம்-44

இன்பம்வந்தாலினிதாகத் தோன்
றத் துன்பம்வந்தாற் றறக்கலாகு
மோ, தைல-29

இன்முறை-நற்குடிப்பிறந்த மகளி
ரின் தருமம், கைகேசி-38

இன்றிய, நகர்-80, பள்ளி-85

இன்றுகாறும், ஆறுசெல்-10

இன்றுனை, சித்திர-21

இன்றுனை முனிவர், தைல-7

இன்னனம், பள்ளி-84, திருவடி-17

இன்னர்-இத்தன்மையர், திருவடி-17

இன்னல்-துன்மம்: சித்திர-52

இன்னல்வேலை, திருவடி-92

இன்னலினிருக்கை - துன்பநிலை;
கங்கை-45

இன்னவர்-இவர், பள்ளி-110

இன்னவேலை, பள்ளி-121

இன்னநினை, தைல-56

இன்னிசை, கங்கை-12

இன்னுயிர் பொன்றும்போதற்ற
து, நகர்-12

இன்னுயிர் யாவர்க்கொன்றாய்த்
தேரிற்செல்லல், கைகேசி-83

இன்னே, கைகேசி-30

இனக்குறும்பு, பள்ளி-49

இனம்-கூட்டம், வனம்-18, சாதி,
குகப்-2, வனம்-6

இனமணி, கங்கை-67

இனமலர்க்குலம், கைகேசி-52

இனன்-சூரியன்: பள்ளி-12

இனிதிருநெடிதெம்மூர், கங்கை-59

இனி துஞ்சுதல், கங்கை-68
 இனி துறைபுரை, வனம்-27
 இனிய, கங்கை-13, வனம்-2
 இனியது, மந்திர-24
 இனைய, மந்திர-33
 இனையேன், நகர்-41
 ஈங்குப்போது, பள்ளி-2
 ஈசனுலகினையழிக்கும், ஆறுசெல்-27
 ஈட்டியவற்றைப் புகழுக்காகவேட்
 டவரைக் கொண்மினென்றுகூவுதல்,
 பள்ளி-31
 ஈடுவலிமை, தன்மை, நகர் 146:
 கங்கை-29
 ஈண்ட-விரைவாக, நெருங்குதலை
 -37, வனம்-32
 ஈண்டியநெறி, ஆறுசெல்-59
 ஈண்டு-உன்னிடத்து, இப்பொழு
 து: நகர் 8,22, கங்கை-40, வனம்-31
 ஈண்டுதல-நெருங்குதல், ஆறுசெ
 ல்-1
 ஈண்டென-விரைவாக, மந்திர-22,
 தைல-33, பள்ளி-41
 ஈந்து, மந்திர-2
 ஈமக்கடனுக்குரிய னல்லையென்ற
 சொல்லால் பரதன் இறந்தான்போ
 லாகி நிலமாறுதல், பள்ளி 133
 ஈர்க்கிலா, கங்கை-45
 ஈர்த்த-இழுத்துக்கொண்டு செல்
 லுந் தன்மையுள்ள, பள்ளி-16
 ஈர்த்தல்-இழுத்தல், திருவடி-31
 ஈரம்-அன்பு, ஈர்க்கியு, வனம்-1
 ஈன்றவள், ஆறுசெல்-11
 ஈன்றளித்தல், திருவடி-15
 ஈனம்-குறைவு, நகர்-141
 ஈனுதல், வனம்-7
 உகவை-சந்தோஷம்: மந்திர-81
 உகுதல்-சிற்துதல், வனம்-23, 40
 உச்சி, சித்திர-56
 உச்சிச்சூடை, நகர்-216
 உடம்புவேர்த்தல் சினக்குறி, நக
 ர்-116
 உடல்மன்னவன், வையமுயிர்: மந்
 தரை-17
 உடற்றுதல்-போர்செய்தல், குகப்-6
 உடன் போதுவன, கங்கை-72
 உடுபதி, உனம்-39
 உடுபதியிலையினுதயம், ஆறுசெல்-24

உடையாமகுடம்-குலமுறை தவ
 ருது வருகிற மகுடம், நகர்-57
 உடை விரிந்த பூவும் மின்னுதலு
 முடையன, மந்திர-58
 உண்டிடுக்கண் - உளதாகிய துன்
 பம், குகப்-31
 உண்டு-அங்கீகாரவார்த்தை, பள்
 னி-3
 உண்டை-திரளை, மந்தரை-41
 உண்டையுண்டதனை யுள்ளத்துள்
 னாவான், மந்திர-11
 உண்ணாஞ்சங்கொல்கிலது, பள்
 னி-85
 உண்ணீர்வேட்கை, நகர் 81
 உண்ணுதல்-போகம் நுகர்தல்: ஆ
 றுசெல்-51
 உண்ணீர்-தர்ப்பணநீர்: நகர்-56
 உண்முதற்பொருட்கெலாமுற்றம்
 பூதங்கள், திருவடி-71
 உண்மைசாகவெனுவெழுந், கை
 கேசி-21
 உண்மைகாவலன் மைந்தன், ந
 கர்-158
 உணர்குதல் - வருந்துதல்: மந்த
 ரை-15; வாடுதல்: பள்ளி-52
 உணர்-உணர்வு: நகர்-146
 உணர்தல்-மதித்தல்; மந்திர-7: ௭௭
 கித்தறிதல்; மந்திர-9
 உணர்த்தாருள்ளம் புத்தவடிவை
 யொப்பான், கைகேசி-101
 உணர்புகுதல்-உணர்வு அழிதல்;
 நகர்-146
 உணர்வனையர் அமைச்சர்: மந்திர-15
 உணர்வு- அன்மா, மந்திர-1: எண்
 ணம், பள்ளி-80
 உணர்வுகைதர, ஆறுசெல்-13
 உணர்வுடையோருணர்இறைவன்
 கங்கை-26
 உணர்வோல்தல், நகர்-13
 உத்தம, கங்கை-63
 உத்தமன், மந்தரை-5
 உத்தரியம் x படர்திரை, குகப்-51
 உதயமால்வரை, மந்தரை-31
 உதவலன், பள்ளி-114
 உதவிடுதல்-படைத்தல், வனம்-22
 உதவிப்புக்கும் ஈகஞ்சொள்ளுதல்,
 நகர்-62

உதவுதல்-தருதல்: சித்திர-5
உதித்தல்-பருத்தல்: நகர்-135
உதித்தல்-குறுக்குதல், சித்திர-14
உதிரம், சித்திர-6, திருவடி-32
உதிரமுயிற் கண்கள், பள்ளி-66
உதிரவாரி, நகர்-177
உந்தி X சுழித்த செம்பொற்றொ
ளை, சித்திர-21
உந்திக்கமலத்திற்கடல்வண்ணன்
யாவையுந்தோற்றுவித்தல், திருவடி-
121
உந்திப்போதல்- தள்ளிக்கொண்டு
செல்லுதல், ஆறுசெல்-54
உந்தியான்-பிரமன், தைல-51
உந்துதல்-தூண்டுதல், செலுத்து
தல், அலைமோதுதல்: நகர்-114, தை
ல-57, 75; பள்ளி-128
உந்தை, பள்ளி-2
உந்தையார், பள்ளி-123 [ல்-11
உந்தையோலிறந்தனன், ஆறுசெ
உபகாரர்=உபஹாரம், காணிக்
கை: கங்கை-36
உபயபங்கயங்கள், கங்கை-52
உம்பர்-தேவர்: பள்ளி-54, மேலி
டம்: சித்திர-3
உம்பர்கோணுகரமிந்து, திருவடி-10
உம்பரேற்றுதல், குகப்-12
உம்பி-இலக்குமணன், கங்கை-75:
பரதன், கங்கை-76
உம்முனித்தனன், ஆறுசெல்-11
உம்மை, கங்கை-69
உமிழ்தல்-வெளிப்படுத்தல், கைகே
சி-67, பள்ளி-17
உமைக்குநாதன், மந்தரை-15
உய்த்துரைத்த-ஆராய்ந்து கூறிய:
நகர்-27
உய்தல், கங்கை-17
உய்திரம், திருவடி-78
உய்த்துபோதல் - கடைத்தேறிப்
போதல், மந்திர-29
உய்யல், மந்திர-64
உயங்கல், பள்ளி-54
உயங்குதல்-வருந்துதல், நகர்-81:
மனந்தளர்தல், நகர்-202, 219, பள்
ளி-22
உயர்கோசலை, நகர்-51
உயர்தவத்தோரோங்கல், நகர்-92

உயவ்வுறுதல் - தங்கிமுறைதல், கு
கப்-56
உயாவுற-பெருக, திருவடி-55
உயிர்-மனம்: மந்திர-60
உயிர் ஒருகுதல், நகர்-56
உயிர்காணுதல்-தப்பிய உணர்வுவ
ரப்பெறுதல், நகர்-39
உயிர்காப்பார்-அரசர்: தைல-65
உயிர்சென்றனென்னுந் தன்மை
யெய்துதல், நகர்-67
உயிர்த்திலன், பள்ளி-45
உயிர்த்துணைவற்கு அரசு நதல்,
குகப்-12
உயிர்த்தோழமை தந்தான்-இரா
மன்: குகப்-17
உயிர்தளிப்ப, மந்திர-60
உயிர்துளங்குற, பள்ளி-127
உயிர்துறந்தாற்போல் முகவொளி
துறத்தல், நகர்-207
உயிர்துறப்பெளிதன்று, தைல-41
உயிர்தீங்குவதுநன்றாகும், நகர்-66
உயிர் நீத்தால்தான் கைகேயியின்
பாவந்தீருமெனல், பள்ளி-86
உயிர்ப்பாரங் குறைந்து தேய்தல்-
சுமையாகத்தோன்றும் உயிர் உற்சா
கமற்றிருத்தல், குகப்-70: தேய தா
ன் இடிலாத் என்க.
உயிர்ப்பெணுமுதை, நகர்-116
உயிர்ப்போடி அனற்கொழுந்தோ
டுதல் சினக்குறி, பள்ளி-66
உயிர் புகுதல்-உயிர் தளர்தல், நக
ர்-146
உயிர் போருந்தருணத்து வருத்
தம், நகர்-12
உயிர்போயதைத் தொட்டுக் கோ
சலையறிதல், தைல-62
உயிர்போற்றுதல், நகர்-131
உயிர்போலும் மக்கள், வனம்-28
உயிர் மருந்தன்று, குகப்-18
உயிர்வளர்த்துண்ணுமாயையான்,
பள்ளி-107
உயிர்வாழ்வேனோ, நகர்-10
உயிர் வீகுதல், நகர்-90
உயிரலசுதல் - உயிரொடுங்குதல்,
தைல-13
உயிரழிதல், நகர்-41
உயிரில் யாக்கையை அழுகினால்

துளித்தல் X அல்லவினமுங்கிய நகரைச் சொல்லால் மகிழ்வித்தல்: ஆறுசெல்-22

உயிரின் கணவனை யெய்துதல், மந்திர-32

உயிரின் துணை, தைல-71

உயிரிலாவுடல் X அரசில் வையகம், ஆறுசெல்-7

உயிர்தல், கங்கை-68

உயிருடைதல்-பிராணன்போதல், நகர்-30

உயிருடைந்தபோதி லுடல் விழுதல் X அரசன் பாரகிடந்ததைக் கண்டு கோசுல விழுதல், நகர்-30

உயிருண்டோ வின்றென்றெண்ணும் வண்ணம் மயங்குதல், கைகேசி-11

உயிருமிழ்தல், நகர்-226

உயிருறத்தழுவுதல், மந்திர-73, மந்தரை-83, வனம்-16

உயிரெல்லார் தன்னுயிரென நல்குதல், வனம்-22

உயிரைக்கேடுதல், ஆறுசெல்-18

உயிரைமறத்தாற்கொன்று வாழ்ந்தவன், பள்ளி-93

உயிரை யுய்யும்வகை யோம்புதல், நகர்-70

உயிரோடிடர்-உயிர் நீங்குகின்ற இடர், நகர்-15

உரங்கொண்மனத்தவன், கைகேசி-9

உரஞ்சடுவடிக்கணை, திருவடி-11

உரந்தொனைத்தல், ஆறுசெல்-50

உரவோய், நகர்-53

உரவோன்-சக்கரவர்த்தி, நகர்-26

உரறல்-கதறுதல், பேரிரைசசலிடுதல்: திருவடி-41

உரன்-அறிவு, வலிமை: திருவடி-111

உராவரும், மந்தரை-47

உரி-உடலின்தோல், சித்திர-4

உரிமை-அந்திமக்கிரியை, தைல-77

உரிமைமாசிலம், நகர்-21

உரிமைமைந்தர், மந்திர-64

உரியமெய்-புகழுடம்பு: திருவடி-57

உரு-ரூபம்: சித்திர-11

உருகினர்நோக்கி, சித்திர-12

உருகுதல், சித்திர-10

உருகுந்துயரம், நகர்-80

உருகுநெஞ்சக்கவிவன், சித்திர-30

உருத்த, மந்திர-22

உருத்திரன் சேலமும் குலமுந்தாய்கியவன், திருவடி-73

உருபினையாவு X தந்தை மரணச் செய்தியால் வருந்தும் இராமன்: திருவடி-59

உருமொத்தசிலையினர், தைல-50

உருவகவுயர்வுநலிற்சி, மந்திர-56-59

உருவங்கறுத்தாய், நகர்-58

உருவம், தைல-62

உருவறியாப்பிள்ளை, நகர்-100

உருவுதல், திருவடி-32

உருளும்நேயி வில்லவார், மந்தரை-11

உரை-சாஸ்திரம், மந்திர-88, கீர்த்தி, நகர்-55; தைல-7

உரைசாஸ்திரமான், நகர்-55

உரைசெய், மந்திர-49

உரைசெய்பெருமை, நகர்-92

உரைத்தல்-தேய்த்தல்: திருவடி-9

உரைதருமன்பு, வனம்-28

உரை நஞ்சு, நகர்-33

உரையிலாமை-வாசசியம்முழங்காமை: ஆறுசெல்-49

உலகங்கொள்ளாது, நகர்-44

உலகத்தவர் இன்பதுன்பங்களில் மகிழ்ந்து துன்புறுவர், நகர்-217

உலகம்-தீவு, திருவடி-68

உலகாள்வானின்றேன், பள்ளி-84

உலகியாவையும் வயிற்றினிலடக்கிய மாயன், மந்திர-96

உலகின்றவம், நகர்-33

உலகினை ஈசனழிக்கும் நாள்ஒலிதோன்றும், ஆறுசெல்-27

உலகுக்கிடர் கொடுத்த புல்லன், திருவடி-61

உலகெல்லாம் மனக்கொடுமையாலளந்தான், குகை-69

உலகேழும் படைக்கவல்லவன் பரத்துவாசன், வனம்-22

உலகுகொண்டால் புகழ்நீங்கும், கைகேசி-26

உலங்கொடோள், திருவடி-113

உலத்தல்-உயிர் நீங்குதல், சித்திர-6, பள்ளி-64: கணக்கிட முடிவுபெறுதல், நகர்-104

உலத்தொடும் பொருததோன், திருவடி-43

உலப்பு, மந்திர-19

உலப்புறுதல்-வற்றிப்போதல்; திருவடி-43

உலப்புறுவர்-முடிவுபெறுவர், மந்திர-19

உலம் போல் தோன், வனம்-36

உலவார், மந்திர-66

உலவைகள், வனம்-39

உலவை யீட்டம்-பட்டுப்போன மரங்களின் தொகுதி; திருவடி-23

உலைதல்-வருந்துதல், நகர்-118

உலையாதவன்பு, குகப்-31

உலையுள்ளுறுதி X ஊதை, நகர்-135;

உலையில்செல்வத்தனே, பள்ளி-3

உலோபர் கடைத்தலை புலர்ந்து நிற்கும் பரிசிலர் X குளக்கீழனுடலர்ந்த பைங்கடல்; பள்ளி-26

உலோபுதல்-உலோபஞ் செய்தல், கைகேசி-7

உவகைக் கண்ணீர், மந்திர-86

உவகை தூண்டெதல், கங்கை-47

உவகை நெஞ்சிடைப்போய் மயிர் வழி நிரிந்தல், மந்திர-77

உவகைப்பொருள், மந்திர-91

உவகைப்பொங்க மீண்டுதண்டனிடெதல், குகப்-54

உவகையி னீராரும்புதல், மந்திர-45

உவணம், மந்திர-75

உவணம் வீற்றிருந்த விலசசினை, மந்திர-75

உவப்ப-மந்திர-31

உவப்புறுகணவன், மந்திர, 32

உவமை செய்தல்-ஒப்பாதல்: மந்திர-6

உவரி - கடல்; சித்திர-5: குகப்-57

உவரியன் றிப்பாற்கடலுதலியவழுது, சித்திர-5

உழுத்தல்-வருந்துதல், நகர்-181

உழுதுதல்-திரிதல்: பள்ளி-117

உழ்ந்துதல் - அலைக்கழித்தல், பள்ளி-114

உழுவை சேர்கானகம், நகர்-191

உழுவை பசியும் பகையுமின்றி உயிர்தனைத்தமுவிருத்தல், வனம்-41

உழுவையின் முலையை மான்கன்று உண்ணுதல், வனம்-41

உழை-பக்கம், நகர்-219

உழைக்குலம், நகர் - 204

உழைத்தல் - வருந்துதல்; கைகேசி-15

உழை புழைதொடர், மந்திர-74

உள்ளந் தாயவன், கங்கை-40

உள்ளம், மந்திர 25

உள்ளம்விம்முதல், வனம்-23

உள்ளழிதல், நகர்-18

உள்ளிடர், சித்திர-56

உள்ளுறை-உள்ளேவசித்தல், குறுசெல்-7

உள்ளுறை பகைகளன்றிரங்கரந்துறைதல், மந்திர-20

உள்ளுறு காதல், நகர்-109

உளர்தல்-ஒலித்தல், கைகேசி-6

உளராளுரெனில், கங்கை-72

உளோக்கும்-வேதனைப்படும், மந்தரை-40

உளையாவறம்-அழியாத தருமம், நகர்-129

உளையரும் பெருமை, திருவடி-119

உற்ற-ஒத்த: நகர்-222

உற்றது-நேர்த்தது: நகர்-73, பள்ளி-28

உற்றதுகொண்டெறுபொருளுணர்ந்துதல் மந்திரிக்குணம்; மந்திர-9

உற்றபெற்றி-சூடியவளவு, கைகேசி-63

உற்று-உவமவுருபு; நகர்-97

உற்றுள்-நிதழ்ந்த, வனம்-25

உறக்கமாமாது, கங்கை-52

உறவு-இனம், மந்திர-24

உறுத நோய் - தாநாமாட்டாததுன்பம்: திருவடி-103

உறுதின்று - நிகழ்காலவினையெச்சம், நகர்-34

உறுதல் - நெருங்கிமுனைத்தல்; வனம்-42, அடைதல், பள்ளி-105, 123

உறுதி-நன்மை, உறுதியைத் தருவது, மந்திர-10, 13, 29, 35

உறுதிப்பொருள், மந்தரை-6

உறுதிபெறுதல் - நன்மையை யடைதல், நகர்-17

உறுதுயர், கங்கை-76
உறுதுயர் எய்தியது ஒருவகைத்
தன்று, பள்ளி-38
உறுதுயரான்-எண்ணம், ஆறுசெ
ல்-3
உறுவது செய்தல், மந்திர-17
உறுவன-துன்பம், மந்திர-12
உறை-உறுத்தாதல், வனம்-16, திரு
வடி-22
உறைபொதிந்த பவளத்தாண் x
பனிபொதிக்கிறா: மந்திரை-32
உன்றயுள்-வாழிடம், கங்கை-26
உறைவிடம், கங்கை-69, திருவடி-6
உறைவிடம் நல்கி, வனம்-23
உன்னருமுயிர், சித்திர-50
உன்ன வுண்ணை உதருகுதல், ப
ள்ளி-120, 121
உன்னி, மந்திர-35
உன்னியது, மந்திர-15
உன்னுதல், மந்திர-31, நகர்-27
உன்னுந்தகைமைககடையாவுறு
நோய், நகர்-34
உன்னுயிர்க்கு கூற்றயுலகானுத
ல், திருவடி-62
உன்னேல், கங்கை-71
உன்னேச்சார்ந்தோர்க்கு உதவலா
காது, மந்திரை-73
உன்னிப்பிரியின் கைகேசினோ
ரேனோ, நகர்-65
உன்னியிரந்தோர்க்கு அளித்தலிய
லாது, மந்திரை-72
ஊவகு-பித்தது: மந்திர-48, தைல-53
ஊசலைக்கோவகிலும் வேங்கையி
லுந் தொடுத்தல், சித்திர-24
ஊடல் x கூடல்: கைகேசி-57: சித்
திர-20
ஊடுகின்றனர், சித்திர-12
ஊடுதல், வனம்-7
ஊனைநாய்போலுண்டவன், பள்
ளி-111
ஊதியம், சித்திர-57
ஊதுலையிற்கனலென்ன வுயிர் த
தல், கைகேசி-12
ஊதை, நகர்-98
ஊதைபிறங்குதல்-காற்றுவெளித்
தொன்றுதல், நகர்-116
ஊர்-ஊர்கோன், தைல-57: “ஊர்

கொண்டதிங்கள்” x உழையர் சுற்றி
ய மன்னன்.
ஊருநர், பள்ளி-35
ஊர்-தி-பண்டி, மந்திர-68
ஊருணிசிறைதல் x இராமனுக்கு
இராசசியமளித்தல், மந்திர-84
ஊழ்-முறை: கைகேசி-42
ஊழலினையால் தீவகுறின் தீர்க்க
வல்லாரில்லை, தைல-41
ஊழலினையெவராலுமொழிக்கற்
பாலதன்று, நகர்-144
ஊழி-முறைமை, உலகு, கற்பகா
லம்: மந்திர-166
ஊழிதிரிதல் - யுகம்முடிவுபெறுத
ல், தைல-70
ஊழிநின்றெண்ணுதல், மந்திர-66
ஊழிபலவொன்றிவாழ்தல், நகர்-6
ஊழிபேர்வது, கைகேசி-16
ஊழிபேரினு முய்குந் ரய்குவர்,
நகர்-281
ஊழியருக்கன், நகர்-228
ஊழியிறுதி, குகப்-49
ஊழிநிச்செயல், நகர்-80
ஊழற, சித்திர-16
ஊறறம்-வலிமை: கங்கை-35
ஊற்றுடைக்கடல்வண்ணன், திரு
வடி-121
ஊற்றுமாறில, திருவடி-84
ஊற்றுறுகண், பள்ளி-57
ஊறுகணி, வனம்-35
ஊறுகொண்டு - துன்பத்தையுண்
டாக்கிக்கொண்டு, பள்ளி-106
ஊறுகொள்ளுதல் - அறையப்படு
தல், பள்ளி-17 [சி-15
ஊறுதல்-களிப்புமிகுதல், கைகே
ஊன்புகுதல்-உடல்வற்றுதல்: ந
கர்-146
ஊன்றுதல்-எதிரிற்றல்: குகப்-12
ஊனகம்பற்றியவுயிர், தைல-44
ஊனடைந்ததெவவ ருயிரடைந்த
வேல், திருவடி-65
ஊனம்-குறைவு: திருவடி-9
ஊனம்வேறிலான், நகர்-197
ஊனைந்தவுயிர், பள்ளி-16
ஊனுழுடலும்போல், மந்திர-1
ஊனும்முயிரும் முடையார்-பிரா
ணிகள்: நகர்-120

கன்னெடுமீனுகர்நாற்றம், கங்கை-35
எங்கெறிசெருமுகம், பள்ளி-107
எக்குதல்-மிருதல், வெளிப்படுதல்,
சித்திர-27, 41

எங்கள்போலியர், வனம்-31
எங்கள் வாழ்க்கைநான் யாவும்
கொள்கவெனல், கைகேசி-88

எங்களை நீத்துப்போனான், தைல-64
எங்குமிட ருழப்பன யோனிகள்,
திருவடி-16

எச்சில் - ஒருத்தரனுபவித்த மிச்
சில், மந்திர-28

எஞ்சலில், மந்திர-21

எஞ்சுதல்-அழிதல், குறைதல்:பன்
ளி-109, ஆறுசெல்-20

எட்டினையிடவுட்டமிலாமை, தை
ல-8

எடுத்தல்-தோன்றுதல், நகர்-163:
படையெடுத்தல், குகப்-22

எடுத்தியம்புதல், சித்திர-23

எண்-நினைவு, எண்ணம்: மந்திர-
27, நகர்-94, தொகுதி: திருவடி-34

எண்ணினோக்கியியம்பருமின்பம்-
கடவுள்: கங்கை-11

எண்ணியசிலநாள், கங்கை-63

எண்ணினாற் பலரான வமைச்சர்
உணர்விலுலொன்றாதல், மந்திர-13

எண்ணீர்மை, நகர்-81

எண்ணுந் நீர் நான்மறையோர்,
நகர்-56

எண்ணுறு, மந்திர-4

எண்ணெயுண்ட இருள்மேனி,
கங்கை-33

எண்ணெயுண்ட பொன்னெழில்
கொண்மேனி, பள்ளி-125

எண்முதல்-மனத்திலு: திருவடி-74
எதிர்கொடு, கங்கை-12

எதிர்கொள்ளல், மந்திர-4

எதிர்தல்-பார்த்தல், நகர்-84

எதிர்த்தார், கங்கை-13

எதிர்புல்லுதல், வனம்-23

எதிர்மேவுதல்-எதிர்கொள்ளுதல்,
குகப்-78

எதிர்வருதல், சித்திர-89

எதிராகவந்த பரதன் சேனையை
யழிக்கமுயலாவிடின்வச்சக்குடும்,
குகப்-14-15

எந்திரத்தாறுபாகு, பள்ளி-18

எந்தை, நகர்-17

எந்தைமுந்தையோர், பள்ளி-136

எந்தையாண்டையா னியம்புவீர்,
திருவடி-90

எந்தையாண்டையா னியம்புவீரெ
னல், பள்ளி-122

எந்தை யெவ்வுலகுளா எனம்முன்
யாண்டையான், பள்ளி-90

எந்தையேவிலை நீருரைசெய்வியை
வதண்டேலுயர்ந்தனனடியேன், கை
கேசி-106

எம்பி, நகர்-5: சித்திர-52

எம்பிராட்டி-தாய்: நகர்-150

எம்பிரான்-இராமபிரான், பள்ளி-
3, 58

எம்பெருமான், மந்திரப்-45

எம்பெருமான் பிண்பிறந்தார் பி
ழைப்பு இழைப்போ, குகப்-80

எம்மனோர், கைகேசி-108

எம்மையுநதருவன விரண்டு, திரு
வடி-136

எய்த் திடத்திடர்செய்தோன், பள்
ளி-108

எய்தக்கடவ பொருளெய்தா திச
வாறு, தைல-76

எய்தல், நகர்-80

எய்திட, மந்திர-63

எய்துவது, வனம்-28

எயில்-மதிள்: சித்திர-49

எயிலுடையயோத்தி - கங்கை-81

எயிறு x இந்து: சித்திர-41

எயினர்கோன்-குகன்: குகப்-28

எயினர் தங்கிடமிருடியிருப்பிடம்,
வனம்-45

எயினரினிறையோன், கங்கை-88

எரிந்தவல்லிதளிர்நுதல், வனம்-40

எரிந்தன-எரித்தன: அன்றி, தீந்து
போயின: வனம்-40

எரி நெய் மறத்தல், நகர்-212

எரிமணி, குகப்-48

எரிமுன் தேவியாகக்கொள்ளுதல்,
நகர்-48

எரிமுன்னரைச்சொரிதல், நகர்-80

எரியுஞ்சிற்பனைக் கோசலை, மந்த
ரை-70

எரியுந்நீயை கெளவை, நகர்-186

எரியுறுமெழுது, கங்கை-65
 எரியோம்புதல், கங்கை-26
 எருக்கு கொன்றை சிவன் முடி
 யை, கங்கை-21
 எல்-சூரியன்: சித்திர-17
 எல்லை-முடிவு: மந்திர-12
 எல்லைகடந்தன்றே, சேனையுமாரு
 யிருங்கொடுபோயன்றே, கங்கை
 கடந்தன்றே, குகப்- 16, 17, 19
 எல்லைத்தவருத்தி, கங்கை-42
 எல்லையற்றவிடத்தருவாய், நகர்-233
 எல்லையிலின்பம், சித்திர-57
 எல்லொடுங்கிய முகம், திருவடி-51
 எல்லெலாமிப்படை யரவம்யான்,
 குகப்-10
 எவ்வம்-குறைவு, குற்றம்: மந்திர-
 82, நகர்-162
 எவ்வழிமரபினும், பள்ளி-51
 எழு-தூண்: மந்திர-56
 எழுதின்றகாதல், குகப்-23
 எழுத்தொடர் வாயில், மந்திர-56
 எழுதருமெழிலான், வனம்-9
 எழுதருமேனி, பள்ளி-4
 எழுதுபாவையன்றான், நகர்-220
 எழுவினுமுயர்ந்ததோன், குகப்-33
 எள்ளாளிலகூர்பெருமை, நகர்-53
 எள்ளுதல்-பழித்தல்: கைகேசி-26
 எள்ளுறுதிக்கருமம், நகர்-109
 எளியவருணவு, பள்ளி-112
 எற்றி- அழித்துப்போகட்டு, பள்
 னி-49
 எற்றுதல்-மோதுதல் : கைகேசி-
 47: ஆறுசெல்-54
 எற்றுநீர்க்கங்கை, கங்கை-40
 எற்றுறத்தி னின்பங் கொல், ந
 கர்-234
 எற்றேபகர்வேன், நகர்-61
 எறிகடல், குகப்-57
 எறிகதிரோன்: தைல்-59
 எறிதல்-மோதுதல்: பள்ளி-14, இடி
 தோன்றுதல், பள்ளி-45; அப்பால்
 தன்றாதல், பள்ளி-49
 எறிகிரைக்கடல் x திறந்தவாயி
 னர்எங்கின அரண்னெலியர், நகர் 108
 எறிந்தன கடியசொல், பள்ளி-45
 எறிந்துவெளவுதல், பள்ளி-99
 எறிநீர்க்கங்கை, கங்கை-44

என்பழி டாய் மிடமுண்டோ, பள்
 னி-84
 என்பிலாவயிர் கோடையில் வேத
 ல் + கோசலை தசரதன் மரணத்திலு
 வருந்துதல், தைல்-62
 என்பு-உடம்பு: தைல்-23
 என்புருகி நெஞ்சருகுதல், கைகே
 சி-92
 என்பொருட்டா லுணக் கிடருற்ற
 து, குகப்-40
 என்மகனென்கணென்னுயிர், கை
 கேசி-32
 என்முன்னுடன் வந்தான்-என்த
 மையன் - பள்ளி-80
 என்றல்-என்று கூறப்படுதல்: திரு
 வடி-124
 என்றும் முடிவிலாத துன்பத்
 துக்கு ஏதுவாதல், குகப்-43
 என்றுவேந்தர், மந்திர-75
 என்னடிமை யழகிது, குகப்-43
 என்னின்முன்னம் வனம் நீயடை
 தற் கெளியேனல்லென், நகர்-59
 என்னுடன் பிறந்தயான் வலியன்,
 தைல்-45
 என்னுயிர், மந்திர-17
 என்னுயிரினையாய், கங்கை-73
 என்னுரை பெற்றார் சரி, இன்றே
 லுயிர் மாய்வேன், கைகேசி-42
 என்னேவலி நென்கிலையிதுகா,
 கங்கை-76
 எண்ணப்பெற்ற நீ பெற்றது உயிர்
 நீங்குதலோ, திருவடி-61
 எண்ணியர்-என்தாய்மார்: எனது
 தமையன்மாரென்றுமாம்: பள்ளி-42
 என்னொருமை, திருவடி-30
 எனதானை, கைகேசி-18
 எனைத்துன கேட்பன துன்பம்,
 பள்ளி-60
 எனைவரோ இராமர், கைகேசி-86
 ஏ-அம்பு: குகப்-23
 ஏகாவண்ணம் தகைவென், நகர்-67
 ஏகுமினேகுமி நென்றிடையிடை
 நிற்பல்லாற் போகில, கைகேசி-68
 ஏங்கினன், பள்ளி-47
 ஏங்குதல், நகர்-9, 13
 ஏடறு கோதையர், ஆறுசெல்-50
 ஏடு-புறவிதம்: கைகேசி-57

எண்-பெருமை, வலிமை: கை
கேசி-39, 46
எத்தரும் பெருங்குணத்திராமன்,
திருவடி-131
எத்திநிற்றல், கங்கை-47
எத்து-புகழ், துதி: கைசேசி-101,
பள்ளி-17
எத்திற் கெய்துமலம், மந்தரை-12
எதம், நகர்-151
எந்தல், பள்ளி-62, ஆறுசெல்-52
எந்தல் வேந்த, ஆறுசெல்-19
எந்திழை, சித்திர-39
எந்திளமுலையான், வனம்-19
எந்தின், கங்கை-67
எந்து செல்வத்திமையவராமென,
திருவடி-12
எந்துதோன், நகர்-95
எந்துதான்மார்பு, சித்திர-31
எந்தெரி, கங்கை-26
எழுறுதல்-மகிழ்ச்சியடைதல், கங்
கை-10
எய்தல்-போலுதல், வனம்-15
எய்த, மந்திர-6
எயின்பொருள், கங்கை-70
எயெனுமாத்திரம், பள்ளி-72
எர் கடாம் - அழகமைந்த: ஆறு
செல்-47
எர்மிசை, ஆறுசெல்-32
எலம், சித்திர-2
எலுதல்-உடன்படுதல்: கைகேசி-8
எலுநலவினை துய்ப்பவர்-சேனை
யில் வந்தவரான போகந்துய்ப்பவர்:
திருவடி-18
எவம்-குற்றம், துன்பம்: கைகேசி-
38, குகப்-17
எவல், நகர்-180
எவாமகவு, நகர்-89
எவும்பணிச் செய்தல், நகர்-87
எவெவை, ஆறுசெல்-8
எழுமைந்த விசை, பள்ளி-34
எழிசை, நகர்-213
எழினே டேமெனுமலகம். ஆறு
செல் 20
எழுகடல், குகப்-23
எழுபகலிந்தேகயத்தினின்று அ
யோத்தி சேர்தல், பள்ளி-18
எழுபர் மதகளிறு, பள்ளி-55

எழை-பெண், கை: நகர்-281
எழையெயினனேன், குகப்-36
எற்றம்-ஏறுதல், நகர்-142
எற்றவர், பள்ளி-114
எற்றினம் பிடிக்குலம், ஆறுசெல்-29
எற்றையாடு, பள்ளி-14
எறினெவகுளி, நகர்-159
எறு - சிறப்புணர்த்துஞ் சொல்:
“வாளினேறு”: கைகேசி 45: காளை,
பள்ளி-17
எறுசேவகன், தைல-42
எறுதல்-அடைதல், கடந்து கரை
யேறுதல்: வனம்-35, பள்ளி - 106,
குகப்-48
என்றவுரை மறுக்குமீட்டதோ,
திருவடி-126
என்றனை, குகப்-12
என்று, பள்ளி-12
ஏனோர், குகப்-24
ஐ-வியப்பு: ஐயுறுஞ்சுடர் மேனி
யான்: கைகேசி-56
ஐந்துதேர் பஞ்சேந்திரியங்கள்: மந்
திர-21
ஐந்து மைந்து நாளுழியாமென,
பள்ளி-143
ஐந்தொடாகிய முப்பகை, மந்
திர-16: ஐந்தொடெழுநதால்,
ஐம்புலமவித்தவா, ஆறுசெல்-23
ஐம் பெரும் பூதம், திருவடி-120
ஐம்பொறி குறைமக, நகர்-196
ஐம்பொறியொடு கரணத்தப்புறங்
கடக்கும் வாலுணர்வினுக்கு அணு
குறு காட்சியான், தைல 27
ஐய-வியக்கத்தக்க, ஐயனே: நகர்-
74: கங்கை-45: வனம்-33
ஐயம், மந்திர-16
ஐயன்-தந்தை, பெரியோன்: நகர்-
221: கங்கை-33, 63, 77
ஐயன்புகழைத்தமுலிமற்றையோர்
புகழிற்றது, கைகேசி-92
ஐயன் மேனியெலாமனைதல், கங்
கை-25
ஐயனினியினான், நகர்-106
ஐயனைநோக்கிச் சேவத முகமலர்
தல் x சூரியனைநோக்கித் தாமரை
மலர்தல்: கங்கை-56
ஐயா, நகர்-82

ஐயில்-அயில், வான்: நகர்-178
 ஐயுறவு-சந்தேகம்: பள்ளி-40
 ஐயோர் - அதிகசயமுற விரங்குதற்
 குறிப்பு: கங்கை-1
 ஐயர்களுளாரானும், கங்கை-74
 ஐவனக் குரல்-மலைநெல்லின் கதி
 ர்: சித்திர-34
 ஒஃகினன், பள்ளி-107
 ஒக்கறிற்றல், மந்திர-5
 ஒக்கறின்றுயிர்தொழுமுணர்வு நல்
 குவான், திருவடி-81
 ஒசிபூங்கொடி x மாதர்: நகர்-98
 ஒட்டிதல்-பிரதிஞ்ஞஞ செய்தலு
 மாம்: மந்திர-22
 ஒடி-கவண், வலை: ஒடித்தல்-பிளந்து
 செல்லுதல், அழித்தல்: குகப்-13
 ஒடுங்கியவயிர், ஆறுசெல்-13
 ஒடுங்குதல்-குறைதல்: மந்திரை-13
 ஒண்கதிர்ச் செல்வன், பள்ளி-30
 ஒண்கவரெஃகம்வல்லவர், மந்திரை-11
 ஒண்சிலை, சித்திர-18
 ஒண்டார் முகில், நகர்-94
 ஒத்தல்-இருத்தல், பொருந்துதல்,
 தகுதல், கைகேசி - 6, 48, நகர் - 22,
 ஆறுசெல்-49
 ஒதுங்குதல் - அஞ்சுதல், மந்திர-20
 ஒப்பறுமக, வனம்-26
 ஒரீஇ, கங்கை-9
 ஒருகோனடையிற் கடைகாணுல
 கம், நகர்-32
 ஒருங்கடைதல், குகப்-11
 ஒருங்கினில்-ஒருசேர: வனம்-30
 ஒருங்கு, கங்கை-36
 ஒருத்தல், மந்திர-68
 ஒருத்தலைப்பாரம், மந்திர-68
 ஒருதலை, தைல-17
 ஒருதனி, குகப் 31
 ஒருதனித்திகிரி, கங்கை-49
 ஒருதானே, கங்கை-67
 ஒருநொடிவரை, கங்கை-69
 ஒருப்படித்தல்-சம்மதிக்கச் செய்
 தல்: நகர்-91
 ஒருமுறை, நகர்-95
 ஒருமை-ஒருவகை, மந்திர-11
 ஒருவலென், கங்கை-72
 ஒருவழிக்கொள்ளுதல், தைல-82,
 ஆறுசெல்-31

ஒருவழிப் படுதல் - அனுசலமாய்
 விடுதல், மந்திர-62
 ஒருவுதல்-நீங்குதல், சித்திர-14
 ஒல்கல்-தளர்ச்சி, மந்திரை-5
 ஒல்லென்-ஒலிக்குறிப்பு: ஆறுசெ
 ல்-22
 ஒல்லெனாப்பு, குகப்-11
 ஒல்லை-விரைவாக, மந்திரை-3, 12
 ஒல்லொலிவேலை, ஆறுசெல்-36
 ஒலிமேற்செல்லுங்கிணை - சப்தவே
 தி; நகர்-76
 ஒலியடங்கினதெரு x திரையொலி
 நீத்தகடல்: நகர்-209
 ஒலியார்கடல் குமுலகு, நகர்-63
 ஒலியில்லாமை, நகர்-210, 211
 ஒலியுலாஞ்சேனை, குகப்-10
 ஒவ்வாடொவ்வாது, நகர்-35
 ஒழிப்பது-நீக்குவது, நகர்-187
 ஒழுக்கமுயிரினும் நன்று, திரு
 வடி-24
 ஒழுக்கின்பாலது, பள்ளி-48
 ஒழுக்குதல் - பெருக்குதல்: நக
 ர்-194
 ஒள்ளிது-அங்கீகாரவார்த்தை, மந்
 திர-76
 ஒளிபெறவளர்ந்தகுலம், பள்ளி-93
 ஒளியிலவாம் நயனம், நகர்-75
 ஒளிர் தல், மந்திர-59
 ஒளிரடி, குகப்-60
 ஒளிவாணிபார், நகர்-35
 ஒளிவான், தைல-79
 ஒளிவிளக்கம், நகர்-179
 ஒற்றுதல் - ஊன்றிப் பார்த்தல்,
 தைல-82
 ஒன்ற-நிச்சயமாக, தைல-65
 ஒன்றுதல் - பொருந்துதல்: கை
 கேசி-37
 ஒன்றுந்தெரியா மம்மருள்ளத்தா
 சன், நகர்-71
 ஒன்றும் பொய்யாமை, பள்ளி-77
 ஒன்றும்வெருவாமை, கங்கை-71
 ஒன்றொடொன்றொவ்வாதவற்றை
 யிசைத்து, நகர்-67
 ஒன்றொன் றொவ்வா வின்னல்,
 கைகேசி-41
 ஓகை-மகிழ்ச்சி, சித்திர-56
 ஓகொடிதே; கைகேசி-21

ஒங்கல்-மலை, நகர்-92, குகப்-54,
திருவடி-3
ஒங்கல்செய்களிறு, செய் - உவம
வருபு: நகர்-92
ஒங்கி, கங்கை-22
ஒங்குதெப்பம், வனம்-36
ஒசகதல்-ஒட்டெல்: சித்திர-10
ஒசை, கீது செய்-27
ஒட்டந்து, நகர்-84
ஒடம், குகப்-61
ஒடை மாக்களிறு x கதிரொடுந்
திரியு முதயமால்வனா: மந்தரை-34
ஒடையைக்களிறுமுருகிதல், நகர்-216
ஒத்து-வேதம்: கைகேசி-107
ஒதங்கொள்கடலுக்கு உபமானத்
திலே பார்மிதக்கும் பெரும்புறக்கட
லைக் கொள்க: பள்ளி-68
ஒதம் குளிர்ச்சி: நகர்-39
ஒதாரின்றதொல்குலம், பள்ளி-79
ஒதியர்னுதுசென்றவர் வராமை,
பள்ளி-23
ஒதுதல்-சொல்லுதல், கங்கை-68
ஒதை, கைகேசி-74, நகர்-83, 85
ஒம்புதல்-பாதுகாத்தல், மந்திர-26
ஒர்தல்-ஆராய்தல், தை-19
ஒர்வு-ஆராய்ச்சி: மந்தரை-20
ஒரறிவுயிர்முதல்யாவும் கங்கை: நக
ர்-102
ஒலையெய்கடல், குகப்-4
ஒலியம், தை-1, கங்கை-53
ஒலியமொப்பவுயிர்ப்படங்குதல்,
கைகேசி-14
ஒவுதல் நீங்குதல்: நகர்-31, 219
கங்குலாகிய நங்கை கைகேசி செ
யல்கண்டு மைந்தர்முனிநிக நாணி
ளென வேகுதல், கைகேசி-46
கங்குலெல்லை காண்பனவு, குகப்-42
கங்குன்மலை - கங்குற் பொழுது:
கைகேசி-51
கங்கை - மந்திர-69, கங்கை-60,
குகப்-1
கங்கை எருக்குமுதலியனநாருது
சீதைகுமுலின் நாலி ாறுதல், கங
கை-21
கங்கைக்கிறைவன், நகர்-117
கங்கை கொணாந்தோர், கை
கேசி-92

கங்கை செவிலியனூட்டுதல், கங்
கை-22
கங்கை திருமாவின் பாதுகத்தில்
தோன்றியது, மந்திர-69
கங்கை திருமாவின் பாத்தத்தினி
ன்று பிரமனாற் றாப்பட்டது, கங்
கை-16
கங்கை நாலி நகண்மலர்நாறுதல்,
கங்கை-21
கங்கைகீர் தென்றிசையாகத் தன்
ளப்படுதல், குகப்-50
கங்கைகீர் மதநீரார் சுரும்பேபுண்
ணும்படியாதல், குகப்-2
கங்கைமுதற் கன்னி யீரூனதீர்த்
தம், கைகேசி-77
கங்கையாறு, குகப்-48
கங்கையிடமிலாமைநாவாய்விடை
தல், குகப்-46
கங்கையிற்றருங்கங்கை, கங்கை-16
கங்கையிற்றேன்றும்யானைக் கும்
பம் x கங்கை நங்கைமுலை, குகப்-64
கங்கையென்னும் பெண்ணுக்குப்
புரினம் முலை, கங்கை-67
கங்கை யேற்றிறை யுயர்க் கட
னின் தேற்றினை, குகப்-44
கங்கை வார்சடைக் கற்றையன்,
கங்கை-18
கசசில் வாளைக் கட்டுதல், கங்
கை-34
கசசையகடகரி, மந்திர-28
கஞ்சம் அடியன்னது, கங்கை-20
கஞ்சங்கன், கங்கை-3
கட்கிலார், பள்ளி-22
கட்டமைந்தலில், நகர்-140
கட்டளை-உருவ மமைத்தற்குரிய
மாதிரியுருவம்: சித்திர-33
கட்டி, கங்கை-5
கட்டியசுரிகையன், குகப்-9
கட்டிரை, மந்திர-65
கடகக்கை, நகர்-117
கடகரி, மந்திர-28, மந்தரை-58,
திருவடி-36
கடத்தல், மந்திர-24
கடம் - நீர்மொள்ளும் புத்திரமும்
நகர்-77, மதகீர் பெருகுமிடம், காடு;
வனம்-89
கடர், திருவடி-81

கடல், மந்திர - 1: x கண்டற்ற
வாரி, நகர்-97

கடல் நதியைக்கொண்டது, குகப்-4

கடல் பாரின்மீது செல்லுதல்,
ஆறுசெல்-82

கடல்வண்ணன், மந்தரை-69

கடல்மிர்து, கங்கை-2

கடல்வீனயான், கங்கை-58

கடலிடை-பூமி: மந்திர-53

கடலுடைக்கிழவன், மந்திர-83

கடலென மந்திரிமார் மிகப்பலர்
சற்றுதல், மந்திர-13

கடவுட்டிங்கன், தைல-49

கடவுட்டிருநதி கங்கையென்பது,
கங்கை-10

கடவுள் வைப்பெங்கும் உள்ளும்
புறனும் உளதெல்லாம் உயிரும்,
உயிரும் உணரும் போலுதல்; மந்
திர-1

கடவுளரை நிந்திப்போன், பன்
ளி-104

கடன்-முறை; மந்திர-72, செய்ய
வேண்டியது, ஆறுசெல்-4

கடனஞ்சனையான், நகர்-39

கடனீர் குடித்த சரிதை, ஆறு
செல்-44

கடனெழுக்குதல், திருவடி-78

கடாவுதல்-தூண்டுதல்; பள்ளி-7

கடி-நறுமணம், காவல்: குகப்-13

கடிமகம் கமலம், கங்கை-67

கடிசை-நாழிகை: தைல-55

கடித்தவாயினன், குகப்-9

கடிதில்-விரைவாக: சித்திர-5

கடிதின்னின், கங்கை-65

கடிது-பிசுவம், தைல-82

கடிதுசெல்லுதல், கங்கை-66

கடியசாபம், நகர்-89

கடு-விஷம்: தைல-5, வனம்-42

கடுங்குட்டி, நகர்-117

கடுத்தல்-ஒத்தல், ஆறுசெல்-47

கடுத்தின் மடங்கல், கங்கை-51

கடுகடை, குகப்-52

கடுவன்-ஆண்டிரங்கு, சித்திர-14, 22

கடுவெந்தயர் கின்றபாம்பு, வனம்-42

கடைக்கண், மந்தரை-42

கடைசியர், பள்ளி-22

கடைத்தலை, பள்ளி-26

கடைப்பிடி, மந்தரை-6

கடைமுறை - முதுமைப் பருவம்;

மந்திர, 66: இறுதியாக, தைல-25

கடையுக் - யுகக்கடை: குகப்-11

கடையோட மெய்த்த வேந்தன்,
தைல-73

கடைவாய்பால்பாய்தல், கங்கை - 8

கண் x மாவகிர்: தைல-12, பிலிக்க

ண்ணும், காணும் கண்ணும், வனம்-4

கண்கள் x வாள், மந்திர-59

கண்கள் போல்வார்மக்கள், நகர்-144

கண்களுக்கு வாள் வேல் வண்டு

கெண்டை உபமானம், மந்திர-56

கண்குழித்தழுதல், நகர்-201

கண்கைமனம் செய்யான், நகர்-58

கண்கொடு பிறத்தலுங் கடை,

நகர்-190

கண்ணகன்பெரும்புனல், குகப்-2

கண்ணகன் நடமாப்பு, கங்கை-33

கண்ணநீரினாற் கழுவியாட்டுதல்,

பள்ளி-125

கண்ணன் - இராமன், கங்கை-41

ஆறுசெல்-50, திருவடி-50, 54

கண்ணநீர்வல்லொடு நிலத்து வீழ்

தல், திருவடி-51

கண்ணிலாநாடு x அரசனை யிழந்த

நாடு: பள்ளி-94

கண்ணி லுதிரவாரியுகுதல், ந

கர்-177

கண்ணிற் புதுப்புனலாட்டுதல், கங்

கை-14

கண்ணினும் நீராய் நெஞ்சுகுதல்,

நகர்-148

கண்ணீர்-கள்ளாகிய நீர், கண்ண

நீர்: தைல-4

கண்ணீர்மெழுகுதல், நகர்-103

கண்ணீர்விழிவழியுகுதல், வனம்-23

கண்ணீர்ருவியாடுதல், ஆறுசெல்-58

கண்ணீர்யொழுகுதல், நகர்-56

கண்ணீர்வழியுகுதல் - தாளத்தாம்

பற்றுகுதல், நகர்-101

கண்ணீருகுத்தலாற்கண்டதில்லை,

திருவடி-79

கண்ணுடை நுதலவன், பள்ளி-50

கண்ணுண்மணிபோன்மகவு, நகர்-88

கண்ணுதல் - மூளுதல்: ஆறுசெ

ல்-51

கண்ணுமனமும் வாழுகான், கை
கேசி-55

கண்ணுமுள்ளமும் வண்டு, மந்திர-52

கண்ணுறு - பெருமைபொருந்திய:
மந்திர-4

கண்ணெனுங்கடல், திருவடி-86

கண்ணெனும் புண்டரீகம், திரு
வடி-54

கண்ணையீர்தல், கங்கை-15

கண்ணைக்குந்தாமன்ற, கைகேசி-89

கண்ணேட்டம், நகர்-45

கண்பாவம்கடல்நீர்பெரிது, நகர்-105

கண் பொழிபுனல் சடாமண்டலம்

நிறைந்துவழிதல், திருவடி-54

கண்மை-அருள், திருவடி-71

கண்பாரி கடல்; நகர்-97

கண் வேண்டினு மீவேன், கை
கேசி-28

கணக்கறு கரையில்வேலை, குகப்-48

கணங்கிளர் சுண்ணம், வனம்-15

கணம் - கூட்டம்; குயிற்கணம்:
நகர்-181

கணமணி - தொகுதியான இரத்
தினம், சித்திர-19

கணவர்பின் செலு நங்கைமார்புரு

முலகம், பள்ளி-141

கணவரைக் கொன்றவர் இல்லை,

நீ கொல்லுகியோ: கைகேசி-87

கணவன்-தலைவன்; திருவடி-87

கணவன் குறையக் குறைவான்-

கோசலை; நகர்-53

கணவன் புகழுக்கு அழிவான்,

நகர்-54

கணவனுட னிருத்தலாற் சீதை

இடர்காணமை, கங்கை-6

கணவனுடனிருப்பதே கற்புடை

யார் கடமை, நகர்-20

கணவனியிழந்த கோசலை x தெய்

வ மருந்திழந்தவர்: தைல-63

கணிச்சி - கோடாலிப்படை, சித்

திர-18

கணிதநூலுணர்ந்தமார்த்தர், கை

கேசி-77

கணிதமாத்தன், மந்தரை-1

கணிதர்-சோதிடர், மந்திர-88

கணீரருவிசோர்தல், கங்கை-53

கணை, மந்திர-55, நகர்-76

கணைப்புட்டில், திருவடி-29

கணையோடுருள்வோன், நகர்-77

கத்தீர்வதுதம்பியைப்போர்தொ

லைத்தோ...சுன்னுள் வென்றே, ந

கர்-139

கதம்-கோபம்: நகர்-139

கதமா, நகர்-74, சித்திர-6

கதழ்-கொடுஞ்சினம்: விரைவுமாம்:

வனம்-12

கதி-தீக்கதி; பள்ளி-106, கங்கை-65

கதிர்கொட்டாடன்ற, கங்கை-12

கதிர்நெல்லைக் குஞ்சியிற் றெடுத்த

தல், கங்கை-32

கதிர்முத்தம், சித்திர-27

கதிர்மேய்வனமுதுமேதி. கங்கை-8

கதிரவன், திருவடி-18

கதிரவன் தோன்றியதன் வருண்

னை, திருவடி-18

கதிரவன் முதலிய மேலேவர் மு

றைதிறம்பவர், மந்தரை-64

கதிரிலாப்பகல் x அரகில் வைய

கம்: ஆறுசெல்-7

கதிருகுத்தல் - கிரணம் விகதல்,

வனம்-89

கத்தம்-கிழங்கு, வனம்-44; வாச

னை, திருவடி-14

கந்தவோதியர், வனம்-46

கந்துகொல்லாளை, கைகேசி-25

கம்-நீர், கங்கை-16

கம்பநெடுங்களியானையன்ன மன்

னவன், கைகேசி-15

கம்பளம் x புல், வனம்-43

கமஞ்சூல், சித்திர-2

கமலச்சீறடி, பள்ளி-89

கமலத்தண்ணல், ஆறுசெல்-43

கமலத்தவ்வை நீங்கும், மந்தரை-88

கமலத்தோன், ஆறுசெல்-26

கமலட்டம், கைகேசி-100

கமலம், ஆறுசெல்-40

கமுகு x மங்கையர் கழுத்து மந்த

ரை-30

கயத்தி கீழ்மையன்; கைகேசி-48

கயப்பு-கசப்பு, மந்தரை-63

கயம்-குளம்: கைகேசி-48

கயல், கங்கை-20

கயற்கண்மாதர், குகப்-60

கயில்கண்டப்புணர்வு, கங்கை-51

கர்க்கடம், தைல-66
 கர்க்கட்கரி, திருவடி-16
 கரஞ்செவிகுடுதல், பள்ளி-66
 கரணம்-மனம், தைல-27
 கரத்தல், சித்திர-11
 கரந்துறைதல், மந்திர-20
 கரி-மந்திர-49, நகர் - 74, திருவ
 டி-16
 கரிக்கரம்பொருகைத்தலம், கை
 கேசி-50
 கரிக்களம், சித்திர-29
 கரிநிறுபா, மந்திர-49
 கரிபரியிரதங்காலாள், குகப்-48
 கரிமதம் பொழிதல், திருவடி-21
 கரியசெம்மல், மந்திரை-55
 கரியமர்-பன்றி, சித்திர-33
 கரியவன்-யமுனை, கங்கை-23, வன
 ம்-31: கைகேயி, திருவடி-57
 கரியவன் கங்கையாற்றிடையோடு
 தல், கங்கை-23
 கரியவன்-இராமன், தைல-51, ஆறு
 செல்-27
 கரியவன் கைவறியன், பள்ளி-55
 கரியின்குரல், நகர்-76
 கரியினேறு, குகப்-25
 கருங்கடல் அசனிமாமழை X ஆர்
 ப்பினேடொருங்கடை நெடுமபடை:
 குகப்-11
 கருங்கார், பள்ளி-37
 கருணாவயன், நகர்-33
 கருணை, நகர்-12
 கருணையின்மலர்ந்த கண்ணன், கங்
 கை-46
 கருத்தி, மந்திர-33
 கருநறுங்குஞ்சி, குகப்-23
 கருப்பேந்திரம், கங்கை-6
 கரும்பலர்கழனி, பள்ளி-116
 கரும்பனமொழியினர், நகர்-176
 கரும்பு X சொல்: தைல-11
 கருமம்-செய்யவேண்டியதொழில்
 மந்திர-37, 65
 கருவி, மந்திர-10, திருவடி-32
 கருவிமாமழை, சித்திர-14
 கரைகாணக்காதல், குகப்-26
 கரைசெய்கேலை, பள்ளி-127
 கரைதல்-மனமுருகுதல், நகர்-14
 தறையாடல், நகர்-33

கல் X மாப்பு, கங்கை-33
 கல்லனை கிழங்கு, ஆறுசெல்-58
 கல்லதர் கடிதுபோக்கிய பொரு
 ள், மந்திரை-59
 கல்லனைக்கிடந்த பாம்பு, வனம்-42
 கல்லிடைப்படுத்தபுல், குகப்-39
 கல்லின்வலியமூரிநெஞ்சு, நகர்-194
 கல்லுடையன கானம், வனம்-15
 கல்லுதல், கங்கை-71, சித்திர-13
 கல்லுலை, பள்ளி-81
 கல்லையாண்டியர்ந்ததோள், குகப்-42
 கலசத்துனை, கங்கை-6
 கலம்-மரக்கலம்: பள்ளி-68; உண்
 கலம்: பள்ளி-81
 கலமுடைய நாய்கலிங்கச் செய
 லோரா மீகாமன் X மன்னனிறக்கச
 செயலோரா வசிட்டன்: தைல-75
 கலராசி - ஆபரணத்தொகுதி: திரு
 வடி-10
 கல்வை, ஆறுசெல்-37
 கல்வைசாந்து, சித்திர-25
 கலாமுடையார், பள்ளி-22
 கலிகாலத்தது முறைபிறழ்ச்செப்
 பல், ஆறுசெல்-15
 கலித்தல்-தமொறுதல், மந்திரை-
 40: ஒளித்தல், கைகேசி-58
 கலியினாட்சி, ஆறுசெல்-15
 கலிவான், கங்கை-61
 கலினம், குகப்-52
 கலுழியாறு, நகர்-184
 கலுழியூற்று, நகர்-194
 கலுழிவெள்ளம், திருவடி-86
 கலை வஸ்திரம், மந்திர-89: நூல்,
 நகர்-141: மேகலை, நகர்-211: X நெற்
 றி, மந்திர-58
 கலைக்கோட்டுமுனிவன், திருவடி-61
 கலைமகள், மந்திர-42
 கலையிலமதி X நகையிழந்த முகம்:
 குகப்-29
 கலையின்கடல், நகர்-33
 கலையின் குப்பை, மந்திர-8
 கலையூர்ப்பெண், மந்திர-42
 கவ்வரவு X கைகேயி: பள்ளி-75
 கவ்வை-பழிப்பாண காரியம்: தை
 ல-55
 கவ்வைக்கடல், நகர்-162
 கவ்வையர், திருவடி-130

கவசம், ஆறுசெல்-50
 தவசம் பூட்டமைத்திடுதல், திரு
 வடி-29
 கவசமார்பம், திருவடி-32
 கவந்தம், திருவடி-35
 கவரி, நகர்-2, ஒருமான்:சித்திர 5;
 x அன்மை; கைகேசி-72
 கவரி குடைகளின்றிக் கோசலை
 கோயில் சென்றான், நகர்-2
 கவரிப்பாளிநவால், சித்திர-5
 கவரிமா மர்னம்நோக்குற்று உவ
 மை, மந்திர-9
 கவரியங்கற்றை சுற்றுற வெய்து
 தல், மந்திர-4
 கவலை-ஓர் கிழங்கு; கங்கை-71
 கவலைக்கொடி, சித்திர-13
 கவலைக்குழிகளைப் பிரசம் நிறைத்
 தல், சித்திர-13
 கவளம், திருவடி-15
 கவிகை-மந்திர-குடை:28, x சந்திர
 ரர், கைகேசி-72, x மீன், ஆறு
 செல்- 85
 கவிகைபாய்நிழல், பள்ளி-52
 கவிகை பெய்நிழல், மந்திர-28
 கவியமை கீர்த்தியக்காளே, மந்த
 ரை-26
 கவிர்வாய்:முருக்கமலர் போன்ற
 வாய், மந்திர-61
 கவின்-அழகு, வடிவம்: மந்தரை-31
 கவினாரும், வனம்-5
 கழல், மந்திர-1, பள்ளி-58, திரு
 வடி-29
 கழல் கற்றெடுத்த போலும், கங்
 கை-32
 கழல்சேவிக்கவந்தனன், கங்கை-35
 கழல்வேந்தா, மந்திர-1
 கழலார்கலிராணாவார்த்தல், நகர் 119
 கழலொதுங்குதல், பள்ளி-53
 கழலோன், மந்திர-88
 கழற, மந்திர-2
 கழனிக்கானநாடு, பள்ளி-116
 கழித்தல்-கழற்றியெறிதல், சித்திர
 ர-21
 கழிபேரவலம், நகர்-40
 கழுத்துநாண் உன்மகற்குக்காப்
 பின் நாண், நகர்-49
 கழுந்து, திருவடி-26

கழை, சித்திர-46
 கன்-வண்டு, நகர்-211, அசை, நஞ்
 சங்கள்; கங்கை: 3-தேன், பள்ளி-32
 கன்வனென், கங்கை-45
 கன்னக்கைகேசி, நகர்-62
 கள்ளவாசை, குகப்-68
 கள்ளவிழ்கோதையான்-இராமன்;
 மந்தரை-29
 கள்ளுறு செவ்வாய்க்கணிகை, ந
 கர்-109
 களிநுஞ்சம் வண்டு, கங்கை-3
 களிப்பு, மந்திர-2, சித்திர-11
 களிப்புறக்காணுதல், மந்திர-52
 களிமஞ்ஞை, வனம்-9
 களிமயில், வனம்-14
 களியன்னம், கங்கை-2
 களிறு மேகத்தைப்பிடியெனக்கரு
 துதல், வனம்-47
 களைகட்டவர், கங்கை-5
 களைகண் - பாதுகாப்பு: ஆறுசெ
 ல்-10
 களைகளில்லாவுலகம் x உடைச
 சலம்: ஆறுசெல்-10
 கற்கணியக்கணிகின்ற துயரான், கு
 கப் 29
 கற்காணுந்தின்மை, குகப்-26
 கற்பகங் கொடுக்குந் தன்மையது,
 சித்திர-25
 கற்பகக்கா, திருவடி-14
 கற்பகந்தாங்கிய ஆடை, திருவடி-9
 கற்பகநறுநிழல் காதுலித்தல், பள்
 னி-52
 கற்பகநறுமலர், சித்திர-21
 கற்பினார்மிக்கவர், தைல-72
 கற்புமந்திர-17, கைகேசி-66, பதி
 விரதாதருமம், கல்லின்புன்மை; நக
 ர்-16: கற்பு-கல்வி: திருவடி-72
 கற்புடை மங்கை-பார்வதி, கங்
 கை-18
 கற்புடையார் தீக்குளிக்கையில் ம
 கிழ்ச்சியுடனிருத்தல், பள்ளி-111
 கற்புறுத்தியகற்பு, நகர்-16
 கற்பெனும் வரம்பழித்தவன், பள்
 னி-76
 கற்றடம்-காடு; நகர்-166, 223
 கற்றல்-பழியிருத்தல், வனம்-16
 கற்றவர், மந்திர-42

கற்றிறந்தவரடங்குதல், சித்திர-35
 கற்றியயரேல், நகர்-38
 கற்றிரடோள், கங்கை-28
 கற்றிலாதவர், மந்திர-42
 கற்றொடுத்தார் போலுங் கழல்,
 கங்கை-32
 கற்றங்கு கண், மனம்; திருவடி-58
 கற்றங்குதல், மந்திர-55; ஒலித்தல்:
 கைகேசி-60
 கற்றவை, நகர்-214
 கற்றுத்தல் - கறுக்கொள்ளுதல், வ
 னம்-40
 கற்றுத்தமிடறுண்டக்கடவுள்; மந்தி
 ர-79 இல்-1
 கற்றுத்தவர்பு-க்ருஷ்ணசர்ப்பம்; வ
 னம்-40
 கற்றுத்தேயருளாய், நகர்-85
 கறுவுகாதல்-கறுவுக்காதல்; கறு
 வோடுகூடிய காதல்; திருவடி-27
 கறை, கங்கை-34, இரத்தக்கறை:
 ஆறுசெல்-89
 கன்றுந்தாயும் போல்வது, பள்ளி-77
 கன்றுபிரிகாராவின் றுயருடைய
 கொடி, குகப்-66
 கன்றுபிரியுங்கற்றவை x இராமனை
 ப்பிரியுங் கோசலை, நகர்-14
 கன்றுபிரையுந்துகக் கற்றவைபா
 டுண்டவன், பள்ளி-105
 கன்றொன்றுமா x பலயோனியுங்
 காத்தமனுமருமான்; நகர்-132
 கன்னமூலம், மந்திர-2
 கன்னி - இளமை; "கன்னி நன்ம
 யில்"-நகர்-181
 கன்னிகைக்ருங்கங்கை, கங்கை-17
 கன்னிமார், ஆறுசெல்-29
 கன்னியர்-இளமகளிர்:தைல-11
 கன்னியர்க்கமைவருங் கற்பு, மந்
 திர-17
 கன்னியையழிசெயக்கருதினோன்
 பள்ளி-110
 கணகக்குன்றத் தெழில் கெடவி
 லகு சோதியான், கங்கை-61
 கணககும்பம் x கொங்கை, மந்த
 ரை-80
 கணகமால்வரை-சித்திரகூடம், சித்
 திர-1
 கனக்குழை, ஆறுசெல்-51

கனல் x பங்கயவனம்: வனம்-39
 கனலாற்றமுஞ்சனமேகம் x இலக்
 குமணன் சினத்தையாற்றமு இரா
 மன்: நகர்-125
 கனவு, திருவடி-18
 க்னற்றில் செய்சொரிதல்; மந்த
 ரை-63
 கனி கால் நின்றியுங் கனிதல்; வன்
 ம்-43
 கனிவாய் விடமுண்ணுதல், நகர்-48
 காசிபன், நகர்-79
 காசினி-பூமி: மந்திர-93
 காச-இரத்தினம்; குகப்-40
 காசுருயின்றியர் மகுடம், குகப்-40
 காசையில்-குற்றமற்ற: ஆறுசெல்-27
 காட்சி-தோற்றம்; ஆறுசெல்-37
 காட்டிக்காணுதல்-நிருபித்துக் கா
 ட்டுதல்; ஆறுசெல்-16
 காட்டிலுள்ள கிள்காவற்கு நீ தா
 னென்று இராமன் கூறுதல், கங்
 கை-76
 காடு தலைமகனெய்துதல், பள்ளி-94
 காடுண்ணியது ஆடவர்க்குவிழித்
 கோல் துளையாமற் சுவசமாயது, ஆறு
 செல்-50
 காடுறைதல், நகர்-95
 காடுறைவாழ்க்கை, ஆறுசெல்-50
 காண்டருகரி, ஆறுசெல்-59
 காண்டருடக்கை, பள்ளி-89
 காண்டருதல், சித்திர-7
 காணவந்தெய்தினான், கங்கை-36
 காணவினியதல்லாக் கோலத்தை
 க்காண நேர்ந்ததாற் கண்ணையீர்தல்,
 கங்கை-45
 காணுதொழிதல் - மேற்கொள்ளா
 துபோதல், கண்ணாற்காணுமற்போய்
 விடுதல், நகர்-66
 காணுதல் - உவமவுருபு: குகப்-26
 காத்தல்-தடுத்தல்: நகர்-28
 காத்துநல்குதல் - காத்தருளுதல்:
 நகர்-239
 காதல் - அன்பு; விருப்பம், மந்
 திர-61, மந்தரை-74, கைகேசி-100,
 நகர்-24; ஆவல், பள்ளி-2; பத்தி; கங்
 கை-26
 காதலன்-மகன், நகர்-11; பத்தி,
 கங்கை-45, 46

காதலாற் கண்பனியுருத்தல், மந்திர-61

காதலினேவுதல், வனம்-34

காதற்கார, நகர்-38

காதற்கொழுநர், பள்ளி-22

காதற்றிருமகன், நகர்-1

காதன் முதிரக் கருத்தழிதல், நகர்-107

காதன்மேவுகிதி, பள்ளி-33

காந்தன் x கை:சித்திர-29

காந்தளின் முகையை மஞ்ஞை பார்த்தனெனவுன்னுதல், வனம்-9

காந்தளின் மேற்கிளி x மங்கை முன்கைமேற்கிளி: வனம்-5

காந்துகுண்டம், சித்திர-31

காந்துமணி, கங்கை-67

காப்புநான், கைகேசி-50

காம்பு-பூங்கில்: தைல-51

காமதீபி, பள்ளி-49

காமமாதியா வுள்ளுறுபகை, மந்திர-20

காமமில்லையென்றிற் கடுங்கேடும் நரகமுமில்லை, மந்திரை-21

காமரம்-ஒர்ப்பண்: நகர்-293

காமன்வாயியழல்பிரிதல், நகர்-208

காமவிற்குடை கங்குல், கைகேசி-51

காமனும் துயரில்மூழ்கினான், ஆறுசெல்-42

காய்கனி கிழங்கு, கங்கை-15

காயா வனையான், கங்கை-58

காயும்வில், கங்கை-28

கார்கடிது செல்லுதற்கு உவமை, குகப்-3

கார் கடுத்த கைம்மலை, ஆறுசெல்-47

கார்குலாநிறத்தான், கங்கை-15

கார்ப்பொருமேனி, திருவடி-50

கார்மறை பொழிதல் x இராமனுக்கு இராசசியமளித்தல்: மந்திர-81

கார்பிரகம், நகர்-71

கார்முகம்-வில்: நகர்-128

கார்வானமொப்பான், நகர்-148

காரியம், மந்திர-53

காருறுகுறி வானங் காட்டுதல், வனம்-1

கால்-வாய்க்கால்: தைல-2

கால் தவழவித்தல், நகர்-39

கால் பூஅளவுதல், வனம்-2

கால்பொர, பள்ளி-68

கால்வைத்தல் - மூழ்கு

குதல்: நகர்-162

காலக் கோளஞன், மந்திரை

காலநேரி, சித்திர-40

காலம், மந்திர-10

காலம் x திரி, திருவடி-75

காலமல்லது மன்னற்குக் கண்ணில்லை, மந்திரை-19

காலமாக்கணிக்கு வண்மைக்கணக்கையும் கடந்து நின்ற மூலம், கைகேசி-91

காலமும்மை, மந்திர-11

காலன், குகப்-8

காலஹம் மறுகுங்கண், சித்திர-37

காலுடைநெடுஞெண்டு x கோலிற்றுமவிய நெடுநாவாய்: கங்கை-66

காலெறி நந்தாலிளக்கு x நெடுகு கின்ற நங்கைமார்: நகர்-114

காலைக்கதிரோன் - இளஞாயிறு, நகர்-23

காலையில் தீப வெளி மழுங்குதல், கைகேசி-60

காலை வாயன், கங்கை-50

காலை வேலை-கிழக்குச்சமுத்திரம், வனம்-37

காவதம், குகப்-72

காவரம் பொழில், வனம்-33

காவல் செய்த தலைவா எவவுல கிலுமுளர், ஆறுசெல்-8, 9

காவலன், பள்ளி-91

காவலிலும் ஆணையிலும் கடவுளெனத் தேவரும் உணரும் முனிவசிட்டன், மந்திர-7

காவன் மன்னவன் காண்முனை, பள்ளி-33

காவன் மாமுடி, கைகேசி-62

காவியல் குடவரை, சித்திர-10

காவியின் மலர் முதலியன திருமாவின் திருமேனி நறம், கங்கை-58

காவிரி நாடன்ன கோசலம், குகப்-1

காவும்முத, நகர்-102

காழமிட்டகுறங்கு, கங்கை-31

கானமேகமும் நாகமுந் தெரியாமை, சித்திர-2

காவிரித்தி, வனம்-34

காளை, கங்கை-28
காற்றளம் - பாத்தலம்; ஆறுசெ
ல்-29
காறுக்குதல் - காற்று வீசுதல்: ந
கர்-125
காறிரண்டனையகால, குகப்-54
கான், மந்திர-1, நகர்-8
கான்முதலிய புக்கிடினும் அனை
இராமனுக்கு அயோத்தி போலும்:
நகர்-146
கான்முனை, நகர்-49, 193
கான்முறை-ஒழுங்கு: கங்கை-59
கான் விளையாடு பிடம், கங்கை-60
கான்றலை நண்ணியகாளை, குகப்-5
கானகத்துக் கருணையார்கவியேகு
தல்; குகப்-69
கானகம் கணவனுடனிருக்க நக
ரொத்தது, திருவடி-87
காண்டத்தி யென்னவும் உய்ந்த
னன் காவலன்; நகர்-158
கானத்தான், பள்ளி-69
கானம் - காடு. வனம் - 18: கங்
கை-70; தொகுதி, பள்ளி-30: x தி
ரை: வனம்-18
கானம் படர்தல், நகர்-20
கானம் வெம்மை நீங்கியதன் வரு
ணனை, வனம்-43, 46
கானவெள்ளங் கோப்பத் துளங்
கல்லிலாக் குன்றிறொருக்க மயில் x
மன்னவனைச் சூழ்ந்த தேவியர்;
தைவ-72: கானவெள்ளம் - காட்டி
யாற்றின்பெருக்கு
கானியிர்த் துண்ணுதல், திரு
வடி-16
கானிறைகண்டுமீள்வேன், நகர்-145
கானுங் கடலுங் கடந்து இமை
யோரிடுக்கண்டீர்த்தது, மந்திர-7
கானுறைபகல், கங்கை-75
கானெடியானிங்கவென்னுயிர் நீங்
கும், கைகேசி-35
கிடக்கிடி - அலட்சியச்சொல், கு
கப்-20
கிடத்தல்-வீழ்ந்து கிடத்தல்: நகர்-
30
கிண்டி, வனம்-12
கிராதர்வேந்தன், குகப்-34
கிரிஞ்சு, மந்திர-18

கிழங்கு, வனம்-35, திருவடி-17
கிழவோன், மந்திர-53
கிள்ளை, நகர்-100
கிள்ளை கைவணத்தவாயது: சித்தி
ர-34
கிள்ளை யோதாமை, பள்ளி-23
கிளர்தல் - விரிந்து கிற்றல், வன
ம்-43
கிளர்த்தெழுமுயிர்ப்பு, குகப்-34
கிளர்வான், நகர்-64
கிளவிக்கிளி, கங்கை-5
கிளிவட்டிற் பாலிழத்தல், நகர்-206
கிளை - பண்ணிசை: மந்திர-57,
நகர்-182: புதல்வன், தைவ-69: நர
ம்பு, வேய்க்குழல்: கங்கை-5: ஒளி, மந்
தரை-86
கிளைகட்டியகருவி-யாழ், கங்கை-5
கிளைபயில்வண்டு, மந்திர-57
கின்னர மிதுனங்கள், சித்திர-
12
கிண்டிலன்வாய், பள்ளி-71
கீதம்-பாடல்; திருவடி-83
கீழ்பாற்பருவரை - உதயகிரி :
தைவ-54
கீற்று - கீறுதல், பிளவு படுதல்:
நகர்-124
குகன், கங்கை-28, குகப்-7, 25
குகன் ஆயிரமம்பிக்கு நாயகன்,
கங்கை-28
குகன் இராமனுக்குத் தம்பியும்
மற்றையோர்க்கு மூத்தவனும், கு
கப்-66
குகன் இன்று என்னுடன் இரு
என்று இராமன்கூறியதற்கு உவத்
தல், கங்கை-47
குகன் கொணர்ந்த நாவாய் x பல்
வேறுருவுகொண்டகயிலாயம் மேரு
புஷ்பகம்: குகப்-45
குகன் சேனை x ஐயநய் தூறுயிர
முருவமாயின கவரயில்பிடித்த கா
லன்: குகப்-8
குகன் தம்முடைய தன்மையைக்
கூறுதல், கங்கை-59
குகன் தம்மூறிற் பல செளகரியமு
யிருத்தலால் இங்குத் தானே இரு
என்று இராமனை வேண்டிதல், கங்
கை-59-62

குகன்தான் உடன்வந்தாற் செய்
யக்கடிய உதவி, கங்கை-69-72
குகன் பிரிதற்கு அஞ்சிக் கூறிய
மொழி, 59-62
குகன்வருணனை, குகப்-7, 9, 28, 35
குகன் வீரவாதம், குகப்-10
குகனது நட்புறுதி, குகப்-15
குகனது வீரம், குகப்-15, 20
குகனன்பு, குகப்-17
குகனனை செய்குநர், ஐயிருபத்
தோடைந்தாயிரர், கங்கை-62
குகனிட்ட கட்டளை, குகப்-13
குகளேடு இராமன் நண்புரிமை
பாராட்டிதல், கங்கை-74
குங்குமச்சேறு, நகர் - 184, சித்
திர-48
குங்குமப்பொதி-குங்குமச்சேறு, சி
த்திர-6
குகை-கடிவாளம்: கைகேசி-19
குஞ்சரமனையார், கைகேசி-61
குஞ்சி, மந்திர-51, நகர்-3
குஞ்சி யற்றொடுத்தபோலும், கங்
கை-32
குட்டன்-குட்டி: நகர்-117
குடபால், வனம்-19
குடர், குகப்-20, திருவடி-31
குடரிலே நெடுங்காலங் கிடத்தல்-
கருப்பவாசத்திலே பன்னிரண்டு
மாசம் இருத்தல், குகப்-70
குடவரை, சித்திர-40
குடிபுகுதல், சித்திர-50
குடை, நகர்-2
குடைதல்-துளைதல்: குகப்-2
குடை முதலியன நிழல் முதலிய
வற்றைப் பிரித்தல், நகர்-208
குடையினன், வனம்-21
குண்டிகை, சித்திர-29
குண்டிகையினன், வனம்-21
குணகுன்று - உதயகிரி; கைகே
சி-61
குணங்கொடன்றோ காதல் நகர்
வது, குகப்-37
குணித்தல் - பெருக்குதல், மந்
திர-10
குந்தம், தைல-12, பள்ளி-13
குபேரன் மானம், குகப்-45
கும்பி வயிறு, பள்ளி-86

குமரர் பட்டாபிஷேக மகிழ்ச்சி
யில் தம்பியரனையாரார், கைகே
சி-65
குமான், நகர்-59, 201
குயிறுதல்-குமுறுதல், கங்கை-35
குயிழ்த்தல் - தோன்றுதல், கை
கேசி-68
குமுதமலர் குவிதலின் வருணனை,
கைகேசி-53
குமுறியிழ்முதல், பள்ளி-97
குமுறுபால், பள்ளி-119
குயிலுதல் - செறிதல், பதிதல்,
தைல-9
குரகத்தேர், குகப்-48
குரகதம்-குதிரை, குகப்-49, திரு
வடி-16
குரவர், மந்திர-19
குரவர் தந்தைதாயரே, திருவடி-
107
குரவரயாரினும் விஞ்சைகளுதலிய
வொருவனே யுயரும், திருவடி-123
குரவரேகேள்விமுதலிய எல்லாம்,
திருவடி-106
குரவலர் குழலியைக்கொன்றவன்,
பள்ளி-99
குரவு-குராமலர்: வனம்-7
குரிசில், மந்திர-52, 73, தைல-1;
கங்கை-46, பள்ளி-57
குரிசிலை விடாதசேனை, தைல-8
குரீஇயினம், சித்திர-17
குருக்கள், பள்ளி-63
குருதி, திருவடி-35
குருதியா லேழுவேலைகளுமொன்
றுயிரைத்தல், திருவடி-36
குருதியாறு, திருவடி-31
குருதிவான் x செவ்வரி பார்த்தக
ண்: சித்திர-3
குருந்தம், வனம்-45
குரு பன்னியை நோக்கினோன்,
பள்ளி-110
குருமணிப்பூண், பள்ளி-38
குருவிந்தக்கல் x வானிடை மின்;
சித்திர-17
குருளை-இளமைப்பெயர்: வனம்-10
குரைத்த-பூரித்த: திருவடி-5
குலக்குரவர் - குலத்துமுன்னோர்:
மந்திர-19

குலங் கடிந்தான் - பரசுராமன், ந
கர்-192

குலங்கள் முற்றுறுதல், மந்தி
ர-79

குலங்களை மாசிட்டேற்றினேன்,
பள்ளி-112

குலத்தவர்நவையினீங்கினர்கணக்
குக்கு அடங்கார், திருவடி-43

குலத்தரும், திருவடி-108

குலத்தனி நாதற் குயிர்த்துணை
வன், குகப்-25

குலத்துத் தரும் நீங்கினர் வவரு
மிலர், திருவடி-43

குலத்தொல்லோர் மறத்தல் செய்
கிலாத்தரும், மந்திர-48

குலத்தோர்செய்கை, திருவடி-118

குலநன்மையடங்கக் கொடும்பழி
கொண்டு புகழ் சிந்தியவன், கை
கேசி-53

குலநாயகன், மந்திர-69

குலப்புலன், மந்திர-19

குலம்-திரள்: நகர்-204, சிறப்பு, வ
னம்-29

குலமரபு, மந்திர-66

குலமுதற்றென்மை, மந்திர
ர-8

குலமைந்தன், மந்திர-41

குலவேந்தர் முறையிகற் துளா
ரிலை, திருவடி-122

குலவேந்தன், கைகேசி-35

குலாம், பள்ளி-22

குலாவுதல், கங்கை-45

குலகயிட்டெழுதுதல், சித்திர-26

குலை, பள்ளி-138

குலைதல்-நெடுகுதல், தைல-65

குவடி நீறெழக் குதித்தல், திரு
வடி-28

குவளை தலைவிட்டெறிதல், கங்
கை-5

குவளையினெழிலும் யேவின் கொ
டுமையுங்கூட்டி அஞ்சன மென்னும்
நஞ்சினைத்தீட்டி மதியுன்வைத்தன்ன
கண், கைகேசி-70

குவவுத்தோன், கைகேசி-65

குவி-திரட்சி: குகப்-53

குழல்: வேயங்குழல்: கங்கை-3, x
அளி, அறல்; கங்கை-2

குழல்நானமுதலியவற்றால் மணத்
தல்; சித்திர-19

குழல்புரைமழை, வனம்-17

குழல்வண்டு, கைகேசி-56

குழலான், கங்கை-2

குழற்கற்றை நீரிற்குழைந்து கா
ட்டி நீர்ச்சுழி போவன போன்றன,
கங்கை-23

குழற்கோவலர், வனம்-34

குழாம்-கூட்டம், திருவடி-16

குழி, சித்திர-13

குழித்தல்-குழியாக்குதல்: மந்த
ரை - 54

குழுமுதல்-திரளுதல்: வனம்-41,
பள்ளி-9

குழுவினர்-கூட்டமானவர்: திருவ
டி - 25

குழுவுதல்-பொருந்துதல்: சித்திர-
28

குழை-காதுணி, குண்டலம்: நகர்-
204, மந்திர-50, பள்ளி-140

குழைக்கின்ற கவரி - வீசும்போது
குழைந்து காட்டுகின்றசாமரை, நகர்
- 2

குழைத்ததோரமிந்து, மந்திர - 27

குழைதல் வருந்துதல்: நகர்-3

குழைநாங்கு செவி, நகர் - 9

குழைந்த இடை, சித்திர - 9

குழைந்து, மந்திர - 68

குழைப்பது, கங்கை - 23

குழையும்மாமலர்க் கொம்பனா,
பள்ளி - 140

குளக்கீழுனமலர்ந்தவாயில்-மதகு:
பள்ளி-26

குளிறுவான், வனம்-47

குற்றேவல், கங்கை-59

குறங்கு - தொடை, கங்கை - 31,
தைல-11

குறி, வனம்-1

குறிக்குங் கொம்பினன், குகப்-9

குறிகொள் கோழி, பள்ளி-14

குறிஞ்சி, வனம்-34

குறித்தல்-ஒசையை யெழுப்புதல்;
சித்திர 28

குறிப்பு-எண்ணம்; குகப்-31

குறியன் - அகத்தியன்: ஆறு செ
ல்-45

குறுகுதல், சித்திர-31
 குறுந்துணி, சித்திர-46
 குறும்பூழ், பள்ளி-14
 குறைவேண்டத்தக்க பொருள்:
 பள்ளி-73
 குறைதல்-துயருறுதல்: நகர்-53
 குறைமுடிதல், மந்திர-54
 குறைவற நிகர்த்தல் - முற்றுவமை
 யாதல்: ஆறுசெல்-33
 குறைவறுதல்-மிகுதல், பள்ளி-82
 குன்றவர், சித்திர-13
 குன்றையுபயம், நகர்-80
 குன்றினு முயர்ந்த தோளான்,
 நகர்-1
 குன்று குன்றுறக்குவது தோள்,
 பள்ளி-134
 குன்றும் பழி, நகர்-41
 குன்றுறை வயமா, வனம்-10
 குன்றெடுத்தபோலுந்தோள், திரு
 வடி-67
 குன்றெழுந்தசென்றது x பாதன்
 சென்றது: குகப்-28
 குன்றெனப் பொலிந்தன குவவுத்
 தோள்களே, ஆறுசெல்-38
 குன்றென ரோடொன்றென்றிய
 தென்னக் குவிதோள், கைகேசி-41
 குனிக்கு மம்பொற்குவடு, குகப்-45
 குனித்தல் - கூத்தாடுதல்: திரு
 வடி-35
 குனிதல் - வளைந்தாடுதல்: சித்திர-
 24
 குனிப்பு-வளைத்தல்: குகப்-7
 கூ-பூமி: ஆறுசெல்-10
 கூடிய நறை-மிகுதேன்: வனம்-13
 கூடுகின்றலர், சித்திர-12
 கூந்தல்-தோகை: கூந்தன் மென்
 மயில்: சித்திர-31
 கூந்தமெய்வமகளிர், திருவடி-12
 கூம்பு, பள்ளி-68, குகப்-58
 கூயள் - அழைத்தான்: பள்ளி-41
 கூரெரிசாமிது, திருவடி-134
 கூரைசெய்தல், சித்திர-17
 கூலம் - குலமென்பதன் நீட்டல்:
 தொகுதி: நகர்-215, நகர; தற்சம
 வடசொல்: தைல-9
 கூவ, கங்கை-39
 கூழை-தலைமயிர் x நரம்பு: பள்ளி-34

கூற்றமஞ்சக் குயிறுங்குரல், கங்
 கை-35
 கூற்ற மென்னும் பெயரின்றிக்
 கொடுமை பூண்டாள், கைகேசி-106
 கூற்றினையகண், நகர்-98
 கூற்றின்பால்தயையிலை, திருவடி-71
 கூற்றினாற்றலான், குகப்-7
 கூற்றும் விழிபுடைத்தல், பள்ளி-61
 கூற்றுறுழ்சொல், தைல-24
 கூற்றுறுழ் வரிசிலை குரிசில்;
 பள்ளி-57
 கூற்றுறுநகர, பள்ளி-114
 கூறு-பகுதி: கைகேசி-15, பள்ளி-
 114; திமம், சித்திர-58
 கூனல்-கூன்: சித்திர-30
 கூனல்வால், சித்திர-30
 கூனி, நகர்-72
 கூனி கடுஞ்சினங்கொண்டு கை
 கேயி டடுத்திருக்குடத்தைச் சேர்
 தல், மந்தரை-10
 கூனி தோன்றுதல் இராவண
 னிடைத்த தீமைபோலும், மந்த
 ரை-39
 கூனியை யுபாயங்கூறுமாறு கை
 கேயி வேண்டிதல், மந்தரை-79
 கெடுவேன், நகர்-65
 கெண்டை பிறழ்தல் வாய்ந்த கண்:
 மந்திர-56
 கேகயநாட்டிறை, நகர்-30
 கேகயம்-யயில்: தைல-14
 கேகயம் மடந்தைமாரொன நீட்ட
 கம் நவிலுதல், வனம்-43
 கேகயர்கோமகன், பள்ளி-8
 கேகயர்கோன், தைல-78
 கேகயர்கோன் கொம்பு, நகர்-
 94
 கேகயவரசன் பயந்த விடம், கை
 கேயி-48
 கேகயன் மடந்தை - ஆறு செ
 ல்-25
 கேகயனங்கை கோமகற்கு என்னி
 னல்லன், தைல-25
 கேட்டுகின்றாலும் மறுக்காவிடின்
 உடன்பட்டதேயாம், பள்ளி-71
 கேட்பவர்க்கு என்ன கூறுவதெ
 ன்று சுமந்திரன் வுருதுதல், தை
 ல-21

கேடகம், திருவடி-33
 கேடு, மந்திர-23
 கேண்ம - கேண்டி நென்பதன்
 விகாரம்: மந்திர-15
 கேண்மை உரிமை: கங்கை-57
 கேண்மை யுகந்தவர் - இராமன்:
 குகப்-18
 கேண்மோ, நகர்-87
 கேழ் - ஒளி: நகர்-182, ஒப்பு, கு
 கப்-35, சிறம், ஆறுசெல்-48
 கேழ்கிளர்கை, பள்ளி-89
 கேழ் வெயிற்றிடைவிளை & இளம்
 பிறையிடைமறு: திருவடி-119
 கேள்-சுற்றம், கங்கை-73
 கேள்வர்-கண்வர்: கைகேசி-46
 கேள்வன் - கண்வன்: கைகேசி-
 10
 கேள்வர் பொன்றமுன்னம் பொ
 ன்றுதல் மாதார செயல், கைகே
 சி-37
 கேள்வி-வேதம், தைவ 69
 கேள்விச்செல்வம்-பரம்பொருள்:
 தைவ-69
 கேளா, கங்கை-63, கைகேசி-83
 கை, தைவ-2, பக்கம்: சித்திர 46,
 குகப்-66
 கைக்கொளு மண்டக் கலம், ப
 ன்ளி-103
 கைகயி, கைகேசி-7
 கைகலத்தல் - ஒழுங்காகத் திரளு
 தல், ஆறுசெல்-57
 கைகளார் கண்களி லெற்றுதல்
 முளரி மேல்விழும் மதுகரங்கடிவது
 போலும், நகர்-173
 கைகளிற் கண்மலர் புடைத்தல்,
 திருவடி-83
 கைகளும் கண்களும் கமலம் போ
 லுதல், சித்திர-44
 கைகளைத்தலைமேல்வைத்துக்கொ
 ண்டமுதல், நகர்-198
 கைகளைத்தலையினேந்துதல், பள்
 னி-3
 கைகால்முதலியஉறுப்புக்கள்தோ
 ன்ற அணையிற் படுத்திருக்குங் கை
 கையி x நாற்கடற் படுமணி நளிணம்
 பூத்ததோர் பாற்கடற் படுகரைப்
 படுளவல்லி: மந்தரை-42

கை குழவி மறத்தல், நகர் -
 212
 கைகேசி, நகர்-64, 95 & கணிகை,
 நகர்-109
 கைகேசிக்கு இராமன் மாநிலம்
 முதலியன உதவியது, நகர்-62
 கைகேசியும் கூனியுமல்லாது கொ
 டியார் யாருளர், நகர்-103
 கைகேசியைக் கண்டு நாட்டே
 யுறையின் என்றன்மை நன்று, நக
 ர்-64
 கைகேசிவரத்தா லுயிரைமாய்வித்
 தான், நகர்-72
 கைகேயி அருந்துறந்தனன், மந்த
 ரை-73
 கைகேயி இரக்கமின்றி யிழித்துக்
 கூறல், கைகேசி-30
 கைகேயி இராமனை யேவியது,
 கைகேசி-107
 கைகேயி சாரத்தியஞ் செயச் சம்
 பரனைத் தசரதன் வென்றது, மந்
 திர-21
 கைகேயி சொல்லால் தசரதன்
 கொண்ட வுருத்தம், கைகேசி - 11
 முதல் 15
 கைகேயி தன்னை யலங்கோலமா
 கச் செய்து கொள்ளுதல்; மந்த
 ரை-85
 கைகேயி மனம் கோசலையறிவை
 யொத்தல், மந்தரை-51
 கைகேயிமாத்நிரம் வன்னெஞ்ச
 னாதல், கைகேசி-16
 கைகேயியின் கபடமில்லா மறு
 மொழி, மந்தரை-46
 கைகேயியின் கைதவம் அறியாய்
 போலுமெனல், பள்ளி-96
 கைகேயியின் கொடுமை, நகர்-44, 49
 கைகேயியின் செயலைப் பாரோர்
 கொள்ளார், பள்ளி-83
 கைகேயியினிடம் இராமனை உன்
 புதல்வனெனல், நகர்-42
 கைகேயியி னிரக்கமின்மை இரா
 மன் பரக்குந். தொல்புகழ், மந்த
 ரை-78
 கைகேயியினுவகை இராமபட்டா
 பிஷேகத்தில் மிகுதியெனல், கைகே
 சி-97

கை கேயியே காடு செல்லுமாறு
இராமனைச் சொன்னான், நகர்-46
கைகேயியைக்கண்ட இராமன் x
தாயைக்கண்ட ஆண்கன்று, கை
கேசி-104
கைகேயியைக் கொல்லாமையுக்குக்
காரணம், ஆறுசெல்-55
கைகேயியைத் தேவியாகக்கொண்
டேனலே நென்னுதல், நகர்-48
கைகேயியைப் பழித்தல், நகர்-
44-49
கைகேயி வரங்கேட்டல், கைகே
சி-10
கைகேயி வனமே கென்று சொல்
லத் தானே வருதல், கைகேசி-103
கைகேயி வாள் பழிபூண்டான்,
பள்ளி-85
கைஞ்ஞிறை நிமிர்க்கண், வனம்-6
கைத்தசொல், தைல்-53
கைத்தலத்து இடருறுவானையெடு
த்தல், நகர்-15
கைதர, மந்திர-17: ஆறுசெல்-13
கைதவம், பள்ளி-96
கைதுடைத்து-கைவிட்டு, நகர்-160
கைதொழுது, மந்திர-13, 53, கங்
கை-26
கைநீட்டுதல், வனம்-47
கைம் மயில், சித்திர-29
கைம் மலை, ஆறுசெல்-47
கைம்மறித்தல், நகர்-137
கைம்மாறு - பிரிதியுபகாரம்: கை
கேசி-89
கையடை-அடைக்கலப் பொருள்:
மந்திர-87
கையணை, தைல்-16
கையார்களை, நகர்-83
கையாச்சிலை, நகர்-74
கையால் இருபதமேற்றல், பள்
ளி-113
கையானிலந்தடவுதல், நகர்-108
கையைக் கையி் நெனித்தல், நக
ர்-11
கையொடு கைகள் புடைத்தல், கை
கேயி-23
கை விடுதல் - பெருக்குதல், "கண்
னினீர்க்கடல் கைவிட" நகர்-229
கொங்கு, குகப்-25

கொங்கை x அருப்பேந்திய கல
சத்துணை: கங்கை-6
கொட்டுதல் - வாச்சியம் முழுக்கு
தல்-மந்திரை-25
கொடி x பாயினிணம்: குகப்-58
கொடிஇடைக்கு நாணித் துவளு
தல், வனம்-16
கொடிச்சி - குறிஞ்சி நிலப்பெண்:
சித்திர-22
கொடிச்சியர், சித்திர-12
கொடிச்சியரெடுத்த குறிஞ்சி, சித்
திர-24
கொடிஞ்சு, குகப்-51
கொடி நுடங்குதலின் வருணனை;
ஆறுசெல்-30
கொடி நெருங்குதல், பள்ளி-10
கொடி மழைச்சீதநீர்கொடு செல்
லுதல், ஆறுசெல்-30
கொடி முதற்றாறுநீங்கியுன்று x
சாந்து முதலியவற்றைப் பெருத
ஆடவர்தோள்; ஆறுசெல்-38
கொடியவர்களுங்கள்வோறநொடி
கிலர், பள்ளி-92
கொடியவன் செய்த தீயசெய்கை,
பள்ளி-117
கொடிய வெங்கோபத்தாற்கொதி
த்த கோளரி, பள்ளி-70
கொடியுடைப்பந்தர் - லதாதிருச
ம்: திருவடி-22
கொடியோங்கியவற்றின் வரு
ணனை, பள்ளி-30
கொடி வின்னணை மறைத்தல்,
ஆறுசெல்-26
கொடும்புணர்ப்பு, பள்ளி-71
கொடுமை, மந்திர - 21, ஆறுசெ
ல்-15
கொண்கன் - கணவன்: கைகே
சி-68
கொண்டல் - மெகம்: திருவடி-188
x இராமன்: மந்திர-53, ஆறுசெல்-28
கொண்டு - அசை: நகர் - 1, ஆறு
செல்-56, பள்ளி-34
கொணர்தல், சித்திர-29
கொப்பூழ்-குமிழி: தைல்-58
கொம்பர்-பூஞ்செடி: வனம்-11, 14
கொம்பாகள் இடைக்கு நாணித்
துவளுதல், வனம்-16

கொம்பர் கதிநிற் றோய்வன x
துறையாடும் முகிழின முலையார்:
வனம்-11.

கொம்பர் மங்கைய ரொத்தல், வ
னம்-14

கொம்பனரெரிமூழ்தல், பள்
ளி-140

கொம்பிணுடங்குதல், திருவடி-10
கொம்பு, கங்கை - 30, ஆறு செ
ல்-33

கொம்மை நன்னிதிக் குவையின்
வைவிவாழ் நிலத்தரசு, திருவடி-110

கொம்மை வெம்முலை, பள்ளி-119

கொய் குலாமலர், வனம்-29

கொய்யுநர், பள்ளி-20

கொல்லி-அரிவாளு; சித்திர-13

கொல்லும்வேல், பள்ளி-13

கொவ்வைவாய், திருவடி-13

கொழுஞ்சுடர், சித்திர-3

கொழுநர், சித்திர-12

கொழுநரோடுதல், சித்திர-20

கொழுநன், நகர்-44

கொள்கை - கருத்து; எண்ணம்:

கங்கை-46, ஆறுசெல்-3: தன்மை,

திருவடி-10

கொள்ளக் குறையாந்தியம், நகர்-62

கொள்ளை-மிகுதி; மந்தரை-29

கொள்ளை மாக்கள் x வயிரியர்:

பள்ளி-32

கொற்கொள்வேல், சித்திர-17

கொற்றத்தார், குகப்-65

கொற்றம் - அரசர் குரியது, ப

ள்ளி-126

கொற்றமங்கலம், பள்ளி-126

கொற்ற மண்கணைக் குமுறமான

மேற்றுதல், பள்ளி-126

கொற்றவர்-வீரர்: பள்ளி-13

கொற்றவன், ஆறுசெல்-3

கொற்றவன்றவஞ்செயுநான் அரு

மைநோன்புகளாற்றுதல், நகர்-21

கொற்றவனேலியது நீதியென நி

னைத்தல், மந்திர-72

கொற்றவெண்குடை, நகர்-2

கொற்றவெண்குடையான், மந்தி

திர-78

கொன்பெற்றவேல், திருவடி-61

கொன்றைக்குழல், வனம்-34

கொன்றைப்போது பொன்மாலே
மர்நூம், வனம்-3

கொன்றையில் துயிலும் கோபம்
x பொன்றினிமாலையின்மணி: வன

ம்-3

கோர், நகர்-41

கோக்கள்வைகு முற்றத்தான்; கு

கப்-63

கோக்குமரன், ஆறுசெல்-4

கோகிலஞ்செற்றதன்ன குதலை,

நகர்-234

கோங்கு, வனம்-12

கோங்குமலர் x பொற்றகடு:அம்ம

லரிற்படிந்த வண்டு x பொற்றகட்டி

லமுத்தின நீலம், வனம்-12

கோசலநாட்டின் மாறுபட்டநிலை,

பள்ளி 19-27

கோசலம், பள்ளி-18

கோசலை-கோசலதேசம்: 'தண்ட

லைக்கோசலை,' நகர்-185, கௌசல்யா

தேவி: குகப்-65

கோசலை அரசன்பார் கிடக்கக்

கண்டு விழுதல், நகர்-30

கோசலைக்கு ஏற்கெனவே யேற்

பட்ட பெருவாழ்வு:-கணவன் மன்

னர் மன்னன்: பரதன் புதல்வன்: மந்

தரை-49

கோசலைக்கு மங்கையர் நால்வர்

பட்டாபிஷேகச் செய்தியைத் தெரி

விக்கச் செல்லல், மந்திர-89

கோசலை கணவன் நிறத்து உல

கஞ் சொல்லும் பழிர்குச் சோர்தல்;

நகர்-52

கோசலைகானிடைத் தவனிலாவ

கைகாப்பெனென்றேகுதல், நகர்-28

கோசலைகுலம்பொறைகற்பு சுமந்

தவன்: பள்ளி-95

கோசலைகோயில், நகர்-1

கோசலை சுற்றத்தாரொடு தேவர்

தொழ நின்றவன், குகப்-65

கோசலை பரதனையும் குகனையுந்

தேற்றுதல், குகப்-67

கோசலை மகனைக்குறித்துவருந்து

கையில் துணைவஞ்நீ எம்மைவிட்

டிச் செல்லவாமோவெனல், நகர்-69

கோசலை மதியினால் வாழ்ந்தான்,

மந்தரை-48

கோசலைமன்னவன் வாசகத்தைக் கேட்டு வருந்துதல், நகர்-9

கோசலைமன்னவனைத்தேற்றுதல், நகர்-70

கோசலை மன்னனதுமெய்ம்முதலியவற்றைத் தைவந்திடுதல், நகர்-71

கோசலை மன்னனிடத்து மகன் மேலண்பையொழிகவெனல், நகர்-53

கோசலைமூர்ச்சித்துக் கிடக்குமாசனை நோக்கிப் புலம்பல், நகர்-31-34

கோசலையாமன்னம், நகர்-54

கோசலையின் துயர்நிலை, நகர்-11-12

கோசலையுறுதி மறந்திலன், மந்தரை-56

கோசிகனென்னும் முனிவரன், நகர்-23

கோட்டிமாக்கன், பள்ளி-31

கோட்டுதல் - அணியப்பெறுதல், ஆறுசெல்-37

கோடகம் - குதிரை, பேரொலி, திருவடி-33

கோடல், மந்திர-27

கோடி, மந்திர-65

கோடிமணி, கைகேசி-96

கோடிமேலு நிதியம், பள்ளி-6

கோடுகள் x கொடுக்கை, குகப்-53

கோத்தாய், மந்திர-1

கோதுறுகுணம், ஆறுசெல்-5

கோதானம் முதலியன கௌசலைபுரிகல், மந்திர-97, 98

கோதில் செல்வம், திருவடி-13

கோதை-மாலை, நகர்-238, வனம்-3:நான், ஆறுசெல்-30: 47

கோதைபுடைபெயர்தல், கண்சிவத்தல், கலஞ்சிந்துதல், நகர்-98

கோதையர்-மகளிர்: பள்ளி-11

கோதைவரிவிற்குமரற் கொடுத்தநிலம், நகர்-113

கோதைவில், கங்கை-46

கோப்ப-நிறைய: கைகேசி-6

கோபக்குறி, குகப்-7

கோபத்தின மின் றுயில்வதிவன், வனம்-3: கோபம் x மணி.

கோபம்மணி நிறத்தன், வனம்-45

கோமகன் - தசரதனுமாம்: ஆறுசெல்-42

கோமலரோன்-பிரமன்: திருவடி-69

கோமுடி ருடுஞ்செய்திசொல்லிய கூணிக்குக் கைகேயிமணிமாலைத்தல், மந்தரை-52

கோமுறை, திருவடி-134

கோயில்-அரண்மனை: தைவ-36, பள்ளி-1

கோரம்-வட்டில்: மந்திர-27

கோல்-அம்பு: சித்திர-15: ஆறுசெல்-50

கோல்கொள்ளுதல் - தேர்ப்பாகுசெய்தல்: மந்திர-21

கோலத்தின்றறை, ஆறுசெல்-39

கோலம், அழகு, வடிவு: கைகேசி-102, ஆறுசெல்-30

கோலம்மங்கையர், வனம்-44

கோலமழித்தல் - அலங்காரத்தைக்களைதல், சித்திர-21

கோலிற்றுறாவிய நெடுநாவாய் x காலுடைநெடுஞெண்டு. கங்கை-66

கோலுதல்-முயன்றுசெய்தல்: சித்திர-15: கருதுதல், வனம்-4

கோலைக் கொண்டிங் குற்றமகற்றிக் குறிகொண்டார், கைகேசி-25

கோலைபுழிச்சிலை, சித்திர-45

கோவைமாலை, கங்கை-21

கோவைமுத்து, ஆறுசெல்-37

கோள் - புத்திவல்லமை, மந்திர-9, யமன், நகர்-106: இடைபூறு, நகர்-135: மாறுபாடான எண்ணம், பள்ளி-78: பிடிக்கப்படுதல், பள்ளி-97: தீமை, பள்ளி-102: சுமத்தல், கங்கை-57: மறைக்கை, வனம்-17. வல்லமை, திருவடி-25

கோழிகூடியதலின் வருணனை, கைகேசி-47

கோளரி, திருவடி-67

கோளிரும்படை, திருவடி-25

கோளுடைம்பொறி, மந்தரை-14

கோலுறுமடங்கல் x பாதன்: பள்ளி-97

கோற்றுறத்தல், மந்திர-1

கோள்முறைபூட்டுதல், தைவ-47

கௌடமன் இத்திரினைச் சபித்தது, தைவ-6

சக்கரத்தவன் யோகில் தம்யனாதல்; சக்கரத்தவன்-திருமால்; மந்திர-5

சக்கரம் இரத்திர-41
சக்ரவானம் பளிங்குச்சவரிருளைக்
தேலால் எப்போதும் பிரிந்து தள
ராமை, மந்தரை-85
சகுந்தம்-பறவை: சித்திர-43
சகடம், கைகேசி-109
சகரர், நகர்-25
சங்கம், வனம்-81
சங்கை-குற்றம்; கைகேசி-65
சங்கம் முரலுதல், பள்ளி-9
சங்கார்த்தி, மந்திர-54
சங்கை தீர்தல், பள்ளி-141
சடங்கு, திருவடி-81
சடை, திருவடி-2
சடைக்கற்றை, கங்கை-18, 21
சடைகொள் சென்னியர், சித்திர-35
சடைமா மருடம் புனைதல், நகர்-57
சத்திரம்-குடை: கைகேசி-95
சதமகற்கு அரசளித்த வாழியான்-
தசரதன்: திருவடி-63
சதுரங்கசேனைசெல்லுதலின் வரு
ணனை, ஆறுசெல்-32
சந்தங்கமழுந்தோள், நகர்-82
சந்தம்-சந்தனம், மணம், அழகு;
நகர்-82
சந்த முதலியவற்றை வறியோர்
கொள்வழங்குகன நிறைத்தல், கை
கேசி-93
சந்தனஞ் செறிந்தமலை - சித்திர
கூடம், சித்திர-1
சந்திரற்குவமை வெண்குடை, மந்
திர-6
சந்திரனையலிமானம், தைல-61
சந்திரோதயத்தைக் கண்டகடல்
x இராமனையழைத்துவரப் புறப்படு
மாறு அறைந்த பறையோசை கே
ட்ட நகர், ஆறுசெல்-24
சந்திரோதய வருணனை, தை
ல-49, 50
சபதஞ் செய்கையில் அறம் நடுங்
கும், பள்ளி-96
சம்பகநதம்பொழில், தைல-15
சம்பரன், மந்தரை-81, பள்ளி-53,
திருவடி-63
சம்பரனையமர் வென்றாய், தைல-
68

சமைத்தல்-இயற்றுதல்: மந்தரை-
24: அமைத்தல், மந்தரை-15
சரணம், நகர்-89
சரதம்-திண்ணம், மந்தரை - 57,
திருவடி-27, 96
சரந்தாழ்வில், கைகேசி-34
சரயு, பள்ளி-130
சரிதல்-கீழேசிறுதல், மந்திர-58
சருமன்-தோலைபுடையவன்: வன
ம்-21
சல போசனன், நகர்-79
சலம்-கவலை: கோபமுமாம்: மந்திர-
8, கைகேசி-13, சித்திர-6
சலம்பிறிதுறுதல், பள்ளி-95
சலித்தல்-கோபித்தல்; நகர்-136
சலியா நிலை, நகர்-63; நிலைநின்றாய்
போல் என்றும் பாடமுண்டு.
சன்னத்தன் - ஆயத்தமானவன்,
போர்க்கவசம் பூண்டவன், நகர்-126
சனகன்பூவை, திருவடி-92
சனகன்மாமடமயில், சித்திர-1
சனகன்றையல், நகர்-60
சனகி, மந்திர-42, மந்தரை-88,
வனம்-39
சனகி பூர்த்தேவி சீதேவி முதலி
யோரினும் நல்லன், மந்திர-42
சாகலாவியர், நகர்-19
சாடுதல்-மோதியுதித்தல்: குகப்-22
சாதுகர், திருவடி-35
சாதுகை-நல்லொழுக்கம், சாதுத்
துவமுமாம்: கைகேசி-66
சாந்தம், நகர்-184; ஆறுசெல்-47
சாந்துகொடப்பிறைபோல் வாச
கத்தாற் குளிர்தல், திருவடி-5
சாபத்தால் தசரதன் மகிழ்தல்,
நகர்-90
சாய்-பெருமை; கைகேசி-53
சாயல்-வடிவொப்புமை, வனம்-4
சார்தல் - வந்துசேர்தல், கங்கை-44
சார்பு-இடம்: பள்ளி-53
சாரல்-மலைத்தாழ்வரை; சித்திர-2
சாரை பாம்பின் தலைய ஆம்பல்,
தைல-51
சாமதீதம், கைகேசி-60
சால, மந்திர-64
சாலி, பள்ளி-21
சாலை - பரணசாலை: சித்திர - 45,

திருவடி - 6, x மாயகீங்கிய சித்
தனை, மாமறை, பாந்தடல், வைகுந்
தம்: சித்திர-51

சாளரம், நகர்-200

சாற்றுதல் - பறையறைவித்தல்,
மந்தரை-21, 25

சான்றவர், திருவடி-126

சான்றவர் குழாம், திருவடி-89

சான்றவர்குழு-மந்திரிமார் முதலி
யோர்: திருவடி-137

சான்றிமையோர்குலம், கைகேசி-8
சான்று, பள்ளி-86

சான்றெனநின்ற நீ, நகர்-169

சானகி, திருவடி-82

சானகியின் கையை இராமன் பற்
றக் கண்ட கண் கர்னபோகக் காண
ல், நகர்-61

சிக்கற, திருவடி-118

சிக்கறத்தெரிதல், சித்திர-32

சிக்கு, சித்திர-32

சிகையிழுத்தல், பள்ளி-25

சிங்கக்குருளாக்கிடுவனை நாயின்
குட்டிக்கிடுதல் x இராமனுக்கு உரிய
இராச்சியத்தைப் பரதனுக்குத் தரு
தல்: நகர்-117

சிங்கவேற்றையவீரன், கங்கை-14

சித்தர் திகைத்தல், நகர்-22

சித்திரகூடத்து அருவியில், மணி
யோடு அரம்பையரின் கற்பகமலரும்
இழியும், சித்திர-21

சித்திரகூடத் தேவருங் கைத்தொ
ழுவது, வனம்-33

சித்திரகூடம், கங்கை-68, வனம்-
47, திருவடி-24

சித்திரச்சுவர் தீட்டிய சேனைப்பத்
தி x பரதனுடன்சென்ற சேனை: ஆ
றுசெல்-19

சித்திரமுடி, மந்திர-75

சிதர்ந்து சிதறுதல் - நாற்புறமும்
சிந்துதல், பள்ளி-20

சிதைவித்து-நெடுத்து: நகர்-127

சிதைவில் செய்யையும் சொல்லுந்
தாங்கியவன் பிரமன், திருவடி-73

சிந்தனை-எண்ணம், ஆறுசெல்-11,
பள்ளி-80, குகப்-47: கவலை, குகப்-35

சிந்தனை யுணர்கிற்பான் - குகன்
கங்கை-64

சிந்தித்தல், சித்திர-53

சிந்து, ஆறுசெல்-32

சிந்துதல்-கொழித்தல், குகப்-59

சிந்தை-மனம், எண்ணம், கவலை:
மந்திர-73, 76, கைகேசி-20, நகர்-
172, நகர் - 172, குகப் - 32,
திருவடி-103

சிந்தைகுறைதல், திருவடி-93

சிந்தை தளர்வுற்றயர்தல், நகர்-90

சிந்தைதெளிவி, நகர்-93

சிந்தைபுரண்டு பொங்கிய உவகை,
மந்திர-31

சிந்தையார், திருவடி-93

சிந்தையார, பள்ளி-42

சிந்தையில் செறிநிண்மை, கை
கேசி-57

சிந்தையொத்தல், மந்திர-78

சிபிசக்கரவர்த்தி பிரதிஜ்ஞை தவ
ருமல் உடலையறுத் தீர்த்தது, கைகே
சி-13

சிரித்தபங்கய மொத்த செங்கணி
ராமன், கைகேசி-50, சிரித்தல்-மலர்
தல்.

சிருங்கிபேரம், கங்கை-86

சிருங்கிபேரியர்கோன், குகப்-47

சில்பகல், பள்ளி-113

சில - இரண்டு: மந்திர-59

சிலம்பிநூல், சித்திர-32

சிலம்பிற் சிலம்பும்புள், கைகேசி-48

சிலம்புதல் - ஒலித்தல், நகர்-211

சிலிர்த்தல், மந்தரை-27

சிலை - வில், நகர்-74; சித்திர-13,

x மேகம், குகப்-20

சிலைக்குரிசில், மந்திர-52

சிலைக்குன்றவர், சித்திர-22

சிலைபூணூற்கை, கங்கை-61

சிலையதனினிற்றல், கங்கை-53

சிலைவில், பள்ளி-50

சிலைவேடர், கங்கை-62

சிலந்தவாய்ச்சீதை, மந்தரை-55

சிலப்புறுமலர்-செந்தாமரை மலர்,
மந்திர-32

சிலல், பள்ளி-14

சிலன் சேர் வெள்ளிக்குன்று,
குகப்-45

சிலிகை, பள்ளி-35, குகப்-72

சிறிறவை, கைகேசி-81; நகர்-124

சிறந்ததம்பி-பாதன்; நகர்-17
 சிறந்தவர் - மேம்பட்டவர், மந்திர-43
 சிறிஞர் x அறிஞர்: ஆறுசெல்-45
 சிறிதுதேறுதல், பள்ளி-57
 சிறியதாய், மந்திர-1
 சிறுக்கட்குளி, திருவடி-35
 சிறுசுறுகை x தளவு, வனம்-9
 சிறுதொழில், பள்ளி-108
 சிறுமன்கன்று நீர் நுகர்காளிந்தி, வனம்-34
 சிறுவன்கள் முற்றின் முகையிற் குடைந்து செல்லாது மலர்ந்த மலரிற் படிதல், வனம்-12
 சிறுவர் செய்கடன் செய்து தீர்த்தி, பள்ளி-123
 சிறுவர் செவ்வியர் அறத்துறை திறம்பலர், மந்திர-46
 சிறுவன் - புத்திரன், நகர்-113
 சிறுவனாகியே யவத்தனாதல், பள்ளி-137
 சிறுவிலை-ஷாமகாலம்: தைல-53, பள்ளி-112
 சிறை - சிறகு, காவற்சாலை: மந்திர-24, 64, குகப்-71
 சிறைகோலி - சிறைகப் பிரித்து விரித்து, சித்திர-31
 சிறைதுள்ளிமீதமுபுள், கைகேயி-48
 சிறைதுறத்தல், மந்திர-64
 சிறைமாவண்டு, வனம்-13
 சிறையான கரம், கைகேசி-47
 சிறையிழந்த வன்னம் x இராமனை யல்லது புதல்வரைப் பெருத்தேவியர்: நகர்-181
 சிறைபுடையன அம்புகள், திருவடி-38
 சின்ன - சிறிய: அல்லது சின்னம்-கிழிக்கப்பட்ட: நகர்-195
 சின்னந்தருமலர், கங்கை-7
 சின்னபின்னஞ் செய்தல், ஆறுசெல்-55
 சின்னமலர் அளகநன்னுத லப்புதல், வனம்-14
 சினக்குறும்பு, பள்ளி-49
 சினச்சேற்றம், திருவடி-3

சினத்தால் முகஞ்சிவத்தல், திருவடி-23
 சினத்தின் குறிகள், பள்ளி-66-69
 சினயானை, மந்திர-4
 சினை - கிளை; வனம் - 18, 38
 சேக்கார், வனம்-1
 சேதப்பணிநீர், நகர்-39
 சேதை, மந்திர - 61, நகர் - 107, 151, கங்கை 46
 சேதை கங்கையில் மூழ்கியெழுதலின் வருணனை, கங்கை-24
 சேதைகையைப் பற்றிக்கொண்டு இராமன் கங்கையி லாடுதல், கங்கை-16
 சேதை கொண்கன், மந்திர-61
 சேதைதந்தை உந்தை வாழ்வினை யொழிப்பான், மந்திர-74
 சேதை நின்கேள், கங்கை-73
 சேதை பெண்மை யென்னு முடலுக்கு உயிர், சித்திர-14
 சேதைமனவாளன்றன்னோடு காடுபுகுதல் அன்றேலெரிபுகுதல், நகர்-107
 சேதையாங்கொடி, ஆறுசெல்-28
 சேதையாந்திருமகள்மணம், மந்திர-31
 சேதையுடன் இராமன் வருதல் x மின்னோடு மேகம்வருதல்; கங்கை-4
 சேயந்தாக்கிய யானையின் முத்து உதிர்த்துக் கிடப்பவை x குங்குமக் குழம்பில் வீழ்ந்த முத்தாகாரத்தின் முத்து, சித்திர-6
 சீர்த்தி-யிகுபுகழ்: நகர்-132, குகப்-32
 சீரங்கொடுத்தவன் - கைகேயி: குகப்-20
 சீரியவல்லன செப்பல், தைல-46
 சீரை சாத்துதல், நகர்-153, ஆறுசெல்-52
 சீரையின்பொலிவு, நகர்-163
 சீலம், மந்திர-10; மந்திர-19
 சீலமன்றியும் செய்தவம் வேறுளதோ, வனம்-44
 சேற்றசீகனல் x மின்: நகர்-126
 சேற்றம், நகர்-129
 சேற்றம் நீவனம்போருமிப்போதன் றியாண்டு அடுப்பது, நகர்-130
 சேற்றமின்றித் தீயெழுநோக்குதல், கங்கை-35

செற்றமெடுத்தல், குகப்-6
சீகம் துன்புள்தானுல்தான்உளது,
கங்கை-74

சுட்டுதல் - ஆராய்த்தறிதல், தை
ல-81

சுடர், வனம்-12

சுடர்க்கணை, திருவடி-32

சுடர்தருதல், சித்திர-2

சுடருங்காசு, குகப்-40

சுடருறுவடிவேல், கங்கை-75

சுடுகணை, கங்கை-37

சுடுதல் - வருத்துதல்; திருவடி-41

சுண்டிதல் - இன்றிப்போதல்; தை
ல-64

சுண்ணம், வனம்-15

சுண்ணம் மலர் சாந்துகனகங்களை
ந்துவதுதல், கைகேசி-85

சுணங்குதேமல், வனம்-15

சுந்தரக்குரிசில், ஆறுசெல்-2

சுந்தரத் தடந்தோளமைந்த மைந்
தன், மந்திர-74

சுந்தரத்தோளவன், ஆறுசெல்-54

சுந்தரம், கைகேசி-99

சுந்தரவதனம், நகர்-179

சுந்தரவரிவிலான் - பாதன், குக
ப்-17

சுமன்மை-சுட்டம்: கைகேசி-68

சுமந்திரப்பெயர், ஆறுசெல்-3

சுமந்திரன், மந்திர-47, 50, 67, 74,
கைகேசி-78, தைல-56, ஆறுசெல்-
4, குகப்-47, திருவடி-89

சுமந்திரன் குகனைப் பாதனுக்குத்
தெரிவித்தல், குகப்-25

சுமந்திரன் தான் தாயின் விதியி
னிற் கொடுமைமிக்கவ னெனல்,
தைல-20

சுமந்திரன் மந்திரி, தைல-18

சுமந்திரனிடத்தித் தந்தை முதலி
யோரிடஞ் சொல்லுமாறு இராமன்
சுறுவான், தைல-33

சுமித்திரை இலட்சுமணனுக்கு
உபதேசித்தது, நகர்-151-152

சுமித்திரையோடும் நெடியான்மே
லிடம் போதல், மந்திர-94

சுர வருணனை, வனம்-88

சுரிகை, நகர்-178; பள்ளி-18;
சித்திர-49

சுருதி-இசை, கங்கை-5: வேதம்,
கங்கை-9

சுருதி கற்றுயர் தோயிலர்; கங்
கை-9)

சுருதிநில் விடாவின்றவர், திரு
வடி-105

சுருதிபோற்சுடர்மரகத், சித்திர-8

சுருதியின் மந்திரச்சுற்றம், மந்
திர-73

சுருதியோர், கங்கை-25

சுரும்பு, குகப்-2

சுரோசனன், நகர்-79

சுவடு-அடையாளம், தேர்ச்சுகடு;
தைல-81

சுவர், சித்திர-47, குகப்-51

சுவல்-பிடரி: குகப்-51

சுவை-இனியபண்டம்; கங்கை-61

சுவையமுது-சுவைக்கும் அமுது;
கங்கை-5

சுழி - வஞ்சனை, பள்ளி-74

சுழிக்கும்வினை, நகர்-49

சுழித்தல் - சுழிக்கப்படுதல்; சித்
திர-21:

சுழியுடன்கூடி யிருத்தல்: குகப்-458

சுழிபடுதல் - சுழி பொருந்துதல்;
கங்கை-24

சுற்றத்துனார், பள்ளி-1

சுற்றத்தும்பிக் குழாத்திற் சுற்று
தல், கங்கை-54

சுற்றம், கங்கை-37

சுற்றார் மணிவடிவான், நகர்-118

சுற்றுதல் - சூழ்ந்துவருதல், பள்
ளி-13

சுற்றுற்போக்குதல், சித்திர-47

சூட்டல், ஆறுசெல்-17

சூடகம், குகப்-58

சூழனகரம், பள்ளி-66

சூடுதல் - பெறுதல்: மந்திர-14

சூதப்பசுந்தேறல், பள்ளி-21

சூதுமுதலிய துயர், மந்திரை-12

சூர் அற்றதுறப்பிலர்: தைல-80

சூரமகபிரி, சித்திர-23

சூரியகுலத்தரசர் வசிப்புடனருளா
ற் புகழுடன் அரசுகடத்தி இருவினை
முடித்தல், மந்திர-46

சூரியகுலத்தவர் அயன் முதலோ
ரும் ஏத்தும் புகழினர், ஆறுசெல்-10

சூரியகுலத்து வேந்தர் கடைமுறை மக்கள்தாங்க உய்த்துபோதல், மந்திர-66

சூரியகுலநாயகன் - நாராயணன்: மந்திர-69

சூரியன் & மருடம்: கைகேசி-102

சூரியன் தன்னுதயத்தால் பிறப்பையும், அத்தமனத்தால் இறப்பையும் உணர்த்தல், கங்கை-55

சூரியன் துகளிலழுந்துதல், திருவடி-21

சூரியன்வெம்மை துகளா லாறுதல், திருவடி-21

சூரியன்போல விளங்கும் ஆபரணம், கங்கை-9

சூரியனேநோக்கித் தாமரை மலர்தல், கங்கை-56

சூரியாத்தமனம், தைல 3

சூரியாத்தமனவருணனை, திருவடி-91

சூரியோதயவருணனை, கைகேசி-61, தைல-79

சூல் - கருப்பம், பள்ளி - 37; உட்குடைவு: கங்கை-32

சூல்வயிறு, வனம்-17

சூலிளம்பிடி, சித்திர-10

சூலுதல் - குடைதல்; நகர்-178

சூழ்ச்சி - தத்திரம், ஆலோசனைத்திரம்: மந்திர-12; மந்தரை-77; பள்ளி-78; சூகப்-12

சூழ்ச்சியினிருக்கை - மந்திராலோசனைச்சபை; மந்திர-4

சூழ்தல் - ஆலோசித்தல்; நகர்-14

சூழமைந்தசூரும்பு, பள்ளி-34

சூழல் - இடம், கைகேசி-103, வனம்-7, சூகப்-41

சூழி - முகபடாம்: திருவடி-36

சூறையடுதல்-அலைபடுதல்: சூகப்-20

சூறையாடுதல் - கொள்ளையிடுதல்: நகர்-202

சூறறுகட்டுரை, பள்ளி-97

செக்கர், சித்திர-27

செக்கர் வருணனை, சித்திர-41

செகுத்தல்-அழித்தல்; மந்திர-79

செங்குணை-இராமன், திருவடி-125

செங்குதிர்ச் செல்வற்கும் வீரனுக்கு சிலேடை, கங்கை-49

செங்குதிர்ச்செல்வன், வனம்-34

செங்கழுநீர் குவிதல், தைல-51

செங்கனிவாய், நகர்-101

செங்கான் மடவன்னம், கங்கை-8

செங்குங்கும், சித்திர-25

செங்கை, நகர்-4

செங்கைபற்றுதல், கங்கை-16

செங்கோனெறி, திருவடி-66

செஞ்சடைத்தவர், திருவடி-95

செஞ்செவே, சித்திர-20, கங்கை 56, ஆறுசெல்-12

செடி - மரம்: திருவடி-22

செண்டியங்குபரி, பள்ளி-11

செந்தழல் புரி செல்வன், வனம்-22

செந்தாமரைத் தடங்கட் செவ்வியருணைக்கம், நகர்-114

செந்தேன், சித்திர-10

செந்தெலங்கமுனி, பள்ளி-116

செம்மல், கைகேசி - 89, திருவடி-89

செம்மருதையிற் சிலவர் முந்தினர், நகர்-174

செம்மாமயிற் கோசலை, நகர்-91

செம்முகக்கார் - யானை: ஆறுசெல்-32

செம்மை - நேர்மை. மந்திர-11:

முறைமை, மந்திர-26; நெய்நிலைமை, மந்திர-87; செப்பம், திருவடி-110

செம்மை நன்மனத்தண்ணல்-பரதன்: பள்ளி-119

செய்கை, மந்திர-10, ஒழுக்கம்: மந்திர-16

செய்தக்கது, சித்திர-56

செய் புனல் மறத்தல், நகர்-212

செய்யக்கடவசெயல், தைல-76

செய்யதாமரைத்தான், கங்கை-25

செய்யபாதம் - செந்நிறத்திருவடி, சித்திர-52

செய்வது - வியங்கோள்: மந்திர-50

செய்யாளும் நிலமாதும் உன்னைப் பிரிந்து உய்யார், நகர்-65

செய்யான் - நேர்மையானவன், செந்நிறமுடையவன்: நகர்-58

செய்வன, திருவடி-78

செயல் - அழகு: சித்திர-49

செயிர் - குற்றம்: மந்திர-64

செருக்களத்திறத்தல் துறத்தல்
இரண்டில் ஒன்று மூத்த அரசர்க்கு
உரியது, மந்திர-30

செருக்கு, பள்ளி-63

செருந்தி மலரினமீது வண்டு
மொய்க்க இடையே அசோகு தோன்
றுதல் x பொன்னைப் பொதியவைக்
கும் கரிகளினிடையே நெருப்புச்
சுவாலை தோன்றுதல்: வனம்-8

செருப்பு, கங்கை-29

செருமுதத்துத் தெவ்வருக்கொ
கின்ன, பள்ளி 107

செருவலியன், கங்கை-49

செல்கதி - இராமன்: கங்கை-9

செல்வத்திற்கு வரம்புண்டு, சித்
திர-57

செல்வம் - பயன்: தைல-69

செல்வம் நீபடியென்றான், திரு
வடி-23

செல்வம் முதலியன விட்டவர்,
மந்திர-22

செல்வம் வந்தியைகவென்ன இரா
மனிடம் குணங்கள்வையும், மந்திர-
83

செல்வன் - இராமன்: தைல-21,
வனம்-29

செல்வன் - ஐங்கமம்: ஆறுசெ
ல்-9

செல்வு - செல்வம்: நகர்-152

செல்வு, சித்திர-9

செல்வரிபரந்தகண் x குருகிவான்:
சித்திர-3

செவ்வழித்தன்று, திருவடி-130

செவ்வழியுருட்டுதல், பள்ளி-51

செவ்வழியுள்ளத்தண்ணல், குக
ப்-88

செவ்வாய்ப்பைங்கிளி, வனம்-5

செவ்வி - அழகு: நகர்-114

செவ்வியகுமார், நகர்-162

செவ்வியர் - சுதமாக இருக்கின்ற
னர்: மந்தரை-46

செவ்வியோர், மந்தரை-20

செவ்சிட, நகர்-224

செவியுல றுகர்வதோர் தெய்வத்
தேன் இராமன்முடிசுவிப்பானென்
பது, ஆறுசெல்-23

செவியிற் சார்தல், நகர்-96

செறிதல் - நெருங்குதல்: கங்கை-
21; 33 சித்திர-15

செறிபுனல்: கங்கை-71

செறியிதழினசோகம், வனம்-8

செறு - இடம், வயல்: நகர்-235

செறுதல்-அழித்தல்: மந்தரை-75

செறுநர், பள்ளி-113

செறும்பு x வன்மயிர்: கங்கை-33

சென்றதேர், தைல-2

சென்னி, குகப்-32

சென்னி மண்ணுற வணங்குதல்;
கைகேசி-104

சென்னியிற் கொள்ளுதல், திரு
வடி-128

சென்னெறி, கங்கை 68

சேடகம் - சிறப்பு, திரட்சி: கை
கேசி-57

சேடியர்-தோழிமார்: திருவடி-13

சேண் - அகலம்: நகர்-130

சேணர்மாப்பு, நகர்-66

சேணுயர் தருமம், திருவடி-47

சேணுலாவியநாள், கைகேசி-46

சேணுறநெறி, கங்கை-77

சேணெறி-மிக்கதாரம்: சித்திர-52

சேதாம்பல், நகர்-101

சேதித்தல்-துணித்தல், மந்தரை-67

சேந்தகண்ணநீர், திருவடி-90

சேந்தகை, திருவடி-78

சேந்தொளி, வனம்-5

சேந்தொளியிரிதல், கங்கை-67

சேமம் - காவலிடம், காவல், கை
கேசி-49; தைல-48

சேய் - புதல்வன்: கைகேசி-10

சேய் வனமான மாய்ந்து வாளுள்
வேனெனல், கைகேசி-44

சேயர், நகர்-186

சேயன், தைல-60

சேயொர், கைகேசி-59

சேரை - சாரை: தைல-51

சேல் x விழி: கங்கை-24

சேல்பாய மலர்வாய்ப் படிந்திருந்
தவண்டு மேலெழுதல், கங்கை 8

சேலாகியமாமுதல்வன், நகர்-78

சேலுடைநீர், கங்கை-66

சேவகம் - வீரம்: மந்திர-79; படி

க்குமிட மென்னவுமாம்: தைல-12

சேவகன் - வீரன்: மந்திர-79

சேவடிச்சமலப்பூ, குகப்-34
 சேவடிப்போது, நகர்-227
 சேவடியிற்பூட்டியகை, குகப்-34
 சேற்றடங்கட்டிரு, பள்ளி-37
 சேற்றினமரைமலர், ஆறுசெல்-29
 சேற்றிற்பேன் றந்தாமரை, கங்கை-56
 சேறல், திருவடி-141
 சேறிரண்டினையகதி நாவாய்கட்
 குள்ளமை, குகப்-52
 சேர்பகதி சுமந்திரன், தைல-78
 சேனை, கங்கை-72
 சேனை கடலினும் மிக்கது; ஆறு
 செல்-43
 சேனையகமலத்தோன் கண்ணினும்
 மனத்திலும் நெடிது, ஆறுசெல்-43
 சேனையகிதியின்வருணனை, ஆறு
 செல்-36
 சேனையறுபதினாயிர மக்குரோணி,
 குகப்-62
 சேனையாம் வேலை, குகப் 4
 சேனையில்லையால் வாசசியமெது
 வும் ஒலியாமை, ஆறுசெல்-38
 சேனையிற்செல்வச்சிறப்பும்ஆடவர்
 மகளிர் கூடிச் சுளித்தலுயில்லாமை,
 ஆறுசெல் 42
 சேனையுமாருயிருங்கொடுபோதல்,
 குகப்-17
 சேனையைத் துகளி னோக்குதல்,
 குகப்-7
 சேனையை யக்கரையிலிறக்கி வறி
 யன வணுகுநாவாய் றீரைச் சொரி
 ந்து உவரிக்குமீளும் மழை:குகப்-57
 சேனைவெள்ளம், கங்கை-47
 சொல்-புகழ்:திருவடி-61
 சொல்லான் மலர் குட்டுதல், கங்
 கை-14
 சொல்லுஞ்சினமும் உணர்வொடு
 சோர்தல், திருவடி-51
 சொல்லுஞ்சொல் வல்லான், நக
 ர்-140
 சொல்லெனு மயிழ்து, ஆறுசெ
 ல்-22
 சொல்லெனு மின்னறவு, மந்தி
 ர-77
 சொல்வகுத்தல், நகர்-87
 சொற்பு-சொல், நகர்-16

சொற்பொய்ம்மாணமற்குப் பெர்
 ன்றே தீர்தல், நகர்-43
 சொற்றமை, நகர்-90
 சொற்றளிமாரி, நகர்-125
 சொற்றறை யறிபெருமையான்,
 மந்திர-14
 சொன்மற்றுகரைப்பெற்றார் துயர்
 தீர்த்தார், மந்திர-70
 சொன்முறைகடவாமை, கங்கை-75
 சொன்னரீர்மையாற் றெழுதல்;
 பள்ளி-121
 சோகந்தீர்ப்பவன், நகர்-29
 சோகபங்கம்; சித்திர-56
 சோகவிடம், கைகேசி-11
 சோதி, கங்கை-1
 சோதிடவித்தகர், மந்திர-88
 சோதிமணித்தேர்ச் சுமந்திரன்;
 தைல-74
 சோதியார்தன்மையிற் றுயிறல்,
 திருவடி-120
 சோர்தல் - தளர்தல்: கைகேசி-3,
 திருவடி-51
 சோர்வுபார்த்தரசுவெளவுதல் ப
 கைவாச்செயல், திருவடி-102
 சோரி - இரத்தம்: கைகேசி-18
 செக்கர்: சித்திர-41
 சோலை, சித்திர-16
 சோலைகளுங் கிரிகளுஞ் சுண்ண
 மாதல், திருவடி-20
 சோனை-விடாப்பெருமழை; மந்த
 ரை-85
 சோனைபடுதல் - இடைவிடாது
 பொழிதல்: குகப்-20
 சோனைவார்த்துழல், சித்திர-19
 ஞாப்பு - போர்: வனம்-43
 ஞாலநங்கை மறுத்துமொருவற்கு
 மணத்தின் பாலளல்லன், மந்திர-79-
 இல்-1
 ஞாலம், கைகேசி-5, 22, பள்ளி-78
 ஞாலமாளுதியென்று வனமேகெ
 னல், வனம்-26
 ஞாலமூன்று, பள்ளி-86
 ஞானியும் வருந்தல், நகர்-103
 ஞிறை-நிறை: வனம்-6
 ஞெண்டு, கங்கை-66
 ஞெண்டெ இப்பியும் ஆகங்கனிவா
 னையும் வேடும் தம்வயிற்றிற் பிறந்த

பெர்ருளால் மாய்வுதிலுவமை, தை
வ-66

தக்கன கனி, வனம்-28

தகர்தல்-உடைதல்:மந்தரை-36

தகவில வேடம், வனம்-24

தகவு-தகுதி: நகர்-31, நல்லகுண
ம்: தைவ-13

தகவுடையோர் சிந்தையினுஞ் செ
ன்னியினும் வீற்றிருக்குஞ் சீர்த்தி
யான், குகப்-32

தகவோய், மந்திர-37

தகுதற்கொத்த சனகி, நகர்-60

தகுதியின்மையணி நகர்-188

தகை-செய்தி, தைவ 85: தன்மை,
மந்திர - 17, வனம்-17: பெருமைக்
குணம், தைவ-64

தகைதர, மந்திர-17

தகைமேவருகலம், ஆறுசெல்-34

தகைவு - தடுத்தல், நகர்-28

தர்க்கு - தருக்கு, கொடுமை: திரு
வடி-16

தசரதன் அசுவமேதம் இராசசூய
ஞ்செய்தவன், பள்ளி-54

தசரதன் குடைதவிர மற்றையோ
ர்குடையுடன்கூடியபரதன் சேனை x
மீன் பூத்ததாகிலும் மதிநீங்கிய கங்
குல்: ஆறுசெல்-35

தசரதன் கைகேயியைத்தாரமல்ல
ளென்று துறத்தல், நகர்-50

தசரதன் கைகேயியைப்பழித்தல்,
கைகேயி-37-41

தசரதன் கைகேயியை யிரத்தல்,
கைகேயி-26, 29

தசரதன் சாபவரலாறு, நகர்-74-90

தசரதன்சாபம்பெறுதல், நகர்-88

தசரதன் தரணிசூங்கியது வசிட்
டனருள் வழியின், மந்திர-45

தசரதன் துறவு தனக்கு இன்றி
யமையாதெனல், மந்திர-16-33

தசரதன்நரை இராவணன் தீமை
வடிவெடுத்தாற்போலும், மந்திர-3

தசரதன் நேயத்தால் நெஞ்சம்
உடலும் உருபவன், நகர்-60

தசரதன் பட்டவருத்தம், கைகே
சி-21, 24

தசரதன் பரதனை முகனன்றெனல்,
நகர்-50

தசரதன் பழிக்குப் பின்வாங்கிய
வன், நகர்-41

தசரதன் புதல்வன் பெயரைப் புச
லுதல், நகர்-39

தசரதன் புதல்வனையிழந்த பெற்
றோரைத் தேற்றியது, நகர்-87

தசரதன் மகனிடத்துத் தான்அன்
பினாற் கூறிய பட்டாபிஷேகத்தை
மிகவுகப்பக்காரணம் என் எனல், மந்
திர-81

தசரதன் மகனைக்குறித்துப் புலம்
புதல், நகர்-55-66

தசரதன் மந்திரச்சபை சேர்தல்,
மந்திர-4

தசரதன் மாதரை இரவிகண்ட
னன், நகர்-185

தசரதன் மூர்ச்சித்துத் தெளிந்து
பேசுதல், கைகேயி-31

தசரதன் வாணும் உலகும் உன்
னைப் பிரியவற்றே யெனினும் நான்
பிழையேனெனல், நகர்-61

தசரதன் வேள்விகள் யாவும் புரி
ந்த அண்ணல், மந்திர-37

தசரதனஞ்சிக் கைகேயியை வினா
தல், கைகேயி-5

தசரதனது குடைக்குச்சந்திரனும்
உபமானமாகான், மந்திர-6

தசரதன் அருணர்தேர்ப்பத்து வென்
றவன், மந்திர-21

தசரதனிருக்க இராமனாள்வது மு
றையோவெனல், மந்திர-69

தசரதனிருப்ப இராமன் மணிமு
டியேன்றான், ஆறுசெல்-19

தசரதனிந்தது அநந்தனை வேர
றுத் தருளைக் கொன்றதாகும், பள்
ளி-48

தசரதனுக்கு மந்திரிகள் அறுபதி
லாயிர், மந்திர-13

தசரதனுடலைக்கொண்டு செல்கை
யில் சாப்பறைமுதலியன ஒலித்தல்,
பள்ளி-129

தசரதனுடலைக்கொண்டு சென்ற
போது பலரும் பட்ட வருத்தம், பள்
ளி-127, 128, 130

தசரதனுயிர் இராமன், நகர்-47

தசரதனுயிரைக் கைகேயி புண்ட
தின் காரணம், நகர்-48

தசரதனுயிரை மாய்ப்பது, இராம
னது வள்ளற்றனம், நகர்-62

தசரதனே நீ தேம்பின் வையம்மு
முதுந்துயரால் மறுகும், நகர்-70

தசரதனை நகரத்தவரும் தேசத்த
வரும்இராமனைத்தேற்றிக்கொணர்வ
ரென்று ஆற்றியது, தைல-24

தசம்புவேயந்தவ ரொத்தவர், சித்
திர-36

தசைகவ்வுவன அம்புகள், திருவ
டி-38

தஞ்சம் - இரட்சகம்; நகர்-10, ஆ
றுசெல்-12; தாழ்வு: தைல-64

தஞ்சு-பற்றுக்கோடு, கைகேசி-17
தஞ்செனவொதுங்கினோர், பள்ளி-
109; தஞ்சு - சரணம்.

தட்டு, குகப்-51, திருவடி-33
தடஞ்செய்தேறினான், திருவடி-91

தடந்தோள், நகர்-95
தடம்-மலைபடி: நீர்நிலை: x வனம்

சித்திர-13, தாழ்வரை: சித்திர-4, 5
தடுக்கலாகலாத்துயரம், பள்ளி-135

தடொறுதல், கைகேசி-30
தண்டகம், தைல-81

தண்டலை - குளிரந்த இடம், சோ
லை: கங்கை-7, சித்திர-1. வயல், பள்
ளி-1

தண்டாத செங்கோற்றசரதன், ந
கர்-91

தண்டாவனம், நகர்-144
தண்டொளியருவிநீர், சித்திர-25

தண்டிறை, குகப்-31
தண்ணுமை, நகர்-209, பள்ளி-16

தண்தங்குல் - குளிர்ச்சி தங்குதல்;
ஆறுசெல்-37

தண்மை - இன்பம்: திருவடி-71
தணப்பு - நீங்குதல்: நகர்-174

தணிக்குறுபகை, பள்ளி-115
தணிதல் - மகிழ்தல், மந்தரை-83

தத்துவம் - மெய்ப்பொருள்: மந்த
ரை-22

ததைதல் - நெருங்குதல்: சித்தி
ர-8

தந்தலைபைத் தாம்துயர்விகுதியிற்
கொய்து உருட்டுதல், நகர்-178

தந்தவரத்தைத் தலிர்கெனலும்
உரமன்றியற்றமோ, கைகேசி-34

தந்தி - ஆண்யானை: சித்திர-13
தந்திரத்தலைவர், பள்ளி-128, ஆ
றுசெல்-2

தந்தியும், கைகேசி-29
தந்தைசார்விடம், பள்ளி-39

தந்தைசொன்மிக்க மந்திரபில்லை,
மந்திர-72

தந்தைதாயரே குரவர், திருவ
டி-107

தந்தை துணை - சமந்திரன்: குக
ப்-27

தந்தையர் - மூதாதையர், மந்தி
ர-69

தந்தையாமெனமாதவத்தோனைத்,
தாழ்தல், திருவடி-1

தந்தை யிறந்தபின் யார்முகத்து
விழிக்க ஆண்டு [அயோத்தி] வரு
வது, திருவடி-61

தந்தையின் கட்டளையை என்ன
விளைந்தாலும் மறுக்கலாகாது, நகர்-
18

தந்தையினாய் மந்திரியர், ஆறுசெ
ல்-52

தந்தையினுங்கனிகூரத், தழுவுதல்,
குகப் - 32

தந்தையுந் தாயுந் கொடியர், மந்த
ரை - 60

தந்தையுந்தாயுநீர், கைகேசி-106
தந்தையைத் தாய்வாயால் நான்

கொன்றேன், பள்ளி-84
தந்தையை மகன் நல்லுலகம் சேர்

த்தற்கு பகிரதன் சரிதம் திருஷ்டா
ந்தம், மந்திர-69

தந்தையைவந்தின் டஞ்சலெனது
மகன் கொன்றான், தைல-65

தபோதனர் இராமனைக்காணவரு
தல், கங்கை-10

தபோதனர்க்குக் கடவுளால் இன்
பம் x இல்லறத்தோர்க்குப் பெண்
பாலால் இன்பம்: கங்கை-11

தம்பி, சித்திர-45, கங்கை-40, 50
தம்பிக்குச் சொல்லியனுப்பிய உப

தேசம், தைல-34
தம்பியர் இராமனைத் தாங்குதல்,

திருவடி-67
தம்பியும் தானும் புக்கான், மந்தி

ர-60

தம்பியும் பொன்னுந்தானும் போ
யினான், நகர்-289

தம்பியென்னும் படியன்றி யடியா
ரினி லேவல் செய், நகர்-152

தம்முயிர்க்குறுதி யெண்ணை
மந்திரியர் குணம், மந்திர-11

தம்முன், ஆறுசெல்-24, நகர்-116,
பள்ளி-7

தமனியக்கொம்பு x மாதர்: மந்தி
ர-59

தமனியக்கொம்பு பணிபொடிப்
பணவும் பொற்பொடி பொதிந்தன
வும் எட்பொரி விரிந்தனவுமான
இளநீரைச் சுமத்தல், மந்திர-59

தமாலம், சித்திர-2

தமியன், திருவடி-83

தமியன், மந்திர-5

தமியன் வந்தது இம்மறுக்கங்
காணவோ, பள்ளி-90

தமியேன் புகழே, நகர்-61

தமியேன்வலி, நகர்-31

தமிழ், சித்திர-28

தமிழ்த்தலைவன்-அகத்தியன்: ஆறு
செல்-44

தயங்குதல் - விளங்குதல்: கைகே
சி-53

தயங்குற, கங்கை-31

தயரதன், கைகேசி - 66, 89,
நகர்-94.

தயரதன்மனை வேண்டுகல், மந்
திர-70

தயரதனுக்குக் கருடமுத்திரை, மந்
திர-75

தயாதனென்ன அயோத்திநகரம்
ஆவிர்த்தல், நகர்-218

தயரதனைப்போல் அந்தணர் முத
லிய மாந்தர்களுள்லாம் விழுதல்,
நகர்-96

தயாநிலை, திருவடி-60

தயாமுதலறம், திருவடி-55

தயிலக்கடல், தைல-76

தரங்கம்-அலை: கங்கை-19

தரணி-பூமி: குகப்-35

தரணி தாங்குதல், மந்திர-19

தரணிபாலர், ஆறுசெல்-2

தரணி பெறுதல், நகர்-72

தரத்தது, வனம்-31

தரளத்தாம்பு - முத்தமலை: நக
ர்-101

தரளம்-முத்து: மந்திர-6, மந்தரை-
36, கங்கை-7

தரித்தல் - பொறுத்தல்: மந்த
ரை-54

தரியாது-தாங்கமாட்டாமல், திரு
வடி-65

தரியேம், நகர்-86

தரு-உவம வருபு: கங்கை-1

தருணம்-இளமை: தைல-15

தருதல்-உவமவருபு: குகப்-41

தருப்பை, மந்தரை-23

தருமங் கைதர, மந்திர-17

தருமசொருபி யிராமன், மந்திர-
79, 11.

தருமத்தின்வதனம் x சந்திரன்:
தைல-50

தருமத்தைத்தந்துநாட்டுதல் அரு
மை, ஆறுசெல்-6

தருமத்தைமறப்பது வழக்கன்று,
மந்திர-48

தருமத்தை யிராமன் காண்கற்
சேர்வதாற் கைவிடுவே மெனல்,
நகர்-99

தருமநோக்குற்தோன்றல், திரு
வடி-89

தருமப்பன்னியர், திருவடி-88

தருமம்-முறை: மந்திர-32, சடங்கு:
பள்ளி-143; அறம், மந்திர-8

தரும மன்னவன் இராமன், மந்தி
ர-65

தருமநிரங்கியேங்க இராமன் செ
ன்றான், நகர்-2

தருமநுமையுந் தரும, ஆறுசெ
ல்-6

தருமமுந் திகிரியுந் தாங்கியவன்
தருமால், திருவடி-73

தருமமேயனான், பள்ளி-94

தரைக்கு நாயகன்றாய், மந்த
ரை-83

தலங்கள் யாவையும் பெற்றனனா
மெனத் தளிர்ந்தல், மந்திர-51

தலத்தலை, நகர்-99

தலத்தனோர், பள்ளி-62

தலைக்குவடி - சிகரத்துச்சி, நக
ர்-199

தலைக்கொள்ளல்-தலையிற் கொள்
ருதல், மிகுதியாகக் கொள்ளுதல்:
தைவ-32, சித்திர-6

தலை கருவிப் பொருளில்வருதல்,
நகர்-23

தலைதாழ்தல், பள்ளி-115
தலைநிறல், மந்தரை-80, கைகே
சி-78

தலைநின்றான், மந்திர-72
தலைநின்றேன் - தலைமேற்கொள்
ளானின்றேன்: கைகேசி-106

தலைப்படைவீரர், குகப்-20
தலைப்பெய்து - வந்து, திருவ
டி-91

தலைமகன் - மூத்தகுமாரன்: நகர்-
117: தலைவன், மந்திர-11: கங்கை-54
தலைமகன் வெகுளினும் வெம்மை

தாங்குதல் மந்திரிகடமை; மந்திர-11
தலைவரையின்மை, ஆறுசெல்-8

தல்வை-மூதேவி, மந்தரை-88
தல்வையர் - தமக்கையர், நக
ர்-232

தவங்கள்செய்துதந்தசெம்மல், கை
கேசி-89
தவத்தாற் தீவினை கடக்கலாகும்,
மந்திர-27

தவத்தி னற்பய ணுய்த்தல், கைகே
சி-78
தவத்தினுய்யயன் வேறில்லை, கை
கேசி-106

தவத்தினிற் பற்றிலாமையினு லிற
ந்தாய்: பள்ளி-56
தவத்தினெய்தினான் - இராமன்:
சித்திர-15

தவத்தைவிட்டு வேறு கருமத்திற்
புகுதல் x அமுதத்தைவிட்டு விடத்
தின்னயருந்தல்: மந்திர-27
தவப்பயன், மந்திர-92

தவம்-அவ்ஊங்கையோகம்: மந்திர
2: வானபிரஸ்தாச்சிரமம்: நகர்-21
தவம் முடித்தல், சித்திர-36

தவம்முயல்வார்க்கு இனியதோரி
டம், வனம்-30
தவம்முற்றுதல், வனம்-20

தவமேயன்றி மெய்வினை மேலு
மொன்றுளதோ, குகப்-61
தவவேடம், வனம்-24, குகப்-31

தவளம்-வெண்மை, நகர்-203

தவறு, நகர்-89

தவன், நகர்-28

தவிசு, கங்கை-53

தழங்குதல், திருவடி-27

தழுவுதல், குகப்-33, நகர்-53, வ
னம்-24

தழுவுதேர், பள்ளி-8

தழை-குஞ்சம், கைகேசி-58

தழைகொண்டு தழைத்தல், வன
ம்-39

தழைத்தல்-மகிழ்தல், நகர்-2,7

தழைத்தவருள், மந்திர-27

தள்ளும்பகை, மந்திர-20

தள்ளாடிவீழ்தல், கைகேசி-21

தள்ளாநிலைசான்மெய்ம்மை, நக
ர்-53

தள்ளுதல் - மோதுதல், கங்
கை-19

தள்ளுநீர்க் கங்கை, கங்கை-19

தள்ளுற-தள்ளாட: மந்திர-59

தள்ளுற-தள்ளுதற்குக் காரணம்,
நகர்-109

தளம்-மேலிடம், உபரிகை: நகர்-
201

தளர்வானிலையிற்றளர்தல், நகர்-51

தளர்வு-மனவருத்தம், நகர்-91

தளவப்போது-மூல்லைமலர்: நகர்-
101

தளவு-மூல்லை; வனம்-9

தளி-குதிரைமுதலியனகட்டுஞ் சா
லை: நகர்-207

தளிர் x கைத்தலம்: நகர்-11

தளிர்க்கைம்மாதர், குகப்-53

தளிர் த்தல்-மிகுதியாகக்கலத்தல்,
“தேன்றளிர் த்தகவளம்” திருவடி-15

தளிரடி, மந்திர-21

தளிராடை, மந்திர-98

தளை-வயல்: கங்கை-5

தன்புகழ் தன்னினும் பெரியதன்
மையான், திருவடி-134

தன் மந்திரக்கிழவரை வருகென்
றேவுதல், மந்திர-6

தன் நிருவுள்ளத்துத் தன்னையே
நினைத்தல், கைகேசி-80

தன்னனதம்பி - சத்துருக்கின்ன,
குகப்-64

தன்னேரில்லாத் தியவன், கைகே
௭-30

தன்னேநல்கிய தருமம் நல்கினான்-
தன்னுயிரைக் கொடுத்துச் சத்தியத்
தைக்காததவன், தசரதன்: பள்ளி-
124

தனத்தின் வருணன், சித்திர-26
தனயர், திருவடி-109

தனயர் தந்தைதாயரை வினையி
னல்லதோர் இசையை வேய்தல், திரு
வடி-109

தனயன்-புதல்வன்: பள்ளி-39
தனரிநின் முழந்தன்னுயிர், நகர்-68
தனிமை, தைல-34
தனியன்-தனிப்பட்டவன், மந்திர-
45

தனு-வில்: நகர்-77, 126
தா-குற்றம்; அழிவு; தைல-77: சி
த்திர-52: ஆறுசெல்-34

தாங்குதல் - சுமத்தல், மந்திர-18:
பெறுதல், நகர்-23, 24

தாடகை, மந்திரை-50
தாடொடுதடக்கை-பள்ளி-11
தாதிமார் வேலைக்காரிகள், திரு
வடி-13

தாதியர், மந்திரை-51
தாதை, மந்திரை-30, 74
தாணை சொற்கடர் தரசாள்வது
தகாது, நகர்-141

தாதைபணி தலைநின்றதனம் பய
ன், நகர்-25

தாதைபணியென்னும் வானோர்
தவம், தைல-87

தாதைபுதலியதாணி, குகப்-15
தாம்பு-ஆரம்: நகர்-102

தாமரை x மகளிர்முகம், சித்திர
42

தாமரைக்கண்: சித்திர-53
தாமரைக்கண்ணன், மந்திரை-72,
கங்கை-12

தாமரைச்சரணம், கைகேசி-102
தாமரைச்செங்கணன், குகப்-33

தாமரைச்செல்லி கோமகன் பிரித
லிற் நவத்தை மேலினான், ஆறுசெல்-
42

தாமரைசேரிய கைகள், திருவடி-
125

தாமரை தானுக்குமுன் அழகுநெ
ட்டன்: ஆறுசெல்-29

தாமரை நயனத்தான், கங்கை-64
தாமரைநோற்று உவமையான சே
றடி, மந்திரை-43

தாமரைப்பு x கைகள்: மந்திரை-58
தாமரைபோற்கை, நகர்-88

தாமரைமலர் தலின் வருணனை,
கைகேசி-62

தாமரை மேலுறைவான், மந்திரை-7

தாமரையில் வேல்வண்டு கெண்
டைகள் மயங்குதல், மந்திரை-56

தாமரை வடித்த வங்கன், வனம்-31

தாமரை வாயிலும் அரய்யத்தி
லும் மலர்தல், மந்திரை-56

தாய்செயலே தியனவிராமன்செ
ய்தால், பள்ளி-67

தாய்தந்தையர், நகர்-186
தாய் பசித்திருக்கத் தன்வயிறு
வளர்க்கும் பாலி, பள்ளி-101

தாயர், ஆறுசெல்-52
தாயர் மூவர், குகப்-64

தாயனுமதியேதுணை, நகர்-150
தாயினல்லான், கங்கை-40

தாயிர், பள்ளி-76
தாயுரைத்தசொல்கேட்டுத்தழைத்
கின்ற சிந்தை, நகர்-7

தாயெனக்கருதாம, பள்ளி-70,
72

தாயெனவனங்குதல், குகப்-71
தாயெனும்பெயர் தடுக்காது, பள்
ளி-72

தாயைக் கொல்லாமையார் பழி
யெனக்கு மிகுமென்று பரதன் கூறு
தல், பள்ளி-82

தாயைக்கொன்று விராமன் கோ
பிப்பானென்றே பரதன் கொல்லா
திருந்தது, பள்ளி-70, 72

தாயை முன்னிய நன்று x அந்நு
ரத்துமடவார்: மந்திரை-60

தார் - மாலை, மார்பிலணிமாலை,
கின்னிகணிமாலை; தைல-2, ஆறுசெல்-
47, மந்திரை-37, நகர்-209

தாரகை, சித்திரை-27

தாரணி-பூமி: நகர்-112

தாரணிதேர், கைகேசி-82
தாரம்-மனைவி: நகர்-50
தாரை-நீர்த்தாரை: நகர்-201: ஊ
துகருவி வகை: ஆறு-33
தாரொலியில்தேர்: மேகலையணி
யாத்தெரிவையார்குல்: ஆறுசெல்-40
தாவரச்சங்கமங்கள் பாதனைக்கண்டு
இரங்குதல்: குகப்-1
தாவாத-அழியாத: நகர்-99
தாவா தொளிரும் குடை, தாவா
து-கெடாது: நகர்-89
தாவிலவரல், கைகேசி-94
தாவின்மன்னர், பள்ளி-137
தாவின்முளரிவன், நகர்-47
தாவுவார்புளல், பள்ளி-138
தாழ்த்தல் - தாமதித்தல், மந்திர-32
தாழ்தடக்கை, பள்ளி-8
தாழ்தல் - விரும்புதல்: மந்திர-25
தாழ்ச்சியுண்டாதல், மந்திரை-50:
தொங்குதல், அவிழ்ந்து தொங்குதல்,
மந்திரை-37: கைகேசி-107, கங்கை-23
தாழ்வரை, சித்திர-53
தாழ்வ-குற்றம்: "சடைகொள்செ
ன்னியர் தாழ்விலர்:" சித்திர-35
தாழையின்சூலைப் பதடி X பாதன்:
பள்ளி-138
தாள்-பாதம்: கங்கை-25. காம்பு,
வனம்-17-பூவின் காம்பு, பள்ளி-7
மலையடி: சித்திர-2
தாள்பூண்டுவிண்ணுதல், திருவடி-
113
தாள்வளஞ்சுமந்ததாழை, பள்ளி-188
தாளம், ஆறுசெல்-33
தாளில்வீழ்தல்-வணங்குதல், பள்
ளி-122
தாளிலடைந்தவரைக் காட்டிக்
கொடுத்தேபதை, பள்ளி-102
தாளுறுகுரிகில், பள்ளி-97
தானைச்சென்னியிற்புனைதல், நகர்-85
தானம்-இடம்: மந்திரை-22. மத
நீர், நகர்-207
தானவர், பள்ளி-53
தானவர்வலிதப சிவிரந்த தானைய
ன், பள்ளி-44
தானவன், சித்திர-41, திருவடி-63
தானை, கங்கை-29, பள்ளி-53, ஆ
றுசெல்-21: குகப்-20

தானைதமிழ்த்தலைவனையொத்தல்,
ஆறுசெல்-44
தானைமடக்குறுதல், கைகேசி-104
திக்குச்சிறியவெனச்சொல்லியசே
னை, ஆறுசெல்-36
திகிரி - ஆற்றாச்சக்கரம், நகர்-32,
பள்ளி-51
திகிரிக்குறி, தைல-82
திகிரியுந்துதல், கங்கை-49
திகைத்தாள், நகர்-9
திகையா, நகர்-91
திங்கள், தைல-57
திங்கள்சூடியசெல்வன், கங்கை-18
திசை-பக்கம், கங்கை-68
திசைக்கரி, பள்ளி-69
திசைக்கையானைகள் வெருவக்
கணைசெய்வன, திருவடி-32
திசைகள், கங்கை-49
திசைத்தல்-திசைத்தல்: கைகேசி-18
திசைநோக்கிக் கைகூப்புதல், கு
கப்-38
திசைநோக்கித்தொழுதல், குகப்-30
திசைமுகமுனி, வனம்-22
திசைமுகன், சித்திர-50
திசைமுகன்மகன், மந்திரை-36
திடர்-மேடு: நகர்-184, திருவடி-81
திண்கால் - சிற்றாலவட்டம்: நகர்-
39 "திண்காலுதவந்தண்கால்"
திண்கிலக்குரிகில், நகர்-71
திண்மை, திருவடி-66
திணிசுடிரவீ, மந்திரை-28
திணிதல், பள்ளி-5
திணிமரம்நிறைகான், கங்கை-77
திரண்டதோளினன், மந்திரை-34
திரன், குகப்-20
திரிதல்-அலைதல், நகர்-52: திரும்
பிவருதல்: "திருமநகரின் மிசைத்
திரிய": தைல-82
திரிமூர்த்திகளாலும் காலங்கடத்
தற்கரியது, திருவடி-72
திரிவேணிசங்கமம்-பிரயாகை: வ
னம்-31
திரு-இலட்சுமி, இராச்சியலட்சுமி:
மந்திரை-76, கைகேசி-73, நகர்-66,
பள்ளி-77
திருகியசீற்றம்-மனம் மாறுபட்ட
தனம் நேருன்றியகோபம், திருவடி-23

திருத்திக் கொணர்தல்-ஆராய்ந்து
கொணர்தல், கங்கை-42

திருத்துதல்-நேர்மைபெறச் செய்
தல், வனம்-20

திருத்தினார், மந்தரை-2

திருத்தினாவயிற்செய் தவந் தே
யுமோ, கங்கை-27

திருநகர், கங்கை-48, ஆறுசெல்-52

திருநாடிழப்பித்தவரீத்தன பூணப்
பிறந்தான், நகர்-149

திருநில்லான், பள்ளி-83

திருப்பெற்றால் தவர்க்குஞ் சிந்
தனை பிறிதாம், மந்தரை-70

திருமகண் மெலிகின்றான் விடு
தது x பரதன்: திருவடி-52

திருமகள் கொழுநன், மந்திர-50

திருமகள் தவஞ்செய்து குறிப்பி
னெய்திய நாதன், திருவடி-52

திருமடந்தைகார்தன், நகர்-95

திருமனை, மந்திர-51

திருமால் காத்தற்றெழில் மேற்
கொள்ளக் காரணம், ஆறுசெல்-16

திருமால் மாயையிலடங்கினாலும்
யோங்குக்குத் தன்னைக் கரக்கிலன் x
பளிக்கறையிற் கரக்கினும் பரிமுக
மாக்கன் தெரிதல், சித்திர-11

திருமாலின் நாயியில் பிரமன்
ரோன்றிப் பல்யோனிகளையும் நான்
கு வருணங்களையும் டடைத்தல், நக
ர்-78

திருமாலுந்தியில் உலகேழு முதலு
தல், வனம்-22

திருமலைத் தொழுதல், கைகே
சி-82

திருமலையின்பெருந்தவஞ் செய்
த கங்கை, தைல-63

திருமுகத்திற் சந்தனர் தோய்த்
தல், பள்ளி-6

திருமுகத்திற் சுற்றுமணமுடிகல்,
பள்ளி-6

திருமுகத்தைச் சென்னியிற் குடு
தல், பள்ளி-5

திருமுகத்தையிறைஞ்சுதல், சித்
திர-5

திருமுகம், பள்ளி-4

திருமுடியோன்-சக்கரவர்த்தி: பள்
ளி-2

திருமுற்றறுதல்-செல்வப்போகம்
நீங்குதல், திருவடி-18

திருவடி குட்டு பட்டலத்து சுக்-
ஆம் பாடலோடு நகர்நீங்குவடலத்து
உஉஉ-ஆம்பாடலை யொப்பிகே.

திருவடித்தலந்தந்திகெனல், திரு
வடி-136

திருவரை, ஆறுசெல்-52

திருவின் பெப்பு - செல்வப்பெ
ருக்கு: மந்திர-13

திருவின்றிரு, நகர்-33

திருவினாயகன், தைல-54

திருவினீங்கியதாமரை x மடந்தை
மறுகுநீங்கிய மாடம்: நகர்-203

திருவினீங்குதல் - இராக்கியத்
தை விட்டிடுதல், அரசசம்பத்தை
யிழத்தல்: நகர்-21, பள்ளி-118

திருவும் பூம்புஞ் சிந்தையிற் சிறத்
தல், மந்திர-76

திருவுளம், கங்கை-72

திருவுளமென்கொல், கங்கை-42

திருவுறுதல், நகர்-17

திருவுறைமார்பம், மந்திர-61

திரை-அலை: மந்தரை-42, ருசுப்-18

திரைக்கங்கை, கங்கை-36

திரைக்கை, கங்கை-22

திரைத்தல்-அலைத்துத் தள்ளுதல்:
திருவடி-31

திரைப்பெருங்கடல் x பெருந்திர
ளான தாயர் முதலியோர்: நகர்-187

திரையார் கடல்குழுலகு, நகர்-33

திரையெனுங் கங்கை, கங்கை-67

திவதம், மந்தரை-86

திவளுதல் x விளங்குதல், திவளு
தலுமாம்: கைகேசி-70

திறம், மந்திர-39, வனம்-6, கூறு
பாடு, நகர்-15: குணம், வகை, வல்ல
மை நகர்-27

திறம்பல், மந்திர-11

திறம்பாதவுண்மை, திருவடி-66

திறம்புதல்-பிறழ்தல்: மந்தரை-67,
கைகேசி-109

திறல்-திறன்: மந்திர-39

திறை, பள்ளி-54

தினை, கங்கை-60

திக்கலம்-நம்பள்ளி, சிதை: புன்
ளி-181

திக்குளித்த மங்கைமார் நல்லுல்
ஞே சேர்தல், பள்ளி-141

தீங்கு, மந்திர-3

தீங்கையுதித்தல், பள்ளி-28

திட்டருமேனிமைந்தன், குகப்-34
திட்டாத வேற்கட்சிறுதாய், நக
ர்-116

திட்டுதல்-சொல்லுதல்: நகர்-168

திண்டல், நங்கை-25

திடீர்வென விலைவாசி, பள்ளி-2

திங்கர் தொழிலாடைத்திரை, வ
னம்-18

திநெறிக்கல்வி, ஆறுசெல்-15

திப்பொதிபடி - அனலின் றன்மை
நிறைந்த இடம்: திருவடி-22

திமைக ணீங்க மீண்டு அரசுபுரி
கெனப் பரதன் வேண்டிதல், திரு
வடி-103

தியகானகம், பள்ளி-118

தியசொல் தியெரிசெவியில் வைத்
தனை: பள்ளி-45

தியசொல் நீயல்துறையெய நினைப்
பரோ, பள்ளி-46

தியடங்கிய சிந்தையான், கைகே
சி-53

தியவை-தவணை: வனம்-30

தியவையாவையினுஞ்சிறந்த தியா
ன், கைகேசி-10

தியன, கங்கை-70

‘தியன கொடியவன் செய்த செய்
கையை நாயினேனுணரின்’ என்ற
தொடரை கபட-ஆம் பாடல் முதல்
ககட-ஆம் பாடல் வரை யெடுத்துச்
சேர்த்துக்கொள்க: பள்ளி-117

தியனவிராமன் செய்தால் தாய்
செயல், பள்ளி-62

தியாற்றுதல் - சிந்தையினின்று
தேற்றுதல், நகர்-147

தியில் வீழ்ந்து தீமெழுதிற்றேம்
புதல், திருவடி-91

தியின் மூழ்கினரொத்தனர், நக
ர்-232

தியிலுதி, திருவடி-6

தியுயிற்சரம், குகப்-14

தியெரி - நெருப்புச்சுவாலை, பள்
ளி-46

தியெரி நகம், பள்ளி-101

தியெழு நோக்குதல், கங்கை-85
தியோவிடமோ வென்னப் புகல்

வாய், நகர்-45

தீர்தல் - நீங்கிவிடுதல்; நகர்-110,
திரும்புதல்; நகர்-17

தீர்வு-நீங்குதல், மந்தரை-20

தீராப்பாதகம், பள்ளி-86

திவினை, பள்ளி-25

திவிடம், மந்திர-27

திவினை, மந்திர-27

திவினைநிகர் கூனி, மந்தரை-48

துக்கமறிவினைச் சூறையாடுதல்,
நகர்-202

துகள்-துசி: தைல-16

துகள் கயலத்தோன் கண்ணனை
மறைத்தல், ஆறுசெல் 26

துகனெழுதல், திருவடி-21

துகில், நகர்-153, குகப்-58

துகில்புராரீர், வனம்-11

துகில்போல்தோல், கங்கை-61

துங்கம் - மேடு, தைல-16

துங்கமாழுடி, நகர்-1

துஞ்சு, திருவடி-11

துஞ்சினுன்-இறந்தான்; தைல-71

துஞ்சுதல், நகர்-44

துடி, ஆறுசெல்-33

துடிக்கு நெஞ்சினுள், மந்தரை-40

துடித்தல்-வருந்துதல், பள்ளி-133

துடிப்பு - நாடியடித்துக் கொள்ளு
தல்: தைல-62

துடிபுரையிடை, வனம்-16

துடியன், கங்கை-29

துடியடைச்சேனை, கங்கை-47

துடுப்பு, குகப்-56 x இருகால்: கு
கப்-60

துடுப்பு நாவாய்க்குக்கால், குகப்-64

துடுப்புக்கோல், குகப்-60

துடைத்தல்-மந்திர-39, குகப்-43

துண்ணெனல்-திடுக்கிதற் குறி
ப்பு: குகப்-28

துண்ணெனுஞ் சொல்லான்: கை
கேசி-84

துண்ணெனு நெஞ்சினுள், திரு
வடி-86

துணர்-கொத்து: நகர்-179

துணிவதே, நகர்-20

துணிவு, திருவடி-109

துணுக்கம்-அச்சம், நடுக்கம்: மந்
திர-93: கைகேசி-11, தைவ-71

துணை-அளவு, மந்தரை-10, ஒப்பு:
தைவ-69: உதவி, மந்திர-23

துணைக்கண் x தகம்பு: சித்திர-36

துணைச்சேடியர், நகர்-232

துணைத்தம்பி, திருவடி-48

துணைத்தாழைபாதம், நகர்-1

துணையிரிபேடை, வனம்-7

துணைமலர்த் தடக்கைபற்றுதல்,
திருவடி-132

துணையவர் - மனைவியர்: துணை
வியரென இருக்கலாம்: ஆறுசெ
ல்-38

துணையவன்-நண்பன்: வனம்-26

துணைவா துணை வா நகர்-55

துந்துமி கொட்டுதல், கங்கை-80

துப்பு-வலிமை; குகப்-6

துப்புறழ்வாய், வனம்-26

தும்பி-யானை, கங்கை-30, குக
ப்-19

தும்பி பாணரி னிசை முரலுதல்,
வனம்-43

துய்த்தல்- ஜனுபவித்தல், தைவ-69
திருவடி-18

துய்த்தனர், திருவடி-17

துய்யைச் சுடுகனல் x எதிர்க்குந்
தேவரையுஞ் சுடும் இலக்குமணன்:
நகர்-127

துயர், மந்தரை-70

துயர்க் கடலடிவைத்தாள், திருவ
டி-87

துயர் துறந்தவா வானவர் முதலி
யோரல்லர், மந்திர-70

துயர் துறந்தாள் நகர்-36

துயர் நண்ண வுறங்குபவன் x கிர
கணகாலத்திலு மொளிலிடு திங்கள்,
மந்தரை-45

துயர்நிலை யூழ்வினையால்வரும்,
தைவ-39

துயர் நேருகையில் தெய்வதங்
களை நோக்கி முறையிடுதல், நக
ர்-14

துயர்முடிவது உயிர் முடிந்தால்
தான், பள்ளி-92

துயர்க்கடல்வெள்ளத்தி லாழ்ந்து
கரைகாணன், கைகேசி-36

துயரத்தார் கலம் முதலியவற்றை
மாதரார் சிந்துதல், நகர்-98

துயரம்சீக்குதல் - தேறுதல். கூறு
தல்: திருவடி-88

துயரா லணிகளைப் போக்குதல்,
நகர்-195

துயராற் பன்னிறத்துகிலினை நீக்
கிச் சின்னங் கெடுகிலினைப் புனைதல்,
நகர்-195

துயரிடைநைதல், பள்ளி-94

துயரினுடம்பிற்றோன்றும் வேறு
பாடுகள், கைகேசி-13, 14

துயரினாற் குழாங்கொண் டேகு
மகளிர் x எவண்டோய்வுறுமுழைக்
குலம்: நகர்-204

துயருழந்தயரல், திருவடி-117

துயரொழிகெனவிரத்தல், நகர்-38

துயல்வன-அசைவனவாய், குகப்-56

துயிலெழுதல், வனம்-7

துயிலெனுமணங்கு, கங்கை-51

துயிறும்புன்மை, கங்கை-53

துரக்க-ஏவ, மந்தரை-78

துரகராசி, ஆறுசெல்-59, திருவடி-36

துரிசு-குற்றம், குகப்-27

துரிதம்-விரைவு: தைவ-54

துருவுதல், நகர்-74; கைகேசி-103,
கங்கை-70

துலைத்தாலம் x நடுநிலை: மந்த
ரை-19

துவண்டமேனி, திருவடி-49

துவண்டனர், தைவ-17

துவர்-செந்திரம்: வனம்-26

துவரினீண்மணி, சித்திர-5

துவலைகள்-திவலைகள்: குகப்-56

துவளுதல்-துடித்தல்: தைவ-26

துவளுமிடை, கைகேசி-70

துவளுநம்பின், கைகேசி-4

துவன்றி, சித்திர-5

துழாயல்வகலான்-இராமன்: கை
கேசி-71

துழாவுதல். குகப்-60

துளங்குதல்-நடுங்குதல், நகர்-157,

மனம்பருந்துதல், தைவ-70

துளபவானவன், சித்திர-40

துளவினோன் நிலைவனல்ல னென்

றழைத்தவன், பள்ளி-100

துளி, வனம்-41, குகப்-60

அளிபனீபுரைதல், வனம்-2
 அறக்கம், திருவடி-7
 அறக்கம்பறந்துவந்துபடிதல், திருவடி-7
 அறக்கமாமென்னலாய வயோத்தி, கங்கை-52
 அறக்கமுதல மறக்குமா நினைக்க, கங்கை-55
 அறக்கமே முதலவாய தாயன, கங்கை-55
 அறத்தல்-இறத்தல்: குகப்-65
 அறத்தலுமறமுமே துணை, திருவடி-70
 அறந்தசெல்வன் - பரத்துவாசன்; திருவடி-7
 அறப்பெணுந்தெப்பம், மந்திர-23
 அறவு, மந்திர-24
 அறுதல், வனம்-15
 அறையெடுத்தல், பள்ளி-20
 அறையாமும் மகளிர் x கொய்பர்: வனம்-11
 அறையினீங்கியவறம் x முறையினீங்கியவரசு: திருவடி-100
 அறையிடுதல் - அறையிலோடும் முதலியன செலுத்துதல்: கங்கை-28
 அன்பஞ்சொன்னொளகான், நகர்-37
 அன்பத்தால் முனிவன் தன்னையு முணராமை, நகர்-163
 அன்பமும் இன்பமும் மாறி மாறி வரும், வனம்-27
 அன்பமென்னுமீர்வான், நகர்-145
 அன்புநதானுல்தான் சுகமுளது, கங்கை-74
 அன்று, சித்திர-53
 அன்றுதல், வனம்-18
 அன்றுதாவன், பள்ளி-131
 அன்னநுந்துயர், பள்ளி-88
 அன்னியபூமி, பள்ளி-27
 அன்னியருதல், மந்திர-25
 அன்னுகாணம், நகர்-20
 அன்னுதல்-நெருங்குதல், சேர்தல்: கைகேசி-1, நகர்-188, குகப்-71
 அனி - குற்றம்: அனியறு செம்மணி: மந்திர-32
 அ-மாமிசம்: தைல-12
 அக்கறுத்தல், சித்திர-49
 அக்குதல்-அசைதல்: நகர்-9

அங்கொலி-மிக்கவொலி: கங்கை-24
 அண்டகுபுயம், நகர்-156
 அண்டநிவந்ததோள், குகப்-41
 அண்டிடுதேர், ஆறுசெல்-59
 அண்டிதல், தைல-19, சித்திர-7
 அணம், மந்திரை-32
 அநர்க்குநிதியங்கொடுத்தல், பள்ளி-6
 அது, தைல-23
 அதுவர்பொய்யிலார், பள்ளி-1
 அப்பமுற்றியகாரிருள், கைகேசி-61
 அமகே துபலிக்கெனத்தோன்றிய வாமமேகலையார், மந்திரை-21
 அய, கங்கை-15, 28
 அயகோசலை, பள்ளி-88
 அயதம்பி, மந்திர-60
 அயகீர், திருவடி 88
 அயவன், கைகேசி-103, வனம்-28
 அயவாசகம், பள்ளி-118
 அயன - சாதுவான் பிராணிகள்; கங்கை-70; புண்ணியம்: வனம்-30
 அயை, பள்ளி-87
 அர்த்தல் - நிறைந்திருத்தல்; கைகேசி-74, 96
 அர்த்துவிடச்செய்தல்-மிருதியாகக்கொடுத்தல், மந்திரை-27
 அலி மணம்நாரச சேவலோடுபெடையூடுதல், வனம்-7
 அவுதல்-சிந்துதல்: சித்திர-8
 அவியின்படலை, திருவடி-25
 அறு, ஆறுசெல்-38
 தெங்கினகீர் x புதுமை வேறிலாக்கொங்கை: ஆறுசெல்-37
 தெங்கின்குரும்பை x முலை: தைல-11
 தெட்டவர், மந்திர 22
 தெண்டிரைதாவு வார்புனல், பள்ளி-130
 தெப்பம், வனம் 36
 தெய்வக்கற்பினுள், மந்திரை-44
 தெய்வகீதங்கள், கைகேசி-82
 தெய்வம், மந்திர 10
 தெய்வமருந்திழந்தவர் x கணவனையுழந்த கோசலை: தைல 63
 தெய்வமானகர் அயோத்தி, ஆறுசெல்-46
 தெய்வமீன் x இராமனேறிச்சென்ற தேர்: தைல-2
 தெய்வமேனி, கைகேசி 59

தெரியச்சொல்லுதல், நகர்-37
 தெரிவுறக்காட்டெதல், சித்திர-1
 தெரிவைமார், மந்தரை-37
 தெரிவைமார்க்கொரு கட்டளை
 யெனச்செய்த திரு, சித்திர-33
 தெரிவையரங்குல் x தாரொலியி
 ல்தேர்; ஆறுசெல்-40
 தெருண்மனத்தார், ஆறுசெல்-6
 தெருவிற் செல்லும் இராமனைக்
 கண்டோர் பட்ட வருத்தம், நகர்-
 183, 219
 தெவ்வகிசிலை, பள்ளி-59
 தெவ்வரம்பனையசொல், நகர்-168
 தெவ்விடைதாரின் றூர்க்குஞ் செறி
 கழல், குகப்-14
 தெழித்தனன்-இறைந்தான்; மந்த
 ரை-53
 தென்னுறுதல்-குளிர்ந்த கிரணத்
 தைப் பெற்றிருத்தல்: ஆறுசெல்-7
 தெளிவுதுறவுக்கு இனம், மந்திர-24
 தெறுபாலை, திருவடி-24
 தென்சொற்கடந்தான் வடசொற்
 கலைக்கெல்லை தேர்வான், நகர்-141
 தென்புலக்கோமகன்-யமன், தை
 ல-23
 தென்றற்காற்று x அந்தர்: நிருவ
 டு-14
 தேக்கடை, சித்திர-47
 தேக்குயர் கல்லதர், மந்தரை-59
 தேங்கனி, பள்ளி-20
 தேச-ஒளி, மந்தரை-52
 தேந்தளவு, வனம்-9
 தேம்பின-வருந்தின: தைல-51
 தேம்புதல்-வருந்துதல்: நகர்-70
 தேமரு நறுங்குழல், நகர்-203
 தேமல் x பொன், மந்திர-59
 தேமலர்த்தொகை, பள்ளி-25
 தேமால்பலம், சித்திர-32
 தேய்தல், நகர்-67
 தேய்விலாமுகமதி, மந்தரை-52
 தேர் x அல்குல்: சித்திர-31:
 தேர்க்குழாம் x வீடெனுமுலகின்
 வீழ்விமானம்: மந்தரை-34
 தேர்ந்ததே தேரினல்லால் தெரி
 யக்காணவில்லை, கைகேசி-69
 தேர்ப்பாகன், தைல-57
 தேர்ப்பொறி, தைல-47

தேர்மிசைக் கொள்ளல், மந்திர-53
 தேர்மிசை நடக்கையில் மடவாரி
 ன்கழன்றசங்கும் முரசும் இமையவர்
 தம் குறை முடிந்ததென்ற உரையும்
 குஞ்சியைச்சுழந்தவண்டும் ஆர்த்தல்,
 மந்திர-54
 தேர்வலான் - சாரதி: பள்ளி-128,
 ஆறுசெல்-3, தைல-20
 தேரை வேறுவேறு பிரித்த ஏற்
 றிய மரக்கலம் x உடம்பு கூட்டும்
 லினை: குகப்-5
 தேரோடீரூகிச் சுண்ணம்நிறைந்
 ததெருவிற் கண்ணீராறு யோடுதல்,
 நகர்-104
 தேவதேவர்பிடித்த போர்விலொ
 டித்த சேவகர், கைகேசி-62
 தேவதேவன், கங்கை-21
 தேவர் - அந்தணர்; மந்தரை-10
 கடவுளர்: பள்ளி-104
 தேவர்என்புதோலிலார், மந்தரை-16
 தேவர்க்கும் நமக்கும் ஒத்து ஒரு
 நெறிநின்ற அனகன், சித்திர-1
 தேவர்கள்மூவரின் நால்வன் ஆம்
 முனி, மந்திர-7
 தேவர்கள் யாவர்க்கும் ஆவியுமறி
 வுமாயவன், மந்திர-95
 தேவர்கைதொழ வானகமெய்து
 தல், பள்ளி-44
 தேவர் தம் அலியமுது x காளைம
 ணிமுடி புனையுமென்றசொல், மந்த
 ரை-26
 தேவர் பகையை வள்ளறெறும்,
 கைகேசி-98
 தேவர்வரினும் குகன் அவர்களு
 டைய சேனையையும் அழிக்க வல்ல
 வனாதல், குகப்-20
 தேவருங்கைதொழ நோற்றிருத்த
 ல், சித்திர-58
 தேவரும் அந்தணாளரால் மேன்
 மையும் முனிவரால் தாழ்மையும்பல
 ரடைந்துளார், மந்தரை-8
 தேவரும் இராமன் செல்வதுகண்
 டு உன்னம்பேதல், நகர்-172
 தேவரும் மாதவஞ்செய்துயர்ந்தா
 ர், நகர்-22
 தேவருலகத்திலும் அபுணருலகத்

திலும் காவல்செய்தலைவருளர், ஆறு
செல்-8

தேவவெனவிளித்தல், கங்கை-39

தேவி-மனைவி; பள்ளி-59, வனம்-36

தேவினாயசின்றை திரிந்தது, மந்த
ரை-77

தேவிமாரை உரிமை செய்யுநாள்
ஆலிப்பச் சொல்லுதல், தைல-77

தேவியரு மோவியமும் இராமனு
டன் செல்லாதவர், தைல-1

தேவும் கோசலநாட்டினின்றுசே
ணெறி தாவுதல், பள்ளி-27

தேற்றம்-தேர்ச்சி; மந்திர-11

தேற்றி, சித்திர-58

தேறல்பாய்ந்து சாலிசாய்ந்தொசி
தல், பள்ளி 21

தேன், கங்கை-60

தேன்விளம்புதல், கைகேசி-60

தேனடைந்தசோலை, திருவடி-65

தேனமர்தெரியலான், பள்ளி-44

தேனைந்து செவியுறவார்த்தல்,
பள்ளி-16

தையல், திருவடி 141

தையலாரிரைத்து நோக்கியதன்
வருணனை, கைகேசி-83, 84

தையற்கடலிற்கிடந்தான், தைல-
76

தையவந்திதல், நகர்-71

தொகுதல் - சேர்தல்: கங்கை-7
சுருங்குதல், தொகுதியாதல்: வனம்-4

தொகுதி, வனம்-17

தொகுபீலி, வனம்-4

தொகை-அளவு; கூட்டம்: தொகு
தி; திருவடி-102, கங்கை-5, குகப்-7;

பள்ளி-25

தொங்கல் ஓரச்சின்னம்; பள்ளி-10

தொங்கல்-குழுமுதல், பள்ளி-10

தொட்டில்மச்ச்சோர மணிக்காலி
முத்தல், நகர்-206

தொடக்குதல்-பிணிப்புண்ணுதல்,
சித்திர-4

தொடர் - உவமவுருபு; "காரொடு
தொடர்களிறு". கார்-மதமழையுமாம்

மந்தரை-37

தொடர்நிலைச்செய்யுட் பொருட்
பேறணி, நகர்-100

தொடர்மஞ்சம்-பரண், கங்கை-61

தொடுத்தல்-அடர்த்தியாக இருத்
தல், சித்திர-28; கட்டுதல், சித்திர-
24; சொருகுதல், கங்கை-37; தொ

டர்ந்திருத்தல், தைல-17

தொடுபிலி, கங்கை-31

தொடை-மாலே, கைகேசி-4

தொண்டைவாய்-கொவ்வை வாய்,
மந்திர-91

தொண்டை வாய்ச்சியர், மந்தி
ர-57

தொத்து - கொத்து, மந்த
ரை-33

தொய்யல்-துன்பம், மந்திர-64

தொல்லறப்படிவம், பள்ளி-124

தொல்லேநல்லினை - பூர்வ புண்ணி
யம், மந்திர-12

தொல்லேநல்லினை யுதவுதல், மந்
திர-12

தொழலுறுதல்-தொழப்பார்த்தல்;
பள்ளி-41

தொழற்குரிய தேவர்குரவரே, தி
ருவடி-106

தொழில், வனம்-22

தொழுகுலம், குகப்-68

தொழுகையினன், மந்திர-47

தொளை, தைல-83

தொளைகட்டிய கிளைமுட்டிய சுரு
தி, கங்கை-5

தொளை கொள்கை, சித்திர-29

தொளைபடு குழல், நகர்-182

தொளை யெஞ்சுதல், பள்ளி-69

தொன்மையான், கங்கை-28

தொன்னெறி முறைமை, ஆறுசெ
ல்-17

தொகையர்-மகளிர்; கைகேசி-68

தொகையரோதி, பள்ளி-25

தொகையிளவன்ன நிறை x மக
ளிர்; தைல-14

தொட்டில் செய்தியெழுதி இலச்
சினை வைத்தனுப்புதல், மந்திர-75

தொடு-பூவிதழ்: மந்திர-75; மந்த
ரை-81

தொணி, குகப்-71

தொம் - குற்றம்; கங்கை-9, பந்
ளி-117

தொயில் குணத்தினன் இராமன்
நகர்-7

தோய்தல்-ஒத்தல், "மஞ்சு தோய் புய் மைந்தர்": கைகேசி-55: தம்மிடத்துப் பழந்திருத்தல்: சித்திர-25, படிதல்: வனம்-11, 35.

தோரணம் - கட்டுவரையில்: தோரண வாயிலென்று கூட்டவுமாம்: பள்ளி-39)

தோல், கங்கை-29)

தோலா-இழிவுபடாத: தைல-69)

தோலுடை கோல், கங்கை-66)

தோலுதல் - தள்ளுதல், கங்கை-66

தோழமை பென்றவர் சொல்லிய சொல் லொருசொல், குகப்-15

தோழியன்ன சுமித்திரை, தைல-70)

தோள் x கிட்டியதமர்: குகப் 9), x மேரு: நகர்-118

தோள்சாந்தினும் தாரினும் மறையாமை, ஆறுசெல்-38

தோள் புரை இளவேய், வனம்-17

தோள்முதல், கங்கை-57

தோள் வலி, மந்தரை-15

தோளால் நீரைத்தள்ளியதன் விசை, வனம்-37

தோளுலாய் குண்டலம், ஆறுசெல்-48

தோளெனச் சோம்பி யோங்குங் கல்லுஞ் சுமத்தேன், நகர்-140

தோளெனு மந்தரம், வனம்-37

தோற் செருப் பார்த்த வடியினன், கங்கை-29)

தோற்றம்-பிறப்பு: கங்கை-55)

தோற்றவர் வென்றவரைச் சுமத்தல், ஆறுசெல்-29

தோன்றல், கங்கை-15, பள்ளி-118: புத்திரன்; குகப்-69)

தோன்றா ரோன்றாய், நகர்-55)

நகர்தீர்தல், கங்கை-48

நகரணி, மந்தரை-24

நகரணிதல் x இரவியைத் திருத்துதல்: திருமால் மாப்பின் மணியை வேகடம் வகுத்தல், மந்தரை-28

நகரத்தவர் பலரும் இராமன்கான கஞ் செல்வதற்காக வருத்தப்படுகை, நகர்-178, 187

நகரத்தினையலங்கரித்தல், மந்தரை-28, 38

நகரம் ஏழ்மேலேயு மொத்தபேர் லொலித்தல், கைகேசி-69)

நகரமாதர் இராமனைக் காணுதி செய்தவை, தைல-81

நகரி வேலைபோலொலித்தல், பள்ளி 127

நகரின் பொலிவுழித்தலையில் பரதன் சந்தேகம், பள்ளி 36)

நகுதல்-விளங்குதல், மந்தரை-81, மலர்தல்: வனம்-11, பரிசாகயாகச் சிரித்தல், கங்கை-3)

நகை-சிரிப்பு, நகர்-179)

நகை முகிழ்த்தல், பள்ளி-184

நகையில் முகம், கங்கை-85)

நகையிழந்தமுகம் x கலையில் மதி குகப்-29)

நங்காய், கைகேசி-83

நங்கை, கங்கை-21

நங்கைமார், நகர்-179)

நஞ்சங்களை வெல்லலாகிய நயனம், கங்கை-3)

நஞ்சடுத்த நயனியர், திருவடி-11

நஞ்சிலன்னை நகர்திலன்: கைகேசி-17

நஞ்சினையுடனென நடுக்குவார் x உலகம் நீ தாங்கெனக் கேட்ட பரதன் ஆறுசெல்-12

நஞ்சுதீர்க்கினும் சீர்கிலாதது நலிதல் x மந்தரை விலக்கினும் விடாது தீபுரைவழங்குதல், மந்தரை-157

நஞ்சு நகர்ந்தாரென வுடல்நடுக்குகின்றார், தைல-71

நஞ்சேயினையான், பள்ளி-82

நட்சத்திரங்கள் மறைதலின் வருணனை, கைகேசி-49)

நடநலிற்றுகா, வனம்-21

நடு-நடுநிலைமை, மந்தரை-14

நடுக்கம்-சலனம், நகர்-222

நடுமணி வடம் பூண்டிலாமையாற் பொறையுயிர்த்தல், ஆறுசெல்-41

நடுவிற்கே கேகயைமடந்தை நல்கியது, ஆறுசெல்-41

நடு-நடு: நகர்-123

நடுவுநோக்குவார், மந்திர-8

நடுவிறதல் - உச்சியை யடைதல்,
வனம்-34

நடை - நல்லொழுக்கம்: ஆறு
செல்-15, X விடை: கங்கை-2

நடைக்கு அஞ்சி அன்ன மொதுங்
குதல், கங்கை-20

நண்ணுதல் - அடைதல்: கங்கை-
87; திருவடி-2. அறிதல்: “தத்துவ
நண்ணினான்” மந்தரை-22

நதிங்குதல் - நதியைக்கடத்தல்,
வனம்-36

நதிவிடுதல்-நதியில் ஓடும்முதலிய
ன்செலுத்துதல், கங்கை-65

நந்தலில் நகர், நகர்-172

நந்தவனங்கள், திருவடி-14

நந்தனவனம், நகர்-7

நந்தியம்பதி, திருவடி-140

நந்துகள் தருகலாம், கங்கை-7

நந்துதல்-அழிதல், கெடுதல்,வளர்
தல்; பெருகுதல்: நகர்-179, திருவடி
8, 14; கொழித்தல், “பொன்னந்
தியநதி” கங்கை-7

நந்துறை புரினம், கங்கை-7

நம்மனோர், சித்திர-50

நம்பி, மந்திர-50, தைல-59, ஆறு
செல்-22

நம்பின்மனம்வலியாரர், நகர்-106

நம்முன், குகப்-38

நமைப்பயந்து புரந்தாள்-கைகேசி:
நகர்-134

நயம்-அழகு: குகப்-64

நயமினாலினோன், பள்ளி-105

நயனம், நகர்-75, தைல-80

நயனம் அஞ்சும்பையும் அலகம்
பையுங் கடத்தல், கங்கை-3

நயனமிமைப்பிலன், குகப்-42

நரகமுண்டெனு முறைபேணலன்,
பள்ளி-111

நரகிடைவீழ்தல், பள்ளி-103

நரகென்னதாக, பள்ளி-105

நரம்பு, நகர்-182, பள்ளி-34

நரம்பெறிவறுதல், சித்திர-28

நரை, மந்திர-3

நரைதோன்றுதலின் வருணனை,
மந்திர-2

நல்கல்-கொடுப்பது, திருவடி-46

நல்கிய-தந்த: மந்திர-69

நல்கியது-அருளியது: ஆறுசெல்-11

நல்ல-புண்ணியசுருமங்கள்.வனம்-27

நல்லவர்-அமைச்சர், மந்தரை-19

நல்லவன், தைல-59, ஆறுசெல்-22

நல்லவை, நகர்-92

நல்லறப்பயன், மந்திர-41

நல்லறம், சித்திர-54

நல்லறம் இராச்சியத்தைத் தாங்கு
வதென்பது, மந்திர-71

நல்லார்க்குப்பூனாண்மடமச்சம்
பயிர்ப்பெனும் இவையே, கைகேசி
39

நல்லான்றுஞ்சினன், பள்ளி-82

நல்லியன் மங்கலநாள், மந்தரை-3

நல்லுரை, பள்ளி-111

நல்லையல்லையென மந்தரையைப்

பழித்தல், மந்தரை-64

நல்லினை தீவினைகள் இன்பதுன்ப
ங்கட்குக் காரணம், வனம்-27

நல்லினைபூற்றத்தினர் - முனிவர்:
மந்தரை-20

நலம்-நன்மை: மந்திர-8, மந்தரை-
48; நற்குணம், மந்திர-62

நலம் நலியினும் மந்திரியர் நடுவு
நோக்குதல், மந்திர-7

நலம்பெய் வேதியர், சித்திர-32

நலன்-இன்பம்: மந்திர-28

நலிகிற்கும்-வருத்தும்; நகர்-146

நவ்வி-மான், தைல-10, திருவடி-11

நவை-குற்றம், மந்திர-19, 25, வன
ம்-18, திருவடி-40; பாவம், வனம்-27

நன்-இடை, தைல-87

நன்றறுதல்-விரும்புதல்: ஆறுசெ
ல்-7

நள்ளென்றெலித்தல், நகர்-211

நள்ளெனெலி, ஆறுசெல்-27

நளிமுடி, மந்திர-50, 75

நளிர்-குளிர்ச்சி, கைகேசி-46, திரு
வடி-9

நளிர் கடனிலம், கங்கை-73

நளிர் நிலம், மந்திர-62

நளிர் புனற்கங்கை, குகப்-60

நளிர்வல்லி, வனம்-18

நளினபாதம், நகர்-3

நளினம்போற் கையான், கைகே
சி-38

நற்றதை நீ, நகர்-187

நற்றெரிதல், வனம்-20
 நறவு, கங்கை-69 x அழகு, மந்திர-52
 நறியன், நறுமைஇலக்கணையால், மேன்மையை யுணர்த்திற்று: தைல-53
 நறியன்கனி, கங்கை-69
 நறியன்வற்றையுண்கையினுவீரீர் வருதல், பள்ளி-112
 நறுமேனி, வனம்-5
 நறை-சேன். கங்கை-8, வாசனைப் புனக்: ஆறுசெல்-39
 நறைக்கொடிப்புனை, சித்திர-19
 நறைபருகிளேன், பள்ளி-110
 நறைபாய் வனமலர், கங்கை-8
 நறையலங்கல், மந்திர-51
 நறையுண்டமையால் நெறிகாண வண்டு, வனம்-13
 நறைவிரி கமலம், யந்திர-69
 நன்மணி, நகர்-188
 நன்றிமற்றோன், பள்ளி-105
 நன்று-அங்கீகார வார்த்தை; மந்திர-78, குகப்-45, ஆறுசெல்-15
 நன்று சொல்லினை, மந்திர-50
 நன்று நன்று-இகழ்ச்சிக் குறிப்பு, பள்ளி-134
 நன்றுவருதல், கங்கை 38
 நன்னுதலவன், கங்கை-73
 நன்னெறி, ஆறுசெல்-17
 நன்னெறியினீங்கலாத் தாயவர், பள்ளி-117
 நன்னெறி யுப்பதற்கேய பணி, நகர்-7
 நனி-மிகவும், சித்திர-42
 நாகக்கரத்தினன், கங்கை-18
 நாகணைப்பள்ளிநீங்கினான், திருவடி-94
 நாகணைவள்ளல், மந்திரை-23
 நாகம்-யானை, கங்கை-4; துக்கத்தின் தொடர்பில்லாது போகபூமியாகிய கீழலகம்; கைகேயி-21
 நாகம் இடையை மின்னென வெருவுதல், சித்திர-38
 நாகம் பேடையோடு வருதல் x இராமன்சீதையோடுவருதல், கங்கை-4
 நாகமெனங்கொடியான், கைகேயி-11
 நாகர், மந்திர-20
 நாகர், நகர்-122

நாசி-மூக்கு, குகப்-7
 நாசி எள்ளின் மலரை யேசுதல், பள்ளி-22
 நாட்கடனை நயந்தியற்றாதல், கங்கை-57
 நாட்செய்கோலம், ஆறுசெல்-39
 நாட்டம்-கண், தைல-58
 நாட்டம் அஞ்சனத்துறத்தல், ஆறுசெல்-39
 நாட்டமெட்டுடையான், மந்திரை-15
 நாடகம் நவிலுதல்-கூத்தாடுதல்; வனம்-43
 நாடிற்றது காடுநோக்கி வீர்பெயர்ந்து நலமாயிற்று, குகப்-67
 நாடிற்றவாமல் நல்கத் தசாதன்வேண்டிதல், கைகேயி-32
 நாடுகொடுத்த நாயகன், குகப்-22
 நாண்மலர், பள்ளி-5, ஆறுசெல்-10, திருவடி-14
 நாண்முதல் - உதயகாலம், கங்கை-57
 நாண்முதலியன அணிகலம், ஆறுசெல்-34
 நாணமற்றவர் நங்கையரல்லர்; ஆண் மக்களே, கைகேயி-39
 நாணல், கங்கை-50, சித்திர 47
 நாணலன், பள்ளி-111
 நாணிலென்ன நாணமாம், கைகேயி-17
 நாணுதல்-வெள்குதல், வனம்-4
 நாணுருமேறு, நகர்-124
 நாடுணலி, மந்திர-55
 நாடுணையிடியிற்றொடர்தல், நகர்-119
 நாத, திருவடி-33
 நாதன், மந்திரை-15
 நாத நிகன்புன னல்கல், திருவடி-20
 நாப்பண்-நடு; நகர்-123, தைல-48
 நாப்பற்றமுலை, நகர்-102
 நாம் - தன்மைப்பெயர் முன்னிலைப் பொருளில் வந்தது; வனம்-23
 நாமகன்-சரசுவதி, வனம்-81
 நாமம்-பெயர், கைகேயி-49, கங்கை-28, அச்சம், கங்கை-57
 நாயக்குகன், குகப்-14

நாய்கன் - கப்பற்றில்வன்; தை
ல-75
நாயகம்-தலைமை; மந்தரை-52
நாய்கன்-தலைவன்; மந்திர-12
சக்கரவர்த்தி: நகர்-7; திருவடி-85,
கணவன்: திருவடி-88
நாயகன்பட நடந்தவன்: பள்
ளி-101
நாயகபேன், கங்கை-38, 39
நாயினன், கங்கை-29
நாயேமுயிர் துணை, கங்கை-60
நாயேன், கங்கை-69
நார்-நாணி, நகர்-157
நாமணன், கைகேசி-91
நாரியர்-பெண்கள், கைகேசி-22
நரல்வர்க்கு மன்பின் வேற்றுமை
மாற்றினான்-கோசலை: நால்வர்-இரா
மன் முதலியோர்: நகர்-5
நால்வரையின்ற மூவர் - கோசலை
முதலிய மூவர்: திருவடி-89
நாவம்பாலென்னுயிருண்டாய்கை
கேசி-88
நாவலேட்டெவன், கங்கை-89
நாவாய், கங்கை-44, 57, குகப் -
25 x இருவினை, குகப்-46
நாவாய்க்கிறை, கங்கை-40
நாவாய் கீழோர் செய் வினையது,
குகப்-61
நாவாய்ச்செலவு x கங்கையர்நடை,
மின்னச் செலவு: குகப்-46
நாவாய் மடவன்னக்கதியது, கங்
கை-65
நாவாய் முடுகுதல், கங்கை-65
நாவாயென்னும் புருஷன் துடிப்
புக் காலினால் நடந்தான், குகப்-61
நாவியோதி, மந்தரை-87
நாவிலிரிகுழை, தைல-10
நாவின் நஞ்சம் முடைய நங்கை,
நகர்-17
நாவின் வந்தவிடம், கைகேசி-11
நாவின் தந்தரு நல்வளம்-சொல்லு
தற் கரிய பெருவளம், பள்ளி-27
நான்-நட்சத்திரம்-ஆறுசெல்-7
நானை, மந்தரை-5: கங்கை-44
நானைக்குப் பட்டாபிஷேக மென
வசிட்டன் இராமனுக்குத் தெரிவித்
தல், மந்தரை-5

நாற்றம், கங்கை-35
நாற்றிசை மாந்தர், தைல-24
நாற்கில், பள்ளி-25
நாறுதல்-நறுமணம் பெறுதல், கங்
கை-21
நான் கானடையத்தரியாது வான்
அடைந்தாய், திருவடி-65
நான்மறைக்கிழவர், கைகேசி-73
நான்மறைத் திசைமுகன், மந்தி
ர-36
நான்மறைத்திறை செல் கேள்வி
யார், பள்ளி-126
நான்மறைநெறி சென்றமையான்,
பள்ளி-139
நான்மறையேர்திய பூசனை, மந்தி
ர-97
நான்முகன் புதல்வன்-வசிட்டன்:
பள்ளி-137
நான்மறுவழிகின்ற: நகர்-201
நானம்-கத்தனரிப்புமுனெனையு
மாம்: திருவடி-91. நானப்புக்கை: சித்
திர-19
நாளு - பலவகையான: கைகே
சி-95
நானிலத்தோர் தந்தை, திருவ
டி-60
நானிலநள்ளாது, கைகேசி-26
நானிலம், மந்திர-15, மந்தரை-5,
நகர்-6, திருவடி-60, 134
நானிலமன்னுயிர்ப்பொறை சுமத்
தல், ஆறுசெல்-17
நானிறம் - பலவகையான நிறம்:
வனம்-18
நானுளதனையும்நீயினிதிரு, கங்
கை-60
நானுன்றொழி வுரிமையினுள்ளே
ன், கங்கை-73
நிகர்த்தல்-ஒத்தல், சித்திர-7
நிகர்ப்பன், சித்திர-4
நிகழ்கால வினையெச்சம் - உறு
கின்று: நகர்-34
நிகழ்த்தன்மை, நகர்-37
நிகழ்வு-நடக்கவேண்டிய செயல்,
தைல-18
நிச்சயம், மந்திர-28
நிணங்கொள் பிணக்குவை, குச
ப்-21

நித்திலம் x பல்: நகர்-180
 நிதியம், பள்ளி-6
 நிதியின்குலை, நகர்-62
 நிதியின் வெறுக்கை, பள்ளி-83
 நிந்தனை நிகழ்த்துதல், பள்ளி-104
 நிந்தை, சித்திர-43
 நிமிர்கோல், கங்கை-66
 நிமிர்கோலன், வனம்-21
 நிமிர்தல்-மேலெழுதல்:சித்திர-18
 மிகுதல்: ஆறுசெல்-27
 நிமிர்ந்த கூட்டம், கங்கை-40
 நிமிர்ந்தசேனை, திருவடி-48
 நியாயமத்தனைக்கு மோர் நிலயமா
 யினன்-இராமன்: திருவடி-55
 நிரந்தரம்-எப்போதும், இடைவிடா
 மல், தைல-6, திருவடி-84
 நிரந்தன, மந்திர-55
 நிரம்புதல் - திருத்தியடைந்திருத்
 தல், சித்திர-51, நிறைதல், மிகுதல்,
 மந்திர-67, கைகேசி-54
 நிரம்புறுதல், கங்கை-38
 நிருதர்-அரக்கர், கைகேசி-71
 நிருபர், மந்திர-5, 76
 நிருபனியற்கை, நகர்-112
 நிரை-ஒழுங்கு: நகர்-33
 நிரைத்து-ஒழுங்காய்: நகர்-161
 நிலங்கொள்ளாவிடின் யாண்டெ
 லாம் ஒருங்குறைவேனென்றுபரதன்
 கூறுதல், திருவடி-4
 நிலந்தன்னைக் கன்னியர்க்கமைவ
 ருங் கற்பின் காத்தல், மந்திர-17
 நிலந்தாங்குநிலை, மந்திர-62
 நிலந்தீதல், வனம்-38
 நிலம், பள்ளி-95
 நிலமகள் உணைப்பிரிந்து கண்ணி
 முத்திலெனைச்செய்யும்: மந்திர-38
 நிலமாதென்னுத்திரு, நகர்-65
 நிலமெல்லாமுன்னுடையது, கங்
 கை-73
 நிலயம், திருவடி-55
 நிலவரைப்பில் உயிர்க்கு இராம
 னிற் சிறந்தவரிலிலை, மந்திர-35
 நிலவு முத்துக்களினுல்தோன்று
 தல், மந்திரை-33
 நிலன், வனம்-44
 நிலனென்னு நிரம்பு கங்கை, மந்தி
 ர-32

நிலாவுதல் - தோன்றுதல்: கைகே
 சி-54
 நிலை, தைல-57: மாளிகையின்
 மேலிடம், நகர்-199
 நிவத்தல் - உயர்ந்திருத்தல், மந்த
 ரை-31
 நிவந்த-சிறந்த:மந்திர-74, தோன்
 றிய, நகர்-229
 நிவப்பு-உயர்வு, மந்திர-32
 நிழல்-சாயல், வனம்-6
 நிழலீனுதல், வனம்-2
 நிற்ப-ஸ்தாவரம், ஆறுசெல்-9
 நிறற், கங்கை-40
 நிறத்தையொக்கும், புயல் கைகே
 சி-89
 நிறத்தினிதல், சித்திர-27
 நிறம்-ஒளி, மார்பு: தைல-80
 நிறை - மனவடக்கம், மந்திர-55,
 57, திருவடி-100
 நிறைகுணம், மந்திர-31
 நிறைதல்-நிரம்புதல், வனம்-30
 நிறைதவ மன்னதொர் செயலான்,
 கங்கை-2
 நிறைந்தமாந்தர் x தேவர் பிறந்
 துணர்ந்து வாழறுவார்: பள்ளி 15
 நிறைப்போனை, மந்திர-55
 நிறைமக அடையவரும் ஒருமகக்
 குயர்கொடுப்ப, முறைமகன் வனம்
 புகழ்மொழிகாக்கின்ற மன்னன் மனம்
 இரும்பு: நகர்-196
 நிறையொடும் நானெனெடுங் தொட
 ர்த்த கெண்டை, மந்திர-57
 நின்றது-எஞ்சியது: மந்திர-50
 நின்னுழை, கங்கை-63
 நினக்கொன்றநிலை, திருவடி-98
 நினைத்தது - எண்ணினகாரியம்,
 நகர்-33
 நினைந்தபோதும் அபிமுத்தொக்கும்
 நேரிழை, சித்திர-24
 நினையல்-டன்பாட்டு வியங்கோ
 ள், கங்கை-63, நினைப்பு: திருவடி-109
 நினைவு பெஞ்சமுக்கு கடுஞ்சரம்,
 வனம்-38
 நினைவும் மாத்திரத்து, பள்ளி-39
 நினைவுமுடிநும் மறத்தல், நகர்-
 69
 நீங்குதல்-கடத்தல், வனம்-39

நீட்டுதல்-கொடுத்தல்-மந்தரை-88
 நீண்டவன், குகப்-41
 நீண்டவாயில், நகர், பள்ளி-29
 நீண்டான், நகர்-130
 நீணகர், நகர்-108
 நீத்தநீர்-கடல்: ஆறுசெல்-10
 நீத்தம்-கடற்பெருக்கு, பெருக்கு,
 நகர்-209, திருவடி-35
 நீத்து, ஆறுசெல்-15
 நீத்தென - செய்தென என்னும்
 வாய்பாட்டு வினையெச்சம்: பள்
 ளி-19, 28
 நீதி, மந்திர-11; மந்தரை-22
 நீதியும் தருமமும் நிறுவதல், ஆறு
 செல்-5
 நீதிவனையாவரு நன்னெறி, நக
 ர்-129
 நீத்துதல், வனம்-36
 நீர்-தன்மை, தைல-79
 நீர் கொள் நெய், சித்திர-37
 நீர்சிந்தி விளையாடுதல், கங்கை-66
 நீர்சுமந்த மேகத்தை யொப்புடை
 யண்ணல், குகப்-6
 நீர்த்து-நீர்மை, கைகேசி-61
 நீர்த்துகுதல்-தாரையாய்ப் பெருகு
 தல், நகர்-170
 நீர்முதி ஷடியோ டெழுந்தாலன்ன
 வீடு, கங்கை-29
 நீர்முதலியன பரத்துவாசனுள்ள
 விடத்து நிரம்பியிருத்தல், வனம்-30
 நீர்வெள்ளம், வனம்-37
 நீராடித்தீயோம்பி அழுது செய்
 தல், கங்கை-15
 நீராடும்போது வஞ்சிகஞ்சங்கன்மறை
 தலும் அன்னம் ஒதுங்குதலும்செலு
 ங்கியலும் ஒளித்தலும், கங்கை-20
 நீருண்ட காளமேகம், சித்திர-2
 நீருண்ணுதல், வனம்-35
 நீருழறெய்வமீன், தைல-2
 நீருளவெனி னுள மீனும் நீலமும்
 x இராமனுள்ள விடத்துச் சீதையும்
 ஞானம் உளம், நகர்-157
 நீலமாழுகிலான், கைகேசி-91
 நீலவண்டினம், சித்திர-16
 நீலவல்லிருள், திருவடி-18
 நீ வருந்தலை நீங்குவன் யானென்ற
 வெஞ்சொல், நகர்-224

நீளம்-நீட்சி, சித்திர-2, கூடு: சித்
 திர-43
 நீறு-புழுதி, வனம்-35
 நீறுதோய்வனிதையோர் கூற்றி
 னன் x துகிலுறை பொதிந்த செம்
 மணித் தூணம், மந்தரை-32
 நுகருவது, மந்திர-28
 நுங்கண்மரபு, குகப்-56
 நுங்குதல் - உண்ணுதல், பள்
 ளி-112
 நுடங்குதல்-அசைதல், சித்திர-1,
 கங்கை-22
 நுண்ணிடை, சித்திர-9
 நுணித்தல்-நுண்ணிதாக வாராய்
 தல், மந்திர-10
 நுதல் x வில்லிவாங்கிய சிலை, சித்
 திர-13
 நுந்தை, மந்தரை-75, பள்ளி-131
 நும்பி, நகர்-6
 நுரைக்கொழுந்து x நரைத்தகூந்
 தல், கங்கை-22, தைல-53
 நுவல்வதோர்கிலாதமுது புல்லு
 தல், பள்ளி-122. நுவல்வது-சொல்
 வது.
 நுழைந்துபோதல், சித்திர-9
 நுழைய, மந்திர-58
 நூக்குதல்-தள்ளுதல், குகப்-50
 நூல்-சாஸ்திரம்: மந்தரை-5
 நூல் இணைமணிக்குடஞ் சுமத்தல்
 x இடையில் வனமுலையிருத்தல்: சி
 த்திர-9
 நூற்றடமார்பன், மந்தரை-24
 நூற்றிதழ்க்கமலம், திருவடி-121
 நூறுதல்-அழித்தல்: பள்ளி-50
 நெக்கு, நகர்-217
 நெகுதற்கொத்தநெஞ்சு, நகர்-60
 நெஞ்சங்காணுதல்-கருத்தையறித
 ல், நகர்-48
 நெஞ்சம்மையிற் கரியாள், நகர்-127
 நெஞ்சிறுகுதல், கங்கை-53
 நெஞ்சினும்வலியதுயிர், நகர்-189
 நெட்டில்-உபரிக்கை, நகர்-206
 நெடியுயிர்த்தல், பள்ளி-28
 நெடியுஞ் x நிலங்கொழுந் துய
 ர்த்தனையது: திருவடி-26
 நெடியதானை, கங்கை-29
 நெடியவன், கங்கை-40, பள்ளி-70

நெடுகூடனல், சித்திர-30
 நெடுங்கண் x கொண்டல்: கைகே
 சி-6
 நெடுங்கோயில், மந்திர-74
 நெடுஞ்சரம், நகர்-12
 நெடிது-நீண்டகாலம்: வனம்-24
 நெடுத்தை மன்னவர், மந்திர-74
 நெடுநாடவை-கோசலதேசம், கங்
 கை-8
 நெடுநாவாய், கங்கை-64
 நெடும்பிரிவு, திருவடி-85
 நெடும்புனல், வனம்-35
 நெடுநதி, வனம்-36
 நெடுநாள், சித்திர-54
 நெடுநாள் திருத்தினதவம், வனம்-20
 நெடுநீர்-கங்கை-65
 நெடுமுடி-நீண்டசிகரம், சித்திர-7
 நீண்டகிரீடம்: பள்ளி-43
 நெடுமையான், கங்கை-11
 நெய்ஞ்ஞிறை நெடுவேல், வனம்-6
 நெய்துடைத்தல்-நெய் பூசப்படுத
 ல், நகர்-160
 நெய்நிலைவேல், கைகேசி-18
 நெய்யாரழல் x இராமன் பிரிவுக்
 குவருத்தும் நகரத்தவர், நகர்-108
 நெரிந்தபுருவம், கங்கை-32
 நெருங்குதல், வனம்-32
 நெருப்புண்டான் x வனத்தான்
 இராம னென்ற சொல்லக் கேட்ட
 பரதன்: பள்ளி-60
 நெருப்புண்ணுதல்-நெருப்பிற்கிட
 த்தல், சித்திர-37
 நெற்றழைக்கற்றை, திருவடி-15
 நெற்றியிற்கற்றைநாறுதல், நகர்-
 116
 நெறி-வழி: நகர்-31: உபதேசம்:
 தைல-86, முறைமை, ஆறுசெல்-18
 நெறிகாமின்கள், குகப்-31
 நெறித்தூரஞ்செல்லுதல், கங்கை-71
 நெறித்தலர்க்குஞ்சி, பள்ளி-45
 நெறிபெருமையநினைக்குதல், ந
 கர்-235
 நெறிபேணும்நடை, வனம்-21
 நெறிமுறைமை, மந்திர-76
 நெறியார்மறை, நகர்-33
 நெறியிடுநெறி, கங்கை-69
 நெறியின்மாக்கன்: பள்ளி-14

நெறியுதவிதெல், மந்திர-64
 நெறியோர்-நன்னெறிநடப்போர்,
 நகர்-136
 நேடுதல், கங்கை-69
 நேடுவார், கங்கை-13
 நேமியன்-திருமால்: மந்திர-94
 ஆஜ்ஞாசக்கரமுடையவன், மன்னவ
 ன்: பள்ளி-89: திருவடி-98
 நேமியருட்டுதல், மந்திர-37
 நேமிவேந்து, பள்ளி-65
 நேயத்தானலிதல், திருவடி-141
 நேயநெஞ்சு, சித்திர-51, திருவ
 டி-44
 நேயம்-அன்பு: நகர்-60, குகப்-41
 நேயமாதர், நகர்-160
 நேர்கடன், பள்ளி-139
 நேர்தல் - உடன்படுதல்: அருகிற
 செல்லுதல்: நகர்-161, திருவடி-88
 நேர்ந்திலன், நகர்-170
 நைதல்-வருந்துதல், திருவடி-40
 நைவுறுதல், தைல-75
 நொடி, திருவடி-41
 நொடிதல்-அழிதல், பள்ளி 92
 நொந்தசிறை, சித்திர-55
 நொந்துமாழ்குதல், பள்ளி-122
 நொய்தின் - விரைவாக, திருவ
 டி-121
 நொய்து-விரைவாக, மந்தரை-8
 நொய்து-மென்மை, மந்தரை-43;
 விரைவு, மந்தரை-8
 நோக்கின னுவலுதல், ஆறுசெ
 ல்-4
 நோய்தந்து நோவன செய்தல்,
 கைகேசி-29
 நோயாலிறத்தல், தைல-66
 நோயாற்றுகில்லாவியிப்போல, மூட
 ம்கிடையார், நகர்-147
 நோயீரல்லீர், பள்ளி-75
 நோற்றல், கைகேசி-78
 நோன்சிலையோன், சித்திர-58
 நோன்பின் றுறையோன் - கலைக்
 கோட்டுருனிவன்: திருவடி-61
 நோன்பு, மந்திர-70, 99
 நோன்மை - வலிமை, பள்ளி-50:
 மனவுறுதி, மந்தரை-14
 பக்கம்-மருங்கு: நகர்-217; சினை
 கிதர், மந்திர-5

பகட்டினம் - எருமைக்கடா: பள்ளி-14

பகடு-யானை, ஆறுசெல்-26

பகர்வது, மந்திர-41

பகலவண்ணையான் - இராமன்: கங்கை-66

பகை-ஐம்புலன்கள்: மந்திர-25

பகைஞர் வந்துருத்தபோர், மந்திர-22

பகைவன் வெல்லத் தான் அஞ்சின அரசன், பள்ளி-109

பகை நாடுகவர்ந்துண ஆவிபேணித் தளையீர்த்தகாலொடு அப்பகை முகத்துவிழிக்கும்பாவம், பள்ளி-116

பகைவரை மகாரிச்சிரிக்கத் தலைவணங்குதல், பள்ளி-115

பங்கம்-சேறு: சித்திர-56

பங்கயில்குணம், நகர்-1

பங்கயச்செல்வி, பள்ளி-19

பங்கயத்தயன், கங்கை-16

பங்கயம், தைல-16

பங்கயரசி, கைகேசி-62

பங்கி-பங்கி: வடசொல்: ரீதி: கைகேசி-69

பங்கு-நொண்டியானது, மந்திர-68

பசந்தணர் - நிறம்பேறுபட்டனர், தைல-17

பசலை x எட்பொரி: மந்திர-59

பசலை வானகம், தைல-6

பசியுழந்து, பள்ளி-101

பசுங்கண், நகர்-205: னனைக்கண், கங்கை-11

பசுநறுந்தேறல், பள்ளி-21

பசும்புகைப்படலம், சித்திர-18

பசும்பொன்மானம், சித்திர-36

பசை-சுரம்: கைகேசி-42

பசைந்தசிறுதைநீ, திருவடி-114

பசைநறவு-பசுந்தேன்: கங்கை-5

பஞ்சரத்திருந்தழுவ கிளி x சாளரத்திரங்கு மின்சொலார்: நகர்-200

பஞ்சளாவியசீறடி, சித்திர-20

பஞ்சிமெல்லடிப்பாவை, கங்கை-20

பஞ்சியூட்டுதல், மந்திர-2

பஞ்சின்றியமுதநெய்மாட்டியவின் கு, சித்திர-15

பஞ்சிகரணம், திருவடி-74, உரை

பஞ்சுதூல், சித்திர-82

பட்டறுதல்-இறந்தொழிதல்: திருவடி-36

பட்டாபிஷேகச்செய்தையைக் கோசலையிடம் மங்கைமார் சொல்லுதல், மந்திர-92

பட்டாபிஷேகஞ் சொன்னார்க்குக் கோசலைப் பரிசளித்தல், மந்திர-94
படங்கொணுகம், சித்திர-38, கங்கை-8

படர்-துன்பம்: குகப்-70, போர்வார், வடசொல்: திருவடி-31

படர்சினம், மந்திர-4

படர்தல்-செல்லுதல்: சித்திர-18, 54

படர்பங்கயம், கங்கை-7

படருறுதல், கங்கை-75

படரெலாம் படைத்தான், குகப்-70

படலம்-தொகுதி: சித்திர-18

படலை-பரப்பு: சித்திர-47, பள்ளி-135

படி-பூமி: நகர்-205, விதம், தைல-55

படிகள் x மாசணம்: சித்திர-35

படிகாரா, படிகாரிர், பள்ளி-1

படித்தலம் பெயரல், பள்ளி-91

படிதல்-கிடந்துறங்குதல், தைல-16: மூழ்குதல், கங்கை-8

படிமக்கண்ணடி, மந்திர-3

படிமேற் புரளுதல் துயரத்தால்: நகர்-144

படியுறப்புரளுதல், தைல-26

படியொடு திருநகர்துறத்தல், ஆறுசெல்-28

படிவம், பள்ளி-124

படுகர்-மடு: தைல-16

படுதல்-இறந்து வீழ்தல்: திருவடி-31
படுமழை - பொழிவின்ற மழையினொலி, வணம்-4

படுமுரசு, ஆறுசெல்-24

படைக்கலம், தைல-30

படைசெலாறு x அயோத்தி நகரின்தெரு, ஆறுசெல்-46

படைத்தடங்கண், கைகேசி-2

படைமாணரசு, நகர்-57

படையெடுத்தது, குகப்-6

பண்-அலங்காரம், கல்லணை, மந்திர-4, மந்தரை-58, திருவடி-34, ஸ்வரம்: கங்கை-11

பண்களின்மேலுபாடல், கைகேசி-54

பண்குழல், பள்ளி-24

பண்டி, ஆறுசெல்-26

பண்டியிற் பல்லியம் பரத்தல், பள்ளி-11

பண்டியிற்பூட்டிய நொண்டியெருது X இராச்சியத்தைத் தாங்கும் கிழத்தன்மையடைந்த தயரதன்: மந்திர-68

பண்டி, கங்கை-16

பண்டைநாள், மந்தரை-41

பண்டைநூல் - வேதம்: திருவடி-138

பண்டொடர்த்தல், பள்ளி-24

பண்ணவன், கங்கை-41

பண்ணினபகடி, ஆறுசெல்-26

பண்ணினோக்கும் பராவமுது, கங்கை 11

பண்ணும்பரிமா, நகர்-88

பண்ணெனுங்கிளவி, திருவடி-86

பண்ணை-விளையாட்டு, தோழியர் கூட்டம்: குகப்-59

பணி-கட்டளை, பாம்பு: மந்திர-72, நகர்-8, திருவடி-13

பணித்தல் - சொல்லுதல், கட்டளையிடுதல்: மந்திர-47, திருவடி-127

பணிமொழி-கட்டளை, கங்கை-77

பணியினீங்கலாவாழி, பள்ளி-55

பணியிடைப்பள்ளியான், மந்தரை-28

பணியேயது, நகர் 7

பணை-பறை, பருமை, மந்திர-55, வனம்-4, குகப்-24

பத்தி-வரிசை, தொகுதி, மந்தரை-83, ஆறுசெல்-49

பத்தியினுயிர்ப்பும் பரிவினன், கங்கை-68

பத்துத்தேர் வென்றவனுக்கு அஞ்சுதேர் வெல்லுதல் அருமையாவது, மந்திர-21

பத்துநாலும் பகல் - பதினான்கு வருஷம், நகர்-22

பதகன், பள்ளி-108

பதடி, பள்ளி-138

பதம்-உணவு, பள்ளி-112, பதவி, திருவடி-101

பதவிய-அழகிய, திருவடி-123

பதாதி, ஆறுசெல்-32

பதி-ஊர், மந்தரை-57; தலைவன், நகர்-134

பதைக்கும்மாதர் X ஊறையெறிவ்வொசியூங்கொடி, நகர்-98

பதைத்தல், நகர்-98, சித்திர-38

பதைத்தெழுதல், திருவடி-97

பதைப்பு-துடிப்பு, தைல-86

பத்தி-வரிசை, கைகேசி-93

பம்புதல்-பிக்கொலித்தல், நெருங்குதல், கைகேசி-60, வனம்-18

பம்புபண்ட, கங்கை-30

பம்பை-தூர்பறை, கைகேசி-60, கங்கை-30

பயத்தல்-பெறுதல், குகப் 68

பயந்தமைந்தன், பள்ளி-56

பயந்திரண்டனைய செஞ்சு, குகப்-52

பயந்தெடுத்த, மந்திர-63

பயம்-பயன், மந்திர-41

பயன், மந்திர-8, வனம்-27

பயன்மடம் பழுத்தல் X இராமனுக்கு இராச்சிய பரித்தல், மந்திர-84

பயிற்சுதல்-இராமனுக்கையோடுகூடுதல், வனம் 14

பயின்மரம், வனம்-2, 14: பயின்-பிசினுயாம்.

பரசுராமன் குலங்கடிந்தவன், நகர்-192

பரசுராமன் தாறையெல்லால் தரையைக் குறைத்தது, நகர்-26

பரசுராமன் வரவும் சலியாது இராமன் தடுத்தான், நகர்-63

பரசுராமன் வீரத்தைச் செருத்தவன், மந்திர-79

பரசுராமனை வென்றவ னிராமன், நகர்-192

பரசுராமனை வென்றவனுக்கு உலகமாவது, மந்திர-79

பாண்டதொடர் மஞ்சம், கங்கை-61

பரத்தவன், வனம்-20, குகப்-78, திருவடி-68

பரத்துவாச் முனிவனது வருண
னை, வனம்-21, 22

பரத்துவாசன் தன்னிடத்துத் தங்
கியிருக்குமாறு இராமனை வேண்டு
தல், வனம்-31

பரதசத்துருக்கினர் இராமலட்சும
ணரைப்போலுதல், குகப்-30

பரதன், நகர்-4, 50, தைவ-77, ப
ள்ளி-1, ஆறுசெல்-1, 24, திருவடி-
28

பரதன் அரசு ஆளான், நக
ர்-106

பரதன் உரிமைக்காகான், நகர்-50

பரதன் என்னேவலால் இன்று
உலகாள்வனதவிட்டு நகராள்வானெ
ன்று இலக்குமணன் கூறல், திரு
வடி-39

பரதன்குணம் அரசுஅன்னாளுக்கு
இனிநிப் பாழ்த்துப்போதல், மந்த
ரை-62

பரதன் கைகேயியைக் குகனுக்குத்
தெரிவித்தது, குகப்-70

பரதன் கொள்ளான் இவ்வரசு,
கைகேசி-26

பரதன் கோசலையைத் தெரிவித்
தது, குகப்-65

பரதன் சுமித்திரையைத் தெரிவி
த்தது, குகப்-68

பரதன் சூரியகுலத்தரசர் யாவரி
னுஞ் சிறத்தல், பள்ளி-120

பரதன்செய்த பல்வகைச் சபதங்
கள், பள்ளி-98, 117

பரதன்செய்கையே யறம், அல்ல
ன அறமல்ல, திருவடி-44

பரதன் சேனையோர்க்கு நடந்த
உபசாரம், திருவடி-8, 16

பரதன் தந்தையின் மரணத்தைக்
குறித்து அறந்துதல், பள்ளி-48-57

பரதன் தருமத்தினதேவு, அறத்
தினாணி, திருவடி-47

பரதன் தன் துணிபுகூறுதல், திரு
வடி-133

பரதன் தன்னைக் கைகேயியின்
வயிற்றிற்பிறந்தது குறித்து வெறு
த்தல், பள்ளி-92

பரதன் தன்னைப் பழித்தல், திரு
வடி-99

பரதன் தன்னையும் கைகேயியை
யும் பழித்தல், பள்ளி-71, 88

பரதன் தனக்கு நேர்ந்த நிலைமை
யைப்பழித்தல், பள்ளி-135

பரதன் தான் ஆண்டானென்பது
தனக்குத் தகாதெனல், பள்ளி-78

பரதன் தான் தாயைக் கொல்லா
மைக்குக் காரணம், பள்ளி-70, 72

பரதன் தான் முன்னங் குகனை
யெதிர் கொள்ளக் காரணம், குக
ப்-27

பரதன் நாட்டிற் கிளைகாவற்
குளன், கங்கை-76

பரதன் நிறைகுணத்தவன், இராம
னிலும் நல்லன், நகர்-5

பரதன் பிறந்து பேரறம்பிழைத்த
தென்றல் போல் மன்னவன் அவ
னைத் துறந்தான், பள்ளி-138

பரதன் புறப்பட்டபோது அரசு
சின்னங்களும் உடன் புறப்படுதல்,
பள்ளி-9, 17

பரதன் போன்றவர் மன்னவரில்
வெறுமில்லை, ஆறுசெல்-19

பரதன் மரபைப் பழு
கினன், பள்ளி-74

பரதன் மன்னர் மாஸையிலெண்
னுறப் பிறந்தவன், மந்தரை-58

பரதன் வனம் வந்தது தந்தை மு
றைவழுவினதை நீக்க, குகப்-33

பரதனது போர்க்கோலத்தைக்கா
ணெனல், திருவடி 50

பரதனிடம் என்னிடத்துப்போல
அருள்வைக்கச் சொல்லெனல், தை
வ-35

பரதனுக்குத் தமையன் மீதுள்ள
அன்பு, பள்ளி-7

பரதனுயிர்வைத்துக்கொண்டிருக்
கக் காரணம், பள்ளி-85

பரதனைக்கண்டு கோசலை இராம
னைக் கண்டாற் போலுவத்தல், பள்
ளி-118

பரதனை நோக்கி உன்குல முதலு
ளோர் திண்ணை நிகர்ப்பாரில்லை யெ
னல், பள்ளி-120

பரப்பு, திருவடி-28

பரபாப்புடன் செல்வாரின்வருண
னை, மந்திர-89

பரம்-சமை, கைகேசி-9, குகப்-73
பரமஞானம் போனவர் வீடுபெறு
வர், மந்திர-22

பரமுனி-சிறந்தமுனிவன்: வனம்-
20

பரல் மலர் போலுதல், வனம்-40
பரல் வறுத்து வித்திய உணையன்,
வனம்-40

பரவுதல்-துதித்தல், மந்திரை-10
பரவை-பரந்திருத்தல்; கடல்: குக
ம்-56

பரவைஞாலம், கைகேசி-67
பரவையைச் சிறுமைபேசியதானே,
திருவடி-26

பரன் மொய் கான், கைகேசி-35
பராவழுது, கங்கை-11

பரிசு-விதம், செப்தி, மந்திர-72,
தைல-78, வனம்-26

பரிதல்-அறுதல், நகர்-179, வருந்
துதல், வனம்-45

பரிதி-சூரியன்; கங்கை-9, x மா
ணிக்கப் பாறை, சித்திர-15

பரிதிவானவன், தைல-54

பரிந்தசிந்தனை, மந்திர-36

பரிந்தபூ, மந்திர-58

பரிந்தவன் - அன்புகொண்டுள்ள
வன், கங்கை-48

பரிந்திலர் - வருந்தாதவர், திருவ
டி-19

பரிபுரமார்ச்சிலாச் சீறடி x அரி
யின் மார்ச்சிலாச் கமலம்: ஆறுசெல்-
40, பரிபுரம்-சிலம்பு.

பரிமளங்கமழ்தல், சித்திர-25

பரிமா, நகர்-88

பரிமுகமாக்கன் பளிக்கறையில்
மறைக்கினும் உருத்தெரிதல், சித்
திர-11

பரியகாரகில், சித்திர-18

பரியுறெஞ்சு, ஆறுசெல்-1

பரிவாளியின்வாவுறுதல், பள்ளி-11

பரிவில்லவர், நகர்-131

பரிவினன், கங்கை-41, 68

பரிவினீக்குதல், மந்திர-5

பரிவு-அன்பு: கங்கை-43

பருதிவானவன், சித்திர-3

பருமம்-யானைமேலிடுந்தவிசு, ஒப்
பனை, மந்திர-4, 85

பருமயானை, திருவடி-81

பருவந்தந்தகேள்வர், வனம்-46

பருவம்-ஆண்டு, மந்திரை-82

பருவால், தைல - 55, கங்கை -

48

பருவாலிகவாதான், கங்கை -

77

பருவாற் பரவை, குகப்-39

பல்; கங்கை-32

பல்குதல்-பல்குதல், வனம்-18

பல்பகலாற்றுதல்-பலநாள் போத
குதல், பள்ளி-114

பல்லவச்சயனங்கள் மேனிடெம்
மையாற் கரிந்திருளுதல், சித்திர-23

பல்லவத்தம்பன், கங்கை-30

பல்லவம், திருவடி-11

பல்லுயிர்கட்கோருயிரோன நின்ற
விராமன், நகர்-219

பலகறை பற்றெடுத்தாற் போ
லும், கங்கை-32

பலநிறத் கொடிகள் தோன்று
தல் x புள்ளொலார் திருநகர் புருதல்;
மந்திரை-29

பலவகைப்புட்களும் ஒலித்தலின்
வருணனை, கைகேசி-47

பலவகையொலிகள், கைகேசி-58,
60

பலா, சித்திர-33

பவநோய், வனம்-20

பவளந்தருவிதழாள், கங்கை-4

பவளமால் வரையருவி x துவரின்
மணித்தடந்தொறும் புடைபெயர்
கவரிவால், சித்திர-5

பவனிபோனவன், நகர்-188

பவித்திரம், கங்கை-43

பழங்கதை, பள்ளி-50

பழனம் கழனி, நகர்-188

பழி, பள்ளி-83

பழிக்கஞ்சியுயிரை நீக்காதொழி
தல், தைல-86

பழிகொண் டென்பயன், கைகே
சி-20

பழிபடுதல்-உவமையாகாமற் போ
தல், சித்திர-81

பழிபூறுதல், நகர்-41

பழிவருநெறிபடர் பதகன், பள்
ளி-108

பழிவளர்க்குஞ் செவிலி, குகப்-70
 ப்முது, மந்திர-47
 பழுவம், சித்திர-28
 பள்ளநீர் வெள்ளமன்ன பரதன்,
 திருவடி-118
 பள்ளிப்புனல், நகர்-62
 பள்ளி-உறையுள்: கங்கை-47, படுக்
 கை: குகப்-89
 பள்ளிக்குதல், கங்கை-19
 பள்ளிக்கு, மந்திரை-35
 பற்கள் முல்லையுங் கடன்முத்தை
 யும் வென்றன, நகர்-283
 பற்று-பொருத்து, நகர்-118; வீரு
 ப்பு, நகர்-228
 பற்றெடுத்தன் பல்குற் கவடியன்,
 கங்கை-32
 பறந்து போதுமென்று நெஞ்சி
 னிறி பதைத்தல், பள்ளி-15
 பறித்தல், வனம்-40
 பறை, சித்திர-22
 பறையடிப்பதுகடுவன், சித்திர-22
 பன்னகப்பாயலுட் பள்ளி நீங்கி
 னூன், நகர்-167
 பன்னசாலை, சித்திர-52
 பன்னருந்தவம், மந்திர-2
 பன்னாள், கங்கை-55
 பன்னி-சொல்லி, பள்ளி-57, திரு
 வடி-67
 பன்னிநீக்கரும் பாதகம், கங்
 கை-17
 பன்னு, பள்ளி-124
 பணி x வியர்வை: மந்திர-59
 பணிக்கடை, மந்திர-58
 பணிசோர்தல், சித்திர-53
 பணிபடர் காடு, திருவடி-129
 பனையவா நெடுங்கரம், மந்திர-85
 பனையினீள்கரம், நகர்-280
 பாக்கியம் புரிந்திலாப் பரதன், மந்
 திரை-59
 பாகன், தைல-57
 பாகியல் செவ்வாய், கைகேசி-68
 பாகு-கருப்பஞ்சாறு, பள்ளி-18,
 சர்க்கரை முதலியவற்றின்பாகு, கை
 கேசி-68
 பாகு வயலுக்குப் பாய்தல், பள்
 னி-18
 பாய்கர்-பூச்சம்: நகர்-148

பாங்கு-அழகு, நன்னம், சேமம், பக்
 கம்: மந்திர-3, வனம்-39, குகப்-54
 பாசறைப் பொருள், வனம்-46
 பாட்டொலி, மந்திர-55
 பாடல், சித்திர-24
 பாடல் செவியில் விழுதல் x பை
 யரா நழைதல்: கைகேசி-54
 பாடல் வானளாதல், பள்ளி-16
 பாடுகின்ற கின்னரம், சித்திர-12
 பாணர் x தும்பி: வனம்-43
 பாணிகை: பந்தரை-41, பாட்டு:
 கைகேசி-60
 பாணினம்-மிகுறி: வனம்-4
 பாதகம், கங்கை-17
 பாதங்கள் பெயர்தொறும் பாரும்
 மேருவும் உலைதல், பள்ளி-68
 பாதத்தைத் திசைசேர்க்கித்தாழ்
 தல், நகர்-1
 பாதபங்கயம், மந்திர-61
 பாதம், கங்கை-16
 பாதமலர் சிவத்தல், நகர்-98
 பாதகம், திருவடி-189
 பாதகம் கோன்முறை செலுத்து
 தல், திருவடி-140
 பார்த்தண்டிசைக் கிடந்தபார், நக
 ர்-95
 பார்தன் x அல்குல்: சித்திர-31: v
 கார்தன்முறை, வனம்-9
 பாபமுற்றிய பேதை, கைகேசி-61
 பாய்பு, வனம்-42
 பாய்தல், கைகேசி-43, கங்கை-8
 பாய்பெருவயிறு, பள்ளி-101
 பாய்மரம் x தண்டு: குகப்-58
 பாய்மா, குகப்-52
 பாயல்-படுக்கை கங்கை-50
 பார்-இராச்சியம்: பள்ளி-109, தே
 சம், பள்ளி-19
 பார் என்னதாகில் யான் நினக்
 குத்தருகின்றேனெனல், திருவடி-112
 பார்ப்புலாஞ்செவ்வ, கங்கை-45
 பார்த்தவர்க்குக்காஞ் குதெல், மந்
 திர-90
 பார்ப்பு-பறவப்பற்றின் இளமை,
 நகர்-214
 பார்மகள், நகர்-158
 பார்வதி கற்புளமங்கை, கங்கை-18
 பாரளித்தல், நகர்-98

பாரிருள், பள்ளி-90
 பாரின்பாயல், கங்கை-50
 பாருனக்காக்கினேன், பள்ளி - 65
 பாரைமெல்லியவென்னுதல், ஆறு செல்-36
 பால-பங்கு: மந்திர 10: மணிபிடியாதகதிரின்பால், கங்கை-8.
 பாலித்தல்-செய்வதாக மேற்கொள்ளுதல், சித்திர-54
 பாலுடைமொழியாள், கங்கை-66
 பாலே, திருவடி-20
 பாலே பரதனைக்கண்டு தளிர்த்தல், திருவடி-23
 பாலையேயறிநம் கங்கைக்குரியது, குகப்-4
 பாலவனம் குளிர்தல், வனம்-46
 பாவகாரி, திருவடி-99
 பாவந்திரக்குஞ் சிலையினோர், தைல-50
 பாவம்பாராது இன்னுயிரைக்கொள்ளப்போகின்றாய், கைகேசி-38
 பாவியிதோரிமா ஸுழியாதல்: கைகேசி 55
 பாவியைபுற்றெதிர்பற்ற வெண்ணும், கைகேசி-14
 பாலியென்று கைகேயியைத் திட்டுதல், நகர்-17, 49
 பாவை, கங்கை-20, மந்திர-21, திருவடி-26
 பாழ்வயிறளித்தல், பள்ளி-101
 பாழி-வலிமை, பெருமை, திருவடி-36
 பாழியம்புயம், பள்ளி 55
 பாற்கடல்முதம், கங்கை-24
 பாற்கடற் சேக்கை யொருவின்வையன்: நகர் - 225; திருவடி - 94
 பாறி-மாறி: திருவடி-19
 பாறிண்டனையமெய்ய, குகப்-52
 பான்மை, கங்கை-19
 பிச்சம்-பீலிக்குஞ்சம், மந்திர-28
 பிச்சராமன்னபேச்சு, கங்கை-34
 பிஞ்ஞகன் வில்பிடித்தது, மந்திர-44
 பிடவு, வனம்-7
 பிடித்திலீர்போலும், பள்ளி-91
 பிடிதருகிறுமா, வனம்-10

பிடிதாரொடுநடத்தல் x தெரிவைமார் தாழ்கலைத்தேரோடு நடத்தல், மந்திரை-87
 பிடியைமடந்தையனார்சல், பள்ளி-10
 பிணக்குவை கடல்தூர்த்தல், குகப்-21
 பிணி-பந்தம்: கைகேசி-78
 பிணிக்குறுமுடையுடல், பள்ளி-115
 பிணியின்வேலையான், பள்ளி-142
 பிணியுடையவனென்னும் பிரிவினன், கங்கை-77
 பிணைநிரத்தல் x மடவார் பரத்தல்: மந்திர 55
 பித்தமயக்காஞ்சுறவு, தைல-78
 பிதா மக்களிடத்தருள் கொண்டிருத்தல், வனம்-28
 பிதிர்ந்தசாறு, பள்ளி-20
 பியல், மந்திர-18
 பிரசம் முங்கில்தாக்கவழிதல், சித்திர-13
 பிரதபூசனை, பள்ளி-136
 பிரமன்றந்தபுயிர், வனம்-22
 பிரமணிடத்தும் நம்பிடத்தும் ஒக்க இருப்பவன் திருமால், சித்திர-50
 பிரமஸூக்கு நகத்திற் பிறந்தவன் வசிட்டன், திருவடி-69
 பிரளயம், நகர்-32
 பிரளயக்கடலில் திருமால்துயிறல், திருவடி-120
 பிரிந்தமகபிர மனம்போலக் கொதிப்பது வனம், வனம்-46
 பிரிந்து கண்ணிழந்தவ ளார்காமற் செய்வான் இராமன், மந்திர-38
 பிரியக்கண்டதுயரம், நகர்-51
 பிரியவற்று, நகர்-61
 பிரியாக்ஞரிசில், மந்திர-52
 பிரிவினாங்காடுசடாது, நகர்-228
 பிரியு, கங்கை-74
 பிரிவெனும்பிணி, திருவடி-57
 பிரிவெனுடலிம்முறுகிலை, மந்திர - 34
 பிறை-குற்றம், சித்திர-22
 பிறைத்தல்-தவறுசெய்தல், தவறிப்போதல், மந்திர-23; நகர்-13
 பிறைத்து - நோவினின்று தப்பி: மந்திர-29
 பிறைப்பு-குற்றம்: மந்திரை-2

பின்னமாக்களிறு, பள்ளி-82
 பிளிறுமேகம், வனம்-47
 பிறங்கிச்செறிதல், கங்கை-38
 பிறங்கிய, சித்திர-33
 பிறத்தல் x உதயமாதல், கங்கை-55
 பிறத்தலுண்டானபோது வருவன
 அந்பவித்தே தீரவேண்டும், தைல-
 28
 பிறத்தலு பிறத்தலும் உயிர்கட்கு
 இயற்கை, திருவடி-70
 பிறத்து-படைத்து: மந்திர-39
 பிறந்ததுன்பு, ஆறுசெல்-52
 பிறந்தாயாதி, பள்ளி-87
 பிறந்தார் பெயருந்தன்மை பிறரா
 வறிதற்கெளிதோ, நகர்-36
 பிறந்திலன் பாதனீபெறுதலால்,
 மந்தரை-56
 பிறந்திலனென்பதிற்பிறிதுண்டா
 குமோ, மந்திர-30
 பிறந்து யுடைப்படும், திருவடி-101
 பிறந்துபெறும்பேறு, நகர்-17
 பிறந்தாரிமை, திருவடி-111
 பிறந்துலகமுற்றுடையகோ, நகர்-
 111
 பிறந்துலகுடையமொய்ம்பிணை,
 நகர்-191
 பிறந்து வேறோருலகுற்றவர் x
 முன்னவாழ்வு மறந்த சனர்: திருவ
 டி-7
 பிறப்பு-உயர்குடியிற்பிறவி, மந்திர-9
 பிறப்புக்குப்பிணைதுறப்பு, மந்திர-23
 பிறப்பெனும் பெருங்கடல், மந்
 திர-23
 பிறப்பை நீக்கத் தவந் தொடங்கு
 தல், மந்திர-33
 பிறப்பிபிதற்றி, பள்ளி-111
 பிறப்பிறர், கங்கை-11
 பிறரைச்சீறினோன், பள்ளி-98
 பிறவாவெய்யோன், கங்கை-55
 பிறவிக்கடல், தைல-73
 பிறவிக்குலப்பில, திருவடி-71
 பிறவியென்னுமிருஞ்சிறை, மந்தி
 ர-24
 பிறன்கடைகின்றவன், பள்ளி-98
 பிறிதின்குணம் பெறலணி, மந்த
 ரை-35
 பிறிதுமொழிதல், நகர்-117

பிறிதொர்மாத்றம், நகர்-285
 பிறியார், நகர்-31
 பிறைமருப்பு, சித்திர-10
 பிறையின்கறைதுடைக்குங் கொ
 டிச்சி, சித்திர-22
 பிறையையெட்டிப்பிடித்தல், சித்
 திர-22
 பின்-முடிவில், மந்திர-39
 பின்றுதல் - பின்னிடுதல், திருவ
 டி-97
 பின்றை, கைகேசி-1
 பின்னர், மந்திர-30
 பின்னவன், குகப்-16
 பின்னவன் பெற்ற செல்வ மடிய
 எனன் பெற்ற தன்றோ, கைகே
 சி-110
 பின்னுடையோர்-தவசியர்: திரு
 வடி-68
 பீழை-துன்பம்: நகர்-148
 புகர்-குற்றம், நகர்-25
 புகலிடம், வனம்-24, கங்கை-59
 புகலுதல், நகர்-77
 புகழ், மந்திர-10 x கிரணம்: குக
 ப்-36.
 புகழ்கொண்டு மாய்தல், குகப்-18
 புகழ் நிறுவுதல், கங்கை-49
 புகழ்வகைதீர் புனிதம் மருவும்,
 நகர்-42
 புகழின் புகழ், நகர்-59
 புகழுக்கு அழிதல்-புகழ்கழியுமே
 யென்று வருந்துதல், நகர்-54
 புகழேபெறத் தக்கதாதலால் மு
 றை பிறழ்தல் கூடாது, மந்தரை-66
 புகழைச்சுடுதல் - புகழையிழக்கச்
 செய்தல்: "புகழோடுயிரைச்சுடுதீ"-
 நகர்-46
 புகை-நெட்டுயிர்ப்பு: நகர்-97
 புகையும் வெஞ்சுரம், திருவ
 டி-102
 புகைவெய்துயிர்த்தல், நகர்-11
 புட்டருசோலை, தைல-8
 புட்டில் x புற்று: நகர்-118
 புடைதவழ் பிடவு, வனம்-7
 புடைபெயர்தல், சித்திர-5
 புண் x கண்: நகர்-177
 புண்டரீகக் கப்பு ரவலன், மந்தி
 ர-53

புண்டரீகத் தனிமுதல், திருவடி-77

புண்டரீகம், திருவடி-54

புண்டாங்கு நெஞ்சத்தினன், நகர்-141

புண்ணிடையயில் x வெய்யசொல்: திருவடி-58

புண்ணியந்தொடர் வேள்வி, மந்திர-38

புண்ணியநதி, கைகேசி-107, கவகை-63

புண்ணியம்ஜீவனுனிய விளக்குக்கு நறு நெய், திருவடி-75

புண்ணியர், ஆறுசெல்-10

புண்ணில் வேனுமுதல் x வரத்தினமேல் உயிர்விடுவேனெனல், கைகேசி 20

புண்ணுற்றதீ, நகர்-97

புணர் கள்ள வன் கனவு, கைகேசி-52

புணர்த்தல்-கற்பித்துக் கூறுதல்: கைகேசி-18

புத்தேளிர் தைல-31

புதல்-புல்: நகர்-211

புதல்வர் தாயர்புக்கிட மறிந்திலர், நகர்-202

புதல்வரைப் பயக்கத் துயர்விட்டுறுதி காண்பர், மந்தரை-17

புதல்வன்போகக் கணவன் சாவானென்று திண்ணமாகக் கோசலை கூறுதல், நகர்-51

புதல்வனியழந்த பெற்றோர் துயரம், நகர்-86

புதல்வனை யெங்ஙனம் பிரிந்துபோயினும், பள்ளி-50

புதவம்-கதவு, கோபுரவாயில்: மந்தரை-31. புதவராசி x வேறொரு கலின்கொண்ட கதிரவன்.

புதுக்குதல், பள்ளி-50

புதுமை - செய்கோலம்: ஆறுசெல்-37

புந்தி மந்தரை 38

புந்தி தேரினும் முத்துறுதல், பள்ளி-29

புயலொத்த கை, நகர்-126

புரக்க, மந்திர-71

புரசைமுந்திர-49

புரசைமாக்கரி, மந்திர-49

புரசையானையில் மண்ணைக்கொண்டுபோதல், பள்ளி-127

புரத்துறைவோர், மந்திர-49

புரந்தரன்-இந்திரன், மந்திர-70:

தைல-6

புரமுன்றெரித்தவில், நகர்-58

புரவலர்-அரசர்: கைகேசி-102

புரவலன், மந்திர-53: நகர்-29: திருவடி-21

புரவலனொடு அமரிப்புக்கு முதுகுகாட்டியோடி வந்திட்டவன், பள்ளி-99

புரவி, ஆறுசெல்-26

புரவிமுதலியன தார்முதலியவற்றை நீத்தல், நகர்-209

புரவியிட்டம், குகப்-3

புரவதல்-எஸ்ஸேமிறுதல்: மந்திர-31, புரியிற் புழுதிபடும்படி உருண்டுபோதல்: கைகேசி-36

புரிசைவாயில், ஆறுசெல்-53

புரிதல் ஒம்புதல், வனம்-22

புருவங்குனித்துக் கூத்தாடுதல், பள்ளி-66

புருவப்போர்வில், குகப்-7

புரை-ஒத்த: சித்திர-25; குற்றம், தைல-58: வாழிடம், சித்திர-34, வனம்-27; பெருமை, நகர்-92, திருவடி-119

புரைதபுநான், மந்திர-88

புரைதல் - பெருந்துதல்: வனம்-17

புரையிடம், வனம்-21

புரைவன-ஒப்பன்: வனம்-12

புல் x கம்பனம்: வனம்-43; புல் x மரகதத்தின்கொழுந்து: திருவடி-16.

புல்குதல்-பொருத்துதல், மந்தரை-5; அணிதல், ஆறுசெல்-41

புல்லடகுண்ணுதல், பள்ளி-81

புல்லணை, ஆறுசெல்-58

புல்லிடைபுருத்தல் - வீணக்குதல்: பள்ளி-113

புல்லிடைபுருத்தவழுது, மந்தரை-62

புல்லிது, மந்திர-40

பல்வ, சித்திர-47

புல்லுதல், வனம்-27, பள்ளி-118,
திருவடி-55

புல்லெயிறு - சிறியபற்கள்: வன
ம்-42

புலக்குரிபொருள், திருவடி-42

புலம்-அறிவு, தைல-23: நூல், தி
ருவடி-108

புலப்படை, மந்தரை-16

புலம்புதல்-ஆரவாரித்தல்: கைகே
சி-60

புலம்புறுகுரிசில், பள்ளி-95

புலமை-அறிவு: திருவடி-45

புலமை யுள்ளத்தான், ஆறுசெ
ல்-3

புலமையோர், மந்தரை-23

புலர்தல், கைகேசி-13

புலர்வு, பள்ளி-95

புலரி-சூரியன்: சித்திர-42

புலவர்க்காய்ச்சுரரைவென்றோன்,
கைகேசி-92

புலங்கள் - ஞானேந்திரியங்கள்:
கைகேசி-13

புலன்கெடுதல்-ஐம்புலவாசையொ
ழிதல்: மந்திர-19

புலன்கொளுவுதல்-அறிவு கொளு
த்துதல்: மந்தரை-22

புலிக்குட்டி யானைக்கன்று பசு
லின்கன்று இவை பகையின்றி விலா
யாடுதல், வனம்-10

புலியெலாம் ஒருவழிப்புருதல் x
சேனை குகன்மருங்கு திரளுதல்:
குகப்-10

புலிவாலேச் சூழலிட்டவன், கங்
கை-31

புலேச்சிந்தை, மந்தரை-64

புலையனிலுஞ் செய்கை தேர்கிலா
நாயெனத் திரியது நல்லது, திருவ
டி-127

புலனிநாதன், நகர்-28

புலித்தலையுயிர், ஆறுசெல்-23

புலிப்பாவைபரம், நகர்-121

புலிபுரத்தல், நகர்-223

புலியெனுந்திரு, மந்திர-40

புழுங்குதல்-வெம்புதல், நகர்-11

புழுதி யாடிய மெய், நகர்-220

புழைத்தல் - துவாரமுண்டாக்கல்:
கைகேசி-85

புழைத்தவான் பெருவழி: திரு
வடி-38

புன், வனம்-18

புள்ளி, மந்திர-39

புள்ளூர்தி, மந்தரை-15

புளிஞர் x வேடர்: குகப்-12

புளிஞர்கோன், குகப்-37

புளினத்தின் நடமுலை, கங்கை-67

புளினத்து நர்துறைதல், கங்கை-7

புளினம்-மணற்குன்று, தைல-12

புளினர் வேந்தன், குகப்-38

புற்றடையகாடு நாடாகிப் போம்,
நகர்-111

புறம்-பின்பக்கம்: நகர்-118

புறவம், நகர்-216

புறன், மந்திர-1

புன்கட் பொறி யாக்கை, நக
ர்-131

புன்பொறிநா, மந்தரை-67

புன்மை, கைகேசி-36

புனங்காக்கு மகளிர் குருவிந்தத்
தாற் குருவியெறிதல், சித்திர-17

புனங்காவற்ப்பறை, சித்திர-22

புனல், நகர்-56, 75

புனல் தாய்தந்தையார்க்குக் கொ
ண்டுஅ கல்வான், நகர்-80

புனல் படிதல், வனம்-38

புனல் வழங்காமை, பள்ளி-25

புனல் வறந்த கான்யாறு, சித்
திர-19

புனலிற்றீற்றுதல், சித்திர-47

புனலின்மை நதிப்பிறையன்று x
அரசுபெறாது பதியின்பிறையன்று
நகர்-134

புனலேறுதல், வனம்-38

புனற்புன், நகர்-102

புனன் மொண்டிடுதல், நகர்-83

புனிதம், நகர்-42

புனிதமாதவம், மந்திர-43

புனிதர், கங்கை-63

புனிதவேதியர், தைல 34

புனிதன், நகர்-68, திருவடி-80

புனிற்றீன்ற கன்று, நகர்-214

புனைகழல், குகப்-37, மந்திர-71,
நகர்-3

புனைதல், வனம்-11, 38

புனைமா மகுடம், நகர்-41

பு-அழகு; மந்திர-7, சித்திர-47,
கூர்மை, மந்திர-79, பூமி, தைல-12
புகவனம், தைல-14
புங்குழற் காலவன், பள்ளி-61
புகுமுல்-சீதை, கங்கை-21
புசல்-ஆரவாரம், தொழில்:பள்ளி,
22; போர், நகர்-119
புசலிதல், நகர்-202, பள்ளி-127
புசுளைபேணுதல், வனம் 28
புசை புனை: நகர்-100
புட்டி-மேற்கோள்: திருவடி-131
புட்டி-கச்சின்முடி: மந்திர-89
புண்டமாதவன், வனம்-32
புணரணி, நகர்-66
புணிய, வனம்-4
புணுதல், நகர்-40
புணுளி x மின்னெளி: பள்ளி-10
புத்தவன் - படைத்தவன்: மந்திர-79 இல் 2
புதம், நகர்-18, மந்திரை-7
புதலம், மந்திரை-71
புனை-புவரும்பு: வனம்-18
புமகள் கொழுநன், மந்திரை-25
புமழை முதலிய பலவகை மழை,
மந்திரை-86
புமி, மந்திரை-76
புமியைத் தாங்குவது அரசுக்குத்
தருமம், மந்திரை-71
புரித்தல், கைகேசி-77
புரியர்-கீழ்மக்கள்: கைகேசி-22
புரியர் குழாத்திடை யியம்பாத
அறிஞர் x ஒலியாத தாணமுதலிய
வாச்சியம்: ஆறுசெல்-33
புரியர் புணர் பொதுமாதர், வனம்-1
புவலய மின்று தனியன்று பொது
கைகேசி-98
புவலர் இரவு, வனம்-7
புவளவிய மென்கால், வனம்-2
புவி-புவி: பள்ளி-27
புவியல்கானகம்-பெருப்புப் பொருந்திய காடு எனக் கூறுவாரு முனர்,
தைல-21
புவின்மெல்லியபாதம், சித்திர-52
புவின் வானவர் - அந்தணர்: பள்ளி-88
புவினுள்முகன், பள்ளி-137

புவுதிர்ந்த கொம்பு x அணிகலனை
நீத்த நல்லார்: மந்திரை-87, ஆறுசெல்-34
புவுமுதல் நகர்-102
புவையமுதல், நகர்-100
புவையம்கிளியும் போற்றுகெனத்
தங்கையர்க்குச் சீதை செய்தி செர்
ல்லியனுப்பியது, தைல-40
புழி-புழுதி, கைகேசி-142
புழிக்கானகம், கைகேசி-107
பெட்டி விரும்பம், பெருமை, மந்திரை-13, 93; ஆறுசெல்-46
பெடையேகண்ணுதல், வனம்-18
பெண் கொடுவினை செயப்பெற்ற
நாடு, நகர்-190
பெண்டிரிற் கூற்றமன்னுள், கைகேசி-79
பெண்ணருங்கலம்; சித்திர-32
பெண்ணுட்டமொட்டேன், நகர்-22
பெண்ணினின்னமுதன்னவன், மந்திரை-52
பெண்ணெனவுற்ற பெரும்பழி,
கைகேசி-15
பெண்ணினே னுக்குஞ்சுவை, கங்கை-11
பெண்ணை-பனை, கங்கை-33
பெண்பாலார், கைகேசி-39
பெண்பாளை மகளிரைச்சுமத்தலின்
வருணனை, ஆறுசெல்-29
பெய்தல்-தருதல், உருத்தல், மந்திரை-28; சித்திர-82
பெய்வளைத்தளிர், நகர்-11
பெயர்த்தம், குகப்-13
பெயர்தல்-பாரம்பீங்குதல், மந்திரை-18; இருந்த இடம்விட்டுச் செல்லுதல், தைல-80
பெரியகண்கள், பள்ளி-56
பெரியவரியற்கை, மந்திரை-9, 65
பெரியவன்-இராமன்: சித்திர-57
பெரியோரேவியதை மறுக்கலாகாது, திருவடி-117
பெரியோரை யென்சொல்ல, நகர்-100
பெருகுஞ் - முகிரந்தகரு, சித்திர-10
பெருந்தகை, நகர்-285
பெருந்திரைநதி, ஆறுசெல்-46
பெருந்தேவி, தைல-79

- பெருநிலங்கிழுத்தி. நோற்றும் பெ
ந்நிலன், கங்கை-48
- பெருநிலமகள் தவம்பெற்றிலன்,
வனம்-25
- பெரும்பகை நவையினீங்கியதனி
யரசு, மந்திர-25
- பெரும்படை x எழுவேலை: ஆறு
செல்-25
- பெரும்பரம் வகித்த நிலச்சுமை,
மந்திர-64
- பெரும்பனைத்தடக்கைக் களிறு,
வனம்-47
- பெரும்புகழ்ச்சனகி, மந்திர-42
- பெரும்பெயர்க்கரி, மந்திர-18
- பெரும்பொருளிழந்தவர் x வரம்ப
றுதுயரினர், நகர்-176
- பெருமகன், மந்திர-31
- பெருமை, நகர்-31
- பெற்றவன்பேரல். கொற்றவர்
முதலினோர் பரிவியற்றுதல், கைகே
சி-81
- பெற்றவனிருக்கப் பிள்ளை கான்
புகுதல், பள்ளி-61
- பெற்றிதன்மை, காலம்: மந்திர-9,
12, நகர்-176
- பெற்றோர்க்குப்பிள்ளையருமைதெ
ரியும், நகர்-61
- பெற்றோன் வேண்டதல், மந்திர-63
- பெறலருஞ்சூழ்ச்சி, மந்திர-13
- பெறுவதன்முன் உயர்ந்ததனுமிரு
க்க அறுபதினாயிரம் வருஷம் ஆண்
டவன்மாட்டிரங்குதல் தகுதியல்ல,
திருஷ்டி-92
- பேசுதல்-எண்ணுதல்: குகப்-16
- பேடை, வனம்-45
- பேணலர்த்துணிக் குறுவியரவான்,
பள்ளி-115
- பேணுதல்-ஆதரித்தல், மந்திரை-7
- பேதமை தாய்வரும்பிறப்பு, மந்தி
ர-33
- பேது-மாறுபாடு, மந்திரை-54
- பேதுறுதல்-மனக்கலக்கமடைதல்:
தைல-89
- பேயிர் கணவனுயிருண்டிர், பள்
ளி-76
- பேயுயிரந்தால் தாய்தந்தென்னவீ
யும், கைகேசி-29
- பேயோ தீயோ பெண்ணோ கை
கேசி, நகர்-45
- பேர்க்கிலா, திருவடி-66
- பேர்தல் - விட்டுவிட்டுப்பிரகாசித்
தல், பள்ளி-10: "பூனொளிபேர்ந்
தன."
- பேரவை, ஆறுசெல்-18
- பேராதவாய்மைப் பெரியோன்,
நகர்-96
- பேராவிடர், நகர்-148
- பேரி - ஆறுசெல்-33, பள்ளி-9
- பேரி முதலியன மகளிராமெனக்
கண்புடைத்தழுதல், பள்ளி-129
- பேரிமுழாமோதாமை, பள்ளி-23
- பேறு, நகர்-23
- பை-படம், கைகேசி-54
- பைந்தொடியொருத்தி, நகர்-158
- பையுள்-துன்பம், தைல-87, கங்
கை-18
- பொங்குணை, மந்திரை-42
- பொங்குநிளங்கொங்கை x தெங்கிள
நிர்: ஆறுசெல்-37
- பொங்குதல்-கினத்தல், கைகேசி-
22: மிகுதல், கைகேசி-13: "பொங்
குசோரி."
- பொடி+புழுதி, ஆறுசெல்-58: பூமி-
குகப்-3
- பொடிமுற்படி, நகர்-38
- பொடித்தலந்தோளுறப்புரளுதல்,
பள்ளி-91: பொடித்தலம்-புழுதிமண்
- பொடித்தல் பிலங்குறும் பொலங்
கொண் மேனியான்-பரதன்: திருவ
டி-136
- பொதிதல்-மூடுதல்: நகர்-13: நெ
ருங்குதல், ஆறுசெல்-35
- பொதுமாதர்மனம் x இளவேனில்:
வனம்-1
- பொதுவுறநோக்குதல்-பட்ச பாந
யின்றிப் பார்த்தல், மந்திர-36
- பொம்மல்-மகிழ்ச்சி: பள்ளி-118
- பொம்மல்வாசகம், மந்திர-81
- பொம்மென விம்முதல், கைகே
சி-56
- பொய்க்கரி கூறினோன், பள்
ளி-108
- பொய்த்திறத்தினன், நகர்-15
- பொய்முறை, கங்கை-59

பொய்யாவாய்மை, நகர்-83
 பொய்யிலுள்ளதன் குகன், குகப்-34
 பொய்யுறங்கு மடந்தைமார், கைகேசி-56
 பொய்யொன்றறியா மைந்தன்-நகர்-77
 பொய்யோவெனுமிடையாள், கங்கை-1
 பொய்வணக்கியமாதவர், சித்திர-34
 பொய்வீணைக்குதவும் வாழ்க்கையர்க்கர், தைல-11
 பொருக்கென - விரைவுக்குறிப்பு: தைல-58
 பொருக்கெனநிகு, கைகேசி-80
 பொருக்கெனவெழுதல், மந்திர-53
 பொருதல்-ஒத்தல், வனம்-18
 பொருத்தாநயனம், தைல-80: பொருத்துதல்-மூடுதல்.
 பொருத்குழாய்கள், பள்ளி-34
 பொருப்புநாணயுயர்ந்தபுயம், பள்ளி-40
 பொருப்பேந்திய தோளான், கங்கை-6
 பொருமாகணை, நகர்-75
 பொருமிலிம்முதல்-குமைந்துவாய்விட்டமுதல், தைல-41
 பொருமுதல்-வருந்துதல்: நகர்-220
 பொருவருந்துயர், நகர்-193
 பொருவருமணி, கங்கை-72
 பொருவில்கை, பள்ளி-5
 பொருவில்சுற்றம், மந்திர-5
 பொருவிருனையான், குகப்-1
 பொருவினாதுவர், பள்ளி-1
 பொருவு-ஒப்பு: மந்திர-7, 73
 பொருள் - இயங்குதினை நிலைத்திணைப்பொருள்: நகர்-32. செய்தி, தைல-85, வனம்-25: இராச்சியம், பள்ளி-80
 பொலங்கழல், மந்திர-7
 பொலங்கொடேர், மந்திர-57
 பொலம்-அழகு: திருவடி-113
 பொலன்கழல், குகப்-1
 பொலிதல், நகர்-63, வனம்-3, சித்திர-18
 பொலிவு, தைல-16
 பொலிவொளி, பள்ளி-27

பொழிதல், குகப்-72.
 பொழுது-முகூர்த்தம்: மந்திர-88
 பொழுதுநாளுங் குறிக்காமல் எம்பெருமானிடத்துக்குச் செல்லுதல், பள்ளி-8
 பொற்கேயில், நகர்-92
 பொற்பச்சிந்துதல், சித்திர-49
 பொற்பினர், வனம்-38
 பொற்புறுத்தன், நகர்-16
 பொற்றேரசு, நகர்-61
 பொற்றொடி, கங்கை-53
 பொறியிர்க்கவுதாரி, பள்ளி-14
 பொறுத்தேயருள்வாய், நகர்-85
 பொறை பொறுத்தாய், நகர்-58
 பொறையாற்றல், பள்ளி-95
 பொறையின்கிய தவம் x முறையின்கிய வரசு: திருவடி-100
 பொறையுயிர்த்தல் - இளைப்பாறுதல்: ஆறுசெல்-41, திருவடி-62
 பொன்-இலக்குமி, செல்வம், அழகு, ஸ்வர்ணம்: மந்திர-40; திருவடி-46, 92
 பொன்மாநகரம், தைல-78
 பொன்மானுரியான், நகர்-148
 பொன்வரை - சித்திரகூடம்: சித்திர-26
 பொன்றிணிதிரடோள், வனம்-19
 பொன்றிணிந்த கை, பள்ளி-5
 பொன்றிணிந்ததோடு, மந்திர-75
 பொன்றிணிந்தன சடை, திருவடி-79
 பொன்றிணி போதினாள், நகர்-1
 பொன்றிணி மன்னன், தைல-50
 பொன்றிணி மாடவீதி, கைகேசி-80
 பொன்றிநீங்குதல், மந்திரை-84
 பொன்றுதல் - வருந்துதல், நகர்-40: கெடுதல், இறத்தல், தைல-80, திருவடி-24
 பொன்னடி, பள்ளி-88
 பொன்னணி, நகர்-195
 பொன்னணி நிறவேங்கை, வனம்-14
 பொன்னணிவீதி, பள்ளி-28
 பொன்னரை, நகர்-163
 பொன்னரசனம், நகர்-66
 பொன்னாடி, நகர்-89, 89

பொன்னூர் வலயம், நகர்-73
 பொன்னிறத்திரு, சித்திர-50
 பொன்னின் முன்ன மொளிரும்
 பொன்; நகர்-59
 பொன்னின்மேனிபொடியுறுதல்,
 திருவடி-17
 பொன்னின்வார்சடை, பள்ளி-24
 பொன்னின் வெறுக்கை, கைகே
 சி-93
 பொன்னுயிர்க்குந்தார், திருவ
 டி-62
 பொன்னுயிர்த்த பூமடந்தை, ம்
 திர-40
 பொன்னுலகம், தைல-85
 பொன்னுதுயிருந்தை, வனம்-8
 பொன்னே, நகர்-42, 63
 பொன்னைக்களவு செய்தவன் நா
 கெய்துவன், பள்ளி-110
 போக்கு-போகை: குகப்-55
 போக்குதல் - அனுப்புதல், தை
 ல-19:கழற்றிலிடுதல், நகர்-195
 போத்தருதல் - விடுத்தல், திருவ
 டி-131
 போதகம், நகர்-76
 போதத்தளவு கால்தவழ்வித்தல்,
 நகர்-39
 போதம் - புத்தி, மரக்கலமுமாம்:
 பள்ளி-68
 போதம் முற்றுதல், நகர்-24
 போதல்-மிகுதல், கைவருதல்: ம்
 திர-22, அஸ்தமய்த்தல், சித்திர-42
 போதின்மேலுறை பேதை, கை
 கேசி-55
 போதினாலும் புலனியும் புலம்பு
 தல், நகர்-1
 போது மலர் - வேளை, குரியன்,
 தைல-51, வனம்-19
 போதுகும் கடிபொழிலயோத்தி,
 திருவடி-139
 போந்தது, மந்தரை-59, கைகே
 சி-69
 போய்மிகுதல்-எல்லாகடந்து மிகு
 தல்: மந்தரை-52
 போயோ புகலோ தவிரான், நக
 ர்-46
 போர்மழு, மந்திர-68
 போரிடைப்பட்டவர், மந்திர-22

போருக்கஞ்சினேன், டன்னி-103
 போரெனல் - ஒலிக்குறிப்பு: நக
 ர்-237
 போலியர், மந்திர-70
 போழ்தல், நகர் - 49, கைகே
 சி-36
 போழ்த்து, தைல 66
 போழ்து, நகர் 91
 போற்றறுதல், பள்ளி-14
 போனகம் - உயர்ந்த வுணவு, தை
 ல-44
 பெளவம்-கடல்: ஆறுசெல்-32
 மக்கன், கக்கை-13
 மக்களினாலே மாய்தல், தைல-66
 மகரதோரணம், மந்தரை-31
 மகரந்தம், கக்கை-4
 மகரநீர்-கடல், குகப்-49
 மகரமீன், குகப்-50
 மகரவேலை, நகர்-25
 மகவு, தைல-13
 மகவை யிழந்தும் உயிர்காதலித்து
 உண்டு கொண்டிருந்தால் உலகோர்
 பழிப்பர், நகர்-88
 மன்காதலினு லுலகம் கோய்
 செய்த பெருமகன்-தசரதன்: திருவ
 டி-39
 மகளிர் x மின்னல்: குகப்-59
 மகளிர் செயற்கையணியைத் துய
 ரால் வெறுத்திருத்தல், ஆறுசெ
 ல்-34
 மகளிர் பாதந்திண்ட வுயிர்பெற்
 றூற் போலும், குகப்-60
 மகளிர் பிடியின் வைகுதல், தை
 ல-12
 மகளிர் முகத்திலுள்ள கண்கள் x
 தாமரை மலரில் முகிழ்த்த காலிமல
 ர்: தைல-10
 மகளிரணியின்சோதி வாறோர்
 கண்ணையும் மறைத்தல், கைகே
 சி-75
 மகளிரினிளங்கு நெஞ்சினன், ஆறு
 செல்-13
 மகளிரடலில். முத்தாகாரத்தை
 யறுத்தெறிதல், சித்திர-6
 மகன் தரணிபெறுமாறன்றி யென்
 மகனைக் காணென்றது னன்,
 நகர்-72

மகன்மேற் காதலாற் புலன்கள
விர்தடங்கி மேனி யொளிகுறைதல்,
கைகேசி-59

மகனுக்கறன், நகர்-6

மகனே மன்னன் றகைமை காண
வாராய், நகர்-34

மகனைப் போக்கித் தசரதன் எல்
வண்ண முய்தல், வனம்-26

மகிழ்ச்சிச் செயல், மந்திர-90

மகிழ்தந்தனர், கங்கை-7

மகிழ்நர்-கணவர்: நகர்-215

மகிழ்வு, மந்திர-49

மகிழ்வுறுதல், வனம்-28

மகுடஞ்சூட்டல், கைகேசி-76

மகுடஞ் சூடுந் செல்வமுங்கொள்
வேன், குகப்-40

மகுடம், திருவடி-96, 112

மங்கலம், கைகேசி-76, நகர்-98

மங்கை, கைகேசி-6, வனம்-5

மங்கை காண ஆடுபவன் - சிவன்:
கங்கை-18

மங்கையர்க்கு விளக்கன்ன மாதா,
கங்கை-16

மங்கையர் கணவனை யெய்துந்
தவப்பயனைத் தாழ்த்தல், மந்திர-32

மங்கைய ரணிகோலங் கு
நர், வனம்-14

மஞ்சளாவிய மாணிக்கப்பாறை,
சித்திர-20

மஞ்சன்கழல் கஞ்சங்களை நகுதல்,
கங்கை-3

மஞ்சனப் புனிதநீராற் குஞ்சி நனை
தல், நகர்-3

மஞ்ச X புஞ்சை: நகர்-200

மஞ்ஞ சாயலாற் சீதையை யின
மெனக் கருதுதல், வனம்-6

மஞ்ஞயன்னமாதர், குகப்-60

மட்குதல்-நன்னிலை கெடுதல், தை
ல-5

மடக்கணி, நகர்-55

மடங்கலாளி, கைகேசி-1, சித்திர-38

மடந்தைமார்களிற் நிலதம், சித்திர-27

மடந்தையர் துயரா லணிகல மணி
யாமை, ஆறுசெல்-37, 39-41

மடமயிலே, சித்திர-4

மடமான், வன-6

மடவன்னம், கங்கை-65

மடவார், மந்திர-54, கங்கை-8

மடவார் பரத்தல் X பிணைநிரத்தல்,
மந்திர-55

மடவார் புலத்தல், சித்திர-6

மடவான், வனம்-19

மடிஞ்சு=மடிந்த: இறந்த: குகப்-57

மடித்தல் - பாய்தல்; நிறைத்தல்,
குகப்-21: உண்டல், குகப்-44: திரு
வடி-31

மண், தைல-79; ஆறுசெல்-9

மண்களை-மார்ச்சுணையமைந்த. மு
ரக, பள்ளி-126, "மண்களை குமுற"

மண்கிழிதரவீழ்தல், பள்ளி-89

மண்கொடுவருதல் - இராச்சியத்
தைப் பெற்றுக்கொண்டு வருதல்,
நகர்-190

மண்கொள் மற்றையது மற, கை
கேசி-28

மண்செய்தபாவம், நகர்-105

மண்டலந்தருமதி, மந்திர-57

மண்டுதல் நெருங்குதல், மந்தரை-41

மண்ணரசாயவன், நகர்-21

மண்ணவர், நகர்-122

மண்ணாட்டுநர் காட்டுநர் வீட்டுநர்-
முத்தொழிற்குரிய மூவர், நகர்-22

மண்ணுன்கின்றாரில் விண்ணோரள
வும்வென்றயான் பெண்பாலால் அந்
தரமடைகின்றேனே, கைகேசி-40

மண்ணின்மேல் விழுந்தலறி மாழ்
குதல், பள்ளி-125

மண்ணுதல், நகர்-56

மண்ணுநீர் கையா லுகுத்தி, திரு
வடி-79

மண்ணுநீராய்வந்தபுனலை யுண்ணு
நீராயுதவு, நகர்-56

மண்ணுலகாள்பவர் பாவம் முதலி
யன எண்ணுநீரோ, குகப்-17

மண்ணுற்றயாதல், நகர்-97

மண்ணுறப்பணிதல், கங்கை-41

மண்ணெஞ்செவிலி, திருவடி-89

மண்ணெறிதல், சித்திர-47

மண்ணைமண்ணுநீராட்டிங் கண்ணு
ன், குகப்-39

மண்ணேடுன்னேடுடன், நகர்-45
 மண்பகவடித்தல், பள்ளி-67
 மண்முதற்பூதங்கள், திருவடி-74
 மணங்கிளர்மலர், வனம்-15
 மணத்தல்-மணம்வீசுதல், வந்து
 சேர்தல், திருவடி-14
 மணமுரசொலியால் மணமகிழ்ந்து
 மங்கைமாரெழுதல் x சரான்மாரி த
 முங்கல்வான் மயிற்ருலம் மலர்ந்தெழு
 தல், கைகேசி-51
 மணி - செந்திரவரதனம்: மந்தரை
 83; சித்திர-27, 48: முத்து: வனம்-
 42, ரூப-29; நவரத்தினம்: சித்திர-
 29, "மணிக்குடம்."
 மணிக்குறுநகை, பள்ளி-115
 மணிச்சுடர்கொண்டவரை முடி x
 சிவபெருமான் முடிமீதுள்ள பிறைச்
 சந்திரன். சித்திர-7
 மணித்தேர், கைகேசி-99
 மணிரிறக்கோபம், வனம்-45
 மணிப்புதல்வன், மந்திர-49
 மணிபிரியரவு x கணவனை யிழந்த
 கோசலை, தைல-63
 மணிமூன்கை, வனம்-5
 மணிமேனி, வனம்-35
 மணியணி, நகர்-195
 மணிவடம், ஆறுசெல்-41
 மணிவரை முடியருவி x சிவபெரு
 மான் சடைமுடிக்கங்கை: சித்திர-7
 மத்தளம் முதலியபல்லியம், ஆறு
 செல்-49
 மத-வலி: திருவடி-123
 மதக்கதமா, சித்திர-4
 மதக்கலுழி வெள்ளத்தோங்கல்,
 ரூப-54
 மதத்தருவி, ரூப-2
 மதமழை, சித்திர-8
 மதவிலங்கல், கைகேசி-71
 மதன்-மன்மதன்: தைல-83, ஆறு
 செல்-7
 மதி, மந்திர-57: சித்திர-9 x முக
 ம்: மந்திர-59
 மதிக்குத் தண்மையிந்த ருடை, தி
 ருவடி-66
 மதிக்குழி, வனம்-47
 மதிசெழுமுனிலனைய வுண்டர்நாய
 கன், மந்திர-57

மதிகொடுவருத்தல், தைல-4
 மதிதொடர்வத்தல், மந்தரை-81
 மதிநீங்கியகங்குல் x த்சரதன்கு
 டை யில்லாப் பரதன் சேனை: ஆறு
 செல்-35
 மதியம், மந்திர-59
 மதியாற்பிடித்தல், தைல-67
 மதியிலாமனத்தோய், மந்தரை-65
 மதியிலாவிரவு x அரசிலாவையகம்,
 ஆறுசெல்-7
 மதியின்பாகம்-அவ்வுட்பி சந்திரன்:
 கங்கை-4
 மதியினின் மறுத்துடைத்தல் x
 முகத்துத் திலகமழித்தல்: மந்தரை-
 86
 மதியுறுதல் - சந்திரன் தங்குதல்,
 சித்திர-7
 மதுகை-வலி, தைல-22, ரூப-56
 மதுரவாரி-பாற்கடல்: கங்கை-12
 மதுரித்து, கங்கை-5
 மந்தமாருதம் வீசுதலின் வருண
 னை, கைகேசி-52
 மந்தரம், வனம்-87
 மந்தரமேரு-மந்தரபர்வதம்: நகர்-123
 மந்தரை, மந்தரை-60
 மந்தரைக்கூற்றம், ஆறுசெல்-54
 மந்தரைகூறியவுபாயம், மந்தரை-81
 மந்தரைப்படலம் 11—12 திருவடி-
 73-ஒடு ஒப்பிடுக.
 மந்தரையின் தூர்ப்போதனை, மந்
 தரை-69-77
 மந்தரையின் வருத்தச்செயல், மந்
 தரை-54
 மந்தரையுறையெனுங் கடு, தைல-5
 மந்தரையைக் கைகேசி வணங்கு
 தல், மந்தரை-80
 மந்தாகினி, கங்கை-22
 மந்தி, சித்திர-32
 மந்தி சிலம்பி பஞ்சநூல்களை வே
 தியர்க்குக் கொடுத்தல், சித்திர-32
 மந்தி யாண்குரங்கோடு காதலினு
 டன் நீராடுதல், சித்திர-14
 மந்திரக்கிழவர்-மந்திர-36, 47, 49,
 ஆறுசெல்-2; பள்ளி-15: x இமைய
 வர்குரு, மந்திர-6
 மந்திரச்சபையில் ஞாரையுமீக்கு
 தல், மந்திர-5

மந்திரப்பெருந்தலைவர், பள்ளி-128
மந்திரிமார்க்குணங்கள், மந்திர-8, 13
மந்திரிமார் தசாதன்சொல்லுக்கு
உடன்படக் காரணங்கள், மந்திர-35
மந்திரியர் இம்மையிலுதவுதல், மந்திர-26

மந்திரியர் மன்னவன்கருதியபயன்
மன்னுயிர்க்குறுதியென்பனதெரிந்து
செப்புதல், மந்திர-36

மந்திரியரால் உலகத்தை யரசன்
ஒம்பியது, மந்திர-16, 26

மம்மர்-கைகேசி-9, நகர்-71

மம்மருள்ளத்தரசன், நகர்-71

மயானத்திடைத் துணையேகுதல்,
குதப்-69

மயிர்நாலுமுரு, வனம்-21

மயிர் x பெண்ணைச்செய்யும்பு, கங்கை-33

மயிற்சிறைக்கோவி எரியெழுப்பு
தல், சித்திர-31

மயில்தோகையைத் தொகுத்தல்
சீதையினமுரு தமக்கின்மையால் நா
ணிப்போலும், வனம்-4

மயில் தோகைவிரித்து நடமாடு
கையில்பிலிக்கண்தோன்றுதல் சீதை
யினழகைக் காண்டற்கு, வனம்-4

மயிலியன்மடமாண், வனம்-3

மயிலின்குழாம் x மன்னன்றேவி
யர், தைல-70

மயிலினம் நடமாடும்வழி, வனம்-2

மயிலினுமழுகியருயில், சித்திர-12

மயிலெனுஞ்சாயலார், பள்ளி-34

மயிற்குலமனையநங்கை, தைல-62

மயிற்சீலை x அகிலிடுதாபம், குதப்-58

மயின் முறைக்குலத்துரிமை, மந்தரை-64

மரகதப்பாறையிலும் மாணிக்கப்
பாறையிலுந் தெரிந்தும் மறைத்து

முள்ள விஞ்சையாடி, சித்திர-20

மரகதமலை x தோள்: பள்ளி-93

மரகதமோவடிவு, கங்கை-1

மரந்தானென்னு நெஞ்சினன், கை
கேசி-34

மரநாரினுடை, வனம்-21

மரபிற்சுற்றுதல், ஆறுசெல்-2

மரபின்வாழ்வு - அரசவாழ்க்கை:
பள்ளி-142

மரபினோட்புக முன்புகழாக்குதல்,
குதப்-36

மரபு, மந்திர-14, திருவடி-111

மரபுளி, கங்கை-50

மரவற்கலை, நகர்-66

மராமரம், நகர்-99, பள்ளி-45

மருகி, நகர்-239

மருங்குறுதல், மந்திர-66

மருங்கிலான்-சீதை; சித்திர-45

மருங்கு, மந்திர-52, கங்கை-36,

ஆறுசெல்-58 x இந்திரன் வச்சிரப்ப
டை, கங்கை-84

மருங்குலைவருத்துங்கொங்கையர்,
நகர்-198

மருத்துவன், வனம்-20

மருத்துவனியல்பினர்-அமைச்சர்:
மந்திர-12

மருதம், திருவடி-24

மருதவைப்பின் வளங்கெழு நாடு,
கங்கை-9

மருத்தனன், மந்தரை-2

மருத்து-தேவாநிருதம், தைல-63,
ஒளவுதம்: தைல-83

மருப்பு, சித்திர-10

மருமத்துத் தன்னையுன்றும் மறம்,
தைல-50

மருமாண்-வழித்தோன்றல், நகர்-
192

மருவலர், கங்கை-72

மருவலருண்டானால் வசையில்லா
மைக்கு மாய்தல், கங்கை-72

மல்குதல் - மிகுதல், மந்தரை-5

மல்லர், பள்ளி-17

மல்லல், மந்திர-98

மல்லினுமுயர்தோள்-சங்கை-71

மல்லுயர்தோளினன், குதப்-24,
திருவடி-56

மல்லொடுங்கியபுயத்தவன்-பரதன்:
திருவடி-51

மலங்கி-கலங்கி, திருவடி-113

மலங்குதல் = கலங்குதல், குத
ப்-55

மலர்க்குப்பை நின்றிழிதல், மந்த
ரை-85

மலர்க்குவை, கைகேசி-56

மலர்களிற் சிலமலரச் சிலருவிதல்,
சித்திர-44

- மலர்கனும் இராமதுக்கத்தாற் கூடம்
பியிருந்தமை, தைல-51
- மலர்கடுவது சொல்லால், கங்
கை-14
- மலர்த்தவிசு, கங்கை-52
- மலர்நுவுதல் உபசாரம், வனம்-23
- மலர்நிறைமாலே, வனம்-11
- மலர்ப்பாதம், மந்திர-45
- மலர்புரையடி, வனம்-17
- மலர்மகள், மந்திர-42
- மலர்மிசைச்செல்லி, மந்திர-32
- மலர்மேற் பெண்ணெய்த் பாவம்
மண்பாவத்தினும் பெரிது, நகர்-
105
- மலர்விரி கோங்கு, வனம்-12
- மலரடி, திருவடி-53
- மலரடி ஒருபோதும் பிரியாமை,
கங்கை-71
- மலரமன், ஆறுசெல்-10
- மலராடை, திருவடி-9
- மலரான்-சீதேவி, மந்திர-95
- மலரிருந்த வந்தணனுர் தனைவண்
ங்கு மவன், குகப்-32
- மலரினும் ஒதுங்கத் தக்கிலான்-
சீதை, தைல-22
- மலரிட்டம், பள்ளி-20
- மலருளான் சிறுவ, திருவடி-126
- மலரெனக்குளிர்தல், வனம்-40
- மலை, கங்கை-71
- மலைக்குவட்டயர்வுறுமயில் x மே
ன்மாளிகையி லிரங்கும் மகளிர், நக
ர்-199
- மலையில் உச்சிப்போதில் சூரியன்
தங்குதல் மாமுடி மிலச்சிய தொக்
கும், சித்திர-26
- மலையினை மண்ணுறவமுத்திய வர
லாறு, ஆறுசெல்-44
- மழிலவண்டு, சித்திர-10
- மழவிடை, சித்திர-7
- மழு, மந்திர-79
- மழுக்கன், நகர்-191
- மழுவாளரைப்பலகாலெறிவான்-
பரசுராமன், நகர்-57
- மழுவாளவற் கடந்த மைந்தற்கு
முடிபுனைரான் மொழிக, மந்தரை-1
- மழுவாளவன் - பரசுராமன், மந்தி
ரப்-44
- மழுவாளவனிமூக்கமுறுதல், மந்
திரப்-44
- மழுவாளுடையான், நகர்-68
- மழுவுடையவன் புகழ் குறுக நீண்
டதோள், மந்திர-63
- மழுவேந்துவான்-பரசுராமன், நக
ர்-26
- மழை x கூந்தல்: மந்திர-58
- மழைக்குன்றமனையான், நகர்-2
- மழைக்கை, பள்ளி-67
- மழைகாணு மணிநிறம், குகப்-26
- மழைநழைதரு மதி பிரித்தல்
x கற்றையிற் சொருகியமலை சிதை
த்தல், மந்தரை-85
- மழைமுகில், மந்திர-57
- மழைமுகிலோ வடிவு, கங்கை-1
- மழையனையான், கங்கை-58
- மழையேந்தியகுழல், கங்கை-6
- மழையையுதிர்ப்பது கடுவன், சித்
திர-14
- மழையொடு கலைபுறத் தாழ், மந்
திர-58
- மள்ளர், பள்ளி-21
- மற்பகமலர்ந்ததோள், பள்ளி-52
- மற்றடந்தானை, நகர்-166
- மறக்கண்வீரன், கங்கை-52
- மறத்தல், நகர்-212
- மறத்தார் - கொடுமையையுடைய
வர், மந்தரை-75
- மறத்தும் பொய்யிலனக்குதல், நக
ர் 17
- மறப்பு, மந்திர-23
- மறம்-வீரம், மந்தரை-67: அதரு
மம், தைல-50: கொடியதொழில்,
திருவடி-27
- மறிகடல், ஆறுசெல்-45
- மறிகடலோவடிவு, கங்கை-1
- மறிதல்-வெட்டப் பெறுதல், சித்
திர-18
- மறிதிரைக்கடல், மந்திர-13
- மறு, நகர்-85, குகப்-62
- மறுக்கு - மணக்கலக்கம்: பள்
ளி-109
- மறுகு-வீதி: நகர்-203
- மறுகுதல்- கலங்குதல்: நகர் - 69,
235, தைல - 62: புரளுதல், நக
ர்-97

மறுமலைய நாடவேண்வெது அவ
சியம் அரசு நிச்சயமன்றதலால்,
மந்திர-28

மறுவறுகற்பினர், நகர்-180

மறுவறுகற்பினிலுலகம் யாவையு
மாண்டவன், திருவடி-72

மறுவிலன்பு, நகர்-5

மறுவிறுல்குலம், பள்ளி-112

மறுவின்மைந்தன், பள்ளி-123

மன்றவேதம், இராகசியம்: ஆறு
செல்-1

மறைக்குலவுதல், ஆறுசெல்-56

மறைகளை மறைந்துபோய் வனத்
துவைகுவான், தைல-38

மறைதந்தார், நகர்-136

மறைநாவு, வனம்-21

மறைநான்கு x எதிர் தெரிந்து
செப்பும் மாற்றற் துறந்தவன்: நகர்-142

மறையவர், கங்கை-57

மறையவர்க்குத்திறைப்பொருளை
புதவுதல், பள்ளி-51

மறையவன்-பிரமன்: ஆறுசெல்-9

மறையவன் ஈடங்கு காட்டுதல்,
திருவடி-81

மறையின் நிலை, நகர்-33

மறையை யிழைத்தாருளரென்பவ
ன், பள்ளி-100

மறையோர், கங்கை-65

மறையோரும் இராமனைப் பிரி
தற்கு வருந்தல், கங்கை-65

மறையோன், வனம்-29

மன், நகர்-50

மன்புகழ் பெருமை, குகப்-36

மன்றல்-வாசனை, நறுமணம்: கை
கேசி-4, வனம்-3

மன்றலந்தார், ஆறுசெல்-38

மன்றிடைப் பிறர் பொருள் மறை
த்து வெளவிலேன்-நியாயசபையிற்
பிறருடைய பொருளை அவர்களுடைய
தன்று தன்னுடையதென்று உண்
மைமைய மறைத்து அப்பொருளைக்
கவர்ந்தவ னெனினுமாம்: பள்ளி-
105

மன்னர் x அளவின் மூர்த்தியாய்
மன்னிடைபிழந்து வழிக்கொண்ட
ததிரவன்: ஆறுசெல்-81

மன்னர் குலக்காவல்-மன்னர் குல
த்துக் குரிய காத்தற்றொழில், நகர்-128

மன்னர் தருமரீதியாற் தேவரர்
தல், பள்ளி-137

மன்னர் நெஞ்சில் வேடர் சரந்
தைக்கும், குகப்-16

மன்னர் மன்னவாவென்றபரதனை
வாழ்த்துதல், பள்ளி-120

மன்னர் மன்னன், பள்ளி-52

மன்னர் மேன்மேல் வந்து முந்தி
வணங்கி மீடையாளான், கைகேசி
25

மன்னர் வாழியவென்று குழ்தல்,
கைகேசி-1

மன்னரின் நிகையம் வைகுத றொ
ன்னையன்று, பள்ளி-115

மன்னரொளி வீள்கொளியை
மறைத்தல், கைகேசி-75

மன்னவன் பணியன்றென்றாலும்
நும்பணி மறுப்பினே, கைகேசி-110

மன்னவன் நனக்கமம் புதல்வனை
வனத்துள் விட்டன னெனல், தை
ல-32

மன்னவனையெழுதுதல், தை
ல-77

மன்னவனிருக்க மருடஞ் சூட
இராமனியந்தது அன்னனேவிய
தை மறுக்க வஞ்சியே, திருவடி-117

மன்னவனேவிய தன்றொருமை
ம்கனே உனக்கமம், நகர்-6

மன்னவனைப்பிரிந்த கோசலை x
வேழத்தரகைப்பிரிந்தபிடி, தைல-68

மன்னவனமான அழுதல், நகர்-102

மன்னன் இரந்து பார்ப்போமெ
ன்று கருதுதல், கைகேசி-24

மன்னன் என்னின்யார், பிறகுறி
ப்பு: பள்ளி-136

மன்னனாவியன்னான், கைகேசி-4

மன்னனையினசெய்யு மடந்தையா
ரோடேகுதல், கைகேசி-2

மன்னனேவலிற்றிறம்பவஞ்சி உல
கந்தாங்கு மன்னனாக்கியைந்தான்,
கைகேசி-108

மன்னனைமனந்தெருட்டு, தைல 87

மன்னுயிர், மந்திர-17

மன்னுயிர்க்குறதி, மந்திர-86

மனக்கம்பு, திருவடி-3
 மனக்கிரியதுணைவன், ரூப-27
 மனக்குறுநெறிசெலும்வள்ளியோ
 ன், தசரதன்: பள்ளி-19
 மனக்கொன்றதன வரம், திருவடி-98
 மனக்கோளில்லாயின் போரொடு
 ங்கும், புகழொடுங்காது; மந்தரை-13
 மனங்கொதிதல், சித்திர-12
 மனங்கொள்ளுதல்-மனத்திற் பதி
 தல், நகர்-16
 மனத்துக்கொள்ளுதல், ஆறுசெல்-5
 மனத்துணுக்கம், நகர்-220
 மனம்வலித்தல், தைல-71
 மனமெனுய்முறை, மந்திர-21
 மனிதர், மந்திர-43
 மனிதன் வடிவங்கொண்ட மனு,
 நகர்-68
 மனுகுலநாயகன், மந்தரை-4
 மனுவின் வடிவங்கொண்டவன்
 அல்லது முனிவன், நகர்-68
 மனுவின்வழிக்கணவன், நகர்-42
 மனுவென்னுங் குன்றென்றுதோ
 ளான், நகர்-182
 மனை-மனைவி: நகர்-7
 மனை மகளிர்வாய்களால் ஆம்பல்ம
 லர்ந்த பழனம்போலுதல், நகர்-183
 மனையிற்செய்யும்பாதவம் மெய்,
 சித்திர-39
 மனைவாழும்பெண்ணு லந்தரம் வந்
 தது, கைகேசி-40
 மா-வண்டு; குதிரை: பள்ளி-32,
 83; ரூப-19; மாமரம்: சித்திர-33
 மாகதர்பாடல் x உடற்குயிர்: பள்
 னி-16
 மாகந்தம்-மிக்கபரிமளம்: கங்கை-4
 மாகம்-மேலுலகம், கைகேசி-21:
 x மணிவேதிகை, தைல-14
 மாசடைந்தமெய்யான், ரூப-29
 மாசு-குற்றம், மந்தரை-16
 மாசணம் அச்சத்தால் தம்மணி
 சிந்துதல், சித்திர-8
 மாசணம் வேழத்தை மழையென
 லிட்டிடுதல், சித்திர-3
 மாசணம் வேழத்தைவிழுங்குதல்,
 சித்திர-35
 மாடம்கண்ணுழித்தழுவபோலுதல்,
 நகர்-201

மாடு-அருகு: மந்திர-90
 மாண்டசிந்தை, வனம்-32
 மாண்டமாதவர், நகர்-8
 மாணமற்கு, நகர்-43
 மாணவுரையான், நகர்-40
 மாணிக்கப்பாறையில்முத்து x செ
 க்கரில்தாரகை: சித்திர-27
 மாணிக்கமணிக்கற்பாறை, சித்திர-15
 மாணிக்கத்திற்குப்பேர்ந்து திரி
 யாமையுரியேனாடு வேற்றுமை: சித்
 திர-15
 மாணிக்கொடி, வனம்-36
 மாதங்கம் வருகலம் x மேருவுடன்
 கூடிய பார், பள்ளி-68
 மாதர்-கைகேசி-54: ஆறுசெல்-30
 மாதர்-வயசுசென்றமகளிர், வேறு
 ளமகளிர்-சிறுபிராயமுள்ள மகளிர்:
 கைகேசி-66
 மாதர் x ஓசியங்கொடி: நகர்-98
 மாதர்கள் கோசலையையொத்தார்,
 கைகேசி-66
 மாதர்போகம் நுகர்ந்தமை, திரு
 வடி-13
 மாதர்மக்களை மறத்தல், நகர்-202
 மாதரர்களின் வருணனை, கை
 கேசி-70
 மாதரார் கைகளாற் கண்களை யெ
 ற்றுதல், நகர்-178
 மாதவந்தொடங்கு கோன்பிழைத்
 தவர் துயர்துறந்தவரல்லர், மந்திர-
 70
 மாதவப்பள்ளி, கங்கை-18
 மாதவம், மந்திர-70
 மாதவர், நகர்-24, சித்திர-30
 மாதவர்க்குக் கடுவன் நெறிகாட்டி
 தல், சித்திர-30
 மாதவர்க்குத் துடரஞ்சுழந்தவன்,
 பள்ளி-98
 மாதவன், மந்திர-47, 61
 மாதவிசகுமல், சித்திர-23
 மாதவிசெய்பந்தல், தைல-14
 மாதவன், மந்தரை-74
 மாந்தர், நகர்-96, தைல-78
 மாந்தர் தயரதனையொத்தார், கை
 கேசி-66
 மாந்தளிர்மேனி, வனம்-6

மாந்துதல்-பருகுதல், கைகேசி-65
கங்கை-12

மாநகரம், கங்கை-25

மாநிலந்தாங்கென்றசொல் வஞ்ச
மோ நஞ்சுமோ, நகர்-10

மாபூதம் மந்திர-21

மாமணி - சிந்தாமணி யென்னுந்
தெய்வமணி, திருவடி-9

மாமழையேயனையான், நகர்-40

மாமியர், நகர்-221

மாயன் நெடுமையாலன் தளர்த்தவுல
கு, குகப்-69

மாயனைத் தன் வயிற்றினடக்குந்
தவத்தினுள், மந்திர-96

மாயாப்பழியான், நகர்-14;

மாயாவன்பழி, பள்ளி-75

மாயை, சித்திர-11

மாற்பகந் சேர்த்தல்-அணைத்தல்;
மந்திர-61

மாற்பரிதிற்பெற்ற செய்யான், நக
ர்-65

மாற்பலங்கலிற் கெண்டையும் வ
ண்டுக்கிடந்த, மந்திர-57

மாற்பின் மென்றோல் முனிவன்,
நகர்-67

மாற்பினுச்சியைவுற, சித்திர-82

மாற்புழுயிரோடுருவின, திருவடி-32

மாற்பெனுங் கல், கங்கை-33

மாறன்-மன்மதன்: கைகேசி-54

மாருதம், வனம்-15

மால்-மதமயக்கம்: மந்தரை-2

மால்வரை, சித்திர-39

மால்வரைக் கொடுமுடி x அகிந்பு
கையோடளவிய ஆகுதிப்புதை, சித்
திர-18

மால்வரைத்தோள், வனம்-37

மாலை-வரிசை, மந்தரை-58, 53;
தன்மை, சித்திர-2: சாயங்காலம்,

சித்திர-45: கூட்டம், வனம்-18

மாலைக்காலவருணனை, சித்திர-42, 43

மாலைச்சிகரம், நகர்-123

மாலைத்தோள், வனம்-37

மாலையேய்முடி, குகப்-4

மாலையாய் நியமம், கங்கை-50

மாவகிர் x கண்: சித்திர-20

மாவலர், வனம்-7

மாவலிதானையான், நகர்-57

மாவலியவுணர், ஆறுசெல்-8

மாவாதஞ்சாய்த்தமராமரம் x இரா
மனது வனவாசத்தைக்கேட்டு வருந்
தும் அரசர்: நகர் 99

மாவியலுதயம்-அவதாரம்: சித்திர-40

மாவியறுனை, தைல-1

மாவுலாமலர்ப்பாதம், மந்திர-95

மாவை, தைல-70

மாவையுண்கண், பள்ளி-84

மாளிகை, மந்திர-98

மாளிகைத்துகிற்கொடி x அமை
யாமெரவுரி: சித்திர-4

மாளிகையகிற்புகை யழித்தல், பன்
ளி-25

மாளிகைவீதி, மந்திர-51

மாளுதல், கைகேசி-5

மாற்றம், நகர்-142, பள்ளி-60,
குகப்-37

மாற்றலன், பள்ளி-114

மாற்றலாற்றுதல், மந்திர-9

மாற்றவன், மந்தரை-54

மாற்றான், நகர்-52

மாற்றுதல், நகர்-29

மாறில் மண்டிலம், சித்திர-15

மாறிவந்து பிறந்தன மாட்சியார்,
திருவடி-19

மாறுகொள்ளுதல், பள்ளி-17

மாறும்-மற்றும்: மந்திர-80

மான், தைல-54

மான்மறிக்கரத்தான், நகர்-26

மான் விழிகண்டு சீதையைத் தன்
னின் மெனக் கருதுதல், வனம்-6

மானறு, திருவடி-15

மானம்-சீறுந்தன்மை, தைல-88:

விமானம், தைல-61: சித்திர-86, ப
ள்ளி-126: பெருமை, குகப்-50: திரு

வடி-66, 82

மானவ, மந்திர-83, கங்கை-48

மானவரவு, தைல-83

மானவன், நகர்-4: தைல-18

மானவேந்தர், பள்ளி-9

மானின்றோல், நகர்-66

மானுதல்-ஒத்தல்: வனம்-3

மானை மாந்தர், திருவடி-98

மானையெடுக்கும் யானை x கைகே
சியைத் தழீஇயெடுக்கும் மன்னன்:

கைகேசி-3

யினிற்றுபான், வனம்-4
 மிடல் மாட்டி, நகர்-45
 மின்டதல், கைகேசி-25
 மிதித்தேறல், சித்திர-35, மிதித்
 தல் - பாதம் வைத்தல்
 மிதிவே நாடி, சித்திர-48
 மிதிவெப்பான், தைல-60
 மிதிவெயர்கோன்மகள், சித்திர-52
 மிதிச்சுதல், சித்திர-26
 மிளிர் புண், கவகை-1
 மின், மந்திர-2
 மின்குற்றொளிரும், நகர்-133
 மின் பொருவு தேர், கைகேசி-94
 மின்னின் மின்னும் விறகுமான்,
 நகர்-59
 மின்னின் நனைய மேனி வெறிதா
 விடுதல், நகர்-34
 மின்னுடன பிறந்தவாட் பரதன்,
 தைல-15
 மின்னுயிர்க்கும் வேல், திருவ
 டி-62
 மின்னென விளங்கும் மெய்யினர்,
 நகர்-193
 மின்னென வெளுத்தல், மந்திர-2
 மின்னெடுமேகம் வருதல் x சீதை
 யுடன் இராமன் வருதல்: கவகை-1
 மின்னெனிர கானம், கைகேசி-110
 மின்னெடுவெகார் x துல்களு
 மார்பன்: கைகேசி-96
 மீகாமன், தைல-75
 மீத்தருஞ் செல்வம், மந்திரை-69
 மீள்கிலாவுலகம், தைல-61
 மீள்விலின்னுலகு, மந்திர-69
 மீளரு நரகு, பள்ளி-102
 மீன்-நட்சத்திரம்: ஆறுசெல்-35:
 x ஆம்பல், சித்திர-42
 மீன்பரந்தரும்புதல், தைல-6
 மீன்பூத்ததாகிலும் மதிக்கிய கங்
 குல் x மந்தையோர் குடையிருக்கத்
 தசரதன் குடையில்லாப்படை: ஆறு
 செல்-35
 மீன் பொலிதர வெயிலொதுங்க,
 தைல-3
 மீனவேலை, பள்ளி-9
 மீனீர் வேலை: தைல-79
 முக்கையின்மீதல், திருவடி-81
 முகஞ் சொல்லுதல், தைல-59

முகடொழுக்குதல், சித்திர-46
 முகத்திறந்தேக்குதல், குகப்-85
 முகத்தெகிர் விழித்து நின்றல்,
 பள்ளி-116
 முகந்து-மொண்டு, குகப்-57
 முகநோக்கி வினாத்தல், கங்கை-68
 முகம் நகையிடுத்தல், பள்ளி-25
 முகம்மகிழ்ச்சிக் காலத்து மலர்
 தல், கைகேசி-62
 முகம் முன்னுதல்-முகம் நோக்கு
 தல், வனம்-29
 முகமன், மந்திரை-1
 முகில் துளி துறத்தல், நகர்-207
 முகில்வாய் மின்துடித்தல் x கோ
 சலை மன்னன் மாப்பிற் றுவனாத்தல்,
 தைல-67
 முகிலின் வண்ணத்துகில், குக
 ப்-58
 முகிலென முரசு ஆர்த்தல், மந்
 திர-54
 முகிழ்த்தல்-குவித்தல், சித்திர-42:
 தோன்றுதல், வனம்-44
 முட்டுதல்-தாக்கியெழுப்புதல்:கங்
 கை-5
 முடங்கல், சித்திர-46, பள்ளி-6
 முடங்கலெடுத்தோர், தைல-77
 முடிசூட்டி, மந்திர-50
 முடிசூட்டுவிழாவைக் காண வில்
 ணவா முதலினோ திரளுதல், கை
 கேசி-74
 முடிசூட்டுவிழாவைக் காணவரா
 தவர் நிருதரும் விலங்கலும், கைகே
 சி-71
 முடிசூடப்போனவன் சீரைசுற்றித்
 தெருவிடை மீண்டுபோதல், நகர்-
 188
 முடிசூடி யரசாளுதல், திருவடி-2
 முடித்தல், தைல-67
 முடிதுறந்து, கைகேசி-84
 முடிபுனைதலைக்கேட்ட நகரத்தவ
 ரின் மகிழ்ச்சி, மந்திரை-27
 முடியுணக்கோலம் காணப்பெற்
 றிலாமையால் தவத்திறப்பற்றிலெ
 னல், பள்ளி-56
 முடி முதலிய காணக் கடவேன்
 வற்கலை முதலியன காணு தொழிந்
 தால் நன்று, நகர்-66

முடிவு, மந்தரை-1
முடிவெலா முணர்ந்து மன்னன்
முடிந்தன னெனல், தைல-55
முடுகுதல், தைல-3, கங்கை-65,
ஆறுசெல்-24
முண்டகக் காளிடை முழையின்
மஞ்ஞை x எரிமூழ்குங் கொம்பனார்,
பள்ளி-140
முத்தம் x மின்: குகப்-59
முத்தவெண்குடை மன்னர், மந்
திர-78
முத்தினம் x கண்ணீர்த் துளிகள்:
மந்திர-58
முத்துத்தாமம் x மங்கையர் முறு
வல்: மந்தரை-30
முத்துப்பந்தர் பிரித்தாலென ிரி
ஞெளித்தது வானம், கைகேசி-50
முத்தேவரும் தாம் மேற்கொண்ட
தொழி னடக்க அறம் முதலியவற்
றைக் கைக்கொண்டுள்ளார், மந்த
ரை-11
முதல்-ஏழனுருபு: தைல-39:ஆதி-
முதற்றரமானது: கங்கை-57
முதல்வன்-ராமன்: திருவடி-121
முதல்வனிருக்க யான் மகுட-ஞ்
குடுதல் தருமமாமோ, ஆறுசெல்-14
முதல்வன், பள்ளி-50
முதலறுத்தல் - வேரோடறுத்தல்,
மந்திர-8
முதற்கேள்வி, மந்திர-8
முதற்பொருள் - மூலதனம்: மந்த
ரை-64
முதன்மை, மந்தரை-1
முதிருர், கைகேசி-87
முதுகாற்ற, திருவடி-34
முதுகுளுத்தல், திருவடி-34
முதுமேதிகள், கங்கை-8
முந்தி, மந்திர-14
முந்தி நெருங்குதல், பள்ளி-14
முந்திவருதல், சித்திர-55
முந்து, மந்திர-46
முந்துதல், மந்தரை-4
முந்துறுவனோர், பள்ளி-143
முந்தை நான்முகத்தவற்கு முந்
தையான், திருவடி-90
முந்தையோர், பள்ளி-50
முப்புராஞ் சடுமொருவன், திருவடி-41

மும்முறை தொழுதல், வனம்-23
மும்மூர்த்திகளாயினும் அமைச்சர்
சொல்வழி யாற்றவேணும், மந்த
ரை-15
மும்மை - மூன்று: நகர்-5, 120
மும்மைதூற்சுற்றம்-அந்தணர், ப
ள்ளி-144
முயங்குதல், கைகேசி-57
முரசுறைதல் x கொண்டல் முழ
ங்குதல், ஆறுசெல்-21
முரசினம் மழையினர்ப்புறுதல்,
மந்திர-4
முரசு, தைல-79
முரசு:மோதை, பள்ளி-17
முரசுமுகிலெனவார்த்தல், மந்திர-54
முரசோதை செவிதூர்த்தல், கை
கேசி-14
முரசோதையின் வருணனை, பள்
ளி-31
முரண்-மாறுபாடு, வலிமை, குகப்-
7, 58
முருக்கமலர் முழுதும்விரிந்த பழு
வம் பற்றியெரிவதுபோலும், சித்
திர-28
முருகிற் செவ்வியான், பள்ளி-47
முருகுநாறதேன், சித்திர-10
முருங்குதல்-எரிதல், கைகேசி-84
முருந்தம்-இளந்தளிர், வனம்-15
முல்லை, வனம்-31
முலைக்குவடு, நகர்-184
முலைமுன்றில், வனம்-15
முலை யிழையிடையே பழைதல்,
மந்திர-58
முலையிற்றுடன் x குங்குமமலைப்ப
ணி: தைல-16
முலைவருடுதல் மகவினியல்பு, தை
ல-13
முழங்குமோதை, திருவடி-25
முழுக்கல்-பெரும்பாறை, நகர்-194
முழுகித்தோன்றுதல், கங்கை-24
முழுதுணர்சிற்தையான், திருவடி-49
முழுதும், வனம்-44
முழுதுமெண்ணுறுதல், மந்திர-47
முழுவில்-பழுதுபடாதவில, வனம்-41
முழை, சித்திர-38
முழைகின்று தேன்வாங்குதல், சி
த்திர-10

முனரி, நகர்-171
 முனரித்தான், பள்ளி-43
 முனரிப்போதினுக்குற்றமின் முகத்தவன், நகர்-171
 முனரியிட்டம், தைல-4
 முனர்த்தல், சித்திர-55
 முற்றோக்கினன், திருவடி-104
 முற்றமதியம்மிலந்தான், நகர்-137
 முற்றுணர்முனிவன், ஆறுசெல்-3
 முற்றுதல்-சீரம்பவணிதல், கங்கை 9: முடித்தல், குழப்பிதல், குகப்-59
 முற்றுமுறை, வனம்-12
 முறுவல், மந்தரை-30, கைகேசி-75, கங்கை-42
 முறை-கிரமம்: நகர்-44, ஆறுசெல்-9, பள்ளி-143: முகமன், வனம்-28
 முறைதிறம்பல், மந்திர-16
 முறைதிறம்பாத தம்பி, நகர்-112
 முறைமகன், நகர்-196
 முறைமுறை தொழுதல், மந்திர-78
 முறைமை-கிரமம், மந்திர-14, தலைமுறை, மந்திர-79
 முறைமையிழித்தகை யாக்குதல், மந்திர-79 இல் 7
 முறைமையினிறைஞ்சி, மந்திரப்-45
 முறைமைவாய்மைமுதலிய யாவும் இறைவரேவல்லாயைவ, திருவடி-105
 முறைமைவேந்தன், ஆறுசெல்-21
 முறையாலரசனாக்குதல், மந்திர-49
 முறையினீங்கிய வரசு x நிறையினீங்கியமகளிர் நீர்மை, திருவடி-100
 முறைபுறவு - முறையான உறவு: கங்கை-59
 முன்னையிர்வார்த்தல், கங்கை-33
 முன்பன்-வலியன்: கைகேசி-91, குகப்-24
 முன்பிழைத்தவறுமை, நகர்-13
 முன்புள்ளமொருநால்வேம், கங்கை-74
 முன்னம், கைகேசி-51, கங்கை-39
 முன்னர் x பின்னர்: பள்ளி-62
 முன்னவன், குகப்-16
 முன்னின்றுசொல்லுதல், மந்திர-41
 முன்னை, பள்ளி-145
 முன்னைநான், கங்கை-55
 முன்னையர்முறை, ஆறுசெல்-55

முனிதல்-வெறுத்தல், நகர்-42
 முனியுஞ்செய்கைக் கொடியான், கைகேசி, நகர்-42
 முனிவர் இராமனைக்கண்டு பாடியாடுதல், கங்கை-12
 முனிவர்க்குக் கிழங்கைக் கரியமாவுகழந்து தருதல், சித்திர-33
 முனிவர்க்கு முப்பழங் கொணர்ந்துதருதல், சித்திர 33
 முனிவர்க்குறவாகி வனத்திடைவாழும் கோ, குகப்-23
 முனிவர் தாசு - சீரம், திருவடி-2
 முனிவர் நாவாயேறித்தண்டலர் மனத்தில் மொய்வீசம்போடமாகச்செல்லுதல், குகப்-61
 முனிவர்பன்னியர் x தாயர்: திருவடி-88
 முனிவரன், ஆறுசெல்-12
 முனிவரிடம் அன்புசெலுத்துதல் மன்னற்கு ஆபுதம், மந்தரை-20
 முனிவருரையை விதி பின்பற்று கின்றது, மந்தரை-20
 முனிவரேவின செய்தல் நன்று, நகர்-2:3
 முனிவன், பள்ளி-121
 முனிவன்மொழியுஞ்சாபம், நகர்-73
 முனிவ னிவ்வல்லல் காண்கிலே னெனல், தைல-59
 முனிவனுடன் ஐயன்வரினும்வரும், நகர்-70
 முனிவு-கோபம்: வனம்-41
 முனிவெஞ்சுதல், கைகேசி-34
 முனைவர்-முனிவர், கைகேசி-87
 மூக்கு-மலர்க்காம்பு, பள்ளி-20
 மூட்டாதகாலக்கடைத்தீ, நகர்-116
 மூடியசளி, வனம்-13
 மூண்டெழுகாதலான், பள்ளி-43
 மூண்டெழுபெரும்பழி, மந்தரை-44
 மூண்டெழுமாசை, ஆறுசெல்-27
 மூத்த வரசர்க்கு உரியது துறவு, மந்திர-30
 மூத்தவரிருக்க இளையவரசுபுரியார், ஆறுசெல்-16
 மூத்தவற்குரித்தரசெனும் முறை, மந்தரை-69
 மூத்தான், குகப்-66
 மூப்பிழையேவெறுத்தல், நகர்-58

மும்புரம்ப அடைதல், மந்திர-80
மும்பெனும்லீடு, மந்திர-18
மூர்த்தி, கைகேசி - 91, ஆறுசெ
ல்-31

மூரல், கைகேசி-75
மூரி-மிகுதி, வனம்புகு-21
மூரிமாக்கன், ஆறுசெல்-57.
மூரிமாநகர், ஆறுசெல்-24
மூரிவிநகை, நகர்-236
மூலம், வனம்-38, 44
மூலம்வந்துதலியமூவர், திருவடி-73
மூலமில்லகனவு, திருவடி-18
மூவர்-திரிமூர்த்திகள், மந்திர-39
மூவராய் முதலாகி மூலமதாகி,
கைகேசி-62

மூவுலகிலும் இராமனைப்போற்
பொலிவாரில்லை, நகர்-63

மூவெழுமுறைமைமருலங்கள் பொ
ருது போக்கிய சேவகன், மந்திர-79

மூழ்குவ, வனம்-11
மூன்றுதல் கிடந்ததோண்முனி,
திருவடி-137

மூன்றுலகிலுக்கு மிடுக்கண்மூட்டு
வான், மந்தரை-40

மூன்றுலகு, குகப்-65
மூன்றுலகு மீன்றூனமுன்னீன்ற
ன்-திருமால், குகப்-65

மெய்-தத்துவஞானம், நகர்-212;
உடல், நகர்-77

மெய்க்கொடுநருகு, பள்ளி - 103
மெய்கணேகின்ற பிழிகள், சித்தி
ர-37

மெய்த்திரு, மந்திர-62

மெய்த்திறத்துவேந்தன், நகர்-15

மெய்ப்புதல்வராக, திருவடி-126

மெய்ப்புதல்வன், நகர்-95

மெய்ம்மை, மந்திர-23

மெய்ம்மைநிற்பதாக்கியிறந்தான்,
குகப்-68

மெய்ம்மைபொதிந்தன, நகர்-16

மெய்யாகிய ஆபரணம், நகர்-27

மெய்யார்தவம், நகர்-65

மெய்யின்மெய், நகர்-59

மெய்யின்மெய்யே, நகர்-70

மெய்யுயிரினயான், கங்கை-65

மெய்யெனாநல்லணியுண்ட வேந்
தன், பள்ளி-29

மெய்யெனும் மாதவம்புரிந்தவன்-
தசாதன், சித்திர-89

மெய்வணக்குறுவேய், சித்திர-84

மெல்லெணப்போதல், வனம்-47

மெழுது, கங்கை-65

மென்றாசு, குகப்-56

மேகங்கள், வனம்-41

மேகங்குமுறுதல், வனம்-41

மேகந்தோய் தனிக் கோயில், நக
ர்-29

மேகலை, நகர்-179, ஆறுசெல்-40

மேகலைத்தடம் x கடல், நகர்-184

மேகலைநாண்வளைகளைச்சிந்துதல்,
கைகேசி-85

மேகலை நிலமகள், மந்திர-38

மேகலையையறுத்தல் x தன்புகழ்
வல்லியை வேறுறுத்தல், மந்தரை-85

மேதிகள், கங்கை-8

மேதிகியோடான்புகக் கதிரவ னத்
தகெய்துதல், தைல-8

மேரு-மலை, நகர்-123

மேருவும் பொருவருங் கோயில்,
மந்திர-73

மேல்வானவர், திருவடி-66

மேலைவேலை-மேற்குச்சமுத்திரம்:
வனம்-37

மேவுதல், நகர்-29, கங்கை-9

மேன்முறை, நகர்-127

மேன்மேலுயர்ச்சியணி, மந்திர
ப்-44

மேன்மை, மந்திர-9

மேனான், மந்திர-69

மேனியும் நீராதல், நகர்-108

மேனிவளைத்தல் வணக்கக்குறி,
கங்கை-41

மை - ஈருமை, நகர்-83: குற்றம்,
குகப்-8

மைந்தர், வனம்-28

மைந்தர் தோன் தார் துறத்தல்,
பள்ளி-19

மைந்தரும் மடந்தையரும் தொ
டர இராமன் தன்கோயி லடைதல்,
மந்திர, 74

மைந்தரைக்கொன்றுளோன், பங்
ளி-104

மைந்தரைப் பெறுதல்-துயர்நீங்கி
இருமையும்பெற்றது, மந்திர-65

மைந்தரை யின்மையின் வருந்து
தல், மந்திர-29

மைந்தற்குளுன் வயத்ததெனக்
கோசலை நேயியானே வேண்டிதல்,
மந்திர-96

மைந்தன், நகர்-64

மைந்தன்வரவே நோக்கும் மாத
வர், நகர்-82

மைந்தனவாதுயிர் வேறிலாத மன்
னன், கைகேசி-20

மைந்தனுந் தானுமே யானுதல்,
நகர்-197

மைந்திறைந்தவேல், சித்திர-37

மையகண்ணி-சேதை, சித்திர-52

மையல் - மயல், மயக்கம், நக
ர்-178

மையற்கொடியாள், தைல-76

மையறோன்றா நெறிவாழ் துணைத்
தம்பி, நகர்-189

மையோவடிவு, கங்கை-1

மைவிளக்கிய தன்னவிரன், தை
ல-49

மொட்டு, குகப்-51

மொய், மந்திர-54

மொய்த்தீண்டி, நகர்-111

மொய்த்துக, நகர்-199

மொய்ப்புலியன்னன், குகப்-16

மொய்ப்பு - வலிமையுள்ள மார்பு:

ஆகுபெயர், நகர்-215: தோன், திரு
வடி-47

மொய்ம்மாண்வினை, நகர்-43

மொய்ப்புறு நறுமலர், சித்திர-44

மொழி x கடவுளிர்தின் தெளிவு,
கங்கை-2

மொழிந்தபேரூழி, ஆறுசெல்-25

மொழிதல் - சொல்லுதல், மந்த
ரை-1

மோட்சசாமிராச்சியம், மந்திர-25

மொளவி, கைகேசி-72, நகர்-2

யார், கங்கை-39

யாக்கை, ஆறுசெல்-22

யாக்கை நீர்மொக்குளின் விளி
யும், திருவடி-79

யாக்கை போக்கிய சகரர்புகழ்,
நகர்-25

யாக்கையைக் காக்கப் பகைவரில்
லிடை யுண்டுவற்றவன், புள்ளி-113

யாசகர்க்குவேண்டிய பொருளை
உண்டு அல்லது இல்லை யென்று
சொல்லாது இழுக்கடித்தவன், பன்
ளி-114

யாண்டு-எப்போது, நகர்-130

யாண்டையான், பள்ளி-43

யாணர்-புதுமை, நகர்-149

யாணர்ப் பொங்கு சுற்றம், கங்
கை-44

யாதினு மினிய நண்பன், கங்
கை-46

யாதுமிலார்க்கியையாதனயா, சித்
திர-52

யாமபேரி - இரவின் முடிவைத்
தெரிவிக்கும் முழா, கைகேசி-57

யாய், பள்ளி-53

யாருமறக்கிலா நாமநம்பி, கைகே
சி-40

யாருமின்றியவீதி x வாரியின்றிய
ஆறு, பள்ளி-35

யாரொ டரசாள்வது, கைகே
சி-27

யாவன், கங்கை-39

யாவையுஞ்செய்தல்-எவற்றையுஞ்
செய்தல், சித்திர-52

யாழ், சித்திர-28

யாழிசை யஞ்சியவஞ்சொல், கை
கேசி-1

யானென வரியாய், கங்கை-76

யானைக்கன்று இருள் சிந்திப்பின்
றின் தெனலாகும், வனம்-10

யானைச்சேனையின் மிகுதி வருண
னை, குகப்-2

யானைதழைகொண்டு வண்டோச்
சுதல், சித்திர-10

யானைதுயிலெழுதலின்வருணனை,
கைகேசி-49

யானை நெருங்கிக் கங்கையினீந்து
தல் x ஊழியிறுதியில் முடிவுறமகா
நீரை முகப்ப இனமழை முற்றுதல்:
குகப்-49

யானைப்பந்தி, குகப்-53

யானைமழைமுழக்கத்தை ஆளி
முழக்க மெனமயங்குதல், சித்தி
ர-38

யானை முதலியன மண்ணைமறைத்
தல், ஆறுசெல்-26

யர்ணயீட்டம் புரை சுற்றத்தான்,
கங்கை-30

புகம்-கற்பம், குகப்-11

யோகரும் துயருழந்தார், நகர்-217

யோகி, சித்திர-11

யோகு-உலகத்தைப்பாணகாக்குஞ்
சிந்தனை, மந்திர-5

யோனிகள், நகர்-78, திருவடி-76

வகிர்த்திங்கள்-பிறைச் சந்திரன்:
கங்கை-18

வகிர்தல்-பிரிதல், நகர்-189

வகுத்தல்-படைத்தல்: தைல-4

வகைதல் - வகைப்படுதல்: மந்த
ரை-60

வங்கநீர்க்கடல், குகப்-50

வங்கம் கூம்பொடு வேலை படர்
தல் x யானை கை யெடுத்து நீட்டி
நீந்துதல்: குகப்-19

வங்கியம் - இசைக்குழல்: கைகே
சி-60

வச்சிராயுதம், கங்கை-31

வசிட்டமா முனிவன், திருவடி-118

வசிட்டன், மந்தரை-2

வசிட்டன் அந்தணர்குழாத்தொடு
தேர் பிசை போதல், மந்திர-76

வசிட்டன் இராமபட்டாபிவேத
கத்தை யுடன் பட்டுக்கூறல், மந்திர-
36-48

வசிட்டன் சமக்கடன் செய்ய
வந்த பரதனைத் தடுத்தல், பள்ளி-
182

வசிட்டன் கைகேயியைக் கண்டித்
தல், நகர்-41, 46

வசிட்டன் சாட்சியாயிருக்கக் கை
கேயியையும் பரதனையுந் தசரதன்
துறத்தல், நகர்-50

வசிட்டன் தந்தையிறந்தது குறித்
து வருந்தலாகாதென வுபதேசித்
தல், திருவடி-70-79

வசிட்டன் நகரத்தவரின் துயர்
தணித்தல், தைல-86

வசிட்டன்போய்ச் சொன்னால் இ
ராமன் கானகஞ் செல்லானென்று
தசரதன் கருதுதல், நகர்-68

வசிட்டனைத் தசரதன் புகழ்ந்தது,
மந்திரப்-46

வசை, நகர்-42, கங்கை-72

வசைக்கசைதல்-பழிக்கு வாடுதல்:
திருவடி-114

வசைகொண்டான், பள்ளி-78

வசைப்பொருள், கைகேசி-19

வசை பெற்றவர் பிறந்த பயனை
யடையாதவர், மந்திர-80

வஞ்சம்-கபடம்: கைகேசி-9

வஞ்சபில்லாமனத்தான்-தசரதன்:
தைல-71

வஞ்சனை, நகர்-189

வஞ்சனையாலரசெய்திய மன்னர்,
குகப்-14

வஞ்சி, மந்தரை 67, கங்கை-56

வஞ்சி இடைக்குநாணுதல், கங்
கை-20

வஞ்சி சென்றிறுத்தவன்-எதிர்த்த
பகைவன்: பள்ளி-109

வஞ்சித்த பேதை-கைகேசி, நக
ர்-113

வட்டம், தைல-8, சிலாவட்டம்:
சித்திர-8

வடங்கொள்ளுண், சித்திர-4

வடதிசை, கங்கை-75

வடதிசை வரும்போது இராமன்
வருவேனெனல், கங்கை-75

வடமணிமுலை, வனம்-15

வடவனல், தைல-87

வடவனலையஞ்சி வேலைகடவாத
கடல் x முனிபணியால் வைகிடும்
நகரம்: தைல-87

வடி-கூர்மை, திருவடி-22

வடிக்கனை, திருவடி-37

வடிசிலை, கங்கை-47

வடித்தல்-திருத்திச்செய்தல், வன
ம்-31

வடிதல்-அழகுபெறுதல், தைல-67

வடிநெடுங்கண், பள்ளி-10

வடிவு, கங்கை-1

வடு-குற்றம், சித்திர-30

வண்டலிடுதல், நகர்-184

வண்டாடுதார், நகர்-25

வண்டு, கைகேசி-6, x கருவிழி: மந்
திர-56 x இருந்தை, வனம்-8

வண்டு கண்ணும் உள்ளமும், மந்தி
ர-52

வண்டுமுழலின்படி சமுதுதல், கங்
கை-8

வண்டெறையை வாயில் கொள்ளு
தல், வனம்-13

வண்ணம், நகர்-41

வண்ணமேகலை; மந்திர-38

வண்மை, திருவடி-66

வண்ணவன்மயிர், கங்கை-33

வண்ணவெள்ளை, மந்திர-52

வணக்கம், தைல-38

வதனம்; நகர்-161,

வத்தனமென்னுந்தாமரை, கங்கை-56

வதனராசி, தைல-4

வத்திட்டன், திருவடி-67

வந்தருளுதல்-பிறத்தல்:மந்திர-66

வந்தனமுதலியமாற்றம், தைல-33

வந்தனைவைத்தல், பள்ளி-58

வந்திங், பள்ளி-17

வம்பு-வாசனை: குடி-19; கச்சு:
தைல 15

வயங்குதல், சித்திர-8

வயங்கெரி, சித்திர-31

வயம், கைகேசி-32

வயமா - புலி; கங்கை-70: வன
ம்-10

வயமாவைத் திசைதிசைச் செல
னுதல், கங்கை 70

வயல் ஏற்றுத்தல், பள்ளி-19

வயவர், சித்திர-18, திருவடி-36

வயிரப்பைப்பூண், கங்கை-51

வயிரவாள், ஆறுசெல்-7

வயிரியர்-பாடகர்: பள்ளி-32

வயிற்றிப்பெற்றாயுதீ, நகர்-187

வயிற்றின்கையாற் பிசைதல்,
நகர்-11

வயின், மந்திர-71, பள்ளி - 126:
திருவடி-45

வயின் வயின்றொறும், வனம்-45

வரங்கொடுத்த நாயகற்கு நன்று
நன்று: நகர்-110

வரங்கொடுத்து மகனைத்தல்:தை
ல-75

வரதன்-இராயன்: நகர்-133, சூரி
யன்: பள்ளி-92, தைல-58: தசாதன்
திருவடி-96

வரத்தந்தெனன்று தசாதன் கூ
றுதல், கைகேசி-44

வரநல்கிப்பிரந்தாலென்றும், கை
கேசி-48

வரம், மந்திர-77; மந்திர-73,
கைகேசி-8, ஆறுசெல்-11, குகப்-78

வரம்பறுதிரு, மந்திர-68

வரம்பறுதுயரால் கண்பனிக்கா
து இரும்பன மனத்தினராதல், நகர்
-176

வரம்பில்கால்ம், மந்திர-29

வரம்பில்கோடி, ஆறுசெல்-30

வரம்பில்தோற்றமாக்கல், கங்கை-55

வரம்பு-எல்லை: மந்திர-8, மந்திர-1

வரம் பெற்றவன் வையஞ் சாரதம்
முடையான், நகர்-138

வரமீந்து கணவன் ஆற்றுதயர்ந்
தான், நகர்-52

வரமீயாவிடின் மாள்வேனெனல்,
கைகேசி-19

வரவீசுதல்-பிகவீசுதல்: வனம்-15

வரவு-வருகை: பள்ளி-1

வர வெதிர் கொள்ளுதல், வன
ம்-20

வரற்பாலர், திருவடி-69

வரன்முறை, மந்திர-14, 61, மந்
திர-67, திருவடி-78, ஆறுசெல்-1,
பள்ளி-4

வரி-கட்டு, சித்திர-18

வரிகன்-இரேகைகள்: மந்திர 68

வரிசை-மரியாதை: திருவடி-12

வரிசை வழாமை மரபுளி, குக
ப்-48

வரித்தல்-கட்டுதல்: கைகேசி-50

வரிந்து - கணுக்களையுடையதாய்:
கைகேசி-48

வரிவண்டு, கங்கை-8

வரிவில், கங்கை-50

வரிவிலெம்பி, நகர்-21

வருடை மரகதஞ்சுற்றப் பசும்பரி
புரையும், சித்திர-3. இது மானினத்
தைச்சேர்ந்த தென்றும், எட்டுக்கா
லுள்ளதென்றும், முதுகிலுங்காலு
டையதென்றும் கூறுப.

வருணம், நகர்-78

வருதல்-சஞ்சரித்தல், வனம்-18

வருந்தாவண்ணம் வருந்துதல்,
தைல-80

வருந்தித்தரவந்தவமுது, கங்கை-27

வரை-சித்திர-36

வரைப்புயத்தண்ணல், நகர்-187

வரைபுரையகலம், மந்திர-57
 வல்லர்-வித்தகர்: பள்ளி-13
 வல்லிக்கொடி, வனம்-18
 வல்லிதாங்கமை, சித்திர-13
 வல்லு-விரைவு:காடு என்பாருமுள்ள: வனம்-42
 வல்லையின், கைகேசி-78
 வலங்கடிந்து-வலியைவிட்டு: நகர்-192
 வலங்கொள்ளுதல்-பிரதட்சிணஞ் செய்தல்:மந்திர-99
 வலத்தான் மதியான் வைத்தெண்ணு நின்றார், கைகேசி-40
 வலம் - வெற்றி: பாலுமாம்: நகர்-128
 வலவன்-சாரதி: குகப்-64
 வலித்தல் - உறுதி கொள்ளுதல், தைல-74
 வலித்தல் - கொல்லுதல், மந்தரை-70
 வலியபுல், குகப்-40
 வலியனென்னுதல், பள்ளி-3
 வலியனோ என்று சேமம் விசாரித்தல், திருவடி-56
 வழக்கிற் பொய்த்துளோன், பள்ளி-104
 வழக்கு, மந்திர-48
 வழங்குதல் - சொல்லுதல்: மந்தரை-68
 வழாமல், திருவடி-12
 வழி, மந்திர-24; இடம் பள்ளி-51
 வழிக்கொளாமுன்னம், கைகேசி-84
 வழிச் செல்வார், ஆறுசெல்-54
 வழிபாடு - பணிவிடை: நகர்-24, கங்கை-63
 வழியிடையிலே மகளிரை ஆறலைப்பார்க்குக் காட்டிக்கொடுத்துத்தன்னுயிர்கொண்டேகினோன், பள்ளி-106
 வழியுடைத்தாய் வரும் மரபு, பள்ளி-14
 வழிவருதருமத்தை மறத்தல், பள்ளி-108
 வழக்குதல், நகர்-194
 வழத்துதல்-துதித்தல், கொண்டாடுதல்: நகர்-239

வழுவதல், கங்கை-69, குகப்-88
 வன்-உறை: ஆறுசெல்-7
 வன்னல்: கங்கை-86, பள்ளி-122, 123, திருவடி-34
 வன்னற்றனம், நகர்-62
 வள்ளிநுண்ணிடை, கங்கை-19
 வள்ளுகிர்ப்புலி, குகப்-10
 வள்ளுவர், மந்தரை-25
 வள்ளுறை, மந்திர-59
 வன்னாமாக்கள் - செல்வார், மங்கலபாடகருமாம்: பள்ளி-32
 வளைகள், சித்திர-29
 வளைதெரிதல், கைகேசி-64
 வளைந்துமிரும் வேங்கைக்கொம்பு காலிற் பணிந்தெழுவது மாலும், சித்திர-16
 வளைமுகத்தனவாசி, பள்ளி-12
 வற்கலை-மரபுரி, நகர்-147, வனம்-88
 வற்கலையினுடையான், குகப்-29
 வற்புறுத்துதல், நகர்-16; தைரியப்படுத்தல், நகர்-20; உறுதிப்படுத்தல், நகர்-16
 வற்றுகீர், தைல-57
 வற்று, நகர்-61
 வறத்தல்-வற்றச்செய்தல், மந்திர-93; வற்றுதல், நகர் - 171, சித்திர-19
 வறிஞர் பொண்ணைப்பெற்றுப் பிழைத்தவர் x இராமனைப்பெற்றுக்காட்டுக்குச் செல்லுமாறு இழக்கும் கோசலை, நகர்-13
 வறியன், பள்ளி-55
 வறியன் வணுகுதல்குகப்-57
 வறியோர்தனம், நகர்-31
 வறுத்தல், வனம்-40
 வறுமை - இல்லாமை, தாரித்திரியம்,மந்தரை-72,நகர்-215, தைல-51
 வன்கண், நகர்-64
 வன்கண்மை-கொடுமை, தைல-75
 வன்கணுலோபர், பள்ளி-26
 வன்கேகையர்கோன் மங்கை, நகர்-36
 வன்பழி, பள்ளி-82
 வன்புலக் கண்மன மதியல் வஞ்சன், தைல-23
 வன்மாயக்கைகேசி, நகர்-72
 வன்மை மறப்பயனன்று, தைல-80

வனஞ் செல்லக் காரணம் - திங்
கிழைத்தா, தெய்வஞ்சிறியா, விதியி
னாலா? பள்ளி-61
வனஞ்செல்வதில் இராமனுக்கு
வருத்தமில்லை, நகர்-146
வனத்துப் போனது பொறுக்கிலா
மை உயிரீத்தது, பள்ளி-65
வனம்-ரீர், நகர்-85: காடி, நக
ர்-90
வனம் பன்மாஞ்செடியோடு தொ
டர்வது, ஆறுசெல்-28
வனம் புகலிடம், நகர்-183
வனம்போனாளுல் என்னையும் அழைத்
துப் போக எனல், நகர்-19
வனம் வெம்மை மாறுதல், வன
ம்-40
வனமளித்தல், நகர்-115
வனமாளுதல், கைகேசி-10
வனமுலைக்கொடி, சித்திர-26
வனமேகென்றேவிய இராமன் x
அருளுடை பொருவனீக்கப் பிணிய
லிழந்த காரேறு, கைகேசி-109
வனவாசத்திற்குக்கேடில்லை, மேல்
வரு முதியம் எல்லையிலின்பம், சித்
திர-57
வனைதல், சித்திர-24
வனைந்த பொற்கழற்கால், நகர்-3
வாக்கினால் வரந்தருதல், பள்
ளி-65
வாக்கு, ஆறுசெல்-1
வாசை கொள்ளுதல்-வெல்லுதல்,
நகர்-139, பள்ளி-109
வாய்குதல்-கைக்கொள்ளுதல், சித்
திர-13, வளைதல், நகர்-198, சித்திர-
13: போக்குதல், தைல-86
வாங்குவேய் சமை, வனம்-36
வாசக்குழல், வனம்-17
வாசகம், மந்திர-44, 50
வாசகமென்னு மனல், நகர்-9
வாசமாருதம், கைகேசி-52, வன
ம்-16
வாசி, பள்ளி-12
வாசி துளைமுதத்திற் சுருதிவிளம்
பின, பள்ளி-12
வாசி மனத்தின் முத்துதல், கை
கேசி-58
வாட்டம், நகர்-93

வாடை, தென்றற்காற்று, கை
கேசி-54, திருவடி-14
வாடொடுதானையான், பள்ளி-94
வாணன் வேண்டேன் வேண்
டேன், நகர்-58
வாணி-சொல், கைகேசி-60
வாணித்திலநகையார், நகர்-149
வாணிமிர் மதியம் x கண்ணை
யுடைய முகம்: மந்திர-59
வாணிலாநகை, பள்ளி-7
வாணிலாநகை மாதரான், கைகே
சி-46
வாணிலல்லவர், மந்திர-11
வாமம்-அமுது, கைகேசி-49
வாய் கைபிற்புதைத்தல் அடக்கக்
குறிப்பு, கைகேசி-80, 104, கங்
கை-41
வாய்த்தந்தனகூறுதி, நகர்-186
வாய்மடுத்தன்னுதல், தைல-9
வாய்மை-சொல், மந்திர-80
வாய்மைக் கிளியாருளிரினி மன்
ன, கைகேசி-30
வாய்மைக்கு அருக்கனுவமை, பள்
ளி-63
வாய்மைக்கு மெய்யுற்றாய்ராளுர்,
திருவடி-60
வாய்மையினீங்குதல் தீமை, திரு
வடி-115
வாய்மையே னாய்மை, திருவடி
116
வாய்மொழி, சித்திர-55
வாய்விரித்து - மலர்ந்து, கைகே
சி-52
வாயல்-வாசல், கைகேசி-2
வாயல் நெருக்கங்கத் தவக்கிழவன்
வருதல், கைகேசி-76
வாயில், மந்திர-56
வாயில் கடிதேகாது கனகராசி
முதலிய சொரிவார், கைகேசி-96
வாயொளி மழுங்குதலும், நயனங்க
ளருவி சோர்தருதலும் துயரத்தால்,
பள்ளி-46
வார் - கவசம், கயிறுமாம்: மந்த
ரை-87, தோல்வார், நகர்-209: கச்சு,
தைல-22
வாரகடாம், ஆறுசெல்-47
வார குழிந்திறை, கக்கை-23

வார்சிலைத் தடக்கை வள்ளல், குகப்-39

வார்தல்-நீளுதல், கங்கை-33

வார்மிசைப்பம்பை, ஆறுசெல்-33

வாரணப்பாகர், பள்ளி-13

வாரணமரற்றக் கராவியர் மாற்றியது, கைகேசி-90

வாரம்-அன்பு, மந்திர-41

வாரார் முலையார், ககர்-96

வாரி-கடல், கைகேசி-77

வாலுக்கப்பரப்பு, தைல-9

வாலுக்கம்-வெண்மணல், தைல-15, பள்ளி-35

வாலுக்கம்வளர்க்கும்பவளவல்லி x மணலிற்றுயிலும் மகளிர், தைல-15

வாவி-நீர்நிலை, தைல-10

வாழ்க்கை, கங்கை-36

வாழ்கிலான் - இறப்பான், நகர்-166

வாழ்த்தல், நகர்-3

வாழ்விதற்கு மேலென், மந்தரை-49

வாழ்வினை நடவலியநாள் சேரை சாத்துதல், நகர்-164

வாழ்வுச் செல்வம், தைல-69

வாழ்நாளுந் வென்றபின் மாய்வுரோ, ககர்-231

வாழை x மங்கையர்க்குறங்கு, மந்தரை-30, சித்திர-33

வாள் x புருவம், மந்திர-56

வாள்புரைவழி, வனம்-17

வாள்வீரற்கன்பன், குகப்-24

வாள் வேந்தர், நகர்-93

வாள் வேலான் முனைமுகத்திறத்தல், தைல-66

வாளரவு, வனம்-40

வாளி, கைகேசி-54

வாளிப்புட்டில், நகர்-118

வாளின் மேல்வருமாதவம்- நல்லரசாட்சி, மந்தரை-14

வாளின் விரிந்த வாண்டொழில், பள்ளி-113

வாளும் வேலும் வீட்டளாயின வனைய கண்மயில், சித்திர-2

வாளுலா நடவலியர்மருங்குல் மின்னொளி மிளிர்ந்தல், ஆறுசெல்-48

வாளுழவன், மந்திர-61

வான்-மூலப்பிரகிருதி, மந்திர-1, மேலுலகம், ஆறுசெல்-9

வான்பிறங்கியபுகழ்மன்னர்தொல் குலம், தைல-31

வான்புனையிசை, நகர்-154

வான்றருசேனை, திருவடி-137

வான்றொடர் திரு, ஆறுசெல்-19

வானகங்கை, திருவடி-9

வானகம் உன்னின் முன்னம் புகுவேன், நகர்-59

வானகம்பற்றிலாவலி, தைல-44

வானநகார்குறிகாட்டெல், வனம்-1

வானடைய நானிருந்தேன், திருவடி-65

வானத்துமீன் மலர்தல் x புனல்வறந்த கான்யாற்றுமணியிமைத்தல், சித்திர-19

வானம் x நீர்நிலை, சித்திர-12

வானம் பளிபுரை துளிதருதல், வனம்-2

வானவகளிருரும் மானம் x குழலாரேறுமம்பிகள், குகப்-59

வானவர், மந்திர-13, 70

வானவர் தேவியர், திருவடி-13

வானாட்டெய்க்குவர், தைல-65

வானிடைமீன் x குருவிர்த்தக்கல், சித்திர-17

வானி லுள்ளதையும் கொணர்வேம், கங்கை-61

வானிறவெள்ளம், கங்கை-24

வானிலும்பரான் ஸ்ரீராமன், திருவடி-58

வானுந்நிலுமான பூதம் வீழ்வபோலப் பிராணிகளுடைந்தொதுங்குதல், நகர்-120

வானோரீட்டம், நகர்-84

விசித்த-தொடக்கிய: மந்திர-64

விசும்பிடை, திருவடி-130

விசும்பி னூருஞ் சுடரை மன்னர் மகுடகோடி யொளித்தல், கைகேசி-75

விசும்பு, குகப்-61

விசும்பு துர்த்தல், சித்திர-36

விஞ்சை, நகர்-23

விஞ்சைநன், திருவடி-124

விஞ்சை நாடியர், சித்திர-20

விஞ்சையர், நகர்-122

விடங்கொணோச்சி, சித்திர-37
 விடலை, நகர்-88
 விடியல், கங்கை-45
 விடுஞ்சுவல், குகப்-5
 விடுதல் - துறத்தல்: மந்திர - 22,
 உடன் சேர்த்தல்: சித்திர-2, தங்கு
 தல்; நீங்குதல்: தைல-8
 விடை, கங்கை-64
 விடை கொள்ளுதல் - உத்தரவு
 பெற்றுக் கொள்ளுதல்: கைகேசி -
 110, கங்கை-77
 விடைதந்திக, தைல-42
 விடைப்பாகன், சித்திர-7
 விடையருளுகிறானக் கேட்டல்,
 கங்கை-64
 விடையன்ன தொர்நடைபான்,
 கங்கை-2
 விண் x கங்கை: குகப்-59
 விண்கடர் கெடுதல், நகர்-116
 விண்டலத் துறையும் வேந்தன்,
 நகர்-185
 விண்டி - விண்ணுலகு: திருவ
 டி-138
 விண்டிவினுலகிடை விளங்கினான்,
 தசரதன், திருவடி-77
 விண்டொட நிவந்த கோயில், கை
 கேசி-79
 விண்ணகம் உடலொடு மெய்து
 தல், மந்திர-77
 விண்ணாட்டவர், நகர்-122
 விண்ணிடையேகுதல், பள்ளி-84
 விண்ணுரீர்-மாரிரீர், திருவடி-79
 விண்ணுறுதல், பள்ளி-37
 விண்ணோர், தைல-79
 விண்ணோரெதிர்கொண்டிடவேகு
 தல், நகர்-81
 விண்தருதல்: சித்திர-36
 விண்புகுதல், பள்ளி-62
 விண்முதலியன் அழிந்தேகுதல்,
 நகர்-18
 வித்தகன் - வல்லமைபெற்றவன்:
 பள்ளி-13, தைல-46
 வித்துதல் - கீழே வீழ்த்துதல், வி
 தைவிதைத்தல்: வனம்-40
 விதானம்மயிற் பீலியால்வகுத்தல்,
 சித்திர-49
 விதி-முறை: ஆறுசெல்-35

விதிக்கும் விதியாகும் விற்கு
 ழில், நகர்-135
 விதி கொடிது, நகர்-106
 விதி செய்தலினை, தைல-74
 விதி தரு நவை, வனம்-25
 விதி நெஞ்சைப் புண் செய்தது,
 நகர்-105
 விதியின் பிழைத்தான் வனஞ்
 செல்லுவதெனல், நகர்-134
 விதியினைவென்றவருளரோ, தைல-56
 விதியும் ஆவதற்கும் அழிவதற்கும்
 அந்தணரேவ நிற்கும், மந்தரை-10
 விதியென் தீ, திருவடி-75
 விதியேயோ, நகர்-114
 விதிவலி, மந்திர-35
 விம்மல்-மனவருத்தம், கோகம்: ப
 ள்ளி-6, 119
 விமமனோய், நகர்-218
 விம்மறுதல்-ஐயம் நீங்குதல், திரு
 வடி-20
 விம்முதல்-அழுதல்: நகர்-153; தி
 ருவடி-135; பள்ளி-47-121, கைகே
 சி-14. கலங்குதல், நகர்-91, 124;
 விஞ்சுதல், நகர் - 218, தைல - 84;
 ஒலித்தல், பேரொலி செய்தல், கை
 கேசி-60, பள்ளி-9, பொருமுதல்,
 நகர்-43, பள்ளி-119, 135; துரிதப்
 படுதல், வருந்துதலுமாம்: பள்ளி-43
 விம்முறுதல்-ஒலித்தல்: நகர்-209-
 கலங்குதல்: குகப்-29
 விமலன்-திருமால், ஆறுசெல்-16
 விமலனுந்தியிற் பூத்தவன், ஆறு
 செல்-16, அழுதல், நகர்-9
 விமானம்சித்திரகூடமலையிற் போ
 வது வருவது மாதலின் வருணனை,
 சித்திர-36
 விரகினெய்தினர்-மந்திரிமார்: ஆறு
 செல்-1
 விரஞ்ச-விரைந்து: திருவடி-41
 விரதம், தைல-58, நகர்-138
 விரதமாதவம், மந்தரை-57
 விரதமுற்றிருந்தவன்-இராமன்: தி
 ருவடி-27
 விரதவேடம், திருவடி-96
 விரவலர் வெரிசுடை விழித்தல்,
 பள்ளி 99
 விரிச்சுழுட்டுதல், சித்திர-46

விரித்தநாணல், கங்கை-50
 விரித்தல்-விளங்கச் சொல்லுதல்:
 மந்தரை-83
 விரிதல் - பரத்தல், விளங்குதல்:
 கைகேசி-100
 விரிதிரைப்புனற்சங்கை, கங்கை-9
 விரியிருள், கங்கை-19
 விருகம்-செந்நாய், கொடுவிலங்கு:
 நகர்-83
 விருத்தமாதவர், கங்கை-42
 விருத்தர் - வயசுசென்றவர்: ஆறு
 செல்-5
 விருத்தி-அறுதொழில்: வளர்ச்சி,
 சுகப்-73
 விருத்தேசனன், நகர்-79
 விருத்தினன், சித்திர-39
 விருத்து, கங்கை-27, தைல-68
 விருப்பு, பள்ளி-40
 விரும்பலர், பள்ளி-116
 விரும்பிய - விரும்பும்பொருட்டு:
 மந்திர-18
 விரை-வாசனை, நகர்-161
 விரைவின், மந்திர-50
 விரைவு, மந்திர-51
 விரைவோடு, நகர்-91
 வில் x நுதல்: வனம்-12
 வில்லனைத்துயர்ந்ததோள் வீரன்,
 ஆறுசெல்-58
 வில்லார்தோளான், பள்ளி-82
 வில்லாலமாவல்லாய், நகர்-57
 வில்லான், சுகப்-15
 வில்லி-வில்வீரன்: சித்திர-13
 வில்லின்கல்வி-த. நுர்வித்தை: சுகப்-8
 வில்லின்விரிந்த ஆண்டொழில்:
 பள்ளி-113
 வில்லின்வேதம், பள்ளி-13
 வில்லினம் - தொகுதியானவில்,
 கங்கை-71
 வில்வானையொழித்துத் தவப்பன்
 ரிவாயிலை நண்ணுதல், கங்கை-37
 வில்வினையுரிமை, மந்தரை-62
 விலங்கல்-மலையும் மிருகமும்: கை
 கேசி-71
 விலங்கல்தோள், மந்திர-62
 விலங்கற்றிண்டோள், சுகப்-67
 விலங்கன்மாளிகை, மந்திர-51
 விழுவெழுமொலி, நகர்-210

விழாப்போதுதல், பள்ளி-28
 விழி - கண், நகர்-152, கங்கை-5,
 x சேல்: கங்கை-24
 விழிக்குங்கண் இராமனையன்றி
 வேறில்லாதவன் தயராதன், நகர்-49
 விழிகொள்ளாவண்டு, வனம்-13
 விழித்தகண்ணன், கங்கை-54
 விழித்தனன், மந்தரை 54
 விழிபுனல்பொழிகண், கங்கை-58
 விழியினெய்தகோல், ஆறுசெல்-50
 விழிபோயிற்றின்றென்றார், நகர்-89
 விழுக்குதல் - உயிர்ப்பை உட்கொ
 ள்ளுதல்: நகர்-11
 விழுந்தாற்றுதல், திருவடி-40
 விழுந்தான், நகர்-9
 விள்ளாநிலைநோன்பு, நகர்-53
 விளக்கு x சீவன், திருவடி-75
 விளங்கிழு, சித்திர-17
 விளிதல்-அழிதல்: திருவடி-79
 விளைகட்டி, கங்கை-5
 விளைப்பது, பள்ளி-60
 விளையாடினன், கங்கை-6
 விளைவு-முடிவு, நகர்-35
 விற்கொள்வாணுதல், சித்திர-17
 வற்றிரு. பதன்மாதா, வனம்-12
 வினாவி, பள்ளி-4
 வினை-கபடம், தந்திரம்: மந்திரப்-
 71, செயல், நகர்-31, திருவடி-109
 வினைக்கழியாமை மந்திரிகுணம்,
 மந்திர-9
 வினைத்திறம், பள்ளி-60
 வினைநிரம்புதல்-காரியம்முற்றுதல்,
 மந்தரை-79
 வினைமுடித்தவன், பள்ளி-144
 வினையினீங்கியவேதியர், சித்திர-39
 வினையேன், நகர்-56, 65
 வினைவென்றோர்மேலிடம், வனம்-19
 வினைவேரறவென்றுயர்வான், நக
 ர்-43
 வீ-மலர்: சித்திர-42
 வீங்குதல்-வளர்தல், கைகேசி-100:
 மயக்கம்மிக்குதல்: நகர்-9
 வீங்குதோளண்ணல், வனம்-36
 வீச, சித்திர-14
 வீட்டுண்டு=விட்டுண்டு, அம்புவிடு
 ப்பட்டு, விகாரபிணி, கொல்லப்பட்டு
 ள்ளினுமாம்: நகர்-84

- வீடு-சுவர்க்கம்: மந்தரை-34
வீடுகண்ணுதற்குப் புலன்கெடுத்தல், மந்திர-19
வீடுபெறுவோர் துறந்தோரும் ஞானிகளும் போரிடைப்பட்டோருமே, மந்திர-22
வீதல்-இறத்தல்: கைகேசி-44, நகர்-231, காணும்போதல்: கங்கை-49
வீதி, மந்திர-51, கைகேசி-96, பள்ளி-23
வீதி முத்துமணி நீலங்களால் நாளொத்தல், மந்தரை-33
வீர, மந்திர-41
வீரர்-நெஞ்சுறுதியுள்ளவர்; மந்திர-11: அந்தணர், கைகேசி-69
வீரர்க்கிரை போதாச்சேனை, குகப்-20
வீரர்வீரன்-இராமன் மந்தரை-51: வீரன்-இராமன், நகர்-3, தைல-58, கங்கை-42, 50, சித்திர-48
வீரன்முன்யாம்வனமேவுதும், நகர்-237
வீரனுக்கும் சூரியனுக்குஞ் சிலைடை, கங்கை-49
வீரியர்வீரம் விழுங்கின்ற வேலான், கைகேசி-22: வீரியர்-வீரர்.
வீழ்ந்தநல்வி, துயின்றநாடகமயில், அயோத்தியடைந்ததங்வை X கைகேசி: மந்தரை-88
வீற்றிருத்தல், கைகேசி-100, வனம்-36
வீறு-வேறென்றற்கில்லாத அழகு; நகர்-125; சிறப்பு; சித்திர-15
வீறுகொள்ளுதல்-மேம்பட்டு ஒலித்தல்: பள்ளி-17
வெஃகுதல், குகப்-57, பள்ளி-107
வெகுளி, மந்தரை-40
வெகுளியைத் தவிர்கென ஆணையிற்கூறியமொழியினும்இங்கிருளன்ற சொல் சொடிது, நகர்-159
வெங்கணை, கங்கை-18
வெங்கதிர், சித்திர-15
வெங்கனல், சித்திர-28
வெங்கான், நகர்-49
வெங்கொடுந்துயர், பள்ளி-58
வெஞ்சிலை, மந்திர-52
வெஞ்சுடர்ச்செல்வன், கங்கை-56
வெட்டுதல்-கடிந்துகூறுதல்: குகப்-9
வெண்குடை, திருவடி-22
வெண்குடை சந்திரனுக்கு உவமையாதல், மந்திர-6
வெண்சோறு, பள்ளி-81
வெண்டளவப்போதாம் பல், நகர்-101
வெண்ணிலாப்பரப்பியதன் வருணனை, தைல-52
வெண்ணிறக்கங்கை, கங்கை-18
வெண்ணிறத்தருப்பை, மந்தரை-23
வெண்ணிறகை, கங்கை-63
வெண் லுறாற்பஞ்சு, தைல-52
வெதிர்கொள்கோலினர், கங்கை-12
வெதும்புதல் - வாடுதல்: கைகேசி-54
வெந்திறல்வேந்தன், பள்ளி-40
வெந்துயர்க்கடல், பள்ளி-143
வெந்துயர் நாகம், பள்ளி-104
வெந்நெறி, நகர்-46
வெப்பு-தாபம்: கைகேசி-15
வெம்தாங்குதல், வனம்-39
வெம்பி-வெதும்பி: கைகேசி-18
வெம்பியவேடர், குகப்-19
வெம்பிவெந்தழிதல், கங்கை-54
வெம்மை - வெறுப்பு: மந்திர-87, துன்பம்: திருவடி-71
வெய்தின், பள்ளி-131
வெய்துயிர்ப்பு, குகப்-42
வெய்யகானகம், நகர்-74
வெய்யபாதகம், கங்கை-25
வெய்யவன் - சூரியன்: மந்திர-16, கைகேசி-61
வெய்யவன் குலமுதல் வேந்தர், மந்திர-16
வெய்யவன் சந்திரன்போலுதல், வனம்-39
வெய்யோன்-கொடியவன்: சூரியன்: கங்கை-1, பள்ளி-81
வெய்யோனெளி தன்மேணிச்சோதியில் மறைதல், கங்கை-1
வெயில், சித்திர-36; சூரியன், வனம்-2
வெயில்விரிகனகக்குன்று, கங்கை-51
வெயிலின்கதிர் இளநிலவுபோல், வனம்-2

வெயிறீக்கொடமைந்தவேல், நகர்-133

வெருவா-அஞ்சு: திருவடி-32, நகர்-76

வெருவுதல், சித்திர-38, குகப்-55

வெருளுதல்-அஞ்சுதல்: மந்திர-31

வெவ்வரம்பயில்கரம், நகர்-168

வெவ்வரம் பொருதவேலரசு, பள்ளி-75

வெவ்வாளரசன், நகர்-85

வெள்ளரீர்-கடல்: மந்திர-20

வெள்ளரீருலகில்விண்ணினாகுகரி, மந்திர-20

வெள்ளரீருலகு, மந்திர-20

வெள்ளம்-பிசுதி: கைகேசி-7, கூட்டம்: அரசர்வெள்ளம்: கைகேசி-67; கடல்: தைல-2, 87, பெருந்திரள், குகப்-62

வெள்ளியாம்பல், சித்திர-42

வெள்ளி வெண்ணிறப்பாற்கடல், கக்கை-19

வெள்ளுறைபொதிந்த செம்மணித் தூண் x வனிதையோர்கூற்றினன் மந்தரை-32

வெளி ஆகாயம்: திருவடி-120

வெளியன்னதொரிடையாள், கங்கை-2

வெளிநூல்கியபாலே, வனம்-47

வெற்றி கொலைபெற்றவேல்- வெற்றியுடனே கொலைத்தொழிலையும் பெற்றவேலென்க: திருவடி-61

வெறிதேகிட, நகர்-77

வெறுதலம், மந்தரை-55

வேகடம்-சாணை: "வேகடம்வகுக்குமாறும்:" மந்தரை-28

வேகம், கைகேசி-11

வேங்கைக்கொம்பர் x மங்கையராணிகோலங் கற்றறிகுநர், வனம்-14

வேங்கைக்கொம்பு வண்டினம்படிந்தெழுதலால் வளைந்துநிமிர்வ, சித்திர-16

வேங்கைபொன்மலரைத்துவதுதல், சித்திர-16

வேங்கையின்மலரும் மாசுணமணியும் வேழநெற்றியிற்சுற்றிய பட்டம் போலுதல், சித்திர-8

வேட்ட-விரும்பியவற்றை: பள்ளி-31

வேட்டை வேட்டை, நகர்-74
வேடர் தேவரின் வலியார், கங்கை-62

வேடர் முனிவர்போல முனிவிலராதல், வனம்-41

வேட்பார்கொடுத்ததெனும்புகழ், குகப்-22

வேண்டிதல், மந்திர-63

வேண்டுகிறத்தாரும் வேண்டாவரசாட்சி, திருவடி-61

வேத்தவை, கைகேசி-101; ஆறு செல்-16

வேதபாரசர், கைகேசி-76

வேதமேயன இராமன், மந்தரை-47

வேதனை, கைகேசி-12; திருவடி-52

வேதனை வெயிற்கதிர், ஆறுசெல்-30

வேதிகை, தைல-14

வேதியர், கைகேசி-66; மந்திர-41,

சித்திர-18; ஆறுசெல்-5; குகப்-73

வேதியர் வதிட்டனெத்தார், கைகேசி-66

வேதியர் வாழ்த்தொலி முரசொலியினும்பிசுதல், பள்ளி-17

வேதர்க்கெல்லாம்வேந்து, நகர்-70

வேந்தர்கள், ஆறுசெல்-5

வேந்தராதிரிவிகை மாந்தர்காறும், திருவடி-12

வேந்து, மந்திர-1

வேய்கொடோளி, பள்ளி-41

வேயங்குழல், வனம்-31

வேய் தோளெனப்பொலிதல், வனம்-12

வேய்புற்றோடும்எரிதல், வனம்-42

வேயினம் முத்தஞ்சொரிதல், சித்திர-27

வேயின்றவரிசி, சித்திர-31

வேயும் வேலுமிடைந்த கானம்புகுதல், கைகேசி-84

வேயுயர்கான், தைல-60

வேர், வனம்-38

வேர்த்தல், மந்தரை-27

வேர்பறிதல், கைகேசி-98

வேரறநூறும்வினை, கைகேசி-33

வேறுத்தல், பள்ளி-75

வேல்புண்ணுழைகிற வுழைக்குமானை x வரங்கேட்டதனால் தயர் கொண்ட மன்னன்; கைகேசி-15

- வேலை-கரை, கடல், நகர்-18, 142
தைல-87
வேலைநீருடுத்தபார், ஆறுசெல்-36
வேலைமுரசு, தைல-79
வேலையன்று அளிகமேயென்று
வானவர்களுததல், திருவடி-20
வேலையாடை, திருவடி-34
வேலையின்மீதுசெல்ல வல்லனவா
சி, பள்ளி-12
வேலையினேற்றந் தொடங்காகாற்
கடல் x வாங்கல்செல்லா நம்பிதனா
னை, நகர்-142
வேலையாயுதன்னாள், கங்கை-50
வேழப்படைக்குவிலங்கும் வில்லா
ளல்லன் குகன், குகப்-15
வேழம், சித்திர-8
வேழம் பிழிகளைத் தாங்குதல், சித்
திர-37
வேழம்பிழியோடுகடத்தல் x இரா
மன் சீதையோடு கடத்தல், ஆறுசெ
ல்-28
வேள்வி, மந்திர-46, ஆறுசெல்-20
வேள்விசெய்துபெற்றவன் இராம
ன், தைல-25, திருவடி-61
வேள்வியைக்காத்தவ னுலகினைக்
காத்தல்நன்று, மந்திர-79 இல் 2
வேற்கனார், சித்திர-17
வேற்றடங்கலர், பள்ளி-37
வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி, மந்
தரை-47: நகர்-185, 231
வேற்றுமை, மந்தரை-51; நகர்-5
வேற்றுமையணி, கைகேசி-11
வேறழைத்தல்-பிரதியாகச் சொல்
லப்படுதல், மந்திர-27
வேறிடம், சித்திர-48
வேறிலாவன்பு - மாறுபடாவன்பு,
தைல-42
வேறுமுறை - மாறுமுறைமை,
பள்ளி-74
வேறுளமகளிர் சீதையையொத்தா
ர், கைகேசி-65
வேறுளோர்கொதித்துச்செற்றது
பள்ளி-64
வேறோர்கூற்றந் தேடிக்கொண்
டது உன்னைக்கொண்டது, நகர்-48
வேனின்மதனை மதனழித்தான்,
தைல-83
வை-கூர்மை, கைகேசி-54
வைகல்-தங்குதல், கங்கை-50; நா
ள், மந்தரை-85
வைகுதல்-சேர்ந்துதங்குதல், நகர்
-8; வனம்-29
வைகொள்வேல், சித்திர-37
வைப்பு-பொருள், மந்திர-1
வையகந்துறத்தல், திருவடி-40
வையகப்போனகன், மந்தரை-22
வையகமுற்றுநடந்த வாய்மைமன்
னன், கைகேசி-29
வையம், மந்திர-16, கைகேசி-58,
கங்கை-25
வையம்மாநரகத்திடை வைகாது,
கங்கை-25
வையமாண்டது அமைச்சர் மாட்
சியால், மந்திர-16
வையமேழு முயிரோடு வணங்கு
மெய்யன், கைகேசி-59
வைராக்கியம் புகழைத் தரும், ஆறு
செல்-20

அரும்பதவகராதி முதலியன முற்றும்.

5447a

